Ionnis Herculani Expositio in primam Fen quarti Canonis Avicennae / [Giovanni Arcolani].

Contributors

Arcolani, Giovanni, -1484.
Avicenna, 980-1037. Qānūn fī al-ṭibb.
Locatelli, Boneto, active 1486-1523.
Scotus, Octavianus, active 1479-1499.
Dibner, Bern

Publication/Creation

Venitys : Mandato [et symbol] expẽsis nobilis viri Domini Octauiani Scoti ciuis Modoetiensis [per symbol] Bonetũ Locatellũ Bergomensez, 1496 sexto Kalendas nouembris [25 Oct]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/tspvjvk4

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

wellcome collection

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

Case I.d.1.

I
Ven
I
96

Arculanus [Herculanus] Joannes.

Expositio in primam Fen quarti
Canonis Avicennae.

Bonetus Locatellus
Venice
27 October, 1496

Hain *1553

Not in Proctor
BM V, 446
GKW. 2317

43017

~~Joannes Alalpandus hispanus~~

Alt

Questo libro scia di me Sala Benedet

Joannis herculani expositio in primam Fen quarti canonis Auicenne.

Lucio mio Amico ha fatto un sonetto sopra la processione del borgo di S. Pietro l'Anno 1625.

Omnis peccatum exponitur in primam
et quartam canonis Auctoris.

Tractatus Primus

Joannis Verculani siti tpis medicoꝝ ac philosophoꝝ principis Expositio optima in quarti canonis principis Sen primam feliciter incipit. AVICENNA

Ebris est calor extraneus accensus in cor de⁊ procedens ab eo mediantib⁹ spiritu ⁊ sanguie per arterias ⁊ venas in totuz corpus. ⁊ inflāmatur in eo inflāmatiõe q̄ nocet opatõib⁹ naturalibus: nõ sicut calitas ire⁊ laboris: cũ nõ vltimaꝫ: ⁊ impedit opatõez ita vt retineaꝫ.

Expositurus primaz quarti canonis Auicenne omissis plurimis in librozuz pncipus inquiri solitis que hoc in loco ꝓsequi esset supfluum accedã ad ꝓtinuationẽ huius quarti libri ad ꝓcedentes: diuisionẽ: ⁊ littere expositõem. Est enim satis ex dictis in ꝓncipio primi canonis manifestũ q⁹ subiectũ hui⁹ quarti canõis Auicenne est corp⁹ humanũ arte sanabile fm egritudines particulares nulli mẽbro appropriatas. ad differentiã subiecti terty canõis: qõ est corp⁹ humanũ sanabile fm egritudines ꝑticulares membris organicis appropriatas. ꝓpatet secũdo q̄ ita sit huius quarti libri vtilitas ⁊ maxime hui⁹ ꝑme Sen: quã sumus exposituri: cum ꝑ eaz omniũ febriũ notitiam ⁊ ipsaꝝ ingeniũ curatiuum adipisci valeamus. que duo ꝓpter frequẽtem febriuz euentũ ⁊ ipsarum ingens periculuz sunt permaxime medico necessaria. Quapropter quisq; pro virili elaborare debet ꝑ harum notitia capescenda: cuz sit tante rei doctrina paruo pstricta volumine: per quã facile paruo temporis decursu decus: vtilitatẽ: gloriam: ⁊ amicoꝝ copiã nobis polliceri valeamus. Continuaꝫ autem hic liber ad ꝓcedẽtes in hunc modũ. Postq̄ Auicenna determinauit in ꝑmo de rebus vniuersalibus scientie medicinalis. ⁊ in secundo de virtutibus medicinaꝝ simpliciũ. ⁊ in tertio de egritudinibus particularibus singulis membris organicis appropriatis placuit sibi in hoc quarto libro determinare de egritudinibus particularibus nulli mẽbro appropriatis: ⁊ de decoratõe postea in quinto determinaturus de medicinis compositis qui dicit antidotarius. Pro quo notandũ q⁹ licz febres possint dici egritudines communes cõmunitate inhesionis. ⁊ apostemata possint dici egritudines cõmunes cõmunitate continẽtie: qz cõtinẽt tria genera morboꝝ simpliciuz: ⁊ soluta cõtinuitas possit dici egritudo cõmunis: quia ꝑmo per se ledit vnitatẽ que est natura cõmunis raz simpliciũ q̄ compositoꝝ: ⁊ dispositio venenosa possit dici egritudo cõmunis cõmunitate lesiõis: qz ledit totum corpus: licet ꝓncipali⁹ vnũ mẽbruz q̄ reliquuz. ⁊ oẽs iste possint dici cõmunes: qz nulli membro appropriate, attamẽ oẽs iste egritudies de q⁹ agitur in quarto dicunt ꝓticulares ꝓticularitate ꝓdicatiõis. sunt enim tanq̄ spẽs illoꝝ generuꝫ de quibus agit in ꝑmo. ⁊ potissime in secũda sen ꝑmi. vbi agit de egritudine complexionali compositionali ⁊ vnitatis: que sunt genera ad oẽs egritudines cõsideratas in hoc quarto.

Diuiditur pñs liber iuꝝ ordinẽ Auicẽne in septẽ sen. In ꝑmo agit de febrib⁹. In 2o de crisi In 3o de apatib⁹. In quarta de solutõe ꝓtinui. In qnta de algebra siue de restauratiõe dislocationũ ⁊ fracturaꝝ ossiũ. In sexta de venẽis. In septima de decoratõe. Partes facile patent. Prima sen diuiditur in quattuoz tractatus. In ꝑmo agit de quibusdã vniuersalibus ptinentibus ad febriũ notitiã ⁊ de effimeris. In secũdo de febrib⁹ bumoralibus. In tertio de ethicis. In quarto de pestilentialibus ⁊ sibi homogeneis. de febribus apostematũ ⁊ febribus ꝓpositis. Partes facile patẽt.

Uniuersalia autem que ꝑmittit de febrib⁹ sunt quattuoz. primum est quiditas febris. secũduz est diuisio eius in suas spẽs: de quibus in primo caplo agit. tertiũ est q̄ corpora sint ad febres paratiora: quod ꝓtractat in secũdo caplo. quartũ que ⁊ quot sint tempora febriũ de quib⁹ agit in tertio ⁊ quarto capitulis. Primũ autez caplm qõ intitulaꝫ de febre: cũ duo maxime vniuersalia de febribus ꝑmittanꝫ diuiditur in partes duas. In ꝑma ponit diffinitiõez febris. In secũda ibi. Et sunt quidã hominũ. ponit diuisionẽ febris in suas species. ꝑma ibi ꝓ in duas. nã ꝑmo ponit diffinitõez. secõo declarat duas ꝓticulas i ea positas ibi. (Et iflāmaꝫ.) Dẽ ꝑ⁹ pte dicit q⁹ feb. est calor g. i. est qualitas ꝑma ⁊ non corp⁹ calm. eꝛneus. i. ꝓternãlis. ⁊ hec est ꝓma differentia febris. accẽsus in corde. i. in fieri quo ad effimeras ⁊ humorales. ⁊ in facto eẽ quo ad ethicas. ⁊ ꝑ hanc ꝓticulã manifestaꝫ ꝑmũ subm febris. ⁊ ꝓcedẽs ab eo. i. aptus ꝓcedere vel de facto ꝓcedẽs deducto impedimento sicut apparebit in feri⁹ in capitlo de liparia. Ugo tñ exponit ⁊. i. vel vt hec diffinitio cõpetat febrib⁹ mẽbroꝝ ꝓticulariũ aliozuz a corde. Iz hec nõ fuerit mens Aui. vt ps in cap. de liparia. Mediãtib⁹ spiritu ⁊ sanguie. supplete ⁊ vapozib⁹. ⁊ ꝑ hãc ꝓticulã manifestanꝫ delatozes febrilis caloris ꝑ venas ⁊ arterias. supplete ꝑ neruos ⁊ reliq̃s corpis ꝓticulas. ⁊ per hanc ꝓticulã manifestanꝫ vie delatõis febrilis caloris in corp⁹ vniuersuz. in totũ corp⁹. ꝑ hanc ꝓticulã manifestaꝫ totale ⁊ adequatũ subm febris. nã Iz cor sit ꝑmũ subm febris: totũ tñ corp⁹ ẽ totale ⁊ adeq̃tũ subz ei⁹.

Pro declaratione diffõnis nõndũ ꝑmo q⁹ febris penes Jsidorum ⁊ Conciliatorẽ dña. 87. dr a feruore: eo q⁹ ꝑ ipaz corp⁹ ferueat. ⁊ grece dr pyreos a pyr qõ est ignis: co q⁹ ꝑ ipaz corpus igneaꝫ. ⁊ febris q̄ hic describiꝫ nõ est spẽs: sed est terminus cõnotatiuus. q̄ propter nõ vere essentialr diffiniri põt: Iz describi ⁊ declarari. Nõnduz 2o q⁹ calor nõ ẽ genus cũ sit spẽs spãlissima: sed ponit loco generis. est. n. ois febris calor: sed nõ eõ. ⁊ vt dctũ fuit. febris est calor q est qualitas ꝑma non corp⁹ calidũ. sic enĩ esset suba ⁊ morb⁹ in numero: cũ tñ 8o. terapẽtice. cap⁹. ꝑmo. sit accñs ⁊ morbus in ꝓlone: ⁊ ẽ q̄litas ꝑma. ⁊ nõ est ꝓlo q̄ est q̄litas secũda. Qõ ꝑ⁹ plib⁹ rõnib⁹. Prima. qz calefactũ esse bumoꝝ ⁊ calefactũ esse ꝑuuz sunt causẽ ꝓiuncte febriũ effimeraꝝ ⁊ hũoraliũ de ītentiõe oiuz auctoꝝ: ⁊ nõ sunt causẽ ꝓiuncte ꝓlonis. q̄ hõ febres nõ sunt ꝓlones. Iz ꝑma. ⁊ minoꝝ ꝑbaꝫ. qz ꝓlo ẽ q̄litas scõa cãta imediate ex actõe ⁊ passiõe q̄litatũ ꝑriaꝝ in eꝛtis reptaꝝ: quaꝝ ptes ad tantaz puitatẽ reducte sunt vt minimũ vni⁹ ꝛtãgat minimũ alteri⁹ ꝑma ꝑmi. doctria 3a. cap. ꝑmo. q̄ ꝓlonis cã ꝓiuncta nõ est aliq̄ de supascriptis. alr eiusdẽ effect⁹ eẽnt plures cãe ꝓiuncte: qõ ẽ impole. Scda. si febris ẽ ꝓlo segt q⁹ febre aucta q̄ est calor formalr ⁊ siccitas vtualr deberet febriẽtis ꝓlo effici colerica: qõ est f̄lz: cũ febriẽtes si sint flegmatici remaneãt flegmatici: ⁊ sanguici sanguici. ⁊ sic ꝺ ceteris. Ꝑ. segt q⁹ in febrib⁹ bũtib⁹ ml̃tos poꝛismos multotiẽs hõ efficeret colericus ⁊ multotiens flaticus si ꝓlo sua radicalis fuerit flegmatica. 3a. sit soz. coleric⁹ q̄ icipiat ꝑmutari ad flegmaticũ. ⁊ pono duꝛn ꝑmutaꝫ ad flegmaticũ icipiat febrire febre augmastica. tũc si febris eẽt ꝓlo sequereꝫ q⁹ idez nũero intẽdereꝫ in gradu caloris seu calitatis ⁊ frigiditatis. ꝑ. qz feb. augmastica cõti-

mue ẽtendit in gradu caloris: ꝛ febris est ꝓpo inxta opiones. ḡ ꝓpo sor. intendit in gradu caloris ⁊ eadez ꝓpo infrigidat. qz sor. pmutat ad f'laticū. ḡ idē calefit ⁊ ifrigidatur. ¶ 4.° suppono de intentōe oīuꝫ q ꝓpones q̄ pmutātur magis pmutant p cibos ⁊ potus q̄ p simplicez alterationē. hoc manifestū est: cū ī pmutatōe ꝓpōnū oporteat ꝓportōes dictoꝝ variari: ꝛ variant magis p cibos ⁊ pot⁹ q̄ p simplicē alteratōez ⁊ manifestū est: ⁊ tūc accipio sor. colericū febriētē febre augmastica q vtat lactucis. ⁊ alys notabil'r frigidis: tūc manifestū ē ex suppōsito q iste ifrigidat': ga cibi ⁊ pot⁹ sunt magis ifrigidātes q̄ simplex alteratio febrilis: sed febris ꝓtinue intēditur in gradu. ḡ febris sua nō est ꝓpo ei⁹. ga ei⁹ ꝓpo infrigidat ⁊ febris cōtinue intendit in caloze. relinquit' ḡ q febris non sit complexio: quod erat probandum.

Dubitatur vtꝝ febris sit calor supabūdās. arguitur q nō. nā in ꝑn⁹ febriū iterpolatarū adest frigus extremitatū. ⁊ in febre syncopali cū frigore extremitatū est pulsus paru⁹ tardus ⁊ rarus. ¶ Itē in moriētib⁹ ex febrib⁹ coliq̄tiuis cū frigiditate extremoꝝ est anbelit⁹ frigidus: q̄ oīa arguūt frigiditatem in corde ⁊ mēbris. Quare ꝯcludit' q febris nedū q nō sit calor supabūdās: ꝛ nō est calor. ¶ In oppositū est Auicē. ⁊ relīq ⁊ ꝑcipue Hal'. 8. terapētice. ibi dicēs. Est aūt īmoderatio discrasie feb. in supabūdātia caliditatis.

In hoc dubio sunt tres famose opiniones. ꝓprima Marsilij de sancta sophia dicentis: q ꝛ nō oīs febris sit calor supabūdans quo ad tactū neq; respcū caloris debiti tpe sanitatis. est tñ oīs feb. calor supabūdās respectu caloris nālis in eodē subiecto repti. ꝑmā partē b⁹ ꝺnis. ꝓbāt argumenta adducta añ oppositū. ſcōa ps. pbat': ga in quolz febriēte ē duplex calor. vn⁹ nālis: ga al'r nō viueret. alter ꝑternālis: ga al'r non febriret. nūc aūt febris ē tot⁹ calor in febriēte rept⁹ q est cōposit⁹ ex nāli ⁊ ꝑternaturali tanḡ ex duab⁹ partib⁹ intēsiuis. Et certū est q hic tot⁹ calor est itēsior q̄ aliq̄ pars ei⁹. ⁊ sic est supabūdās respcū caloris nālis in eodē subiecto exītis. sicut totū supabūdat parti. ⁊ hāc ꝺnē dicit esse de itentōe Auicēne ⁊ reliquoꝝ ꝑcipue Auer. ꝛ colligꝫ dicētis q feb. est calor ꝓposit⁹ ex nāli ⁊ exneo.

Cōtra hanc opionē argt̄ q̄tuor medys. ꝓprimuꝫ. ga penes Auicēnā ꝑma q̄rti. tractatu 3.° feb. ethica est facta ꝓpo mēbro cōueniēs. si ḡ febris sit tot⁹ calor. ḡ tot⁹ calor est fact⁹ mēbro ꝛueniēs ⁊ nālis. ⁊ ipe ēt calor tot⁹ est ꝑternālis: ga al'r non esset feb. ḡ feb. nō est itēsior caloze nāli. ¶ Itē ſcōa ꝑmi. caplo de causis doloris dicit q in ethica ꝓpo mala cozrūpit ꝓponē ꝓncipalē ⁊ facta est sicut ꝓncipal'. ¶ ꝑ. calor nālis in febriēte reptus nō est p se lesiuus opationū. ḡ nō est febris nec ps ei⁹. ḡ feb. nō cōponit' ex caloze nāli ⁊ exneo. ¶ 3.° segt̄ ex positōe q nō pōt esse feb. p solā caloris itensionē. ois falsuꝫ. multe. n. sunt effimere p solā caloris itensionez. ꝛsitia ꝓbat'. sit. n. calor sort⁹ nālis vt q̄ttuor. addāt' duo gradus a sole: tūc certū est q calor vt q̄ttuor est nālis iuxta opionē. ḡ etiā calor vt duo q est a quatuor vsq; ad sex est naturalis: cū sit minus intēsus q̄ calor vt q̄ttuor q est nālis. ḡ cum nulla sit preternaturalitas nisi p intēsionē sequit' q totus calor iste erit naturalis. ⁊ sic non erit febris: aut saltem ex hoc argumēto cōuinceꝫ q febris nō componit' ex duplici caloze. ſ. ex ꝑxīti nāli ⁊ addito ꝑternaturali: qō ē fundamentū sue positiōis. ¶ 4.° tot⁹ calor in febriēte repertus: ⁊ q̄libet ps ei⁹ fortius imꝑmit in tactū ⁊ fortiꝫ dissoluit ⁊ desiccat q̄ solus calor naturalis ꝑexistēs. ergo totus calor ⁊ quelibet ps ei⁹ est ꝑternatural'. ¶ Ultimo calor nō variatus in gradu: sed factus acutus: ꝓpter siccitatem sibi cōiunctā est febris: cū sibi cōpetat diffinitio feb. ⁊ tamen non est compositus ex duplici caloze. ſ. naturali preexistenti ⁊ ꝑternaturali addito cum sit ille met calor qui erat primo. ergo ⁊c.

Secūda opinio est Hētil' de fulgineo in q̄ne sua. vtrū feb. sit calor additus calori nāli. nā ꝛ in sūma q feb. est calor supaddit⁹ calori nāli. q calor supaddit⁹ est ꝑternālis aut ꝑ intēsionem aut malā ꝓpetatē. ga forte putredialis aut venēosus sic ī pestilētialib⁹. ⁊ isto mō saluat q feb. ē calor supabundās calori nāli: ga sibi supaddit⁹. ille. n. solus est feb. ſm hāc opinionē. cū solus sit p se lesiu⁹ opationū ⁊ in moriēte: cuius extrema sūt frigida ⁊ anbelit⁹ frigidus. ꝛ tot⁹ calor sit diminut⁹ ad tactū ⁊ in cōpatōe ad caloꝛē sibi debitus. est tñ feb. calor supabūdās. i. supadditus calori suo nāli pauco: p quē viuit. q ꝛ differat spē a caloze febrili secū coexistenso. fit tñ ex illis duob⁹ spē dīntibus vna forma media. ⁊ vl'r dicit q oēs duo calores būtes diuersas ꝓpetates spē dīnt. ⁊ dicit q ꝓpetas illa est idē real' cū caloze. ⁊ q ex oībus caloꝛib⁹ spē dīntibus si coexistēdant in eodē subiecto pōt resultari vna forma ꝓpōnal' media. ſ. ꝓpo. ⁊ hoc maxime manifestat' in febre ethica. ⁊ mot⁹ est ad dōm hoc: ꝑ dcm Arist. 5.° metaphi. q duo accītia solo nūero dīa nō sunt in eodē subo adeq̄to: ⁊ ꝑpter dcm Halie. ꝑmo de dīntus febriū. q febris ē in gñe calozis ꝑter nām. vñ voluit q calor exneus sit gen⁹ ad ꝑles calores spē dīntes. ſ. ꝑternāles. Propterea dicit q q dicit q feb. suba est in genere caloris ꝑter nām: meli⁹ dicit ⁊ ꝑdicatōez essentialez facit. Sed qui dicit q febris ē calor naturalis mutat⁹ in igneū facit ꝑdicatiōez denominatiuam.

Cōtra hanc opionē ꝓcedūt argumēta adducta ꝺ opionē Marsilij de caloze ethici ⁊ de caloze nō būte ꝑternālitatē nisi merito itensionis. ⁊ ꝓpter hec segt̄ ex dictis suis multas esse calitates spē dīntes q̄ sunt q̄litates ꝑme. ⁊ ꝺnr q nō tñ q̄ttuoꝛ sunt q̄litates ꝑme: nec tātū q̄ttuoꝛ el'ta. Et si diceret b⁹ calitates nō esse ꝑmas q̄litates segt̄ a sili q calitas putrefactiua ⁊ digestiua nō sunt ꝑme q̄litates ꝺ pb̄m ⁊ Cōmētatorem 4.° metauroꝝ. ¶ ꝑ. segt̄ ex dictis suis idē indiuiduū migrare de spē in spēz. ⁊ q idē differat a seipo q̄ iplicant ꝺdictionē. nā pono in corde sor. ceā. caloꝛē putridū pēdēte ab humore putrido: ⁊ q illo caloze nō mutato ī gradu p ispiratiōnez aeris venēosi fiat būoꝛ ille venenosus. ⁊ ꝺnr caloꝛ ab ipo ꝓueniēs ad coꝛ. ¶ Et segt̄ ꝑma ꝺ. ga caloꝛ ille ꝑ hꝫ ꝓpetatē putredinalē. ⁊ sic ē vn⁹ spēi ſm exigētiā illi⁹ ꝓpetatis: deide cū aegrit. ꝓpetatē venenosaz fit alteri⁹ spēi iuꝛ opionē. ¶ Et ex eodē fundamto ſcōa ꝑ facile deduci pōt: ga hꝫ duas ꝓpetates spē dīntes.

Tertia opinio est Ugonis senēsis: qnaz reputo ꝑitati ꝓformiozez q ꝑmittit aliq̄ notata q̄ sūmatiz referā. ꝓprimū q tres sūt modi caloris. vn⁹ ē caloꝛ el'talis: ſcōus nālis: tertiꝰ celestis nō q isti sint tres caloꝛes spē distincti: ꝛ vn⁹ ⁊ idē caloꝛ ē el'talis nālis ⁊ celestis. ⁊ h ē q̄litas ꝑma sic caloꝛ exñs ī semīe aīalis. Dr aūt el'talis ꝑ quāto dirigit' a forma ignis vel aeris ⁊ agit opa el'talia. vt ga calefacit: subtiliat: disgregat: resistit ifrigidātib⁹. ⁊ dr nālis p q̄to dirigit' ab idolo paterno ⁊ agit ad gñatōez fet⁹ ⁊ ꝓplemētū disponū ei⁹. ⁊ q hec sit itētio Auer. 4.° metauroꝝ ꝑs. Nā ipse vult q digestio fiat a solo caloze nāli. postea vult q digō ⁊ gñatio mixtoꝝ q̄ est p digōnē fiat ab el'to ignis. vñ loq̄ns de gñatōe mixtoꝝ ī ꝑ cap. dixit. ⁊ el'tuz q̄ ē gñatiōis cā ꝑma añs opans in reb⁹ ꝓpositis ē ignis. Et Aui. dixit ad hūc sensuꝫ ꝑma ꝑmi. ca. de el'tis. q ignis ducit q̄litates el'toꝝ de ꝓpetate el'taria ad ꝓpōnalitatē: q̄ nō est nisi p digōnē. ⁊ iō caloꝛ ignis digerit. ⁊ sic segt̄ q ē nālis. Sil'r caloꝛ q ē in semīb⁹ aīalibꝫ dr celestis ꝑ q̄to agit ī vigoze formaꝝ supcelestiū vt ap-

paret 7° de gñatiõe alalũm. g̃ idẽ calor exñs q̃litas p̃ma est sil'e'talis nãlis ⁊ celestis. ⁊ ꝑm hãc silitudinẽ calor existẽs idẽ numero ⁊ q̃litas p̃ma põt dici nãlis ꝑternaturaľ digestiuꝰ ⁊ putrefactiuꝰ: ꝑm q̃ agit diuersas opatiões ⁊ a diuersis coagẽtib⁹ dirigit. ¶ Nõndum 2° calor actualis q̃tũcũq; nãlis nõ absolui ab aliquo ope e'tali agẽdi aut resistẽdi. nã in frigidat magis cal'z ⁊ resistit frigido corrũpenti. verũtñ q̃cq; magis q̃cq; min⁹ agit e'taliter. Cũ. n. bñ regulaľ a forma misti ⁊ agit in obm ꝓportõatũ nõ ita eliq̃t ⁊ dissoluit nisi forma dirigẽs ipm intẽdat talẽ dissolutõez vel eliquationẽ ⁊ multotiẽs nõ tã velociter calefaciť di. ¶ 3° nõdum q̃ q̃cũq; aliꝫ calor agit magis e'taľ q̃z ꝓueniat forme misti in q̃ est ille calor dr̃ eẽ min⁹ naturaľ ⁊ magis igne⁹. hoc aũt põt dupliciter ꝓtingere: aut qa calor ille nimis excrescit in gradu aut multitudie forme. i. in q̃titate. ⁊ hoc mõ calor effimere pẽdẽtis a sole: exercitio: ⁊ similib⁹ ẽ minus igne⁹ ⁊ e'talis. Scõo q̃ñ bz aliq̃ẽ coagẽs ad bõ opatiões e'tarias. sic̃ si caliditas esset ꝓducta nimie siccitati aut eẽt calor putredinalis directus ab hũore vel vapore putrẽte vel a venẽo calo: ⁊ hoc mõ in moriẽte ex febre colliq̃tiua q̃tũcũq; calor in ipo reptus sit valde remissus in gradu: ẽ tñ magis igne⁹ ⁊ e'talis q̃ cõueniat illi: qa dirigiť ab hũore vel vapore putrido vel venenoso: vel qa ꝓductus ẽ nimie siccitati. ⁊ ita ꝓtigit in q̃cũq; febre q̃ calor febrilis ẽ magis igne⁹ q̃z ꝓueniat forme illi⁹ bois. in erbicis. n. qa vl' intẽsus in gradu saltẽ q̃ ad p̃mã spẽz ⁊ fortẽ secũdã: aut qa ꝓductus nimie siccitati q̃ ad secũdã ⁊ tertiã spẽm. in effimeris aũt est calor igne⁹ ꝑ excessuz ĩ gradu aut multitudinẽ forme; ſz in putridis ẽ calor igneus: qa directus a vapore aut hũore putrido coagẽte ⁊ in pestilẽtialib⁹ a vaporib⁹ venẽosis. Et ex his tandẽ cõcludiť q̃ oĩs feb. est calor supabũdãs in igneitate: qa magis ẽ factiuus opationũ caloris ignei q̃z ꝓueniat forme bois febriẽtis. Et ex his tandẽ ẽt põt patere rñsio ad argumẽta ꝓbãtia ꝓriũ in p̃n⁹ q̃onis adducta. ¶ Ad p̃mũ dr̃. q̃ in p̃n⁹ interpolata ꝓ. ſz extrema ñ febriãt cũ frigida sint: coz tñ febrit ꝑ vapores putridos ad ipsuz delatos. Vel aliter dr̃ q̃ ẽt extrema febriũt q̃tũcunq; ad tactũ sint frigida ⁊ totus calor sit in ipsis diminutus in ꝓportõe ad naturalẽ: qa calor ille delatus cũ spiritib⁹ ⁊ vaporib⁹ putridis ad membra q̃uis remissus ẽ magis igneus q̃z cõueniat forme aut salte q̃z ꝓueniat gradui caloris ita remisso. Et ꝑ hoc oportebit ꝓcedere in eadẽ pte ad eq̃ta cẽ sil'e morbũ cal'm ⁊ frigidũ ⁊ eos sil'e intẽdi posse nõ inq̃tũ talis forme: ſz inquãtũ ꝑternãles. ⁊ hoc idẽ manifestius vificať in moriẽte ex febrib⁹ colliq̃tiuis. ¶ Ad 2m̃ de febre syncopali dicũt qdaz q̃ dũ coz friget in p̃n⁹ paroxismi. ⁊ ẽ pulsus paru⁹ tardus ⁊ rarus: tũc nõ ẽ feb. ⁊ improꝑe dr̃ ꝑncipiũ feb. sed postea cũ coz calefit febrit. Uel dõm sicut in ꝓcedẽti argumẽto q̃ coz sil' febrit ⁊ patiť malã ꝓplonẽ frigidam. ¶ Ad vltimũ arguñtũ de moriẽte ex febribus colliq̃tiuis dr̃ q̃ febrit nõ qdẽ ꝑ supabũdãtiã caloris in gradu neq; in multitudine forme: ſz ꝑ abũdãtiã in igneitate. ⁊ sic exponẽdũ ẽ dcm̃ Hal'. 8. terapẽtice supius allegatũ: imo in moriẽte calor ꝓtinue remittiť. ſz ꝓtinue efficať magis igne⁹ mõ supius dicto. ⁊ sil'r est itelligẽdus ſmo Ha. ꝑ⁹ afforismoꝝ in cõmẽto illi⁹. bũide dicte: cũ dixit q̃ feb. ẽ calor nãlis mutatus in igneũ. i. qa cũ hoc q̃ ẽ parti nãlis ẽ factus magis igne⁹ q̃z ꝓueniat: qa cuz sint duo gradus coextẽsi in eodẽ subiecto: ⁊ sunt eiusdẽ spẽi ex illis fit vnus calor numero iuxta sñiaz pbi. 5°. metapb. q̃ duo accñtia solo nũero dr̃ia nõ sunt in eodẽ subiecto adeq̃to. ⁊ ꝑ hoc ꝓcedẽdũ est q̃ totus calor in febriẽte reptus ⁊ q̃libz pars ei⁹ est sil' nãlis ⁊ ꝑternaturalis ⁊ ignea: cũ quelibz pars illius caloris agat simul opa naturalia ⁊ elementalia. ¶ Deide cũ dicit, extraneus. i. ꝑternaturalis. extraneus. n. distinguiť ꝫ ppriũ. ppriꝰ. n. calor intẽdit pfectionẽ eius cui⁹ est ⁊ opationẽ eius. eñcus. n. corruptionẽ ⁊ impfectionẽ. ⁊ p hãc dr̃iaz differt feb. a calore nãli ⁊ ꝓꝑ q nõ est feb.

Hic dubitat Bẽti. an feb. sit calor eñc⁹ eñcatõe opposita sanitati an vite. ⁊ nõ ẽ vn⁹ q̃ oĩs feb. ẽ calor eñc⁹ eñcatõe opposita sanitati: qa cũ febre ñ stat sanitas: ſz ẽt tenẽdũ ẽ q̃ oĩs feb. ꝓcipue pẽdẽs a putredine aut venẽositate ẽ eñcatiõe opposita vite. ſz. n. plures febres sint salubres ꝑ defectũ in gradu caloris aut ꝑternaturalitatis ⁊ defectũ ꝓportõis in comparatõe ad virtutẽ illi⁹ q̃ febrit: tñ ex natura sua inquãtũ feb. cũ tali ꝑtate ex toto gñe vite inimica ẽ ⁊ nata occidere: cui⁹ signũ ẽ: qa feb. q̃tũcũq; remissa occideret illuz ad cui⁹ virtutẽ bz ꝓportõez maioris ineq̃litatis. vt verbi gra. senẽ in vltimo decrepitatis. est. n. neciuz vtutẽ exercursu etatiuo remitti ad nõ gradũ. q̃libz aũt feb. est certe potẽtie ad ledẽdũ ⁊ interficiẽdũ. ⁊ sic dicimus de napelo q̃ ex nã sua ẽ aptus interficere. causa aũt q̃ aliq̃ nõ interficit est defectus in q̃titate ⁊ multitudine forme venenose in comparatione ad sumentem.

Dubitatur. Utr̃ feb. sit calor additus calori nãli vel sit calor nãlis ꝓus exñs nũc factus eñc⁹ vl' sit aggregatũ ex vtroq;. s. addito ⁊ ꝑexñte. ¶ Arguiť ꝓmo q̃ feb. sit solũ calor additus: qa solus ille calor dz dici feb. qui ẽ ꝓter naturã: sed solus calor additus est ꝓter nãm cuz ꝑexñs sit naturalis pẽdens a sanguine ⁊ spiritib⁹ naturaliter dispositis. ¶ Secũdo. si loco caloris fuisset inducta frigiditas impediẽs opões sola frigiditas eẽt morbus ⁊ nõ calor ꝑexñs neq; aggregatũ ex calore ꝑexñte ⁊ frigiditate inducta. g̃ a simili solus calor inductus ẽ feb. siue morb⁹. ¶ Tertio medicus intẽdit fuare calorẽ ꝑexñtem ⁊ corrũpit nouiter inductũ. g̃ solũ inductus est morb⁹. ſz ꝓña. ⁊ assumptũ ẽ manifestũ. nã colerico ⁊ flegmatico eq̃liter febriẽtib⁹ frigidiora offerunť flegmatico q̃ colerico ꝑter ꝓseruationẽ cõplexionis naturalis flegmatici que fit a cõsimilib⁹. ¶ Quarto remoto calore addito. exẽpli gra. pendẽte a putredine remouet feb. sed remoto ꝑexistenti non remouet feb. imo vita. g̃ solus calor additus est feb. ¶ Quinto simile ẽ de morbo in cõplone sicut de morbo in ꝓpõne: sed si q̃cq; digitis fit additꝰ sextus digitus ille sextus digitus ẽ morbus in numero ⁊ nõ ꝑmi q̃cq; neq; aggregatuz ex oĩbus sex. g̃ sil'e erit de calore addito. ¶ Oz ãt solus calor ꝑexñs sit feb. arguiť: qa solus calor fixus nõ variatus in gradu ꝑ indepẽdẽtiam põt fieri ꝑternaturalis ⁊ ledere opatões. g̃ solus ẽ feb. ſz ꝓña ex diffõne feb. ⁊ assumptũ satis ẽ manifestũ. qa gradu caloris nõ variato põt corpus exiccari: ⁊ idez calor fieri acutior ⁊ magis igne⁹ q̃z ꝓueniat. ¶ Jtẽ idem calor numero nõ variatus in gradu põt ꝑ aeris venenosi ispiratione fieri venenosus. ⁊ certũ est q̃ sibi competit diffinitio febris. ¶ Oz aũt aggregatuz ex vtroq; calore sit feb. ostẽdiť: qa tali aggregato ꝓpetit diffinitio feb. ¶ Jtẽ accipiamus febres nõ ledẽtes nisi ꝑ intẽsionem sicut sunt multe effimere. ⁊ si exẽpli gra. calor ꝑexñs naturalis vt quatuor ⁊ superadditus a sole vt q̃ttuor. tunc aut calor ꝑexistens est feb. aut superadditus aut aggregatũ. si dicať ꝓmũ. ergo etiã superadditus erit feb. ⁊ a fortiori aggregatũ ex vtroq;. si dicatur secũdũ. ergo a pari calor ꝑexistens est feb. cũ sit equalis. ⁊ ex casu hic nõ est feb. neq; lesio opationũ nisi ꝑ intẽsionẽ. g̃ multo magis aggregatũ erit feb. ¶ P. quocunq; gradu remisso remittiť feb. ⁊ quibuscũq; q̃ttuor gradib⁹ ablatis auferť feb. ⁊ remanet sanitas. ergo quicunq; gradus est feb. aut pars febris. Et sil'r quicũq; gradus quãtũ est ex se est sanitas aut pars sanitatis. ⁊ qlibet q̃ttuor gradus sunt sanitas tota. ¶ P. gcũq; gradus vt toti conun-

ctus per se iedit opationes. ꝛ quicunq; gradus vt toti cõ
iunctus aliquo mõ pficit opatões. g̃ quicũq; gradus aliq̃
mõ ẽ sanitas ꝛ aliquo mõ egritudo. Sicut duob⁹ trahen
tib⁹ nauiꝫ: quoꝝ nullus sit p se sufficiẽs nõ est aliqua pars
tracta ab vno q̃ nõ sit tracta ab alio. Ex quo sequitur q̃ a
quolꝫ est tota nauis tracta. Et sil'r in ꝓposito a q̃libꝫ gra
du pẽdet ois lesio ꝛ ois pfectio opationũ.

In hac questiõe sunt due famose opiniones. vna ẽ Hen. de fulgineo q̃ oio est erronea: nec põt saluari. tꝫ tñ vl'r q̃ feb. est soluꝫ calor supadditus calori pexĩti. ¶ Pro hac opione sũt gnaꝫ argumẽta supius adducta in pn⁹ qõnis. Uex. H. volẽs fugere aliq̃ argumẽta ꝛ pcipue auctoritatẽ Aris. 5⁹ metaphꝫ si. dicẽtis q̃ duo accũtia solo numero dr̃ia nõ possunt eẽ in eodẽ subiecto adeq̃to: dixit q̃ duo calores. s. addit⁹ extra neus: ꝛ pexĩs naturalꝫ sunt spẽ dr̃ntes. Et sil'r gcũq; calores hñtes diuersas ꝓpetates spẽ dr̃ntes spẽ differunt: sic calor putredinalis ꝛ venẽosus. ꝛ sic de alijs. Et dixit secũdo q̃ ꝓpetas caloris est ideꝫ realr q̃ calor ille. Et tertio dixit q̃ ex omnibus caloribus specie differentibus si sint in eodeꝫ subiecto adequato põt resultare vna forma media sicut ex caliditate ꝛ frigiditate q̃ satis euidenter sunt reprobata in dubio ꝑcedenti.

Sed contra hãc opionẽ Hen. dicẽtis q̃ feb. sit solũ calor addit⁹ ꝓcedunt argumẽta añ oppositũ adducta quoꝝ aliqua ꝓbãt febrẽ esse caloꝛẽ pexĩtẽ factũ ꝑternaturalẽ. aliqua vo ꝓbãt febrẽ esse aggregatũ ex caloꝛe addito ꝛ pexistẽte. ¶ Sꝫ itez adducũtur due dcm̃atões oĩno illã opinionẽ reprobãtes. ꝓma. duo calores iam dicti. s. addit⁹ ꝛ pexistẽs nõ absoluunt̃ in actionib⁹ suis. g̃ q̃cũq; lesio ꝓuenit a caloꝛe addito ꝓuẽit etiã a caloꝛe pexĩte. Ex quo seq̃t q̃ si vnus est ꝑter naturam ꝛ alter. si vn⁹ est morb⁹ ꝛ alter: cũ p lesionẽ opationũ p se pẽdentẽ morbũ arguamus. ꝛ ꝓbat̃ assumptũ, ꝛ ꝓsupono q̃ remissiuꝫ nõ itẽdit intẽsiuꝫ. hoc assumptũ ẽ de mẽte oĩum ꝓbantium. Et tunc arguit̃ sic. caliditas cordis febrictis calefacit ꝑternaturalr̃ sanguinẽ ꝛ spiritũ: tꝫ non p caliditatẽ additã. g̃ p pexĩtem aut aggregatũ ex vtraq;. q̃ nõ p additã arguit̃. nã caliditas addita in coꝛde febrictis ẽ remissioꝛ q̃ꝫ vt q̃ttuoꝛ: tꝫ caliditas sanguis ꝛ spiritus est supra q̃ttuoꝛ ꝛ supra gradũ mediũ latitudinis. g̃ ex supposito caliditas addita nõ intẽdit caliditatẽ sanguis ꝛ spiritus. Qꝛ autem caliditas addita in coꝛde sit remissioꝛ q̃ꝫ vt quattuoꝛ manifestũ est: ga coꝛ naturaliter dispositum hꝫ caliditatẽ supra mediũ ponderale. si g̃ caliditas addita esset intẽsa vt quattuoꝛ. tunc coꝛ esset ita caliduꝫ sicut ignis: imo caliduꝫ igne. g̃ dõm est calefactoꝫ sanguinis ꝛ spiritus ꝛ o⁹ similes actiones ꝑternaturales eẽ a toto caloꝛe in coꝛde repto. ¶ Scõa dm̃ario. accipiamus coꝛpus tempatũ hñs in sua naturali disp̃one gnaꝫ gradus caloris: addat̃ a sole vnus gradus vt sit febrictis. tũc si p approximationẽ ifrigidantiũ remoueat̃ vnus gradus caloris de gnaꝫ pexĩtibus remanẽte gradu caloris inducto a sole: hoc coꝛp⁹ erit curatũ ꝛ reductũ ad suũ ꝓpriꝫ tempamẽtum. g̃ gradus caloris inductus a sole ẽ ita nãlis sicut aliqs ex gnaꝫ pexĩtib⁹. tꝫ ꝓia. ꝛ ꝓbat̃ assumptũ. naꝫ accipiamus aliquod cõpus tempatuꝫ ꝓmo simile; in quo coꝛrumpatur vnus gradus caloris p aeris frigiditatẽ. ita vt coꝛpus illud ꝓdat ꝓpriũ tempamentũ. deinde pono q̃ a sole coꝛrũpatur gradus frigiditatis inducte ꝛ inducatur vnus gradus caloris: tũc hoc coꝛp⁹ redibit ad ꝓpriũ tempamentũ. g̃ gradus caloris addit⁹ a sole est ita naturalis sicut pexĩs deperditus in hoc casu ꝛ in ꝑcedẽti. igit̃ non est dꝫ q̃ caloꝛ additus sit magis feb. q̃ caloꝛ pexistens: nec caloꝛ pexistens magis sanitas q̃ caloꝛ additus. Multa enim sunt alia argumenta contra hanc opinionem: sed vt breuitati indulgeam his ero contentus.

Secunda opinio est Jacobi forli. Ugonis senẽsis. ꝛ quoꝝdã moderno rũ. tꝫ ꝑ quosdã antiquos recitata: tꝫ nõ sufficienter diluciꝺata. tꝫ hec opio q̃ feb. sit totus caloꝛ actual' in coꝛpe vel mẽbꝛo fm se totũ in febrictẽ reptus ad hunc intellectuꝫ q̃ totꝰ ille caloꝛ est feb. ꝛ quelibet pars eiꝰ. ita vt oĩs lesio opationum que ꝓuenit a toto caloꝛe ꝓueniat a quocũq; gradu caloris ꝓut toti inexistit ꝛ q̃ toti ꝛ cuilibet parti ꝓut toti inexistit cõpetat diffinitio feb. sil'r totus caloꝛ ꝛ q̃libet pars eius est vite ꝓseruatiua ꝛ ꝓductiua operationũ: quas hꝫ coꝛpus febrictes ꝛ nõ mixꝫ. naꝫ ex omnib⁹ gradib⁹ caloris in eodeꝫ subiecto repertis fit vn⁹ caloꝛ totalis: nec q̃ illi gradus caloris differunt specie: sed ex ipis fit vnus caloꝛ idem numero. ¶ Si tamẽ q̃ritur vtꝝ duo gradus caloris sint idẽ numero. dr̃ q̃ non: ga vnus non est alter. Et si arguat̃ q̃ mã sit causa indiuiduatiõis 5⁹ metaph⁹. g̃ cũ cõueniãt in materia sunt idẽ numero. respondet̃ q̃ in hñtibus mãm distinctã materia est causa indiuiduatõis. in non habẽtib⁹ aũt mãm aut in cõicantibus in eadẽ materia adequate materia nõ est causa idiuiduatõis: tꝫ vnũ differt ab alio nũero p seipꝫ: ga hoc nõ est illud. Et ad auctoritatẽ philosophi q̃ non est possibile duo accũtia solo numero dr̃ia esse in eodẽ subiecto adeq̃to. dr̃ q̃ vexꝝ ẽ ad hũc intellectũ q̃ ex omnib⁹ his opꝫ q̃ resultet vnũ accũs numero. ¶ Aliter tñ dõm esset fm Tho. ꝛ Albertuꝫ magnũ q̃ caloꝛ qui intẽdit manet vn⁹ ꝛ idẽ a ꝑn⁹ vsq; ad finem. ꝛ q̃ gradus caloris est gdã modus ꝛ nõ caloꝛ. Et fꝫ Burleu eẽt dõm q̃ in quocũq; instãti ꝓducit̃ nou⁹ calor fꝫ se totũ. ¶ Prima tñ opio est cõioꝛ tenẽs q̃ itẽsio fiat ꝑ additões partis ad ptem vtraq; remanẽte. Uñ fm opinionem iam dictã est tenẽdũ q̃ si calori naturali ꝑexistẽti addat̃ vn⁹ gradus caloris venenosi vel putridi totus calor ꝛ quilibet gradus eiꝰ efficit̃ putridus vel venenosus. Si aũt sit feb. ꝑ solã intẽsionem caloris sicut sunt effimere: dicitur similiter q̃ totus calor est feb. ꝛ quelibet pars eiꝰ: nec ẽ assignãda aliqua lesio operationũ neq; aliq̃ pfectio que nõ pẽdeat a quocunq; gradu.

His visis rñdeamus ad argumẽta Hẽtil. adducta in ꝓrius. ¶ Ad ꝓmũ. cuiꝫ dr̃ solus ille caloꝛ dꝫ dici feb. qui est ꝑter nãm: sed solus caloꝛ additꝰ est ꝑter naturã. ꝛcedit̃ maioꝛ. ꝛ negat̃ minoꝛ: imo q̃libet gradus caloris ꝓexistentis efficit̃ ꝑter naturã. Et si instet̃: ga ꝓexistẽs dependet a sanguine ꝛ spiritibꝰ: sed supadditꝰ dependet a putredine vel venenositate. Rñdetur q̃ q̃libꝫ gradus huiꝰ caloris ꝛ totus iste caloꝛ pẽdet a sanguine spiritibꝰ ꝛ a putredine. ¶ Ad 2ᵘᵐ cum arguit̃ si loco caloris fuisset inducta frigiditas ꝛc. Rñdetur q̃ sola frigiditas inducta nõ est morbꝰ: tꝫ aggregatuꝫ ex frigiditate inducta ꝛ ꝓexĩte. Sil'r dico q̃ aggregatũ ex calore inducto ꝛ calore ꝓexistente est morbꝰ. ¶ Ad 3ᵐ rñdetur q̃ medicus intendit conseruare tãtum caloꝛem quãtum est expediens ꝑ sanitate. ꝛ si caloꝛ sit superfluus intendit aliquẽ gradum ipsiꝰ coꝛrumpere siue coꝛrumpat aliquẽz de ꝓexistentibꝰ siue de nouiter inductis mõ redeat ad gradum illi indiuiduo conuenientẽ. Et si pẽdeat a putredine vel venẽositate intẽdit remouere illã: ga quicũq; gradus caloris ꝓexistẽtis ꝛ nouiter inducti est sil'r putridus aut venenosus. si vo caloꝛ nõ superfluat: tꝫ sit depẽdens indebite intendit remouere cãm independẽtie ꝓseruato caloꝛe in eadẽ graduali mẽsura. Quomõ aũt colerico ꝛ flegmatico equaliter febrientibꝰ supra, ꝓpriũ tempamentũ frigidioꝛa offerenda sint flegmatico ꝛ potentius frigida colerico alibi sentiet̃. ¶ Ad 4.ᵐ dr̃. q̃ quocunq; gradu remoto siue de ꝓexistẽtibus siue de nouiter inductis: ita vt remaneat gradualis mensura ꝛ remoueat̃ causa putredinis remouet̃ febris.

nam quicunq; gradus. vt dicit est pedet a putredine etiã pendet a sanguine ⁊ spiritib⁹. ¶ Ad 5m negat similitudo. ga ex illis sex digitis nõ constituit vnum numero: sed ex omnib⁹ gradibus calozis resultat vnus caloz. ⁊ sic sufficiẽter soluta sunt argumẽta ꝓ opione. H. ¶ Deinde cum dicit. accẽsus in corde. ꝓ hanc ꝓticulã Auicẽna nobis manifestat qõ sit subm feb. ⁊ cũ quib⁹ circũstantys dicẽs q; caloz extrane⁹ qui est feb. est accẽsus in corde. ⁊ ꝓ vel ꝓcedens ab eo corde vel caloze cordis mediãte spiritu ⁊ sanguine ꝑ venas ⁊ arterias in totũ corp⁹. vñ non solũ coz est subm feb. sed totũ corp⁹ ⁊ quelibz ei⁹ ps: mõ caloz ille ꝓcedat a corde dans intelligere q; si caloz exñs in toto corpe vel in aliq; ꝑte eius ꝓcederet ab alio mẽbro q; a corde caloz ille q̃tũcũq; extrane⁹ nõ diceret feb. exponit aũt ⁊ ꝓ vel: ga si teneret copulatiue diffinitio non competeret febri existenti in alys partibus vltra coz: quia caloz illarũ non esset accensus in corde.

Hic solet dubitari. Utr coz sit ꝓmuz subm feb. In quo dubio tenẽde sunt iste ỽnes. ¶ Prima ỽ. capiendo subm ꝑ subiecto inhesiõis ⁊ denoiatiõis nõ cuiuslibet feb. coz est subm. ꝓbat. nam alia membra bũt febrẽ sibi inherentẽ a qua denominãtur febrire. talis aũt feb. non est in corde cum nõ sit possibile vnum accidens esse in plurib⁹ subiectis loco distinctis: nec etiã ab illa feb. alioꝝ membroꝝ coz denominat febrire. vt manifestũ est satis. ¶ Secũda ỽclusio. totũ corp⁹ est totale ⁊ adeq̃tuz subm feb. ad hunc intellectũ q; nunc̃ est feb. nisi sit in toto corpe aut in aliqua ei⁹ ꝓticula. Hãc ỽclusionẽ sensit Auer. 3⁹ colliget. cap. 3⁹ duz dixit. q; feb. est caloz qui ỽtinet totũ cõp⁹. ⁊ parũ post dic. q; diffinitio feb. ỽtinet q; sit caloz exẽ⁹ missus a corde in totũ corp⁹ ⁊ ledit oẽs actiões ⁊ passiones ei⁹. cui etiaz sentẽtie alludit Auicẽna in ꝓti diffinitiõe. ¶ Pro tertia ỽne ꝓmittendũ q; coz esse ꝓmũ subiectũ feb. põt dupl'r itelligi. Uno mõ q; feb. sit passio fluens a ꝓncipys essentialibus cordis. sicut dicimus q; risibilitas ẽ passio hois. Secũdo mõ q; coz sit subm feb. lz alia mẽbra nõ febriãt nec februerint. ⁊ impoſe est aliquod aliud mẽbr̃ febrire nisi coz febriat. ¶ Quo sic ꝓmisso sit hec tertia ỽ. lz coz nõ sit ꝓmũ subm feb. ꝓmo mõ. est tñ ꝓmũ subm feb. 2⁹ mõ. ꝓma ps ỽnis ꝓbat. ga aliter oporteret coz semp febrire: qõ forte gs ꝓcederet actu vel aptitudine: sed forte non est possibile febrez q̃ est ꝑ se cordis corruptiua fluere ex ꝓncipys essentialib⁹ cordis q; que coz est illud qõ est. scda ps ꝑ z de mẽte doctoꝝ ⁊ ẽ diffinitio Auicẽ. Est. n. feb. diffinitiõe caloz exẽ⁹ accẽsus in corde aut caloz exẽus ꝓcedẽs ab eo .s. caloze cordis in totũ corpus. quare cõstat nẽcio q; feb. aut ẽ caloz cordis aut ꝓcedens a febre cordis. Hãc etiaz sniaz Auicẽ. innuit in cap. de feb. effimera ex caloze acris. vbi dicit calefit aer ⁊ puenit ad coz ⁊ fit feb. deinde sparg̃it. hoc idẽ innuit Halie. ꝓmo de ỽntys febriũ cap. ꝓmo. vbi vult q; distictio feb. in ꝓma gña sumat̃ ꝑ distinctiões subiectoꝝ calefacti esse in corde exñtiũ. ⁊ 3⁹ colligz. ca⁹ 3⁹ Et dicimus ꝓ B q; subz ꝓpinquũ isti⁹ caloris ẽ coz.

Cõtra quam deteriatõez ozik dubiũ a mltis doctorib⁹ lõgis ambagib⁹ ventilatũ. Nũgd si caloz exẽ⁹ ab alio mẽbro a corde toti cõicet̃ sit dõm feb. vtputa si ab epate apato apate calo caloz exẽ⁹ toti cõicet̃ ledens opatiões toti⁹ quid ꝓhibet talẽ calorẽ esse febrez a quocũq; mẽbro sit cõicat⁹. ⁊ eo magis: ga gd nominis feb. sibi conuenit. ¶ Ỽ. quo nomine magis congruo deberet hic caloz extrane⁹ nũcupari.

In hac questiõe, lz sint multe opiniones clarissimorũ doctoꝝ. ſ. Antony de parma. Dini. Hal. Marsilij de sancta sophia. Ugõis senẽsis: ne ꝓlixus sim recitabo tantuz opionẽ Ugonis senensis doctoris modernissimi ac subtilissimi: deinde ponam opiniones que mihi videt veritati conformioz. ¶ Dixit Ugo q; causa quare caliditas extranea exñstens in corde aut toti a corde cõmunicata dz dici feb. non aũt caliditas exñea epatis aut alteri⁹ mẽbri: neq; ab eo toti cõicata dz dici feb. est: quia siue caloz ab exẽ veniat vt ab aere vel ab alio ỽtinẽte siue ab intra non est possibile aliquod mẽbr̃ totuz calefacere caliditate actuali ꝑ se ledẽte opationes omniũ partiũ nisi ista totalis caliditas pẽdeat a corde. naz si ab exẽ veniat caloz iuxta dicta isti⁹ necessario antecẽ cõmunicet̃ toti accẽdit in corde ꝑ ſpũs qui ab aere vel alio continẽte inflãmatur. ⁊ si sit putredo vel apa in cerebro aut in epate ꝓpter magnã cõitatẽ mediãte magna vena aut mediãtibus arterys antecẽ hec mẽbra possint tanto gradu calozis totũ calefacere q; opatões ledant̃: inflammat̃ coz ⁊ cõicat caliditatẽ toti ledẽtem opatões. causa ḡ eius est: ga impossibile ẽ totũ febrire nõ febriẽte corde: ⁊ ga nomẽ feb. dr̃ a feruore: ⁊ de feruore qui ꝓmo radicaliter est accẽsus in mẽbro quod est aptũ totuz inflãmare. ⁊ sine cui⁹ inflãmatiõe nõ cõtingit totum inflãmari modo dicto. iõ nomẽ feb. non dr̃ nisi de caloze exẽo cordis aut ab ipso dependẽte. ¶ Oz si dicatur epar nãliter calz põt totum reddere calm corde exñtẽte frigido. g̃ etiam epar ꝑternaturaliter calm põt totuz inflãmare ⁊ facere ita calidum ꝓter naturã vt ledant̃ opatões sensibiliter sine ꝑternãli influxu cordis. negatur argumẽtum: cũ epar calidum nõ possit totũ reddere calidum fm naturã nisi multo magis hic actualis caloz pẽdeat a corde q̃ ab epate dato q; coz ab epate non reddat̃ calidum: nõ tamẽ põt epar aut aliud membr̃ ꝑternãliter totuz calefacere nisi ꝓmo hic caloz ꝑternaturalis cordi cõmunicet̃: ⁊ deinde coz ꝑternaturaliter calefactũ totuz calefaciat. Accedit ad hoc q; epar apostematũ apostemate calido non mittit sanguinem calidũ supra totum nisi paulatim. ⁊ ante istud inflãmatur coz: ⁊ forte nõ ẽ sanguis inflãmatus calidioz spiritu cordis: sed quia ꝓhibetur spiritus euentari. ideo inflãmatur. ⁊ postea inflammat totum.

Cõtra ex hac opinione simul cũ fundamẽto suo sequit̃ q; caloz exẽus epatis ⁊ cerebri dz dici feb. ga coz ꝑternaturaliter inflãmatũ nõ potest totum calefacere caloze extraneo sensibiliter ledẽte opationes nisi ab eo ꝓmo calefiat epar ⁊ cerebruz caloze exẽo: q̃ calefacta cõmunicabunt calorẽ extraneum residuo corꝑis mediãtib⁹ ſpiritibus animalibus naturalib⁹ ⁊ sanguine: sicut in naturali dispositõe cõmunicãt caloꝝ aialẽ ⁊ naturalẽ toti mediãtib⁹ eisdẽ. g̃ ex fundamẽto suo sequit̃ oppositũ eius quod intẽdit. assumptũ manifestuz est ꝓpter magnã ꝓpinquitatẽ cordis ad mẽbra illa ⁊ latitudinẽ viaꝝ inter coz ⁊ illa mẽbra. ¶ Ỽ. dicit ipe q; epar naturaliter calm põt facere totuz corp⁹ nãl'r calm corde exñtẽte frigido: ⁊ tñ epar ꝑternãliter inflãmatũ non põt totũ ꝑternatural'r inflãmare nõ inflãmato corde. ¶ Cõtra. talis põt eẽ ꝓportio epatis nãliter frigidi ꝑternãliter inflãmati ad coz frigidũ: q̃lis ẽ epatis nãl'r calidi ad idez coz frigidũ: lz epar nãl'r calz nõ sufficit inflamare coz nãliter frigiduz. g̃ ẽt epar nãl'r frigidũ ꝑternãliter inflãmatũ nõ sufficit inflamare idẽ coz frigidũ. g̃re totũ ꝑternãliter inflãmabit̃ ab epate ꝑternãliter calefacto corde ꝑternãliter non inflãmato. assumptuz ꝓbatur. ponẽdo q; coz natural'r frigidũ habeat caliditatẽ vt sex cũ dimidio. Epar aũt natural'r calm habeat caliditatẽ vt qnq; cuz dimidio. semp. n. coz natural'r frigidũ ẽ calidius epate nãliter calido: lz epar natural'r frigidũ bẽat caliditatez vt q̃tuor cũ dimidio ⁊ acgrat vnuz gradũ caliditatis ꝑternãlis. ita vt bẽat caliditatẽ vt qnq; cũ dimidio. ⁊ segr̃ vitas assumpti. ga q̃cunq; sunt eq̃lia se bñt in eq̃li ꝓportiõe ad

tertiuz. ¶ Ad ꝑmā rōnem forte rīderet q⁹ lz cor ꝓterna turaliter calefactū nō possit totum ꝓternaturaliter cale facere nisi ꝑus calefaciat epar ⁊ cerebꝝ. que calefacta po stea cōmunicabunt caliditatē ꝓternaturalē toti: sicut ecō tra epar ⁊ cerebꝝ ꝓternaturaliʳ calefacta nō possiunt totū ꝓternaturaliʳ calefacere nisi ꝑus calefaciāt cor: qō calefa ctū cōmunicabit caliditatē toti. attamē inter ea multum ītereſt: ga semp cor magis cōicabit caliditatē toti q̄ epar ⁊ cerebꝝ cuz sit calidius. certe si sic intelligit bñ dicit: sed hec opinio coincidit cuz opinione Marsily quā ipse reci tat vt apparebit statim. ¶ Ego aūt opinor opionē Mar silij esse magis verā ⁊ cōformē mētibus auctoꝝ. Dicit. n. causam in quesito eē. l. q⁹ caliditas extranea epatis: ⁊ per ipsum toti cōicata nō dr̄ feb. lz caliditas extranea cordis ⁊ ꝑ ipm toti cōicata solū dr̄ feb. ga medici vocauerunt fe brē caliditatē illi⁹ mēbri qō maxime est aptū inflāmari. ⁊ qō inflāmatū est maxime aptū alia inflāmare. ⁊ sīl'r voca uerūt febrē caliditatē ab eo alys mēbris cōicatam. soluz aūt cor est bꝫ. epar aūt ⁊ cerebꝝ. lz possint inflāmari ⁊ in flāmata cōicare caliditatē toti. caliditas tñ sua ē remissa in compatōe ad caliditatē cordis: cū cor sit calidius ⁊ ma gis aptum inflāmari ceteris mēbris: ⁊ hīs plus de multi tudine caliditatis ⁊ magis cōicatiuū caliditatis toti q̄ ali qō aliud mēbruz tam in nāli q̄ in ꝓternāli disponē. ⁊ Pro pterea oēs auctores in hoc ꝓuenientes cōgrue dixerunt fe brē dictā a feruore eē ꝓpriā passionē cordis: qō maxime feruet ⁊ ē aptū facere vt alia feruēāt: ⁊ non epatis neq; al terius mēbri. sic. n. sibi placuit ⁊ non absq; rōne. Unde lz epar possit inflāmari ⁊ inflāmatū cōicare toti caliditatē vt duo in cor. equalē caliditati cōicate a corde toti i plato ne. ⁊ in vtroq; caliditas illa sensibiliʳ lederet opationes ⁊ eq̄liter: caliditas tñ platonis eēt feb. ⁊ nō caliditas cordis. sic. n. placuit auctoribꝰ ꝑ cām assignatā. Et secundū hāc opinionē euitanē longe ambages ⁊ controuersie q̄s inuti le eēt mltiplicare. vt bñ sensit Auicēna ꝑma quarti. ꝑmo capl'o. ¶ Ad argumētum aūt in oppositū dr̄ q⁹ caliditas illa toti cōicata ab epate vocabit mala ꝓpl'o calida toti⁹ pendēs ab epate ⁊ non febre. lz vt bñ sensit Ugo raro cō tingat caliditatē eñneaz totiab epate cōicari sine cordis influxu. ¶ Concludit itaq; q⁹ nulla caliditas dr̄ feb. nisi caliditas eñnea cordis aut ab eñnea caliditate ei⁹ pendēs ⁊ cū hoc sensibiliter ledēs opationes. ¶ Opinio aūt Gen tilis de fulgineo ē hec: q⁹ illud dz esse subm ꝑmū feb. que ꝑ se ledit oēs opatiōes cuiuscūq; mēbri. vt est apud Auer roys. 3° colliget. cap. 3°. qō est ꝑmū subm calozis ꝑ se oium opationū pfectiui: lz cor est bꝫ. q̄ cor erit ꝑmuz subm feb. lz ꝓña. ⁊ maior est manifesta: ga cui⁹ tēperies est sanitas ei⁹ intempies est egritudo. ⁊ minor est de intētione oium medicoꝝ. calor. n. cordis pfectiuus est omniū opationuz. calor aūt epis solū pficit opatiōes nāles sīc calor cerebri solū aiales. ¶ Cōtra hāc opionē possent fieri mlte instā tie q̄s vt breuitati īdulgeā i pntiaꝝ omittā.

Quartuz dubium. Utrū feb. exñs in corde pcedat ab eo mediantibus spū ⁊ sanguine ꝑ venas ⁊ arterias in totū corpus. Ar guit⁹ q⁹ nō. accīs nō migrat de subiecto in subm. igr̄ q̄stio falsa ꝑ parte affirmatiua. ¶ Scōo. in oib⁹ febrib⁹ in qui bus extrema frigent: sīc in p̄ncipys paroxismoꝝ: in febre liparia: in moriētib⁹ ex febre colliq̄tiua non ꝓcedit calor extrane⁹ cordis in totū corp⁹. q̄ ⁊c. ¶ Et ꝓfirmat ex sīnia Auicenne in cap. de liparia in qua ſm ipm est impeditus transitus calozis ad extrema. ¶ Tertio. stat multa alia membra a corde fuisse ꝓternaturaliʳ calida anteq̄ cor fe bziret. q̄ postea corde febriēte non ꝓcedet caliditas ab eo ad mēbra illa: cuz tā vt pono in casu ante babuerint tan tū calorē extraneū quātuz cor taliter febriens possit sibi tribuere. ¶ Et ꝓfirmatur: quia pōt causa extrinseca totū corpus ꝑus calefacere: ⁊ vltimo cor. simus in instāti in q̄ cor est ꝑmo febriēs. ⁊ certū est q⁹ in illo instāti feb. illa nō ꝓcedit: lz forte incipit ꝓcedere: sicut si nūc ꝑmo cor sit fe bziēs reliqs mēbris nō calefactis ꝓternāliter: ꝑ tūc a cor de febriēte nō ꝓcedit feb. ¶ Quarto. feb. ethica existēs in mēbris nō ꝓcedit a corde: quia est feb. facta a nullo ꝓ cedens aut dependēs spāli dependētia. sic. n. esset fiens ⁊ nō facta: ⁊ q⁹ talis feb. ethica possit eē in mēbris manifestuz est: quia aliqñ facta est sicut nālis secūda ꝑmi. ⁊ membra nō sentiūt suū calorē. ifra. tractatu tertio. ¶ Et ꝓfirmat: ga feb. ethica eēt hūoralis vl̄ effimera si pēderet a corde ꝑ sanguinē ⁊ spūz. ¶ 5°. seq̄r oēz febrē exītē in mēbris eē effimerā vel sanguineā. nā feb. dz denoiari ꝑz vitatē sub iecti in q̄ fundat calor a q̄ ipsa ꝓcedit. Cuz g̃ iuxta titulum qōnis oīs feb. mēbroꝝ ꝓcedat a calore sanguis ⁊ spūum: oīs talis erit sanguīca vel effimera. assumptū ät manife stū ē: ga febres cordis distiguunt penes distictiōes subie ctoꝝ in qb⁹ fundat calor a q̄ depēdēt iuxt doctrinā Auicē. ⁊ Ha. g̃ sīle erit i febrib⁹ alioꝝ mēbroꝝ. ¶ Forte dr̄ q⁹ fe bres alioꝝ mēbroꝝ a corde specificāt ⁊ denoiant denoia tiōe feb. exītis i corde. ¶ Cōtra. ex B seq̄r q⁹ aliq̄ calitas facta eēt feb. effimera. Sequit⁹ 2°. q⁹ aliq̄ calitas fiens eēt ethica vtrūq; ꝑ lz. ⁊ ꝑmū ꝑbat⁹ ponendo q⁹ cor febriat fe bre effimera ⁊ spū ⁊ sanguine ab eo delatis foueat⁹ mala ꝓpl'o cal'a fixa i aliq̄ mēbro. ⁊ seq̄r q⁹ calitas illi⁹ mēbri ē feb. ⁊ ñ nisi effimera: ga cor nō febrit nisi febre effimera. ⁊ Pro scōo ponat⁹ q⁹ calitas febrilis figat⁹ i corde aliq̄s figa tur in alys mēbris. ⁊ ꝑ spūs ⁊ sanguinē ponant⁹ mēbra i ca lefieri tedente opōnes. Et sequit⁹ q⁹ calor ille mēbroꝝ est feb. iuxt⁹ diffōnē ⁊ nō nisi ethica: ga cor ñ febrit nisi ethice: ⁊ tñ calor mēbroꝝ ē fiēs vt ponit⁹ in casu. ¶ 6°. pol'e ē fe bziēte corde calefieri solū spūm aut solū sanguinē: lz solo spū calefacto deferr̄ ꝑ solū spūz. ⁊ sīl'r solo sanguie calefa cto deferr̄ ꝑ solū sanguinē. g̃ nō ꝑ spūm ⁊ sanguinē. ꝑz as sumptū: ga in effimera spūs sūt inflāmati ⁊ nō sanguis. ⁊ i putrida ē inflāmat⁹ humor ⁊ nō spūs: imo i ethica ē inflā mata cordis suba ⁊ non spūs nec sanguis nec ali⁹ humor. igit⁹ a fortiori pōt inflāmari sanguis sine spū. ⁊ eꝫ. ¶ Con firmat⁹. ga cuz spūs sit paratior calefieri q̄s sanguis ⁊ ma gis apt⁹ moueri stabit q⁹ spūs deferant⁹ ante sanguinez ⁊ calefiāt mēbra. ⁊ sic ꝑ aliq̄ tpe pōt deferri ꝑ solū spiritū. ¶ 7°. feb. pōt ꝓcedere a corde in totū corp⁹ ꝑ vapores ⁊ putridas fuligines ⁊ simplicē alterātiōez. g̃ nō solū ꝑ sanguinē ⁊ spūs. g̃ diffinitio ī sufficiēs. ¶ 8°. pōt ꝓcedere a cor de in totū corp⁹ ꝑ neruos ⁊ reliqs corpis pticulas. igr̄ ⁊c. ¶ Et ꝓfirmat⁹. ga vene ⁊ artarie nō sunt extēse ꝑ totum corp⁹. ¶ In oppositū est Auicē. in diffōne feb. ⁊ Hal'. in ꝑ de dr̄ntys febriū. ⁊ Auerro. 3° colliget.

Pro decisione qōnis nondū ꝑmo q⁹ calore a corde ꝓcedere in totū corpus pōt dupl'r itelligi. Uno°. q⁹ nou⁹ calor actual' sparga⁹ a cor de in mēbra ad B vt febriāt. Scōo mō q⁹ calor eñne⁹ exi stēs in mēbris cāet⁹ a calore eñneo cordis sanguis ⁊ spiri tuū siue illud cāri sit de nouo ꝓduci siue sit solū ꝓseruari. ⁊ Primus modus vr̄ magis de intētōe Auicē. in cap. de fe bre effimera a calitate aeris. nam dicit q⁹ cor ꝑ febrit. po stea dēfer̄ feb. ad alia mēbra. calefit. n. aer ei⁹ ⁊ puenit ad cor. ⁊ fit feb. deide spargit⁹ ⁊c. Et i cap. de liparia mouet qō nē qūo pōt eē feb. ⁊ nō ꝓcedat ex ea calitas in totū corp⁹. ⁊ Rñdet q⁹ i termis. i. diffōnib⁹ hanc dispōnū attēdit⁹ vna ꝓditio. l. q⁹ nō sit qō ꝓhibeat. pōt g̃ impediri delatio calozis sīc ipe exꝑlificat i textu ꝑ aliqō ꝓhibēs: aut ga nō esset tāta sufficiēs. ipe g̃ ꝑ ꝓcessuz illū itelligit noui calozis spar sionē. Scōus aūt modus est magis amplus ⁊ vitati ꝓfor mis, ⁊ de mēte doctoꝝ nec Auicē. ꝓri⁹. lz p^m magis specifi-

cauerit.seruabi mus itaq; hunc 2^m modū in determiatõe istī^o qõnis. ¶ Secūdo notādū q; oīa mẽbra alia a corde sunt minus calida spū ⁊ sanguine cordis in naturali dispositione.patet:ga iter alia mẽbra a corde epar est calidissimum:qõ trī est minus calidū sanguine.ꝑma ꝑmi. ¶ Tertio notandum q; cum duo vel plura calida approximant alicui tertio:qõ vtroq; illoꝝ sit minus calidum se iuicem iuuant ad calefaciẽdū illū tertiū:ita q; nullū illoꝝ agit caliditatẽ in tertiū:que caliditas etiã non agat ab alio tanq; a partiali agente:sicut cū duo boues trahũt nauim vterq; tanq; partiale agens trahit totam nauim.

His ita notatis sit ꝑma ꝛcl̃o. Iz non omnis febris existens in corde sit procedens ab eo mediãtibus spū ⁊ sanguine in totū corp^o. oīs trī febris exīs in corde deducto ipedimento est apta pcedere mediãtib^o spū.ſ.⁊ sanguine in totum corpus. Ista cõclusio.quo ad vtrãq; partẽ est de itentione Aui.in cap^o de liparia que est febris in qua iteriora calent ⁊ exteriora frigent:cuius est hic textus. Et bz aliqs vt dicat quõ erit febris ⁊ non pcedat in ea caliditas ex corde in totũ corpus. Rñsio itaq; q; in termis.i.diffõnibus hui^o rerũ attendit: vna cõditio vt non sit quod ꝓhibeat sicut diffinimus aq; frigidã ⁊ humidã qñ dispositа est fm nãm suam ⁊ nõ fuerit qõ ꝓhibeat ⁊ diffinimus gratie quod est illõ qõ tendit inferius qñ dimissum fuerit cum natura sua:⁊ in omnib^o istis caliditas peruenit ad cor ⁊ pcedit in arterias ⁊ spargitur:at vo accidit ꝓhibitio illius in qbusdã locis:sicut accidit ei sup quẽ ponunt̃ pruine. ¶ Et ex hac ꝑne sequuntur duo correlaria.ꝓmum.i omni corde febriẽte est calor ex se sufficiẽs ad cõmunicãdũ calorẽ febrilẽ tori corpori. Secũdũ.q; in liparia ⁊ febribus oĩbus in qbus exteriora frigent non est dicẽdũ illa exteriora febrire. ¶ Cõtra.segtur q; sincopalis in qua exteriora frigẽt ⁊ pulsus est pus tardus ⁊ rarus nõ est febris. ¶ Segt̃ 2° q; moriẽtes ex febrib^o colliquatiuis nõ febriũt. ¶ Segt̃ 3° oẽm moriẽtẽ ex febre añ mortẽ fieri infebriẽtẽ:⁊ ī summa q; nullũ mẽbr febrit nisi in eo calor sit itẽsior calore sibi debito. Dor solutio ponet̃ in solone argumentoꝝ factoꝝ añ oppositum qõnis. ¶ Scõa ꝑ.oĩs febris exīs in alio mẽbro a corde pcedit ab eodẽ mediãtib^o spū ⁊ sanguine. ꝓbat̃.qñcũq; aliquod mẽbr aliud a corde febris bz calitatẽ ꝓter nãm sufficientẽ ledere opatões pendentẽ a corde:vt ꝑz ex qõne pcedẽti.Iz talis caliditas:si pẽdet a corde:pendet ẽt a spū ⁊ sanguine igit̃ pcedit a spū ⁊ sanguine.tenet ꝓña.⁊ minor ꝓbatur de tertio notato.si duo vel plura cal̃a iuxta ponant̃ vni religo minus calido:illa duo vel plura se iuuant ad calefaciendũ minus cal̃m.sed in fe.cor sanguis ⁊ spũs iuxta ponunt̃ alys mẽbris que sunt ipsis minus cal̃a.igit̃ cor sanguis ⁊ spũs se iuuãt ad calefaciẽdũ illa mẽbra:ita q; nulla calitas ducet̃ ī mẽbra illa que nõ pẽdeãt a quocũq; illoꝝ tanq; a ptiali agẽte iuxta notatũ. Or aũt cor sanguis ⁊ spiritus sint calidiores alys mẽbris:patet ex scõo notato.ga sanguis min^o cal̃s spũ ⁊ corde est calidior epate magis calido religo mẽbris alys a corde.ꝑma ꝑmi.⁊ hec ꝛcl̃o ꝓbatẽ habet de sanguine ⁊ spũ exītibus in venis ⁊ artarys:sicut de spũ ⁊ sanguine exītibus in corde:sil̃r de vapozib^o ī his partib^o contẽtis. ¶ Ex hac ꝑne segtur.ꝓmo q; si alicui mẽbro cõmunicaret̃ calitas per simplicẽ alterationẽ absq; pũtia sanguis:aut spũs in illo mẽbro adhuc calor ille pcederet a corde mediantib^o spũ ⁊ sanguine.ga illis ãdiuuantibus agit cor calitatẽ illã. ¶ Segtur secũdo.q; Iz in mẽbris alys a corde sint febres more medicoꝝ specie vel genere differẽtes:non oz illas a corde pcedere per alios delatores cũ per sanguinẽ idest massam humoralẽ spũs ⁊ vapores.illi.n.simul cum corde agũt oẽm caliditatẽ febrilẽ in mẽbris reptas. ¶ Tertia ꝑ.non oz ad hoc vt dicamus aliquam febrẽ ꝓcedere a corde ipsam esse calitatẽ que producitur:aut fuerit a corde ꝓducta. Ista ꝛcl̃o ꝓbat̃.potest enim aliqũ membr ꝓpius esse calefactũ calitate per se sensibil̃r ledẽte que calitas postea a corde febriẽte mediantibus spũ ⁊ sanguine cõseruabit̃:⁊ cum ꝛseruabit̃ dicet̃ feb. cum antea non esset febris.igit̃ ꝓpera.tenet ꝓña.⁊ assumptum ꝓbatur ex ꝑmo notato.

Superest vt rñdeamus ad argumẽta facta in ꝑncipio qõnis. ¶ Ad ꝑmũ dr.q; Iz accidens nõ migret de subto in subm.pot trī subm illi^o accītis inducere sil̃e accīs in ꝓte sibi ꝓpinqua illius susceptiua. ¶ Ad 2^m sunt duo modi rñdẽdi.vnus vt existimo magis ꝛformis mẽtib^o auctoꝝ:⁊ est q; nullũ mẽbr dicat̃ febrire nisi bẽat calitatẽ eĩneã excedẽtẽ ⁊ supabũdãtẽ calitati sibi debite ꝛpe sanitatis.hec in ver̃ sunt de itẽtione auctoꝝ si nõ volum^o eoꝝ dicta extorq̃re.ꝓmo hoc manifeste ostenat text^o Aui.supius allegat^o in cap^o de liparia.⁊ ꝑma q̃rti.cap^o ꝑ. vbi declarãs ꝓticulas in diffõne positas dicit. Et inflãmat̃ in eo.ſ.corde aut corpe inflãmatione que nocet opatõibus naturalib^o:non sicut est calitas ire:aut laboris cum nõ vltimat̃. Itẽ iste text^o Hal̃.s^o terapẽtice supius allegatus.⁊ statim iferius ponẽdus.⁊ ꝓmo de differẽtijs febriũ.⁊ Auerrois 3° colliget cap^o 3°. vbi diffiniẽs febrẽ:dic̃ q; est aggregatũ ex calore nãli ⁊ eĩneo supaddito. Hoc idez ostendit qd nois febris dicta a feruore:⁊ grece dicta pyreos. ¶ Item pro hac parte sunt rõnes.quia aliter oporteret dicere q; non oĩs cura fit per contrarium formal̃r aut virtual̃r.naz qñ extrema sunt frigida.sicut in ꝓncipijs paroxismoꝝ in liparia in sincopali in moriẽtibus calefaciendo extrema oĩbus auxilys cum bis que sunt formaliter ⁊ virtual̃r calida.ergo non febriũt.debet enim febris curari per frigida iuxta doctrinã Hal̃.s^o terapẽtice.Est autem ꝛmoderatio discrasie febriũ in supabũdãtia calitatis.via igit̃ que in eucrasiam ꝑ ifrigidationẽ erit. ¶ Preterea.si febris in casibus iam dictis deberet curari . oporteret q; ipsa remitteret̃:⁊ cum ipa sit calor oporteret calorẽ remitti.sed ꝛñs est falsum.q; curant̃ per calozis itẽsionẽ:⁊ hec arguméta ꝓcedunt cõtra Hal̃.dicentẽ q; calor existens in membris ifrigidatis de qbus supra.est feb. ꝓpter malaz ⁊ calore cordis eĩneo dependentiã:ga in moriẽtib^o anhelitũ frigidũ aut pulsum paruũ tardũ ⁊ rarũ:si oz curari feb.oz q; curet̃ ꝑ calozis itẽsionẽ tã ī corde q̃ ī extremis:q̃ nec in extremis nec in corde.ẽ feb.⁊ Iz hãc opionẽ ꝛcedẽdũ ẽ q; non solũ in liparia extrema nõ febriũt:Iz neq; in ꝓncipijs aliaꝝ febriũ qñ sunt frigida.⁊ q; ꝓncipium sincopalis nõ est febris.⁊ q; morientes ex febrib^o colliquatiuis nẽcario añ mortẽ fiũt ifebriẽtes.⁊ q; nõ est pol̃e aliquem mori febriẽtem. ¶ Alia trī opinio est doctoꝝ dicentiuz q; in liparia extrema febriũt ⁊ sil̃r ī ꝓncipio iterpolataꝝ. Et q; ꝓncipiũ sincopalis est febris:⁊ q; hũtes anhelitũ frigidum ⁊ extrema frigida ꝑpter febres colliquatiuas febriũt tam fm cor q̃ Iz extrema.ille.n.puus calor qui est tã in corde q̃ ī extremis:Iz sit ī gradu dimiutõis respectu calozis sibi debiti:⁊ ẽt in multitudie forme.trī ga supabũdat in ignei tate ⁊ ꝑternalitate ꝑpter quã supabũdantiã ledit opationes dr̃ febris.vt supius dictum fuit in determinatione ꝑme qõnis.⁊ ꝛñter isti cõcedũt:q; in eadẽ ꝓte adequata est feb.que est mala complexio calida:⁊ est mala complexio frigida:que duo possunt intendi in ꝓternalitatẽ:Iz sil̃ non possint calor ⁊ frigiditas in eadẽ ꝓte adeq̃ta esse. ¶ Et ad arguméta adducta pro alia opione respõdet̃. ¶ Ad ꝑmũ cũ infert̃ q; nõ oĩs cura fieret per ẽriũ formal̃r nec virtualiter.dr̃ q; qui approximãt calida cũ extrema sunt frigida curãt friditatẽ ⁊ nõ febrẽ:nisi forte de p accīs intẽso calore vt̃ fortificata expelleret hũorẽ putridũ:aut venenosũ a quo dependet ille pauc^o calor igneus.itẽtio.n.in casib^o in

curatione febris nō est remittere calorē febrilē in calore. ſz igneitate: qō fiet expellēdo humorē putridū: aut venenosum a quo dependet ille paucus calor igneus. In his aūt febrib⁹ in qb⁹ calor febrilis est ſil intēsius in gradu caloris ⁊ igneitatis intētio est ſil remittere calorē ⁊ igneitatem. ¶ Et ſil'r ad 2^m dō. q curare febres nō est semp remittere calorē: ſz bñ est semp remittere igneitatē: q ſi i aliq̄ calor eēt diminut⁹ i gradu caloris ⁊ igneitatis: tūc nō eēt febris: nec mala cōplexio calida: ſz bñ malus calor: qui est diminutus: ſic calore aucto frigiditas pauca secū coexistēs non dō mala cōplexio frigida nisi forte pēderet a re venenosa: ⁊ eēt magis elemētalis ⁊ magis ledēs operatōes q̄ ꝓueniret: tā remisso gradu frigiditatis. ¶ Alig tñ dicūt q in bñtibus anhelitū frigidū: ⁊ in ꝑncipio syncopalis cor febret: ⁊ q ibi calor vsq; ad mortē est itēsus in gradu caloris: ſz est diminutus in q̄titate siue in multitudine forme. ideo aer expirat⁹ infrigidat. qz potētia rei ſequit multitudinē forme. ¶ Sz cōtra hāc opionē ēent instātie efficaces q̄s ꝓsequi eēt inutile. dicta aūt aucto⁹: ꝓres dicētes oēm febrē esse calorē igneū: ſz aliq̄n sit in gradu diminutiōis. Et ſil'r isti posteriores dicētes oēm febrē esse calorē itēsū supra nālē: ſz aliq̄n diminutū in multitudine forme. ꝓmi gloſant extorquēdo dicta aucto⁹ ad igneitatē ſcōi gradus ad intensionem absq; multitudine forme. tu vō dic vt libet. ¶ Ad tertiū arg^m ꝓz ex tertia ꝑne qd sit rñdēdū. illa. n. caliditas exīs in mēbris ſz a corde non de nouo ꝓducat: tñ a febre cordis ꝓseruat. ¶ Et ad ꝓfirmationē admittit⁹ casus: ſz sit male visilis. ⁊ dō. q in ꝓmo eē febris cordis qō ē ꝑmū esse feb. alio⁹ mēbro⁹: feb. alio⁹ mēbro⁹ a feb. cordis ꝓseruat: ſz non de nouo ꝓducat. sed in alio casu in quo ponit nūc ꝑ cor febrire: dō. q febris cordis non ꝓcedit ad alia mēbra: neq; forte icipit ꝓcedere: ſz bñ post B ꝓcedet. reqrit. n. rēs sufficiēs ad ꝓcessū illū. ¶ Ad q̄rtū de febre ethica exīte in mēbris: dō. q ē facta ⁊ a nullo dependet ſpeciali dependētia: ſic. n. eēt fiēs; gñali tñ dependētia pendet a calore cordis sanguis ⁊ spirituū. ⁊ B facit ipsam eē fiētē. qz ēt absq; hoc ipsa ex se eēt apta ꝓseruari. ſz hec gñalis dependentia posset ipsa ſz itēdere ⁊ facere magis resistētē causis ipsam corrūpētib⁹. Et ad ꝓfirmationē qd dōz sit videbit ex solone ſecūd⁹ argūmēti. ¶ Ad 5^m negat⁹ seq oēm febrē eē effimerā aut sanguineā: ⁊ ꝓcedo q febres cordis ſpecificant ⁊ denoiant ſm diuersitatū subtō⁹: in qb⁹ sunt cale facta eē a qb⁹ dependēt: nō tñ specificant: aut denoiant ſz diuersitates subtō⁹ in qb⁹ sunt calitates fiētes a qb⁹ dependēt. tales aūt ſt sanguis ⁊ spūs: a qb⁹ pendet ois febris i mēbris gñali dependentia: ⁊ dō. 2°. q febres alio⁹ mēbro⁹ a corde ſpecificant ⁊ denoiant ſm denoiationez febriū q̄ sunt in corde: ⁊ nār ꝓcederent ille due ꝓnes illate in argumento ⁊ nō absq; rōne. Nā sic calitates exīte i mēbris denominant febres ꝓpter febres cordis: ita ꝓpter eas dem debēt denoiari ſpalib⁹ noib⁹ ipsa⁹. ¶ Et si istet: ga tūc eēt eadē feb. fiēs ⁊ facta dependēs ⁊ idependēs. negat ꝓna. nō. n. ois effimera est fiens ⁊ dependēs: neq; ois ethica fcā est idependens. ¶ Ad 6^m dō. q non est pōle cor febrire gn sanguis ⁊ spūs calefiāt calitate fiēte ⁊ nō facta. Et ad ꝓfirmationez ſz spūs citius calefiat q̄s sanguis: ⁊ calefact⁹ citius ad mēbra deferat q̄s sanguis: nō tñ est pōle corde febriēte quin ista sint calefacta: ⁊ sic ab ambobus ſil pēdebit q̄ſz febris alio⁹ mēbro⁹ q̄tūcunq; citius deferant ad mēbra spūs q̄s sanguis. ¶ Ad 7^m ꝓcedit ad q̄ deducit. ſz p spūs Auic. dedit intelligere vapores ⁊ putridas fuligines: ⁊ q̄tūcunq; per simplicē alterationē mēbra alr calefiāt: illa tñ calefactio fit per sanguinē ⁊ spūs. ¶ Ad 8^m dō. q per venas et arterias dedit itelligere neruos ⁊ ceteras ptículas per q̄s pōt corpus calefieri: exꝑsſit tñ ꝑncipaliora. ¶ Deide cum dicit. Et inflāmat in eo. In hac parte Auicē. exponit duas ptículas in diffōne positas. ꝑmo declarat qualr febris est calor accēſus in corde, in scōa ibi. ¶ Et ipedit opationē) declarat qualr febris est calor exneus. De ꝑma dicit q feb. que est calor accēſus in corde talr inflāmat in eo corde vt per inflāmationē noceat opatōib⁹ nālib⁹. i. oib⁹ opatiōib⁹ que ſunt boi ſm nām. ſ. vitalib⁹ a'alib⁹ ⁊ nālibus. ledit. n. febris iuxta doctrinā Auerrois tertio colliget. cap^o 3° oēs actōes ⁊ passiones cuiuscūq; mēbri. Et subdit q nō ledit ita remisse: sicut caliditas ire: aut laboris: cū non vltimantur: ga cū caliditate ire: aut laboris nō vltimata remanet hō in latitudine sanitatis. ſz cum febre nō remanet in latitudine sanitatis: sed febris ledit hoiem: ita intēse sicut caliditas ire ⁊ laboris cū vltimant. illa. n. caliditas vltimata ledit opationes hois ſenſibil'r: sicut ⁊ febris: imo forte est febris. ¶ Pro q̄ ptícula notādū q calorē sequētē irā aut laborē vltimari pōt dupl'r itelligi. vno modo sicut dictum est: ga ſenſibil'r ledit opationes: secūdo modo: qz figat calitas in aliqua nāli corpis ptícula: sicut in ſpiritibus: humorib⁹: aut mēbris. ⁊ vterq; modus est ad ꝓpositū. Ja secūda aūt ptícula declarat ly exneus. est enim febris calor: ita extraneus vt impediat opationē: ita vt retineat: q̄ ptícula pōt tripl'r exponi. Primo vt opatio retineat. i. nō sit oīno ablata: ſz diminuta vel corrupta. nā cū ablatione oīus opationū non stat vita. ſz cum ablatione alicuius vt visus: aut appetitus: q̄ſq; stet vita in febribus. opatio enī leditur tripl'r. diminute. ſ. cum minuit a mēſura sibi cōuenīente. corrupte: qñ nō cōuenit alicui idiuiduo de ſpē humana nāl'r dispōsito. ablate: qñ opatio oīo auferr. Exēplū ꝑmi: sicut qñ homo diminute appetit ⁊ vno bolo ſatiatur corrupte qñ appeteret carbones ⁊ res non cōueniētes humane ſpeciei. ablate ſi nihil appeteret: nūc aūt in febrib⁹ retinet opatio: qz nō oēs auferunt: ga sic esset mors. Aliq̄ tñ pōt total'r auferri: vt dictū fuit. Scōo pōt exponi q fe. impedit opationē: ita vt hō retineat. i. impediat ab opationibus sibi ꝓuenientib⁹ ⁊ solitis. Tertio exponit a Gentile q febris impedit opationem: ita vt ipsa febris retineat. i. non sit dependēs a causa ꝑmitiua. voluit enim de intētione Gal. ꝑmo de differentijs febrium. nullam posse esse in corpe humano ſanitatē aut egritudinē oīo a causa ꝑmitiua dependentē. Exemplū. nam ſi cor. habeat malam cōpositionem manus in digitis manus: vt vbi grā. torturaz vt non possit scribere: est eger. Si vō plato bñet torturā in digitis factā a ligatura vt non posset scribere esset ſanus: ga ipedimētū illud pendet oīo a cā ꝑmitiua absq; lesione in aliqua natura mēbri sui. Sodez modo pōt exēplificari de ſanitate. nam figo hz bonā cōpositionē manus. i. vt possit scribere est ſanus. Si vō quis bñs digitū paraliticū vl' torturam non posset scribere ex se. socius tñ ducendo digitos suos faceret ipsum scribere: non esset ſanus. ga opationes ille penderent oīo a causa ꝑmitiua. Simil'r oz de febre'dicere q non sit oīo dependens a causa ꝑmitiua: sed sit facta lesio: ⁊ caliditas sit fixa in aliqua corpis ptícula: scilicet in ſpiritibus humoribus aut membris.

Cōtra. temperamentū cordis pēdet ab aere respirato ⁊ ē ſanitas. q̄ ſanitas pendet a cā ꝑmitiua. ¶ 2° fruſtū lapidis positū in vesica est egritudo i numero ⁊ est causa ꝑmitiua: ⁊ opilatio vrine est egritudo imediate pendēs ab ea. dē cā ꝑmitiua. q̄ determinatio falſa. ¶ Ad ꝑmū respōdet⁹ q tēperamentū cordis non oīo pendet ab aere respirato: ſed a ſpiritibus compositiōe cōplexione ⁊ vnitate. ¶ Ad secūdū credo q lapis positus in vesica opilans viam vrine: sit ita morbus in numero: ⁊ opilatio facta ab eo sit ita morbus in cōpositione: sicut ſi fieret a lapide ibidem nato. Credo itaq; addēdū eē in diffōne ſanitatis ⁊ egritudinis q̄ ſunt idependentes a causa ꝑmitiua ad placitum re-

mouibili qō nō est in ꝓposito.hec tñ argumēta ꝛz apparēter ꝓcedāt cōtra opinionē Hētilis Marsily ꝛ Jacobi de forliuio:nō tñ ꝓcedūt cōtra opinionē quā sequor. Ego enī credo vna cū ꝑncipe medicoꝝ.scōa ꝑmi.ꝑ ca°.q egritudo est dispō nō nālis in corpe humano ex qua in opatōe eēntialr̄ puenit nocumētū puēru ꝑ:ꝛ est aut cōplexio non nālis:aut cōpositio non nālis. Et ecōtra sanitas est dispō nālis in corpe humano ex qua eēntialr̄ ꝓficiunt opatões ꝓuentu ꝑmo.ꝛ hec est cōplexio nālis aut cōpositio nālis:et sub cōpositione comꝓhendit vnitas. Et sil'r secūda primi. ꝛ°ca°.Sanitas est dispō per quā corpus bois in sua cōplexione ꝛ cōpositione tale existit:vt ex eo opationes oēs ꝓueniant incolumes:ꝛ egritudo est dispositio bois huic contraria.nec credo addēdū esse in diffōne sanitatis:aut egritudinis q̄ sint idepēdētes a causa ꝑmitiua:sed sufficit ad esse egritudis q̄ sit dispositio mala ꝑm aliquā corpis nāz ꝑ se sensibil'r lesiua opationū. Sil'r ad eē sanitatis sufficit q̄ sit dispō bona ꝑz oēs corpis nās ꝑ se opationū ꝓfectiua siue he dispositiones pendeant a causa primitiua siue nō.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Et sunt qdā boiuz qui diuidūt febres i duas diuisiones primas.ſ.in febrē egritudinē:ꝛ in febrem accñs: ꝛ ponūt febres apostematum de genere febris accidentis.

¶ In hac ꝓte ꝑtermiat de febrib⁹ diuisiue:ꝛ diuidit i tres. in ꝑma ponit diuisionē vnā que ꝑm aliās :ꝑcipue Rasim ꝛ.ꝑtinētis.ca°.ꝛ°.est ꝑncipalis. In scōa ꝓte ibi.(Proceda⁹ q̄).ponit aliā diuisionē febris q̄ ꝑm cōez medicoꝝ opinionez est ꝑncipalioz. In tertia ibi.(Et diuidunt febres) ponit alias diuisiões min⁹ ꝑncipales.ꝑ⁹ ps diuidit i tres. in ꝑma ponit diuisionē dictā de itētōe Rasis.scōo declarat itellectū diuisiōis ibi.(Et itētio qdē).in tertia ꝓte ibi. (Et ꝛdicēti qdē).arguit ꝛ hāc diuisionē.de ꝑma ꝓte dicit q̄ sunt qdā boiuz.ſ. Rasis ꝛ seqntes eū:q diuidūt febres i duas diuisiões ꝑmas.i.in duo mēbra q̄ dicūt eē ꝑma. Putāt.n.hāc diuisionē febris eē ꝑncipalē iter oēs.ſ.q̄ febris diuidit in febrē accñs ꝛ febrē egritudinē.ꝛ ponunt febres apātū de gñe febriū accñtis ꝛ febrē seqntē humoꝝ putredinē:aut calefactū esse spirituū ꝛ silēs causas que nō sunt egritudines de genere febriū egritudinaliū.

¶ Et itētio qdē hui⁹ sermonis est q̄ febris egritudinalis est illa iter quā ꝛ cām q̄ nō est egritudo nō est mediū sicut febris putredis.putredo.n.ē cā ei⁹ absq̄ medio:ꝛ nō ē putredo in seipa egritudo imo ē causa ēgritudis. ¶ Febris ño apātis ē accñs apāti exñs:dū est apa seqns ipz: ꝛ apostema est egritudo in seipso.

¶ In hāc ꝓte declarat huius diuisiōis itellectū dicēs q̄ febris egritudinalis ꝑm itētionē diuidētis.ſ. Rasis ē fe.cui⁹ cā imediata nō est egritudo:sic̄ feb.seqntis putredinez cā est putredo:siue ꝑ putredinē itelligas calorē putredinalē: siue itelligas putridā fuliginē.putredo aūt ñ est egritudo ꝛz egritudis cā.febris āt accñs ē cui⁹ cā imediata ē egritudo:sic̄ feb.seqns apa:aut vlcus:aut opilationē.

¶ Et ꝛtradicēti qdē iest vt dicat:qm̄ si ꝓptereā q̄ febris apātis seqt̄ calitatez eius:ꝛ sequit̄ ex dolore ipsi⁹ est sile vt sit febris accñs:tūc oz vt sit plurimū febriū effimeraꝝ accñs:ꝛ si ipsa seqt̄ putredinē q̄ est in apate.tūc apema nō est causa eius prima.vñ est apa imo quātū ad putredinē q̄ ē in ipso.Cā igit̄ eius que ē eēntialis est putredo:ꝛ apa nō ē cā ei⁹ nisi ꝑ accñs.

¶ In hac ꝓte ꝑtī ꝑ arguit ꝛ diuisionē.in z°ꝓte ibi.(Uel occupatio).excusat se ab vlteriori argumentatōe.ꝑma in duas.nā in ꝑma arguit ꝛ dictā diuisionē ꝑm vnū itellectū. in z°ꝓte ibi.(Et dicim⁹).arguit ꝛ eādē ꝑm aliū itellectuz. In ꝑma ꝓte arguit sic.febris seqns apata:aut seqt̄ calorē apatis:aut dolorē:aut putredinē.si sequat̄ dolorē aut calorē:ꝛ ꝓpter hoc sit febris accñs seqt̄ effimeras ꝑz plurimū eē febres accñtia. Ille.n.ꝑm plurimum sequunt̄ dolorē:aut calorē:vt ꝑz discurrēti.ꝺns est ꝛ Rasis ꝛ seqces q̄ nolunt aliquā effimerā eē feb.accñs nisi effimerā seqntē buboneꝰ Si vo feb.sequat̄ putredinē:seqt̄ q̄ putredo ē cā eēntialr̄ ꝛ immediata eius ꝛ non apa nisi quantū est rōne putredinis:quare apostema non erit causa febris nisi de per accidens. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et dicim⁹ q̄ si nō significauerit ꝑ febrē accñs hoc:imo nō intellexerūt ꝑ eā:nisi q̄ ipsa sequit̄ apa hoc:ꝛ inuenīūt eā ꝑ intētionē apatis. Sil'r ergo est dispositio febrium putredinis per cōparationem ad putredinem.

¶ Arguit cōtra diuisionē ꝑm aliū intellectū:dicēs q̄ si intellectus ponētiū hāc diuisionē non fuerit suprascriptus: imo q̄ febris dicat̄ accidēs apostematis.ga per ipsam inueniūt apostemata.i.ꝺueniūt in notitiā apostematis sil'r erit febris putredinis.ga per hāc ꝺueniunt in notitiā putredinis.nam per febrē exacerbantē de tertio in tertium: aut de die in diē:aut de quarto in quartum veniūt in notitiam humoris putrentis.

¶ Uerū occupatio in huiusmodi ꝛtradictiōib⁹ est illud qō nō cōfert in scia medicine aliqd:ꝛ facit medicū ꝓcedere ex arte sua ad inquisitiones q̄ forsasse ipediūt ipm ab arte sua.

¶ In hac ꝓte excusat se ab vlteriori argumētatōe ꝛ hāc diuisionē:dicēs q̄ occupari in hꝰ ꝛdictionib⁹ nō ꝓfert aliqd in medicina:imo magis ipedit medicū q̄ iuuet faciēs cuz ꝓcedere ad ingsitiones que impediunt eum in arte sua.

¶ Hūc passum bene aduertāt terrētes omne tps suuz in his altercatiōib⁹ ꝛ qōnibus Jacobi de forliuio ꝛ Ugonis ꝛ Thome de gar°.qui tandē nesciūt ordinare vnū clīstere:ꝛ fine artis frustrant̄. Sūt.n.iste res a qb⁹ in ꝑmis annis se debent expedire:postea ad finem artis intendentes per quam medici vocati sunt.

Hic dubitatur. Utrū diuisio supra posita sit cōueniēs.ꝛ vī q̄ sic.q̄ dat̄ a Hal. 7°.ꝓticula affozismoꝝ.si febris non a colera.hāc eādē vt supra ponit Rasis.ꝛ.7.cōtinētis.necnon Auenzoar in theisir. Itē Aui.in ꝓticula seqnti ꝛ statim acceptabit eam. Rūdet Dynus:ꝛ bñ q̄ febris dupliciter ꝛsideraꝛ:aut i se:ꝛ sic est morbus:ꝛ non est diuidēda i febrem accidēs ꝛ febrem egritudinē.Alio modo considerat̄ in relatione ad cognitionem ꝛ opationē medici:ꝛ hoc modo est ꝺueniēter diuisa.per hoc enim q̄ scimus febrē esse accñs scimus ꝑncipaliter esse intendendū illi morbo a quo dependet.secus cū est morbus ꝛ a morbo non dependet. ¶ Possimus etiaz dicere scōo q̄ non est acceptāda tanq̄ ꝑncipalis.ꝑncipalioz.n.est imediate seqns:quā Aui.posituruus est:ꝛz hec diuisio sit vltimata ꝛ maxime medico deserviens:quā ꝓpter ocus medicus semper debet habere ne incidat in errores in quos plerīq̄ incidunt credentes febrez nō ab alio morbo dependere:cum tamen frequentius decipiantur errore ꝑsepe incorrigibili.nec Auicē.arguit contra eam vt improbaret eam.qō patet ex modo loquēdi suo cuz dicit.Et contradicenti quidem inest vt dicat.quasi dicat.aliquis

posset sic arguere ꝫ eũ: iõ ad rõnes Auicẽ. respondeamus.
¶ Ad ꝑmũ eũ dr. q febris aut segẽ dolorẽ aut calorẽ apatis: ⁊ ppter hoc sit accñs: segẽ vtplumũ q effimere sunt fe. accñtia. negaẽ ꝺcia. ille. n. nõ sequũt dolorẽ nec calorẽ apatis nisi que fiũt a bubonib⁹. ¶ Ad aliud cũ dr si sequant putredinẽ apatis. g putredo est p se ⁊ imediata cã eius. nõ aũt apa. negaẽ ꝺcia. nã ly apa nõ sit per se ꝑ cã eius. est tũ p se scõ cã ipsi⁹ cũ ꝓducat febrẽ ꝑ ptẽ ipsi⁹. s. putredinẽ. Et ad argumẽta sua penes aliũ itellectũ bui⁹ diuisiõis cũ arguit q ita febris ducit in notitiã putredis: sic ducit in notitiã apatis ꝺcedit. sz est dria: qz feb. putredis ducit in notitiã putredis: que nõ est egritudo: sed feb. apatis ducit in notitiã apatis qõ est egritudo. Credo tũ q pp euitare cauillatões q eẽt tuti⁹ dicere q febris accñs est que pẽdet a morbo mediate vl imediate: ⁊ hoc dico ppter febrẽ sequẽtez oppilationẽ que est accñs: cum tũ nõ possit seq eã nisi mediate. illa aũt febris que est morbus ei⁹ que sequit nõ morbum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Procedam⁹ ergo ꝑm id qõ ꝺsueũ est. Dicamus ergo, ppterea q febres apatũ ⁊ opilatiõnum sunt febres accñtes ⁊ alie febres sũt egritudies: tũc ꝺueniẽs est vt dicam⁹. qm̃ ppterea q oia q̃ sẽ i corpe bois sẽ tria gña. s. mẽbra ꝺtinẽtia illõ qõ ẽ i eis de bũiditatib⁹ spiritib⁹: quorũ cõpatio est cõpatio parietũ balnei: ⁊ bũiditas recõdita ⁊ eius cõpatio est cõpatio aq̃ balnei: ⁊ spũs aialis vitalis ⁊ naturalis ⁊ vapores effusi: ⁊ cõparatio eor est cõpatio aeris balnei: ⁊ aer balnei qñ ifrigidaẽ illud qõ est vicinũ ei: nõ oz vt ipse extinguaẽ: imo pole est vt remaneat: ⁊ redeat ⁊ calefaciat illõ qõ ei vicinũ est. ¶ Similiter est vnũ istor triũ genez extra qõ nõ inuenitur in homine genus corporeum.

¶ In hac pte Aui. positurus diuisionẽ quã credit esse ꝓncipalẽ. ꝓmo acceptat diuisionẽ supius positã vt sequat opinionẽ alior: ⁊ ponit fundaméta diuisionis sequẽtis: i scõa pte ibi. (Nã si accẽdat). ponit diuisionẽ illã. in tertia pte ibi. (Hec g diuisio febris est). dicit ipsam eẽ ꝓpinquã diuisioni que daẽ p ẽntialia. De ꝓma parte dicit in snia. p cedamus g ꝑm illud qõ ꝺsuetũ est de hac diuisione suprascripta ab alys. ⁊ dicam⁹ sic ipsi q. feb. apatũ ⁊ opilationũ. ⁊ supplete vos vlcerũ ⁊ alior mẽbror sunt febres accidẽtia: q̃ aũt sequunt putredinẽ calefactũ ẽ spirituz: ⁊ hõ: q̃ nõ sunt morbi debẽt dici feb. egritudines. Postea Aui. ponens fundaméta diuisiõis seq̃ntis. dicit q in bũano corpe sunt tria gña corpea. s. mẽbra q̃ in se ꝺtinẽt humiditates ⁊ spũs. scõo bũiditates ipe. ter tiũ est spũs aiales vitales ⁊ nãles ⁊ vapores effusi. s. in mẽbris corpis qui vapores nõdũ receperũt formã spũs vl sunt spũs corrupti vl forte vapores a mẽbris eleuati. naz vapores ⁊ putride fuligines sub bũorib⁹ elcuate ab bũorib⁹ cõtinenẽ. hec aũt tria cõpanẽ ad tria corpa q̃ in balneo sunt repta. mẽbra qdẽ ad pietes balnei. humores ad aquã balnei. spũs ⁊ vapores effusi ad aerẽ balnei: aer aũt balnei qñ ifrigidaẽ illud qõ ei est vicinũ. s. parietes ⁊ aq̃ balnei nõ oz ꝓpter hoc vt ipe aer extinguaẽ: imo pole est vt calidus remaneat vel de nouo calefiat ⁊ calefact⁹ calefaciat pietes ⁊ aquã balnei: sic est videre in balneis q̃ calefiũt a fornace sibi ꝓxima mediãte ductu ferreo p quẽ aer ignit⁹ ꝓuenit ad balneũ. Silr pietes balnei calidi pũt calefacere aquã balnei ⁊ aerez: ⁊ aq̃ balnei calẽ põt calefacere pietes ⁊ aerẽ balnei. Silr põt accidere in humão corpe ꝓpter illa tria gña corpea vltra que non inuenit aliquod corporeum.

Sed contra. Nã ꝓter hec tria gña corpea sũt i humano corpe extra aer ispirat⁹ aq̃ bibita cibi ⁊ sitia. ¶ Dicẽdũ q extra sunt ptes istor triũ iã dictor. Sz Aui. itellexit i ifa q ꝓter ista tria corpea ocurrẽtia ad ꝺstitutionẽ corpis hũani nõ est aliqõ genus corpeũ qõ nõ sit ps alicui⁹ istor. nũc aũt extra sũt ptes vniuscuiusq istor. aer aũt ispirat⁹ ⁊ aq̃ bibita ⁊ cibi bibiti nõ sẽ ptes ꝺstituẽtes corp⁹ hũanũ. cibilius ãt lac ⁊ hũiditates secũde stercora ⁊ silia: sub hũiditatib⁹ compbẽdunẽ: capilli ãt nõ sũt ptes itegrãtes corp⁹ humanũ. i. necessarij ad ꝺstitutionẽ corpis humani. ¶ Deide cũ dicit.

¶ Nã si accẽdaẽ febris in mẽbris radicalib⁹ accẽsiõe ꝓma sicut accẽdit, adustio: vbi gña: vt i parietib⁹ balnei: aut ꝑ follẽ ferrarij: aut ꝑ ollã coci: tũc illud genus febriũ noiaẽ febris ethica. ¶ Et si accẽdit febris accẽsione ꝓma in hũoribus: deinde accẽdaẽ ex eis in mẽbris: sicut accidit vt accẽdaẽ aq̃ calida in balneo: ⁊ igneaẽ lateres eius: aut ius calidũ in olla cã ei⁹: tũc illud genus febriũ noiaẽ febris hũoris. ¶ Et si accẽdaẽ febris accẽsione sua ꝓma in spiritib⁹ ⁊ vaporib⁹: deide accẽdaẽ ex eis i mẽbris ⁊ humoribus: sicut accidit vt ꝓueniat ad balneũ: aer ignis q accẽdaẽ in eo: ⁊ calefaciat aerẽ ei⁹: ⁊ ꝓuenit ad aquã ⁊ parietes: tũc genus illud febris noiaẽ febris effimera: qm̃ est accẽsa in re subtili: que resoluit cũ velocitate: ⁊ raro ptrãsit diẽ cũ nocte sua: nisi cõuertaẽ ad genus aliꝰ febriũ.

¶ Dic Aui. ponit diuisionẽ quã itẽdit dicẽs. q si accendaẽ febris i mẽbris radicalib⁹ que sunt oia mẽbra ꝓter adipẽ ⁊ pinguedinẽ: sz mẽbra spmatica maxime iter oia vocẽt radicalia. qa sunt tanq̃ radices ⁊ fundaméta alior. Accẽsione ꝓma vt det exẽplũ ethice alys febrib⁹ nõ cõplicate: tũc dr febris ethica. i. habitualis. vel qz iuxta Jsidorũz habitũ corpis ⁊ fixas corpis ptes possideat q̃ ethica dr. vl te neẽ sic adustio: calor. n. ethic⁹ magis ꝺueit cũ calore adusti uo q̃ cũ putrefactiuo q est calor febriũ putridaz: mẽbra nãq̃ ethica adurũt ⁊ exiccaẽ: sz nõ putrẽt. hũores ãt faciẽtes putridas putrẽt. Que aũt sit dria iter putrefactionẽ ⁊ adustionẽ diceẽ i ꝓncipio tractat⁹ secũdi huius fen. declarat ãt B exẽplariter i parietib⁹ balnei: follib⁹ fabri: ⁊ i olla cochi. ¶ Deide notificãs humoralẽ alys nõ ꝺuctã replicat q si accẽdaẽ febris accẽsione ꝓma in humoribus: deinde in mẽbris. s. cum ex aqua calida accẽdunẽ parietes balnei ⁊ ex brodio calo olla cochi: tũc ẽ febris hũoralis. ⁊ dixit humoralis vt compbenderet putridas ⁊ nõ putridas. licz. H. 9° terapentice. 8° ca° ponat sinochas sine putredine quasi medias inter putredinẽ ⁊ effimerã. ¶ Deinde hoc idem dicit de effimera ostendẽs q dicaẽ effimera q raro pertransit diem naturalẽ nisi cõuertaẽ ad aliud genus febrium. Est enim calor accẽsus in spiritibus qui facile aut resoluunẽ: aut ad tẽperamẽtũ ꝓprium reducuntur ꝓpter tenuitatem siue substãtie. effimera dicitur ab hymera grece quod est dies latine. vnde effimera febris diei. Et licet dicat ysach q effimera dicatur ab effimeron pisce: cuius vita ⁊ periodus finitur in die naturali. credo potius q taz effimera q̃z effimeron dicantur ab effimeris grece idem sonante quod opus diei.

¶ Hec ergo diuisio febriũ est per modum ꝓpinquum diuisioni euenieti per dr̃as.

¶ Dic extollit hāc diuisionem dicens q̄ est ꝓpinqua diui
sioni euenienti per differentias essentiales.

Super hac ꝑticula cadūt duo dubia.ꝑ vtꝝ q̄lz fe
bris specificet̄ ⁊ denoiet̄ ꝑm subz cale
facti eē in corde.¶ ꝓ2o cui⁹ decisiōe ponēde sūt iste due
ꝯnes.ꝓma lz ois feb.cordis pēdeat a calefacto eē alic⁹
subti exītis in corde.nō tñ ois febris aliaꝝ ꝑtiuz dependet
ab hꝺ calefacto eē dependētia spāli.ꝑma ps est de itentōe
H.ꝑ de dīntys febriū.⁊ pbaf̄ inductiue.effimera nāq; cor
dis pēdet a calefacto eē ſps exītis i corde ⁊ ethica a cale
facto eē subē cordis:⁊ humoralis a calefacto eē humoris:
vel vaporis exītis in corde.Scōa ps pbaf̄.nā pole est fe
brem fixā eē in aliq⁹ mēbris sola febre fiēte exīte in cor
de vt puta effimera.sed ois talis feb.fixa est idependēs de
pendētia spāli.igit̄ ꝛc.Assumptū aūt declaratū fuit i q̄one
p̄cedēte.¶ Scōa ꝺ.ois febris siue cordis siue aliaꝝ ꝑtiū
specificaf̄ ⁊ denoiaf̄ ꝑm aliq̄ subm calefacti esse exītis
in corde.pbaf̄ ois feb.cordis specificaf̄ ⁊ denoiaf̄ ꝑz aliq̄
subm calefacti esse exītis in corde.sed ois feb.aliaꝝ ꝑtiū
specificaf̄ ⁊ denoiaf̄ ꝑz exigētia febris cordis.q̄ ois febris
aliaꝝ ꝑtiuz specificaf̄ ⁊ denoiaf̄ ꝑm aliq̄ subm calefacti
esse in corde.tz ꝺña.⁊ minor pbaf̄ inductiue.vt supra.⁊ est
de intentione.H.ꝑmo de differentys febrium.

Contra determinationē instaf̄ ponam⁹ q̄ ꝑ calitatē
fientē in sanguine ⁊ spū ⁊ i alys ꝑtib⁹ corꝑis
ꝓducaf̄ caliditas fiēs in corde sensibiliꝝ ledēs opationes.
tūc manifestuz est q̄ calitas cordis est feb.qz sibi cōpetit
diffinitio feb.⁊ tñ nō pēdet ab aliq̄ calefacto esse cū nullū
sit.q̄ ꝛc.¶ Forte ñ admittit̄ casus.Cōtra ꝑ caliditatē fien
tem in sanguine ⁊ spū pōt deferri caliditas a corde in totū
corꝑ iuxta determiata.q̄ cū cor sit ceteris mēbris iflāma
bili⁹ poterit calitas ad ipm deferri mediāte calitate fiēte
sanguis ⁊ spūs.¶ Ad hāc rōnē dī admisso casu q̄ illa cali
ditas cordis:lz sensibiliꝝ ledat opationes:tñ nō est feb.nec
sibi cōpetit diffō fe.non.n.est color accēsus in facto esse in
aliq̄ corꝑis ꝑticula qō regrit̄ ad esse cuiuscūq; feb.siue fa
cte siue fiētis in corde.¶ Scōa rō cōtra determiationez
est:qz de itentōe Ypocratis ⁊.H.in affozismo illo.In bu
bonibus oēs febres male exceptis effimeris.Effimera in
corde fit per solā cordis calefactionē absq; q̄ deferaf̄ va
por putridus ad cor.qz sic eēt pu.neq; apparet ibi aliq̄ ca
lefactū esse.¶ Rādet̄ q̄ i corde est calefactū eē spiritū
qui spūs erāt.ꝑmo in membro bubonato:⁊ postea sunt ad
cor delati.spūs.n.lesi trahunt̄ ad cor vt fomentū ide reci
piant.¶ Tertio cōtra determiationē arguit̄.qz segtur q̄
ois feb.putrida esset cōtinua ꝛcluſa.ꝺña falsum.⁊ pbatur
ꝺña.qz illa ē fe.ꝛtinua ꝛcluſa que pendet a pu.humoꝝ in
corde exītiū.¶ Ad hec rādet̄ q̄ si putrerēt humores ꝑ
ꝓꝝ ipsi⁹ cordis facerēt ꝛtinuā ꝛclusam.sed si vapor putri
dus aliūde ad cor deferaf̄ pōt facere febrē interpolatā ⁊
ꝛtinuā ꝓpoꝛtōalē ꝑm exigētiā būoris putrētis:aut ex ve
nas:aut i venis a corde distātib⁹ q̄ vapor gerit vicē ⁊ sapit
nām būoris a quo eleuaf̄ q̄ propter ipso exīte i corde pos
sumus dicere aliq̄ subm calefacti esse in ipso corde a quo
feb.cordis pendet specificaf̄ ⁊ denoiaf̄.Que autē sit dīa
iter calefactū eē ⁊ calefieri patuit ex q̄one p̄cedēti.

Secūdū dubiuz vtrū diuisio febris in effime
ras būorales ⁊ ethicas sit per
dīas ēntiales.¶ In q̄ q̄one ꝑ tenēdū est q̄ feb.cū sit qd
min⁹ cōe calore qui est spēs spālissima nō ꝑt diuidi ꝑ dīas
ēntiales qb⁹ diuidunt̄ gña apud phyſicū ⁊ metaphyſicū.
¶ Dōm ꝛ:q̄ lz ñ bēat dīas ēntiales:bz tñ spēs ⁊ dīas
sūles ēntialib⁹:de qb⁹ phyſic⁹ ⁊ medic⁹ ꝺsiderāt.sīc.n.ille
dīe ēntiales ducūt phyſicū ⁊ metaphyſicū in cognitōez
spēz ⁊ iuentionē diffōnū ⁊ tandē in finē suū q̄ est scire:ita
iste dīe ⁊ spēs siue modi feb.ducūt medicū in finē suum:
ita vt per has cognoscat nām febriū:cās:ꝓnostica:⁊ tādē
curā.Nā si medicus scit q̄ feb.est ethica scit ipam eē fixā
subo denso ⁊ difficulter remouibilē:ꝑcipue si vēruz sit ad
secūdā spēz:scit etiā intētōes curatiuas esse ifrigidationē
humectationē ⁊ restaurationē.Si āt sciuerit q̄ sit effime
ra scit ipsam eē breuis termiatōis ⁊ curādā eē ꝑ ifrigida
tionē ⁊ humectationē absq; euacuatōe.Si aūt sciuerit q̄
sit humoralis scit ipsaz eē breuē:aut longā:mortalē:aut sa
lubrē ꝑz exigētiā būoris a quo pēdet:⁊ alias circūstātias.
scit ēt in cura ei⁹ duplicē eē itētionē vnā circa cām cōplen
dam ꝑ digestionē ⁊ euacuationē.alterā circa febrē cōplē
dā ꝑ ifrigidationē ⁊ humectationē.Est itaq; hec diuisio ꝑ
pinq̄ vel silis.vt dicit Aui.diuisioni euenieti ꝑ dīas eēn
tiales ad itellectū dcm̄.¶ Et ex determiatis manifestuz
est q̄ ois febris est effimera ethica vel būoralis.¶ Cōtra
ponam⁹ q̄ ad eē febris ⁊ sensibilis lesionis opationū reg
rant̄ tres gradus caloris ꝑternālis.in corde sit solū vnus
gradus fixus.in suba cordis addaf̄ scōs a calefacto eē ſpi
rituū:⁊ addaf̄ tertius a calefacto eē humoꝝ:tūc aggrega
tū ex his trib⁹ gradib⁹ est febris:⁊ q̄lz illoꝝ triū ꝑ se nō eēt
febris:sed neutralitas.tūc arguit̄ sic.hic tot⁹ calor est feb.
⁊ nō est ethica.qz si hic tot⁹ eēt ethica tot⁹ eēt idependēs.cō
sequēs ꝺ casum:neq; tot⁹ hic calor est effimera:aut būora
lis.q̄ sic totus eēt dependēs dependētia spāli:q̄ est ꝺ casū.
Ad hoc dī q̄ hic tot⁹ calor est febris ethica effimera ⁊ bu
moralis de copulato extremo ⁊ nō copulatiue nec diuisi
ue ꝓp rōnes dictas.¶ Scōo arguit̄ ponam⁹ a mēbro pu
trefacto.ſ.a suba mēbri eleuati putridā fuliginez ad cor ⁊
facere febrē in corde:tūc hec est febris ⁊ nō effimera.quia
nō pēdet a calefacto eē ſpiritū:nec būoralis.qz nō de
pendet a calefacto eē būoꝝ:ſz solū a mēbri suba:neq; est
ethica:qz ē dependēs dependētia spāli.¶ Ad H dī q̄ ē būo
ral⁹ ⁊ putrida pēdēs ab būiditate mēbri euapoāte.¶ Cō
tra ponam⁹ q̄ aliq̄ ꝑs cordis putrefiat ⁊ faciat febrē:tunc
hec est ethica:qz fixa in corde:⁊ est fixa ⁊ putrida:qz pen
dēs a putredie.q̄ aliq̄ erit ethica ⁊ putrida.dī q̄ hoc est cō
cedēdū.vt ꝑbat arg⁹.Alia vo arg⁹ de spmate vmib⁹ chil
loꝝ ⁊ silib⁹ būiditatib⁹ putrētib⁹ facile solubil⁹.qz oēs iste sē
putride pendētes ab būiditatib⁹ putridis.

¶ Et diuidunt̄ febres alio mō:dī.n.q̄ de febri
b⁹ sunt febres acute:⁊ de eis sē non acute:⁊ de
eis sunt cronice:⁊ de eis sunt nō cronice.Et de
eis sunt nocturne:⁊ de eis sunt diurne:⁊ de eis
sē salubres recte:⁊ de eis sē hītes accītia hoꝛ
ribilia.Et de eis sunt dimittētes:⁊ de eis sunt
isepabiles.Et de isepabilib⁹ sunt quedā q̄b⁹ sē
remissiōes:⁊ de eis sunt q̄b⁹ sunt itēsiones.Et
de eis sē q̄b⁹ sē fortiozes:⁊ de eis sē sil'es.Et de
eis sē fride hītes rigozē:aut horꝛipilatōez.Et
ꝺ eis sē simplices:⁊ ꝺ eis sē ꝯpositе.

¶ In hac ꝑte pōit septē diuisiōes min⁹ ꝑncipales.ꝑ⁹ q̄ aliq̄
fe.sē acute:⁊ aliq̄ nō acute:aliq̄ crōice.febres āt acute sūt
breuis teriatōis ⁊ seuoꝝ accītiū:vt ꝑz i ꝑmēto affozismi.
Acute egritudies i q̄tuoꝛ dieb⁹ teriant̄.Ex q̄ iferē q̄ lz effi
mere i breui teriēt:tñ cū ñ sint seuoꝝ accītiū ñ dīr acu
te.acute āt ad mīmū teriant̄ i q̄tuoꝛ dieb⁹ ⁊ vocāt pacute.
ad maximū āt i.14.⁊ vocāt acute absolute.ñ acute āt abso
lute dīr acute tropice.i.ꝑsiue.q̄ ex acutī absolute ad
cronicas ꝑtūt̄.⁊ iste teriant̄ a.14.vsq; ad.40.ꝛclusiue:
crōice āt.i.tpales teriant̄ a.40.supra.¶ ꝛ⁹ diuisio.febriū
q̄dā sūt nocturne.i.solū affligētes i nocte.aut saltē nōbili
us in nocte q̄ in die.aliq̄ dīr diurne ex causis contrarys.

¶ Tertia diuisio.q̄dā sunt salubres recte.i.nō cū accītiu

bus terroꝛē faciētibꝫ. q̄dā sunt hñtes accñtia horribilia: sicut ad mortē terminent siue nō. ¶ Quarta diuisio. febres q̄dā sūt dimittētes. i. interpollate: q̄dā sunt ĩsepabiles. i. cōtinue. ¶ Quita diuisio. febres ꝯtinue sunt q̄druplices: sūt .n. q̄dā hñtes remissiones. i. que pcedūt remittēdo a ꝑma sua iuasione vsq; ad finē: r dr̄ paugmastice. Quedā sunt hñtes intēsiones. i. pcedūt intēdēdo a sua manifesta iuasiōe vsq; ad finē: r dr̄ augmastice. Quedā sunt hñtes exfortiationes. i. que aliq̄n itēdunt: r q̄nq; remittunt. r iste sunt ꝯtinue ꝓportionales: quedam sunt siles. i. a sua ꝑma manifesta iuasione vsq; ad finē equalr affligētes. r dicūt omotene. ¶ Sexta diuisio. quedā sunt frigide. i. hñtes rigoꝛē frigus aut horripilationē: q̄dā sunt calide. i. sine tipo. ¶ Septima diuisio. quedā sunt simplices: vt tertiana q̄r tana r quotidiana. quedā cōposite sic̄ emitriteus. ¶ Iste aūt diuisiones dr̄ minus ꝑncipales q̄ suprascripta ĩ etbicam effimerā r bumoralē. q; min⁹ medico defuiūt ad cognitionē ꝓnosticationē r curā: sic̄ pōt patere ex dictis ĩ solutione dubꝫ imediate ꝓcedentis.

Dubitatur hic a doctoribꝫ vtrum febris sit morbꝫ cōpositꝫ ex calo r sicco. huius dubꝫ solo erit manifesta ex dicēdis. Et arguit q; sic. ex itētione Hal. in ꝓticula ꝑma affoꝛismoꝝ in cōmento illiꝰ affoꝛismi Humide diete rc̄. Dicit. n. q; febris est morbꝫ calidus r siccus. ¶ Et ꝯfirmat: q; ex affoꝛismo prealłato humide diete oibꝫ febricitātibꝫ ꝯferūt: g̃ cū cura fiat ꝑ ꝯriū: segt q; febris sit morbꝫ siccus: r cū sit calidus vt mā̃festū est ex diffinitione: erit morbꝫ cōpositꝫ ex calido r sicco. ¶ Quid āt sit dōm de ℔ dubio pz ex ſnia Halieni. q; terapētice. r ꝑ dr̄ntys febriū. vbi dicit q; febris est de eēntia calozis siue in gñe calozis. Cōstat aūt q; calor ē forma vna simplex nō icludēs siccitatē tanḡ ptē suā: neq; in eēntia sua. r in hoc oēs antiq̄ diffōnes ꝯueniūt. Itē z⁹. ꝓcedēdū est q; aliqs est febriēs in quo nō est siccitas ꝑter nām. ꝑtāt. nā aliqs pōt hre humiditatē supfluā. si g̃ febris in illo accēdat per tps stabit febris anteq̄ iducat siccitas sensibilr ledēs opationes. ĩmo forte p febrē ad tēpamētū in passiuis reducet. q̄re in isto febris nō erit morbꝫ calidus r siccus. ¶ Tertio dicendū est oēm febrē esse morbū ꝑternaturalr exiccatiuꝫ. Est. n. ois febris caliditas ignea humani corpis exiccatiua. Ex quo iferr q; ois febris est morbus vtualr siccꝰ: Iz non sit essentialr siccitas: sed solū calor: r hoc voluit H. affoꝛismo allegato. Et silr Ypocras cum dicit humidas dietas oibus febricitātibꝫ cōuenire actu. f. vel aptitudine. ¶ Et hec sufficiāt pro determinatione huius dubꝫ omissis multis supfluis positis a doctoribus: quoꝝ ingsitio magis conueniret philosopho naturali q̄ medico.

¶ De ꝓparatis ad febres. Cap. II.

Dixerūt qdā q; corpa vehemētius ꝑpara ad febres sūt corpoꝛa calida r bumida: r ꝑprie cum humiditas est foꝛtioꝛ caliditate: r isti quidem sunt fetidi sudoris r vrine r egestionis.

¶ Hoc est secūdū capm̄ ꝑmi tractatus ꝑme fen quarti canonis: in qua agit de corpoꝛibꝫ ꝓparatis ad febres. sic enim dicit rubrica capituli. Habet hoc capz ptes duas. in ꝑma agit de corpibus ꝓparatis ad febres. in scōa ibi (Et corpa frigida) agit de corpibꝫ lōgingoꝛibꝫ a febribꝫ. ꝓmā ptē diuido in quatuoꝛ ꝑm quatuoꝛ gradus corpoꝝ ꝓparatoꝝ. in ꝑmo gradu ponunt calida r humida. in secūdo ibi. (Et corpa calida ponūt corpa cala r sicca colerica.) i tertia ibi. (Et sequūt hec ambo) ponūt corpoꝛa calida trn̄: q̄ equant i būiditate r siccitate. in quarta ibi (Postea illa) ponunt humida trn̄: que equant in actiuis. Hc ꝑma parte dicit q; quidam dixerūt: r isti non fuerūt Rasis neq; Halienus sicut male opiat⁹ est Gentilis cum isti dicāt oppositū vt videbit. sed fuerūt alij qui nobis sunt ignoti. Dixerūt ergo illi q; corpoꝛa paratioꝛa ad febres sunt corpoꝛa calida r humida: r ꝓprie que sunt magis lapsa ad humidum q̄ ad calidum. hec enim corpoꝛa sunt fetidi sudoris r vrine r egestionis.

¶ Et corpa calida r sicca: iterū sunt ꝓparata ad febres calidas: r icipiūt ꝑius effimere. deide festinānt ad putredinē r ad adustionē: r q̄nq; facinnt cadere in etbicam.

¶ In secūda parte ait q; iteꝝ corpa calida r sicca sūt multum ad febres ꝓparata: sed ſm plurimū ꝑus incipiūt in eis febres effimere. deinde festinant ad putredinē r adustioneꝫ r ad febres putridas r adustiuas. que febres iā dicte q̄nq; faciūt cadere in etbicā.

Notandum ꝓ declaratione ꝑtium q; corpa calida r humida sunt ad febres parata r maxime putrida ꝓpter caliditatē actiue cōcurrentem r humiditatē disponētē ad putredinem. r ꝓprie q̄n humiditas supat calorē: ita vt obtūdat r suffocet ipsum. ¶ Cōtra plurimuꝫ minus putrescit pauco. 4⁹ metheoroꝝ. ergo q̄ tum humidū est maius minus erit putrescibile. Dicēduꝫ q; quātū humidū est maius r bn̄ a calore regulatum minus putret q̄ paucū humidū eque bene regulatū: sicut apparet in aqua multa r bꝰ humidis que cuꝫ multa sunt minus putrēt q̄ pauca. sed in ꝓposito humidū illud multuꝫ nō est bene a calido regulatū: vn̄ multiplicant supfluitates ad putredinē disponētes. Itē humidum illud supfluū disponit ad putredinē opilādo: ꝓhibēdo euētationē: r calorē suffocādo: quapropter sua caliditas efficit extranea. ¶ Notandū secūdo q; bꝰ corpa sunt fetidi sudoris vrine r egestionis ꝓpter plūmas supfluitates acuitate ꝑticipantes multiplicatas: in ꝑma scōa r tertia digestiōe q̄propter fetēt sicut corpa hircoꝝ. 8⁹ terapētice. ¶ Urruꝫ aūt aliq̄ putredo stet cū latitudie sue sanitatis nō itēdo ad pñs diſputare. Credo tn̄ q; non sit ĩcōueniēs q; in bꝰ corpib⁹ cuꝫ latitudie sue sanitatis stet aliq̄ leuis putrefactio cuꝰ signuꝫ est fetoꝝ exeūtiū. Qō aūt dicat Auicē. tertia ꝑmi. q; ars cōseruatiua sanitatis fac̄ securitatē de ꝓhibitōe putrefactionis oio itelligit ĩ corpib⁹ iculpate sanis. ¶ Notādū tertio q; corpa calida r sicca sunt ad febres parata ꝓp simboleitatē: cū febris sit calor formalr: r siccitas vtualr. ¶ In istis aūt r fere in oib⁹ añcedūt febres effimere ꝓpter spūs inflāmabilitatē r subtilitatē. vult. n. Hal. ꝑ dr̄ntys feb. ꝑ capm̄. q; spūs facilius q̄ humoꝛes: r humoꝛes facilius q̄ mēbra vtplimū recipiūt calefactū esse. vbi dixit q; ois leptomeris substātie facilius alterat ꝓ achimera: r q; humoꝛes eoꝝ sunt mozdaces inflāmabiles nō multū amici nature facile putrefiūt r aduruntur: r sic facilius trāseūt ad feb. putri. r adustiuas: iter quas iferius in capm̄ de causone ostēdet dr̄ia. cadūt etiā facilr in etbicas: cum corpa eorum sint calida: r sicca etbice ꝓportionata. ꝓmutatio cīs ĩ gñe ꝓportionali est facilioꝛ.

Dubitatur vtꝝ corpa calida r humida sint ad febres ceteris patioꝛa. r vr̄ q; sic. ex ſnia Auicēne in caº ꝑmi aucte alioꝝ quos non reprobat quare sibi vr̄ ꝓsentire. ¶ In oppositū est. H. 8⁹ terapērice. io. caº qué sequit Rasis. 16. ꝓintētis z⁹ caº qui in ꝑmo gradu iterparata ad feb. ponūt corpa calida r sicca. in z⁹ gradu calida r humida. ¶ Pro solone dubꝫ ꝑmittēdum ꝑ q; aliq̄ corpus eē paratū ad feb. pōt dupliciter itelligi. vnoº: q; facilius est aptū ad febres ꝑmutari. r ecōtra. illud est minus paratū ad febres q̄ difficiliº ad feb. ꝑmutat. r cum difficultas actōis iuxta cōez opionē bēat attēdi penes potētiā necessariā ad opationē illud corpus erit magis patuꝫ ad feb. q̄ a

miozi cā pōt ad feb. trāsmutari: ꝛ ecōtra. illud erit min⁹ paratū qō fortiorē exigit cām ad ipm trāsmutādum ad feb. Scōo mō pōt itelligi aliqō cōp⁹ eē paratū ad fe. qñ aggregatū ex oīb⁹ pparatōib⁹ ad feb. est maⁱ in ipo cū in alio. ꝓparatōes aūt iste sunt. s. pparatio ad ethicā: pparatio ad effimerā ꝛ ꝓparatio ad būoralē. ¶ Premittēdū z⁹ q⁹ aliqō corp⁹ esse ꝓparatū ad feb. pōt itelligi: aut ad feb. absolute: aut ad feb. facile cognoscibiles. dicim⁹. n. q⁹ putride facile cognoscunt. ſz effimere ꝛ ethice in suis ꝓncipijs difficulter vt iferi⁹ Aui. vbi agit de effimeris in ꝑticulari: ꝛ tractatu z⁹ vbi agit de ethicis.

Quibus ita ꝓmissis sit hec prima ꝯclō. accipiendo paratū ꝓ mō corpa colerica ſt magis pata ad feb. cū sanguinea cū ꝛ cūcq; alia. ꝓbat. nā corpora colerica facili⁹ trahunt ad effimerā cū sanguīea: ꝛ tā colerica cū sanguinea facilius trahunt ad effimeraz cū ad cūcūq; aliaz febrē. q̄ corpa colerica sunt magis pata febrire cū sanguinea. ¶ Scōa ꝛ. accipiendo patū. scōo mō colerica sunt magis pata ad feb. cū sanguinea: ꝛ cūcq; alia. ꝓbat: qa in colerico est maioꝛ ꝓparatio ad feb. effimeras cū in sanguineo: aut aliq; alio. ꝛ ipso est ēt maioꝛ ꝓparatio ad ethicas. iuxta textū Aui. ꝛ cū hoc est valde paratū ad feb. adustiuas ꝛ putridas: iuxta textū Aui. q̄ absolute ē magis paratū ad febres cū sanguineū. ¶ Et be due ꝛnes sunt ꝓ opione Hal'. ꝛ Rasis. Et ex istis iferē q⁹ corpa colerica facilius febriūt cū sanguinea. ¶ Tertia ꝛ. ꝓ opione Auicē. corpa sanguinea sūt magis pata ad febres facile cognoscibiles. i. ad putrida cū corpa colerica. ¶ Correlariū. corpa sanguinea freq̄nti⁹ febriūt pu. cū colerica. Nec tñ z⁹ ꝛ. non bz demōstrationē. ſz pnāsionē. qa in sanguineo sīl ꝯcurrunt cause agētes ꝛ patiētes ꝯcurrētes ad putredinē. ꝛ cū B est in eis multa opilatio. ꝓhibens euāctationē ꝛ plime sūt superfluitates facile putrescibiles. ¶ Deide cū dicit.

¶ Et sequunt ea ambo que equant in humiditate ꝛ siccitate: ꝛ dñāt calitas: ꝛ ista sunt de genere eoꝝ q⁹ icipit febris vaporis calī. deinde ꝓmutat ad febres humoris.

¶ In hac z⁹ ꝑte ponit tertiū gradū corpoꝝ ꝓparatoꝝ ad febres que sunt corpa cala tñ. i. lapsa a tēpamēto p calīn: ꝛ in passiuis tempata. ꝛ dicit q⁹ ista sūt min⁹ pata cū duo ꝓcedentia ꝛ magis pata cū seq̄ntia. ꝛ in ipsis icipiūt febres vaporis calī. i. effimere: quaꝝ calefactū eē est in vapore calo qui est spūs demū ꝓtinuata actōe caloris ꝓmutat ad feb. humorales: icipiūt aūt febres effimere: qa hūt spūs multos: ꝛ valde calidos ꝛ iflāmabiles. hec. n. cōplo ꝓportōata est multiplicatōi spirituū q sūt magis calī cū būidi. sūt aūt hec corpa min⁹ pata ad febres: ꝛ ꝓpe putrida cū cala ꝛ humida. qa hūt paucitatē supfluitatū: nec ita sūt pata opilationi cū hēant min⁹ de būiditate cū cala ꝛ humida. lz forte non sint min⁹ pata febrib⁹ effimeris. Sūt ēt min⁹ pata ad feb. cū corpa colerica q̄ ꝓp vtrāq; qlitatē sūt icēdio pata ꝛ ad febres effimeras ethicas ꝛ humorales: ꝛ ꝓpe colericas tam putridas cū adustiuas.

¶ Postea illa in qbus equant calor ꝛ frigus ꝛ multiplicat būiditas: ꝛ istis qdē febres putredinis accidūt ſm plimū icipiētes.

¶ Ponit hic 4^m gradū ꝛ sūt būida tñ tēpata i actiuis ꝛ lapsa a tēpamēto p būidū: ꝛ in istis icipiūt feb. putredis ꝓp būiditatē supfluā ad putredinē disponētez. Ista aūt corpa. lz forte sint magis pata ad putridas cū cala tñ. sunt tñ minus parata cū illa ad ethicas ꝛ effimeras: q̄ propter absolute compata triplici prepatōe sunt absolute minus parata ad feb. cū cala tñ. ¶ Cōtra: hec corpa ſt magis pata ad feb. cū cala ꝛ būida. igr ordo malus. ꝛ ꝯña. qz ex suis Aui. corpa cala ꝛ būida sūt maxie pata ad feb. qñ būiditas vincit calitatē. ſz in humido tñ humiditas magis vincit calitatē cū ī calido ꝛ humido cū humiditas in ambobus sit eqlis ꝛ calitas sit remissioꝝ in būido tñ cū ī calo ꝛ būido.

¶ Dōm q⁹ nō solū sufficit dominiū būiditatis supra calitatē ad disponēdū corp⁹ ad putredinē: ſz regrit ēt q⁹ sit calitas notabīl' potens ꝓmouere ad putredinē qō nō ē in būido tātū: ſz bñ ī calo ꝛ būido. Et q⁹ hec rōsio sit vana nifestū ē. nā ex eodē argūento ꝓbaret q⁹ frigida ꝛ bu. sunt magis ad putredinē parata qō ē ꝛ oīuz determiatōez.

¶ Et corpa frigida ꝛ būida ꝛ frigida ꝛ sicca sūt lōgingoꝝ a febrib⁹ ꝛ ꝓpīe effimera.

¶ In hac ꝑte vltima ꝑsentis capīi ponit corpoꝝ lōgingoꝝ a febrib⁹ dicēs q⁹ sunt corpa frigida ꝛ bu. ꝛ frida ꝛ sicca ꝛ ꝓpe ab effimeris. nō. n. hūt hec corpoꝝ spūs incēdio paratos. ꝛ corpoꝝ frigida ꝛ bu. rcsistūt ſm vtrāq; qlitatē lapsui febrili q ē caloꝝ formal' ꝛ siccitas virtual'. ꝛ ista corpoꝝ inter omnia sunt maxime lōginqua ab ethicis ꝛ effimeris. frigida autem ꝛ sicca magis longinqua a putridis cū aliqua ex precedentibus.

Dubitatur cū nouē sint ꝛnes. octo distempate q̄tuoꝝ simplices. s. calida tantū: frigida tātū: sicca tantū: ꝛ būida tantū. ꝛ q̄tuoꝝ distēpate ꝯposite cala ꝛ būida. cala ꝛ sicca. frigida ꝛ būida. frigida ꝛ sicca. ꝛ nona est tēpata ſm vtrasq; ꝛietates. q̄re Auicē. graduauit solū sex ꝛ omisit frigidā tantū siccā tantuz ꝛ tempatā. ¶ Rūdet ſm. H. de itentōe Tadei q⁹ graduatio baꝝ ꝛnū triū q̄s omisit dat intelligi ꝓ reliq̄s. nam ꝯplo tempata iter ceteras plus resistit: ꝛ frigidā tantū itelligit ordinari vt frigidā ꝛ siccā. ꝛ vltimo siccā tantū.

Contra hanc deteriatōez est ſnia. H. s. terapētice. ꝛ Raſ. i6. ptinētis q gradnā do bas ꝛnes posuerunt in ꝓmo gradu ꝓparatōis calidā ꝛ siccā. in z⁹ calidā ꝛ būidā. in z⁹ calidā tantū. in 4⁹ siccam tantū. in 5⁹ tēpatā. q̄ tēpata nō maxime resistit causis trabētibus ad febres. nec ē maxime longinq̄ a febre. ꝛ ꝓbat rōne. accipiamus corp⁹ tēpatū in extremo calidioꝝ ꝛ siccioꝝ tēpamēti cū nulla ꝓportio subito depdat. ¶ Et ꝯfirmatur: qa corp⁹ frigidū ꝛ būidū. ꝛ silr frigidū tantū ꝛ frigidū ꝛ siccū magis resistūt ne trahant ad effimeras ethicas ꝛ putridas ꝓp ꝯplones suas bis lapsib⁹ magis ꝛrias. Quaꝝ vna cū Haliēo ꝛ Rasi tenēduz ē corpa tēpata in 5° gradu ꝓparatoꝝ ad feb. eē situāda. Si aūt q̄rat de lapsib⁹ ī spāles febres est dōz q⁹ sanguinea magis sunt parata ad sanguineas: colerica ad colericas: melancolica ad melācolicas: flegmatica ad flegmaticas ꝓpter simboleitates sicut quottidiana experientia comprobatur.

¶ De bozis febrium. Cap. III.

Febriū boze sūt sicut reliquaꝝ egritudinum: principiū ꝛ augmētū ꝛ status apud vltimum ꝛ declinatio. Et sunt q̄ſq; ꝑticulares cāe cuiusq; potissimi.

¶ In hoc tertio capīo ꝛ silr in q̄rto seq̄nti agit de bozis siue tēpib⁹ feb. ꝛ in B 3° capīo inuestigat numeꝝ tēpoꝝ ꝛ descriptiones ipsoꝝ. ꝛ in 4° capīo docet bōs tpa cognoscere. Doc aūt tertiū capīm diuidit in tres ꝑtes. Primo ponit numeruz tēpoꝝ q̄ternariū. in scōa ꝑte describit vnūq̄q;

Tractatus

tps.in 2° ponit canões cõpletiuos b^a doctrie.scõa ibi. (Et
pncipiũ gdẽ) tertia ibi vltra mediũ caplĩ (Et stat^o gdẽ di
uersificat).pma in duas.i pma ponit duas diuisiões tẽ
poz.in scõa pte ponit duos canões.scõa ibi (Et timor est
a pn°). ¶ De pma pte dic̃ q feb.hoze sunt q̃tuor sicut re
liquaz egritudinũ.s.pn^m augmẽtũ z stat^m apõ vltimũ.i.i q̃
accũtia vltimanf vel vltimat victoria vtutis ꝫ mãm:aut
ecõtra.q̃rtũ est declinatio.Et subdit q hec q̃tuor tpa:qñ
qz sf pticularia cã vniuscuiusq; poxismi. ¶ Pro quo sciẽ
dũ q tpa dñr vlia.qa mẽsurãt toti^o morbi ꝫsistẽtiã.Et di
cnf pticularia:qz mẽsurãt ptẽ.s.poxismũ vl exacerbatio
nez:z p tpa q̃tuor debetis itelligere q̃tuor varietates di
uersas q̃ accidũt in toti^o morbi ꝫsistẽtia.aut in poxismo:q̃
varietates tpe mẽsuranf.Iz ẽt p q̃tuor tpa possum^o itelli
gere q̃tuor mensuras illos q̃tuor varios mot^os toti^o morbi
aut poxismi mẽsurãtes.Iz hic scõs intellect^o ptinet magis
ad phȳsicos:q diffiniũt tps esse numerũ mot^os fm pus z po
sterius.z pars intellectus est magis medicoz.

Dubiũ difficile

in hac pte dignuz discussione
paucis pstrigẽdũ est.Urz glz
morb^o bẽat q̃tuor tpa. ¶ Pro decisiõe b^o oubꝫ pmittẽdũ
q morb^o apõ Aui.2ª pmi.ca°.p z 2.ẽ dispõ nõ nãlis ĩ corpe
bũano ex q̃ puenit in opatoib^o nocumẽtũ eẽntiaf p ꝑ puẽ
tu.i.pẽ z mediate:z illa est cõplo nõ nãlis:aut cõpo non
nãlis sub q̃ soluta ꝛtinuitas ꝫphẽdit. ¶ Notãdũ scõo q
tps morbi dupf accipit.p ꝑpẽ sic̃ accipiũt phi.p mensura
mot^o morbi.scõo accipit magis ꝑpẽ:apud medicos p mo
tu morbi tpe mẽsurato.Uñ fm hãc acceptionẽ q̃tuor tpa
morbi sunt q̃tuor varietates morbi distincti tpe mẽsura
te.Iz penes pbos q̃tuor tpa cẽnt mẽsura q̃tuor varietatũ.
¶ Tertio notandũ q tpa sunt duplicia vlia z pticularia
que sunt sapius descripta. ¶ Tpa vlia distinguunt triplr
aut penes morbi essentiam:aut penes accũtia:aut penes
mãe alterationẽ. ¶ Penes morbi cẽntiã pncipiuz est tps
in q̃ appet egritudo z ei^o similanf dispõnes:nec apparet
in ea augmẽtũ.s.notabile. ¶ Augmẽtũ est tps in quo egri
tudinis manifestanf signa omni hora post horã.s.manife
ste intẽdẽdo vsq; ad statũ. ¶ Stat^o est tps ĩ quo egritudo
manet fm vnã dispõnẽ.s.postq̃ aucta est:ita vt non appa
reat notabilis mutatio intẽdẽdo;aut remittẽdo. ¶ Decli
natio est tps in quo eius appet diminutio.z quãto plus p
cedit ei^o minoratio est magis manifesta.que diffões sũt
istoz tẽpoz etiã penes accũtia cuz causa z effect^o debeãt
ꝓportionari:z iste sunt descriptões tẽpoz vlium morbi fm
Aui.2ª pmi ca°.7°. ¶ Pncipiũ aũt penes alterationẽ ma
terie est tẽpus in quo mã cruda est:nec apparet in ea vesti
giũ digestionis manifestũ:aut digestioni ꝫriũ. ¶ Augmẽ
tum est in quo appet in mã vestigiũ digestionis mãifestũ
aut digestioni ꝫriũ:diminutũ tñ a sũma digõne vel dispõne
ꝫria digestioni. ¶ Stat^o aũt ẽ in q̃ appent signa digestiõis
ꝫria digestioni. ¶ Declinatio aũt est cũ
ꝓleta:aut dispõnis ꝫrie digestioni. ¶ Decliatio aũt est cũ
mã digesta notabilr expellif aut ꝑmutaf:Si.n.sint signa
vlo digestioni ꝫria post statũ nõ segf declinatio:cuz morz
accidat in eo. ¶ Tpa aũt pticularia in febrib^o distinguũ
tur penes mõduz se hñdi caloris.ita vt dicaf pn^m qñ calor
ꝑfocaf a mã submersa in membro. Augmẽtum qñ calor
ꝑfocat^o excitaf z mãifeste ad extremitates corpis ꝓcedit.
Stat^o aũt est cum oẽs ptes corpis itẽsiori gradu calefiũt.
Declinatio aũt cũ calor putredinalis icipit remitti. ¶ Tẽ
pora tñ febriũ ab Aui.in pñti capl^o statĩ describenf.

Dis igit

pnotatis sit hec p^a distinctio.morboꝝ qdã sf
mãles q̃z cã ꝛiuncta est mã.qdã imãles q
nõ imediate pẽdẽt a mã.p mãm aũt itelligo hũorẽ:hũidi
tates:scõas:chillũ:feces:sudorẽ:vrinã z hꝫ.exẽplũ nãliuz
sicut febres humorales z apostemata:exemplũ secũdi.si
cut ethica z effumera:z de ytrisq; est sermo in questione,

De hozis

Unde nota q materia de qua est fmo apud medicos de
scriptiue est corpus mixtum inanimatuz aĩa humana coz
pori intrinsecum manifeste sensibile sensu visus z tactus.
¶ 2ª distinctio.morboꝝ qdã sunt salubres:qdã mortales
z de ytrisq; silr est fmo. ¶ 3ª distinctio.morboꝝ nãliũ sa
lubriũ qdã sunt seruantes mãm ad vnã creticã expulsio
nẽ sic̃ causon sinocha z silles.qdã nõ fuãtes mãm ad vnã
creticã expulsionez sicut pleuresis empima tussis z silles.
¶ 4ª distictio.morbi qñq; incipiũt a mã cruda:qñq; inci
piũt a mã digesta aut a mã maligna bñte dispõnẽ digõni
ꝫriã.Exẽplũ pmi.sicut si feb. incipet a flegmate aut cole
ra in q̃ nullũ appareret signũ digõnis aut digõni ꝫrium.
Exemplũ scõi.si incipet ab aliq̃ materia cũ manifestis si
gnis digõnis in pn°. aut ꝫrys digõni.Est.n.pole q aliqua
mã digerat in venis a corde distãtib^o.z p distãtiã febrez
nõ faciãt.Si ãt ista moueat vsus coz faciet feb.pp ꝑpinq
tatẽ ei^o ad coz.q̃ feb.incipiet a materia digesta. Idẽ casus
põt fieri de mã malignata in locis a corde distãtib^o q̃ po
stea mota vsus coz faciet feb.icipientẽ cum signis digõni
ꝫrys. ¶ 5ª distictio. morbi qdã incipiũt post pncipiũ gña
tiõis:qdam in pncipio.nõ.n.est inconueniẽs q aligs inci
piat esse cũ febre.licet ante primum instans esse sui calidi
tas illa non diceretur febris: sed solũmodo caliditas ex
tranea.est.n.febris passio viuẽtis.

His ita premissis

sit hec prima conclusio.In
morbis pendentib^o ab vni
ca materia durante a principio vsq; ad statuz nulla facta
notabili subtractione aut additiõe alterius materie tem
pora paroxismi z tpa vlia coincidũt. ¶ Secũda ꝓ.Iz ita
sit vt ꝓcedẽs asserit ꝓ.stat tñ pncipiũ pticulare includere
pncipiũ augmentũ z statũ vles.ꝓbaf.nam moriaf qs in
pn° pticulari pmi paroxismi cũ frigiditate extremoꝝ:tũc
certũ est q iste morif in statu vli quo ad accũtia:qa de ne
cessitate ꝓcesserũt pncipiũ z augmentuz vlia.est.n.status
cũ accũtia vltimanf:sed nõ possunt magis vltimari q̃z cũ
morif. ¶ 3^a ꝓ.in nullis morbis non bñtibus aliquã varie
tatẽ a medico sensibilẽ ꝛtingit aliqũ tps esse.ps de cecita
te icipiẽte in pn°. gñatõis z durãte vsq; ad extremũ vite.
hec.n. cũ nõ hꝫ varietatẽ a medico sensibilẽ nõ hꝫ tẽpus.
¶ 4^a ꝓ.in morbis incipiẽtib^o in pn°. gñatõis aut ad mor
tẽ terminãdis nõ sunt q̃tuor tpa assignãda:cũ frequẽter
careant pmi pn° scõi semp declinatiõe. ¶ 5^a ꝓ.in morbis
mãlib^o aut immãlib^o nõ recipiẽtib^o nõbilẽ variatõez: nõ
oz assignare q̃tuor tpa penes ipsi^o mãe variã dispõnẽ.ps
in opilatiõe. ¶ 6^a ꝓ.in oi morbo siue mãli siue imãli inci
piẽte post pncipiũ gñatõis z ad salutẽ terminãdo sunt q̃t
tuor tpa tã penes morbi cẽntiã q̃z accũtia.ps ꝓ. cuz oẽ qđ
icipit:deide declinabit nece ẽ intẽdi z aliqñ in vltima sui
intẽsiõe existere. ¶ 7^a ꝓ.nõ glz morb^o mãlis icipiẽs post
pn^a gñatõis z ad mortẽ nõ terminãdus fm dispõnẽ mãe
nõbilr variabilꝫ q̃tuor tpa penes mãe alteratiõez.ps ꝓ
icipiẽte a mã digesta nõ bñte pncipiũ aut a mã q̃ reducit
ad benignũ q̃ nõ hꝫ declinatõez sic̃ in apate curato p rep
cussionẽ aut in sinocha:cuz mã ad benignũ reducit. ¶ 8^a
cõclusio.in omni morbo materiali incipiẽte post pncipiũ
generatiõis z ad salutẽ terminando notabiliter variabi
li in suis dispositiõibus fm materie varietatem z incipiẽ
te a materia nõ reducibili ad benignũ cruda processura
vsq; ad complemẽtum digestionis illi materie conueni
entis sunt ad minus quatuor tempora fm materie dispo
sitiõez. Hec cõclusio taliter limitata est de intẽtione au
ctoris. ¶ 9^a ꝛclo.pole est in aliquo morbo simul inchoa
re pncipiũ augmẽtuz statũ declinationẽ quo ad materie
dispositionem. Hec conclusio manifesta est posito q ali
qua febris incipiat a materia diffoꝛmi:cuius vna pars sit
cruda alia manifeste digesta z alia summe digesta.z cum

dec mā summe digesta icipiat expelli: ⁊ ita vsq; ad finē cō sumptiōis māe toti⁹ pcedaᷓ ita vt ps cruda digeraᷓ. ⁊ similr manifeste digesta cōplete digeraᷓ: ⁊ tandē oēs expellanᷓ. ¶ Decima ꝺ. pole est post statū vlem seq̄ p̄n^m ⁊ augmentū. ꝺ ps exponēdo q̄ p noue māe aduētū mā digesta icrudeᷓ ⁊ fiat icepta expulsioni. vñ videm⁹ plsepe post manifestā digōnez appentē in vrina: itez appere vrinā crudā subtilē sine ypostasi. Corrolariū pla p̄ncipia augmēta status ⁊ declinatiōis sunt in eodē morbo repibilez. ¶ Undecima ꝺ. q̄lz porisim⁹ febrilis: ⁊ salubris ḃz. 4. tpa penes modū se hñdi caloris distincta. ꝺ febrilis ad driā porisimi nō febrilis: sic̄ esset porisimus colice: q̄ nō distinguiᷓ penes mōz se hñdi calor⁹: ꝺz penes dolor⁹ itēsionē: ⁊ reliq̄ accīa. ꝺ salubris ad driā mortalis. in cui⁹ q̄lz tpe p̄t eger mori. Dec ꝺ. sic limitata est de itentiōe auctoris. ⁊ ex his p̄t apparere solo oīuz fere argu^{mēs} q̄ i hac mā fieri ꝺsueuerūt.

¶ Et timor est a principio vsq; ad statuz. apud declinationē vero nō moriᷓ eger ex ipsa febre: nisi per id q̄ dicemus de ea cōiter.

¶ In pte p̄ti ponit duos canones ꝓnosticos. p̄m⁹ est q̄ ti mor ē a p̄n⁹ vſq ad statū vlez iclusiue. nā i q̄cūq; istorū pōt eger mori. scōs canō q̄ in declinatiōe vl̄i va nō cōtingit egrū mori merito ipsi⁹ febris: ꝺz bñ pp id q̄ ipse dicet z⁹ hui⁹. de causis potētibus interficere ita in declinatione sicut in alys tempozibus.

Notandū primo. q̄ cum tempora tripliciter distinguantur. ſ. penes essentiam morbi accītia: ⁊ māz. in B p̄ canone itelligit q̄ ꝺtingit egrū mori in q̄lz istoz tēpoz p̄ncipy augmti ⁊ stat⁹ distinctoz penes alteratōez māe: ñ āt penes accītia: nz morbi eēntiā. nā oīs q̄ moriᷓ: moriᷓ i statu accītiū seq̄nte eēntiā morbi. in p̄n⁹ n. augmto ⁊ statu penes māz p̄t mori pp māe mlt̄itudinē: aut grossitiē suffocatē: aut pp ipsi⁹ malignitatē manifestā: aut occultā pp vtut⁹ debilitatē: imo ēt appentib⁹ manifestis signis digōnis si mā sit diffozmis pōt mori merito ptis malignioris nō recipiētis digōnez. ¶ Hēt̄ tñ diē q̄ vbi tota mā sit vnifozmis vnifozmitate a vtute vincibili appentibus signis digōnis nō ꝺtingit egrū mori. q̄z postq̄ nā fuit sufficies ad dādū sibi digōnē manifestā: cū pus nō hr̄et: multo potētioz erat ad dāduz ꝺplemētū digōnis. ¶ Dec tñ rō Hēt̄ nō ē mlt̄ū efficaz: p̄cipue apud ipz q̄ tz q̄ digō ⁊ putrefactio sit̄ itēdanᷓ. possent. n. appere signa digōnis mānifeste: ⁊ tñ putredinē plꝰ itendi in mā q̄ digōnē: ⁊ sic tādez interficiet. ¶ P. ꝺz vtus pcedat in morbo digerēdo māz: pcedit ēt debilitādo. cū q̄ sit pole ipsaz plꝰ debilitari ꝓportionabilr q̄ māz digeri poterit accidere mors añ ꝺplemētū digōnis. ¶ P. dato q̄ ꝺplete digesserit fortē nō poterit ipaz expellere pp ineptitudinē viarū. ⁊ q̄z mā erit i loco distāte a vtus ductuū. q̄re tādē succūbit. ¶ Est q̄ vna cū Aui. dōz q̄ ꝺtigit egrū mori a p̄n⁹ vsq; ad statū siue mā sit vnifozmis siue diffozmis: imo ēt appentib⁹ signis ꝺplete digōnis: q̄ ēt quotidiana expientia pbaᷓ. Idez ēt dixit Hal. q̄ signa digōnis sunt dātia fiduciā sanitatis. dixit. n. fiduciā ⁊ credulitatē: nō aūt sciam aut salutis necessitatem.

Pro declaratione scōi canonis dubitatur vtrū ꝺtingat egrū mori in declinatiōe vl̄i vi morbi illi⁹ cui⁹ ē declinatio. ¶ Et argr̄ q̄ sic. q̄z ꝺtingit egrū mori in declinatiōe pticulari. q̄ ⁊ in vl̄i. ꝺz ꝺña. cū nō videat cā diuersitatis. ¶ In o^m est Aui. in ca⁹ p̄ti: ⁊ Hal. in 3⁹ de crisi ca⁹ 5⁹: ⁊ dic̄ Hal. ibi B eē experimēto ⁊ rōne. Ratio āt ei⁹ b^e ē: q̄z nō ē pole q̄ eger moriatur vi illi⁹ morbi: cui⁹ māz vicit vt⁹ ⁊ cui pfecte dñaᷓ. nā si in tpib⁹ ꝓxib⁹ nō succubuit vbi nō erat tanta ꝓportio virtutis ad morbū: quō poterit in declinatiōe succūbere i q̄ maiozata ē ꝓportio vtut⁹ ad morbū ⁊ cāz ⁊ accīa ei⁹.

Pro solutione dubi dicendum. q̄ duplex est declinatio vniuersalis. vera ⁊ non va vel mētita. va declinatio ē illa in q̄ virt⁹ perfecte dñaᷓ morbo ⁊ cāe ei⁹: ⁊ accītib⁹. ⁊ nō mirū. ē. n. va declinatio via in salutē. vbi āt nō sit vez ꝺñiuz sup oīb⁹ his cū fixiōe vtutis ⁊ ꝺstātia ei⁹ ē nēcia via in salutē. Decliatio āt nō va siue mētita ē q̄n sup bis trib⁹ vt⁹ nō pfecte dñaᷓ cū fixiōe ⁊ ꝺstātia ei⁹: ꝺz solū appenter. ¶ De hac āt declinatiōe vl̄i nō va auctores ꝓmonefaciūt medicū ne facile pp appentez declinatiōez salutem ꝓmittat. Et posuerūt sex casus false declinatiōis freq̄nter ꝺtigētes. ¶ P^{mus}. multotiēs cōtingit q̄ calor nāl resoluit ad c^m mioratiōez mioraᷓ extrane⁹. vñ mēbza q̄ p⁹ erāt notabilr cala ad tactū iā icipiūt tepere tepoze silū calori nāli. ḥ tñ tepor ē trās fit⁹ in friditatē extremoz ⁊ mortē caloris ināti. ⁊ de hoc Auic. ꝓmonefacit. p̄ma q̄rti. ca⁹ 4. ꝺquasi in fine capli ibi. Et multotiens qdez accidit apud mortē dispō que est sic declinatio. ⁊ est sicut eger iam euaserit: sed oz vt nō occuperis in hoc: imo cognoscas dispōnez pulsus an magnificetur an finiat. ¶ Secundus casus est. quādo mā est diffozmis ⁊ subtile q̄ putruit aut fortē non putruit resoluitur: ⁊ aliquo mō euacuaᷓ. ꝺz remanet grossiuz quod nōdū putruit maligni⁹ subtili. q̄ tādē ducit ad iteritū sicut in emitriteis. ¶ Tert⁹ casus. q̄n mā pmutaᷓ de vno mēbro in quo facit fortioza accītia ad aliud mēbruz nobile in q̄ cū figiᷓ interficit: tūc cū mā est in via trāsitus de vno ad alterū videᷓ mānifesta alleuiatio accītiū: ⁊ estimaᷓ declinatio: cū qua tñ mors sequiᷓ pp fixionez māe in alio mēbro. exēpla sicut squinātia mutaᷓ ad periplemoniam: aut ad frenesim: ⁊ sicut cū colica pmutaᷓ ad paralisim ⁊ apoplexiaz. ¶ Quart⁹ casus est q̄n morbi mā minoraᷓ. ⁊ silr morb⁹: ꝺz vtus ēt cū hoc minoraᷓ: ꝺz eq̄liter aut fortē plꝰ: tūc est deuenire ad istās in quo fere sil̄ deficiet vt⁹ ⁊ egritu⁹. ⁊ ista apud Hal. z⁹ de crisi. ⁊ in li⁹. sectaz. ⁊ apud Lōciliatorez dria. cvy. vocaᷓ pugna cadmica. hūit. n. Cadmus rex persaz filī⁹ Agenoris duos filios tenebron: ⁊ polinicē: q̄ se mutuis vulneribus iterfecerūt. sic i hoc casu vt⁹ ⁊ morbus sese iterimūt. ¶ Quint⁹ casus est q̄n pp multū conatuz vtutis videᷓ accīa remitti ⁊ vtus fortificari: sic̄ accidit illi q̄ cū erigit caput in sincopi moriᷓ: ⁊ multotiēs ista accidūt in febrib⁹ apud mortē: pp vltimos conat⁹ nāe. q̄z ifirmi se erigunt recti loquunᷓ: ⁊ post pusillū deficiūt. Et de hoc te ꝓmonefacit affoz. scōe pticule. Nō fm rōnē alleuiatis oz nō credere. i. cōfidere. ¶ Sext⁹ casus ē q̄n ad aliquē morbū mālē segtur ali⁹ morb⁹ imālis: vt cum ad apostema renis declinās ⁊ ruptura ad itestina segᷓ vlcus morb⁹ tādē mortalis. Silr cū ad periplemoniā declinantez ruptura segᷓ ⁊ ptisis. ꝺz oēs iste sunt declinatōes nōve q̄z nō sunt cū perfecto dñio vtutis supza morbū cām ei⁹ ⁊ accīa ei⁹ cū fixiōe ⁊ cōstantia ipsi⁹ vtutis: ppea nō facile salutē ꝓmittas nisi alleuiatione pseuerante. ⁊ postq̄ cognoueris esse verā declinationē.

Ad rationem in oppositū de declinatiōe va pticulari: ⁊ va vl̄i dr̄ q̄ silitudo nō ē bona. illa. n. pticularis fit a calo putredīali cuapozāte cuz q̄ pōt extingui calor ināti. ⁊ ēt pōt mori merito māe q̄ ē sub fo^a cāe añcedētis cui⁹ vtus nō dñaᷓ: ꝺz dñet materici faciēti paroxisimū. ¶ Et nota q̄ ꝺz sicut deteriatuz est nō possit mori eger in declinatiōe va vl̄i merito illius egritudinis: pōt tñ mori merito alteri⁹ dispōnis q̄ illi egritudini cōplicet. Item pōt mori pp iordinatū regimē in aliq̄ sex rez nō nāliū: vt forte. q̄z debilis surgit ad assellā ⁊ taliter surgēs syncopizat: q̄ propter esto cert⁹ vbi vt⁹ sit debil⁹ maxime sūmope oz cauere oē hꝰ regimē iordinatū. ⁊ hoc est q̄ dixit Auic. in textu q̄ nō moriᷓ eger in febre ipsa nisi

pp̄ illud q̄d dicemus scd̄a q̄rti. de cā cōiter accn̄te tā in declinatione q̄ȝ in alijs temporibus.

¶ Et pricipiuȝ qdem est hora: qua calor nālis prefocat a materia submersa in mēbro taȝ diu donec nō appareat maturatiōi: aut diuersitati eius cōtrarie maturationi vestigium.

¶ In hac pte describit q̄ttuor tpa suprascripta. et p̄ p̄nm. 2° augmētū. 3° statū. 4° decliatiōeȝ. 2a ibi (et augmētū.) 3a ibi (et status.) 4a ibi (et decliatio). p̄a i duas. nā p̄ fac sic dcȝ ē. i 2a ibi (et p̄nm qde ē iuētū) remouet qddā dubiū. de p̄a pte d̄scribēs p̄nm dic q̄ ē hora i q̄ calor inatus p̄focat a mā submersa in mēbro durās tādiu donec nō appet maturationis aut dispōnis 3rie maturatiōi vestigiū. s. māifestū. naȝ cū icipit appere hȝ vestigiū māifestū icipit augmētū.

Notandum p̄. q̄ p̄nm capit tripl'r q̄ȝ p p̄n° initium morbi. q̄ȝ p p̄mis tribus diebus. et neutro istoꝝ modoꝝ h̄ d̄scribit p̄nm. 3° accipit vt ē vnū de 4or tpibus morbi: et tal'r sumptū h̄ describit. ¶ Notandū 2° q̄ calorē p̄focari nō est nisi calorē 3stringi et disponi ad extinctionē: qd fit f̄ȝ p'm pp̄ māȝ et p̄pe grossā et viscosaȝ aut multā aut pp̄ vapores multos grossos et viscosos. h̄ āt mā submergit in mēbro: q2 tegit mēbrū. et forte ipl'et ipsius porositates. pp̄ qd tegmētū calȝ actuale et p̄pe spumosuȝ idigēs p sui 3suatiōe vt euētet iā pp̄ māȝ tegēteȝ aut pp̄ vapores 3strigit: q2 nō p̄t dilatari sic dȝ: et tēdit ad extinctiōeȝ sic ignis sub m'tis lignis viridibus suffocatur: aut etiā sub scutella positus. Et q̄nq3 hec p̄focatio est tanta vt nō solū minuat calorē: s3 destruat. p̄pterea q̄nq3 accidit mors in p̄ncipijs poxismoꝝ. ¶ Et ex his appet q̄ sit dr̄ia iter calorē extingui p viaȝ suffocatiōis mō iā dicto: et calorē extingui p viā resolōnis p̄pīȝ subti. ¶ Notandū 3° q̄ calor magis p̄focat in p̄n° v'li et in p̄ncipijs poxismorū: q2 mā est magis grossa et minus passa a calore. ¶ Cōtra. in p̄ncipijs poxismoꝝ status calor magis p̄focat: q2 frigus durat diutius q̄ȝ in p̄ncipijs poxismoꝝ p̄ncipij. g̃ hec notificatio magis 3uenit statui q̄ȝ p̄n°. ¶ Dōm: q̄ in p̄ncipijs poxismoꝝ status multotiēs calor magis p̄focat q̄ȝ in p̄ncipijs paroxismoꝝ p̄ncipij v'lis: q2 mā est pluris q̄titatis aut forte mouetur ad membra maiori cū impetu. S3 intētio Auic. est q̄ in p̄n° magis p̄focat a mā rōne grossitiei sue: q2 parū passa est a calo. Vn̄ reliqs exitibus paribus in p̄n° et statu p̄terq̄ȝ ex pte grossitiei māe et suoꝝ vapoꝝ semper magis p̄focaret calor in p̄n° q̄ȝ in statu. ¶ Contra in tertianis puris mā est subtilior in p̄n° q̄ȝ in statu que digerit p ingrossationē. g̃ calor magis p̄focatur in statu in hȝ tertianis puris q̄ȝ in p̄n°. ¶ R̄ndetur q̄ cōparādo māȝ grossam ad subtilē magis prefocat grossa q̄ȝ subtilis: cum hoc tn̄ stat q̄ mā subtilis magis p̄focet q̄ȝ mediocris: q2 magis submergit in porositatibus membri. ¶ Notandū q̄rto. q̄ in p̄n° pōt apparere vestigium digōnis aut dispōnis 3rie digōni occultū sic exemplificat Galienus 3° de crisi. Cū vrina aliqualiter rubesit aut subtilis aliqualiter ingrossatur et hȝ vestigia digōnis occulta nō excludunt p̄ncipia s3 solū manifesta sic cū apparet ypostasis. ¶ Notandū s'm Gētilē q̄ hec notificatio p̄ncipij cōuenit tā p̄ncipio p̄ticulari q̄ȝ v'li. In vtrisq3 eniȝ p̄focat calor a mā submersa in mēbro magis q̄ȝ in alijs temporibus. Sil'r ēt tpe quietis p̄ncipij merito cause an̄cedentis magis p̄focatur calor q̄ȝ in quiete alioꝝ tempoꝝ. ¶ Cōtra instatur f̄ȝ Gētilem: q2 in p̄ncipio p̄ticulari status v'lis apparet manifestū vestigiū digōnis cū tota mā fit manifeste digesta et pfecte. g̃ hec notificatio q̄tū ad ptē illā nō 3uenit p̄n° p̄ticulari. ¶ R̄ndet ipse p̄ q̄ hec descriptio 3uenit p̄n° p̄ticulari q̄tū ad p̄mā p̄ticulā: s3 q̄tū ad scdaȝ cōuenit solū p̄n° v'li: s3 ēt po 3ueniat p̄n° v'li. ¶ 2a r̄nsio. q̄ ēt i p̄n° p̄ticulari status s3 mā sit digesta motus tn̄ eius ē suffocatiuus caloris et cōclusiuus: ita vt appareat in pulsu submersio et in vrīa subtilitas. ¶ 3a r̄nsio. sibi placēs q̄ mā faciēs poxismū in statu nō ē illa q̄ est digesta: s3 noua mā q̄ mouet. ¶ S3 hec r̄nsio oio ē absurda cū poss̄e sit in statu ēē aliā māȝ nisi q̄ digesta ē. i statu. n. mā ē sūme digesta. ¶ P̄rīe due r̄nsiones magis mihi placēt s3 credā itētionē Auic. fuisse h̄ describere solū tpa v'lia penes māȝ. s3 aliq̄ p̄ticl'e cōueniant tpibus p̄ticularibus et aliq̄ tpibus v'libus penes accn̄tia.

Dubitatur pp̄ q̄situ Gētilis vtruȝ in p̄n° v'li possint appere signa manifesta digōnis aut dispōnis 3rie digōni. ¶ Et argr̄ q̄ sic. nā in p̄n° hō p̄t mori et p̄nt ēt in p̄n° appere signa mortis s3 p tūc nō moriat. Sil'r p̄nt in p̄n° appere signa salutis: s3 hec in morbis malibus sumunt a digōne māe aut a dispōne digōni 3ria. g̃ qd va p pte affirmatia. ¶ Et 3firmat. nā in p̄n° pōt vrina appere nigra aut viridis q̄ ē certū signuȝ mortis si sit perseuerans. sil'r in p̄n° pōt apparere vrina laudabilis febre incipiente a mā summe digesta. ¶ In oppositum est Auicen. in diffōne principij.

Pro solutione p̄mittit Gal. q̄ dispōnē esse digōni 3riā pōt dupl'r intelligi. vno modo. q̄ p̄uet digōnē actu. et hec dispō p̄pe vocat cruditas tollēs tā digōnē q̄ȝ dispōneȝ 3riā digōni actu s3 nō aptitudine. 2° mō pōt intelligi dispōneȝ esse digōni 3riaȝ: q2 priuet digōnem actu et aptitudineȝ sicut est dispō colere ciuarie aut materia herpetis estiomeni carbunculi et similium q̄ nullo modo p̄nt digeri. Quo p̄misso ponit hāc 3nē. s3 in p̄n° appareāt signa cruditatis p̄uantis digōnē actu: et non aptitudine: s3 ēt possint apparere signa occulta digōnis et dispōnis 3rie. nō tamē est poss̄e in p̄ncipio apparere signa manifesta digōnis aut dispōnis cōtrarie. p̄ma pars p3 cū morbi incipiāt vtplurimū a mā cruda. Scda pars pbat. q2 de intentiōe Gal. tertio de crisi signa digōnis aut dispositionis cōtrarie occulta non separant p̄ncipium ab augmento: sed soluȝ manifesta. Tertia pars cōclusiōis est de mente Auic. in diffinitione principij.

Ad argumenta aūt in oppositū respondet q̄ licet hō possit mori in p̄ncipio quo ad alteratōeȝ māe: et licet possint apparere signa certa salutis et mortis in p̄ncipio. ista tn̄ nō sumunt a digōne aut putrefactōe māe: sed multotiens a q̄titate māe in tensione morbi v'tutis debilitate et similibus qbus medicus prudens iudicio rōnabili iudicabit morbū esse mortalē. sicut ecōtra iudicabit salubreȝ ex dispōnibus 3rijs. ¶ Ad scdȝ respōdet ipse q̄ licet morbus incipiat cū vrina nigra aut viridi: est tn̄ adhuc in p̄ncipio. Nā quāuis illa sint manifesta signa dispōnis 3rie. illa tn̄ dispositio nō est acq̄sita in mā merito caloris putredinalis agētis in mā tpore morbi: sed ante morbū. et hec apparitio nō excludit p̄ncipiuȝ ab augmēto. Augmentū aūt huius morbi erit q̄n p̄existēti malitie per actionē caloris putredinalis tpe morbi noua addet malicia. ¶ S3 instat ipse. pone q̄ morbus icipiat a mā ita maligna vt nihil possit addi supra illā malitiaȝ. tunc respōdet ipse q̄ hic morbus hȝ solū p̄ncipiū q̄ ad malitiā in quo p̄ncipio moriet. Sil'r respōdet de morbo incipiente a mā digesta. ¶ Sed cōtra. pono q̄ morbus incipiat a mā sūme digesta: tūc per ip̄ȝ est in p̄ncipio: et cū euacuabit hec mā digesta erit declinatio. g̃ fiet trāsitus de extremo. s. de p̄ncipio ad extremū. s. ad declinationē sine medio: qd est satis absurduȝ. Tutius itaq3 est dicere sicut dictū fuit in qōne de tēporibus morbi. q̄ hic morbus icipiēs a mā digesta incipit a statu et q̄ nunq̄ p̄cessit p̄nm aut augmētuȝ et post ip̄m statū seq̄tur declinatio. Sil'r de morbo icipiēte a mā sūme maligna q̄ incipit in statu in quo morietur quē neq3 p̄cessit aliud tps neq3 sequet. Vn̄ apud me

tenēda ē hec ꝓ. lz inchoāte morbo possint appere sig⁹ manifesta: ymo ꝯpleta digōnis aut dispōnis ȝrie digōni. non tñ est possibile ꝙ in ꝓncipio appareant nisi occulta signa digestiōis aut contraria digestioni.

¶ Et ꝓncipiuz quidē est inuētū in oi egritudine. verū qñqz occultaī sīc ē ei⁹ occlsatio in sinocha⁹ t epilēsia t apoplexia: t qñqz ꝓncipiū est occultum paucoruz accidentiuz: t estimaī ꝙ nō sit ꝓncipiū in ea. Et sīlr qñqz in die ꝓio febriū acutaꝝ videē nubes t signū maturitatis: t estimaī ꝙ nō sit ei ꝓncipiū: t nō est ita.

¶ Dic remouet dubiū oñdēs ꝙ in oi morbo est ꝑn⁹ lz aliq̄ occulteī dans tres modos ꝙbus pōt occultari. ¶ Primus modus qñ ꝑn⁹ est ita breue ꝙ nō est cognoscibile sīc in sinocha augmastica q̄ post ꝓmā apparētē ꝛuasionē ꝓcedit fere sp augēdo. in ℞. n. occultaī ꝑ⁹ stat⁹ t declinatio. t sīc in sinocha augmastica q̄ a ꝑ⁹ manifesta ꝛuasione ꝓcedit declinādo occultaī ꝓp brevitatē ꝑn⁹ augmētū t stat⁹. Et in omoten a q̄ a ꝑ⁹ manifesta ꝛuasiōe vnifor⁹ se hz t fere tota ē stat⁹ occultanī ꝓp brevitatē ꝑn⁹ augmētū t declinatio. Sīlr dōz est de paroxismo apoplexie t epilēsie.

¶ Scōs modus ē qñ morb⁹ ē paucoꝝ accītiuz. estimaī. n. ꝓp paruā lesionē ꝙ nō sit ꝑn⁹: t ꝓpter ℞ accidit in boe fortī t non delicato. licz tñ in vitate būerit ꝑn⁹ sensibilr ledēs opatiōes: qō cognitū fuisset a medico si fuisset ꝑns.

¶ Tert⁹ modus qñ i die ꝑ⁹ febriū acutaꝝ apparēt i vna nubes siue ypostasis t alia signa maturitatis. q̄ ꝓp estimaī nō bre ꝑn⁹ lz būerit. b⁹ āt nubes aliqñ ē va. qz forte morb⁹ icepit a mā digesta. aut qz forte ꝓp benignitatem māe calē acqsita ē. aut z? qz b⁹ nubes decisa ē a mā nō ifecta q̄ erat tpe sanitatis: sīc aliqñ accidit in pestilētialibus. Aliqñ āt nō ē va ypostasis: sed qōdā flā liquefactū simile ypostasi: iter que duo est dīa. qz illud flegma ante finem boze petit fundū. ypostasis vo nō ita cito descēdit. Item ypostasis attinet cuidā relucentie: lz nō flegma.

¶ Et augmētū qdē ē boza in q̄ ꝓmoueī calitas inata ad resistēdū māei motu manifesto. t apparēt signa digōnis aut signa ꝯtraria digōni.

¶ In hac ꝑte describit aug⁹ duo. d. ꝑ⁹ ꝙ ē boza i q̄ ꝓmouetur calitas inata ad resistēdū māei motu manifesto. Secundum dictū est ꝙ in boza augmēti apparēt signa digōnis aut dispōnis ȝrie digōni. ¶ Notandū circa ꝓmā parte ꝙ ꝓ calitatē inatā debemus itelligere totū calozē in febriente repertū q ptiz est nālis ptiz ꝑternālis. ℞ qdē totꝰ calor q ꝑ erat a mā ꝑfocatus iaz mouet motu manifesto ad resistendū māei ne ꝑfoceī: t ad agēdū in ipsaz ad būc finē vt digeraī: sīc ignis qui ꝑ sub lignis viridib⁹ suffocabatur iā spargiē t dilataī vt ligna calefiāt. sic est de calore nostro respectu māe. si q̄ calor iste talr agitet mām vt fiat in ipsa manifesta ipressio rōne cui⁹ sint apta sequi manifesta signa digōnis vel ȝria tūc est augmētū. Si aūt diminute ipaz agitet vt nō sint apta seq vestigia digōnis aut dispōnis digōni ȝrie nisi occulta tūc ē ꝑn⁹ de q̄ fmo ꝑcessit. ¶ Notādū z? ꝙ ℞ calor ab aīa directus lz itendat digestiōez māe: nō tñ semp māz digerit. Si enīz sit fortis t mā obediēs segtur digō itenta ab eo. Si aūt sit debilis et mā multuz resistēs rōne q̄litatis aut rōne q̄ntitatis male manifeste vel occulte: tūc segtur dispō ȝria digōni. Nec est credēdū ꝙ ille calor semp resistat dispōni male in mā a caloze putredinali iducēde: ymo plerūqz accelerat ipsi⁹ inductionem materie calefaciendo.

¶ Et stat⁹ qdē ē boza in q̄ vehemēs ē pugna inter naturā t materiā. t apparet victoria vni⁹ ambaꝝ sup aliā t est boza pugne.

¶ In ꝑte ꝑñti notificat statū: t hz duas ꝑtes. in ꝑ⁹ describit statū. in z⁹ ibi. (Et ei⁹ spaciū) declarat tps duratiōis eius. In ꝑ⁹ ꝑte describēs statū dicit tria. ꝓimū est ꝙ stat⁹ est boza in qua fit vehemēs pugna iter nāz t māz. Scōm ꝙ in hac pugna appet victoria vni⁹ ambaꝝ sup alterā. s. nature supra māz aut eō. Tertiū qō ē boza pugne. ¶ Circa ꝓmā ꝑtē notādū ꝙ vehemēs pugna iter nāz t mām accidit ex resistētia māe ad nāz sīc in ceteris trāsmutatiōib⁹ t motibus mere nālibus qui oēs sunt successiui t fiunt in tpe ꝓp resistētiā passi ad agēs. Deducta enī resistētia trāsmutās ageret in non tpe. b⁹ aūt pugna ē maioz in statu q̄ in alys tēpozib⁹ lz in quocūqz tpe fit aliq̄ pugna iter nām t māz lz nō vehemēs sīc in statu.

Contra in augmento multotiēs est maioz pugna q̄ in statu eiusdem morbi. vt quando mā i statu ē pauca. qz ꝛtpib⁹ ꝑcedētib⁹ ē fz ꝑē expllsa. tūc. n. i statu poxīmi sī remissiozes t min⁹ durātes q̄ i aug⁰. t ꝓ ꝑns maioz pugna. ¶ Ad ℞ dīt aliq ꝙ stat⁹ ℞ descript⁹ ē solū morboꝝ i qb⁹ ꝛcidūt tpa penes alteratiōez māe t accīa: t isti sūt morbi refuātes māz ad vnā cretica expulsionē. In alys. n. nō ē icōueniēs pugnaz eē maiozē i aug⁰. t ꝑn⁹ q̄ ad digōnē: t plerūqz includat ꝓncipiū augmentuz t statum quo ad accidentia: t status q̄ ad digestionē non includat in illis nisi declinationē q̄ ad accītia: sīc in pleuresi t in oīb⁹ morbis mālib⁹ in qb⁹ mā in plūb⁹ vicib⁹ in ꝓncipio t augmēto est expulsa. ¶ Uer. Fm hāc rōnē opz dicere hāc descriptionē nō ꝯpetere cuicūqz statui vli penes māz. ¶ Alr ergo dr ꝙ alioꝝ pitare ꝛsupposita ꝓcipue ex ꝑte q̄ntitatis māe maioz est pugna in statu q̄ i augmēto. qz mā in statu hz oīuz digōnē t putrefactionē quā recipit in augmēto. t ꝓpter ē apta magis stimulare vtutez q̄ in augmēto. Et ꝓcipue hoc ē ver. apud tenētes digōnē t putrefactionē sīl itendi. Et ē ét in statu maioz agitatio māe nō solū ex ꝑte alteratiōis: lz ét mot⁹ localis cū i statu magis q̄ in tpib⁹ ꝑcedētib⁹ fiat cōmotio aīs crisiz ꝙ quā separaī ꝛuatiuū a nocitiuo. Et tertio etiaz in statu fit pugna cretica ꝙ quā mā expellīr ad ex aut ꝑmutaī. hec enī oia lz aliqñ possint accidere i augmēto: nō tñ sūt de rōne augmēti. ¶ Cōtra segī ꝙ i declinatōe ē tāta pugna quāta est in statu. cū bēat oēz digōnē t putrefactionē quā habebat mā in statu: t cuz ℞ mā localr moueī t expellitur.

¶ Rñdeī ꝙ lz in multis sit paritas: tñ in ℞ est dīa ꝙ in rōne declinatiōis icludīr ꝙ mā sit paucificata respcū ei⁹ qō erat in statu. nō aūt ℞ icludīr in rōne stat⁹ respcū augmenti. ¶ Scōo ista ȝ descriptionē. qz motus digōnis t dispōnis ȝrie digōni sūt velociores in augmēto q̄ in statu cū magna ꝑs digōnis aut putrefactiōis acqraī in augmēto: pua aūt in statu. In statu. n. fit solū ꝯplemētū digōnis aut dispōnis ȝrie: q̄re valde parū ītendīr. ¶ Ad hoc rñdeī ꝙ q̄tūcūqz hoc assūptū sit ver. t cōueniēs diffōni augmenti: tñ negaī ȝria: ꝓp tres cās dictas statiz q̄ faciūt maiozes esse agitatiōnē t maiorē pugnā in statu q̄ i augmento. ¶ Circa scōz dictū est notandū ꝙ post hāc vehementē pugnā in statu appet dñiuz aut nāe supra māz cū apparent signa ꝯplete digōnis sumpta maxie ex ꝛria. aut appet dñiuz māe supra nām cū apparent signa ꝯpleta dispōnis digōni ȝrie. ¶ Circa tertiū dictū notādū ꝙ stat⁹ est boza pugne. s. cretice. fiūt enī crises maxie in statu. tuz qz vtus est multū irritata. tū qz mā est sūme digesta: t sic parata expulsiōi. aut sūme maligna vtutē facile oppressiua. ¶ In hac q̄ ꝓticula vltima diffōnis loquīr de pugna cretica. sed in prima particula: cum dixit qz est vehemēs pugna loquitur de pugna nō cretica.

¶ Et eius spaciū est in habētibus paroxismos

Tractatus

acutos paroxismus vnus. ⁊ nō cognoscit nisi per illū qui seq̄t ipm. aut duo paroxismi ⁊ cognoscit in tertio ei⁹: ió q̄ nō addit supillos ambos in plūbus nisi i egritudinib⁹ macronoxūs. fortasse. n. assimilāt paroxismi plēs in oib⁹ indicijs suis: ⁊ illic apud statum completur vestigium digōnis aut contrarij eius.

¶ In hac pte declarat qō sit spaciū stat⁹ ⁊ quō cognoscit. ⁊ tria dic. Primū q̄ stat⁹ in morbis bñtib⁹ paroxismos acutos. i. i morbis valde acutis ē vn⁹ paroxism⁹ aut ad plūs duo paroxismi. ꝫ in egritudinib⁹ macronoxus. i. lōgi tpis pñt eē valde plēs paroxismi stat⁹ q̄ vel erūt silēs in oibus iudicijs suis. s. in lōgitudine itēsione ⁊ lesiōe opationū ⁊ similib⁹. Scdo dic̄ q̄ stat⁹ nō cognoscit nisi p paroxismū seqntē. Si. n. paroxism⁹ seqns sit valde remissus tūc pcedentes oio silēs fuerūt stat⁹. Tertio dic̄ q̄ in statu ꝛpleт vestigiū digōnis aut dispōnis ei⁹ ꝫrie. ¶ Cōtra scōs dcñs ē snia Hal. p affo. ꝛ°. 7°. ⁊ p ō crisi. dicētis q̄ stat⁹ cognoscit añq̄ sit ⁊ q̄ ē pñs.

¶ P. cū ois dicta ordiet in relatiōe ad statū quō nō pcognito statu pōt medic⁹ egrō dietare. Rñdetur q̄ iudicio siecturatiuo ⁊ estimatiōe vitati ꝑpinq̄ cognoscit stat⁹ añq̄ sit. ⁊ mlto magl cū est pñs. q̄ cognitio sumit ex nā morbi: q̄titate mās: q̄litate ipsi⁹: tpe: ⁊ vtut ꝫstātia vl obilitate ⁊ ceteris de q̄b⁹ in seqnti capl'o: cū scia certa nō cognoscatur stat⁹ nisi cū pteryt p paroxismū seqntē. ¶ Ex ꝫ: dcō collige q̄ digō ⁊ silr ꝫria dispō itēdunt in statu. dic. n. q̄ ꝛpleт vestigiū digōnis aut sui ꝫry in statu. Et hoc idē sentit Hal. p affo. ꝛ°: iz. ⁊ p̄ de crisi. ꝫ gdē ꝫ ꝟba Auer. ꝫ: colliget dicendo q̄ cū cessat digō aut putrefactio tūc ē stat⁹. q. d. q̄ i statu mā nō digerit neq̄ putrescit. ꝫ ois talis transmutatio fit in augmēto glosandus ē q̄ nō ita mānifeste ꝑcedit digō aut putrefactio in statu sīc in augmēto.

¶ Et declinatio gdē ē hora qua calor inatus iā dñat materiei ⁊ vicit eā ⁊ existit i ꝛgregatiōis eius sepatōe. s. rei post rē: ⁊ tūc alleuiat calitas caloris occulti. ⁊ expellit ad extremitates donec resoluit ⁊ multotiēs igrossat.

¶ In pte pñti describit declinatiōez. ⁊ dic̄ 4°. p̄ q̄ declinatio ē hora in q̄ calor inat⁹ iā dñat mās ⁊ vicit eā. ꝛ° dic̄ q̄ existit in sepatiōe ꝛgregatiōis ei⁹. s. rei post rez. i. ptis post ptē. ꝫ: dic̄ q̄ p hāc expulsionē alleuiat calitas occlti. i. partiū occultaꝝ intrinsecaꝝ ⁊ expellit ad extremitates. s. ps mās ⁊ calitas. Ult° dic̄ q̄ hec declinatio durat donec resoluitur: ⁊ destruitur caliditas aut donec resoluitur. i. totaliter expellit mā siue sensibiliter siue insensibiliter. ⁊ multotiēs igrossat. i. apat aliq̄ mēbr̄ mā ad illō mēbr̄ creticē pmutata. aut igrossat. s. mā q̄n resolutis ptib⁹ subtilibus remāet cineritiū: q̄ nō ē ampli⁹ vehiculū calozis putredinalis. ⁊ hec maxie accidit q̄n mā ē diffozmis ita vt habeat ptē subtilē ⁊ ptē grossā. si. n. eēt vnifor⁹ subtilis tota resolueret. ¶ Circa p̄m dcm̄ ē notādū. q̄ ꝫ i statu salubri nā dñet mās hāc q̄tū ad digōnē ⁊ sepationē nocitiui a iuuatiuo. tm̄ in declinatione dñat mās magis q̄ in statu: ⁊ alys ptib⁹ q̄tū ad expulsionē mās ad eē corpus vel saltē pmutando eā a loco in q̄ ē ad aliq̄ mēbr̄: q̄tūcūq̄. n. in alys ptib⁹ possit fieri mās expulsio ⁊ pmutatio: hec tm̄ fit plūs proportionalr in decliatiōe q̄ in aliq̄ tēpor̄ pcedētiū. ¶ Circa ꝛ⁹ nota q̄ fit expl'sio mās p ptē post partē. q: expellit nocitiuū ⁊ remanet iuuatiuū in crisi laudabili q̄ est in declinatiōe ad dñaz mor⁹ sinthomatici q̄ pt eē in q̄cūq̄ tpe alio cū q̄ ꝫsi subito expellit iuuatiuū ⁊ nocitiuū. ⁊ ió in declinatiōe vā illa expulsio fit cū bona egri tolerātia ⁊ confertia: nō sic in alys ptib⁹. ¶ Circa ꝫ⁹ nota. q̄ ꝫ alleuiatur calitas tā ptiū itrīsecarū q̄ extrīsecaꝝ tm̄ plūs ꝑportionabilr alleuiat calitas ptiū itrinsecaꝝ a q̄b⁹ mā expellit cū de ipsa forte aligd ad ptes extrīsecas expellat. ¶ Ultimo nota duplicē crisiz accīte in declinatiōe frequētius q̄ i alys tpib⁹: vnā cūatiōis: alterā pmutatiōis.

Pro declaratione

descriptiōis hoꝝ tēpoꝝ dubitat vtrū hec descriptiōes sint tēpoꝝ vlūz aut pticlariū. Et si vlūz an ipoꝝ distictoꝝ penes alteratōz mās: an ipoꝝ vlūz distictoꝝ penes morbi eēntiā ⁊ accīa. ¶ In q̄ qōne tenēda ē hec ꝑ q̄ ītētio Aui. fuit hec diffinire tpa vlia febriū penes alteratiōnē mās distincta. ⁊ sic videbis oēz pticulā i his descriptiōib⁹ posita ꝛuenire tpib⁹ vlib⁹ penes mās distictis. Nō ātē ītētio sua fuit diffinire tpa pticularia cū eoꝝ diffōnē ponat in sequēti capl'o q̄nis aliq̄ pticule in his diffōnibus posite eis possint adaptari. nec ēt ītētio sua fuit diffinire tpa vlia penes morbi essentiā ⁊ accidētia cū has diffones posuerit ꝛ° pmi. ca°. 7°. que diffones ibidem posite sunt cōes febribus ⁊ omnibus morbis.

¶ Et status gdē diuersificanť i egritudinibus. egritudinū. n. valde acutarū lōginquioꝝ status est vsq̄ ad q̄tuoꝝ dies: ⁊ febres effimere sūt de hac sūma; verūtamē ipse non numerant acutez qm̄ nō sufficit in acuitate egritudinis vt sit status eius ꝓximus: imo sit de egritudibus bñtibus timorē. Et sequunť eas febres acute absolute nō valde. ⁊ sunt ille quaꝝ stat⁹ ꝓuenit vsq̄ ad quatuordecim dies: ⁊ q̄ō ē supra id.

¶ In pte pñti Aui. ponit q̄tuoꝝ cano. ꝛpletiuos b⁹ doctrīe de tpibus morbi. Et sic posset diuidi in q̄tuoꝝ ptes. ꝛ° ibi. (Et cognitio gdē egritudinū). ꝫ° ibi (Et plēs gdē febriz) 4° ibi. (Et febres gdē diuersificāt). Prim⁹ canō ē q̄ stat⁹ diuersificanť i egritudib⁹ q̄tū ad ꝓpinquitatē ⁊ longinquitatē. Egritudinū. n. valde acutaruz q̄s Hal. appellat acutas i vltio. p° pticula affozismoꝝ. stat⁹ ꝓpinquoꝝ ē vsq̄ ad q̄tuoꝝ dies. b⁹ aūt tā cite termiationis cā ē q̄ nā negat tā fortes mot⁹ tolerare nisi puo tpe. Est. n. nēcium vt nā cito vincat aut vincat. ⁊ effimere q̄tū ad hāc ꝓpinquitatē sūt ex B nūero. terminanť. n. in q̄tuoꝝ dieb⁹ ⁊ ꝑpe effimera ex apate ⁊ nauseatiua satietate: nō tm̄ dñr acute cū nō sit in eis seuitas accītiū q̄ ꝑter breuē teriatōez regrit ad B vt egritudo dicat acuta. Silr diceret de tertiana pura duoꝝ aut triū paroxismoꝝ. Sūt in ꝛ° loco aliq̄ egritudies absolute acute distīguēdo eas ꝫ pacutas. ⁊ istaꝝ q̄dā sūt q̄rū stat⁹ est. i4. dieꝝ. Alie aūt vocantur acute tropice. i. ꝛuersiue q̄rū status ē a. i4. vsq̄ ad. 40. supplete vos. Alie sunt cronice quaꝝ status ē supra. 40.

¶ Et cognitio gdē egritudinū acutaꝝ in ordinibus suis ⁊ cronicarum est iuuatiua in regimine cibi egri fm q̄ dicem⁹ in sequentibus.

¶ Scōs canon est q̄ cognitio egritudinū acutaꝝ ⁊ cronicarū in ordinib⁹ suis. i. tēpoꝝ suis est iuuatiua i regimine cibi egri fm q̄ dicet in capl'o de regimie febricitātiuz. medic⁹ nāq̄ ordinat dietā in cōparatiōe ad statū. Si. n. status est lōginqu⁹ alioꝝ paritate supposita ordinat dietam grossiorem. Si vero ꝓpinquus subtiliorem: ⁊ quāto magis accedit ad statum quantum est merito status nō sumendo indicationez a repletione nec ab alia re tanto ordinat dietam subtiliorem.

¶ Et plures gdē febriz cōplēt principiū augmentū ⁊ statuz in paroxismo vno. ⁊ faciūt paroxismum aliuz declinando.

¶ Terti⁹ canon ē. q⁹ plēs febres ꝓlēt p̄n^m augmētū ⁊ statū i vno poꝛisimo: deide faciūt z^m poꝛisimū ptinētē declinatiōi: imo ēt qō plēs ē plēs febres tertiane q̄rtane ⁊ q̄ttidiane ꝓlenk i vno poꝛisimo. Et dr̄ tertiane quartane ⁊ q̄ttidiāe merito māe a q̄ pēdēt apte poꝛisimaꝛ bꝫ piodis.

¶ Et febres qdē diuersificanť in his tpibus. de cis qdez sunt quarū augmentū ꝓlongať. et de cis sunt quarum declinatio ꝓlōgať.

¶ Quart⁹ canon ē. q⁹ febres diuersificāt̄ in tpib⁹ penes lōgitudinē aut breuitatē vni⁹ tpis i ꝓpatiōe ad alia. Sūt .n. q̄dā in gb⁹ augmētū ꝓlōgať. ⁊ q̄dā in gb⁹ declinatio ē lōga i ꝓpatōe ad alia tpa. Et tu dic silr de statu ⁊ p̄n⁰. Dar aūt diuersitatū cā diffuse pgreť iferi⁹ in cap⁰ titulato de reb⁹ in q̄rū gbusdā ꝓueniūt febres ⁊ i gbusdā dr̄st.

¶ Cognitio bonarū egritudinis vtiuz qñq; est ex specie egritudis. nā spasm⁹ sicc⁹ et epilensia et apoplexia et finācbia sunt ex acutis valde: et tertiana pura et causon de acutis nō valde: et quartana et paralesis de macronoꝛijs.

¶ Post q̄ Auic. in p̄cedēti cap⁰ notificauit tpa egritudinū ⁊ p̄pe febriū q̄tū ad eoꝛ gditates. h̄ docet cognoscere bꝫ tpa ⁊ maxie statū vl̄z iuꝛ rubricā. q⁹ fm ipi⁹ exigentiā est dieta vl̄is ordināda vt est apud Hal. p⁹ affo. ⁊ p̄ de cri. Sz q⁹ ēt variāda ē dieta ptic̄lar fz exigētiā tēpoꝛ pticulariū docuit Auic. in p̄ti caplo nō solū cognoscere tpa vl̄ia sz ēt pticularia. bz igiť h̄ capl̄z duas ptes. in p⁹ docet cognoscere tpa vl̄ia. in z⁹ ibi (Cognitio aūt boraꝛ pticulariū) docet cognoscere tpa pticlaria describēdo. Prima ps diuidiť in duas. nā in p⁹ docet cogscere tpa vl̄ia ⁊ proꝓrie statū p signa ꝑapparentia. in z⁹ pte ibi. (Et q̄ñq; cogscit ex dispone eūationū) docz cognoscere bꝫ tpa p signa post apparētia. p⁹ ps iterū diuidiť in plures ptes fz q⁹ plures sūt maneries signoꝛ ꝑapparētiū. ptes vo patebūt discurrendo p textū. ¶ Pro cui⁹ notitia sciendū q⁹ signa illa dr̄ ꝑapparētia q̄ fm plm ꝑapparēt in p̄n⁰ egritudinis. Sz illa dr̄ post apparētia que fm plm nō apparēt in p̄ncipio egritudinis. Exemplū p̄moꝛ. sic spēs egritudis. regio. tps. ꝓplo ⁊c. Exemplū scōoꝛ. sic eūo ⁊ digō. In p⁹ pte docet Auic. cognoscere tpa vl̄ia ⁊ p̄pe statū ex spē egritudinis. Nā spasm⁹ sicc⁹. i. de inanitiōe ⁊ epilēsia vni⁹ poꝛisimi ⁊ apoplexia ⁊ sinātia sunt egritudines valde acute in q̄ttuoꝛ dieb⁹ terminānde: q̄rū statⁿ ē valde ppinquus. Sz tertiana pura ꝓtinua ⁊ causon sunt ex acutis nō valde q̄ rū terminatio est iter q̄rtū ⁊ decimū q̄rtum. sed q̄rtana ⁊ paralesis sunt ex macronoꝛijs. i. valde lōgis quarū statⁿ ē longinquus. ¶ Notādū circa hāc ptē q⁹ licz b^c notitia sumpta ex spē egritudinis valde iuuet medicū in cognoscēdo lōgitudinē aut breuitatē egritudinis. ⁊ q̄r vtrū status sit lōginquus aut ppinquus vel medi⁹. tū hec nō ē certa notitia nec limitata fz spēs egritudinū. naz q̄rtana ponitur iter cronicas. ⁊ tū qñq; q̄rtana in tribus aut q̄ttuoꝛ poꝛisimis finiť. ¶ Silr qñq; vidi paralesim in septē diebus liberatā. ⁊ silr multoties vidi tertianā vni⁹ poꝛisimi. ¶ P. esto q⁹ oēs flatice aut plēs sint cronice. maxie tū ē dr̄ia iter duratiōes earū: ⁊ q̄r in ꝓpingtate ⁊ lōgingtate status earū. q̄re hec notitia nō est oīno limitata nec certa fz ipsa cū alijs multū iuuat medicū in cognoscēdo ꝓpingtatē aut distantiā status. Et q⁹ exēpla h̄ posita sunt aliq̄lr dubia iō declaratiōe idigēt. p̄ spasmus sicc⁹ pticularis pt esse coeternus patiēti: q⁹ nec iterficit nec liberari pōt: vt puta spasmus digiti ꝓdusti: fz spasmus siccus vl̄is iā fcūs est egritudo pacuta occidēs infra q̄rtū. ⁊ de h̄ est fmo h. Spasmus tū humidus fm plm est magis acutus frequēter occidens in die nāli propter nocumētum in anbelitu.

¶ Tenēdū tū ē q⁹ spasmus sicc⁹ eq̄ iterfus cū spasmo humido citius iterficiat cū eq̄ bene ipediat anbelitū sic humidus. ⁊ cū h̄ in sicco ē vt⁹ magis debilis p essentiā. Epilēsia q̄z q̄tū ad totā sui ꝓsistētiā est egritudo cronica. nec pōt dici q⁹ h̄ Auic. intelligat de paroxisimo vno epilēsie cū h̄ nō declaret tpa pticularia fz vl̄ia. ¶ Est ḡ dōz q⁹ h̄ logt̄ur de epilēsia hūte vnicū poꝛisimū. Apoplexia aūt ē egritudo acuta valde: nō q⁹ cito terminet ad mortē aut ad salutē. fz q⁹ aut termiať ad mortē aut desinit apoplexia cū pmuteť ad paralisiz. Uel dicať q⁹ intelligit h̄ de forti apoplexia q̄ semp cito ad mortē termiať in q̄rta vel sīra: maxime signantia anbelitū ipediēs q̄ fit in musculis epiglotis maxie intrinsecis. b^c. n. fz plz occidit citra q̄rtā: imo frequēter in p⁹ die nāli. signātie aūt q̄ fiūt in musculis mer intrinsecis aut extrinsecis aliq̄n trāscedūt q̄rtā ⁊ non sunt semp ex pacutis. Tertiana āt pura ponit iter acutas valde si sit ꝓtinua. q⁹ h̄z vtraq; ꝓditiōes. Est. n. seuoꝛ accūtiū: ⁊ teriať iter q̄rtā ⁊ septimā. Si āt sit iterpolata numerať iter acutas absolute q̄tū ad terminationē: nō q̄tū ad scuitatē accūtiū. Causon aūt q̄ pēdet a colera aut flegmate salso peccāte aut in venis toti⁹ aut in locis cordi ppinquis cōiter terminať iter q̄rtū ⁊ decimū q̄rtū.

¶ Et q̄ñq; ex motu egritudis. nā si poꝛisimi sūt breues significāt q⁹ statⁿ est ppinquⁿ. ⁊ sic tertiana pura. tps. n. poꝛisimoꝛū ei⁹ est ex trib⁹ horis vsq; ad q̄tuordecim horas. ⁊ si sint plixi significāt q⁹ mā est grossa ⁊ statⁿ lōginquⁿ. sic tertiana nō pura. ⁊ si nō fuerit illic poꝛisimi: imo mā ei⁹ fuerit acuta: sicut sinochi tūc egritudo erit acuta. ⁊ si fuerit signa ei⁹ signa fride grosse aut declinis ad grossitudinē tūc egritudo erit non acuta. et si remanserit cuz disponе sua tūc egritudo nō erit illius acuitatis.

¶ In hac scōa pte pōit scōaz manerie signoꝛū sūptā a motu egritudis. Et dic̄ q⁹ q̄. ¶ Primus q⁹ si paroxisimi sint breues significant q⁹ statⁿ ē ppinquⁿ. ⁊ q⁹ egritudo ē breuis: sic in tertiana pura. tps. n. poꝛisimoꝛ ei⁹ ē ex trib⁹ horis vsq; ad. xiiij. Si vo poꝛisimi sūt plixi significāt q⁹ mā est grossa aut multa ⁊ ꝓnr q⁹ egritudo ē lōga ⁊ statⁿ est lōginquⁿ: sic tertiana nō pura. poꝛisimi. n. ipsi⁹ durāt vsq; ad trigita horas ⁊ supra iterdū. ¶ Tertiū dictū q⁹ si in aliq̄ febre nō fuerit poꝛisimi: tūc debem⁹ ꝓsiderare mām. Si .n. fuerit acuta ⁊ calꝛa ⁊ subtil: sic mā sinochi. i. febris sanguinee: tūc egritudo erit acuta terminanda a q̄tuoꝛ vsq; ad q̄tuordecim. ¶ Quartū dictū. q⁹ si ad sint signa fre et grosse māe aut dclinātis ad grossitiē: tūc egritudo erit nō acuta. s. absolute. erit. n. tropica. sed fm plimū cronica vltra. 40. terminānda. ¶ Quītū dcm̄ ē. q⁹ si egritudo remāserit cū disponе sua. q⁹ sit continua in q̄ nō sint signa māe acute neq; māe fre grosse. fz supplete vos signa māe mediocris: tūc nō erit illi⁹ acuitatis: cui⁹ acuitat̄ ē sinochus neq; ita lōga: sic ꝓtinua pēdēs a mā frida ⁊ grossa.

Dubitatur circa duo p̄ma dcā vtrū poꝛisimi breues significēt mozbū breue: ⁊ q̄r iter statū esse ppinquū. ¶ Et silr eō significēt poꝛisimi lōgi. ¶ Et argr q⁹ nō. nā poꝛisimi epilēsie sūt valde breues et breuiozes q̄z poꝛisimi tertiane: cū tū ipsa sit lōgissima. ē. n. freq̄nter coeterna patiēti. ¶ Et ꝓfirmať. q⁹ apoplexia ē breuis fm plimū añ q̄rtū terminānda: poꝛisim⁹ tū ei⁹ ē lōgioꝛ q̄z poꝛisim⁹ epilēsie. ¶ Scōo. febris exīs in p̄n⁰ ē lōgioꝛ q̄z ipsamet exīs i statu: cū tū in p̄n⁰ poꝛisimi sint breues: in statu vo lōgiozes. ¶ Forte dr̄ q⁹ ītētio Auic. nō ē cōparare cādē egritudinē ad seipaz fz diuersas egritudies.

¶ Lōtra accipiam⁹ vnā aliā egritudinē cuius totalis mā ab ipso initio sit ita dispōsita sic mā in statu alteri⁹ egritudinis. ⁊ certū ē q⁹ hec z⁹ erit breuiozis terminatiōis ⁊ habebit paroxismos lōgiozes. ¶ 3⁹ sit a. febris pēdēs a mā diformi cui⁹ vna ps sit subtilis ⁊ a⁹ grossa. ⁊ sit b. feb. pēdēs a mā vnifozmiter grossa sic ē mā a. ꝫ miozis q̄titatis. Et segrur q⁹ paroxismi a. dependētes a mā subtili erunt breuiores q̄ paroxismi b. ⁊ tñ a. erit longioz b. vt ps ex casu. ¶ 4⁹ pole ē pp subtilitatē māe nāz totā māz sil' expellere que tñ faciet vnū paroxismū cū tñ ipsa sit breuissima. ¶ Ulti⁹ paroxismi ꝯtinuarū sunt lōgiores q̄ paroxismi iterpolatarū. cū tñ ꝯtinue febres sint breuiores iterpolatis vt est apud Hal. 3⁹ de crisi. ca⁹ 3⁹ q̄ lōgitudo paroxismoꝝ nō significat egritudinis lōgitudinē. igit ⁊c. ¶ In o⁹ē Aui. i pte pūti. qōnis p̄mittendū q⁹ varietas paroxismoꝝ ⁊ egritudinū q̄ fiūt in humano corpe puenit ex tribus cāis. p⁹. ex varia dispōne mēbroꝝ mittētiū ⁊ recipiētiū. 2⁹. ex varia dispōne materie. 3⁹. ex bis q̄ vtrisq; cāis iā dictis supueniūt. ex pte q⁹ dē mēbroꝝ mittētiū fit magna variatio in paroxismis ⁊ egritudinib⁹ ꝫ po⁹ coꝝ vel debilitatē. Nā si mēbrū est potēs in expellēdo expellit multā q̄titatē māe in vna vice aut aliq̄ corpis mēbrū aut ad extra corp⁹ sic ꝯtigit in stō fortiq; vnica vice multū euomit ⁊ debilis parū. Sil'r cerebrū apopleticū forte expellit māz multaz ad neruos vt se deoneret. debile autez non sic. ⁊ sil'r epar aut mēbra fortia ītrinseca expellerēt vna vice multā māz ad eā venas factura paroxismos lōgos. ⁊ si debilis sit nō tanta poterit expellere. Et simil'r si mēbrū recipiēs fuerit forte non tñ recipiet: debile aūt recipiet pl's. Sil'r est diuersitas ex pte mēbroꝝ post q̄ māz receperūt. fortia. n. facillime materiā expellūt sensibil'r aut insensibil'r. sil'r hūtia vias latas facili⁹ expellūt q̄ hūtia ipsas angustas. vñ in boib⁹ latoꝝ pozoꝝ citi⁹ paroxismi termianf q̄ in hūtib⁹ pozos strictos. 3⁹ ītigit hō diuersitas pp fortiozē conatū vtutis ad expellēdū māz receptaz q conat⁹ pōt puenire ex duob⁹: aut ex nimia sensibilitate. ꝓpterea in colericis ⁊ corpozib⁹ siccis tñ paroxismi citi⁹ terminanf. nā n. pp sensibilitatez magis irritata ē ad māe expulsionē. 2⁹ puenit h̄ conatus ex pte nobilitatis lese actiōis. ⁊ pp hāc cāz cerebrū apopleticuz cito expellit māz apoplexie ad neruos nō sufferēs tātā lesionē. 2⁹ p̄ncipal'r puenit hec diuersitas paroxismoꝝ ⁊ egritudinū in sua ouratione ex pte dispōnis māe. qz si multa sit aut grossa aut viscosa aut p aliquā q̄litatē manifestaz vel occultā vtuti inimica oppzimēs ipaz ē cā lōgitudinis paroxismoꝝ ⁊ egritudinū. Si vo hēat ītias dispōnes est cā breuitatis ⁊ ꝓpe si sit digesta. 3⁹ cā p̄ncipalis h⁹ diuersitatis ex pte rerū extrīsecarū respectu istaꝝ duaꝝ causarū q̄ sunt magl p̄ncipales ē h⁹. Certū. n. ē q⁹ ꝓlo cala regio calida tps cal' ⁊ silia abbreuiant egritudies ⁊ paroxismos et

Pro solutione qōnis p̄mittendū q⁹ varietas paroxismoꝝ ⁊ egritudinū q̄ fiūt in humano corpe puenit ex tribus cāis. p⁹. ex varia dispōne mēbroꝝ mittētiū ⁊ recipiētiū. 2⁹ ex varia dispōne materie. 3⁹. ex bis q̄ vtrisq; cāis iā dictis supueniūt. ex pte q⁹ dē mēbroꝝ mittētiū fit magna variatio in paroxismis ⁊ egritudinib⁹ ꝫ po⁹ coꝝ vel debilitatē. Nā si mēbrū est potēs in expellēdo expellit multā q̄titatē māe in vna vice aut aliq̄ corpis mēbrū aut ad extra corp⁹ sic ꝯtigit in stō fortiq; vnica vice multū euomit ⁊ debilis parū. Sil'r cerebrū apopleticū forte expellit māz multaz ad neruos vt se deoneret. debile autez non sic. ⁊ sil'r epar aut mēbra fortia ītrinseca expellerēt vna vice multā māz ad eā venas factura paroxismos lōgos. ⁊ si debilis sit nō tanta poterit expellere. Et simil'r si mēbrū recipiēs fuerit forte non tñ recipiet: debile aūt recipiet pl's. Sil'r est diuersitas ex pte mēbroꝝ post q̄ māz receperūt. fortia. n. facillime materiā expellūt sensibil'r aut insensibil'r. sil'r hūtia vias latas facili⁹ expellūt q̄ hūtia ipsas angustas. vñ in boib⁹ latoꝝ pozoꝝ citi⁹ paroxismi termianf q̄ in hūtib⁹ pozos strictos. 3⁹ ītigit hō diuersitas pp fortiozē conatū vtutis ad expellēdū māz receptaz q conat⁹ pōt puenire ex duob⁹: aut ex nimia sensibilitate. ꝓpterea in colericis ⁊ corpozib⁹ siccis tñ paroxismi citi⁹ terminanf. nā n. pp sensibilitatez magis irritata ē ad māe expulsionē. 2⁹ puenit h̄ conatus ex pte nobilitatis lese actiōis. ⁊ pp hāc cāz cerebrū apopleticuz cito expellit māz apoplexie ad neruos nō sufferēs tātā lesionē. 2⁹ p̄ncipal'r puenit hec diuersitas paroxismoꝝ ⁊ egritudinū in sua ouratione ex pte dispōnis māe. qz si multa sit aut grossa aut viscosa aut p aliquā q̄litatē manifestaz vel occultā vtuti inimica oppzimēs ipaz ē cā lōgitudinis paroxismoꝝ ⁊ egritudinū. Si vo hēat ītias dispōnes est cā breuitatis ⁊ ꝓpe si sit digesta. 3⁹ cā p̄ncipalis h⁹ diuersitatis ex pte rerū extrīsecarū respectu istaꝝ duaꝝ causarū q̄ sunt magl p̄ncipales ē h⁹. Certū. n. ē q⁹ ꝓlo cala regio calida tps cal' ⁊ silia abbreuiant egritudies ⁊ paroxismos et

His ita (contraria plongant. p̄missis sit hec ꝟ rñsiua ad q̄stū de ītētione Aui. in pte pūti. q⁹ oī paritate supposita ꝓterq̄ ex pte materie multe grosse viscose aut modis ītis ꝯditionate breuitas paroxismoꝝ ꝫ plm significat breuitatē egritudis. ⁊ eō longitudo paroxismoꝝ significat lōgitudinē egritudinis. pbaf. nā si paroxismi sūt breues significāt q⁹ mā ē pauca aut subtilis ⁊ eō si lōgi significāt q⁹ sit grossa aut viscosa aut multa. ⁊ sil'r oz eē dispōsita mā q̄ē sub fo⁹ cāe aūtis sic ē mā paroxismalis. q̄ paroxismi breues significāt breuitatē egritudinis ⁊ longi longitudinē fm plurimum.

Ad rationes in oppositū. Ad p̄mā de epilēsia dicit. q⁹ nō est ītētio Auic. cōparare epilēsiā ad feb. ꝫ ītētio sua in his signis est cōparare adinicē egritudies eiusdez spēi. Un ꝟ dico q⁹ epilēsia hūs paroxismos breues ē breuioz q̄ hūs paroxismos lōgos. ¶ Et

ad ꝟfirmationē de apoplexia q̄ ē breuis: ⁊ tñ hz paroxismū lōgū in ꝟpatione ad epilēsiā dr q⁹ nō fuaf paritas in situ māe. Est. n. mā in apoplexia ꝟtēta fz pl's eius in z⁹ ⁊ vltio vētricl'o cerebri. ꝫ mā epilēsie magis in añrioꝛi vētricl'o. q̄re mā apoplexie pmutaf ad nuchaz. nā qz multa ⁊ grossa nō pōt facil'r resolui aut alio⁹ ad eā expelli: sic mā epilēsie q̄ ē paucioꝛ ⁊ subtilioꝛ. ¶ Ad z^m dr. q⁹ nō fuaf paritas. in statu. n. ē mā magis digesta q̄ in p̄n⁹. q̄pp paroxismi fiūt lōgiozes cū sit magl parata vt expellaf de venis ad eā venas. ¶ Ad 3^m de mā diformi dr illō ꝟcludere ꝓpterea ī ꝟne dcīm fuit fz pl's. ⁊ sil'r rñdef. ¶ Ad 4^m. nz de h mirētur alig⁹. vnū. n. signū nō suffic ad significādū lōgitudinē aut breuitatē egritudis: ꝫ oīa tredeci de q⁹ agit in pūti cap⁹ sūt adiuice ꝓparāda vt defect⁹ in vno suppleat defectū alteri⁹. ¶ Ad vltimā dr. q⁹ cū ꝓpanf q̄rtana ꝯtinua ⁊ tertiana iterpolata nō fuaf paritas ex pte sit⁹ māe cū i cōtinuis cā ꝓducta paroxismi sit ad ītra vēas: ꝫ i iterpolatl eā vēas. Sz si ꝓpenf tertiane ꝯtinue adiuice aut due iterpolate adiuice ille q̄rū paroxismi erūt breuiozes abbreuiabūtur ⁊ q̄rū lōgiozes elōgabūf. ¶ Ulti⁹ solet q̄rian ꝯtinua fit breuiō iterpolata. ¶ Ad q̄ dr. q⁹ ītinua ad totā iterpolata ꝓpata ē breuioꝛ vt vult Hal. 4^a ptic'a affo. affozis. illo. tertiana pura in septez ꝑiodis iudicaf lōgissima. Sz si cōpareī ad totū tēpus afflictiōis in interpolatis certum est q⁹ illud est maius. ſ. tēpus afflictiōis cōtinue q̄ iterpolate aliozum paritate supposita.

¶ Et q̄nq; ē ex virtute cui velociter accidit debilitas. quare est egritudo acuta: aut nō appareret illud ⁊ est egritudo nō acuta.

¶ In hac 3ª pte docet cogscere morbi longitudinē ex vtute. nā si vtuti aduenit debilitas significat q⁹ egritudo est acuta. i. breuis termiatiōis. Si aūt ei nō accidat ōbilitas .ſ. notabil': tūc egritudo ē nō acuta. i. nō breuis termiatōis.

¶ Notādū p̄ q⁹ vtutē debilē arguim⁹ ex opōnib⁹ cū ipsa nō est bñ potēs ad illas pficiēdas: ⁊ 2⁹ ex pauca resistētia cāis alterātib⁹. ¶ Notādū scdo de ītentiōe Auic. 2ª pmi. vtutē ex trib⁹ debilitari: aut pp nocumentū in mēbro: sic cū est lesa sua ꝓpio ꝓpō aut vnitas. 2⁹ pp nocumētū i spiritibus: sic cū sūt pauci aut aliq̄ mala q̄litate ifecti māfesta vel occulta sic est venenositas. 3⁹ debilitaf pp defectū in ipsa vtute. i. in ipsa aia cū ē distracta p mltiplices ⁊ fortes opōnes. sic. n. ꝑter modū vacās opōnib⁹ aialib⁹ debilitaf fm opōnes nāles ēt absq; h q⁹ spūs mēbroꝝ nāliū resoluanf aut ꝟtanf ad mēbra aialia: imo solū qz aia nō applicaf ad illas opōnes pagēdas. Sic. n. intēti fortibus imagiatiōib⁹ delata sub oculis nō videm⁹ z⁹ de aia.

¶ Ad ꝓpositū cū dicit h Aui. q⁹ debilitas vtutis significat morbū breuē itelligif de q̄cūq; ōbilitate: ꝫ potissime de p^a ⁊ z^a. gētilis ⁊ marsili⁹ reddētes rōnē h⁹ passus dīt q⁹ in morbo mortali vtutis debilitas ē signū breuitatis: ⁊ vtut] fortitudo signum lōgitudis morbi. qz i morbo mortali neče ē vtutē debilē citi⁹ succūbere q̄ vtutē fortē. sed in morbo salubri ē ꝟriū. nā vt⁹ debil' significat lōgitudinē morbi salubris ⁊ vt⁹ fortis significat breuitatē cū maiorez ꝓportiōez hēat vt⁹ fortis supra morbū q̄ debil'. q̄re citi⁹ ad salutē vt⁹ fortis teriabit morbū salubrē q̄ vt⁹ debil'. ⁊ hāc dīt eē ītētiōez Hal. vltio ca⁹ scōi de dīntys febrium cū dic⁹ q⁹ vt⁹ debil' significat lōgitudinē egritudis. ſ. salubris. ⁊ h mō auctores istos appenter aduersātes ꝓcedāt

¶ Sz lz dcā sua sint vā: vt dic Ugo senēsis: tñ nō sūt admentē Aui. i pte pūti. h. n. vt ps i textu. logf de ōbilitate aduenīte merito morbi. ſz hec debilitas aduenies merito morbi absolute significat breuitatē morbi siue sit salubris siue sit mortal'. Naz si morb⁹ sit salubris ⁊ aduenīat velociter ōbilitas ex morbo oz pl's ꝓportiōabil'r ōbilitari

q̄z vtutē. z sic de nēcitate ad salutē terminabiť q̄ntus in B casu vtute exīte fortī citius ad salutē terminareť. si vero morb⁹ sit mortalis res clara est: cū maiorē ꝓportionē habeat morb⁹ supra vtutē debilē q̄ supra fortem. g̃ gnāliter debilitas vtutis accīs ex morbo est signū breuitatis morbi. Sz si vtus in morbo remaneat fortis z morb⁹ sit mortalis de nēcitate ꝓlongabiť. qz lz morb⁹ ille mortalis habeat ꝓportionē maioris ineq̄litatis supra vtutē: illa tñ parua ē qz vtus nō debilitať. Si aūt morbus sit salubris velocius aut citius ad salutem terminabitur ſm variam ꝓportionem virtutis ad morbum.

¶ Et q̄ñz ē ex etate z tpe. naz in etate cala z tēpore calo festinat status egritudinuz. z in temporibus fridis z etatibus fridis tardať status egritudinū. z sīlr est dispō regionū.

¶ In hac 4ª pte Auic. ponit q̄rtā gntā z sextā maneriē signoz lōgitudis aut breuitatis in morbo dicēs q⁹ B cogīscitur ex etate z tpe āi. Nā in tpe calo z etate cala festinat status egritudinū: z sic egritudo abbreuiabiť. lz in tpibus z etatib⁹ fridis siē seniū z hyems tardať status. z sic egritudo plōgať. Et idē indiciū ē de regiōe cala z frida. Tu vo potes addere ꝓplonē calaz z fridā q̄ sīlr significat siē iam dicta cā ē. qz in etate tpe regiōe ac ꝓplone fridis multiplicanť hūores grossi fridi z viscosi q faciūt egritudinē longā. ¶ Item pozi z alij ducť⁹ astringunť z vtus debilitať .ſ. expulsiua. lz in his calis multiplicanť hūores cali subtiles: pozi z ducť⁹ apiunt: vť⁹ expulsiua fortificat: z irritat: z cū B ꝓtinua fit hūoz resolo q̄re egritudies abbreuiaťur.

Cōtra vtus est fortioz tpe frō q̄ tpe calo iuxta affozismū ꝑme pticule. vētres vere z hyeme. g̃ morbi salubres erūt lōgiozes tpe calo q̄ tpe frigido. ¶ Ad B dr q⁹ rō ꝓcederet si cetera essent paria. lz ē magna dispāritas. Nā tēpus calm aperit pozos ꝓuocat sudozes subtiliat resoluit paucificat. q̄re morbi salubres citiť⁹ ad salutē terminanť. hec enī plus ꝓmouēt q̄ fortitudo virtutis in hyeme. cēt morbi mortales citiť⁹ ad mortez terminanť tpe calo q̄ frido. qz adsunt humozes calidi fortiť⁹ ipzimētes. z cū hoc fit spūuz maioz resolutio z vtutis debilitas q̄ tēpore frigido. z bť va sunt ſm plm. nā in morbis calis imālibus siē est effimera secus esset qz calitas sua a friditate tpis citius remouer. Sīlr si morbi essent mortales: quia vtutē suffocantes ꝓpter māz multā malā grossaz z viscosam citius accideret mors tpe frido q̄ calo.

¶ Et ex plīsu. nā si ē velox magnⁱ⁹ reḡns tūc egritudo ē ad acuitatē ɔclinās. z si nō tūc nō ē acuta.

¶ In hac pte 5ª. docet ex pulsu significare lōgitudinē aut breuitatē morbi dicēs. q⁹ si pulsus est magnus velox z frequēs: tūc egritudo ē ad acuitatē declinās. z si nō tūc egritudo nō est acuta. i. breuis terminatiōis. cā dicti ē. qz pulsus magnus velox z frequēs significat necessitatē euentationis. hec aūt ceteris paribⁿ⁹ significāt māz esse calam. z ꝓ ons merito huius egritudinē ab ea pendētez esse citiť⁹ terminādā q̄ñ pulsus nō est tāte magnitudinis velocitatis aut frequētie. cū illa significēt febrē pendere ab humoze frigidiozi. Si tñ ꝓtingeret in febribus pulsum esse paruū tardū z rarū: tūc significat ſm plm ꝓpinquitatem mortis. hoc. n. aliq̄n accidit in fine febriū acutarum cū ꝓpter extremā calidi resolonem coz ifrigideť. z multoties accidit in sincopali tā minuta q̄ humozosa que frequenter ad mortē terminanť. Si vo pulsus cēt paruus valde velox z frequēs significat magnā vtutis oppzessionē aut ꝓ multitudinē māei aut eiť⁹ malitiā. z tūc si morbus sit mortalis citiť⁹ lz plm ad mortē terminabiť q̄ñ si pulsus cēt magnⁱ⁹ velox z frequēs nō significās tātā vtutis oppssionē. Si vo morb⁹ sit salubris credo q⁹ citius ad salutē terminabiť hūs pulsuz magnū velocē z frequētē: cū significet maiorē ꝓportionē supra morbuz.

¶ Et ex rigore. nā si est ꝓlixi spacij tūc egritudo est declinis ad ꝓlixitatē. Et si est breuis spacij tūc egritudo ad acuitatē tēdit. z q̄ñ nullo mō est rigor tunc abbreuiabitur eius extensio.

¶ In hac 6ª pte docz cōgscere lōgitudinē aut breuitatem morbi ex rigore dicēs tria. pⁿ⁹ q⁹ si rigor fuerit ꝓlixⁱ⁹ egritudo ē lōga. z? si vo breuis cito terminať. z? dic q⁹ q̄ñ nllꝰ ē rigor siē in febrib⁹ ɔtinuis abbreuiaťur eiⁿ⁹. ſ. feb. extēsio. qz cito terminať. Cā aūt ꝓdci ē qz rigor ꝓlixⁱ⁹ significat mlitudinē. aut grossitiē māe cui nō facile vť⁹ oñer. breuitas āt eiⁿ⁹ significat dispones ɔtinās in mā z vtutē facilⁱ⁹ oñantē. Cā āt tertij q̄ñ nllꝰ ē rigor significat febrē esse ɔtinuā. qz ꝓpriū ē ɔtinuaz nō horrere. ꝑ de oꝝs feb. febres āt cōtinue sūt breuiozes iterpolatis. Cā āt q̄re ɔtinue si horret ē qz nō spgit ex vēas mā supra mēbra sensibilia. ¶ Ꝺ duoⁿ⁹ dicā ista. qz tertiana nō pura z flatica hñt minorē rigorē q̄ tertia pura. ¶ Rndet q⁹ rigor dupl'r accipiť. vnoⁿ⁹ ꝓpe ꝓ motu mēbroz ꝓcussiuo z talr in simili. b. z. cōiter vt querit cū typo. z sic ē gd cōmune ad frigus rigorem z horripilationē. z B mō acceptⁿ⁹ est lōgior i flatica z tertiana pura q̄ ipura. ¶ Cōtra tertiū dcm argt. qz in febrib⁹ ɔtinuis accidit aliq̄n rigor z significat eoz velocē terminationē ad salutez vl ad mortē. iuxta affoz. A causone habito rigor supueniēs soluit si ꝓcesserunt signa manifesta aut ꝓpleta digōnis. Si vo nō significat mortē festinā nā tētante crisiz: z nō potēte pficere. Itez iuxta affozismum aliū. Si in febrib⁹ nō deficiētib⁹ rigores iterciderūt iam debili exīte vtute mortale. significať. n. vltimⁿ nāe conatus ad mās expellendā q̄ nō potēs expellere succumbit. ¶ Ad hoc dr q⁹ b est ſm de typo accīte i pⁿ⁹ exacerbationū z poxismoz. nō aūt i medio nā tētāte crisiz. ¶ Utr aūt in pⁿ⁹ exacerbationū febriū ɔtinuaz possit accidere typus. tenēdū est q⁹ sic siē in pⁿ⁹ flatice ɔtinue. dic Auic. exacerbatiōes ipsi⁹ icipe cū frigore rigore z horripilatōe. sed illi typi nō ꝓueniūt merito sparsiōis māe supra membra sensibilia: lz ꝓ multitudinē māe mote ad venas minozes calm nāle suffocātes. ¶ Utrū aūt sit polē febres iterpolatas in pⁿ⁹ suoz poxismoz incipe sine typo. Dicit Ugo senēsis: z sīlr Hēbilis B nō cē polē cū mā spargať supra mēbra sensibilia. rōnes aūt z expientie efficaces sūt i ɔriū. Nā polē est māz veniētez ad mēbra sensibilia cē taliter dispositā: sic ē dispōsita mā i augmēto alicⁿ⁹ poxismi post rigorē. lz illa nō facit rigorē. g̃ nec ista. lz ꝓña. z assūptū ꝓbať. qz polē est mām aliquā benignā tarde moueri ad mēbra sensibilia. z sic mouer ita calefieri z acgrere sīlr dispōnē māe q̄ ē i augmēto alicⁿ⁹ poxismi post rigorē: z tūc nullo⁹ faciet rigorē. Scdo quottidie videmⁿ⁹ i paroxismis interpolatoz subintrantibus incipere 2ᵐ paroxismū in statu ꝑcedentis. z nullo mō sequi rigorem.

¶ Et cōgscunť hore egritudis q̄ñz ex pte horarū poxismoz. nā si fuerit ꝓcedētes ſm añcessionē supfluentē: ita vt vnⁿ⁹ añcedat supfluitatez alteriⁿ⁹ tendēs ad additionem: tūc egritudo erit in augmēto: q̄ñ de egritudib⁹ sūt q̄ currūt vsq̄ ad finē horarū suarū ſm augmētū. z sunt q̄ñz de g̃ne tertiane: z de g̃ne assidue. si autez steterit anteccssio z steterint supfluitates: tūc sine dubio erit egritudo i statu. Et seruās horam vnaz est longi spacij. z si postponunť tūc egritudo est in declinatione.

¶ In hac 7ª pte docet cognoscere tpa febriū ex mō poxismādi. Et dic̄ q̄ttuor. pm̄ q̄ cognoscunt horę. s. vlęs ex pte horarū poxismox. i. ex pte poxismox cū inadūt. nā si poxismi fuerint pcedētes fz añcessionē supfluentē vt antecessio vnius excedat añcessionē alterius tūc egritudo est in augmēto: z removens dubiū dicit: q ió dixit ad significandū augmētū esse necessariū. aliq̄n q̄ anticipatio vnī poxismi excedat anticipationē alterī. q̄ sunt alique egritudines q̄ semp pcedūt anticipādo a p̄n? vsq̄ ad finē. Et de istis sunt q̄dā tertiane q̄dā cōtinue. In istis enīz p solā anticipationē nō cognoscere augmentū: fz regrit ad cognoscendū ipz q̄ anticipatio vnī poxismi augmēti addat sup anticipationē alterī. ¶ Dicit 2º q̄ si steterit añcessio. i. q̄ poxismi inadāt eadez horā z steterint supfluitates. i. excessus vnius poxismi supra reliquū tunc egritudo est i statu. ¶ 3º dic̄ q̄ illa febris in q̄ poxismi inadunt eadem hora a p̄n? vsq̄ ad finē est lōgi spacy z est snia illī? affozis, q̄b? exacerbatōes aut poxismi. ¶ 4º dic̄ q̄ qñ postponūt poxismi tūc egritudo est in declinatione.

Notandum p̄ declaratione hui? ptis q̄ aliq̄ sunt febres in q̄bus a p̄n? vsq̄ ad finē poxismi inuadunt eadē hora. aliq̄ sunt febres in q̄bus poxismi in aliq̄ pte sui inadūt eadē hora. z hō ē cōiter i p̄n? z statu. in aliq̄ pte postponūt z est fz plm declinatio. in aliqua anticipāt z ē fz plm augmētū. ¶ 3º sunt aliq̄ febres in q̄ hui? poxismi anticipāt a p̄n? vsq̄ ad finez. ¶ 4º aliq̄ in q̄b? postponūt a p̄n? vsq̄ ad finē. ¶ Notādū 2º q̄ cā harū varietatū sumit̄ a q̄ttuor. a mā. a fluxib? ab astrox influxib?. q̄rto a regimine in sex reb? nō nālib?. A mā q̄dē. nā cū est vnifozmis q̄ttuz est merito illi? ē apta vt poxismi eq̄liter inadāt. maxīe aūt hō fit q̄n est vnifozmiter grossa z viscosa que nō pōt facil'r ab ozdine suo remoueri. Ztez merito q̄ttatis. nā q̄to est pluris q̄ttatis est magis apta vt poxismi anticipēt. e3 q̄n est pauce q̄ttatis est apta vt paroxismi postponāt. Item ex pte digōnis. nā q̄to velocī? digerit aut velocī? putret est cā anticipatiōis. q̄to aūt ē magis cruda est cā postpōnis cū semp pm? poxismus icipiat a subtiliozi: z scōs a minus subtili: z sic deiceps. Ex parte aūt mēbrox mittētiū. nā q̄n sunt fortia aut magis fortificant̄: aut absolute aut in ꝓpatione ad mā3 merito h? poxismi anticipāt. q̄n āt magis debilitant̄ magis postponūt. Silr ex pte acuitatis sensus cox. Nā q̄to sensus cox est acutior z itendat̄ eius acuitas forte pp būiā resolōnē q̄ sensuz faciebat obtusum tūc poxismi anticipāt. q: irritat̄ vtus semp magis ad expellēdū mām. Ex parte aut membrox recipientiū fortitudo cox est cā postpōnis poxismi z ōbilitas āticipatōis. Oz ex pte astrox z ꝑpe lune nobis iter ceteros planetas ꝓpinq̄ z būtis vniū sup humiditatē nr̄i corpis q̄n mouet̄ velocius sic̄ in auge sui epicicli poxismi anticipant. fz q̄n tardius sic̄ in opposito augis poxismi postponūt. Ex parte aūt regimis. nā regimen in sex rebus nō nālibus calefaciēs faciet poxismos anticipare. z eō ifrigidās faciet poxismos postponi. ¶ Ad ꝓpositz cā q̄ poxismi inadāt eadē hora est viscositas mā: z grossities ei? vnifozmis cū parua ꝓportione vtutis ad ipam. Et sic ista eq̄lis inasio significando mām grossaz z viscosam significat morbi longitudinē. ¶ Si aūt querat̄ quis morbus sit lōgior an inadens eadē hora aut nullū seruās ozdinem in inuasione. R̄ndetur q̄ si hec inozdinatio ꝓueniat ex debilitate virtutis fm plm breuior erit. q: citi? ad mortem terminabitur. Si aūt hec inozdinatio ꝓueniat ex multa difformitate materie z sit salubris sic ceteris paribus erit longior cuz sit difficilius virtuti dominari materie tante diuersitatis q̄ materie vnifozmiter grosse. z eo magis q: medici male possunt exhibere digestiua q: si digerunt mām subtilem ingrossando nocebunt materie grosse. Si vero digerunt mām grossam subtiliando nocebunt subtili. Causa aūtez secūdi quare in aliquibus febribus fm p̄ncipium z statum paroxismi inuadant eadem hora est. q: in p̄ncipio materia est cruda. nec ꝓcedit manifesta alteratio ipsius a calore naturali nec a calore putredinali: z sic est fere equalis pugna inter virtutem z mā3. z hinc est q̄ materia paroxismat equaliter vel quasi. In statu etiā non velocitatur digestio nec putrefactio cū sit fere complementū digestionis aut putrefactiōis in ipso. quare natura paroxismando equal'r monetur cōtra ipsaz. Sz in augmēto q: velocitatur digestio z fil'r putrefactio est apta materia continue z velocius moueri. z sic poxismi anticipabūt. ¶ Ite q: maioz q̄ttitas cōtinue monetur vsq̄ ad statuz: sed maioz q̄ttitas est causa anticipationis. In declinatiōe aūt fit postpositio. q: paucificata ē materia. z virtus non multum a materia irritatur. Causa aūt q̄ poxismi in aliqua egritudine semp anticipent est. q: materia aut cōtinue subtiliatur. aut q: membrox sensus continue fit acutior. Causa autem quare postponunt semper est difformitas mā. vnde p̄mus paroxismus icipit a mā magis subtili. scōs a minus subtili. z sic deiceps. quare postponūt: cū mā grossa tardi? moueat̄. ¶ Secunda causa pōt esse obtusio sensus membrox que crescat a p̄ncipio vsq̄ ad finez. ¶ Relique ēt due cause sumpte a regimine sex reruz nō nāliuz z ab astris potissime possūt esse cause tantaruz varietatū. q̄ verificando p̄mū dictuz Auic. in his morbis: quox paroxismi semp anticipāt pura anticipatio nō ē signū augmēti: fz anticipatio supfluanaz in p̄ncipio z statu licet sint anticipationes: nō tn̄ sunt supfluentes. In declinatiōe aūt licet fiant anticipatiōes ille cōtinue remittunt̄. Silr in morbis quorū paroxismi semp postponūt postpositio sola nō est signū declinatōis: sed postpositio supfluens. In p̄ncipio aūt z statu erit sola postpositio absq̄ supfluitate. In augmēto aūt licet fiant postpositiones ille erūt continue minozes.

¶ Et similiter cognoscit dispositio horaruz ex augmento accidentiū febriuz z statione eoruz z declinatione ipsorum.

¶ In hac octaua pte ex accūtib? z morbi cēntia docet cognoscere tēpora vlia. nā cuz accūtia icipiūt nec apparent ipsa manifeste itendi ē p̄n? vle. cū aūt manifeste augmētādo ꝓcedūt est augmētū: cū aūt stāt in sui vltimitate vt circa tūc est stat?. cū aūt manifeste declināt ē declinatio.

¶ Nota p̄mo q: si distiguam? tēpora morbi penes accūtia res clara est. si aūt sit penes accūtia z māe alteratōez: vt sit p̄n? q̄n est mā cruda z accūtia icipiūt. augmētū q̄n ꝓcedit manifesta digō vel putrefactio manifesta z accūtia augmētant̄. Stat? q̄n accūtia vltimant̄ z mā fil'r hz ꝓpletā digōnē aut putredinē: tūc dicta Auī. clara sūt. Sz si distiguant̄ tpa penes alterationē māe: tūc dcā sua non sūt vl'r vā. in morbis. n. nō fu3tib? māz vsq̄ ad statū: fiēt pleuresi: z multis alys febrib? q̄b? mā expellit̄ p magna pte i p̄n? z i augmēto z in statu q̄ ad digōnē remanet pauca. p̄n? q̄ ad digōnē aliq̄n ꝺcludit p̄n? augmētuz z statū q̄ ad accūtia z stat? q̄ ad digōnē ꝺcludit ꝺclinatiōez accūtiū vt in pleuresi z multis febrib?. fz in morbis reservantib? māz totā aut ōssi totā vsq̄ ad statū dcā sua ꝺtinēt vitatē.

¶ Notādū scdo q: ista accūtia de q̄b? h̄ logt sūt fiē dolores capitis sitis vigilie ꝛc. ¶ Notādū tertio q: cū dr q: i statu accūtia vltimant̄ dz intelligi ꝓpando ptes ꝓportionales paroxismox inter se: Nulli enī est dubiū q: in ꝺclinatiōe paroxismi status sunt accūtia remissioza q̄ i statu paroxismi augmenti aut declinatiōis.

¶ Et ex additiōe paroxismox eius in longitudi

ne ⁊ breuitatē ipsoꝝ ⁊ fortasse diuersificantur ⁊ non assimilantur.

¶ Ju hac parte docet cognoscere tpa exptē eēntie morbi. Tā cū paxismi sūt breues ⁊ parū intēsi est pncipiū. cū manifeste intēdunt ⁊ plōgant ē augmētū. Cū aūt fere stāt i vltimata sui intētiōe ⁊ lōgitudie est statꝰ. cū vo minuunt est declinatio. ¶ Subdit tū Auic. q aliqū paxismi diuersificant ⁊ nō assimilant: qz in statu poterit eē vnꝰ paxismus breuis valde in ꝓpatiōe ad paxismos augmēti. Et sīr aliquis breuis in augmēto in ꝓpatione ad paxismos pncipy aut declinationis: qō totū ꝙuenit ꝓpter etherogenitatē materie: ⁊ regimen nō ꝙueniens: ⁊ similia.

¶ Et qñq cognoscunt ex dispōne eūationū. nā cū accidit i paroxismo aliquo sudor aut vētris fluxus: ⁊ paxismꝰ scōs q est post ipsum est i filitudie vehemētie primi: ⁊ fortitudie eiꝰ: aut supra ipsum: tūc eūatio eiꝰ est pp mītitudiez: ñ pp fortitudiez: ⁊ egritudo iudicat longa.

¶ In pte pīti docet cōgscere lōgitudinē ⁊ breuitatē morbi. ⁊ nūr lōgingtatē aut ꝓpingtatē statꝰ ex signis post apparētibꝰ. hz hec ps duas ptes. In pma docet hoc cōgscere ex eūatiōe. In 2ª ex digōne. 2ª ibi. (Et qñq cognoscunt). In pma pte dicit q lōgitudo ⁊ breuitas morbi ex eūatiōe cognoscunt. nā qñ in paxismo vno accidit sudor aut fluxꝰ vētris: ⁊ vos supplete vomitū fluxū sanguinis nariū: ⁊ ceteras hmōi eūationes: cū qbꝰ verisīlr educit aliqd de mā facture morbū si sequēs paxismꝰ fuerit in vehemētia pmi: quo ad accītia: ⁊ in fortitudie quo ad intēsionē ⁊ lōgitudinez ipsi⁹: aut excesserit pcedētē debemꝰ iudicare q euacuatio illa ē pp multitudinē mā: nō pp dīsitz magnū vtutis supra māz totā. q̄pp egritudo illa iudicāda est lōgioz. Si aūt fuerit ecōtra q paxismꝰ sequēs breuis fuerit iudicandus est egritudinē esse breuē. ¶ Circa quā ptē notādū q si mā fuerit valde multa aut maligna nā multū irritata vehemēti conatu māe ad ipsius expulsionē nō digeste expellit aliquā ptē ipsi⁹ sīl cū iuuatiuo. isti sūt motꝰ sintbomatici. i. ruinosi: ⁊ cū nō habeat dīsitz supra totā māz ptē tolā expellit. reliq aūt mā agitata forte facit paxismū sequētē maiorē pcedēte: qui tū forte erit minor q̄ si pcedēs mā nō fuisset eūata. Cū aūt mā est digesta aut ppinq vsq ductuū nā expellit multā quātitatē nō agitādo residuum talr q fm plurimū sequēs paxismus est minor pcedēte. ⁊ si nō sequēs saltē tertiꝰ minor erit. ¶ In p aūt casu arguimus lōgitudinē egritudis si morbꝰ sit salubris. si vo mortalis arguimꝰ breuitatē mā multa cito oppīmura vtutē. hz i 2º casu arguimꝰ breuitatē morbi ⁊ salubritatē. ¶ Notandum 2º q hz hec dicta sint ꝑa fz plurimū: tū qñq cōtingit error. nā mā exīte etherogenea forte sequēs paxismꝰ pēdens a mā subtili erit breuis nōdū mota mā grossa ⁊ multa ad putredinē q̄ postea erit cā lōgitudinis morbi: ⁊ forte mortis. Sīr pōe est ecōtra mā existēte benigna ⁊ subtilis aut mediocris sube paroxismū sequētez eē valde longuz: qz forte tota causa añcedēt trāsibit in ꝙunctā facturam 2ª paxismū. ⁊ sic egritudo in 2º paxismo erit terminata sicut multotiēs vidi. Propterea vo tibi sanū cōsiliū vt in his casibꝰ expectes saltez duos paxismos anteq̄ de lōgitudine aut breuitate morbi pnosticeris.

¶ Et qñq cognoscunt ex pte digōnis ⁊ ptrarij digōnis fz q dixim⁹. verbi gīa qñ appet sputū cū digōne aliqua: aut vrīa i qua est nubes aliq: tūc est pncipiū augmēti. deide qñ multiplicat illud ⁊ appet aut ptrariū eiꝰ: tūc ē statꝰ. Et iterum qñ appet digō aut ptrariū eius velociter ex sputo aut nube: tūc scias q statꝰ ē ꝓpiquꝰ. ⁊ si tardat: tūc scias q statꝰ est lōginquus.

¶ Docet cognoscere tēpora morbi quādo sunt ⁊ longitudinem ⁊ propinquitatez status ex parte digestionis ⁊ dispositionis cōtrarie digestioni. Dicit enīz q quando apparet sputum cuz digestione aliqua aut vrina in qua est nubes aliqua: tunc est pncipium augmenti. Deinde quādo multiplicatur illud scilicet digestio: aut dispositio digestioni contraria est status. in principio enim non apparet aliqō principiuz digestionis nec dispositionis cōtrarie digestioni manifestuz. ¶ Declinatio autē in salubribus cognoscitur per materie euacuationez. mortales enim nō habent veram declinationez. Deinde notificans propinquitatez aut longitudinez status dicit q quando apparet digestio aut contrariuz eius velociter ab initio egritudinis in sputo aut nube: tunc status est propinquus. ⁊ si tardatur tunc est longinquus. hi canones fm plurimuz sunt veri: hz non semper. nam materia existente diffozmi poterit ex materia subtili cito apparere vestigiuz digestionis. materia tamen grossa erit causa prolōgationis egritudinis. Similiter quandoq apparet in vrina nubes que non erit decisa a mā morbi: hz ab būorib⁹ sanis q̄ per ant tpe sanitatis.

¶ Cognitio aūt horaꝝ pticulariū. nā hora principij paxismi est hora in qua coartat pulsus ⁊ tu iā sciuisti itentiōez eiꝰ ⁊ plūbeꝰ fit color extremitatum ⁊ ifrigidātur extrema ⁊ ꝓprie extremitas auris ⁊ nasi vsq ad horam in qua sentitur sparsio caliditatis.

¶ In hac pte docet cōgscere tpa pticularia. ⁊ tria facit. p̄ describit tpa ipsa. i 2ª ibi. (Et si tibi videt) ōclarat ipsa p exēplū. in 3ª ibi. (Et scias q egritu⁹) ponit cās lōgitudinis seb. p⁹ ps diuidit i q̄tuoz fm q q̄tuoz sunt tpa. 2ª ibi. (Et hora augmēti) 3ª ibi. (Et hora statꝰ) 4ª ibi (Et hora declinatōis). Prima itez i tres. nā p describit pnm pticulare. 2º. ponit accītia frequēter i eo ꝓtigētia. 3º oñdit vtutez magis debilitari i pn⁹. ⁊ statu q̄ in augmēto ⁊ ōclinatiōe. 2ª ibi (Et qñz associat) 3ª ibi. (Et vehemētiꝰ qdē ōbilitatur). ¶ In p⁹ pte dscribēs pnm dicit q̄tuoz. Primū q pn⁹ est hora i q̄ pulsus coartat. ⁊ tu iā sciuisti. s. 2º pmi. ⁊ scies iferiꝰ in ca⁹. de signis febriū putridaꝝ itentiōez istiꝰ. s. qd sit pulsus coartatio. Scōo dicit q i pncipijs paxismoꝝ color extremitatū fit plūbeꝰ. 3º q ifrigidant extrema ⁊ ꝓprie extremitas auris ⁊ nasi. 4º dicit q pnm curat vsq ad horā in q̄ sentit sparsio caloris. s. iclusiue ⁊ non exclusiue. ¶ Circa pmū notādū q pulsus coartatio est puitas pulsus cū diuersitate pdens a cā tegente ⁊ suffocāte calorē. fit. n. hui⁹ pulsus coartatio in pncipijs paxismoꝝ pp māz q̄ expargit de venis magnis ad miozes in exacerbationibus aut de venis ad extra venas in paxismis: qō fm plurimū est in ambitu totius corpis q̄tū ad ptes extremas. hec aūt mā talr exposita suffocando calorē mēbroꝝ ad q̄ spargit. ⁊ ēt mittēdo vapores grossos ad cor ē cā q spūs ⁊ sāguis subtilioz ad cor retrahat: pp cui⁹ retractiōez cū suffocatiōe māe iā dcā os pulsuz fieri punz ⁊ diuersū: pp vtutis debilitatē ꝙtez caloris suffocatiōez. ¶ Circa 2ª dictū notandū q color fit plūbeꝰ pmixtꝰ ex albo ⁊ nigro. Nā pp pstentiaz sanguis nigri grossioris sine relucētia pp defectū spirituū cū albedine cutis resultat color plūbeꝰ. ¶ Contra tertiū argt. nā si in statu paroxismi pcedentis occurrat pncipium sequētis paxismi extrema nō infrigidabuntur. quia calor febris precedentis magis suffert extrema calefaccre q̄ sufficiat pncipiū febris ifrigidare.

¶ Ad hoc dñ arg^m ꝛcludere. ſz poſita in hac deſcriptione
uz itelligi deducto ipedimẽto: ſic dñ in. c. de lyparia. Infri
gidant aũt extremitates auris ⁊ naſi magis: qz ille partes
ſũt magis exãgues ſpiritib^9 magis ꝓuate q̃ cetere extre
me. ¶ Ultimo nota q̃ ꝓn^m durat quouſq; extrema infri
gidata incipiũt tepere. nã tũc eſt ꝓn^m augmẽti.

¶ Et q̃ſq; aſſociant̃ ꝓncipio alteratio coloris
⁊ pigritia: ⁊ anguſtia: ⁊ tarditas motuũ: ⁊ ꝓ
funditas ſõni: ⁊ mollificatio palpebraꝝ: et bor
ripilatio iter ſpatulas: et grauitas ſermonis. et
forſaſſe accidit in eo rigor fortis. ⁊ q̃ſq; acci
dit curſus ſaliue ⁊ ſaltus ſtipoꝛuz ⁊ tinnit^9 auri
uz ⁊ ſternutatio: ⁊ cõmotio mẽbroꝝ corpis.

¶ Narrat. iz. accũtia frequẽter in ꝓn^o poriſmoꝝ ꝛtingen
tia. ¶ Primũ alteratio coloris: ẽre fit color plũbeus de
quo ſupra: ſic cũ in ſincopalib^9 appet facies ſic̃ mortui fe
re oĩb^9 ſpiritib^9 ⁊ ſanguie ad cor redeũtib^9. ¶ Scõz ẽ pi
gritia. ſ. ad mot^9 inchoãdos: cũ ꝓp vapores exparſos p cor
pus muſculi mouẽtes mẽbra ſint debilitati: ⁊ ẽt qz ĩclina
tur ad ſõnũ. ¶ Tertiũ eſt anguſtia ꝛſurgẽs merito nocu
mẽti oris ſtomachi ꝓp humores motos ad ipz in ꝓn^o paro
xiſmoꝝ. ¶ Quartũ ẽ tarditas motuũ. ſ. ad ipſos ꝛtinuan
dos. ¶ Quintũ ẽ ꝓfunditas ſõni ꝓp multos vapores: ⁊ ꝓ
pte fridos aut hũidos petẽtes cerebꝝ anteri^9: ⁊ ꝓpte ro
ete mirabile: ſz in cauſone ⁊ febrib^9 colericis poſſet accide
re ſubbet ꝓp vapores ſua multitudie opilãtes. ad hoc for
te adiuuat eleuatio vapoꝝ a ſanguie ⁊ flegmate: ſz nõ pu
treat. ¶ Sextũ ẽ mollificatio palpebrarũ a vapozib^9 mi
tis ad ipſaꝝ muſculos eleuatis. ¶ Septimũ eſt grauitas
ſermonis. tũ ꝓp ſõnũ. tũ ꝓp vapores ad muſculos epiglo
tis eleuatos. ¶ Octauũ eſt horripilatio iter ſpatulas ⁊ in
dorſo: ⁊ forſaſſe accidit rigor fortis: quoꝝ cã iferi^9 ponẽt ĩ
caplo ꝓpo. fiunt aũt maxie in dorſo ⁊ iter ſpatulas: qz ille
partes ſũt multũ ſenſitiue ꝓp neruos p illas ptes diſſemi
natos: ⁊ qz ſub loco illo trãſit vena chilis: ⁊ arteria adorti
in qb^9 multe mãe occulte ꝛtinenẽ: q̃ facile ꝑſit ꝓp ꝓpinq
tatẽ illis ptib^9 cõicari. ¶ Nonũ eſt q̃ q̃ſq; accidit curſus
ſaliue ꝓp liq̃factionẽ humiditatũ a capite. ⁊ q̃ſq; ꝓp mul
tos vapores a ſtomaco ad ptes oris eleuatos. ¶ Decimũ
eſt ſalt^9 timpoꝝ. i. iectigatio accũs in muſculis illis q̃ ſunt
in timpozib^9 ꝓp vẽtoſitatẽ mãe illis ptib^9 cõicate. Et for
taſſe mã mozdicãs illis muſculis cõicaẽ: q̃ ꝓp nocumẽtuz
ſenſatũ ꝓp mimiã eoꝝ ſenſibilitatẽ ꝛmouenẽ ad illã excu
tiendã: q̃ ſibi nocet: ⁊ ꝓpea fit mot^9 ille. ¶ Undecimũ eſt
tinnit^9 ille auriũ vapozib^9 ad miringã audit^9: ⁊ ad nerũuz
auditiuũ delatis. ¶ Duodecimũ eſt ſternutatio vapozib^9
aut humozib^9 acutis ſupiozib^9 ptib^9 naſi cõicatis. ¶ De
cimũtertiũ eſt ꝛmotio mẽbroꝝ corpis. ſ. in allicib^9 ꝓpter
multos vapores mẽbris ſenſibilibus cõicatos.

¶ Et vehemẽti^9 qdẽ debilitaẽ virt^9 ꝓp debili
tatez que eſt in principio aut ſtatu.

¶ In hac pte dicit vtutẽ magis debilitari in ꝓn^o ⁊ in ſtatu:
q̃ in augmento aut declinatione. in ꝓn^o quidẽ debilitaẽ
ꝓpter calidi innati ſuffocationẽ vnde fit multo ꝛ ſpũum
corruptio. hec aũt ſuffocatio nõ eſt in augmẽto aut decli
natione. ſilr in ſtatu ꝓp caliditatẽ intẽſaz fit maior reſolu
tio ſpũuz q̃ in augmẽto in q̃ caliditas nõ eſt tãta quãta in
declinatiõe: in qua iã calor putredinalis exalat mã. p ma
gna parte reſoluta: ⁊ mã eſt a corde magis longinquia. hec
aũt intelligunt̃ alioꝝ paritate ſuppoſita. nã poſſe eſt vtu
tez ꝓpter nocumẽtũ ꝓncipy augmẽti. ⁊ ſtatus eẽ tãtũ de
bilitatã: vt in declinatione ꝓportionabiliter poſſit minus
reſiſtere q̃ in ꝓncipio vel ſtatu.

¶ Et horze augmẽti medietas pria eſt hora in q̃
pulſus ĩcipit apparere ⁊ magnificari ⁊ velox
fieri. ⁊ ſpgit̃ calor in toto corpe ſm equalitatẽ:
⁊ medietas eius altera eſt hora ĩ qua nõ ceſſat
hec calitas ſparſa cũ equalitate augmẽti.

¶ In hac pte deſcribit augmẽtũ diuidẽs ipſuz in duas me
dietates dicẽs q̃ ꝓma medietas augmẽti eſt hora in qua
pulſus qui ꝓmo erat ſuffocatus incipit apparere ⁊ magni
ficari ⁊ velox fieri: ⁊ ſpargit̃ calor in toto corpe ſm equali
tatẽ. Sed ſcõa medietas ẽ hora in qua hec caliditas ſpar
ſa cũ equalitate ꝓcedit augẽdo. ¶ Circa quã partẽ notã
duz q̃ Halien^9 in libro de rpib^9 particularib^9 poſuit q̃ſq;
tempora particularia. ſ. ꝓncipiuz: anomaliã: augmentũ: ſta
tuz: ⁊ declinationẽ: quez Auicẽna ſequẽs oĩniſit augmen
tuz in duas medietates: quarũ ꝓma a Halieno dicit̃ ano
malia. i. ſine normia. nõ enĩ calor eſt eque ꝓportiõabiliter
ſparſus in toto corpore: imo partes extreme valde paruz
calent in cõparatione ad calorẽ ſibi debituz partibus cen
tralibus magis calẽtibus debito. ⁊ hoc in ꝓn^o ipſius: ſz in
fine huius ꝓme medietatis eſt calor ſparſus p oĩa mẽbra
eq̃liter. i. ꝓportionabil'r. Scõa aũt medietas que a Ha
lieno vocatur augmentuz eſt hora in qua non ceſſat hec
calitas ſparſa cũ eq̃litate augmẽti ſuata debita ꝓportiõe
ad calorẽ ſibi ỏbitũ. Nõ dico tñ q̃ ĩ oĩb^9 mẽbris ſp fuet̃
hec ꝓportio: ſz multo magis fuat̃ q̃ ĩ ꝓn^o. ꝓme medieta
tis. Alr poſſum^9 itelligere calitatẽ cũ eq̃litate augmẽ
tũ ĩ oĩb^9 mẽbris. i. q̃ oĩa mẽbra ĩ calitate itẽdunt̃ in ſcõa
medietate ⁊ ĩ fine ꝓme medietatis oĩa ſũt cal'a ⁊ debent
dici cal'a: ſz in ꝓn^o ꝓme medietatis nõ. Uñ hoc mõ expo
nendo eq̃liter idez ſignificat qõ vniuerſal'r.

¶ Et hora ſtat^9 ẽ hora in q̃ remãet calitas ſpar
ſa cũ eq̃litate. ⁊ accũtia cũ diſpõne ſua ⁊ pulſus
fit maior q̃ vnq̃ ⁊ fit vehemẽti^9 velox ⁊ freq̃ns.

¶ Deſcribit ſtatũ pticularẽ dicẽs q̃ ſtat^9 ẽ hora in q̃ cali
tas eſt fcã itẽſior q̃ vnq̃. ⁊ remanet cũ itenſiõe illa ita vt
nõ appareat ipaz notabil'r itendi aut remitti. ⁊ pulſus eſt
maior q̃ vnq̃ fuerit ĩ tali poriſmo. ſ. ſi vt^9 cõſtet ⁊ ẽ velo
cior ⁊ freq̃ntior q̃ in alys rpib^9 ꝓp maiorẽ eẽ nẽcitatẽ in
illa^9 hora q̃ in alys. Si tñ vt^9 multũ ỏbilitaret̃ nõ cẽt icõ
ueniẽs ipz eẽ minorẽ ⁊ tardiorẽ ſz eſſet freq̃ntior. Et cre
dẽdũ q̃ aliq̃ ex forti oppreſſiõe vtutis ĩ ꝓn^o nõ potentis
magnificare pulſũ: imo nec forte velocitare fiat pulſus fre
quẽtior ĩ ꝓn^o q̃ ĩ ſtatu. Sil'r aliq̃ in ỏclinatõe mortali fit
pulſus formicãs valdẽ freq̃ntior q̃ fuerit pulſus in ſtatu
eiuſdẽ poriſmi. ſz itelligit̃ ſic ỏbere eẽ: ſic̃ text^9 oic̃ merito
nẽcitatis q̃ ẽ maior ĩ ſtatu q̃ in reliqs tẽporib^9.

¶ Et hora ỏcliatiõis ẽ hora ĩ q̃ ĩcipit diminutio:
⁊ ĩcipit pulſus tẽpari ⁊ eq̃. deide illa ĩ q̃ ĩcipit
corpus ſudare ⁊ pduc̃ corp^9 ad eradicatõez.

¶ In hac pte deſcribit ꝑ ỏclinatõez. ⁊ ꝛoñdit q̃dã ꝛtigen
tiaz ad monẽdũ medicos ne ſint faciles ad ꝓnoſticãduz.
⁊ ibi (Et multotiẽs) dic̃ q̃q; q̃ declinatio ẽ hora in q̃ ĩci
pit diminutio accũtiũ. ⁊ ĩcipit pulſus tpari. i. redire vſus tẽ
peramẽtuz in ſuis ỏdnatys. ⁊ equaẽ illa. ſ. calitas febril'. qz
ducit̃ vſus eq̃litatẽ egro cõnalẽ. Deide ĩcipit corp^9 ſudare
⁊ pducit ad febris eradicatõez niſi alter ſubitraret pa
roxiſm^9. Dox aũt cã eſt. qz mã poriſmal'ẽ multũ pauciſi
cata ⁊ ſubtiliata ⁊ fumi reſoluti ⁊ a fonte caloris elõgati.
¶ De ſudore ãt nota q̃ duplex eſt qdã mãe poriſmal'. ⁊
hic ſi debet accidere ſm plurimuz accidit in declinatiõe.
Uerum aliquando materia exiſtente diſſormi accidit in
augmẽto ⁊ ſtatu. ⁊ eſt ſignuz longitudinis nõ ſolum paro
xiſmi: ſed etiã totius egritudinis. ⁊ hic eſt affoziſm^9 quar
te particule. ¶ Si ſudor inciderit non deficiente febre.

Alter est sudor mãe que est sub forma cause añtis cretice expulse: ⁊ hic fm plurimuz incboat in statu vli: q est boza pugne: ⁊ etiã fm plurimũ icipit in statu particulari. Et cõsilr taz in declinatiõe vli q̃ particulari: hz frequẽter i plurib⁹ declinationib⁹ particularib⁹ cõpleatur.

¶ Et multotiẽs qdẽ accidit apud mozteꝫ dispõ q̃ est sicut declinatio: ⁊ ẽ q̃si eger euaserit: ⁊ nõ oz vt tu occuperis i hoc: imo cognoscas dispõnẽ pulsus: ⁊ an magnificẽ ⁊ fortis fiat.

¶ In hac parte ponit ꝓtingẽtiã q̃ medici eruduntꝫ vt non sint faciles ad ꝓnosticãdũ dicẽs: q̃ multotiẽs accidit apõ mozte dispõ q̃ est sicut declinatio: ⁊ ẽ q̃si eger iã euaserit.

¶ Scõo dicit q̃ ad certificãdũ te ne error ꝓtingat nõ debes solũmõ occupari. i. ꝓfidere in illa apparẽti declinatione. imo cognoscere dispõnẽ pulsus an magnificẽ ⁊ acquirat dispositiones cõueniẽtes an finiat tendẽs versus fo-

Notandum (micularez aut formicantẽ.

q̃ hec dispõ sibis declinationi põt eẽ i trib⁹. In caliditate ad tactũ sensata: q̃ vbi erat valde calidus ꝓp ofectũ caloris inati tẽdit ad friditatẽ: ⁊ cũ nõ sit trãsit⁹ de extremo ad extremũ nisi p mediũ: aliq̃ veniet ad tepiditatẽ siue qõdã tẽpamẽtũ graduale ꝓportionatũ sanitati. ¶ z? põt eẽ in opatiõib⁹: q̃ forte nã agẽs hz vltimũ conatũ pficiet aliq̃s opationes: q̃s antea nõ pfecerat sic cũ hõ ꝓpinqu⁹ morti se erigit: ⁊ logr cũ antea ℔ nõ fecerit. ¶ z⁹ est apparẽs decliatio: q̃ appet remissio accidẽtiũ: q̃ vt⁹ defecta si audet aggredi ℑ mãz: q̃re mã nõ agitata appent accitia remitti. ⁊ h⁹ multotiẽs apparẽt i pestilẽtialib⁹. q̃ i hz casib⁹ nõ ꝓfidas nisi pulsuz ꝓsideres an fortificet: ⁊ tc audacter ꝓnosticare salutẽ: vl mortẽ ipo ofician̄te.

¶ Et si tibi videt ponã tibi expẽpluz de tertiana. attẽde ergo q̃ cũ tertiana in plurib⁹ dispõnib⁹ icipit horripilatio: deide frigus ⁊ rigor. postea sedat rigor ⁊ minorat frigus: ⁊ incipit calefactio. postea equat calefactio: deide addit: postea stat: deide icipit minui vsq; quo eradicet.

¶ In hac pte docet Auicẽ. expẽplo cognoscere hec q̃tuoz tpa ꝓticularia. Nã in ꝓn⁹ tertiane hz plurimũ icipit horripilatio q̃ fit ex remissioib⁹ causis q̃ frigus ⁊ rigoz: vt ifra in. c. ꝓpo. post horripilationẽ segr frigus ⁊ rigor: cũ ẽ augmẽtũ ꝓncipy. postea sedat rigor: ⁊ minorat frigus: ita vt in extremis fiat qdã tepiditas: ⁊ ẽ finis ꝓncipy: ⁊ postea augmento icipiẽte icipit calefactio: ita vt sentiant aliq̃ mẽbra notabilr calefieri. Postea in scõa pte ꝑ medietatis augmẽti equat calefactio. i. q̃ oia mẽbra efficiunt manifeste calida. nõ tñ q̃ calitas sit eq̃lis in oib⁹. Deide in z⁹ medietate augmẽti addit calefactio in oib⁹ mẽbris: ita vt in ipsis manifeste calitas itẽdẽdo ꝓcedat: ⁊ est finis augmẽti. postea calitas in statu i vltiata sui itẽsiõe stat vt nõ videat manifeste addi aut minui. Ultimo in declinatiõe incipit minui manifeste vsq; eradicet. ¶ Et scias in hac vltima pte h⁹ capll̃ ponit cãs plongatiõis feb. q̃rũ sufficiẽtia ita sumẽda ẽ: q̃ cã plõgatiõis febris aut sumit a cãis ico pozeis: aut a cãis corpeis. Si ꝑ⁹ habenr tres cãe. s. regio frigida: tps anni fridũ. ⁊ reliquũ regimẽ sex rez nõ nãliũ multiplicatiuũ mãe iepte digõi: aut eũationi: aut opilationẽ faciẽtes. Si vo cãe sũt corpee: aut sumit a mã: aut a mẽbris. si a mã sic multa grossa: aut viscosa: aut frida: aut diffoumis in trib⁹ suis ẽ cã plõgatiõis. Si vero a mẽbris aut a ꝓpone eoz: aut a ꝓpõne. si a ꝓpone tũc ꝓpo frida merito ꝓportiõis eoz: sicut flatica: melãcolica: frigida tñ ⁊ supflue humida sensuz obtũdẽdo: ⁊ sil̃es eẽnt cãe plongatiõis, ⁊ sil̃r frigida ex decursu etatiuo sic seniũ, si vero a ꝓpõne: tũc soliditas corpis. i. meatuũ ⁊ pozoz strictura p bibẽdo mãe euacuationẽ est cã plõgatiõis, sũt etiã multe alie cause ꝑter nãz: de qb⁹ ℔ nõ egit Auic. sic durities viscerũ: debilitas vtutis ⁊ silẽs: hz tñ egit de nãlib⁹ aut non nãlib⁹. Et tu ex cãis ℑrys collige morbi abbreuiatiõez. Et be cãe plõgatiõis itelligunt i putri. nõ i effi. aut ethicis.

Dubium difficile discussiõe dignũ est. vtrũ feb. putrida salubris pẽdes a mã nõ reducibili ad benignũ sit maioz morb⁹ in statu q̃ in augmẽto: ⁊ maioz in augmẽto q̃ in ꝑn⁹? loquẽdo de his tpib⁹ distinctis penes alterationẽ mãe: nõ aũt penes accitia nec morbi essẽtiã. ¶ Sit aũt in dubio mẽtio de febre putrida: q̃ de effimera ⁊ ethica nõ est dubiũ: q̃ cũ sint morbi imãles nõ habẽt tpa distincta nisi penes morbi eẽntiã ⁊ accitia. Et certũ est q̃ sũt maiozes morbi in statu q̃ in augmẽto: ⁊ i augmẽto q̃ in ꝑn⁹? Silr loquit̃ in dubio de mã nõ reducibili ad benignũ: q̃ certũ est q̃ morb⁹ pẽdens a mã reducibili ad benignũ est minoz in statu q̃ ad digõẽ q̃ i alys tpib⁹. imo cũ est sũme digesta ampli⁹ nõ est morb⁹. ¶ In ℔ dubio omissis argumentis ad ptes: q̃ de his ageꝫ inferi⁹: primo ponã quedã notãda. secundo ponã opinionem plusq̃ Cõmentatoris. tertio opinionez gentilis. ¶ Notandũ primo q̃ febris putrida habet duplicez causam: antecedẽtẽ ⁊ ꝯiũctã. Est aũt cã cõiũcta febris putride cã corpea immediate febris ꝓductiua. h⁹ aũt ẽ hũoz putrid⁹ ⁊ vapoz inde ꝯsurgẽs ⁊ nõ solus vapoz vt opiat⁹ ẽ Cõciliatoz dria. 159⁹. qñ hũoz putrid⁹ cordi cõtigu⁹: sic̃ sanguis putrescens in dextro vẽtriculo cordis. pduc̃ immediate calitatẽ putredinalẽ in corde ⁊ nõ solũ vapoz eius: hz de hũore a corde distãte q̃ solus absq; vapore ab ipso eleuato nõ possit calefacere cor est magis dubiũ. Hz certe tenẽdũ ẽ q̃ si vapoz ab ipso ꝯsurgẽs sit eiusdẽ spẽi cũ ipso hũore a q̃ eleuat̃ q̃ ipe hũoz est cã ꝯiũcta febris: sic̃ si ignis sit applicat⁹ alicui cõbustibili tã medietas ignis ꝓpinq̃ cõbustibili q̃ remota est cã immediata calefactiõis cõbustibil̃. Silr i ꝓposito tã hũoz putrẽs q̃ vapoz ide ꝯsurgẽs corpi cõtigu⁹ ẽ immediata cã febris. Sed ponendo vaporẽ spẽ distinctũ ab eo a q̃ eleuat̃ magis ẽ dubiũ. ¶ Hz tenẽdũ est adhuc q̃ hũoz ẽ cã ꝯiũcta febri. sic̃ sol calefaciẽs horiez p radios suos ẽ immediata cã calozis illi⁹. q̃ cãt illũ. ⁊ nulla est cã immediata q̃ sit ꝓncipal: sed solũ istrũt. sic̃ si qs deberet nauẽ mediante fune trahere: aut pcutiẽs aliquẽ cũ baculo dicim⁹ ipm eẽ cãm immediatã. q̃ nõ mediat nisi cã istrũt. Est. n. vapoz putridus: sic̃ istrm hũoris putridi. Cã vo añs ẽ cã corpea mediata cãns febriez mediãte cã ꝯiũcta: ⁊ solũ de p accidẽs. sic̃. ɣ. ʒ. colere exũtes in venis sũt cãe febris. q̃ stimulãdo nãz sũt cãe vt nã irritata expellat aliquã ptẽ ex venas ad pozos ⁊ cutẽ. q̃ expulsa pp motũ illũ putrefit: ⁊ fit cã ꝯiũcta febri. ¶ Nõ dico tñ q̃ q̃lz febris bẽat duplicẽ cãz: sed aliq̃ hz solũ cãz ꝯiũctã: vt qñ tota mã ad putredinẽ mouet vt in tertiana vn⁹ paroxismi. Aliqñ nõ hz nisi cãz añtez sic̃ in tertiana pluriũ paroxismoꝝ in tpe getis in q̃ tertiana fuat vnitas in cã añte. Aliqñ nõ hz cãz añtez neq; ꝯiũctã: si pp calitatẽ epis ⁊ venaꝝ ex cibo sũpto bodie gñenr due. ɣ. colere q̃ putreãt ⁊ faciãt paroxismũ. Deinde ex eadẽ cã gñenr due alie. ɣ. faciãt aliũ paroxismũ: ⁊ sic de alys. Est. n. manifestũ q̃ aliqñ nõ bẽbit cãz ꝯiũctã nec añtez q̃ sit mã. vnitas aũt h⁹ febris fuat in cã añte q̃ est calitas epis ⁊ venaꝝ. ¶ Scõo notãdũ q̃ distictio tẽporũ feb. penes alterationẽ mãe debet febrib⁹ putridis tã interpolatis q̃ continuis. Est. n. febris interpolata febris iter cui⁹ paroxismos cadit ges media: cui⁹ cã cõiuncta putret extra venas. Cõtinua aũt est q̃ semp affligit cui⁹ causa ꝯiuncta est hũor putrens itra venas. Dec aũt ẽ duplex cõtinua ꝓportionalis ⁊ est nota. licet eni ꝓtinue affligat. hz tñ excrescentiã de die in diẽ aut de tertio i tertiuz aut

ue q̃rto in quartū ſm analogiā ad ſuaz materiaz. Alia eſt ꝓtinua ꝛclusa ꝓtinue affligẽs:ꝛ nō bñs bꝫ excreſcẽtiā ō q; bus ſupra.ꝛ hec ē duplex.q̃dā pēdet ab vnica mā duráte a p̄n° vſq; ad finē:cui nulla fit additio:ſic ēēt tertiana vnius poxiſmi. Aliqua aūt pēdet ab aliq̃ mā durāte a p̄n° vſq; ad finē:cui tñ aliq̃ fit additio. Et hec eſt triplex.augmſtica:in q̃ de mā plus addiť p̄ mãe putrēti q̃ ſit illud qō ab eo reſoluiť.q̃ pp augēdo ꝓcedit:ꝛ eſt fere tota augmẽtuz.z° eſt paugmaſtica q̃ declinādo ꝓcedit.bꝫ cā eſt:qz de mā p̄ⁿ plus reſoluiť q̃ ſit illud qō addiť.3ª eſt omotena q̃ vniformiter affligit:ꝛ eſt fere tota ſtat°.cui° cā ē:qz tantū de mā addiť quātū ē illud qō de p̄ma putrēte reſoluiť.febres aūt iſte qb° nulla fit additio ſt rariſſime:vt pz diſcurrendo. ¶ Diſtinctio aūt tēpoꝛ in bis penes alterationez mãe ſumiť hoc mō:qz in p̄n° nō ē niſi veſtigiū digōnis aut diſpōnis digōni ꝛzie occultū. Jn augmento ſigna digōnis aut ꝛzia ſunt manifeſta:ꝛ digō aut putrefactio manifeſte augēdo ꝓcedit. Jn ſtatu lz aliq̃lr digō intēdať:ſaltez vſq; ad mediū ſtat°:in medio ſtat° eſt ſūma digō:ꝛ ita ſūma putrefactio. ¶ Cōtra.maioꝛ eſt ꝓportio vtutis digeſtiue ad mãz digerēdā a p̄n° ſtat° vſq; ad mediū q̃ vnquā añ. q̃ digeſtio magis intēdiť:ꝛ velocitať in B tpe q̃ in augmēto.ꝛ ſi ſic:ſeq̃ q; augmētū digōnis dz eē in ſtatu magis manifeſtū ꝛ ſenſibile q̃ in augmēto. ¶ Ad hoc dr negādo vltimā ꝛziaz.nā q̃tūcūq; digō veloci° ꝓcedat i ſtatu q̃ i augmēto.illud tñ nō ē ita ſenſibile ſic in augmēto: ſic q̃titas digitalis alicui corpi magno nō eſt ita manifeſta:ſic quātitas eadē addita corpi puo. ¶ Notādū 3° q; lz pleꝛ ſint febres eiuſdē ſpēi:nō tñ ſeruāt eādē ꝓportionē in motu materie ſuoꝛ poxiſmoꝛ.pōt.n.eē vna tertiana:in q̃ mā vni° poxiſmi ſit maioꝛ q̃ mā ſcōi:ꝛ mā ſcōi q̃ tertȳ:ꝛ ſic deinceps vſq; ad ſtatū. Alia tertiana ſe bēbit oīno eȝ:i q̃ mãe ſuoꝛ poxiſmoꝛ erūt eq̃les:ꝛ ſic poxiſmi erūt fere eq̃les i lōgitudine:ꝛ in ſuis accūtib°. ¶ Qz aūt hoc ſit verū oñditur.nā i ꝛtinuis ꝛclusis hoc ē poſſe:ſic in augmaſticis in gbus magis de mā mouebť ad putredinē i tpe ſequēti q̃ in ꝓcedēti.Et in omotenis i qb° tātū de mā addiť ad putredinē in tpe ſequēti quātū in tpe ꝓcedēti. q̃ ita erit poſſe i interpolatis. ¶ Dārū aūt diuerſitatū cā potiſſime ſumitur ex diuerſitate mãe.naz mā exīte diffozmi ꝛ etherogenea multa pars ſubtilis poterit mouerīin p̄ poxiſmo.ꝛ in 2° paroxiſmo mā erit pauciozqz magis groſſa ꝛ difficili° mobilis.in 3° poxiſmo pauciozqz adhuc magis groſſa:ꝛ ſic deinceps. Aliq̃n etiā res ſe habebit econuerſo.ꝛ ſic accidit ſm plurimū:ꝛ ꝓpe q̃n mā eſt vniformis vel q̃ſi. Nā p̄m° poxiſm° pendet a pauca mā:qz nō eſt digeſta:nec a iuuatiuo ſepata.Scōs pendebit a pluri mā:qz erit magis digeſta ꝛ motui magis parata:ꝛ ſic de alijs. ¶ Et ex hoc notato ſequnť q̃dā correlaria. ¶ Primū.mā que mouebť i ſtatu febꝛis ſalubꝛis aliq̃n ē pluris q̃titatis q̃ illa q̃ mouebť i p̄n cipio:aliq̃n ecōtra pp cās ſupraſcriptas.aliq̃n ſūt eq̃les ſz q; aliq̃n febꝛis erit maioꝛ in ſtatu:qz lōgioꝛ ꝛ ſeuioꝛ accidentiū q̃ in p̄n°:aliq̃n econtra:ꝛ aliq̃n equalis. ¶ Ex quibus ſeq̃ť q; qō in eo ē idifferēs ꝛ neutralis:cū aliq̃n febꝛis ſit maioꝛ moꝛbꝫ in ſtatu q̃ in augmēto.ꝛ in augmēto maioꝛ q̃ in p̄n°:aliq̃n ecōtra.aliq̃n in oīb° erit eq̃lis.nā materie multitudo ꝛ paucitas ē cā potiſſima ad faciendū moꝛbū magnū vel paruū. ¶ 3° ex notato ſeq̃ť q; tpa feb. quo ad accūtia:ꝛ penes alterationē mãe raro coīcidūt:imo fere nō coincidūt niſi in moꝛbis ſeruātib° mãz ad vnā cretică expulſionē. Et qz dubiū hoc mō ē neutrale a gbuſdā limitať. Albert° enī bononiēſis dicit nō aľr limitādū eſſe q̃ fuerit dictū in p̄n°:qōnis.ipſe tñ ſequēs pluſq; ꝛmentatoꝛē ponit gñalē ꝛnē:q; oīs febꝛis putrida ſalubꝛis ꝛē. eſt minoꝛ moꝛbꝫ in ſtatu q̃ in augmēto:ꝛ minoꝛ in augmēto q̃ in p̄n°. Et ꝛñr dicit q; lz plus de mā putreat in ſtatu q̃ in p̄n°.attñ qz illa mā eſt facta benigna p digōnē moꝛbꝫ eſt minoꝛ. ¶ Cōtra.malignitas mãe ꝓncipy eſt finita.ꝛ malignitas mãe eſt aliquāta:imo notabilis cū putreat ꝛ faciat febꝛē ꝛ accūtia ſequētia febꝛē. Bz certū eſt q; ꝓtingit maioꝛē ꝓportionē eē quātitatis mãe ſtat° ad quātitatē mãe ꝓncipy q̃ ſit malitia ꝓncipy ad malitiā ſtat°.q̃ plus ꝓmouebit ad magnitudinē moꝛbi quātitas mãe in ſtatu q̃ ad remiſſionē moꝛbi ꝓmoueat benignitas eiuſdē in ꝓpatiõe ad p̄n°.ꝛ añs eſt ſatis manifeſtuz volētibus abſq; paſſiõe metiri bꝫ ꝓtingētias.in ſtatu enīz mā cōiter magis nocet ſiccādo ipſimēdo:ſz in p̄n° magis ſuffocādo. ¶ Bētilis ãt in ſua magna qōne limitat titulū qōnis ad febres icipientes ab aliqua mā q̃ tota icipiat putreſcere:ꝛ ita ducať ad ſtatū abſq; noue mãe additiõe:ſz qz iſte ſūt pauciſſime: iō titulus qōnis eſt valde artat°:ꝛ nō ſe extēdit niſi ad feb.q̃ reſeruāt materiā ad vnā cretică expulſionē:ꝛ nō etiaz ad oēs iſtas. Sunt enī multe ex iſtis reſeruātib° in qb° tota mā in p̄ncipio nō icipit putreficri. Et ſūt ēt multe ex iſtis in qbus in augmēto ꝛ ſtatu addiť materia:que oēs poſtea vna criſi expelluntť. Ad pauciſſimas itaqz febres ſe extendit titulus queſtionis. Propterea Ugo ſenenſis dicit q; queſtio debet limitari alys paribꝫ:exceptis illis in qb° fit ꝛparatio ꝛ necio ſequentib°.ꝛ ideo iuxta doctrinā ſcōi cōplonū i ꝛpatiōib° ſuādā dz titul° qōnis ſic formari.vtrū feb.putrida ſalubꝛis pēdens a mā nō reducibili ad benignū ſit maioꝛ moꝛbꝫ in ſtatu q̃ i augmēto ꝛ maioꝛ i augmēto q̃ in p̄n°. ſuppoſito q; p̄ciſe ſit tanta mā ſub forma cāe ꝛiūcte in boꝛa ſtat°:ſic i p̄n° vl ptis ſtat° ſibi ꝓportionabili i p̄n°:ꝛparādo:ita q; ſi ē ꝛtinua q̃to plꝫ ē diſſolutū in boꝛa ſtat° q̃ i p̄n°.tāto plꝫ trāſiuit in tpe itermedio in putredis actū. Et ſi eſt iterpolata q; p̄ciſe tātū trāſeat de cā añte ſub forma cāe ꝛiūcte i ſtatu in vno poxiſmo q̃tū trāſiuit in poxiſmo p̄ncipy. ¶ Quarto notādū q; digō inocitiuo nō reducibili ad benignū q̃ eſt ꝓparatio mãe ad expulſionē ē duplex.q̃dā ē adeq̃tio ſube mãe digerende. vt qz ſi ſubtiľ ſit inbibita igroſſeť.ſi groſſa nō potens permeať anguſtos trāſire ſubtiliť. Si viſcoſa adherēs mẽbꝛoꝛ ſupficiei icidať. Altera aūt ē ꝓpetas occulta q̃ acgriť mãe p actionē calitatis inate agētis in mãz ꝛ aſſiſtantiā mẽbꝛis radicalib°:quoꝛū eſt iſtm:cuiuſmodi digōnis efficax argumētū eſt.qz in apate fcō i corpe tēpato a pcuſſione q̃tūcūq; ſāguis ſit mediocris idigem° maturātib°. nō gdē vt ſanguis ille acgrat ſubaz mediocrē:cū ſit tēperatus:ſz vt acgrat ꝓpetatē illā q̃ facile obediat vtuti expulſiue. Siľr in ſinocha fcā in corpe tēperato nō fit criſis in p° q̃tūcūq; ſit ſāguis q̃ ad modū ſube mediocris ꝛ optime digeſt°:ſz fit criſis in ſeptia poſt actōez caloris i ſāguiné vātis ſibi ꝓpetatē de q̃ ſupra. ¶ Item ſi ſola adeq̃tio ſube ſufficeret nō oporteret ad ſignificādū digōnē cōpletaz q; ypoſtaſes eēnt albe.nā icipiente febꝛe a colꝛa rubea melꝛa vel ſāguie:cū q̃q; bꝫ būoꝛes ſint mediocris ſube ſufficeret ad ſignificādū cōplemētū digōnis q; ypoſtaſes eēnt mediocris ſube citrine rubee vl nigre:qō tñ falſū ē:ꝛ 3 expientiā:q̃ ēt debebant appere in p° dic.q̃ ꝛcludiť q; ꝓter modū ſube regriť ꝓpetas de q̃ ſupra q̃ acgriť in mã p actionē mẽbꝛoꝛ radicaliū in mã.q̃ ꝓpetas maxie cogniſcť p albedinē ypoſtaſis. ¶ Quīto notādū q; digō ōbeť tā cāe añti q̃ ꝛiūcte:lz de B dubiū nō puū fuerit apō antiquos:ſz q; debeať cāe ꝛiūcte manifeſtū ē in apatib° in gbus mã putrēs ꝛ faciēs febꝛē digeriť ꝛ tādē ſanaťť. B idē penes Hal.p de dfntys febriū.ca°.6°.repiť in cā ꝛiūcta febriū putridaꝝ vbi dicit: q; putredo humoꝝ q̃ in venis ꝛ arterys ſunt eſt ſimilis illi qui ſm apoſtemata. ſed vincẽte natura in apoſtematibus fit pus laudabile. in būoꝛib° vero qui ſunt ſm arterias ꝛ venas ꝓportiõale puri illud quod in vrinis ſubſiſtit hypoſtaſis. videmus ēt in ꝛtinuis

ꝯinſis appere in ꝓceſſu hypoſtaſis laudabilē: cū ꝑus nō apparuerit: que aliqñ nō būt niſi cāz ꝓiūcta. Qz aūt debeatur cāe añti oñdit in ſterpolatis: in qb⁹ appet hypoſtaſis laudabilis: cū ꝑus nō appuerit. Et certū ē q hypoſtaſis illa nō decidit niſi a mā exīte i venis q̄ nō ē putrida. a mā enī putrēte i poris cutis nō eēt ꝓle decidi mām hypoſtaſis: q̄ venas igrediēs cū vrina deſcēderet. Et ēt apud Aui. 2ª ꝑmi. ca. de hypoſtaſi. hypoſtaſis laudabilis ꝑncipal⁹ ſignificat digōnē būoz q ſūt in venis. Et idē Hal. ꝑ de criſi. Eſt aūt certū q in ſterpolat⁹ māe nō ſūt putrētes ītra venas: qz faceret ꝯtinuā. ¶ Et ex his manifeſtū ē q exīnee locutus ē ꝑciliator. dr̄ia. 159ª q dixit q cā ꝓiūcta febri ē vapor putridus antecedēs būoz nō putridū: ſz humor putridus eſt q̄dāmō mediū ſter cāz añcedēte ⁊ ꝓiūctā. Et dicit q cāe ꝓiūcte q ē vapor pauca debeſ digō: qz nō bz ſubaz ꝛpediēte: merito tñ q̄litatū: qb⁹ ē nāe rebellis: aliq̄ debeſ alteratio. būoz vo putrido q ē cā media. ꝑpe ⁊ ꝑ ſe debeſ digestio: qz oz in eo facere ceſſare putredinē manēte ſuba. ſz humori q ē ſub foz³ cāe añtis nō debeſ ꝑpe digō: cū nō ſit putridus: ſz bñ ei debeſ aliq̄lis digō ꝑ quā ſua ſuba adeq̄tur. nō aūt ē ꝑpe digō: niſi illa q̄ facit ceſſare putredinē manēte ſuba iuxta diſſōnē digōnis 3ª tegni. Error aūt tot⁹ ē in expōne text⁹ Hal. 3ª tegni. ¶ Pro cui⁹ ītellectu eſt ſciendum q ſi mā fuerit putrēs leui putredie: tc̄ digō facit ceſſare putredinez manēte ſuba. i. manēte forma būoz: qz p digōnē būoz reducit ad benignū. Si vo ſit būoz ñ putrēs: ⁊ ſit cā añs febris p aliquā malā diſpōnē i ipſo: tūc ſibi cōuenit digō q̄ facit ceſſare putredinē nō ꝑſentē ſz ſecuturā merito ſue male diſpōnis q̄ remouebit ꝑ digōnē ꝑ quā vl adeq̄bit ſuba ei⁹: vel remouebit ei⁹ mala ꝯplō diſponēs ad putredinē. Nō ē tñ credēduz q glibet būoz poſſit talr digeri. nā aliqñ ē ita putridus vt neciuz ſit ipz reſolui aut ītinerari: aut alr ſenſibilr expelli. tenēdū ē itaq; iuxta ſupraſcripta q tā cāe añti q̄ ꝓiūcte ꝓpe debeſ digō: ⁊ q deſcriptio data a Hal. ꝯpetit ſolū digōni i nocitio reducibili ad benignū. ¶ Notādū 6º q in feb. ſalubrib⁹ būoz q mouet⁹ poſteri⁹ ſz plurimū eſt magis digeſtus q̄ ille q ꝑ mouet⁹: vtputa in ſterpolat⁹ tota cā añs a ꝑn⁹ icipit digeri. vñ mā ſcōi poxiſmi ē magis digeſta q̄ mā ꝑmi. Et ita mā tertij magis digeſta q̄ mā ſcōi. ⁊ ita i ꝯtinuis ꝓpoꝛtiōabilib⁹. ⁊ cōir in oīb⁹ feb. ſalubrib⁹. ¶ Uerū aliqñ ꝯtingit op⁹ ꝓp etherogeneitatē māe ſic in flaticis. nā q̄q; mā ſequētiū poxiſmoz q̄ ē groſſioz q̄ mā ꝑcedētiū: ⁊ nō facile paſſibilis a vtute digeſtiua eſt min⁹ digeſta q̄ mā ꝑcedētiū. ⁊ hc̄ eſt cā q̄re aliqñ perdunt ſigna digeſtionis. ⁊ poſt ſtatū redit ꝑncipiuz: ⁊ quare fiunt recidiue vere. ¶ Et ex B notato ſequit ꝑ q in plurib⁹ māeb⁹ ꝑcedit digeſtio in quibus nō ꝑcedit putrefactio. ꝑz in materiebus ſterpolatarum ⁊ multarū aliarū febrium. ¶ Sequitur ſecūdo q vtpluri mū in materieb⁹ putrētib⁹ i ſtatu nō ꝑceſſit putrefactio a ꝑn⁹ vſq; ad finē. Iſtud ꝑz in ſterpolatis in qb⁹ mā poxiſmi ſtat⁹ ſolū icipit putrere in ꝑn⁹ eiuſdē poxiſmi. ⁊ ita bōz eſt de mā exacerbatiōis ſtatus. Itē in multis cōtinuis cōcluſis in qb⁹ ſtat⁹ in. 14.º die eſt verisilr exiſtimāduz ē nihil eē de mā mota a ꝑn⁹. ¶ Ex his ſeq̄t q bz ꝯcederet digeſtionē ⁊ putrefactionē ſil intēdi poſſe. ex hoc tñ nō ſeq̄t q boza ſtat⁹ vtplimū in feb. putredis mā ſit magis putrida q̄ in ꝑn⁹. Nā nō oz q pluri tpe putruerit q̄ mā q̄ ē ſub forma cāe ꝓiūcte i ꝑn⁹. imo ſtat q ꝑciſe eq̄li tpe aut multo minoz. hoc ꝑz i ſterpolatis in qb⁹ tā i ſtatu q̄ in ꝑn⁹ mā icepit putrere i ꝑn⁹ ſuoꝛ poxiſmoꝛ. Si enī ſint i ꝑūct⁹ eque diſtātib⁹ a ꝑn⁹ ſuoꝛ poxiſmoꝛ ille māe ſūt eq̄lr putride. Si vo ſint i ꝑūctis ineq̄ diſtātib⁹ illa min⁹ putret q̄ magis vicinaſ ſuo ꝑncipio. idē indiciū ē in ꝯtinuis ꝓpoꝛtiōalib⁹. ¶ Ex qb⁹ randē ſeq̄t q via va ad ſoluēdū qōnē ꝓpoſitā nō eſt ex B q digō ⁊ putrefactio ſit intēdāſ: bz Hēſilis pu

tauerit illō eē fundamentū ſolōnis duby ꝓpoſiti. ⁊ ꝑz: qz iſto ꝓceſſo nō ſeq̄ſ in ſtatu vlī putredinē eē itēſiozē in mā q̄ fuerit a ꝑn⁹ niſi ſolū i caſu in q̄ vna mā a ꝑn⁹ vſq; ad ſtatuz putruerit: ⁊ ſit digeſta fuerit: q̄ eēt tota cā morbi: q caſus rariſſime ꝯtingit. ⁊ nō vī eē de intētiōe auctoꝛ: qui ponūt regulas q̄s volūt in plurib⁹ verificari: ſic ſūt canones in ordinādo dietā ⁊ ſiles. ¶ 7º notādū q illud dr̄ magis putridū q̄ magis appropinq̄t termio putrefactōis q̄ ē icineratio: aut magis diſtat a termio a q̄: ſiue a nō gradu putredinis. ¶ Ex q̄ ſeq̄ſ q nō oē q̄ eſt magis putridū ē magis calidū: cū ea q̄ multū appropiq̄at icineratiōi min⁹ habeāt de būido. ⁊ ꝑ hoc min⁹ de calido actuali q̄ ea q̄ aliquātulū magis diſtāt: ſic videm⁹ i ſtercoꝛib⁹ q̄ putrēt q̄ minus ſūt calida cū vicināſ icineratiōi. Cū g tā i ꝑn⁹ q̄ i ſtatu vlī mā terminet⁹ ad icineratiōez. q̄ vtrobiq; erit magis putrida. q̄re fundamētū Hētilis nullū q dicit febrē eē maioꝛē moꝛbū i ſtatu q̄ in ꝑn⁹ qz mā ſtatus eſt magis putrida. ¶ Forte rñdebit q illud dr̄ magis putridū: qō bz pl⁹ de calo putredinali. qz putredo nō ē aliud q̄ caloꝛ fix⁹ i mā putrida: vt vult Aui. 2ª ꝑmi. in ca⁹ de cāis calefaciētibus. vbi dic̄ q ītemio putredis ēq̄ calitatē exīneā euenire facit: ⁊ nō aliud. putredo itaq; nō ē aliud q̄ caloꝛ putrid⁹. ⁊ ſm iſtud illō ē magis putridū qō ē calidi⁹ calitate putrida: nō aūt qō magis appropinq̄t icineratiōi aut qō magis diſtat a terio a q̄. ¶ Cōtra ſeq̄ſ q tā i ꝑn⁹ vlī q̄ i ſtatu mā eq̄lr erit putrida cū vtrobiq; trāſeat a ñ gradu putredis vſq; ad terminū ei⁹. q̄ fundamētū Hētil⁹ nullū: cū i vtroq; trāſitu tā mā ꝓncipy q̄ mā ſtat⁹ erunt eq̄lr calē calitate putredinali. ¶ Notādū tñ q nō oē qō ē magis putriduz eſt maligni⁹ min⁹ putrido: ſic in mā peſtilētiali: q̄ ſit minus putrida: pōt tñ eē malignioꝛ alijs magis putridis: cū ēt abſq; putredie eſſet malignioꝛ. videm⁹. n. q mā antracis eſt malignioꝛ plib⁹ alijs mābus apatuz magis putridis ⁊ fetentib⁹ cū coꝛrūpat oē ſibi vicinū. ¶ Octauo notandū q digō in mā: ⁊ ſi nō ꝓhibeat oio ipaz putrefieri ꝑ hibet tñ ipaz putrefieri valde maligna putredie. ¶ Prima ps notādi ē manifeſta in apatib⁹ in qb⁹ ſanies laudabiliſſima adhuc faciet feb. putri. Itē in febrib⁹ in qb⁹ mā in ſtatu ꝯclinatōe eſt ſūme digeſta: ⁊ adhuc faē febrē putridaz. ¶ Scōa ps notādi ꝓbaſ. qz tā ſanies laudabil⁹ q̄ ſedimē laudabile deciſuz a mā in venis digeſta ſūt dāria fiduciā ſanitatis cū qb⁹ nō timem⁹ malignā putredinez. ⁊ ꝑ hoc eſt ſnia Hal. 2ª de criſi. vbi dixit. nō eſt ꝓle apparente ſedimie laudabili q febri ſit difficultas vel dſiuz. Et idē ſentit Auic. ſcōa q̄rti. cū dixit ca⁹ de ſignis digōnis. Et ſcias q nō febris cū apparitiōe digōnis neq; ſublimatio fit cū declinatōe apatis timoꝛ vehemēs. ¶ Notāduz nono q eſt ꝓle caloꝛē nālē ⁊ ꝑternālē in eādē mās agere vnū digerēdo alterū putrefaciēdo: ita vt digō ⁊ putrefactio adeq̄te in eadē mā itēdanſ. hoc ꝑ manifeſtū eſt in ſanie laudabili q̄ cū gñaſ putrefactio itēdiſ. qz febris putrida creſcit ⁊ alia accūtia tpe ebulitōis. Idē ēt accidit in materys i ꝯcauitate venaꝛ. vt ē apō Hal. ꝑ de dſntys febziuz. 6ª ca⁹. gñaſ. n. ꝓpoſtaſis laudabiliſſima ꝑ ebulitōez cū q̄ ēt fit febris itēſio. ¶ Decimo notāduz q trā ſmutatiōes facte in coꝛpe būano ſūt triplices. q̄dā oio nāles facte a caloꝛe nāli ſolū: ſic digōnes qb⁹ cib⁹ in chilū: chilus in ſāguinē: ſāguis i būiditates ſcōas trāſmutaſ. Quedaz oio ꝑternāles ſic putrefactiōes q̄ fiūt in cācrenis aſcacbi los eſtiomeno. Quedā aūt ſunt medie: ſicut ē trāſmutatio būoz i ſanié. Et hec ē triplex. q̄dā i q̄ agit ꝓncipalr caloz nālis ⁊ paz exīne⁹: ſic cū fit ſanies laudabiliſſima: ⁊ ſic cū mā hypoſtaſis laudabilis in ꝯcauitatib⁹ venarū gñaſ in febzibus. Quedā in q̄ magis ꝯcurrit caloz exīneus putredinalis: ſicut q̄ gñaſ ſanies maligna: fetida: nigra vl viridis. ⁊ q̄ gñaſ hypoſtaſis maligna ſilr tēdēs in viride vel

nigrū. ¶ Et est tertiō alia trāsmutatio in qua calores isti equalr ꝛcurrūt: ita vt in mā vtriusq; vestigiū appareat et equale. Credo tñ tenēdū cē vnū ꝛ eūdē calorē numero re pertū tam in mēbris q̄ in mā eē sit nāle ꝛ ꝓternāle talia noia sortiri ꝓ diuersitatē opationū ꝛ effectuū q̄ sequunt. ¶ Undecimo notādū q̄ feb. possunt ꝛparari dupliciter. in malignitate: ꝛ fortitudine. nullū enī incōueniēs est vnā esse alia malignioꝛē: q̄ tñ sit remissioꝛ: sic pestilētialis ꝛparata causoni. fortitudo. n. febris segr calozis intensionē: ꝛ multitudinē. malignitas autē ꝓternālitatē q̄ magꝭ ledat ꝛ occidat: q̄ malignitas segr aut venenositatē aut putredinē intēsioꝛē ꝛ bꝫ: ꝫ ēt sequar calozis intēsionē ꝛ multitudinē. Et ita vna febris ad seipaꝫ ꝛparata diuersis tpib⁹ pōt cē vno tpe malignioꝛ ꝛ minꝰ intēsa. ꝛ alio tpe se bꝫ eꝫ. Et cū malignitas febris tanḡ penes effectū bēat attendi penes lesionē opationū illa feb. est malignioꝛ q̄ amplioꝰ est opationū lesiua: siue merito calozis nālis siue ꝓternālis: siue merito vtriusq; hoc notandum potest elici ex dictis Galieni tertio de crisi. capl̄o quarto.

Quantum ad secundū articulū ꝓo opinione plusq; Lō mētatoris ꝛ sequentiū ptractāda supponit ꝑ titulū q̄nis sic cē limitādū: sicut ab initio dictū fuit. s. vtrū febris putrida salubris pendēs a mā nō reducibili ad benignū sit maioꝛ in statu q̄ in augmēto: ꝛ maioꝛ in augmēto q̄ in ꝑncipio: loquēdo semp de bis tpib⁹ distinctis penes māe digestionē. ¶ 2° supponit q̄ in tota mā q̄ in statu facit feb. ꝛtinue ꝓcesserit digō a ꝑn° vsq; ad statū. ¶ 3° q̄ digō fac̄ māz putrere minꝰ mala putredie q̄ si nō fuisset digesta. hoc suppositū ꝓ ex notatis. ¶ 4° supponit q̄ in rōne fe. includant duo. vnū q̄ sit calor. alterū q̄ sit ꝓter nāz. ꝛ rō ne vtriusq; pōt dici febris maioꝛ. s. aut q̄ sit magis ꝓter nām: aut q̄ sit calor intēsioꝛ. Hoc suppositū est manifestū ex vltimo notato supra posito. ¶ 5° supponit: q̄ accidentiuz in febrib⁹ ꝛ in alijs morbis q̄dā sūt ꝓpria morboꝛ: ꝛ q̄daz sequunt morbū ꝛ nāe icitationē: sicut sūt ꝓpa febrib⁹ coartatio pulsus. frigus extremitatū corꝑis: exiccatio. sitis: doloꝛ capitis: instātie vigiliarū: ꝛ silia. Sequentia autem febrē ꝛ nāe incitationē sunt sicut rigoꝛ: vomitꝰ: fluxꝰ ventris: ꝛ omnia accidentia cretica.

His suppositis sit hec ꝑ respōsiua ad dubiuz. Dis febris putredinis salubris pēdēs a mā nō reducibili ad benignuz in q̄ tota ꝛ sola putrente in statu ꝓcesserit digō a ꝑn° vsq; ad statū est maioꝛ morbꝰ in alīq parte ꝑncipij: q̄ in alīq ꝓte tꝓoꝛ sequētiuz. ꝛ maioꝛ in aliqua ꝓte augmēti q̄ in alīq ꝓte statꝰ. ¶ Ista ꝑ est de intētiōe Gal. in ꝛmēto illi⁹ affoꝛismi. incboātibus morbis. ꝛ rōnib⁹ sic ꝓbat. ¶ Prima: q̄ mā in statu ē magis digesta q̄ in augmēto: ꝛ magis in augmēto q̄ in ꝑncipio. g cū digō iuxta tertiū suppositū faciat māz minꝰ mala putredine putrere: q̄ si nō digerat mā putrēs erit magꝭ maligna in alīq ꝓte ꝑncipij q̄ in alīq ꝓte tꝓoꝛ sequētiuz. ꝛ sic dꝫ est de augmēto statui ꝛparato. ꝫ mā magis maligna ceteris paribꝰ maioꝛez facit morbū. q̄re ꝑ va. ¶ 2° rō est virꝰ maioꝛē bꝫ ꝓportionē ad mām in statu q̄ habeat in augmēto: ꝛ maioꝛē in augmento q̄ in ꝑn°. g mā minoꝛē in his tpib⁹ habebit ꝓportionē ad vtutē alterādā: ꝛ sic morbus erit mioꝛ i statu q̄ i augmēto: ꝛ minoꝛ in augmēto q̄ in ꝑn°. ¶ 3ª. ꝛtinue post ꝑnᵐ talis morbi salubris corꝑ⁹ mouet ad sanitatē: ꝛ digō ꝛtinue ꝓcedit. g ꝛtinue post minus ꝑticipat de termio a quo: g est egritudo in statu. itaq; morbus erit minoꝛ: cū tūc corꝑ⁹ sit magis motū ad sanitatem q̄ tpe ꝓcedēti. ¶ 4ª. q̄ in statu accītia ꝓpa morbo sūt remissioꝛa q̄ in ꝑn°. ꝓ i pleuresi suppurata: in q̄ doloꝛ ꝛ cetera accītia sequētia pleuresiz sunt remissioꝛa q̄ in ꝑn°. Et ita ꝫ plīmū ē i ceteris apatib⁹ suppurat. nā circa gnatio-

nē sanies fiūt doloꝛes ꝛ febres magis q̄ facta sanie iuxta affoꝛismū. ¶ 5ª. maioꝛi ꝛ mioꝛi eq̄lr decrescētib⁹ cōtinue crescit ꝓportio maioꝛis ad minꝰ: ꝫ vt q̄ ē maioꝛ i morbo salubꝛi: q̄ bꝫ ꝓportionē maioꝛis iequalitatis ad ipꝫ: ꝛ morbus q̄ est minoꝛ ꝛtinue decrescūt a ꝑn° vsq; ad statū: vtus q̄dez decrescit: q̄ resoluit: spūs pacificāt: ꝛ humidū ꝛsumit: ꝛ morbꝰ decrescit: q̄ mā digerit: ꝛ efficit minꝰ maligna. ꝛ ēt ex actōe caloris ꝑ ꝓte resoluit. g ꝛtinue decrescit ꝓportio morbi ad vtutē. q̄re morbꝰ nedū absolute: ꝫ i cōparatiōe ad vtutē erit mioꝛ in statu q̄ in augmēto: ꝛ mioꝛ in augmēto q̄ in ꝑn°. ¶ 6ª. ois feb. putredis salubꝛis ē malignioꝛ in ꝑnº q̄ in augmēto: ꝛ in augmēto q̄ in statu. g est maioꝛ morbꝰ ꝛc. assūptū ꝓbat. q̄ malignitas morbi bꝫ attēdi penes ꝓternālitatē tanḡ penes cām ꝛ lesionē opationuz ꝑ se ductiuaꝝ ad mortez tanḡ penes effectū: vt pōt elici ex vltio notato. ꝫ ois talis feb. in ꝑn° a q̄ mā nō ē digesta ē magis ꝓternālis alioꝝ paritate suppōsita q̄ in statu in q̄ mā est digesta: ꝛ est ad mortē piculosioꝛ q̄ i statu i q̄ ꝓ digōnē ꝛpletā sūt certa signa salut. igit ē maioꝛ morbus in ꝑnº q̄ in statu. ꝫ in augmēto iudiciū ē mediū. ꝛ ad intellz ꝓnis supꝛascripte itellexit Rabi moyses cū dixit: q̄ egritudo in tēpoꝛe status est melioꝛ q̄n ifirmus debet saluari. ¶ Ex q̄ ꝛne segr neutralitatē ꝓcedēte febrē esse malignioꝛē q̄ sit febris tpe statꝰ. quia magis ꝓternālis ꝛ piculosioꝛ. ¶ Scōo segr oēz febrē putridā salubrez aliorūz ꝓpitate suppositā eē minoꝛez febrē i statu q̄ i ꝑnº ꝓtes ꝓportōales istoꝝ tēpoꝝ adiuicez ꝛparādo. nā posq̄ mā putrens ē eq̄lis ꝛ magis benigna ꝓp digōnē: mioꝛē dꝫ facere febrē: sic̄ videmꝰ in apatib⁹ subpuratis mioꝛez eē febrez ꝛ remissioꝛa accītia. talr ēt dꝫ esse in mā sume digesta in ꝛcauitate venarū: cū Gal. ꝑ de differētys febriū. cōparet digōnē q̄ ē i venis ꝑ quā fit mā ꝓpostasis laudabil digōni māe apatū in gbꝰ gnat sanies. ꝛ hunc itellm hūit Auic. 2° q̄rti. ca°. de iudicijs digōnis: cū dixit. q̄ nō ē sublimatio febris cū apparitiōe signoꝝ digōnis: sic nō ē cum digōne apatis doloꝛ fortis. ¶ Ex his itaq; tādē ꝛcludit q̄ febris putredis salubꝛis ē maioꝛ morbꝰ in ꝑnº. q̄ i statu: ꝛ scōo q̄ ē malignioꝛ ꝛ tertio q̄ est itensioꝛ febris aliorū ꝓpitate suppositā. i augmēto ät i oibꝰ his iudiciū ē meᵐ.

Sed cōtra hāc ōteriationē argr. q̄ febres tuātes māz ad vnicā creticā explīonē sūt maiores i statu q̄ i tpib⁹ ꝓcedētib⁹. g ōteriatio falsa. ꝫ ꝓna. aᵐ. ꝓbat ꝑ de itētōe Gal. 2° d crisi. 2° ca°. vbi dixit q̄ febris in ꝑnº ē q̄a debil respectu ei⁹ q̄n in statu est ꝛpleta ꝛ fortis. ¶ Amplius accītia ꝓpa q̄ sequunt ipressionē māe i mēbꝛo sūt fortioꝛa in ꝑn° q̄ i statu: ꝛ cū B in statu accītia cōia ꝛ ꝓpe accītia cretica sūt fortioꝛa q̄ in ꝑnº. illa. n. remississime accidūt in ꝑnº. g absolute accītia sunt fortioꝛa q̄ in ꝑnº. ¶ Ad hec dr. ¶ Ad ꝓmū q̄ i seruātib⁹ māz ad vnicā crisim cetera nō sūt paria. q̄ plꝰ de mā est in statu q̄ in ꝑnº. cū ꝫm plimuz i ꝓcessu nouꝝ addat mā q̄ postea tota in crisi expellit. Et silr dr ad Gal. 2° de crisi. ¶ Ad 2ᵐ negat assumptū: ꝛ dr q̄ accītia oia tā sequentia ipressionē māe q̄ sequētia oppressionē fortioꝛa sūt in ꝑnº. q̄ i statu alys paribꝰ. accītia tñ cretica q̄ sūt ad salutē fortioꝛa sunt in statu q̄ in ꝑnº. cū raro in ꝑnº accidat crisis. Concedendū tñ est q̄ vtplurimū febres putride salubres sūt maiores in statu q̄ i ꝑncipio: licet in statu materia sit digestioꝛ: tamen multo est amplioꝛ que est sub forma causē coniuncte in statu q̄ in principio. ¶ Preterea. contra determinationez instat. quia febris nō est nisi caloꝛ ꝓter naturaz. ꝛ iste est maioꝛ in statu q̄ in ꝑncipio: vt patet ad tactum. ꝛ quia pulsus sunt maiores velociores et frequētioꝛes. ꝛ similiter anhelitus. ¶ Secūdo. quia status est hoza pugne prima quarti. capitulo 3°. ꝛ Galienus prima affoꝛismoꝝ. ꝛ hoc nō est nisi ꝓpter fortem stimu-

lationē quā facit mā in nāz.ſō criſis fit magis in die paro-
xiſmi:ſz cā maioris irritationis nāe nō eſt niſi maior im-
preſſio a materia in mēbro.quare febris fit maior ī ſtatu.
¶ Itē accūtia oīa ſunt in ſtatu maiora tā que merito mē
ſure ſunt pter nāz:q̄ q̄ ex toto gñe pter nām: vt dolores ꝛ
ſilia.q̄re intēſior ꝛ magis pter nāz. ¶ Itē oēs opationes
aīales vitales ꝛ nāles ſunt magis leſe in ſtatu q̄ in p̄n°:vt
apparet itelligēti. ¶ Itē ſi febris ē maior in p̄n° q̄ ī ſtatu
tē ſequī q̄ neutralitas ſequēs p̄n̄ ē maior q̄ febris ī ſtatu.
¶ Itē Halien° in libro de tpib° morbū. cōparat plante ꝛ
aīali in prin° paruis poſtea augmētatis: poſtea magnis.
¶ Itē p hac pte ē Hal.ꝛ° de criſi.c.ꝛ°cū dixit. Jaz ḡ oz vt
exercites teipſuz donec cogſcas vnāquāq̄ egritudinē ſin-
gularē ſz ſeipſaz:an eſt integra ꝛ ꝓpleta cū velocitate. naz
ſi nō añceſſeris ꝛ exercitaueris teipz in hoc cū ſtudio ꝛ ſol
licitudine nō cognoſces egritudinē q̄ī icipit:cū ſit pauca
ꝛ debilis. ¶ Ad hec rñdet. ¶ Ad p̄m dr q̄ calor nō ē ma-
ior in ſtatu q̄ in p̄n° alioꝝ paritate ſuppoſita:comparādo
partē calidiorē ſtat° ad partē calidiorē in p̄n°? ¶ Sz vtpli
mū nō eſt paritas:qz amplior eſt cā ꝟiūcta febris in ſtatu
q̄ in p̄n°.ꝛ ſi ſ̄r negaꝝ q̄ pulſus ſint maiores ēt alioꝝ pari-
tate ſuppoſita. ¶ Ad ſcōz dr q̄ maior ē pugna in ſtatu q̄
in p̄n°qz plus de cā añte trāſit in ꝟiūctā in ſtatu q̄ in p̄n°
ꝓpter māe digōnē:ꝛ ſic nō ſeruaꝝ paritas. Qz ſi ſeruet pa-
ritas: dico q̄ ñ erit maior pugna ꝓp obediētiā māe:p quā
facile ſeparabit. ¶ Sil'r ad tertiū dr q̄ accūtia nō ſūt ma
iora ſeruata pitate:ſz vtplurimū nō ſuaꝝ paritas. ¶ Ad
q̄rtū dr q̄ oēs opatiōes ſūt magꝭ leſe ī ſtatu q̄ in p̄ncipio.
Nec p hoc ſequit q̄ morb° ſit maior:qz tota leſio illa nō ē
acgſita tpe ſtat°:ſz in tpib° p̄cedētib°. ¶ Utrū aūt in eq̄li
tpe ſtatus acgraꝝ maior leſio q̄ in eq̄li tpe p̄ncipy aliozuz
paritate ſuppoſita.eſt dubiū nō paruū. ¶ Cui° ſolo fiat ī
uidēdo ī q̄ tpe ē maior ꝓportio vtut] ad morbū ī ſtatu vl'ī
p̄n°?Et credo vtraq̄ ptē facile defendi poſſe. ¶ Ad 5m dr
q̄ febris augeꝝ tpe p̄ncipy.nec ꝟ ſumit p̄n̄ p inſtāti ini-
tiatiuo morbi: ſz p vno de tpib° morbi. ¶ Si q̄ āt aūctes
Hal'.ꝛ alioꝝ videnꝫ ſonare oppoſitū. Dic q̄ intelligūt de
tpib° diſtinctis penes accūtia.aut q̄ nō ſeruaꝝ paritas: qz
plus de mā repit ſub forꝛ cāe ꝟiūcte in ſtatu q̄ in p̄ncipio.
¶ Sz ꝟ hāc determinationē ē ꝟ argm. Febris ē maior in
ſtatu poxiſmi q̄ in p̄n° eiuſdē.ḡ ſi ſ̄e erit in febre in caſu ꝟ-
nis.illa enī eſt ſicut vn° poxiſmus. ¶ Reſpōde ſicut ſcis.
ꝛ maxime argumētū ꝓcedit de poxiſmo ſtat° vltis ī quo
materia eſt magis digeſta q̄ putrida.

Quantū ad tertiū articulū ꝓ opinione Hētilis ſit b' ꝓma ꝟ. In mā fe-
bris putride ſalubris q̄ nō reducit ad benignū poſt initiū
febris ꝓcedit putredo intēdēdo vſq̄ ad certū tp̄s. ꝓbaꝫ
ꝟ.in p̄n° putredo māe ē aliquāte itēſiōis alr nō faceret fe
bre:q gradus putredinis ē acgſit° in tpe neutralitatis ꝓce
dētis febrē. ¶ Et ꝓcedit augmētū vſq̄ ad certū tp̄us: qz
alr nō augereꝫ feb.nō pōt enī febris augeri nulla addita
noua mā:niſi ꝓ augmētū putredis in ea.aut qz mā magis
cozdi vicinaꝝ:q̄ rariſſime accidit:qz ſz plurimū augmētū
febris fit ꝓ cremētū putredis ī mā. hec aūt putredo ꝛ ſil'r
febris ſequēs eā nunq̄ ceſſat niſi mā expellaꝝ aut incine-
reꝫ. ¶ Scōo:qz ſi ſ̄e eſt de mā febriū putredinis:ꝛ de mā
apatū.p de dr̄is feb.c.6. ¶ Sz in mā apatū poſt ipſoꝝ ini
tiū intēdit putredo.ḡ ſil'r fiet in mā putridarū. ꝑz minoꝛ
ꝓ augmētū fetoris in mā cū maturaꝫ. ¶ Tertio ꝟ mani
feſtū eſt in mā ſinocbe:in q̄ cuz fit flobotomia in p̄n° eua-
cuaꝫ ſanguis parū diſtans a nāli. poſtea cū fit flomia eua
cuaꝫ ſanguis maltū alterat° ꝛ fetēs. ¶ Zª ꝟ.in mā feb. pu
tride ſalubris ꝓcedēte putredine ꝓcedit ēt digō. ¶ Dec
ꝟ q̄ eſt fundamētū poſitiōis Hētilis ꝓbaꝫ. qz q̄ñcūq; vni
paſſo duarū diſpōnū ſuſceptio applicanꝫ duo agētia illas
intēdētia.ille due diſpōnes in illo paſſo inducenꝫ.ſz māe
febris putride ſalubris applicaꝝ calor nāl̄is intēdēs digō-
nez:ꝛ calor ꝓternālis itēdēs putrefactionē.q̄re vtraq̄ di-
ſpoſitio iducet. ¶ Zª rō ex Halieno p̄ ꝓnoſtico.ꝛ.ꝯmento
vltio. Et ex Auic.Zª q̄rti.ca.de iudicijs ſaniei. ſanies fit a
calore nāl:q intēdit digōnē:ꝛ a calore pter nāz intendēte
putrefactionē. ꝓbaꝫ.in ſanie eſt albedo itēta a calore nā-
li:ꝛ fetor intētus a calore ꝓternāli.ḡ idē accidet in mā fe-
briuz iuxta Hal'.vbi ſupra. ¶ Zª rō:qz egeſtio nigra appa-
rens in ſtatu ꝛ ſil'r hypoſtaſis aut vrīa nigra nō ſignificāt
ita male:ſicut q̄ñ apparēt in p̄n°.quarta ꝑticula afforiſmo
rū. Egeſtiones nigre qualis ſanguis ꝛc. ꝛ ſcōa p̄mi. Etiam
Iſaac de vrinis. ¶ Sz hoc nō pōt ee niſi qz cū putrefacti
one in ſtatu etiā ꝓceſſit digō que nō ꝓceſſit in p̄ncipio.q̄-
re ꝛc. ¶ Tertia ꝟ de intētiōe gētilis reſpōſiua ad dubiuz
vel q̄ſitū ē iſta.oīs febris putrida ſalubris pēdens a mate
ria nō reducibili ad benignū que tota ꝓceſſit ſub forꝛ cau
ſe cōiuncte a p̄ncipio vſq̄ ad ſtatū illius ſaltez nulla facta
notabili diminutione eſt intenſior ꝛ fortior in ſtatu q̄ in
augmento:ꝛ in augmento q̄ in p̄ncipio. ¶ Iſta concluſio
eſt de intentione Halieni.in libro de tēporibus vniuerſa-
libus vbi aſſimilat morbū plante que p̄mo incipit.poſtea
augetur.poſtea ſtat. Et Auicēna ſecunda p̄mi.dixit.q̄ in
augmēto manifeſtaꝫ conſtrictio. ꝛ q̄ in ſtatu conſiſtit ex
multis ſuis ptib°. Et Aliabas q̄rto theorice dixit q̄ aug-
mentū eſt q̄ñ icipit maturatio: ꝛ tūc augeꝫ vtus morbi ꝛ
vtutis debilitas. ¶ Et hoc idez clare dic Auic.p̄ma q̄rti.
cap'o.ꝟ ꝛ 4°. Et certū eſt q̄ ibidē logt de tēporib° diſtin
ctis penes alterationez māe. ¶ Et ꝓbaꝫ rōne.qz illo tpe
febris putrida eſt fortior ꝛ itenſior in q̄ mā eſt magis pu
trida in ſtatu q̄ in p̄n°.cū a p̄n°.vſq̄ ad ſtatū ꝓceſſerit in-
tendēdo. ¶ Et ꝟfirmaꝫ.qz ſi ſ̄e ē de tota cōſiſtētia febris
in caſu ꝟnis:ſic de vno paroxiſmo febris. ſz poxiſm° cōti
nue ꝓcedit itendēdo a p̄n°.vſq̄ ad ſtatuz.vt ꝑz ex quotti
diana expientia.ꝛ nō eſt niſi qz mā magis putrefit ꝛ cale
fit.ḡ ꝛc.

Sed cōtra Tertio in febre putrida vtus ēt ꝓcedit debili
tando notabil'r vſq̄ ad ſtatū.ꝛ morb° augeꝫ aut ſaltē ſm
oēm opionē nō notabil'r diminuit. Dui° rei exēpluz ma-
nifeſte habem° in paroxiſmis. ḡ ꝟtinue creſcit ꝓportio
morbi ad vtutez.ḡ in eq̄li tpe ꝑs ledenꝫ ꝛ minuent opō-
nes in ſtatu q̄ in augmēto:ꝛ in augmēto q̄ in p̄n°?q̄re acci
dētia fortiora fiēt.ꝛ ſic morb° itēſior.

hāc ōtermiatōez iſtaꝫ ꝑ.qz ſi digō ꝛ pu
trefactio itēdanꝫ eq̄l'r aut magꝭ digō q̄ putrefactio.ꝛ di-
geſtio facꝫ māz bēignā ꝛ putrefactio malignā.ſeqū q̄ eq̄l'r
aut magis itēdeꝫ ī mā bēignitas q̄ malignitas. ¶ Ad ꝟ
dr q̄ putrefactio magꝭ itēdit q̄ digō ꝛ in ꝑlib° ꝓpib°.qz ſz
aliq̄ pars māe dealbeꝫ a q̄ decidit ꝟpoſtaſis ſm digōnez
ſūmā:nō tñ total'r dealbaꝫ.ꝑz ex hīs q̄ accidūt ex criſi in
q̄ expellunꝫ hūores ſub ꝓꝓijs formis: vt colera citrina
ſanguis ruber ꝛ melācolia nigra. ¶ Et ſi q̄raꝫ q̄uo ſigna
digōnis ſunt ſigna ſalutis ſi maior ꝑs hūoꝝ nō digerit ꝛ
fortē oēs putreāt. ¶ Rñdet q̄ nō obſtāte putredie vt°
mēbroꝝ remanet fortis q̄ ſignificaꝫ ꝓ ypoſtaſim. quapp
pōt tota expellere māz tā dealbatā q̄ nō dealbatam. Et
iſta ēt ypoſtaſis ē ſignū q̄ tñ hūores nō digeranꝫ: nō tñ
putrefiāt maligna putredie.ꝛ ꝓcedēdū ē in reſiduo māe
aliquā digōnē eē. ¶ Scōo iſtatur. qz digō ꝛ putrefactio
ſunt ꝟria.ſz ꝟria nō ꝑſit itēdi in eode ſubo:ſic nec calitas
ꝛ friditas ꝛ bꝫ. ¶ Ad ꝟ rñdet q̄ iſti mot° ſūt aliq̄ mō cō
trary:tñ nō ꝓpe:imo ſūt vn° mot° diuerſa noīa ſortit° ꝟz
diuerſas diſpōnes q̄ iducunt ī qb° appet vtriuſq̄ caloris
tā nālis q̄ ꝓternālis veſtigiū. Et ꝟ voluit Hal'. ꝓ de diffe
rētys febriū cū dixit.altera vocaꝫ putredo quā ꝛ digōnē
dicim° ī vnā ſpēm ſp trāſmutaꝫ ꝑs. ¶ Et iō q̄ñ mā ē hoc
mō ſūme digeſta: ꝛ ēt ſūme putrida facit maiorē febrez.

Et huius exēplū est sicut qñ aliqd nō coloratū rubefit: ꝛ nō formaliꝛ:tñ vtualiꝛ acquirit albedo ꝛ nigredo. Et crescente rubedine crescūt vtualiꝛ albedo ꝛ nigredo: ita vt rubefactio possit aliq̄ mō dici albefactio ꝛ nigrefactio. Qz autē putrefactio ꝛ digestio ñ sint ꝑpe ꝺria: ꝛ ꝑticipēt nāz ꝺrioꝝ est manifestū: qz putrefactio 4.° methauroꝝ est ꝺriuz magis gñatiōi mixtoꝝ. ꝛ tñ vnū vni ē ꝺriū. Qz aūt ꝑticipēt nāz ꝺrioꝝ ꝑz: qz nō pūt sub q̄buscūq; gradib⁹ se ꝛpati. pfecta enī digō que ē in corpe tēperato nō patit secū summā putrefactionē q̄ ē i bis q̄ icierāt. ꝛ gradus sūmi digōnis ꝛ putrefactiōis se ꝛpatiētes sūt i statu febriū ꝛ apatū salubriū: qñ appet optia ypostasis ꝛ sanies laudatissima. ¶ Cōtra sanie laudabili perfecta febris remittitur iuxta assoriſmuz. Circa generationez saniei tē. ꝛ similiter dolores tē. ergo ꝛclusio falsa. ¶ P. est silē de ypostasi ꝛ sanie. ꝑ de differētijs febriū. c. 6. ergo ypostasi laudabili pfcā ꝺz febris remitti. hoc argū est mihi difficile. ¶ Tertia rō: qz nō valet hoc argm. lōgiori tpe ꝓcessit putrefactio in statu q̄ in ꝓncipio vel augmēto. ḡ febris est maior. Nā ex hoc fundamēto seq̄rē q⁹ feb. eēt maior in declinatiōe: ꝛ sic fūdamētū gētilis nullū. ¶ Dicit q⁹ argumētū illud sic absolute nō valet: ꝛ bñ valet cū hac additiōe: ꝛ mā tūc ꝑ ē sūme digesta. ḡ tūc est sūme calida calore putrediali: ꝛ fit febris maior. Uñ dicit q⁹ intētio putredis ꝺz attēdi penes distātiā a nō gradu putredis. ꝛ penes accessionē ad sūmū gradū calōris putredinalis. nō aūt penes accessiuz ad terminū putredinis q est icineratio. q̄ enī sit valde vicina incinerationi parū habēt de calore actuali putrediali: ꝛ tñ Bētilis i q̄one sua dicat oppositū: ꝛ male possit rūdere ad argumētū factū statiz. ¶ Quarto arguit sic. ꝺigō ꝛ putrefactio sūt diuersi mot⁹: cū velit Gal. ꝯ de simplici medicina. digōnē fieri a calore nāli. putrefactionē vō a calore ꝑternāli. ¶ Rñdet ꝓz gētilē q⁹ ē vn⁹ mot⁹ dict⁹ digō ꝛ putrefactio: ꝛ fiat a diuersis agētib⁹. Propterea in mā digesta: sic in sanie appet vestigiū calōris nāl̄is, s. albedo. ꝛ vestigiū calōris ꝑter nāz. s. fetoꝝ: ꝛ ꝓz veriozē opionē sit vn⁹ ꝛ idē calor nūero pficiēs būc motū: q ꝺr nāl̄is ꝛ ꝑter nām ꝓz diuersos effect⁹. ¶ Et si adducat text⁹. A. in ꝯmōe vlī vlcerū q⁹ i laudabilissima sanie nō ē putrefactio. dic q⁹ nō ē putrefactio maligna q̄lis i herpete estiomeno: ꝛ bñ aliqualis putrefactio. ¶ Quita rō. positio Bētilis est voluntaria. ꝛ enī supponat verū: q⁹. s. digō ꝛ putrefactio vsq; ad aliquē gradū possint sil̄ i eadē mā adeq̄te intēdi: ꝛ sc ꝛpati: tñ nō ꝓbat vsq; ad q̄rtū gradū. est. n. certū q⁹ cū putredine q̄lis est in herpete ꝛ sil̄ib⁹ nō intēdit digō: imo diminuit. ꝛ sil̄r cū mā denigrat: vñ fit sputuz nigrū: ꝛ hypostasis nigra. ḡ ꝛsil̄: cū mā est sūme digesta: vt qz sanies ꝛ hypostasis sint albe ꝛ laudabilissime ꝺz putredo eē remissa. huj⁹ aūt signū est: qz sanie laudabili pfecta febris ꝛ calor remittit iuxta assoriſmos. Circa gñationez saniei tē. Et sil̄r ꝺz esse hypostasis apparēte laudabili: qz poti⁹ ante pfectā digestionē febris est intēsior. s. in augmēto in quo fit ebulitio ꝑparās ad sūmā digōnē: ꝛ tūc ꝺz eē sūma putredo que deinceps remittit. certe hec rō sicut ꝛ istātia supior ē mihi difficilis. ¶ Sexta rō. ꝺigō māe facit ipsaz putrere minus maligna putredine q̄ si ipsa nō esset digesta. ḡ i febre salubri habēte pl̄es paroxismos ceteris parib⁹ ex pte q̄titatis māe. mā paroxismoꝝ ꝓncipiū q̄ nō est digesta ꝺz putrere magis maligna putredine q̄ mā paroxismoꝝ stat⁹ que est digesta. ḡ hec febris in ꝑn° erit maior morbus q̄ i statu. Dinc dicit cōcedēdo illud ad qō deducit: sed nō sumus in casu gentilis. loquit enī gētilis de febre pēdente a mā in qua putredo ꝛ digestio ꝓcessit vsq; ad statū. ¶ Cōtra. digestio facit māz benigniorē: putrefactio malignioꝛē: sed poꝛe est ꝯm variā dispōne māe q⁹ digestio in aliq̄ mā magis ꝓcedat ꝛ intēdat q̄ putrefactio: sicut in mā benigna. ꝛ possibile est ecōtra: sicut in maligna. ḡ possibile ē q⁹ equaliꝛ intēdant. quo posito sequit q⁹ febris aliq̄n erit benigniorꝛ: aliquādo malignioꝛ in statu q̄ in tpib⁹ ꝓcēdēti(bus: aliquando equalis.

Ego autez credo nullā positionuz supioꝝ defendi posse: ꝛ multa ex argumentis supra positis ꝺ eas militare. Sz credo in hac mā bas ꝺnes eē tenēdas. ¶ ꝓria ꝺ. ois feb. putrida salubris ē salubrioꝛ i statu q̄ i augmēto: ꝛ in augmēto q̄ in ꝑn°. ꝛ voco febrē tē salubrioꝛē in q̄ apparēt magis certa signa salut⁹: ꝛ q̄ ē sanitati ꝓpinqor. ꝓbatur, qz i statu appent cōpleta signa digōnis q̄ sūt dantia fiduciā sanitatis. ¶ Scōa ꝺ. ois feb. putrida salubris ē maioꝛ morb⁹ ꝛ malignioꝛ in ꝑn°: q̄ i augmēto: ꝛ in augmēto q̄ in statu oiuz paritate supposita ꝓpter ea in q⁹ fit ꝛparatio. ꝛ q̄ nec̄io sequunt ad ꝛparationē. ꝺz. n. supponi paritatē ex pte q̄titatis māe ꝛ ex pte grad⁹ putredinis in oib⁹ his tē pozib⁹: ꝛ reliquoꝝ q̄ faciūt ad morbi magnitudinē vel remissionē: nemo. n. dubitat q⁹ tertiana vn⁹ poꝛissimi ē maioꝛ in statu q̄ in augmēto: ꝛ maioꝛ in augmēto q̄ in ꝑn°: ꝛ nō seruat paritas ex pte grad⁹ putredis. qz in ꝑn° mā est occulte digesta. in augmēto manifeste. i statu sūme digesta. sed q̄to ē digestioꝛ ē aptioꝛ putrere min⁹ mala putredine. quare tē. Et ꝓ hoc sunt oēs auctoritates ꝓ opione plusq̄ Cōmētatoris supi⁹ adducte. ¶ Tertia ꝺ. vbi non seruat paritas in oib⁹ ꝛtigēs est febrē eē maiozē morbū aliq̄n in ꝑn°. aliq̄n in augmēto. aliq̄n i statu maxie ꝓpter disparitatē in q̄titate māe in gradu putredis. ꝑz. nā maioꝛ gradus putredis ꝛ maioꝛ q̄titas māe faciūt morbuz esse maiozez. Cū aūt hec possint ꝛtingere in q̄cūq; istoꝝ triuz tēpoꝝ segr̄ vitas ꝺnis. ¶ Quarta ꝺ. licet ita sit vt asserit scōa cōclo. nō tū ois feb. putrida salubris est itēsioꝛ i ꝑn° q̄ in augmēto: ꝛ in augmēto q̄ in statu. ꝺ ꝑz. nā multe febres putride ꝓ digōnē itendunt in calore: sic pēdentes a materya frigidis q̄ ꝓ digōnē calefiūt. nō ē aūt nec̄iuz q⁹ oēs māe calē ꝓ digōnē calefiāt: imo qñq; frigidant. Digerim⁹. n. māz colericā subtilē ꝛ sanguinē supcalefactū ꝓ potū aq̄ frigide: sicut ēt accidit in digōne q̄ ē in iuuatiuo. sicut cum sanguis in lac transmutat. ¶ Rōnes aūt que possunt adduci cōtra banc opionem supius posui ꝛ solui cum pertractaui opionem plusq̄ Cōmētatoris. Et sic cū dei gratia sit finis huius questionis.

¶ De causis effimere ois speciei. Caplm. V.

Cause oium spēruz feb. effimere sunt cāe primitiue calefaciētes eēntialiter ꝛ calefaciētes ꝓ accīs de sūma occurrentiū ꝛ assumptoꝝ. s. in cibo ꝛ potu ꝛ passionū coꝛporeaꝝ ꝛ aialiuz ꝛ ex doloꝛib⁹ ꝛ apostematib⁹ apparētib⁹: ꝛ sūt de eis ex opilationib⁹ quarū causa nō est primitiua.

¶ ꝓpostq̄ Auic. in q̄tuoꝛ caplis ꝓcedētibus egit de q̄tuoꝛ vlib⁹ de febrib⁹ ꝑticūlis. in hac ꝑte agit de effimeris. ꝛ ꝓ in gñali. ꝛ in spāli ibi. (De febrib⁹ effimeris sunt.) in ꝓncipio sexti capli. ꝓmā partē diuido in q̄tuoꝛ. nā in prima pte ꝑmittit sermonē gñalē de febrib⁹ effimeris. i scōa pte ibi. (Et de ꝑprietatib⁹.) in ꝑn° sequētis capli ponit signa gñalia feb. effimeraꝝ. i tertia pte ibi. (Cū expedit.) in ꝓncipio tertij capli ponit causas ꝛ signa ꝑmutatiōis feb. effi. ad alias febꝛ. in quarta ibi. (In oibus spēbus.) in ꝑn° gnti capli ponit curationē gñalē feb. effimeraꝝ. In ꝑ caplo ponit q̄tuoꝛ gñalia de febrib⁹ effimeris ꝑsidēda. ꝓpterea hoc caplm dicit sermo gñalis in febribus effimeris. ꝓmū est cause cuiuscūq; effimere in gñali. Scōz est tps duratiōis feb. effi. ꝛ icipit ibi. (Et iste qdē feb.) tertiū qualiꝛ se habeāt in facilitate ꝛ difficultate cognitionis ꝛ cure ibi

(Et hec qdē febris.) 4.m ē q̄ corpa sint paratiora ad ipsas ibi (Et boies qdē).p.m ptē diuido in tres. Nā p.ī gnāli ponit cās effimerarū. in z.a ibi (Et nō ꝓueniūt) ponit modū quo bz cāe ducūt ad effimeras ⁊ nō ad alias febres. ī tertia ibi (Et sunt qdā boīuz) remouet quendā errorē. Et si quis q̄reret q̄re Auic. in B p tractatu sil'egit de gnālib⁹ p/sciēdis de febrib⁹ ⁊ de effimeris: nō āt sic de putridis aut ethicis. Dōm obmissis ambagibus q̄ hoc fecit qz sibi placuit. ¶ De p.a aūt pte dic̄ q̄ cāe oīuz spērū feb. effime. sūt cāe ꝑmitiue calefaciētes eēntial'r. i. p se ⁊ imediate ⁊ calefaciētes p accūs: sic̄ opilando aut per antiparistasiz. ⁊ iste cāe sunt de sūma occurrētiū: sic̄ aeris solis balnei ⁊ sil'iuz que corpori occurrūt. Et sunt de sūma assumptoꝝ in cibo ⁊ potu sic̄ cibi ⁊ potus cali actual'r aut potētial'r ⁊ sil'r medicine. Et sunt ēt iste cāe de sūma passionū corporearū sic̄ est exercitiū: ⁊ de sūma aialiū. s. passionū sic̄ est ira ⁊ reliq̄ aī accītia. ⁊ ex doloꝝib⁹ ⁊ apatib⁹ apparētib⁹. i. extrīsecis. Nā itrinseca fm pl'm faciūt feb. putri. bz non negandū sit ipsa posse facere effimerā. bz extrīseca freq̄nter faciūt effimeram raro putridā nisi sint magna aut maligna. Et sūt de eis. s. cāis aliq̄ sunt ex opilatiōib⁹ q̄rū. s. effimeraruz cā nō ē ꝑmitiua. vl' al'r. q̄rū opilationū cā non est ꝑmitiua. s. semp cū opilatiōes ēt pducētes ad effimerā possint a causis pēdere corporeis bz frequēti⁹ pēdeāt a causis ꝑmitiuis sic̄ aere frīdo balneo stiptico ⁊ silibus. ¶ Notādum p q̄ duplex est effimera: vā ⁊ nō vā. vā ē illa q̄ pēdet a cā ꝑmitiua: bz nō vā pēdet a cā corporea bz tñ ambe in vitate debeant dici effimere cū ipsis cōpetat diffō effimere: bz pendentes a causis ꝑmitiuis iō dr̄ ve: qz fm pl'm durāt solū p vnā die. ⁊ sic sibi ꝓpetit qd nois effimere. Bz pēdētes a causis corporeis durāt lōgioꝝ tpe. z.o cā. qz ꝑmis vnica tātū debeāt itentio q̄ est alteratio cū nō habeāt aliquā cām corporeā a qua pēdeāt. Scōis aūt duplex debeāt itentio. vna ad cāz corporeā q̄ est ipsius remotio altera ad feb. q̄ est alteratio. ¶ Notādū z.o q̄ Auic. numerando cās ꝑter passiones corporeas ⁊ aiales dixit q̄ sdā cās sumi ex doloribus: qō fecit. qz dubiū erat apud aliquos an dolores sint iter dispōnes corporeas aut aiales numerādi. qō dubiuz tñ facile solui posset. Nā dolores corporis sunt iter dispōnes corporeas numerādi sic̄ exercitiū ⁊ silia q̄ icipiūt cuz manifesta corporis passiōe. bz dolor siue tristitia mētis ira ⁊ cetera aī accītia numerant iter dispōnes aiales cū inciāt sine manifesta corporis passiōe: bz solū aīe: q̄uis q̄nq̄ pducāt ad manifestas corporis passiones.

¶ Et nō ꝓueniūt cause earū cū vehementia sua ad hoc vt pertranseat illud qō iflāmat spūm: nam si pertrāseant illud faciūt cadere ī ethicaz aut ī spēm febriū humoꝝ quā dicem⁹. ¶ Cāe eni primitiue q̄nz mouent aītes: q̄ si mouerit eas ad putrediez erūt febres putredinis.

¶ In z.a pte dic̄ q̄ iste cāe iā numerate faciūt solū effimerā q̄n nō calefaciūt nisi spūs ponēdo in ipsis calefactū eē. Si. n. cū vehemētia sua pueniret ad ponendū calefactuz esse in humoribus aut mēbris tunc fieret humoralis aut ethica. nā cāe ꝑmitiue plerunq̄ mouent aītes. ⁊ si mouerint eas ad putre. faciunt febres putridas. si aūt fixerint caliditatem in membris fiet ethica.

Dubitatur circa ptē pūtē. qz effimera ē morb⁹ factus. p de feb. ad glauconē. ⁊ 8.o terapētice. q̄ nō bz cām a qua pēdeat spāli depēdētia. ¶ Dōz q̄ apud tenētes spūm esse formal'r aiatuz effimera est morbus factus siue mala ꝓpo facta. est eni calefactū esse qō est in spiritib⁹. ¶ Bz apud tenētes q̄ spūs nō sit formaliter aiatus febris effimera est ꝓpo fiēs in corde. ⁊ nō est calefactū esse qō est in spū. qz oīs morbus est passio vnīē/tis. verū calefactū eē in spiritib⁹ est imediata cā ei⁹. Hal. tñ q̄ vt credo nō tz spūm esse formal'r aiatuz ē iterpretandus q̄ dixit effimerā esse morbū factū bz quandā metaphorā: qz sic̄ ethica q̄ ē morb⁹ fcūs idiget solū ītentionē q̄ ē ad febrē ⁊ nō ad cām: ita effimera. s. vera indiget solum intentione q̄ est ad febrē. s. alteratione.

Secundo dubitaf vtr effi'a sit putri. ¶ In q̄ duo tenēdū ē q̄ bz aliq̄n effime. sit put. illō tñ raro ꝓtigit. p.a ps ꝑbaf. nā spūs pūt putrefieri. ⁊ certū est q̄ effi'a pēdēs ab eis ē putrida sic̄ feb. pēdēs ab būoze putrido dr̄ būozalis putrida. a.m aūt ꝑbaf de ītētiōe phi 4.i metau. qz oia putrescūt ꝑter ignez. Itez qz aer cui spūs inmō subē ⁊ in ꝓpone assilaf putrescit q̄ ⁊ spūs poterit putrere. a.m ē Aui. z.a ꝑmi. ī ca.o de mutatiōib⁹ aeris ꝑ nāz. ⁊ p.a 4.i. ca.o de pestilētia. 3.o qz de ītētiōe Ari. 4.o metau. putrefactio opponit gnātiōi mixtoꝝ. qz sic̄ ī mixtiōe fit eltoꝝ cōiūctio ita ī putrefactiōe fit ipoꝝ sepatio. Ex q̄ iferī q̄ oia mixta pūt putrere. ¶ z.a ps ꝓnis ꝑbaf. qz spūs pp subam suā remissiuā ⁊ būidū suū facile euapozabile. ⁊ qz sūt magis cali q̄q̄ būidi raro putrēt. bz bz pl'z cū iflāmāt resolnūt ⁊ cozrūpūt absq̄ putredie. ⁊ p ꝓnis feb. effi'a pēdēs ab eis ē bz pl'z nō putrida. Ēō āt ē de feb. būozali: qz est bz pluri mū putrida. raro. n. ebuliūt būozes sine putredine: bz aliq̄n illō sit pol'e: sic̄ ī sinocha nō putrida. ¶ Et pp hāc cāz auctores nō fecerūt mētōez de effimera putrida. qz raro ꝓtigit. Itez qz nō diuersificaf morb⁹ curatōis siue sit putrid⁹ siue sit nō putrid⁹. solū. n. op⁹ est alteratiōe. Et si spirit⁹ sint valde dimiuti op⁹ ē eoꝝ restauratiōe. ¶ Alij tñ dīt q̄ effi. nūq̄ ē putrida. s. māifesta de q̄ ē fmo apō medicos q̄ fit cū māifesta būidi eductiōe absq̄ ipsi⁹ resolone. Et ꝓpea oia q̄ putrent hac putredie efficiunt mollia ⁊ būida. Spūs. n. nō pūt putrere hac putredie māifesta: cū sint remissiue subē bītes būidū facile vapozabile: cui⁹ nō pōt appere sepatio a ptib⁹ terreis. Sed būozes pūt putrere hac putredie māifesta. ꝓpea būozales bz plimū sūt putride. ¶ Et si ist̄ q̄ spūs pūt putrere putredie ōscripta ab Aristo. 4. methauroꝝ. dr̄ q̄ évex. sed tñ illa putredo spiritus. qz non est sensibilis non facit: vt apud medicos effimere dicantur putride.

Tertium dubiū discussiōe dignū ē nūqd effimera possit ꝓiūgi cū putri da vel ethica. in q̄ dubio sūt due famose opiones. ¶ Una Thadei doctoris antiq̄ssimi q̄ bz effimerā nō posse ꝓiūgi cū ethica vl' putrida mot⁹ auctate Isaac z.o febriū. ⁊ auctate Hal. p de dr̄ntys febriū. 8. ca.o vbi dixit. Calefiūt. n. ampli⁹ ī effimeris superfluitates. deide pn.m putrefactōis huic assumētes accēdūt aliā febrē specie ꝓpe iā gesceīte. Ecce vult q̄ q̄n putrefiūt būozes accendif alia spēs feb. ab effimera ⁊ q̄ effimera gescit cuz accēdit putrida. ¶ Duius aūt cāz reddēs Tade⁹ dic̄: q̄ calitas putride ⁊ ethice pertransit spūz. qz calitas nō figit in suba spūs. qz suba sua p actionē calitatis putride febris aut ethice nimis subtiliatur ⁊ exterminaf vt nō sit potēs ad retinēdū calitatez in eo ipressaz ōducto spāli ꝓseruāte. Quare bz spūs ita subtiliat⁹ ageret calitatē in corde sensibil'r ledētez opōnes: nō tamē illa caliditas debet dici feb. effimera: cū non sit aliq̄ō calefactum esse in spiritibus.

Secunda opio fuit Thome de garbo q̄ ī ꝓmēto libri de dr̄ntys febriū recitās opionē Tadei dic̄ illā opionē eē ita vilē vt nō sit digna redargui. q̄st dicat. q̄ ex seipsa māifeste falsa est. ¶ Bz tñ si qs bñ ꝓsideraverit erit difficile repire meliorē viā ad saluādū dcā Hal. ⁊ Isaac locis supra allegatis. Ipse q̄ vna cū Hētili tz effimerā posse cāre putridā ⁊ ethicā cū qb⁹ cōiungi pōt. ⁊ sil'r putridā ⁊ ethicā posse cāre effimerā cū q̄ cōiūgi pāt.

Et tertio q ipse pñt sil' cõiũgi pédẽtes ab vna aliq̃ cã vel plurib⁹. ¶ Primũ sic pbaf. ponaf sor. bfe talẽ dispõnes in bũoz ib⁹: vt hic ad duas horas ỏbeat icurrere febrẽ putridã. ꝛ q nũc ex calefactõe solis icurrat effimerã: q̃ agẽs in bũoz ib⁹ sortis ad putredinẽ dispositis velocitet eorũ putrefactionẽ ita vt seq̃tur putrida. Et certũ ẽ in ꝟ casu effimerã p aliq̃ tps posse ɔiũgi cũ putrida. alr seq̃ref latitudinẽ fixiõis calitatis spũum subito depdi vtputa initiãte putrida. ¶ Et ɔfirmaf: qz in casu ꝓxi ex actiõe caliditatis solis pñt spũs talr disponi vt in fine sc̃e horę icipiat effimera: ꝛ p casũ ẽt icipiet putrida. g̃ ambe pñt sil'icipe. ꝛ cũ nulla latitudo subito depdatur: vt supra p aliq̃ tps remanebũt ɔiũcte. ¶ 2⁹ principalr argt sic. quãcũq; caliditatẽ põt recipe in fcõ eẽ. g̃ putrida calefaciẽte spũs poterit gcũq; grad⁹ calozis a putrida impssus in spũs recipi in fcõ eẽ. Et si sic effimera ꝛ putri. sil' ɔiũgunf. ꝛs ɔña. ꝛ a⁹ manifestũ ẽ. qz frequẽter oẽs calitatẽ quas recipit spũs a cãis extrisecis recipit i fcõ eẽ: alr nõ seq̃ref effimera. g̃ ẽt põt eẽ p actionẽ febris putride in spũs. ¶ Et ɔfirmaf: qz ille mot⁹ ẽ calefactio. ꝛs termin⁹ ctiusq; mot⁹ est mutatũ eẽ. ꝟ pbꝫ. g̃ termin⁹ calefactiõis spũs est calefactũ eẽ ipsũ⁹ qõ ẽ cã effime. q̃re putri. ꝛ effimera sil' ɔiũgenf. ¶ 3⁹ sic. humoz putridus exñs in bubone põt eẽ cã effimere ponẽ do spũs in calefacto eẽ. Et põt eẽ cã putredinis cõicando vapozes putridos cordi. g̃ bubo erit sil' cã vtriusq;. ¶ 4⁹ sic. potẽtioz ẽ calitas febrilis ad calefaciẽdũ spũm q̃ sint multe cãe extrisece. ꝛs ille pñt iducere in spũs calitatẽ factã sufficiẽtẽ ad effimerã. g̃ ẽt febris putrida poterit iducere eãdẽ vel sil'ez calitatẽ in spũz sufficiẽtẽ ad causandũ effimerã. ¶ 5⁹ argt arg'⁹ Thome qõ est sic demñatio. accipiam⁹ coz sortis etbicũ. putrefiat sanguis in ipso exñs ꝛ faciat putridã durãtẽ p 4⁽ᵉ⁾ dies. tũc in ꝟ tpe nec̃iũ ẽ nouos spũs in corde ex sanguie ibi repto gnãri q spũs erũt putridi sic̃ sanguis ex quo gnãnf. ꝛ si sic segt q babebũt calitatẽ fixã q̃ ẽ cã effimere. g̃ sil' ethica effimera ꝛ putrida pendẽs a sanguie putrido ɔiũgenf. ¶ 6⁹ pſuppono q statib⁹ cãis sufficientib⁹ ad ꝓductiõez alicui⁹ effect⁹: ille effect⁹ ꝓducaf: ꝛ tã diu duret effect⁹ q̃ diu durãt cãe sufficiẽtes ipz ɔſuare. ¶ Preſuppono 2⁹ q calefactũ eẽ humoz suf ficiẽs cãre calitatẽ i corde sensibilr ledẽtẽ opões sit cã putride ita vt q̃ diu duret tã diu ɔſeruef putrida. Et sil' q calefactũ eẽ spũs ponẽs calitatez in corde sensibilr ledẽtẽ opões sit cã effimere: ita vt q̃ diu duret tã diu ɔſ. uef effimera. Doc suppositũ manifestũ est ex diffõne effimere ꝛ putride. ¶ Dis suppositis argt sic. calitas medicine calr in tertio: sic̃ ẽ cõfectio anacardina sumpta in potu ponit in spiritib⁹ calefactũ eẽ sufficiẽs ad febrẽ effimerã: ꝛs tãtã ꝓportionẽ ad calefaciẽdũ spũz calefactũ eẽ bũoz põt bfe q̃tã bz ɔfectio anacardia. g̃ si cõfectio anacardia ponit in spiritib⁹ calefactũ eẽ sufficiẽs ad effimerã. ẽt calefactũ eẽ humoz agẽs ab eadẽ vel sili ꝓportiõe idẽ poterit facere quo state segt q putrida ꝛ effimera sil' ɔiũgentur. a⁽ᵐ⁾ aũt pbaf. qz tãta pcise põt eẽ po⁹ calefacti eẽ bũorũ q̃ta ẽ po⁹ ɔfectiõis anacardine. Et q̃cũq; sunt eq̃lia sebñt i eq̃li ꝓportiõe ad 3⁽ᵐ⁾. ex ꝑ Euclidis. g̃ ꝛc. a⁽ᵐ⁾ aũt pbaf. qz potẽtia calefacti esse humoz potest esse maioz q̃ potẽtia ɔfectiõis anacardie. ꝛ pt eẽ mioz. g̃ pt eẽ eq̃lis: q̃re ꝛc.

Tertia opinio nõdũ vulgata q̃ ẽ Ugõis ꝛ ąrũdã modernoz ponit 4⁽ᵐ⁾ ɔnes. ¶ p¹. q effimera põt eẽ cã putride vel ethice cuz gb⁹ põt ɔiũgi. ¶ 2ª. q ambe possunt ab eadẽ cã vel plib⁹ sil' pendere. ꝛ sic ꝑ aliq̃ tpe sil' coniungi. ¶ 3ª. q illud tps est ita paruũ vt nõ sit medico sensibile. ¶ 4ª. q nulla putrida vel ethica põt eẽ cã effimere nec aliq̃ pacto ɔiungi cũ effimera ab ipsa pẽdẽte nec ꝑ tpe nec ꝑ istanti. p⁹ ɔ ꝛ vltia sunt de itẽtiõe Jsaac ꝛ Halieni p de dſys febriũ. Dicũt. n. q effimera põt eẽ cã alioz modoz feb. ſz q ipsa non põt ab alys cãri. qz spũs nõ bz mãz q̃ possit retinere calozem cessante alia febre q̃ ẽ cã. ¶ Et hãc ɔnẽ pmã pbãt rõnes adducte ꝑ opione Hẽril' ꝛ Thome. ꝛ sil'r p eas dẽ pbatur ɔ 2⁹. Et ɔ 3ª ẽ de itẽtione Jsaac ꝛ Halieni. in libris iã allegatis. cũ dicũt. q spũs nõ habẽt mãz q̃ possit retinere calozẽ cessante alia febre q̃ est cã. Propterea auctores paxfaciũt mentionẽ de cõplicatione effimera cũ alys modis febriũ. ¶ Ultima aũt ɔ pbaf ẽt expientia. Nũq̃. n. vidimus post pxilmũ tertiane ẽt in corpe colerico qõ ẽ paratissimũ ad effimeras: remanere effimeraz. qõ tñ deberet eẽ si putredo posset cãre effimerã. Et sil'r nunq̃ cõpertuz est effimerã sequi putridã vel ethicã. q̃re ꝛc.

Sed opus est vt rñdeam⁹ ad argumẽta Thome ꝛ Hẽtil' q̃ pcedũt ɔ hanc ɔnẽ. Obmisso g̃ ꝑ argumẽto suo: qõ fac̃ ꝑ p⁹ ɔne respondef ad scõz q̃ cũq; calitatẽ ab aliq̃ ỏteriato agẽte ipressam: vt puta a sole vel vino q̃ nõ sũt fortia agẽtia põt recipe spũs in fcõ esse: ꝛs nõ a febre putrida q̃ extermiat spũs subam ita vt calitas nõ possit figi. ¶ Et ad ɔfirmatõez cõcedit q termin⁹ itrisec⁹ calefactiõis ẽ calefactũ eẽ. i. grad⁹ calitatis iducte. nõ aũt est calefactũ eẽ more medicoz q̃ ẽ caliditas fixa. ¶ Ad 3⁽ᵐ⁾ dſ. q humoz putrid⁹ exñs in bubõe si cãt putridã nõ cãt effimerã. qz ꝓp fortitudinẽ siue actiõis exterminat spũs subaz. ¶ Ad 4⁽ᵐ⁾ negaf ɔña. ꝛ pcedit q minus potẽs calitas põt iducere in spiritib⁹ calefactũ eẽ: q̃ fortioz calitas nõ põt iducere: ꝛs possit iducere valde itẽsiozez calitatẽ. Et ɔñr ɔcedit q̃ tãto calitas magis itẽdit in aliq̃ subo tãto min⁹ figit. Exẽplũ manifestũ bẽs in carnib⁹ in q̃b⁹ figit calitas putredinal' a calore ɔtinẽte. ſ. aere: ꝛ tñ non figit in eis calitas a calitate ignis assante aut elixante. nã remote ab igne statiz ifrigidanf. sed ꝛs remoueanf ab aere calo ꝛ ponanf in aere frido aut i aq̃ nunq̃ amplius remouef calor putredinalis. Sz si ỏberet remoueri potius remouerer ꝑ actionẽ fortis calitatis. ¶ Ad 5⁽ᵐ⁾ Thome dſ q spũs genit⁹ ex sanguie putrido nõ est putridus. qz nõ bz calitatẽ fixã pp nimiã tenuitatem siue subtilitatem. neq; ẽ nec̃iuz q oẽ genitũ ex putrido sit putridũ. vt ẽ apõ Auic. in ca⁹ de feb. sãgui. ¶ Ad 6⁽ᵐ⁾ admissis suppositis forte ɔcedit q calefactũ eẽ bũoz põt iducere calefactuz eẽ in spiritib⁹ sufficiẽs ad effimerã. Sz dſ q illud calefactũ eẽ bũoz nõ suffic̃ cãre febrẽ putridã: ꝛs solũ neutralitatẽ febris. Et si eẽt ita potẽs q cãret putridaz nõ poneret calefactum eẽ in spiritib⁹. qz nimis subtiliaret eoz subam. ¶ Cõtra. calefactũ esse bũoz ẽ potẽti⁹ aut eq̃ potens ad calefaciẽdũ coz q̃ calefactũ esse spũz: cũ ꝓducaf ab eo: sed calefactũ eẽ spũz ꝓduc̃ in corde calitatẽ sensibilr ledentẽ opões. g̃ ẽt calefactũ esse bũoz ꝓducet in corde caliditatẽ sensibilr ledentẽ operationes. Replicatio est efficax. quare est aliter respondendũ.

Ultimo cõtra vltimã ɔnẽ argt. nã effimera põt ɔiungi cũ putrida c⁹ ipsa effimera est cã iuxta pmã ɔnẽ. ꝛs tãta pcise põt eẽ ꝓportio putride nõ seq̃ntis effimerã ad calefaciẽdũ spũs: q̃ta ẽ putredo seq̃ntis effimere. g̃ si effimera põt ɔiungi cuz putrida seq̃nte ipaz effimerã: ẽt effimera seq̃ns putridam poterit ɔiungi cũ ipsa putrida. Nã post q̃ ẽ eadẽ ꝓportio vtriusq; putride ad calefaciendũ spũs non magis vna subtiliabit spũs subaz q̃ altera. ¶ Et ɔfirmaf. qz a duobus agẽtib⁹. ſ. a cã effimere ꝛ putrida magis subtiliatur suba spũs q̃ a putrida tñ. g̃ ꝛc. Opio tñ dicẽs q nullo modo pñt effimere ꝛ putride ɔiũgi põt facili⁹ defendi q̃ hec vltima: ꝛ ẽmẽtib⁹ auctoz magis ɔformis. ꝛ maxie Halieni ꝛ Jsaac i locis supra allegatis. Et Auic. in ca⁹ pñti. vbi dic̃. Et itẽtio qdẽ pmutatiõis ẽ q retẽtio calitatis ptrãsit spũz ad corpus aut humorẽ. q. d. nõ retinet in spũ cũ figit in corpore

aut humore.t in hoc segr Ha.p de dyis febriū.loco supra allegato.t rō mea vltia supascripta ē efficax ꝫ opinionē Ugonis.t tu potes formare casuz in quo manifestius apparebit vis illius rationis.

¶ Et sūt qdā boiuz q estimāt qꝙ febris effimera ñ fit nisi ex labore spūs t corpis. t illō ē error.

¶ Dic narrat falsam opionē circa cās effimere. t ps ex labore spūs.i.accūtib⁹ aie t labore corporis.i.exercitio. Est .n.certū qꝙ a multis alys cāis ꝑter istas ꝑt effi⁹ ꝓtigere.

¶ Et iste qdē ꝫ plm recedūt in die vno t raro ptrāseūt tertiū die.nā si ptranseant illā ꝙtitatē estimaī de eē earū qꝙ ipse pmutanī. Et intētio qdē pmutatiōis ē qꝙ retētio calitatis ptrāsit spiritū aut ad corpus aut humorē.lz sint de boib⁹ q̄ dicāt qꝙ ipsa qñqz remanet sex diebus t ꝓsumiī integra consumptione cui nō eēt similis si permutaretur ad aliud genus.

¶ In hac pte ponit tps duratiōis effimerarū.t dic tria.p⁹ qꝙ feb.effimere ꝫ plm recedūt in die vno.i.in.24. horis. t raro ptrāseūt tertiā die.t si ptranseāt tertiā die estimatur qꝙ ipse pmutanī ad humoralez vel ad etbicā.2⁹ dic qꝙ itentio b⁹ pmutatiōis.i.qꝙ hec pmutatio sic itellr qꝙ retētio calitatis.i.calitas fixa ptrāsit spūz ad corp⁹ aut humorē.qz figiī in corpe aut hūore t nō in spū. Ex q̄ manifeste collige ex mō loq̄ndi Aui.qꝙ cū fit etbica aut putrida cessat effi.q̄ p⁹ fuerat.qō ēt ē de itētiōe Hal'. t Isaac locis supra allegatis.3⁹ dic qꝙ qdā ex boib⁹ dicūt qꝙ effi.qñz remanet sex dieb⁹ t ꝓsumiī integra ꝓsumptiōe cui ꝓsumptiōi integre nō eēt filis si pmutareī ad aliō gen⁹ febriū.q.d.qꝙ ī bis sex dieb⁹ remanet effi.absqz trāsitu in aliud genus febriū.Cā q̄re durat ꝥa effi.solū.24.horis ē.qz spūs sūt tenuissimi.q̄re vel corrūpunī in B rpe.vel p ifrigidationez ad benignū reducunī nisi bēant cāz ꝓtinue fouētez.ptrāseūt aūt aliqñ vsqz ad diē tertiū t vltra qñ sunt nō ꝥ pēdētes a cā corpea ꝓtinue calefaciētis. Nec ē credendū qꝙ idez spūs nūero faciat effi.durāte trib⁹ aut plib⁹ dieb⁹ cū fere in q̄cūqz cibatiōe restaurenī nouī spūs.ū.terapēti.p̄mis q̄ spiritib⁹ corruptis accendiī calitas in alys donec rēoueaī cā corpea a q̄ pēdet calefactiō eē spūs. ¶ Cōtra 3ᵐ dcm̄ istaī.qz pōt vna putredo ꝓsumi in pauciozib⁹ q̄ sex dieb⁹.q̄ dcm̄ Aui.nō vez.aᵐ manifestū de tertiana vnius poxilmi t de febrib⁹ pacutis q̄ in 4°.terminanī. ¶ Rñdē dū qꝙ ꝓsumptio illaz nō est filis ꝓsumptiōi effi.qz ille cū manifesta euacuatiōe cōsumunī.effi.vo nō: cū suba spirituosa nō possit sensibiliter euacuari.

¶ Et hec qdē febris ē facilis curatiōis t difficilis cognitiōis. t silr pncipiuz etbice.

¶ In hac pte diē qꝙ feb.effi. ē facilis curatiōis t difficilis cognitiōis. ¶ Cōtra effiᵃ ē facilis cognitiōis apud Halʼ.p de dyis febriū. ¶ Dōz duplr.p qꝙ effi. ꝓparata ad putredinē ē fm plm difficiliozis cognitiōis q̄ putredo. t B voluit Auic.ſz ꝓpata ad pnᵐ etbice ē faciliozis cognitionis. t ꝑcipue cū etbica ē alys febrib⁹ ꝓplicata:t B voluit Halʼ.

¶ Alr dōm est qꝙ effimera cū icipit ē difficilis cognitōis. cū aūt ꝓcessit vsqz ad statū vel declinatiōez est facilis cognitiōis.p̄mū voluit Aui. 2ᵐ Halʼ.Est aūt difficilis cognitiōis:qz parū ipedit boīez in suis opationib⁹. t calor suus est parū mozdax vix recedēs a dispōne sanitatis. ¶ Itez vr qꝙ etbice pnᵐ sit difficilis curationis:cū sit calitas fixa in mēbris nō facile remouibilis. ¶ Dōz qꝙ ē facilis curationis ꝓpata ad putredinē fm plm occurrētes. qz sibi nō debeī in pn⁹ nisi infrigidatio q̄ facilr p applicita t assumpta ꝙfici potest:sed putridis ꝓter ifrigidatiōē que debetur feb.est alia itentio circa digestionē humoris t ipsi⁹ euacuationem que nō facile completur.

¶ Et boies qdē veloci⁹ cadentes in febres effimeras: t q vehemēti⁹ ledunī ab eis si erreī in eis: sunt illi in qb⁹ calor t siccitas sunt magis vicētes: qñ pueniūt velociter ad etbicā t tertianā. Beiñ illi in qb⁹ calor t hūiditas vicūt: qñ pueniūt velociter ad febrē putredis. Deide illi i qb⁹ calor ē plis. Diñ illi i qb⁹ ē plis siccitas:

¶ In hac vltia pte ponit q̄ corpa sint ad feb.effime.patiora.2⁹ dat quēdā canonē.ibi 2ᵃ. (Et cū illi). In p⁹ pte pōit ꝙtuor ordines ꝓpatozū tā ad casum ī effimera ꝙ ad B vt ledanī ex effimera. In p̄ gradu sūt corpa cala t sicca:qñ pueniūt velociter ad etbicā t tertianā.in scōo ordie sunt cala t hūida:qñ pueniūt velociter ad feb.putredis.in 3⁹ gradu sūt cala tātū.in 4.⁹ sūt sicca tātū. ¶ Cōtra.cala tātuz sūt magis ꝓparata ad effime.ꝙ cala t hūida hūiditate ꝓhibēte spūuz iflāmationez.igiī ordo malus. ¶ Rñdet ꝓcedēdo illud ad qō deducīt.ſz ītēio Auic. fuit ordinare ista corpa nō solū in ꝓpatiōe ad casū ī effimeras:sed ad casū ī effimeras.t ad lesionē ab eis silʼ. Nūc aūt corpa cala t hūida sūt magis apta ledi ex trāsitu ad effi. ꝙ corpora cala tantū.qz citius trāseunt ad putredinē ꝙ calida tantū. Aggregatū ergo ex vtraqz ꝓparatiōe est maius in calidis t humidis ꝙ in calidis tm̄.

¶ Et cū illi q bñt ꝓpionē calidā t siccā accidit fames. t adueniūt cuz ea vigilia t labor aialis t labor corporeꝰ: festinat ad ipz febris effimera cū horripilatiōe q̄dā:qꝙ si nō succurraī t cibeī stati festinabit ad ipz febris putredis.

¶ Quid dicat ī hac pte vltia ē satis manifestuz. Sz ē dubiū qñ febris effimera icipiat cū horripilatiōe: cū ñ ꝓueniat effimere icipe cū typo nec pulsus coartatōe. vt ī ca⁹ seq̄nti. Dōm horripilationē fieri in corpe colerico ex gbusdā vaporib⁹ ad cutiz sparsis p calefactionē effimere t nō accidit merito spūuz.nisi q̄ succuraī iuxta textuz bis corpibus colericis cū cibo gete animi t corpis sōno t hꝺ ifrigidantib⁹ facile trāseūt in effi.t ex effimera ī putridā.

¶ De signis effimerarum in generali.

DE ꝓprietatibus earum est qꝙ ipse non fiunt a causis antecedentibus.

¶ In B ca⁹ agiī de signis febriū effimerarum in gñali.t hꝺ B capl'm.8.ptes ꝫ qꝙ sūt octo maneries signoz ipsi⁹ effimere. ¶ Pria ē supta a cāis. 2ª a ꝙatōe coartatiōis pulsus.3ª a calitate miti. 4ª a pulsu t pria silʼ.5ª a pulsu tm̄.6ª ab accūtib⁹.7ª a sudore.8ª ab experiētia p balneuz.partes patebūt discurrēdo p textum.

¶ Pria maneries signoz effi merazz est qꝙ nō fiunt cāis añtib⁹.i.corpeis.ſz a cāis pmitiuis.t B itelligiī de effimeris veris.nā nō vere pōt fieri a cāis corpeis iuxta determinata supi⁹.t est hoc signū ꝓpriū effimerazz verazz.qz conuenit oī effimere vere sed non soli.cū etiaz multe putride fiant a causis pmitiuis.

¶ Necz icipiūt cū coartatiōe et ē qꝙ ipse nō incipiūt fm plm cū rigore et frigore extremitatuz et ꝓfundatione calitatis et declinatione ad pigritiā et somnū et submersionē pulsus et subtilitatē ei⁹ et diuersitatē ei⁹ et quitatē ipsius: imo forasse accidit ī pncipio earum silitudo frigoris et horripilatōis et punctio cui⁹ cā ē vapor

chimi mali ⁊ remouet velociter ⁊ accidit ꝫ ra ro rigor pp multitudinē vapozū ledentiū lacer tos pp punctionē suā supflua multitudie.

¶ Ponit z^am manerie signoz sumptoz a ꝓuatiõe coarta tionis pulsus. ⁊ dic duo. p^m q nõ icipiũt effimere cũ coar tatiõe pulsus: ⁊ ē q nõ icipiũt ipe ſm plin cũ rigore frigo re extremitatū ⁊ horripilatiõe notabili neq cũ ꝓfundita te calitat pigritia ⁊ somno ⁊ submersiõe pulsus cũ diuer sitate ⁊ paruitate ipsius. Nã hec paruitas cuz diuersitate a mã suffocãte ⁊ tegẽte ppie dr pulsus coartatio. ¶ z^o di cit q fortasse i p̃n^o accidit filitudo frigozis ⁊ horripilatio nis: ꝫ nõ frigus nec horripilatio notabilis. Dui^o ãt simul tatis horripilationis ⁊ frigozis cã est vapor mali chimi. i. humozis vñ facilr remouet. Et silr accidit sed raro rigor ita vt mẽbra se ꝺcutiãt pp multitudinẽ vapoz ledẽtium lacertos extrinsecos ⁊ cutiz p punctionẽ suã supflua multi tudine. maior. n. multitudo regrit ad faciẽdũ rigorẽ siue silitudinẽ rigozis q̃z silitudinẽ frigozis aut horripilatiõis. Et bñ dcñ ẽ bꝺ typos fieri a vapozib^9 ⁊ nõ ab humozib^9 ſm q accidit in p̃n^o feb. iterpolatarũ. sic eni feb. eẽnt foz tes ⁊ diu durãtes. isti tñ vapores nõ sũt putridi neq; bñt calitatẽ fixã ꝫ eleuati sũt p calitatẽ febrilẽ ab bũozib^9 nõ putrẽtib^9. nã si eẽnt putride ⁊ quẽirẽt ad coz eẽt fe. putri.

¶ Et ẽ ei^9 iflãmatio nõ mozdicatiua aspa: imo bona sic calitas cozpis laborãtis ⁊ ebrij.

¶ Dic ponit tertiã manerie signoz sũptaz a calitate. d. q eius calitas nõ ẽ mozdicatina. i. acuta foztiter ipzimẽs in tactũ neq; aspa. q nõ ẽ cũ siccitate ⁊ ineq̃litate: ꝫ bona. i. mitis sic ẽ calitas laborãtis ⁊ ebrij ad driaz calitatis pu tredinalis q̃ ẽ mozdicãs. ⁊ calitatis etbice q̃ ẽ aspa. ¶ Cõ tra calor fundat in suba subtili g̃ ẽ mozdicatiu^9. nec ꝺñia. q: dolor mozdicatiu^9 fit ab bũore q q̃litate bz acutã. z^o p̃ mi. ca^o de spẽb^9 dolozis. ⁊ similat calozi ebrij: q ẽ mitis sic ille: q̃uis calor ebrioz q̃q occidat: vt in 2° affo. Si ine briatus gliget. Credo tñ ebriuz nõ mori merito calozis: vt calor ẽ: ꝫ merito multitudis vapoz vini cerebz opilãtiũ ⁊ pducẽtiũ ad apoplĩã. vñ ꝓhibito anbelitu fit suffocatio.

¶ Et cũ vria est in primo die digesta ⁊ pulsus bonus tũc iudica q ẽ febris effimera. ⁊ illõ iõ qñ vrina nõ alterat in ea inq̃tum ipsa est effi mera: ⁊ est sedimẽ eius digestũ non decliue ad colorẽ humoris. ⁊ est quãdoq; nubes eius pẽ dẽs. q̃q; est natãs eius boni coloris. ⁊ quan doq; accidit vt nõ equẽt color ei^9. tñ ei^9 suba ẽ eq̃lis: ⁊ nõ alterat color eius nisi ꝓp id qõ assо cia ei de cã alteratõis vrie: q̃uis ñ sit illic feb. effimera ex eo qõ dicem^9 i tertiana ⁊ silib^9 ei.

¶ Ponit q̃rtã manerie signoz sumptã ab vria ⁊ pulsu sit dicẽs: q qñ vria ẽ in p̃ die digesta ⁊ pulsus bon^9. i. nõ coar tat^9 sic i p̃n^o iterpolatoz nz ẽt puus ⁊ freq̃ns sic i p̃n^o erbi coz: ꝫ magn^9 velox ⁊ freq̃ns sic dicẽt iferi^9. tũc iudica q ẽ febris effi^ra. Et illõ iõ qñ vria nõ alterat in ea. s. effi. nisi inq̃tũ effimera q̃ p calitatẽ simplicẽ suã absq; alioz bũoz mixtiõe põt vrinã tigere ꝫ paz. ⁊ iõ subiũgit q sedimẽ. i. ypostasis ẽ digestũ ⁊ nõ decliue ad colorẽ bũozis. s. peccã tis: cũ effi^ra sit ĩmãlis. Ei^9 ãt nubes. i. ypostasis ẽ q̃q; pen dẽs circa me^m vrie. ⁊ q̃z ẽ natãs exñs circa supficiẽ ꝫ q ꝺueuit eẽ i sua disp̃one nãli. boni colozis. i. nõ mltũ pmu tati a coloze nãli. Et subdit q q̃z accidit vt nõ equẽt co lor ei^9. tñ ei^9 suba ẽ eq̃lis. i. mediocris ꝫ q ꝺueuit esse in sua disp̃one nãli. Et demũ dic q color vrine nõ alterat. s. notabilr nisi ꝓp illõ qõ ei associat de cã alteratiõis vrine

q̃uis illic nõ sit feb. effi. ⁊ sũt cãe q̃ põt eẽ idrñter i effi. in tertiana ⁊ q̃buscũq; alys febrib^9 sic calitas epis supflua: nimia abstinẽtia ⁊ silꝫ. Ex quo iferẽt q p simplicẽ altera tionẽ vria põt aliq̃liter tingi lz illõ parũ sit. magna. n. tin ctura ẽ p amdixtionẽ rei tingẽtis: lz de ꝫ nõ sit puuz du^9 qz si textus dicit: ⁊ illud iõ q̃ñ vrina nõ alterat in ea inq̃ tũ effi. text^9 ẽ clarus: ⁊ optie ꝺcordat pticulis sequẽtibus.

¶ Sz ꝺ hũc textũ ẽ text^9 Aui. i ca^o de febre effime. ex an gustia cũ dixit q signa ei^9 sunt igneitas vrie ⁊ acuitas ei^9. Itẽ in ca^o de feb. effi. ex ira ẽ aq̃ rubea acuti tact^9. Rñde bir q illud nõ ẽ merito effi. inq̃tũ effi. i. inq̃tum calitas ĩmãlis accensa in spiritibus ꝫ est merito inflãmationis epatis ⁊ humoz: qõ põt ẽt accidere in alys febrib^9. vñ alĩ quid humoris cũ vrina pmiscẽt tingẽs ipsaz.

Dubitatur vtrũ digõ appens i vria i p̃n^o ⁊ in toto ꝓcessu feb. sit signũ sufficiẽs ad ꝺcludẽdũ effimerã. ¶ Ja q̃ dubrenẽdũ ẽ q sic. vbi feb. icipiat a mã digesta. in q̃ casu sola digõ nõ ẽ signũ efficax ꝫ digõ sil cũ bonitate plius. ¶ Cõtra. q: effi^ra ẽ mozb^9 imãl. g̃ si gnũ ei^9 ñ oz eẽ supũ a mã. ¶ Ad qõ dr q lz nõ bẽat mãz a q̃ pẽdeat: ⁊ lz sig^a digõnis nõ sumant a mã ei^9: sumũt tñ sig^a digõnis maxie bõa ypostasis ⁊ mediocritas subẽ ab bũozib^9 nãlib^9 i cozpe effimeãte reptis. ¶ Et si istẽt z^o q digõ põt appere in fe. tertiana q̃ bz tñ duos pozismos in p^a die. g̃ illõ nõ ẽ signũ efficax ad significadũ effimerã. ¶ Dõz q signũ digõnis: lz appeat in fine p̃mi diei: nõ tñ apper i p̃n^o sic in effimera. ¶ Et si istẽt z^o qz in effi. ex nau seatiua satietate ⁊ opilatiõe appet vria cruda. Dñdũ illõ nõ esse merito effimere: ꝫ merito cãe eius.

¶ Et pulsus ẽ decliuis ad spissitudinẽ ⁊ foztitu dinẽ ⁊ magnitudinẽ nisi in ea q̃ ẽ a passiõib^9 de bilitãtib^9. ⁊ nisi fuerit in stõ bũoz mozdicatiu^9 aut frigidus aut causa alia de bis que mutant pulsum ꝓter febrem.

¶ In hac gnta ꝓte põit gntã manerie signoz sũptã a pul su. ⁊ p̃ declarat q̃lis ꝺbeat eẽ pulsus effimerãtis ſm gnq; ꝺitões. in z^o pte põit canonẽ correctiuũ circa dcã de pul su ⁊ vria ibi (Et scias) p^a ꝺditio ẽ q pulsus ẽ spissus fortꝫ ⁊ magn^9. Ex q̃ ꝺcludit q sit velox nisi i ea effi. q̃ ꝓuenit a passiõib^9 debilitãtib^9: sic dolore vehemẽti ⁊ bꝺ: ⁊ nisi fuer it in stõ bũoz mozdicatiu^9 aut frigidus: sic frigus flãtis aut cã alia de illis q̃ mutant pulsuz ꝓter febrez sic exercitiuz forte resoluens ⁊ nimia fames.

¶ Et raro qdẽ diuersificat. si vero diuersificet erit ei ordo. nã si diuersificet illud tunc erit pp cãm aliã afficedentẽ febrẽ aut vicinãtez ei sicut est labor vehemens aut mordicatio vehemẽs in visceribus: ⁊ similia bis.

¶ Scõa ꝺditio q pulsus effimerãtis raro diuersificat. et si diuersificet erit ei ordo i diuersitate sua. Cã ãt diuersi tatis nõ ẽ effi. inq̃tũ ẽ effi. ꝫ cã añs febrẽ: sic exercitium vehemẽs aut pp cãz vicinã. i. exñtẽ silꝫ cũ effi. sic mozdica tio vehemẽs in viscerib^9. ⁊ silia bis q̃ faciũt pulsuz diuer suz resolue^9. aut opprimẽt aut pp fortẽ pugnã.

¶ Et q̃q; accidit vt idurerur pp frigus vehe mens ⁊ ispissans ifrigidãs: aut pp calitatẽ so lis vehemẽtez exiccantẽ: aut pp vehementem laborẽ exiccantez aut famez aut angustias aut vigilias aut euacuationes.

¶ Tertia ꝺditio q pl̃ius effimerãtis nõ dz eẽ dur^9: lz q̃ꝫ idureẽt aut pp frig^9 vehemẽs. s. extrinsecũ idurãs arteriã aut pp solis calitatẽ vehemẽtẽ exiccantẽ arteriã. aut pp

laborē vehementē aut famē aut angustiaz.ſ. oziis ſtōi.aut vigilias aut cūones:q̄ oia exiccāt ⁊ idurāt arteriā.

¶Et q̄ñq̄ festinat in eo dilatatio ⁊ tardaſ̄ constrictio ⁊ nō festinat plꝰ q̄ñ nālis niſi raro ⁊ cū velocitate pauca:qm̄ necitas euētationū i eo ē vehemētioꝛ q̄ñ necitas educendi vapoꝛē cozruptū. vapoꝛ.n. in eo nō ē cozruptꝰ ꝓpatōe ſui ad equalē:imo ē bonus comparatiōe ſui ad eū ⁊ cū ambiguus ſit tibi pulſus ⁊ constrictio eius tunc ſcias ex anhelitu.

¶4ª cōditio pulſus eſt q̄ diaſtoles ſiue dilatatio festinat .i. velocitaſ̄ ⁊ tardaſ̄ cōſtrictio ſiue ſiſtoles ⁊ nō festinat .ſ.cōſtrictio plus q̄ñ nālis niſi raro.i.parū.⁊ ē cū pauca velocitate.i.i ꝓpatōe ad diaſtolē. Oiuz boꝛ cāz reddēs dic̄. q̄ necitas euētatiōis ē vehemētioꝛ in effimeraē q̄ñ necitas educēdi vapoꝛē cozruptū.q̄ vapoꝛ nō ē cozruptꝰ i effimeraē ꝓpatiōe ſui ad eū. ¶Circa q̄s ptes notādū q̄ dia ſtoles in effimeraē eſt maioꝛ velocioꝛ ⁊ frequētioꝛ q̄ñ ſit ſiſtoles.q̄ necitas euētādi eſt maioꝛ q̄ñ necitas mūdificā di ⁊ educēdi vapoꝛes cozruptos.cōſtrictio tñ in effimera eſt maioꝛ velocioꝛ ⁊ freq̄ntioꝛ q̄ñ ſit cōſtrictio ſui ſani ſed nō multū.q̄ vapoꝛes effimeraēs ſunt calidioꝛes q̄ñ ipſi ſani:tñ nō peccāt in groſſitie aut mltitudie magna reſpectu ſui ſani.⁊ B eſt q̄ dixit. vapoꝛ nāq̄ in eo nō ē cozruptꝰ in ꝓpatōe ſui ad eū.q̄ ītellr in mā ſubta: nō āt i calitate. Eſt.n.calioꝛ in effimeraē q̄ñ in nō effimerante.⁊ cū ambiguus ſit tibi pulſus q̄ tu nō ꝓhēdas eiꝰ constrictionē q̄ a paucis ꝓhēdiſ̄ niſi a Hal.tu debes iudicare p anhelitus. nā pulſus ⁊ anhelitus ꝓportionanſ̄. ¶P.videbis dilatationē anhelitus maioꝛē velocioꝛē ⁊ frequentioꝛem in effimerante q̄ñ ſit constrictio.⁊ constrictionē maioꝛē velocioꝛē ⁊ frequentioꝛē q̄ñ tempoꝛe ſanitatis.

¶Et pulſus q̄dē redit pꝰ eradicatōz eiꝰ ad ꝓſuetudiez eiꝰ nālē i cozpe illo ⁊ hoc ē ſignū bonū.

¶5ª cōditio q̄ pulſus poſt eradicationē febris redit ad cō ſuetudinē nālē.⁊ B ē ſignū valde efficax ſup effimera. in būoralibꝰ nāq̄ q̄ñis ſint ītерpolate fm plīm nō oīo redit ad diſpōnē nālē pp alīq̄s religas būoris putrētis.

¶Et ſcias penitꝰ q̄ quotiēs vrina ⁊ pulſus ſūt boni ſignificāt q̄ febris ē effimera. ⁊ q̄ñ nō ſūt boni nō oz q̄ nō ſit effimera.multotiēs.n.ē i ea vrina ticta ⁊ pulſus diuerſus ⁊ debilis ⁊ puꝰ.

¶In hac pte ponit canonē correctiuz ſigni ſumpti a pulſu ⁊ vrina dicēs.q̄ q̄tiēs vria ⁊ pulſus ſunt boni ſignificatur q̄ feb.ē effimera.ſz q̄ñ nō ſūt boni nō oz q̄ tu iudices q̄ nō ſit effimera.nā multotiēs ē vria tincta.ſ. notabiliꝛ ⁊ pulſus diuerſus debilis paruus pp cās alias ab effimera.

¶Cōtra.ad cuiꝰ eē ſegtur aliq̄d: ad eiꝰ nō eē ſegtur ꝓriū: vt Meſue z?ca?q̄ ſi vrina bona ſignificat effimeram: q̄ñ nō ē bona ſignificat q̄ nō eſt effimera. ¶Dōm q̄ ꝓpoſitio illa vificaſ̄ in cāis ⁊ effectibꝰ ꝓxis ⁊ adeq̄tis.

¶Et de illis q̄ ſignificāt q̄ ipa ē febris effimera ē vt ſit p̄cipiū eiꝰ facile ⁊ leue. ⁊ ſit augmētū eiꝰ nō addēs ſupra duas boꝛas: ⁊ nz aſſocient ſtatui accīa vehemētia. ⁊ vt nō accidāt i ea accidētia prava. ⁊ nō ſit i ea ebulitio calozis vehemēs: ⁊ miozanſ̄ cū ea dolores. q̄ ſi cū ea fuerit dolor capitis aut dolor alius nō ſit fixus iſeparabilis poſt eradicatiōez eius. Et hec quidem ſignificant q̄ ipſa eſt effimera.

¶Ponit 6ᵐ maneriē ſignoꝛ ſumptā ab accītibus diccēs q̄ febris effimera hz p̄nᵐ facile.i.paucoꝛ accītiuz ⁊ leue .i. facile tolerabile.alr leue.i.cū calitate remiſſa. z? dic̄ q̄ augmentū eiꝰ nō eſt addēs ſupra duas boꝛas. caloꝛ enim actualis in re tenui in puo tpe tēdit ad ſummū. ⁊ in ſtatu ſunt accītia parua ⁊ doloꝛes.ſ.capitis ⁊ alioꝛ mēbꝛoꝝ minuūſ̄. Et ſubdit q̄ ſi aliq̄n accidat doloꝛ capitꝭ aut aliꝰ doloꝛ ſic̄ i cozpibꝰ valde ſenſitiuis:ille doloꝛ non eſt fixus ſed īmediate eradicaſ̄ ceſſante effimera.⁊ hoc eſt ſignuz efficax.nō eniz ita accidit in putridis.

¶Et plz q̄dē eradicatōis eiꝰ fit p ſudoꝛē ⁊ bīoroſitatē ſilez ſudoꝛi nāli ñ bīoroſo.⁊ ñ ſit vehemēs ſupfluitas itez i q̄ātitate ſua:imo appꝛopinq̄t ſudoꝛi nāli i q̄ātitate ſua ſic̄ ē ꝓpriꝰ ei i qualitate ſua. ſi eniz videris ſudoꝛē plurimum tunc febris erit non effimera.

¶7ª ꝓgerics ſignoꝛ ē q̄ fz plz terminaſ̄ effimera p ſudoꝛē ꝓpinquū nāli in q̄litate ⁊ q̄ātitate.naz ſi eēt multꝰ non eſſet effimera. Silr ſi eſſet mozdax aut acutus aut ſapiēs nāz extranea alicuiꝰ hūoris ſignificaret q̄ nō eēt effiᵃ.

¶Et de eis de qbꝰ febris effimera expiēt:ēvt ingrediaſ̄ balneū bñs eā: cūq̄ mozā fecerit euenire i eo q̄ſi boꝛripilatiōez nō cōſuetā ſcit q̄ febris eſt febris putredis: ⁊ egrediaſ̄ bñs eaz ex balneo ilico. ⁊ ſi nihil alteratur a diſpoſitione ſua tunc febris eſt effimera.

¶Ultimo docet cōgſcere effimerā p expiētiā de balneo. Et pz qō dic̄. p balneū.n.i febre putrida liq̄fiūt būores q̄ peruenientes ad mēbra ſenſibilia faciunt boꝛripilationez non cōſuetam. hoc aūt nō accidit in effimera. ¶Bētilis ſuper hoc capitulo mouet duo dubia.

Primum dubitaſ̄ vtꝛ effimera bēat q̄tuoꝛ tēpa. ¶In B dubio tenēda ē hec ꝓ. lz effimera nō bēat q̄tuoꝛ tpa penes māz diſtincta. hz tñ q̄tuoꝛ tpa penes moꝛbi eēntiā ⁊ accītia ꝓdiſtincta.pᵒpo ē mālefica. q̄ eſt moꝛbꝰ īmālis.zᵐ ptē declarat Auic.in ſexta manerie ſignoꝛ effimeraꝛ q̄ attribuit ſibi p̄nᵐ leue.augmētuz bzeue:ſtatuz nō prauū: declinationē pfectaz.

Secundum dubiū vtrū aliq̄ effimera ſit mortaſ̄. ¶In q̄ dubio teneaſ̄ hec ꝓ. licz effimera fm plīmū ſit ſalubꝛis ⁊ ad ſalutē terminec̄. Aliq̄ tñ eſt mortaſ̄ de nēcitate ad mortē terminānda.pᵒ pa ꝓnis pbaſ̄. nā effi. eſt egritudo parū ſeua nō timoroſa. ⁊ ꝓpe nō nūeraſ̄ iter acutas:q̄uis ſit bꝛeuis terminatōis:vt ē apō Auic.ſupiꝰ in caᵒ 3:bꝰ ꝓme ſen. zᵃpa ꝓnis ꝓbaſ̄. Naz in effimera pūt eē ſpūs cozdis:⁊ ipm coꝛ ifecti q̄litate venenoſa: vtputa p iſpiratiōē aeris peſtilētialis: quapp ſpūs cozdis poterūt cozrūpi añq̄ nouī regenerenſ̄.⁊ ſic accideret moꝛs.⁊ B mō ꝓcederet aliquā effimerā eē moꝛbū peſtilentialē mortalē. ¶Scdo ēt ſi nō eēnt ſpūs ifecti maligna q̄litate nec eſſet peſtilētial: pōt tñ eē mortaſ̄ reſpū alicuiꝰ ſubi.nā ipſa eſt moꝛbꝰ:⁊ ledit ſenſibiliꝛ opōes:⁊ ē alicuiꝰ potētie ad debilitādū vtutē. ¶Cū aūt ſit nēcium ex decurſu etatiuo boiez tpatū ocuenire ad nō gradū virtutis:aliq̄n effimera bēbit ꝓportionē maioꝛis ineq̄litatis ad vtutē eiꝰ. q̄re moꝛietꝭ ex effimera. Amplius ſic dic̄ Bētilis ex auctrate Hal.in lib.de q̄tuoꝛ tpibꝰ moꝛbi.effimera poterit eſſe mortaſ̄ vni hoī ⁊ nō alteri.q̄ vnꝰ hz ſanitatez vniꝰ modi nō potēt̄ reſiſtere effimere.alter facillime reſiſtet.ſanitates.n.q̄rūdā in ſidiuiſibili ꝓſiſtūt:ita vt a quocūq̄ exceſſu ſupra tēperamētū ſuū facillime ⁊ multū patiunſ̄.Quidā aūt difficillime ⁊ vnꝰ multū ledit ab vna re ⁊ nō ab alia,alter eō. Tāte aūt varietates ꝓtingūt fm va

rias ꝓportiões extorũ ⁊ ql̃itatũ extox ⁊ ꝑ varią ꝓportiõe mẽbrox iter se. vñ in vno idiuiduo cox ꝓpatit vni mẽbro ⁊ nõ alteri. in alio idiuiduo cõ. ⁊ 3°. ꝑm ꝓpꝛtionẽ varią nãrũ iter se. ſ. opꝛonis ꝓpõnis ⁊ vnitatis. ⁊ q̃rto ꝑm varias q̃litates ſequẽtes mãm. ⁊ 5°. ꝑm varios influxus celestes. ⁊ 6°. in pleriſq; ꝛtingũt ꝑ varietatẽ acuitatis ſenſus. ⁊ eius obtuſionẽ. ¶ Utrũ aũt effimera ſit poꝛiſmalis videbiť in cap°. de effi. ex opilatione ⁊ nauſeatiua ſatietate.

PERMVTATIO FEBRIS EFFIMERE.

¶ Cũ expedit vt febrẽ effimeraz patiẽs cibeť ⁊ errat medic⁹ ſup eã ⁊ nõ cibet ipz: ꝓmutať febris i coꝛpib⁹ colicis ad ethicã icẽdẽtẽ ⁊ in coꝛpoꝛib⁹ carnoſis ad ſinochã q̃ eſt abſq; putredine. ⁊ forteſſe ꝓmutať ad illã q̃ ẽ cũ putredine.

¶ In hoc capꝰ ponit Auic. cãs ꝓmutatiõis feb. effime. ad alias febres. Et hz hec ꝑs duas ꝑtes ꝯz q⁹ ſunt due cãe ſiue duo errores h̃ ſpecificati qb⁹ fit trãſit⁹ ex effimera ad alias feb. vt̃. ibi z°. (Et ſil'). In p° dic̃ q⁹ ſi expedit vt patiẽs febrẽ effimerã cibeť ⁊ medic⁹ erit obmittẽs cibationẽ tũc febris effimera ꝓmutať in coꝛpib⁹ colicis ad ethicã icendẽtẽ ⁊ in coꝛpoꝛib⁹ carnoſis q̃ ſunt ſanguinea ad ſinochã ſine putredie. ⁊ forteſſe ꝛtinuata actiõe calozis febrilis ꝓmutať ad ſinochã cũ putredie. Rõ qz obmiſſio cibi ẽ cã h⁹ ꝓmutatiõis ⁊ cibatio ꝓhibz ipſã. qz cib⁹ refrigerat coꝛp⁹ ⁊ ꝓꝑe ꝛueniẽter exhibit⁹. ⁊ humectat ipz: q̃ꝓp ꝓhibet vlteriozẽ calefactionẽ ⁊ exiccationẽ. ¶ Notãdũ q⁹ ꝑ ethicã icẽdẽtẽ dz itelligi ethica hñs calozẽ itenſuz. nõ. n. oẽs ethice hñt eũdẽ gradũ calozis ſz diuerſificanť ꝯz coꝛpoꝛũ ocꝛones ⁊ ꝯz cãs faciẽtes eas. in caliozib⁹ eni coꝛpibus fit ethica cũ maiozi gradu calozis ꝓp ſimboleitatez. ſz i frigidiozib⁹ ẽ remiſſiozis gradus. Agẽtia ẽt valde calida calitatẽ figũt itenſiozẽ. ⁊ eõ remiſſius cala remiſſiozẽ. nõ ẽ tñ negandũ gn coꝛpa colica poſſint ꝑ cibi omiſſionẽ ꝓduci ad febres colicas: imo forte valde citi⁹ q̃ſ ſanguĩea in ſanguineas. ſz maxie locut⁹ ẽ de ethica. in hãc. n. mlto magis parata ſũt q̃ reliq; coꝛpa. alter text⁹ hz ethicã itendẽtẽ. i. ꝓcedẽtẽ vel aptam ꝓcedere ⁊ diu durare. alter textus habet ethicam incendentem. i. cauſonem. ſunt eniz apta perduci ad ethicam ⁊ cauſonem.

¶ Et ſil'r q̃ neceſſariũ ẽ adiutoziũ in apiendo poros rarificãdo corp⁹: ⁊ nõ fit: iflãmatur i hũoribus retentis in coꝛpoꝛe iflãmatione ei⁹ qõ calefacit cũ foꝛtitudine ei⁹ qõ putrefacit.

¶ In hac z° ꝑte ponit z° errorẽ. Nã q̃ꝰ poꝛis opilatis eẽt neciuz ipſos apire vt fieret trãſpiratio ⁊ nõ apiunť accendiť calitas i hũoꝛib⁹ ⁊ accẽdiť iterdũ foꝛtis abſq; putredine: ⁊ fit febris hũoꝛalis abſq; putredie: ⁊ accẽdiť iterduz foꝛtis cũ putredie: ⁊ fit febris putrida. ⁊ h̃ ẽ qõ dic̃ text⁹ ille iflãmaťi hũoꝛib⁹ retẽtis i coꝛpe iflãmatiõe ei⁹ qõ calefac̃. ſ. abſq; putredie ⁊ iflãmaťi iflãmatiõe ei⁹ qõ putrefac̃ Sũt ãt ⁊ mlte alie cãe trãſit⁹ effi'r̃ i alias ſpẽs febriũ ꝑter iſtas. ſz has duas poſuit loco exẽpli vt medicũ cõmonefaciat. ¶ Notate tñ q⁹ hz ſit poſſe ex calitate accẽſa in alys hũoꝛib⁹ fieri febrẽ hũoꝛalẽ ſine putredie. vt iferi⁹ in cap°. de cauſone. medici tñ nõ fecerũt mentionez niſi de febre ſanguinis ſine putredine eo q⁹ illa frequẽtius cõtingit nã exiſte magis ſollicita de ſanguie q̃ de alys hũoꝛib⁹. quapropter illũ magis a putredie ꝑſeruat.

¶ Significatio illius ẽ q⁹ ipſa declinat abſq; ſudore aut hũoroſitate. aut cũ ſudore abſq; mũdificatiõe ꝑ ſudoꝛẽ. ⁊ ẽ declinatio lõga difficil' ⁊ abſq; mũdificatiõe pulſus: imo remanet in pulſu aliq̃d ⁊ remãet dolor capitis ſi fuerit. et

hoc totũ ſignificat ꝓmutatoz ad febrẽ putrefactionis humoris aut ethicaz. nam ſi cauſe fuerit vehementes aut prolõgetur mora eius ꝓmutabitur ad ethicam.

¶ In h̃ ca°. ponit ſigna trãſit⁹ effi'r̃ i alias febres ſic̃ dic̃ rubꝛica. ⁊ ꝑ i gnãli z°. i ſpãli. z° ibi (q⁹ ſi) ꝑ° ps adhuc diuidiť i 4°. ptes ꝯz q⁹ ſũt 4°. ſi°. ꝑ°. ẽ q̃ effi'r̃ declinat abſq; ſudoꝛe aut hũoroſitate. i. ſudoꝛe mediocri. z°. qz hz declinet cũ ſudoꝛe tñ nõ fit mũdificatio integra ꝑ ſudoꝛẽ illũ. 3°. eſt declinatio lõga. ſ. vltra. z4. hoꝛas ⁊ difficil'. i. cũ ſeuis accidẽtib⁹ abſq; mũdificatiõe pulſus. qz pulſus nõ oio redit ad oꝛias nãles. q̃ꝛtũ q⁹ remaneat doloꝛ capitis ſi fuerit: ⁊ ſupplere vos alios doloꝛes ſeq̃ntes febrẽ: qõ nõ ſoleť accidere i effi'r̃. nã recedẽte effi'r̃ c̃ꝑ°. recedũt oẽs doloꝛes ⁊ cetera accña: vt dcñ ẽ i ca°. de ſignis effimeraz. Et h̃ totũ. ſ. aggregatũ ex his q̃ꝛtuoꝛ ſignis ſignificat trãſitũ iã eſſe. fcñ aut ſaltẽ eſſe in fieri ad febrẽ hũoꝛalẽ aut ethicã. naz ſi cãe fuerit vehemẽtes aut ꝓlõgenť in hoꝛa actionis talť fit trãſit⁹ in ethicã. Si vo nõ ſint vehemẽtes aut nõ diu durauerint fit trãſitus in humoꝛalem.

Contra ꝓmũ ſignũ iſtať. qz cũ effimera ſit moꝛbus imãlis declinare ſine ſudoꝛe q⁹ ẽ mãlis non videť ꝓpꝛiũ ſignũ trãſit⁹ in aliã febrem. ¶ Dõz q⁹ q̃uis imãlis ſit tñ ꝓp actionez ſue calitatis liq̃fũt hũoꝛes aliq aut hũiditates ſcõe q̃ declinãte effimera ſub forma ſudoris eũanť cũ q̃rum eũone pfecte declinat effimera. Oꝛ ſi nõ ſuder in declinatõe ẽ aliq̃ q̃tuoꝛ cãrũ. aut qz ſupueniť typus aligs ꝓhibẽs ſudoꝛez. aut qz ſubſeq̃ť foꝛtis calitas ꝑ quã fit illaꝛ hũiditatũ q̃ debẽt ſub forma ſudoris eũari inſenſibiľ eũo. Aut 3°. qz eſt multitudo maloꝛ hũoꝛ q⁹ nõ facile ꝓtui obediũt. ⁊ hec tria ſignificãt trãſitũ in putridã. Aut 4°. qz eſt ꝓuatio hũoꝛ ⁊ hũiditatũ ſcõarũ. ⁊ h̃ vltimũ ſignificat trãſitũ in ethicaz. Oꝛ aũt accidat ſudoꝛ ⁊ febris nõ mũdificeť ſignificat q⁹ caloꝛ nõ ẽ fundat⁹ i re facile euapoꝛabili: ſic̃ ẽ ſpũs. Et ſil'r q⁹ declinatio ſit lõga vltra. z4. hoꝛas ⁊ difficil'. i. ſeuoꝛ accñtium: ⁊ remanẽtia diſpõnũ ꝑter nãz in pulſu: ⁊ remanẽtia doloꝛis capit⁹ oia magis ſignificãt caloꝛẽ ꝑter nãz eẽ fundatũ i hũoꝛe q̃ in ſpũ q ẽ res tenuiſſima facile euapõabiľ. ¶ Et ſi iſtať q̃o declinet effimera ſi ꝓmutať. ¶ Rñdeť q⁹ remittiť aut oio recedit alys febrib⁹ ſupueniẽtib⁹. aut forte obũbrať ꝓp alia foꝛtia accñtia ſupueniẽtia. Et ſi poꝛiſm⁹ iterpolate ſupueniat declinat forte cũ paroxiſmo illo. Penes tñ Thadeũ q nõ vult effimerã ⁊ putridã ſil'r cõiũgi poſſe. Dicendũ febre putrida ſupueniẽte ipaz oio deſinere.

¶ Oꝛ ſi ad ethicaz ꝓmuteť videb tactũ arteriarũ cal'z valde. et videbis febrẽ ſil'z vel fixã. et i oib⁹ mẽbris addiť calefactio ſup repletõez. et in ꝑte acceptõis cibi aut videbis pulſũ ſeruare eq̃litatẽ cũ duritie et paꝛuitate. ⁊ videbis ſigna reliqua que diximus de ſignis ethice.

¶ In hac ꝑte põit ſigna ſpãliũ ꝓmutationũ. ꝑ ad ethicaz. z°. ad ſinochã ſine putredie. 3°. ad fe. putridas. z° ibi. (Et q̃) 3ª ibi (Et q̃) In p° ꝑte dic̃ q⁹ ſi cãe fuerit vehementes aut multũ ꝓlõgate ſic̃ valde lõga aut itenſa triſtitia aut lõga ſtatio ſub ſole: ⁊ ſic de ſingulis effimera ꝓmutať ad ethicã. c° ꝓmutatõis ſigna ſũt q̃tuoꝛ. ¶ Primũ. qz videbis tactũ arteriaꝛ cal'z valde i ꝓpatiõe ad reliq̃s ꝑtes coꝛpis. vñ calitas ꝓcepta i ꝛpib⁹ vbi ẽ mlt̃itudo arteriaꝛ apparebit maioꝛ q̃ reliqs ꝑtib⁹ ꝓuatis arterys. ⁊ ſic de reliqs ꝑtib⁹ arteriosis. ¶ z°. qz calitas fixa in oib⁹ mẽbris eſt ſilis. qz nõ addiť nz minuiť ſic̃ in reliqs febrib⁹. ¶ 3°. qz calefit coꝛpus ꝑ acceptiõis cibi notabil'r ꝑm oia mẽbra. ¶ 4°. qz pulſus ꝓuat eq̃litatẽ cũ duritie ⁊ ꝓuitate. ⁊

in ſūma videbis reliq̄ ſigna q̄ iferⁱ ponenᵗ i ethica.bᶜ qdē ſigⁿ añ pmutationē ſūt debilia.ſz pmutatōe fcā valde manifeſta.hoꝝ ſignoꝝ vificatio refuciᵗ vſq; ad capl'z ō ethica.

¶Et quādo pmutaᵗ ad genⁱ febriū qō noiaᵗ ſi nocbus abſq; putredine videbis additionem ⁊ repletionē calitatis ⁊ iflāmationē faciet.

¶Ponit ſigⁿ pmutatiōis ad ſinochā ſine putredie. ⁊ ſunt tria.ſ.repletio venaꝝ.additio calitatis ſupra calitatē ꝓportionatā effimere.ʒ ē iflāmatio faciet cū rubedie.bᶜ tria ſiᵗ ſignificant calitatē accenſam in ſanguine. ⁊ tu ſupple reliqua ſigna inferius ponēda in capl'o de ſinocha.

¶Et q̄n pmutaᵗ ad febres putredis apparent horripilatio ⁊ diuerſitas pulſus ⁊ pultas ⁊ coartatio. ⁊ ē calitas mordicatia ſicca ⁊ vehemētia accītiū.i vria ꝙo fortaſſe remāet digō ex ſuba ⁊ i plurib⁹ nō apper in ea digeſtio.

¶Ponit ſigⁿ pmutatiōis ad putridas. ⁊ ſunt gnq̄.pᵐ ē horripilatio.i. typⁱ cuꝝ ſpgiᵗ mā ad aliq̄ mēbra in gbⁿ putrere dz.zᵐ ē diuerſitas pulſus pultas ⁊ coartatio. Diuerſitas qdē pp pugnā:qz vtⁿ diuerſoꝰ conaᵗ ſuperare māz ⁊ diuerſoꝰ oppmiᵗ a mā.Parnitas.qz i pn⁹ talⁱ motⁿ coꝛ retrahit ſpūs ⁊ iclinaᵗ nō mltū remittere. Eſt.n.nā magis ſollicita ō mēbris nobilib⁹ itriſecis q̄ extriſecis. Coartatio.n. i pulſu nō ē niſi puitas eiⁿ cū diuerſitate a mā ſuffocāte ⁊ tegēte caloꝛē actualⁱ ſic̄ ignis ſuffocaᵗ ſub lignis viridib⁹.ʒᵐ ē calitas mordicatia ſicca pp fumos putridos. 4ᵐ ē vehemētia accidēciū.ſ.doloꝛis capitis ſitis iſtātie vigiliarū cū ſilib⁹ pp fumos putridos mlto magᶫ ledētes q̄ ſpūs iflāmati. 5ᵐ.q⁹ in vrina forte remanet digō q̄tū ad ſubaz ei⁹ cū nōdū ipreſſerit caloꝛ putredialis in pn⁹ pmutatiōis. ſz i plib⁹ diſpōnib⁹ vrine nō appet digō.ſ.i caloꝛe ⁊ ypoſtaſi:cū iſte facili⁹ pmutent q̄ ſuba vrie. Credo tñ q⁹ Aui.logᵗ de plurib⁹ effi. non de plurib⁹ diſpōnib⁹ vrinarū.nā ſm plm ēt añ pmutatiōez in putridā appet vrina male ꝺditionata pp būoꝛes malos in venis reptos ad putredinē paratos. bi eniz ſunt cā hᵒ⁹ pmutationis.ſz nō ſit negandū in pn⁹ putride poſſe appareꝛe vrinā bene ꝺditionatā. ſic̄ q̄n febris icipit a mā digā aut a mā benigna que facile digeri poteſt.

¶De curatione generali feb. effi. CAP. IX.

IN oib⁹ ſpēbus febris effimere opꝛ vt afferaᵗ ſup coꝛpa patiēciū eas ea q̄ nutriāt eos nutrimēto bono cū velocitate digeſtionis: quoniam febriens eſt eger. ⁊ eger eſt leſus.

¶In B ca⁹ ponit curatōz gnāle febriū effiᶜᵃˢ. ⁊ hz tres partes. In p⁹ docz curare effimeras p aſſumpta nō eūantia. in zª ibi. (Et ꝺcediᵗ eis balneū) docet curare p extriſecª applicata.i 3ª ibi. (Eūone āt) docet curare p eūantia.pª ps diuidiᵗ in ſeptē ptes ꝙz q⁹ ſeptē ſūt canōes q̄s ponit circa aſſumēda.ptes patebūt. ¶Prim⁹ canō ē iſte.oēs patiētes effimerā debēt nutriri nutrimēto bono.qz boni chimi ⁊ pancarū ſupfluitatū. ⁊ cū B ſit faciliꝰ digōnis:q̄n ois febriēs eſt eger. ⁊ ois eger eſt leſus in operationibus reſpectu ſui ſani. quare cū digeſtiua ſit debilioꝛ debēt cōcedi ea que ſunt faciliozis digeſtionis q̄ tempoze ſanitatis.

¶At qbuſdā eoꝝ cōcediᵗ delitiari i eo ſic̄ patiēti ex laboꝛe ⁊ anguſtia ⁊ fame ⁊ illis i quoꝝ coꝛpoꝛibus colera pluria eſt. Et q ꝙqueritur ſe pati horripilationē i pricipio deglutiat cibū iſuſuz i aqua aut vino vt ſit magis penetrās.

¶Scōs canō qbuſdā eoꝝ effimerātib⁹ ꝺcediᵗ delitiari.i. comedere q̄tū bñ pōt digerere. ⁊ iſti ſūt q̄ttuoꝛ.ſ. patiētes effimerā ex laboꝛe. ⁊ effimerātes pp anguſtiā.i. pp nocumētū in oꝛe ſtōi aut ex anguſtia.i. pp igētē triſtitiā pp rē amiſſaz irrecupabilē. ⁊ zº effimerātes ex fame. ⁊ 4º coꝛpa i gbⁿ abūdat mlta coſa.iſti.n. debēt a cibo delitiari:cū ſint exiccati ⁊ ꝙſumpti. ⁊ i qbuſdā eoꝝ ſi mltū ieiunēt timeᵗ ſincopis pp reſolonē ſpūz:aut pp raptū cole ad os ſtōi. Et q cōqueriᵗ ſe pati horripilonē.i. typū deglutiat i pn⁹ horripilatiōis cibū ifuſuz in aq̄ aut in vino aque cōmixto. Nā per hanc cōmixtionez facilius penetrat cibus ad loca in qbus colera cōmouetur faciens horripilationē.

¶Et iſta qdē cibanᵗ ēt i pricipio febris.

¶Tertⁱ canon.q⁹ iſti q̄ttuoꝛ ſupradicti cibādi ſunt in pn⁹ cipio feb.pp cās ſupraſcriptas. ¶Contra.nō pura coꝛpoꝛa q̄to magis nutries tanto magis ledes. zª affoziſ.ſz coꝛpoꝛa abundantia in multa colera ſunt nō pura. q̄ non ſunt cibanda: ⁊ maxime in pn⁹ feb. Rñdetur q⁹ regulariter nō ſunt cibandi:ſed coacte timendo ſincopim.

¶Et qbuſdā pbibeᵗ delitiari i ea ⁊ inuitur eis vt fiant ſubtiliatia ſicut i patiente ex opilatione ⁊ ſoliditate ⁊ ex apoſtemate.

¶4º canō.q⁹ qbuſdaz effimerātib⁹ pbibeᵗ deliciari:imo ꝓcipiᵗ eis ſubtiliatio cibi ſic̄ i effimerātib⁹ ex opilone.ſ.i venis itriſecis. ⁊ i effimerātib⁹ ex ſoliditate.ſ. ex opilone i poris cutⁱ ⁊ i effimerātib⁹ ex apate. ⁊ ſilr ex nauſeatia ſatietate ⁊ ſilib⁹:q̄rū effimera pēdet a cā coꝛpea repletionali.

¶Et meli⁹ qdē ē vt poſtponaᵗ cibatio vſq; ad declinationez niſi in illis quos excepimus.

¶5⁹ canō.q⁹ ſm plm meli⁹ ē vt poſtponaᵗ cibatio vſq; ad declinatiōez effiᵗᵉ. niſi in illis q̄tuoꝛ q̄s excepim⁹. Libatio nāq; nō eſt regularis niſi in declinatiōe. auget eniⁿ calitatē ⁊ prolōgat feb. ⁊ in qbuſdā mām cauſat feb.

¶Et aq̄ frida qdē oz vt nō pbibeaᵗ in pricipio rei:q̄n virt⁹ eſt fortis quare nō timeᵗ debilitaꝛ ⁊ eſt melioꝛ cura in infrigidando.

¶Sextⁱ canon.q⁹ aq̄ frigida nō oz pbiberi in pn⁹ effimere.q̄n vtⁿ eſt fortis: ⁊ nō timeᵗ debilitas caloꝛis inati. ⁊ cuꝝ hoc optime curat effimeram infrigidando.

¶Verū ſi fuerit illic debilitas in viſceribⁱ ⁊ febris iam extendiᵗ aut fuerit vehemens tūc melius eſt vt de ea non multum ſumaᵗ.

¶7º canō. ſi fuerit debilitas in viſceribⁱ. ſ. i mēbris nālib⁹ aut pp raritatē teſture: aut pp fritatē. aut apa: aut lubricitatē. aut ſit pūtia mltoꝛ būoꝛ patoꝛ putredini: qō ꝙphēdiᵗ. qz fe. extēdiᵗ neq; ceſſat i tpe in q̄ ceſſare oz. aut fuerit vehemētioꝛ iſta fe. q̄ ꝙueniat eſſiᵉ. Iſta qdē idicāt trāſitū in putridā i cⁿ pn⁹ nō ꝙuenit aq̄ frida. Et vos ſupplete alias cās pbibētes exhibitōez aq̄ fride. de quib⁹ ifra i. caº generali curationis febrium putridarum.

¶Et ꝺcediᵗ eis balneū cū eoꝝ poriſmⁱ ꝙſumiᵗ i febrib⁹ effimeris pp accītia ō qbⁿ ē būectatio: ⁊ de qbus eſt ſudatio ⁊ rarificatio poꝛoꝝ. ⁊ de eis eſt ifrigidatio in quieta diſpoſitione.

¶In pte pūti curat effimeras p exteriⁱ applicata. ⁊ poſſet hec pars dici i. 8. ptes ꝙz q⁹. 8. ſūt cañ. Primⁿ q⁹ effimerāti bⁿ ꝺcediᵗ balneū. cū eoꝝ poriſmi ꝺclināt pp 4ᵐ inuamēta accītia ex balneo. pmū. qz balneū facē ſudare. zº poꝛos rarificat. 3º būectat. 4º tādē i quieta diſpōne ifridat. ſ. cū hō iā exiuit balneū ⁊ ē gerⁿ. aq̄.n. i poꝛis retēta ſeduc̄ ad ſuā frītatē nālē vt ē apō Aui. zª pmi. caº illo. qdā ornate loq̄ntiū.

¶Et pbibetur vbi timeᵗ caſus putredis.

¶Zº canō, balneū pbibeᵗ vbi timeᵗ cāus putredis vl'is

feb.putridas ꝓpter pñtiã multoꝝ hũoꝝ maloꝝ.naz ꝑ balneũ calefiũt bũectãt agitant:ꝛ sic ad putredinẽ disponũt.

¶Et non opz vt euitet balneuz nisi habẽs eam ex opilatione:propterea q balneuz generet egritudinem putridam.

¶Tertꝰ canõ.nõ oz vt pbibeat a balneo nisi g patit effi. ex opilone.q.o.q ꝟ maxie iter oẽs oz euitare balneũ.ꝛ pp opilonẽ ꝟtellige opilonẽ itrisecã aut extrisecã ab hũoꝛibꝰ pẽdẽtẽ mltis grossis aut viscosis.si.n.opilo itriseca pẽderz a ffitate aeris aut spissitudie cutis aut a balneo a lumioso balneũ ꝓpeteret.q: pozos aperit ꝛ rarificat ꝛ remouet cãz opilationis.sed in opilatiõe ex humoꝛibꝰ multis forte amplius opilat ꝛ ad putredinem disponit.

¶Et silr patiẽs eaz ex satietate nauseatia nisi in fine rei ꝛ cũ dilatant pozi ꝛ descẽdũt nauseatia satietas illic eni opz vt balneet.

¶Quartꝰ canõ.q patiẽs effi.ex nauseatia satietate nõ oz balneari nisi i fine rei.i.nauseatie satietatis.s.cũ paucificata ẽ nauseatia satietas ꝑ võitũ secessũ ꝛ abstinẽtiã.ꝛ cũ dilatant pozi.i.ẽ tps dilatatiõis pozoꝝ ꝟ ẽ qñ hõ in fine nauseatie satietatis sumpsit cibũ g iã digestꝰ ẽ pꝰ ꝛ zª digõne.ꝛ iã digerit digõne zª:ꝛ ẽ i via vt ad mẽbra spgant.tũc.n.ẽ tps balnei vt pozi dilatent ꝛ nutrimentũ ꝑ mẽbra dispgant vel distribuant ꝛ residuũ nauseatie satietatis resoluat.

¶Et hñs catarrũ nõ balneet nisi sit adustiuus.

¶Quintꝰ canõ.q hñs catarrũ nõ balneet nisi sit adustiuꝰ .i.calꝰ.scit.n.ex 5ª terty.de cura catarri q balneũ nõ cõuenit in catarro frido nisi pdigesta mã ꝛ paucificata.sz hñ cõuenit in catarro calo balneũ aq dulcis parũ calẽ ad sedandũ eiꝰ acuitatẽ ꝛ ẽt ad ipm digerendum.

¶Et oẽs habẽtes febres effimeras opz vt non ꝓlongẽt morã i aere balnei: imo i aqua eiꝰ quãtum volunt nisi habẽtes eam ex soliditate ꝛ ex spissitudie.eis eni conuenit vt ꝓlongẽt morã in aere balnei donec sudẽt.

¶Sextꝰ canon.hñtes feb.effi.nõ ꝓlongent morã in aere balnei.s.calo.q addit calitatẽ spũz ꝛ non refrigerat neq humectat:imo morent in aq balnei q̃tũ volũt.i.q̃tuz eos delectat. Ab ꝟ canõe excipiunt patiẽtes effi. ex soliditate ꝛ spissitudine cutis siue pozi sint nãlr stricti siue opilati frigore aeris aut ab aliq̃ stiptico sic balneo alumioso.aut ẽt a mã pauca. Istis enī lz ꝓpetat balneũ aq̃ calẽ tñ multo magis ꝓperit balneũ aereũ.q̃re nõ est ita aptũ reddere inopilationẽ sic balneũ:que remanẽs in pozis reddunt postea se ad suã friditatẽ notabilẽ.ꝛ ẽ apta aliquo mõ opilare. Posset ẽt balneũ maxie aereũ cõcedi hñtibꝰ opilonẽ itrinsecã a paucis hũoꝛibꝰ pendẽtẽ.nã rarificãdo pozos ꝛ sudorẽ ꝓuocãdo posset educere materiã opilantem.

¶Embrocatio autẽ si fuerit infundendo aut ũniẽdo tantum opilat pozos.

¶Septimus canon.aq̃ dulcis calꝰ embrocata aut linita sup corpus effimerãtis aut epithimata opilat pozos. ꝓptea nõ cõuenit effimerãtibus ex opilatiõe.aq̃ eniz hoc mõ applicata cito ifrigidat circa corpora eoꝝ.ꝛ ifrigidata addit in opilationẽ.sz balneũ aque calide minus noceret aut forte iuuaret opilatiõe exĩte leui cũ longiori tempore maneat calm.Silr in effimerãtibus in quibus itẽdimus materiã resoluere ꝓpter mãm suprascriptam. magis cõuenit balneum aque dulcis calide q̃ ipsa aqua calꝰ embrocata aut epithimata. Neq; hic canon contrariatur dictis Auic. quarta ꝑmi.capło de embrocis.vbi dicit.q embroca ẽ medicamẽ cõgruuz ei qõ opz dissolui. Dic eniz canon itelligitur vbi nõ est opilatio notabilis.ꝛ ẽt lz vbi non est opilatio cõueniat ad resoluẽdũ.multo tñ magis balneũ cõuenit cũ dintius caliditatẽ suaz retineat. Et lz casus ab alto sicut fit in embrocis faciat virtutẽ aque ꝓfundius penetrare q̃ penetrat in balneo.tñ hec cita infrigidatio aq̃ embrocate magis impedit resolutionẽ q̃ ipse casus ab alto iuuet faciẽdo penetrare virtutez.vbi aũt esset opus soluz ifrigidare aut humectare ꝛ nõ resoluere hec aqua embrocata magis ꝓperet q̃ balneũ. magis.n. ifridaret ꝛ bũectaret q̃ balneũ.

¶Et i curatiõe ois febris effimere q̃ ẽ ab opilatione extrinseca aut itrinseca fricatio apit poros habẽtis eã.deide si obuiat hũiditati plurie resolut eã.ꝛ si nõ obuiat hũiditati pue exiccat eã.

¶Octauꝰ canõ.ꝛ vltimꝰ ẽ.q fricatio apit pozos hñtis effimerã ex opilone.ꝛ si fricatio obuiat mãe mlte resolut eã. ꝛ si obuiat pauce exiccat eã.Dinus itelligit q si obuiat hũiditati mlte resolut eã.i.paulati ꝛ tarde trãsmutat eã i vapozẽ.Sz si mã fuerit pauca exiccat eã.i.cito resoluit ꝛ ꝓsumit.Hẽtilis aũt dic q fricatio obuiãs mãe multe resoluit ipsam.quia subtiliat dilatat ꝛ spargit ipsam.Sed si obuiat pauce extrahit eã a corpore. vtraq; expõ põt saluari.tutiꝰ tñ est mã existente multa ꝑmittere euacuationez.ꝛ si fiat fricatio mã existẽte mlta fiat fricatio nõ fortis nec valde lõga:sz tãta vt pozi aperiant ꝛ mã aliq̃liter subtiliet.ꝛ ad resolutionẽ disponat.sz mã existente pauca fricatiões fortiores ꝛ diuturniores concedi possunt.

¶Euacuatõe aũt nõ idiget aliq̃s eorũ nisi hñs opilatõez repletionalẽ ꝛ hñs nauseatiuã satietatem ꝛ q habet febrez effimerã ex soliditate cuius corpus est repletum.

¶In hac tertia ꝛ vltima ꝑte bꝰ capli. ponit canonez circa eũonez ꝛ dic q neq; effimerãs idiget eũone.s.ꝑ vias sensibiles ad vriaz eũonis q̃ est ꝑ pozos cutis q nõ sũt vie sensibiles nisi hñs repletionalr opilationẽ.s. intrinsecã pendentez a mã ꝛ hñs nauseatiuã satietatẽ.Et q patit effimerã ex soliditate q̃ est opilatio in pozis cutis corpe exĩte repleto. In his.n.tribꝰ casibꝰ.ꝛ silr in effimera ex apate ꝓuenit euacuatio ꝑ vias sensibiles.s.ꝑ vomitũ ꝑ secessũ ꝑ fluxũ emoz roydalẽ mẽstrualẽ sanguis nariũ ꝛ silꝛs fm exigẽtiã mãe cũande ꝛ diuertẽde. Canonis cã ẽ satis nõ. ¶Ex dictis in pñti ca? possum? elicere gnq; itentões curatiuas fe. effimerarũ. ꝓria remouet cãz eiꝰ ꝛ vicinã si q̃ sit. zª alterat discrasiaz febrilẽ. 3ª pbibet trãsituz effimere in hũoralẽ aut ethicã. 4ª corrigit accũtia tã seq̃ntia febres q̃ cãs febris. 5ª ordinat debitũ regimẽ ex rerũ in ꝓriũ cãe discrasie febrilis ꝛ accũtib. ¶Si q̃ pẽdet a sole ponat in vmbra loco frido ꝛ hũido ꝛ remoueat cã vicina.s.calitas ipressa i cere bruz cũ succis ꝛ aqs fridis exteriꝰ applicatis.Silr remouẽda est q̃cũq; cã corpea ꝛ icorpea ꝛ vicina eiꝰ si q̃ sit sic dicetur clariꝰ in capłis ꝓpriis. ¶Scõa itẽtio ꝓficit cũ fridis ꝛ hũidis actu vel potẽtia cũ expediat aliq̃ approxiare calꝰ actu sic facere balneũ fricatões.tũ ad remotõez cãe:tũ ad vapozis ꝛ sudoris educatõez. ¶Tertia.ꝑbibẽs trãsitũ in alias febres ꝓficit remouẽdo cãz trãsitꝰ aut apiẽdo pozos ꝛ faciẽdo mãs ꝛ vapozes exalare.ꝛ aliq̃ cibando ipsos in pnꝰ febris ꝛ ꝑmittendo ipsos in illo deliciari.ꝛ aliq̃ eũando cũ fuerit supfluitas in q̃to aut in q̃li. ¶Quarta ãt itẽtio corrigit dolozes capitis istãtiã vigilia ꝛ siti.ꝛ silia seq̃ntia febrẽ.Et corrigit aliq̃ sincopiz epilẽsiaz ꝛ cetera q̃ aliq̃ sequunt cãm febris.vidi.n.plꝛs sincopizare ꝛ epilentico fieri ex tristitia ad quã secuta est febris effimera. ¶5ª itentio ordinãs debitũ regimẽ sex rerũ nãliũ nõ fm plz oz magis itẽdere ad cãm q̃ ad feb.ꝛ fm plm magis ad fe. q̃ ad accũtia fe, lz oporteat magis itendere ad accũtia q̃

ad fe. aut ad cām fe. cū modū excedūt fiē sincopis ⁊ epilen
sia. ℞egimē tū ſm plimū dz declinare ad frigidū ⁊ humi-
dum. ⁊ regulariter debem⁹ cibare paroxísmo declinante:
lz aliqñ cogant cibare in p̄n⁹: ſiē pticulariter videbiť in p̄-
pys capl̄is. ¶Species feb. effi. CAP. X.

DE febrib⁹ effimeris ſūt q̄ oio cōparāť ad diſpōnes aīales. ⁊ de eis ſūt q̄ cōpa
ranť ad diſpōnes corporeas. ⁊ de eis
ſunt que proportionantur ad res que
eueniunt de foris.

¶In hac pte agit de febrib⁹ effimeris in ſpāli. In p̄ capl̄o
enūerat oēs ſpēs effi⁹ de gb⁹ ē actur⁹. In 2⁹ ca⁹ ibi (Qñq;
accidit). ſcipit ſigillati de vnāq; ſpē ōteriare. ℙrimū ca-
pitulū dīdo ī ptes duas. q⁹ ī p⁹ ponit vnā diſionē ⁊ nūerat
effimeras q̄ ſub vno mēbro diſiōis illi⁹ cōtinenť. in 2ª ibi.
(Et de ꝓparatis) ponit ſubdiuiſionē. ¶In p̄⁹ pte diē q⁹ in
febrib⁹ effimeris ſūt q̄dā q̄ oio ꝓparanť. i. pēdēt a diſpōni-
bus aīalib⁹. ⁊ q̄dā pēdēt a diſpōnib⁹ corporeis. ⁊ q̄daz a re-
bus q̄ veniūt a foris. q⁹ nō ſūt diſpōnes aīales nz corpee.
¶Notādū p̄ q⁹ effimera nō bz ſpēs p̄pe ſūptas: lz bz q̄ſdā
modos diuerſificātes curā medici g ſumunť a cāis ipſarū
remotis. Supi⁹. n. in diffōne febris oñſuz ē q⁹ febris nō bz
ſpēs cū ꝓtineať ſub caloze q̄ ſpēs eſt ſpāliſſima. ¶Notan
duz 2⁹. q⁹ ſūt alq modi ſe. effimeraꝝ g ſunt magis ꝓpry q̄z
iſti: lz nō ſint ſpēs p̄pe ſūpte. ⁊ iſti ſumunť a diuerſitate ſpi
rituū a q̄rū calefacto eſſe īmediate pēdet effimera. Et dici
mus q⁹ aliq effi⁹ ōpēdēt a calefacto eē ſpūuz aīaliū. aliq; a
calefacto eē ſpūuz vitaliū: aliq; a calefacto eē ſpūuz nāliuz
de gb⁹ ageť ī ſeq̄ntib⁹. ¶Notādū 3⁹. q⁹ veniēs de foris nō
ꝓuertiť cū cā p̄mitiua. lz p cām de foris veniēte itelligēda
ē cā ex⁹ nos q̄ n̄ ptiet ad corp⁹ nec ad aīaz. ſiē ſol caloz aeris
cib⁹ pot⁹ ⁊ ſiſtia. vñ cā de foris ſub cā p̄mitiua ꝓtineť.

¶Et de cōparatis ad diſpōnes aīales eſt illa q̄
fit ex anguſtia ⁊ illa q̄ fit ex triſtitia. ⁊ de illa que
fit ex eſtimatione ⁊ cogitatōe ira ⁊ vigilȳs ⁊ ſō-
no ⁊ tranqllitate et timoze ⁊ gaudio.

¶In hac pte ponit. 8. ſpēs effimerarū q̄ pēdent a diſpōni-
bus aīalib⁹. i. q̄ ſe magis tenēt ex pte aīe q̄z corpis: lz vtriq;
aliq̄ mō ptineāt. ℙrima ē effimera ex anguſtia. 2ª ex triſti
tia. 3ª ex eſtimatōe q̄ eſt opō vtutis eſtimatiue q̄ ē in 2ª me
dietate ſcōi vētriculi cerebri: ⁊ cogitatiua q̄ eſt opatio vtu-
tis cogitatiē exñtis ī p⁹ medietate 2ⁱ vētriculi. 4ª ē pēdēs
ab ira. 5ª a vigilȳs. 6ª a ſōno ⁊ trāgllitate. ſ. aīali. 7ª a timoze.
8ª a gaudio. Iſte enī oēs diſpōnes magis ſe tenēt ex parte
aīe q̄z ex pte corpis: lz alique iter iſtas ſint magis ſubleuā-
te ad gradus diſpōnuz īmaterialiuz.

¶Et de ꝓportionatis ad diſpōnes corpeas ſūt
ille q̄ ꝓparanť ad res q̄ ſunt actiōes ⁊ motus: ⁊
de eis ſunt que ꝓparanť ad nō actiōes ⁊ motus
⁊ ad contraria eorum.

¶In hac pte enūerat Auic. effi. pēdētes a cāis corpeis pe
nes hāc diuiſionē: q⁹ alique ex iſtis cōparanť ad res q̄ ſunt
actiōes ⁊ mot⁹. ⁊ aliq̄ ex iſtis ꝓparanť ad res q̄ nō ſūt acti-
ones ⁊ mot⁹: neq; 3ria eoꝝ. ⁊ p motⁿ itelligit hic mot⁹ loca
les. ⁊ p actiōes itelligit mot⁹ qui nō ſunt locales.

¶Et ꝓparate ad res q̄ ſūt mot⁹ ē q̄ fit ex labore
⁊ illa q̄ ex trāgllitate: ⁊ illa q̄ fit ex eūatiōe: ⁊ de
eis eſt febris effi. ex dolore: ⁊ de eis ē febris ef-
fimera que ē cū ſincopi: ⁊ de eis ē illa q̄ fit ex fa-
me: ⁊ de eis eſt illa que fit ex ſiti.

¶Dic enūerat effi. q̄ pēdēt a reb⁹ q̄ ſūt mot⁹ ⁊ actiōes aut
3ria eoꝝ. ⁊ ſūt iſte. p̄ effi. ex labore ex motu ſiue exercitio.
2° illa q̄ eſt ex trāgllitate. ſ. corpali q̄ motui ⁊ opatiōi 3ria-
tur. Eſt. n. ceſſatio a motu ⁊ opatiōe corpali. 4° eſt illa q̄ ē
ex eūatiōe: q̄ eūatio ſub motu cōprehēdiť. 5° eſt effi. ex do-
loze: q⁹ dolor ſub actiōe ꝓphēdiť. 6°. febris effi. cū ſincopi q̄
3riať actiōi ⁊ motui cū ipſa ſincopis tollat bō. 7° eſt illa q̄
fit ex fame. 8° eſt illa q̄ fit ex ſiti. ⁊ certū eſt q⁹ fames ⁊ ſitis
ſub actionibus cōprehenduntur.

¶Et de cōparatis ad ea q̄ nō ſūt actōes ē illa q̄
fit ex opilatiōe: ⁊ ex illis ē illa q̄ fit ex nauſeatiua
ſatietate: ⁊ de eis ē illa q̄ fit ex apate: ⁊ de eis eſt
illa que fit ex ſoliditate.

¶Enumerat effimeras pēdentes a cauſis corporeis q̄ non
ſunt actiones aut motus aut eoꝝ cōtraria. ⁊ ſunt q̄ttuor.
ℙrima eſt effimera ex opilatiōe. ſ. intrinſeca. Secūda eſt
effimera ex nauſeatiua ſatietate. Tertia eſt effimera ex
apate. Quarta eſt effi. ex ſoliditate ⁊ opilatiōe cutis nō no-
tabili: ſicut ab humozib⁹ ⁊ terreſtreitate cutis. i. ab opilati-
one cutis ꝓpter nāleꝝ porozꝝ ſtrictura.

¶Cōparate ât ad res q̄ accidūt de foris ſūt ſiē
illa q̄ fūt ex aduſtiōe q̄cūq; aduſtio fuerit: ⁊ ſiē
q̄ fit ex frigore ⁊ ſoliditate ⁊ ex ablutiōe. dicam
itaq; vnāquāq; earū cū curatione ſua.

¶In hac parte numerat effimeras que pendent a cauſis
de foris nō ꝓportionatis aīe neq; corpori. ℙrima eſt illa q̄
fit ab aduſtione quecūq; aduſtio fuerit ſiue a ſole ſiue ab
igne. Secūda eſt illa q̄ fit a frigore: ⁊ ſoliditate: ⁊ opilatiōe
que fit ex ablutiōe. ſ. cū reb⁹ frigidis ⁊ ſtipticis: nō autez a
cauſa corporea: q⁹ ptinēt ad diſpōnes corporeas. Et ſubdit
Auicē. ſe de oibus iſtis determinaturū q̄ſtuz ad modū p̄-
uenitus earū ex cauſis ſuis: ⁊ ſigna: ⁊ curā. Si autē bene cō
putenť iſte effimere ſunt. xxiij. Sed hic oz ſupplere illaz q̄
fit a cibo ⁊ potu ⁊ ſimilib⁹: de gbus infra. ⁊ ſic faciet vigin-
tiria capitula.

¶De feb. effi. ex anguſtia ⁊ ſignis eius. CAP. XI.

QUādoq; accidit ex motu ſpiritus ad
interioza ⁊ occultatione eius in eis
ꝓpter ſuperfluitatem anguſtie fe-
bris ſpiritualis.

¶Dic in ſpāli ꝓſequiť de effimeris. ⁊ p̄mo de effi. pendē-
tibus a diſpoſitiōibus aīalibus. In ſcōa parte de effimeris
a cauſis corporeis. In tertia de effi. a cauſis que ſunt extra
corpus ⁊ aiam: ſcōa ibi. (Labor.) tertia ibi. (Qñq; accidit
ex caloze.) ℙrima pars poſſet diuidi in octo ptes ꝛz q⁹ ſūt
octo capitula de febribus effi. pendentibus a diſpoſitioni-
bus aīalib⁹. partes patēt in p̄ncipys capitulo 2ª. ℙrimū ca-
pitulū diuidiť in tres ptes. In p̄ma ponit moduz puētus
effi. ex anguſtia. In ſcōa ſigna. In tertia curā. partes patēt.
¶ℙro notitia termioꝝ ſciēdū: vt pōt elici ex dict⁹ Auic.
eē dr̄iaz iter anguſtiā: triſtitiā ⁊ cogitatiōez. Eſt. n. āguſtia
dolor de amiſſiōe alicui⁹ boni in cui⁹ recupatiōe nō ē ſpes
ſiē ō amiſſiōe filȳ: aut amiſſiōe patrie: aut pecūie: cui⁹ recu
patio nō ſpať. Sz triſtitia ē dolor de amiſſiōe alicui⁹ boni
cui⁹ recupatio ſpať. Aut dolor qñ bō nō pōt aſſequi bonū
qō vehemēter exoptat: in cuius trī adeptiōe nō oino cadit
deſpatio. pp qō dixit ī textu. qñ rē q̄ſtā. Sz cogitatio ē p-
fūda meditatio circa aliqd ꝓtēplādū: ſiē accit aliqb⁹ g deū
⁊ cās altiſſimas pfūde ꝓtēplanť ī qb⁹ nō cadit āguſtia aut
triſtitia. In maxis. n. ſpeculatiōibus p̄pe nō gaudem⁹ aut
triſtamur: ſiē ī his q̄ plegmur ī rōne boni vl mali. 3° pble.
pble. 9°. Nec ī his p̄pe cadit ſpes aut deſpatio. Eſtiatio ât
ē pfūda meditatio circa aliqō eligēdū aut pſeq̄ndū: ī q̄ ēt
nō cadit ſpes aut ōſpatio. neq; ōlectatio aut triſtitia accit

reito ex angustia mot⁹ vehemēs spūuz ad interiora ꝛ ipo⁹ vnio i iteriozib⁹: pp q̄ duo spūs acgrūt calefactū. ꝛ tal⁹ supcalefacti iducūt calitatē fiētē i corde q̄ oī febzis spūal⁹. i. effi⁹. Et credo ꝙz Isaac magl approp̄ari spūali vitali. Quidaz añt ꝓpter harū ꝓfozmitatē posuerūt eas in vno capitulo sicut Aliabbas tertio practice.

¶ Cui⁹ signa sūt ignecitas vrie ꝛ acuitas ei⁹: ita vt hīs eā sentiat acuitatē ipsi⁹ pp dīiuz siccitatis in ea: ꝛ ē mot⁹ oculi ad clausionē decliuis: ꝛ est oculus submersus pp resolutionē cū gete ꝛ subclusiōe: ꝛ facies est rēdēs ad citrinitatē pp ꝑ fūditatē claritatis: ꝛ pulsus est ad debilitatez ꝛ paruitatez decliuis: ꝛ forte declinat ad duritiez.

¶ Ponit q̄tuoz sig⁹ b⁹ effi. p⁹ē igneitas vrie. i. colo⁹ igneus ipsi⁹: q ē 6⁹ colo⁹ i gñe citrinitat⁹. q. d. q vria ē multū citrina. ꝛ acuitas ei⁹ ita vt hīs eā sentiat acuitatē. i. modica tionē ipsi⁹ pp siccitatis dīiuz. calo⁹. n. siccitati ꝓiūct⁹ ē acutio⁹. al⁹: igneitas vrie. i. acuitas: ꝛ acuitas ei⁹. s. calozis effimerātis: ita vt hīs eā effi. sentiat acuitatē ipsi⁹ pp dīiū siccitatis ꝛ būidi ꝓsūptionē. ¶ 2ᵐ signū ē mot⁹ ad clausionē decliuis: ita vt fere teneat oculos clausos. ꝛ est oculus submersus. s. in orbita pp resolutiōez būidi. ꝛ est cū gete ꝛ subclausiōe: qz nunq̄ dilatat⁹ exteri⁹ cū nulla sit spes in recuperatiōe amissi: sec⁹ in tristitia. ¶ 3ᵐ signū ē q facies est tēdens ad citrinitatē. i. fuscitatē. s. viriditatē. Arabes cni per colozē citrinū: qñq̄ fuscū: qñq̄ viridē: qñq̄ ꝙ citrinū itelligūt. Istud āt accidit pp ꝑfūditatē caliditatis spūuz: ꝛ sanguinis subtilis. vñ appet in corpe fuscedo. ¶ 4ᵐ: qz pulsus tēdit ad puitatē ꝛ debilitatē pp debilitatē ⁊ tut⁹: ꝛ fortasse decliat ad duritiē arteria supflue exiccata: ꝛz id nō frequēter accidat.

CVRA. CAP. XII.

Oportet vt hīs eā multiplicet ⁊ troutū tine. Et ponat plm sue itētiōis i balneatōe cū aq̄ balnei absq̄ acre ei⁹. Et multiplicet ēt iunctiōez cuz fricatiōe. post illud. oleū. n. aliq̄ō est magis inuatiuū ei q̄ balneū: ꝛ vtaf letificātib⁹ ꝛ odoziferis frigidis: ꝛ ponat sup pect⁹ suū epithimata infridātia ex mucilagib⁹ et succis et ags bonis: et i potu sūat vinū plime ꝓmixtiōis. ē. n. bonū medicamē ei.

¶ Hic ponit curā. ꝛz añ oia sciendū ē q in cura cuiuscūq̄ effi. be exigunt⁹ intētiōes: sic supi⁹ dcm fuit. ¶ Prīa est remotio cāe tā ꝑncipal⁹ q̄ vicarie. exēpli gra. dicim⁹ solē cē ꝑncipalē cāz effi. ꝛz calitatē ab eo i caput ipressaz dicim⁹ eē cāz vicariā. i. vicē ei⁹ gerētē. ꝛ sic possum⁹ in alys exēplificare. ¶ 2ª intētio ē infridatio ꝛ būectatio q̄ debet effime. ¶ 3ª est ꝓhibitio trāsit⁹ effi. ad aliud gen⁹ feb. ¶ 4ª ē correctio accītiū. s. sitis ꝛ hꝭ q̄ sequunt⁹ effi. ꝛ cās ei⁹. ¶ 5ª ē regimē vite in sex reb⁹ nō nālib⁹. ¶ Ad ꝓpositū. nihil hic ponit⁹: ꝛ sil⁹ in religs caplis: q nō sub aliq̄ istarū intētionū cō ꝓhendat⁹. introit⁹ qdē tine ex aq̄ dulci tepida ē ad būectationē sudozē ꝓuocādū ꝛ infridādū. Balneū āt aereū nō cōcedit⁹: qz calefacit ꝛ exiccat. Inūctio aūt cū oleis infridātibus ꝛ būectātib⁹ cū fricatiōe vt penetrēt est ꝓueniētioz q̄z sit balneatio. magis. n. būectat q̄z balneū. neq̄z p occursu calefacit sic balneū. ꝙz vti letificātib⁹. i. cozdialib⁹ ꝛ odoziferis frigidis ad remotionē cause ꝛ ad infrigidādū. ꝛ pp hāc cāz ponunt⁹ sup pect⁹ epithimata infridātia fcā ex mucilaginib⁹: ꝛ succis: ꝛ ags bonis. i. ꝓueniētib⁹ ad hoc ꝓpositū cū infridatiōe: būectatiōe ꝛ cozdialitate. ꝙz aūt sumere in potu vinū plime ꝓmixtiōis cū aq̄: qz letificat ꝛ bonificat spiritū ꝛ fac⁹ friditatē aq̄ ꝛ būiditatē ei⁹ penetrare ad extrema corporis.

¶ De feb. effi. ex tristitia. CAP. XIII.

Quādoq̄z accit ex multitudine tristitie pp rez q̄sitā motus laboziosus spūuz calefaciens faciens cadere in febrez.

¶ Ponit curaz effimere ex tristitia. ꝛ ꝙz tres ptes. ꝑ ponit modū ꝓuent⁹ eius. 2ª signa. 3ª curā. ptes patēt. In ꝓma dīc q̄ ex multitudie tristitie q̄ hō nō pōt assequi rez q̄sitā siue fuerit amissa siue ñ amissa aceit mot⁹ laboziosus in spū calefaciēs ipm ꝛ faciēs cadere in febrē effimerā.

¶ Cui⁹ signa silia sūt signis ei⁹ q̄ ex āgustia nisi qz mot⁹ oculi cū ꝓfūditate sua pp resolonē q̄ est ad ptē extrisecā ꝛ plus nō ē ōmissus ꝛ depssus: imo est i eo cū debilitate: ꝛz est cū eo salt⁹.

¶ Cui⁹ signa silia sūt signis effimere ex āgustia nisi qz motus oculi cū ꝓfūditate sui in orbita pp resolonē būidi ē alī q̄ ad ptē extrisecaz pp dilatatiōez calozis ad ex̄: q̄ appet sibi iueniss̄e mediū ꝓsequendi rē ꝓsiderataz. ¶ 2ª signū ē. q pulsus nō ē demissus ꝛ depssus sic i effi⁹ ex angustia: imo ē cū debilitate oppssiōis. qz nō mltū depssus. ꝛz ē cuz saltu. i. cū iectigatōe q̄dā appente i pulsu ex motu calozis exteri⁹. Al⁹ cū saltu. i. pulsus dilatatōe. i. qz aliq̄ dilatat⁹ q̄ appet sibi iueniss̄e mediū ꝓsequendi qō itēdit. Et b⁹ oia sūt ad dīaz effi⁹ ex angustia in q̄ nulla spes ē recuperādi depdita.

¶ Et cura ei⁹ ē sic̄ cura ei⁹ q̄ ē ex angustia.

¶ Dicit q curat⁹ sicut effimera ex angustia.

¶ De febze effi. ex cogitatiōe. CAP. XIIII.

Quandoq̄z accidit ex multitudie cogitatiōis i reb⁹ febzis silis illi q̄ ē ex tristitia nisi qz mot⁹ oculi ē eq̄lis nō ad clausionē neq̄z ad exitū decliuis: ꝛ ē decliuis ad ꝑfunditatē. ꝛ pulsus ē diuersus i dilatatōe ꝛ cōstrictōe. Et plm qdē ē eq̄l⁹ ꝛ facies ē ad citrinitatē ꝺcliuis: ꝛ cura ei⁹ ē cura illi⁹ q̄ ē ex tristitia.

¶ In B ca⁹ curat effi. ex cogitatōe ꝛ estiatōe dicēs q qñq̄z accit pp multā cogitatōez i reb⁹ circa q̄s ꝓtēplat⁹. aut pp multitudinē estimatōis i eligēdo res q̄s ꝓsequ⁹ itēdim⁹ feb. silis illi q̄ ē ex tristitia pp motū spūs ad iteriora. ꝛ nō ē alīq̄ dīa nisi q mot⁹ oculi i effi⁹ ex cogitatōe ē eq̄l⁹ nō ad clausionē nz ad exitū decliuis. Nō. n. qñq̄ claudit⁹ qñz apit⁹ sic i tristitia. ꝛ si q̄ ē diuersitas illa ē valde modica. qz i maxis speculatōib⁹ ñ cadit spes aut desꝑatio sic i his q̄ ꝓsequūt⁹ rōe bōi vl mali. 2ᵐ sig⁹ q plius ē diuersus i dilatatōe ꝛ ꝛstrictōe: qz ñ ꝙz dilatatōes nz ꝛstrictōes eq̄les imo vnā maiozē altera ꝙz q appet sibi cogitatū esse ꝓbēsuz vel eē lōginquū a ꝓbēsione. ꝙm plurimū tiī est eq̄lis in ꝓpatiōe ad pulsuz in effimera ex tristitia. In illa. n. ꝙz valde maiozes diuersitates accidunt: cū in ea ꝑpe cadat spes aut desꝑatio: ꝛz in hac nō. Ultimo dicit q curat⁹ sicut effimera ex tristitia.

¶ De febze effi. ex ira. CAP. XV.

Quandoq̄z accidit ꝑpter supfluitatem motus spūs ad exteriora i dispone ire calefactio supflua adurēs spūz ꝛ feb.

¶ In hoc caplo agit de feb. effi. ex ira. ꝛ ꝙz tres ptes. In ꝑ⁹ ponit modū ꝓuent⁹ effi. ex ira. In 2ª signa. In 3ª curā. ptes patebunt. ¶ Sz añ oia sciēdū q in irato duo sūt mot⁹. Prīmus est mot⁹ spūuz ꝛ sanguis subtilis ab exteriozib⁹ ad interiora. s. ad coz. Propterea irati in ꝑn⁹ palescunt: ꝛ cū sanguis ꝛ spūs sunt delati ad coz inflāmant⁹ circa ipsum. Propterea ira describitur: q est feruoz sanguis circa coz ꝑpter appetitū vindicte ob iniuriā illatā. Sc̄ūs aūt mot⁹ est sanguinis ꝛ spirituuz a corde ad exteriora ꝑpterea rubet fa-

cies cū ꝑus palluerit. De hoc z° solū Auic. facit mētionez cū hoc ꝯiungaſ effimere. ſz ꝑm° antecedit effimerā. accidit igiſ ꝓp bos duos mor° calefactū eē in ſpiritib°: t ꝯſur febre effimera. SIGNA.

¶ Cui° signa ſūt rubedo faciei niſi ꝑmiſceaſ ei tior: qm̄ citrinaſ: t iflatio faciei ſilis ei q iflaſ i dormitōe. Et ſūt oculi rubei tēdētes exteri° ꝓpter vehemētiā mor° ſpūs ad exteriora: t qm̄z accit qbuſdā eox trēor ꝓp motū hūoris aut ꝓp debilitatē nāx: t eſt aq̄ rubea acuti tact°, ꝓpter acuitatē ſuā. t qm̄z ē cū ea aliquātulū claritatis et pulſus eſt groſſus plenus pulſans frequēs.

¶ Ponit signa ſex. ¶ Primū ē rubedo faciei niſi ꝑmiſceatur ei timor qm̄ iniuria ē illata a maiorib°: tūc enī nō ē i facie ꝑfunda rubedo ſz remiſſa quā appellat citrinitatē. ꝓhibet enī timor motū ſpūs t ſanguinis ad exteriora cū inclinet vt moueanſ ad itra. ḡre nō oīno ad eſ: nec oīno ad intra mouenſ. ¶ Scōm eſt inflatio faciei ſimilis illi qui inflaſ ex dormitione: ſz eſt differētia: qr inflatio ex dormitiōe eſt cū palloꝛe: ſz inflatio ꝓp irā eſt cū ruboꝛe. ¶ Tertiuz eſt: qr oculi ſūt rubei tēdētes ad exteri° ꝓp vehementiā mor° ſpūs ad exteriora. ¶ Quartū. qz qbuſdā irascentib° accidit timor t ſilitudo timoris ꝓp tremoꝛē. Et ſi textus dicat tremor eſt manifeſtior. accidit.n. tremor ꝓp motuz ſpūuz t ſanguis iordinatū. q̄ ꝓp nō pōt figi ſpūs ſz exigentiā mor° volūtary. vñ brachia t crura eox tremūt. et ſil'r labia: t nō ꝑſt mouere labia t lingnā ſm exigētiā oratiōis ꝓferēde. z accidit debilitas ſuax nāruz. i. potētiarū ꝯcurrētiū ad motū volūtariuz ꝓp hunc motū iordinatuz ſpūuz. al'r. accidit qbuſdā eox timor ꝓp motū humox ad os ſtōachi ꝓp debilitatē nārū ſuarū. dic āt tior eſt de maiori nocumēto q̄z ſit feb. effi. vtputa de ſincopi ꝓp ꝯpaſſiones cordis ad ſtōi os. t hoc vult Ysaac in. c. z°. Sūt. n. qdaz debiles q ꝓp fortē irā mō ia dicto pducunt ad ſincopim: qui ad quādā lippotomiā. ¶ Quintū ſig°. qz aq̄ ſua. i. vrina ſua ē rubea. i. tincta: t acuti tact°: qr mordicās ꝓp acuitatē. i. incēſionē effi^ē iflāmatis epar. Et qm̄ eſt in vria aliquātulū claritas: cū nō ē tāta inflāmatio: aut cū multum humores mouenſ exteri°. ¶ Sextū ſig°. qz pulſus ē groſſus. i. magn° ſm oēz dimēſionē: t plen° ſanguīe t ſpū motis ad arterias: t illas replētib°: t pulſans. i. fortis. vl' pulſans. i. velox: vt ſz oēz differētiā neceſſitati ſatiſfaciat.

¶ CVRATIO. CAP. XVI.

Ac eos geſcere: et fac vt occupenſ letificātib° et vocib° bōis t narratōib° et ludis mirabilib°: et fac eos igredi balneū i aquā tepidā ñ plimi caloris: et iungāſ plimū cū aliquo oīo plūmo. illō enī ē magis cōueniēs q̄z aq̄ cal'a: et cibēſ eis q̄ infridāt: et hūectāt et ꝓhibeanſ a vio oīo. nō ē. n. eis via ad ipſuz.

¶ Dic ponit curā. t manifeſtū ē q aliq̄ remedia ſūt ad remouēdū cāz. ſ. irā. q̄dā ꝯ effi. ad ifrigidādū. q̄dā remouēt accītia: t docet aliq̄ regimē vite ꝓueniēs. ordīat aūt balneuz in aq̄ nō plurimi caloris ne addat iflāmationē. ꝓhibet vinū: qr addit in irā. in hoc tñ ꝓſidera ꝓſuetudinē. i qbuſdā enī oz vt deſ: ſed ſit notabiliter limphatum.

¶ De feb. effi. ex vigilys. CAP. XVII.

Vandoq̄z etiam accidit ex vigiliſ febris effimera.

¶ Ponit feb. effi. ex vigilys. iflāmāſ enī ſpūs in lōgis vigilys: cū ꝓinne ſint i motu ſm exigentiā opationū a qb° bō vigilās nunq̄z ceſſat: t inflāmati ponūt caliditatē in corde: q̄ dicit effi^a. ꝓpea ſōnus a nā iſtitut° eſt vt ſpūs fatigati t reſoluti in vigilys redeāt ad ſua ꝑn°: t ibi fomētū acgrāt: t nouī regñenſ: q̄ regñatio fit p digōnē melius celebratā in ſōno q̄z in vigilys.

¶ Cui° signa ſūt añceſſio vigiliaruz t gravitas palpebraꝝ qm̄ fortaſſe nō aperit eas. t ꝑſūdatio oculi ꝓp reſolonē. t iflatio palpebraruz ꝓp coꝛruptōēz cibi t mlt'itudinē vaporis. t cōturbatio vrie ꝓp ꝑuatōēz digōnis: et debilitas pulſus et citrinitas faciei ꝓp malitiā digōnis: et iflatio eius ꝓp excitatiōēz ex malitia digōnis: ſz nō eſt cū rubedie ſicut i illa q̄ eſt ex ira.

¶ Ponit septē signa. ¶ Primū ē añceſſio vigiliaꝝ modū excedētiū. ¶ Scōz ē grāuitas palpebraꝝ t difficil' earū aptio ꝓp nocumētū i lacertis eaꝝ ex vapoꝛib° t hūiditate ad ipſas defluxis cū paucitate ſpūuz. ¶ Tertiū ē ꝑfūdatio oculi ꝓp hūidi ſubſtātifici reſolonē. ¶ Quartū iflatio palpebraꝝ ꝓp nutrimēti coꝛruptōēz t mlt'itudinē vapoꝛ veniētes ad ipas. ¶ Uideſ ꝯdictio q̄ oculi ſint ꝑfūdi t palpebre iflate. ꝓterea ſōn° ē cā iflatōis palpebraꝝ t faciei. q̄ vigilie ōbēt eē cā tumefactōis. ſz ꝯña. qr ꝯrie cāe ꝯrios ꝑducūt effcūs. ¶ Ad ꝑm dr q̄ oculi ſūt ꝑfundi ꝓp hūidi ſubſtātifici ꝯſūptiōēz. t cū h palpebre ſūt tumētes ꝓp mlt'itudinē vapoꝛis nec ē ꝯdictio. ¶ Ad z^m dr q̄ nō ē icōueniēs q̄ ꝯrie cāe cāent ſiles effcūs: qm̄ illi effcūs nō ſūt imediati. Sz q̄ due cāe ꝯrie causent ſiles effcūs ꝑ ſe t imediate ē icōueniēs. ſz vigilie cānt tumoꝛē palpebraꝝ coꝛrūpēt digōnē. ſōn° āt ꝓp ꝑuatōēz reſolonis vaporum.

¶ Quintū signū eſt cōturbatio vrine.

Contra. qr vigilia icrudat vrinam. t ſic fit tennis t clara. ¶ Dōz q̄ ꝑ turbatōz itelligit ꝑuatione luioſitatis q̄ ꝓuenit ex dimiutōe digōnis. z° ꝑmi. ca°ō ſignis coloris vrie. t hec ꝑua°. luioſitatis i mlt'is alys ē ſignū dimiute digōnis: ſiē i ſanie t ſil'b°. ¶ Ul'dōz q̄ i vigilys fit vria turbida ſi ſint māe mote ad vias vrine. q̄ ſi nō: tēdit ad claritatē. ¶ Ul'dōz q̄ vigi^ē. q̄z tigūt vrinaz ꝓp caloris ebulitōēz i ꝑn°. ſz i ꝑn°: ꝓp nimiā ei° reſolonem diſcoloꝛat quā diſcoloratōz vocat ꝯturbatōēz. Citrinitas faciei: tū ꝓp malitiā digōnis: tū ꝓp ſāguis aduſtionē: q̄re citrinaſ vt ē apō Auer. z° colliget. iflatio faciei ꝓp excitationē ꝑtē malitiā digōnis. ſz nō ē cū rubedie: ſic in ira: ſz cū palloꝛe t citrinitate. Excitatio āt apō arabes duo ꝓpoꝛtat. ſ. expgefactōēz. t tal'r nō ſūiſ h. z°. apa fl'aticū ſile cazeſie t tal'r ſumiſ h. fiūt. n. cazetici ex mala digōne.

CVRATIO EIVS. CAP. XVIII.

Uratio āt ei° ē ociari geſcere t dormire. t ēbrocare caput cū eis q̄ infridāt t hūectāt t balneū hūidū et cibi bonoꝛū chimoꝛ et iunctōes hūectātes. t vinū ē ex reb° magis cōferētib° eis. et ſumant i potu ipm̄ ſine timoꝛe niſi fuerit doloꝛ capitis.

¶ Nota ſ̄ oīa. vtit. n. itētiōēz ſuā: qñz ad cām q̄z ad ſe. ipaz q̄z ad accītia. vinū āt ē ex reb° magis ꝯferētib°: ſz vz eē ꝓbatū t vni° anni tñ: mediocriter vinoſuz: t poti° dulce q̄z acre. vinū āt potēs antiquū puꝛ copioſe ſumptū occidet mlt'iplicādo vigilias: ſicut accidit ſeruo notary. z° de interioꝛibus. c. 5°. exiſtēte tū doloꝛe capitis notabili timēdo de apoſtemate vitandū eſt vinuz.

¶ De febre effimera ex ſōno t quiete. CAP. XIX.

Pū q̄z reſoluunt vapoꝛes caliꝑ vigilias t mor°. Cū q̄ ꝓlōgaſ ſōn° t trā qllitas: t nō reſoluūtur accidit ex eis calefactio ſpū t feb. ei°. C° ſigna ſunt

ista. significat. n. eō antecessio sōni ⁊ trāqllitas prima: ⁊ ꝓprie q̄ nō ē i ꝓsuetudie: ⁊ cadit ꝓtra rili cōsuetudis: ⁊ significat ipsaz resolutio vaporosa ⁊ pulsus.

¶ Dic agit de effi. ex sōno ⁊ gete tā corpis q̄z aī vtrāq; gete cū sōno i eodē ꝓbēdēs: qz sōnus geti vehemēter silis existit zᵃ pmi. Et ꝑ ponit modū puētᵒ effiᵉ ex sōno. zᵒ signa. 3ᵒ curā. Sz q̄ dicit i duabᵒ pmis ptibᵒ sūt manifesta. Signāt ipsaz resolutio vaporosi pulsus: qz ab arteria eleuant gdā vapores calidi retēti pp longū sōnū q; veniētes ad digitos ostētāt caliditatē quādā vaporosaz. imo forte vapoꝛibᵒ exītibᵒ grossis sentire ad modū iectigatōis nūc eleuata: nūc depssa cute tegēte arteriam.

¶ De curatione eius. CAP. XX.

Curatio eiᵒ est sudatio in aere balnei ⁊ ablutio eq̄l cū aq̄ calida: ⁊ paucitas cibi: ⁊ declinatio eius ad id quod ifrigidat ⁊ humectat ipsuz: ⁊ exercitium tēperatum: ⁊ non oz vt bibat vinuz. CVRA.

¶ Facit sudare ipm in aere balnei vt vapores plimi retēti meliᵒ resoluant. Cōcedit tñ post hoc ablutionē eq̄lē cuz aq̄ cala ad būectādū ⁊ ifridādū. ⁊ declināte fe. vat paruz de cibo declināte ad frigidū ⁊ būidū aliq̄ⁱr. nō eni oz ipm tātū ifrigidare ⁊ humectare q̄ntū patiens effi. ex vigilys. Cōcedit exercitiū tēperatū. nā lz hic p se calefaciat p accidēs tñ ifridat vapores resoluēdo. pbibet vinū qz sōnū iducit. ¶ De febre effiᵃ ex gaudio. CAP. XXI.

Tādoq; accidit ex gaudio feb. sic illa q̄ fit ex ira. Cuiᵒ signa sunt ꝓpria signis eiᵒ q̄ ē ex ira: nisi qz forma oculi est forma galidētis: nō forma irascētis. est. n. frequētia i pulsu mioꝛ. Et cura eius est ꝓpria curationi eius que est ex ira.

¶ Dz B capl̄z tres ptes. In pᵃ pōit modū puētᵒ effi. zᵒ signᵃ 3ᵒ curā ex gauᵒ. ptes patēt. Accit. n. fe. effi. ex gauᵒ sic feb. effi. ex ira. s. ex motu spūuz ad exᵗ: i q̄ motu iflāmant: verū motᵒ spūuz i gauᵒ fit magꝭ paulati. q̄pp nō ita itēdunt nisi sit magnū gaudiū ⁊ repētinū. ꝓpea frequētia in pulsu ē minoꝛ in effimeāte ex gauᵒ q̄z in effimeāte ex ira. ¶ Cura buiᵒ effi. est ꝓpria cure effi. ex ira q̄ntū ad scōaz itētionē: q̄ est ifridatio. ⁊ q̄ntū ad q̄rtā q̄ ē correctio accñtiū. ⁊ q̄ntuz ad qntā q̄ est debitū regimē totū oz magis ad fridū declinare in iracūde q̄z i gaudēte. lz q̄ntū ad pmā intētionē q̄ ē remotio cāe ē magᵗ dria qz i effimeāte ex ira debemᵒ irā lenire cū bis q̄ ibidē ꝓcepta sūt. lz in effimeāte ex gaudio debemᵒ gaudiū minuere: vt qz res illa q̄ tātū gaudet nō est ita tuta sic ipse credit ⁊ forte i futuꝛ ē sibi magnā tristitiā illatura: sic ꝓsepe res būane ꝓsueuerūt. ¶ De fe. effi. ex tioꝛe. CAP. XXII.

Uandoq; accidit ex tioꝛe feb. lz semitā q̄ accidit ex angustia. ꝓportio nāq; tioꝛis ad angustiaz est ꝓportio ire ad gaudiū ex hoc q̄ motᵒ tioꝛis ē ad iteriora: ⁊ ire ad exteriora: ⁊ fit subito ⁊ alioꝛ modoꝝ fit gradati. Cᵒ signa sūt ꝓpria signis eiᵒ q̄ fit ex āgustia nisi qz diuersitas i pulsu ē vehemētior: ⁊ forma oculi ē forma territi. curatio eiᵒ ē ꝓpria curatiōi eiᵒ q̄ fit ex āgustia. ⁊ oz vt securet a tioꝛe ⁊ veniat ad eū cū nūcijs gaudere facientibus ⁊ letificātia sunt iuuatiua ei.

¶ Dz hoc capl̄z tres ptes. ꝑ ponit modū puētᵒ effi. ex timoꝛe. zᵒ signa. 3ᵒ cāz. ptes patēt. Dicit eni eādē ee ꝓportionē tioꝛis ad angustiā q̄ ē ire ad gaudiū. motᵒ. n. spūuz ⁊ būoꝛ est i tioꝛe ad interioꝛa: lz in ira ē motᵒ spūuz ad exteriora: ⁊ vterq; boꝛ ē vehemēs ⁊ repētinᵒ. alioꝛ aūt duoꝛ motᵒ fit gradati: q̄re timētes aliq̄n icurrūt fluxū ventris ⁊ vrie. zᶻᵃ. pbleu. pbleumate ꝑ ⁊ zᵒ motᵒ ēt in tioꝛe magis diuersificat pulsuz q̄z motᵒ spūuz i angustia: nisi sit valde vehemēs ⁊ repētinᵒ. ceteris tñ paribᵒ vehemētiᵒ accñs est timoꝛ q̄z angustia: sicut ira q̄z gaudiū. hz aūt angustiatᵒ formā tristis: sic timēs formā territi. Curā sic effi. ex āgustia q̄ntū ad scōaz tertiā q̄rtā ⁊ qntā intētionē: lz q̄ntū ad pmā differūt. In angustia. n. oꝛ lenire doloꝛē: lz in tioꝛe lenire tioꝛē. Propterea dic Auī. oꝛ vt securet a tioꝛe ⁊ veniat ad eū cū nēcijs gaudere faciētibᵒ. letificātia āt vtriq; iuuatiua sūt. ¶ De fe. effi. ex laboꝛe. CAP. XXIII.

Laboꝛ qñq; pueīt ad sūmū i calefaciēdo coꝛpᵒ ⁊ spūz ira vt fiat febris nocēs opatiōibᵒ. ⁊ ē plimi nocumēti: ⁊ grauitas ipsiᵒ super vitalez ⁊ aialem.

¶ Dic agit de febribᵒ effi. pēdētibᵒ a dispōnibᵒ coꝛpeis. ⁊ hz duas ptes. in pᵃ agit de effi. pēdētibᵒ ab actiōibᵒ ⁊ motibus: ⁊ sibi ꝓxis. In zᵃ ibi. (Opilat) agit de fe. effi. pēdētibᵒ a dispōibᵒ coꝛpeis q̄ ñ sūt actiōes aut motᵒ aut sibi ꝓxie. ¶ Prima ps diuidit i sex ꝑtes q; sex facit capla. dimisit tñ capl̄z de fe. effimera ex trāquillitate coꝛpis. qz de illa egit in caᵒ de effimera ex sōno: ⁊ merito. qz sōnᵒ geti silis vehementer existit. zᵃ pmi. ¶ Sz B pmū caplm de febre effimera ex laboꝛe hz tres ptes. in pᵃ ponit modū puētᵒ effimere ex laboꝛe. in zᵃ signa. in 3ᵃ curā. ptes patēt. In pma pte dic q; laboꝛ. s. coꝛpoꝛe q̄ntq; puenit ad sūmuz. i. qz fit multū foꝛtis pp ipsiᵒ itentiōez aut vtroq; mō. vñ calefit coꝛpᵒ ⁊ spūs ex q̄ꝛ calefactōe fit fe. effimera nocēs opibᵒ ⁊ ē modᵒ loq̄ndi. vel alr. nocēs opibᵒ maxīe aialibᵒ ⁊ vitalibᵒ cū plimū nocumēti seq̄ntis exercitiū cadat supra spiritū vitalē ⁊ aialē. qz sūt istra motᵒ volūtarij. SIGNA.

¶ Signa sunt añcessio laboꝛis ⁊ additio calefactiōis iuncturarū sup alia. ⁊ tactᵒ lassitudinis ⁊ siccitas coꝛpis. ⁊ q̄ntq; accidit in fine eiᵒ humectatio si fuerit laboꝛ tēperatus in eo. i. qñ nō ē in eo exiccatiuū aut frigus ꝓhibēs sudoꝛem. si aūt labor fuerit supfluus minoraī būectatio ⁊ sudoꝛ. ⁊ q̄ntq; seq̄ī ipm tussis sicca ꝓpter cōitatē pulmōis. ⁊ q̄ntq; ɔclinatio cōplonis ē ⁊ pulsus eiᵒ puᵒ debil. ⁊ q̄nq; ɔcliat ad duritiē: et vria ē citria calida pp motū subtilē et pp resolonē.

¶ Ponit octo signa. pmū ē añcessio laboꝛis iā dicti. zᵐ additio calefactōis iūcturaꝝ sup alia mēbra. qz magis laborant iūcture i exercitio ceteris mēbris. 3ᵐ ē tactᵒ. i. perceptio lassitudis vlcerose apōse extensiue aut arefactiue. lz de his statiz ageī. Quartū ē coꝛpis siccitas pp būidi ꝓsūptionē. Quintū ē būectatio coꝛpis ⁊ sudoꝛ accñs in fine. s. effi. ⁊ B accidit si laboꝛ fuerit tpat. i. nō multuz excessiuᵒ būidū ꝓter modū ꝓsumēs. Et qñ nō ē in eo. s. laboꝛe exiccatiuū. i. nō fuerit fcūs ꝓpe mām exiccantē: sicut ē arena ignis ⁊ silia. ⁊ qñ nō fuerit frigᵒ ꝓhibēs sudoꝛē. lz. n. laboꝛ esset supfluᵒ aut fcūs circa hᵒ mās aut forte tps frigoris minoraīs humectatio ⁊ sudoꝛ. Sextuz est tussis sicca pp cōitatē pulmonis pp vapoꝛes acutos ad ipm ꝓueniētes aut malā ꝓplonem calidam sine mā. Septimū signū est pulsus paruᵒ debil pp debilitatē vtutis. ⁊ aliq̄n duᵒ arteria exiccata. Octauū ē vria citria calā pp motū. sit autē citrina aut pp calitatē supfluā sine mā aut pp mixtiones

pauce colere mote ꝓpter exercitiū.ē autez vrina subtilis ꝓpter resolutionē.multe.n.māe q̄ ꝓsueuerūt cū vrina p̄miscerī pp̄ forte exercitiuz resoluunt. vñ dato q̄ vria citrina ꝓpter colere mixtionē sit grossioꝛ q̄ vrina aq̄sa.ista nō est subtilioꝛ q̄ tpe sanitatis pp̄ dictā causaz.

CVRA. CAP. XXIIII.

Curatio coꝝ ē trāgllitas ⁊ balneatio i tina:⁊ iunctio fricādo ꝓprie sup iūcturas:⁊ acceptio cibi boni chimi bumectātis ꝑz quātitatē q̄ digerat de genere carniū pulloꝝ:⁊ edi:⁊ pisciuz puoꝝ. Et qm̄ virtutes coꝝ sūt debiles:tūc nō oꝛ vt ꝓfidāt de se posse digerere:qđ digerebāt in dispōne sanitatis:imo minꝰ illo:⁊ pp̄ hoc cibent eis quoꝝ paucū nutrit plimū:sic ea q̄ dixim⁹:⁊ sic vitelli ouoꝝ sorbiliū:⁊ testiculi galloꝝ sūt eis boni.

¶ Dec ps hz tres partes. p̄ ponit curā. In zª ibi. (Quidā tñ.) remouet errorē q̄rūdā. In 3ª ibi. (Et oꝛ vt sumant.) ꝓplet curā. In pª pte ponēs curā q̄ñq; vertit intētionē suaz ꝛ cāz ꝓcipiēdo ociū ⁊ trāgllitatē. q̄ñq; ꝛ fe.⁊ accītia.s.coꝛpoꝛis siccitatē:ꝓcipiēdo balneationē in aq̄ calida dulci:⁊ iungēdo iūcturas.q̄ñq; vertit intētionē suā ad regimē vite dādo eis cibū boni chimi būectātis ꝑz q̄titatē q̄ possit digeri.nō.n.tantū pōt digerere quātū tpe sanitatis. ꝓpterea oꝛ vt cibi dent eis q̄rū plurimū nutrit pauca quātitas:sicut carnes pulloꝝ:edoꝝ:⁊ vitelli ouoꝝ sorbiliuz:⁊ testiculi galloruz.

¶ Quidā tñ estiauerunt q̄ oꝛ vt patiētiuz lassitudinē regimē plus subtilietur q̄ alioruz. Sed illud non est rectuz.

¶ Remouet errorē q̄rūdā dicētiū q̄ regimē patiētiū lassitudinē oꝛ plus subtiliari q̄ regimē alioꝝ: ꝑz illud nō ē rectū.i.nō est bñ dictū. Copiose.n.debēt cibari:⁊ ēt febre iniciāte:⁊ magis q̄ effimerātes ex multis alijs causis:⁊ etiaz q̄ febrientes putride.

Contra. nā Hal.3° de reg.sani.ponit q̄ in lassitudine apostemosa valde diminuat cibꝰ:ꝑz talis pōt eē ex laboze.

¶ Pro boꝝ ꝓcordia sciēdū q̄ lassitudo est q̄druplex vlcerosa:apostemosa:extēsiua:⁊ arefactiua. Lassitudo vlcerosa ē q̄ nō sentit silitudinē vlcerū in superficie cutis:⁊ etiam in musculis:⁊ ē multotiēs ac si sentiret pūctiōes acuū ⁊ puenit ex būoꝛibꝰ acutis subtilibꝰ ad illas ptes delatis. Sz apostemosa ē q̄ nō sentit in cute ⁊ in lacertis tēsionē ⁊ ouritiē cū grauitate q̄dā:⁊ iterdū ruboze:⁊ aliq̄li tumoze:⁊ puenit ex multitudie būoꝝ q̄ fluxerūt ad ptes illas. Sz lassitudo extēsiua est illa in q̄ nō sentit se totuz ēt fractū:⁊ fit ex būoꝛibꝰ ad musculos ōlatis:q̄ tñ sūt bone substātie. Arefactiua aūt ē q̄ nō sentit se arefactū ⁊ ꝓsūptuz. ⁊ est pp̄ humidi nimiā resolutionē siue sequat exercitiū: aut quācūq; aliā cāz. ¶ Iste aūt 4ºr spēs lassitudis duobus modis pueniūt.aut ab exercitio:aut a cāis coꝛpoꝛeis: ⁊ de sūt ille de qbꝰ logt affozismꝰ 5ꝰ zª pticule affo. Labores spōtanei narrāt mozbos. ¶ Ad ppositū.si iste lassitudines: fiāt a cā intrinseca opus ē attenuare dietā cū ꝑz plimū minent febrē putridā futurā.⁊ hoc itelligit Hal.3° terapētice.Si aūt sequāt exercitiū ē dieta minꝰ attenuāda. ⁊ hoc mō logt Auic.in pte p̄senti. ¶ P.in lassitudine apostemosa ⁊ vlcerosa opus est multū attenuare dietā:⁊ hoc voluit Hal.Sz in extēsiua ⁊ arefactiua dieta oꝛ eē grossioꝛ:⁊ pp̄e i arefactiua:⁊ sic itellexit Auic.in parte p̄senti.

¶ Et oꝛ vt sumāt de fructibꝰ būidis:⁊ sumāt i potu vinū plime ꝓmixtiōis si fuerit assueti:aut iuleb:⁊ aliud si nō fuerit ꝓsueti:⁊ oꝛ vt coꝝ iunctio sit pluria q̄z iūctio alioꝝ cū oleo aliquo vt humectēt eoruz mēbra et iūcture ex siccitate:et iteruz vt mollificēt illud qđ accidit eis de tēsiōe. Et oleū violatū ē ō oleis meliozibꝰ eis. Et oꝛ vt coicet iunctio eoꝝ corpi:et ꝓprie capiti:et collo et spōdilibꝰ dorsi:et iūcturis oibꝰ:⁊ pp̄ie post balneationē. Et oꝛ vt asternant strata coꝝ ⁊ aromatizent idumēta coꝝ:⁊ sedilia coꝝ.⁊ si idigēt iteratōe balnei ꝓpter reliqas iterent oia que scripta sunt in capitulo suo.

¶ Cōplet curā ꝓcedēdo fructibꝰ būidos:sic sūt pepones pruna.ꝑz maxie illos q̄ sunt minꝰ apti putrere.bos aūt ꝓcedit ad būectādū ⁊ infrigidādū. Sz cibaria de qbꝰ supra multi nutrimēti ad restaurādū humidū depditū. Et ꝓcedit vtiliuz plurime ꝓmixtiōis assuetis potare vinū multū.n. infrigidat ⁊ humectat faciēdo aquā secū mixtā ad extrema coꝛpoꝛis penetrare. Si ꝙ nō fuerit vino assueti da iuleb frigidū ex aqua ⁊ çuccaro aut aquā ordei ⁊ silꝫes potus:ꝑz Aliabbas cōcedat vinū limphatū etiā nō assuetis. Curat etiā iungēdo coꝛpa coꝝ:⁊ pp̄e iuncturas que sūt exiccate cū oleo viola.⁊ silꝫ cū q̄ ōbite calo oꝛ iungi caput collū ⁊ spōdiles dorsi ⁊ iūcture oēs. Sūt.n.aut pncipia motus volūtary aut ist̄ra.⁊ pp̄e iungant post balneū vt iunctio retineat aquā i poꝛis q̄ rediēs ad friditatē nāle amplius infrigidat ⁊ būectat. Docet ēt applanare strata.i.lectos vt sint mollia in gbꝰ bñ gescāt.⁊ docet aromatizare strata ⁊ sedilia cū rosis sandal⁊ silꝫ ad ifrigidādū ⁊ ꝑtutez cōfortandū.⁊ si opus est reiterare balneū reiterēt.⁊ pce, datur:sicut dictum est in hoc capitulo.

¶ De febre effimera ex eūone. CAP. XXV.

Quandoq; accidit ex cōmotiōe būoꝝ post vētris soloné motꝰ spūuz supfluꝰ ⁊ iflāmās in ipso febrē pp̄ multitudinez lassitudis q̄ segt ipaz.⁊ q̄ñq; faciunt eā medicie solutie ꝓpea q̄ calefaciūt ⁊ q̄ñz segt flomiā. ꝓpea q̄ redire fac būiditatē vaporū et sāguinitatē eoꝝ ad porositatē colericā.

¶ Dic agit de febre effimera ex eūone. Et p̄ ponit moduz puēt⁹ ei⁹ assignās q̄tuoꝛ cās qbꝰ eūo fac febrē effimerā. ¶ Prima.q̄ in eūone būoꝛis ꝓmouent. in q̄z ꝓmotiōe accidit motꝰ spūs.⁊ ꝑter iflāmatio ipsoꝝ.sūt.n. spūs humoꝛibꝰ pmixti. ¶ Scōa.q̄ ad eūoné segt aliq̄ spēs lassitudis de qbꝰ supra.aut pp̄ freq̄ntē surrectionē ad assellā. aut q̄ būoꝛes agitati p aliquā eūoné.s.p fluxū vētris aut vomitū aut sanguis eūoné fluūt ad cutiz ⁊ ad lacertos:⁊ sic iducūt aliquā spēz lassitudis. ¶ Tertia cā q̄ medicie exoluētes aut foꝛtiter vomitiue sūt cale apte coꝛpꝰ iflāmare. ¶ Quarta cā ē.q̄ flomia aut eūo sanguis p aliuꝝ modū duc ad iflāmatōez ⁊ furiositatē colericā ꝓprie de coꝛpibꝰ abūdātibꝰ in cola aut i sāguīe colerico. Et ad hāc iflāmatōez segt aut effimera aut i būoꝛibꝰ iflāmatio pp̄ quā euapoꝛāt absq; putredie. Et q̄ñq; ēt putrēt.i.faciunt aliq̄; febrē putredis.

CVRATIO. CA. XXVI.

Oꝛtet vt subtilieē in retinēdo vrinā ꝓpea q̄ sunt oꝛdinata in caplis suis:⁊ vt ciberur eger cum eo qđ confoꝛtat plus ⁊ scōm q̄titatem qua digeratur de eis q̄ ifridāt ⁊ humectāt:⁊ sint i eo pōtica stiptica:⁊ ponant sup stomachū ēplastrū:⁊

embroce ꝓfortãtia calefacta nõ tepefacta. Nã oẽ tepidũ ẽ mollificatiuũ ⁊ resoluit virtutẽ. Et de hac sũma ẽ lana infusa in olꝰ nardio: aut olꝰ frigidioꝛe eo aromatizaro. Et exprimat adeo donec separẽt ab ea partes olĩ: ⁊ ponantur super coꝛ ⁊ epar ea q̃ infrigidãt.

¶ Dic ponẽs curã qñq̃ vertit intẽtionẽ ad cãm. vñ docet retinere fluxũ vẽtris p ea q̃ ordinata sunt in caplis suis. s. 2° canone. ⁊. 15ª. terty. Qñq̃ vertit intẽtionẽ suã ad accñs maxie ad debilitatẽ ỽtutis sequentẽ cũationẽ. Unde dat cibaria ꝓfortatiua ꝑ quãtitatẽ q̃ ꝓuenienter possit digeri q̃ cibaria pp febrẽ sint infridãtia ⁊ hũectãtia. ⁊ sint in eis aliq̃ põtica aut stiptica ad retinẽdũ fluxũ. ponticoꝛ enim actio magis ꝓfundat q̃ stipticoꝛ: ⁊ sũt fridioꝛa q̃ stiptica. Exẽ boꝛ ciboꝛ est succus carniũ pullocꝛ: vel pdicũ: vt ipsa caro ꝓtusa ⁊ pmixta cũ pauco vino granatoꝛ aut citonioꝛ. Exteriꝰ aũt sup vẽtrẽ ⁊ stõm ponit emplꝫ ⁊ vncti ones: ⁊ embrocas stipticas ꝓfortates: actu calidas: nõ tepidas: qꝛ oẽ tepidũ ẽ mollificatiuũ: ⁊ resoluit ỽtutẽ. hec aũt calida applicata sũt sic oleũ nardinũ. i. de spica. aut aliud oleũ frigidius. i. minꝰ calꝫ sic oleũ masticinũ: qõ ẽ minus calm nardino. 6° de regi. sani. c. pe. Et per hoc itellige alia olea frigida: ꝑcipue oleũ citonioꝛ: qõ est ꝓpꝛiꝫ. ⁊ sint hec olea aromatiçata cũ aliqꝫ rebꝰ boni odoris: sic rosis sicis semĩe earũ cũ galia musca. ⁊ silꝫbꝰ. In qꝫ oleis põt infundi filtruꝫ aut lana: ⁊ stõ: aut vẽtri applicari. Sꝫ cũ applicant sint optie expssa donec nõ remaneat niſi vꝫ oleoꝛuꝫ ⁊ nõ humiditas oleaginea fluens.

Sed contra instat. qꝛ tepida applicita stõ ⁊ ventri sũt ꝓformia calori inato ipm agẽtia. q̃ nõ debẽt ỽtutẽ debilitare. ¶ In oppoᵐ est Auic. h ⁊ Hal. 8ª terapẽtice. ¶ Pro solone buiꝰ obꝫ q̃ lꝫ ea q̃ tepida sũt rõne sue ꝓformitatis quã hñt cũ calore inato sunt p se ꝓfortãtia calorẽ inati ⁊ spũꝫ: tñ p accñs adimãt fluxũ dilatãdo meatꝰ. Sed ea q̃ sunt actu notabiliꝫ calida de p accñs sua acuitate retinẽt pũgẽdo ⁊ stimulãdo. vñ virtus ꝓhibit mẽbra ⁊ claudit meatꝰ. Propterea Melue docꝫ retinere fluxũ vẽtris a catharrico cũ approxiatione oleoꝛ valde calidoꝛ actu: ⁊ aspliõe gallie muscate ⁊ siliuꝫ aromaticoꝛ sup vẽtrẽ. hc aũt maxie ꝓuenit i stõ ⁊ i testis: q̃ si mẽbra nãliꝫ frida. vbi aũt eẽt itẽtio sedare dolorẽ melꝰ est vt applicita tepida hũtia caliditatẽ ꝓformẽ calitati inate. hc aũt q̃ applicãt ỏbẽt eẽ expssa ne hũiditas ipoꝛ actualiꝫ pls noceat faciẽdo fluerẽ q̃ ꝫ vꝫ ipoꝛ potẽtiat ꝓfrigẽdo.

¶ De febre effimera de dolore. CAP. XXVIII.

Dolor qñq̃ calefacit spũꝫ adeo donec iflãmet febris. Signa. dolor in capite: aut oculo: aut dente: aut iũcturis: aut extrẽitatibꝰ: aut colica. aut emoꝛroydibꝰ: aut alĩs doloribꝰ furũculoꝛ.

¶ Dꝫ hc ps tres ptes. pº ponit modũ puerꝰ. 2° signa. 3° curã. ptes patẽt. dolor aũt iflãmat spũs: qꝛ nã itẽdẽs subuenire pti dolẽti trãsmittit ad ea iſtra sua q̃ sũt sanguis et spũs: ex q̃rũ motu ⁊ vniõe i loco dolẽte accidit ipsoꝛ iflãmatio. aut extremitatibus. i. dolor extremitatũ. i. vnguis queadmodũ accidit i panaricio ꝓt eẽ cã feb. effiᶜᵉ furũculoꝛ. i. adbemenul de qꝫbꝰ Auic. 3ª 4ª. ⁊ sĩ apata cala ad cupũ tẽdẽtia q̃ ꝫ plurimũ sunt exiture incipiendo.

¶ Cura eius que fit ex dolore. CAP. XXVIII.

Regat dolor cũ eo qꝛ oꝛ in caplo suo. deide cũrẽt cura eius q̃ fit ex labore. Qꝛ si timeatur ex potu vini motꝰ doloꝛis. nõ detur in potu.

¶ Uertit intẽtionẽ nũc ad cãꝫ sedãdo dolorẽ triplr. aut remouẽdo cãꝫ. aut cũ anodinis. aut 3° cũ stupefaciẽtibꝰ: vt est apud Auic. 4ª ꝑmi. c. 3? aut regat dolor cũ eo qõ ẽ i. causa doloris cuuscũq̃ mẽbri. Qñq̃ vertit intẽtionẽ ad febrẽ ⁊ ad accñtia cũ dicit q̃ curat cura eiꝰ q̃ fit ex labore cũ infrigidãtibꝰ ⁊ hũectãtibꝰ. Et si timeꝫ ex potu vini augmentũ doloris: vt qꝛ dolor eẽt in capite aut i iũcturis dimittatur. lꝫ potꝰ vini frequẽter iuuet sic in dolore vẽtoso vl pẽdente a mã frigida: vt in colica q̃ fit vtroq̃ modo.

¶ De febre effimera ex syncopi. CAP. XXIX

Quandoq̃ accidit ei cui supervenit syncopis ꝓpter cõmotionẽ spũs diuersa calefactio ⁊ cõuertit in febrem. ⁊ quandoq̃ remouẽt de ea post ablationẽ timoris in syncopi reliquie.

¶ Primo ponit modũ ꝓuerꝰ effimere ex syncopi. 2° signa. 3°: curã. ptes patẽt. accidit. n. effimera pp motũ spũum ad coꝛ ⁊ ipsoꝛ vnionẽ in corde. quapp supcalefiunt. iõ fit diuersa corpis calefactio. i syncopi. n. coꝛ calet ⁊ extrema sũt frida. lꝫ recedẽte syncopi calitate sparsa exterius sil calet coꝛ ⁊ extrema. ¶ Et subdit q̃ post ablatõeꝫ timoris i syncopi remanẽt qñq̃ reliqe febris. Si. n. sit vna syncopis remanet maioꝛ ps fe. post ipaꝫ. Si vo sint plures syncopes: sic qñq̃ accidũt p cõitatẽ a stõ aut a matrice mlte syncopes in vno aut duobꝰ diebꝰ remanet miꝰ ps febris post syncopes illas siue post ablationẽ timoris de alia syncopi.

Contra. syncopis ifrigidat ⁊ extinguit calitatẽ. q̃ nõ ẽ cã febris. Dõm q̃ syncopis. iiª. terty est destructio maioris ptis plurimũ ỽtutꝫ sensibiliꝫ ⁊ motiue pp retractionẽ spũs i corde pp cãꝫ mouentẽ ipsꝫ iteriꝰ: aut pp aggregationẽ spũs in corde vt nõ iueniat spiraculũ. aut pp paucitatẽ ⁊ subtilitatẽ ipsius vt nõ supfluat supra illũ q̃ est in minera. destruiꝫ. n. i syncopi vtꝰ sensibiliꝫ iterisecta ⁊ extrisecta. ⁊ destruiꝫ vtꝰ motiua mere volũtarie. lꝫ nõ destruiꝫ vtꝰ motiua nãlis. s. cordis neq̃ mixta nãli ⁊ volũtario sic pectoris. ¶ Subdunt aũt tres cãe syncopis. s. aggregatio spũs pp cãꝫ mouẽtẽ spũꝫ iteriꝰ q̃ cã nõ ẽ nisi nocumẽtũ cordis p eẽntiã aut cõitatẽ. 2ª est pp cãꝫ ꝓcantẽ spũs in corde vt nõ iueniat spiraculũ nec pũt debite euẽtari. sic expli gra. p motũ multi sãguis ad coꝛ suffocãtis spũs. ⁊ ex his duabꝰ causis pũt spũs iflãmari. ⁊ sic fieri febris effimera. Sꝫ ex tertia cã q̃ ẽ paucitas ⁊ subtilitas spũs nõ est apta ꝓtigere febris effime. ¶ Sꝫ ad rõnẽ dr q̃ licet syncopis infrigidet extrema calefacẽ tñ coꝛ. vñ feb. ẽ i corde: lꝫ p tũc nõ sit i extrẽis. SIGNA.

¶ Uicinitas syncopis ⁊ casus ỽtutis absq̃ signis febriũ aliarꝫ q̃ nõ sũt ex febribꝰ effimeris ⁊ pulsus in ea ẽ diuersarũ spẽrum. qñq̃. n. cadit ⁊ destruiꝫ qñ vincit frigꝰ. ⁊ qñq̃ fit velox ⁊ apparet cũ dominat calitas ⁊ simulat pulsui patientium extenuationeꝫ exiccatiuam in duritie cum verminatione.

¶ Sꝫ q̃ dicit i 2ª pte q̃tũ ad signa sunt mãifesta. Similat pulsui patiẽtiũ extenuationẽ exiccatiuã. i. tertiã spẽꝫ ethice i duritie: qꝛ l syncopi pulsus fit durus pp ifridationẽ: lꝫ in 3ª spẽ ethice pp exiccationẽ ⁊ vtrobiq̃ põt eẽ formicularis ꝓpter defectũ virtutis. Et põt etiã pulsus indurari humido cõsumpto ꝓpter syncopes frequẽtes.

¶ De Curatione. CAP. XXX.

Cura ciꝰ ẽ cura syncopis ⁊ dare cibos velocis digestionis boni chimi ỏ illis quos scinisti: ⁊ si idigueris vt dcs ei i potu vinũ fac: ⁊ nõ cures ỏ febre. Cũ

ergo liberaf ex syncopi ⁊ remanet febris silis ei q̄ est cū extenuatiōe cureſ: cū eo qđ est i canōe de infrigidatiōe ⁊ humectatione.

¶ In cura vertit ꝓsideratiōē seu itētionē p̄cipaľr ad syncopis dādo vinū ⁊ cibaria boni chimi. Sz recedēte syncopi curenſ cū ifrigidātib⁹ ⁊ hūectātib⁹ sicut curaſ ethica.

¶ Sz nota q⁹ hec cura maxīe ꝓuenit vbi sit neciuz spūm restaurare: sīc in 3ª cā syncopis: ⁊ in hac nō ꝓuenit eūatio: neq; diuersio: sed in alys duab⁹ cāis: ⁊ forte eūatio: ⁊ forte pauca spūuz restauratio cū vino ⁊ silib⁹. Sz in oīb⁹ cōuenit egri excitatio ab actu syncopis cū vocib⁹ altis: ⁊ cū aspsiōe facici. mot⁹ aūt ⁊ eleuatio corpis syncopiçati: sz posset iuuare in duab⁹ p̄mis causis nullo mō ꝓuenit in tertia. imo iaceat supin⁹: neq; eleueſ: neq; fricaſ.

¶ De febre effimera ex fame. CAP. XXXI.

QUādoq; acuunſ vapores in corpe qñ nō iuenit nutrimētū ⁊ generāt febrē: ⁊ ei⁹ pulsus est debilis ⁊ pu⁹: ⁊ qñq; declinat ad duritiē. CVRATIO.

¶ Cibatio qdē in febre ē sicut ex sorbitiōib⁹ factis ex chilſ ordei cū olerib⁹: ⁊ post illas cū cibis bonis cōfortātibus: ⁊ balneeſ: ⁊ effundaſ sup caput eius aq̄ pluria tepida: ⁊ sedeat in ea ⁊ hūecteſ corp⁹ ei⁹ cū eis q̄ sūt sicut oleū violatuz: ⁊ rosatum: ⁊ cucurbita.

¶ Āgēs de febre effi. ex fame. p̄ponit modū ꝓuētus ⁊ signa. 2° curā. ¶ Circa p̄mā ptē sciēdū q⁹ cū cib⁹ iter cetera ꝓmoda hēat tēpare calorē ex fame vapores. i. spūs exacuunſ. i. inflāmanſ: q: a vapozib⁹ cibalibus nō debitū fomētū recipiūt. nō ē tñ credēdū q⁹ spūs p vapores ve nutriunſ. scōz q⁹ qdā arbitrati sunt tenētes esse spūs formaľr aiatos: sz solū humectanſ: refrigeranſ: ⁊ fouenſ. Pulsus debilis est ⁊ pu⁹ vtute deficiēte: sz est durus aliq̄ arteria exiccata ex defectu cibi. In cura vtit intētionē circa cām cibādo: q̄ cibatio statiz a p̄ncipio fieri dz ⁊ state febre: sz cū cibis ifrigidātib⁹ ⁊ hūectātib⁹: sīc est ptisana ordei ⁊ silia: q̄ tñ nō sint facile corruptibilia: ne a stō iflāmato corrūpātur: sed in fine deneſ cibi boni ⁊ multi nutrimēti infrigidātes ⁊ humectātes vt simul intēdanſ cause feb. ⁊ accsītib⁹. cetera manifesta sunt.

¶ De febre effimera ex siti. CAP. XXXII.

HEc ꝓma est ei que est ex fame: ⁊ est dignioz vt accidat ꝓpter defectū eius quo sedatur: de aqua caliditas fortis i vapozibus.

¶ Primo ꝓparat feb. effi. ex siti ad feb. effi. ex fame dicēs: q⁹ digni⁹ est vt accidat feb. effi. ex siti q̄ ex fame. ⁊ ita frequēti⁹ dz accidere. In siti enī est defect⁹ frigidi ⁊ hu. ⁊ est apud Ax. 8° pbleumatū. pbleumate 7°? Sz in fame i cōparatiōe ad sitiz est defect⁹ calidi ⁊ sicci. Propterea dicit Aui. pp defectū ei⁹ de aq̄ q̄ sedaſ caliditas fortis i vapozib⁹. Propterea sublato hūido aq̄ qđ auferē i siti: ⁊ nō i fame dz mlto magis pp sitiz caliditas i vapozib⁹. i. i spirit ib⁹ accēdi q̄z pp famē. q̄ dic i cura mānifesta sunt. CVRA.

¶ Bare i potu aquā fridā: ⁊ aq̄s fructuū fridorū: ⁊ ꝓpie granatoꝝ: ⁊ hūectare corp⁹ cū tina ⁊ si pole est ei balneatio cū aq̄ frigida faciat.

¶ Et si pole ē q⁹ balneeſ cū aq̄ frida fiat ad citi⁹ ifridādū ⁊ humectādū. timeſ tñ balneū aque frigide si sit extenuatum ⁊ resolutū in aquis frigidis balnearī: ne virtutes nāles debilitētur: ⁊ calor innatus extinguatur.

¶ De febre effimera ex opilatione. CAP. XXXIII.

OPilatōes fiūt i pozis cutis pp spissitudinē ei⁹ ⁊ paucitatē ablutiōis: ⁊ multitudiez ciboꝝ ⁊ pp friditatē: ⁊ pp ablutionē cuz aq̄s fridis: stipticis: ⁊ pp adustionē solis: et qñq; fit i vīs venarū et meatib⁹ earū: et oriciīs ipārū et cursib⁹ et vīs eaꝝ.

¶ In hac ptē agit ō effi. a cāis corpeis q̄ nō sūt actiōes aut mot⁹: neq; ꝓxia eoꝝ. Et sūt 4^or spēs. s. febris effi, ex opilatiōe itrinseca. effi^ta ex satietate nauseatia. effi^ra ex apate. q̄rto effi. ex opilatiōe extrinseca. de q⁹ 4^or ageſ in sequēti b⁹ caplis. ¶ Capl'z p^m de effi. ex opilatiōe itrinseca dz tres ptes. In p^a ponit spēs opilatiōis: modū ꝓuēt⁹: ⁊ cās opilatiōis. In 2ª signa. In 3ª curā. ptes patēt. p̄ma ps diuidiſ i gnāz. In p^a ponit duas spēs opilatiōis. In 2ª ibi. (Et cū dicit). innuit de q̄ spē opilatiōis vel opilatiōe in p̄senti locuturus sit. In 3ª ibi. (Nā plereq;.) ponit modus ꝓuenⁱ⁹ febris ex opilatiōe. In quarta ibi. (Et bō gdē.) ponit causaz opilatōis. in 5ª ibi (Et hec gdē) pōit canōes ꝓpletiuos b⁹ doctrine. ¶ In p^a ptē ponēs duas spēs opilatiōis itendit q⁹ vna ē opilatio extrinseca in pozis cutis q̄ pēdet a gnāz causis. vna ē strictura pozoꝝ i creatōe sua. scōa ē sordicies q̄ est superfluitas q̄rte digōnis i pozis ꝓgregata pp paucitatē ablutiōis. 3ª cā est multitudo būoꝝ opilātiū pozos cutis pp multitudinē ciboꝝ. 4ª est fritas extrinseca aeris aut ablutio siue balneatio cū aq̄s fridis ⁊ stipticis. 5ª cā ē pp adustionē solis isipissantis cutē. ¶ Scōa opilatio fit i vīs venaꝝ ⁊ meatib⁹ eaꝝ. ⁊ forte dixit vias q̄tuz ad venas puas. meatⁿ q̄tū ad magnas: ⁊ in oriciys ipsaꝝ venaruz q̄ sunt ipsaꝝ extremitates. ⁊ fit in cursibus ⁊ vys. i. in pozis ipsarum venaꝝ. ¶ Et qđ hic dicīt de venis itelligitur de ceteris meatibus intrinsecis.

¶ Et cū dicitur febris effimera ex opilatiōe nō innuitur nisi ad hanc speciem.

¶ In hac scōa ptē declarat q⁹ hic vult determinare de febre effimera ab opilatione intrinseca.

¶ Nā plerūq; accidit vt minoꝛetur resolutio ⁊ multiplicēſ repletio ⁊ coartatio ⁊ priuetur respiratio ⁊ aggregetur vapoꝛ plim⁹ ⁊ nō resolnitur: ⁊ tūc eueniet calitas supflua.

¶ In hac 3ª ptē ponit modū ꝓuēt⁹ feb. ex opilatiōe. ⁊ p̄ ingnāli 2°. in spāli ibi (Et duz pseuerat) In p^a dic q⁹ fe. effimera accidit qñ minoraſ solū. i. eūo būoꝝ manifesta: vel occulta. ⁊ mltiplicaſ repletio ⁊ coartatio. i. repletio coartās ⁊ ꝓuaſ respiratio ita vt vapores ñ possint trāspirare: tunc aggregatur vapoꝛ plurimus faciens euenire caliditatem superfluam.

¶ Et dū perseuerauerit ei⁹ iflāmatio in debiliori ex corporib⁹ qđ est spūs erit febris effimera. cū ergo iflāmatur in sāguīe est spēs famosa sinoche quā dicem⁹. ⁊ est illa q̄ ē de sūma febriū būoꝝ: ⁊ nō est ꝓpter putredinē: imo ē pp iflāmationē ⁊ ebulitionē. Qđ si trāseat illud ad putredinē quā facit opilatio et p̄natio respiratiōis mutatur ad febres putredinis.

¶ Oñdit i spāli modū ꝓuēt⁹ feb. dicēs q⁹ si iflāmatio pseueret i debiliore ex corporib⁹ qđ ē spūs. qz ē magis tenuis sube erit fe. effi. Cū aūt iflāmaſ i sāguīe. ē spēs famosa fe. q̄ dr synocha: q̄ ē de sūma fe. sine putredie. s. p solā iflāmationē ⁊ ebulitionē. Si vo ꝓtinuata opilatiōe ⁊ ꝓuatōe respiratōis accidat putredo: tūc mutaſ ad fe. putredis.

¶ Et huiꝰ qdē opilatio aut fit a multitudie humoꝝ ⁊ sanguis: aut ex grossitudie eoꝝ: aut ex viscositate eoꝝ: aut pp casuꝫ rei de cāis opilationis i istō: nō i curſu: imo sicut frigus constrigēs: aut apa coartās: aut nascētia rei: aut aliud de illis: quarū te oꝫ rememorari.

¶ In hac 4ª pte inuit tres spēs opilatiōis. ꝑª ē coartatoria: in q̄ cā opilās est in via: ⁊ est multitudo humoꝝ grossities aut viscositas. 2ª spēs oꝫ attenuatoria: ⁊ cā opilās in instō: nō in curſu: sic frigus ꝛstringēs: aut aliqō apa coartans meatū. 3ª opilatio oꝫ carnosa: cuiꝰ cā dicit nascētia carnis de illis q̄ dicta sūt 2ª ꝑmi. ⁊ 4ª terty. sic exēpli gra esset uerruca: aut ablatio magne ptis cutis pp ulcera superficialia corrodētia: sic q̄cqz accidit i ſficie itrinseca matricis: aut ꝑpter ꝛbustionē ab igne. ¶ Ꝛz forte aliqs ista bit q̄ nō possit effi. puenire ab opilatiōe carnosa: cū opilatio carnosa nō possit remoueri ꝑz plimū. segr̄ g̃ q̄ feb. effi. illa erit coeterna patiēti. ¶ Ad ꝟ rūdeꝫ q̄ si opilatio erit cā totalis effiᵉ. ex illa effi. erit trāsitꝰ i putridā q̄ forte erit coeterna patiēti: quia morieꝫ cū illa. Si autē illa opilatio nō sit totalis cā effimere: poterit effimera remoueri remanente opilatione: ut manifestū est.

¶ Et hec qdē febꝛis effimeris parū ꝑmutaꝫ ad ethicā: qm̄ coꝛpꝰ i ea est plurime materie.

¶ In hac gnta pte Auicē. ponit septē canones. ¶ ꝓimꝰ. hec feb. paꝛ ꝑmutaꝫ ad ethicā: qm̄ coꝛpus in ea est plime materiei. q̄ꝑ multū resistit causis exiccātibus.

¶ Et i hac febꝛe iteꝝ ē sitis ⁊ iflāmatio: ⁊ adherētia caliditatis ⁊ ꝛia media iter igneā.

¶ Scōs canon. in hac feb. sūt accītia q̄ ꝛsueuerūt accidere in alys feb. s. sitis iflāmatio: adherentia calitatis. i. cōtinuitatis: sic ꝛtinua est opilatio. raro. n. accidit: ꝛz bēat poꝛismos: ut oꝫ q̄ sit integra ges iter poꝛismū ⁊ poꝛismū: ⁊ ꝛia ē media iter igneā. ¶ Ꝛz tu dices ubi ē aliud extremū. ¶ Dicūt qdā q̄ uult dicere iter igneā ⁊ rubeā: ita ut coloꝛ sit partiꝫ citrinꝰ ⁊ partiꝫ rubeus. Aliter ⁊ melius iter igneā. i. iter gradus citrinitat]: sic multis effi. debilis caliditatis: neq; intēse citrinitatis: sicut in colericis.

¶ Et hec febꝛis ē difficilis ad cog̃scēdū eꝰ silitudo est ꝓpria silitudini febriū humoꝝ.

¶ Tertiꝰ canon. hec febꝛis est difficilis cognitiōis: q̄ multum bꝫ similitudinis cū putridis ꝑpter opilationē ⁊ multitudinem materie.

¶ Et hec febꝛis q̄cqz remanet usq; ad diē tertiū: ⁊ i eo qꝺ ē post ipsuꝫ si sūt opilatiōes plurime fortes: ⁊ nō sūt ispissantes: ⁊ nō sūt ꝛdēsantes de foꝛis: ⁊ si sunt parue festinat eius eradicatio si nō fuerit error.

¶ Quartus canon. hec feb. q̄cqz durat usq; ad tertiū diē: ⁊ ertiā post ipm si opilatiōes fuerit fortes: ꝛz nō in ultio foꝛtitudinis: q̄ tūc fieret trāsitꝰ in putridā: ⁊ nō fuerint ispissantes: neq; ꝛdēsantes de foꝛis. i. nō fuerit in poꝛis: q̄ iste sūt leues in ꝛpatiōe ad opilatiōes itrīsecas: q̄ si opilationes sūt parue cito eradicanꝫ: nisi accidat error.

¶ Et hec febꝛis iter febres effimeras q̄cqz accidit ⁊ redit ꝑp fixionē opilatiōis q̄ ē causa quare fiunt ei paroxismi.

¶ Quīt⁹ canon. bᶜ feb. iter effi. q̄cqz accidit ⁊ redit. i. bꝫ poꝛismos siue exacerbatiōes ꝑp fixionē opilatiōis: q̄ est causa quare fiant paroxismi.

Dubitatur ꝛa declaratiōe huiꝰ partis ytrū febꝛ. effiᵉ sit poꝛismalis siue piodica. Arguiꝫ q̄ nō. ꝑ feb. effi. ē facta: g̃ nō est piodica. ꝛz ꝓña. ⁊ assūptū est Hal. 8ª terapentice. ¶ 2º si aliq̄ effi. eēt piodica maxie eēt effi. ex opilatione: ꝛz hec nō ē piodica. g̃ nulla alia. assūptū ꝑbaꝫ: q̄ opilatio fixa oꝫ facere feb. fixā ⁊ nō piodicā: cū cā ⁊ effectus debeant ꝓportionari.

In oppositū est Auic. in pte pūti in. c. sequēti de effi. ex nauseatiua satietate. ubi dicit q̄ bꝫ q̄ttuoꝛ piodos usq; ad septimū. ¶ 2º ꝑ hac pte sūt rōnes. pōt eni effimerās ex sole iterū ad sole redire: ⁊ sic fiet nouus poꝛismus. ¶ 3º spūs iflāmatꝰ faciēs effi. pōt iflāmare aliū siue genitū siue de nouo ꝓducēdū g̃ inflāmatꝰ faciet ſm poꝛismū. ¶ 4º repiꝫ tertiana ynⁱ poꝛismi q̄ est piodica. g̃ et effiᵃ. ynⁱ poꝛismi pōt eē piodica. ¶ 5º q̄cūqz cāe faciūt putridaz eē piodicā pūt i effiª. repiri: ⁊ q̄ cā ꝛiūcta 2ª effiʳᵉ: ⁊ sic de alys cāis q̄ i putridis reperiunt. g̃ effiª poterit piodica eē sicut ⁊ putrida.

¶ Pro solutione huiꝰ q̄nis ꝑmittēda est hec distinctio q̄ piodicatio accipitur dupliꝛ. cōir ⁊ ꝓpe. Cōiter supra ē discretiue reditꝰ febriū silis ꝑme pp cāz coꝛporeā ꝑme disponentē ad scōaz. voco aūt febꝛē silez ꝑme i eadē denoiatiōe specifica. ꝓpriꝓ periodicatio aūt ꝓpe supra est reditꝰ febꝛis silis ꝑme pp causan ꝛiunctā ꝑme disponētē ad cāz ꝛiunctā scōe ⁊ attrahētez ipaz ad locū ōterminatū ubi ꝑma cā feꝫ ꝑmā febꝛē. ⁊ hoc pp uestigiū ex ꝑª cā derelictū i loco illo. ¶ Hac distictione ꝑmissa sit hec ꝑma ꝛ. nulla feb. ethica est periodica. ꝑ baꝫ. qꝛ nulla feb. ethica hꝫ cāz a q̄ dependet spāli dependētia. ¶ Scōa ꝛ. feb. effi. tā ꝟa q̄ nō ꝟa est periodica. ꝑª ps ꝑbaꝫ. Nā aliq̄ efficiente ex sole pōt cā cōiūcta illiꝰ effimere. f. spūs iflāmatꝰ a sole disponere aliū spūz ad iflāmationez. uñ cessante ꝑª effimera redibit scōa silis ꝑme pp cāz coꝛporeaz. q̄re hec effimera ꝟa est piodica. Istud tñ ē rarissimū q̄ ynꝰ spūs iflāmatꝰ absq; alia cā coꝛporea aliuz spūz disponat ad iflāmatōez talꝛ ut scōam faciat effimeraz. scōa ꝟo ps ꝑbaꝫ. opilatio. n. remanēs fixa iuxta textū est cā iflāmatiōis spūs. ꝓhibita euentatōe q̄ spū resoluto ⁊ cessante effimera tādē opilatio fixa erit cā iflāmatiōis aliox spūuz venientiū ad eadē loca opilata. ⁊ sic usq; ad plēs poꝛismos dōec opilatio remoueaꝫ aut effimera trāseat in putridā. Bāūt māifestū ē in effimera ex nauseatia satietate. pōt. n. ynꝰ cbilus coꝛruptꝰ faciēs effimerā dispone ad aliū cbilū coꝛruptū facturū scōam effimerā. ⁊ sic abibit ſm Auic. q̄cqz a q̄ttuoꝛ poꝛismis usq; ad septimuz. Itē apa itrinsecū iflāmās spūz ⁊ faciēs effimerā spū illo iflāmato resoluto. ⁊ sic ꝑma effimera cessante pōt iflāmare nouū spūz ⁊ nouā facere effimerā. ⁊ sic nō ē icōueniēs in ꝟno bubone in plibꝰ diebꝰ plēs accidere effimeras. Et ex hac ꝛne segr̄ q̄ periodicatiōe cōiter supra: pōt ēt putrida eē piodica. ¶ Tertia ꝛ. accipiendo piodicationē ꝓpe sola feb. putrida est piodica. Et ꝑbaꝫ ꝛ. Nā cā cōiūcta ꝑmi poꝛismi disponit cāz cōiunctā scōi poꝛismi ⁊ attrahit ipaz ad locū illū i q̄ ꝑma cā ꝛiūcta putrēs fecit poꝛismū. ⁊ hoc pp uestigiū derelictū a ꝑª cā putrēte siue illud uestigiuz sit cineritiuz: qō est terminꝰ putrefactiōis siue mala ꝛplo in loco derelicta. nihil āt tale pōt ꝟuenire effimere. qꝛ cā cōiūcta effimere nō pōt trahere cāz scōaz ꝛiunctaz ad locū determiatū pp uestigiū derelictū: cū spūs sit substātia tenuissima nihil tale potēs relinq̄re post sui putredinez aut iflāmationē. ¶ Quarta ꝛ. tertiana ynⁱ poꝛismi: ꝛz nō sit piodica actu: est tñ piodica aptitudine. Cā. n. cōiūcta illiꝰ poꝛismi est apta attrahere nouā mām ad locuz in q̄ putret pp uestigiū derelictuz: nō aūt attrahiꝫ. qꝛ defecit materia. nihil eniz remansit sub foꝛma cāe añtis supra illaz q̄ fecit illuz paroxismū. ¶ Et ex dictis in ꝑsenti qōne ⁊ partiz ex dictis supra pōt facile rñsio patere ad

rones factas in pn.qonis tā añ oppositū q̄ post oppositū.
¶ Et hec qdē febris pmutaī ad frigus et horripilationez et significat q̄ ipa sit putrida.
¶ Sext⁹ canon.hec feb.mltoties pmutaī ad frigus ⁊ horripilationē.supplete ⁊ rigorē:⁊ significat q̄ sit putrida.Effimere.n.nō sunt cū tipo notabili.⁊ hoc signū manifestuz est si ꝑus ꝑcedat feb.⁊ postea sequiī tipus.
¶ Et cū illa q̄ ē ex opilatōe facē accidere dolorē post flobotomiā i latere sinistro nō ē excusatio iterationis flobotomie:ꝑcipue cum sedaī feb. ⁊ pseuerat dolor.
¶ Septim⁹ canō.cū feb.effi.ex opilatōe facit accidere dolorē in aliq̄ pte corpis post flōmiā in latere sinistro.i.ex basilica sinistra nō est excusatio iteratōis flōmie ꝑcipue cuz sedaī fe.⁊ pseuerat dolor.est.n.sedata feb.p remotōez repletōis vaporose p flōmiā basilice sinistre maxie ad B cō ferētis:vt ē apō Aui.ii⁹ terty.ca⁹ de curatōib⁹ gñalib⁹ ꝓplonū malaꝝ cordis:ſz dolor pseuerat post flōmiā.qz sanguis agitat⁹ ⁊ nō sufficiēter educt⁹ per ꝑmā flōmiā icipit aliqō mēbꝝ apare.ꝓpterea nēcariū ē flōmiā iterare.¶ z⁹ expō ēvt text⁹ sic ordieī cū fe.effi.ex opilatōe facē accidere dolorē in pte corpis sinistra post flōmiā factā i aliq̄ pte corpis est nēciū vt reitereī flōmia:ꝑcipue cū fe.sedaī:⁊ pseuerat dolor.ē.n.signū dolorē illū ñ seq febrē:ſz poti⁹ agitatione ex alicui⁹ būoris melici i latere sinistro icipiētis ꝑē sinistraz apare.quapp est nēcia reiteratio flōmie.¶ Sed ex q̄ pte ⁊ qua vena debeat fieri flobotomia:⁊ q̄tū sanguis sit hauriendum tuo relingtur iudicio estimatiuo. SIGNA
¶ Quīcz accidit febris effimera nō ē a cā primitiua ⁊ ē lōge ꝺcliatōis:tūc estima q̄ ipa ē opilatio:⁊ ꝓprie qñ ꝺcliat sine eūatōe cū būectatōe.
¶ Dic ponit signa.⁊ ꝑ dāria notitiā estiatiuā.z⁹ magis certā ibi.(Et ꝟificaī).Signa aūt ꝑma fkria.primū nō fieri a cā primitia.ſz B signū ſz excl'dat effimeras vas.ē tñ cōe oib⁹ effimeris pēdētib⁹ a cā corpea.¶ z⁹ signuz ē.q̄ ē lōge ꝺcliatōis.⁊ B ē cōe plib⁹ pēdētib⁹ a cā corpea.¶ z⁹ magis ꝓpriū ꝑcedētib⁹ est qñ ꝺcliat sine euōne.i.sine sudore fili nāli.nā cetere effimere sī magis apte terīari cū sudore fili nāli q̄ pēdēs ex opilatōe.ē.n.opilatio tā itrīseca q̄ extrinseca multū apta impedire sudorez:nisi forte effimera pendens ab euacuatione.est enim parum apta terminari per sudorē:ſz illa facile p cām suam cognoscīt.
¶ Et ꝟificāt estimatōez tuā signa repletōis:⁊ i corpib⁹ plimi sanguis ⁊ gñantib⁹ eū:aut grosso rū būoꝝ viscosoꝝ:⁊ dīa qdē iter ea ābo ē qñ si opilatōes i eis sī ꝓp grossitudinē humoꝝ ⁊ viscositatē coꝝ significāt ea signa nota eis:⁊ nō ē illic iflāmatio corpis ⁊ rubedo ⁊ extēsio ⁊ ad sūmū signa multitudis.Et illis i qb⁹ cā ē repletio sī signa repletōis ex rubedie faciei exuberatiōe venaꝝ ⁊ iflatione ⁊ tēsione ⁊ alia apparētia.Et si supfluūt opilatōes pulsus ē puus:⁊ si nō supfluūt nō ꝺz vt mioreī pulsus.
¶ Ponit signū magis certū:⁊ est pītia opilatōis cognita p signa sua siue opilatio fiat a mltitudie siue ab būore grosso ⁊ viscoso.¶ Signa āt opilatōis sūt extēsio ⁊ grauitas i loco opilato ꝑcipue:si loc⁹ ille fuerit trāsit⁹ mltaꝝ māeruz sīc epar i q̄ plerūq̄ pp opilatōez ē maior grauitas q̄ i apte ei⁹.z⁹ pmi.i ca⁹ de signis opilationū.Opilatōes q̄cz venis bītes bīt colorē citrinū:aut saltē nō bonū.qñ sāguis p foramīa sua ad cutis supficiē nō accedit.¶ Signa āt q̄ opilatio sit a mltitudie sanguis ē mēbroꝝ grauitas:i motibus pigritia:faciei rubedo:venaꝝ iflatio ⁊ tēsio:plēitudo pulsus.ſz aliqñ pp nimiā plēitudinē suffocātē appeat pu⁹ iuxta textū:⁊ bīt sōnia q̄ grauitatē ptēdūt:vt somniare se mouere ñ posse:sīc eꝫ sōniare se volare significat būores subtiles in q̄ritate tpata.¶ Signa aūt opilatōis ab būore grosso ⁊ viscoso est calor malus tendēs in plūbeū:pigritia ad mot⁹:albedo vrie extrema:somn⁹ mlt⁹ ⁊ ociositas: membroꝝ lassitas ⁊ pigritia:pulsus puus ꝑcipue opilone superfluente. DE CVRA
¶ Cū cā ē multitudo būoꝝ ⁊ repletio:tūc oꝫ vt i ꝓncipio ꝓpes ad flōmiā ⁊ euōnē:⁊ vt flōmes eū cū iā nō febrit:tūc ē melī⁹:Et qñ febrit si nō fuerit nēcitas:tūc statio ē magis ꝓueniēs.flōmia.n.facit būores currere ⁊ pmiscet iter eos. Si aūt nō fuerit excusatio:tūc nō oꝫ vt postponaī ⁊ tardeī flōmia ⁊ euō:deide fiat occupatio in eis q̄ apiūt opilatōes ⁊ mūdificāt meat⁹.Et nō ꝓpes añ euōnē ad mūdificādos meat⁹ ⁊ aptionē.illō.n.forte sse fit cā ad attrahēdū būores subito ad quosdā meat⁹ ⁊ iuiscādū i eis:et illō ē res i q̄ sī errores plimi ⁊ forte sse addit in opilatōib⁹ si fuerit grossi ⁊ ꝓprie si meatus in creatione sua fuerint stricti.
¶ Dic ponēs curā.ꝑ ponit curā magis ꝓueniēte i ꝑn⁹.z⁹ cō ueniēte i ꝓcessu.z⁹ ibi.(Deide oꝫ).ꝑ⁹ in tres.nā i ꝑma pte curat effimerā pēdēte ab opilatōe pp multitudinē māe.i z⁹ ibi.(Et si nō sentis)curat effimerā pēdēte ab opilatōe pp grossitiē ⁊ viscositatē būoꝝ.in z⁹ ibi.(Et cib⁹ sit)ponit cibos ꝓueniētes i curatōe hȯ effimere.ꝑma i duas.nā i ꝑ⁹ curat p euōnē.i scōa p aptionē ibi.(Deide fiat in eis occupatio).In ꝑma dic q̄ si fuerit multitudo būoꝝ ⁊ repletio .i.mltitudo replēs:sīc q̄ñ est sāguis ꝑter modū exuberās tūc fiat flōmia ⁊ euō.ſz euō oꝫ eē cū clisterib⁹:⁊ cū bis que sāguinē mūdificāt.Alr ⁊ si fuerit mltitudo būoꝝ.s.alioꝝ a sāguīe:⁊ repletio q̄tū ad sāguinē:fiat flōmia pp sanguīnē:⁊ euō ꝑpa alioꝝ būoꝝ electiua ſm ipoꝝ exigentiā.Et hec flōmia oꝫ fieri cū ñ febrit siue fiat añ ichoationē siue postq̄ decliauerit ꝑm⁹ poxīsm⁹.flōmia.n.agitat būores:⁊ p corp⁹ fluere facē:⁊ miscet bonū cū malo.B āt plus fit pīte febre.Et de B est canō iferi⁹ i cap⁹ de cura gñali febriū. vbi dic.⁊ ñ moueas i die poxīsmi.hec āt itelligunt in cura regulari.coacte.n.qñq̄ oꝫ pare ad flōmiā ⁊ alias euōnes i feb.timendo suffocationē:aut raptū māe ad aliqō mēbꝝ nobile:aut forte in ruptura venę ⁊ alia fīlia nocumenta. Deide oꝫ vt dem⁹ apiētia ⁊ mūdificātia meat⁹ opilatos.ſz nullo pacto hec apiētia debēt exhiberi añ euōnē.illō enī eēt cā attrahēdi mltos būores ad meat⁹ illos ⁊ ad iuiscandū mltos būores i illis meatib⁹.pp quā rē multi seqrenī errores.i.nocumēta:vt qz augerenī opilatōes:⁊ ꝓprie humoribus exīt⁹ grossis ⁊ meatib⁹ strictis in creatōe sua.⁊ forte fieret transitus effimere in putridam.
¶ Cū flōmia itez et euō qñq̄ educāt supfluitates viscosas fumosas faciētes coartatione sua hāc febrē et phibeāt vt pmuteī ad putredinē: et ꝓprie cum ad vltimū facis eaz ꝑuenire:⁊ facis approximare syncopi.
¶ Ponit scōaz.q̄re ē ichoādū a flōmia ⁊ euōne.qz hȯ euōnes:qñq̄ sufficiūt absq̄ exhibitōe alioꝝ appētiū ad curationē opilatōis ⁊ febris ide sequētis siue sit effimera siue

sinocha. ꝛ phibēt trāsitū in putridā. qz pp bꝰ euōnez educunt māe opilātes: ꝛ supfluitates fumose. i. q̄ vaporāt absq; putredie: q̄ coartate: ꝛ nō potēres trāspirare pp opilationē sūt cāe effimere: ꝛ forte sinoche sine putredie: ꝛ ppe qñ exīte mlta repletōe sanguis facis flōmiā vsq; ad sincopiz exclusiue: sicut inferius dicetur i sinocha. ꝛ hec sunt dicta Hal. 9° terapentice.

¶ Et si ñ sentis mlitudinē būoꝝ: imo sētis opilatōes: ꝛ q̄ ipe sē accēsites a grossitudie eoꝝ ꝛ viscositate ipoꝝ: tūc fortasse ñ idiges flōmia supflua ꝛ euōne supflua: imo idiges aptōe.

¶ Dic ponit curā effi. pēdētis ab opilatōe pp būores grossos ꝛ viscosos: ꝛ pz. ¶ Sz ꝟ nota q̄ si būores fuerit a sanguine sepati sola idigem⁹ ipoꝝ euōne: ꝛ aliq̄ icipim⁹ a flōmia sanguie ꝛ bis būorib⁹ eq̄to ꝓportōabilr: aut ipo dñante. Si vo sit eꝫ ab euōne icipe debem⁹: ꝛ raro i bꝰ casibus oz bꝰ euōnes eē valde copiosas: nisi forte mā optime digesta: aut ipsa repēte ad aliq̄ mēbꝝ nobile.

¶ Et aptio q̄dē ē cū abstergētib⁹ ex medicis ꝛ cibis: ꝛ ppea q̄ egritudo ē febris non est pole vt redeas i apiēdo ad abstergētia cala: imo ad illa q̄ sē iter sirupū acetosuz puꝝ vsq; ad illū q̄ ē cū semib⁹: ꝛ aqnā endiuie vsq; ad aq̄s feniculi.

¶ Dic ponit q̄ post euōnē tā dictā ē apiēdū cū abstergētib⁹ tā ex cibis q̄ ex medicis: sz pp fe. debēt eē remisse cala sicē cū sirupo acetoso. suppleatis iclusiue: siue mellinū siue zucharꝝ vsq; ad sirupū acetosū cōpositū ex semib⁹ in q̄ ēt sint radices apiētes: ꝛ ab aq̄ endiuie vsq; ad aq̄s feniculi i. clusiue. ¶ Circa quā ptē nota q̄ medicie ōfuiētes aptōi opilonū sūt gntuplices: subtiliatiue: absterſiue: icisiue: lauatiue: ꝛ apitiue. ¶ Subtiliatiua āt medicia ē c⁹ ꝓpetas est vt faciat būoris subaz subtiliorē cū calitate tpata: sicē ysopus alaise ꝛ camomilla. ¶ Absterſiua āt ē c⁹ ꝓpetas ē vt remoueat būiditates viscosas ꝛ ꝛgelatas ab orificijs meatuū siue porozꝝ q̄ sūt i mēbri supficie: ita vt elōget eas ab eis: sicē aq̄ mellis ꝛ q̄ ex melle fūt. q̄ ꝓpois medicia absterſiua ē corpis solutiua: lz ñ pp ꝓpetatē occultā: ꝛ oē amarū est absterſiuū. ¶ Incisiua vo ē cui⁹ ꝓpetas ē vt subtilitate sua penetret iter duas supficies. i. būoris viscosi: ꝛ supficiē mēbri: i q̄ ē viscat⁹ ꝛ remouet ipm ab ea: ꝛ cū ꝟ ēt dimidit ipz būorē i ptes: lz ñ faciat subaz suā subtiliorē: sicē sinapi ꝛ oximel. icisiua. n. ꝓpe opponit viscoso. subtiliatiua āt grosso ꝛ spisso. ¶ Lauatiua āt ē c⁹ ꝓpetas ē vt mūdificet meat⁹ cū būiditate sua quā adiuuat mot⁹. nā currēs subtile cum trāsit sup orificia: ꝛ p meat⁹ suo cursu remouet supfluitates: sicē aq̄ ordei: ꝛ aq̄ cucurbite. ¶ Apitiua vo medicina ē c⁹ ꝓpetas ē vt moueat māz exīte i ꝛcauitate meatuū ad exteriora ꝛ remanere ꝛcauitatē meatuū aptā efficit ꝟ subtilitate sua: sicē petrosillū: aut q̄ subtil⁹ē ꝛ icisiua: aut q̄ subtilis est ꝛ lauatiua: aut q̄ subtilis ꝛ absterſiua: ꝛ vē acutū apitiuū est. Et mel⁹ est in aptione opilationū vt incboes ab abstergentibus ꝛ incisiuis. deinde ꝓcedas ad subtiliātia ꝛapientia: ꝛ omnia sint liquida ꝛ fluxibilia.

¶ Et cib⁹ sit ille i quo est ablutio: ꝛ nō i quo est viscositas sicē cbisī ordei. Et zucharū cū hoc q̄ ipm ē ꝓpinquū cibo est i ipo aptio ꝛ abstersio. nō est ergo malū si misceaī cū cbisī ordei.

¶ Pōit q̄les dēt eē cibi. ꝛ pz. kisī ordei. i. ptisana ordeacea

¶ Bemū oz vt ꝛsideres cū eligueris: si necaria fuerit euō ei⁹ ꝛ appuerit: sicē dixim⁹ an minaī febris ꝛ deficiat: ꝛ an si porismos būerit frāgaī et debiliteī porism⁹ ei⁹ scōs a prio. Et ꝛsidera

vrinā: ꝛ si iuenis eā nō prinatā digestione: ꝛ in pulsu ꝛ si iuenis eā ñ significare putredinē ꝓcedes ꝑm hoc regimē. Et itromitte egrū i die tertio post porismū in balneū hora mollificatōis porismi expectati si fuerit febris vsq; ad q̄q horas et iunge eū. Et frica ipm cū reb⁹ in q̄b⁹ē absterſio eq̄lis: sicē q̄ō est iter farinā fabaꝝ vsq; ad farinā horobi ꝛ farinā radicū lilij ꝛ aristologie emollite cū aliq̄tulo mellis et aq̄. Oz si fueris ausus vti fortiori hoc: tūc vtere spuma baurach: ꝛ si estimas q̄ balneū alterat naturā ei⁹ in aliquo ꝛ faī accidere q̄s horripilationē nō moreī i eo ictu oculi. opilatōes. n. iste non sunt de genere earum quas aperit balneum.

¶ In hac ꝑte ponit curā ꝙueniētē i ꝓcessu: ꝛ ē administratio balnei ꝛ fricatōis. i ꝛ⁰ ꝑte ponit qd post exitū a balneo faciēdū sit. scōa ibi. (Cū q̄ egrediī). In ꝑma ꝑte ponit octo ꝙditōes fuādas in vsu balnei. ꝓria q̄ ꝓcesserit euō. ꝛ⁰ q̄ facta sit opilonū aptio. Tertia q̄ porism⁹ si fuerit vn⁹ solus sit i ōcliatiōe. Si āt sint ples porismi q̄ cū balneaī sit porism⁹ ōcliatōis vlis. 4° q̄ vria significet digestionē. 5ª q̄ pulsus sit coartat⁹ significās putredinē. 6° q̄ ponaī i balneo i die 3° qz i ꝟ tpe vsile ē egrū eē i ōcliatiōe ꝛ ꝓcessisse euōnē ꝛ aptionē q̄ ꝑmittēde sunt. ꝛ aū porismū seq̄ntis si fuerit aliq̄s vsilr secutur⁹ saltē p gnq̄s horas: ita vt possit fieri balneum fricatio ꝛ cibatio si fuerit expediens. 7° q̄ post balneū fricef ꝛ vngaī cū abstergētib⁹ q̄ i textu describit. Oꝝ tñ vsus ñ ē apō nos: ꝛ magis ꝙueniret opilationi exīti i cute spuma baurach. i. ps subtil. oz salis: q̄ōr baurach: sz loco ipsi⁹ accipim⁹ salnitrū. 8ª. q̄ si balneuz alteraret ipm faciēdo opilationē ilico de balneo egrediaī. significaī enim q̄ balneū non est aptum aperire bꝰ opilatōes immo potius disponit ad febrez putridam.

¶ Cū q̄ egrediī de balneo: nō oz vt approximet cibo neq; vino: nisi post securitatē ex porismo. Si aūt exigit dispōvt cibeī aliq̄tulū ꝛ nō tolerat: deī i potu id i quo ē aptio vt aq̄ ordei subtil⁹: plime aq̄ pauci ordei plime decoctōis ōcocta cū apio. ¶ Oz si porism⁹ non iteraī ei: tunc balnea eū scōo: si desiderauerit illō ꝛ cibā ipz: ꝛ si fuerit porism⁹ diminut⁹ a porismo prio ꝛ vrina fuerit bona: tūc ꝓfide i ꝟitate curatōis ꝛ paucitate opilatōis: ꝛ cura eū post eradicatōez ei⁹ sicē curasti: ꝛ cibā ipz. Et si venerit porism⁹ sicē fuit: aut fortior illo: ꝛ vria ñ fuerit sicut oz: tūc egritudo est tendens ad putrediez: et curatio eius est curatio putredis.

¶ Ponit qd opandū sit post exitū a balneo. nā regulr non debem⁹ exhibere cibū porismo ꝑie secuturo. Si āt vt⁹ ñ toleret deī aq̄ ordei subtil⁹. i. in q̄ sit paz ordei ꝛ multū ō aq̄. ꝛ ꝑie decocta cum pauco apio ad maiorē apertionē. Nos autem loco huius daremus aligd ptisane ordeacee. Si vo alius paroxismus non superueniat: iterum balneādus est ad resolutionē residui. Et si superueniat: ꝛ sit valde diminut⁹ respectu ꝓcedētis. ꝛ cum hoc vrina fuerit bona: tūc significaī paucitas opilationis: ꝛ q̄ non fiet trāsit⁹ in putridā: ꝛ pōt eger grossius dietari. si vo fuerit porism⁹ seq̄ns eq̄lis ꝑ aut fortior ꝛ vrina nō digesta: tūc fit ꝑmutatio ad feb. putridā, ꝛ curādus est cura putride.

¶ De febre effimera ex nauseatiua satietate ⁊ repletione.
CAPITVLVM XXXXIIII.

Uando ꝙ accidũt ex nauseatiua satietate vapores mali ex ꝙb⁹ accẽdit caliditas ⁊ inflãmatur spiritus quare accidit febris.

¶ Hoc capl̃z de febre effimera ex nauseatiua satietate hꝫ tres ptes. In ꝑma ponit modũ puẽt⁹ fe. effimere ex nauseatiua satietate. 2° signa. 3° curã. ptes patẽt. ⁊ria i tres. in ꝑma ponit modũ puẽt⁹ ei⁹ i gñali. 2° i spãli. 3° canonẽ. 2ª ibi (⁊ro ꝑe i corpib⁹). 3ª ibi (Et isti qdẽ). ¶ In ꝑma pte dicẽ ꝙ qñq; accidunt ex nauseatiua satietate. i. ex corrupta digestione i stõ vapores mali: ex qb⁹ accẽdit calitas in corde ⁊ inflãmant̃ spũs ãre accidit feb. ¶ Notãdũ ꝙ cũ digestio stõi ledat̃ triplr: diminute ablate: corrupte p nauseatiuã satietatẽ debem⁹ intelligere digestionẽ corruptã: p quã gñat̃ chilus corrupt⁹. Dr̃ aũt digestio corrupta: qz nõ ꝓuenit alicui idiuiduo de spẽ bũana nãlr disposito: aut qz ꝑ ipam ꝓducit chilus solũ eguoce nõ ꝓpe ponẽdus in spẽ chili. Aliqñ tñ p nauseatiuã satietatẽ itelligim⁹ chilũ corruptum nauseare facientẽ. Et aliqñ p nauseatiuã satietatẽ itelligimus satietatẽ ⁊ plenitudinẽ stõi cum nausea. ita vt corruptio digestionis sit cã chili corrupti: ⁊ chilus corrupt⁹ cã plenitudis stõi cum nausea.

Sed dubitatur ãre ex corrupta digestiõe epatis ñ gñat̃ feb. effimera. ¶ Dicẽdũ ꝙ ex corrupta digestione epatis ẽ apta gñari feb. putrida ⁊ nõ effimera. Cui⁹ rõ ẽ. qz hũoz genit⁹ ꝑ corruptã digestionẽ epatis ponit̃ iter cãs corpeas: hꝫ chilus inter cãs ꝑmitiuas. ẽ. n. lõgingus a corpib⁹ nr̃is chilus qñ hũoz. Itẽ qz chilus nõ ponit̃ iter res nãles: sic̃ hũoz. qz nõ necio ingredit̃ ꝛstõnẽ corpis hũani. multoties. n. hoies sẽ sine chilo hꝫ nunqñ sine hũozib⁹. Sꝫ ponit̃ digni⁹ iter res non nãles. qz necario occurrẽs corpi bũano põt ꝓueniẽter ⁊ icõueniẽter applicari: sic̃ cib⁹ ⁊ pot⁹: ⁊ ex eodẽ fũdamẽto feces. qz ꝑ ꝑmaꝫ digestionẽ imediate ex chilo in stõ gñant̃: sic̃ ⁊ chilus reponi debent iter causas ꝑmitiuas: vapores itaqꝫ ex chilo ⁊ ex febribus elcuati cor inflãmantes dignius faciunt effimeram qꝫ humoralem.

¶ Et ꝑpie i corpib⁹ colericis: ⁊ i illis q nõ hñt amplos poros. nã plimũ supfluitatũ eoꝝ vaporat vaporatões fumosas ⁊ miozat̃ i eis eructuatio acida. Et de illis q sũt vehementr⁹ dispositi ad illã sẽ illi q icipiũt post nauseatiuã satietatẽ vti exercitio ⁊ motu: ⁊ ire sub sole ⁊ balneatõe post qꝫ accidit eis hoc: multiplicant̃. n. eis vapores fumosi ⁊ ꝑpie qñ hũerit i corporibus suis dolorẽ: ⁊ ꝑpie in visceribus eorum.

¶ Dic ponẽs i spãli modũ puẽt⁹ effimere ex nauseatiua satietate ondit ꝑ q corpa sint ad hãc pata. 2°q̃ sparata. scõa ibi (De mã vo) In pte ꝑma dicit ꝙ corpa magis pata ad hꝫ febres sũt corpa colica: aut saltẽ colica fm stõm q̃ poros strictos hñt sive a creatõe: sive accitalr. In his. n. pp stõi calitatẽ cib⁹ ad fumosuꝫ corrũpit̃. vapores ãt fumosi nõ potẽtes trãspirare pp clausionẽ porozꝝ iflãmant corꝫ spũs: ⁊ i his non accidit eructuatio acida cũ illa pendeat a friditate aut a calitate diminuta. Illi aũt maxie ad hãc dispõnẽ sunt pati q post repletionẽ stõi exercenr̃ ⁊ mouenr̃ motib⁹ iozdiatis: ⁊ ꝑpe sub sole. naꝫ p hꝫ calefaciẽtia spũs ad corruptionẽ fumosam disponit̃: ⁊ ꝑpe cuꝫ cibo agitato stõus ñ bñ cõplectit̃ cũ. ⁊ ẽt qñ balneat̃ maxie i balneo calido. Spũs. n. tã p solẽ qꝫ p balneũ: trahunt̃ a cẽtro ad circũf erẽtiã. ⁊ maxie ad hãc dispõnẽ sũt q hñt aliq̃ mõ dolorẽ intrinsecũ p quẽ stõus a debita digestiõe impedit̃: tñ p hꝰ cas lefaciẽtia ad fumosũ fit corruptio: ⁊ ꝓñr fit feb. effimera.

¶ De materia vo eructuatõis acetose ⁊ i hñtibus eã raro ꝓtigit vt gñet̃ febris. si aũt generet̃ erit debilis: imo non generat̃.

¶ In hac pte inuit q̃ corpa sũt ipata ad febres effimerã ex nauseatiua satietate. ⁊ sũt corpa flatica sive frida: aut hñtia stõm fridũ. i his. n. est apt⁹ corrũpi cib⁹ ad acetosũ: hꝫ de mã eructuatõis nõ est apta seq feb. effimera: cũ fm plimũ poti⁹ ifrigidet q̃ calefaciat. Uel ex aligñ: vt ẽ apõ Aui. i3. tertij. ⁊ Auerro. 3°. colliger. cib⁹ corrũpit̃ in chilũ acetosũ a caliditate diminuta putrefaciẽte. ⁊ ab hac ẽ apta gñari fe. effimera. hꝫ ita remissa ⁊ õbil' vt possim⁹ dicere ꝙ nũqꝫ gñat̃.

Sed cõtra si p putredinẽ cib⁹ corrũpit̃ ad acetosuꝫ febris ide ꝓsurgẽs dꝫ ẽẽ frida: ⁊ ꝓñr fortis. ¶ Dõꝫ ꝙ ois feb. pẽdens a vapore putrido: aut a mã putrida est putrida. hꝫ tñ illa ẽ putrida q̃ pẽdet a cã corpea putrida. Et ꝓñr dr̃ etiam ꝙ febris effimera taliter facta non est fortis: eo ꝙ illa putredo est leuissima. Si. n. eẽt fortis esset facta corruptio ad fetidũ: vl' ad aliũ odorẽ calm.

¶ Et estimam⁹ ꝙ gñat̃ ab eructuatiõe acetosa non est nisi satietas nauseatiua.

¶ In ista pte dicit. ꝙ illud qõ gñat̃ ab eructuatõe acetosa. i. ex vaporib⁹ elcuatis a chilo acetoso nõ ẽ nisi nauseatiua satietas: sed non febris.

Cõtra. sequitur ꝙ idẽ ẽ cã ⁊ effect⁹ ⁊ ꝑus ⁊ posteri⁹. ¶ Dõꝫ ꝙ nõ est icõueniẽs idẽ eẽ cãꝫ ⁊ effectũ. ⁊ ꝓñr ꝑus ⁊ posteri⁹ in diuersis generib⁹ cãꝝ: hic, i hoc ꝓposito: nauseatiua satietas. i. chilus corrupt⁹ ad acetosuꝫ est cã mãlis eructuatõis acetose. sed eructuatio acetosa est cã nauseatiue satietatis in gñe cãꝝ efficiẽtis ifrigidãdo stõꝫ. qz stõus ifridat⁹ corrũpit cibuꝫ. Itẽ nauseatiua satietas est cã imediata eructuatiõis acetose. sed eructuatio acetosa est cã solũ mediata nauseatiue satietatis: ⁊ hoc non est inconueniens.

¶ Et isti qdẽ cum eoꝝ soluunt̃ nature iuuãtur valde ⁊ remouet̃ febris eoꝝ pp expulsionẽ supfluitatis superflue fumose.

¶ In hac pte ponit sex canones. ⁊rim⁹ qñ patientes nauseatiuã satietatẽ soluunt̃ siue a nã siue ab arte iuuant̃ valde: ⁊ remouet̃ feb. pp expulsionẽ supfluitatis fumose.

¶ Et diuersificat̃ qdẽ curatio eius cuius retinetur natura ex illis ⁊ cuius soluit̃.

¶ Scõs canõ multũ diuersificat̃ curatio a medico facienda qñ vẽter soluit̃ ⁊ qñ retinet̃. Si. n. spõte soluat̃ illõ forte sufficit ad curã. Si vo nõ spõte soluat̃. opus ẽ vt medic⁹ chilũ corruptũ educat vomitu: aut secessu aut vtroqꝫ mõ.

¶ Et si natura illi⁹ q febrit ex nauseatiua satietate leuiat̃ duab⁹ assellatõib⁹: aut trib⁹: deide flõmet̃ fortis fit sup eã fluxus epaticus quem significabãt pulsus cordis ⁊ nigredo lingue.

¶ ⁊ro notitia tertij canonis est notãdũ ꝙ stãte nauseatiua satietate non dꝫ fieri flõmia. qz eẽt cã vt chilus corrupt⁹ ad epar trahereꝝ: q eẽt cã ifectõis hũoꝝ i epate exitiũ ⁊ ꝓñr multoꝝ nocumẽtoꝝ. Dic̃ q̃ Aui. q si vẽter febricitis nauseatiua satietate soluat̃ bis aut ter: deinde flõmet̃: vt qz forte medic⁹ videt vrinã grossam rubeã ⁊ iam ꝑcessisse euõnẽ chili corrupti: tũc fit fortis fluxus q forte erit epaticus q fluxus fiet a mã q̃ diiiũ hꝫ sup residuũ mãe in epate repte. ad quẽ tñ fluxũ seq̃t pulsus cordis q est via in tremorẽ ei⁹ ⁊ nigredo lingue vaporib⁹ acutis in fluxu cordi ⁊

ligue cõicatis. Et bis nõ obstãtib⁹. flux⁹ tñ erit salubris. ꝛ hec ē p⁹ expõ Hẽrilis: cui tñ nõ multũ assentio. ¶ Z⁹ expositio cuiusdẽ est q̃ qñ patiẽs effimeraz ex nauseatiua satietate soluit̃ bis aut ter. deide flõmat̃ a medico credẽte totũ chilũ corruptũ eẽ eductũ in trib⁹ assellatiõib⁹: cũ tñ nõ sit educt⁹ integre. vñ corruptũ qõ est in stõ p flõmiã attrahitur ad epar: ꝛ corrũpit bũores in epate reptos: ita vt nã irritata expellat eos ꝛ faciat fluxũ fortẽ epatis malũ ꝛ forte mortalẽ ad quẽ segtur pulsus cordis ꝛ nigredo lingue vaporibus malignis cordi ꝛ lingue cõicatis.

¶ Et similit̃ accũtia febris effimere ex repletõe accũtib⁹ febris ex ira. rubẽt. n. oculi ꝛ facies valde: ꝛ fit iflãmatio vehemẽs: ꝛ magnificat̃ pulsus: ꝛ fit velox: ꝛ rubet vrina.

¶ Quart⁹. q̃ accũtia fe. effimere ex nauseatiua satietate ꝛ accũtia feb. effi. ex ira multũ assilant̃. In vtrisq; n. rubent oculi ꝛ faciei iflãmatio fit vehemẽs. magnificat̃ ꝛ velocitat̃ pulsus. rubet vria: ꝛz ipatiẽte nauseatiuã satietatẽ hec fiũt propter vapores fumosos cõicates cordi epati: ꝛ toti corpi. in ira aũt ꝓpter ebulitionẽ in sanguine ꝛ spũ.

¶ Ampli⁹ cũ plus remanet nõ excedit tres dies

¶ Quit⁹ canõ. feb. effimera ex nauseatiua satietate cũ plus remanet nõ trãsit tres dies. in hoc. n. tpe chilus corrupt⁹ ē educt⁹ ꝛ fe. effi. oz eẽ corrupta: si eger bñ rect⁹ fuerit.

¶ Et scias q̃ febris effi. ex nauseatiua satietate: qñq; venit cũ ꝓgnosticis q̃tuor aut septẽ: ꝛ cũ hoc est febris effi. verũ pulsus eius est sanus.

¶ Sext⁹ canon. q̃ feb. effimera ex nauseatiua satietate bz aliqñ a q̃tuor ꝓgnosticis vsq; ad septimũ. absq; ꝟ q̃ trãseat i putridã: ꝛ illud maxie cognoscit̃ p pulsum q̃ ē san⁹ nõ coartat⁹: sm q̃ ꝓsueuit i poxissimis putridis coartari. Vi ãt periodi a q̃tuor vsq; ad septẽ accũt ex nueꝛ cibationũ i trib⁹ dieb⁹ i q̃ꝛ q̃lz cib⁹ assũpt⁹ ad fumositaz corrũpit̃. Q̃ aũt tot periodi possint ex vnica cibi corruptõe ꝓuenire ē lõgiquũ ꝛ male visile. pole tñ est q̃ duo vl tres accidãt i vnica repletiõe ꝓp cibor̃ diuersitatẽ: vt si cõederet lac ꝛ ouꝛa ꝛ cãnes. lac ꝓmo corruptum posset facere vnum periodum. ꝛ ouꝛa secũdũ. ꝛ carnes tertium.

DE SIGNIS

¶ Signa ei⁹ sũ alteratio eructuatõis ad acetositatẽ aut fumositatẽ. Cũ ꝑ alteraꝛ eructuatio ad sanitatẽ idicat sãitatẽ. Et vrina q̃dẽ istoꝛ ē pꝛi nata digestiõe aquosa. Et qñ cã nauseatiue satietatis est vigilia est i facie ꝛ faucib⁹ eoꝛ iflatio ꝛ in palpebris eoꝛ est grauitas.

¶ Vic ponit tria signa. ꝓmũ q̃ ꝓcessit bz corruptio cibi signata p eructuationẽ fumosaz aut acetosã. Cũ. n. est eructuatio sana nõ redolẽs aliquẽ saporẽ exneũ idicat sanitatẽ. ¶ Z⁹ signũ. cũ vrina istoꝛ est ꝑuata digestione aquosa.

Contra q̃ supra dixit q̃ rubet vria. ¶ Dõz q̃ vrina aq̃sa ē signũ corruptõis ad fumosũ. Ut alr. q̃ vrina ē ꝑuata digestiõe aq̃sa: q̃ subtilis: ꝛz tincta. Uel z⁹ q̃ i ꝑn⁹ ē aq̃sa silis aq̃ significãs idigestionẽ: sed postea in ꝓcessu efficit̃ rubea p actoez calitatẽ febril. ¶ Z⁹ signũ ẽ inãi⁹ ex bis q̃ dcã sũ supi⁹ i ca: de effimera ex vigilia.

¶ De cura. CAP. XXXV.

Facies hãc nauseatiuã satietatem non euacuaꝛ quin aut sit natura eius non soluta: aut sit soluta.

¶ Vic ponit curã ꝛ bz tres ptes. i ꝓma ponit vnã diuisionẽ i scõa ibi. (Et si nã) pseqt̃ mẽbra diuisiõis. i z⁹ ibi. (Et si p seuerat solo) ponit q̃sdã cãones. Q̃ dicit i ꝓma pte ē manifestũ. qz est vna distinctio facta ex ꝓib⁹ ꝓdicẽtib⁹. Est. n. ne

cessariũ vt neuter horꝛ patiẽtiũ sit solut⁹. s. a nã: aut non solutus. ꝛ est dictum Hal. s⁹ terapentice.

¶ Et si natura ei⁹ fuerit ñ soluta: tũc ꝑculdubio oz vt solueꝛ eã. ꝛ si fuerit aliqd cibi: aut fecis: aut grauitatis remanens in stõ tũc oportebit vt facias vomere ipsum: deinde solue ipsum ꝛ cõsidera vbi inuenit grauitatem.

¶ In hac pte curãs effimerã ex nauseatiua satietate exeq̃tur mẽbra diuisionis. ꝛ ꝑ curat q̃ nã nõ ē soluta. scõo ibi. (Q̃ si nã fuerit) curat q̃ nã ē soluta. ꝓmo ite ꝛ i duas. nã ꝑ ponit curã i gñali. z⁹ in spãli. scõa ibi (Et ꝓsidera). i ꝓma pte dic q̃ si nã nõ fuerit soluta oz vt soluas eã. si tñ in stõ fuerit aliqd cibi aut chili corrupti grauãtis: aut inclinãtis ad vomitũ. ꝑ oz ꝓmitti vomitus: postea vẽtris solo. q̃ tñ stõus eẽt repletꝰ ꝛ nõ est maioꝛ iclinatio ad vomitũ q̃ ad secessum ventris solutio debet ꝓmitti vomitui.

¶ Et ꝓsidera tũc an sit rectius eũare illud cũ clisterib⁹ ꝛ suppositoꝛijs: aut cuꝛ aliquo q̃ bibit̃ desup vt solnat aut depõat aut digerat: ꝛ significat illõ q̃ rectiꝰ est de hoc dispõ eructuatõis. fortasse. n. nẽciũ erit: si fuerit cib⁹ stãs fortiter ꝛ sit difficilis vomit⁹ vt nõ aspiciat̃ ad febrẽ: sed administreẽ oxyapipeon vt ꝓcipiteẽ ꝛ descẽdat cũ digestiõe: aut admistreẽ q̃ est debili⁹ eo: ꝛ admistrent̃ embroce ꝛ emplastra digestiua cognita i capꝰ digestiõis: ꝛ solutiua cognita i capꝰ solonis. Cũ ergo discẽderit: tũc aut egredieẽ ꝑ seipm aut iuuabit̃ cũ suppositorio.

¶ In pte ꝑti docet curare effimerã i spãli qñ vẽter nõ est solut⁹. ꝛ bz duas ptes. i ꝓma curat p vẽtris solonẽ. i scõa p dietã ibi (Et tolereꝰ famis) ¶ In ꝓma dicit q̃ medicꝰ oz ꝓsiderare: an chilus corrupt⁹ debeat eũari p vomitũ: aut p vẽtris solonẽ. Doc aũt fiet sibi manifm ex duobus ex grauitate ꝓcepta ꝛ eructuatõe. Nam si senserit grauitatẽ i stõ ꝛ eructuationẽ: tũc chilus corrupt⁹ ē in stõ. q̃ si nauseauerit: ꝑ curãdus est vomit⁹. deide vẽtris solo ꝑ quã chilus corrupt⁹ oio eũeꝰ ex corꝑ: aut minat̃: aut saltẽ descẽdat a stõ ad itestina. Si aũt nõ senserit grauitatẽ in stõ: neq; bũerit eructuationẽ: sz senserit gratitatẽ in itestinis: vtputa iter vmblicũ ꝛ stõz vl ab vmblico infra. nã p ꝑm segt̃ chilũ corruptũ eẽ i itestis gracilib⁹. p z⁹ in grossis: ē ꝓcedẽdũ mõ infra scripto. Exite q̃ chilo corrupto in stõ vl i itestis gracilib⁹ dãdũ est aliqd ꝑ os q̃ ꝓcipitet chilũ corruptũ ad inferiora Clisteria non ascendũt ad stõm: neq; ad intestina gracilia superiora. ¶ De maxie aũt ꝓueniẽtib⁹ ad hec est oxytriõpipeon. i. electuariũ de trib⁹ pipib⁹. c⁹ descriptio ē apõ Mesue ꝛ Alui. ꝑ. n. sumptũ a. z. iij. vsq; ad. vi. ꝓcipitat corruptũ ad inferiora. Et si aliqd ꝺ cibo sit: ꝛ nondũ digestũ adiuuat ad digõnẽ. bz. n. thimũ ꝛ pip q̃ adiuuãt ad vẽtris solonẽ: ꝛ non respiciat̃: dũmõ educat̃ chilus corrupt⁹. Si tñ vꝰ nimia iflãmatio dãdũ est aliqd min⁹ calz vẽtris lenitiuũ: sic aq̃ mellis: aut aq̃ zuc. debite calꝰ q̃titate. ʒ. aut. 6. ʒ. Exterius aũt approximent̃ emplastra vnctões epithimata: aut embroce q̃ ꝓfortãt digestiuã: ꝛ cũ ꝟ vẽtrẽ leniãt: sic eẽt de coctio facta ex absinthio spica ꝛ assaro: q̃b⁹ apud maioꝛez necitatẽ posset addi paꝛ arthanite. hec. n. exteri⁹ applicata: cũ ꝟ ꝓfortãt chilũ corruptũ deponũt. ¶ Si aũt p signa supascripta ꝓphẽsũ fuerit corruptũ chilũ eẽ in itestinis grossis clisteri educẽdus est.

Sed dubitatur vtrũ dyatriõpipeon ꝓueniat i cura bꝰ effimere. ꝛ argt̃ q̃ nõ de itẽtõe Alexãdri i ca: de corruptõe digestiõis repbẽden

eis Hal. i B passu q in. S. terapētice ꝛcedit dyatriōpipeon. ¶ In opᵐ est Hal. S. terapētice ⁊ Alui. hic. ¶ Hoc duᵐ facile pōt solui dōo q Hal. ⁊ Alui. ꝛcedūt ipz qñ corruptᵘ est ad acetosuz ⁊ fit corruptio a mala ꝓplone frida. ¶ Alr pt dici q in hac corruptōe ad fumosuz est duplex itētio. vna ad deponēdū chilū. ⁊ ad B optie valet dyatriōpipeon. naz cū B q deponit chilū corruptū: si gd remāsit ex cibo indigestū adiuuat ad ipsiᵘ digestionē ⁊ cura est ꝓueniēs in pnᵒ. Alia aūt itētio est ad malā cōplonē calidā corrūpētē: ⁊ ad feb. ⁊ rōne bᵘ nō ꝓueniūt. sz ꝓueniūt frida: sicut diceī iferiᵘ. ¶ Ego tñ credo q stāte hac corruptōe cū feb. ⁊ a mala cōplexione cala sit tutiᵘ adhibere aquā mellis ordei: aut zucchari vt simul chilus corruptus deponaī ⁊ mala complexio calida corrigatur.

¶ Et toleraī fames sup eū diu donec ñ remanet defitatio i destructiōe satietatis nauseatiue: deide sumat cibū leuē velocis digōnis bōi chimi: ⁊ sit itētio ad famē ⁊ somnū tm̄: qō excusat sollicitudinē in alleuiatione repletionis.

¶ In hac pte dicit q fames in B casu dz tolerari donec satietas nauseatiua sit destructa: ita vt non sentiat eructuationē: neq; grauitatē in stō ⁊ in itestīs gracilibᵘ. postea sumat cibū leuē boni chimi ⁊ velocis digestionis: ⁊ in sūma toleret famē. multum dormiat sup famē. hec. n. excusant ab alia euōne. Cōuertūī. n. spūs in sōno circa stōm ⁊ iuuāt ad digestionē vt ad benignū reducaī qō pōt reduci: ⁊ reliquuz ad euacuationē disponatur.

¶ Qz si natura fuerit soluta cōsidera ān res que eūaī sit illud qō est corruptū: ⁊ si fuerit illō nō retineaī donec totū eūeī vsq; ad postremū eiᵘ: ⁊ expecta decliationē porisimi ⁊ fac igredi ipz tūc balneū: ⁊ ciba ipm nisi fuerit illic supfluuz destruēs fortitudinē: tūc. n. nō facias ipm igredi balneū: imo ciba ipm: ⁊ ꝓfortā stōz eiᵘ cū rebus q̄s scies: ⁊ q̄ꝑ q̄dā scripte sī i caplis ō solone vētris. ¶ Et de illis est lana ifusa in oleo in quo ē ꝟtᵘ absinthij: aut ēt i oleo nardio postq̄ fuit exꝑssa ⁊ sepata fuerit ab ea maxia ꝑs olei.

¶ Dic curat effimeram ex nauseatiua satietate qñ venter spōte solui. Et dicit q medicᵘ dz ꝓsiderare. an res q̄ eūaī sit id qō ē corruptū. ⁊ si ita fuerit nūq; retieat donec totᵘ chilus corruptᵘ eūatᵘ sit. q̄ eūato declināte porisimo dz ingredi balneuz ⁊ postea cibari. Uel si adsit ⁊tutis debilitas dimittat balneū ⁊ cibeī: sz añ cibationē ꝓfoteī stōus cū medicis descriptis. i6. tertij. i ca. de solone vētris ex q̄bus est lana ifusa in oleo de absinthio: aut in oleo nardio: idest de spica que lana sit exꝑssa ab oleis ⁊ notabilr calida sup stomacho: ⁊ intestinis applicef.

¶ Et si ꝓseuerat solo ⁊ iuenis id qō egrediī absq; gñie eiᵘ qō corruptū ē: administra oleū de citonijs tepidū recēs ꝑm hūc modū ⁊ oleū de mastice ⁊ ñ ē itez i oleo nardio ꝓtrarietas eis. Et fortasse administramᵘ cerotaria: ⁊ ꝓpzie qñ nō suffert dispō strictura eoz sup vētres eoz. Et qñ q; idigemᵘ emplastris fortioribᵘ hoc de emplastris p̄dictis i colica passiōe: ⁊ da ei i potu aq̄s fructuū si tolerat eas: ⁊ da ei ad cōedēdū illud cuius alleniaī nutrimētū ⁊ facilis fit digestio: ſic testicli galli ⁊ pisces aradrach. ⁊ p̄mute sup illō aliqd de fructibᵘ ⁊ succis ⁊ robub stipticis.

¶ In ista pte ponit q̄sdā cāones q fūt maxie ad corrigēdū accītia. corrigit āt tria accītia. pᵐ ē fluxᵘ vētris supfluus. zᵐ ē deiectio appetitus. 3ᵐ difficultas trāsitᵘ chili ad epar. ꝓto ꝑ igr corrigēdo dic. q si vētris solo pseuerat: ⁊ illō qō eūaī ñ ē chilus corruptᵘ: imo forte hūores q̄ꝑ eūatio non ꝓfert: tūc admistra oleū de citonys tepidū. i. calz: ⁊ oleū ō mastice vl de spica nō ē ɔriū: imo inuatiuū. hec. n. stō ⁊ vē tri applicata sistūt fluxū. aliqñ admistramᵘ cerota: sic cerotū ex mastice ⁊ silibᵘ ɔstringētibᵘ q̄ cerota sint tenacia: ⁊ ꝑ se adhereāt ꝓpe qñ eger nō vult sufferre ligaturā. ⁊ apud maiorē necītatē administra magis stiptica supza dcā i ca. ō colica passiōe. ⁊ deī i potu aq̄ fructuū stipticoꝝ sic citonioꝝ ⁊ granatoꝝ: ⁊ cibi eoꝝ sint facil digōis ⁊ boni chimi sic testicli galloꝝ ⁊ pisces aradrag. i. pui petrosi. ⁊ añ hō cibaria da aliqd stipticū sic dyacitōiten. sil succi ⁊ rob stiptici

¶ Et si abscidiī ō appetitu aliqd admone ipm cū eis q̄ sciuisti: ⁊ ꝓpzie cū eis q̄ fiūt ex citonijs.

¶ Dic ꝑstrationez appetitus corrigit ⁊ ꝓpzie dando citonia: ⁊ ea que cum citonys fiunt.

¶ Et cū eīatū ē ñ ē malū vt admistres ei electuariū fortē de ill q̄ digerūt ⁊ ꝓfortāt stōz ⁊ apiūt opilones: ⁊ illō post ablatōez febris ⁊ accītiū.

¶ Dic admistrat ea q̄ faciūt chilū ad epar penetrare ex q bᵘ ē dyacalamētū tyriaca ⁊ vinū potēs. sz hec nō sūt admistrāda: nisi i fine cū iam eductᵘ ē totᵘ chilus corruptᵘ: ⁊ cessauerit feb. ⁊ correcta sit stomaci mala cōplexio calida.

¶ Et iter quidem ad flōmiam est vt non fiat in ea donec declinet: tunc enim fiat.

¶ In hac pte dicit non esse faciendā flōmiā nisi postq̄ totus chilus corruptus est eductus.

¶ Et illud qō pᵗ daī i potu ē aq̄ ordei ⁊ cibᵘ sit sic ille q fit de agresta cuz cucurbita ⁊ amigdalaī paucis: ⁊ ifrideī locᵘ eiᵘ: odoraīmtū eiᵘ: ⁊ trocisci de cāphora in qbᵘ nō ponīt reubarbarum.

¶ In hac pte ponit regimē p dietā i decliatōe ꝓueniētē: ⁊ i sūma ꝓcedit agresta cucurbitā cū paucis amigdalis. qz ſē difficilis digōnis: ⁊ ifridat lectū ipoꝝ: ⁊ dat odoraīta frigida: sic trocisscos de cāphora: in qbᵘ nō ponīt reubarparū vt sint frīdiores. Hec. n. ꝓueniūt tā rōne feb. q̄ rōne calitatis supflue stōi cozrūpētis. ¶ Et i B textu manifeste elicis q̄tuoꝝ itētiones. ꝓpria ē remotio cāe. ſ. nausee satietatis. ꝑ q̄ remouēda si nō sufficeret vomitᵘ ⁊ opᵉ ē solone in nauseatiua satietate ad acetosū vētre exīte stiptico daī vnā. z. pillᵘ. alefāgiaꝝ: aut stōicaꝝ. ⁊ nō eēm ꝓtī solo dyatriōpipeō. ⁊ si eēt corrupᵗ ad fumosū daī. ɾ. z. floris cassie vētre exīte stiptico. nō. n. fideī q aq̄ mellis vl zucchari: aut ordei possit chilū corruptū educere. zª itētio ē ifridatio q̄ debeī feb. i. 3ª corree accītiū: sic dcñ fuit circa textū 4ª ē regimē in sex rebᵘ qō i corruptōe ad fumosū declinet ad fridū. i corruptōe vo ad acetosū decliet ad calz. magis. n. itēdēdū ē ad cām q̄ ad febē. ¶ Ultio nota q̄ administrata exteriᵘ ad retinēdū fluxū aut vomitū debēt eē aut nōbilr cala: aut nōbilr frida. nō aūt tepida vt supius ostē sum fuit in febre effimera ex euacuatione.

¶ Febres effimere exapate. CAP. XXXVI.

FEbres sequentes apata interiora sunt putride: ⁊ quādoq; associaī eis ethica: ⁊ nō sunt de nūero feb. effimeraꝝ.

¶ In pīti capio Alui. agit de febribᵘ effimeris seq̄ntibᵘ apata. Dz B capiz tres ptes. In pma ponit modū ꝓcurandi effimere ex apate. i zª signa. i 3ª curā. ptes patēt. Fe-

bres q̃ût diuersificanť ꝑm diuersitatẽ apatũ.ſz apata diuersificanť loco ꝛ cã.¶Primo q̃ ponit q̃ febres sequunť apata ꝑm locoꝝ diuersitatẽ.z°ꝑm diuersitatẽ cãꝝ.z°ibi.(Et plimũ accidit).¶Prima i duas.nã ꝑ oſidit q̃ febris sequať apata itrinseca.z°q̃ extrinseca.z°ibi.(Apata ỹo apparẽtia.)
¶In ꝑma pte dicit q᷑ feb.seq̃ntes apata itrinseca sunt putride:ꝛ q̃libz associať eis ethica:ꝛ nõ sunt effimere.

Contra primũ instať:qz nõ sunt putride:qz nõ ꝓtinue cũ mã ꝓtinuaꝝ putreat ad itra venas.ꝑ de dfntijs febriũ.mã aût apatũ est ex venis.ſ.in ꝓcauitatib᷒ mẽbroꝝ nec᷒ iterpolate ex ſnia Hal. in cõmẽto illi᷒ affoziſmi.Febres quecũq᷒.

Contra secundum ilstať:qz ethice sunt facte ꝓpea nõ depẽdẽt a causis corpeis.¶Pro ſolone tenẽde ſt̃ iste ỹnes.¶Prima.febres sequentes apata intrinseca ꝑm plimũ sunt putride ꝓtinue. z°q᷑ aliq̃ fût iterpolate. 3°q᷑ aliq̃ fût ethice. 4ª q᷑ rariſſime sunt effimere.¶Prima pbať pp tria.ſ.ꝓpinquitatẽ mãe putriẽtis.ad cor rectitudinẽ vie.ꝛ 3°pp latitudinẽ viaꝝ.Et ex oppoſitis causis febres putride sequentes apata extrinseca ꝑm plimũ debẽt esse iterpolate q̃ febres seq̃ntes apata itrinseca.Qz aût sint aliq̃ iterpolate iuxta ſecũdã ỹnẽ oſtẽdiť.ꝛ pono q᷑ sit aliq᷑ apa colericũ itrinsecuz ita puũ q᷑ nõ possit facere febrẽ nisi q̃ calitas seq̃ns ipm excrescit.¶Presuppono z°q᷑ merito colere calitas seq̃ns ipm crescat de 3°in 3m.hoc.n.est de itẽtõe Aui.iferius in cã°de febrib᷒ apatũ.Dicit.n.q᷑ vnicuiq᷒ bũoꝝ inest ꝓpius q᷑ sibi ꝓuenit ex qb᷒ facile deducit ỹ.Qz aût aliq̃ sequanť ethice ostẽdiť.tũ pp calitatẽ febrilẽ putridã ducẽtẽ ad ethicã.tũ pp nocumẽtũ digestiue mẽbroꝝ nãliuz nec obstat q᷑ ethice sint facte:ꝛ p ꝫs idepẽdẽtes cũ facte sunt:qz tũc i fieri fuerũt depẽdẽtes a causis iã dictis.Qz aût effimere possint seq apata itrinseca iuxta q̃rtã ỹnẽ oſtẽdiť:qz sequunť apata extrinseca:qñ inflãmanť ſpũs:nõ tñ ꝑsit mittere putridã fuliginẽ ad cor.ſz tñ ꝓportionez pot bre ꝑcise apa intrinsecũ ad inflãmãdũ ſpm nõ mittendo putridã fuliginẽ ad cor:sic apa extrinsecũ.q̃ ꝛ.ſz ỹnia.ꝛ assũptũ est satis manifeſtũ.¶Pot.n.apa intrinsecũ eẽ ita puũ vt possit inflãmare ſpũs:nõ mittẽdo putridam vaporẽ ad cor cũ illud sit facilius q̃ mittere vaporẽ putridũ ad cor sufficiẽtẽ ad feb.putridã.Dicta aût Aui.vitatẽ hût in plib᷒.Et tu adde gntã ỹnẽ q᷑ febres seq̃ntes apata itrinseca plimuz sunt vagãtes nõ fixates ꝓpiũ sui bũoris vt est apud Aui. is°.tertij.ca°de apatib᷒ renũ.Et expiẽtia cõprobať ꝛ rõne. qz ꝓpiocatio fit per nouum aduẽtũ materie:aut per crementum putredinis eius.sed hec non fiunt temporib᷒ determinatis in apatibus.quare ꝛc̃.

¶Apata ỹo apparẽtia:sic sunt furũculi:ꝛ exiture vl̃ bubones q̃ eueniût in ea:ꝛ ꝓprie apata magna q̃ fiût in mẽbris glãdulosis ꝛ in carnib᷒ que vocantur molles:sic illa q̃ fiunt in ingutnibus a supfluitatib᷒ epatis:et i assellis a supfluitatib᷒ cordis:ꝛ sub aure a supfluitatib᷒ cerebri:q̃ñq᷒ sequunť febres ꝛ nõ euanť qn aut sit illõ q᷑ ꝓuenit ex eis ad cor donec igneat ipm calefactio sola:aut cũ putredine.Qz si fuerit calefactio sola tũc erit ỏ gñe febriũ apatũ itrinsecoꝝ.

¶In parte pñti ostẽdit quẽ feb.sequanť ad apata extrinseca dicẽs q᷑ apata apparẽtia:sic sunt furũculi.i.apata acuti capitis dicta ademanul apud Aui.3°quarti:ꝛ exiture.i. apata colligẽtia bũoꝛẽ calm siue fiãt icipiẽdo siue pmutãdo bubones.i.apata iguinũ.bubon.n.grece ingnen latine q̃ veniût in ea.ſ.ꝑte extrinseca siue apparenti.Et ſil᷒ apata magna q̃ fiût in mẽbris glãdoſis.i.carnib᷒ glãdoſis mollibus:sicut illa q̃ fiût in inguinib᷒ a supfluitatib᷒ epatis cui᷒ iguina sunt emũctoria:ꝛ i assellis a supfluitatib᷒ cordis:cui᷒ sunt emũctoria:ꝛ sub aure a supfluitatib᷒ cerebri.q̃ñq᷒ sequunť feb.que aliq̃ fût effimere qñ inflãmãdo ſpũs ignitunt cor:nõ cõicãdo tñ putridã fuliginẽ cordi:aliq̃ fût putride si putredo cordi cõiceť.Appellat tñ Auic.effimeras de gñe feb.apatũ.qz frequẽter sequunť apata extrinseca:ſz trãſlatio iudayca dicat de gñe febriũ effimeraruz que sequunť apoſtemata:ꝛ est textus ille clarus.

¶Et plimũ q̃dẽ accidit de iſtis febrib᷒ seq̃ntibus apata seq̃ntia cãs primitiuas ex vlcerib᷒ ꝛ scabie ꝛ doloꝛib᷒ ꝛ pcussionib᷒ ꝛ casib᷒ ad que expelluntť materie ꝛ retinentť in vijs apud carnes molles est de gñe febris effimere.Et plurimũ q̃dẽ accidit de iſtis febrib᷒ seq̃ntib᷒ apata quoꝝ cause sunt añtes:sic repletões ꝛ opilationes ꝑterite sunt putride.ꝛ ꝑm plimũ febres ſt̃ radices ꝛ apata sequẽtia:ſz q̃ñq᷒ accidat econtrario.Hypocras nominauit has febres maligñas q̃ ex eis ſt̃ effimere ꝛ q̃ ñ ſt̃ effimere.Et febres q̃dẽ seq̃ntes ea ꝑ plurimũ sunt effimere: ꝛ si non sunt effimere sunt male.

¶In pte pñti Aui.ponit que feb.sequanť apata diuersificata ꝑm cãs.ꝛ ꝑ ꝑm cãs gñales.z°ꝑm cãs ſpãles.z°ibi.(Et plimuz q̃dẽ baꝝ).¶Pria in tres.In ꝑma ponit que feb.sequanť apata extrinseca pẽdẽtia a causis ꝓmitiuis.In secũda que feb.sequanť apata extrinseca pẽdẽtia a causis corpeis.In tertia pte ponit quãdam cõparationẽ.ſcõa ibi. (Et plimũ q̃dẽ accidit).3°ibi.(Et febres q̃dam).¶In ꝑma pte dicit q᷑ febres seq̃ntes apata extrinseca pẽdẽtia a causis ꝓmitiuis:sic sunt vlcera scabies.i.excoriatio doloꝛes pcussiones casus nocẽtes aliq᷑ membris ad q̃ fluunt mãe sufficiẽter retinentť in vijs apud carnes molles:que sunt in locis emũctoꝛijs:sunt effimere.¶Deide i secũda pte dicit q᷑ ꝫs plimũ febres seq̃ntes apata extrinseca pẽdẽtia a causis corpeis:sic repletões ꝛ opilatões ꝑterite.i.antiq̃ ſt̃ putride.¶In 3°pte dic᷒ q᷑ fe.seq̃ntes apata extrinseca ꝑm plimũ ſt̃ effimere:ꝛ si nõ ſt̃ effimere ſt̃ male:ꝛ est affoꝛismus q̃rte ꝑticule.In bubonib᷒ oẽs feb.male exceptis effimeris.pessime aût sunt putride seq̃ntes apata pestilẽtialia.¶Notãdũ ꝑ q᷑ ꝫs vlcera scabies ꝛ doloꝛes sint causę corpee.appellanť tñ ab Aui.ꝓmitiue in cõpatõe ad opilationẽ ꝛ repletionez q̃ magis vñr corpee ꝛ directi᷒ apata causantes.Alr tñ possum᷒ dicere q᷑ Aui.ꝑ vlcera scabiem ꝛ doloꝛẽ itelligit cãs ꝓmitiuas boꝝ factiuas.¶Notãduz scdo q᷑ ꝑ vlcera doloꝛẽ ꝛ scabiẽ in mẽbris extrisecis:sicut in pedib᷒ ꝛ virga attrahunť mãe a corpe ad mẽbra illa q̃ fluẽtes iuxta iguina retinenť in carnib᷒ mollib᷒ exñtibus in ĩguinib᷒.q̃ spongie sunt:ꝛ ad hoc deputate vt recipiant supfluitates epatis.Et ſil᷒ si bꝫ sint in brachys fiût ex ſili cã apata in subassellis.ꝛ si in mẽto aut labys aut dẽtibus fiût apata post aures vel sub auribus.

Ultimo instatur ỹ dicta.qz si febres sequẽtes apata extrinseca ꝑm plimum sunt effimere ꝛ ad apata extrinseca pẽdẽtia a causis ꝓmitiuis sequanť plies effimere q̃ putride.ꝛ cõ.ad apata extrinseca pẽdẽtia a causis corpeis plies sequanť putride q̃ effimere.segť q᷑ apata extrinseca plies fiût a cã ꝓmitiua q̃ corpea.Ad bꝫ dr̃ ꝓcedẽdo ad q̃ deducit maxime sub causis ꝓmitiuis oppẽdẽdo vlcera scabiẽ ꝛ doloꝛez ac bꝫ.Alr pot dici q᷑ Aui.supius locut᷒ est cõpatiue vt q᷑ feb.sequẽ-

tes apata extrinseca pdētia a causis cotpeis sunt plies putride q̄ effimere in cōpatōe ad febrē sequētē extrinseca a causis pmitiuis que rarissime sunt putride.

¶ Et primū qdē bax sequunt apata sanguinea. t qnqz accidūt seqntes berisipilā t silia ei.

¶ In pte pīti dic q̄ feb. effimere plies sequunt apata sanguinea q̄ colica: sicut berisipillā formicā t silia. tū qz dolor est maior in apate sanguineo q̄ colico. qz est extēsiuus t pulsatiuus: t in apate colico est pūgitiuus: t qz plures vapores: licz non ita acuti eleuant apostemate sanguineo q̄ colerico. SIGNA.

¶ Signa eax sē ea q̄ diximus de anicessiōe apostematū anī eas t facies est inflāmata t rubea: t est additū in ea sup disponē sanitatis t nō est caliditas vehemēter mordicans q̄uis sit multitudo eius in eis: qm̄ huius apata sunt sanguinea nisi sint febres seqnētes berisipilā: t tunc istis febrib⁹ succedit humectatio: t est pulsus in eis velox magnus frequēs ppter repletionē t caliditatē: t est vrina aquosa alba ppter cursum materierū ad apostemata t vlcera.

¶ In pte pīti ponit sex signa hō febriū effimeraꝝ. Primū est anicessio apatū. ¶ Scōm. qz facies est inflāmata rubea notabilr supra disponē sanitatis: qō 2m̄ nō est vlr verū: sed maxie vificat in his q multo sanguie abūdāt. in his. n. corpozib⁹ frequēter fiūt furūculi ad quos sequunt febres effimere. 2⁹ pmi. ¶ 3m̄. qz calitas q̄uis sit multa pp multitudinē vapoꝝ: t ppe in pdēte ab apate sanguineo: non tm̄ est multū mordax. mordacitas. n. argueret febrē putridā. verum si apa sit colicū calitas ēt est mordacior. lz sit mior in q̄ntitate. nunq̄ tm̄ ceteris parib⁹ est ita mordax: sic est qm̄ est a putredie. ¶ 4m̄. qz istis succedit sudor lenis silis nāli: cuius cā pz ex supradictis. ¶ 5m̄. qz pulsus est magn⁹ velox t frequēs vt satisfaciat necessitati. ¶ 6m̄. ēvrina aquosa. i. subtilis alba. s. albedine trāslucente pp cursum materie ad apata. vīl diuertit a vsu vie: t hoc in pncipio: lz postea in fine pcedēte actōe calitatis febrilis. t amplius non fluente materia ad apostema tangat. CVRATIO.

¶ Oz vt anicessio fiat in ea cū flōmia t fluxu vētris t cureꝫ apa: cū eo qō oz in capło suo t subtilieꝫ regimē t nō bibat vinū oio: t nō cibeꝫ nisi post declinationē cōpletā: t necessaria sūt ei extinguētia t ifrigidātia humectātia t emplastra ifridata cū niue sup mēbrū ifirmū apōsuz: ita vt noceāt nō apati: neq̄ faciāt ipm cruduz: imo ifrideꝫ via iter ipsum t cor ifrigidatione penetrante in pfundum.

¶ Hic ponit curā. pro cui⁹ notificatōe memorāde sunt itētiones sepe dicte. ¹ Pria est eūatio apatis. 2ª est ifridatio q̄ debeꝫ febri. 3ª correctio accūtiū. q̄rta regimē vite i sex rebus. ¶ Curatio aūt apatis duplex exigit regimē. ¹ Primū debeꝫ cause anti exigēs tres itētōes. s. eūationē diuersionem t fluxus iterceptionē. Eūatio aūt cōplenda est cum flōmys t alys eūationib⁹ fm humox exigētias. Diuersio aūt cōpleꝫ cū vētosis cū scarificatōe cū sanguisugis ligaturis t silib⁹. Sed fluxus iterceptio pficiꝫ cū repcussiuis positis sup mēbro: p qō mā fluxura est. Et aliq̄n mā existēte subtili acuta cū bibitis que māz īgrossant t imobilitāt sicut sirupus de papauere t silia. Sz regimē pticulare exigit tres itētiones. repcussionē cōuenientē in pncipio. repcussionē cū relaxone ꝓueniētē in augmēto vsq̄ ad mediū statⁱ resolonē ꝓueniētē a medio statⁱ vsq̄ per totā declinationē. Si vo maturaꝫ in augmēto mīstrāda sunt repcussiua cū maturatiuis t in statu maturatiua sola quo matura to erūpēdū est t cura vlceris curādum. Repcussiua tm̄ in oib⁹ apatib⁹ non sunt applicāda. box tm̄ iuestigatio nō pti net huic pti. sed pquiręda sūt hec q̄rta pmi. t 3ª q̄rti. ¶ 2ª itētio est ifridatio que debeꝫ febri cū iterius t exteri⁹ applicitis. ¶ Tertia itētio corrigit dolorē fm q̄ oz t corpus humectat: t si vapores respirent ab apate ad cor: aut ad alia mēbra nobilia: aut mā retrocedat approximāda sunt emplastra ifrigidata cū niue supra mēbrū apōsum ifirmū ita vt non noceaꝫ apati: nec fiat ipm crudū. 3º ifrideꝫ via iter mēbrū apatū t cor ifrigidatōe penetrāte in pfundū: t hō ēt debēt esse stiptica. t hoc magis ꝓuenit in augmento t statu q̄ in pn⁹. Et hec nō debent applicari sup hoc apate sed distāter ab eo vt itercipiant vapores t mā ne tēderet ad cor t ad mēbra nobilia. regimē aūt in cibo t potu subtrieꝫ: t nō bibat vinū: neq̄ comedat carnes: t nō cibeꝫ nisi apud declinationē cōpletā. s. porrismi. t aliq̄n regimen administreꝫ fm exigentiā apatis t febris.

¶ Febris effimera ex terrestreitate idest quādo cutis fit dura vt testa. CAP. XXXVII.

Et febris iterū segꝫ priuationē resolonis pp opilatōes nō profundatas. Et ples qdē boium cū dimittūt ꝓsuetudines suas balneādi febriūt. Et plures eorū sē illi in quox corpib⁹ gnaꝫ vapor colicus ppter cōplonē corporū eorū t ciborū ipsorū t aquarū ipsarū malarū: t pp dispones eorū accidētes ex vigilijs. ¶ Curatio ei⁹ ē extictio et administratio balnei t sudare in eo post declinationē: t fricari cū eis que sunt sicut fur fur t farina fabax t amigdale amare t semē melonis t aliqd de alusen et baurach. Et fit cib⁹ ei⁹ exiguens et humectās et vinū eius sit plurime cō mixtionis: et iteret balneum multotiens.

¶ In hoc capło agit de feb. effi. ex terrestreitate cutis. i. ex opilatōe que fit in poris cutis a causis itrinsecis que sunt tres. s. strictura porox in creatōe sua. luttū retentuz in superficie porox resecatū in q̄rta digestiōe t tertia būores grossi: aut viscosi in poris inuiscati. t q̄rta cā pōt esse noue cutis nō porose restauratio. Iste aūt vocant opilatōes nō pfunde. qz sunt in poris cutis ad dīaz opilationū: de qb⁹ supra: t que dicit in hoc capło satis manifesta sunt. Aquā malaz sic aq̄ termax. pp dispones eox accūtes ex vigilys: sicut sunt artes t exercitia Alusen est herba salsi saporis inēta in littore maris que cōburiꝫ t eius cinis vocaꝫ cinis alkadi: ex quo fit vitrū. hic cinis valet ad cutis absterſionem.

¶ Febris effimera ex caloze. CAP. XXXVIII.

Vandoq̄ accidit ex caloze aeris et caloze balnei et silū febris effimera. Et plurimum eius non accidit nisi ex vehemētia calorīs solis.

¶ Determiat de effimeris cōparatis ad causas q̄ veniunt de foris: t sunt gnq̄. t sic facit gnq̄ capła. ¶ Capłz pmuz est de effimera ex caloze qō bz tres partes. In pma ponit cās t modū pūctus. 2ª signa. 3ª curam. ptes patēt. Prima in duas. pmo enumerat cās. 2º diuersitatē impssionis illarum. scōa ibi. (Et est pma). In pma dicit q̄ ex caloze balnei caloze aeris t silū. s. calore ignis accidit febris effimera. sed fm plurimū accidit ex vehemētia caloris solis cuz

cõmuniter plus nobis occurrat.

¶ Et est ꝓria suspẽsio ei⁹ cũ spũ aiali cũ primus qꝺ eo ledit̃ sit caput: calefit. n. aer ei⁹ ⁊ puenit ad cor ⁊ fit febris: deide spargit̃ in totũ corp⁹.

¶ In pte ista oñdit q̃ cã ex ꝺictis magis alteret cerebrũ. ꝛ oñdit q̃ magis alteret cor. ꝛ ibi (Et qñq̃ fit ei⁹). ¶ In pte ꝑma dic̃ q⁹ ꝑma actio calitatis sol'ẽ i spũ aialẽ eo q⁹ ꝑ mũ qꝺ ledit̃ cũ calitate sol'ẽ cap̃. Calefac̃. n. aer ei⁹. s. spũs cerebri q̃ ẽ de nã ei⁹ ⁊ puenit ad cor. s. calitas illa ꝑ spũ vitalẽ q̃ ꝓtiguus ẽ aiali maxie i rethe mirabili vt ẽ apꝺ Aui. ꝑma tertij. ca⁹ de melia. ¶ Ul' alr calefit aer ei⁹. s. ispirat⁹ ad cerebr̃ ꝑ ei⁹ cuẽtatõez. 5ª tertij. ⁊ puenit ad cor. q⁹ talis aer supcalefact⁹ põt corꝺi cõicari. Cũ aũt puenit ad cor fit feb. eo q⁹ cor ẽ ꝑmũ subz febris. deide spgit̃ i totũ corpus. Ex q̃ ifert spsionẽ calozis febril' i totũ corp⁹ñ cẽ de ẽntia fe. qꝺ verz ẽ q̃tũ ad spsionẽ actualẽ ñ q̃tũ ad aptitudialẽ.

¶ Et qñq̃ fit ei⁹ suspẽsio cũ corde pp calitatez anbelit⁹: ⁊ qñq̃ custodit̃ caput a caloꝛ. ¶ Sz illa q̃ ex sole accidit plimũ icipit i cerebro ⁊ capite: ⁊ pp illud: qui non est mũdus iplet̃ caput ei⁹. Et illa q̃ nõ fit ex sole: sz fit ex ꝺieb⁹ canicularibus: ⁊ ex balneatione: ⁊ ex alijs impssionẽ facit in cor.

¶ In pte ista ne aligs crederet q⁹ a caloze extriseco sp in ꝑmis alterarẽt cerebr̃: oñdit q⁹ aliq̃n in ꝑmis calefit cor ꝑ aerẽ ispiratũ. ⁊ pp̃e qñ tegit̃ cerebr̃ cũ capello: aut alia re ne ꝑ calor ꝓtinẽtis ipmat i ipm. Et i sũma ꝛcludit q⁹ qñ fit impssio i corp⁹ bũanũ a sole actu radiãte ꝑma ipssio icipit i capite. ppea cũ caput ñ ẽ mũdũ replet̃ bũiditatib⁹ liq̃fcis i eo q̃ liq̃facte ad ꝺiuersas ptes fluũt: ⁊ sic boies algozant̃ icurrũt. n. grauedinẽ capitis: ⁊ ipsis fluẽtib⁹ ad nares icurrũt nasitate: ⁊ fluẽtib⁹ ad cãnã incurrũt raucedinẽ. Si vo fiat ipssio i corp⁹ bũanũ a sole ñ actu radiãte sic̃ fit i ꝺieb⁹ canicularib⁹ boib⁹ stãtib⁹ i vmbra: ⁊ sic̃ i balneo a calitate balnei ⁊ boib⁹ stãtib⁹ ꝑpe igné valde magnũ pp ei⁹ calitatẽ. tũc ꝑma ipssio icipit in corde pp aerẽ ispiratũ. Sũt aũt ꝺies caniculares a. x⁰. iulij vsz ad vigesimã augusti. talr ꝺicti pp stellã q̃ canis appellat̃: i qb⁹ ꝺieb⁹ sunt in aere vapores exusti venenosi. vt ꝺicit Aui. in tertia tertij. in capitulo ꝺe ꝛseruatione sanitatis oculi. SIGNA.

¶ Signa sr̃ cã eueniẽs ex vehemẽtia iflãmatõis capitis in pte solari cerebri: ⁊ fortasse est cũ gravitate ⁊ repletõe: si nõ fuerit corp⁹ mũdũ: ⁊ magnitudo anbelit⁹ in pte corꝺiali. ¶ Et est illud qꝺ apppet ꝺe corpe vehemẽtis calefactõis calidius iterioze ei⁹. Et ꝺe ill' qb⁹ sciẽ illõ ẽ q⁹ sitis ẽ mioꝛ siti illi⁹: cuius calitas ẽ illa calitas: ⁊ est i hac bitudie ꝓtraria vl' ꝺiuersa ei q̃ ẽ ex ꝺẽsitate.

¶ Signa sr̃ q̃tuoꝛ. ꝑmũ ẽ ipa cã imediate ꝑcedẽs. z⁰ vehemẽtia iflãmatõis capitis i pte soli exposita ⁊ fortasse segr̃ gravitas capitis ⁊ algozatio si caput fuerit repletũ. 3ª magnitudo anbelit⁹ i pte corꝺiali pp calitatẽ corꝺi ipssaz. ⁊ his ꝺcis inuit magis magnificari anbelitũ q̃ ꝑma ipssio ẽ i cor. 4ª. q⁹ ps exterioꝛ capit̃ ẽ caloꝛ iterioze ei⁹: ñ qꝺẽ ꝺbsolute: sz i ꝛpatõe ad alias febres i qb⁹ magna ẽ calitas iteri⁹ ⁊ pauca exteri⁹: sic̃ maxie accidit i effimera ex opilatiõe a vẽto: aut ꝓtinẽte frigo. Ꝑ ãt ꝺcl'aẽ ꝑ sitiẽ q̃ ẽ pauca in Ꝑ effimeráte a caloze ꝓtinẽtis respcũ sitis i alio effimerãte ex alia cã g bz tãtã calitatẽ exteri⁹: sic̃ ille. ille. n. plus sitiet pp vehemẽtioꝛẽ calitatẽ itrisecã. CVRA.

¶ Est neciũ vt icipiat̃ in curatõe ei⁹ cũ eo qꝺ infrigidat ex embꝛocis sup capꝫ ⁊ pect⁹ ⁊ ex oleis

fridis ⁊ ꝑpꝛie oleo rosato ifridato sup nitẽ qꝺ fundat̃ sup caput ⁊ pect⁹ ex loco longinquo: ⁊ det̃ i potu aq̃ frida ⁊ que currũt cursu ei⁹: ⁊ sine cessatõe eius fiat illud vsq̃quo decli et febris. Cũq̃ auferr̃ igrediat̃ tinã ⁊ nõ tãgat cũ tina: si fuerit cũ eo febris: ⁊ balnea cũ cuz aq̃ tepida ⁊ nõ ꝑmittas aerẽ ei⁹ calefacere ipz: ⁊ nõ timeas ex effusione aq̃ cal'e sup caput ei⁹: qm̃ ipa bũctat ⁊ resoluit febrẽ ⁊ necessitas ad balneãduz plus est q̃z necessitas ad vngẽdũ. Cũ q̃ egredit̃ tũc frica caput eius cũ oleis frigidis: sic̃ ẽ oleũ rosatum et ꝺe nenufare.

¶ Que ꝺic̃ i cura sr̃ mãifesta. ñ tãgat eũ tina. q⁹ timet̃ calitas: eq̃lis. n. calitas i tina q̃ ẽ subz ꝺẽsũ sic cũ magis imprimit q̃z eq̃lis calitas aq̃. ⁊ nec̃itas ad balneãdũ ẽ plus q̃z ad vngẽdũ. q⁹ balneũ ifrigidat bũectat ⁊ excludit vapores: sz vnctio solũ ifridat ⁊ humectat: sz nõ excludit vapores.

¶ De febre effimera que accidit ex frigore ⁊ balneatione.
CAPITVLVM. xxxix.

Uandoq̃ accidit ex frigore ⁊ balneatione cũ aqs fris vt ꝛdẽsenẽ pori apparẽtes ⁊ coartenẽ vapores fumosi: ꝑm q⁹ ꝺcm̃ est in illa q̃ ex testuositate q̃re accidit febris ⁊ mlt̃ies pduc̃ ad putridã: ⁊ nõ pducit ad illã febrẽ nisi qñ vapor ꝓfocat⁹ ẽ acut⁹ nõ suauis. suauis. n. ñ gñat cã. SIGNA.

¶ Sũt eius cause ⁊ corp⁹ i ea: in primis cũ tangit̃ nõ est vehemẽtis calitatis. Cũq̃ figit̃ man⁹ sentit̃ caloꝛ elevari: et pulsus nõ est in puitate: i qua ẽ in illa q̃ fit ex angustia et tristitia et fame: qm̃ nõ est illic resoluo: sz est velox pp necessitatẽ. s. attrahẽdi aerẽ nisi sit frigus vehemẽs et fortasse ꝺeclinat ad duriciẽ et oculus nõ ẽ pfundus imo qñq̃ est inflat⁹ pp vaporẽ coarctatũ: et vrina qñq̃ est alba: qm̃ calitas est ꝓfocata: et qñq̃ ẽ ricta: qm̃ calitas que resolui t̃ ex poris expellit̃ ad viam vrine. CVRATIO.

¶ Coopiãt̃ i febre donec sudẽt: cũ q̃ ꝺeclinãt igrediãt̃ balneũ: ⁊ balneẽt̃ cũ aq̃ ad calitatẽ ꝺcli ui ⁊ cũ aere caꝛo ⁊ embꝛocẽt̃ sup ipsos aq̃ i q⁹ bus ꝺecocta sũt sic̃ amaracũ et anetuz et sisimbriũ: et fricẽt̃ cũ eis q̃ ꝺiximꝰ q̃ abstergũt poros et mollificãt eos: et postponat̃ i eis iunctio vsq̃quo sudẽt: et fricenẽ et balneenẽ cũ aq̃ calida valde. Et oꝛ vt afficedat balneatio cum aq̃ balneatione cuz aere: ꝺeide iungat̃ cum aliquo ex oleis ꝺilatãtib⁹ poros ⁊ fundat̃ sup capita eoꝛ iterũ sic̃ oleũ ꝺe aneto et keyri ⁊ ꝺe camomilla. Et cibenẽ ꝺe cibis leuibus ⁊ aromatizenẽ. Et sumãt in potu vinũ albũ subtile cõmixtũ: ⁊ est meli⁹ eis q̃z aq̃ pp qꝺ ẽ in eo ꝺe sudatõe et ꝓuocatione. Et iunctio cũ oleo aliquo patiẽtib⁹ ex laboꝛ ẽ magis iuuatiua q̃z patiẽtib⁹ ex soliditate.

¶ Que ꝺic̃ i ꝑma pte q̃tũ ad cãz ⁊ modũ euẽt⁹ ei⁹ sũt manifesta, ⁊ ñ ꝓducit ad illã. s. putridã nisi vapor acut⁹ insua-

nis.suauis.n.nō faceret putridā. ꝫ possit facē effimerā: ⁊ forte sinochā sine putredie si exuberꝫ i q̄titate. Signa sē gnq̄ ⁊ satis nō.pulsus velox vbi pp vehemēte friditatē sit arteria idurata.tūc.n.os satisfieri nēcitati p freq̄ntiaꝫ. vria q̄ꝫ ē alba.ſ.q̄ calitas ē obsessa ab exteriori frigore vt fere extiguaē ⁊ mā ñ remouet ad vias vrine. Et q̄q̄ ticta ē q̄ mā q̄ pp̄os ꝓsecuit resolui retēta pp opilone

Sed contra pellit ad vias vrie. si calitas ē diminuta vel extincta ñ est feb. ¶ Dōꝫ.vt pz ex supi⁹ dict] ñ eē icōueniēs cū calitate fere extincta eē febrē sic i moriēte ex febre cū ābelit⁹ ē fridus de q̄ dcm ē supi⁹. ¶ Pro cura. Uertit itētōeꝫ pncipaliter ꝫ cāꝫ.ſ.opilonē ñ negligēdo tū reliq̄s itētiōes. Itē q̄ opiant pānis donec sudēt. ⁊ declināte febre balneē i aq̄ nōbilr cala.ita tū vt ñ mordicet:q̄ pp̄os ꝓstringeret. 7⁹ terap. Et si i ipa eēnt decocte aliq̄ herbe sic marat̄.i.maiorana anetū ⁊ silimbriū q̄ ē spēs mēte eēt magis pp̄os dilatatiua. Deide si os succedat balneatio i aere.balneū .n.aqueū os pcedere vt pp̄os dilatet ⁊ mollificet. aereū aūt subsequs vt māꝫ sudoroseꝫ educat ⁊ aq̄ i poris retentā ne reducēs se ad friditatē opilet. Postea fiat inunctio cū oleis dilatātib⁹ pp̄os sic oleū ō keyri.i.viola saracēica ō aneto ⁊ camomilla.postp̄o aūt iunctōeꝫ:q̄ timet opilonē pp viscositatē olei.quapp libi⁹ ꝓcedit inūctio effimerātib⁹ ex labore q̄ effimerātib⁹ ex opilone cū i ill' ñ timeatur opilo.cibā aūt bis pactis ⁊ cū iā feb.decliauerit. ⁊ bibāt vinū mixtū:q̄ magis ꝓuocat vrinā ⁊ sudare facē.

¶ De febre effimera ex solidītate ex aquis stipticis.

CAPITVLVM XL.

Uādoq̄ accidit illis q̄ balneāt i aq̄s stipticitatē factētib⁹ sic sup quaꝫ vicit virt⁹ aluis:aut dragāti vt vehemēs fiat spissitudo pp̄oꝝ appentiū q̄re ꝓpter munt eoꝝ vapores: ⁊ accidit eis q̄ō dirum⁹ alicuotiēs et mīotiēs q̄dē pducit ad putredinē.

¶ De signis. CAP. XLI.

Significāt eā cāe ⁊ q̄ō significat de nigredie cutis q̄si ipa extēsa sit p̄parata p̄paratōe q̄ p̄parāt cozia: ⁊ sic si tāgatur cutis ifusa i aq̄ dragāti: ⁊ē dispō i additiōe calitatis post tps.i.nō stati ex tactu cutis sic in alijs de illis q̄ accidūt ex opilone pp̄oꝝ ⁊ pulsus ē debilioꝫ ⁊ minoꝫ ⁊ vehemētioris velocitatis. Et vria ē vehemēti⁹ alba ⁊ tenuis sic vria mulieris ⁊ nō ē in cozpib⁹ eoꝝ diminutio:neq̄ i oculis eoꝝ pfundatio. CVRATIO.

¶ Opz vt cureē cū ppiq̄tate curatōis eoꝝ q̄ sūt ante eos. Uerūtñ eis nō datur i potu vinū nisi post fiduciā vehemītie āplitudis pp̄oꝝ:nisi sit ꝓdēsatio parua.fortasse.n.tūc apit eis vinū. Et oz vt subtiliatio regimis eoꝝ sit maioꝫ: ⁊ mora eoꝝ in aere balnei: ⁊ balneatiōe eoꝝ cū aq̄ cala maioꝫ: ⁊ oz vt tardeē iunctio eoꝝ plus.

¶ Que dicit in p̄ma pte q̄stū ad causas ⁊ modū cuētus ei⁹ sunt satis manifesta: timet tū in hac opilone magis euentum putride q̄ in opilatione a frigore:cuꝫ hec sit fortioꝫ. Dragāti.i.vitrioli: quod est valde stipticum. Signa sunt sex in littera posita ⁊ satis nota.

Sed de pulsu dubitaē q̄ō sit multū velox ipo exīte multuꝫ debili ⁊ arteria facta p siccitatē inobediente. Rīdeē q̄ forte p velocitatē itelligit freq̄ntiā. Uel oē q̄ pp magnā nēcitatē ex multitudine fumoꝝ pp forte opilonē. naꝫ nō potēte satisfacere p magnitudinē cogit̄ satisfacere nēcitati p velocitatem ⁊ freq̄ntiā. Et ꝫ virt⁹ sit debilis ⁊ arteria inobediēs ad magnificandū:nō tū ad velocitādū. vrina est alba sic mulieris:nō tū ē tenuis sicut mulieris. Urine nāq̄ mulieꝝ sūt cōiter grossioꝛes vrinis viroꝝ. Causa aūt subtilitatis ⁊ al bedis vrie ē suffocatio caloris a forti opilone. CVRA est similis curatōi effimere de q̄ statiꝫ fmo pcessit. Sz q̄ hec ē fortioꝛ opilatio timeē magis vinū i hac q̄s in pcedēte ne inflāmādo ⁊ nō aperiendo ducat ad putridaꝫ. Ꝓpterea nō ꝓcedit nisi postq̄s ꝓfidimus q̄ p balneū ⁊ reliqua remedia iā sit facta dopilatio:aut nisi opilo sit puaꝫ vt q̄ puo tpe steterit in ags stipticis. Uinū supfluū ⁊ p̄ē vinosuꝫ ⁊ antiquū in cozpib⁹ repletis ⁊ iconsuetis minaē piculū apoplexie aut apāt] cerebri: ꝓpterea p̄mo laborādū est in vomitu vt educaē. p q̄ vomitu si non fiat facilr deē multa aq̄ tepida.nā aut cum faciet vomere aut reprimet vapores vini: ⁊ fiat lenitio vētris cū aq̄: vtputa exhibēdo cassiā tractā cū aq̄ decoctōis prunoꝝ ⁊ tamaridoꝝ ad educendum vinum ⁊ vapores. ⁊ si perseueret dolor capitis fiat flobotomia ad euitandum.

¶ Febris effimera ex vino. CAP. XLII.

Uādoq̄ accidit ex vio feb. effimera. ⁊ cura eoꝝ ē cura ebrietatis. ⁊ fortasse idigēt solone cū aq̄ fructuū ⁊ filib⁹. ⁊ flobotomia ⁊ vomitu: ⁊ ꝓpter q̄ñ pseuerat dolor capitis eorum. ⁊ opz vt ingrediaē balneum post declinationem.

¶ Pro cura ebrietatis redi ad p̄m terty. ⁊ ad tertiā p̄mi.

¶ Febris effimera ex cibis calis. CAP. XLIII.

Ibi calis facīt febrē effimerā sic illa q̄ est ex sole: ꝫ plurimū ē cerebralis ⁊ in spū aiali. ⁊ illa q̄ fit ex balneo ē cordialis ⁊ in spū vitali. silr illa q̄ fit ex cibo est epatica et in spū naturali.

¶ Cuius curatio. CAP. XLIIII.

Est ꝓuocatio cū ifrigidātib⁹ notis. ⁊ solo nāe ē melioꝛ cū siracost ⁊ tamaridis et rectificare epar cū eis q̄ sunt aq̄ ēdiuie et oleū et syrup⁹ acetosus et empla ifridātia ex sandalis et cāphora et aqua rosaruꝫ et oleo et succo ei⁹ et ex succis oleoꝝ ifrigidatis actu. Et extinctio cū cibis frigidis et būidis.

¶ Cibi calidi sic alea cepe aromata. ⁊ hō cala in 3⁹ aut 4⁹ gradu febrē faciūt effimerā inflāmando spūs ⁊ ꝓprie nāles. Et ex his accipe triplicē modū vel effimere ꝫ triplicē spiritū aialē vitalē ⁊ nālē q̄ est subīm calefacti eē q̄ō est cā ꝓximā effimere. ¶ Pro cura vtit itētiōeꝫ ad educēdū cibū calm ⁊ materias inde genitas cū siracost. i. māna distempata cū aq̄ decoctiōis prunoꝝ tamarindoꝝ ⁊ sikium leniētiū ⁊ infrigidātiū. ¶ Ꝛ? vtit itentōeꝫ suā ad ifrigidādū ⁊ ꝓfortādū epar q̄ō est spiritū ꝓncipiū nāliū cū aqua endiuie sumpta cū syrupo acetoso. ⁊ ꝓueniēs ē syrup⁹ de granatis ⁊ oxizacara. Et infrigidādū est epar. ⁊ ēt coꝛ cuꝫ exteri⁹ applicitis ꝓpositis ex sandalis.cāphora. ⁊ aq̄ rosata ⁊ succo rosaruꝫ:q̄ ꝫ sit calidus valet tū ad ꝓfortāduꝫ sua aromaticitate. ⁊ silr frigidis actu ⁊ potentia sicut semper tue.solatri. ⁊ plantaginis.nenufaris ⁊ similibus. ⁊ regimē in cibo ⁊ potu declinet ad frigidū ⁊ humidū.

¶ Et sic cum dei gratia sit finis expositionis huius primi tractatus p̄me Fen quarti Auicēne.

¶ Principiū sermonis de febribus putridis. & complemē/tum sermonis est in febribus sanguineis & colericis.

¶ Tractatus secūdus. sermo vniuersalis de febribus pu/tridis.

RVBRICA.

Hec rubrica sic exponitur. tractatus secundus est principium sermonis in febribus putridis de quibus principaliter agitur in presenti tra/ctatu. & est complemētum in febribus sangui/neis & colericis que nō sunt putride sicut sino/ca sinē putredie. & sicut febris adusta siue causon que po/test fieri absq; putredine colere per solam eiꝰ adustionē. omnes tamen he febres dicuntur humorales. Deinde se/quitur sermo vniuersalis in febribus putridis. hec enim est rubrica huius primi capituli.

Putredo accidit aut ꝓpter cibum malum cuꝫ est ꝓparatus vt pu/trefiat illud qđ generaī ab eo ꝓpter malitiam siue substantie. Aut ꝓpterea q; velociter recipit cor/ruptionem quāuis sit bone substātie sicut lac. Aut quoniam est aquosus nutrimēti mali cu/ius aquositatem recipit sanguis sicut illud qđ generatur a fructibus tardis humidis valde. Aut quoniam est ex illis que non conuertunt ad sanguinem bonuꝫ: immo remanet humor malus frigidus quem abhorret calor innatus & succedit ei extraneus sicut ille qui generaī a cucumere & citrulo & piris & similibus. Aut malitia artificij eius. Aut hora ipsius. Aut or/do eius secundum q; scis.

Hic tractatus secundus diuiditur in duas par/tes. In prima parte agit Auicen/na de febribus putridis in generali. In secunda in specia/li. secunda ibi. (Febres colerice). prima in tres. In ꝑma agit de causis putredinis & diuersitatibꝰ eius. & de diuer/sitatibus febriū putridarū. In secunda ibi (Significāt) in principio sequentis capituli ponit signa febrium putri/daꝝ in generali. In tertia ibi (Scias) ponit generalē cu/rationem febrium. licet forte magis ad intentionem con/ditoris possit hic tractatus diuidi in tot partes quot sunt capitula. Primum capituluꝫ diuiditur in tres partes. In prima ponit causas putredinis. in secunda ibi. (Et putre/do quidem quādoq; est cōmunis) ponit diuersitatez pu/tredinis. in tertia ibi. (Et putredo colere) ponit diuersi/tatem febriuꝫ putridaruꝫ. Prima in quatuor sicut quat/tuor sūt cause putredinis. s. cibus. opilatio. aer: & humor. secūda ibi. (Aut propter opilationē). tertia ibi (Aut pro/pter dispositiones extrinsecas). quarta ibi. (Et plurium causārū putredinis). Et hꝫ multe alie possint eē cause pu/tredinis sicut venenū. medicina putrefactiua. accidentia animi. vsus venereorum & similia. tamen mentionem fe/cit de causis contingentibus pluries dans per ipsas reli/quas causas intelligere. ¶ Prima pars potest diuidi in/ septē partes secundū q; septē modis ex parte cibi potest in humano corpore accidere putredo. partes patebūt di/scurrēdo per textum. ¶ Prima causa est malitia substā/tie. i. proprietas cibi per quā non est paratus vt patiatur a calore humano transmutationem perfectam in chilum sicut fungi & fruges collecte tpe pestilētiali carnes crude & similia. vñ genitū ex eo est ad putredinē paratum. & ad hāc causam reducunt cibi būtes ꝓprietatē individualez nocentē vni homini & non alteri sicut in me caseꝰ. ¶ Se/cundus modus est: qz quāuis sit bone substātie est tñ ex illis q̄ velociter recipiūt corruptiōez: sicut lac. est. n. bone subē: qz currit ꝓprietas iter ipm & hominē vt a calore hu/mano sibi ꝓportionato & debite applicato sit in chilū bo/nū trāsmutabile: sed tñ est ita facile alterabile ꝓpter mo/dum sue subē vt a calore sibi disproportionato facile pu/treat. ¶ Tertia cā qñ est cibꝰ nutrimēti mali aquosi cuiꝰ aquositatez recipiat sanguis. sicut illud qđ generaī a fru/ctibus tardis hūidis. ¶ Pro quo nota q; sunt multi cibi aquosi quoꝝ aquositates stomacꝰ & epar separāt ab illo: qđ in sanguinē conuertiī. & istoꝝ aquositatē non recipit san/guis. Et quidā sunt quoꝝ aquositas nō facile separaī ꝑ/mam digōnē neq; secundaz. & istoꝝ aquositas remanet in sanguie. & sanguis iste q est calor nālis: nō bñs sufficiēs dominiū ad humidū suū regulāndū facile putret. Et pri/mi penes Auicēnā. 2º canone. cap. ꝑmo bñt ꝙplonez debi/lem: & scōi ꝙplonē fortem. ita vt nō siue subē facile separē/tur. Exemplū ꝑmi. sunt ficus & vue recentes quoꝝ hūidi/tates ꝑ magna separaī in ꝑma digōne a chilo. ꝓpterea ventrē leniūt: & a peponibꝰ hūiditatis separaī ꝑ magna in scōa digōne q̄ multū vrinare facit. & ista bñt ꝙplonem debilē. Exēplus scōi. sunt sicut ꝑsica ꝑuna cereſa & silia. quoꝝ hūiditas nō bene separa ꝑ ꝑmaz aut secundā digō/nez remanet in sanguine. Et ista bñt ꝙplonem fortem in cōparatōe ad calorē humanū. lz absolute. i. in cōparatiōe ad igneū habeāt ꝙplonē debilē. Oleum aūt absolute bz ꝙplonem & mixtionē fortem cuius partes nō ꝑsit adinui/cez separari p actionē ignis. Fructus aūt isti dīr tardi: qz ꝓpter supfluā hūiditatē tarde digerunt sicut perſica &c.

¶ Quarta cā est qñ cibi sunt multū frigidi & difficilis di/gestiōis: ex qbus nō est aptus bonꝰ sanguis gnāri: imo ge/neraī humor frigidus crudus cui calor nālis non pōt do/minari. vñ succedit in eo calor extraneus ducēs ad putredi/nē. & iste modus differt a ꝑmo: qz ille ducit ad putredinē merito ꝓprietatis: hic aūt merito supflue frigiditatis. Et differt a scōo mō: qz ille est merito modi subē faciliter ad putredinē paratus. Et differt a tertio: qz ille parat ad pu/tredinē merito hūiditatis supflue. Exemplū bꝰ q̄rti mo/di sunt cucumeres citrulli & pira. cucumeres aūt sunt q nſro ideomate vocanī taliter frigidi in scōo. citrulli aūt sunt minores adhuc frigidiores & deteriores: ex qbꝰ hūo/res grossi frigidi gnāntur q putrentes ꝓpter cām dictaz sunt cā febriuꝫ cronicaꝝ flegmaticaꝝ. Pira silr nō oia: lz illa maxime que sunt strāgulosa & nō possunt comedi nisi cocta. ¶ 5ª causa est malitia artificij vt cū cibi nō debite coquanī aut indebite ꝓparenī sicut cū pisces cū lacte mi/scenī aut cū pisces elixi tenenī coperti. quia tunc. n. in ve/nenū. sexta tertia. ¶ 6ª causa est hora cibi siue tempus in/conueniens. s. quando sumiī cibus sup alio semidigesto. prohibeī. n. digestio ꝑmi per aduentuꝫ secundi: & forte vterq; corrumpiī. ¶ 7ª causa est ordo malus vt cuꝫ cibꝰ grossius ꝓponiī subtili q subtilis ꝑmo digeriī & cum nō possit pelli extra stomacū cuꝫ nō amplius sit aptus pati a calore stomachi vt nālis patiī ab eo tanq̄ a calore absolu/te & putrefit. Et hec oia debēt esse scita tertia ꝑmi. cap. de regimie eiꝰ qđ comediī & bibiī. iō dic̄ fz q; scis. Sūt aūt ꝓpter has alie cause sicut nimia q̄titas cibi aut paucitas eiꝰ de qbꝰ. iz. tertij: sed p istas septē ab Auicenna positas pōt reliq̄ intelligi. Quid aūt sit putredo dicet.

¶ Aut ꝓpter opilationem ꝓhibētem respi/rationem & euentationem ꝓpter complexio/nem corporis malam cum nō potest digestio/nem facere bonam.

¶ In hac pte ponit secundā cām putredinis que est opila/tio. Et diuidiī in q̄ttuor ptes. in ꝑma ponit q; opilatio est

causa putredis mediante mala ꝓplone quaꝫ opilatio cāt. In scōa oñdit ꝙ opilatio est cā putredinis debilitādo virtutem. In tertia ponit ꝑbus modis mala ꝓplo causat putredinē. In q̄rta oñdit quō opilatio ⁊ effect⁹ ab ipsa pēdētes sunt recipꝛoci ⁊ sese mutuo augēt ⁊ fouēt. scōa ibi (Et sunt itex vtutes) tertia ibi (Et b⁹ qdē ꝓplo) q̄rta ibi. (Et iste cause sunt) ¶ In ꝓma pte dicit ꝙ putredo fit aut pp cibos sic̄ dcñ fuit: aut pp opilonē ad quā opilationem sequit̄ phibita trāspiratio: qꝛ phibet aeris frigidi iſpiratio ⁊ ipsius facti calidi ⁊ inutilis simul cū vaporibus expiratio. Et segt̄ etiā phibita euēratio: ga calin actuale taꝫ spirituū q̄ mēbꝛoꝝ nō pōt debite infrigidari. ad phibitam aūt respirationē ⁊ euētationē segt̄ mala ꝓplo q̄ fm plurimū est cala saltē in ꝑn⁹. Iꝫ postea tandē fiat frigida cū spiritus corrūpunt̄ ⁊ calor extinguit̄. Ad ꝓplonē aūt malaꝫ sequit̄ mala digestio ꝑ quā malā digōnē humor de nouo generādus fit malus: ⁊ q genitus est corrūpit̄.

¶ Et sunt itex virtutes de illis q̄ nō faciunt in cibo aut būore aliqd pp ꝓuationeꝫ respiratōis humoꝛ: quare dimittūt cū crudum.

¶ In hac parte secūda oñdit qūo virtutes debiles sint cā putredinis: quaꝛ virtutū debilitas sequit̄ opilatōeꝫ ꝓpter ꝓuationē respiratōis. nō. n. faciunt in cibo neq; in bumore aliqd: ga dimittunt eū crudū: ⁊ q̄ est crudus nō regulatur a virtute quare capit̄ a calore agente vt elementaris. ⁊ sic paratur ad putredinem ⁊ putrefit cum calor in nobis rarissime habeat vim adustiuam.

Sed dubitatur. ga videt̄ ꝙ hec causa nō differat a ꝓma. nā virtus nō debilitatur nisi ꝓpter malā cōplexionē sequētem opilationeꝫ. ¶ Dōm ꝙ in ꝓma cā Iꝫ sit mala ꝓplo ⁊ debilitas vtutis sicut in secūda: attamē aliud ē bumorē nō regulari a virtute: ⁊ aliud est ipm alterari ꝓpter malitiā ꝓplonis agentis in ipm sicut fit in ꝓma causa. In secūda aūt solū derelinquit̄ a regimine nature mala ꝓplone nō ꝓcurrente positiue ad ipsius putredinē. ¶ Nota etiā ꝙ multotiēs accidit ꝙ stāte debita ꝓplone membꝛi cuꝫ sufficientia spirituū: virtus tñ non sufficit bene digerere: eo ꝙ anima ē alteri operi intēta. sicut accidit in illis q̄ pfunde speculant̄. Sicut. n. attēti fortib⁹ imaginatōib⁹ delata sub oculis nō videmus. ⁊⁰ de aīa. sic ēt attēti fortib⁹ imaginatōib⁹ non bene digerimus: fm plurimū tñ virtutes deficiūt ab operando ꝓpter defectū in spiritib⁹ aut mēbꝛis.

¶ Et huiusmodi qdē cōplexio aut generat bumorem malaꝫ aut corrumpit id quod generat ꝓpter ꝗbbꝛeuiationē suā in digestione: ⁊ quia mouet eum motu pigro.

¶ In hac tertia parte oñdit ꝙ mala ꝓplo est causa putredinis tribus modis. ¶ Primus. ga gnāt bumorē malus siue generet ipm ꝑ digōnem corrupta. sicut q̄n stomacus generat flegma acetosuꝫ aut rem fumosam q̄lis nō debz in stomaco bois sani secundū spēm generari. ⁊ sicut epar generat colerā vitellinam aut citrinā siue generet bumorem malus ꝑ digōnē diminutā ꝑ remissionē. sicut si generaret sanguinē flegmaticū nō decoquēdo chilū sufficienter: aut ꝑ digōnem diminutā ꝑ intensionē sicut si generaret sanguinē nimis calin nimis excoquēdo chilū. ¶ Secūdus modus est: ga corrūpit illud qō generat ꝑ diminutionē suā: ga generādo corrumpit illud qō generat corruptione ꝓxima in putredinē: ga deficit a pfectiōe digōnis quomodocūq; deficiat: ⁊ nō est dīntia inter causas ꝓmaꝫ ⁊ secundā: nisi ga in secūda gnando disponit ipꝫ dispōne ꝓxima ad putredinē: Iꝫ in ꝓma non. ¶ Tertius modus est: ga mouet ipm motu pigro ad finē suū, quare tardat⁹ capit̄ a calore extraneo ⁊ putrefit siue illuꝫ bumorē aeru generet siue iam gnātus sit. nā cū a virtute digerēte moueꝫ tur sibꝫ a termīato in terminatū per viā terminatā sicut qñ de cibo fit chilus: ⁊ de chilo sanguis: ⁊ de sanguine humiditates scōe nisi debita velocitate agat: qñq; ꝓccupat̄ materia a calore eꝛneo ⁊ non ꝓuenit ad suū intentuꝫ: sed putrefit sicut chilus bene digestus in stomaco putrefit qūdo nō pōt transire per pileron: eo ꝙ in pileron est aliꝫ cibus nō digestus viā ꝓccupās. Exēpluꝫ b⁹ est vas plenū aq̄ qō circūducit̄ ꝙ tñ aqua nō cadit deorsuꝫ si circūducat̄ velociter dato ꝙ aliquando fundus vasis sit supꝛa aquā. Si vō tarde circūduceret̄ tūc caderet deorsuꝫ ⁊ motus rectus ꝓccuparet motū circularē.

¶ Et iste cause sunt iuuantes in generatōe opilationis generantis putredinem.

¶ In ista pte ponit ꝙ opilatio ⁊ effect⁹ sui recipꝛoce se augent ⁊ fouēt. Nā iste cause. s. mala ꝓplo ⁊ debilitas virtutis sunt iuuātes in gnātōe opilatōis generando bumores malos qui opilāt. que opilatio est causa putredis causando malā ꝓplonem ⁊ debilitando virtutē.

¶ Aut ꝓpter dispōnes extrīsecas ex aerib⁹ malis sicut ē aer pestilētie ⁊ aer lacunaꝫ ⁊ locoꝫ infusoꝫ in qb⁹ made fiūt res vt linū ⁊ aspaltū. Et q̄ñq; aggregat̄ de eis numerus rex plurim⁹.

¶ In hac tertia pte ponit tertiā cām putredinis dicens ꝙ putredo fit ꝓpter dispōnes extrīsecas ex aeribus malis, sicut est aer pestilēs ⁊ aer lacunaꝫ siue palluduꝫ ⁊ aer locoꝫ infusoꝫ in quoꝫ aqs ponunt̄ res ad macerādū sicut linū ⁊ aspaltū. aspaltus aūt est iūcus ex quo fiunt in hispania fines sicut apud nos fiūt ex canibe q̄ ēt fundit̄ in aqs vt macerēt̄. nā aque ille ⁊ si sint laudabiles putrēt cū bs infundūtur in eis. ⁊ vapores ab eis eleuati corrūpunt aerem: q̄ inspiratus simul cuꝫ vaporibus illis putrefacit bumores. Aer tñ pestilētialis ꝓter putredinē bz ꝓprietateꝫ venenosam qua inducit malignam putredinē paruo tpe occidentē. ⁊ ideo febres pestilētiales sunt febres acutissime. febres aūt pendentes ab aerib⁹ putridis nō būtibus hanc ꝓprietatem venenosam secundū plurimū sunt cronice. Et quandoq; aggregat̄ numerus rerum. i. causaꝝ putredinis: quia plures simul concurrunt ad causandum putredinē. s. cibus opilatio aer ⁊c.

¶ Et plurimuꝫ causaꝝ putredinis humoꝝ est aut ꝓpter multitudinē būoris aut ꝓpter grossitudinē suaꝫ aut viscositatē sui.

¶ In hac q̄rta parte ponit quartā causaꝫ putredinis sumptam ex parte humoris. Et diuidit̄ in tres. in ꝓma narrat istas cās. in scōa excusat se. in tertia dat modū q̄ ex humoruꝫ talibus dispōnibus coadiuuātibus alijs causis fit putredo. scōa ibi. (Et cause). tertia ibi. (Ergo qñ fecerint). In ꝓma dicit ꝙ plurimū causaꝝ putredis est ex malis dispōnib⁹ humoꝝ. s. ꝓpter multitudinē aut viscositatē aut grossitiē eoꝝ. Cū. n. būores sunt multi nō pōt bene a calore regulari. suffocat̄. n. ⁊ opprimit̄ a multitudine. ⁊ multitudo ēt est causa opilonis q̄ est cā putredis. silr grossities ⁊ viscositas vt est apud Auicēnā scōa ꝓmi.

¶ Et cause multitudinis humoꝝ ⁊ viscositatis ⁊ grossitiei humorum sunt note. ⁊ inceptio opilationis est nota.

¶ In scōa parte dicit ꝙ cause multitudinis grossitiei ⁊ viscositatis humoꝝ sunt note. s. secūda ꝓmi. Et silr inceptio opilatiōis. i. causa quare incboct opilatio est nota. Sūt ēt nota signa opilatiōis ex dictis secūda ꝓmi. ⁊ in 3⁹ canone in multis locis, ⁊ iō de illis nō opꝫ hic dicere.

¶ Ergo qñ fecerit opilonez accidit putredo ꝓpter euentatōis priuatōez ꝓprie cū fuerit succedentes motibus in nō sua hora sup repletōem ⁊ nauseatiuā satietaté: ⁊ balneationes silr: aut sol calidus: aut sumere calefacientia sup repletionem: ⁊ dimissio cautele obseruationis digestiōis in stomaco ⁊ epate. Et succurrendi defectui si acciderit ꝓpter calefactionez amboꝝ in epithimatibus ⁊ vaporatoribus.

¶ Hec ꝯiunctio ponit hic ꝓtinuando nō inferēdo qñ hūores aut multi aut grossi aut viscosi fecerit opilonē: tūc accidit putredo ꝓp ꝓhibitionē euētationis. ⁊ maxime accidit putre? qñ ꝯiungit vna aut plures de causis sequētib⁹.

¶ ꝑ⁹ cū motus fuerint succedētes his opilatiōib⁹ ⁊ ꝓpe facti in hora nō ꝯueniēti. ſ. sup repletionē ⁊ nauseatiuā satietatē. ¶ 2⁹ est balneatio in aq̄ aut in stufa succedēs opilatōi. ⁊ ꝓprie si cū opilatiōe sit repletio aut nauseatiua satietas. ¶ 3⁹ sol calidus tali hora. ¶ 4⁹ sumere calefaciētia sicut piper zinziber ⁊ silia. ¶ 5⁹ dimissio cautele obseruāde ꝑ bona digōne stomaci aut epatis. ſ. in q̄titate ⁊ q̄litate ciboꝝ ⁊ quibusdā alijs auxilijs necessarijs ꝙbusdaz hoibus. sicut ꝙdā portāt circa stomacū pellē vulturis vel agninā. ¶ 6⁹ dimissio cautele ad succurrendū defectui. i. nocumēto maxie stomaci aut epatis si acciderit cū calefactorijs epithimatib⁹ ⁊ ceteris hꝺ aliqñ calefactiūb⁹ aliqñ infrigidātib⁹ scōm exigētiā nocumēti ꝺducti.

Sed dubitatur hic de q̄tuor causis iā dictis. ꝑ motus ꝓhibz putrefactionez. 4.⁹ me⁹ hauroꝝ. ḡ nō est cā putredis. ¶ Jté balneatio in aq̄ ca⁹a resoluit ⁊ minuit multitudinē ⁊ repletionez. sc̄da ꝓmi. cap⁹lo. Quidā ornate loq̄ntiū. Et silr sol calidus fortificat calorē ⁊ resoluit supflua. res aūt calide sic pip ⁊ zinziber fortificāt digōnē ⁊ resoluūt supflua. ḡre ꝓhibēt putredinē. ¶ Ad hoc rñdet ꝙ stomaco multū repleto cibo ⁊ epate chilo ⁊ venis hūorib⁹ fortes motus succedētes. ⁊ ꝓprie stāte opilatōe agitāt has hūiditates ⁊ agitādo calefaciūt ⁊ cū nō possint bñ a calore naturali regulari tuz ꝓpter opilationē tuz ꝓpter multitudinē succedit in eis exeneus. Balneū autem ⁊ sol calefaciūt ⁊ trahūt spūs a centro ad circūferētiaz. vñ calor ꝺnatus circa mēbra digōnis debilitat ꝙ calorē rez supraſcriptaꝝ humiditates calefiūt ꝙ calor agit el⁹aliter. Silr res calefacientes sumpte in his casib⁹ calefaciēdo ad putredinez cito disponūt: qz humiditates ille nō regulant̄ tz tñ nō in oib⁹ sunt iste res calefaciētes causa putredis sic in illis quoꝝ virt⁹ regitiua ē fortior ad ꝓhibēdū putredinē q̄z res supraſcripte ad ipaz cāndā sicut in rusticis ⁊ bis ꝙ cōsueti sunt similib⁹ inordinatiōib⁹. ¶ Sz ad argumēta. ¶ Ad ꝓmū dr ꝙ mot⁹ ꝓpibz putredinē illaꝝ rez q̄ ꝑ sui cōseruatōe a putredine nō ꝺigerēt aliquo spāli ꝺseruāte sicut aq̄:sz tñ multotiēs ꝓparat ad putredinē ea q̄ ꝺigēt aliquo spāli ꝺseruāte sicut hūiditates nr̄i corporis. Silr nō sequit ꝙ si balneū ⁊ sol resoluāt supflua ꝙ nō sint cā putredis sui: ꝑcipue cū occurrūt corpori hoīs ⁊ ꝺditiōibus ꝺbitis. ¶ De medicinis aūt calidis dr ꝙ debite admistrate ⁊ in corpib⁹ frigidis: ⁊ qñ opz iuuāt: sz ꝺbite admistrate nocēt.

Dubitatur vtrū putredini sit semp adiuncta opilatio aut ꝓhibita trāspiratio. Arguit ꝙ sic. ꝓmo ex Galieno. xi. terapētice. ¶ Jté Auicē. in ꝓtiti ponēs moduz quo hūor mult⁹ grossus ⁊ viscosus cāt putredinē dicit ꝙ cā cāt mediāte opilone.

In opposituz arguit. qz nulla exīte opilone potest calor exīne⁹ corrumpe humores ⁊ mēbri caliditatē naturalē cū ceteris circūstātijs ad putrefactōez regsitis. igitur potest esse putrefactio absq; ꝙ ei coniuncta sit opilatio ⁊ absq; ꝙ sit cōiuncta ꝓhibita trāspiratio que est effectus opilatōis.

Pro decisione duby nōdū ꝙ repiunt isti termini opilatio obstructio ꝓhibita trāspiratio ꝓhibita euētatio. Opilatio aūt ꝓprie sumpta ē clausio vie sine in orificio sine in alia parte intermedia. Obstructio aūt est clausio orificy ⁊ ꝓprie porox. ꝓhibita vo trāspiratio est ꝓhibitio exitus aeris facti inutilis. iō dicta est transpiratio q̄si vltra spiratio. Aer. n. spiritus dr sic ꝓhibitio exitus vapox ⁊ aeris facti inutilis dr ꝓhibita transpiratio. Euētatio aūt dr quasi venti actio i frigidās caliditatē supflua spirituz ⁊ membrox que necessaria est ꝓ ipsox ꝺseruatione. Prohibita aūt euētatio dr cum ꝓhibet actio vēti vel aeris debētis hꝺ calm refrigerare ne supfluat q̄ ꝓhibita euētatio maxime fit cum ꝓhibetur aeris frigidi ad aliquem locū transpiratio propter alicuius vie opilationem.

His premissis sint he cōclusiones ad quesituz rñsiue. ¶ Prima possibile ē eē putrefactionē in humano corpore absq; opilatione. i. preternaturali clausiōe alicuius vie vel orificy. ꝓz ꝺ de chilo putrente in stomaco aut de hūore putrente in aliquo corpore latox viax tpe pestilētie. ¶ Scōa ꝺ. possibile est in humano corpore esse putrefactionē absq; ꝓhibita trāspiratione q̄ sit causa efficiēs aut cōcomitans. ꝓbat̄. qa possibile est in aliquo humore esse putrefactionē in sui principio in quo hūore sit ꝓprius calor extraneus. nondū tñ vapores sunt educti ad sui corpis superficiē: tunc ꝓz ex diffinitione putrefactionis inferius ponenda ꝙ ibi est putrefactio. ⁊ tñ ibi nō est ꝓhibita trāspiratio cū ibi nulli sint vapores q̄ transpiratōe indigeant. ¶ Tertia ꝺ. possibile est esse putrefactionē absq; ꝓhibita euentatōe que sit causa efficiēs aut cōcomitās. ꝓbat̄. qa possibile est in aliquo humore vel mēbro fieri putrefactōez q̄ius suus calor euentet q̄tuz oz euētari ꝙ calor si fieret remissior adhuc esset magis ꝑter nām. igit ꝺ vera. assumptū ꝓz. qñ aliqd putrefieret ꝓpter nimiā frigiditatē sicut in his que congelant ⁊ sunt vicina cōgelationi. ¶ Quarta ꝺ. de intentione auctoris nō pōt esse putredō cū febre qn ibi sit ꝓhibita trāspiratio ⁊ ꝓhibita euentatio saltem cōcomitanter. ꝓbat̄. nā semp in febre putrida vapores putridi ad cor ꝓueniūt q nō sufficiēter transpirant. Simil̄ semp in corde febrīte est caliditas ꝑter nām euētatōe indigēs. Dic tñ eēt instātia de corde febrīte cuius calor eēt remissus respectu caloris sibi debiti. ¶ Sz ad ꝺ pōt patere rñsio ex dictis supl⁹. Ex his tādē patere pōt putrefactiōez ꝼm plurimuz eē ꝓiūctā opilatōi q̄ sit cā efficiēs aut ꝓcomitās.

¶ Et putredo quidē quādoq; est cōmunis corpori: ⁊ qñq; est in membro ꝓpter debilitatem suā: aut ꝓpter vehemētiā caliditatis sue extranee ⁊ sue acuitatis aut doloris eius.

¶ In ista parte ponit diuersitatem putredinis. ⁊ habz hec pars duas partes. In ꝓma parte ponit diuersitates putredinis cōtingentes merito humorum putrentium. ¶ In prima dicit ꝙ putredo quandoq; est cōmunis corpori: quādoq; est in mēbro determinato ꝓpter causas quatruor. primo propter debilitatem suam. secūdo propter vehemētiam caliditatis sue extranee. tertio ꝓpter acuitatē suā. quarto ꝓpter dolorē eius. ¶ Nota igit ꝓmo ꝙ per putredinem hic debes intelligere humorē putridū: sed per esse cōe toti corpori intelligo ꝙ humor putridus sit in ambitu tori⁹ sicut in tertiana interpolata qñ materia colerica est sparsa hora paroxis

mi ex venas in oibus poris corporis extrinsecis ⁊ in tertiana cōtinua in venis paruis ad membra extrinseca terminatis. Sz minus ꝓprie dr putredo cōis toti qñ materia putrida est cōtenta in venis siue ꝯcauitatib⁹ que sunt deputate ad retinendū humorē cōem toti. sicut si putredo eēt ꝯtenta in vena chili aut vena porte aut arteria adorti aut in corde aut in stomaco. Dicit autē esse in membro determinato qñ nō esset in ambitu totius: sed in loco determinato sicut in pleura inguine coxa pectore ⁊ similibus siue sint organica siue ꝯsimilia: in quib⁹ materia coadunat ꝓpter cās in textu dictas. s. ꝓpter debilitatē illi⁹ membri. q̄ debilitas pōt esse in vtute digestiua. ita vt nō bñ digerat nutrimentū sibi aduenies: qđ remanēs ibi nō digestū putrefit. ⁊ pōt esse debilitas virtutis expulsiue nō expellentis superfluitates q̄ necessario in quacūq; digestione multiplicātur. ⁊ quocunq; istoꝝ modoꝝ adunat humor putridus in loco p viā paulatine cōgestiōis siue apostement siue nō. Aliq̄n pōt esse debilitas expulsiue humoꝝ fluētiū ad membrū vel vtutis resistitiue siue respuitiue superfluoꝝ ad ipm veniētiū: que tñ est vna virtus: sz effectus sunt diuersi. aliud. n. est resistere ne humores fluāt ad aliq̄ membrū. aliud est postq̄ fluxerūt ipsos expellere. ꝓpterea secundū diuersos effect⁹ sortit diuersa nomina. Et ꝓpter hꝰ debilitatē coadunant humores putridi p viā defluxꝰ siue apostemēt siue nō. hec aūt virtutis debilitas existēs in aliquo membro aliq̄n est absoluta comparādo membrum ad mediū sui generis: aliq̄n est respectiua. vbi gra. esto q̄ stomacus sit fortis: pōt tāt̄ accipi de cibo: ⁊ ita difficilis digōnis q̄ non poterit neq; digeri neq; expelli quin ꝑus putrefiat. Simil⁹ intestinis existētib⁹ fortib⁹ stat materiā tāto impetu ab alys membris moueri q̄ intestina nō poterunt resistere: imo recipiēt ꝓpter respectiuā ⁊ nō absolutam debilitatē. ¶ Scōa causa est vehemētia caliditatis trahētis ad se hūores alioꝝ membroꝝ. vt dicit Halic. zº de dīntys febriū. ⁊ nos exprimur q̄ fricando membrum ad ignē rubefit ⁊ tumescit ꝓpter attractionē sanguis ⁊ aliorum humoꝝ ad ipm. ¶ Tertia causa est acuitas caliditatis q̄ est ꝯiuncta siccitati. ita vt mordicet. aliter. acuitatis siue. s. sensus membri. fortis. n. acuitas sensus membri facit vt a quacūq; causa facili patiat. ¶ Quarta causa ē doloꝝ membri qui est causa attractōis humoꝝ: ga natura nō vtēs puisione intendens succurrere membro doléti transmittit spiritus sanguinem ⁊ alios humores cuꝝ sanguine qui indebite ibi retenti putrent.

¶ Et humor recipiēs putredinē aut ē colera talis modi vt ab ea vapor egrediat q̄ sit subtilis fumosus valde. Aut sanguis talis modi vt eua ꝑet ab eo vapor subtil. Aut flegma talis modi vt illud qđ euaporat ab eo sit vapor spissus. Aut melācolia talis modi vt illđ qđ euaporat ab ea sit vapor fumosus puluerulēt⁹.

¶ In pte ista ponit diuersitatē putredis contingētis merito humoꝝ. Et dicit q̄ humor recipiēs putredinē. i. qui putrefit ⁊ est subm putredis: aut ē colera talis modi. i. nature vt ab ea vapor egrediat q̄ est fumosus subtilis valde: aut est sanguis talis modi vt ab eo vaporet vapor subtil: ⁊ nō dixit fumosus: qm̄ vapores sui sunt humidi nō sicci actu fumosi: aut flegma talis modi vt vapor suus sit spissus: aut melancolia talis modi: vt qđ vaporat ab ea sit vapor fumosus puluerulētus: ⁊ ga est admixtus partib⁹ terreis: ꝓpterea fumāte melancolia apparet in lingua sicut lutū terreū. ⁊ climia nō fit nisi ex effumatione metalloꝝ.

¶ Nota ꝑmo q̄ nō fuit intentio Auicenne q̄ solum humores ꝑni putreant. imo possunt putrere membra ⁊ humiditates secūde lac chilus ⁊ similia: sed facit solū mētionem de humorib⁹: eo q̄ frequēter putrēnt. ⁊ sunt frequēter causa febriuꝝ putridaꝝ. Alia ratio ⁊ q̄ humores dedit alia ītelligere. nō. n. est dubiū q̄ humiditates secūde pñt putrere ⁊ facere febrē putridā. illud raro tñ accidit ⁊ iaꝝ vidi febrientē ex spermate putrido p cuius expulsionem sanatus est. Simil⁹ putrent vermes ⁊ faciunt febres. ⁊ si militer membra ⁊ reliqua huiusmodi.

Sed dubitatur vtruꝝ spūs possint putrefieri. ¶ In quo dubio tenēde sunt iste ꝯnes. ¶ Prima. omne mixtū pōt putrefieri ꝑter flāmam ignis. Dec ꝯ est de mēte Arist. 4º metheauroꝝ vbi dicit q̄ omnia putrescunt ꝑter ignē. Dui⁹ aūt ratio est: qꝝ in omnibus mixtis calm suū pōt fieri impotēs ad ꝓpriū humidū regulandū ꝑterq̄ in flāma ignis ꝓpter sui caloris intensionē ⁊ paucitatē sui humidi. quapropter suo humido appropriat adustio nō putrefactio. ¶ Secunda ꝯ: spiritus ꝝ raro: possunt tñ putrefieri: ga bñt calꝝ intēsuꝝ cum paucitate sui humidi. Raro ergo cōtingit q̄ sua caliditas nō possit ꝓprium humidū regulare. ¶ Tertia ꝯ. aliqua feb. effimera est putrida. ꝑs de spiritibus putrentibus in sinistro vētriculo cordis: imo pōt esse pestilētialis si accidat in eis putredo p aerē pestilentialez ad cor inspiratū. Auctores tamē de hac effimera putrida nō fecerūt mentionē ꝓpter raritatē sui euētus: ⁊ ga curat sicut reliquе effimere. ꝝ putrida pestilētialis exigat p sui curatōe q̄ frigida sumpta ⁊ applicata sint cōfortatiua virtutis vitalis ⁊ a putredine ꝓseruatiua. ¶ Nōdū q̄ ꝝ aliq̄ colera sit certo sanguis grossior. ⁊ silr certo flegmate. ⁊ ītermedius vapor suus sit grossior vapore ab illo sanguis ⁊ flegmate eleuato. ¶ Auicēna tñ dicēs vaporē colere eē subtiliorez vapore sanguis ⁊c. ītellexit hꝰ cōparationē seruata paritate humoꝝ in situ sue latitudis vt subtilis subtili: grossus grosso: mediocris mediocri ꝯparet. Qūo aūt vapor ⁊ humor sint cā ꝯiūcta feb. dcm̄ fuit supi⁹ in qōne de maioritate morbi. ¶ Nōnduꝝ zº q̄ ꝝ aliqua putredo possit esse sine istoꝝ vapoꝝ eleuatione: attamē putredo faciēs febrez putridā nō potest esse sine hoꝝ vapoꝝ eleuatione quātūcunq; humor putridus possit esse in ventriculo cordis ⁊ possit se solo causare febrē: attamē qñcūq; hꝫ tantā caliditatē putredinalē q̄ sufficiat ad causandū febrez: tūc ab eo vapores putridi eleuabunt adiuuantes ipm in causando feb. q̄propter nūq; est feb. putrida qn vapor putridus ꝯcurrat ad ipsaꝝ cāndā. ꝝ humore euacuato possit p tps remānere vapor putridus cōseruās febrē. q̄propter ip vapor ē cā ꝯiuncta feb. si febris putrida sit: ꝝ nō semp humor. Possemus tñ aliter dicere ⁊ ꝯformi⁹ determinatiōi supius facte de causa ꝯiuncta morbi in qōne de maiorita te morbi: q̄ ēt humor postq̄ est euacuat⁹ est causa ꝯiūcta feb. causans ipsaꝝ p aliqd sui. s. p vaporē. sicut ēt dicimus sortē esse cām mortis platōis: qui cū iecerit iaculū in platonē moriat anteq̄ iaculus attingat platonē. ⁊ sor. eē causam gñatōis platonis: qui post missionē ispermatis in matricem moriatur anteq̄ plato aiatus sit. ¶ Dic ga facta est mētio de putredie ⁊ putrefactiōe dignū est declarare qd sit putredo qd putrefactio. ⁊ qūo putrefactio differt a cōbustiōe. Dor tñ declaratōez decreui ponere in fine hꝰ capli: qz aliq̄lr ꝓlixa ē. ⁊ sic deiceps qōnes lōgas si q̄ erūt ponā in fine capitulor ne textꝰ expō iterrūpat.

¶ Et putredo qdem colere facit tertianā: ⁊ putredo sanguinis facit continuā: ⁊ putredo melancolie facit quartanā ⁊ q̄ currunt cursu eiꝰ. ⁊ putredo flegmatis silr vt multū facit quotidianaꝝ et q̄ currūt cursu eius.

¶ Postq̄ in pte ꝑcedenti posuit cās putredis ⁊ diuersita-

tem eius. Vic ponit diuersitatē febriū putridaꝝ. ⁊ diuidit in tres ptes. In ꝑma ponit diuersitatē feb. putridarū ꝑm diuersitatē bonoꝝ. In scōa ponit diuersitatē eaꝝ ꝑm diuersitatē locoꝝ. In tertia ponit q̄sdaꝫ diuersitates magis ſpāles cū gbusdā canonib⁹. scōa ibi. (Et sanguinis locus). tertia ibi. (Et iste gdē febres). In ꝑma pte dicit q̄ putredo colere facit tertianā. putredo sanguis facit continuā. putredo melācolie facit q̄rtanā ⁊ q̄ currūt cursu ei⁹. putredo flegmatis facit quottidianā ⁊ q̄ currūt cursu ei⁹.

¶ Nōndū p. q̄ lz colera faciat tertianā taꝫ ꝯtinuā q̄z interpolatā: ⁊ flegma ⁊ melācolia faciāt quottidianā ⁊ q̄rtanam tam ꝯtinuā q̄z interpolatā: tñ faciūt cū putrēt etiaꝫ alios modos febriū. nā colera facit causonē. ⁊ ſil'r flegma ſalſuꝫ. ⁊ melācolia facit qntanā ⁊ ſextanā vt infra in ꝓpo caplo. Et est pol'e q̄ melācolia putrēs in locis ꝓpinquis cordi faciat ꝯtinuā nō būtez manifestā exacerbatōez de q̄rto in q̄rtū. attamē Auicēna facit ſolū mētōez de febribus ꝑm plurimū ab his būoꝝib⁹ ꝯtingētib⁹. ſicut ēt est possibile. lz rarissime accidat sanguinē posse facere iterpolataꝫ.

¶ Nōndū 2⁰ q̄ cū dixit q̄ flegma ⁊ melancolia faciunt quottidianā ⁊ q̄rtanā ⁊ q̄ currunt cursu ei⁹. i. alias febres ſil'es illis. flegma. n. ꝓter quottidianā cōiter ꝯtingentē facit ſincopalē būozoſam empialā liparіā diurnā nocturnā ⁊ ſil'es q̄ currunt cursu quottidiane q̄rtū ad multa accidētia ⁊ modū ꝓdicādi. ⁊ facit causonē multum dīntem a quottidiana cōiter ꝯtingēte in accūtib⁹ ⁊ mō paroxismā di. Et ēt facit aliqñ q̄sdā febrē vnifoꝛmē in qua nō appet mānifesta ꝓdicatio de die in diē sicut sepe vidi. lz in multis accidentibus assimileť quottidiane cōiter cōtingenti.

¶ Et melācolia facit interdū febrē vnifoꝛmez q̄ est sicut cōtinua ꝯclusa. ⁊ facit qntanā sextanā. Nō aūt addidit in sanguine ⁊ colera: ⁊ qō currit cursu ei⁹: ga lz alique diuersitates possint accidere ꝓter ꝯclusam ꝓportionatā sanguinī q̄ sanguis pōt facere interpolatā ⁊ ꝓter tertianā ꝓportionatā colere: ga colera facit causonē ⁊ ſincopalē diminutam. ille tñ diuersitates sunt pauciozes ⁊ rarius cōtingentes. Vel dic q̄ potuiſſet facere si voluiſſet: ⁊ q̄ dedit per istas ptinentes flegmati ⁊ melācolie illas itelligi. ¶ Vic cadit qō pulcherrima ⁊ difficilis de ꝓdicatiōe. Cui⁹ determinatōez: ga ꝓlixa ē reſeruabo in fine capli.

¶ Et sanguis locus est ītra venas. Colera aūt ⁊ flegma ⁊ melancolia quandoq̄ putrefiunt intra venas ⁊ q̄nq̄ extra venas.

¶ In pte pūti ponit diuersitatē febriū ꝑm diuersitatez locoꝝ in gb⁹ putrēt būozes. ⁊ diuidit in duas ptes. In ꝑma ponit loca in gb⁹ ꝑm plūmū putrēt būozes. In 2ª pte pōit q̄ febres sequūť ꝑm illoꝝ locoꝝ diuersitatē. 2ª ibi (Et q̄ñ putrefiūt eꝛ venas) In ꝑma pte dicit q̄ loc⁹ sanguis. ſ. vbi putret ꝑm plurimū est intra venas. colera aūt flegma ⁊ melācolia q̄nq̄ putrefiunt intra venas q̄nq̄ eꝛ q̄ſi indīfer. ita q̄ putrefiūt intra venas sicut extra.

Dubitatur vtꝝ sanguis possit putrefieri eꝛ vēas. ¶ In q̄ dubio est tenēdū q̄ sic. q̄ i q̄cūq̄ loco repit sanguis ſibi pōt putrefieri: ſz in multis locis repit eꝛ venas: vt puta in vētriculo dextro cordis i poris mēbroꝝ. ⁊ in his duob⁹ locis nāliter ꝯtineť. lz in poris mēbroꝝ nō ꝯtineať sub diſpōnib⁹ ꝓpriis sanguis cū iam dealbeť trāſiēs in duas būiditates. Repit aūt ꝑtemāl'r in 2cauo pectoris in ſtomaco in ītestinis in vesica ⁊ poris mēbroꝝ: ꝓp cōtusionē aut q̄ñ facit apa. Et certū est q̄ in omnibus his locis pōt putrefieri: ⁊ tñ cū incipit putrefieri adhuc remāet sanguis p certū tps. vt vult Auiſ. in cap. de feb. sanguis. ¶ 2ª ꝓ. ad intentionē Auicen. ⁊ ceteroꝝ auctoꝝ ꝑm plurimū cū facit febrē putridā putret ītra venas. ¶ 3ª ꝓ. ceteri humores in naturali diſpōne indifferēter ꝯtinenť intra venas eꝛ. Colera nāq̄ nāliter cōtineť in cbiſti fellis q̄ est eius receptaculū. Melancolia in ſplene flegma in ſtomaco in ītestinis ⁊ iuncturis. Sil'r ad ītra venas naturaliter contineť. ⁊ nīter sequīť q̄ ad intra venas ⁊ ad extra indīfnter pūt putrefieri ⁊ facere febres putridas. ¶ Ad Auerroyz aūt. 3⁰ colligz dicentē. q̄ sanguis nō repit actu nisi in venis. Simil'r ad Aristo. 3⁰ de hiſtoryis aāliū dicentē q̄ nō repit extra venas nisi in corde dōm q̄ intelligunt in naturali diſpositōe ⁊ ſibi ⁊ corpori. q̄ primū. n. incipit esse in loco preterq̄z in corde aut venis tam primū incipit ꝑternaturaľr diſponi.

¶ Et q̄ñ putrefiunt extra venas ⁊ non est causa alia: neq̄ ē putredo i aꝑate ītrinſeco q̄ det cordi putredinē ꝯtinuā faciūt piodos quos dixim⁹. Sz vnicuiq̄z accidit: ⁊ eradicanť q̄uis ſ'latica ñ eradiceť: gn ibi sint reliq̄ occulte.

¶ In pte ista ponit diuersitatē feb. ꝑm diuersitatez locoꝝ in gb⁹ putrefiūt. Et diuidit in duas. ꝑmo ponit has diuersitates. 2º ponit cām eaꝝ ꝑcipue ꝯtinuitatis ⁊ iterpolationis. scōa ibi (Et feb. gdē putredis). Prima in q̄tuoꝛ in ꝑma ponit q̄les febres fiūt cū putredo ē eꝛ venas. 2º q̄les q̄ñ putredo ē ītra venas. 3º q̄les q̄ñ est ītra venas oēs aut cordi vicinas. 4º q̄les fiūt q̄ñ putredo est solum in venis puis nō vicinis cordi. 2ª ibi. (Et q̄ñ putrefiūt). tertia ibi. (Et q̄ñ putredo ē intrīseca) q̄rta ibi (Cū aūt sunt). In ꝑ⁹ dicit q̄ q̄ñ materie faciētes febres putrefiunt eꝛ venas: tūc faciūt febres iterpolatas cū modis paroxismoꝝ supra ſcriptoꝝ. ſ. flegma de die in diē: colera de tertio in tertiū. ⁊ melācolia de q̄rto in q̄rtū: q̄ oia ꝙa sunt obſeruatis duabus ꝯditōib⁹. ꝑma q̄ ꝓpter multitudinē materie nō fiāt diuersi paroxismi. quoꝝ vn⁹ alterꝝ subintret aut q̄ paroxismi sint. ita lōgi ꝓpter multitudinē materie vt ꝑ nō finito alter icipiat. ¶ Primus casus accidit q̄ñ ꝯiūgunť plures febres qnaꝝ q̄libz eāt interpolata: ſz oēs ſimul ꝯtinue affligunt ꝓpter multitudinē ⁊ grossitiez materie. ¶ Secūdus casus accidit aliqñ in flegmatica aliqñ in tertiana nota: quaꝝ paroxiſmi sunt due tertiāe: q̄ adeo ꝓlōgātur vt sequēs subintret ꝓcedentē. ⁊ hos casus tetigit cū dixit. ⁊ non est alia causa. ¶ Scōa ꝯditio q̄ nō sit aliq̄ apostema ītrinſecū: qō det cordi putredinē continuā ꝓpter propinquitatē aut magnitudinē. non. n. est necessariuz omne apa intrinſecū cui⁹ mā putreat facere febrē ꝯtinuā: vt superius dcm fuit. ¶ Subdit in fine q̄uis flegmatica non eradiceť gn ibi sint relige occulte feb. qō accidit ꝓp ꝓpinqtatem paroxiſmoꝝ. 2º ga materia putrēs est multa ⁊ viſcoſa. vñ nō fit integra reſolō. lz tñ relige iste q̄ cōiter durant ſex horis inter vnū paroxiſmū: ⁊ aliū nō debeāt dici febres: ſz neutralitas q̄dā. in alys aūt interpolatis fit ītegra eradicatio obſeruatis duab⁹ ꝑmis ꝯditōib⁹.

Sed dubitať q̄re nō fecit mentionē de sanguīe quē piodū ſeruet cuz putret eꝛ venas. ¶ Dōm q̄ hoc nō dixit: q⁹ iam dixerat sanguinē putrere ad ītra venas ꝙz plurimū: ⁊ raro eꝛ. ſi tñ putreat eꝛ venas sicut in ꝯcauitate pectoris vt multotiēs vidi: facit feb. ꝯtinuā cū gbusdā excrescētys ordinē nō seruātibus. Et ſil'r in aꝑatib⁹ ītrinſecis sicut in pleureſi: aꝑate epatі: apostemate renū ⁊ ſimiliū. quā diuersitatē credo accidere: q⁹ alq̄ būozes ſimul cuz sanguine expellunť ad hec loca. Nā cōiter q̄ñ massa būozalis in qua sanguis dominať ad hec loca expulſa facit aꝑa dicimus illud aꝑa eē sanguineū. q̄ ꝯfunduńť piodi ꝑm humoꝝ varietatez ⁊ forte ꝑm cuiuſcūq̄z coꝝ variā et heterogeneitatē. ⁊ ꝓpter hoc in sinocha pēdēte a causa būozali videmus excrescētiaꝝ multitudinē ⁊ ꝯfusionē vt non possint ad certū ordinē reduci. Si vo sanguis q̄ est būoꝛ q̄rtus diſtict⁹ ꝑ tres expelliť ad

bec loca facit ꝯtinuaꝫ febrē nō bīstem notabiles varietates quousq; stat forma sanguis ⁊ nō conuertitur ad alios hūores p putrefactiōeꝫ: sed seruat pioduꝫ illi⁹ hūoris ad quē ꝛuertīt. Et hoc est qō dicit Hal.ꝛ°de dīfntys febriuꝫ. q⁹ pleuresis sanguīea fuat periodū colere: ga sanguis ad colerā p putredinē trāsmutat. ḡ piodus pōt in apatibus duob⁹ modis fuari. vno⁹ nulla materia fluēte: ſz solū rōne materie q̄ actu facit apa q̄ mouet periodo illi hūori cōueniēti. ⁊ silis piodus pōt fuari in quocūq; hūore vbicūq; putreat sine faciat apa siue non. ꝛ° mō pōt fuari periodus p noue materie fluxū q̄ fluit ad locū apatis determinato tpe illi hūori appropato sic̄ materia noua mouet ad locū minere putredis de tertio i tertiū aut de q̄rto in q̄rtū fm naturā hūoris. ⁊ hoc mō: ga sanguis nō fuat in motu determiatū periodū non mouet aliq̄ triū modoꝝ ꝓportionatoꝝ trib⁹ hūorib⁹ supradictis: ſz fuat motuꝫ vnifor mē ꝯtinuū siue sit totus putrēs in vna massa collectus. siue moueat ad aliqueꝫ locū siue apatū siue nō: q̄ mouet fm suā naturā. i. cū resistētia causis mouētib⁹ q̄ ē sua forma subalis ⁊ sua forma specifica. ⁊ hoc ē qō dicit Aui. i pticula seq̄nti h⁹ capl̄i. q⁹ hūores amittūt piodicatōeꝫ sibi ꝓpriā q̄ trāsmutant in aliā spēm. q. d. q⁹ hūt piodū ꝓpriū fm spēm in quā trāsmutant. ⁊ hoc idē dicet inferi⁹ in ca? de febrib⁹ apatū. vnicuiq; hūoꝝ inest piodus q sibi cōuenit. Si vo sanguis ⁊ alq hūores nō moueant fm naturaꝫ suā. i. formā subalē ⁊ formā suā specificā resistentē mō dicto: ſz solū fm dispōnē mēbri mittētis suscipientis ⁊ gnantis ⁊ fm alias dispōnes manifestas. ſ. modū subē q̄titat ⁊ bꝫ. tūc cuiuscūq; periodus pōt in infinitū variari vt q̄libet de die i dié: de tertio i tertiū: de q̄rto in q̄rtū: de octauo i octauū: de mēse i mēseꝫ: de āno in ānū piodicare possit. Sꝫ de hac mā lati⁹ dicet in qōne de piodicatōe.

¶ Et q̄n putrefiūt ītra venas faciūt adherētiaꝫ febriꝫ et nō eradicat: neq; ē, prima ei q̄ eradicatur: imo est assidua iseparabīl: ꝯ ei ē vehemētia p quā cognoscīt paroxismus q est ei.

¶ In hac ꝑte duo dicit. ꝓmū q⁹ q̄n hūores putrēt ad ītra venas: qō ītelligit de hūorib⁹ alys a sanguīe: faciūt adherētiā feb. i. febrē ꝯtinuā q̄ nō eradicat nec est ꝓprima ei q̄ eradicat: qō dr̄ ad dr̄iaꝫ flegmatice: ſz est assidua iseparabilis: ga semp est feb. ⁊ nūq; neutralitas feb. vsq; ad finē cōsistētie ipsi⁹. ¶ ꝛ° dicit q⁹ est ei vehemētia. i. ps intensiōr feb. siue exacerbatio p quā cognoscīt paroxismus q ineſt ei. i. paroxismus qué faceret talis materia q̄n putreret exē venas: ga flegmatica exacerbaret oi die coleraꝫ de tertio in tertiū: melīa de q̄rto in q̄rtū. ⁊ hoc ītelligit fm plurimuꝫ. ¶ Causa aūt q̄re materia putrēs ad intra venas facit ꝯtinuā bītez exacerbatōes dicet iferi⁹. Et q̄uis dixerim q⁹ loq̄t de trib⁹ hūoribꝫ ⁊ nō de sanguīe: ga sanguis nō habz aliquē piodū de suprascript̄i: tū bec ꝑticula sanguini adaptari pōt: ga bꝫ motū ꝯtinuū p quē facit ꝯtinuā ꝛcluſaz q est paroxismus. i. modus afflictiōis ⁊ ꝑpri⁹. ¶ Nō tū multotiēs accidere q⁹ vn⁹ paroxismus incipiat a materia putrēte ītra venas q̄ feb. incipiet sine tipo. ⁊ ita durabit feb. pēdēs ab illa materia putrēte ad ītra venas p aliquot horas. ¶ Deide illa materia q̄ ātea nō potuit expelli exē venas p grossitie sua subtiliata expellet ⁊ icipiet rigor i actu expulsiōis: tandē durabit paroxismus donec tota materia ꝛsumpta sit. ⁊ multotiēs terminabīt cū sudore. ⁊ certuꝫ ē q⁹ est paroxismus vn⁹: siue vnitas paroxismi attēdat penes materiā vnā faciētē ipꝫ: siue attēdat penes ꝯtinuitatē calozis febrilis in corde. Ex quo iferē aliquē eē paroxismū in cui⁹ medio accidit tipus ⁊ nō in ꝓncipio. ⁊ ꝑter q⁹ post augmentū ⁊ statum redit principium.

¶ Et q̄nq; putredo ē ītrīseca dñans sup venas oēs: aut sup plimū ei⁹ qō segt ex eis fi fūt fortsitan additōes et diminutōes appentes. Cū āt ē scōz ꝑtrariū ei⁹ appent alteratōes manifeste.

¶ In bis duab⁹ ptib⁹ ās legā sil̄ duo dicit. ꝓmuꝫ. q⁹ q̄n putredo ē intrīseca dominās sup oēs magnas venas ⁊ puas tā cordi ꝓpinq̄s q̄ remotas aut dominās sup plurimum qō segt cor ex eis venis. i. q̄n putredo ē in magna ꝑte venaꝝ ꝓpinquaꝝ cordi: tūc fit feb. ꝯtinua dicta ꝛcluſa in q̄ fortsitan nō fūt additōes ⁊ declinatōes paroxismales apparētes. ¶ ꝛ° dicit q⁹ q̄n sunt fm ordiū eius. i. ga materie putrēt in venis a corde distātib⁹ apparent alteratōes paroxismales manifeste ꝛz naturā hūoris. fiūt. n. ꝯtinue ꝓportionales. Daꝝ aūt diuersitatū cā est: ga sic̄ in ītrpolat̄ materia paroxismi mittit de ītra venas ad exē venas aut quotidie si sit flegma: aut ō tertio i tertiū si sit cola: aut de 4.° in q̄rtū si sit melīa. ita in ꝯtinuis ꝓportōalib⁹ materia factura exacerbatōes q̄ putret i venis puis mittit de vēis magnis ad puas piodicatōe ꝛcili. q̄ periodicatio ītr ceteras cās potissime fit ꝑ formā subalē ⁊ ꝑ etarē occultaz hūoꝝ p q̄s vnus hūor magis resistit q̄ alter ne putreat ⁊ ne moueat de vno loco ad aliuꝫ: ga ille mot⁹ disponit ad sui corruptiōeꝫ. forma nāq; melīce magis resistit ceteris. ꝑterea mouet tardi⁹. ſ. de 4.° in q̄rtū. Colera ꝛ° loco. iō mouet de tertio in tertiū: ⁊ flegma in tertio loco. iō quotidie mouet. Sanguis aūt ꝑ formā suā min⁹ resistit. propterea parat⁹ ē ad motū ꝯtinuū ⁊ putredinē ꝯtinuā. Cuꝫ aūt materia putret aut i venis oīb⁹ aut i venis plus cordi ꝓpings: tūc nō appent iste exacerbatōes mānifeste: ga ꝑ magnā putredinē in hūoribꝫ: ⁊ cōdis vicinitatē virtute debilitata nō pōt materiā saltē in nōbili q̄titate pellere de venis magnis ad puas. q̄propter fit feb. fortis vnifōrmis ꝯtinua q̄ dr̄ ꝯtinua ꝛcluſa. ¶ Cā aūt q̄re apparet aliq̄ excrescētie ⁊ diminutōes occulte ē: ga aliq̄ de materia putrēte expellit de venis magnis ad puas fm naturā hūoris de q̄ supra. ⁊ in tpe in q̄ materia putrēs expellit ⁊ fit a corde distātioꝝ fit remissio feb. reliq̄ tpe appꝫ feb. ītēsioꝝ. iō in causone colerica appꝫ remissio feb. ſz occulta de tertio in tertiū. In causone flegmatica quottidie. ille aūt remissiōes sunt ꝓpe: qꝝ paucuꝫ ē illud qō expellit ob vtutis debilitatē. ⁊ ēt ga aliq̄lis feb. remissio in compatōe ad febres. ita intēsas vix pōt appere sic̄ diminutio ꝓpua a q̄tita te magna vix sentiri pōt. Et ex bis infertur q⁹ causones ⁊ ꝯtinue ꝓportōales se hūt mō ꝺdictorio quātū ad cās bꝫ. Cū. n. materia expellit de venis magnis ad puas fiūt intēsiores in ꝯtinuis ꝓportōalib⁹: ſz in causonib⁹ fiūt remissiores. ſz tū nō videā cās cur ex venis puis nō possit pelli materia ad vēas magnas q̄ sit cā excrescētie.

Sed dubitatur a doctorib⁹ an ꝑ cuiuscūq; hūoris putredinem possit fieri ꝯtinua ꝛcluſa. ¶ Pro cui⁹ dubij decisiōe ꝓmitto q⁹ ꝯtinua ꝛcluſa pōt tripl̄r describi. ꝓmo q⁹ ꝯtinua ꝛcluſa sit feb. ꝯtinua ītēsa ñ bñs ītēsiōes neq; remissiōes ꝓpdicas mānifestas neq; occultas. ⁊ B mō soli sanguini ꝛuenit facere ꝯtinuā ꝛcluſā ꝑ suas cās tā manifestas q̄ occultas. ¶ ꝛ° ꝑ ꝯtinuā ꝛcluſaz possum⁹ ītelligere ꝯtinuā ītēsaz nō bītez mānifestas exacerbatiōes. ⁊ B mō accepta pōt fieri a cola. multū. n. de ipa repit̄ in vēis pulmōis q̄ fūt ꝑe cor. ⁊ pōt fieri a flegmate salso: qꝝ mlt̄uꝫ de eo i pulmōe repiri pōt.

¶ Et ꝛ° ex melīa adusta. ſz b⁹ rari⁹ ꝯtingat tū eā aliq̄ vidi. Pōt. n. cola. ⁊ sil̄r sanguis ꝑe cor exīs p adustionē in melīaz ꝛuerti q̄ n erit min⁹ cala q̄ flegma salsuꝫ. videm⁹. n. dissinterias a melīa adusta ⁊ ꝑpe genita p adustionē colere fortiores q̄ a flate salso. Et sicut fit flegma salsuꝫ ex flegmate ⁊ cola sil̄ mixt̄. ita pōt fieri melīa ex melīa ⁊ colera sil̄ mixtis q̄ nō erit min⁹ cala q̄ flegma salsuꝫ. est. n.

hec magis ficca. ¶ Et ꝓfirmaf:ga sicut daf colera minoris fame facta ex colera ⁊ melācolia sil'mixtis colera dominãte in mixtiõe.ita põt repiri melācolia facta ex melãcolia ⁊ colera simul mixtis melancolia dominãte. Continua ꝛcluſa hoc modo sumpta nõ põt fieri ex alys ſpẽbus flegmatis neq; ex melācolia naturali ꝓpter suã frigiditatem. ¶ Tertio p continuã cõclusam possumus itelligere febrẽ continuã nõ bñtes manifestas exacerbatões. ⁊ hoc mõ ex multis speciebus flegmatis ⁊ melancolia naturali põt fieri continua cõclusa. Et vidi multas latícas non habentes manifestas exacerbationes.

¶ Et febris putredis qdẽ extrisece nõ eradicaf ⁊ redit nisi qñ materiel q̃ putrefit supuẽit putredo in tpe poxismi ⁊ finit el⁹ bũiditates ex q̃bus pẽdebat calitas ⁊ resoluunt ⁊ egrediũt ex corpe: qñ nõ sunt retẽte i venis ita vt ꝓhibeãt eas illud a cõplemẽto resolonis ⁊ remanet cinereitas ei⁹ ⁊ ipsi⁹ terreitas q̃ nõ sunt vehiculũ febris ⁊ calitatis sicut videt de dispõne cumuloꝝ stercoꝝ paulatiz donec fiat cinis totũ: deinde remanet calitas. Et qñ nõ remanet in hũore adusto p putredinẽ calitas destruit febris quousq; aggregef vice alia ad locũ putredis.

¶ In ista pte ponit cãs aliquaꝝ diuersitatũ suprascriptarũ. ⁊ ꝑmo q̃re feb. pẽdẽs a putredie extrisece est iterpolata. Scõo. q̃re feb. pendẽs a putredie intrisseca. i. qñ materia putret ad itra venas est ꝛtinua. scõa ibi (Cũ aũt putredo est intra venas). Prima diuidit in tres. in ꝑma ponit q̃re ꝑmus poxismus recedit añ cõplemẽtũ feb. in secũda pte. q̃re scõs poxismus post ꝑmũ redit. in tertia epilogat. scõa ibi (Etiã remãserũt) tertia ibi. (Res q̃ putredinis) In ꝑma pte dicit q̃tuor. Primũ est. q̃ febres putredis extrisece. i. pendẽtes a mã putrente exf venas nõ eradicanf quo ad ipm paroxismũ ⁊ redeũt quo ad scõm: nisi qa materiei q̃ putrefit debẽti facere paroxismũ supueniat i tẽpore paroxismi putredo. i. calor putredialis q̃ calor putredinalis finit bũiditates illi⁹ materie ex q̃b⁹ pẽdebat caliditas tã putredinalis q̃ febrilis. ¶ 2°. dicit q̃ bũiditates illius materie resoluunt ⁊ egrediũt ex corpe sub forma fumi ⁊ vapozis: qñ iste mãe nõ sunt retente in venis. ita vt ꝓhibeat eas illud. s. retinere in venis a cõplemẽto resolonis. ¶ 3°. dicit q̃ post haꝝ materieꝝ resolonez remanet i loco vbi putrebãt cinereitas ⁊ terreitas q̃ nõ sunt vehiculũ feb. ⁊ calitatis putredinalis sicut vf in stercoꝝib⁹ q̃ putrefiũt paulatiz donec totũ fiat cinis. ¶ 4°. dicit q̃ in mã cũ est ꝛcinerata nõ remanet amplius calitas actual. ⁊ qñ talis calitas nõ remanet in mã p putredinẽ adusta destruitur feb. vsq; quo aggregef vice alia materia ad locuz putredinis que putres facit aliũ paroxismũ.

Hic cadunt aliq̃ dubia. Primũ. qz vf q̃ putredo nõ semp veniat tpe poxismi: imo ãte tps poxismi sicut in materia causonis cum expellif ex venas: ⁊ fac rigorẽ iuxf affoxismũ q̃rte pticule. A causone habito rigore supueniẽte solo fit. ¶ 2°. qz multotiens videmus mãm ꝑ putrere itra venas ⁊ facere feb. postea expelli ex venas cũ rigore tãdẽ teriari cũ sudore. q̃re ꝛc. ¶ 3°. ante oẽm febrẽ ꝑcedit putredo in materia: sz oĩs paroxismus é feb. putrida. q̃ ante oẽs paroxismũ feb. put. ꝑcedit putredo in materia. Dña est nota cũ minori. ⁊ maiori argf. qz ad faciẽdũ feb. putridã requiritur aliquãta putredo q̃ non subito in materia acquiritur.

Pro solutiõe duby dõs q̃ necio añ oẽm poxismũ febrilẽ pẽdẽtes a mã putrida ꝑcessit putredo in mã q̃ pp eius remissionẽ adhuc nõ sufficiebat facere feb. cuz quo tñ stat q̃ in paroxismo supueniat aliqs gradus putredis q̃ ꝑus nõ fuit. ¶ Nota tñ ad intẽtionẽ Aui. q̃ qñ materie sunt in venis sub forma cãe astis nõ putrẽt in febrib⁹ interpolatis. sũt tñ tal'r male disposite q̃ tenenf ipas expellere. ⁊ qñ expelluntf in ipo motu agitãtur ⁊ incipiũt putrefieri. ita vt fm plurimũ sil'cuz tipo incipiat feb. ꝛc sit pole q̃ añ expulsionẽ putreãt ẽt putredie faciẽte febrez. Et sil'r est pole q̃ stẽt ꝑ tps notabile postq̃ expulse sũt añq̃ putreãt. ⁊ pole ẽ rigoze cũ coartatiõe pulsus incepisse sine febre. ⁊ q̃ postea mã putrẽte supueniat feb. sicut pole ẽ a flegmate vitreo fieri rigoze siue feb. cap. de rigore: sz q̃locũq; sit supuẽiet putredo tpe paroxismi: q̃ a nouo gradus putredis q̃ nõ ꝑfuit. ¶ Utrũ ãt incipiẽte rigore a materia q̃ ñ putreat: ⁊ postea putrebit: ⁊ faciet febrẽ: poxism⁹ incipiat incipiẽte rigore: ⁊ qñ coartaf pulsus aut solũ qñ incipit feb. ¶ Dõm q̃ paroxismus incipit incipiẽte rigore q̃ nõ ẽ poxismus febril: sz solũ poxism⁹ febril' incipit febre incipiẽte. vñ ꝑmũ ꝑn⁹ a gbusdã dr̃ ꝓncipiũ excluſiuũ feb. z⁹ vo ꝓncipiũ inclusiuũ.

Secunduz dubiuz cadit ꝫ z⁹ dictũ. vf. n. q̃ citi⁹ debeãt resolui mãe putrẽtes ad itra venas: q̃ in venis calor é fortior ceteris paribꝰ q̃s ex. q̃re ꝛc. ¶ Dr̃ q̃ tres sunt cause q̃re materie putrẽtes ad itra venas tardi⁹ resoluũf q̃s materie putrẽtes extra. ꝑma. q̃ sunt tecte a venis q̃ sunt fortes ⁊ dense texture. z⁹. qz sunt in vno loco collocate: ⁊ vnite: sed quando sunt extra venas sunt sparse in pozis. ita vt minimum n. ꝛ erie tãgaf a minimo mẽbri. ⁊ hec é cã q̃re apostemata maturata nõ ꝑf resolui vl' difficillime resoluunt ⁊ añ maturatõez facili⁹. Et b⁹ hẽmus exemplũ. nã aq̃ in ciato posita sub radys solis difficillime ⁊ tarde resoluif. eadez tñ aqua posita in loco lato q̃s primũ resoluif ẽt in vmbra. 3ª cã. q̃ materia putrẽs exñs i venis ẽ mixta cũ alys materys ñ putrẽtib⁹ q̃. ꝓhibẽt ipsi⁹ resolonẽ sic̃ acetũ mixtũ multa aq̃ in lebete nũq̃ resoluif nisi tota aq̃ resoluaf. eadẽ tñ q̃ntitas aceti in vno lebete de ꝑ se posita ad ignẽ q̃s ꝑmũ resoluif. ¶ Et ex his ad rõnẽ in ꝛrũ adducta ꝑz solutio. iste. n. tres cãe sunt fortiores in ꝓhibẽdo resolutiones q̃s magnitudo caloris ad resoluẽdũ.

Cõtra tertium dcñ argf: q̃ nõ semp ex materys putrẽtib⁹ relinquif cinericiuz. sic̃ qñ putret mã colica subtil'aut flegma aquosum. ¶ P̃. vf q̃ cineritiũ derelictuz nõ sit oĩno bũiditate ꝑua tũ: imo q̃ sui bũiditate sit itex vehiculũ caloris putredinalis cuz expiamur ex cinericys in venis ꝑ febres derelictis febres q̃rtanas accẽdi. nã B mõ fũt q̃rtane ꝑmutando. ¶ Jtẽ cinericiũ ex stercore putrẽte derelictũ iuxf exẽplũ suũ nõ ẽ oĩno ꝑuatũ bũiditate: cũ positũ apud plãtas ipiguet eas. ¶ Ad B dr̃ q̃ rõnes iste ꝛcludunt. nõ. n. oĩs bũoz putrẽs derelingt cinericiuz q notabil'r ptícipat ptibus terreis. ¶ Et dr̃ z⁹ q̃ cinericiũ illud nõ ẽ oĩno bũiditate ꝑuatũ: sẽ ꝑuatuz bũiditate putredinali q̃. ꝑ tũc erat subz caloris putredialis. sz in reliq̃ bũiditate ipsi⁹ postea possit accẽdi calitas putredialis q̃ itex faciet febrẽ. Exẽplũ hẽmus in carnib⁹ putrẽtib⁹ aliqua l'r a gb⁹ positis ad ignẽ cũ sale ⁊ aqua remouef humiditas putredialis qnã ꝓtunc habebant: ⁊ stant sine feroze per duos dies. Deinde iterũ accensa putredine in reliqs humiditatibus de nouo incipiũt fetere ⁊ putrere.

Cõtra quartum dcñ argf q̃ non possit eẽ aliqs bũoz adusf ꝑ putredinẽ cũ adustio ⁊ putrefactio ex opposito distinguanf. 4° methauroꝝ. Rñdef q̃ ꝑ adustiones itelligit quãcũq; bũiditatis resolone ⁊ ꝛsumptõz ducẽtẽ ad cinericiũ siue illa sit adustio ꝓpe ꝛsumpta siue putrefactio. ¶ Ultio nõ q̃ exem-

plũ istud de stercoribus est Halieni ꝑ de dñys febriũ capꝰ ꝯ. quoꝝ vna ps ꝑ putrefit ⁊ effumat. z⁹ alia iã ꝑ⁹ desinẽte fumare: ⁊ sic ꝓcedit quousq; totũ putruit. Sile est in humoribꝰ nr̃is cũ putrẽt ⁊ faciũt poꝛismos. ꝑ eniꝫ ps magis disposita mouet ad putredinẽ fumat ad coꝛ ⁊ facit febrẽ. deinde icipit alia ꝑma cessante. ⁊ sic succedũt poꝛismi inter quos cadit quies tãto tpe q̃tum est tps in quo nulla ps effumat effumatione sufficiẽte ad febrẽ.

¶ Et iã remãserũt i ea relige calitatis ex putredie ꝓia: q̃uis nõ remaneat mã. Aut ꝑp inuentionẽ cãe ꝓie putredis i materia ꝓia ⁊ iflam mat in materia scõa: ꝑꝫ semitã putrefactiõis.

¶ Dic ponit duas cãs reuersiõis poꝛismi sequẽtis post recessuꝫ ꝓcedẽtis. ꝑ⁹ est relige calitatis derelicte ex putredine ꝑ⁹ cũ cineritio aut absq; cineritio. q̃ gdeꝫ relige calitatis non sunt nisi calitas remissa q̃ est ps calitatis ꝓcedẽtis q̃ erat itensa dum actu putreret seu putrebat mã ⁊ putrens faciebat febrẽ: q̃uis in loco putredinis nõ remãserit mã saltẽ apta ꝑ tũc facere febrẽ. eo qꝛ a calitate putrẽte est in totũ resoluta aut saltẽ ita resoluta vt nõ remanserit nisi cinericiũ: qõ ꝑ tũc nõ est aptũ facere febreꝫ. ¶ z⁹ cã ꝑꝫ exponeꝫ Hẽtilis ⁊ Marsily ẽ. qꝛ calor putredinalis exñs in mã ꝓcedẽtis poꝛismi dũ erat itensus ⁊ actu febrẽ faciebat: disposuit aliã mãm sibi dispõne illi quã bũit mã ꝓcedẽtis poꝛismi: q̃ ꝑp attracta ad eũdẽ locũ vbi putruit ꝑ⁹ putrebit ⁊ faciet sequẽtẽ poꝛismũ. ¶ Et si bñ ꝛsideres vba textꝰ manifeste sonant hãc sniaꝫ. Et ꝑꝫ banc exponẽ dñia iter ꝑmã cãm ⁊ z⁹ᵐ ẽ. qꝛ ꝑ⁹ cã est solũ calitas remissa q̃ est ps ꝓcedẽtis itense q̃ agit tpe getis inter paroxismũ ⁊ poꝛismũ: ꝑꝫ z⁹ ẽ ipsa calitas itensa mãe actu putrẽtis ⁊ facientis febrẽ q̃ tpe poꝛismi disponit aliã mãꝫ ad faciẽdũ poꝛismũ sequentẽ. Itẽ z⁹ ẽ cũ pũtia mãe actu putrentis ꝑ⁹ nõ. ¶ Alia expõ ẽ Ugõis dicẽtis qꝛ z⁹ cã factiua sequẽtis poꝛismi est dispõ in aliq̃ alia ꝓte mãe q̃ stat sub forma cause añtis silis dispõi illi q̃ fuit in mã ꝓcedentis poꝛismi: vt si sint. 6. vncie colere sub forma cause añtis ꝓtingit vnã magis ceteris dispositã que expellit nã irritata ⁊ stimulata extra venas. ⁊ facit poꝛismũ interim sibi dispõne disponet z⁹. ꝫ. ⁊ expellet tertia die ⁊ faciet ꝑm poꝛismuꝫ: ⁊ sic de ceteris poꝛismis. ¶ Qualr aũt differat hec z⁹ cã a ꝑ⁹ est manifestũ satis. ⁊ credo vtrãq; exponẽ saluari posse: ⁊ vtraq; est cõsona textui. Sed expõ Ugonis dat cãm magis efficacẽ reditus poꝛismi. Si. n. nõ esset mã dispositã stans sub forma cause añtis esset difficile qꝛ ꝑ alias cãs rediret poꝛismus. Et si rediret solũ ꝓpter illas causas nõ deberent de fieri paroxismi vnus post alterum vsq; ad mortẽ cũ in ꝯibus esset ꝛsimilis causa reditus. ¶ ℙ. medici in febrib⁹ iterpolatis plm poꝛismoꝝ euacuãt mãm q̃ est sub forᵃ cãe añtis estimãtes qꝛ illa euacuata debeãt cessare poꝛismi cũ potiꝰ tali mã nõ exñte sub forma cause añtis deberẽt febres periodice curari ꝑ alterantia q̃ ꝑ euacuantia. Et melius fuisset Hentili ⁊ Marsilio facere ex illis duabus vnã cãm. qꝛ eadẽ est calitas ꝑ itensa agẽs tpe poꝛismi. scõa remissa agens tpe quietis. ¶ Sꝫ credo qꝛ dicerẽt qꝛ lꝫ sit eadẽ calitas tñ in ꝑ⁹ cã cum est remissa nõ est ꝯiuncta mãe putrẽti. ꝑꝫ in z⁹ cã est ꝯiuncta mãe putrenti. Et certe credo q̃tũ ad causas reditus poꝛismi inter hos doctoꝛes nõ esse dñiaꝫ: liꝫ sit discordia in expõne textus. Oẽs enim cõcederẽt ad reditũ poꝛismi ꝯcurrere dispõnẽ mãe q̃ stat sub forma cause añtis ⁊ hãc esse ꝑncipaliorẽ ꝑm plm. ⁊ etiã ꝯcurrere calitatẽ putredinalẽ agẽtẽ tã tẽpoꝛe getis q̃ tpe paroxismi.

Notandũ primo. qꝛ reliquie calitatis siue calor derelictus a mã putrente est cã reditus poꝛismi attrahendo mãꝫ ad locũ vbi putruit ꝑma. ⁊ etiã aliq̃ coꝛrũpẽdo nutrimẽtuꝫ aduenies mẽbro illi in humoꝛe silem illi qui ꝑmo putruit. sic coꝛrũpendo sanguinẽ aduenientẽ ꝑ nutrimento illius mẽbri: dũ adhuc est in venis illius mẽbri in coleꝛã vel meliam ꝑm exigẽtiã illius bũoris q̃ ante putruit. difficile tñ esset qꝛ illũ ꝯuerteret in flegma. hec tñ calitas vlsimilius concurreret ad q̃liationẽ humoris silis illi qui putruit si reꝑiretur nõ solũ in loco vbi putruit mã ſꝫ ẽt in epate ⁊ venis ita qꝛ in hec mẽbra eẽt ĩpressa silis calitas illi q̃ erat in humoꝛe putrẽte: sic̃ est pole. ¶ Notandũ z⁹. qꝛ qꝛ hec caliditas bꝫ determinatã ꝓportionatã humoꝛi q̃ putruit ⁊ nõ agit solũ vt calitas. iõ ꝑm plm reaggregat humoꝛẽ simile illi q̃ putruit ⁊ nõ humoꝛẽ diuersuꝫ a ꝑ. ⁊ ꝓpie stante sibi regimine: ad qõ ẽt ꝯcurrit qꝛ ꝑm plm notabilis q̃titas repit̃ in venis de illo humoꝛe qui ꝑus putruit. ⁊ qꝛ cõtingit humoꝛẽ bõ aliq̃ variari hinc est qꝛ aliq̃ variãtur poꝛismi ⁊ multũ a ꝓcedẽtib⁹ diuersificãt tã ꝑm nãm q̃ ꝑꝫ accñs. ⁊ mltotiẽs ex vna febre fit trãsit⁹ i aliã spẽ dñtẽ. ¶ Nõn⁹ z⁹. qꝛ vnitas febris iterpolate bñt plẽs poꝛismos saluat̃ in mã añte remanẽte ꝑm aliquã ei⁹ ptẽ a ꝑn⁹ vsq; ad finẽ si bẽat illã. si vo nõ bẽat bõ mãm: ⁊ fiat reaggregatio nouaꝝ mãerũ ꝑ nouis poꝛismis ꝑp malã ꝛplexionẽ epatis ⁊ venaꝝ saluat̃ vnitas in illa mala ꝛplone q̃ est cã boꝝ paroxismoꝝ. Si vo nulla talis sit mala ꝛplo ⁊ redeãt poꝛismi ꝑp calitatẽ in loco ꝛelictã vbi putruit mã: saluat̃ vnitas in calitate illa. paroxismi. n. illi sũt magis siles q̃ duaꝝ febriũ: quaꝝ vna eẽt flatica alia colerica aut duaꝝ tertianaꝝ: q̃ꝝ vna esset tpe estatis altera tẽpoꝛe byemis. Tẽpoꝛa aũt in his febrib⁹ nõ bñtib⁹ mãm sub forma cãe añtis distinguunt̃ penes accñtia hoc mõ. qꝛ ꝑ per illã calitatem aggregabit̃ aliq̃liter de mã: postea plus: ⁊ deide itẽ plus: postea min⁹ ꝑm bõ aggregatiões distinguunt̃ ꝑncipiũ augmẽtũ stat⁹ ⁊ declinatio q̃ ad accidẽtia. Sꝫ q̃liter distiguant̃ penes mãe alterationẽ est difficile cogñscere: ꝑcipue si sit salubris. qꝛ paꝝ nocẽte hac mala q̃litate in ꝑ poꝛismo debẽt magis appere signa digestiõis. in scõo min⁹. in tertio adhuc min⁹. in ỗclinatiõe vo magis. ⁊ sic in ꝑ poꝛismõ esset stat⁹ q̃ ad digõneꝫ. in zᵒ augmentũ. in tertio ꝑn⁹. in 4° rediret augmentũ. Si vo esset mortal in ꝑ poꝛismo apperet cruditas aut vestigiuꝫ occultũ putredis. in zᵒ signũ manifeste putredis. in 3° signa cõplete putredis. cũ q̃ sequeret̃ mors. ¶ Notãdum q̃rto qꝛ rarissime accidit qꝛ iter vnũ paroxismũ ⁊ aliũ febris iterpolate bõ redeat ad dispõnẽ sibi sanaꝫ. qꝛ ꝑꝫ plurimuꝫ aut ꝓpter mãm q̃ stat sub forma cãe añtis: aut ꝑp malaꝫ q̃litatẽ existẽteꝫ in mẽbris: aut ꝑp aliq̃ cineritiuꝫ derelictũ ex mã ꝑus putrente nõ redit ad dispõnẽ sibi sanaꝫ: ĩmo ꝑm plurimũ est eger aut neuter. tñ aliq̃ põt accidere qꝛ redeat ad dispõnẽ stantẽ in latitudine sue sanitatis iter poꝛismũ ⁊ paroxismuꝫ. Si. n. bõ quottidie euomeret colerã ꝑp latitudinẽ poꝛi fellei veniẽtis ad stõm ẽ sibi sanus. zᵒ cõpletionũ. ⁊ 3ᵒ tegni. Cũ tñ stet semp latitudo poꝛi fellei nõ nãlis q̃ ꝓhibet: si ẽt iter vnũ poꝛismuꝫ ⁊ alterũ remaneat dispõ aliq̃ nõ nãlis leuis boiem posse redire ad intra latitudinẽ sue sanitatis iter paroxismũ et paroxismũ. dr̃ hoc esse pole lꝫ lõginquũ. sicut si imaginarer qꝛ colera illa q̃ euomit̃ ab bñte poꝛũ felleũ latũ tẽdẽtem ad stõm expellat̃ ad aliquẽ locũ determinatuꝫ. ⁊ ibi putrẽs faceret vnã interpolatã. Aut si imaginaremur qꝛ bñs caliditatẽ supfluã epatis ⁊ venaꝝ multiplicaret coleram q̃ de tertio in tertiũ poꝛismaret. posset. n. in tẽpoꝛe intermedio redire ad dispõnẽ stantẽ in latitudine sue sanitatis. ¶ Notandũ ẽt qꝛ sicut mã putrente extra venas relige calitatis possunt eẽ cã redit⁹ poꝛismoꝝ. ita mã putrente ad ĩtra in loco determiato possunt reliquie calitatis derelicte siue cũ cinericio siue sine cineritio eẽ cã redi

tus poxismi ⁊ multo magis. tū qz plus remanet de cineritio mā putrēte ad ītra venas. tū qz calor māe putrētis ad ītra venas est magis aptus inficere epar ⁊ venas q̄ calor māe putrētis extra venas. ¶ Notādū 6°. q̄ vtraq; cā reditus paroxismi ſm expōnem Hentilis ⁊ Marsily cōcurrit ad faciendū redire paroxismū triplr. Primo disponēdo māz q̄ stat sub forma cause assis si que sit talis. ⁊ ſz B vna ps māe p̄us mouet q̄ alia ſm q̄ ē magis dispōsita. ⁊ q̄tū ad hoc directe cadit exemplū de cumulo stercoꝝ secundo gnādo māz de nouo. ⁊ ꝓprie q̄n similis dispōsitio est in epate ⁊ venis. ⁊ nō solū vbi extra venas putruit mā: q̄ gnātio māe pōt esse duplr. Uno°. q̄ in epate ex chilo generatur mā dispōsita ad putredinē ꝓpter malā epatis cōplonez sibi ipressaz a causis iā dictis. Scdo mō q̄ generetur in epate aut venis p corruptionē sanguinis aut alterius humoris ī humorē silez illi qui putruit. Tertio vtraq; cōcurrit attrahēdo mām ad locū minere putredinis. ⁊ non mirū qz ambe cāe sunt vna calitas differens ſm magis ⁊ minus. ¶ Notādū 7°. q̄ dixit ſm semitā putrefactiōis. i. ſm dispōnē ad putredinē. eo q̄ tā p̄ma cā q̄ scda nō actu putrefacit māz debentē facere sequētē poxismū. ſz disponit ipsaz que dispositio nō est nisi remissa putredo q̄ nō ē sufficiēs facere febrē. aut forte est alia dispō a putredine: sic̄ superflua calitas ⁊ similes que ēt nō dicūt aliquē gradū putredinis. Si enī mā sequētis poxismi actu putrefieret oū mā p̄mi putret tūc febris eēt ꝯtinua ⁊ nō poxismalis. illud aūt qō ītēdit putredinē in mā sequentis poxismi est calitas ꝯtinētis ſz nō sit ipossibile aliquaz q̄litatē ītēdere seipsaz cū est directa ab aliquo agēte ītēdēte ipsius ītēsionē sic̄ frigiditas aq̄ calē ītēdit seipsaz directa a forma aq̄. ¶ Notādū 8°. q̄ oēs cāe reditus poxismi h̄ ab Aui. tacte ſm oēm expōnē sunt solū tres. ſ. dispositio in mā q̄ est sub forma cāe assis. Scda calitas māe actu putrētis. 3ª calitas remanēs in mēbris post poxismū. ⁊ ꝓter has est dispositio epatis ⁊ venarū generās mām aptaz facere paroxismū: quā omisit solū loquēs de causis reditus paroxismi ꝓpter febrē aut cām febris ꝓpinquā.

Dubitatur qz ex scda cā penes expōnē Hentilis ⁊ Marsily segtur q̄ poxism° colere citius redit q̄ poxismus flegmatis. ꝯñs falsum. ꝓbat ꝯña. qz cola p sequēti poxismo citius dispōnitur ad putredinē sufficiētē facere poxismū q̄ flegma. igit̄ cē. ꝑz ꝯña. assumptū declarat. qz putredo colere actu putrentis est ītēsior ⁊ fortior q̄ flegmatis actu putrētis. ⁊ ꝓpter hoc colera p sequēti paroxismo est magis apta calefieri ⁊ putrefieri q̄ flegma: cū sit calior ⁊ subtilior ⁊ q̄titas sit eq̄lis ⁊ cetera paria vt pono. q̄ citius dispōnet colera p sequēti poxismo q̄ flegma. ſz ꝯña. qz actio calitatis insegtur ꝓportionē potētie ad suā resistentiā. ¶ Et cōfirmat. qz q̄lis ē putredo ad putredinē ꝓparata talis est dispō ad dispōnē ꝓparata. Uidet. n. q̄ iste dispōnes sint debiles putredies. ſz putredo colere citius procedit in mā colerica sic̄ ignis in lignis siccis. putredo aut̄ flegmatis tarde sic̄ ignis in lignis viridibus: ⁊ in tñ q̄ Rasis. 18. ꝯtinētis in ca°. de q̄rtana credidit augmētū poxismi flegmatice esse longius q̄ melancolice. q̄ dispositio sufficiēs ad putredinez citius acquiretur in colera q̄ in flegmate.

Ad hoc dubiuz rñdet Hētilis q̄ mā p̄ma vel 2ª vel 3ª sunt in vno cumulo: vel de 2ª mā nihil est actu ſz dz actuari: vel de nouo gnāri. Si quidē mā p̄ª ⁊ 2ª sunt in vno cumulo a quo pp cām supius dictā separet̄ p̄ vna ps alia remanēte. Dico q̄ q̄tū ē ex ſuba ⁊ q̄litate cū hēat vt p̄suppono q̄titatē paré est magis parata putredini colera q̄ flegma. Et subdit q̄ si in corpe sortis. vbi gra. sunt. ȝ. y. colere ⁊ in corpe platonis due. ȝ. flatis q̄ q̄tum est ex pte dispōnū manifestarū citius reuertet̄ poxismus

colere q̄ paroxismus flegmatis: cū colera sit lōge abilior vt iflamet̄. Nec valet qō gdā dicūt q̄ durat plꝰ calor paroxismi flatis q̄ colē. nā durat. 5. horis plꝰ. ſz itensio caloris colē vr plꝰ facere ad actionē q̄ pduratio obtusi caloris flatis. Si g̃ reseruat̄ motus colere ad tertiū diē ⁊ motus flegmatis ad 2ª nō erit nisi a ꝓprietate ſequēte nāz humoꝝ. Et credo q̄ Hentilis bñ dicat si loq̄tur de ꝓprietate vt resistitiua ⁊ nō actiua sic̄ declarabitur in qōne de ꝓdicatiōe. Uerūtñ nō valz B argumētū. a. ē iflamabilius ⁊ subtiliozis sube q̄ sit b. g̃ citius putrescibile: sic̄ ꝑz de vitello oui ex̄ coctiē ꝓpato ad vinū maluaticū. ¶ 2°. dic̄ Hētilis q̄ si 2ª mā debeat gnāri aut actuari q̄ tūc poxismat tardius cola q̄ flā. qz de ꝓprietate colere est ſz tertiū diē bre ꝓplentū gnātiōis vel actuatōis vt putrefiat. ſz de ꝓprietate flegmatis vt citius putrefiat.

Sed istud dictū Hētilis videt̄ satis absurdū. qz si cola de ꝓprietate sua bz ꝓplemētū sue gnātiōis solū in 3°. die. q̄ro an ꝓprietas sua fuerit añ tertiū diē aut nō. si sic g̃ cola fuit ⁊ bz ꝓplemētū ēt añ tertiū diē. alr nō fuiſſz ꝓpetas sua quā ipe appellat formā specificā. si nō fuit. quo g̃ illa ꝓprietas hūit cōplemētū gnātionis ꝓplete in tpe in quo nō fuit. ¶ Ad B dr q̄ intellectus Hentilis fuit bon°: ſz ꝟba sint exnea. ⁊ tūc ad formā argumēti dr q̄ añ tertiū diē ꝓpetas colere nō fuit. Et ꝯtra dr q̄ nō pbibuit ꝓplemētū gnātiōis sufficiētis ad poxismuz nisi in tertio die. ⁊ hoc dictuz ē cōe apud nos. dicim° enī q̄ de ꝓpetate masculi ēyt aietur in. 40. die ⁊ nō ante. de ꝓprietate aūt semie solū in. 30. i. q̄ cāe faciētes ad antmandū masculū nō pñt hoc facere añ. 40. diē. Silr cause de nouo ꝓducētes coleā sufficiētem ad poxismū nō pñt hāc ꝓducere nisi i tertio die. ſz flegma ꝓduceret i 2°.

Sed ad rationes in ꝯriū. ¶ Ad p̄mā negat̄ q̄ colera sit magis apta putrefieri q̄ flegma. Et ſz sit magis apta iflāmari q̄ flegma nō segt̄ q̄ sit aptioz. Sic̄ vino ⁊ pisce positis ad solē vinū est magis aptū iflāmari q̄ piscis: nō tñ magis aptū putrefieri. resistit. n. putrefaciēti magis q̄ piscis suo mō sube ⁊ sua ꝓpetate. Silr est de colera ad flā cōparata. ¶ Et ad ꝯfirmationē negat̄ silitudo. Nā q̄tūcūq; putredo accensa in colera citius ītendat̄ ⁊ finiat coleā q̄ putredo accēsa in flate pp tenuitatē sube colere ⁊ paucitatē viscositatis ⁊ caliditatē ei°. nō tñ segt̄ q̄ ipsa nō exūs putrida citi° dispōnat̄ ad putredinē q̄ flā. sic̄ est i exēplo suprascripto. piscis citius dispōnit̄ ad putredinē q̄ vinū. tñ cuz vtrūq; ꝯcipit putrefieri ⁊ calefieri a calore ꝓprio putredinali. ⁊ a calore cōtinentis citius finiet̄ vinum q̄ piscis. ¶ Et ꝯñr dicit̄ q̄ non est necessariuz q̄ dispositio ad putrefactionē sit diminuta putrefactio.

¶ Res g̃ putredis bz reuolutōes ſm inuētiōz caliditatis nō deficiētis putrefaciētis ⁊ resoluentis ⁊ faciētis cinerē ⁊ ptrāseūtis ad vicinū donec abscidat terminū ⁊ finiat materiā ⁊ nō inueniat vicinū aliud ⁊ remaneat febris expectans materiā aliā ⁊ attrahat ad locū suū.

¶ Dic epilogat̄ qō dixit de cā iterpolatōis cū putredo est ex̄ venas dicēs q̄ g̃. i. ex dcis appet q̄ res putredis. i. febris q̄ ē effūs putredis bz reuolutōes vel circuit°. ⁊ non dz dicere resolui: sic̄ gdā dñt. a. p ītēsionē calitatis nō ōficiētis in putrefaciēdo resoluēdo ⁊ faciēdo cinerē de mā vni° poxismi ⁊ ptrāseūtis in resoluēdo de vna pte ad aliā sibi vicinā ꝓparatā putredini donec abscidat terminū. i. finiat mām. qz resoluit eā ⁊ nō inuenit aliud vicinū ꝓparatū putredini. ⁊ p tūc remāet. i. cessat febris expectās aliā māz ⁊ attrahat ad locū suū. i. cessat feb. quousq; noua mā

mouet ad locuz vbi p̄ putruit. siue illa mā de nouo adue niēs ad locū illū pellat. siue i mēbro vbi fuit putrefactio p̄ remanserit aliquid p qđ fiet attractio. aut siue de nouo illa mā generet: z genita ad locū trahat vel pellat: lz fm plm vtrūq; ocurrat qđ trabitur z pellitur.

¶ Cū āt putredo ē itra venas tunc accidit vt sit resolo ꝓplera difficilis z non resoluit putredo p ꝓtinuitatē q̄ ē i qbusdā venis cū alijs z putre fit ois res q̄ vicia ē ei: deide reuoluit ad vicinū aliō. ¶ Et itex illō qđ ꝓpehēsuz ē in venis ē vehemētiozis cōtinuitatis ad coz.

¶ In hac pte oñdit ḡre mā putrēs ad itra venas fac cōtinuā adducēs tres rōnes. ¶ p̄a qz māe putrētis ad itra venas difficilis fit resolo itegra talr vt non remaneat aliqd sufficiēs facere febrē. ppea añ ꝓpletā resolonez māe pcedētis exacerbatiōis icipit putrere mā sequētis exacerbatiōis vbi eō māe putrētis eī venas fit resolo ꝓpleta facil ita vt ex toto resoluat mā sufficiēs facere feb. añ aduētū sequētis poxisimi. ¶ z̄a cā. qz putredo ad itra venas nō resoluit cū poxisimis z getib⁹ itermedys: sic resoluit putredo ad eī venas. alr nō resoluit putredo ad itra vēas. z textus ē clar⁹. c⁹ cā est ꝓtinuitas in qbusdā venis cū alys. i. ꝓtinuitas māe x ḡrūdā in venis ꝓtinuis pp quā ꝓtinuitatē putrefit ois res. i. ois mā q̄ ē vicina ei q̄ p icipit putrere z trāsit ad vicinū aliud. s. p seq̄nti exacerbatiōe nōdū ite gre resoluta mā pcedētis exacerbatiōis. ¶ 3ª cā. qz mā q̄ ē ꝓpēsa in venis ē vehemētiozis ꝓtinuitatis ad coz p vacuitates amplas venarū ita vt paucū de mā putrente remanēs pp magnā ꝓtinuitatē ad coz sufficiat ꝓtinuare putridā fuliginē ad coz quā ꝓtinuitatē nō sufficit facere eq̄lis mā putrēs eī venas. qz nō ē in loco hūte tātā ꝓtinuitatē cū corde zc. ¶ Prio notādū q̄ supi⁹ fuerūt posite tres cāe q̄re mā putrens ad itra venas difficl'r z tarde resoluit. mā aūt putrens ad eī venas facil'r z cito resoluit. p̄a qz mā ad itra venas ē circundata vena fortis texture per quā tardat resolo. z̄a qz tota mā ē in vno loco collecta. 3ª qz pmixta cū alys hūozib⁹ pbibētib⁹ ipsius resolutionē. Tres cāe ꝓdie accidunt mā putrēte ad eī venas. ¶ Notādū z̄o circa ptē pītē q̄ q̄ttuoz sunt modi febriū ꝓtinuarum qbus pōt pīs textus adaptari. Prim⁹ modus q̄ vna mā tota ad itra venas icipiat putrere cui nulla fiat additio: imo cū hec mā erit itegre resoluta erit tota febris terminata recte sic in tertiana vni⁹ paroxisimi tota mā mouetur ad putredinē in p̄n⁹ paroxisimi z cōtinuat calor sic cōtinuatur resolutio. sic. n. aqua feruēte nō oēs partes sil' resoluunt. sic nec illa mā que tota sil' icipit putrefieri. Si enī oēs ptes sil' resoluerent subito deuenirēt ad nō q̄tū. ¶ Uariant aūt tēpora in hac febre penes accūtia z moz bi essentiā fm variā itensionem calozis in tota mā vt in p̄n⁹ calor sit remissus. in augmēto sit itensioz. in statu vltimate itensus. in declinatiōe remittat. ¶ Uariant z̄o tē pora huius febris fm diuersitatē partiū māliū in qb⁹ de nouo calor accendit. Nā lz oēs ptes formales bui⁹ māe a p̄n⁹ icipiant putrefieri: nō tñ oēs partes māles. q̄ pauciores finiunt in p̄n⁹ in augmēto plures in statu adhuc plēs in declinatiōe pauciores. z in statu non resoluit putredo resolone itegra vsq; ad totalē ꝓsumptionē ipsi⁹ māe q̄ febris diutius durat q̄ duraret a sil' z tāta mā putrente eī venas. ꝓpter causas dictas in p̄ notato. ¶ Et z̄o nūq̄ cessat febris nec putredo vsq; ad totalē cōsumptionē materie. ꝓpter ꝓtinuitatē māe in qbusdaz venis z putrefit ois res que vicina est ei z trāsit ad aliud vicinū loquendo de ptib⁹ mālib⁹. ¶ Et z̄o illa mā q̄ ē ꝓpēsa in venis ꝓtinuat febrē vsq; ad vltimū ei⁹. z diutius ꝓtinuat q̄ sil'is z tanta mā putrens ad eī venas. qz pp magnā ꝓtinuitatē ad coz pauca mā remanēs in fine sufficit facere febrez q̄ putrēs extra venas nō faceret febrē. ¶ Scōs modus ꝓtinue febris est q⁹ a p̄n⁹ mouet certa q̄titas māe cui⁹ aliqd actu putrens duret a p̄n⁹ vsq; ad finē: sed tñ sibi associant alie māe sibi vicine que putrentes adiuuāt ad febrē. Et si bene cōsideres huic z̄o mō cōtinuaruz textus pōt adaptari. ¶ Tertius modus est. qz aliq̄ mā a p̄n⁹ icipiet putrefieri cui fiet additio materierū sibi vicinarū. que tñ mā fm tē potā resoluet añ finem horē. Et sic de illa mā aliqd resoluit ita fit additio. Et fm hūc modū distīxit Halien⁹ tres spēs sinochārū. s. homotenā: in q̄ tñ addit q̄titū est qđ resoluit. augmasticā: in q̄ plus addit q̄ sit illō qđ resoluit. z paugmasticaz in q̄ minus addit q̄ sit illud qđ resoluit. Et lz bis trib⁹ modis possit text⁹ Auic. adaptari. cōgruentius tñ adaptat 4.ºmō statim dicēdo. Nā de istis tribus modis erat clarū q⁹ sunt cōtinue. sed de q̄rto erat magis dubiū. ió de hoc q̄rto p̄ncipal'r Auic. locutus est. z de hoc modo textū exposui. De aūt febres ꝓtinue q̄rti modi dicunt cōtinue ꝓportionales. Uult ḡ dicere q⁹ q̄ putredo humox alioz a sanguie ē itra venas p̄cipue q̄ sunt lōge a corde fit feb. ꝓtinua. q̄ tñ bz excrescētias fm nāz hūozis. qz añ resolonē hūozis moti ad putredinē supuenit alius hūoz missus a venis magnis ad puas. z ꝓtinuat febres faciēdo nouā excrescētiā: z ita añ finē noue excrescētie mouebit tertiū hūoz p tertia excrescētia. z sic deiceps.

Dubitatur circa ptē p̄sentē. qz si hūozes sunt vicini z rōne h⁹ transeat hūoz vicin⁹ in putredinez: sic dixit text⁹: tūc febris colerica vel melācolica deberet facile verti i sāguineā vel flaticā: cū illi duo hūozes maxie in venis dñent zc. ¶ Ad qđ dr q⁹ cū icipit aliq̄ febris fm plmuz tota massa hūoral' ē alterata vsus nām illius hūozis a quo pēdet febris. Et ppea exacerbatiōes vel poxisimi seq̄ntes pēdent ab eodē hūoze a q̄ incipit febris. ¶ P̄. putredo hūozis pcedētis est magis apta ifficere hūorē sibi homogeneū q̄ dissilez cū calor ille putredinalis agat nō solū vt calor: sz vt calor deteriate ꝓpetatis ifectiu⁹ humozis sibi sil'is in spē. ¶ Uerūtñ multe aliq̄n accidūt varietates in febrib⁹ q̄ multū molestāt mētez medicox: vt qz p̄ icipit aliq̄ febris q̄ p signa bñ a medico pōderata visa fuit. Exēpli gra. colerica z salubris. vñ medicus ꝓfidēs signis digōnis z signis creticis laudabilibus forte ꝓmisit salutē: q̄ deide pp materierū vicinitatez itēdit vel cū altera ꝓplicat: z forte pdunt signa digōnis cū debilitate vtutis z cogit medic⁹ mutare sniam tā circa curā q̄ circa ꝓnosticū. Hoc aūt vt dic Gentilis magis accidit tēpozib⁹ modernis q̄ supiozib⁹ tpib⁹ cū nunc hoies magis gule idulgētes sint magis repleti q̄ tpe superiozi. ¶ Itē qz medici tpe moderno nimis grosse dietant vel ꝓcedūt nō ꝓcedēda ducti lasciuia egroz z sua et icitamēto mulierū sic mihi sepe accidit / z possem iurare me paucos dietasse egros sic est expedies fm rigorē medicine. ¶ Nō. tñ q⁹ raro ꝓtigūt febres ꝓtinue q̄ cūtes ad salutē cōtinuēt signa digōnis oī die in q̄lz hora diei. Et si q̄ tales repiunt sūt de mā vna satis vniformi. imo hec diuersitas digōnis fz diuersas horas freq̄nter ꝓtigit in ꝓtinuis: in iterpolatis nō totiēs. ¶ Ultimo nōn⁹ q⁹ sic māe putrētes eī venas aliq̄n pōt facere ꝓtinuā pp grossitiem viscositatē aut mlitudinē. ita māe putrentes itra venas pōt aliq̄n facere iterpolatas pp sui paucitatē z subtilitatez: ita vt mā p̄ putrēs resoluat añ q̄ z⁹ succedat. ppea dixit q⁹ resolutio cōpleta est difficilis nō ipolis.

¶ Et iste q̄dē febres q⁹ sūt poxisimi eradicationis z tpis q̄nq; dimittūt ordinē suū pp diuersitatez māerū in multitudie z paucitate z grossitie z tenuitate. Et pp diuersitatē i eis i gñe ita

vt pmutentᵉ q̄dā mās ⁊ fiāt de gñe materieſ alteri⁹ q̄ diuerſificaſ i eis i ſpē nō i multitudie ⁊ paucitate ⁊ tenuitate ⁊ groſſitie tm̄. Et qz̄ fit ex malitia regiminis egri aut pp debilitatē ei⁹. Aut ꝓpter multitudinē ſenſus eius.

¶ Cuz ſupi⁹ poſuerit diuerſitates feb. ex pte hūoꝝ ⁊ 2ᵒ ex pte locoꝝ in gb⁹ hūores putrēt. Jn hac pte 3ª ponit diuerſitates magis ſpāles ⁊ cās ipſas. ⁊ hz ps iſta ptes tres. Jn pᵐ ponit cās q̄rūdā diuerſitatū i febrib⁹. i 2ª ibi (Et deteriores gdē) ꝯpat febres ꝛtinuas iterpolatis. i 3ª ibi (Pulſus vo diſpōes) ponit cās q̄rūdā diuerſitatū pulſuū accidētiū in febribus. Primā ptē diuido in gnaꝝ ptes fz q̄ ponit cās gnaꝝ diuerſitatū poꝛiſmoꝝ febriū. 2ª ibi (Et paroxiſmi gdē.) 3ª ibi (Et q̄aꝝ opponunt.) 4ª ibi. (Et periodi gdē febriū.) 5ª ibi (Et poꝛiſmi iterū.) ¶ Jn pª ptē ponit cās variatiōis ordis poꝛiſmādi q̄cūq; variatio ſit illa ſiue fm diē: vt q⁊ klarice nō poꝛiſmāt q̄ttidie nec colice ō 3ᵒ in 3ᵐ. Et ſil⁹ de ceteris: ſiue ſit variatio fm anticipatiōnē aut poſtpōnē in eodē die aut q̄uis alio⁹. Et ſunt 4ᵒ cāe: lz pª q̄ ē ex pte hūoris ſubdiuidaſ. Dic̄ ḡ q⁹ ille febres gb⁹ ſunt poꝛiſmi eradicatiōis. i. q ex toto eradicanᵗ ſic̄ iterpolate ⁊ rpis. i. q̄ remittunᵗ ⁊ nō eradicanᵗ ſic̄ ꝛtinue ꝓportionales. qñq; dimittūt ordinē ſuū. ſ. poꝛiſmādi pp diuerſitatē māerū i mᵗitudie ⁊ paucitate groſſitie ⁊ ſubtilitate. ⁊ tu ſupple viſcoſitate: ⁊ eius oppᵒ ⁊ diuerſitate ēt in genere mās cū mā vni⁹ gnis ſiue ſpēi trāſmutaſ in aliā ſpēz vtputa cū colᵃ trāſmutaſ in melāᵃ: ⁊ vl⁹ cū vn⁹ hūor trāſmutaſ i aliū ſpē dr̄ñē. ⁊ hᶜ ē pª cā. ¶ 2ª cā ē ſūpta ex malitia regimis. nā regimē calz ⁊ multiplicās hūores aut faciēs ipſos magis malignos accelerat poꝛiſmos: ⁊ eꝫ fm retardat. ¶ 3ª cā ſumiᵗ ex pte debilitatis egri. nā q̄ vt⁹ ē debil⁹ ⁊ nō pt reglare eueniūt poꝛiſmi ſine ordie. ¶ 4ª cā ē mᵗitudo ſenſus egri q̄ ē cā acceleratiōis poꝛiſmi ex oī pauca mā q̄ ſunt nerui diſpoſiti vt⁹ ſtimulata moueᵗ ad ipi⁹ expulſionē: ſic̄ eꝫ obtuſio ſēſus ē cā tarditatis. Alii qui p mᵗitudinē ſenſus itelligūt dolorē q fz plm̄ iflāmādo erit cā acceleratōis. Lāe tm̄ ſupraſcripte pñt eē cāe varietatis poꝛiſmoꝝ fz itenſionē ⁊ remiſſionē tā caloris febrilis q̄ accūtiū ⁊ mᵗarū aliaꝝ diuerſitatū potētiū in febrib⁹ ꝛtingere. ¶ Prio nota circa pmā cāz q⁹ multitudo ſubtilitas ꝓuatio viſcoſitatis ſūt cāe acceleratiōis poꝛiſmoꝝ ita vt colᵃ pp mᵗitudinē poꝛiſmet q̄ttidie: q̄uis medici dicāt q⁹ ē duplex tertiana vᵗ due tertiane q̄ vez̄ eſt ex nā hūoris ſiue ex foᵗ⁹ina ſpecifica p̄cipue q̄ñ videntur poꝛiſmi duaꝝ tertianaꝝ ſibi cozrñdētes in ſuis accūtib⁹. Oz ſi poꝛiſmi oīo ſint ſil⁹ es nō video cur nō poſſit dici vna feb. colica q̄ttidie poꝛiſmās p̄cipue ſi ſit miera vna: ſic̄ ēt flā ſi pp ſui groſſitiē viſcoſitatē paucitatē poꝛiſmet de 3ª in tertiaz dicitur tertiana: quāuis ille motus de tertio in 3ᵐ repugnet foᵗ ſpecifice ipſi⁹ flatis fm q̄ dr̄ i q̄ne de ꝑiodicatiōe. Et q⁹ illa foᵗ⁹ specifica ſit ponēda vide textū Auic. h̄ cū dic̄ q⁹ variatio i poꝛi¹⁰ fit pp diuerſitatez i gñe cū vna mā pmutaſ in aliū gen⁹mō ſupi⁹ expoſito. ¶ Uarianᵗ. n. pp hāc trāſmutationē mixtio ⁊ foᵗ⁹ſpecifica ſiue ꝓpetas occulta. ¶ 2ª nota circa 3ᵐ cāz q⁹ motus māerū poꝛiſmales fiūt a vtute ⁊ caloze nāli. iō vtute cōſtante in mā ſilis mōi fiet ꝓceſſus ordinat⁹. lz cū vtus ē debilitata nō ſuaᵗ ordo. q⁊ tūc mlte māe ēt diuerſarū ſpērū moueᵗ ad putredinē. q⁊ vt⁹ debilis nō pōt eas tueri a putredine. ¶ Jtē vt⁹ debilis ab oī leui cā ꝛtriſtata ⁊ notabilr cuz facit varios conat⁹ gbus vario māe mō mouentur vnde blaſphemaᵗ hec multa diuerſitas 4ª colliget.

¶ Et poꝛiſmi q̄dē q̄ eradicanᵗ icipiūt fz plz cū horripilone aut frigoze aut rigoze ⁊ reſoluūt ꝑ

ſudorē ⁊ ñ icipiūt cū frigoze aut horripilone fz plm̄ niſi aut pp frig⁹ hūoris: aut ꝓpea q⁊ hūor mordicat lacertos aut pp ꝓfundatōz calitatis ad iteriora redeūtis ad ptē māei. aut pp debilitatē virtutis: aut pp frig⁹ aeris ſic̄ ꝛtigit tēpore hyemis. Et illō q̄ fit ex mordicatiōe calitatis ē dign⁹ vt ꝓportionᵉ ad horripilatiōez q̄ ad frig⁹. Et plz q̄ accidit de eo ē vt ſit ſic̄ pūctio acuū i oi mēbro. vez̄ reſolo māei cuz ſudore ē: qñ calitas putrefaciēs reſolvit hūiditatē ⁊ remanet cinereitas. cū ḡ ſit illa hūiditas ñ obſeſſa in venis facilis fit expulſio ei⁹ ꝑ ſudorē i poris.

¶ Jn hac pte Auic. ponit ſcōaz diuerſitatē ⁊ cās ei⁹. ⁊ hz hᵉ ps tres ptes. Jn pma ponit cās: q̄re poꝛiſmi iterpolataꝝ icipiūt cū typo fm plmū ⁊ terminanᵗ frequēter cū ſudore. in 2ª pte ponit cās q̄re poꝛiſmi ꝛtinuaꝝ nō icipiūt cū typo nec terminanᵗ cū ſudore niſi raro. Jn tertia pte oñdit gb⁹ ex cāis in aligb⁹ febrib⁹ frig⁹ ⁊ horripilatio cōplicanᵗ. 2ª ibi. (Paroxiſmi gdē iſeparabiles.) 3ª ibi. (Et in gbuſdā febrib⁹.) Jn pma pte Auic. dic̄ q̄tuoꝛ. ¶ Primū q⁹ paroxiſmi q eradicanᵗ. i. febriū iterpolataruz icipiunt vtplimū cū frigoze horripilatiōe ⁊ rigoze ⁊ reſoluunᵗ cū ſudoze. ſ. freq̄nter. ¶ Scōo dic̄ q⁹ cā q̄re icipiunt cū aliq̄ typo eſt vna aut plⁱes de ifraſcriptis. Pria ē frig⁹ hūoris. nā hūor frigid⁹ cū expellit⁹ exᵉ venas ad mēbra ſenſibilia calᵃ ſic̄ ſunt muſculi ſentiᵗ frig⁹: ⁊ ita fit frig⁹ i pn⁹ febriū iterpolatarū. Scōa cā eſt. q⁊ hūor mordicat lacertos cuz in pn⁹ ad eos expellit⁹: nō aūt mordicabat venas ex gbus expellit⁹. q⁊ ſunt pauci ſenſus ⁊ erat ſibi aſſuet⁹. mordicat aūt ſui acuitate lacertos. q⁊ ſūt multū ſenſibiles: ⁊ nō eſt ſibi aſſuet⁹. ⁊ q⁊ ē i motu. poſtea ät lz fiat mordacioꝝ ⁊ acutioꝝ ꝑ putredinē. nō tm̄ mordicabit ita fortiter fcā aſſuefactōe ⁊ deficiēte motu. h̄ ät hūor mordicās fm plmū ē calid⁹. lz nō ſit ipoſe flā acetoſuz mordicare. ⁊ eſt h hūor calid⁹ cā frigoris fugādo calm̄ iteri⁹. vñ ſil⁹ ꝛiūgenᵗ rigoz ⁊ frig⁹. ⁊ ille due cāe magis ꝑtinēt iterpolatis. Tertia cā eſt ꝓfūdatio calitatis. i. ſpūs ꝑ quē calitas actual⁹ in mēbris fuaᵗ ad iteriora tendētis ad ptē māei. i. ad mēbrum vbi ē mā nociua ſui mᵗitudie aut malitia manifeſta vel occulta ſiue apoſtemet ſiue nō. Quarta cā ē debilitas virtutis maxie ꝑ reſoloēz. vñ nā cogiᵗ tenere illos paucos ſpūs q ſupſūt in mēbris nobilib⁹ ītrinſecis de gb⁹ ē magis ſollicita. Quīta cā eſt frig⁹ aeris extriſeci. nā reuocato calo iteri⁹ in pn⁹ poꝛiſmoꝝ nō tā magnū frig⁹ ſentiretur exteri⁹ niſi cū adiutorio aeris circūdātis. ⁊ ꝓpie q̄ñ illa reuocaᵗ⁹ eēt valde multa. ⁊ he tres cāe ſunt cōes cōtinuis ⁊ iterpolatis. ¶ 3ª dic̄ Auic. q⁹ illud q̄ ē ꝑ modicationē calitatis ē dign⁹ vt ꝓportionᵉ horripilatōi q̄ frigori. ⁊ h accipiᵗ horripilatio vt eſt cōis rigori ⁊ horripilatiōi ꝓpe ſūptis. Et iſtud q̄ accidit ex ea horripilatōe eſt: ſic̄ pūctio acuū in oi mēbro in q̄ eſt talᵉ paſſio. lz magis ꝓprie ōbeat dici q⁹ illa pūctio q̄ ē laſſitudo viceroſa eſt cā horripilatōis aut ſaltē eſt ps q̄ditatis horripilatōis. lz de B in caᵃ. ꝓpo dicēt q̄tū erit expediēs. ¶ 4ª dic̄ q⁹ cā q̄re poꝛiſmi iterpolataꝝ finianᵗ cū ſudore eſt. q⁊ calitas putrefaciēs reſolvit hūiditatē ⁊ remanet cinereitas. ⁊ iō cū iſta hūiditas nō eſt obſeſſa ⁊ cōſtricta in venis tūc ē facilᵉ expulſio ipſi⁹ ꝑ ſudorē in poris. ¶ Ubi nota q⁹ i reb⁹ coꝛpulētis multā hūitibus hūiditatē ꝑ putrefactionē ſepanᵗ ptes hūide a terreſtrib⁹. Uñ māifeſte videm⁹ cadauera ſtillare hūiditatē cū putrēt. talē ḡ ſepationē vocat h Auic. reſolonē q̄ſi retro ſolonē vel diſſolonē cū ſoluanᵗ illa q̄ ꝑ digonē fuerūt ꝛplexa. ⁊ nō ſumit h reſolonē ꝑ cōuerſiōe

Laſſitudo ſymptomatica vᵗ q⁹ vlcꝰ q̄ tendit⁹ q⁹ ſyſtoma vᵗ ſpa. q⁹ dimidia habundinē ⁊ ſ. de acumine ma ⁊ in 4ᵒ dapſi ⁊ ſ

in vapore. Et cinereitas remanet. i. ps terrestris precipue vbi mā fuerit multa ⁊ grossa ꝫ semp aut fere semp aliqd remanet post hūidi sepationē. hec ḡ hūiditas in iterpolatis qz ē in ambitu toti⁹ ppiq̄ pozis nō cōtenta in tunicis venarū nec multis humiditatibus alys coniuncta facile pellitur per pozos in fine paroxismi ⁊ q̄q ante.

¶ Paroxismi aūt iseparabiles minuunt: ⁊ nō eradicant̄ p sudorē neq; icipiunt cū frigore nisi ꝓpter debilitatē virtutis. aut ꝓpter profundationē caloris inati: tunc enī ifrigidant̄ extremitates: ⁊ illud est signum malum.

¶ In hac pte duo dic̄. Primus q; poxismi iseparabiles. i. exacerbatiōes febriū ⁊tinuarū minuunt̄. i. remittunt̄ ⁊ nō eradicant̄ p sudorē ita q; fiat eger in febrib⁹. tū qz raro sudāt ⁊ si sudēt: nō tñ fiūt oīo ifebriētes. qz mā exacerbationis nō ex toto resoluit̄ pp cās ⁊rias illis q̄ sunt i iterpolatis de qb⁹ statiz dixi. z? dicit q; nō icipiūt cū frigore: neq; ēt cū alio typo nisi pp debilitatē vtutis ⁊ ꝑpe p resolōnē ꝛp ꝓfundationē caloris inati. i. sanguis ⁊ spūs ad mēbra ītrinseca tunc extremitates ifrigidant̄ ⁊ ē signū malum.

¶ Notādū p̄ circa p̄m q; ꝫ māe putrentes ad ītra venas faciētes excrescētias raro ita resoluant̄ aut sensualr aut p sudorē vt hō fiat ifebriēs: tñ expientia ꝛprobat̄ aliqñ accidere sic̄ qñ mā ē pauca ⁊ subtilis. Si. n. mā causonis pōt p sudorē terminari qd ꝓhibet māz vni⁹ exacerbationis posse p sudorē expelli. ¶ Notādū z? circa scōz dictū q; ꝫ plm frigus accūs in ⁊tinuis sit pp duas cās positas i textu. s. debilitatē vtutl ⁊ ꝓfundatiōez caloris inati. tñ pp alias tres cās pōt aliqñ accidere. Pōt enī vna ps māe faciētis exacerbatōez expelli ad mēbra sensibilia: si erit frigida faciet mēbra frigere. Si aūt erit cal'a mozdicādo faciet rigorē aut horripilonē: q; ēt a friditate aeris possz cōtingere in extremis frigus est satis manifestū. hę tñ tres cāe frequēti⁹ faciūt frigere rigere horripilari in ꝓncipys poxismoz iterpolatoz q̄ in excrescētys ⁊tinuarus. ⁊ hec fuit itentio Auic. ¶ Notandū z? q; frigus extremitatuz accūs in ⁊tinuis si segr̄ debilitatē virtutis ē malū signū. significat enīz fere vltimatā spūuz resolonez ⁊ paucitatē caloris inati. si vo sequat̄ ꝓfundationē caloris significat magnū nocumētū in aliquo mēbro ītrīseco nobili qō erit pp apa aut vlcus illius mēbri. aut qz mēbrū illud multū opprimit̄ multitudie māe aut malitia ei⁹ manifesta vel occulta. ¶ Sz dices nōne ifrigidatio ista extremoz pōt seq cās istas in iterpolatis: ⁊ sic esse malū signū. Dr̄ q; fm plm nō ē signū valde malū sic̄ in cōtinuis. Nā spūs māe ad mēbra sensibilia ē cā fm plm typi accūtis in iterpolatis. qz pp tristē sensationē fit retractio caloris. ꝫ qz vene ītrīsece paz sentiūt raro ē hec cā: ꝫ fz plm alie due. verūtn si ille due eēnt cā typi in iterpolatis eēt malū signū. ⁊ tunc illud frigus extremitatū esset cōtinuū.

¶ Et in qbusdā febribus componunt̄ frigus ⁊ horripilatio. qñ mā que putrefit est composita ex frigido ⁊ mozdicatiuo.

¶ In hac pte dicit. q; qñq; frigus ⁊ horripilatio cōplicant̄ in ꝓncipys poxismoz. Cui⁹ cā est qz mā istarū febriū ē cōposita ex pte frida ⁊ ex pte mozdicatiua. ⁊ p ptē frigidam fit ifrigidatio ⁊ p mozdicatiuā horripilatio. ¶ Et nota q; ꝫ frigidū possit eē mozdicatiuū. loḡ tñ de mozdicatiuo calo. nō enī est icōueniēs humorē cōpositū ex flate ⁊ cole ra: que nō sunt redacta ad vnā formā facere febrē vnā. ⁊ seruabit ꝓdū humozis dñantis.

Sed circa has ptes cadit dubiū cū infrigidant̄ extrema ꝓpter fugā caloris iterius. ad q̄s ptes tendit calor ille fugatus iterius. ¶ Ad qō dubiū dr̄ q; calor siue spūs tēdit ad ptē vñ expellit mā. ⁊ sic in ⁊tinuis tēdit ad venas magnas: ⁊ in iterpolatis tēdit ad partes in p̄n⁹ suoz poxismoz. ⁊ B ē qō dic̄ textus. ad ptē materiei. vtus. n. adiuta calore nāli fortiꝰ expellit. ¶ Sed ꝫ segtur q; in ꝓncipys exacerbationū ⁊tinuarū magis debēt ifridari extrema q̄ in ꝓncipys poxismoz iterpolatarū. ¶ Itez q; nō eēt malū signū sic̄z ē malū friditas extreoz i ꝓncipys iterpolatoz. ¶ z? vr̄ q; ad istā ptē oz trahi calor in q̄ fit punctio ⁊ tristis sensatio. semp. n. sanguis pellit̄ ad locū dolēte. Et B ē qō dic̄ text⁹. ad ptē māe. i. ad ptē a mā lesaz. ¶ Ad has ist̄ias rūdet̄. Ad pmā ⁊ scōaz negat̄ ad qō deducit̄. raro enī spūs tendūt ad magnas venas cū ibi sit magna copia spūuz ⁊ sanguis. Et si retrahūt̄ ad venas magnas significatur aut virtutis debilitas sequens paucitatē spūuz aut magnū nocumentū ītrīsecū. ꝫ ad venas paruas vbi paz ē de spū oz q; spūs retrahantur ad fortificandū vtutē expulsiuā. nec B ē malū signū.

¶ Ad tertiā ist̄atiā dr̄ q; ēt ad loca extrīseca sensibila calor attrahitur. vnde in ꝓncipio trahitur ad loca a quibus expellitur materia. q̄ in ꝓncipys paroxismorum anteq̄z hō icipiat manifeste frigere horripilari aut rigere calor trahit̄ ad venas. deide cū mā icipit expandi ad membra sensibilia fortificata vtute iteri⁹: tūc calor icipit ꝓ pte pelli ad mēbra sensibilia qb⁹ iferr̄ nocumētū p aduentum māe ad ipsa. Sz cū mēbra sensibilia sint duplicia: ītrīseca ⁊ extrinseca: nā p̄ mittit sanguinez ⁊ spūm sensibilibus ītrīsecis de qbus ē magis sollicita: ⁊ tunc icipit calefieri notabilr frigētib⁹ ⁊ rigētib⁹ mēbris sensibilib⁹ extrīsecis. postea tā extrīseca q̄ ītrīseca notabilr calefiunt tā p dilationē sanguis ⁊ spūs sup ea q̄ pp calorē putredinalem qui itendit̄ in materia. ⁊ ꝓter in membris.

¶ Et qñq; ꝓponunt̄ q̄dā se. putredis tali ꝓpōne q̄ fiāt in forma inseparabiles. ⁊ illud ē. v. g. qñ icipit hūor putrefieri in loco: ⁊ cū supuenerit ei putredo putrefit tota: ⁊ cōsumitur ab ea. deide icipit hūor ⁊ gñe ei⁹: aut nō de gñe ei⁹ putrefieri: tūc obuiat poxism⁹ scōs tpi eradicationis poxismi primi: vnde ⁊tinuat̄ res ita. ⁊ qñq; ꝓponunt̄ feb. putredinis modis alijs cōpōnis quos distinguā in caplis suis.

¶ In hac pte ondit aliā diuersitatē dicēs q; febres iterpolate. i. quaz q̄lz ē iterpolata ꝓponunt̄ tali cōpōne q̄ fiunt in forma. i. appenter inseparabiles. exēpli gra. hūor incipit putrefieri in loco aliq̄ ex̄ venas. ⁊ cū supuenit. s. de pterito ei putredo. i. calor putredinal' ⁊ putrefit tota mā. ⁊ ꝓsumit̄. i. resoluit̄ ab ea. s. calitate putredinali. deide incipit humor de gñe p̄mi aut de alio a p̄ putrefieri: ⁊ tūc obuiat poxism⁹ scōs tpi eradicatōis p̄mi. i. p̄ nondū eradicato: ⁊ ita terti⁹ z? obuiat: ⁊ ⁊tinuat̄ res ita vsq; ad finē toti⁹ egritudinis. Et subdit q; ꝓponunt̄ febres alys modis qb⁹ dicet inferius in ca⁹. de febribus cōpositis.

¶ Et paroxismi qdē febriū plōgant̄ qñq; ⁊ abbreuiant̄ plongatio eoz est ergo aut pp grossitudinē māei ⁊ viscositatē eius ⁊ multitudinē ipsius: aut eius qetē aut pp ꝺbilitatē virtutis: aut ꝓpter debilitatē sensus: aut pp spissitudinē pozoz. quare nō resoluit̄ humor: ⁊ eoz abbreuiatio est ꝓpter contraria eoruz.

¶ In ista pte ponit aliā diuersitatē. ⁊ est q; piodi feb. qñq; plongant̄ qñq; abbreuiant̄. Cāe aūt plongatiōis sunt septez. ⁊ pria grossities māe. z⁹ viscositas. ꝫ⁹ multitudo. 4.⁹ quies māe. nā cū in vno loco gescit nō ita spargit̄. ⁊ sic re-

manens vnita nō facile dissoluit. aut p̄ gētē itelligamus paruā ebulitiōez. r iō gdā p̄ gētē itelligūt frigiditatē q̄ est cā pauce ebulitiōis r agitationis. Et alq itelligūt carētiā mordicatiōis: alig tardā delationē sup mēbza. Quinta cā plōgatiōis poxismox ē debilitas virtutis tā digestiue q̄z expulsiue. Sexta cā est debilitas sensitiue. nā vtus sensitiua debilis nō patit. r sic tardius agit. Ultima ē spissitudo poroz siue nālis siue accītalis. vñ mā nō pōt facile p poros sensibilr aut isensibilr expelli. r iz sint alie cāe plōgationis: iste tñ sunt fortiores r ad q̄s facile alie reducunt. r subdit q̄ breuitas poxismox ē ex causis 3bus.

¶ Et poxismi iterū festinant r tardant. r tarditas cox ē aut ppea q̄ cox mā est pauca aut tarditmot⁹ ad minerā putredinis pp grossitiē suā. r hec gdē ē sic mā materia q̄rtane. r velocitas eorū ē q̄n ipsa ē multa sic flā nisi sit vitreū q̄n poxismi ei⁹ q̄nq̄z tardant: aut subtilis sic colā.

¶ In hac 5ª pte supius diuisa Auic. ponit qntā diuersitatē poxismox febriū. nā poxismi q̄nq̄z festināt q̄nz tardant. Cā āt tarditatis ē: q̄ mā ē pauca aut tardi motus ad minerā putredinis pp grossitiē suā. q̄re tarde expellit ad locū minere putredis sic mā q̄rtane. Velocitas aūt siue festinatio ē: q̄n ipsa ē multa sic flā nisi sit flā vitreū: q̄n poxismi ei⁹ q̄nq̄z tardant pp vehemētē grossitiē ei⁹. aut subtilis sic colera est cā festinatiōis. ¶ Dic nota. q̄ dicimus poxismos tardare q̄n multū tps cadit iter p̄ncipiū vnius r p̄ncipiū alteri⁹. r eō festinare. Et ē h̄ intentio Aui. ponere cās cuiuscūq̄z tarditatis r cuiuscunq̄z festinationis siue varient dies siue variet solū hora diei vt patere pōt exēplis suis. s. de melia r de colā r flegmate. ¶ Ūñ sciēdum q̄ multitudo: r subtilitas faciunt ad accelerationē poxismox: sic cō paucitas grossities r viscositas faciūt ad tarditatē. vex iste dispōnes nisi mltū excrescāt variāt solūmō horā r nō diē faciēdo poxismū anticipare aut postponere. Sz variatio fz spēz p quā diuersificat tā fox subalis q̄ ppetas occlta. r modus mixtiōis ē cā p̄ncipalis variationis fm dic. insegtur enī mot⁹ determinatus hūoris siue piodicatio ips⁹ fz deterīarū dié ꝓportionē vtutl mouentis ad hūorez resistentē p formā subalē ppietatē occultā r modū mixtionis q̄ sunt p̄ncipales cāe resistentes. sz minus p̄ncipales sunt dispōnes manifeste iam dicte. s. q̄titas modus subē r similes.

¶ Et deteriozes qdē febres sunt īsepabiles i q̄bus putredo ē itra venas. deide ille q̄ eradicāt i qb⁹ ē putredo i toto corpe aut i ptib⁹ cordis.

¶ Dic ponunt canones. p̄m⁹ q̄ deteriozes feb. sūt 7tē in qb⁹ putredo ē ad itra venas. in 2ª gradu sūt ille q̄ sūt interpolate i qb⁹ putredo ē i toto corpe. i. i ambitu toti⁹ corporis extra venas. aut in ptib⁹ corpis. i. in ptib⁹ ambit⁹ corporis ex venas. Si dicat text⁹ in cordis ptib⁹ iūge cū pticula supiozi. vt sit sensus deteriozes feb. sunt ille in qbus putredo est itra venas aut in ptib⁹ cordis.

¶ Et paruz quidē accidit senibus febris valde accensa pp frigus complonis eorum r pauciatē carnis ipsorum.

¶ Scōs canon. q̄ parū. i. raro accidit senib⁹ febris accensa valde pp frigus ꝓplonis eoz: q̄ hūt calorē nālē remissuz r paucitatē carnis. i. q̄ hūt parū de hūido: r sic parū ō multitudie caloris. ¶ Ubi nota q̄ ea q̄ sunt calā cū iflāmant efficiunt calidiora. Et hoc ē q̄ dic Auerroys q̄rto colliget. q̄ calor p̄ter nāz mensurā mēsura caloris nālis. Et est hic canon positus in affozismo p̄me particule. quicūq̄z crescunt plm habent rc.

¶ Pulsus xo dispōncs diuersificant febrib⁹ putridis fm diuersitatē eaz in q̄lib⁹ suis r fz diuersitatem spēi vni⁹ eaz i vehemētia r debilitate coz r i fortitudie accītiū r ōbilitate coz.

¶ Dic ponit q̄sdā diuersitates pulsuū r sunt q̄ttuor. p̄ma q̄ dispōnes pulsuū diuersificant i febrib⁹. puta fz diuersitatē eaz in q̄lib⁹ suis. vt q̄ ali⁹ ē pulsus flatice alius colice rc. Et diuersificat ét fm diuersitatē spēi vni⁹ in vehementia r debilitate. i. in itēsione r remissiōe r fortitudine accītiū r debilitate coz: vt q̄ pulsus i vna colerica diuersificabitur a pulsu alterius.

¶ Et q̄nz accidit ei durities aut pp apa calz vehemētis extēsionis: aut pp apa calm in mēbzo duro: aut pp vehemētiaz siccitatis aut cū dñatur frigus in p̄ncipijs.

¶ Dic ponit q̄ttuor cās duritiei pulsus. vna ē apa calz vehemētis tēsionis. pp qō tendunt arterie r fūt dure. 2ª est apa calm in mēbzo duro sic sunt nerui pāniculi: r silia. accidit. n. ex hoc tēsio arteriarū. 3ª ē vehemētia siccitatis q̄ acgrit corpi pp qmā arteria idurat. 4ª ē frigus accūs i p̄cipijs poxismox. nā pp tale frigus idurat arteria.

¶ Et q̄nq̄z fit lenis pp mānz lenē flegmaticaz r sāguineā. r ppea q̄ apa ē in mēbzo leni sic illō q̄ō est in epate r piplemonia r litargia: aut pp būozositatē cū expectat q̄n vult vt sudet.

¶ Dic ponit tres cās lenitatis pulsus. p̄ma est mā fluida būida sic flā r sanguis. fūt. n. in febrib⁹ flaticis r sāguicis pulsus molles. 2ª est apa in mēbzo molli sic apa epis r litargia q̄ō est apa frm in cerebzo. r maxie itelligit de litargia flatica r nō melica r periplemonia q̄ō ē apa pulmōis r maxie q̄n pēdet a flate fac pulsuz mollē. 3ª est cū nā vult expellere būiditates sub forma sudoris. vñ medici expti p mollitiē pl̄sus r vndositatē ei⁹ pnosticāt sudorē futurz.

¶ Et pulsus qdē fit in p̄cipio poxismox ōbil coartatiōis pp aduētū virtutis supra materiā r occupatōez ei⁹ in mūdādo r cuētādo.

¶ Ponit q̄rtā dispōnē pulsus. r ē q̄ pulsus in p̄ncipijs paroxismox fit debilis: cui⁹ ōbilitas argit ex puitate r diuersitate cū debilitate ipressiōis in digitū tangētis. nō. n. pulsat fortiter ⁊ stāter r pseueratēr q̄ tres ꝯditiōes regrunt ad pulsū forte. r est coartat⁹. coartatio. n. pulsus ē puitas eius cū diuersitate a mā suffocāte r tegente. iō subdit pp aduētū vtutis supra mānz. pugnat. n. vt⁹ ꝫ mānz subtilitādo ipaz resoluēdo r q̄tū pōt expellen⁹. r ꝫ mā ꝫ vtutē suffocādo: sic ignis sub lignis suffocat r occupatōez ei⁹ in mūdan? fumos putridos r cuentādo calm mēbzox r spūuz. Est. n. his opōnib⁹ tūc tpis mltū itenta. sz forte melio⁹ est vt alr exponat pp occupationē ei⁹. s. vtutis ad resistēduz māe dū suffocat ab ipsa in mūdādo r cuētādo. i. dū mundat fumos putridos r cuentat calz suffocatū ita vt li. mūdādo r cuentādo stent temporaliter: r nō causaliter. nam mūdādo r cuentādo nō ē cā cur pulsus fiat debil coartatus: imo potiⁿ est cā magnificādi pulsū tā fm Sistolez q̄z fm dyastolē. sic. n. melio⁹ fiet mūdificatio r cuēta⁹. r sic cū dei gra sit finis b⁹ expōnis difficil capli. ¶ Sz p ꝓpleta ōclaratōe dictox i p̄ti ca⁹. supest vt vētilem⁹ duas mās difficiles. vna ē de putrefactōe. alia ē de piodicatōe.

Utrum ex indebito regimie sex rerū nō nālium possit in hūano corpe accidere putrefactio. Qz sic declarat Auic. p⁹ q̄rti. tractatu 2⁹. ca⁹. p. r. 13ª. terty. nec nō Hal. p̄ de dīntys febriū. r expiētia facile cōprobat cū ex b⁹ iordinato regimie freq̄nter accidant fe-

bres putride. ¶ Pro solone hō duby p̄ videbiť quid sit putrefactio.qd putredo:qd ꝯbustio.t quō putrefactō differat a ꝯbustione resolone cruditate t digestiōe. In scō articulo videbitur de quesito.

Quantum ad p̄m omissis alioꝝ opionib⁹ dicaꝫ ea q̄ videnť mihi magl ꝓbabilia t ſnie Ari.ceterozūqꝫ phoꝝ t medicoꝝ illustriū magl cōformia.Ari.oium phoꝝ p̄nceps 4.⁰metauroꝝ diffinit putrefactiōeꝫ dicēs.q⁹ ē corruptio q̄dā in vnoq̄qꝫ būido p̄prie fꝫ nāꝫ calitatis ab aliena calitate.h aūt ē q̄ ambientis.Que diffō sic itelligenda ē.putrefactio ē corruptio q̄dā.i.via vel mo⁹ in corruptiōe mixti iq̄tū mixtū in vnoquoq̄ būido p̄prie fꝫ nāꝫ calitatis.i.p corruptiōeꝫ calidis tis p̄pe iq̄tū nālis in vnoquoq̄ būido ꝛplonali mixti ab aliqua calitate calitatem p̄priā extraneante:cōnotando q⁹ p calitatē p̄priā extraneatā t calitatez alienaꝫ qualis est ambiētis fiat vel sit apta fieri ipsius humidi eductio t el'toꝝ sepatio:ita q⁹ vtraq̄ notabilr ꝯcurrit ad mixti corruptionē:būidi eductionē:t el'toꝝ sepationē. Corruptio i hac diffone posita est gen⁹.nā putrefactio ē ꝑria gnātioni simplici mixtoꝝ apud phm in eodē 4.⁰metau. Sꝫ corruptio adeq̄te opponiť gnātiōi. p̄ de gnātiōe. q̄ putrefactio ē corruptio:nō tn oīs corruptio est putrefactio:vt patꝫ.Et corruptio h̄ posita p gne dicit cām formalē putrefactionis; Intelligit aūt Aristo.putrefactionē opponi gnātioni simplici mixtoꝝ.qz termin⁹a q̄ putrefactiōis ē terminus ad quē gnātiōis mixti ex el'tis.Et eꝫ terminus ad quē⁹ putrefactiōis est termin⁹a q̄ gnātionis.t sic gnātio mixti ex el'tis fit a caloze nāli t celesti pmiscēte t vniente el'ta fm exigētiā alicui⁹ spēi mixtoꝝ.ita putrefactio ē a caloze intrinseco p̄ternāli t extrīseco agētib⁹ el'taliter t soluētib⁹ mixtū in el'ta. Dř q̄dā.qz putrefactio nō ē corruptio p̄pe sumpta q̄ est mutatio subita de eē ad nō eē.ſz ē via vl' motus in hāc corruptionē p̄pe sumptā.vt est apud Auicē.p⁰ 4.¹ ca:de feb.sanguis.nec est gcūqꝫ talis mo⁹: ſz limitat⁹ circūstātys in diffone positis t exprimēdis.nō eni corruptio el'toꝝ ē putrefactio.nꝫ ꝯbustio.nꝫ trāsmutatio vni⁹ mixti in aliq̄ dř putrefactio;p hāc pticulā i vnoꝫ būido itellectā:vt supra declarať cā mālis in q̄ siue subz ipsi⁹ putrefactiōis qō ē mixtū fꝫ ipsi⁹ būidū.tū qz būidū mixti ē p̄puꝫ subz caloris mixti q iq̄tū nālis t pportionat⁹ for' mixti ſz t ꝛseruat mixtionē q̄ in putrefactiōe corrūpiť iq̄tū nālis t agit ad demixtionē.qz būidū mixti sepatur a ptib⁹ terreis i putrefactiōe t ducit ad circūferētiaꝫ ipsi⁹ mixti. ¶ Per hāc pticulā p̄pe fꝫ nāꝫ calitatis tāgit agēs primū putrefactiōis qō ē calitas p̄pa ipsi⁹ mixti q̄ facta p̄ternālis ipsi mixto coagit calitati ꝛtinētis ad ipsius corruptiōeꝫ t būidi ei⁹ eductionē.q̄ calitas ꝛtinētis aliena a calitate ipsi⁹ mixti.qz ꝑria ipsi iq̄tū ipsa ē nālis t nō iq̄tū calitas ē agēs remotū in putrefactiōe. q̄p h⁰ diffō est p̄pe nālis.qz in ipsa ponit gen⁹ exprimēs formā t subz oi. māꝫ t agēs p̄pinquū t remotū.t tāgit cā finalis q̄ ē el'toꝝ sepatio.cū dř.q⁹ ē corruptio mixti iq̄tū mixtū. ¶ Mod⁹ aūt putrefactiōis penes Alb.ma.ē iste.nā calm extrīsecū trabit ad se calm itrīsecū.qō qz non pōt educi sine būido p̄po sil' ad se trabit būidū p̄priuꝫ:qō ē ipsi⁹ subm ad cui⁹ eductionē ipm calꝫ itrīsecū adiuuat subtiliādo.t ipꝫ educēdo p poros quos dilatauit caloz extrīsec⁹.t ad h⁰ būidi eductiōeꝫ coadiuuat friditas itrīseca mixti exprimēs būidū sil' cū caloze.Et h̄ ē qō dic̄ Ari.i lra.putrefactio ē cōis passio friditatis p̄prie t calitatis aliene ita q⁹ ad putrefactiōeꝫ tria agētia ꝯcurrūt.p⁰ calitas itrīseca. z⁰ calitas extrīseca.ꝫ⁰ friditas p̄pa.friditas aūt extrīseca:licꝫ possit corrūpere caloꝝ nālē mixti ipꝫ remittēdo paucificādo t facere ipꝫ ipportionatū for' mixti t būido regulādo tn nō pōt eē imediata cā eductiōis būidi mixti:imo ipsi edu

ctiōi ꝑriať claudēdo poros t caloꝝ mixti fugādo iterius nisi sit adeo vehemēs vt se p̄fundādo exp̄mat būidā cū caloze suo vez h⁰ nō ē putrefactio lꝫ ducat ad īcinerationē mixti .qz hāc nō ꝛsequunť accīa putrefactōis.s.fetoꝝ. t qz qō tūc īcinarať ē magis būidū iteri⁹ q̄z exteri⁹.c⁰ ꝑriū ē i eo qō putrefit.friditas tn extrīseca de p accīs.p̄t eē cā putrefactiōis faciēdo caloꝝ mixti p̄ternālē q facť p̄ternāl' t agēs p̄ternālr faē ad mixti corruptōeꝫ t būidi eductiōeꝫ. ¶ Putredo āt ē calitas putredial' itrīseca mixto. sic̄ voluit Auí.z⁰ p⁰ ca:p̄. vbi exēplificās de cā ꝑiūcta feb. dixit q⁹ ei⁹ cā ꝑiūcta ē putredo lꝫ p⁰ 4.¹ tractatu z.ca:p̄.t in plerisq̄ putredo accipiať p būoze putrido.būoꝝ āt putrid⁹ t sil'r vapoꝝ ē cā ꝑiūcta feb.p calitatē suā putredinalē. ¶ Cōbustio āt dscriptīe ē corruptio veloꝝ i vnoq̄ꝫ mixto cū būidi ipsi⁹ sublimatiōe t ptiū terrestriū dscensu a calitate extrīseca absq̄ notabili ꝯcursu alic⁹ p̄ncipy actiui ipsi⁹ mixti. Et ex his patēt dřie.8.iter putrefactiōeꝫ et ꝯbustionē. ¶ p⁰.qz putrefactio ē nālis.Cōbustio āt violēta iuxť plꝫ.nā i putrefactiōe ad corruptiōeꝫ mixti t būidi eductiōeꝫ coadiuuat notabilr aliqō p̄n⁰ itrīsecū:imo pla .s.calitas p̄pa fcā eīnea t friditas p̄pa exp̄mēs būidum sil' cū caloze.ſz nihil tale adiuuat in ꝯbustiōe saltē aditorio notabili:imo vtplm fit resistēte caloze itrīseco. ¶ z⁰ dřia:qz qō putrefit ē magl būidū t calꝫ exteri⁹ q̄z iterius: iterius enim exiccatur t friget.t qō cōburiť est exterius magis calm t siccū q̄z iterius.Cū.n.cōburiť a calitate extrīseca fortī būidū sublimāte fortī⁹ agēte in ptes p̄pinquas q̄z in ptes remotas est neciuꝫ vt exteri⁹ magis calefiat t exiccēť q̄z iteri⁹. ¶ ꝫ⁰ dřia est.qz putrefactio ē tarda ad incinerationēꝫ:ſz ꝯbustio velox.fit.n.a fortiori calitate. sed in putrefactōe calitas īnata ē debilr respcū p̄pry būidi regulādi t tarde ducēs ad īcinerationēꝫ. ¶ 4.⁰ q⁹ putrefactio faē mixtū fetere: ꝯbustio vo nō: imo aufert fetorē. ¶ 5⁰.qz p putrefactōeꝫ gñant q̄dā alia īperfecta p cōbustōeꝫ mīme. ¶ 6⁰.qz putrefactōꝫ īpedit calitas feruēs:ſz cōbustionē mīme. ¶ 7⁰.qz cōbustio faē cessare putrefactionē.ſz putrefactio nō faē cessare cōbustionē. Utz aūt sit polē putrefactoēꝫ t cōbustionē p certū tp̄s sil'tēdi videbiť ifra. ¶ 8⁰ dřia.qz difficili⁹ ceteris pib⁹ p̄bibeť putrefactio q̄z cōbustio:qō arguit calitatē magis esse fixā in eo qō putrefit q̄z in eo qō ꝯburiť:imo stat in eo qō ꝯburitur calitatē nō eē fixā. ¶ Cōueniūt aūt.qz vtraq̄ fit a caliditate extrīseca. z⁰.qz vtraq̄ est passio mixti.simplicia .n.nō ꝯburunť neq̄ putrēt.nō tn oē mixtū pōt putrere.lꝫ oē possit cōburi.nā flāma ignis pōt cōburi:nō tn putrefieri. ꝫ⁰.qz vtriusq̄ finis est īcineratio t el'orū sepatio.Ex q̄ seq̄ť q⁹ neutra ipsaꝝ ē trāsmutatio mixti in aliud mixtū. ¶ Differt aūt putrefactio a resolone.qz resolo ē ꝛuersio būidi in vapoꝝ:q̄ lꝫ possit fieri a calitate tā intrinseca q̄z extrīseca:nō tn exigit calitatē īnatā debilez respcū p̄pry būidi regulādi neq̄ corruptōeꝫ mixti inq̄tū mixtuꝫ aut el'oꝝ sepatiōeꝫ a digone q̄ descriptiue ē ꝛpletio a p̄po et nāli calo ex passiōib⁹ ꝑiacētib⁹ būoꝝ q̄ sunt p̄pa mā corporū mixtoꝝ. Uel clari⁹ t in idē redit ē pfectio a p̄prio t nāli calo ex oppositis passiuis. Nā digō tendit in gnātionē mixti aut ꝛpletionē ei⁹. Putrefactio vo tēdit in corruptiōeꝫ mixti t ei⁹ demixtōeꝫ. Itē illa fit a p̄po t nāli calido:hec aūt a calitate p̄pa corrupta. Itē in illa pmiscēť humidū cū sicco:in putrefactōe aūt demiscēť. Differt aūt putrefactio a cruditate.qz cruditas ē dimiutio a ꝛpleme to caloris digerētis aut putrefaciētis i būido aut ipsaruꝫ opōnū p̄uatio.putrefactio vo nō ē hꝫ opōnū p̄uatio:imo putrefactio dic̄ opōnē caloris p̄ternālis putrefaciētis sic̄ digō dicit opōnē caloris nālis digerentis.

Quantum ad z⁰ articulū pmittēdū est p̄ q⁹ per debitū regimē sex rez nō nāliuꝫ

debem⁹ itelligere ōbitā ipsaꝝ admiſtratōez tā ſm q̄ſtitatez ꝛ q̄litatē ipsaꝝ q̄ ſm ōbitā ꝓportiōez ipsaꝝ iter ſe in ꝓpatiōe ad corp⁹ regēdū. Sūt aūt res nō nāles deſcripti tie q̄ nēcio occurrētes corpi būano pūt ꝯueniēter ꝛ iconueniēter applicari. ꝛ ſunt ſex aer cib⁹ ꝛ pot⁹. ſomnus ꝛ vigilia: mot⁹ ꝛ ges ianitio ꝛ repletio ꝛ accīa al. ¶ Ex q̄ ꝑz q⁹ p idebitū regimē ſex rex nō nāliū debem⁹ itelligere idebitā admiſtratiōez iparū ſz q̄litatē aut q̄ſtitatē. aut idebitā ꝓportiōez iter ſe i ꝓpatiōe ad corp⁹ regēdū. ¶ 2⁹ notādū q⁹ būores corpis nr̄i nō trī ꝓfuant p ꝓpriū cor calorē ſz maxie ꝛ p̄ncipali⁹ p calorē nāles eis debite ꝓportionatū. ꝑz. q⁹ alr nō poſſ assignari cā cur ſanguis i venis diu ſine putredie fuer. ſz ex venas cito putrefit. ¶ Nōn⁹ 3⁹ būorē idebite q̄litatis aut q̄ſtitatis aut nō debite calori nr̄o ꝓportionatū a calitate nr̄a nō debite regulari. B ꝑz ꝑcedēti notato. ¶ Ex q̄ ſegr̄ tales būores facili⁹ q̄ alios ceteris pibus a calore exīneo putrefieri. ¶ Et ex bis ꝑz ꝓ riſi tia ad q̄ſitū. ſ. ps affir⁹ q̄nis q̄ auctoritab⁹ an̄ op⁹ iductis ꝛ q̄ſtidiana expientia ꝓbat. Quottidie. n. ex idebito regimie i hꝺ reb⁹ corpa ēt ſaniſſima feb. putridas incurrūt.

Ad partem negatiuā dubꝫ argr̄. ſi ex idebito regimie i ſex reb⁹ nō nālib⁹ poſſ ꝛc. B maxie ceēt q̄ cib⁹ idigest⁹ ſumit ſupra cibū ptiz digestū. ſz B nō ſuffic nz fac ad putredinē: imo poti⁹ ipedit. q⁹ ſi cib⁹ p aſſūpt⁹ nullo: ceēt digest⁹ nō fieret putredo ſz p exūtis cibi digō poti⁹ iuuat ad digōnē q̄ ipediat: cū totū min⁹ reſiſtit ȳtuti digerēti q̄ ſi totū ceēt idigestū. ¶ Et cōfirmat ponat q⁹ ſequēs cib⁹ ſit in ea ꝓportiōe facili⁹ digestibilis in q̄ ꝓportiōe digō cibi p̄cedētis excedit digōnē cibi ſeq̄ntis. ꝛ ſegr̄ q⁹ ambo erūt in eodē tpe digesti. ¶ P. ſi regritur B maxie ceēt q̄ cib⁹ groſſius difficilis digōnis ꝓponeret ſubtili. ſz bc nō ē cā putrefactōis. q⁹ ponamus q⁹ in ea ꝓportiōe in q̄ ps iferior ſtōi ē fortiozis digōnis q̄ pars ſuperior cib⁹ ſequēs ſit faciliozis digōnis q̄ p̄cedens. ꝛ ſegr̄ q⁹ totū erit i eodē tpe digestū. ¶ P. ſi ex idebito ꝛc. maxime ceēt q̄ ge vteret cibis groſſis difficilis digōnis ſic carne buffali: ſz bc nō ē cā putrefactōis ſz cruditatis q̄ opponit putrefactōi. q⁹ alr i morbo mali mōtali ñ diſtingueret ſtat⁹ a pn⁹. ¶ Ad p⁹ dr negādo mior. ꝛ dr aggregatū ex cibo ſemidigeſto ꝛ ex cibo nullo⁹ digeſto magis ipedit digōnē q̄ ſi tot⁹ cib⁹ ceēt idigestus. eo q⁹ idigestus miſcet cū ſemidigeſto. Et ſegr̄ alterū duoꝝ. aut q⁹ ſemidigeſtū corrūpit aut cū ſemidigeſto ps idigeſta pmixta attrahit ad ſe par ex q̄ gnānt būores idigesti. Et ad ꝓfirmatōz admiſſo caſu negar̄ q⁹ i eodē tpe erūt digesti: imo poti⁹ in eodez tpe erūt corrupti. ¶ Sz ꝓ. ſic i lebete p̄ponit caro difficilior. ꝛ postea caro faciliꝰ ad B vt ſint i eodē tpe cocte. ita dz ceē i ſtō. q̄re nō vr ceē cā diuerſitatis. Sīr ſic fit in decoquēdo medicias. q⁹ q̄ parū ſuſtinēt de ꝺcoctiōe ponunt i fine ꝛ q̄ mediocriter in me⁹. ꝛ q̄ multū in pn⁹. Dr negando ſilitudinē. q⁹ cū ſtōac⁹ icipit digerere p⁹ cibū claudit os ei⁹ ꝛ optie ipz amplexat: ita vt nō cadat mediū iter ptes ſtōi ꝛ cibū. Cū aūt ſumit ſcōs cib⁹ p nō digeſto ſtat p certū tps ſupra illū añq̄ ſecū miſceat. Et iteri cū nō bn digerat a calore nāli: cū nō ſit i loco ꝺoneo: capit a calore exīneo. ꝛ postea deſcēdēs ē cā corrupciōis illius. ¶ Ad 2⁹ dr q⁹ rō ꝺcludit ſi poſſ ꝓportionari ſm q⁹ ponit in caſu. ſed q⁹ B ē difficile laudat pmiſſio cibi ſubtilis. q⁹ cū digestus ē paulatiz pōt trabi p meſeraicas: ꝛ iterū ali⁹ digerit. Nō ē tn bonū vt cibi ſint mltū dūtes: q⁹ cū apit pilerō deſcēdere ſubtili facile ſecū deſcēdit groſſus. ¶ Ad 3⁹ dr. q⁹ cibi groſſi difficilis digōnis ſūt cā cruditatis q̄ opponit putrefactiōi: attn cū gnāt būor crudus ꝛ cū ſanguie pmiſcetur ē cā q⁹ ſanguis ille tarde ꝓuertit in būiditates ſcōas. ꝛ i fine nō potēs bn regulari a calore nāli capit ab exīneo putrēs ē cā egritudinū cronicarū. Et ſic breuiter ſit expedita hec q̄ō p me Joannē de arculis. g aūt vult videre hāc māz plixe legat q̄nē meā gnālē de putrefactiōe.

Utrum ꝓ aſſignādis cauſis piodicatiōis p̄ter cās manifeſtas ſit neceſſariū in vnoquoq; humore ponere ꝑpetaē occultaz individualē aut ſpecificā qua determiata piodo moueat. vtputa flegma quottidie. colera de 3⁹ in 3ᵐ. melancolia de 4⁹ in 4ᵐ. ſanguis cōtinue. Nō enim bi humores moueantur periodis de q̄bus ſupra docet quottidiana expientia. Et p̄ hoc maxime q̄ſtum ad febrē eſt auctoritas Auic. p⁹ q̄rti. tractatu 2⁹ ca⁹ p̄. Et putredo colere fac tertianā: ꝛ putredo ſanguinis facit cōtinuā. ꝛ putredo melancolie facit q̄rtanaz ꝛ q̄ currunt curſu eius. ꝛ putredo flegmatis facit quottidianā ꝛ q̄ currūt curſu ei⁹. Idē aſſerit Hal. 2⁹ de dīntys feb. ꝛ Raſis. io. Almanſoris. ꝛ Auerroys 3⁹ colligz. ꝛ Aliabas 8⁹ theorice. ¶ Ꝓ itellu rituli q̄nis eſt ſciendū p̄ q⁹ piodus cōiter ſumptus eſt reditus morbi vnius poſt tepore. aut quietē ad diſpōnē ſilem p̄me. ſic. n. deſcripta cōuenit recidiue: q⁹ ex ea ꝛ ſua radice efficitur morbus vnus. Et differt a reditu alicuius morbi ex quo ꝛ p̄cedēte nō cōſtituitur morb⁹ vn⁹ ſic ſi q⁹ vulnerat⁹ in brachio poſt cōſolidationē itez in eodez loco ſil⁹ vulnerar̄. ¶ Periodus aūt ꝑpe ſupra eſt redit⁹ vni⁹ morbi poſt teporeꝫ aut getē ad diſpōnē ſilez ꝑcise pp cām p̄mi poxiſmi aut exacerbatōis diſponētē ad cāz cōiūctā ſcōi pp veſtigiū dere lictū in loco in q̄ p⁹ cā cōiuncta facit p̄mū poxiſmū attrahens ſilez cāz ꝓiunctā ad eūdē locū. ꝛ ſic deſcripta cōuenit putride. nō ethice neq; effimere. Sz cōiter ſupra ꝓuenit effimere. nō aūt ethice. q⁹ nō ē depēdēs ab aliq̄ cā ſpāli depēdētia. ¶ Paroxiſm⁹ aūt ſm cōez acceptōez medi cor nr̄i tpis eſt redit⁹ febris aut alteri⁹ egritudinis poſt getez. Excreſcētia aūt ſiue exacerbatio eſt redit⁹ ei⁹ poſt tepore. ¶ Eſt ſcōo ſciēdū q⁹ cāe piodicationis ab auctoribus ꝛ doctorib⁹ aſſignate ſūt duplices. q̄dā māifeſte. q̄dā occulte. Manifeſte ſūt duplices. q̄dā extrinſece ꝛ ex malitia regimis egri: necnō influx⁹ ſupcelestis vt placet aſtrologis: p̄cipue Lōciliatori dīa. 88. Iz hꝺ cāe ſint ipropie et multū lōginq̄. q̄dā ſūt intrinſece: ꝛ iſtarū q̄dam ſe tenēt ex pte mēbroꝝ q̄ ſunt diſpōnes mēbroꝝ mittētiū diſpōnes mēbroꝝ ſuſcipiētiū ꝛ attrahentiū. necnon mēbroꝝ māgnantiū. Et ponunt he a Hal. 2⁹ de dīntys febriuz. ad q̄s reducīt acuitas aut obtuſio ſenſus mēbroꝝ. Itē egri fortitudo aut debilitas. q̄dā ſe tenēt ex pte būoꝝ ꝛ ſūt eorū ꝓpones multitudo aut paucitas. aut groſſities. aut ſubtilitas. viſcoſitas aut ei⁹ oppoſitū. Et iſte colligunt ab oib⁹ auctoribꝰ: p̄cipue ab Auic. p̄ma q̄rti. 2⁹ tractactu. ca⁹ p̄. Et iſte q̄dē febres q̄b⁹ ſunt poxiſmi eradicationis ꝛ tepozis q̄nq; dimittūt ordinē ſuū pp diuerſitatē māerū in multitudine paucitate groſſitie ꝛ tenuitate ꝛ pp diuerſitatē in eis in gñe ita vt p̄mutent q̄dā mā ꝛ fiāt de gñe māei alterius q̄ diuerſificāt in eis i ſpē nō in mltitudie aut paucitate tenuitate ꝛ groſſitie tātū. Et q̄nq; fit ex malitia regimis egri. aut pp debilitatē ei⁹. aut pp multitudinē ſenſus ei⁹. Et ifra in ca⁹ de febrib⁹ apātū. Unicuiq; humori eſt piod⁹ q̄ ſibi ꝓuenit. Itē Alyrabbas. 8. theorice. ¶ Ex q̄b⁹ ār cāis piodi varie ſunt circulariū febriū. Si queras ſcias tres eē cās. p⁹ ē ꝛgregatōis velocitas ꝛ mora eius. 2⁹ ē facilitas putrefactōis būoris ꝛ difficultas. 3⁹ ē eūonis ei⁹ acceleratio aut mora. fla nāq; febrez excitat q̄ ſingulis accēdit dieb⁹: eo q⁹ cito ad putrefactōis currit loca i corpe mltitudie q̄ſtitatis ſue ꝛ putrefactōis acceleratio nis būiditatis cā eūonisq; mora pp ſuā viſcoſitatē. Colera āt nigra febrez facit q̄ vno die accēdit duob⁹ vo nō: eo q⁹ tarde adunar̄ ꝑpter ſue paucitatis q̄ſtitatē. Difficile aūt putreſcit pp ſuā frigiditatē ꝛ ſiccitatez. celeriſq; ē eūonis quare minime eſt viſcoſa. Colera autez rubea febres ge-

nerat que vno die fit ꝛ alio die nō:qñ iter flegma ꝛ colerā nigrā media ẽſt in hꝫ quas diximus habitudinibus. Occulte aũt ſũt forme ſubales ipſoꝝ humoꝝ: nec nō ꝓprietates ſpecifice que ſũt q̃litates toti ſpẽi cões attribute mixtis i ſue gñatiõis ꝑncipio ꝑ influxus ꝑticulares ſm exigẽtiã ſue forme ſubalis ꝛ ꝓportionis. ꝛ de his fecit Auic. mẽtionẽ loco ſupi⁹ allegato. Et ex hoc gñe ſunt ꝑpetates indiuiduales ſiue ꝓpũtes mãz: que vt patebit infra nec̃io ſunt ponẽde. Dicunt aũt hꝫ occulte:qz nō ſubiacẽt ſenſibus:nec facile diſcernunt. Alie ãt que dicunt manifeſte ſubiacẽt ſenſib⁹:aut ſaltẽ facilius diſcernunt. ¶ Tertio ſciẽdũ q̃ nō põt fieri nouus poꝛiſm⁹ aut excreſcẽtia feb. niſi noua ebulitio ſupueniat in aliq̃ mã. Hoc autẽ dupl'r erit:aut qz i vna ꝛ eadẽ mã q̃ ꝑus fecit feb.noua fiat ebulitio:ſicut ſi ſanguis ebuliẽs ꝑus fecerit ſinochã ſine putredine qua extincta:vtputa p potũ aque frigide pp opilationẽ aut malã mẽbroꝝ diſpõnẽ hic ſanguis ĩcipiat putrere:ꝛ facere ſinochã putridã. Sil'r ſi ſanguis aut aliꝗs humoꝛ ꝑus putruiſſet leui putredie:itẽꝛ ĩcipiat putrere putredine intẽſiori. Aut fiat nou⁹ poꝛiſm⁹:qz noua mã ebuliat q̃ẽ erit dupl'r. aut qz ẽ nouo gñeꝝ:ꝛ poſtea putreat ſiue ſit gñatio ꝓpa ſicut hũoꝛes ex chilo:ꝛ ſanguis ex fl'ate gñant ꝑ vlteriozes digõnẽ ſiue gñeꝝ ꝑ corruptionẽ:ſicut ſanguis cozrũpit in colaz vel melãcoliã. ꝛ ſil'r reliq hũores ꝑ putredinẽ aut adustionẽ in melãcoliã: aut qz prius erit genita:ſz nũc nup ebuliat. Et hoc cõtingit dupl'r. aut qz mouet de loco ad locũ:ſiẽ cũ mã emittit de venis maioꝛib⁹ ad minoꝛes in gb⁹ putret:quõ fiũt ꝓtinue ꝓportionabiles:aut qz mittit de intra venas ad exẽ venas quõ fiunt iterpolate. Aut zᵒ:qz ipſa exñs in eodẽ loco ĩcipit putrefieri:ſicut ſi.p.ẓ.colere ſint in eodẽ loco: ꝛ duc.ẓ.ꝑ putrefacte faciũt vnã febrẽ. deide alie due faciũt aliã: ꝛ ſic deinceps. ꝛ huic mõ poꝛiſmãdi exẽpluꝫ Hal. de cumulo ſtercoꝝ optie accõmodat. ꝛ ſil'r poſt putredinẽ colẽ poſſet flegma aut aliꝗs hũoꝛ in eodẽ loco exñs putrefieri:ꝛ faceret feb.alteri⁹ ſpẽi. Et q̃ dicta ſũt de mõ piodicãdi febri am poſſunt accõmodari nõ periodicãdi doloꝛis:ꝛ multarum aliarũ egritudinũ:ſaltem in parte.

In hac materia ſunt due famoſe opiones. altera ꝛ ꝑ⁹ fuit Hẽtilis de fulgineo doctoꝛis excellẽtiſſimi quã ſequunt oẽs fere moderni:qui tenẽt ptẽ affirmatiuã qõnis. Altera vo ꝛ poſterioꝛ huic fuit Ugonis ſenẽſis doctoꝛis ſubtiliſſimi q̃ ꝛz ptẽ negatiuã. ꝑ q̃ ponã rõnes vtriuſq; ꝓtis vt videam⁹ quantuz vna pars ꝓ alia militet. zᵒ ponã opionẽ q̃ vt mihi videt ẽ veritati ꝓximioꝛ. ꝛ rñdebo ad rõnes q̃ ꝓ illã poſſent adduci. ¶ Prima g̃ rõ ꝑ pte affirmatiua ꝛ opione Hẽtilis eſt hec. oĩs effect⁹ cueniẽs circa determiatã ſpẽz oĩ tpe. ſ. eſtate:hyeme:ꝛ tpib⁹ medys:ꝛ ĩ oĩ etate ꝓpõne ꝛ ſexu ꝛc. ſemp vel vtplm̃ q̃ nõ põt reduci in cãs manifeſtas: de q̃bus ſupra dz reduci in formas ſpecificas ſiue ꝓprietates occultas. ſz flegma piodicare quottidie. colerã de zᵒ i zᵐ melãcoliã de q̃rto in q̃rtũ. ſanguinẽ facere febrẽ ꝓtinuã nõ põt reduci in cãs manifeſtas. g̃ opꝫ eſt vt reducat i formas ſpecificas ꝛ ꝓpetates occultas. tenz ꝓmia. ꝛ maioꝛ eſt manifeſta: cũ nõ ſit aliquod genus cauſaꝝ. minoꝛ ꝑbat. nã quãtũcũq; ſanguis eẽt eã multus: eque groſſus:ſicut eſt colera. ꝛ cũ alys paribꝫ:tũ colera ſemp vel vtplurimũ moueret de zᵒ in zᵖ. ꝛ ſanguis faceret ꝓtinuã. ſil'r q̃tũcũq; flegma eẽt ſil'r diſpoſitũ ſiẽ melãcolia cũ alys paribꝫ ꝛc. tũ flegma faceret quottidianã:melãcolia q̃rtanã. Cũ ergo iſti effect⁹ nõ poſſint reduci in cãs manifeſtas:opus ẽ vt in cãs occultas de gb⁹ ſupra reducant. ¶ Scõa. menſure rez nõ pñt eẽ cauſa determiatoꝝ effectuũ niſi inq̃tuz determinent formis rez nãliũ: ſz iſte poꝛiſmatiões ſunt determiati effect⁹. g̃ nõ poterũt ꝓcedere a menſura vel q̃ẽtitate hũoꝝ niſi ꝑ q̃ẽto illi hũores determinant ꝑ formas rez nãliũ:ſz iſte foꝛ ſũt ſpecifice. g̃ ipe ſũt cãe periodoꝝ. maioꝛ ãt ẽ Auer. zᵒ celi. ꝓmẽto. 7zᵒ di. Cã nõ ẽ cã alicui⁹ ꝑ ſuã q̃ẽtitatẽ niſi accñtal'r. q̃ẽtitas eni nõ ẽ terminata. cãe aũt agẽtes ꝛ patiẽtes ſũt termiate. q. ſ. nõ q̃libꝫ cã facit qõlibet cãtũ. cãe ãt ꝛ cãta ſunt termiata pp ſuas formas. ¶ zᵒ. q̃libet effcũs finit⁹ ꝛ termiat⁹ hꝫ cãz finitã ꝛ termiatã: ſz poꝛiſmatio colẽ de zᵒ in zᵐ. fl'atis q̃rtidie ẽ effect⁹ determiat⁹ ꝛ finit⁹. g̃ hꝫ cãz imediatã determinataz ꝛ finitã. ſz diſpõnes mẽbꝛi mittẽtis ꝛ accipiẽtis ſũt variabiles in ifinitũ. ꝛ ſil'r diſpõnes hũoꝝ. g̃ tales diſpõnes manifeſte nõ ſũt illi⁹ effect⁹ cã imediata ꝛ adeq̃ta:ſz ꝓter illas nulla põt poni niſi occulta ꝑpetas illoꝝ hũoꝝ: q̃re ipa erit illi⁹ piodicatiõis cã. maioꝛ ẽ manifeſta. ꝛ minoꝛ ꝑbat: qz i ifinitũ põt vt⁹ mẽbꝛi debilitari: ꝛ in ifinitũ pt mã paucificari. ¶ 4ᵒ. i feb. tertiana ꝓtinua ẽ piodicatio:ſz iſta nõ ſeq̃t diſpõnes pticule mittẽtis aut recipiẽtis. g̃ aliq̃n ẽ piodus ꝛ nõ illa cã. Et cũ alia cã dari nõ poſſit ꝑter ꝑpetatẽ ſeq̃t q̃ piodicatio ſeq̃t ꝑpetatẽ hũoꝛis. maioꝛ ẽ manifeſta. ꝛ mioꝛ ꝑbat: qz in tali tertiana mã putre fit ĩtra venas: ꝛ ibi erat añ putredinẽ. ſi g̃ fit trãſmiſſio ꝺ vna pte i aliã. ¶ 5ᵃ rõ. poſe ẽ i aliq̃ fieri duas tertianas interpolatas ſic ſe hũtes q̃ poꝛiſmi pᵉ q̃ icipit die lune ſibi iuicẽ cõrñdẽt i hoza iuaſiõis i itẽſiõe duratõe ꝛ accñtib⁹. ꝛ ſil'r poꝛiſmi zᵉ q̃ icipit die martis ſibi iuicẽ cozrñdẽt in oĩb⁹. ñ tñ poꝛiſmi zᵉ cozrñdẽt poꝛiſmis pᵉ: imo ſint mltũ diſſiles. ſed hꝫ cã nõ põt aſſignari niſi ponẽdo ꝓprietatẽ occultã indiuidualẽ relictã i ꝑ poꝛiſmo q̃ reſpicit mãz ꝑme tertiane. ꝛ aliã ꝓprietatez relictã in ꝑ poꝛiſmo ſcõe tertiane. q̃re ſeq̃t q hꝫ ꝑpetates ſunt cã piodoꝝ. Caſus .n. eſt poſis ꝛ quottidie accidit. ¶ Sexta rõ. ſeq̃t ſanguinẽ poſſe piodicare q̃cũq; piodo ſi nõ ponant cãe piodoꝝ hꝫ ꝑpetates. nã põt ſanguis ad aliã ptez mitti ꝛ ibi putre fieri. ꝛ poſtea ipſo ꝓputredinẽ ꝓpto mitti aliã ptẽ ſãguinis ad eũdẽ locũ in tpe ꝺtermiato ꝛ reſolui. ꝛ ſic deiceps fieri poꝛiſmos ex cãis ſil'ib⁹ q poꝛiſmi poterũt eſſe de zᵒ in zᵐ. de 4ᵒ in q̃rtũ. de 5ᵒ in gntuz. ꝛ ſic de ſingulis ſm q̃ piod⁹ ſanguis mittit. ꝛ ß pp varias diſpõnes tam mẽbꝛi mittẽtꝫ q̃ accipiẽtis. Qõ aũt ſãguis poſſit mitti ꝛz varias ꝛ diuerſas piodos declarat quottidiana expientia in fluxu epatico emoꝛroydali. in fluxu ſãguis nariũ ꝛ mẽſtrui. ſi g̃ hic ſanguis putrefieret fieret diuerſe ꝛ diſtincte piodi ꝑ diuerſitate tpis in q̃ mitteret. ꝛ q̃ eodẽ fundamẽto poſſit ꝑbari quẽcũq; hũoꝛẽ poſſe multis ꝛ varys modis piodicare ſi ſolũ mõ piodicatões in diſpõne membroꝝ mittentiũ ⁊ ſuſcipientiũ reſoluant. ¶ Septima rõ. ſi nõ ponant hꝫ ꝓprietates cãe periodoꝝ ſequit q̃ vltim⁹ paroxiſmus fl'atice ſalubꝛis deberet tardius redire poſt penultimũ q̃ tertiane ſcõs poſt ꝓmũ. ꝑbat. qz poſita parita te in foꝛtitudine ⁊ rutis reſpectu vtriuſq; febrictis taz ex pte mittentis q̃ recipiẽtis humoꝛ colericus debet citius ad putredinẽ moueri. qz ampliꝛ calidioꝛ ꝛ ſbtilioꝛ ꝛ magis ſtimulans virtutẽ q̃ flegmaticus. cõſequẽs tñ eſt falſum. qz videm⁹ q flegmaticus redit ſcõa die. ſed colericus tertia die. qõ nõ ꝓuenit niſi ꝓpter ꝓprietatem motiuam colere de tertio in tertiũ. ꝛ ꝓprietatẽ motiuã flegmatis de die in diẽ ſiue quottidie. ¶ Ultimo argt rõne excellẽtiſſimi phi dñi Nicolai vary. Quicũq; effect⁹ reperit in oĩbus indiuiduis alicui⁹ ſpeciei niſi in aliquo ſit notabile accidentale ipedimẽtũ dz hꝛe cãz cõem oĩbus illis indiuiduis. ſed periodicatio de tertio in tertiuz ẽ effectus cõis oĩbus indiuiduis colere niſi adſit in aliq̃ eoꝝ aliqõ ipedimentũ accidẽtale valde notabile. g̃ dz hꝛe alicui q̃ cãz cõez oĩbus hꝫ indiuiduis: ſz nulla cã põt eẽ oĩb⁹ his cõis niſi ſit de eẽntia ſpẽi colere aut fluat ab ipſa: q̃re tal' cauſa erit aut forma ſubalis colere: aut ꝑpetas conſequ

eā. ¶ Et ꝯfirmaī: qz eligere colerā ē effect⁹ cōis cuicūq; idiuiduo ſpēi reubarbari: niſi ſit accītal'r ipeditū p̄ antiquitatē aut putredinē: ꝛ huic effectui cozrīdet cā cōis. ſ. p̄petas ſpecifica illi⁹. ¶ Sil'r attrahere ferrū ē effectus cōis cuicūq; idiuiduo magnetis niſi ſit accītal'r ipeditū: vtputa per iunctionē allei. ꝛ huic cozrīdet cā cōis. ſ. p̄petas ſpecifica illi⁹. ¶ Sil'r pōt explicari in bis in gb⁹ eſt p̄ prietas paſſiua: ſīc in ferro ꝛ ſil'b⁹. q̄re ſile eſt in colera ꝛ reliquis humoribus. ꝛ hec ratio eſt efficaciſſima pro parte affirmatiua queſtionis.

Ad partez autem negatiuā qōnis: ꝛ p̄ opīone Ugonis arguīt rōnib⁹ ifraſcriptis: quarū ipſe fuit iuētoz. p̄bādo q⁹ bꝫ p̄petates nō ſunt cā piodicatiōis. Qz aut iſte p̄petates ponunt in būore aut in mebris. ſz nullo iſtoz mōz pōt dici. q̄re ꝛc. ¶ Et p̄ arguīt q⁹ nō poſſint poni in būore: qz iſta p̄petas poſita in būore: aut eſt vtus agēdi aut patiēdi talē motū. Si ſit vtus agēdi: aut eſt vtus q̄ vno tpe ītēdit mouere ꝛ nō alio: aut eſt vtus oibus alys poſitis paribus ſemp ſil'r mouet: tñ qz oz iter vnū poxiſmū ꝛ aliū colerā q̄ oz moueri aliquo mō diſponi ad hoc: vt ſit apta moueri ad putredinē. ꝛ iſta vtus limitato gradu velocitatis ītēdit agere: ꝛ agēdo gradu illo in colerā remanētē nō eſt colera diſpoſita niſi in 3ᵉ die. In flegmate aūt eſt alia p̄petas per quā fit iſta p̄portio velocior: ꝛ accidit hoc mouēdo ꝛ p̄parādo flā: qō ſit p̄paratū in 2ª die. ꝛ iō cola mouebit de 3ª i tertiū. flā q̄ttidie. p̄portionabil'r loquēdo ō melia mouebit de q̄rto in q̄rtū. ꝛ B mō dicem⁹ q⁹ fit piodicatio p̄p p̄prietatē: nō q⁹ illa intēdat plus vno tpe mouere q̄ alio. ſz qz intēdit certo gradu mouere. ad qō ſequīt q⁹ in cola eſt pfecta p̄paratio in 3ª die: ꝛ in flegmate in 2ª: ꝛ in cola nigra in die 4ª. Alius modus nō videt quo p̄petas actiua ſit cā piodicatiōis: ſz nullū iſtoz pōt dici. g̃ opīo nō poteſt ſtare. Et p̄mo icipiam⁹ a p̄ mō. p̄baī: q⁹ nō ſit poſe ponī bꝫ vtutē actiuā in būore q̄ moueat ꝛ intēdat mouere ī vno tpe: ꝛ nō in alio. Nā dato iſto ſequunt tria impoſſibilia. Primū q⁹ nō ē vl'r verū: q⁹ cā q̄re motoz nō mouet. eſt: qz nō bz ſufficiētē diſpōnē ad mouēdū: itelligēdo p̄ talez diſpoſitionē ſufficiētē totū: qō regrīt ex pte diſpōnis agētis ꝛ paſſi ꝛ applicatiōis vni⁹ ad alterū. ꝛ iſs falſuz. qz cū iſta ponunt oz q⁹ agēs aut agat: aut icipiat agere. Et eſt ꝛtra Auer. 8° phīcoz. ꝛmēto 6°. ꝛña tñ arguīt. qz ī die get] tertiane ēt ſi oīa alia ꝛcurrāt ad motū: tñ qz p̄petas nō intēdit mouere talis p̄petas nō mouet: nec incipit mouere: ꝛ tñ p̄ tūc nulla res deficit de regſitis ad mouēdū ſīc nulla deficiet die ſequēti: ꝛ cetera erūt paria. ſi igīt in 2ª die nulla res deficit: nec in agēte: nec in patiēte: nec in applicatis: ꝛ tñ nō mouet: ſeqt̄ q⁹ mouēs nō mouet: ꝛ tū cā nō mouēdi nō eſt: qz nō bēat ſufficiētē diſpōnē ad mouēdū. q⁹ ſi dicaī q⁹ deficiat ītētio ad motū: tūc oz aſſignare cauſam: qz tūc deficit intētio: ꝛ nō deficiet in ſequēti die: cuz oīa ſint paria nūc ꝛ in ſequēti die. ¶ Scō ſeqt̄ q⁹ ab agēte mere nāli pōt p̄uenire mot⁹ nouus abſq; cā noua. ꝛña falſuz: ꝛ ꝛ ſniaz Āp. ꝛ Auer. ī eodē ꝛmēto. 8° phīcoz. Nā fm Āp. ſi motoz nō mouet nec icipit mouere: ꝛ poſt mouebit: tūc cū nō mouet ē in po⁹. ꝛ qñ mouet erit in actu. ſz B nō pōt eē abſq; cā noua. aut in mouēte aut in moto aut in remotiōe ipediméti: aut in approp̄inq̄tiōe vni⁹ ad alterū p̄p q̄ fiat in actu vbi pus erat in potētia. g̃ ipoſe eſt q⁹ ſit mot⁹ nou⁹ poſt getē abſq; noua cā illi⁹ mot⁹. ¶ Sz q⁹ hoc ſequaī ex poſitiōe p̄z. qz p̄petate manēte eadē ꝛ alys diſpōnib⁹ ex pte agētis ꝛ patiētis: ꝛ applicatiōe motoris ad mobile ꝛ remotiōe ipediméti p̄petas colere mouet in tertia: qz ita appetit ꝛ nō mouet in 2ª: qz nō appetit ēt oībus exīt⁹ parib⁹. mot⁹ igīt in 3ª die erit de nouo ꝛ nulla cā mot⁹ erit noua. Qz ſi dicaī q⁹ appetit⁹ p̄petatis erit

cā noua. p̄z q⁹ hic appetitus cū p̄us nō eſſet eſt oportunū q⁹ p̄ducaī. ꝛ iō erit aliq̄ cā appetit⁹: quā oz ee de nouo: ꝛ p̄ducet in infinitū. aut dabīt aliqd qō fit de nouo abſq; cā noua. ¶ 3ᵒ ex poſitiōe ponēte bꝫ p̄petates ſegī q⁹ ſtat agēs nāle eē in diſpōne in q̄ aptū ē mouere: ꝛ habeat gd ex pte ſui regrīt ad motū. ꝛ paſſuz eē in diſpōne ī qua aptū eſt moueri bñs gegd regrīt ad bocyt moueaī ꝛ deductū eē ipedimētū: ꝛ agēs ſufficiēter eē applicitū paſſo: ꝛ tū mobile nō moueri: nec incipe moueri. ponaī eniz q⁹ p̄petas colere ſit motiua craſtina die q̄ eſt in tertia: ꝛ nō hodie q̄ eſt in ſcōa: tūc cola mouebīt cras: ꝛ bēbit oīa req ſita ad motū: ꝛ tñ nō mouebīt hodie: cū tū hodie habeat oīa q̄ bēbit cras. q̄re ſegī ꝫ q̄ repugnat Auerroy ꝛmento 8° octaui phīcoz dicēti. Cū g̃ vtrūq; eoz fuerit in diſpōne q̄ B mouet: ꝛ hoc mouet ꝛ fuerit ꝓpinquū vnū alteri: ꝛ nō fuerit illic ipediēs neceſſe ēt B moueat: ꝛ B moueaī. ¶ 4° ex hac poſitiōe ſegī q⁹ nō oz ſi aliqd mouet qō p̄us nō mouebaī q⁹ auferaī cā getis: vt p̄z ex dictis. ¶ 5° ſequtur q⁹ nō eſt verū qō dic̄ Cōmētator ifra in eodē ꝛmēto. 8. q⁹ res nāles q̄ nate ſūt mouere aut moueri ſi mouēt ꝛ nō mouet: nisi qz diminuta ē diſpō p̄ quā B mouz ꝛ B mouet aut qz diſtāt a ſeinuicē. aut qz eſt illic aliqō ipedimētum. ¶ Et ex his tādē manifeſtū ē q⁹ nō pōt dari p̄prietas in būore vl'r in mēbris vel ī aliq̄ nāli q̄ bēat vtutē mouendi vno tpe ꝛ nō alio ſi cetera ſint paria. Quapp ex pte talis p̄petatis actiue non pōt p̄uenire piodicatio. ꝛ p̄ ſiles rōnes p̄baī q⁹ non pōt dari vt⁹ paſſiua q̄ alys parib⁹ faciat q⁹ būor ſit mobil' vno tpe ꝛ nō in alio. ſīc ī ferro nō pōt reperiri vt⁹ paſſiua īclinās ipz ad obediēdū vtuti attractiē magnetis. Et dic̄ Ugo q⁹ ſi bñ p̄ſpiciaī mēs Gentilis ipſe voluit hāc ſniaz q̄ B eſt ipugnata. nā dic̄ q⁹ ſi colera mouetur in die 2ª vel 4ª ipſa nō mouet ꝫ nāz ſue p̄petatis: ſz B pōt eſſe ex alio accīte. qz hec p̄prietas hoc nō appetit. ¶ Poſtea Ugo reꝓbat alios duos modos reſoluētes piodicatōez in bꝫ p̄petates. ¶ Primꝰ mod⁹ ē q⁹ p̄petas ſiue actiua ſiue paſſiua p̄p quā colera mouet de 3° in 3ᵐ ē vtus q̄ alys parib⁹ ſp ſil'r mouet. ſz p̄petas illa p̄p quam mouet colera añq̄ ipſa cola tráſeat in putredinez aut in p̄parādo eā aut in gñando eā aut in reaggregādo eā poſt p̄mū poxiſmū bz limitataz velocitatē quā ītendit. aut in agēdo aut in patiēdo p̄p quā accidit q⁹ colera nō ē p̄para niſi in 3°. die: ꝛ tūc mouet ad putredinē. flā aūt citi⁹ p̄pter ſuā p̄petatē p̄paraī aliq̄ triū modoz dictoz merito ſue p̄petatis actiue vel paſſiue B ītēdēris. iō mouet 2ª die. ꝛ p̄portiōabil'r dī de melia. ¶ 2° mod⁹ ē q⁹ iſte p̄petates acgrunt in bis tpib⁹ in cola in tpe medio inter p̄mū ꝛ 3ᵐ die. ꝛ nō ē acgſita niſi in 3ª. ꝛ in flate ē acgſita in 2ª. in melācolia in q̄rta. ꝛ cū ſūt acgſite: tūc mouet mā ſiue fuerit p̄petates actiue ſiue paſſiue. ¶ Sz būc 2ᵐ modū dic̄ eē oīo vanū. nā oz aſſignare cāz piodice acgſitōis p̄petatis. ꝛ illa erit cā piodicatiōis de q̄ nihil bñt p̄ būc modū dicere niſi redeant ad aliquez modum de dictis. Qz aūt dicit Gētilis q⁹ p̄prietas acquiraī in bumore cū certis circunſtātys. ſ. loci q̄ntitatis ꝛ vtutis corpis ꝛ nō al'r: ſīc ēt medicie ſolutiue acgrūt p̄petatē nō in q̄lz mēbro nec in q̄libz q̄ntitate nō ē q⁹ dicat talē p̄petatē acgri ꝛ acgſitā eē ſolū qñ incepit būor moueri. nā tūc oporteret q⁹ ipe daret cāz q̄re in 3ª die acgrīt colere ꝛ nō flati. Sed vult exēpligra. q⁹ in tpe p̄mi poxiſmi tertiane acgrīt aut in colera aut in mēbris p̄petas q̄ nō bz mouere de ſe 2ª die. ſz ī 3ª. ꝛ hoc p̄ius eſt ꝛbatū. ¶ P. ſi moueretur colera ſcōa die nō eſſet ꝫ inclinatiōnē p̄petatis: cū tūc nō eſſet talis p̄petas: cui⁹ oppoſitū dicit Gētilis. Primo ergo p̄z ex dictis q⁹ bᵉ nō eſt mēs gētilis: cū dicat hāc p̄petatē nō appetere mouere die ſcōa. Dec aūt poſitio dicit q⁹ ſi alia eēnt paria: ita moueret in ſcōa die ſīc in 3ª. ¶ Alia vo poſitio ſupponit

falsuz q̄ vtutes nāl̄r motiue appetāt mouere certa velocitate nō maiorē nā tūc sine dubio nō seq̄ret q̄ dato vacuo simpl̄r positū in illo moueret in nō tpe. ℨ Aristo. 4° phicoꝝ. ⁊ Auer. ℨmēto. 71°. ⁊ ps ℨña. qz si vtus grauis aut leuis simplicis nō appeteret nisi terminatā velocitatē: ⁊ nō maiorē: tunc nō oꝫ q̄ vbi nō ē resistētia infinita velocitate moueat. ¶ Sequit̄ 2° q̄ velocitas motꝰ nō segt̄ proportionē potētie ad resistētiā ꝑ excessuz. ⁊ q̄ ꝓportio velocitatis in motibꝰ nō ē sic̄ ꝓportio ꝓportionū. Et q̄ motiens manēs idē ⁊ resistētia minor nō est cā diuersitatis velocitatis ⁊ tarditatis. ⁊ in sūma doctrina Aꝝ. de velocitate ⁊ tarditate motꝰ piret. ¶ ℨ. hoc dato seq̄ret q̄ ab eadē ꝑpetate illa cola citius mouebit ad putredinē q̄ est magis ꝓpinq̄ termio disponis ꝑus positis causis sufficiētibꝰ ad hūc motū. cū g̃ ingat vnā colerā in duplo plus ꝓpinquare q̄ aliā stabit facilꝰ vnā moueri in duplo: citꝰ alia ad ꝓximādū: ⁊ sic in die scđa: ⁊ nō in ℨ. ¶ 4° sequit̄ q̄ totalis cola inuēta ī corpe tpe p̄mi ꝓximi q̄ nō fuit mota ad putredinē in ꝑ ꝓximo mouet̄ in 2ª: qz in tota acgrit̄ hec ꝑpetas q̄ hoc mō ꝑparat: vt in ℨ° die moueat̄ ad putredinē. ſz hoc est falsuz: qz tūc nunq̄ tertiana vel q̄rtana de colera vel melācolia nāli duraret vltra paroxismos duos: nisi ꝑ noue māe regnationē cū tota mā residua in 2° ꝓximo remoueat̄. ¶ Forte dicit̄ q̄ nō tota mā residua est vnifōmis: nec eque vicina illi disponi: cū qua mouet̄ ad putredinē: ſz aliqua magis vicina aliq̄ minus. iō illa q̄ magis ꝑata est citꝰ mouebit̄: vtputa in scđo ꝓximo. q̄ vo minꝰ tardiꝰ: vtputa in ℨ. ¶ Contra. sequit̄ q̄ multotiēs in talibꝰ casibus nō remaneret mā post primā q̄ mouet̄ vel pauciſſima: ⁊ sic sepe post p̄mū ꝓximū nullus seq̄ret̄. ⁊ sepe scđs eēt minor p̄: cuiꝰ opm̄ norat experiētia vsq̄ ad ꝓximū statꝰ. ⁊ ℨña ps: qz sepe mā est vnifōmis. aut saltē nō tāte diuersitatis q̄n possit eē fcā ꝑparatio in ℨ° aut 4° ꝓximo. ¶ Et si dicat̄ diuersitatē eē tāt̄z vt nō possit eē facta ꝑparatio nisi in plūmis ꝓximis: tūc sequit̄ q̄ fm varietatē difformitatis māe erit varietas tpis motꝰ. Et ℨnr q̄ hec difformitas est cā piodicationis nō ꝑpetas ꝑ quā ℨtinue fiet motꝰ silis alijs deducti. ¶ Ueru. qz credo bas duas opiones a veritate declinare: ⁊ vtriusq̄ rōnes ℨ alterā militare seq̄r opionē īfrascriptā: q̄ vt mihi vr̄ ē veritati: ⁊ mēb̄ auctoꝝ ℨformior.

Premitto ergo ꝓmo q̄ būori vnicuiq̄ imo vnicuiq̄ mixto sunt a nā tributa aliq̄ ad sui tutelā ℨseruatiōez: ⁊ resistēdū causis corrūpētibꝰ. nā eni sicut dat eē: ita dat cōseruātia eē. hec aūt mixtis attributa sunt forª subalis ꝓpria ⁊ ꝑpetas specifica. ¶ Ex q̄b̄ inferꝝ q̄ ꝑpetas specifica būorib̄ attributa nō est ordinata ad motū būoris ex̄ locū suū nālem. neq̄ ad ipsoꝝ putrefactionē. sic̄ nec ꝓpria nec forma sua. Cui cū opposituꝰ Gentilis affirmat: cū dicat colere inesse ꝑpetatē q̄ mouet̄ ad piodicādū de ℨ° in ℨm. ⁊ flegmati ꝑprietatē q̄ mouet̄ q̄rtidie: ⁊ melācolie de 4° in 4m. ¶ Ex q̄bꝰ sequit̄ bis humoribꝰ eē datas ꝑpetates q̄bus moueant̄ ad putredinē: ⁊ ex̄ locū suū nālē. ¶ Segt̄ 2° formas subales eoꝝ silr ordinari in sui corruptionē: cū forª subalis vtat̄ ꝑpetate specifica: ⁊ silr ꝓpione tanq̄ instris. Si g̃ instra q̄b̄ forma vult̄ tēdāt in humoꝝ corruptionē vr multo magis formā subalē eoꝝ tēdere in ipsoꝝ corruptionē: cū instra illa agāt a forma directa. hoc aūt est oino absurdū. ¶ Et hoc ꝑmisso segt̄ q̄ ꝑpetates specifice: sic̄ ⁊ ꝓpiones sūt resistētes piodicatiōib̄ humoꝝ: cū nō possint piodicare nisi moueant̄ ad putredinē ⁊ ex̄ locū suū nālē: q̄ꝝ vtrūq̄ ꝓhibet forª subalis cū ilstris suis intēdēs būoꝝ ℨseruatiōez. ¶ Premitto 2° q̄ velocitas motus ⁊ actiōis insegt̄ ꝓportionē agētis ad passuz. 7° phicoꝝ. cōmēto 35° vbi ingt Cōmē. Uelocitas ꝓpa vnicuiq̄ motui sequit̄ excessū poꝫ motoris sup potētiā moti. Nā ꝓportiones velocitatū i motibꝰ sūt sic̄ ꝓportiōes ꝓportionū potētiarū ad suas resistētias. ⁊ ℨmēto 56° inquit. Uelocitas motꝰ quā hz totū motū ad totū motorē est ſz excessuz ꝓportionis poꝫ motoris sup potētiā moti. Ex q̄ sequit̄ q̄ stāte pitate ex pte agētis ille būor citꝰ mouebit̄ ad piodicādū: cuiꝰ resistētia est mior. Cū g̃ ex q̄rtidiana expietia manifestū sit: ⁊ de intētiōe auctoꝝ supiꝰ oīsuz fuit sanguinē facere febrē ℨtinuā. flā q̄rtidianā. colerā tertianā. melācoliā q̄rtanā. segt̄ q̄ stāte pitate ex pte cāꝝ mouētiū ad putredinē: ⁊ alioꝝ pitate suppolita sanguis cū sua forma ꝓpione ⁊ ꝑpetate minꝰ resistet ceteris būoribꝰ cauſ putrefaciētibꝰ. deide flā. deide cola. deide melācolia: ⁊ ℨnr hi būores fm hūc ordinē resistūt fortiꝰ vnꝰ altero causis mouētibꝰ ipsos ad piodicādū. ꝑ qō accidit ſz varias ꝓportiōes causaꝝ mouētiū ad hoꝝ būoꝝ resistētiā: vt fm plurimū sanguis faciat ℨtinuā. flegma q̄rtidianā. colera tertianā. melācolia q̄rtanā. ¶ Dico notāter ſz plurimū. non eniz est impossibile: ℨmo quādoq̄ accidit ꝑpter varias dispositiōes mēbroꝝ ⁊ humoꝝ hos humores: ⁊ quēlibet eoꝝ posse q̄cunq̄ piodo piodicare. Latitudo. n. vtutis mēbroꝝ ē valde magna cū possit remitti ad ñ gradū. ¶ Silr latitudo q̄titatis humoꝝ possit remitti ad non q̄tū. Et certū est q̄ debilitas est cā ꝑpōnis paroxismoꝝ periodoꝝ. ꝑma q̄rti. tractatu scđo de dīntys febriū. Silr multitudo būoꝝ accelerat periodicationez paucitas retardat. ꝑpter qō accidit colerā multā quottidie ꝓducere paroxismos oio cōsimiles vt nō possit affirmari duplicez esse tertianā. sic̄ aliq̄n ꝑ multitudinē ⁊ ꝓpinquitatē ad coz facit causonē. ¶ Et ecōtra ꝑpter paucitatē cū grossitie de q̄rto in q̄rtū. ⁊ melācoliā aliq̄n facere q̄tanā ⁊ sextanaz. Et sanguinē febres periodicas: fm varias dispositiones mēbroꝝ mittentiū ⁊ recipiētiū: ⁊ sic nō solū accelerari aut retardare paroxismos colericos ītra latitudinem tertie diei. Et silr de ceteris cāis tā mouētibꝰ q̄ resistentibꝰ in colera ⁊ vnoquoq̄ būorū posset exēplificari. Attamē vt dictū fuit fm plūmū ita est q̄ fm varias dispositiones ⁊ ꝓportiōes cārū mouentiū ad būores resistentes fm suas formas cōplexiones ⁊ ꝓprietates fiunt paroxismationes de quibus supra.

His premissis sit hec ꝓma ℨ. ad saluandū cās determinate piodicatōis est necessariū ī vnoquoq̄ būore ponere formā subalē ꝓplexionatem ⁊ ꝓprietatē specificā resistentē cāis mouētibꝰ ad periodicationē vel piodicandū. ¶ Istā ℨnē q̄tū ad primaz ptez ꝑbāt octo rōnes deducte ꝑ pte Bētil. ¶ Quātuz ad scđaz partē. ſ. q̄ hꝫ cāe sint resistentes ⁊ nō actiue hꝫ periodicatiōis. ꝑbat ꝑmū ꝑmissuz nec nō rōnes adducte ꝑ parte Ugonis. ¶ Scđa ℨ. scōm varias ꝓportiōes mēbroꝝ mouentiū būoꝝ ad periodicandū ad ipsoꝝ resistentias fiunt periodi determiate diuerse. ¶ Pro ōclaratiōe huiꝰ ℨnis ⁊ seq̄ntiū est sciendū q̄ cāe mouētes ad periodicandū sunt vtutes expulsiue mēbroꝝ stimulate ⁊ ꝑsentia būoꝝ ledentiū sua multitudīe aut malitia manifesta vel occulta ꝑ qō mouent̄ ad expellēdū eos. aut de ītra venas ad extra sicut in ītерpolatis. aut de venis maioribus ad minores: sic̄ in cōtinuis. ¶ Aliq̄n in cā sūt virtutes attractiue mēbroꝝ ꝑ dolorē aut supfluā caliditatem in eis existēte aut absolutā aut ōtermiati modi sine ꝓprietatis. Et hoc mō caliditas derelicta in mēbris exteriorib̄ post ꝑmū ꝓximū tertiane est cā vt aggregēt nouā colera ꝑ seq̄nti ꝓximo: ⁊ nō flā neq̄ aliꝰ būor. ¶ Aliq̄n in cā est dispō mēbri ḡiantis māz. siue vē generet eaz sic̄ epar. siue mēbrū illud ḡiet corrūpēdo vnū būoꝝ in aliū. vtputa sanguinē in colerā vl̄ meliaz. ⁊ ℞ mō mēbra alia ꝑter epar ꝑpter malā dispōnē in eis existēte gene-

rant humores corrūpēdo vnū humorē in aliū. Et ad has reducit acuitas sensus mēbri nō tolerātis p̄sentiā hūoris nocētis. Est enim cā vt acceleret porism⁹: sicut sensus eius obtusio est cā tarditatis. Iste g̃ sunt cāe se tenentes ex pte mēbroꝝ mouētes ad piodicationē mediate vl' immediate. ¶ Cāe aūt p̄ncipales se tenētes ex pte hūoꝝ sūt resistentia ne humores moueant ex locū suū nāle: ne putrefiāt. et sunt eoꝝ forme p̄lones et p̄petates. Et ad has reducit multitudo et paucitas: grossities et subtilitas: viscositas et ei⁹ oppositū: iter q̃s grossities paucitas et viscositas sunt cā tarditatis porismi. Opposita accelerāt eos.

Ex hoc notato z⁰ p̄missō facil' ōducit ꝯ. Nā vl' velocitates et tarditates motuū iux̄ z^m p̄missū isequūt p̄portiones cāꝝ mouētiū ad suas resistētias: ꝙ piodi diuersi sūt mot⁹ hūoꝝ diuersificati i velocitate et tarditate aut eos isequūt. g̃ piodi diuersi ise quunt diuersas p̄portiones cāꝝ mouētiū ad hūoꝝ resistētias. ꝙ cāe mouētes iux̄ notatū imediate p̄cedēs sūt ipsa mēbra ꝙ varias ipsoꝝ disponēs. igit ꝙ varias disponēs mēbroꝝ mouētiū humores ad piodicādū ad ipsoꝝ resistētias fiēt piodi determiate. ¶ Correlariū. p̄p mioꝝ p̄portionē mēbroꝝ mouētiū ad resistētiā melācolie q̃ sit in alys humorib⁹ ꝙm plurimū tardi⁹ piodicat. deinde colera oib⁹ veloci⁹ flegma. Sāguis aūt post q̃ putrere incepit facit ꝯtinuā donec finiat. ¶ 3ª ꝯ. ꝙm varias p̄portiones cāꝝ extrinsecarū ad humores resistētes seu humoꝝ resistētiā fiūt frequēter piodi ideterminate. Nec ꝯ clara ē tū ex quottidiana experiētia. tū qz cāe extrinsece multo maiores recipiūt varietates sufficiētes ad piodicādū q̃ mēbroꝝ disponēs. Quapp frequētius accidit vt ꝙ carū p̄portiones ad humoꝝ resistētias fiāt piodi ideterminate quo ad diē q̃ ꝙ p̄portiones disponū mēbroꝝ ad humoꝝ resistētias. et ꝫ loquor de piodo ipropē sūpta p q̃cūq; reditu feb. ¶ 4ª ꝯ. expiētia iuētū ē sanguinē ꝙ plm facere ꝯtinuā ꝯclusaz. cla q̃rtidianā colaz tertianā. melancolia q̃rtanā. Nā ois notitia medicinalis inēta est rōne aut expiētia z⁰ canone. c. z⁰ et p̄ metaph⁹. Lū aūt hꝫ nō possint cognosci via rōcinatiōis op⁹ est vt expiētia inuēte sint: ꝙ mioꝝ ē manifesta: cū hꝫ piodicationū p̄ncipales cāe sint occulte. s. foꝝ hꝫ ꝯplones et p̄petates: nec nō p̄portiones mēbroꝝ ad hꝫ resistētias: q̃ via rōcinij cognosci nō p̄t.

¶ 5ª ꝯ. p̄petates idiuiduales in mēbris sunt q̃q; cā determinatoꝝ piodoꝝ. ¶ Hāc ꝯné ꝓbat 5ª rō supascripta facta p parte affir^ōnis de duab⁹ tertianis: que sic se habēt q⁹ porismi p̄me tertiane corrūdēt sibi inuicē. Et sil' paroxismi scōe sibi inuicē in hora inuasiōis duratiōe intēsione et mō terminatiōis. nō aūt paroxismi scōe corrūdent paroxismis p̄me: q̃ nō ē nisi p̄pter idiuidualē p̄petatē in mēbris que sūt minera putredinis māe p̄me tertiane. que p̄petas idiuidualis respicit māz p̄me tertiane sicut p̄petas idiuidualis māe scōe tertiane respicit māz scōe tertiane. ¶ Sil'. iste p̄petates indiuiduales remanēt in materys colericis q̃ stant sub forma cāe aūtis. q̃p̄ vnaquaq; disponit p sequēti porismo ꝙm exigētiā p̄petatū relictarū in p̄mis porismis donec finiant. ¶ Cōtra p̄mā ꝯné arguit. Pro seruādis causis piodicatiōis nō ē neciū ponere p̄petatē specificā. igit ꝛc. añs multiplr ꝓbat. p. qz oēs effect⁹ apparētes reduci p̄t in ꝯplonē et formā subalez. nō est aūt bonuz multiplicare entia sine necessitate.

¶ Scōo. qz hꝫ nō est suba nec accīs. q̃re nō est ponēda. ꝙ q⁹ nō sit accīs arguit: qz 3⁰ ꝯplonū Galien⁹ dicit eā naturā et vniuersaz subaz. ꝯplonez vo eē ex q̃t uoꝝ elemētis. et moyses in epistola de reg. sanit. forma specifica est tota entia. i. suba: nō simplex q̃litas. ¶ P. q̃ nō destruit destructis accidētib⁹ est suba. talis aūt est forma specifica: eo q⁹ mortuo tyro adhuc in carne ei⁹ remanet forma plu

riū a aliū p̄emptiua. Qz vo nō sit suba arguit. naz 3⁰ aīa liū or attractionē fieri p̄petate et q̃litate. ¶ P. q̃ sequit ꝯplexionē est accīs: eo q⁹ aduenit enti in actu: q⁹ aūtē sic aduenit sortitū est nāz accīs: ꝙ forma specifica post cōplexionē aduenit penes Auic. ¶ Cōtra scōam ꝯclonē arguit q⁹ nulla est assignāda determinata piodus respectu alicui⁹ humoris: imo q⁹ libet pōt ifinitis piodicare piodis. añs falsuz. et ña ꝓbat. qz ꝓportio cāꝝ mouentiū ad humoꝝ resistētiā pōt in ifinitū variari: cū possit ytus in ifinitū remitti. sil'r stāte vtute pōt humoris resistētia minui in ifinitū p̄ depditionē quātitatis. ¶ Scōo. ponam⁹ resistētiā melācolie q̃ stat sub forma cause aūtis paulatiz augeri p acq̃sitionē grossiciei aut viscositat': donec i fine mēsis sit equata potētie mouēti ad piodicādū: et tūc segt cū p̄portio potētie mouētis ad resistētiā remittat ad nō gradū: q⁹ ꝯtinue tardius et tardius piodicabit. Lū g̃ p̄m⁹ porism⁹ fuerit q̃rtan⁹. scōs erit q̃tan⁹. terti⁹ sextanus. et sic vsq; ad finē mensis: imo q⁹ in infinitū tarde mouebit aliqua pars huius melācolic ad periodicādū. ꝯsequens falsuz. g̃ ꝛc. Et per similia argumenta facile ꝓbari posset paroxismos ꝯtinue velocitari ponēdo resistētiā paulatiz diminui: vt qz mā ꝯtinue efficiat subtilioz cā mouēte nō variata. aut sit crescere et minui resistētiā. Item sequit q⁹ freq̃nter q̃rtane deberēt in trib⁹ aut q̃tuoz porismis terminari nisi alia mā de nouo gign. añs ꝫ expientiā. et ña declarat. qz tāta ē ꝓportio mouētis ad residuū melie. in scōo tertio aut q̃rto porismo q̃ta sit ad meliam motā in p̄ cū ꝯtinue melācolia digerēdo p̄cedat. Si g̃ potuit mouere p̄mā magis resistentē multo magis poterit mouere reliquā i trib⁹ porismis seq̃ntib⁹. Nec pōt dici q⁹ cā. q̃re ñ moueat sit etherogeneitas māe. qz freq̃nter accidit q⁹ māe nō sint tātū etherogenee: q⁹ possint ad vnifozmitates quādā reduci in trib⁹ seq̃ntib⁹ porismis p̄ digōnem.

¶ Itē ꝫ hāc ꝯné p̄cedūt rōnes facte supi⁹ tā p pte affirmatiua q̃ p pte negatiua. ¶ Cōtra tertiā ꝯnez arg. nos mioꝝ varietates recipiūt cāe itrīsece. s. mēbroꝝ et hūoruz disponēs q̃ cāe extrīsece. s. se tenētes ex pte sex rerū nō nāliū et cārū extrancarū. g̃ q̃ rōne cāe extrīsece sūt frequēter cāe ideterminataꝝ piodoꝝ eadē rōne et cāe itrinsece. ña tz. et assūptū ꝓbat. qz mēbroꝝ et hūoꝝ disponēs sunt variabiles in ifinitū vt fuit ōductū in rōnib⁹ ꝫ secūdaz ꝯné. ¶ Cōtra q̃rtaz ꝯnē arg. segt q⁹ colera deberet veloci⁹ moueri ad piodicādū q̃ flegma. ña ꝓbat. qz stē parit ex pte cāe mouētis colera min⁹ resistit q̃ flegma. tū qz calidioz. tū qz subtilioz. tū qz min⁹ viscosa. et tandem qz magis acuta p̄lis stimulās expulsiuaz. ¶ P. segt q⁹ sāguis deberet tardi⁹ moueri q̃ colera. tū qz viscosioz et grossioz. tū qz min⁹ acut⁹ min⁹ stimulās expulsiuā. tum qz nā de ei⁹ ꝯseruatiōe ē magis sollicita. ¶ Ultimo ꝫ vltimā ꝯnē arg. si ꝓprietates idiuiduales eēnt cā piodicationis seq̃rē. vnū gen⁹ febriū nō posse in aliud ꝑmutari. ña ꝫ experientiā: cū videam⁹ sanguinē in colericā. nec non flegmaticas et colericas in q̃rtanas permutari. cōsequentia facile deduci potest.

Ad rationes suadētes ꝫriū determinatōis nr̄e rīdeo. ¶ Ad p̄mā negādo assumptuz. in formas eni subales nullus effect⁹ reduci pōt immediate cū ipsa sit suba cui nihil est ꝫriū. ois eni actio est iter ꝫria. Neq; etiā in cōplexionē effect⁹ apparētes reduci possunt sicut attractio ferri in cōplexionē magnetis cū multa sint similia magneti in complexiōe q̃ nō attrahūt ferrum. et eo magis quia inuenitur magnes que ꝙm vnaz extremitatem attrahit ferrum scōm aliam fugat ipsum. quaz diuersitatem difficile est reducere in complexionē aut i p̄petatē nisi forte idiuidualē. Itē Mesue in de ꝓlatiōe medicinaꝝ. c. p. vult ytutes medicinaꝝ soluētiū eli-

gẽdo eẽ ꝑpetates specificas.ꝛ ĩ ꝓposito nr̃o quõ colꝫ poterit tardiꝰ moueri seu piodicare q̃ flegma: cũ bẽat valde plẽs manifestas cãs velocitandi piodicationẽ q̃ flegma: vt ps ꝛsideraꝫti. ¶ Ad scõm dõm: q aliq̃ forma specifica est suba.s.illa q̃ dat eẽ rei:ꝛ p quã res est id qõ ẽ. aliq̃ est accĩs q̃ ꝑpius dr̃ ꝑpetas specifica.hec aũt ẽ vna ex potẽtys forꝯ.ppea iest oibus ididuis vniꝰ spẽi:ꝫ aliq̃ aduẽiat enti ĩ actu ꝑz exigẽtiã ꝛplonis. alr difficile eẽt saluare quõ mortuo ꝛpro ĩ carnibꝰ eius remanet ꝑpetas pluriũ aialiũ ĩterẽptia q̃ ꝑ erat.ℏ.n.apte ꝛcludit ipsaz nõ eẽ formã subalẽ neq; eiꝰ potẽtiã.destrueret.n.corrupta forma subali eiꝰ.neq; ẽ eiꝰ mã cũ ipsa de se nulliꝰ sit actiuitatis. q̃re relingẽ q sit accĩs aduenies ꝛpositio. Et ex his ps solutio ad reliq̃ argᵃ ℨ hãc ꝓnez.ꝛ quõ auctores nõ sũt ℨru: q̃rũ alig ponũt eẽ subaz:aliqui accĩs. ¶ Ad argᵘ ꝑmũ ℨ scõaz ꝓnẽ negeẽ ad qõ deducĩ.nec põt aligs hũor ifinit piodis piodicare:ꝛ ꝓĩr negaẽ q ꝓportio cãz mouẽtiuz ad resistẽtiã hũoz sufficiẽs ad piodicationẽ possit in ifinitũ variari.nã ꝫ possit hũor diminui ad nõ q̃tũ:nõ tñ q̃libet pua q̃titas erit sufficiẽs ad piodicãdũ. ¶ Ad zᵐ arᵐ ℨ eãdẽ ꝓnẽ ꝛcedĩ ad qõ deducĩ.ſ.q poxilmi ꝛtinue retardabunt.ſz negeẽ reliquũ ad qõ deducĩ.ſ.q scõs erit gntanᵗ.ℨ sextanᵗ ꝛc.fiet.n.postpositio poxilmoz ĩtra latitudinẽ q̃rti diei:ſz nõ fiet diuersa piodicatio.ꝛ ꝛceditur vlteriꝰ q in ifinitũ tarde mouebĩt aliq̃ ps melãcolie. Ex quo tñ nõ segt q poxilmꝰ in infinitũ tardabĩt. Et ꝛsiʳ ad ꝛfirmationẽ ꝛcedĩt poxilmũ posse ꝛtinue anticipare. ¶ Ad tertiã rõnẽ ℨ eãdẽ ꝓnẽ negaẽ ad qõ deducĩ. neq; in cã solũ est etherogeneitas mãe imo multitudo eiᵒ. dato n.q tota mã est vnifozmis:nõ põt tñ vtᵘ expulsiua totũ vnica vice mouere. magis enĩ resistit mlta q̃ pauca. ¶ Ad rõnẽ ℨ tertiã ꝓnẽ negeẽ assũptũ:imo dr̃ q varietates cãz extrinsecaz sufficiẽtiũ ad piodicãdũ sũt multo maiozes q̃ varietates cãz intrinsecarũ sufficiẽtiũ ad periodicãdũ.nec alique extrinsece:aut ĩtrinsece sufficiẽtes ad piodicãdũ põt ĩ ifinitũ variari varietatibꝰ sufficiẽtibꝰ facere diuersos piodos ꝫ dicẽ. ¶ Ad rõnẽ ℨ q̃rtã ꝓnẽ rñdeẽ q quãtũcunq; colera merito q̃litatũ manifestaz sit facilĩ mobilis ad piodicãdũ. tñ rõne ꝑpetatis specifice magis resistit q̃ flã. ¶ Ad zᵐ ℨ eandẽ ꝓnẽ dr̃ q sanguis rõne q̃litatũ tã manifestarũ q̃ occultaz est patissimᵒ inter oẽs ad putrefactioẽz ꝓcipue cũ putrefactio ĩcepit ĩ aliqua ꝑte eiᵒ:ꝫ nõ sit patioz ad motũ eꝛ locũ ꝑpius ppea facit ꝛtinuã ꝛ nõ piodicã. Nec obstat q nã sit de eo magis sollicita.ĩchoãte nãq; putrefactiõe ĩ aliq̃ ꝑte facile ꝓcedit ad reliq̃s. ¶ Ad rõnẽ ℨ vltimã ꝓnẽ negeẽ ad qõ ꝺducĩ.nã quãtũcũq; ꝑpetas indiuidualis ex aliq̃ hũore putrẽte derelicta sit cã motᵘ silis hũoris stãtis ĩ venis sub forᵃ cãe añtis.tñ ſi ille hũor vteretᵘ in aliud genᵘ hũoris piodicaret hũor exꝑ genitᵘ ℞m exigẽtiã ꝑpetatis specifice sibi acqsite ad itellm suprascriptũ:ꝛ nõ ℞m exigẽtiã ꝑ prietatis idiuidualꝫ ex ꝑ hũore putrẽte derelicte. ¶ Rõnes aũt supius adducte ꝓ opi.Hẽtĩ nõ ꝓcedũt ℨ hãc determiationẽ:imo ſr̃ ꝓ ea:ꝛ plẽs eaz ꝑbãt ꝓnes suprascriptas. Siʳ rões adducte ꝓ opi. Ugonis nõ ꝓcedũt ℨ hãc determiationez: ſz solũmõ ꝑbãt q nõ daꝫ forᵃ specifica: neq; ꝑpetas occulta specifica:aut idiuidualis:actiua aut passiua q̃ itẽdat mouere vno tpe ꝛ nõ alio.

Ego autez nihil hozuz pono:sed pono hꝫ formas ꝛ ꝑprietates resistentes his motibus. Et pono virtutes ꝛ dispões mẽbroz esse causas mouẽtes hos hũores ad piodicãdũ. Et ꝫ varias ꝓportiões horũ mẽbroz mouẽtiũ ad hũores q mouenr̃ fieri diuersas piodos. Et hec opio ꝛsonat oibꝰ doctoribꝰ ꝛ auctoribꝰ scribẽtibꝰ in hac mã siue resoluãt hꝫ motᵒ in mẽbroz varias dispões sicut Hal.siue in hũoz varias dispões sic Aui. Et aliq̃ ipse Hal.ꝛ relig auctores ꝛ doctores. Quapp vr̃ hec opio vitati ꝓfozmioz. Nã vo oia ꝓsonãt:falso cito dissonat vez.ꝑ ethicoz. Et sic dei auxilio ẽ finis hui⁹ questionis difficilis.

¶ Sermo vlis. De signis feb.putredinis. CAP. II.

Significãt febres putredis aduẽtᵘ cãruz antecedẽtiũ eas: ꝛ ꝑprie quando non est in eis causa primitiua.

¶ In caplo ꝑcedẽti Auic.posuit cãs putredis nec nõ cãs diuersitatis feb.putridaz. In hac ꝑte iuꝝ rubricã ponit in gñali signa fe.pu.ꝛ bz hec ꝑs tres ptes. In ꝑª facit illud qõ dictũ ẽ. In zª ex oibꝰ signis ꝛ accĩtibꝰ collectis ponit gñalẽ modũ significãdi eoz. ℨª ponit cãs q̃rũdã accĩtiũ. zª ibi. (Scias q accceptio.) in ꝑn° 4ª.ca.sequẽtis. ℨª ibi. (Dozzipilatio.) in ꝑn° 6ª ca. ꝓria itez ĩ duas. In ꝑª vt dcĩ ẽ: ponit signa feb.pu.in gñali. In zª figª quibus inter se distinguunr̃.scõa in ꝓncipio sequentis capituli ĩ continua. Hoc capitulũ primo bz duas partes. In ꝑª ponit tredeciz collectiões signoz q̃ patebũt discurrendo p textuz.in zª põit duos cañ. zª ibi (Et scias) ĩ fine capli. ¶ Pria collectio signoz ẽ añcessio cãrũ febriũ putridarũ. siue ille cãe sint corꝑe sic opilones repletiones cachochimie. siue fuerĩt ĩcorꝑee: sic cibᵘ ꝛ potᵘ gñatiui mali chimi ꝛ reliquũ regimen disponẽs ad feb. putridas absq; añcessiõe cãe ꝓmitie de pxio q̃ visilʳ potuit eẽ cã efimere. sic exercitiũ forte ꝛ silia. ꝛ ℏ est signũ sat efficaz feb.putride. Posset tñ exponi aduẽtus cãrũ añtiũ.i.corꝑoreaz distinctaz ℨ cãs ꝓmitiuas. ꝛ ꝑprie q̃ nõ est cã ꝓmitiua que verisilʳ sit causa effimere.

Quod si quis q̃reret vtz fe.putrida possit esse absq; cã. ¶ Dꝺz q põt eẽ absq; cã ꝓmitia ꝛ añte:ſz nõ põt eẽ absq; cã ꝛiuncta. ¶ Cõtra pole est hũorẽ putrẽtez educi silʳ cũ vaporibꝰ suis. ꝛ tñ remãere calitatẽ fientẽ in corde cũ nõ subito corrũpaꝫ. ergo ꝛc. ¶ Rñdeẽ q sic nõ subito corrũpit calitas exñs ĩ corde ita hũor putrẽs cũ vaporibꝰ nõ subito educĩ. vñ si aliqd calitatis ĩ corde remãebit educto hũore putrido cuz suis vaporibꝰ illõ ẽ ita remissuz vt nõ sensibilʳ ledat opões. ¶ Ꝑ. dato q sensibilʳ lederet opões nõ ꝺz dici febris cũ ad eẽ febris regraꝫ calitatẽ accẽsaz eẽ ĩ aliq̃ re q̃ sit in corde siue sit cordis suba q̃tũ ad ethicas siue spũs q̃tuz ad effimeras siue hũor aut vapor q̃tũ ad hũorales. Hoc tñ supiꝰ in diffõnis declaratõe sufficiẽter discussum fuit. alr.n.seq̃reꝫ q cuicũq; febri esset ꝛiũcta hũoralꝫ ꝛ effimera cũ in oi febre sit neciuz calefieri hũores cordis ꝛ spũs cũ sit facilĩ hec calefacere q̃ cordis suba. Sz ꝫ in oi febre calefiãt:nõ tñ in oi febre bũt calitatẽ fixã.

¶ Et pulsus ꝛ anhelitus cuiꝰ cõstrictio est velox: quoniã necessitas ad mundificandum est vehemens valde.

¶ Scõa collectio signoz putridaz ẽ velox cõstrictio pulsus ꝛ anhelitᵘ ꝓp necessitatez vehemẽtez mũdificãdi cor ꝛ arterias a fumis ꝛ vaporibꝰ putridis. ¶ Pro cuiꝰ ꝺclaratiõe ẽ sciẽdũ q signũ apud Hal. ꝑ de dr̃ntys febriuz.scaᵒ. Est valde ꝑpriũ cũ cõueniat oi putride ꝛ solum tali. Inquit enĩ. Proprĩũ vo ꝛ inseparabile generis earũ q̃ in hũoribus accendunr̃ febriũ est velocitas sistoles pulsus. Et cũ anhelitᵘ currat curiu pulsus idẽ erit iudiciuz de sistole anhelitᵘ. Uñ superiᵘ Auic.in caplo de signis effimerarum gbus distinguunr̃ ab alys febribus ingr. Et cum ambiguus sit tibi pulsus ꝛ ꝛstrictio eiᵘ scias ex anhelitu. ¶ Sed vt tollanr̃ istãtie q̃ ℨ hoc dictũ Halieni fieri ꝛsueruꝫ quẽ Auic.segt est sciẽdũ q sistolẽ siue ꝛstrictionẽ pulsus ꝛ anhelitᵘ eẽ ꝑpriũ ꝛ inseparabile signũ putridarũ

Tractatus

De signis

ꝛ ꝙ ꝓueniat oīb⁹ ꝛ solis putridis pōt quadruplr itelligi.
¶ Primo ꝙ sistoles sit velox respectu tēpate sistolis. ꝛ hoc mō nō ē ꝑpriꝫ signū putridarū cū ꝓueniat plurimis effimeris ꝛ ethicis in gb⁹ multiplicant fumi plures aut acutiores q̄ in corpe tēpato: q̄re necessariū ē pp cox expulsionē sistolē velocitari in ꝓpatiōe ad sistolē tēpatam.
¶ 2°: ꝙ sistoles sit velox respectu sistolis dispōnis nāl. ꝛ hoc mō etiā nō est ꝑpriū signū febriū putridarū: cū pluribꝰ ethicis ꝛ effi. ꝓueniat sistolē eē velociorē sistole nāli pp fumos plures ꝛ acutiores multiplicari ex actiōe calidi tatis febrilis quā tpe sanitatis. ¶ 3°: ꝙ sit velox respectu diastolis eiusdē pulsus: ꝛ hoc mō est ꝑpriꝫ signū putridaruꝫ: vt in pluribꝰ. Nā fm plurimū in putridis est velocior sistoles q̄ diastoles: pp maiorē nēcitatē mūdificādi fumos q̄ euētādi. nō. n. ꝓtingit oppm nisi in febre vehemēti: sīc causon aut sibi silis pēdēs a mā colica subtili: pauca ꝑpinq̄ cordi ꝛ i casibꝰ silibꝰ q̄ sūt pauciſſimi. ſz i ef. et ethi. ſz plimū ē maior nēcitas euētādi q̄ mūdificādi: q̄ vapores i eis multiplicati ſ̄ pauci ꝛ pax acuti. ¶ Et opm. ñ accidit nisi in paucis casibꝰ: sīc in corde tēpato aut hūido effimeráte. Et q̄ apud medicos ꝓpones ꝙe: vt in plibꝰ habētur ꝙ plibꝰ: possemꝰ dicere apud medicos hoc signū ꝓuenire oībus putridis: ꝛ solū talibus. ¶ 4° mō pōt dici sistolē in putridis eē velociorē q̄ sistoles in alys febribus eē ꝑpriꝫ signū putridarū: ꝛ hoc mō est vex vlr. Nā semp sistoles putridax ē velocior sistole alioꝝ generū febriuꝫ alioꝝ paritate supposita ex pte corpoꝝ febrientiū: ꝛ gradus itēsiōis feb. in gñe suo cū fumi plres ꝛ acutiores multiplicent in feb. mālibꝰ q̄ in imālibꝰ. Et silr posita paritate ex pte regimis ꝛ extrinsecus occurrentium.

Sed contra hāc determinationē instat. Naꝫ sistoles arteriax ordinatur in cordis euētationē: cuꝫ p eā ipellat aer frigidus in cor p eiꝰ euētatione. Et ecōtra diastoles arteriarū in cordis mūdificationē ordinat: cū p eā recipiāt arterie a corde fumos ꝛ aeres factū inutilē. q̄ vbi est maior nēcitas mūdificationis cordis: sīc in putridis diastoles arteriarū oꝫ eē velocior. Et ecōtra. vbi est maior nēcitas euētatiōis cordis sicut i effi. ꝛ ethi. sistoles arteriax oꝫ eē velocior. ¶ Ad hoc respōdet ꝙ sistoles arteriax ordinat in multos fines. ē. n. facta ad expellēdū fumos malos ꝛ vapores malos: ꝛ aeres calefactū ex pores. ꝛ ad expellēdū ſpm̄ vitalē in mēbra: ꝛ ad venas ſpm̄ vitalē: ꝛ sanguinē arterialē. ꝛ etiā ad ipellēdū aerē frigidū in cor: ꝛ sic est ordiata in multos fines: nō tm̄ eque ꝑncipalr. magis eni opat ꝑ cōmodo ꝓpo q̄ alieno: ita ꝙ supposito ꝙ nēcitet arteria mittere i cor aerē frigidū: ꝛ a se expellere fumos malos. Et sint iste necessitates ad modū medicoꝝ eq̄les magis conabit̄ arteria p expellēdo fumū q̄ in expellēdo aerē frigidū in cor: ꝛ sic sistolabit velocius sue ꝓpe necessitati mūdificandi iseruiēs q̄ nēcitati euētādi cordis: nō obstāte ꝙ ad illaꝫ quodāmō ordinet. q̄ ad formā argumēti rndēdo negē ꝓña. Iz eni sistoles arteriax ordinet i cordis euētationē: ꝛ diastoles in cordis mūdificationē: nō tm̄ segt ꝙ exīte i corde maiori nēcitate mūdificatiōis q̄ euētatiōis: diastoles arteriax debeat eē velocior q̄ eax sistoles: imo sistoles arteriarū ē velocior q̄ eax diastoles pp maiorē nēcitatē ꝑpaꝫ mūdificādi q̄ euētādi. Et silr segt ꝙ sistoles cordis oꝫ eē velocior q̄ diastoles eius vnoq̄ ꝝ istoꝝ mēbroꝝ iseruiēte magis cōmodo ꝓpo q̄ alieno.

¶ Et est caliditas mozdicativa nō suavis sicut est caliditas effimere febris.

¶ Tertiū sigꝫ ꝙ calitas putride febris ē mozdicativa: nō suavis sīc calitas effi. ¶ Pro q̄ sciēdū ꝙ mozdicatio caliditat̄ ex 4°r cāis ꝓtigit. ꝑ: q̄ ītēsior. 2°: q̄ velociꝰ iprimēs 3°: q̄ i subo magis dēso. 4°: q̄ siccitati ꝓiūcta. ¶ Ex q̄ segt ꝑp bas q̄ttuor causas caliditatē putride eē mozdaciorē q̄ effimere. ꝛ caliditatē ethice inter bas mediā.

¶ Et plimū gdē febriū putredinis añcedit balmeliletu. Et balmeliletu gdē ē dispō cui admiſceť calitas nō ꝓueniēs ad boc vt sit febris.

¶ Dic ponit q̄rta maneries signoꝝ: vel collectio fc. putr. ꝛ hꝫ hec ꝑs 4°r ptes. ꝑ ponit gd nois hꝰ dispōnis significāt feb. putridā. 2° ponit gd rei. 3° declarat q̄ accūtia buic dispōni ꝓiūgant. 4° ponit qñ icipit feb. post hāc dispōnē. 2ª ibi. (Et almeliletu.) 3ª ibi. (Et associatur.) 4ª ibi. (Cū igit accidit.) ¶ De pª pte dic ꝙ dispō añs ſz plimū febres putredis ē almeliletu. ꝛ a Rasi. 17° ītinētl. c. 2° vocat almelia aut almelidia. In 2ª pte describēs eaꝫ dic ꝙ almeliletu ē dispō cui admiſceť calitas nō ꝓueniēs ad ℔ vt sit feb. ꝑpter paucitatē lesionis. Ex q̄ textu alig elicīunt ꝙ almeliletu est gd aggregatū ex mala ꝓpone mala ꝓpōne mala vnitate cui admiſceť calitas nō ꝓueniēs ad boc vt sit febris pp paucitatē lesiōis: ſz sit solū neutralitas feb. isensibilr ledēs opatiōes. ¶ Alij āt alr exponūt hūc passū ꝛ meli⁹ ꝛ ꝓformi⁹ mētib⁹ auctox ꝙ almeliletu est dispō cui admiſceť calitas nō ꝓueniens ad ℔ vt sit febris. i. i cui⁹ qditate icludit vt nō sit febris: ſz neutralitas febris. i. calitas ꝑter nāz isensibilr ledēs opōnes. ꝛ hec est mēs Rasis. 19. ītinētis capło 2° q̄ dixit eē ipaꝫ febrē quā ꝛ ꝙ añcedit febrē. est. n. neutralitas occidētie i febrē ꝛ ꝙ segt febrez. q̄ est neutralitas cōualescētie. Et ex bis segt oēm febrē icipientē post ꝑncipia gñatiōis ꝛ ad salutē terminandā añcedit ꝛ segtur almeliletu.

Sed contra. nā Auic. stati dixit ꝙ plimuꝫ febris putredis añcedit almeliletu. q̄ ñ ſp almeliletu añcedit febrē. ¶ Ad ℔ rndet de ītētiōe Hal. ꝑ de creticis ca°. 6°. ꝙ oēz febrē icipientē post pnª gñatiōis ꝓcedit almeliletu. ſz aliq̄ febres sūt ita cito icidētes sīc pestilētiales sīrocha omotena aut augmastica causōes. ꝛ sīles ꝙ almeliletu pp brevitatez eius nō ꝓcipiť. Silr est aliq̄ ita remissa vt non ꝓcipiat sīc q̄ añcedit effimeras veras. Aui. itaq; itendit ꝙ almeliletu manifestū fm plimum antecedit febrez licet nō semper.

¶ Et associať ei lassitudo ꝛ pigritia ꝛ alices ꝛ salt⁹ ꝛ ꝓmotio sōni ꝛ vigilie ꝛ ꝓstrictio anbelitus ꝛ tēsio venax ꝛ bipocūdrioꝝ ꝛ doloꝝ capitis ꝛ pulsatio capitis. Cū ergo plōgat fac cadere in febres putredis aut fac accidere debilitatez ꝛ citrinitatē coloris. ꝛ q̄ñq; associant almeliletu añcedēti febres multitudo supfluitatis ꝛ mucus nausea ꝛ vrina plima ꝛ egestio plima putrida ꝛ gravitas capitis ꝛ excitatio et accidit frequētia in pulsu nō a cā extrinseca: immo ex labore aut ira aut alijs.

¶ Dic ponit. 16. accūtia q̄ associant almeliletu. ¶ Primū est laxitudo maxie extēsiua q̄ ē tristis sensatio i musculis cū tentať motꝰ accūs pp hūores aut vapores grossos in ipsis. ꝛ de hac logť affoꝛisꝰ scōe pticle. labores spōtanei narrāt morbos. ¶ Scōz ē pigritia. i. ieptitudo ꝛ difficultas ad ichoādū ꝛ ītinuādū motū pp lassitudinem ꝛ cām eius. ¶ Tertiuꝫ alices. i. extensio brachioꝝ pp vapores stimulātes expulsiuā eoꝝ. ¶ Quartū est saltus. i. motus mēbroꝝ q̄si subitus ꝛ ordinatus pp humores ventolatos in musculis eoꝝ. ¶ Quintuꝫ est cōmotio sōni ꝛ vigilie. i. permutatio somni ꝛ vigilie a dispōne naturali: qō pōt eē vel q̄ sōnus est lōgior aut ꝓfundior. aut vigilie ꝑmixtus nō purus: ꝛ sic vigilia sit longior ꝛ acutior. i. a sōno distan

tiot.aut sono pmixto fm veritatez dispōnis humox qui sunt in almeliletu:z vapox g ab eis eleuanť. Et hic accipio vaporē vt est cōis ad fumuz z vaporē ꝓprie sumptū. ¶ Sextū est cōstrictio anhelitus.z p hanc itellige etiaz difficultatez eius:z quācūqz notabilē pmutationē eius a differētys z dispōnib⁹ nālibus ad differētias z dispōnes nō nāles que sequunť repletionē partiuz pectoris humorum vētositates aut vapox. ¶ Septimū est extēsio venarū z hypocōdrioꝝ ex cadē causa. ¶ Octauū. dolor capitis:z pulsatio eius ꝓpter motū humox:aut vapox:aut ventositatē ad caput faciētē ꝑz plurimū dolorē extēsiuū aut pulsatiuuz. ¶ Alia tñ lra dicit dolor epatis z pulsatio capitī z pēdēt ab eisdē causis q̄rū q̄dā tendūt ad epar: q̄dam ad caput. fit enī dolor extēsiuus a repletiōe supflua extēdente:siue sit humox:vapox:aut vētositatū. Dolor autē pulsatiu⁹ a caliditate supflua:qñqz tñ dolor est grauatiuus qñ mā est in mēbro sicut ī epate nō sentiēte p se: sed p pāniculū suspēdētez. ¶ Nonū. qñ almeliletu ꝓgatur facit ex nō putridis cadere in febres putridas calore magis exacuto. Aut ꝓpter ītēsionē:aut ꝓpter humidi exiccationē. Aut facit cadere in febres putridas:cū prius esset solū neutralitas.nō qdē ꝓpter intēsionē aut cremētuz almeliletu fm se:ſz ꝓpter paucitatē resistentie vtute debilitata.aut facit accidere debilitatē in vtutib⁹ nālib⁹: digestiua p̄cipue:siue ledat eas sensibiliť siue insensibiliť. Et hoc est decimū signū. ¶ Undecimū.qz facit citrinitatez colozis pmutādo sanguinē:vel faciēdo gñari sanguinez nō ita bonū:z cui colera est pmixta. ¶ Duodecimuz. qñqz associať almeliletu antecedētis febrē ad differētiā almeliletu sequētis febrē multitudo supfluitatis.z p.i. mucus:z nausea idest humoz repens ad stomachuz nauseare facines: vrina plurima: z egestio plurima putrida. que oia ꝓtingūt ꝓpter p̄sentiā maloꝝ humoꝝ z malā digestionē:ꝓpter quas multiplicanť supfluitates aliqñ in cerebro:z fit multitudo mucoꝝ.z aliqñ in stō fit nausea: z forte vomit⁹:z multiplicať vrina ꝓpter debilitatez digestiue epatis:z egestio plurima fetida ꝓpter multas supfluitates reseratas in pma digōne:cū cib⁹ nō bene trāsmuteť:z qz in almeliletu est caliditas ꝑter nām: ſz nō sit febris addiť fetoz in egestiōe.-pōt etiā esse qñ ante morbi initiū alique ptes maloꝝ humoꝝ deriuanť ad itestia: que ibi recipiētes aliquē modū putredinis augēt quātitatē fecis z fetorē:z hoc habeať ꝑ vno signo sūpto ab exi stētib⁹. ¶ 13^m est grauitas capitis eius: cā ꝑz ex supra scriptis. ¶ 14^m est excitatio.i.dispositio in facie similis dispositionis faciei hois excitati a lōgo sōno:in quo ptes circa oculos sūt inflate ꝓpter vapores illuc eleuatos: ꝓpter lōgum sōnū nō resolutos.z ista dispō est silis cacesie euenies ꝓpter defectū digestiue epatis: ꝑ quē fit nutrimentuz valde vaporosuz. ¶ Decimūqntū est q accidit frequētia in pulsu:nō a cā extrīseca.s.fortī z incōsueta: īmo ex labore aut ira pua:z silib⁹ puis cāis ꝛsuetis: ex qb⁹ nō ꝛsueuit pulsus tpe sanitatis frequētari:z nō ē ablq cā:cū almeliletu sit calitas ꝑter nāz excedens calitatē nālem. Quidā tamē exponūt ly īmo ꝑ sic:vt sit sensus q accidit frequētia in pulsu:nō a cā p̄mitiua:sicut ira aut labore.z pōt tolerari: qz cū sit vtus grauata z necessitas aucta pulsus frequentatur.

¶ Cū ꝙ accidit ī eo coartatio: tūc iaz venit porism⁹: z coartatio qdē ē submersio pulsus z paruitas diuersi i quo accidūt pulsationes magne fortes: z nō est velocitas eius fortis.

¶ In ista pte ostēdit qñ post almeliletu initiat febris: z q̄ sint signa distiguētia initiū feb.ab almeliletu: z dic duo.

¶ Primū: q qñ accidit coartatio in pulsu: tūc iaz venit porism⁹.z hoc vex ē si feb.illa sit putrida:nō tñ cōtinuaꝛclusa:qz illa nō ht excrescētias neq; porismos. ¶ z⁰ describēs coartationē pulsus q coartatio ē submersio pulsus:z punctas diuersi.i.puitas cū diuersitate. Et itaqz pulsus coartat⁹:pulsus submersus pu⁹ z diuersus in q̄ accidūt pulsatiōes magne z fortes:z nō ē velocitas ei⁹ fortī. Nā vt ē apō Hal.i ꝛmēto pulsuuz.ꝛmēto.i.4.⁰ aggrauata vtute pp vehemētē pugnā iter vtutē z morbū fiunt pulsus diuersi:itra q̄s sūt pulsatiōes aliq̄ fortes z magne. Et si vt⁹ sit multū debilis p aggrauatiōez pcussiones fortes sūt valde parue.i vtutib⁹ aūt dissolut̄ semp ꝓcedit pulsus debilitādo:nisi aliqñ ageret ꝑz vltimū conatū. nō āt ē velocitas fortis:qz nōdū additio multa facta ē in calore.Hal.n.ꝑ de dīys feb.c.8.describēs.pulsuz coartatum quē ipse appellat ꝑstrictū dixit q ē puus z iequalis nihil plus addēs in ei⁹ descriptiōe. Auicē. tñ ꝑter hec addidit duo.p^m q ī ipso accidūt pulsatiōes magne z fortes .z z^m q velocitas ei⁹ nō ē fortis. ¶ Credo nō fuisse intētionē Auic. hec duo debere poni in descriptiōe pulsus coartati.sed voluit hec frequēter ꝛcomitari pulsuz coartatū.

Solet queri vtrū semp in p̄ncipys febriū putridarū fiāt pulsus veloces. Et videť q sic de itentōe Hal.ꝑ de dīntys febriū.ca?8. ¶ Et rōne argf:cū sit necessitas aucta respectu dispositiōis naturalis. ¶ In oppositū est Auī.in ca⁰. de flatica.z Auer.q̄rto colliget. Et Hal.z⁰ de crisi.z de signis q̄rtane. ¶ ꝑ.in syncopali qñqz sunt pulsus parui tardi z rari. ¶ Pro solutiōe p̄mittendū duplex ē p̄ncipiū.qdā exclusiuū qdā iclusiuuz febris.qd sit vtrūqz ꝑz. ¶ Quo p̄missō dī ad dubium de itentiōe Thome de garbo q in p̄n⁹ exclusiuo febris sunt aliqñ pulsus parui tardi z rari. Nam in hac tpe coz multotiēs z alia mēbra interioza sunt frigidioza q̄s in dispōne nāli sic in syncopali būozosa flatica z q̄rtana. Sz in p̄ncipio iclusiuo feb.pulsus semp sunt veloces nisi virtus sit aliūde debilitata ꝑterquā merito febris.qz nō obstante q vtus sit aggrauata a mā.tñ qz nō est notabiliter debilitata potest velocitare pulsum.

Ego autem credo ēt in p̄ncipio inclusiuo febris posse pulsū esse tardiorē q̄s in dispōne nāli. Nā cōtingit hoiez syncopizari in p̄n⁰ tā vli q̄ pticulari febris.quapp multū debilitata virtute nō poterit satisfacere necessitati ꝑ velocitatē. assumptū manifestuz est tā in syncopali minta q̄s būozosa in q̄ pōt accidere syncopis ēt in ꝑ paroxismo:z tñ hec debilitas accidit soluz merito febris z māe eius. ¶ Et ꝛfirmať. qz pōt mori in hoc p̄n⁰. ¶ Preterea ꝛtingit in p̄n⁰ inclusiuo coz esse fridius q̄s ī dispōne nāli vaporib⁹ nō putridis eleuatis a flate vitreo ad coz existētib⁹ plurib⁹ q̄s sint putridi sic in empiala in q̄ interioza frigēt. In B.n.casu z silib⁹ coz ē min⁹ actu calin q̄s in dispōne nāli. ¶ Nec pōt dici q qñ coz z iterioza sūt frigidioza q̄s ī dispōne nāli: tūc nō ē febris.sic.n. empiala nūq̄ eēt febris ꝛ Auī.z ceteros. Dictū āt Hal.adductū in p̄n⁰ qōnis sonans ꝛriū veritatē habet in plib⁹.

¶ Sed diuersitas in p̄ncipio z in augmēto ē ex ꝓpriet̄atibus significātibus putredinez: q̄ꝛuis non appareat ī tertiana pⁱma apparitiōe pro-ꝑter leuitatem materiei.

¶ Dic ponit ꝛ⁰ collectio signoꝝ z ē q diuersitas pulsus ī p̄n⁰.z in augmēto ē de signis ꝓpꝛys feb.putride q̄ꝛuis hec diuersitas nō appeat ī tertiana q̄rtū in alys febrib⁹ pp leuitatē māei. ¶ Pro q̄ sciēdū q hec diuersitas ē in p̄n⁰ pp suffocationē calozis z ī augmēto pp nō eē mās vniformiter calefactā.ſz in tertiana pura fit minoꝝ hec diuersitas. qz mā est leuis:subtilis:parū aggrauās virtutē.z cuiz hoc cito vniformiter inflāmabilis.

¶ Et de signis quidē q̄ febris sit putrida ē euacuatio periodi p̄mi sudoris ⁊ humectatiōis. effimera enī est ecōtrario illi⁹: ꝫ in initio sit in tertiana ꝓpter leuitatem p̄dictā: si tamē effimera nō permutatur ad putredinē. Et quando fuerit augmētum eius nō p̄mixtum: nō proportionatum: nō simile.

¶ Hec est sexta collectio signoꝝ. In hac parte dicit duo īdigētia expōne. ¶ Primū q̄ de signis q̄ feb. est putrida est euacuatio p̄iodi p̄me sudoris ⁊ hūectatiōis. i. q̄ p̄ma p̄iodus putride terminat̄ sine sudore humectatiuo simili sudori nāli: vt supi⁹ dictū fuit ī. c. de signis effi. ꝫ in p̄n⁹. ita sit ī tertiana ꝓpter leuitatē p̄dictā. q̄ in tertiana. s. pura ꝓpter leuitatē subtilitatē mās: ⁊ ei⁹ paucitatē accidit aliq̄n sudor silis illi: q̄ est in effimera: saltē in paucitate: ꝫ nō in alys ꝯditionib⁹ cū sit magis acut⁹. ¶ Scōus modus exponēdi hūc passū est: q̄ de signis q̄ febris ē putrida: est euacuatio p̄iodi p̄mi sudoris ⁊ humectatiōis. i. q̄ p̄ma p̄iodus p̄me termiat̄ cū sudore humectāte copioso q̄ aliq̄n accidit ꝓpter multitudinē mās ei⁹. ꝪZ effime. est ecōtrario eius: q̄ termiat̄ cū sudore pauco sili sudori nāli: ⁊ etiā aliq̄n tertiana terminat̄ cuꝫ sudore sili sudori effimere. In hoc enī ab alys putridis aliq̄n tertiana pura excipiť. (Si tñ effimera.) hoc est scōꝫ idigēs expōne. ⁊ intēdit q̄ hec que dicta sunt de effimera vā sunt si effimera nō mutat̄ ad putredinē. i. ad febrē putridā. Cui⁹ nō p̄mutatiōis signa sunt tria. ¶ Primū. q̄n nō fuerit eius augmētū p̄mixtū ex dispōne p̄ncipij que est caloris ꝑfūdatio: ⁊ caloꝛ ꝓcedēte intēdēdo in oibus mēbris. nā q̄n effimera p̄mutat̄ ad putridā apparet p̄ calozis ꝑfundatio cū coartatiōe pulsus: postea pulsus subleuatio: ⁊ caloris ꝓcessus: ⁊ intēsio p vniuersuꝫ corpus. hoꝝ ḡ̃uatio significat q̄ nō p̄mutat̄ ad putridā. ¶ Scōꝫ signū nō permutationis est q̄n augmētū nō fuerit nō ꝓportionatū. i. fuerit ꝓportionatū. Nā augmētū effimere q̄ nō p̄mutat̄ ad putridā vniformiter intēdēdo ꝓcedit. nō. n. fit diuersitas ex pte etherogeneitatis mās. ſ. in partib⁹ augmenti putridarū: in q̄b⁹ aliq̄ apparēt stationes: ⁊ nō fit vniformis intēsio caloris. ¶ Tertiū signū. q̄n augmētū nō fuerit nō sile p̄ncipio. i. fuerit sile p̄ncipio. q̄z in effi. que nō p̄mutat̄ ad putridā augmētū in caloꝛ simulat̄ p̄ncipio. ꝫ q̄n p̄mutat̄ multū dissimilat̄ cuꝫ post calorē p̄ncipij effi. absq̄ pulsus coartatiōe appareat postea caloris occultatio cū pulsus coartatiōe: ⁊ postea subleuatio pulsus: ⁊ caloris cū acuitate. ¶ Aliter possum⁹ exponere q̄ hec tria signa: sunt signa p̄mutatiōis effimere in putridā. ¶ Primus enī signū est: q̄z augmētus proximi est distinctū a p̄ncipio: nō aūt est sibi p̄mixtū. Dicit enī p̄mixtū cū p̄ncipio q̄n modus caloris p̄ncipij ⁊ augmēti parū differāt. Uel dī p̄mixtū: q̄z subito ascēdit nullā faciens morā. ¶ Silr augmētū putride ē nō ꝓportionatū. i. nō seruās ꝓportiones in partib⁹ suis mō supius exposito. ¶ Et tertio augmentū nō fuerit sile p̄ncipio mō supius exposito. naꝫ fm hāc vltimā expositionē duob⁹ vltimis signis ly nō semel additur: sed in prima bis.

¶ Et plixitas augmēti iterꝫ significat q̄ ipsa est putrida: ⁊ additio pulsus ī magnitudie fm p̄cessionē significat augmentum.

¶ Dicponit septimaꝫ collectionē signoꝝ: ⁊ duo dicit. ¶ Primū. q̄ plixitas augmēti significat q̄ ipa est putrida. nā augmētū effimere nō transit duas horas: vt dixit Auic. supius in. c. de signis effimere in gñali. ⁊ causa ibidē dicta est. ¶ Scōm q̄ augmētū cognoscit̄ p̄ additionem pulsus in magnitudine fm ꝓportionē. ſ. arismetricā. hoc enī verū est ꝫ plurimū ꝫstāte vtute deductis accidētalibus ipedimētis. Et cuius aliq̄n cōtingat ꝓtrariuꝫ sicut in flegmatica ⁊ plerisq̄ alys in quibus nō vniformiter pulsus magnificatur in augmēto. hoc tamē verū est q̄ pulsus magis vniformiter magnificat̄ in toto augmento q̄ꝫ in alys tēporibus: vt patet intuenti.

¶ Amplius autē est iterpolata icipiēs cuꝫ rigore aut horripilatione: ⁊ dimittit fm plurimuꝫ cum sudore ⁊ humorositate: ⁊ resoluit̄ cū paroxismis: aut est iseparabilis cuꝫ tepore.

¶ Ponit octauā collectionē signoꝝ dicēs: q̄ febris putrida differt ab effimera ⁊ ethica: quia si est interpolata incipit cum rigore ⁊ horripilatione. ſupplete aut frigore: ⁊ dimittit fm plurimū cuꝫ sudore aut humorositate. i. sudore multo: aut pauco: ⁊ resoluit̄ cū paroxismis. hec aūt tria simul nō reperiunt̄ in effimera: aut ethica. si autē sit putrida inseparabilis est fm plurimuꝫ cum tepore: idest remissione inter vnaꝫ exacerbationeꝫ ⁊ aliaꝫ. fm plurimuꝫ dico ꝓpter sinochaꝫ que est omnino sine tepore: ⁊ ꝓpter causonesꝫ que est sine tepore manifesto.

¶ Et nō ē silis effimere in vria ⁊ pulsu ⁊ cōplemento mūdificatōis ⁊ quiete accītiuꝫ.

¶ Ponit nonā collectionē signoꝝ dicens q̄ differt putrida ab effimera in vrina. q̄z in ea est parū p̄mutata a dispositione nāli sed in putrida magis. ¶ Itē in pulsu. q̄z in effimera fm plūmū est magn⁹ velox ⁊ frequēs absq̄ coartatiōe ⁊ diuersitate ⁊ debilitate. ꝫ in putrida est frequēs diuersus debilis coartatus. in ethica vo est diu⁹ pariuus manēs fm habitudinē vnā. De pulsu tñ dictū est ꝫtū oz in signis gñalibus effimerarū. Item differt ab effimera in cōplemento mūdificatiōis. naꝫ post paroxismū effime re subsequit̄ vera quies. nō ita post paroxismuꝫ putride. Nam fm plūmū vapozes ⁊ mā nō integre resoluunt̄. Itē imediate post effimerā accītia sicut dolor capitis. ⁊ silia integre sedant̄: nō ita post paroxismos putride. q̄z remanent vapozes grossi q̄ non ita resoluunt̄.

¶ Et plurimū q̄dē putride sunt accītia plima: ex siti et dolore capitis et nigredie ligue: et ꝓprie apud statū et multiplicat̄ ingetudo ex angustia et agitatōe vehemēti quā fac̄ pugna materiei: ⁊ virtutis. q̄nq̄z enī elevat mā: ⁊ quādo q̄ꝫ cōsurgit virtus. Et pulsus simil̄r q̄nq̄z tendit ad magnitudinē et fortitudineꝫ: et q̄nq̄z ad parvitateꝫ et debilitatē et coartationeꝫ.

¶ Hic ponit decimā collectionē signoꝝ ⁊ est sumpta ex accidētib⁹. accidētia nāq̄ seua multiplicant̄ in putridis sicut est dolor capitis nigredo ligue ⁊ ꝓprie tpe stat⁹ q̄n. ſ. vapozes ⁊ mā sūt magis acuti mā magis calefacta ⁊ multiplicat̄ ingetudo ex angustia ꝓp nocumētū oris stomaci sequēs raptū mās ad ipm. Itez multiplicat̄ ingetudo ex agitatiōe vehemēti sequēte pugnā inter vtutem ⁊ mām. Nam q̄nq̄z mā vincit q̄nq̄z vtus. ⁊ virtute vincente pulsus magnificat̄ ⁊ fortificat̄. Et ez vincēte mā pulsus debilitatur ⁊ parvificat̄. hꝫ aūt accidentia non accidunt in effimeris neq̄z in ethicis.

¶ Duricies autez fit q̄nq̄z ⁊ nō opꝫ semp vt sit nisi sit cū feb. apa durū in quocunq̄z mēbro sit. Aut apa in membro duro ꝯ̄uis nō sit durum: Aut iam acciderit potus aque frigide: aut aliquid aliud de illis que īdurant pulsum de illis

que dicuntur in libro pulsuum.

¶ Dec est vndecima collectio signox.t vult q pulsus durus nō appropiaī putridis ꝫ accidit pp cās quas ponit. Et ponit eas Haī.z?de dñrys feb. Nō eni accidit solum qñ apa durū ē in aliquo mēbro:qōcūq; mēbr sit illō:siue durū siue molle. Aut qñ apa est in mēbro duro q̄uis apa nō sit dur.ꝫ segtur aliqñ potū aq̄ fride aut aliā cām de illis que dicunt in libris pulsuū. Sūt eni pter has plurie alie iter q̄s est siccitas mēbrox sequēs etbicas.pterea duricies pulsus etbicis appropaī.t i ß dzīt a putridis t effi°.

¶ Diuersitas aūt in pncipio t augmēto ē ex p pteritatib⁹ feb.putride t de significationib⁹ ei⁹ fortib⁹ q̄uis nō appareat i tertiana fm plm pp lenitatē materiei:t dur non fit pulsus fortis t non sit velox velocitate p̄dicta.tunc febris adhuc ē effimera t nō pmutaī ad putredinē.

¶ Dec est iz⁹ collectio signox.t dic̄ p.q diuersitas pulsus in pn?.t in augmēto sequēs variū modū se bīdi calozis q̄ ad pn^m t augmēt:ū pticulare necnon variū modū se bīdi māe penes digōnē t cruditatē quo ad pn^m t augmētū vl'e est de signis ppriis putridarū p q̄ distinguunt ab effimeris t etbicis. In pn?.eni pticulari pulsus ēt coartat⁹ pp calozis suffocationē sub mā t augmēto dilataī cū caloz expandit. Silr ceteris paribus mā exīte cruda sic ē in pncipio vl'i pulsus nō ita dilataī t expandit sicut in augmēto mā exīte manifeste digesta tāta diuersitas non appet in tertiana in pn?.t in augmto q̄ta in alijs pp māe subtilitatē. ¶ Alr pōt dici q diuersitas ō q̄ h logtur ē diuersitas calozis cuz caloz pncipy magis diuersificet a caloze augmēti in putridis q̄s in effimeris aut etbicis. ¶ Dic̄ z?.t cū nō fit pulsus fortis t nō sit velox velocitate p̄dicta.ſ.magna tūc febris adhuc ē effimera t nō pmutaī in putridaz .q.d.q qñ fit fortis t velox tūc pmutaī ad putridā. ¶ Cōtra. in effimera ē vtus fortior q̄s in putrida q̄ facit pulsuz fortē.igit fortitudo ñ significat trāsitū i putridā. ¶ Quidā faciūt lr̄az affirmatiuā. Et dū fit pulsus fortis t nō fit velox t̄c. ¶ Alij dicūt q ꝫ vtus sit fortior in effimera q̄s in putrida:tū qz nō ē ita necessitata nō facit pulsuz sic fortē. Nā nāles vtutes necessitatē aliquā assumētes fortius opant ꝫ iterio x. ¶ Alr dr̄.q vtus est ve fortior in effimera q̄s in putrida.attū i putrida ē appareter fortior.nā magnitudo cū velocitate faī vt pulsus appeat fortis ꝫ fortitudo ea nō iudicet p magnitudinē t velocitatē:ꝫ p pulsationes fortes ꝫstātes t pseuerantes.

¶ Et est vrina in pncipio indigesta aut paruz digesta t fortasse est acuta.

¶ Dec est.iz⁹ collectio signox.t dic̄ q in pn?.putridax est vrina īdigesta aut parū.i.occulte digesta. t fortasse ē acuta aut mordax t acuti odoris. ¶ Dic nota p.q pn^m nō excludit occulta signa digōnis. ¶ Nota z?.q ꝫ aliqñ in pncipys putridax appareāt manifesta signa digōnis sic qñ febris icipit a mā digesta aut qñ ypostasis nō deciditur a mā faciente febrē.tū fm plm in pncipys putridarū ē vrina indigesta. Et econtra in effimeris fm plm apparet digesta t pauce tinctura t mordacitatis. ¶ Et scias q a febribus acutis ificiētibus raro fit euasio nisi cum contractiōe membri.

¶ In pñi pte Auic.ponit duos canones. quorū pmus est iste q a febribus acutis.i. velocis terminatiōis iterficientibus in q̄bus apparēt signa mortalia raro fit euasio nisi cū ꝫctiōe mēbri.i.cū ipedimēto mot⁹ alicui⁹ mēbri siue illud ipedimentū sit ꝫctio q̄ ē spasmus siue ipedimentū alterius generis. ¶ Cā dicti:qz apparentib⁹ signis mortalibus vtputa sumptis ex multitudine māe aut malignitate t inobedientia māe cū debilitate vtutis si debet sequi euacuatio.opz fm plm vt mā cretice pmutetur ad aliqō mēbrū.nō eniz ē virtus sufficiens crisi pfecta ipsaz eūare que mā deriuata ad illud mēbrū facit apa malignuz sui multitudine aut malitia:qō erit cā ipedimēti motus illi⁹ mēbri. Apata.n. t vlcera cretica sunt fm plm valde maligna t difficilis curatiōis. 4°. ārti.tractatu 3?. Et hoc vidi i dño malatesta de cesena t in plerisq; alijs. ¶ Dixit āt raro.qz ex cōditionibus īdiuidualibus aliqñ mirabiles p̄cedūt effectus inopinati aliqñ ad bonū aliqñ ad malum. Uñ fit aliqñ vt nulla p̄cedente digōne fiat crisis pfecte eūonis. hāc autez sniam accepit Auic. ex Dyppocrate z? pnosticox sup illo vbo. vt si labor.t illa fm translationē arabicā.exiture autē que ī pedibus.

¶ Et qñ alleniaī febris post getē apatis i pleuresi t silib⁹.tūc scias q de mā remāsit aliqd t q materia declinat ad locū vbi apper dolor.

¶ Dic ponit scdm canonē.t est sensus q quando alleniaī febris post quietez apatis sic in pleuresi t silibus apostematib⁹ ītrinsecis in q̄b⁹ fit sedatio febris t dolozis p resolutionē māe.nō tū integra:est signū q remāsit aliqd ō mā sub forma cāe antis.t q mā illa declinat ad locū vbi apparet dolor. Propterea.videm⁹ aliqñ apata ītrinseca post eox sedationē diu plōgari.t silr febres ipsa sequētes.qō puenit aut qz mā q̄ remāsit est grossa iepta resoloni: aut qz mā anis trāsit in cōiūctā. ¶ Alr pōt exponi q qñ alleniaī febris post getē apatis:sic in pleuresi t silib⁹ apatib⁹ ītrinsecis t dolor fit in aliq̄ alia pte.scias q dē mā remansit aliquid.qz non fuit in totuz resoluta. sed pars eius est permutata ad locū vbi apparet dolor.

¶ Signa febris inseparabilis. CAP. III.

Nī cōtinua est diuersitas pulsus q̄ est fm febrem apparens valde. t est in plurimo eius non habens ordinem neque pondus.

¶ Post q̄s Auic.in p̄cedēti ca°.posuit signa febriū putridarum in gñali.hic magis in spāli ponit signa gb⁹ abinuicez distinguunt. t p̄ ponit signa febris ꝺtinue: gb⁹ ab iterpolata distinguit.in z^a pte ibi (Febris q̄ ē) ponit signa gb⁹ colerice sanguīee flatice t melice abinuicē distinguunt.

¶ Prima diuido in q̄tuor ꝫ q̄tuor signa. Primū est diuersitas pulsus q̄ est merito febris valde manifesta in cōtinua. t dixit merito febris.ad dñaz diuersitatū q̄ ex causis accītalib⁹ ꝺtingere p̄t q̄ sunt cōes tā febrib⁹ cōtinuis q̄s interpolatis. Uel dixit merito febris.ad dñam diuersitatum merito typi.be enī manifestiores sūt in iterpolatis q̄s in ꝺtinuis. Et est in plimo ei⁹ nō bñs ordinē.est enī iordinatus in diuersitate sua. t hec oia fiūt. qz vt⁹ magis grauaī t leditur in cōtinuis q̄s in iterpolatis. Nec pōd⁹.

¶ Pro q̄ nota q pōd⁹ accipit dupl'r.aliqñ p pōdere musico in q̄ notant ꝺsonātie musicales. Aliqñ accipit p proportiōe plūs ad dispōnē bñtis eū:t talr sumit h. ¶ Pro q̄ sciendū est q gdā pulsus ē boni pōderis. t ē p̄portiōat⁹ dispōnib⁹ nālib⁹ bñtis eū ꝺploni etati sexui. Quidā ē mali pōderis. t est triplex. gdā dr̄ mutatus.i. parū distans a dispōne bñtis eū. sic cū iuuenis bñt pulsuz pueri. ¶ Alr dr̄ separatus sic si puer bñt pulsuz senis. Tertiꝰ ē egrediēs a pōdere:vt si gs bñt pulsuz q nō assimilatur pulsui alicui⁹ etatis. Et sic exēplificatū ē in etate:ita pōt exēplificari in sexu t ꝺploni. Et multa egressio pulsus a pōdere magnā in dispōnib⁹ arguit mutatoez. hec āt magna mutatio magis est apta fieri in cōtinuis q̄s in iterpolatis. Pōdus aūt apud Rasiz.i6°.cōtinētis z°.ca°.dr̄ trutina.

Tractatus

¶ Et pseuerat febris ⁊ non separaꝫ post viginti quattuor horas.

¶ Hoc est z^m signū q̄ si perseuerat febris ⁊ durat vltra 24. horas est signū q̄ nō est tertiana pura iterpolata cui⁹ paroxismus nō trāsit. 12. horas. nec quotidiana iterpolata q̄ durat. 17. vel. 18. ad pl⁹ horis. nec q̄rtana que nō transit 24. horas. q̄pp iudicaꝫ q̄ nō sit iterpolata. ℔ aūt iudiciū habet veritatem ſm plurimum sed non semper. durat. n. paroxismus tertiane note. quandoq⁹. 30. horis.

¶ Et nō associaꝫ ei qđ dixim⁹ de dispōnib⁹ eradicalibus ex antecessione rigoris et alijs.

¶ Hoc est 3^m signū in quo dic̄ q̄ nō associaꝫ ei. i. ꝯtinue de dispōnib⁹ eradicalib⁹ q̄s diximus ex añcessione rigoris ⁊ terminatiōe cū sudore ⁊ silib⁹. Incipiūt enī ꝯtinue ℔ plurimū sine typo ⁊ nō terminanꝫ cū sudore. Interpolate aūt icipiunt cū typo fere semp ⁊ frequēter terianꝫ cū sudore.

¶ Et ō illis q̄ significāt eaz ē eius assiduitas. ⁊ vehemētia diuersitatis dispōnis eius apō augmētū. minuiꝫ. n. q̄nq; et augeꝫ vice alia.

¶ Hoc est 4^m signū. ⁊ itēdit q̄ assiduitas ⁊ vehemētia diuersitatis ei⁹ tpe augmēti significat cā. Naz tpe augmēti q̄nq; minuiꝫ q̄nq; augeꝫ calor febrilis. ℥ in interpolatis magis vnifozmiter augeꝫ ⁊ itendiꝫ vsq; ad statū cū in cōtinuis mā sit magis difformis ⁊ vtus minus potēs ad inflāmandū māz vnifozmiter: cū q̄nq; supet q̄nq; supetur ita q̄ ly assiduitas ⁊ vehemētia debēt exponi cū ly diuersitatis ⁊ non debent poni duo signa distincta. sic enim sequeretur q̄ idez esset signū ⁊ significatuz.

¶ De rebus in gbusdā q̄rū differunt febres putredinis ⁊ cōicant in quibusdaz. CAP. IIII.

FEbris q̄ ē pp putredinē colē motus ē tertianus siue sit motus pricipij porisimi aut pricipij vehemētie. nisi species ei⁹ q̄ dr̄ adusta cuius motus ē occultus valde. ⁊ ē sic̄ ℔separabilis ꝯclusa. Et tertiana qđ pura ē acuta pp subtilitatē materiei. ⁊ ei⁹ calitas ē magna mozdicatiua pp fortitudinē colere. ℥ est salutifera ꝓpterea q̄ cola est leuis sup nām ⁊ q̄m ipsa facit quietē. Tertiana ℣o nō pura ē longiozis spacij q̄s pura. ⁊ pura qđē raro ptrāsit septē periodos nisi ab errore. Cōtinua q̄nq; ꝯsumiꝫ in hebdomada.

¶ In ℔ ca⁹ ponit signa gnālia gb⁹ abiuicē differūt febres putredinis ſm p⁹ gnā ⁊ gb⁹ adiuicē ꝯueniunt. Et bz tres ptes. p̄ ponit signa gb⁹ abiuicē differūt. z^o signa gb⁹ adinuicē ꝯueniūt. 3° ponit canōes. z^a ibi (Et q̄rtana qđem) 3^a ibi (Et scias.) ꝓia iterū in q̄tuoz. p̄ ponit signa colicaꝝ. 2° sanguinearū. 3° flegmaticarū. 4° melicarū. z^a ibi (Et ila.) 3° ibi (Flatica.) 4^a ibi (q̄rtana aūt) ¶ De p^a pte dic̄ q̄ febris pēdētis a putredie colē mot⁹ ē tertianus siue sit mot⁹ p̄ncipij poꝛisimi quo ad iterpolatas. siue p̄ncipij vehemētie q̄ ad ꝯtinuas nisi spēs q̄ dr̄ adusta. i. causon cuius mot⁹ ē occult⁹ valde. ⁊ ē sic̄ ℔separabil ꝯclusa. ¶ Ex q̄ pte elicim⁹ febres colicas eē tres. ſ. tertianaz iterpolataz: tertianā ꝯtinuā. ⁊ causonē. ¶ z^o elicim⁹. q̄ oēs bñt motū de 3° in 3^m. verū due p^e manifestū. ℥ tertia. ſ. causon occultū. ideō dixit q̄ ē sic̄ ꝯtinua ꝯclusa iz nō sit ve ꝯclusa sic̄ sanguinea cui nō ē aliqs mot⁹ ſm ꝓpoꝛtiōez ad aliquē diez manifestus aut occult⁹. ¶ z^o dic̄. q̄ tertiana pura ē acuta. i. velocis termiatiōis. nō. n. trāsit septē periodos. ℔ aūt ē rōne subtilitatis māe cū paucitate. ei⁹ aūt calitas ē magna mozdicatiua pp fortitudinē colere. ℥ est salutifera. Et est leuis sup nām ⁊ q̄m ipsa facit quietē. Tertiana ℣o nō pura ē longiozis spacij q̄s pura. ⁊ pura qđē raro ptrāsit septē periodos nisi ab errore. Cōtinua q̄nq; ꝯsumiꝫ in hebdomada.

¶ In ℔ ca⁹ ponit signa gnālia gb⁹ abiuicē differūt febres putredinis ſm p⁹ gnā ⁊ gb⁹ adiuicē ꝯueniunt. Et bz tres ptes. p̄ ponit signa gb⁹ abiuicē differūt. z^o signa gb⁹ adinuicē ꝯueniūt. 3° ponit canōes. z^a ibi (Et q̄rtana qđem) 3^a ibi (Et scias.) ꝓia iterū in q̄tuoz. p̄ ponit signa colicaꝝ. 2° sanguinearū. 3° flegmaticarū. 4° melicarū. z^a ibi (Et ila.) 3° ibi (Flatica.) 4^a ibi (q̄rtana aūt) ¶ De p^a pte dic̄ q̄ febris pēdētis a putredie colē mot⁹ ē tertianus siue sit mot⁹ p̄ncipij poꝛisimi quo ad iterpolatas. siue p̄ncipij vehemētie q̄ ad ꝯtinuas nisi spēs q̄ dr̄ adusta. i. causon cuius mot⁹ ē occult⁹ valde. ⁊ ē sic̄ ℔separabil ꝯclusa. ¶ Ex q̄ pte elicim⁹ febres colicas eē tres. ſ. tertianaz iterpolataz: tertianā ꝯtinuā. ⁊ causonē. ¶ z^o elicim⁹. q̄ oēs bñt motū de 3° in 3^m. verū due p^e manifestū. ℥ tertia. ſ. causon occultū. ideō dixit q̄ ē sic̄ ꝯtinua ꝯclusa iz nō sit ve ꝯclusa sic̄ sanguinea cui nō ē aliqs mot⁹ ſm ꝓpoꝛtiōez ad aliquē diez manifestus aut occult⁹. ¶ z^o dic̄. q̄ tertiana pura ē acuta. i. velocis termiatiōis. nō. n. trāsit septē periodos. ℔ aūt ē rōne subtilitatis māe cū paucitate. ei⁹ aūt calitas ē magna mozdicatiua pp fortitudinē colere. ℥ est salutifera. Et est leuis sup nām ⁊ q̄m ipsa facit quietē. Tertiana ℣o nō pura ē longiozis spacij q̄s pura. ⁊ pura qđē raro ptrāsit septē periodos nisi ab errore. Cōtinua q̄nq; ꝯsumiꝫ in hebdomada.

¶ In ℔ ca⁹ ponit signa gnālia gb⁹ abiuicē differūt febres putredinis ſm p⁹ gnā ⁊ gb⁹ adiuicē ꝯueniunt. Et bz tres ptes. p̄ ponit signa gb⁹ abiuicē differūt. z^o signa gb⁹ adinuicē ꝯueniūt. 3° ponit canōes. z^a ibi (Et q̄rtana qđem) 3^a ibi (Et scias.) ꝓia iterū in q̄tuoz. p̄ ponit signa colicaꝝ. 2° sanguinearū. 3° flegmaticarū. 4° melicarū. z^a ibi (Et ila.) 3° ibi (Flatica.) 4^a ibi (q̄rtana aūt) ¶ De p^a pte dic̄ q̄ febris pēdētis a putredie colē mot⁹ ē tertianus siue sit mot⁹ p̄ncipij poꝛisimi quo ad iterpolatas. siue p̄ncipij vehemētie q̄ ad ꝯtinuas nisi spēs q̄ dr̄ adusta. i. causon cuius mot⁹ ē occult⁹ valde. ⁊ ē sic̄ ℔separabil ꝯclusa. ¶ Ex q̄ pte elicim⁹ febres colicas eē tres. ſ. tertianaz iterpolataz: tertianā ꝯtinuā. ⁊ causonē. ¶ z^o elicim⁹. q̄ oēs bñt motū de 3° in 3^m. verū due p^e manifestū. ℥ tertia. ſ. causon occultū. ideō dixit q̄ ē sic̄ ꝯtinua ꝯclusa iz nō sit ve ꝯclusa sic̄ sanguinea cui nō ē aliqs mot⁹ ſm ꝓpoꝛtiōez ad aliquē diez manifestus aut occult⁹. ¶ z^o dic̄. q̄ tertiana pura ē acuta. i. velocis termiatiōis. nō. n. trāsit septē periodos. ℔ aūt ē rōne subtilitatis māe cū paucitate. ei⁹ aūt calitas ē magna mozdi

De signis

calius ꝓp acuitatē cole pure. nā cola pura iter oēs humores nō adustos ē calissima ⁊ siccitati ꝯiucta. ē tñ salubris q̄ cola pura nō aggrauat virtutē cū sit subtilis ⁊ pauca. ⁊ scōo q̄m cadit qes iter poꝛisimos. ¶ 3° dic̄. q̄ tertiana nō pura ē longiozis spacij q̄s pura. ⁊ ℔ ꝓp multitudinē ⁊ grossitiē cole nō pure. nā pura raro ptransit septē periodos nisi sit ab errore. ⁊ est aphoꝛis. 59. q̄rte ꝓricule. Tertiana ℣o in septē periodis iudicaꝫ lōgissima. ꝯtinua aūt cōsumiꝫ in hebdomada. Nā qđ iterpolata facit in periodo cōtinua facit i die. vt est apud Ha. ⁊ aphoꝛismi allegati. Causon citi⁹ aūt teriaꝫ q̄s ꝯtinua cū sit seuioꝛ accūtiū q̄ nā negt diu tolerare. vnde aliq̄n terminatur in quarta.

Contra. quia tertiana pura terminaꝫ p eūonez colere pure q̄ regrit ipsius digōnē p̄ grossantia ⁊ infrigidantia. Simus ḡ in istanti in quo ē ad mediū p digōnem reducta. ¶ Et arguiꝫ sic. possibile est: imo de facto frequēter cōtingit q̄ aliqua colera non pura nō facta digōne in ipsa sit cū pura digesta eq̄lis grossitiei. q̄ segtur q̄ magis ē parata expulsioni q̄s ipa pura in sui p̄n⁹ fuerit. q̄ sequiꝫ q̄ ꝓcedente digōne in vtraq; a sui p̄n⁹ citi⁹ expelleꝫ maxie suppositā ꝑitate ex pte q̄titatis vtriusq; non pure q̄s pure. ⁊ sic tertiana non pura breuioꝛ erit ipsa pura. Nec obstat ipsa ꝓpetas q̄ p digōnē acgriꝫ. qz ita deest i sui p̄n⁹ colere pure exquo nōdū digō. ꝓcessit sicut colere nō pure. ¶ Uerū p auctate Auic. qđ dr̄ intelligiꝫ vt in plib⁹ siē talie ꝓpōnes medicinales. naz nō sp: imo raro repiꝫ cola nō pura eq̄ grossa: imo frequēter est grossioꝛ q̄s oz: quā p digōnē oz subtiliari. ¶ Adde adhuc q̄ maioꝛ ē multitudo nō pure q̄s pure. ēt ꝑs pure p resolonē termiaꝫ. ⁊ multo maioꝛ q̄s nō pure. qz est magis subtilis. ¶ Et si instet q̄ flatica ⁊ sanguinea sit minus grauis q̄s tertiana pura auctate Hal. z^o ꝓnostico. ꝯmento. 46. Intelligiꝫ illud dictū merito acuitatis māe. nō aūt meri to subtilitatis ⁊ facilitatis resolutionis.

¶ Et illa q̄ est ex putredine sanguis ē ꝯtinua ise parabilis. ⁊ ei⁹ caloꝛ ē plimus cōis cū leuitate nō cū mozdicatōe colere: ⁊ q̄nq; ꝓuenit ad statum in quatuoꝛ diebus.

¶ Notificat sāguineā dicēs q̄ ē ꝯtinua ise parabilis ꝯclusa. ¶ z^o dic̄ q̄ caloꝛ ei⁹ est plim⁹ q̄titatiue ꝓp multitudinē vapoꝛū: nō aūt ītēsiue. ⁊ est cōis pp eādē cāz. nā multitudo vapoꝛ faꝫ vt caloꝛ toti cōicet notabilr. ⁊ est cū leuitate nō mozdicatōe colere. qz calitas sanguis ē cōiucta būditati. ¶ 3° dicit q̄ q̄nq; ꝓuenit ad statū in q̄rta die in q̄ cretice terminat fluxu sanguis narīū aut alio mō: ℥ raro visa sit crisis q̄rte diei. scōa q̄rti. ⁊ 3^a. de crisi.

¶ Flegmatica accessionē faciēs oi die est leuis calitatis p cōparationē ad colericā. lōga ꝓpter viscositatē materici ⁊ frig⁹ ei⁹ ⁊ multitudinez ei⁹. ⁊ est magni timoris: q̄m bz paruū spaciuz interpolatiōis ⁊ getis. et q̄m ipsa associaꝫ cozruptiōi et debilitati in oze stomaci q̄ nō excusaꝫ. et illud ē de illis que attrabūt accūtia mala ex sincopi et pulsu coꝛdis et casu appetitus.

¶ Dic ponit res appꝛopꝛiatas flatice iterpolate. z^o ꝯtinue. z^o ibi (Et qđ de ea) In p^a pte dic̄ tria. p̄^m q̄ flatica poꝛisimās oi die ē remisse calitatis p opatōez ad colicā. z^m. q̄ ē lōga tā ſm poꝛisimos q̄s ſm totā ei⁹ ꝯsistētiā pp viscositatē fridita⁊ē ⁊ multitudinē māe flatice. 3^m. q̄ ē magni timoris pp paucitatē iterpolatōis getis. Cū ℔ eni q̄ nō bz nisi sex aut septē horas iterpolatōis ⁊ getis. illa tñ nō est vā ges: ℥ est neutralitas febris. ⁊ ēt cū ipsa ꝯiungiꝫ debilitas ⁊ cozruptio oris stōi q̄ nō excusaꝫ. i. q̄si de necessi

tate secū ꝯiungit. Et hec corruptio t debilitas oris stōi ē de illis q̄ iterdū pducūt ad accīa mala sic ē sincopis pulsus cordis t casus appetit. ¶ Nota p. q̄ cū appetitus appropriet ori stōi p corruptionē debemus itelligere corruptionē appetitus eius. q̄ appetunt res nō ꝯueniētes spēi hūane. t p debilitatē diminutionē ei⁹ aut ablationē. hec aūt fiūt pp multiplicationē flegmatis in eo. Est eni stōacus minera flegmatis. t plūs q̄ in eo multiplicat ē flegma vt est apud Auic. iꝫ⁹ tertij. Cū āt adest febris flatica multo magis multiplicat. t sic magis ledit: sic febres colerice ledūt epar pp chilstim fellis: t melice splenē: vt dic̄ Rasis. i6⁹ t. i7⁹ ꝯtinētis. ¶ Et ex his nocumentis stōi sequunt accītia mala de q̄bus supra. s. sincopis pulsus cordis t tremor ei⁹. t nō differūt nisi ꝑ magis t min⁹. Est. n. tremor cordis cū maiori debilitate. q̄pp pulsatiōes nō fiunt magne sic i pulsu cordis. ꝫ cū maiori diuersitate. Est ḡ pulsus cordis via in tremorē t tremor in sincopi. nā ori stōi facile ꝯpatit̄ ꝓpter sensibilitatē t ꝓpinquitatē.

¶ Et q̄ de ea est ifepabilis ē res magis filis ethice si nō eēt lenitas plūs: q̄ꝫ q̄ꝫ fiat dur⁹ ēt: t q̄ꝫtū ē min⁹ pura ē mioris t breuioris paroxismi nisi declinet cum paruitate sue puritatis ad melancoliam.

¶ In pte pūti ponit duo que appropriant flatice cōtinue.

¶ Pri⁹ q̄ assimilat ethice multū. ꝫ distinguit ab ea. q̄ i latica pulsus ē mollis: in ethica durus. q̄ꝫ q̄ꝫ in latica pulsus repiat durus pp alias cās idurātes pulsuꝫ que dicte sunt supius. ¶ 2⁹ q̄ q̄to ē min⁹ pura ē breuioris paroxismi: t silr ē breuior quo ad totā ꝯsistētiā nisi cū paucitate puritatis sue declinet ad meliaz. ¶ Circa p⁹ notandū. q̄ latica silat ethice i mō caloris. q̄ nō ē acut⁹ t mordax neq; mult⁹ sic calor colicaꝫ t sanguinearū. 2⁹ in ꝯtinuitate. 3⁹ in corporis extenuitate pp nocumentū stōi. ¶ Notāduꝫ 2⁹ q̄ sic in latica repit aliq̄ pulsus durus pp alias cās. ita in ethica aliq̄ repit pulsus mollis sic in ea q̄ segit empima. q̄ pp B signū sumptuꝫ a mollicie t duritie nō est efficax. ꝫ inuestigāda sunt alia signa distinctiua ex ꝓprys ipaꝫ caplis colligēda. ¶ Ratio scōi dicti ē. q̄ si flegmati admisceat sanguis vel colera flegma calefit t subtiliatur. t sic digerit t parat expulsioni. Si vo misceat ei melancolia ingrossat t fit ineptuꝫ expulsioni. nā melia addit viscositati flegmatis grossitiē terreā. ¶ Cōtra tū hāc determinationē sunt istantie plurime. Nā q̄ꝫ colera mixta cuꝫ flegmate est cā vt faciat flegma in pōsitatibus magis imbibi t pfundari. q̄ꝫpter fiat ineptus expulsioni. sufficit tū q̄ fm plūs ita ē sicut dicit Auī.

¶ Quartana aūt est nō acuta pp frigus māei lōga pp illud t fortasse extēdit q̄ de ea pura ē anno vno. t nō pura ē breuioris spacij. verū i ea nō ē timor qm̄ q̄tē fac̄ spacio lōgo. et qm̄ ipsa nō ē talis acuitatis quā sequūt accīa vehemētia.

¶ Res q̄ appropriat q̄rtane iterpolate t ꝯtinue ē. ꝑ. q̄ nō acuta ē. i. nō ē acuti caloris pp friditatē māe ꝫ calor eius sit acutior q̄ꝫ calor flegmatice cū sit ꝯsequ⁹ siccitati. Existimādū tū est illā q̄ pēdet a putredine melie genite p adustionē colere esse acutiorē aliq̄ certa colica. ¶ Alr est nō acuta. i. nō velocis motus. 2⁹ ē lōga pp frigus t grossitiem māe. Et ꝫ aliq̄ melia adusta sit cā facit tū febrē longā pp grossitiē terreā. ¶ Tenēdū tū est q̄rtanā pendentē a melia nāli esse ceteris longiorē. nā que pendent a melia adusta sunt breuiores: cum materia per adustionem calefiat. Et licet melancolia genita per adustionem melancolie nālis forte sit grossior: citius tamē pducit ad cineritiū q̄ amplius nō pōt facere febrē. Melia aūt genita p congelationē forte est grossior t frigidior: ꝫ raro facit febrē. t si facit est fm plūs de gñe quintane t sextane. silr melia mixta cū alys būorib⁹ fac̄ q̄rtanā breuiorē. nā q̄ pura est durat p annū t nō pura ē breuioris spacij iuxta textū.

Contra. quia posset fieri nō pura p flegma q̄ō iuiscat melaꝫ t ꝓhibet eius resolutionē. ¶ Rūdet ꝑ. q̄ flegma nō ꝓhibet eius resolutionē imo mouēdo a fixione terrea t ducēdo ad aqueā ppārat ad resolonē. Ex toto eni genere melia difficilius resolui tur flegmate. ¶ 3⁹ dic̄ q̄ nō est timorosa: tuꝫ pp getem lōgā iter paxismos: t q̄ nō est tāte acuitatis vt faciat accītia vehemētia. q̄rtana āt ꝯtinua ē tiorosa ex cās ꝫ⁹.

¶ Et q̄rtana qdē et tertiana assidua et iterpolata ꝯsumunt̄ p vomitū et solonē ventris aut sudorē aut ꝓuocationē vrine. Incēsiua āt ꝯsumitur p hs̄ et p fluxū sanguinis narīū.

¶ Dic ponit q̄dā in gb⁹ cōicāt. t dic̄: q̄ q̄rtana tertiana cōtinua t iterpolata terminant̄ p vomitū solonē vētris sudoreꝫ aut ꝓuocatoreꝫ vrine. Incēsiua aūt. i. causon terminat̄ p hs̄ t fluxū sāguis narīū. Et q̄uis q̄rtana t terciana possint t fluxu sanguis narīū termiari: de his tū nō fec̄ mētionē: cū B rarius ꝓtigat. Sept⁹. n. accidit causonez fluxu sanguis narīū termiari cū colera exsis in venis magnis circa cor sit m̄ltū sanguini admixta. nō ita ē de melia nec de colera faciēte tertianā. Possum⁹ ēt p icensiuā itellige re sinochā q̄ fluxu sanguis sepe terminat. t q̄ꝫ vomitu solone vētris sudore t p vias vrine. Nā q̄ sudore terminet testat Aristo. 2⁹ de ꝓtib⁹ aialiū. illo ca⁹. babitū autez vtiq; est. Qō aūt p vomitū fluxū vētris t vrinā testatur Auic. iꝫ⁹. i6⁹. i7⁹. tertij. t Hal. 7. terapētice. De flatica nō fecit mētiōez. Sꝫ certū ē ipaꝫ terminari vomitu solone vētris sudore t vrine puocatōe. Frequēter tū accidit flegmaticaꝫ paulatim cōsumi absq; notabili euacuatiōe manifesta: sicut etiam contingit de quartana.

¶ Et scias q̄ ꝓncipiū plōgat̄ in tertiana t stat⁹ in cōclusa et ōclinatio in icēsiua. et stat⁹ et ōclinatio i quottidiana: q̄uis raro inueniat̄ q̄rtana cōtinua et quottidiana itegre eradicatiōis.

¶ Hic ponit duos canōes. 2⁹ ibi (Et febres) ꝓia i duas. nā ꝑ ponit can̄. 2⁹ remouet dubiū. 3⁹ ibi (Quāuis) De p⁹ dicit q̄ plōgat̄ p̄n⁹ in tertiana: stat⁹ in ꝯclusa: declinatio in icēsiua. stat⁹ t ōclinatio in q̄ttidiana. In 2⁹ pte remouet dubiū. q̄. n. superi⁹ in hoc ca⁹. diuiserat febrē colericā in cōtinuā t iterpolatā. t silr flaticā: nō aūt melācolicā. potuisset aliqs q̄rere: q̄re nō sic diuisit melācolicā: sic flaticam t colericā. Tacite rūdet. q̄ raro reperit q̄rtana continua t quottidiana integre eradicatiōis. ¶ Et si isteꝫ. q̄ a simili nō debebat diuidere flaticā in ꝯtinuā t iterpolatā post̄q; raro itegre eradicat̄. Respōdet q̄ ꝫ flatica interpolata raro itegre eradicet: tū in tpe itermedio nō est febris: sed cū B ēt pēdet a mā putrente ex venas. ¶ Contra. mā melancolica difficili⁹ expellit extra venas q̄ꝫ aly būores pp grossitiē t frigiditatē suā: rōne q̄rum est tardi motus. q̄ frequenti⁹ deberet putrere ad itra venas q̄ꝫ reliqui būores. ¶ Rūdet q̄ sicut melācolia tardi⁹ mouetur extra venas q̄ꝫ aly būores. ita tardi⁹ putrefit pp causas suprascriptas t ꝓprietatē suā resistentez putrefactioni. licet ergo vtus expulsiua mēbroꝝ nō posset expellere melācoliaꝫ ita cito sicut expellit colerā aut flegma: vtputa in secūda aut tertia die. nō tamē obstat quin possit expelli longiori tēpore vtputa in q̄rto die. nam eē lis potentia pōt iducere eundē effectuꝫ in passum magis resistens i lōgo tpe: quē pōt iducere i min⁹ resistēs i quo tpe: pcipue.

cū melia det iducias sue putrefactiōis vsq; ad 4^m die.

Circa primam ptem huius canonis cadit dub^m nō paruū: qō vt dic̄ Hēlis difficultat multos medicos. Utrū p̄ncipiū plongetur in tertiana: stat^o in ꝓclusa: ⁊ declinatio in quottidiana. ¶ Pro intellectū tituli qōnis est intelligendū q; duplex est temp^o febrīs: priculare: ⁊ vle. Etiā vle est duplex: quoddā distinctū penes mās: quoddā penes accītia aut morbi cōntiā. qd vtrūq; istoꝝ sit ē ex inp̄ascriptis manifestū. ¶ Sciēdū scdo q; p̄ncipiū silr ⁊ qōcunq; aliud tempus plongari pōt intelligi dupl'r. Uno^o: q; cōparetur p̄ncipiū ⁊ qōcunq; alind tempus ad alia tēpora eiusdē morbi. Scdo mō q; cōparetur p̄ncipiū vnius febrīs ad p̄ncipia aliarū febriū de q̄bus hic fit mētio. ⁊ silr status vni^o statui alterius. et sic de alijs. ⁊ hec ꝓparatio potest esse dupl'r. vno^o: absolute vt vbi gra. an p̄ncipiū tertiane sit longius p̄ncipio aliarū febriū. Alio modo respectiue an p̄ncipius tertiane sit longius in ꝓparatione ad sua tpa q̄ quottidiane principiū in cōparatione ad sua: ⁊ sic de alijs. ¶ Arguit' p̄mo. q; p̄ncipiū nō plongef in tertiana in cōparatiōe ad sua tpa. nam humor colericus est cito accensibilis velut ignis in lignis siccis. 2°: de differētijs febriū. iō cito ad augmentū ⁊ statū deueniet. Si enim p̄ncipiū tertiane ꝓparetur ad p̄ncipiū flegmatice absolute manifestius est ipm esse breue. Si ḡ respectiue manifestū est ex fundamento p̄ris rōnis ipm etiam non plongari in ꝓparatione ad p̄ncipius flegmatice. ¶ Or aut status nō plongef in concluſa manifestū ē tas: de cōclusa augmastica q̄ paugmastica in q̄bus abbreuiaf in cōparatione ad alia sua tempora ⁊ ad status aliarum febriū. siue fiat ꝓparatio aliarū febriū absoluta: siue respectiua. ¶ Or autē declinatio nō plongetur in ꝯtinua .i. in causone. Nā fm plm crisi terminaf cū icipit in statu ⁊ finit in declinatiōe fm plm in die nāli. ⁊ sic declinatio ē breuissima. ¶ Or autē status ⁊ declinatio non plongenf in quottidiana. arguit'. q: Auic. in caplo ꝓpio. lōgior pars flegmatice est augmētū. Amplius 2°: de crisi. ca^o 3°: ponit Hal'. q; qñ febris ē longi status etiā est acuti motus. ⁊ qñ est breuis status est tardi motus. Fs hoc igit' videf q; egritudo tardi motus nō possit habere statū longū. q: si haberet statū lōgū eēt velocis ⁊ acuti motus. ¶ Et q: reperit' alia littera licet in paucis libris que dicit. q; status ⁊ declinatio plongatur in continua. Contra arguitur. quia continua nō pōt comparari nisi iterpolate. sed certum est iterpolatam habere oia sua tempora longiora q̄ continuas. vnde. 16°: cōtinentis. Cōtinuū est breuius interpolato sui generis. Huius duby solonē omissis lōgis ambagib^o doctorum paucis perstringam.

Opinio gentilis q̄ iter ceteras veritati est satis cōformis est hec. Dicit p. q; textus Aui. est accept^a a Rasi. 16°: ꝯtinētis: cui^o ē hec series. Partes tpis febriū diuerse sunt. in tertiana plixū ē p̄n^m: in sinocha stat^o plixus: in causone declinatio plixa. Fs illa tria tēpora plixa erūt in q̄rtana. 2°: dicit q; Auic. solū logtur hic de trib^o tpibus: nō aūt de augmēto. q: ꝑsuetudo est Auic. frequēter diuidere augmētū in duas ptes. ⁊ p̄mā ptē ꝯiungit p̄n^o: scdaꝫ statui sic̄ supra fecit 4° ca^o b^o p̄me fen. Et q̄cūq; dicit de p̄n^o statu ⁊ declinatiōe vā sunt ꝓparando has egritudines de q̄b^o b logtur tam in tpib^o plibus q̄ particularibus. hoc mō in tertiana tas p̄ncipiū priculare poriſmi q̄ vle est longū: eā ad sinochā omotenā ꝓparādo: in qua p̄ncipiū est occultū. in cōclusa omotena prolongaf status respectu status tertiane. q: omotena est fere tota status. ¶ Sz diceres q; poterat dicere q; in tertiana declinatio est longa respectu omotene. Dōm q; verū est sed nō placuit sibi omnia tempora cōparare. In causone declinatio est longa respectu declinationis omotene ⁊ etiam tertiane continue vel interpolate. q: in causone in qua materia cretice euacuatur remanet longiori tempore flamma circa spiritualia q̄ in alijs colericis: ⁊ etiam in sanguinea omotena. ⁊ hoc ex intensiori calitate q̄ sit caliditas tertiane aut omotene. quapp non ita cito remittitur. ¶ Postea dic̄. q; status ⁊ declinatio plongaf in quottidiana. ¶ Pro quo sciendū q; tempus plixius i flegmatica est augmētū vt infra. Et cā ē q: flegma est humor difficile accensibilis. Et ideo si sermones Auic. huiſsent de augmento distincto ab alijs temporibus dixisset: augmentū plongatur in flegmatica. sed sequēdo Rasim nō logtur de eo hic: fs partic augmētū in duas ptes. Uel al'r dicit q; placuit sibi tacere de ea cū notissimus sit augmētū quottidiane eē lōgius alijs tēpor^o ei^o. Et placuit sibi dicere q; in flegmatica stat^o ⁊ declinatio sint plixi respectu p̄ncipij flegmatice. Et'a .n. cū recipit calorē diu retinet ⁊ de difficili declinat sicut a viridi ligno semp est aliquid effumās. vt itelligit Ha. 2°: de dnīs febriū. Si aūt littera dicit status ⁊ declinatio plongaf in cōtinua ops q; comparet cōtinuā iterpolate. Si enim vna colera ꝯtinua terminaf in septem diebus: ⁊ interpolata in tredecim: status ⁊ decliatio i ꝯtinua magis plōgaf nō absolute fs ꝓportionabiliter in cōparatiōe ad p̄ncipiū ⁊ augmētus eius q̄ interpolata: vtputa status ⁊ declinatio occupabit q̄tuor dies in cōtinua. ⁊ p̄ncipiū ⁊ augmētū tres. Sz in iterpolata status ⁊ declinatio occupabit septē dies p̄ncipiū ⁊ augmentū sex. Nunc certū est q; maior est ꝓportio q̄tuor ad tria q̄ septē ad sex. ⁊ ita dico de flegmatica ꝯtinua ⁊ ceteris in cōparatiōe ad suas iterpolatas. Nā ꝓportionabilr status ⁊ declinatio sunt lōgiores q̄ p̄ncipiū ⁊ augmētus. difficillima. n. accidētia in cōtinua multū tpus occupāt ⁊ flāma maior tardius recedit. maxime hec vā sunt q̄ febris hō non cretice terminaf. ¶ Si aūt queras q; tēpora in his febrib^o absolute magis plongant. Credo q; in flegmatica magis augmētum: ⁊ ita sentiunt auctores. In q̄rtana credo q; magis ōclinatio. in sinocha omotena stat^o. in augmastica augmētū. in paugmastica ōclinatio. in tertiana cōtinua stat^o. in iterpolata nūc vnū tpus nunc aliud. Et que hic dico maxime vera sunt de tēporib^o vniuersalibus distinctis penes accidētia. Breuiter ptranseo in hac materia. q: hoꝝ determinatio nec dictis auctorum nec euidentibus rationib^o concludi potest.

¶ Et febres q̄ non curant fm q; ops ⁊ ꝑprie apostemose ꝯuertunt ad arefactionē. ⁊ ꝑprie in febribus acutis in q̄bus ops vt patiētes eas cibent: ⁊ nō cibant ꝓpter intentionē vt perueniat natura supra materiam: aut ops vt det in potu aq̄ frigida. ⁊ non dat in potu ꝓpter intētiones vt nō fiat cruda. ⁊ nō succurrit cū extinctiones vt nō fiat cruda. ⁊ nō succurrit cū extinctiones alia: quoniā si fuerit alia itentio q̄ dictum sumus in cibatiōe. et dādo in potu aquā frigidā. fortior duarum intensionum p̄dictarum p̄mittatur super eas ambas et dimittat' observatio illarum duarum.

¶ Dic ponit aliuꝫ canonē dicēs q; febres ⁊ ꝑprie apostemose acute q̄ nō curant fm q; os vtputa exhibēdo cibū ⁊ dando in potu aquā frigidā. q: medic^o timet ne p cibus exhibitū suggerat mā febri ⁊ nā diuertat a pugna cōtra morbū. ⁊ p potū aq̄ frigide ne mā icrudet nec succurrat cū epithimatib^o: ⁊ alijs auxilijs exigētib^o pducūt egrum ad arefactionē ad quā sequit' ethica: ⁊ fortasse spasm^o de inanitiōe. Q̄n due itentiones. s. de exhibēdo cibū ⁊ potū aq̄ frigide fuerint fortiores q̄ due opposite. s. augmētū mā

cū diuersiõe nãe a pugna ⁊ mãe icrudatio. q̃pp iste due. s. exhibitio cibi ⁊ potus aque fride sunt supra alias duas p̃mittende. Et tu supple q̃ q̃ alie due fuerit potiores pre/mittant. nã pp exhibitione cibi ⁊ potus aque frigide mã multiplicaf ⁊ icrudaf. ⁊ sic plongatur egritudo: ⁊ forte se quitur mors festina extincto caloze nãli ⁊ vrnte facta im/potẽte ad mãe expulsionẽ. In his igit ambiguis pualent medici sciẽtifici ⁊ exercitati ⁊ bone existimatõis alios nõ tales. ¶ Et ió bñ dicit. Ha. 7ª terapẽtice. Exercitatũ ⁊ nã prudentẽ oz esse medicũ. In his aut casibus ⁊ silibus nõ sunt opposite itentiones minus potẽtes negligẽde. ⁊ hec nota sunt quarta p̃mi. vltimo ca⁹. ¶ Sz qd faciendũ sit si bꝰ idicationes 3rie sunt eqpotentes. Aui. nõ dicit. ¶ Sz ego credo potũ aq̃ ozdei tepide esse cõueniẽte in hoc ca/su. ⁊ ẽt vbi idicatio de nõ exhibẽdo aquã frigidã esset po/tentioz sic in febze aposteniosa tã rõne feb. q̃z rõne mãe. ¶ Silr credo in his casibus potius aliqd cibi eẽ exhibẽ/dũ subtilis alteratiui sic ptisana ozdei subtilis. ⁊ maxime tpe nro i quo hoies pluri cibo sunt assueti q̃z tpe Hyppo/cratis in q̃ bꝰ viete valde tenues p̃cipiebañ.

¶ De significatiõibꝰ accñtiũ febziũ. CAP. V.

Alias q̃ acceptio significationum fe/briũ é ex regimĩe añte ⁊ quõ fuit ⁊ ex dispõnibus añtibus ⁊ p̃sentibus. ⁊ ex regionibus ⁊ tempozibus ⁊ ex eta te ⁊ complexione ⁊ ex pulsu ⁊ vrina et vomi/tu et egestione et fluxu sanguinis narium et ex dispõne febzis in rigoze et sudoze et q̃litate cali ditatis. et ex poxismis et ex dispõne appetitꝰ et siti. et ex dispõne anbelitꝰ et ex ꝯiũctis sic doloꝫ capitis et vigiliꝫ et aliẽatõe et igetudie ⁊ aliꝫ.

¶ Hoc caplm titulaf de signis accñtiũ febziũ. i. cõditio/nũ que accidũt febzibus. vbi gra. vtz sint magne vel par ue. vtrũ flegmatice vel colerice. vtrũ salubres vel mozta les. Siles enĩ cõditiones que accidũt feb. docet p ppria signa cognoscere. Diuidif hoc caplm in duas ptes. In pª pte ponit q̃dã gnã signoz q̃ debemus ꝯsiderare p cogno scendis febziũ dispõibꝰ. In zª p bꝰ signa docet significa re sup varias febziũ dispõnes. zª ibi. ¶ Febzibus enim ad sunt. ¶ In pª ponit. 19. collectiões rerũ p quas significa/mus sup febziũ dispõnibus. ¶ Prima ẽ regimẽ pcedens sex rerũ nõ nãliũ. ⁊ quõ fuerit in pticulari q̃tũ ad ozdinẽ ⁊ mensurã earũ. nõ enĩ exempli gra sufficit cognoscere q regimẽ pcedẽs fuit calm vel frigidũ sz q̃tuz ad calm aut frigidũ declinauerit. ⁊ que in spãli fuerint res bꝰ calefa/cientes aut ifrigidãtes. ¶ zª est sumpta ex dispõibꝰ an/tecedentibꝰ. i. q̃ añ diu pcesserit. i. q̃s egritudines ⁊ dispõ/nes alias nõ egritudinales supioꝛi tpe passus fuerit. ⁊ pre sentibus. i. quas egritudines vt alias dispõnes ad pñs pa tiẽ pter febzes. ¶ 3ª naz Fz diuersitatẽ regionũ ⁊ ciuitatũ ⁊ locoꝛ diuersificanĩ febzes ⁊ in alĩ gbus magis colerice. in gbusdã magis flegmatice. ⁊ in gbusdaz longiozes sicut in maritima senarũ ⁊ vbi aeres sunt grossi. ⁊ in gbusdam breuiozes sic in regionibꝰ calis aut subtilis aeris. ¶ 4ª ẽ ex tpibus ãni. estas nãq̃ facit feb. colicas breues. hyems flegmaticas lõgas. autũnus frequẽter melicas diu durã tes. Ego enĩ vidi febzes icboantes in autũno diutiꝰ durã tes q̃z icboantes in alys tempozibus. Debemus etiã con/siderare constitutiones temporum vtrum pluuiales vel sicce calide vel fride. nã in calidis ⁊ siccis fiũt febzes acu tiozes. in 3rys minꝰ acute ⁊ lõgiozes. ¶ 5ª ẽ etas. 6ª cõple/xio. 7ª pulsus. 8ª vrina. 9ª vomitus. 10ª egestio. 11ª fluxus sanguinis nariuz. ⁊ p hunc alios fluxus sanguinis ĩtelliga mus. 12ª ex rigoze. i. vtrũ febzis icipiat cũ typo ⁊ cuz quo typo vel icipiat absq̃ typo. ¶ 13ª vtrum sit cũ sudoze vel absq̃ ⁊ q̃li sudoze. ¶ 14ª ẽ q̃litas caliditatis vtz mitis vel mozdax vel multa. ¶ 15ª paroxismi quo ad tẽpus inuasio/nis ⁊ durationis. 16ª est dispõ appetitus. 17ª est sitis. 18ª di spositio anbelitus. 19ª sunt accñtia ꝯiuncta aliter ꝯiugata cũ febze sic doloz capitis vigilie alienatiões iquietudo ⁊ similia que dicuntur coniuncta cum feb. quia plurimum sequuntur feb. inq̃tum feb.

Sed contra poxismi ⁊ q̃litas caliditatiz sequunt feb. inq̃tuz feb. q̃ sunt ex ꝯiunctis. ¶ Rñr q nõ sequunt feb. sed sunt ipa feb. nã poxismus febzis est feb. ⁊ calitas ipsa mozdax aut acuitas est ipa fe bzis. ¶ Alr dr. q ly ex ꝯiunctis est qdam modus loquen di vt sit sensus q pdicta signa hec signa addunt. Aly di cunt q hec dicunt ꝯiuncta. qz non ita essentialia sic pora/ĩmo sunt accñtia vtutis alalis nõ ita imediate sequentia dispositiones virtutũ nãlium sicut sitis ⁊ fames. ideo re mota videnf ⁊ magis accñtalia febzi. ¶ Alr dicũt q. qz statiz dixerat de siti ⁊ fame que ptinẽt ad virtutes nãles. ⁊ de anbelitu q est magis voluntarius q̃z nãlis addit has dispõnes que sunt ꝯiuncte cũ illis tribus in hoc q sunt di spões aiales. Tu q̃ de istis collige. ¶ Sz hic nota q iste res ex qbus significamus sup dispõnes febzium possunt ad ozdinẽ reduci. qz res bꝰ aut sũt ĩtrĩsece aut sũt extrin/secе. Si extrinsece sic est regio tps ⁊ regimen pteritũ ⁊ in sũma res nõ nãles ⁊ sibi ãnexe. ⁊ q̃dã res extrance q̃ non cõputanĩ iter res non nãles. oés. n. res extrinsece ad res nõ nãles aut extraneas reducunt. sic sunt percussiões et bꝰ. Si aũt bꝰ res sint intrinsece aut sunt res nãles: sic cõ/plexio etas. aut res pter nãm: ⁊ sic actio lesa q̃litas muta ta aut exiens mutatũ. ⁊ pdicta oĩa ad hec reduci possunt. ⁊ q̃uis somn⁹ ⁊ vigilia de qb⁹ hic agiť possint computari iter res nõ nãles eo q necessario corpori hũano occurrẽ/tes pñt cõuenienter ⁊ iconueniẽter applicari. pñt tñ ꝯputari inter res nãles p q̃to sunt opões igredientes ꝯstitu/tionẽ corporis hũani. ⁊ pñt ꝯputari iter res pter nãz pro quãto pñt esse morb⁹ cã morbi ⁊ accidẽs morbi. ⁊ sic pñt cõputari inter res intrinsecas ⁊ extrinsecas.

¶ Febzibꝰ. n. adsunt accñtia ex qbꝰ significanĩ dispõnes earũ de qbꝰ sunt accidẽtia significan tia magnitudinẽ earũ et ipsarũ puitatẽ sic qua/litas calitatis et quãtitas ipsi⁹. Et de ea est q̃ ẽ mozdicatiua vehemẽter ex quo pri⁹ inuadit vsq̃ ad finẽ suũ. Et de ea est q̃ mozdicat in primis: deide minuiť pp resolonẽ materiei et leniť. Et de eis sũt q̃ mozdicant. et de eis sũt quarũ cali/tas est bñida. et de eis quaꝝ calitas ẽ ficca.

¶ In pte pñi ex bꝰ gñib⁹ signoꝝ docet significare super varijs febziuz dispõnes. Habet hec nouẽ ptes. In pma per signa docet cognoscere an febzis sit magna vel pua. in scõa spẽm febzis. in tertia febzis malitiã. in q̃rta dige/stionez vel oppositũ. in qnta pmittit dicturũ signa crisis. in sexta pmittit dicere signa salutis vel moztis. in septi/ma docet cognoscere dispõnẽ vtutis ⁊ mẽbroꝝ ⁊ bũorũ. in octaua tẽpora febziũ. in nona redit ad docẽdũ signifi/care febziũ spẽs. zª ibi. (Et sunt accñtia) 3ª ibi (Et sũt ac/cidentia significãtia malitiã) 4ª ibi (Et accidẽtia signifi/cantia digõnẽ) 5ª ibi (Et accidẽtia q̃ significãt crisim) 6ª ibi (Et accñtia significãtia sospitatez) 7ª ibi (Et forme) 8ª ibi (Et accidentiũ febziũ) 9ª ibi (Et res ex qbꝰ) ¶ In pma pte dicẽ q febzibꝰ adsunt accñtia significãtia magni tudinez ipsaꝝ ⁊ ipsaꝝ paritatẽ sicut q̃litas caliditatis ⁊ quãtitas ipsius. De ea enĩ est aliq̃ q̃ mozdicat tactum a pncipio cũ sibi occurrit ⁊ cõtinuat suã mozdicationẽ cõti

optime loquitur

Adhuc

ntie duz tactus pceuerat super ifirmū. Et aliqua est caliditas siue febris que mordicat solū p occursu. sz pceuerāte manu minuit mordicatio ppter resolonez māe t leuiter. qz apparet minus mordax in fine sic tertiana interpolata. 3° sunt aliq febres que paruz mordicāt a pncipio cū occurrūt tactui. sz postea i fine mordacitas itēdit sic fleg matice gntane. t sikes pendētes a mā multa t grossa non facile resolubili/ 2° dic. q de febrib⁹ sunt alique q̄ruz caliditas ē būida sic calitas sanguinee t flatice. Et de eis sūt q̄rū calitas est ficca sic calitas ethice febriū colericarū t melicarū/ ¶ Notādū p. q p accītia febriū itelligit q̄cunq; potētia significare aliās febriū dispōnes. ¶ Notandū 2°. q p q̄litatē calitatis itelligit mordicationē calitatis. t p q̄ntitatē calitatis itelligit longā t extensaz actionē eius vel boz oppositā. Nā mordicatio fortis. Itē lōga t extensa actio calitatis significāt febris magnitudinez. sz parua mordicatio t breuis t remissa eius actio significāt paruitatē febris sic effectus significat suas cās/ ¶ Notādū tertio. q cāe mordicatiōis calitatis necnō lōge t itēse actionis eius sunt tres. s. itensio calitatis multitudo forme ei⁹ t piunctio siccitatis cū ea. Dēsitas. n. t multitudo sui subiecti cōcurrūt solū de p accīs cū mā de se nullius sit acuitatis/ Qñ q̄ calitas febrilis est itensa bz multū de forma. t siccitati cōiuncta mordicat t fortiter agit a pn⁹ vsq; ad finē sic causon t tertiana cōtinua a multa mā/ Quedā āt mordicat a pn⁹. sz postea cessat cito mordicatio qñ calitas est itensa cū pauca multitudine forme sic tertiana pura pēdens a mā pauca subtili/ Quedaz parū mordicat a pn⁹ postea in fine mordicat qñ calitas est remissa nō piuncta siccitati. bz tñ multū de forma sicut flegmatica. Melancolia tamē magis mordicat qz est piuncta siccitati/ Quedā aūt parū mordicat a pncipio t in toto pcessu sue actionis que bz oīo oppositas conditiones sic effimera/ ethica aūt est itra has media. Nā tz rōne siccitatis deberet esse mordax attamē fm plurimū est remissioz q̄s febres colericissimo q̄s multe melancolice t flegmatice. t cū hoc bz minus de multitudine forme cū sit imālis.

¶ Et sunt accidētia que significāt genus earuz sicut accidētia ppria cum tertiana. sicut pncipium paroxismi cū punctione t horripilatione t mordicatione caliditatis in eo.

¶ Dic docet cognoscere genus siue spēz febris q̄ cognoscitur p accītia ppria vniuscuiusq; spēi necnō p accītia cōmunia de qb⁹ agit in ppriis capitlis. Bz exēplificans de tertiana pura dic: sic pncipiū paroxismi cū punctiōe in ambitu toti⁹ ac si acubus pungeret t cū horripilatiōe de qua infra in ppio caplo t mordicatiōe calitatis in pmo occursu tactui licet nō pceueret multū. Et hec sunt satis ppria. sed cōia sicut dolor capitis vigilie sitis t hȳ iuuant ad cognoscendum eam de quibus infra.

¶ Et accidētia significantia malitiaz earū sicut inquietudo t alienatio t vigilie.

¶ Tertiū significatū est malitia febris t cognoscitur p inquietudinē qñ hō nō pōt in vno situ gescere. qz plurimuz molestat a mā febris. Alienatio aūt significat plm nocumētū cerebro cōicari. t silr ꝓlixe vigilie. t tu ex his cōcipe alia accītia timorosa malitiā febris significantia.

¶ Et accidētia significantia digōnez sicut illud qđ dicemus de dispōnibus vrine.

¶ Aut eius oppositū que potissimū sumunt ex dispōnib⁹ vrine de qbus dictū ē. scōa pmi. t dicet scōa quarti. Spūtū etiaz t feces t sudor habent hoc significare sed magis vrina pcipue in febrib⁹ hūoralibus q̄ nō sunt apōse eo q ipsaz mā a q̄ decidit ypostasis plm in venis ꝓinet.

¶ Et accītia que significāt crisiz q̄ dicemus.

¶ Dic ponens gntū significatū ꝓmittit se dicturū accidētia significantia crisim. vz. secūda quarti.

¶ Et accidentia significantia sospitatem t contrariū eius t dicemus omnia illa.

¶ Dic ponit 6ᵐ significatū ꝓmittēs se dicturz accīa significātia ipaz. s. sospitatē aut ei⁹ ȝriū. s. scōa q̄rti.

¶ Et forme ifunt iudicia plurima sicut ille cui⁹ conuertitur color ad plumbeitatē ex albedine t viriditate. t significat friditatem humorū t paucitatē caloris innati aut excitationem t iflationem sicut accidit ei cuius causa est satietas nauseatiua t sicut velocitas detumitionis faciei et tornalitas eius t tennitas nasi. t significant aut vehementiā calitatis aut subtilitatem humorū et velocitatē resolutionis eorū ꝓpter amplitudinem porox et motus in seipsis et extus eorum a consuetudie aut casus eorum habent significatiōes et res de illis quas dicem⁹.

¶ Dic ponit septimū significatū dicēs q⁹ forme habitudinū ifunt iudicia plūa: qz p eā possum⁹ significare super dispōnē humorū: necnō sup dispōnem corporis febrietis sicut ille cui⁹ color ꝓuertit ad plumbeitatē ex albedine t viriditate. i. q̄ plumbeitas est color mixt⁹ ex albedie t viriditate. hec. n. plumbeitas significat abūdātiā hūor frigidor. s. flatis aut melie aut vtriusq;. nā alq hūores sunt rubei aut citrini. ¶ Alr tñ pōt expōi q⁹ ly ex dicat terminum a quo. t erit sensus q⁹ ille q̄ pmo erat albus aut viridis fiat plumbe⁹. t p viridē possum⁹ itelligere citrinum. talis. n. cōuersio ex nāli albo aut citrino ad plumbeitatē nō erit nisi ex hūorib⁹ frigidis q verisilr debēt facere febrez si q̄ adsit. cū fere semp febris pdeat ab hūorib⁹ dominātib⁹. Aliqñ tñ hec cōuersio significat paucitatez caloris innati cū q̄ opz esse parū spūs t sanguis. vñ corp⁹ nō est rubeū. illud. n. paucū sanguis qō reperit ꝓpe cutē pp frigiditatē denigrat. Ex isto igit t coloze cutis in se albo resultat color plūbe⁹. ¶ Scōm exēplū est de illo cui⁹ facies ꝓuertit ad excitationē t inflationē. i. cazesiaz aut dispositionē sibi ꝓpinquā q̄ dispō dr excitatio. simila enim dispōni homis nuper ex lōgo sōno excitati: in quo partes oculos circūdantes sunt tumide. t hec dispō significat repletionē vaporosaz sequētē nauseatiuā satietatē: t aliqñ errorē digestiue epis ꝓuertēs chilū in massā flaticā vaporosam. ¶ 3ᵐ exēplū est velocitas detumitiōis faciei. i. q⁹ facies cito perdat suos tumores nāles q̄s bz ex presentia carnis mollis t spōgiose in fronte naso t timporib⁹. q̄ dispō vocat tornalitas. t significat vehemētiaz calitatis: hūor subtilitatē: poroz amplitudinē: ꝓpter q̄ fit velox resolutio. t est malū signū nisi ex aliq cā ꝓmitiua cōtigerit sicut ex vigilys timore tristitia parcitate cibi potu medicine soluētis t silib⁹. Proprerea subiūgit. Et mot⁹ eoz .i. egroz in seipsis ꝓpter aliquā aut ples ex cāis statiz dictis: vt qz vigilat nimis timet tristat ꝓter modum ꝛc. Et motus eoz egroz a cōsuetudine sua: vt qz cōsueuit multū comedere deliciari nūcvo nō. aut casus eoz a cōsuetudine sua in cōtrariū. Aliud. n. est dimittere cōsuetudinez aliud est nō solū dimittere: sed cadere in ȝriū. hec ola significant tornalitatē facici sic cāe significāt effect⁹. Sūt aūt alq modi exponēdi hunc passuz quos omitto. qz hic ceteris ē melior. Et res alie bnt significatiōes sup dispōnem corporis t humoz. sicut etas sexus cōplexio regio tēpus anni t silia a medico consideranda cū vult venire

Adhuc

27 ꝓx

37 ꝓx

in notitiã febrĩs necnõ dispõnẽz corporis patiẽtis.

¶ Et accñtiũ febriũ q̃dã sunt quoꝝ hora est hora status sic̃ alienatio ꝛ cõmixtio mẽtis pp iflãmationẽz capitis. ꝛ de illis sunt quoꝝ hora est principiũ sic̃ horripilatio ꝛ frigus ꝛ sicut ꝓfunditas somni que ꝓsequtur plm principioꝝ febriũ pp ỏbilitatẽ cerebri ꝛ declinatio calitatis ad interiora corporis vbi est mã. ꝛ multitudo vaporꝝ eleuatoꝝ ab eo per ꝛmixtionẽ incipiẽtẽ i corpore vsq̃quo resoluit eos iflammatio: ꝛ adiuuatur illud frigus cerebri i seipso et frigus humoris qui vult putrefieri et calefit.

¶ Hec est 8ª ps in qua docet significare tempora pticularia febriũ ꝓpter accñtia ꝓpria in illis cõtingentia. Et dicit q̃ sunt q̃dam q̃ appropriant statui sic̃ alienatio. i. imaginatiõis horroꝛptio cũ imaginat aliq̃d esse pñs q̃ nõ est. ꝛ mixtio rõnis. i. estimatione cũ nõ recte iudicãt de honesto ꝛ vtili ꝛ similibus q̃ nõ sensu ꝓcipiunt. lz forte melius ꝓpter corꝛuptionẽ rõnis possum⁹ itelligere corꝛuptionez cogitatiue circa discursuz cõpõnez ꝛ diuisionẽ. Et hỏ accidunt ꝓpter magnã iflãmationẽ capitis tpe status ꝛ multitudinẽ vaporũ ad ipz puenientiũ. Et de eis sunt que appropriant ꝓncipio sic̃ frigus rigor ꝛ horripilatio: quoꝝ cãponet in sequẽti capło. ¶ Et sic̃ ꝓfunditas somni que accidit magis in ꝓncipijs febriũ ꝓpter causas iscriptas.

¶ Prima pp debilitatẽ cerebri. vñ cogit retrahere sanguinẽ ꝛ spũm. est enĩ cerebrũ febriẽs debilius q̃ in dispositione nãli. ¶ Scõa est declinatio calitatis ad interiora vbi mã cõtinetur vt succurrat eoꝝ nocumẽto ꝛ ea fortificet ad expellẽdũ mãz ad exteriora. ¶ Tertia cã. est multitudo vaporũ eleuatoꝝ ab eadẽ mã ꝓpter cõmotionẽ. i. ebullitionẽ illius mãe in corpore durãte vsq̃quo iflãmatio. i. calor putredinalis necnõ mẽbrorũ resoluit illos vapores. ¶ Et nota q̃ nõ solũ eleuant vapores a mã putrẽte: imo ẽt ab alijs nõ putrentibus. ꝓpterea in causone q̃ uis sit colerica accidit aliq̃n subeꝛb ꝓpter vapores a sanguine ꝛ flegmate eleuatos. ¶ Quarta cã. est frigus cerebri in seipso. i. in dispõne nãli. Est. n. magis ꝓnũ ad somnũ seu somni ꝓfunditatẽ q̃ cerebrũ nãliter calz. ¶ Quinta cã est frigus hũoris qui duz putrefit calefit ꝓ quã calefactionẽ multi vapores nõ putridi eleuant sil cũ putridis q̃ nõ putridi sunt fridi cũ ipse sit ex se fridus sic̃ flegma. nã. n. subitototus hũor putrefit. ꝛ hi nõ putridi sũt cã somni ifrigidando ꝛ opilãdo. oẽs enĩ iste cãe adiuuant ad faciẽdũ somnũ ꝓfundũ in ꝓn⁹ poꝛismoꝝ.

Sed contra spũs aialis ꝛ vitalis in ꝓn⁹ poꝛismi attrahit ad cerebrũ igitur calefit ꝛ fortificat. ¶ Rñdetur. q̃ lz spũs trahat ad cerebrũ ꝛ rõne hui⁹ debeat fortificari. tñ cũ ipso trahunt ẽt hũores et vapores q̃ debilitãt ipz ꝛ sunt cã sõni ipz opilãdo. ¶ Uel dic q̃ hi spũs magis trahunt ad coꝛ ꝛ ptes vicinas quarũ lesio in talib⁹ poꝛismis est maioꝛ: ꝛ sic cerebruz remanet magis debile: ꝛ sic impotẽs ad transmittẽdũ spũs ad mẽbra exteriora sensitiua. ꝛ hoc mõ ẽ cã plõgatiõis somni.

¶ Et res ex qbus scit dispõ febris ꝛ ex qua spẽ sit sũt dispõ febris i acuitate sua ꝛ sua lenitate. ꝛ dispõ febris i hoc q̃ ipsa accidit a causis primitiuis ꝛ añtibus ꝛm conditoz predcãz: ꝛ dispõ febris adherentia sua ꝛ eradicatione: ꝛ dispõ febris i acuitate sua cuz rigore et frigore et horripilatiõe aut eius cõtrario et qõ est ex eo: et dispõ febris i dimissiõe sua cũ sudore pauco aut plurimo. Aut dispõ ꝓterita regimis ꝛ etas et forma et tẽps et ars. et dispõ pulsus et vrie.

¶ In pñti pte Auic. cõplet modũ cognoscẽdi conditiones febriũ tam accñtales q̃ ẽntiales. lz maxime essentiales ptinentes ad cognitionez speciei eius. Et p spẽs itelligite nõ solũ spẽm spãlissimã lz ẽt subalternã spẽm. ꝓpterea dixit Auic. Et res qbus scitur dispõ febris quo ad conditiones accidentales ex qua spẽ sit quo ad essentiales sunt.

¶ Prima dispositio febris in acuitate sua ꝛ lenitate. Nã per hoc cõprehendo q̃titatem febris. ꝛ si est acuta comprehendo q̃ est de genere colericaꝝ. ¶ Et scõa dispõ febris in B̃ q̃ accidit a causis ꝑmitiuis. nã p B̃ ꝓphẽdo q̃ ẽ effimera. si aũt ꝓuenit a causis añtib⁹ cũ alijs cõditionibus superius dictis in capitulo de signis putridaruz in generali comprehendo q̃ est putrida. ¶ Et tertia dispõ febris in adherẽtia sua. s. vniformi vel q̃si: qõ ptinet ad ꝛclusas vel causonẽ: ꝛ eradicatiõe q̃tuz ad interpolatas. ꝛ tepore q̃tum ad cõtinuas ꝓportionabiles. ¶ Et q̃rta dispõ febris in acuitate. i. in reditu suo. tunc. n. acuit cũ redit. s. an redit cũ typo. s. rigore frigore ꝛ horripilatiõe. ꝛ tũc scit q̃ ẽ interpolata. aut ecõtrario. i. sine typo. ꝛ tũc scit q̃ ẽ cõtinua: ꝛ q̃ est ex eo. i. si redeat cũ accñtib⁹ sequẽtib⁹ typuz q̃ sunt pulsus paruitas submersio ꝛ coartatio: ꝛ significãt magis interpolataz aut sine his ꝛ significãt magis cõtinua ꝛ ꝓpie cõclusa. nã in cõtinuis ꝓportionalib⁹ parua in cõclusis nulla. ¶ Et q̃nta dimissio febris in dispõne sua. i. merito ei⁹ ãbiq̃ magno auxilio cũ sudore plimo. ꝛ significãt putrida ꝛ maxie interpolata: aut pauco ꝛ significatur effimera. ¶ Et sexta est dispõ ꝓteriti regiminis an fuerit regimẽ multiplicatiuũ hũoꝝ calidoꝝ aut frigidoꝝ. ꝛ quoꝝ. s. sang. cole. fleg. an melancolie. nã hoc iuuat ad cognitionẽ spẽi febris. ¶ Septima etas. ¶ Octaua forma q̃ est habitudo in toto ꝛsurgẽs ex carne pinguedie ꝛ colore grossitie ꝛ extenuatiõe. ¶ Nona tps ãni. ¶ Decima ars. ¶ Undecima dispõ pulsus. ¶ Duodecima vrie. hec enĩ quo significent sup dispõnẽ febris necnõ alias dispõnes magis accñtales manifestũ est satis. ¶ Hoc ergo capitulũ est ad dãdũ nobis notitiã oiuz dispõnũ febrium. i. oium q̃ medicus diligens dz ingrere: ꝛ scire de febrib⁹ vt per hec sciat ponere casum in termis. ꝛ zº ꝓnosticari. ꝛ zº bñe ingeniũ curatiuũ qõ nullaten⁹ poterit bñe nisi cognita egritudine ꝛm has octo dispõnes quas oẽs particulariter docemur in hac ꝑma sen q̃rti. ꝓter gntã ꝛ sextã. Non enĩ signa crisis neq; signa salutis ꝛ mortis hic ꝑticulariter docemur: sed secunda huius quarti.

¶ Signa ỏ rigore frigore hõripilatõe ꝛ fractõe. C A. VI.

Horripilatio est dispõ in q̃ iuenit corpus diuersitatẽ in frigore ꝛ ꝑctionẽ in cute ꝛ lacertis. et antecedit eam pigritia et fractio.

¶ Quia hỏ dispõnes freq̃nter añcedunt putridas febres cõueniẽs fuit post sermonẽ gñalez de cãis diuersitatis ꝛ signis ipsaꝝ vt de his determinet. Hoc caplm habz tres ptes. In pº describit hỏ dispõnes. In scõa ponit cãs earũ ꝛ significatões. In tertia subdit canões. zª ibi (Et de cãis vehemẽtie rigoris) 3ª ibi (Et cõmotio aĩe periodi) ꝓria in q̃tuor. in ꝑma notificat horripilatõez. in scõa fractõez. in tertia frigus. in quarta rigorẽ. zª ibi (Et quasi fractio.) 3ª ibi (Frigus) 4ª ibi (Rigor vo.) ¶ In ꝑma pte describens horripilonẽ dicit: q̃ est dispositio in qua corpus inuenit diuersitatẽ in frigore. i. frigus diuersuz nõ equale nec vniforme in partibus cutis: imo sentit diuersitatẽ ꝛ delationẽ frigoris ꝛm partes diuersas cutis quasi nunc defe-

Tractatus

ratur ad vnā ptem nunc ad alias in cutis supficie/ que diuersitas accidit ꝑpter humores ⁊ vapores ad cutem delatos nō equaliter ſm omnes partes ⁊ punctionē in cute ⁊ lacertis qui ſunt inſtra motus voluntary eo q̄ hꝰ hūores ⁊ vapores acuitate ꝓticipant. Et vos addite de itētione Hal. in lib. de iectigatione ⁊ tremore cōmotionē in superficie cutis ⁊ ꝓtibus muſculoꝝ ꝓpinquis cuti que commotio ſequtur friditatē cutis cōtrahentem ipſam ad quaz cōtractionē ſequtur piloꝝ erectio, ꝓpterea dicit horripilatio horroꝝ in quo fit piloꝝ eleuatio. hec aūt ifrigidatio raro p ſe ſequtur humores aut vapores ad cutim delatos: cū illi ſm plm ſint calidi. ſz reuocationē caloris. ſ. ad itra. fit etiā cōmotio: q̄ virtus expulſiua cutis conatur ad expulſionē nocitiui ⁊ cōmouet cutiz. ⁊ ſic habemus deſcriptionē horripilantis: q̄ eſt diſpoſitio in qua corpus. ſ. horripilantis ſuenit diuerſitatē in frigore ⁊ punctionez in cute ⁊ in lacertis. ⁊ cōmotionē q̄dam ſoluz in cute ⁊ partibus vicinis ad oſſiam rigoris in quo fit totius corporis cōcuſſio. ⁊ añcedit eā pigritia. i. difficultas ad motꝰ ichoādos ⁊ ꝓtinuādos. Et fractio. i. laſſitudo ꝛz plm vlceroſa ſequēs hūores ⁊ vapores acutos ad cutim ⁊ lacertos delatos. Et pōt eē aliq̄ extēſiua ſequēs humores nō acutos. fit enīz aliquando ſed raro horripilatio ſiē ⁊ rigor ab humoribus frigidis quos laſſitudo extenſiua ⁊ non vlcerosa antecedit. Et de vtraq̄ loquitur affoziſmus ſecunde particule. Labores ſpontanei narrant morbos.

¶ Et quaſi fractio eſt maneries eius.

¶ Hic deſcribit laſſitudinē dicēs: q̄ ipſa eſt maneries horripilatiōis. i. via in horripilationē. cauſe enī parue que faciunt laſſitudinē aucte faciūt horripilationez. Uel alr eſt maneries horripilationis. i. aliquid inclusum in quiditate eius. Naz laſſitudo vlcerosa eſt ſenſatio punctionis in cute ⁊ lacertis que includit in q̄ditate horripilōnis.

¶ Frigus aūt eſt vt ſentiat i mēbris ſuis ⁊ dorſis lacertoꝝ ſuoꝝ frigus purum.

¶ Frigus autem eſt vt ſentiatur in membris ſuis. ſ. extremis ⁊ ꝑ vel dorſis lacertorum. i. partibus groſſis ⁊ carnoſis eorum frigus purum. i. ſine admixtione punctionis et cōmotionis. que punctio ⁊ cōmotio ſentiuntur in horripilatione ⁊ rigore. ¶ Querenti aūt vtruz ſi quis patiatur horripilationem aut rigorem in quorū quiditate icludit ſenſatio frigoris: poſſumus conuenienter dicere ipſuz pati frigus quod eſt diſpoſitio hic deſcripta: poteſt reſpōderi q̄ ſic. Et ſi inſtetur q̄ illud frigus nō eſt purū cū ſit punctioni ⁊ cōmotioni admixtum. Rñdetur q̄ licet ſit illud admixtum tamen non connotat in quiditate ſua eoꝝ admixtionem. Melior tamen reſponſio ⁊ cōmuni opinioni conformior eſt q̄ illud non debeat dici frigus hic deſcriptum cum non ſit purum.

¶ Rigor vero eſt vt non poſſit continere membra ſua ex ꝓmotiōe ⁊ tremore eueniente in eis ⁊ motibus inuoluntarijs.

¶ Hic deſcribit rigorem. ſecundo remouet dubium. z. ibi (Et fortaſſe.) De ꝑma parte dic: q̄ rigor eſt ſupple diſpoſitio vt nō poſſit ipſe rigens cōtinere mēbra ſua a cōmotione ⁊ tremore. i. concuſſione ⁊ motibus inuoluntarijs. q̄z nō corrigibilibus per voluntatē. Et vos ſupplete de intētione Hal. in libro de iectigatione ⁊ tremore ſenſationem frigoris ⁊ punctionis que debent includi in quiditate rigoris. Et ex hoc patet non eſſe differentiam inter rigorez ⁊ horripilationem niſi q̄z in rigore totuz corpus cōmouetur ⁊ concutitur. ſed in horripilatione ſola cutis cōmouetur ⁊ motu ſatis paruo. ¶ Et querenti que iſtaruz diſpoſitionum debeat dici rigor. Reſpōdetur q̄ ad mentē me

De ſignis

dicoꝝ rigor ꝓncipalius dz dici ille motus cōcuſſiuus connotando ſenſationem frigoris ⁊ punctionis: cū ille ſit manifeſte ⁊ magis notatus. ſz in horripilatiōe ꝓncipalior eſt punctio ⁊ cōmotio cutis. Ex his manifeſtū ē horroꝝ eſſe horripilonē ⁊ certā ifrigidatiōez eē frigꝰ. Typus aūt ē terminꝰ cōis ad frigꝰ rigorē ⁊ horripilonē. ¶ Sz nō tremoré poſitū in deſcriptiōe rigoris accipi cōiter ꝑ q̄cūq̄ corporis cōcuſſiōe: ⁊ nō accipi put deſcribit ſcōa terty. ſ. ꝑ aggregato ex motu volūtario facto a vtute ⁊ iuolūtario feō a grauitate mēbri. Nā rigor ſolū fit imediate a vtute añi motiua q̄ eſt in laecrtis: q̄ ſunt inſtra motus volūtary ſtimulata ab hūore ⁊ vapore pungēte: ſz nō ſit rigor ille corrigibilis p volūtatē. Et ſilr dr rigor a ſaltu cū ſalt⁹ ſit diſpoſitio nerueoꝝ: q̄ aliq̄n ab aere imediate fit. aliq̄n ab humore vētoſitate vel vapore: ⁊ nō cōnotat punctionez vel friditatē ſibi admixtas. Differt aūt iectigatio ab horripilatiōe cū cōnotet friditatē aut pūctionē ſibi admixtas ſicē horripilo. ⁊ eiꝰ cā imediata ē vapor aut vētoſitas ⁊ nō virtus ſicē in cōmotiōe horripilonis. Pruric⁹ aūt ſz cōuenit cū horripilone in ſenſatione rei pungentis ⁊ etiā in motu cutis pruriēdis ad excuſſionē nocitiui iuxta Ha. differt tñ ab ea: q̄z ñ ꝓnotat frigꝰ. ¶ Et ex his mānifeſtū ē q̄ pigritia añcedit fractionē. i. laſſitudinē. ⁊ fractio añcedit horripilationē ⁊ horripilatio rigorē. Nā iferius in B ca⁰ horripilatio fit ex cāis paucioribꝰ cāis rigoris. nā cāe cū ſūt pauce ſiue remiſſe faciūt pigritiā: aucte faciūt fractionē: magis aucte horripilatōez: maxīe aucte rigorē. Et nota q̄ aliq̄n rigori aſſociāt tremor mēbroꝝ virtute mēbroꝝ motiua debilitata. Silr ante frigus ꝑcedit pigritia ⁊ laſſitudo extēſiua. ⁊ aliq̄n ex frigore fit tranſitꝰ ad rigorē acceptuz pro motu cōcuſſiuo mēbroꝝ: ſicut aliq̄n ad frigꝰ fit trāſitus ex horripilatiōe accepta pro cōmotiōe cutis.

¶ Et fortaſſe eſt frigus forte: et nō fit rigor fortis ſicut in febribꝰ flegmaticis et q̄rtana.

¶ In ꝑti parte remouet dubiū. poſſet. n. q̄s dubitare an frigori forti ſemp aſſocieꝝ rigor fortis. Reſpōdet q̄ aliq̄n eſt frigꝰ forte ⁊ nō fit rigor fortis ſicut in febribꝰ flaticis ⁊ q̄rtana. Et accipit hic frigꝰ nō cōnotādo q̄ nō ſit admixta punctio ⁊ mēbroꝝ cōmotio. nā cū punctio ⁊ membroꝝ cōmotio ſint de q̄ditate rigoris ꝓpe ſumpti ⁊ excludant a q̄ditate frigoris hic deſcripti nō poſſent frigꝰ ⁊ rigor cōiungi. ⁊ ſic de hoc nullū eſſet dubiū. ſz accipit hic rigorez ꝑ ſola mēbroꝝ cōcuſſiōe: ⁊ frigus ꝑ frigiditate. Et certū eſt q̄ in multis flaticis ⁊ q̄rtanis ē frigꝰ forte abſq̄ rigore forti: imo abſq̄ rigore notabili. nunq̄ tñ in his febribꝰ ē rigor fortis abſq̄ notabili frigore. in multis tñ earū ꝓtigit rigor fortis cū frigore forti. haz diuerſitatū cāe ſtatiz patebūt. ¶ Hētilis tñ ⁊ Marſili⁹ de hac pte faciūt duas ⁊ ꝑmā dīt eſſe aliā notionez rigoris. vt dicat ⁊ fortaſſe rigor eſt frigꝰ forte. q̄d ꝓfirmāt auctate Hal. in liꝰ de iectigatiōe ⁊ tremore. Dixit. n. ibi: q̄ frigus forte pōt dici rigor. ſed in zª pte dic Auic. q̄ nō fit rigor fortis: ſicē in febribꝰ flaticis ⁊ q̄rtana. Nā fortis rigor ē a forti mordicatione. ⁊ fortis mordicatio ē a mā cala mordicante impetuoſe mota ad mēbra. Et ſic a frigida q̄lis eſt mā q̄rtane aut flatice nō fit fortis rigor ſumēdo rigorez ꝑ motu cōcuſſiuo. Aliꝰ pōt itelligi q̄ in nulla febre ſit ita fortis rigor ſicē in flatica ⁊ q̄rtana. ⁊ hoc ſumēdo fortez ꝑ diuturno. eſt. n. in his febribꝰ longior rigor q̄z in alys. Et zꝰ pōt intelligi iſte textus ſumēdo rigorez ꝑ frigore. ⁊ eſt ſenſus q̄ in nulla febre ſit ita fortis rigor. i. frigꝰ ſicut eſt in flegmatica ⁊ q̄rtana: cū in iſtis ſit mā frigida. Ꝑma tñ expoſitio mihi vidꝫ melior. Sed ifra erit dubiū a q̄ mā fiat maior rigor. ¶ Notāduz tñ ne hꝰ termini faciāt te errare q̄ medici multū his abutunt ita vt aliq̄n rigor accipia

tur p horripilatione. aliqñ ē. sīlr aliqñ rigor p frigore ⁊ ecōtra. Nō nunq̄ rigor est cōis ad oēs typū iuxta aforis. Quib⁹ quottidie rigores fiūt quottidie febres exoluunt. quapp omissis noib⁹ reb⁹ intendū est.

¶ Et de causis vehemētis rigoris est vehemētia virtutis expulsiue in lacertis: ⁊ propter illud quāto est causa rigoris viscosior est rigor vehementior.

¶ In pte pīti Auic. ponit cās ⁊ significatiōes hap q̄tuor diſponū. Habz hec ps tres ptes. in p⁹ ponit cās rigoris ⁊ frigoris. in 2⁹. ipsorum significatiōes. in 3⁹. ponit cās horripilatōis. 2⁹ ibi (Et q̄nq̄ significāt) 3⁹ ibi (Horripilatio vo) Prima pte diuido in octo ptes fm q⁹ octo ponit modos cāruz. 2⁹ ibi (Et sangnis) 3⁹ ibi (Et scias) 4⁹ ibi (Et multotiēs) 5⁹ ibi (Et q̄n accidit) 6⁹ ibi (Et rigor ⁊ frig⁹) 7⁹ ibi (Et q̄nq̄ accidit) 8⁹ ibi (Et q̄nq̄ accidit rigor). Et hic notate q⁹ ponēdo cās rigoris ⁊ frigoris ⁊ horripilationis. ponit et cās fractōis: cū eedē sint cāe fractōis ⁊ aliaꝝ lz remissiores. nā cāe remisse q̄ faciūt fractionē aucte faciūt alias diſpōnes. Sz de pma pte dic q⁹ ō cāis vehemētie rigoris ē vehemētia. i. fortitudo cū cōatu vtutis expulsiue q̄ ē in lacertis. ¶ Pro c⁹ dicti notitia sciēdū ē q⁹ cāe rigoris sūt duplices. Quedā se tenētes ex pte hūoꝝ. Quedā se tenētes ex pte vtutū. Prime sūt tres. s. q̄ntitas hūoris. regrit⁹. n. notabil⁹ q̄ntitas. ⁊ quāto ē maior alys pibus tāto rigor ē maior. 2⁹ ē hūoris acuitas. nā q̄nto mōdacior magis stimulat expulsiuā. 3⁹ ē ipetuosus mot⁹ ipsi⁹ i mēbra sensibilia. Sz cāe se tenētes ex pte vtutū sūt q̄tuor fz q̄druplicē vtutē ad rigorē cōcurrētē. vna ē vt⁹ vital⁹ que tāq̄ agēs vle occurrit ad oēs opōnes. 2⁹ est vt⁹ nāl⁹ ⁊ ppe expulsiua q̄ q̄nto fortior ipetuosi⁹ expellit māz in mēbra sensibilia. 3⁹ ē vt⁹ sensitiua i mēbris sensibilib⁹ ad q̄ expellit mā: q̄ q̄nto acutior magis stimulat expulsiuā q̄ ē i lacertis sibi subordiata. 4⁹ ē expulsiua mēbroꝝ. ⁊ sic ipsa expulsiua q̄ ē q̄rta mouet fort⁹ ⁊ cōcutit mēbra ad nocitiui expulsionē. ⁊ ex p̄ notato pz vitas dci. Nā quāto hūor faciēs rigorez est viscosior ⁊ difficilius expellibilis oz virtutez expulsiuā lacertoꝝ magis conari ⁊ mēbra occutere ad ipsius expulsionē. Et certū est q⁹ maior vtus cuz eq̄li conatu magis cōcutit mēbra q̄ debilior.

Sed hic cadit dubiū discussiōe dignū. Nunqd fortitudo vtutis expulsiue q̄ ē in lacertis sit cā rigoris. Et videt q⁹ sic auctoritate Auic. in pīti parte. Et confirmat rōne. Nam de intentiōe Hal. in lib. de accīti ⁊ morbo. Cā imediata rigoris ē vtus expulsiua stimulata ab aliq̄ pternāl⁹ impmēte qō vtus illa nitit⁹ a mēbris expellere mēbra occutiēdo. illa aūt mēbroꝝ occussio ē rigor de q̄ ē fmo in pīti titulo. ¶ In op⁹ ē Hal. 10⁹ terapētice. c. 4⁹ sic. d. Rigor gdē erit pp multitudinē ⁊ acredinē eoꝝ q̄ ferūt: ⁊ pp velocitatē delatiōis. ⁊ pp virtutis ibecillitatē. Nā multa paucis ⁊ subtilia bis q̄ nō talia mordēt magis: fic ⁊ demū q̄ citius ferunt bis q̄ tarde. Et vtus fortis qdē exīs otenit ⁊ sustinet oia. ibecillis vo sacta a gbusdaz otristata succūbit. Hec Hal. Si g̃ debilitas vtutis ē cā rigoris: nō g̃ fortitudo.

Gentilis. Pro decisiōe hui⁹ duby dat tres rnsiones. Prima q⁹ mā est duplex. q̄daz subtilis. ⁊ respectu hui⁹ vtus fort⁹ nō ē cā rigoris: cū eā insensibil⁹ resoluat. Sz vtus debilis nō potēs ipsaz insensibil⁹ resolvere expellit ipsaz agitādo eā ⁊ cōmouēdo. ⁊ sic ē cā rigoris. Et dicit hāc fuisse itētionē Hal. loco supi⁹ allato. Quedā est mā grossa ⁊ respectu hui⁹ vt⁹ fortis ē cā rigoris: cū nō possit eā insensibil⁹ resoluere: sz solū ipsaz expellit sensibiliter eā agitādo ⁊ omouēdo. ⁊ respectu hui⁹ quāto virtus est fortior rigor est vehemētior: cū eaz ipetuosi⁹ moueat. ⁊ hec fuit intētio Auic. ¶ Hāc solonē nō acceptat Hētilis. d. q⁹ sic dat vtus fortis potēs māz subtilē insensibil⁹ resoluere: ita et dat fortis respectu māe grosse: ⁊ sic poterit ipsaz insensibil⁹ resoluere. Ꝺ tñ assūptū Hētilis nō pbat q⁹ nēcio a rndēte deberet négari. Cū ēt vtus fortissima nō hēat tātā pportionē ad māz grossaz nōbilis q̄titatis sufficiētis ad faciēdū rigorē vt eaz insensibil⁹ resoluat. Hec tñ rnsio nō ē cōueniēs: cū videam⁹ vtutē fortez māz subtilē q̄lis ē terciana nō isensibil⁹ resoluere: sz eaz agitare ⁊ omouere ita vt faciat rigorē. rnsio Hētil. q⁹ vtus aliqñ ē fortis in iteriorib⁹. ⁊ hec ē cā rigoris pellēdo mām ipetuose ad mēbra sensibilia extrinseca. ⁊ de hac loquit⁹ Auic. q⁹ quāto ē fortior est cā maioris rigoris. alia est vtus fortis in exterioribus: vtputa in cute ⁊ in lacertis. ⁊ hoc quāto est fortior ē cā mioris rigoris: eo q⁹ magis resistit vtuti pellēti hūorē ad mēbra sensibilia exteriora. ⁊ cū resistētia sit cā tarditatis mot⁹ erit tardior: ⁊ sic mior rigor aut forte nullus p

Hanc solonē (pter supfluā tarditatē. nō acceptat Hētil⁹ neq; Ugo senēsis. imo dic Ugo cā nō ee dignā vbo: eo q⁹ sicut mā pulsa ad exteriora est cā rigoris. ita pulsa ad interiora p mēbra sensibilia erit cā rigoris ⁊ trinseci q̄ mā pelleꝝ a vtute fortī in pte extrinseca. Rō tñ Ugōis est paz valida Ꝺ hanc rnsionē. Est enī certū tā resistētia intrinsecā q̄ extrinsecā eē cām tarditatis mot⁹ māe tā ad exteriora q̄ interiora. ⁊ sic eē cāz diminutiōis aut nullitatis rigoris. hec tñ rnsio nō est ad mētē Auic. nec Hal. cū Auic. loquat de vtute expulsiua que est in lacertis. ⁊ Hal. loquat de alia vtute sic

Respōsio autē (ostendetur inferius. Hētilis tertia sup quā gescit est q⁹ duplex est vtus. q̄dā fortis in ꝓparatiōe ad sua supflua insensibil⁹ resoluēda. ⁊ hec dr fortis absolute. q̄dā aūt est fortis respectiue in ꝓpatiōe ad sua superflua sensibil⁹ expellēda: sz nō isensibil⁹. Et dicit q⁹ vtus fortis absolute nō est cā rigoris. est. n. illa q̄ apud Hal. otinit oia. sz 2⁹ vt⁹ fortis respectiue est de q̄ loquit⁹ Auic. in p̄senti. q̄ quāto fortior rigorē facit vehemētiorē.

Contra. Ex hac opione sequit hec ocl⁹: q⁹ p solā debilitatē vtutis oib⁹ alys paribus rigor fortissim⁹ subito acquireꝝ. ocl⁹ ē ipolis vt ostēdet: ⁊ segt ex rnsione. q̄re tc. Sz ocl⁹io sic deducit. Certū est enī q⁹ fortitudo absoluta est maior q̄ respectiua. Signem⁹ g̃ absolutā fortitudinez ipsi⁹ eē ab octo vsq; ad sex exclusiue. ⁊ signem⁹ fortitudinē respectiuā eē a sex inclusiue vsq; ad certū gradū. vtputa vsq; ad q̄tuor. tūc pono fortitudinē vtutis absolutā remitti successiue donec in fine dici sit vt sex: stātib⁹ oibus alys paribus ad rigorē sufficiētib⁹. tūc manifestū ē q⁹ nunq̄ erit rigor nisi cū vt⁹ erit vt sex: ⁊ tūc erit fortissimus: q⁹ p positionē q̄nto fortitudo respectiua ē maior rigor ē vehemētior. Qz aūt ꝺ sit ipolis oñdit. nā cāe effectui debēt ꝓportiōari. g̃ si cāe rigoris successiue acgrunt: ⁊ rigor sit successiue acgsibilis. rigor ēt dz successiue acgri. sz cāe rigoris successiue acgrent. g̃ sil⁹ ⁊ rigor. sz minor arguit. nā cāe rigoris sūt debilitas vtutis: ⁊ maior conatus ipsi⁹ ⁊ minor otēptus. sed he successiue acgrunt. g̃ ⁊ rigor Et sic segt q⁹ p⁹ fiet rigor remissus q̄nto itēsissim⁹. ¶ Et cōfirmat. sim⁹ in istāti in q̄ rigor ē p rnsionē itēsissim⁹. tc arguit. imediate post Ꝺ rigor erit itēsior q̄nto nūc sit. g̃ nūc nō ē itēsissim⁹. sz 3⁹. ⁊ añs p⁹. q⁹ cāe rigor imediate post Ꝺ intēdent. s. maior conat⁹ minor otēpt⁹ ⁊ vtut debilitas: g̃ tc. ¶ Forte dr q⁹ pls fac ad minuēdū rigorez debilitas vtutis q̄ intēsio conatus ad ipsos intēdendū. ¶ Cōtra. nunc ⁊ imediate ante hoc plus faciebat conat⁹ ad intēsionē rigoris q̄ debilitas vtutis ad ei⁹ remissionē. g̃ in aliq̄ ppotione. Cuz g̃ nulla ꝓportio subito depdat imediate post

hoc plus faciet conat⁹ ad intensionē rigoris q̄ debilitas virtutis ad eius remissionē.

Ego autem sensensis volēs ponere cōcordiā inter Auic. ⁊ Hal. dicit q⁹ Hal. loquit̄ de vtute vitali. h̄ eniz cū fortis est ꝓtenit ofa. sz facta debilis a gbusdā cōtrista-ta succubit. Auic. aūt logt̄ de vtute expulsiua q̄ est i lacertis que quāto fortioz pōt magis mēbra ꝯcutere ⁊ sic maiorez facere rigorē. Modus aūt est iste vt sūmatim referam que dixi lōgo ꝓmōe. Dicit. n. de mēte Hal. ad rigorē cē neciū caloris reuocationē interi⁹: ⁊ postea ipsi⁹ reuocationē exteri⁹ expānionē ad māz q̄ est cā rigoris: vt ipaz expellat. oīb⁹ enī mēbris dolētib⁹ cor cōpatit̄. ita vt ap. pp hāc cām dixit tactū ⁊ gustū cordi ꝯtinuari. ⁊ cū cōpatit̄ retrahit calorē ⁊ spīm interi⁹: vt deinde ipm ad mēbra lesa trāsmittat ad tuēdū ea ⁊ excutiendū nocumentū ab ipsis. Quapp cū mēbra extriseca ifridant̄ aut mordent̄ ab hūoribus ad ipsa delatis spūs nō potēs pcedere suo cursu nāli ad mēbra oppōsa ꝯfugit ad siuū pn̄m ibiq; fortificatus intē. B. in li. de tre. ⁊ rig. reuertit̄ ad pugnādū ⁊ expellendū rē nociuā. ¶ Cū ḡ addit ad rē nociuā nēcio ꝓbiz ꝯtinuare pcessuz suū. tremitq; tūc forte totū corpus collisiōe caloris nālis ⁊ reluctatiōe ad rē nociuā. Dec Hal. i oādo modū euēt⁹ rigoris. ¶ Ex gb⁹ segt̄ q⁹ ad eē rigoris regrit̄ spīs retrahi ad ītēriora: ⁊ itez ad exteriora remitti. nūc āt q̄to vt⁹ vitalis ē fortioz magis spū ⁊ sanguīe ad ītēriora ofa ꝯtēnēs. ⁊ p̄ ipsos min⁹ ipetuose expellit ad mēbra lesa ad expellendū rē nociuā: ⁊ sic fit minor pugna ꝯmotio ⁊ agitatio: ⁊ ꝯsequēter minor rigor. Si vo sit debilis: nō tñ multū debilis retrahit multū calorē ad ītēriora quē attractū postea ipetuos⁹ expellit ad pugnādū cū re nociua agēs ꝑm vltimū conatū. ꝓpterea fit maior mēbroz ꝯcussio.

Alia responsio est vt dicam⁹ q⁹ Hal. itelligit ō vtute sensitiua q̄ est in lacertis q̄ quāto ē fortior ē cā miozis ꝯcussiōis ītēndo cām imp̄mētē. sz quāto ē debilior ē cā maiozis pp maiorē conatuz dū mō nō sit multū debilis. Sz Auic. logt̄ de expulsiua q̄ est in lacertis q̄ quāto fortior cū equali conatu ē magis apta mēbra ꝯcutere. ¶ Sz ō. quāto vt⁹ sensitiua cēt fortioz magis sentit cāz imp̄imētē. sz quāto magis sentit cā magis stimulat expulsiuā sibi subordinatā ad ꝯcutiēduz mēbra. ḡ rē. ¶ Rñdet negādo miorē. nō enī maior sensatio ē cā vt magis stimulet expulsiuā: sz maior ei⁹ lesio a cā imp̄mēte. nūc āt q̄to est fortior: sz magis sentiat: nō tñ magl ledit a sensibili: sz min⁹. ⁊ quāto min⁹ ledit: tāto min⁹ stimulat expulsiuā. fortitudo enī vtutl expulsiue penes duo attēdit: ⁊ penes melⁱ⁹ sentire: ⁊ penes magl resistēr cāis imp̄mētib⁹ q̄ maiori resistētia ⁊ miori lesiōe arguit̄.

Secundū dubiū. vtrū maiores vigores fiant a cā frida q̄ a cā cala. Et arguit̄ q⁹ sic. ꝑ ex textu Auic. in pte ꝑsenti dicētis q⁹ quāto cā rigoris est viscosior rigor est vehemētior. Itez ex sñia eiusdē 2ª p̄mi. d. q⁹ hūores frigidi sūt cā rigoris: sz calidi horripilatiōis. ¶ Et ꝯfirmat rōne: qz quāto cā difficilⁱ⁹ expellit̄ regrit̄ maior ꝯcussio. sz cā frida cū sit magis viscosa q̄ cala difficilⁱ⁹ expellit̄. ḡ exigit maiorē ꝯcussionē. ¶ 2º arguit̄ auctē Auer. 3º colliget. ⁊ rōnib⁹ eⁱ⁹. q̄rū ꝓma ē. Sile ē de cā extriseca ⁊ itrinseca: sz cā extrinseca frida maiorē facit rigorē q̄ cā extriseca cala. ḡ sile erit de hūoribus q̄ sūt corpi intrinseci. sz añs ꝓbat̄. nā aer fridus ⁊ aq̄ frigida occurrēs corpi maiorē facit rigorē q̄ aer calidus aut aq̄ cala. ¶ 2º rō Auer. qz vna de causis rigoris: imo nō fit sine ea ē ꝑ caloris iteri⁹: vt vult Hal. in lib. de tre. ⁊ rig. sz cā frida magis ꝯcludit calm iteri⁹ q̄ cā cala. ḡ erit cā maioris rigoris. sz ꝓma. ⁊ assūptū ꝓbat̄. qz cā frida fugat calz iteri⁹. tū rōne mordicatiōis. tū qz sibi ꝯtrat: sz cā cala fugat calz iteri⁹ solū rōne mordicatiōis: nō āt rōe ꝯtrietat̄ cū calz nō ꝯtrieat calo. ¶ ꝑ. calz nāle fugatū iteri⁹ mouet̄ ad expellēdū suū ꝯtrū siue sit calz siue fridū. sz frigidū ē pls sibi ꝯtrū. q̄re mouet̄ fortiⁿ ꝯ ipz. Et cū ipz fortiⁿ resistat op⁹ē ad ipsi⁹ expl'sionē maiori ꝯcussiōe. he sūt rōes Auer. ¶ ꝑ. medici curāt rigorē a cā frida nō a cala. q̄ vt q⁹ ille rigor sit itēsior cū idigeat cura. ¶ ꝑ. rigor a cā frigida sicut q̄rtane ē lōgior q̄ rigor tertiane: vt oēs pcedūt Sz ꝯz pl'm vsq; ad mediū tpis ītēdēdo pcedit. ḡ magl dz ītēdi: cū lōgiori tpe ītēdat̄ q̄ rigor tertiane. ¶ ꝑ. fortiores tusses fiūt a cā frida in pulmōe luiscata pp difficultatē sue expulsiōis. ḡ ⁊ sil'r rigor a cā frida erit intensior pp difficultatē expulsiōis māe fride. assūptū āt declarat experiētia: ⁊ est de ītentione.

In oppositum ⁊ q⁹ rigor a cā cala sit ītēsior arguit̄: qz tres cāe ꝯcurrūt ad intēsionē rigoris se tenētes ex pte māe. ꝓria ē multitudo māe. 2ª ipsi⁹ acuitas. 3ª lesio ipetuosa i mēbra sensibilia. sz hec tria sūt i cā cala. s. mā colerica: ⁊ nō i cā frida. nā i cā frida defit̄ acuitas ⁊ ōlatio ipetuosa pp grossitiē māe: lz i q̄titate supponi possit pitas. Nā semp in cōpatione supponit̄ oīuz paritas ꝑter q̄ coruz q̄ sequunt̄ ad cōparata. Iste. n. tres cōditiōes requisite ex pte māe ad fortitudinē rigoris sunt de itentiōe Hal. in libro de tremoze ⁊ rigoze. necnō. 5. de accidenti ⁊ morbo. ¶ ꝓ solone huius duby Bentilis ponit duas rōnes. ꝓma q⁹ duplr dr rigor magnus intensiue q̄ fit fortis mēbrozū cōcussio ⁊ extensiue sine duratione. ⁊ tunc dicit certuz esse q⁹ rigor a mā frigida sit̄ in flatica ⁊ q̄rtana est lōgior. sz rigor a mā colerica est ītēsior. Et ꝯr dic⁹ q⁹ itentio Hal. fuit q⁹ rigor a mā cala esset ītēsior. Sz de itentōe Auic. ⁊ Auer. fuit q⁹ rigor a mā frida esset diuturnior. Et hoc mō vult ponere ꝯcordiā iter illos q volūt eē discordes. ¶ Scōa solo eiusdē est q⁹ duplex est cā rigoris q̄ de mēte auctorū elicit̄. Una est ꝯclo caloris iteri⁹. ⁊ hec fit magis a cā frida. Alia ē vehemēs mēbroz mordicatio. ⁊ hec fit magis a cā cala. ꝓma ē de itentiōe Aui. ⁊ Auer. 2ª Hal. Sz tñ nō ꝑp̄ ponit iter eos ꝯcordiā. qz adhuc restat dum⁹ g rigor sit ītēsior an q segt̄ ꝯclonē caloris sit̄ ille qui magis pendet a cā frigida. an qui segt̄ mēbroz mordicationē sicut magis pendens a cā calida.

Ego itaque credo nō esse ponēdā ꝯcordiā inter eos q a ꝓposito volūt eē discordes ꝓcipue iter Auer. ⁊ Hal. q q̄rto colliget dic̄ sentire ꝯ medicos. Uideam⁹ itaq; cui⁹ ptis rōnes sint potiozes. q̄ maxime patebit ex solone rōnū ptiuz ipsaz. ¶ Ad rones q̄ Auic. ⁊ Auer. rñdet. ¶ Ad ꝓmaz negat̄ maior q⁹ q̄to cā rigoris difficilius expellit̄ maior fiat concussio. sed bene sequit̄ q⁹ fiat maior vel diuturnior. nā motus debilis facit in multo tempore q̄ mot⁹ fortis facit in paruo. miorꝫ tamē cōcussio fit a cā frigida. qz minus stimulatur expulsiua ab ea. ¶ Ad rōnes Auer. ¶ Ad ꝓmā negat̄ q⁹ simile sit de causa intrinseca ⁊ extrinseca. Ratio diuersitatis est. qz cā extrinseca siue calida siue frigida cē cito occurrit cuti ⁊ membris sensitiuis corporis. sed causa itrinseca calida citius occurrit mēbris sensibilibus cum velocius sua subtilitate ferat̄ in membra sensibilia q̄ causa frigida. ¶ Ad scōam rōnem Auer. dicit̄ q⁹ licet causa frigida magis concludat caliduz interius ⁊ rōne huius deberet fieri intensior rigor. tamē causa calida est causa maioris rigoris pungēdo magis ⁊ stimulando membra sensibilia q̄ causa frigida. negat̄ itaq; consequētia secunde rōnis Auer. ¶ Ad aliaz rōnem respōdet cōcedendo q⁹ medici magis curāt rigorē a causa frigida sicut q̄rtanarū flatica rum q̄ rigorē colericarū. hec eniz faciūt qz ille plus ledit longa duratione q̄ rigor colericarū intēsiōe. ¶ Ad aliaz rōnē ꝯcedit q⁹ rigor a cā frigida diuti⁹ intrēdit: a q̄ tñ nō

segr̃ q magis itẽdat. ¶ Ad vltimã rõnẽ p hac pte rñdetur q lõgiores tusses fiũt fz plin a cã frida pp difficultatẽ expulsiõis mãe frigide. Nõ tñ segr̃ q fiat intẽsior tussis: cũ cã calida magis stimulet expulsiuã pulmõis. Esset tñ dubiũ a quo hũore fieret lõgior ⁊ intẽsior tussis: an ab hũore colerico subtili ibibito: aut ab hũore flatico salso liuiscato. vterq; n. mltũ iprimeret i pulmonẽ: ⁊ vterq; difficulter resolueret. Fm tñ opionẽ magis ꝛsentaneã Hal. erit tenẽdũ q lõgior ⁊ intẽsior tussis fieret ab hũore calido. ¶ Lõtrariũ erit tenẽdũ fm Auic. ⁊ Auer. Sile iudiciũz est de sternutatiõe. ¶ Ad rõnẽ aũt Hal. rñdet tenẽdo Auicẽ. ⁊ Auer. q ꝓter tres cãs rigoris sũptas ab hũore. s. multitudie: acuitate: ⁊ velocitate mot⁹ ẽ ponẽda viscositas hũoris q facit vt hũor difficilius expellat. ¶ Ego tñ credo sicut etiã sentit Bentilis Marsilius ⁊ Ugo. q cõir maiores ⁊ intẽsiores fiũt rigores i flegmaticis ⁊ q̃rtanis q̃z in colericis. Et B qz fm plurimũ pẽdent a pluri mã q̃z colerice. Ubi tñ supponeret paritas ex pte q̃titatis mãe credo colericas intẽsiores facere rigores.

¶ Et sanguis submergit cũ rigore ad iteriora.

¶ Dic dat cãm frigoris accñtis in rigore. Et dicit q sanguis ⁊ supplete spũs cũ rigore. i. dũ fit rigor submergit ad iteriora: ⁊ recedit a ptib⁹ extremis: qz extrẽa infridant. ⁊ hoc verũ est ex q̃cũq; cã rigor pueniat. Et frigus illud ꝛdicat ꝓuatiuũ: qz segr̃ ꝓuationẽ sanguis ⁊ spũs in pte exteriori. est tñ positiuũ sequẽs cãs positiuas q̃ sũt tres aut aliquã earũ. vna ẽ friditas eloz. 2ª fride hũiditates i mẽbroz ponis iuẽte. 3ª ẽ friditas ꝓtinẽtis. ¶ Notãdũ p q i rigore ꝓiungit infrigidatio: vt dicit Hal. in lib. de rigore vbi dicit. Mihi q̃ videt ⁊ expedit ei q vult vt ei⁹ sermõi fides adhibeat in notificatiõe rigoris vt hui⁹ ꝓzisus recordet q rigor ẽ apud ifridationẽ caloris nãlis friditate subito ⁊ fortiter ledẽte. Idẽ pz aucte Hal. supi⁹ posita in descriptiõe rigoris.

Sed contra.

Aliqs rigor curat sola infridatiõe. q̃ cũ illo nõ ꝓiũgit friditas ꝓter nãz. tz ꝓia. cũ ois cura fiat p ꝓtiũ. añs tñ est de itẽtiõe Hal. 5º de accñti. qz diximus rigorẽ fieri a caloze siue frigore si ex cã ꝓtingit calida. Et ẽ de gñe cui⁹ sola infridatio sibi sufficit ad curationẽ.

Respondet

tenẽdo vt supra: qz i gditate rigoris icludat friditas. Et ad textũ Hal. q rigor ꝓtingẽs a cã cala ẽ sine frigore: qõ sit cã ei⁹ salte ꝑncipalis: ꝛz sequat vt supra fugã iteri⁹. Et h curat p sola infrigidãtia remouẽtia cãz ꝑncipalẽ ei⁹ p medicũ applicita. frigus aũt sequẽs fugã caloris iteri⁹ remouet a caloze recedente ad exteriora. ¶ Notãdũ 2º de intẽtiõe Hal. 5º de accñti. q in rigore sanguis ⁊ spũs mouent ad exteriora a cordis vtute. Et ꝓbat per hoc: qz sanguis ⁊ spũs mouent vnº fz exigẽtiã passionũ cordis. Naz q̃cq; ad exteriora sicut in gaudio. q̃cq; ad iteriora sic in tiore. Si aũt mouẽtur ex se nõ ꝓcurrẽte vtute cordis semp mouent ad vnã dr̃iaz. s. iteri⁹ aut exteri⁹ ꝑcipue tenẽdo: sic tz cõis opio q

Sed dubitatur

(sint inanimati.

circa partẽ ꝑsentẽ: qz videt q sanguis ⁊ spũs debẽt mitti ad cutiz: ⁊ ad musculos extrinsecos cũ illis iferat nocumẽtũ in rigore. sic etiã nã mittit sanguinẽ ⁊ spũz ad mẽbra dolorosa: sic in ꝓcussiõib⁹ in q̃bus ꝓp sanguinẽ ad illa membra delatũ fit tumor ⁊ apa.

¶ Rñdet dupl̃r. p q mittit ad mẽbra sensibilia lesa. hec aũt nõ solũ sũt mẽbra sensibilia extrinseca: ꝛz ẽt mẽbra sensibilia ẽtrinseca: de q⁹ nã ẽ magis sollicita. vñ plus ꝺ sanguine ⁊ spũ ad illa trãsmittit. s. ad pãniculos: ⁊ ad musculos ẽtrinsecos. q̃ pp sanguine ⁊ spũ ad illa mẽbra ꝓuerso extrẽa ifridant iteriorib⁹ calefactis. ¶ 2º rñdet de intẽtiõe Hal. in li. de tremore ⁊ rigore. q p sanguis ⁊ spũs trahunt ad cor tanq̃ ducẽ ⁊ fontẽ caloris postea fortificati mittunt a corde ad mẽbra lesa: ⁊ ꝓpe a q⁹ mã expellenda est: vt eoz vigoret expulsio. ⁊ postea ad mẽbra ad q̃ fit mãe expulsio. s. ad cutim ⁊ ad musculos vt mã cito resoluat. Et videt velle Hal. q reluctatio que est inter malũ humorẽ ⁊ sanguinẽ qui ad ista loca mouet sit causa agitationis ⁊ cõcussionis que sunt in rigore.

¶ Et scias q hũor frigidus ẽ get⁹ quẽ iã ꝓsuevit mẽbr̃ i quo est ⁊ gescit passio ei⁹ ab eo ãre nõ sentit frigus ei⁹. Cũ q mouet ⁊ spgit sparsione pluria aut pauca pp aliquã eaz. s. pp caliditatẽ separatã. aut aliud patit ab eo mẽbruz qõ erat nõ occurrẽs ei: ⁊ sentit frigus eius pp cãm ꝓplonis diuerse. et tu qdẽ iã sciuisti hoc i radicib⁹ vlibus sciẽtie medicine.

¶ Dic ponit tertiã cãz rigoris q̃rtũ ad frigus i eo pceptuz dicẽs q hũor fridus gescẽs i aliq̃ pte nõ sentit. tũ qz cõsuetus illi parti. tũ qz nõ mouet. q humor mot⁹ ad aliqõ mẽbruz motu pauco aut plurimo ꝓpter aliquã causam mouentẽ ipsum ⁊ separantẽ euz a loco in quo est: sicut caliditas. s. ẽtrinseca aut extrinseca sic balnei. sol' estiui ⁊ filiuz sentit ab illo mẽbro ad qõ mouet pp malitiã ꝓplonis diuerse quã iduc i mẽbro illo cui nup occurrit. ⁊ tu iã sciuisti hec i fmõe vñ scie medicinal. s. 2ª ꝑmi. i cª. de cãis dolozis absolute. ⁊ 6º nãliũ. cª. de tactu. ¶ Pro q sciẽdũ q ꝓplo eq̃l ẽ q ẽ i mẽbro ꝺsueta fixa ⁊ bituata ⁊ nõ ocpẽdẽs ab aliq̃ cã diuersa spãli ẽpẽdẽtia sic ethica. ⁊ hec ⁊ sil'es nõ sentiunt. Cõplo aũt diuersa nõ ẽ mẽbro ꝺsueta neq; fixa: imo pẽdẽs ab aliq̃ cã spãli ẽpẽdẽtia. qz ex se nõ ẽ apta cõseruari. ⁊ B sentit. hũor itaq; fridus get⁹ in aliq̃ mẽbro i q̃ diu steterit nõ sentit. mot⁹ aũt ad aliqõ mẽbr̃ sẽsibile cui nõ ẽ ꝺsuetũ sentit ab illo pp malã ꝓplonẽ diuersaz quã iprimit i mẽbrũ illõ. ¶ Bz diceres segr̃ q cuz p venit ad illud mẽbrũ ẽbebat ab eo sentiri cũ nõ erit adhuc sibi cõsuet⁹. Dr̃ q ab illo mẽbro forte nũq̃ sensat⁹ fuit. qz forte illud mẽbr̃ nõ sentit: aut ẽ pauce sensibilitatis sic os. 2º. Iz illud mẽbr̃ erit sensibile forte ille hũor fuit i eo paulatine cõgest⁹. aut forte ad illud paulatine defluxit: qõ aũt paulatine fit nõ sentit. qz nunq̃ imprimit cõplexionẽ diuersam sufficientem ad sensum.

¶ Et multotiẽs q̃dẽ accidit a flate vitreo sparso in corpe rigor nõ pducens ad febrẽ: et q̃cq; sunt ei periodi. et nõ est fortitudo eius fortitudo rigoris pducentis ad febrem.

¶ In pte ista põit q̃rtã cãz rigoris. 2º remouet duas diuersas dubitatiões. 2ª ibi (Et mã) De p⁹ dicit q̃tuõ. ¶ Primũ q mltotiẽs accit a flate vitreo sparso in corpe. s. p mẽbra sensibilia rigor. ¶ 2m q nõ pduc ad fe. cui⁹ cã ẽ. qz nõ putret. ¶ 3m q insũt ei piodi q visilr ẽbẽt eẽ q̃rtidiani fm ꝓpetatẽ flatis. ¶ 4m q fortitudo b⁹ rigoris nõ ẽ fortitudo rigoris pducẽtis ad febrẽ. i. q nõ fit tãt⁹ rigor ab hoc flate nõ putrefacto q̃tus fieret si putrefieret. eo q si putrefieret subtiliaret ⁊ moueret veloci⁹ i mẽbra sensibilia. ⁊ B vez ẽ q̃n totũ subtiliaret: nõ tñ totũ putrefieret. qz si totũ putrefieret totũ acgreret calitatẽ fixã ⁊ nõ noceret mẽbris sensibilib⁹ sua fritate. ¶ Alr q fortitudo b⁹ rigoris nõ ẽ tãta q̃ta fortitudo mltoz rigoz aliaz febriũ.

¶ Et mã q̃ facit lassitudinẽ rigoris p paucitatẽz suã facit rigorẽ p suã mltitudinẽ añs putrefiat. nã si nõ putrefiat nõ pducit ad febrẽ.

¶ In pte ꝑsenti remouet dubia. ¶ Primũ nunqd eadẽz mã sit cã lassitudinis siue fractiõis ⁊ rigoris. Et respondet q sic. qz mã q facit lassitudinẽ paucitate sua facit rigorẽz

multitudine: eo ꝙ sua multitudie magis terreat ꝛ cōmouet mēbra sensibilia magis stimulās ad expellēdū. Nec solū est drīa ex pte q̄litatis: ſʒ ēt ex pte mot⁹. nā eadē mā̄ solū est dria ex pte qlitatis: sed et ex pte mot. nā eadē mā̄ geſcēs facit laſſitudinē q̄ mota facit rigorē magis expulſiuā ſtimulādo. ꝛ hᶜ ē ſnīa Gal. 5° ð accītī. Horripilatio āt īter has duas diſpōnes ē media ex pte magnitudīs cāe.

Secundum dubiū. nunq̄d īchoāte rigore pducēte ad febrē īcipiat feb. Et rñdet ꝙ n̄ ſp: qꝛ pō tīchoare rigor mā̄ nōdū putrefacta putrefactiōe ſufficiēte ad feb. ꝛ ſic poſt rigorē ſequet feb. Un̄ ſʒ h nota ꝙ aliq̄n feb. an̄cedit rigorē aliq̄n ſequit ad rigorē: ꝛ ſm pl̄m inchoat inchoāte rigore. nā cū mouet ad mēbra ſenſibilia putrefit: ꝛ ſic ſm pl̄m īcipit febris incipiente rigore. De h tn̄ fuit ſupi⁹ dubiū ſpāle in. c. de putredi.

¶ **Et qn̄qȝ accidit frig⁹ ꝛ rigor pp ſubmerſionē caloris i corpe cā cibi: ꝛ q̄ ſūt ei ſimilia.**

¶ Hic ponit q̄ntā cām. d. ꝙ qn̄qȝ accidit frigus ꝛ rigor pp ſubmerſionē caloris cā cibi ꝛ ſiliuȝ rex pmitiuarū ſic timoris ſoni aeris. Hui⁹ aūt cā pōt eē duplex. ¶ Pria. qꝛ calor trahit īteri⁹ a nā ad ſtōm ad vigorādū ei⁹ digōneȝ. ¶ 2ᵃ: qꝛ cū cib⁹ ſit dri⁹ cibato in pn̄°: vt dr̄ 2° de aīa. nā pt ſuis vaporib⁹ quodāmō calorē ſuffocare in īteriorib⁹: pp qō cogit v̄tus retrahere calorē ab exteriorib⁹ ad īteriora. Ex qb⁹ īfert hoc eē malū ſignū a q̄cūqȝ cauſa proueniat. ſignificat eni paucitatem caloris naturalis: ſʒ aliquo mō poſſet eſſe bonū per viam cauſe.

¶ **Et rigor et frigus antecedūt febres qn̄ hūor crudus effundit ad lacertos in primis: ꝛ nocȝ frigore ſuo p cōparationē ad lacertos. deinde cū īcipit putrefieri īcipit calefieri.**

¶ Hic dat ſextā cauſaȝ rigoris ꝛ frigoris an̄tiū febres putridas p̄cipue īterpolatas. Et dicit ꝙ rigor ꝛ frigus an̄cedūt febres: qꝛ in illa hora effundit mā̄ ad lacertos que ē cruda. i. frigida: ſic̄ flegma aut melācolia. ꝛ nocet frigore ſuo pp ꝯpationē ad lacertos. q. d. ſʒ illa mā̄ eēt actu calida tn̄ lacerti ſunt calidiores. deinde cū illa mā̄ frida incipit putrefieri incipit calefieri: qꝛ oē qō putrefit p ſe calefit. ꝛ ſic ceſſat rigor ꝛ frigus in lacertis ſuccedēte febre.

¶ **Et qn̄qȝ antecedit rigor febres pp mordicationē humoris ꝛ fortitudinē virtutis expulſiue q̄ eſt i lacertis ſicut excutit hō ex effuſiōe aq̄ calide valde ſup cutē. ꝛ pprie cuȝ eſt ſalſus. ꝛ fortaſſe fit nocumētū ei⁹ qō mordicat eā vt refugiat calor innatus ad īteriora ꝛ dn̄et frigus q̄re fit cū mordicatione caloris frigus q̄ſi frig⁹ dn̄et. ꝛ mordicatio quidē caloris eſt apud panniculuȝ tegentem interius.**

¶ Hic dat ſeptimā cāȝ. d. ꝙ qn̄qȝ an̄cedit febres rigor pp mordicationē humoris ſic̄ colere ſ̄latis ſalſi ꝛ ſiliū. Et 2° pp fortitudinē v̄tutis expulſiue q̄ eſt in lacertis: ſic̄ excutit hō ex effuſiōe aq̄ valde calide ſup cutiȝ. ꝛ hūor ē cā h⁹ pprie cū eſt ſalſus. ¶ 2° dicit ꝙ fortaſſe nocumētū ei⁹ qō mordicat ē cā vt fugiat calor īnat⁹. ſ. ſanguis ꝛ ſpūs ad īteriora ꝛ dn̄et frigus in exteriorib⁹. q̄re cū mordicatione caloris fit frigus: q̄ſi frigus dn̄et. i. q̄ſi frigus ſupet mordicationē caloris. Aliter q̄ſi frigus dn̄et. i. q̄ſi fiat indiciū mām illā effuſaȝ ad lacertos eē a pdn̄io frigidā. ¶ 3° dicit ꝙ mordicatio caloris eſt apud pāniculuȝ tegentē interius. i. in pāniculo qui tegit interius.

Sed circa partez iſtā cadūt quattuor dubia. Primo. ſi humor calidus pp̄ter ſuā mordicationē eſt cā frequentis rigoris ſequeret ꝙ q̄nto hūor eſt calidior deberet facere maiorē rigoreȝ: ꝛ cū cōtinue caliditas acgrat p putredinē: ꝛ ꝯñr mordacitas ſeq̄ret ꝙ in ſtatu paroxiſmi deberet eſſe maior rigor q̄ in p̄ncipio. ¶ Rn̄det ꝙ ad mordicādū mēbra ſenſibilia mordicatiōe faciēte rigorē: nō ſolū ſufficit acuitas humoris: ſed etiā requirit velox motus eius ad mēbra ſenſibilia qui motus deficit pp̄ter collectionē humoris in mēbris ſenſibilibus. ¶ Ad hoc facit: qꝛ humor in membro interim aſſuefit. vnde mala cōplexio p ipm inducta que in p̄ncipio erat diuerſa fit equalis.

Secundum dubiuȝ. qꝛ dixit ꝙ rigor fit ab hūore pp̄e cū ē ſalſus. Nā v̄r ꝙ acut⁹ cum magis mordicet ſui acuitate ꝛ ſubtilitate maiorē d̄beret facere rigorē. ¶ Rn̄det ꝙ ð dit exēplū de hūore ſalſo. qꝛ fac̄ rigores lōgiores q̄ hūor acut⁹ ſic̄ col̄a. Al̄r magis ad mētē Auic. dr̄ ꝙ hūor ſalſus maiorē fac̄ rigorē itenſiōe ꝛ duratiōe q̄ hūor acutus cū pl̄s faciat ad itenſionē adherentia ſalſi q̄ ſubtilitas acuti.

Tertiū dubiū. qꝛ nō dixit de mordicatiōe mā̄e fride. qꝛ ſ̄ſm mordicat: vt dixit Gal. 4° de ſimplici medicīa. dās exēplū ð mordicatōe aeris hyemal. ¶ P. ſ̄ſm vlceribus mordax affo. 5°. Rn̄det Gētil ꝙ hūores fridi i corpe nr̄o nō veniūt ad hāc diſpōnē cū q̄ poſſint mordicare. qꝛ ad mordicatōeȝ mā̄e acetoſe de q̄ ē magis viſile q̄ de vitreo aut de alio humore frō regritur acetoſitas itenſa ꝛ ipſi⁹ ſubtilitas cū q̄ poſſit cito moueri. nūc āt ſʒ pmū ſit 2ᵐ d̄ſic̄. mā̄e. n. acetoſe ſūt groſſe i corpe hūano. Et Aui. iferi⁹ i de ſignis ſ̄latice dixit. Et hec q̄dē fe. nō ē de mā̄ q̄ faciat pūctōȝ ita vt ſit cā rigoris. ꝛ tn̄ i eodē. ca°. dixit ꝙ fit qn̄ȝ a ſ̄late acetoſo. Uel dici pōt ad dubiū ꝙ locut⁹ ē de mordicatōe mā̄e cal̄e. qꝛ fortior ē q̄ mordicatio mā̄e ſ̄re. Un̄ freq̄nter accit ab hūore calō fieri mordicatōeȝ ſufficiēteȝ ad rigorē q̄ ab hūore ſ̄ro.

Quarta dubitatio q̄re dixit ꝙ mordicatio ē apō pāniculū tegētem īteri⁹. dubitat. n. de q̄ pāniculo itelligat. Rn̄det Gētil ꝙ itelligit de pānicul̄ tegētib⁹ muſculos. ſūt. n. ſenſitiui magis alijs ptib⁹ muſcl̄oꝝ. ¶ Et tūc ſʒ hāc rn̄ſionē text⁹ dȝ ordiari ſic. Mordicatio caloris ē īteri⁹ apō pāniculū tegēteȝ. i. i pānicl̄o tegēte muſculū. Et de h fec̄ magis mētōeȝ q̄ ð alijs ptib⁹ exteriorib⁹ ſenſibilib⁹: ſʒ repiāt chorde exteri⁹ ml̄tū ſēſibiles. qꝛ pānicli ſ̄t valde ml̄ti ꝛ maiores q̄ ſint chorde: ꝛ ſ̄t i ābitu toti⁹ corpis i q̄ rigor pcipit. ¶ Al̄r tn̄ dici pt ꝙ loq̄t ð pānicul̄ itriſecis. ſic̄ ē pleura dyafrag⁹ mediaſtinū pāniculus tegēs pulmonē. nā iſti vt māifeſtū eſt tegūt īteri⁹. h āt dixit ne q̄s crederet ꝙ oīs rigor ꝛ frigus ſeq̄t ſolū mordicationē mēbroꝝ exterioꝝ: imo ēt ſequit mordicatōeȝ mēbroꝝ ſenſibiliū īterioꝝ.

¶ **Et qn̄ȝ accidit rigor pp̄terea. qꝛ refugit calor ad īteriora ſic̄ fit in apa̅tib⁹ intriſecis.**

¶ Hic pōit octauā cāȝ dicēs ꝙ qn̄ȝ accit rigor. qꝛ calor fugit ad īteriora: ſic̄ i apa̅tib⁹ ītriſecis magnis. ꝛ n̄ ſolū h accidit pp apa̅ta: ſʒ accit qn̄ȝ pp māȝ ſtimulātē ꝛ depmēteȝ mēbra ītriſeca ſua ml̄titudīe aut malitia: imo aliq̄n vidi h accidere pp vlc⁹ i cpe. Et p rigorē nō tn̄ itellige rigorē pp̄e: ſʒ ēt frig⁹ purū. ꝛ hᶜ ē ſnīa affo. pmi. ſeptime pticule.

¶ Et ex iā dictis potes colligere tres modos fuge caloris ad īteriora. Unū pp mordicationē vel frigus mā̄e q̄ ſpargit ſup mēbra ſenſibilia extriſeca. 2ᵐ pp cibos ſonū aerē accn̄tia aīe ꝛ ſilia. 3ᵐ pp apa̅ta vlcera māȝ multā ledēteȝ interi⁹: ſicut nup dictū eſt. ¶ Hi aūt rigores q̄ ſequuntur cās dictas eueniunt īmediate: aut pp conatū expulſiue: aut pp reluctationē q̄ eſt iter calorē nālē ꝛ māȝ. differt tn̄ ille q̄ ſeq̄t apa̅ta aut hō nocumēta itrinſeca duratiōe. diutius. n. ceteris durat: ita vt qn̄qȝ pſeueret rigor plurib⁹ horis. frigus aūt aliq̄n plurib⁹ dieb⁹.

¶ Et qñq; significat rigor ⁊ horripilatio sanitatē in febrib⁹ iſepabilib⁹: qñ significat q; mā expellit ex venis: ⁊ egredit. vel qñ nō ē cū digestiōe et i hora cretica: et nō seq̄t eā leuitas ē significatio q; expulsio illi⁹ quātitatis nō ē: qñ virtus est vicēs: imo qñ mā multa expellit p̄pter multitudinem suā.

¶ In parte p̄senti ponit duas significatiōes rigoris. 2ª ibi. (Et ō rigore.) Prima i duas. p̄ ponit significatiōes. 2ª removet errores q; ꝓtigere possent. 2ª ibi. (Uerū qñ nō ē.)

In p̄ma dic̄ q; rigor ⁊ frigus supueniētes in febrib⁹ iſepabilib⁹. i. ꝓtinuis. qñq; significāt sanitatē futurā: qz significat q; mā expellit a venis: ⁊ egredit vel egredietur a corpore: q̄ expulsa sequet̄ sanitas. ⁊ ē sn̄ia affo. ḡrte pticule. A causone habito rigore supueniente solutio fit. ¶ Ubi notāduz q; ad hoc q; iste rigor significet sanitatē requiruntur quatuor ꝺditiōes positē a Halieno. 5º de accūti. ⁊ i li. de rigore. Prima. q; illū rigorē sequat̄ eūatio: aut p sudorē: aut p vomitū: aut p aliū modū: lz frequēter fiat per sudorē, nisi enī sequeret̄ eūatio poti⁹ eēt malus tā p viaz signi q̄ p viā cause. ¶ 2ª. q; p̄cesserit signa digōnis. nam qñ fit ante signa digōnis rigor aut eūatio significāt mālē multitudinē: aut malignitatē p quā ita stimulat̄ virtus vt cogat̄ añ ꝓplemētū digōnis expellere vl conari ad expellendū: ⁊ talis significat poti⁹ malū q̄ bonū. Et p̄pe si virtute conāte nulla seq̄t expulsio. Ubi vō aliq̄ seq̄t expulsio: nō ē ita pessima significatio nec necessario mortalis. bz enī virtus dñiuz supra ptē quā expellit: lz nō supra totā. ¶ 3ª ꝺditio q; fiat in die cretica: ⁊ p̄cipue nō fiat i die 6ª q̄ significat recidiuā: vt ē apud Hal. in lib. de mirabilib⁹ p̄nosticoꝝ de filio regis. ¶ 4ª. q̄z seq̄t alleuiatio. ille. n. rigor sequit̄ expulsionē mālē mordicāt̄ velociter supra mēbra sensibilia siue ad stōm: siue ad ītestina: aut sup ambitū tot⁹. verūtñ cū aliqs rigor nō ē cū eūatiōe: ⁊ i hora cretica. s. laudabili: ⁊ nō sequit̄ leuitas: tūc iste dispōnes. s. rigor ⁊ horripilatio cū eūatōe mālē signāt q; eūatio nō fit ex victoria virtutis supra totā māz: lz expellit̄ p̄p multitudinez ei⁹ aut malicīā p̄ter modū virtutē stimulantē.

¶ Et de rigore est q; significat mortē: ⁊ est ille quez sequit̄ debilitas virtutis: ⁊ casus caloris innati: ⁊ siccitas.

¶ Dic̄ ponit scōaz significationē. d. q; aliqs est rigor in febre ꝓtinua: q; significat mortē. ⁊ iste est rigor quē sequit̄ debilitas virtutis: casus caloris innati ⁊ siccitas. ⁊ p debilitatē virtutis itelligit debilitatē triū virtutū sil; aut saltē virtutis vitalis nōbilē q̄ maxīe expulsu dinoscit̄. Casus autē. i. nōbilis diminutio caloris innati coḡscit̄ p friditatē extremorū. Lz siccitas. i. arefactio p̄ facie ꝺtonalitatē. ⁊ de B rigore est fmo in affor. Si i feb. nō deficiēte rigore iciderit iaz debili exīte virtute mortale. ¶ Ubi nō q; duob⁹ modis possum⁹ itelligere rigorē bis trib⁹ accūtib⁹ ꝓplicari. vno⁹ qz B añcedāt rigorē: ⁊ ad hūc itellz logt̄ affor. 2º. qz seq̄n tur rigorē aut ei⁹ cāz. ⁊ ad būc itellz logt̄ Auic. ⁊ vtroq; mō talis rigor significat mortē. nā siue añcesserit rigor, siue subsecuta fuerit virtute iā exīte debili. aut rigor ē cuz eūatiōe aut sine. Si sine significabit̄ nāz tēptasse eūationē: ⁊ fuisse ipotētē: ⁊ erit pessimū signū. ⁊ cū B mā agitata ⁊ nō educta citi⁹ iterficiet. ⁊ sic erit ēt malū p viā cāe. Si vō seq̄t eūatio forte nō tolerabit eā: ⁊ p̄pe si fuerit mlti rigores cū multis eūatiōib⁹. Rigore tñ semel cueniente. cū eūatiōe ꝓpleta būoris faciētis: lz nō necio seq̄t mors erit tñ illa crisis nō absq; maxīa molestia. ¶ Et nō q; B rigor nō solū significat mortē i feb. ꝓtinuis: lz ēt i vulneribus mēbroꝝ nobiliū: sīc̄ i fractura cranei vulneribus mēbroꝝ neruosoꝝ ⁊ silib⁹. Significat. n. nocumētū cōicari aut dilatari i aliq̄ mēbro nobili: ⁊ p̄pe significat̄ mors si fuerit rigores ples. ⁊ hi rigores fiūt a virtute tēptāte crisiz. Sz ē aliqs mot⁹ p̄pe mortē siue rigor siue tremor appellādus sit; q; nō fit a virtute de q̄ ē fmo apō Auer. 3º colliget. in. c. de cāis accūtiū virtutī expulsiue toti⁹ corpis q̄ sūt: tremor: rigor: ⁊ horripilatio. ⁊ i fine. c. cui⁹ text⁹ series ē hec. Sz tréor q; fit i hora mortis ē mot⁹ virtutis expulsiue p̄p i potētiā sustētādi mēbra. ⁊ p̄pea extīguit̄ calor extrīsec⁹: ⁊ ex toto resoluit̄. ⁊ assimilat̄ iste motus motui q; nō bz p̄n⁹ nec finē: neq; cāz: lz solū defectū: sīc̄ vī i motu flāme candele: ⁊ casu foliorꝝ siccorꝝ citroꝝ p̄p ꝓsumptionē. ⁊ p̄pea q̄n adueniēt aliqd ab extrīseco q̄ō sit mortiferū ipsa expellit tūc supfluitates p̄pter tremorē: sīc accidit in illis qui

Ego credo (decapitant̄. quicquid aliꝰ dicāt q; B tex. Auer. sit intelligēdus de tremore p̄prie sumpto qui est motus cōpositus ex voluntario motu intēdente mouere vel getare mēbra. ⁊ ex motu fcō a grauitate mēbroꝝ huic ꝓrio ⁊ nō de rigore p̄prie sumpto p̄p duo. Primū q; Auer. ītitulauit hoc capl̄m de causis tremoris ⁊ rigoris ⁊ horripilationis. Luz aūt in hoc ca⁹ posuisset cās rigoris ⁊ horripilationis: ꝓgruū erat vt ipse poneret cās tremoris. alr capl̄z frustra fuisset intitulatū de tremore. lz nullibi posuit cās tremoris nisi hic. Scōo. qz tot⁹ text⁹ adaptat̄ tremori et nō rigori. Ecce. lz tremor q; fit in hora mortis. i. valde p̄pe mortez est mot⁹ virtutis expulsiue. s. q̄ est i lacertis ⁊ nō nālis. qz subiungit p̄pter ipotentiā sustentādi mēbra. In hoc. n. s. sustētare mēbra ptinet virtuti motiue lacertoruz. cui⁹ duplex est opatio. p̄ma p̄mi. doctria. 6ª. vna mouere mēbra altera ipsa getare. ⁊ hec virtus motiua est sil getiua mēbroꝝ ⁊ motiua eoꝝ ⁊ expulsiua superfluitatū q̄ sūt in ipsis: vt manifestū est. nō aūt ptinet virtuti expulsiue nāli sustentare mēbra vt notuz est. Et p̄pterea cum hic eger est p̄pe mortē. s. in eo extinguit̄ calor extrīsec⁹. i. spūs qui est in lacertis extrīsecis deseruiēs virtuti motiue ⁊ ex toto resoluit̄. ¶ Deinde dic̄. ⁊ assimilat̄ hic mot⁹ motui q; nō bz p̄ncipiū neq; cām. s. totalē tenētē se ex pte bois inḡtum viuēs. neq; finē. s. itentū ab aliq̄ aut ab aliqbus agētibus se tenētib⁹ ex pte bois inḡtū viuēs. Sz bz solū defectuz. i. ipotentiā cōtinēdi mēbra. fit. n. hic tremor a duab⁹ causis simul. q̄rū nulla itendit ipm. qz virtus itendit getem ⁊ grauitas mēbroꝝ motū deorsuz: sīc̄ videt̄ in motu flāme candele palpitantis cū vult extingui: q̄ palpitatio p̄uenit a duplici cā. s. a leuitate ignis mouente sursum: ⁊ a forma ignis intēdente ipsaz adherere licinio p̄pter sui cōseruationem. ⁊ in casu foliorum arborū p̄pter cōsumptionez. i. humido ipsorū cōsumpto. nam grauitas foliorꝝ inclinat deorsum. ⁊ stipes cui folium adheret intendit ipsū adhesionem. ⁊ sic fit ipsorum agitatio donec cadant. propterea in hominibus qui sunt decapitādi superfluitates p̄pter timorez egrediunt̄ innoluntarie p̄pter grauitatē superfluitatum superantez cōtentinā musculorum. s. ani ⁊ colli vesice. non quia intēdatur illorum superfluoꝝ expulsio ab aliqua virtute hominis.

Dubitatur circa p̄dicta. qz p̄ter suprascriptas sūt alie cāe rigoris: vtputa rigoris sequētis subitā eradicationē mārum siue fiat ab arte siue a nā de quo logt̄r Auicen. 2ª huius in capitulo de narratione signoꝝ bonoꝝ. ⁊ ponit ibi inter signa bona. ⁊ hic rigor sequit̄ infrigidationem factam ab aere ingrediēte poros cutis qui occurrens mēbris sensitiuis sub cute ⁊ existens eis frigidior est causa cur rigeāt etiā tpe estatis. Et si seq̄tur hāc causaz reducīt̄ ad ḡntā causaz suprascriptā. Naz sub cibo de quo ibi loquit̄ cōphēdit̄ aer: ⁊ relique res nō

nāles que pñt eē in causa/Aliter posset dici q̄ rozide partes ꝛ flegma sub cute infrigidāt ptes illas ꝓpter depauperationē spūs sequentē cūationē.ꝛ aliq̄n imediate post mictuz accidit rigoz aere frigido subigrediēte p̄ pozos ꝛ fozamē vrine ad vesicam.

¶ Horripilatio vero fit a causis pauciozib⁹ causis rigozis.

¶ In hac pte supius diuisa ponit causas horripilatiōis dicens: q̄ horripilatio fit a pauciozib⁹.i. debiliozib⁹ causis rigozis.ꝛ hoc pōt eē manifestū ex sepe dictis. Nā humoz paucus parū acut⁹ tarde motus poterit causare horripilationē: qui si augeat in quātitate aut acuitate: aut velocius moueat ad mēbra sensibilia erit cā rigozis. Pōt ēt intelligi q̄ horripilatio fit a pauciozib⁹ causis numero: vt puta: si ad rigozez regrunt tres vel cāe: due ex ipsis sufficient ad horripilationem.

Nota ergo circa p̄dicta q̄ pigritia est leuioz iteroēs illas. maioz ea ē fractio.i. lassitudo vlcero'a vel extēsiua. deide frigus: deinde horripilatio: deinde rigoz. Ultimo de intētiōe Hal. in lib. de rigore est tremoz sequēs debilitatē pp̄ fortē ꝛcussionē. ¶ Nota scō q̄ ꝛz sint posite hoc ordine: nō tñ necessario quelibet de pozibus est leuioz aliqua de posteriozibus. Q̄nq̄ enīz cōtingit frigus esse fortius: ꝛ a fortiozibus causis cōtingere aliquo certo rigoze. sīlr fractionē aliqua certa horripilatione: nec intelligas q̄ semp sit manifesta gradatio de leuiozib⁹ ad maiozē: cū q̄nq̄ ꝓpter fortitudinē cause velociter occurrēt nō pcipiat ab egro p̄ozitas aut posteriozitas in istis. Ꝛz bñ dico q̄ si oēs iste dispōnes deberent ꝛtingere ab eisdē cāis paulatiz ꝛ successiue auctis pcipetur manifestus trāsit⁹ de minozib⁹ ad maiozes.

¶ Et cōmotio aie periodi idicat periodū.

¶ In pte ista Auic. ponit quosdā canones. ꝛ posset diuidi in sex ptes ꝙz q̄ sūt sex canones. Prim⁹ canon est iste. cōmotio aie piodi.i. imaginatiōis piodi idicat piodū de p̄ximo secutuꝝ: q̄z imaginatio causis facit caluz. Et ꝓpter apud Auic. q̄ voluit imaginatiōes nō solū ꝓpriū corpus ꝙz ēt alienū imutare: ꝛ ꝙz būc intellectū ē h̄ textus cōir allegat⁹. ꝓpterea p̄cipiūt febriētes debere diuerti a cogitatiōe p̄ximi. ¶ Et nota q̄ imaginatio piodi idicat piodus tā per viā cāe: vt dictū est q̄z p̄ viā signi: eo q̄ humores cōmoti aduētāte p̄ximo mittunt vapozes ad cerebruz: ꝛ causant h̄ imaginatiōes in cerebzo pp̄ obediētiā vtutis inter se. Nā hoc mō cū aliq̄n ſpma cōmouet i sōnis est cā cur fiat imaginatio mulieris cū q̄ imaginat coire. Aliūs sensus q̄ cōmotio aie piodi.i. sequēs cās piodi idicat piodū: ꝛ tūc dicim⁹ q̄ cōmotio aie.i. ozis stōi. nam aia ꝓpze stōi aliq̄n accipit: sicut iferi⁹ in. c. de q̄rtana. cōmouet nāq̄ stomac⁹ frequēter in p̄ncipys p̄ximoꝝ: ꝛ exacerbationū pp̄ deriuatiōez mācꝝ ad os stōi colericarū in febrib⁹ colericis: flaticarū i flaticis: melācolicaꝝ i q̄rtanis pp̄ viā que est a iplene ad os stōi: ꝛ sic p̄ has fiet inclinatio ad vomitū: aut fortis dolor in stomaco icipit fieri. Tertius sensus. cōmotio aie.i. pmutatio opationū aialiū: vt q̄z multū dormit male lib̄ēter loquit⁹ ꝛ difficilis ad motū. aut forte irascit⁹: aut tristat⁹. ista q̄dez sequunt cās piodi. s. mot⁹ būoꝝ ꝛ vapoꝝ pueniētū ad cerebruz: ꝛ ad cor: ꝛ ad reliqua mēbra q̄ sunt cā mutationū h̄. Propterea. cū videm⁹ has mutatiōes in egro fieri ꝙz tres sēsus suprascriptos iudicam⁹ piodū de p̄ximo secutuꝝ: ꝛ B est bonū signū: ꝛ notādū in febrib⁹ maxime ꝛtinuis: in q̄bus latēt aliq̄n initia exacerbationū.

¶ Et sen̄ q̄dez febres sunt sepulte.

¶ Dic ponit 2ⁿ canonē di. q̄ feb. senū ſt sepulte: ꝛ p̄ febrē sepultā itellige feb. multū ledētē iteriozā: cui⁹ tñ calor ē mitt⁹ exteri⁹. Et nō itelligit h̄ p̄ feb. sepultā febrē remissā iuxꝝ itētionē affozismi p̄ticule ꝓp B. n. senib⁹ feb. nō fiūt simplr acute. frida. n. corpa hūt: ꝙz itelligit vt iā dixi feb. fortē ꝛ valde ledētē iteri⁹: ꝙz exteri⁹ q̄ ad tactū leues appareāt. Nō itelligit nō solū i p̄ncipys p̄ximoꝝ: aut exacerbationū: ꝙz ēt i religs tpib⁹. hanꝝ cāe sūt būozes grossi: ꝛ ꝓpter ingrossati p̄ adustionē: q̄ pp̄ mīrtitudinē calitat⁹ cū putrēt: q̄ ē in subo dēso multū ledūt ptes vicias. vapozes tñ eoꝝ grossi nō pñt exteri⁹ expādi. ad q̄ ēt ꝛcurrit vtutis ipo⁹ maioz in senib⁹ q̄z in iunenib⁹ aut pueris. ꝛ be ſt male ꝙz plm̄ significātes būozē multū ledētē: nec vtuti facile obedientē: ꝛ cū boc ip⁹ vtutis ipotētiā. Et be feb. ꝙz possint accidere i alys etatib⁹: tñ illō rari⁹ cuenit cū nō adsit in eis tāta vtutis ipo⁹: nec būozes ita grossi tardi. Ex⁹ ātbarū feb. est ferrū ignitū nōdū cādēs: q̄ subito ledit mīrtuz tangētē: ꝛ tñ nō calefacit multū ad distātiā. Oppositū est i flāma q̄ nō multū ita imediate calefacit tangentē que tñ ad maiorē calefacit distantiam.

¶ Et q̄nq̄z est cā in lōgitudie febris grossitudo in viscerib⁹: q̄re resupineē febriēs ꝛ extēdat pedes suos ꝛ tangant viscera sua.

¶ Dic est terti⁹ canō. in q̄ dr̄ q̄ q̄nq̄z cā in lōgitudie fe. est grossitudo in viscerib⁹. Et ex isto ifert egrū debere resupinari ꝛ extēdere crura ꝛ tāgere viscera ad pcipiēdū in q̄ pte ē grossitudo. ¶ Pro cui⁹ canōis declaratiōe nota q̄ p̄ grossitudinē i viscerib⁹ itelligit aut apa alic⁹ mēbri itriseci sic ēpis splenis stōi itestinoꝝ vesice mīricis mesenteryꝝ. ꝛ nō solū itellige apa. ꝙz ēt grossitiē nō apōsam siue sit opilatio siue sit būoz alic⁹ mēbri itriseci: in cui⁹ pozis sint būozes collecti: nō tñ soluētes ꝛtinuuz. cā canōis est. q̄z p̄ hō grossitiez debilitata digestiua ꝛ expulsiua hoꝝ mēbroꝝ multiplicant⁹ supfluitates q̄ suggerūt māz febri. ꝛ cuz boc suis malis vapozib⁹ ledūt cor ꝛ reliq̄ mēbra. ¶ Ꝛz nota q̄ aliq̄n grossitudo ista tactui occurrēs nō ē in viscerib⁹: ꝙz est in sipbach ꝛ mirach vētris. ꝛ ꝓhendit⁹. q̄z leui ꝓpressiōe occurrit tactui. nec adsunt nocumēta tāta q̄ꝑta solēt euenire pp̄ grossitiē mēbroꝝ itrinsecoꝝ nobilium.

¶ Nota tertio. q̄ ꝙz crura egri resupini debeāt eē aliqlr extensa: nō tñ oīno. sic enī nimiuz tenderet⁹ cutis ventris ꝛ tactus viscerum impediretur.

¶ Et q̄n denigrāt lingua febriētis cum alleuiatiōe febris tūc febris ei⁹ est sepulta.

¶ Dic pōit q̄rtū casuz dicēs. q̄ q̄n denigrāt ligua ꝛ febris est leuis exteri⁹ tūc febris ē sepulta. significat. n. p̄ nigredinē ligue fortitudinē febris in iteriozib⁹ ꝛ puitatē ei⁹ in exteriozib⁹ q̄ iuxta dcā supi⁹ est febris sepulta.

Sed cōtra si lingua multū distās a minera putredinis multū patif. q̄z mīrtū ōnigrāt ꝛ arefit pp̄ būozes ꝛ vapozes putridos sibi cōiacatos: et ōberēt exteriora multū calefieri: sīlr vapozib⁹ notabilr cōiacatis.

¶ Rndet q̄ nō sūt cetera paria: ꝙz sit eq̄lis suba. nā vie pueniētes ad linguā ab iteriozib⁹ sūt valde āple ꝛ multe sīc cāna pulmōis ꝛ arterie p̄ q̄s a ſpūalib⁹ ad liguā pñt facile trāsire būozes ꝛ vapozes. ꝛ sīlr meri ꝛ vene p̄ collum ascēdētes p̄ q̄s a mēbris nālib⁹ ligue pñt facile vapozes cōicari. ¶ Et nota. h̄ q̄ magis mirabile vr̄ q̄ q̄uis pulsus nō sit multū in bis febrib⁹ a dīntys nālib⁹ pmutat⁹: tñ ꝙz plm̄ sūt mortales. pua. n. fit pulsus pmutatio. q̄z cor parū calefit ꝛ ledit i ꝓparatōe ad reliq̄ mēbra itrīseca nā existente magis sollicita de eo q̄z de reliquis. Tandē tamen vtute debilitata ꝓpter longitudinē febris sequētis materie grossitiez ꝛ inobedientiā opus est egrū succūbere. aut forte causa est. q̄z materia hui⁹ feb. magis ledit cor malitia occulta q̄z manifesta.

¶ Et qñq; associat febri paralisis: ergo curet febris i primis: ꝛ de illis q̄ ꝓuenit eis ẽ sirup⁹ acetosus ꝓmixt⁹ cū geleniabiz ꝛ aq̄ ciceris cuz oleo si tolerat febris.

59 primo ¶ Dic est 5⁹ canon in q̄ dic̄ q; qñq; associat febri palisis: ꝛ tūc oz q; cura feb. sit dignior in q̄ casu ꝓuenit syr⁹ acetosus ꝓmixt⁹ cū geleniabiz. i. melle rosato. ꝛ cōuenit ẽt via cibi aq̄ ciceris cū oleo cōi. ¶ Nota p̄ q; p palisiz itelligimus mollificationē nō vlez: qz becē feb. piculosior ñ dās ĩduciās nisi puas. sz itelligim⁹ mollificationē vni⁹ medietatis: aut vni⁹ mẽbri ꝑticularis. ꝛ p febrē itelligit febrem fortē: sic causonē sinocbā tertianā ꝓtinuā: ꝛ sil'es q̄ sūt piculosę. nā de febrib⁹ leuib⁹ nō itelligit: imo iste p cura palisis ꝓuocant cū exhibitōe ꝓfectōis anacardie. ¶ Nota 2° q; iz ꝑncipalis intētio sit ad febres nō tā negligēda est palisis. ꝓpea p digestiuo dat syrupū acetosuz ꝓueniēt̄ in febre: ꝛ secū ꝓmiscet geleniabiz ꝓueniēs in palisi. sitr exhibet aquā ciceri ꝓueniēt̄ in plūr⁹ febrib⁹ ꝛ iuuāt̄ in palisi. addit aūt oleū p ꝺimēto. Est. n. mos arabū. imo etiā hyspanoꝝ tpe nr̄o oia vsq; ad carnes cōdire cū oleo. Dixit aūt Auic. si tolerat feb. qz posset eē tanta feb. vehemētia q; mel rosatū noceret: loco cui⁹ eēt exhibēdū iuleb rosā. ꝛ çuccarū optimū. ꝛ nō oēt exhibēdū ius ciceꝝ cū oleo: sz ꝓisana ordeace: aut aliq̄ simile.

67 primo ¶ Et rasio capitis ẽ ex eis q̄ ispissāt cutē et⁹. q̄re reuertunt vapozes et fit febris fortis.

¶ Dic est vltim⁹ canon in q̄ dicit q; nō fiat rasio capitis. ꝛ tu itellige ẽt de rasiōe barbe: ꝛ est de illis q̄ ispissant cutī capitis ꝛ barbe: ꝛ opilāt: q̄re retinent vapozes ꝓueti p illas regiões trāspirare: ita vt redeat feb. fortis. nā magnificat aut fit recidiua. ¶ Dui⁹ aūt cā est: qz in rasiōe fit piloꝝ ꝛctio ꝛ dolor q̄dā p q̄ humozes fluūt ad pozos ꝛ opilāt ad q̄ adiuuat maioꝝ ifridatio aeris pilis remotis. Ex quo canone nobis ꝓsulit. vt nō facile egris ꝓcedam⁹ abrasionē capitis aut barbe: nisi fozte pp magnā necitatez. Q̄ñq; n. oz radere caput in febre: vt applicent medicine capiti nocie. p sedatiōe dolozis: aut. p̄hibitiōe aduēt⁹ apostematis ꝛ sil'uz. sz nō ꝓcedam⁹ hō rasionē vt ꝓplaceam⁹ eis dū ꝓquerūt a pilis noceri ꝛ fastidiri. sz cū fozpice possum⁹ ꝓcedere hō amotionē piloꝝ. ¶ Ultio nō q; si oporteat ꝓcedere elaborādū ẽ ad trāspirationē vapoꝝ ne febris redeat aut fortificet vaporādo ptē faciei cū pāno calido. ꝛ p̄hibēdo ne se ꝓmutet ad aerē frigidū.

¶ Intētio ad curatiões vles feb. pu. CAP. VII.

Scias q; itētio i medicādo has febres qñq; vertit ad ptē febris. q̄re ẽ necessariū vt ifridet ꝛ humectent. qñq; ad ptē materiei vbi neče est vt matureť vel digerať: aut neče ẽ vt euacuetur.

¶ Post q̄ Auic. in pte ꝓcedēti posuit cās ꝛ diuersitates febriū putridarū: ꝛ signa earū in gñali. necnō signa q̄rūdaz accītiū q̄ frequēter aſcedūt febres ꝛ ꝓprie iterpolatas. In pte ꝑsenti ponit curationes vles feb. putri. ¶ Dz b⁹ pars q̄rtuoz ptes. In p⁹ pte q̄ ẽ ꝓmū caplz ponit duas itētiões gñales p curatiõe vli feb. putri. nec nō canonē: ꝛ instrumēta quibus be intentiones ꝑficiunt. In scōa parte docet cibare febricitātes hō febribus putridis. In tertia parte ponit curatiões feb. acutarū. In q̄rta pte curat accidētia q̄dā que frequēter febrib⁹: ꝛ ꝓpe acutis ꝓplicant 2ª ps icipit ibi. (Scias q; cōueniētiozes cibi.) in ꝑn° ca. ĩmediate sequētis. 3ª ibi. (Q̄ dictū est de regimine.) in ꝑn° 4ª ca. sequētis. 4ª ibi. (Logmur itaq;.) in ꝑn° gnti. c. Primū aūt caplm in q̄ sicut dicit rubrica. Auicē. ponit i-

tētiones ad curatiões feb. putri. diuidit in q̄ptes. In ꝓma ponit duas itētiões gñales p cura hanc feb. postea notificādo ꝛ ꝓparādo eas adinuicē. 2° ponit ea cū qb⁹ cōplent dicte intētiões ponēdo in vltu eoꝝ canones. In 3ª pte pōit canões obseruādos p cura q̄rūdā accītiū q̄ aliq̄ febrib⁹ ꝓplicant. In 4ª pte describit q̄dā solutiua. In 5ª pte p ꝓplemēto doctrie subdit q̄sdā canões. 2ª ibi. (Et cū tu ifridas.) 3ª ibi. (Et scias q; q̄ñq; aggregant.) 4ª ibi (De solutiuis.) 5ª ibi fere in fine ca. (Et febricitās qdē.) ꝓtia in tres. nā p̄ ponit itētiões ꝓdictas. 2° alterā ipsaꝝ declarat. 3° ꝓpat eas q̄ ad vsū nr̄z. 2ª ibi. (Et digō.) 3ª ibi (Et q̄ñq; sūt ꝛtia.) ¶ In p⁹ pte dicit q; tu debes scire q; itētio i medicādo feb. putri. q̄ñq; vertit ad ptē feb. ꝛ hoc bui⁹ oz q; ifridet ꝛ hūectet. q̄ñq; ad ptē māei. ꝛ hoc b⁹ oz q; ipa mā matureť aut digerať. aut oz q; euacueť.

Notādum p̄ q; iz in rubrica fit mētio solū ō feb. putridis. tñ Aui. ponit 5 regulas cōes p curatiõe oiuz feb. hūoraliū. ¶ Notādū 2° q; medicatio accipit dupl'r. vno⁰ p remotõe morbi: ꝛ talr nō sumit 5/2°. p opatiõe p quā tādē morb⁹ remouet: ꝛ talr accipitur 5. ¶ Notādū 3° q; statiz sic feb. ꝓhēdit hūoralis. cō ꝓhēdunt due res ꝑter nāz abyciēde. i. febris ꝛ hūor faciens febrē. pp q̄ in oi tali febre recte curanda occurrunt due itētiões. vna ad febrē remouēdā ꝛ ē ifrigidatio ꝛ humectatio. Altera 5 hūorē ꝛ est digō vl maturatio: p quas hūor ē ad benignū reducēdus aut eūoni ꝓparand⁹. ꝛ hoc reductiōis ad benignū dr digō. sz hoc ꝓparatōis ad eūonez dr maturatio. pp q̄ in textu addit tertiū sub distinctiõe. aut neče est vt euacueť. qz nō debeť eūo nisi illis q̄ nō pūt ad benignū reduci. iō itentio q̄ ẽ ad hūorē triparti-tur in digōnē maturatiōez ꝛ eūonē. ¶ Notādū q̄rto q; istarū itentionū: q̄rū vna vertit ad febrez altera ad hūorez. q̄ñq; vna ẽ fortior altera. i. q; si omittať mai⁹ iminet periculū. ꝛ medic⁹ magis se ꝑuertet ad illā alia nō negle-cta. ꝓpterea vt dicet q̄ñq; magis se vtit 5 febrē. q̄ñq; magis 5 hūorem. ꝛ q̄ñq; sūt eq̄ fortes. ꝛ tūc equalr 5 ambas se ꝑuertit. de hac tñ Aui. nō faç mētionē dās ipsaꝝ p alias itelligere. ¶ Notādū q̄ p cura febriū putridaꝝ non potuit Auic. ponere itētiões magis gñales istis p q̄s medicus dirigereť in vera curā ipsaꝝ: cū sumanť a febris eēntia ꝛ a mō eēndi ipsaꝝ. pēdent. n. febres putride ĩmediate ab hūorib⁹ putrētib⁹: sz mediate ab hūorib⁹ nō putrentib⁹ opilatiōib⁹ ꝛ sillb⁹. Sz cū febris sit formalr calor et effectiue siccitas sibi debeť infridatio ꝛ hūectatio. Sed rōne cāe sibi debeť digō maturatio aut eūo. Omisit aūt Auic. itentōez ad vtutē: q̄m supponit ipaz esse notā ex cannonibus gñalibus. 4° ꝑmi. cap̄lo ꝑmo.

Hic penes Bentilē ꝛ reliquos cadunt tria dubia. -primū vtrū sit ꝓz itentio ad cām q̄z ad febrē aut eō. Et videť q; ꝓz sit itētio ad cāz ex itētõe Hal. 3° tegni. Oz ꝑus cāz abscidere: deide venire ad cā q̄ fcā est discrasiaz. Idē dr. 6. terapētice. ca° 8. ꝛ. 7. terapētice. ca°. 13. ¶ Et ꝛfirmat. qz illi ꝑus est itendēdū sine cui⁹ remotiõe reliquū remoueri nō pōt. sz sine remotiõe cāe febris nō pōt febris remoueri: quare ꝛc.

In opposituz est Auic. in B ca° parū distante a p̄n°. illi parato. Et scias q; febris q̄ñz ẽ tāre vehemētie. Itē Hal. 8. terapētice ca°. vltio vbi dic̄. q; iudicatio a febre obūbrat oēs alias. ¶ Et cōfirmat rōne. qz ꝓz itentio medici ē ad id q̄ magis infestat ꝛ est magis ꝑter nāz. talr aūt ẽ febris ꝛ nō hūor q; est cā febris.

¶ Pro notitia tituli h⁹ dubij ꝑmittē⁹ p. q; aliqd eē ꝑus p̄t itelligi dupl'r. vno⁰ ꝑus i itētõe. i. ꝓmū q̄ medic⁹ itendit. ꝛ B mō certū ẽ q; ꝓz itētio ẽ ad febrē. nā gra curationis ei⁹ itēdim⁹ reliq̄. nā p̄ in itētiõe ẽ finis opis. ꝛ finis ẽ ꝑus ꝛ ꝑncipali⁹ itētus bis q̄ sunt ad finez. Alio modo ali-

Tractatus

gd dicit ꝑus ꝓsecutiõ est. a quo ꝑus operãdo sciꝑe debemus: ꝛ de ꝑoꝛi hoc mõ sumptũ est ꝑsens dubiuꝫ.

¶ro cuius decisiõe ꝓmittẽdũ q ꝯ cura feb. ẽ duplex. regularis ꝛ coacta. Regularꝫ ẽ aliq̃ cura duplr. vnoꝰ qꝛ accepta a mõ eẽndi feb. i. q ꝯ sic se hꝫ febꝛis ad eẽ. ita se hꝫ ad curari / 2ᵒ: dr cura regularꝫ: qꝛ sine nocumẽto nõbili. ꝛ hec a Hal. ii. terapẽtice vocaꝫ sine fallacia. ¶ Silr cura coapta dr duplr. vnoꝰ vt opponit cure regulari ꝑ. supte. ꝛ ẽ q alio mõ oppõnis opponiꝫ fe/ bꝛi q̃ sit eiꝰ modus eẽndi a cãis suis. 2ᵒ: dr cura coacta q̃ opponiꝫ 2ᵒ cure regularis: ꝛ est cura fcã cũ nõbili nocumẽto: ꝫ magis sit iuuatiuũ nocumẽto. ¶ Hac distictiõe ꝓmissa fit hec ꝓma ꝓ. Cura regulari ꝑ. supta ꝑoꝛ est intentio ad cãꝫ q̃ ad feb. ꝓbaꝫ: qꝛ ꝫ bũc modũ sic se hꝫ febꝛis ad eẽ: ita se hꝫ ad curari. ꝫ feb. hꝫ eẽ a cã sua. q̃ ꝑoꝛ est intẽtio ad cãm. modus. n. destruẽdi febꝛẽ dꝫ esse ꝓportiõalis mõ ꝓducẽdi ipaꝫ: ꝛ ꝫ bũc modũ ꝑoꝛ erit intẽtio ad causaꝫ añcedẽtẽ q̃ ad ꝓiũctã. ꝛ hec ẽ intẽtio Hal. i. 4.ᵒ terapẽtice in ꝑn?. q ꝯ in febꝛib? q̃ hũt cãꝫ añcedẽtẽ ꝑ? intẽtio ẽ cã. 2ᵒ terapẽtice. 4.ᵒ c. nõ cessat febꝛis nisi cesset putredo.

¶ 2ᵒ ꝓ. cura regulari 2ᵒᵒ supta eq̃ ꝑ? itẽtio est febꝛi ꝛ cãe ꝑm plurimũ. ꝓbaꝫ. qꝛ ꝫ plurimũ nõ posset fieri cura sine nocumẽto notabili: nisi illa cura ꝓferret vtriq̃. Sꝫ illa ꝓferẽte vtriq̃ ẽ eque ꝑ. a cura vtriusq̃ inchoandũ. q̃ ꝛc. Dixi aũt ꝑm plin: qꝛ polẽ ẽ q ꝯ fiat cura regularis. ſ. absq̃ nõbili nocumẽto: q̃ tũ non debeꝫ eque ꝑ febꝛi ꝛ cãe. Nã polẽ est q ꝯ feb. sit valde vehemẽs: ꝛ cã eiꝰ sit cola citria nõ multũ grossa: cuiꝰ tũ nocumẽtũ ꝑ ingrossatiõné factã a potu aque fride nõ sit nõbile. tũc manifestũ est in B cãlu bũc potũ aque frigide ꝑus deberi febꝛi q̃ cãe. ſ. colere citrinę. ¶ 3ª ꝓ. cura coacta ꝑ mõ ꝑoꝛ intẽtio est ad febꝛez q̃ ad cãm. ꝓbaꝫ. qꝛ aliq̃ febꝛis ẽ tãte vehemẽtie sic causon: q̃ additiõe aliq̃ facta in feb. eger succũbet. Et certuꝫ est q ꝯ in hoc casu ꝺimissa cã oꝫ attẽdere ad febꝛẽ infrigidando vltima ifrigidatiõe. Et hec cura vt manifestũ est sumiꝫ a mõ ꝓio mõ eẽndi fe/ ¶ 4ª ꝓ. cura coacta 2ᵒᵒ qñq̃ ꝑoꝛ intẽtio ẽ ad cãꝫ qñq̃ ad febꝛẽ. ꝓbaꝫ. naꝫ qñq̃ opponunt itẽtio ad cãꝫ ꝛ itẽtio ad febꝛe: vt statiꝫ dicet Aui. qꝛ id qõ ꝓfert vni nocet alteri. ꝑoꝛ g̃ itẽtio erit ad illõ cuiꝰ cura põt ꝓfici cũ maioꝛi iuuamẽto ꝛ miꝺoꝛi nocuꝰ? ¶ Sꝫ iaꝫ supest vt rñdeam? ad rõnes in ꝓriũ. Ad ꝑmas tres auctoritates Hal. oꝫ illas bꝛe locũ in cura regulari ꝑ mõ sũpta. ¶ Ad rõnẽ negaꝫ maioꝛ. nã febꝛis aliq̃ est tãte vehemẽtie q̃ nõ licet vti regimĩe cãe: vt statiꝫ dicet Auicẽ. verũ sic ipe dicet ibidẽ sedata febꝛe: ꝛ ꝛfortata vture opꝫ postea redire ad causaꝫ. febꝛis eni non põt ꝓfecte sanari nisi remota cã. ¶ Sꝫ ad posittiões in oppositũ rñdeꝫ primo ad auctes q ꝯ vex dicũt. ſ. ꝑoꝛẽ eẽ aliq̃ intẽtionez ad febꝛẽ q̃ ad cãm: sed nõ semp. ¶ Ad rõnẽ negeꝫ maioꝛ si vlr accipiaꝫ. ĩmo aliq̃ miꝰ ledẽti oꝫ ꝑus ꝛ potiꝰ intẽdere q̃ magis ledẽti: q̃ꝰ miꝰ ledẽs est cã magis ledẽtis sine cuiꝰ remotiõe magis ledẽs remoueri nõ põt.

Dubitatur 2ᵒ an digõ debeaꝫ cãe añti an ꝓiũcte. Et arguiꝫ q ꝯ cãe ꝓiũcte ꝑ Auic. inferiꝰ dicẽtẽ q ꝯ sedimẽ laudabile nihil aliꝺ ẽ q̃ bũoꝛ faciẽs egritudinẽ: ꝫ bũoꝛ faciẽs egritudinez ẽ cã ꝓiũcta egritudis. Scõꝺ. digõ debeꝫ humoꝛi putrido: ꝫ bũoꝛ putridus ẽ cã ꝓiũcta. g̃. ꝛc. ꝫ ꝛña. ꝛ assũptũ est Halieni 3ᵒ regni. ꝺicẽꝫ q ꝯ digestio facit cessare putredinem manẽte substantia.

¶n oppositũ arguiꝫ. qꝛ humoꝛ putridus est q ꝑ putredinẽ aꝺuriꝫ. i. icineraꝫ humiꝺo exaláte. Sꝫ huic nõ ꝺebeꝫ ꝺigõ: qꝛ nõ põt ad benignũ reꝺuci. nec oꝫ vt ꝑpareꝫ ad eũationẽ: cũ ꝓtinue finiaꝫ humiꝺis ꝓtiᵇ? euapoꝛatiᵇ?: ꝛ cineritio remanẽte. ꝛ hãc sententiã voluit Hal. ꝑmo regiminis acutoꝛ. ſuper illo verbo. ꝓtisana oꝛꝺeacea.

Dẽ cura

¶ro cuius ꝺuby ꝺecisione tenẽꝺũ est q ꝫ tãe añti q̃ cãe ꝓiũcte ꝺebeꝫ ꝺigõ: ꝫ q̃ꝫ soli cãe añti: ſic in feb. interpolatis hũtiᵇ? mãꝫ ꝑ pluriᵇ? poꝛissimis: sicut cõiter acciꝺit. Aliq̃ soli cãe ꝓiũcte ꝺebetur ꝺigõ: ſic in feb. tã interpolatis q̃ ꝓtinuis: q̃ nõ hũt nisi cãm ꝓiũctã. Aliq̃ vtriq̃ ꝺebeꝫ ꝺigõ: ſic in feb. ꝓtinuis q̃ hũt cãm ꝓiũctã ꝛ añtez aꝺ itra venas. 4.ᵒ. aliq̃ in febꝛibus nec cãe añti nec ꝓiũcte ꝺebeꝫ ꝺigõ. ¶ Primũ ꝺeclaraꝫ. nã in feb. interpolatis. exẽpli gra. tertiana hũte mãꝫ ꝑ pluriᵇ? poꝛissimis ꝺebeꝫ ꝺigõ cãe añti: vt ipsa vel aꝺ beniguꝫ reꝺucaꝫ: vel eũatiõi ꝑpareꝫ faciẽꝺe: vel a nã: vl aꝺ arte. Cause aũt eiꝰ ꝓiuncte putrẽti aꝺ extra venas ꝛ actu faciẽti poꝛissimũ nõ ꝺebeꝫ ꝺigõ aꝺ intẽtionẽ medicoꝛ: cũ nec ꝑ? posiit aꝺ benignũ reꝺuci. nec q̃ oꝫ ipsaꝫ eũatiõi ꝑpaꝛari: cũ in quo tpe finiaꝫ: ꝛ ꝑ poꝛos cutis sensibilr sub foꝛ? suꝺoꝛis aut insensibilr trã/pirando euacueꝫ. Et si q ꝺigõ huic ꝺebeꝫ nõ eẽt nisi subtiliatio q̃ꝺã facta ꝑ fricationez: aut silia: vt cito cũcetur. ſz ꝺe hac nõ est sermo ĩmꝑsentiarũ apuꝺ meꝺicos. ¶ Scõꝺ aũt. ſ. q ꝯ soli cãe ꝓiũcte ꝺebeaꝫ ꝺigõ oñiꝺit in febꝛib? nõ hũtiᵇ? nisi cãm ꝓiũctã: sicut in ꝓtinuis in q̃ᵇ? incipit tota mã putrere a ꝑn?: ita vt non remaneat causa añs in ꝓiũctã trãsitura. In his eni febꝛibus si bũoꝛ ille q actu facit febꝛez nõ sit ꝺigestus: ꝛ nõ sit paruo tpe finiẽꝺus ꝺebeꝫ ꝺigõ vt vel aꝺ benignũ reꝺucaꝫ si nõꝺũ sit multũ ifectꝰ aut eũoni ꝑpareꝫ. ¶ Tertiũ aũt. ſ. q ꝯ vtriq̃ ꝺebeaꝫ ꝺigõ manifestũ est in ꝓtinuis: siue sint ꝓtinue ꝓportiõabiles: siue ꝛcluse q̃ hũt mãꝫ nõ solũ actu putrentẽ: ſz ꝺe ꝑimo putrefiẽꝺa. ¶ Quartũ aũt. ſ. q ꝯ neutri ꝺebeaꝫ ꝺigõ oñiꝺit in febꝛib? interpolatis vniusꝓ poꝛissimi ꝛ in febꝛib? interpolatis pluriũ poꝛissimoꝝ nõ baꝺentib? cãm añtez q̃ sit mã. sed solũ malã ꝓxonẽ epatis: ꝛ venaꝝ gñatiuã bũoꝛũ q ꝺebẽt esse cã cõiũcta poꝛissimi. Silr ꝺ manifestũ ẽ febꝛib? icipiẽtib? a mã sũme ꝺigesta.

Sed iam superest vt reſpõꝺeam? aꝺ rationes factas in contrariuꝫ.

¶ Aꝺ ꝑmã cũ ꝺr q ꝯ sediꝺmen laꝺabile non est nisi bũoꝛ faciẽs egritudinẽ ꝺr q ꝯ illuꝺ est verũ. Sꝫ ꝺr q ꝯ bũoꝛ ẽ faciens egritudinẽ ꝺupliciter. ſ. actu: ꝛ ꝫ faciẽ tã ꝓiuncta ꝛ aptitudine: ꝛ hoc faciẽ cã añs. ꝛ certũ est hypostasim apparẽtẽ in vrina abstrahi posse ꝺecꝺi. ¶ Aꝺ ſcꝺ ꝺr q ꝺigõ ꝺebeaꝫ bũoꝛi putrido. ꝛ ẽt nõ putrẽnti q ꝺe ꝑimo putrefacienꝺus est. Et aꝺ auctẽ Hal. rñdeꝫ q ꝺigõ facit cessare putrediné manẽte subã. i. bũoꝛe nõ coꝛrupto: ĩmo remanente cũ sua forma subali. Intelligit. n. Hal. ꝺe ꝺigõne ꝑ quã bũoꝛ aꝺ benignuꝫ reꝺuciꝫ sine sit sub forma cãe añtis sive cõiũcte. Nã in illo q nõ est actu putriꝺus facit ceſſare putrediné futurã. ſz in illo q est actu putriꝺ? facit ceſſare putrediné ꝑñte illũ aꝺ benignũ reꝺucẽꝺo si semiputriꝺ? sit. i. nõ valꝺe putriꝺ?. ¶ Aꝺ rõnẽ aũt in oppositũ ꝺr q ꝯ bũoꝛ putriꝺ? nõ oꝫ ꝺigeri ꝺigõne reꝺucẽte ipm aꝺ beniguꝫ. qꝛ hec reꝺuctio esset ipolis. Nec ẽt oꝫ ꝺigeri ꝺigõne ꝑparante aꝺ eũonẽ q̃ iã esset ꝺigest?. aut q̃ eẽt ita paꝛuꝰ aut talr ꝺisposit? vt bꝛeuissimo tpe finiẽꝺus sit. sicut accidit in materys febꝛiũ interpolataꝝ. Q̃ aũt eẽt multꝰ ꝛ nõ in bꝛeui tpe finiẽꝺus sic accidit in ꝓtinuis in q̃ᵇ? tota mã icipit putrere: ꝛ tũc bũoꝛ putriꝺus ꝺigeri ꝺz. ꝛ hec ẽ ſnia Hal. ꝑ regis acutoꝝ. ſup illo passu. ptisana oꝛꝺeacea.

Tertium ꝺubiũ vtꝝ sint eaꝺẽ ꝺigestiua cãe añtis ꝛ ꝓiũcte. ¶ro cuiꝰ ꝺuby ꝺecisione ꝓmittiꝺ q ꝯ ꝺigestiua sunt ꝺria ei q̃ ꝺigeriꝺ. ꝺanꝺ. n. ꝺigestiua aꝺ remouẽꝺũ ea q̃ ꝑhibẽt ne bũoꝛ euacueꝫ aut ne aꝺ benignũ reꝺucaꝫ. Illoꝝ aũt q̃ ꝑhibẽt ne humoꝛ euacueꝫ aut aꝺ benignũ reꝺucaꝫ. q̃ꝺã sũt in q̃ᵇ? ꝓueniũt cã añs ꝛ cõiuncta: vt puta grossities ꝛ viscositas tam in flegmate nõ putrente tãte sub forma cause antecẽꝺentis in flegmatica q̃ in flegmate putrẽte sub forma

cause cõiunete eiusdez. r rõne istorum digestiua debent esse eadẽ vtputa equalr icisiua r subtiliatiua. Sz in qbus nõ ꝟueniũt nõ debẽt esse eadẽ vtputa in calitate. Nã fla putridũ est factũ calin p putredinẽ. fla aũt nõ putridum stans sub forma cãe añtis est ffm. digestiua itaq; flegmatis putridi deberet eẽ minus cala q̃ digestiua flatis non putridi stãtis sub forma cause añtis. Ex quo segtur q; tpe quietis digestiua debẽt esse magis cala q̃ tpe paroxismi. vñ in flatica tpe poxismi dabimus sirupũ acetosũ cõpositũ de ẽccaro. fz tpe getis oximel ꝯpositũ. sunt.n. eq̃lr icisiua r subtiliatiua. fz oximel ꝯpositũ calius.

¶ Ex digestio quidez in grossa est equatio eius cuz subtiliatione. in subtili est equatio eius cũ ingrossatione.

¶ Positis duab⁹ itẽtionibus gnãlibus p curatiõe febriũ putridarũ. quarũ vna est ɔ febrẽ r est frigidatio r hũectatio. Alia ɔ humorẽ r diuidit in digõnẽ r eũonẽ. Digõnem accipiẽdo gnãliter vt est cõis tã digõni nocitiui reducibilis ad benignũ q̃ digõnẽ nocitiui ꝓparabilis ad expulsionẽ: sic Auic. hic accipit eã notificãs. Sz cũ sint tres tantũ vnã illarũ triũ Auic. describit reliq̃s omittens tanq̃ notas. est eni satis notuz q; frigidatio r hũectatio ẽ iductio friditatis r hũiditatis. Silr est manifestũ q; eũo ẽ humoris a corpe eductio. fz nõ ẽ bñ notũ qd sit digõ de q̃ ꝟ logtur. ideo eaz notificat dicens: q; digõ est equatio. i. reductio versus equalitatẽ siue mediocritatẽ mãe grosse cũ subtiliatione. r subtilis cũ ingrossatiõe. ambo.n. dicũt ad mediũ reduci i grossitie r subtilitate: nõ aũt ad extrema. ¶ Pro cui⁹ descriptiõis declaratiõe est ꝓ sciendũ: q; Auic. intendit hic describere digõnẽ in nocitiuo tam reducibili ad benignũ q̃ ꝓparabili ad expulsionẽ. Si eni Auic. describeret solũ digõnẽ in nocitiuo ꝓparantẽ ad expulsionẽ sic opinatur Hẽtilis posset argui de ĩsufficiẽtia. ¶ Notandũ z⁹ q; hec descriptio nõ est ꝯpleta fz a nobis est hoc mõ supplenda. Digõ in nocitiuo est eq̃tio. i. vsus mediocritatez reductio mãe nociue grosse cũ subtiliatiõe. subtilis cũ ingrossatione. viscose cũ icisione. icise cũ iuiscatiõe: necnõ fm oẽz dispõnẽ manifestã cũ acgsitione ꝓprietatis occlte: p quã fiat nãe obediẽs vt expellatur aut ad benignũ reducaf. ¶ Pro cui⁹ notitia sciendũ ẽ: q; digõ in nocitiuo ɔz remouere q̃scunq; dispõnes ipediẽtes ipsi⁹ dispõnẽ ad eũonez aut ad benignũ reductionẽ. De ãt sunt grossities supflua p quã fit vt nõ sit nãe ꝟueniẽs neq; ẽt facile possit expelli cũ nõ possit p meat⁹ angustos trãsire. Itẽ p subtilitatẽ superfluã est nãe icõueniẽs: r qz in poris ibibiẽ non põt facile expelli. Itẽ viscositas facit ipsaz nãe icõueniẽtẽ r etiaz expulsioni vt si mã sit aspera facere ipsaz lenẽ r lubricaz. Idẽ de religo dispõnib⁹ manifestis est iudicius. Proprietas aũt occulta est addẽda. Uidemus eni in sinocha pendere a sanguie q̃rũcũq; tẽperato a nã in ꝑn⁹ non fieri crisim: fz post aliquos dies: in q̃b⁹ est sanguis factus fm oẽs ei⁹ dispõnes manifestas deteriox: fieri crisiz: qõ nõ potest ẽsse nisi p acgsitionẽ alicui⁹ ꝓprietatis occulte p quã facile expulsioni obedit. ¶ Notandũ tñ q; finis p se itentus a vtute digerẽte nõ ẽ mãe expulsio fz ipsi⁹ ad benignũ reductio vt nutriat. conaf eni vtus digestiua q̃ ẽ in mẽbris radicalib⁹ sibi assimilare mãz in quã agit sic est ꝓprium vniuscuiusq; agẽtis. ꝓpterea ipsam dealbat sic videmus in sanie r ꝓpostasi. dat.n. sibi dispõnes ꝓcedentes actũ nutricatiõis. Accidit aũt q; ꝓpareť expulsioni. vel qz equaf suba. vel qz acgrit ꝓprietatẽ p quã fit ꝟueniẽti⁹ obm vtutis expulsiue: fz forte in mõ subẽ fiat ineptioz expulsioni. q̃pp cũ vtus nutritiua nõ põt ipm assimilare sic itẽdebat ipsa grauãre mẽbra r eis nocẽte: vt⁹ expulsiua mouef ad eius expulsionem cui facile obedit propter causas iaz di

ctas aut alteram earum.

Dubitatur vtrũ digõ i iuuatiuo ꝓcedat i grossando. nã de digõne in nocitiuo iuxta iaz dcã ẽ satis manifestũ q; q̃q; i grossando q̃q; subtiliãdo ꝓcedit. Qz aũt digõ in iuuatiuo i grossando ꝓcedat ẽ sniã Ari. 4⁹ meteoroz. ¶ In ꝟiũ ãt sũt q̃ quottidie apparẽt. Nã digõ in piris ficubus subtiliãdo ꝓcedit. subtilioza.n. fiũt q̃to digestioza. silr cũ sanguis in spũm ꝟuertif subtiliãdo ꝓcedit. ¶ Pro notitia tituli q̃nis ẽ sciẽdũ q; digõ accipif dupl'r. q̃q; p motu quo res digerif. q̃q; p ꝯplemẽto ei⁹ q̃ digestũ ẽ: r vtriq; diffõ data p Ari. ꝟgruit. In du⁹tũ nõ digõ accipif p motu q̃ res digerif. ¶ Notãdũ z⁹ q; digõ apõ Ari. 4⁹ meteoroz. sic describif. Digõ ẽ pfectio in vnoq; bũido a ꝓ̃o r nãli calo ex oppositis passiuis. pfectio ponif loco gnis: r significat idẽ qõ ꝯpletio siue ꝯplemẽtũ in vnoq; bũido. s. ꝯplonali mixti. i. i q̃ ẽ ipa ꝯplo mixti posiq̃ genitũ ẽ. aut i q̃ futura ẽ ipa ꝯplo mixti añq̃ mixtũ genitũ sit bũidũ pficif p actionẽ calis nãlis p⁹ illi mixto. qz itẽdẽtis fozmã illi⁹ r ꝯplemẽtũ dispõnũ ei⁹. Nã si nõdũ genitũ sit mixtũ itẽdit ipsi⁹ ꝓductionẽ. r si genitũ ẽ itẽdit ipsi⁹ geniti ɔfuationẽ r ꝯplemẽtũ dispositionũ ei⁹ q̃b⁹ oz pfici r ɔfuari ex oppositis passiuis. vel fz aliã trãslationẽ ex ɔiacẽtib⁹ passiuis: r in idẽ redit. adiuicẽ debite pmixtis. s. bũido aq̃o r aereo ex vna pte. r sicco terreo r igneo ex alia pte q̃ sũt el'ta iuicẽ pmiscẽda fz exigẽtiã foꝛ mixti r ꝯpleméti dispõnũ ei⁹ q̃ el'ta vt passiua ꝏbẽt adiuicẽ agere r pati. Permiscẽf ãt ꝏbite p actoz cali ꝓpry nãl'itẽdẽtis illi⁹ mixti eẽ r pfectionẽ.

Sed contra segtur q; p actionẽ b⁹ calozis pmiscẽtis nõ itẽdif nisi ꝯplo media iter passiuas q̃litates. cũ ipa el'ta nõ agãt nisi vt passiua. ¶ z⁹ segtur hãc digõnẽ nõ repiri nisi in mixto ex alio mixto gñando. qz nõ exãte mixto nõ ẽ ꝯplo. r sic nõ ẽ bũidũ ꝯplonale. ¶ Ad p̃m dr. q; el'ta q̃ pmiscenf debẽt adiuicẽ agere fz q̃litates actiuas r passiuas vt resultet ꝯplo media inter ambas ẽxtates. ꝓpea posset exponi ex oppositi passiuis. i. ex el'tis oppositis patiẽtib⁹ adiuicẽ fm oẽs qualitates. ¶ Alr dr. q; magl i diffõne expsit q̃litates passiuas. qz id qõ magis manifestaf post digõnẽ ẽ durities r mollities r siles q̃ magl ꝟsurgũt ex q̃litatib⁹ passiuis. z⁹ alr dr. q; expsit q̃litates passiuas r nõ actiuas. qz ille passiue sunt mã actiuarũ fm q̃rũ ꝓportionẽ r tẽperamẽtũ acgrif tẽperamẽtũ actiuarũ fm plm. ¶ Ad z̃m dr. q; si volum⁹ digõnẽ ꝟ descriptã ꝯpetere digõni cuiuscũq; mixti tã ex mixtis q̃ ex el'tis ĩmediate gñandi itelligamus in vnoq; bũido. s. tã aq̃o q̃ aereo ex oppositi passiuis. s. sicco terreo r igneo secũ pmiscẽdis r nõ subdam⁹ illã pticulã ꝯplonali mixti. Uel si vis eã addere sic addit Alb̃. ma. dicam⁹ q; bũidũ aereũ r aqueũ põt dici ꝯplonale: nõ qz sit subm cõplonis: sz qz ẽ futurũ ptiale subm ꝯplonis. nã ly cõplonale nõ solũ dicit actum sz etiã aptitudinem.

His premissis ad du⁹ rñdef q; digõ i iuuatiuo aliq̃ ꝓcedit ingrossando aliq̃ subtiliando. aliq̃ nz ingrossando neq; subtiliãdo. ¶ ꝑ̃ mãifestũ ẽ i his i q̃b⁹ bũidũ aqueũ r aereũ pficif p siccũ terreũ sibi aduenies sic i amigdal' auellanis r silib⁹. aut i q̃b⁹ fit sepatio bũidi aquei p digõnẽ sic cũ vinũ ꝟuertif i chilũ: r bũiditates scõe i carnẽ r ossa. ¶ z̃m ẽ mãifestũ in q̃b⁹ eꝫ siccũ terreũ pficif p bũidũ aqueũ r aereũ sibi aduenies sic i piris ficubus r silib⁹ in ꝑn⁹ duris r terreis. qõ bũidũ attrabif a caloze digerẽte tãq̃ ꝟueniẽs ad pfectionẽ r ꝯpleñtũ eoz q̃ digerunf. Silr i q̃b⁹ p digõnẽ excludunf ptes terree. sic cũ panis vl caro ꝟuertif i chilũ r sanguis in spũz. ¶ z̃m ẽ mãifestũ in q̃b⁹ p digõnẽ sepaf tñ ꝏ prib⁹ terreis grossis q̃rũ de prib⁹ aqueis r aereis. sic cũ sanguis ꝟuertif i ꝑmã bũiditatẽ aut in lac aut i sgma. fz

tamẽ credã lac ſm plm eſſe ſanguie ſubtilius. Itez ſic qñ priſana ꝓuertiſ in chilũ. Et ſilr pot eẽ qñ p digõẽ tñ traherẽ ad id qđ digeriſ de hũido aqueo ⁊ aereo q̃tũ attrahiſ de ſicco terreo. aut qñ tñ excludaſ de vno ꝓio q̃tuz attrahiſ de alio quoꝝ expẽpla difficile ẽ repire. ¶ z⁹ ꝑ. ad itentiõez Ari. q vult q digõ ꝓcedat ingroſſando excluſa q̃cũq; additiõe aut ſepatione hũidi aquei aut aerei. ⁊ ſilr ſicci terrei ꝑter hũidi reſolonẽ q̃ fit p actiõez caloris digentis oſs digõ in imatiuo igroſſando ꝓcedit. ꝑbaſ. q; p actionẽ cali digerentis ſemp humidior ꝑs diſſoluiſ. Uñ qđ digeriſ ꝛtinuo efficiſ terreſtri⁹. ¶ Cozelariũ. hũidũ adequatũ qđ digeriſ ſiue digõ ꝑparet ad nouã formã mixti ſiue ꝛpleat in mixto diſpõnes ſibi cõcreſcẽtes cõtinue ingroſſaſ. ¶ Et nota. vt ſupra dictũ fuit q digõ de q̃ fiut qđ nra accipiſ ꝑ motu quo res digeriſ. ⁊ ſilr ꝑfectio ſiue ꝛpletio poſita p gñe. p motu accipiſ q̃ mediãte res pficiſ digeriſ ⁊ ꝛpleſ. Uñ [illegible] q̃ res ſit digõ. Rñr q ẽ mot⁹. Si vo digõ accipiaſ ꝑ ꝛpleméto ⁊ itegritate eius qđ digeſtũ eſt. Reſpõdeſ q eſt termin⁹ ⁊ finis a caloze nãli p motũ illũ itent⁹. ⁊ illud ẽ itegritas ⁊ ꝑfectio mixti q̃ integraſ ex ꝛplone ꝓpria duritie ⁊ mollitie coloze ⁊ odoze ſapoze ⁊ ſimilibus necnon ꝓprietate ⁊ forma per que mixtuz bz eſſe ⁊ eſt perfectum in ſpecie ſua.

¶ Et qñq; ſunt ꝛtraria illa q̃ regrit febzis de infrigidatiõe. ⁊ illud qđ regrit hũoz ꝺ digõne ⁊ euacuatione ⁊ reſolone. Uñq; eni eſt digeſtiñ ⁊ euacuatiuũ cal'm imo eſt ſm plm ita.

¶ In hac ꝑte z⁹. ꝑme ꝓtis ꝛparat Auic. bas itentiões adinuicez quo ad caſuz nr̃m. ⁊ bz tres ꝑtes. In ꝑ⁹ oñdit iſtarũ duaꝝ itentionũ ꝺzietatẽ: quarũ altera debeſ febzi. altera cãe declaraꝺ in gnãli cui magis vacãdũ ſit. in z⁹ ꝑte oſtẽdit barũ cõuenientiã in q̃dã re iuuãte reſpectu vtriuſq; ⁊ ẽ ſirup⁹ acetoſus ſimplex. in z⁹ ꝑte oñdit i ſpãli quõ vtriq; vacãdũ ſit. z⁹ ibi(Et multotiẽs.) z⁹ ibi(Et ſcias q qñq;.) ¶ Prima ꝑte diuido i tres. In ꝑ⁹ Auic. inuẽs ꝺzietatẽ iter duas itentiões q̃rũ altera debeſ febzi altera bũori: declarat quõ illo qđ ꝛuenit rõne bũoꝛis nocet rõne febzis. In z⁹ ꝑte oñdit in gnãli cui itentioni magis vacãdũ ſit. In z⁹ ꝑte declarat quõ illud qđ ꝛuenit rõne febzis nocet rõne bũoꝛis. ex B iferens tria cozelaria. z⁹ ꝑs incipit ibi(Et tũc oz.) z⁹ ibi(Et fortaſſe ꝺzuũ.) ¶ In ꝑ⁹ ꝑte dicit duo. ꝑ⁹ q qñq; ſunt ꝺzia illud qđ regrit febzis de infrigidatiõe ⁊ illo qđ regrit bũoz de digõne cũone ⁊ reſolone. z⁹ dictũ ẽ q digeſtiuũ ⁊ euacuatiuũ aliq̃n: imo ſm plm ẽ cal'm. Uñ B qđ ꝛfert rõne bũoꝛis digeredo ⁊ euacuando nocz rõne febzis q̃ curaſ p ffa. ꝑ⁹ ociñ ẽ manifeſtũ.

Sed ꝓo declaratiõe z⁹ cadũt duo dubia.

¶ Pri⁹ vtꝝ digeſtiuũ ſit ſm plm cal'm. ¶ Ad ꝑtẽ negatiuã ꝑmi dubꝝ arguitur. q; freq̃nter digõ mãe ẽ igroſſatio vt patuit ex diffõne digõnis. B aũt fit a frido. ¶ Itẽ aq̃ frida vt patebit inferius digerit mãs calas ſubtiles. Itez febzes ſm plm ſunt colice z⁹ de criſi. ca⁹ 6⁹ g̃ mã febziũ digeredã ſm plm ẽ colera q̃ cũ ſit cala nãl'r ⁊ p putrefactiõez frido digeredã ẽ. ¶ Plures febzes accidũt tpe calo q̃ frido in gb⁹ oz totũ regiñ rõne tpis ad frm declinare. ¶ Plme febzes ſunt peſtilẽtiales i gb⁹ p digeſtiuis vtimur oriçacbara ſirupo de acetoſitate citri aq̃ frida ⁊ ſilib⁹ extiguẽtib⁹ coz ꝛfortatib⁹ ⁊ a maligna putredie ꝓpuantib⁹. ¶ Pmedici p digeſtiuo i febzib⁹ vtunt ſirupo acetoſo ſimplici. ſiruꝛupo biſantino ſirupo acetoſo ꝛpoſito. ⁊ q̃ ozdei endiuie q̃ oia ad fridũ declinãt. ⁊ ꝑles iſtis vtunt i feb. q̃ i oibus reliqs ſilr. ¶ In oppm ẽ ꝺ Auicenna.

Pro ſolutione ꝓmittit ꝓmo q digeſtiuũ ẽ triplex. qđã eſt vis aie ⁊ hec nõ eſt cala nec frigida: qđã eſt calor naturalis qđ eſt calin ⁊ humidũ. ſiue p ipm ꝛtelligamus ſpũm ſiue ꝛplonẽ nãlez. hec. n. ſunt inſtra aie in q̃cũq; opatõe. Quoddaz eſt virt⁹ medicinaꝝ ſiue medicie ipſe q̃ gra digõnis adhibenẽ. ⁊ ꝺ hoc vltimo digeſtiuo eſt qđ nra. ¶ In hac ꝑte diẽ pluſq; Cõmentator z⁹ tegni in ꝺmẽto illi⁹ ꝑtis. Sz dicta qđẽ ſpecies alteratõis. Et ſilr ſeq̃ntes eũ q digõ cauſe ꝺiuncte. ſ. hũoꝛis putridi q̃ apud Ha. ẽ alteratio faciẽs ceſſare putredinẽ manente ſuba pficiẽ p frigida ⁊ ſicca: tñ qz frigida ⁊ ſicca opponunẽ cauſis putrefaciẽtib⁹ q̃ ſunt calitas ⁊ humiditas: cui⁹ ſignũ: qz auſter facit ⁊ ꝺſeruat putredinẽ q ẽ calꝺs ⁊ hũidus. Ecõtra boreas frigidus ⁊ ſicc⁹ ꝓhibet eã.

¶ P. oẽ qđ putrefit calefit ⁊ humectat. q̃re frigidis ⁊ ſiccis auferẽda ⁊ ꝓhibẽda eſt putrefactio. Uni⁹ viri ⁊ ſequẽtiũ ipm dicta ſunt vera loquẽdo de digõne putridi vt putridũ eſt: p quã ꝺz ad benignũ reduci. omne. n. tale vt putridũ eſt cal'm ⁊ hũidũ reſpcũ ſiue diſpõnis nãlis. q̃re cuz cura fiat p ꝺzia opus ẽ p frigida ⁊ ſicca bi lapſus corrigãt. ⁊ nõ ſolũ hoc vez eſt in bũoꝛib⁹ putridis ad benignuz reducẽdis: ſz ẽt p ipſoꝝ ꝑſeruatõe a putredine bꝺ frigida ⁊ ſicca adhibẽda ſunt. ¶ Auicẽna tñ ⁊ medici nõ curãtes de reduplicatiuis dicũt digeſtiua eẽ vtplurimũ cala. Nã multotiẽs bũoꝛ putrefit pp groſſitiẽ ⁊ viſcoſitatẽ: ⁊ ꝑter opiloné ꝓhibenté ipſi⁹ cuẽtatõez. Et multotiẽs ide bũoꝛ fact⁹ putridus pp caſdẽ cãs nõ pot ad benignum reduci. q̃re multotiẽs opus eſt calefaciẽtib⁹ icidentib⁹ ſubtiliantib⁹ ⁊ apientib⁹. hec neceſſaria ſunt in bũoꝛe putrido aut nõ putrido ad expl'ionẽ ꝑparãdo. Karo. n. ꝺzigit q bũoꝛes putrentes etiã leui putredinẽ ad benignũ reducant.

Cũ ꝙ diligẽs cõputatio facta fuerit oĩum digeſtiuoꝝ qb⁹ medici vtunt tã p humoꝛib⁹ ad benignũ reducẽdis ſiue putridi ſint ſiue nõ putridi q̃ in bũoꝛibus ad expulſionẽ ꝑparãdis ꝛueniemus eſſe plura digeſtiua cala q̃ frigida. Nã digeſtiua frigidoꝝ humoꝝ ſemp ſunt cala. ſz digeſtiua calidoꝝ etiã ꝼz plm ſunt cala cũ ſm plm humozes calidi ſint groſſi aut viſcoſi aut opiloni ꝺiuncti. raro eni fiunt febzes ex putredine colẽ nãlis. Sz plurime fiunt ex putredine colere citrine vitelline ⁊ colere miozis fame. Silr ſanguis putrens raro peccat ſubtilitate: ſz plm groſſitiẽ. ⁊ boꝝ putredies ſunt ſm plm opiloníbus cõiuncte.

¶ P. humozes ſiue ſint ꝺiuncta cã febziũ ſiue añs ſm plm ꝓparanẽ ad expulſionẽ ⁊ raro ad benignũ reducunẽ. cuius ſignũ qz ſm plm poſt digõnes fit ipſoꝝ cũo ab arte vel a nã: ſz humoꝝ eũo ipeditur ſm plm ꝓpter groſſitiez ⁊ viſcoſitatẽ faciẽtes ipſos figi ⁊ adherere. ⁊ impedientes trãſitũ eoꝝ p vias anguſtas ſicut ſup extremitates venarũ. ⁊ raro impediũtur ꝓpter ſubtilitatẽ qua in membroꝝ pozoſitatib⁹ imbibanẽ. q̃re ſm plm nocia ſunt cala ſubtiliantia icidentia ⁊ aperientia. Et ſilr qui ad benignũ reducẽdi ſunt frequẽter ꝓp tales cauſas ipediunẽ: q̃re ꝛ. Nec obſtat q inueniaẽ aliq̃ frigida apitiua ſic aq̃ endiuie. ⁊ ſimilia. Et aliq̃ frida iciſiua ſic acetuz qđ adiutat ad ſubtiliationẽ. qz iſta ſunt leuiter aperiẽtia ⁊ ſubtiliãtia q̃ vtpz nõ ſufficiunt: ſz opus eſt fortiozibus q̃ ſunt cala. q̃re nõ ſolũ in cauſis añtibus febziũ putridarũ digerẽdis: ſz etiam in ꝺiunctis. aut ſaltẽ oĩb⁹ ꝓpuatio tã añtibus q̃ ꝺiunctis ſiue ad benignũ reducẽdis ſiue ad expulſionẽ ꝑparandis digeſtiua ſm plm ſunt calida. Et hoc voluit Auic.

Ad rationes aũt in ꝺziũ concediẽ q aliq̃n digõ eſt igroſſatio que fit a frigido. ⁊ q aqua frida eſt digeſtiua humoꝛis cali ſubtilis: ſed hi bũoꝛes ſubtiles taliter digerendi raro reperiunẽ in ꝓparatione ad humozes q digerendi ſunt p ſubtiliationẽ. Sed ad Bal. z⁹ de criſi. rñdeẽ q quocũq; vnico humoꝛe capto ſz ſpẽm plures accidũt febzes a colera q̃ ab alio humoꝛe. ⁊ nõ ſolũ hoc eſt verũ ſed etiã plures accidũt febzes a cola

ꝯ a religs humoribus sīl' vt manifestū est bis q diu versati sunt in practica. ⁊ hec fuit mēs Hal'. ex qua tñ nō ꝛcludit' ꝫ determinationez. qz ille colere ſm plm sunt grosse. Uñ febres ſz plm occurrētes sunt tertiane nō pure quarū mā subtiliatōe idiget ⁊ ſm plm sunt ꝯiuncte opilatiōi ꝗre ⁊c. ¶ Ad rōnē aliā ꝛcdit' q plures febres accidunt tpe calo ꝙ frigido: cū quo tñ stat q pendēt ab humoribꝰ grossis cū maxime accidāt in autūno. ¶ Ad 5ᵐ cōcedit' plurimas eē febres pestilētiales in ꝙbus ab initio vtimur aqua frīda ⁊ digerentibus frigidis ꝗtūcūq; ſm plm pendeant ab humoribus grossis. ſz illud facimus coacte non regulariter. ſz postea in ꝓcessu ꝓcedimus cuz subtiliantibus ⁊ aperiētibus cura regulari. ¶ Ad vltimū cōceditur q pluries sirupo vtimur acetoso simplici ⁊ ꝛpposito ⁊ sirupo bisantino. qz valent in mā calo ⁊ frigida ⁊ aperiūt opilationes. ¶ Sz nisi eēt auctoritas Mesue dicerē sirupū bisantinū ⁊ acetosuz ꝛpositū ad calm declinarę. Sz qcqd sit digerunt maxime p calo ipsoꝝ cōpōnem ingredientia que sunt subtiliantia apientia ⁊ ꝓuocatiua. ¶ Ad rōnez aūt plusq; Cōmentatoris que videt' vlr cōcludere q digestiuū cause ꝯiuncte est vlr friduz ⁊ siccū cū debeat opponi caliditati ⁊ humiditati eius qō putrefit. ¶ Rndet' q mltoties grossities ⁊ viscositas sunt cā putredinis. ⁊ multotiens ꝓhibita trāspiratio: q remouēde sunt per calida: ⁊ p frigida: ⁊ sicca fouerent' ⁊ augerent'. vnde magis nocerent ꝗ iuuarent cozrumpendo caliditatez ⁊ humiditatem superfluam eius quod digeritur.

Secundum dubiū vtrū euacuantia sint ſz plm calo. Arguit' q non qz euacuantia ꝛpmēdo sunt ſm plm frigida sicut mirabolani citonia: ⁊ silia. ⁊ euacuantia leniendo sunt frigida sic viole. ⁊ aliqñ sunt circa tēperamentū sic māna cassia. Et euacuantia labificando sunt frida sic pruna. ⁊ euacuātia eligendo q̄dā sunt frida sic rose mirabolani. Itez euacuantia p vomitū sunt frigida sic acetū ⁊ aqua ordei simt mixta. Sil'r euacuātia p vrinā sic semina cōia. Jté eūantia p sudorē sic aq̄ ordei cū pauco vino. ¶ In opᵐ ē Auic.

Pro solutione notāduz q euacuātia sunt sexcuplicia. q̄dā euacuant p secessum. q̄dā p vomitū. q̄dam p vrinā. q̄dam p sudorē. q̄dam aperiēdo ozificia venaꝝ aptione sanguinē manare faciēte. q̄dā euacuant membra pticularia p ductus ⁊ vias sibi ppias. sicut cerebrū p nares ⁊ colatoriū. pulmonē p cannam eius. matricē per collū eius. ¶ Euacuantia aūt p secessum. q̄dam euacuant ꝛpmendo. i. cōstringendo intestina in pte supiori ita vt p ꝛstrictionē fiat expſsio obiecti expellēdi ad iferiora. ⁊ ex hoc genere sunt mirabolani: ſz etiā euacuent eligēdo. Itez citonia pira: ⁊ similia stiptica post aliū cibū sumpta. ¶ Et q̄dam euacuāt labificādo sicut pruna. i. applanādo superficiem membri. i. intestinoꝝ p que fit expulsio: ita vt superficies ipoꝝ fiat plana nō aspera ⁊ ineq̄lis vt obm expellendū lubrificet p ipsam. ¶ Quedā euacuant leniēdo. i. humectando ⁊ mollificando obm expellēdū sicut viole māna ⁊ cassia. Euacuare aūt lubricando credo q sit idez qō euacuare labificando vt vocabulū sonat. aut si differt credo q sīl' cōprehēdat euacuationē labificatiuā ⁊ lenitiuā sic euacuatio facta p oleuz ⁊ iura pinguia q̄ sīl' obm mollificāt ⁊ superficiem applanant. ¶ Quedā aūt euacuāt eligēdo. i. determinatū humorez p suā ppetatē ad se attrahēdo. Et hec sunt duplicia. quedā fortia dicta exoluentia: ⁊ hec vlr sunt cala. q̄dam sunt debilia que dicunt solutiua bñdicta. ¶ Et horꝝ quedam sunt cala sicut reubarbarū aloes: ⁊ silia. q̄dam sunt frigida sic mirabolani viole rose: ⁊ silia. licz forte hō ſm ptez ſm quā eligūt sint cala. ¶ Ordinauit nāq; nā vt ppietati specifice attrahēti cōiungeret q̄litas ꝑma attractiua. i. caliditas vt p eā iuuaretur. q̄propter cōprehēdimus violis: ⁊ ppie siccis amaritudinē quādā significantē calitatē qua sua ppietas specifica iuuatur in attrahendo hoc.

¶ Quedā euacuātia p secessuz euacuāt dissoluēdo sic̄ piper. q̄daz abstergēdo vt mel q̄dam pungēdo ⁊ stimulando sic̄ acetū: ⁊ similia acuta. q̄propter. 16ª tertij. ſuenices q̄dā antidota solutiua in ꝙbus nullū est solutiuū ſz aliquē quattuor modoꝝ ſupraſcriptoꝝ. Multa tñ reperiunt solutiua que mltis modis ex ſupraſcriptis possunt euacuare sic̄ mirabolani q euacuāt ꝛpmēdo ⁊ eligendo: sic̄ pruna ⁊ tamarindi qui euacuāt labificando ⁊ eligēdo. ⁊ māna ⁊ cassia leniēdo ⁊ eligēdo. Succus aūt granati acris ⁊ granati dulcis expressus cū cortice iteriori q̄titatis quatuor. ʒ. cū duabus. ʒ. q̄ccari euacuāt abstergēdo p q̄ccacz. leniēdo p succū granati dulcis. ꝛcidendo pungēdo stimulādo p succū granati acris ⁊ cōprimēdo p stipticitatē suā.

Sed respondendo ad quesitū dico q̄ soluti ua exoluētia sunt vlr cala. Soluēt̄ia bñdicta q̄dā cala q̄dā frida. Soluēt̄ia cōprimendo sunt ſm plm frigida. Solutiua leniendo sunt humida. qñq; frigida. qñq; calida. qñq; tēperata. Soluti ua labificādo. qñq; frida. qñq; cala. Euacuantia aūt dissoluendo abstergendo pungendo ⁊ stimulando sunt ſm plm cala. Euacuātia aūt p vomitū leuia q̄dam sunt frigida sicut señ atriplicis ⁊ aqua tepida cū pauco acceti. quedam sunt cala sicut flos genestre agaricus. Fortia autez vomitiua sunt vlr cala sic̄ succus raphani granū regū siue catapucia. Elleborus aūt est vltimus. ⁊ hec vomitiua qñq; ꝓuocant p q̄litates manifestas vtputa pungēdo stimulando ⁊ in stomaco leuigando. Quedam p ppietates occultas eligendo proprios humores ſm nām vomitini.

euacuātia aūt p vrinā q̄dā euacuāt p ꝓprietates humores eligēdo sic̄ assarū eligens coleraz ⁊ flegma. Quedam a ꝓprietate petunt vias vrine licet nō eligant hūores determinatos sic̄ cantarides. quare tanta est vis vt etiā exterius applicitis ꝓuocent vrinā ⁊ qñq; excoriāt vias vrine ⁊ ppie vesicam ita vt ex ea sanguis emanet. ⁊ he oēs sunt cale. Quedam euacuāt p q̄litates manifestas. ⁊ hec sunt duplicia. q̄dam ꝓuocant vrinā sua aquositate lauante sic̄ aq̄ cucurbite melonis ⁊ angurie. ⁊ hec sunt frigida.

Quedam sunt diuretica. i. ꝓuocantia vrinaz dissoluendo humiditates in humiditatem aquosam sicut apium radices sparagi: ⁊ similia. ⁊ hec sunt calida. Sed dubiū est de seminibꝰ cōmunibus frigidis quō ꝓuocant vrinā. Aliqui credunt hoc esse ex humiditate aquosa in ipsis derelicta. Alig credunt hoc esse ꝓpter caliditatem aliquaz in ipsis existentē. Alig dicunt hoc esse a ꝓprietate ⁊ forte oīa hec sīl' cōcurrunt. hec aūt frigida sunt. Euacuantia aūt per sudorē q̄dam sunt leuia sicut aqua ordei cū pauco vini subtilis. ⁊ hec sunt frigida. Quedam sunt ꝓuocantia sudorez dissoluēdo humiditates in vaporē grossum. ⁊ hec sunt calida ⁊ calidiora q̄ ꝓuocantia vrinā ꝓter cantarides. opus enim est maiori calitate ad dissoluēdū humiditatē in vaporē grossuz q̄ ad subtiliādū hūiditates grossas in aquositatē. Et medicamē de assa. est de fortiter ꝓuocantib' sudorē. Euacuātia aūt aperiēdo extremitates venarū aperione sanguinē manare faciēte. q̄dā faciūt hoc a proprietate sic̄ aloes. necnō multe ex medicinis exoluentibꝰ. q̄dā faciunt illud p q̄litates manifestas sic̄ oīa aperitiua. ⁊ manifestū est hec oīa esse notabil'r cala. Euacuantia autē membra pticularia sic̄ cerebrū pulmonē ⁊ matricem oīa hec ſm plm sunt cala. ¶ Ex ꝙbus tandē cōcludit' rñsio ad q̄sitū p has ones. Prima ꝫ. Euacuātia aūt de entibus mūdi p q̄cūq; viā ex iaz dictis plura sunt cala q̄ frigida. hec ꝫ ꝑz ex supraſcriptis. ¶ 2ª cōclusio euacuantia ꝙbus vtimur p curatiōe febriū putridaꝝ sunt ſm plm calida.

pbatur. nã electiue euacuãtia mãs ꝓprias feb. p̃ secessuz
gbus vtimur sunt fm plm calida. euacuãtia aũt mãs cõ
munes aliqñ sunt calida. Silr euacuãtia p alias vias qui
bus vtimur fm plm sunt calida: vt ps discurrẽdo p̃ singu
la. Et ex bis facilis est rñsio ad rõnes adductas añ opp̃.

¶ Et tunc oportet vt obseruetur magis timo
rosa de vna duarum.

¶ In hac ꝑte Auic. ostendit in gñali que barũ duarũ iten
tionũ cũ adinuicẽ ȝriantur sit obseruãda dicẽs: q̃ ops vt
obseruet magis timorosa de vna duarũ rerũ. i. duaruz in
tentionũ adinuicẽ ȝriarũ. Illa aũt dr magis timorosa q̃ si
omittatur maius iminet piculũ. g̃ si itentio ad febrem sit
magis timorosa obseruabimus illã t ꝓcedemus cũ ifrigi
dantibus t extinguẽtibus nõ neglecto tũ humore. Si vo
itẽtio ad hũorẽ sit magis timorosa digeremus t eũ abim⁹
nõ negligẽdo febrẽ. Et hãc ſniaz vult Auic. 4ª p̃. vlti⁹ ca⁹

¶ Et fortasse ꝯrariũ ẽ illud qõ cõuenit febri de
ifrigidatione cũ eis que sunt sic melones idi: t
reliq̃ olera ei qõ cõuenit mãci de mioratiõe.

¶ In ꝑte p̃ti Auic. declarat q̃ aliqñ illud qõ cõuenit rõ
ne febris nocet rõne hũoris. z⁹ infert tria corrolaria. z⁹ ibi
(Quare.) ¶ De p̃ma parte dicit. q̃ fortasse. i. aliqñ illud
quod conuenit febri de infrigidatione cũ eis que sunt sic
melones indi t reliq̃ olera ȝriantur illi qõ regrit humor
de digõne euacuatione t resolutione.

¶ Quare ꝓhibet illud dare ea in potu nisi vbi
non est mã. t oino sollicitudo sit vt postpona
tur aq̃ fructuũ vsq̃ ad hebdomadã. t sit cõten
tus aqua ordei. Et oẽs fruct⁹ nocẽt febricitãti
b⁹ cũ ebulitiõe sua et corruptiõe sua in stõ.

¶ In p̃ti parte ifert tria corrolaria. ¶ ꝓbm̃ q̃ illud. s. cõ
ferre febri t nocere humori ꝓhibet ea. s. melones indos t
reliqua olera t aquã eoz dari in potu nisi vbi nõ est mã. i.
nisi in febribus ĩmãlibus sic est ethica t effimera. ¶ z⁹
corrolariuz: q̃ oino sollicitudo sit. i. medicus sit sollicitus
q̃ hec aq̃ fructuũ. s. melonis indi t reliquoz similiũ sicut
cucumeris citrulli t similiũ fructuũ facile putrescibiliuz
postponanẽ vsq̃ ad hebdomadã in febribus putridis t i
terim sit contentus aqua ordei. ¶ 3⁹ corrolariuz. omnes
fructus nocẽt febricitanti. s. febre putrida cuz ebulitione
sua t corruptione sua in stomaco. ¶ Nota pmo. q̃ melo
indus melo magnus viridis: cucumer saracenicus. du
alba anguria idez significant. Et apud Serapionẽ auctã
te Rasis. est fortis humectationis t extinctionis. t cõue
nit in febribus aduretibus t est frigidior alijs speciebus
melonũ. Cucumer vo aliter dictuz cbiar est dure digõnis
generans chimũ malũ paratũ corruptioni sine corruptio
t fieri mãm febriũ putridarũ. q̃uis melo sit citius corru
ptibilis t est fridus t humidus in scõo. t hoc est illud qõ
vocat cucumer in Lombardia t in marchia triuisana t
mollificat ventrẽ t puocat vrinam. Citrullus aũt aliter
dictus gache est frigidior cucumere t generat chimũ vi
scosuz t humores crudos in venis t accidũt ex vsu eius fe
bres antique male. nec puocat vrinaz sicut melo: t nocet
stomaco. aqua cucumeris t citrulli ꝑfert inflãmationi fe
briũ t sedat sitim t laxat ventrẽ laxatione bona t sine no
cumento aliquo: t ds buliri cuz cuccaro albo. dosis cuius
cunq̃ eoz est ab. ȝ. iiij. vsq̃ ad. vi. nõ os tñ vt detur habẽ
ti nãm durã ad mouẽdũ q̃ nõ laxaret. ¶ Credo q̃ citrul
lus minor sit cucumere. Melo aliter dictus batheca apõ
Serapionẽ cui⁹ substãtia duz est maturus ẽ subtilis. t nõ
pfecte maturi suba est grossa ifrigidat t humectat i scõo
gradu, t scõa virtus abstergit t icidit, ȝ tertia puocat vri
nã. ¶ Credo q̃ apud Auic. barbeca sit terminus cõis ad
plures spẽs melonũ. dicit enim q̃ melo ẽ meliozis humoris
q̃ reliquę batheche. Cõcordat tñ cũ Serapiõe in vtutib⁹
eius. Pepo aũt est melo ȝ dr pepo q̃si pepaliz passus. Et
Symon Januensis nõ discrepat ab Auic. nec a Serapio
ne. dicit enim sic. Dulla arabice melo magn⁹ viridis. bathe
cha arabice melo magnus viridis qui anguria a gbusdã
vocat vel alius melo qui apũ cuneri vocatur sic. locutus ẽ
enim sub disiunctione. ¶ Ego tñ credo q̃ pepo siue melo
bene cõditionatus parũ trãscendat pmũ gradũ ꝓpter bo
nitatem siue dulcedinis. Et q̃ Auicẽ. in cap⁹ de quartana
cõparans ipm lactuce inuit ipm esse minus frigidũ lactu
ca. cũ tñ lactuca scõo canone sit frida in scõo. Est tñ mul
tum ꝓuocãs vrinam cũ nõ concedat ipm in quartana ꝓ
pter vehementiã ꝓuocationis ꝓducendis ad ĩgrossatio
nẽ sanguinis. ¶ Cucurbita aũt frigida t humida in scõo
pauci t boni nutrimẽti t velocis digõnis si nõ corrumpi
tur in stomaco t cõfert febribus colericis. ¶ Melongę
na apud Auic. z⁹ canone ca⁹ ꝓpio. est cala t sicca in scõo:
ȝ apud quosdã sit frigida generat humores melicos pre
parantes ad egritudines melicas. recẽs tñ est minus ma
la antiqua. Cũ g̃ dicat Auic. melonẽ indũ t reliqua ole
ra cõuenire rõne febris itelligit de oibus preterq̃ de me
longena. Nocẽt aũt rõne humoris cũ neruos infrigident
t humectent t ꝓhibẽt resolutionẽ t generent chimos ma
los putrescibiles. Cucurbita tamẽ est min⁹ mala ceteris:
imo optime confert in febribus colericis. t ꝓprie si debi
te coquatur t prepareꝫ. ¶ Notandũ z⁹ q̃ hoc vocabulũ
bollus est latius apud arabes q̃ apud nos. Nã apud nos
solũ herbas significat sed apud Arabes significat herbas
t etiã fructus qui nõ nascuntur ex planta lignea sicut illi
de quibus sermo precessit.

Dubitatur vtrum aqua fructuum debeat postpo
ni vsq̃ ad hebdomadam. ¶ ꝓ solo
ne huius notandũ aquã fructuuz t quinscũq̃ alterius rei
tria apud medicos significare. Quãq̃ enim significat succũ.
q̃nq̃ aquã decoctionis. quãdoq̃ aquam distillationis. Et
de his tribus modis est sermo in textu presenti. ¶ Notã
dum scõo. tres apud medicos reperiri aquas fructuũ dif
ferentes fz diuersitates eoz ex quibus fiunt. Prima est
aqua decoctionis quorundã fructuum solutiuoz sic pu
nozum tamarindoz iuiubarũ sebesten cũ quibus ad bu
liendum aliquando adduntur viole. t cum horum decoc
tione aliquando cassia vel manna distemperatur. Et hec
aqua fructuũ multotiens datur in ꝓncipio febrium ante
hebdomadã ad ifrigidandũ leniendũ ventrẽ. t quando
q̃ ad minorandum materias ꝓprias. t sunt eius varie de
scriptiones apud auctores fm diuersarũ febrium exigen
tiam. Et Mesue ponit distinctione septima descriptio
nem aque fructuũ t multas alias decoctiones t ifusiões.
t de hac aqua fructuũ nõ itelligit hic Auicẽ. ¶ Secũda
aqua fructuũ est succus quorundã fructuũ acetosoruz si
cut granatoz limonuz ~~citrullorum~~ acetositas citri. t hec
multotiens datur in ꝓncipio febriũ ante hebdomadã ad
extinctionẽ caliditatis t ꝓhibendã malignaz putredinẽ
aut ipsius additionem t cordis cõfortationez fm q̃ mul
totiens est necessarium in pestilẽtialibus. t de hac nõ est
hic sermo. ¶ Tertia aqua fructuũ est aqua decoctionis
aut expressionis aut distillationis fructuuz superius me
moratorum sicut anguric melonis cucumeris citrulli cu
curbite. Dis adde aquaz pomorũ pirorum persicoz: t si
milium facile putrescibiliuz que aqua non est lenitiua si
cut ꝑma liez sit ꝓuocatiua. nec ꝓhibet putredinem sicut
secunda: imo potius est parata ad inducendum aut augẽ
dum putredinem de hac est sermo in textu. Et prohibẽt
ante septimuz quouscq̃ mã sit manifeste digesta t multũ

Nota

minorata. tūc enī minora pōt facere nocumēta.

Sed contra. qz Aliabas in ꝓncipio tertiane concedit aquā angurie. Idē facit Auerroys septimo colliget. ¶ Amplius. Auic. in regimine acutorum. dat aquam cucurbite cucumeris ⁊ melonis gratia extinctiōis caloris putredinalis sed necessitas extinctionis pōt esse ante digestionem. ¶ Amplius Auic. multotiens laudat melonem cucumerē ⁊ cucurbitam in tertiana nō determinando tempus digestiōis. ¶ Amplius Auic. in cura syncopalis minute dat panē in aqua fructuū ⁊ videtur q̄ ītelligat de aqua melonū: ⁊ similiū: necnō pirorū ⁊ pomorū: quod apparet. nō enī ītelligit q̄ panis detur cuz aqua in qua sit cassia ⁊ hȳ solutiua. nec cum aqua granatorū aranceorum: ⁊ similium. quia statim de his dixerat in isto capitlo. ¶ Amplius cassius felix in causone vtit succo cucurbite. ¶ P. si aqua hȳ disponit ad putredinē nō dz cōcedi aſi hebdomadā nec post hebdomadā.

Pro solutione horū sciēduz q̄ aqua angurie cucumeris ⁊ similiū facile putrescibiliuz ex parte iuuat in febribus putridis extinguēdo caliditatem febrilem. ꝓpterea dixit q̄ melones idi et reliqua olera cōueniūt feb. infrigidādo. ⁊ similiter eorum aqua. Ex parte autē nocet. qz aqua hȳ ⁊ similiter fructus ipsi ex quibus fit sunt parati corruptioni ꝓpter humidū aqueum aptum ebulitioni ⁊ putrefactiōi. ⁊ qz a ꝓprietate quasi generāt materias malignas vt ītelligit a doctoribus arabis oībus. vnde hec aqua est apta multū nocere rōne humoris. Uerū si detur post hebdomadam. i. apparentibus signis manifeste digestionis ⁊ materia minorata est apta minus nocere cuz virtus magis dominetur materiei nec sinit in ea malignā ꝓcedere putredinē. vez fm diuersitatē febriū putridarū est apta magis aut minꝰ nocere ⁊ iuuare. In flegmaticis q̄dem nullo modo cōuenit. qz ratione febris nō est ꝓportionatū infrigidans: imo nimium excedēs ⁊ rōne humoris. vt manifestuz est apta maxime nocere nisi forte esset causon a flegmate salso.

¶ In melancolicis autez similiter rōne febris est nimis excessiuū ifrigidans. ⁊ ratione humoris nō conuenit quia nimis īgrossat ⁊ facit ineptum euacuationi. ⁊ forte superflue ꝓuocando nocet: vt voluit Auic. in capło de quartana loquēs de melone dulci qui minus ceteris fructibus de quibus supra ifrigidat. ¶ Uerum in quartana cōtinua pendente a melancolia genita per adustionem colere forte posset cōcedi aut saltem minus noceret q̄z in reliqua quartanis. ¶ Sed i sanguinea esset ꝓportionatum ifrigidans. sed forte noceret superflue humectādo: ſz rōne humoris. ſ. sanguinis putrentis est apta multū obesse ⁊ parū ꝓdesse. sed in febribus colericis ⁊ proprie pendentibus a materia subtili est apta multuz ꝓdesse. tum ratiōe febris tum rōne humoris. Propterea in his auctores quidaz sicut Aliabas. Auerroys. Auic. in capło de tertiana. cōcesserunt eam a ꝓncipio estimantes ipsam plus iuuare q̄z nocere. sed in colericis pendētibus a colera grossa est melius expectare digestionē ⁊ aliqualez minorationem. In colericis itaq; a colera subtili ab initio concessa posset magis iuuare q̄z nocere. Sed in colericis a colera grossa ab initio magis noceret q̄z iuuaret. Sed post hebdomadaz ad intellectum datum est apta magis iuuare q̄z nocere. In reliquis autē putridis est ante hebdomadam ⁊ post apta multū nocere ⁊ parꝫ ꝓdesse. minus tñ noceret in causone a flegmate salso. ⁊ in quartana cōtinua a melancolia genita per adustionem colere. sed in pestilētialibus est multo magis apta obesse q̄z ꝓdesse cū in eis semp oporteat tueri cor ⁊ defendere a maligna putredine. quod magis facit aqua fructuuz acetosoꝝ. In effimeris autez est apta conferre. In ethicis ifrigidando ⁊ humectādo cōfert. verum superfluue ꝓuocando noceret. Ueruz aqua ordei est cōuenientior q̄z aqua hȳ. cōuenit enīz ratiōe humoris ⁊ ratiōe febris. Propterea dixit Auic. Sis cōtentus aqua ordei ⁊ postponatur aqua fructuuz. ¶ Uerū in febribus ardentibus fortasse nō esset in ea sufficiens ifrigidatio ⁊ humectatio sicut in aqua angurie ⁊ cucurbite. ¶ Sed hic cōsiderādū quādo cogit te necessitas ad vsum hȳ aq̄ fructuū medicus debet eius malitiaz corrigere cuz decoctiōe que fiet hoc modo. Inuoluimus angurią aut cucurbitā in pasta ⁊ ponimus in furno. ⁊ quando pasta exterius apposita erit decocta cōfidimus q̄ aqua intrinseca angurie aut cucurbite erit decocta. ⁊ tūc remota pasta ꝓfozamus cucurbitā aut angurią ac si esset veges ⁊ extrahimus aquā quā volumus: ⁊ postea claudimus cū spina ⁊ haurimus de ea fm opportunitatē. verū nō ē ita gustui delectabilis saltē aqua angurie sicut succus eius oze expressus. Et ex his pz respōsio ad ratiōes pbātes aquaz hȳ competere in prin: ⁊ ad vltimaz rōnē pbātē ipsaz ꝓuenire post hebdomadā.

Dubitatur ꝓ declaratiōe terty corzelary. vtruz omnes fructus noceāt cuz ebulitiōe sua ⁊ corruptiōe sua in stomaco. ¶ Arguitur q̄ nō. primo quia granata acetosa: ⁊ pruna damascena: acetositas citri ⁊ limonis recētis ⁊ arācei pbibēt ebulitionē ⁊ corruptionem in stomaco ⁊ reprimūt coleraz: quod non facerent si ebulirēt ⁊ corrumperētur in stomaco. q̄ nō nocēt febricitāti. tenet cōsequētia. ⁊ assumptū est Auic. ⁊ reliquorū auctorū in capitulis ꝓpriis. ¶ Et cōfirmatur. qz ab omnibꝰ auctoribus ⁊ ex cōmuni vsu practicātium cōceduntur in febribus pestilētialibꝰ ad extinctionem caloris febrilis ⁊ prohibitionem maligne putredinis. ¶ Amplius in capitulo de cura tertiane vult Auic. q̄ quando est necessaria subtiliatio regiminis detur in potu aqua granatorū ⁊ aq̄ melonis indi. constat autez q̄ subtiliatio est necessaria in statu quādo est maxima ebulitio. q̄ videtur q̄ isti fructꝰ nō sint apti ebulire. ¶ Amplius dicit Auic. q̄ melo idus est vehemētis iuuamēti in tertiana ⁊ q̄ fortasse nō nocet nisi parū. ⁊ silr de succo limonis nō saliti ⁊ de succo acetositatis citri. ¶ Preterea in febribus multe iflāmationis sicut est causon tertiana ab omnibus auctoribus hi fructus cōceduntur. Et dicūt de melone indo q̄ est maximi iuuamēti. Nam cum hoc q̄ soluit ⁊ ꝓuocat ⁊ frāgit vehementiam caloris ⁊ facit sudare fortasse nō nocet nisi parum. ¶ Preterea medici moderni cōcedūt febricitantibus poma ⁊ pira cocta. ⁊ aliquando concedunt amigdalas pineas ⁊ pbistica.

Pro solutione huius duby premittendum q̄ aliqui fructus sunt opiri. i. multi humidi siue succi: sicut vue ficus pepones angurie cucurbite poma pira cerasa persica: ⁊ similia. Quedam sunt pauci succi sicut auellane castanee pinee nuces amigdale fistice: ⁊ similes. Sed de ꝑmis fructibus multi succi ꝑmo dubiū expediemus. deide de fructibus pauci succi.

Pro declaratione ꝑmi premittantur quedā ꝓpositiones. ¶ Prima. omnes fructus multi succi habēt aliquam ꝑtez sui humidi aptam ebulire ⁊ in stomaco corrumpi. ¶ Secunda ꝓpositio. Nō omnes fructus multi succi equaliter participāt de hoc humido apto ebulitioni ⁊ corruptioni: imo quidā multū de ipso ꝑticipāt sicut vue ficus ⁊ alia suprascripta. Quidā parū sicut granata ⁊ ꝑpe muça: ⁊ acetosa acetositas citri arancei limonis pruna damascena: ⁊ similes. ¶ Tertia ꝓpositio. multū participantes de humido putrescibili quidā sunt debilis complexiōis quorū aquositas per ꝑmam digestionem separatur a parte in sanguinem cōuertenda sicut ficus ⁊ vue. hinc est q̄ tales lubricant ventrem. Quidam sunt fortis complexionis quo-

rum humiditas nō separatur a sanguie nec a parte in sanguinem cōuertenda. nec per pmam digestionem nec per secūdaz sicut pira poma persica: ꝛ similia. ꝛ isti cum comeduntur neqꝫ leniunt ventrem neqꝫ puocāt vrinaz. ꝛ istorum humiditas remanet in sanguine q sanguis facile putret. quia calor naturalis nō potest sufficiēter suum humidum regulare. ¶ Quidaz aūt sunt complexiōis medie ꝛ horum humiditas nō separatur a parte in sanguinem cōuertēda per pmam digestionem: ppterea nō lubricat vētrem: sed bene separatur per digestionem secūdaz ppterea puocant vrinam sicut pepones anguric: ꝛ similes. ¶ Cōplexio autem ista fortis debilis ꝛ media ita etiam potest reperiri in paruz participātibus de hoc humido putrescibili sicut in multū participātibus de eo. ¶ Quarta ꝓpositio. in multis fructibus preter partez ebulitioni ꝛ corruptioni parataz iuenitur pars ifrigidatiua que in stomaco pbibet ebulitionē malā ꝛ corruptionem. ꝛ que ad venas tracta ifrigidat sanguinem in venis ꝛ reprimit calorem. Et istoꝝ quidam habent talem partem multū resistentē putrefactiōi sicut granata ꝛ alia acetosa de quibus supra sicut acetositas citri limonis arancei prunorum damascenorum: ꝛ similiū. Quidam habent talem partem nō multuz resistentē sicut poma pira cerasa: ꝛ similia. ¶ Ex quo ifertur q in multis fructibus reperitur virtus reprimēs ebulitionē dominās supra virtutem ebulire facientem. ꝛ prohibitio maioz putredinis ꝫ aptitudo ad putrefactionem. ꝛ in aliquibus econtra.

His ita premissis respōdeamus ad quesitū per infrascriptas cōclusiones. ¶ Prima. omnes fructꝰ ꝛ proprie opiri nocēt febricitātibus febribus putridis cuz ebulitiōe sua ꝛ corruptione sua in stomaco: ꝛ quādoqꝫ in alys membris. Ista cōclusio patet ex pma ꝓpositiōe. ꝛ hec est respōsiua ad dubiuz.

¶ Secūda cōclusio. fructus magis participātes humido ebulitioni ꝛ corruptioni parato magis vitādi sunt in febribus putridis. ꝛ ecōtra qui minus participāt liberius cōcedi possunt. horum autem exempla patēt ex suprascriptis.

¶ Tertia cōclusio. fructus debilis ꝛ medie complexiōis liberius cōcedi possunt ꝫ fructus fortis complexiōis ceteris paribus. pbatur. nam in pmis humiditas putrescibilis separatur a sanguine ꝛ a parte in sanguinez cōuertēda per pmam aut secūdam digestionem: in alys autez minime. Quapropter ex ipsis generatur sanguis maxie putrescibilis. ¶ Preterea in bis est apta fieri ebulitio ꝛ corruptio in pma secūda ꝛ tertia digestiōe magis ꝫ in alys. horuz exempla superius posita sunt. ¶ Quarta cōclusio. fructus in quibus reperitur humidū multū resistēs ebulitioni ꝛ corruptiōi: cuz hoc tamē est de humido ebulitioni ꝛ corruptiōi parato: liberius ceteris in febribꝰ putridis cōcedi possunt sicut granata acetositas citri limonis ꝛ similes. Et ecōtra oppositio modo se habētes magis prohibendi sunt in febribus putridis sicut poma pira persica: ꝛ similia. In pmis eniz dominatur virtus resistēs ebulitioni ꝛ corruptiōi supra virtutem parātez ebulitionē ꝛ corruptionez: in alys autem ecōtra. ¶ Quinta cōclusio. bi fructus multū ebulitioni ꝛ corruptiōi parati multuz per decoctionē corriguntur sicut poma pira ꝛ persica. Unde in febribus putridis magis cōcedi possunt ꝫ ipsa cruda ꝓpterea persica cocta ꝛcedunt aliquādo in quartanis ꝛ poma cocta in colericis. ¶ Similiter dicit de succis ad solem vel per decoctionē ispissatis. eoꝝ eniz humidum putrescibile euaporat. Et similiter de vuis ꝛ ficubus soli solatis: aut in furno coctis. Uerum ista poma ꝛ pira cocta similiter vue subsolate: ꝛ similia conceduntur multotiens gratia restauratiōis appetitus magis ꝫ gratia febris. Et bꝰ poma pira ꝛ citonia cum conceduntur ratione appetitus ꝛ vt minus sint putrescibilia debēt assari. Si vo queris eorum maiorem infrigidationem ꝛ humectationem in febribus potius eligentur. De pomis tamē dicit Auerroys quinto colliget auctoritate Auēçoar q sunt pessima generatiua ventositates in digestione tertia que difficulter dissoluuntur. Et Rabi Moyses secūda particula aforismorum auctoritate filij çoar. Malum sui odore corrobozat coz ꝛ cerebrū. ꝛ eius odoz est vtilis ptisicis ꝛ melancolicis. sed cibatio eius est peioz omni cibatione fructuū. quia sui ꝓprietate generat ventositatem in neruo ꝛ lacerto que non nisi cum difficultate dissoluitur. propterea non ex leui causa in putridis cōcedenda sunt neqꝫ cruda neqꝫ cocta ꝛ nō concedantur in multa quantitate. Pira tamen ꝛ citonia vbi cuz febre cōiungeretur fluxus vētris conceduntur ratione fluxus nō ratione febris. Similiter ad sistendum vomitum. Et hec sufficiant de fructibus opiris de quibus maxime in parte presenti itellexit Auic. ¶ Sed de fructibus pauci succi nunc agēdum est sicut sunt castanee auellane amigdale pinee nuces phistice. bi quidez fructus in comparatione ad opiros habent parum de humido ebulitioni ꝛ corruptioni parato. Nocent tamen cōmuniter in febribus putridis. ¶ Castanea nocet quia stiptica opilatiua difficilis digestiōis. ¶ Auellane calide sunt nullo modo comedende in febribus acutis. Sed aliqualiter rozefacte cōmuniter ab ipsis medicis cōceduntur in cōfortatiōe epatis frigidi. ¶ Bz amigdale sunt temperate in actiuis declinātes ad humidum difficiliozis digestiōis ꝫ nuces. Quapropter si volumus eas cōcedere mūdande sunt cuz aqua calida a cortice exteriori. Et terende sunt forti cōtritione ꝛ in ferculis ponē de. sunt eniz gustui delectabiles. ¶ Pinee declinātes ad calidum ꝛ humidum satis nutriunt ꝛ pulmonem mundificant a sanie. sed ante exhibitionem preparande sunt q̄ter. ipsas lauādo cum aqua calida ꝛ quater ipsas exiccando. ꝛ hoc modo preparate cōueniunt ptisicis ꝛ febricitātibus in quibus est necessarium mūdificare pulmonem. ¶ Pbistica calida in fine secundi declinantia ad humidum multum valēt in confortatione epatis ꝛ stomaci frigidi. ꝛ aperiūt opilatiōes. conceduntur ergo in febribus flegmaticis ꝛ melācolicis ꝛ ꝓprie iam digesta ꝛ minoza ta materia quando esset opus confortatiōe stomaci ꝛ epatis. ¶ In nuce nullus inuenio iuuamentum in febribus. est eniz notabiliter calida ꝛm aliquos in principio tertij. est mala stomaco difficilis digestionis mali chimi cōuertibilis ad coleram.

Ad rationes in oppositum. ¶ Ad primam dico q granata acetositas citri: ꝛ similia: licz habeāt aliquid humidi ebulibilis: ꝛ corruptioni parati: cōceduntur tamē in febribus acutis cuz magis iuuent per partem frigidam resistētem putredini ꝫ noceant per paucum humidum putrescibile. ¶ Ex quo infertur q si succi bꝰ fructuuz essent depurati aut ispissati ad solem aut per decoctionez essent prestantiozes ꝛ securius administrarenꝰ ꝫ ipi nouiter expressi. ¶ Et ad confirmationem dicitur similiter ipsos magis conferre in pestilentialibus ꝛ reliquis febribus ardētibus per partem resistentem putredini ꝫ noceant per partez ebulitioni paratam. ¶ Ad aliam cōfirmationem respondetur similiter q quando in statu est maxima ebulitio confidimus ipsos per partem infrigidantem magis sedare ebulitionem ꝫ augere per parnam partem ebulitioni paratam. Et similiter respōdetur ad reliquas replicatiōes. ¶ Ubi vero febris non esset tante intensionis ꝛ penderet ab humore grosso horum nocumentum quod faceret igrossando materiam. ꝛ per partez ebulitioni paratam esset maiꝫ ꝫ iuuamentum per partem infrigidantem: immo simul

nocerent per vtranq; partem. ¶ Cõceduntur itaq; in febribus multe inflammationis ⁊ pendentibus ab humoribus subtilibus etiã ab ipso initio. Sed vbi esset grossities materie cuius multa inflammatione concedatur post hebdomadam. i. materia digesta ⁊ minorata. Ubi vero materia esset grossa ⁊ febris pauce inflãmationis nullo mõ cõceduntur. ¶ De pomis autẽ ⁊ piris dico q; multotiẽs cõceduntur per errorem ⁊ pro voluptatibus egroꝝ: cum aliquando plus conferant rectificando appetitũ ⁊ faciendo stomacum melius amplecti cibũ q; noceãt ꝓpter humidũ ebulibile vt dictũ fuit in corpore questionis. ⁊ proprie qñ sunt sufficienter assata. sed de his satis. ¶ De fructibus autẽ pauci succi sicut amigdale auellane castanee nuces pinee phisticа sufficienter victus est in quibus casibus cõferunt in quibus noceant ⁊ quomodo sint preparandi.

Attende

¶ Et multotiens quidem inuenitur res que digerit ⁊ subtiliat ⁊ infrigidat cum euacuatione sicut sirupus acetosus.

¶ In parte presenti Auic. ostendit in vsu cuiusdam rei vtilis ⁊ conuenientis quandoq; duas itentiones conuenire suprascriptas. ſ. in vsu sirupi acetosi. Dicit ergo q; multotiens reperitur res que digerit ⁊ subtiliat ⁊ euacuat: infrigidans etiam sicut sirupus acetosus. ¶ Circa quã partez notandus q; quãdo absolute profertur sirupus acetosus itelligit̃ de illo qui fit ex aceto aqua ⁊ ẓuccaro quoꝝ ꝓportio ponetur iferius in capꝰ ꝓprio. ⁊ dicentur ibi iuuamenta sua. Sed hic dicemus quantus est expediens huic proposito. Dic ergo sirupus per aquam ⁊ acetum infrigidat. ⁊ sic conuenit ratione febris. ⁊ per acetus incidit materias viscosas. ⁊ per ẓuccarum abstergit eas a membrorum superficie. ⁊ sic per vtrunq; digerit. Euacuat autez quia omne absterſiuum est quodãmodo ventris subductiuũ ⁊ proprie vbi fuerit incisiuo coniunctum adiuuante absterſiuus dividendo obiectum expellibile ⁊ punctione sua expulsiuam stimulando.

Nota

¶ Et scias q; febris quando que est tante vehemẽtie ⁊ acuitatis: q; nõ licet vti regimine cause: immo indiget infrigidatione vltima: ⁊ proprie cum non inuenis virtutem fortem resistẽtem tolerantem.

p. primo

¶ Cum Auic. in parte generali ostenderit stante cõtrarietate in executione duarum intentionum quarum altera debetur febri altera debetur humori ad quam intentionẽ debeat medicus se conuertere quia ad illã que est magis timorosa. ſ. de cuius omissione minor sequitur timor.

¶ In parte presenti ostendit hoc in speciali. Et habz hec pars tres partes. In prima ostendit in quo casu ⁊ ex quibus causis medicus se debet conuertere ad febrem. In secũda parte ostendit in quo casu ⁊ ex quibus causis medicus debet se conuertere ad causam. ſ. ad humorem. In tertia parte remouet dubium. 2ª ibi (Or si) 3ª ibi (Or si)

¶ In prima parte dicit. Scias q; febris quandoq; est tante vehementie. ſ. quo ad multitudinem caliditatis ⁊ acuitatis quo ad intensionem. q; non licz vti regimine cause. i. humoris ipsum digerendo ⁊ euacuando: imo idiget. ſ. ipsa febris infrigidatione vltima ad festinam ipsius extinctionem. ⁊ proprie cum non inuenis virtutem resistentez ſ. ipsi humori tante inflammationis tolerantem. ſ. tantã resolutionem absq; cibo. Et hec est sententia Halieni. i4. therapentice in ꝓncipio cum dicit, Si intolerabilis fuerit laboranti magnitudo febris non opz per ea per que cãm abscindimus augere febrem. simul enim interimemus hominem ⁊ febrem. ¶ Notandum ꝓmo. q; vltime infrigidare potest itelligi duobus modis. Uno modo q; infrigidetur quantus est possibile. ⁊ hunc modum nunq; sequi debemus quia interimit. Secundo modo possumus intelligere q; infrideamus cum medicina vna vice aut in paruo tempore remouente totum aut quasi totum excessum caloris supra temperamentus ꝓprium patientis. Et hic modus est hic obseruãdus ⁊ vniuersaliter quãdo timemus ne operãdo paulatiz ita virtus dissoluatur vt in pauco tẽpore succumbat. Nec aũt extinctio fit per potus aque frigide: epithimata: ⁊ siria. ¶ Ratio autẽ canonis q̃re opoz teat attendere feb. ⁊ dimittere causam est. quia q̃uis digestiua ⁊ euacuatiua non adherent in calore. vita tamen cum tanta inflammatione non posset tanto tempore durare q̃ntum requiritur ad digestionem ⁊ euacuationem. Propterea opus est q̃si subita ⁊ festina extictiõe. ¶ Notandum secundo. q; medicus tunc est certus esse opus tãta festinantia ad extinctionẽ caloris febrilis qñ cũ tanto caumate febrili inuenit virtutem non resistentem calori febrili dissoluenti, eo q; forte habet humidum subtile. poros latos. ⁊ est colerice cõplexionis ⁊ pauci humidi. ⁊ forte paucorum spirituum. vnde non potest multum dissolutionem tolerare. ⁊ forte nõ potest tolerare ieiunium: quia est paratus syncopi propter easdem causas. aut forte propter debilitatem oris stomaci. Nã si cum magno caumate febrili esset resistens dissolutioni ⁊ tolerans abstinentiam a cibo. q; forte esset humorum grossorum densorum pororum ⁊ fortis oris stomaci non aptus syncopi consuetus ieiunare flegmatice ꝯplexionis: medicus nõ curabit infrigidare vltima infrigidatione: imo vtetur digestiuis ⁊ euacuatiuis fm exigentiam cause ⁊ leuibus extinctiuis non incrudantibus humorem.

¶ Or si inuenis eaz resistentem tolerantem abscinde causam ⁊ expelle humorem: ⁊ abscinde cibuz: ⁊ non infrigides infrigidatione que ꝓhibeat resolutionem.

¶ Dic est secundus canon. in quo ostendit quando medicus itentionem suaz vertit ad causam. ſ. materiam ⁊ negligit febrem aut parum illi intendit. ⁊ dicit. q; si inuenis eam. ſ. virtutem resistentem dissolutioni ⁊ tolerantez eã ⁊ a cibo abstinentiam propter causas statiz suprascriptas abscinde causam ⁊ expelle humorem manifeste euacuando per secessum vomitum ⁊ alias manifestas euacuationes. ⁊ abscinde cibum vt fiat humoris insensibilis euacuatio: neq; natura diuertatur a pugna contra eum. ⁊ nõ infrigides infrigidatione qua prohibeat humoris resolutionẽ ⁊ ingrossando faciat ipsum ineptum ad alias manifestas euacuationes. ¶ Notandum primo. q; causa: quare virtus resistit dissolutioni ⁊ facile tolerat ẽ duplex. vna sumpta ex parte agentis. quia forte calor febrilis nõ est valde magnus, altera sumpta ex parte resistentie: quia licet calor febrilis sit magnus. resistentia tamẽ ex parte egri est fortis propter causas statim enumeratas. Et quocũq; sit si eger bene tolerat procedendum est cura regulari digerendo euacuando humorem ⁊ pro parte extinguendo caliditatem febrilem ita tamen vt illa extinctio non incrudet humorem. Auicẽ. tamen hic non fecit mentionem de digestione dans ipsaz intelligi. ¶ Notãdũ scõ. q; nõ debemus penes hũc canonẽ semp cũ equalibus extictiuis ꝓcedere. Nã caumate existẽte magno ⁊ virtute bene tolerante debemus ceteris paribus cum fortioribus extinguentibus ꝓcedere q̃ caumate existente paruo ⁊ virtute nõ bene tolerante. oportet enim q; gradus ⁊ potentia frigiditatis extinguentis sit gradui ⁊ potentie caloris extinguendi proportionatus.

Nota

¶ Or si inuenis virtutem deficientem sis occupatus in equando complexionem contrariam

et: quare infrigida eam: ⁊ viuifica virtutem cū cibo. Cumq; fit fortis per viuificationē suā: ⁊ vincit contrarium suum: redi ad cām.

¶ In pte presenti Auic. remouet dubiū circa p̄mum dictū. Diceret enim qs: q̄uis medicus extinxerit febrem ⁊ viuificauerit virtutē cū cibo: tamē adhuc eger nō erit curatus: cuius remaneat humor a quo pendet febris. quid g̃ tūc erit agendū. Ꝛ̄ndet q; cū tu feceris hec redi ad cām. ſ. ad humorem digerendū: aut euacuandū ſm q; erit expediens: Dicit g̃. q; ſi inueneris virtutē deficientem. ſ. aut ex parte resistētie egri pp cās suprascriptas. aut vehemtiā calozis febrilis sis occupat⁹ ī getando ꝓpone ꝺriā ei. ſ. egro in extinguēdo calitatē febrilē. q̃re infrida eā. ſ. ꝓpone febrilē. ⁊ viuifica. i. cōforta virtutē cū cibo non curādo de humore que duo fiunt cura coacta. Cūq; virtus sit fortis per viuificationē suā. i. per cibi assumptionē ⁊ vincit cōtrarium suum. i. calozē febrilē: redi ad cām. i. ad humorez ad ipsum digerēdū ⁊ euāndū. hec. n. ē cura regularis. q; hūore digesto ⁊ euacuato facile cessat febris cū ipsa pendeat ad hūore in esse ⁊ in ꝺseruari: quo nō remoto nō ꝑt integre curari.

Sed dubitatur de p̄mo dicto. Naz huius cōtrarium dicit Hal. io. terapentice. p̄mo ca? vbi dicit. p̄mū predictoz. ſ. sanare febrem ⁊ cōtemnere causaz nō laudatur. ¶ ꝓ̄ concordia Auic. ⁊ Hal. dicit Franciscus de pedemontiū q; Halienus vult q; nō ītendatur ita ad vnū q; nō ītendat ad aliud. Hec responsio: vt bene dicit Hentilis non est ad mentē Halieni. q; hoc est tertiū membrum diuisionis. ſ. ītendere plus ad vnū reliquū non omittendo. ¶ Sed p̄ hoz concordia sciendū q; Halienus loco allegato sic dicit ad litteram. Scrutatio vero diligētie vtiq; tibi generabitur diuidenti totā intentionē in tres has scrutationes. Primū vtruz ne febris est sola sanāda te cōtemnēte cām aut cā abscindenda te nullā curam febris habēte vel plurium auxiliorū ad alterutrū eozum est faciendū: non autē reliquū negligendū. Deinde dicit. igitur p̄mum quidem predictoz non laudatur. si enim quibuscūq; sanauerimus auxilys id febris qō semp̄ generat hec nobis augebunt cām que facit eam nec interimemus vnquā generationē eius nec magnitudinē destruemus. nam ⁊ generatio segtur spēm cause que facit eam ⁊ magnitudo illi coaugebitur. Ex q; bus verbis elicimus triplicem scrutationē. Prima vt intēdamus febri omnibus auxilys omnino causa neglecta Scōa vt attēdamus cause omnibus auxilys omnino febre neglecta. Tertia vt vtriq; attēdamus notabiliter ſz p̄ncipalius vni q̃ alteri. ¶ Sed p̄ concordia Auic. ⁊ Halieni dicamus q; attendere febri neglecta cā potest cē dupliciter. Uno modo q; omnibus aut fere omnibus auxilys intendamus febri omnino causa neglecta. vtputa cū potu aque frigide balneo eiusdem epithimatibus capiti ⁊ cordi ⁊ epati. Et breuiter omnibus auxilys que ꝑcipiuntur ab Auic. inferius in cap?. curationis febriū acutarū. ⁊ nihil faciamus circa causam. Et hic modus nō laudatur a Hal. Nam auxilia que faciemus rōne febris augebunt putredinē opilando ⁊ vapoz putridozū transpirationez ꝓhibēdo ⁊ putredo aucta augebit febrē. Et q; hoc sit verum vide textum Halieni supra positū. Si enim q̃buscūq; sanauerimus auxilys ⁊c. ¶ Secūdo possumus intendere febri pluribus auxilys nō tamen omnibus. Uitabim⁹ enim illa que verisimiliter possunt augere causaz. Sicut exempli gratia. balneationē in aq̃ frida ſz solū ipsaz dabimus in potu. nihil tñ p̄ꝛiū faciēdo circa cām. Et hic modus placet Auic. in pte p̄ti quē nō vituperat Halien⁹. Nā tertius modus Halieni multū differt ab hoc. Nā ſm illū moduz notabiliter attendimus vtriq; ſz p̄ncipalius vni q̃ alteri. sicut exēpli gratia. volentes attendere magis febri q̃ cause causa nō neglecta daremus aquā ordei notabiliter frigidā in magna q̃titate. aut darem⁹ sirupū acetosum cū aqua valde frida mixtuz in notabili quātitate. Aut ꝺe

¶ Et ecōtra volentes magis attēdere humori quā febri nō neglecta febre daremus aquā ordei aut endiuie calaz cū oximelle simplici aut oximelle composito. Si aūt vellemus magis attendere hūori quasi oino febre neglecta darem⁹ oximel simplex aut ꝓpositū ī flatica cū aq̃ feniculi. Et ex his pz ꝓcordia ⁊ mod⁹ p̄cedēdi cū his ītēdib⁹.

¶ Et cū tu infrigidas de istis febrib⁹: tūc nō infrides eā cū eo i quo sit stipticitas ⁊ exiccatio: sic sunt trocisci ifridātes: nisi p⁹ digōnē ⁊ eūonē.

¶ In hac pte q̃ est vna de quinq; p̄ncipalibus ptibus huius capli ponit cuz q̃bus dicte itentiones pficiant ponēdo in vsu earū cañ. Et ꝺz tres partes. In p̄ma ponit vnū canonē ī vsu ifrigidātiū q̃ debent febri. In 2ª ponit duo documenta. In 3ª redit ad ponēdū canonē taz circa eūonez q̃z circa ifrigidationē. 2ª ibi. (Et scias q; cura feb. 3ª ibi. (Et puide.) In p̄ma pte dicit. q; q̃ tu ifridas aliquā de istis febribus nō ifrigides eā cū aliquo in quo sit stipticitas ⁊ exiccatio sicut sunt trocisci ifrigidātes qui sunt stiptici ſz plm nisi digesta mā ⁊ p pte euacuata. ¶ Notāduz circa ptem p̄sentē q; Auic. añ digōnez ⁊ minorationē māe ꝓhibet ifrigidationē cū frigidis siccis ⁊ stipticis. nō aūt ꝓhibet ifrigidationē cuz frigidis ⁊ siccis absq; notabili stipticitate sicut est acetū vini. ꝓhibz aūt frigida stiptica sicut sunt trocisci de spodio de berberis ⁊ sileos. Nā trocisci frigidi ab auctorib⁹ descripti ſm plm sunt stiptici. Nocent aūt hȝ stiptica imobilitādo māz necnō claudēdo ductus ⁊ vias p q̃s ꝺz fieri eūo. licz igit̃ statib⁹ duab⁹ ītētionib⁹ vna ifrigidādi rōne febris. altera digerēdi ⁊ eūandi rōne hūoris: fit aliq̃ maioz ītētio ad febrē pp vehemētiā iflāmationis q̃ ad humorē. Attū nō debemus ifrigidare cū his stipticis q̃ noceāt magis. ꝓhibēdo digōnē ⁊ eūonē pp stipticitatē q̃ inuent ifrigidādo. Et ēt q; nō tā facilr alys paribus penetrāt ifrigidādo vsq; ad venas distātes a stō. ⁊ p̄cipue trocisci sic sirupi taq̃ ñ stiptice. ¶ De trociscis tū erit spāle dubiū in fine capli q̃liter cōferāt aut nō conferant in febribus. ⁊ que fuit necessitas eoz. ¶ Notādum scōo q; cū dicimus nō esse ifrigidādū cū stipticis ante digōnē ⁊ eūonē itelligimus merito duarū itentionū gnāliū dictarū. nō enī est dubiū q; aliq̃ merito nimie fluxibilitatis ꝓtingētis in p̄n?. febriū putridarū ꝓueniunt stiptica. est enī tūc eoz maius iuuamentū ꝓhibendo casuz virtutis q̃ nocumentū ꝓhibendo digōnem māe.

Sed quia çuccarū rosatū multotiēs a medicis cōcedit̃ in febribus putridis. Solet ꝺ ꝺubitari vtrū ꝓueniat ī p̄n?. putridarū nōdū digesta aut minorata mā. Et arguit̃ q; sic. q; practicātes cōiter ꝓcedunt ipz ⁊ iuleb rosatū distēperātes ipz cū aq̃. ¶ ꝑ. Auic. ī p̄ncipio de cura flatic? a p̄n?. ꝓcedit geleniabim q̃ ē cōditū de rosis cū çuccaro aut melle: ⁊ sic ē mel rosatū aut çuccarū ro. ¶ ꝑ. Rasis. 16. ꝓtinētis ī almeliletu. g̃ mlto magis ꝓcedēdū ē ī p̄n?. feb. ¶ Ampli⁹ apō Mesue ī antidotario ꝓfortat stōz ⁊ coz q̃rū ꝓfortatōz maxie ī febrib⁹ ītēdim⁹. Et apō Auī. ꝺ?. cañ. tractatu 7?. iuuat ad febrez. ¶ Ampli⁹ çuccaz rosaz. q; çuccarū abstergit. q; rosas ifridat ⁊ lenit vētrē ⁊ ꝓfortat. ⁊ ad lenitōez iuuat çuccaz sua abstersiōe.

In oppositū ē Auī. ī pte p̄ti. Nō ifridas cū eo i q̃ ē stipticitas ⁊ exiccatio. ſzī çuccaro ro. sūt hȝ duo. ¶ Itē Raſ. 3º tractatu Almā. loquēs ō çuccaro ro. dic. q; q; patiunt calozē ⁊ ardozē nullo mō ipz cōedere debēt maxie si estas fuerit. calefac. n. ⁊ sitī affert ꝫ Symō ianuēsis inuat q; trāslatoz errauit. q; logt Ra

sis de melle rosa.t credo q errauit: vt pz ex textu seq̃nti. dic̃ enī Symon q in textu arabico p̃ncipiū capli nō dicit zuccaz rosatuz: sed geleniabin: qō est cōe ad illud qō fit de zuccaro t melle. ¶ Et iō dic̃ Rasis in fine q si necessitas cogit dare geleniabim ad abstergēdū stomacū ī calefactis dic̃ illud qō est factū de zuccaro inuēs q nocumēta q̃ dixit fiūt ab i?qō est factū cū melle:t hoc ē calidum.

Pro solutione huius dubij p̃mittendū est q geleniabiz arabice est rose cōdite siue cū zuccaro siue cū melle. Est itaq; duplex.s.zuccarum rosatuz t mel rosatū. ¶ Descriptio zuccari rosati. ℞. foliozū rosarū albaz aut rubearū parte vnā expādātur super tabula in vmbra vsq; dū supfluus būiditatum resoluat.t sint rose bñtes mediocritatē inter cōplctiōez t acerbitatē.teranf in vase lapideo.deinde pyciaf super eas zuccari tabarzet.i. albissimi t depuratissimi triplum pōderis earū reponanf in vase vitreo t obturef os eius cū pergameno:t opponaf soli mēsibus tribus oī die sepe agitando cū pistello vel spatula.deide remoueaf a sole t reserref.Et qdam faciūt illud cū rosis nō babētib? aliqd de cōpletiōe t est magis stipticū/Et qdaz nō terūt rosas sed incidūt cū forficib? t fricant manibus fricatiōe vltima rosas t zuccarū:deide exponunt soli. ¶ Mel rosatū sic fit. ℞. foliozū rosarū ꝑparatarū: vt supra parte vnam mellis partes tres coquanf cū facilitate sicut opz/Et sūt qui ponūt mellis t succi rosaruz partes eq̃les t nō ponūt ex folys aliqd/Et sunt qui ponūt foliozū rosarū partē.i.5. succi eius partē.i.5.mellis ptes tres.Primū est magis cōfortatiuū t minus lenitiuū.scōm minus cōfortatiuū magis absterſiuū t plus solutiuū. tertiū vo ē medīū iter hec t pstantius forte est ceteris. ¶ Et mel rosatū factū cum folys est duplex.qddā colatū a rosis t est minus stipticū t min? cōfortatiuū. Quoddā nō colatū t est magis stipticuz t magis cōfortatiuū. ¶ Sed iuleb rosatum fit ex aq̃ ifusiōis aut distillatiōis rosarū lib.iy.zuccari optimi lib. .y.buliant cū facilitate vsq; ad sufficiētez inspissationez. Et qō fit ex rosis recētib? est magis lenitiuū:sed ex siccis aut aq̃ rosata est magis stipticuz. ¶ Et ex bis manifesta est vtus zuccari rosati.declinat.n. leuiter ad frigidū t est magis siccū q̃ frigidū eo q zuccaruz tabarzet ponit q̃ temperatū in vtraq; ꝛtrarietate licet sit discordia de eius cōplexione. Rose autē sunt frigide in p̃mo sicce in scōo. q̃re t̄c/Est tñ dria ex pte rosaz. Mā albe sunt frigidiozes q̃ rubee:sed minus cordiales. t cōplete minus frigide t minus stiptice q̃ nō cōplete. Et siluestres sūt frigidiozes sicciozes t magis stiptice domesticis.t sil'r rose sicce q̃ recentes. Succus tñ rosarū est calidus t siccus resolutiuus abstersiuus aperitiuus opilationū. ¶ Sil'r est dria ex pte zuccari.nam rubeū notabil'r declinat ad calidū t est magis abstersiuū. Sed zuccarū duaz coctaz est mediū iter hec/zuccarū tñ rosatū oz fieri ex zuccaro depuratissimo per trinā decoctionē aliter forte declinaret ad calidum. ¶ Mel aūt rosatū est calidū t siccū. t calidi? est illō qō fit cū succo rosarū t min? stipticū. ¶ Julcb aūt rosatuz ē in virtute zuccari rosati:ꝛ min? stipticū. t magis lenitiuū est illud qō fit cū aq̃ ifusionis q̃ illud qō fit cuz aq̃ distillatiōis. Et zuccaz rosatū antiquū ē magis stipticū q̃ nouū. t nouū ē magis absterſiuū t cōdiale t aliq̃l'r solutiuū

His ita premissis p solone dubij ponunt isti xclones. ¶ Prima ī nulla febre fortis iflāmatiōis ꝑetit zuccarū rosatū. qz non est ꝓportionatū ifrigidās. Naz si aq̃ cucumeris aliqñ in eis iflāmaf gnto colliget multo magis zuccarum rosatum. ¶ Scōa cōclo. zuccaz rosatū q̃tuz ad duas ītentiōes generales nō ꝑetit in febrib? putridis aī digōnē t eūonē. ꝓbaf p̃mo. qz nullus auctorū xcedit ipm in p̃ncipio. Luz enī auctores nominēt plima ꝓueniētia in p̃ncipio febriū putridarū de zuccaro rosato nūq; fecerūt mentionē. t locus ab auctate negatiue tz in practica medicīe nisi māifesta rō aut expiētia sit in ꝓriū. Rone aūt cōfirmaf. qz stiptica nō cōueniūt a p̃ncipio rone digōnis cū vias opilēt t mās faciāt ieptas eūoni. Nec ēt conuenit rone eūonis mās. qz a p̃n?nō oz fieri eūo cū re q̃ succedat cū stipticitate. vñ mirabolani prohibenf ab initio vt post apparebit. ¶ Tertia ℈. zuccarū rosatū aliqñ ꝓuenit a p̃n? rone confortatiōis stōi aut cozdis. qz aliqñ idigem? in p̃n?febriū. t ꝓprie vbi sit aliq̃ mā subtilis eūanda. ꝓpterea in flatica aliqñ ꝓcedit mel rosatū ab initio. ¶ Quarta ℈. digesta mā t minozata zuccaz rosatū ꝓuenit in febrib? putridis t ꝓprie in ōcliatiōe cū op? est ꝓfortare mēbra lassata ex egritudie t ꝓcedētib? solutinis. ¶ Ad rones in oppositū rūdef. ¶ Ad p̃mā q̃ practicātes aliqñ male opanf. ¶ Ad scōz ꝓcedit aliqñ mel rosa.in flatica coacta ītētiōe ꝓfortatiōis stōi:t min? nocumētū fac̃ qñ pēdet ab būore subtili. ¶ Ad tertiū oz q̃ Rasis cōcedit ipm in almelilet sequente febrem. ¶ Et ad reliquas rones ex bis q̃ dicta sunt facilis est responsio.

¶ Et scias q̃ cura febris putride ē diuersa a curatiōe febris ethice. Curatio enīz ethice est cōtenta sup contrarietatē egritudis t curatio febris putride nō est ꝓtenta sup cōtrarietatē egritudinis tātum: imo sup absciſionē cause eius: q̃uis illud qō est cōueniens egritudini t cibationi sit amicū virtuti ex pte sui.s. virtutis.et inimicū virtuti ex pte : qñ est amicū inimico ei?. t est mā q̃re ē adiuuās vtrūq; earū: quāobrez indigem? in regimie eius canone. t nos singulare caplm ei si de? voluerit faciemus.

¶ Dic Auī.ponit duo documēta.t sic diuidit ī ptes duas. in p̃ma ponit p̃mū.in scōa scōm.z? ibi/Et scias q̃ nō ē tibi). De p̃ma pte dicit q̃ cura febris putride est valde diuersa a cura febris ethice.qz cura febris ethice est cōtēta sup vna ℨrietate tantū.qz sufficit sola ifrigidatio. Sz cura putride vltra cōtrarietatez egritudis opz q̃ fiat cum absciſiōe cāe ei?a q̃ dependet:q̃uis sit ēt alia dria.s.ex pte cibatiōis t ifrigidatiōis: qñ illud qō est ꝓueniēs egritudini t cibationi.s.ifrigidatio t cibi exhibitio est amicum virtuti ex parte sui.s.vtutis. qz virtus cōfortaf per infrigidationē rectificantez cōplexionē q̃ est instrumētū virtutis t per cibationē restaurantē spūs t sanguinez/Et ēt ex parte sibi.s.virtuti inimicū.qz est amicū inimico eius .s.materieri a qua pendet putrida feb.qz ifrigidatio multotiens incrudat mām t cibus auget ipam. quare sequit q̃ infrigidatio t cibatio est adiuuās vtrūq;.s. vtutē t materiaz. Et iō ꝓpter hanc cōtrarietatē indigem? in vsu ciborum in putrida feb.caū.siue regula supple magis q̃ in vsu ciboz in ethica. Et iō nos Auic. faciem? de cibatōe febricitāriū singulare caplm statim post ꝑsens caplm vt cibem? febricitātes cū miozi nocumēto q̃ sit pole. ¶ Notandū p̃ q̃ qz feb.ethica ē feb.fcā t nō bz cāz corpi itrisecā a q̃ pēdeat spāli depēdētia. iō circa cāe remotionē inquātuz talis febris nō opz sollicitari:ꝛ oz ipam extinguere cū cōtrario.s.infrigidante: sicut dicet in capło ꝓprio. Febris aūt putrida vt huiusmodi habet causaz ad intra corpus a qua dependet spāli depēdētia. q̃propter oportz ipsius cām abscindere iuxta superius dicta.t cū boc ifrigidare fm q̃ est expediens. ¶ Notandū secūdo q̃ licet Auic. statim dixerit q̃ ifrigida? t ciba? ex parte amicā virtuti.qz infrigida? rectificat cōplexionez t cibatio au-

get sanguinez ꝛ spiritus. ex pte inimicanꝫ virtuti. qz amicanꝫ inimico eius. s. mãe incrudando ꝛ augendo ipaz. nõ dixit tamẽ se velle dare cañ. gbus infrigidem⁹ cũ minori nocumẽto possibili. sed solũ se facturũ caplm generale vt cibemus cum minori nocumento possibili eo qꝺ cañ. circa infrigidationez iam incepit prosequi ꝛ prosequitur in presenti capitulo.

¶ Et scias qꝺ non est tibi possibile curare febrẽ nisi cognoueris eam. qꝺ si ignoraueris: tunc subtilia regimen.

¶ In pte ꝑsenti ponit tertiũ canonẽ siue tertiũ documentum dicens duo. Primuz qꝺ nõ est tibi possibile vt cures febrez nisi postq̃ cognoueris eam. Scõm. qꝺ si ignoraueris eam tũc subtilia regimen. Primũ sic intelligit qꝺ non est possibile vt cures febrez cum ꝓpꝛys fm qꝺ opz nisi a casu. nisi post integraz eius cognitionẽ. Unde nõ sufficit scire genus egritudinis nec spẽm. sed opz scire vtruz materia sit grossa vel subtil cruda vl digesta multa vel pauca quãta sit febris. ꝛ sic de ceteris disponibus: quarũ sermo ꝑcessit in ca⁹ de signis accidẽtiũ febrium. ¶ In scõdicto Auicẽ. respõdet tacite questiõi. Posset enĩ qꝺ quererem cum ignorauero egritudinẽ: sicut sepe mihi cõtingit debeo ne aliquid facere. Dicit qꝺ tu debes subtiliare dietam. in subtiliando enĩ nõ põt esse error: cum qlibet eger debeat subtiliꝰ dietari q̃ tẽpore sanitatis saltẽ in vna cibatione: cũ virtus sit debilioꝛ ꝛ ẽt fm plimũ in toto egritudinis ꝓcessu ꝑcipue in egritudinibꝰ materialibꝰ debet subtilius dietari q̃ tempore sanitatis. Et hoc dictuz conforme est sniẽ Aui. quarta ꝑmi dicentis. qꝺ cũ tu ignoras egritudinẽ cõmitte eam nãe: qm aut superabit aut manifestabit. attenuãdo nãq; dieta cõmittim⁹ egritudinẽ nature. ipsa enĩ cibo nõ impedita mouebit contra egritudinem. vnde eã aut superabit aut saltez manifestabit. ¶ Si dicas hec dieta quantũ debet esse subtilis. Respõdeo qꝺ hoc non põt determinari: sed respice ad virtutẽ: tunc ꝓtesentem ꝛ ad egri cõsuetudinẽ ꝛ ceteras cõditiones q̃ possunt esse pro tũc tibi manifeste. fm plurimum tñ minus errabis si ordinaueris sibi dietaz mediaz que est ptisana ordeacea tẽpore nostro in brodio pulli aut panis lotus in eodem. Non enĩ tẽpore nostro ꝓpter hominuz cõsuetudinem multe comestioni opz ita attenuare dietã sic ꝑceperunt antig. Cuz hac enĩ dieta media min⁹ potes errare q̃ si tu ordinaueris dietã extremã. cũ extrema magis distent inter se q̃ mediuz ab extremis. ¶ Scõo quereres quãto tẽpore licet stare in hac ignorantia. Respõdeo qꝺ Rasis. 16. cõtinentis tibi assignat tẽpus duoꝝ dieruz cui Auic. cõsentit in hac sen. in capto de febribꝰ ꝓpositis: vbi dicit. Turpe est medico cognoscenti significatiões cuiuscunq; febris nõ cognoscere earũ complexionẽ a ꝑma die vel a scõa. ¶ Tertio quereres trãslatis duobꝰ dictis si nõ cognouero eam qd mihi agẽdũ est. Rñdeo qꝺ debes q̃rere socium: qꝺ si forte eũ nõn possis hre facias aliq cõia q̃ ita possint ꝓdesse qꝺ nõ obesse sicut clisteria cõia exhibe sirupum acetosuz cuz aqua zuccari ꝛ silia.

¶ Et prouide ne occurrat paroxismo nisi ventrem habeat vacuum.

¶ Dic Auic. redit ad cañ. ꝛ ꝑmo ponit canões magis concernentes opus ꝓtra materias cões. 2ᵐ magis cõcernẽtes opus contra calorem febrilez. 3ᵐ ponit canones magis cõcernentes opus ꝓtra materias ꝓprias febriuz. 2ᵐ ibi (Et nõ ꝓhibeas ei aquã) 3ᵐ ibi (Et cũ administraueris istos) ¶ Canones aũt cõiter dati cõtra mãm qdã sunt ad ꝓhibendũ ipedimenta digõnis ꝛ cũonis. qdam directe respiciunt euacuationẽ. Dec pars diuidit in tot ptes quot sũt canones. ptes patebunt legẽdo ista. ¶ Primus canon est de ꝓhibẽdo ipediens digõnẽ ꝛ cũonez mãe. Et dicit. ꝓuide ne eger occurrat paroxismo nisi ventrem habeat vacuũ. Et ꝙ ventrẽ intelligite tam stomacũ q̃ intestina inferiora. hec enĩ regulariter operãdo debẽt esse vacua ante aduentũ paroxismi ꝛ exacerbatiõis. Nõ dico qꝺ oia intestina ꝛ grossa ꝛ subtilia debeãt esse vacua. hoc. n. eẽt valde difficile ꝛ raro cõtingẽs. ẽt si eger abstineret a cibo per. 12. horas aut plures ante aduentũ paroxismi. Ratio aũt canonis est. qz cib⁹ in stomaco corrũpit a paroxismo supueniente ꝛ corrupt⁹ suggerit mãm morbo. Et scõ natura circa cibũ occupata nõ põt vacare digestioni ꝛ resolutiõi mãe. feces aũt in itestinis reperte in magna copia euapozãtes p actionẽ caloris febrilis addũt iflãmationẽ ꝛ iuuãt ad corruptionẽ cibi chili ꝛ humoris. ¶ Et ex his ꝑz quõ hic canõ est ad ꝓhibendũ ea que possent ipedire materie digõnem ꝛ euacuationẽ. ꝓpterea pro hõ canõis obseruatiõe multis fecib⁹ existentibꝰ in intestinis ipsas educimus cum suppositorio aut clisteri lenitiuo. ꝛ similr ante aduentũ paroxismi cibamus tãto tẽpore in quo verisimiliter cibus sit digestus in aduentu paroxismi. ꝛ hec omnia intelligant cura regulari. Nã cura coacta multotiens ab hõ canonis executione impedimur.

¶ Et non moueas in die paroxismi aliqd quãtum possibile est tibi neq; cures febrem.

¶ Dic est scõs canon in quo dicit qꝺ nõ moueas in die paroxismi aliqd. s. euacuando mãm q̃ntuz est tibi possibile. Et subdit incidentaliter qꝺ in tali die non cures febrem.

¶ De ꝑma pte canonis statim erit dubiuz cuius decisio declarabit ipsaz. ¶ Sed est sciendus ꝓ notitia scõe ptis licet de hoc erit spãlis sermo inferius vbi dicit Auicẽ. qꝺ nõ debem⁹ frãgere paroxismũ: etiam cum iuleb. Amicẽ. hic remouet errorez quorundam medicoꝝ qui fere in oi febre etiã mediocris ꝛtensionis q̃ ꝑmũ in paroxismo ꝛ exacerbatione ꝓperant ad epithimata infrigidantia circa caput coꝛ epar renes ꝛ cetera mẽbra exteriora. quoꝝ error est nõ puus. Nã opilãdo poros igrossando mãm ꝓlõgant paroxismos: cũ oporteat mãm paroxismale transpirare per poros. Nõ enĩ opus est vt faciam⁹ hec nisi in febribꝰ acutis in qbꝰ timem⁹ coꝛporis arefactionẽ. Et si oino velint hec approximare vt videant plura facere melius est vt approximẽt in hora quietis ad extinctionẽ caliditatis supflue in mẽbris illis forte fouẽtis febrẽ ꝛ reaggregãtis mãm ꝑ sequentibꝰ paroxismis. De his aũt q̃ sumunt ꝓ curatione febris tẽpore paroxismi sicut aq̃ cocta iuleb. ꝛ similia erit spãlis sermo iferius quãdo ꝛ in quibus casibꝰ conueniant ꝛ qualia debeant esse.

Sed pro declaratiõe ꝓme ptis dubitatur vtrũ medicꝰ debeat euacuare in die paroxismi. argt qꝺ sic. ꝓmo. q̃dã febres sunt paroxismates oi die in qbꝰ necessaria est eũ. g̃ ꝛc. ¶ Scõo in febribꝰ ꝓtinuis siue sint ꝓtinue ꝓportiõales siue cõcius opz eũare. ꝛ certũ est qꝺ nõ põt fieri nisi in die paroxismi: imo nõ nisi in hora afflictõis. ¶ Et ꝛfirmat. qz in cõtinuis licz eũare hora afflictõis. g̃ multo magis in interpolatis licebit eũare hora afflictiõis. ꝛz ꝛña. cum in ꝓtinuis sit vꝰ debilioꝛ maioꝛ ebulitio ꝛ agitatio q̃ in interpolatis q̃ oia in eũando timenꝫ. ¶ 3ᵐ medicꝰ tũc oz eũare quãdo mã est maxie apta motui. sed in paroxismo est magis apta motui q̃ tpe getis: qꝺ manifestũ est: cũ tũc maxie agitetur ꝛ ꝛmoueat. ¶ Et ꝛfirmat. qz ꝓp hãc cãm ꝑles medici in q̃rtana ꝑcipiũt eũonẽ ichoãte paroxismo. ¶ Amplius ꝓp hãc cãm qdã flebotomãt q̃rtanarios ĩ reuolutiõe lune. ¶ P. dixit Hal. ꝑma affoꝛismoꝝ affoꝛismo 2ᵐ qꝺ medicus oz mouere hora motꝰ hũoris: ꝛz hora motus hũoris ẽ hora q̃ mouẽt ad paroxismũ. ¶ Quarto ꝑncipaliter

medicus dz esse imitator nãe: t sic debz eũare eo tpe quo nã cuacuat. sed nã creticat t euacuat in paroxísmo z⁹ de crisi. ¶ Quinto. qñcunq; nã tentat eũoné adiuuãda est. sed freqũter nã tentat eũonez in p̃cipijs poxísmox t p̃pie per vomitũ. q̃re est iuuãda. ¶ Et cõfirmaf doc idẽ de intentiõe Auicẽ. in p̃ti capl̃o. t z⁹ affozis. Undecũq; nã reperit inde ducere opz ꝛc. ¶ Sexto. sudor frequẽtior t electiue a medicis ꝓuocaf in paroxísmo. t silr eũo insensibilis per pozos cutis cũ fricantib⁹. ¶ Septimo. medici freqũter cogunf euacuare in paroxísmis t exacerbatiõibus timoze apatis aut cuz mã fuerit furiosa aut venenosa. t in oĩbus casib⁹ in gbus non danf idutie. ¶ Ultimo arguif auctozitate Rasis. io. cõtinẽtis. capl̃o vltimo. t ratione eiusdẽ. Dicit. n. q euacuatio q̃ nõ dz fieri in hoza paroxísmi est eũo p fluxũ vẽtris: sz eũo per vomitũ põt fieri: t assignat cãm in his ỽbis. vtendũ est eũone in tpibus poxísmox p superi⁹: in tpib⁹ getis p iferius: qũ in tpibus poxísmi bũozes sũt turbati declinãtes ad superi⁹: t in maiozi parte fit vomit⁹ t fluxus sanguinis narium. Sed in tempore quietis eo q tunc natura t bũozes gesciunt facilis erit euacuatio per vrinã t egestionem.

Pro solutione ỽbis p̃mittendũ q p eũoné itelligim⁹ quãcũq; eũoné sensibilẽ aut isensibilez. Et p diez poxísmi possum⁹ intellige re diẽ. s. z4. hozax in q̃ accidit poxísmus. t ẽt hozaz afflictiõis ipsi⁹ paroxísmi. t de vtroq; mõ ẽ sermo apud Aui.

¶ Notãdũ scõo q duplex est cura. quedaz regularis. t ẽ cũ iuuamẽto notabili absq; notabili nocumẽto. t ecõtra coacta fit cũ notabili iuuamẽto t notabili nocumento. sz iuuamentũ est maius nocumento.

His premissis sit hec p̃ma cõclusio. in iterpolatis p eũone eligẽda ẽ dies getis. t si bẽat plẽs dies getis eligẽda est magis distãs ab hoza febzis p̃terq; in eũone q̃ est p pozos cutis. vñ i q̃rtana eligim⁹ tertiã diẽ a die poxísmi. t silr in gntana. Dixi p̃terq; in eũone q̃ est p pozos cutis. nã fm plimũ sudoz poxísmalis t cretic⁹ sunt in declinatiõe poxísmi ꝓuocãdi. t similr eũo insensibilis p pozos cutis. t si iterpolata iuuadit quotidie eligẽda ẽ hoza getis. cõclo. pbaf: cũ tũc vtus sit magis tolerãs t corp⁹ min⁹ resolubile t bũozes minus agitabiles t corp⁹ min⁹ a farmaco inflãmabile. t ẽt qz in hoza periodi mã mouef a centro ad circũferentiã. t farmacus trahit a circũferẽtia ad centrũ. ¶ Scõa ꝛclo. in ꝓtinuis ꝓportiõalib⁹ eligẽda est hoza tepozis. sed in ꝛclusis hoza frigidioz diei: sic hoza matutina. in his. n. hozis corp⁹ est min⁹ iflãmabile t resolubile: t bũozes min⁹ agitabiles et vtus magis tolerãs. ¶ Tertia ꝛclo. q̃cũq; hoza nã tẽtauerit aliquã eũoné p aliquã regioné si nã nõ fuerit potẽs ad ꝛplendũ eã est adiuuãda p eandẽ regioné. hec ꝛclo est de itentõe Aui. in p̃ti capl̃o. Estq; affo. scõe pticule. Undecunq; nã repit ide ducere oportz p ꝓueniẽtes regiões.

¶ Quarta ꝛclo. aliq̃n medicus cogit ⁊ dz in hoza paroxísmi t exacerbatiõis flomare t farmacare: t alys modis eũare gr̃a maioris nocumẽti euitãdi q̃ sit nocumẽtuz ꝛtis eũonez. cõclo manifesta est: cũ aliq̃n fere subito oporteat flebotomare gr̃a apatis euitãdi i mẽbzo nobili. t aliq̃n oporteat mãs furiosas aut venenosas subito educere: t sic de alys eũonib⁹ posset exemplificari. Et aliq̃n mãe sunt ita ꝓpique vye ductuũ q̃ sine magna molestia egri p̃ti educi cũ leui cristeri aut leui vomitiuo: t si in hoc casu eẽt cognituz posset regulariter euacuare q̃cunq; hoza.

His ita determinatis superest vt rñdeamus ad rões in cõtrariũ. ¶ Ad p̃mã t scõaz ex dictis pz solutio. ¶ Sed ad ꝛfirmationẽ negaf ista ꝛtia. in cõtinuis debem⁹ eũare tẽpore afflictiõis, ergo multo magis in iterpolatis. Nã quã vtus sit fortior t corp⁹ minus iflãmabile in iterpolatis q̃ in cõtinuis t in sũma min⁹ noceret euacuatio. tñ qz debem⁹ semp eligere mai⁹ bonũ t vitare mai⁹ malũ: debemus in iterpolatis eligere hozã quietiozẽ in q̃ nõ est afflictio. sz in cõtinuis nõ possum⁹ istud facere cũ corp⁹ semp febziat: eligim⁹ tñ hozaz minozis febzis. ¶ Ad tertiã rõnem dicif q in periodo nã est magis apta motui. sed ille mot⁹ est ꝓtra motũ eũonis farmaci. t cũ hoc sunt alia nocumẽta dicta in ꝓbatiõib⁹ ꝛclonũ. ¶ Ad cõfirmationez q̃ gdam curãt q̃rtanarios dãdo solutiuũ in p̃cipio paroxísmi. Respõdef q licet aliq̃n succedat: ĩmo hoc mõ curaui meip̃m a q̃rtana: vtpl̃imũ tñ non succedit: t maioza sequunt nocumẽta q̃ iuuamẽta. ¶ Ad aliã ꝛfirmatiõez de illis q flebotomãt q̃rtanarios in reuolutiõe lune ego q̃tũ est in me illã flomiã vitupero. nec vidi aliquem nec audiui q ex illa flomia iuuaref: sed bene multis nocuit.

¶ Ad aliã confirmationẽ de Hal. dicente q dz fieri eũo hoza motus bũozis. Respõdef q hoza motus bũozis de q̃ loquif nõ est hoza paroxísmi q est mot⁹ ꝓternaturalis: sed est hoza mot⁹ nãlis. vñ vnicuiq; humoꝝ est aliq̃ hoza diei attributa. flegmati. n. ꝑma hoza noctis inclusiue vsq; ad sextaz. sed melãcolie a sexta vsq; ad duodecimã. sãguinei vo a duodecima vsq; ad decimã octauã. sz colere a decima octaua vsq; ad vigesimã q̃rtã. In his. n. hozis si apte possent fieri eũones essent bũozes paratiozes euacuatõi.

¶ Ad q̃rtũ rñdet Sm Marsiliũ q medicũ debere imitari nãm nõ itelligif q medicus ita operef semp sic nã: ĩmo itelligif q medic⁹ dz agere id qđ est meli⁹ nãe. nunc aũt qz melius est nãe q fiat euacuatio in hoza getis. ideo doc dz facere medicus. hoc mõ imitatur nãm. ¶ Nec tñ solutio nõ est ad mentẽ ponentiũ dcñ illud. ¶ Alr dicif q medicus dz imitari nãm in q̃tuz põt. Unde si medic⁹ posset opari cũ instrumẽtis q̃b⁹ vtif nã. s. cuz calore nãli t vilis mẽbzoz. tũc forte deberet facere eũoné hoza paroxísmi sicut facit nã. sed qz nõ põt vti his instris q̃b⁹ vtif nã: ĩmo dz q̃ vtaf farmaco aut flomia q̃ calefaciũt t agitant humoꝝ t debilitãt. iõ dz facere eũonez in hoza getis in q̃ sunt apta min⁹ seq bec nocumẽta. ¶ Alr t clarius dicif q medic⁹ debz imitari nãm mere nãliter operantẽ in q̃tuz põt. nũc vo qz nã facit fortia accñtia t mot⁹ vtuti molestos: sicut quottidie videm⁹ i crisi: q̃ ola veniũt ꝑter itentionẽ nãe. iõ medic⁹ nõ dz in hoc imitari nãz. qz non mere nãliter operaf. ĩmo hoc facit nã tpe paroxísmi stimulata a fozti ipressione mãe ꝓpter quã stimulationem mouef ad eũoné. In tpe aũt quietis. qz nõ est stimulata nõ mouef ad crisim. Medicus itaq; nõ dz ipaz in B imitari. qz nõ agit mere nãliter: ĩmo dz facere eũoné cũ miori nocumento poli. hoc aũt fiet in die getis. ¶ Ad qntũ t sextũ cũ cõfirmatiõib⁹ suis pz rñsio ex his q̃ dicta sunt in determinatione questionis. ¶ Ad septimuz dicit argumentuz illud ꝓcedere. Nam sicut dictũ fuit in determinatione questionis: opz aliquãdo in paroxísmis t exacerbationib⁹ flebotomare t farmacare cuz egritudo nõ dat idutias vsq; ad hozã getis aut minozis tepozis. ꝓpterea dixit Aui. in can̄. Nõ moueas in die poxísmi q̃tuz est poſe. qz aliq̃n nõ est poſe sicut determinatũ fuit in gõne.

¶ Ad vltimũ dicit q intentio Rasis. io. ꝓtinentis fuit q medicus dz adiuuare nãm in gbus deficit. t qz natura in tpe paroxísmi pluries tentat eũoné ꝓvomitũ q̃ p secessũ a cui⁹ cõplemẽto frequẽter deficit opz medicũ ipam adiuuare. ¶ Qđ aũt hoc sit verũ manifestũ est. nã in colericis. q̃rũ materia leuigat ad os stõaci freq̃nter accidit iclinatio ad vomitũ. In flegmaticis silr ꝓpter multitudinẽ flegmatis reperti in stomaco. ¶ Similiter in melancolicis ꝓpter cõmunitatez splenis ad os stomaci mediãte vena deferente melancoliaz ad os stõaci, sed nõ ita frequẽ

ter in paroxismis inclinat ad fluxū ventris. Silr fluxus sanguinis nariū frequētius ꝓuocat in paroxismis ꝙ qui cunq; alius fluxus sanguine⁹. ideo medicus frequēti⁹ debet adiuuare nām ad has duas euacuatiões ꝙ ad alias tēpore paroxismi ⁊ semp cū leuib⁹. Si aūt nā nulla istaꝝ eūonū rētaret medic⁹ nō oz ipaꝝ inchoare nisi coacte gra minoris nocumēti euitādi: ⁊ sic est finis ⁊c.

¶ Et opꝫ vt obserues in oibus illis dispōnem virtutis: ꝙ si fuerit fortis ⁊ fuerit illud qō vincit sanguis aut cū hūore q vincit sanguis: tunc flomia est magis cōueniēs ⁊ ꝓprie cū vrina ē rubea grossa nō citria ignea ex qua timeat apō flomiaꝫ victoria colere ⁊ acuitatis eius.

¶ Hic est tertius canō. ⁊ est cuꝫ quatuor alys sequētibus ꝑncipaliter de euacuatiōe materierū q̄ cōiter peccant in febrientibus ꝑter naturā ꝓpriā febriuꝫ: q̄ruꝫ euacuatio a medicis dicit exiccatio. Et iste ꝑmus canō de flebotomia cum q̄tuor alys sequētibus sunt magis spāles precedentib⁹. qz sunt de spāli mō euacuatiōis. s. flebotomia: lenitione vētris: ꝓuocatōe vrine: ꝓuocatiōe sudoris: ⁊ ꝓuocatiōe vomit⁹. ¶ Et dicit ꝑmo ꝙ in oibus illis febriē tibus febre putrida opꝫ vt obserues dispōné virtutis: vt nō cōtradicat operatiōi tue maxie in flebotomia. ea enim nō cōsentiēte nulla faciēda est eūo: ꝫ maxie flebotomia. Si ergo vtus febriētis fuerit fortis ⁊ hūor q vincit fuerit sanguis aut cū humore q vincit fuerit sanguis: tūc flebotomia est melior res. s. inter euacuatiões. ⁊ ꝓprie cū videris ꝙ vrina ē rubea grossa. ¶ Sz si fuerit citria ignea: tūc nō ē faciēda flomia. qz ex ista vrina ignea timet ꝙ apud flebotomiā sequat victoria colere ⁊ acuitas eius.

Pro declaratiōe hui⁹ canonis dubitat. vtꝝ in q̄libet febre hūorali cō petat flebotomia. Et arguit ꝙ sic. auctoritate Hal. ii. tera pentice. xv. capō. vbi dicit. oprimuz est venā icidere non solū in sinochis febribus: sed in oibus alys q̄ ex putredie humoꝝ fiunt. ¶ Ampli⁹ q̄rta ꝑmi. capō de flebotomia: licet flomia nō sit necessaria est tñ ꝓueniens. qz efficit vt nā fiat fortis supra residuū māe. ¶ Et ꝓfirmat. qz q̄cūq; sanguis peccat quāto aut q̄ll cōperit flebotomia alys non cōtradicētibus: sed in omni febre sanguis peccat saltez in quali. quia est ita inflammatus vt per ipm a corde ad alia membra febris deferatur.

In oppositum est Auu. in pte ꝑnā q negat flomiā cū vria ē acuta ignea.

Pro solutione hui⁹ est sciendū ꝙ febris dicit humoralis. qz pendet a calefacto eē humorū siue illi humores sint in corde siue in alys mēbris dūmodo vapor calefact⁹ ab illis eleuat⁹ cordi cō municet. Et ꝓsequēter feb. dicit sanguinea qz pēdēs a calefacto éē sanguinis ⁊ nō calefacto esse alioꝝ humoꝝ. Et febris aliqua specifice denominat ab aliq̄ humore qñ pēdet a calefacto esse ei⁹ ⁊ nō alteri⁹. Si vero pēdeat a pluriuz denoīatiōe denominat vt sanguinea colerica ⁊c. Et per calefactū esse humoꝝ in ꝓpōito intelligo tā calefactū esse cū putredine ꝙ sine putredie. ¶ Et ex his iferr ꝙ si aliqua febris pēderet a calefacto eē alicui⁹ hūoris ⁊ cale fieri sanguinis. nō dicerem⁹ ipam sanguineā nec a sāguine pēdere ad itellectū dictū. Nā sic ois febris eēt sanguinea. ¶ Et ex his pz ꝙ in textu ꝑ humore vicentē ōbem⁹ intelligere illū a cui⁹ calefacto eē pēdet feb. ⁊ sic sāguinē dicem⁹ vincere si a calefacto eē eius pēdeat febris. ⁊ si pēdeat a calefacto eē alteri⁹ humoris dicem⁹ aliū humoreꝫ vincere. Et si pēdeat a calefacto eē pluriū humoruꝫ nos dicemus plures hūores vincere. s. in cōparatiōe ad alios a quoꝝ calefacto eē non pēdet febris. ¶ Tunc restat vt videamus qd Auic. itelligat cū dicit ꝙ cū humore q vincit fuerit sanguis. Et pōt dupliciter intelligi. vno mō ꝙ vltra humorē in quo fundat calefactuz eē faciēs febreꝫ sit in corpore sanguis amplior opportuno aut in cōparatione ad ꝓpriū tēperamentū aut amplior ꝙ debeat eē in isto corpore talr febriēte. siue sanguis sit admixt⁹ peccanti humori siue nō. Sēdo mō intelligit ꝙ cū humore q vincit fuerit sanguis mixt⁹. i. secum ad minima diuisus vt ꝑ apertionē vene facile cū sanguine egrediat. Nam q̄uis largo mō possem⁹ dicere oēm humorē existentē in venis eē sanguini mixtū: tñ sic non intelligit hic. qz si sit parietibus venarū adherēs sua viscositate: aut in ipsaꝝ porositatib⁹ ibibitis sua subtilitate. aut stās in magnis frustis sit in venis cū sanguine nō dicit sanguini mixtus ⁊ mīto min⁹ dicit mixt⁹ si sit extra cor ⁊ extra venas ⁊ arterias. ¶ Ad hoc q̄ ꝙ humor dicat mixtus cuꝫ sanguine regrit ꝙ sit in corde venis aut arteryis cū sanguie ad minima diuisus. ita vt minimū vnius tangat minimū alteri⁹. Sz ꝓter hanc ꝺditionē addam⁹ aliā de itentiōe Dini ⁊ Bētilis ꝙ ille humor q est admixtus cū sanguie mō suprascripto sit etiā vicinus nāe sanguis. taz in qualitatib⁹ ꝑmis ꝙ̄ secundis. i. ꝙ nō obtineat in latitudine sua grad⁹ 3rios nāe ⁊ dispōni sanguinis: sed sit sibi satis ꝓportiōalis. ¶ Nec tñ sola ꝺditio nō sufficit. stat. n. ipm paruo tēpore stetisse in venis ita vt nondū secuz portuerit ad mīma diuidi. aut forte nām ipm separauisse a sanguie sicut aliq̄ fit in crisibus añ exitū eius a venis. Sed q̄ñ adsunt iste due cōditiones: tūc est maxie mixtus cū sanguie: ⁊ aptus educi cū euacuatiōe sanguis absq; nocumēto. i. absq; hoc ꝙ corꝑ ducat ad colericoꝝ ebulitionē aut ad frigidoꝝ crudatio nem seu cruditatē. ¶ Notandū tertio ꝙ ꝑ humorē vincentē nō solū debem⁹ intelligere humorē q actu facit febreꝫ: sed ét humorē qui stans sub forma cāe antecedētis est de ꝓximo facturus febrē. Nō enī soluz in cōtinuis facimus flebotomiā: sed ét in iterpolatis tēpore quietis q̄ñ nullus humor actu putret vt educam⁹ humorē q de ꝓximo facturus est febrē. ¶ Notanduz q̄rto ꝙ q̄ñ hūor faciēs febrē est mixt⁹ sanguini ꝑm duas ꝺditiões iā dictas vrina ꝑmū apparet rubea grossa. qz ꝑ talē mixtionē cuꝫ hūore putrente fit ꝙ q̄ñ nā pellit aliquā partez humoris peccātis cū vrina ét secū pellit aliq̄ pars sanguinis ad mīma diuisi cuꝫ humore illo. Uñ vrina tingit ꝑm exigentiā humoris peccātis: ⁊ ét ꝑm exigētiā sanguis q secū pellit: ⁊ dat vrine colorē rubeū ⁊ subaz grossaz. Quādo autē cuꝫ sanguine peccat colera aut ꝑmū dominās in q̄ntitate aut ꝑmū distās a nā sanguis vtꝑmū nō fit vria rubea grossa: ꝫ subtil ignea vel notabilis citrinitatis. Silr q̄ñ eēt flegma ꝑmū aut valde crudū multū distās a nā sanguinis cōiter nō fit vrina rubea grossa. ꝫ grossa alba. aut subtilis alba ꝓpter opilatiões ⁊ ꝓuationē digestiōis. ¶ Silr quādo esset melācolia ꝑma aut multuz distās a natura sanguis nō esset vrina rubea grossa: ꝫ tendēs in fuscedinē nisi forte ꝓpter opilationē fieret subtilis alba. ¶ Auicēna aūt per hoc qō dixit nō citrina ignea: voluit etiā alios modos vrinarū intelligi qui significāt aut humoreꝫ multuz distare a natura sanguinis aut eē multum superantē sanguinē ꝓportionabiliter in q̄litate. Nam in his casib⁹ etiā peccante sanguine nō oz flebotomia fieri nisi ꝑcedat purgatio si aliud indicās nō fuerit. naz timet aut colericoꝝ ebulitio aut frigidoꝝ incrudatio.

His premissis fit hec ꝑma cōclusio. In oi specie febris humoralis pōt a principio cōpetere flebotomia. Nā in colericis flegmaticis melancolicis taz cōtinuis q̄ iterpolatis pōt humor faciēs febrē esse mixtus cū sanguie ad itellectuz datū ꝓ quā mixtio-

nem flebotomia euacuans sanguinem ꝛ humorē peccantez exonerabit virtutē. vnde fiet potentior supra residuū digerēdū ꝛ euacuādū. ꝛ sic sequet magnum iuuamentuz absq; notabili nocumēto. ¶ In sinochis aūt non est dubium flebotomiā sūme iuuare. ꝛ hec est mens Hal. z°. terapētice. caplo. 15. in auctate posita ante oppositū. ¶ Secunda ꝯclusio. nō in ꝙlibz febre pendēte a putredie aliorum būorū a sanguie ēt cōstante virtute cōuenit flebotomia. ꝓbaf. nam multe sunt febres pendētes a putredine aliorū humorꝫ a sanguine. ꝙrū būores nō sunt mixti sanguini nec sunt vicini nāe sanguinis. ꝛ aliq̄ multū sanguini dominant. Uñ euacuato sanguie per flebotomiā q̄ est frenū aliorū humorꝫ ꝛ pauco de humore peccāte euacuato fiet notabile nocumētū. vtputa colericoꝝ ebulitio aut frigidoꝝ icrudatio absq; iuuamēto notabili. Et ex his pz clarus itellect⁹ multoꝝ textuū: quoꝝ alig ꝑcipiūt flebotomiā: vtputa q̄ humor peccās est mixt⁹ sanguini ꝓpinquus nāe eius. Alig ꝓhibent flebotomiā: vtputa q̄ non est mixt⁹ sanguini multū distās a nā eius aut forte min⁹ ꝓportionabilr excedēs ipm. Nō. n. tunc cōuenit flebotomia nisi ipso humore multū domināte ꝑus euacuato. Et hec fuit mēs Hal. 4. de regimie sanitatis. vbi dixit. q̄ humor parum distat a natura sanguis audacter flebotoma. q̄ vero plus distat flebotoma cum reuerentia. i. parum. Quādo vero plurimū distat nequaquā.

Et ex his patet solutio ad duo argumēta facta ante oppositū. ¶ Dz ad cōfirmationē negaf maior. nō. n. q̄cūq; sanguis peccat quāto aut ꝙli ēt cōstante virtute cōpetit flebotomia. sic. n. in effimeris ꝛ ethicis cōpeteret flomia cū in omnibus calefiat sanguis. si tamen sāguis calefieret caliditate fixa alys cōsentientib⁹ competeret flebotomia.

¶ Deinde fac seg flomiā solutionē ventris subtilez ꝓprie si fuerit illic siccitas cū eis q̄ sunt siē aqua ordei ꝛ alsiracost pauco ꝛ aqua ordei cū sirupo acetoso. Et si natura nō fuerit lenis adde in eo qō est siē siracost qō sit siē sirup⁹ violatus. ꝛ sit vltimitas lenificatio nō fluxꝰ vētris ꝛ nō solutio laboriosa. Et magis dilectuz est apud me administratio clisterioꝝ fm vltimitatez qua idigeē in virtute. Et de clisteribꝰ cōis iuuamēti lenibus est clistere factū ex oleo violato ꝛ succo folioꝝ sicle ꝛ vitello oui: ꝛ zucchoro rubeo ꝛ baurach. Luz ergo lenieris hac lenificatiōe: fortasse idigebis eo ꝏbilioze ꝙz illud quo indiguisti in ꝓncipio: et illud est quando natura est obediens.

¶ Hic est ꝙrtus canō. ꝛ est de eūone perventrē. ꝛ dic tria. ¶ Primū deide post flomiā fac seg solutionē vētris subtilez. i. facilē siue paruā. Et ꝓprie hāc debes facere si venter fuerit siccus cū eis q̄ sunt sicut aq̄ ordei sumpta ꝙtitate. v. aut. vi. ʒ. debite cala. ¶ Scōm lenitiuū est paruū siracost. i. mane: vtputa a gnq̄. ʒ. vsq; ad vnā. ʒ. cum ꝙtuoz ʒ. aq̄ ordei aut circa. ¶ Tertiū est sirupus acetosus q̄ dz dari solus ꝙtitate ꝙtuoz aut gnq̄. ʒ. si sit longus. si vo sit abbreuiat⁹ ꝑ decoctionez sicut cōiter fit dz accipi de eo a ꝙtitate duaꝝ. ʒ. aut triū cū trib⁹. ʒ. aq̄ cocte aut pluribus vt cōmode bibi possit ꝛ nō dz misceri cū aq̄ ordei vt dicetur iferius. Et si nā nō fuerit lenis. i. venter nō fuerit facile obediēs medicis solutiuis adde in eo. ſ. sirupo acetoso aut in aliquo ex solutiuis de gb⁹ supra aligd adiuuās qō sit sicut siracost. aut sirup⁹ violat⁹ maxie fact⁹ ex violis recentib⁹. qz est magis lenitiuus aut addas vtrūq;. Et sit vltimitas. i. vltimū qō itendis in hac eūone lenitio ventris educēs mās que in itestinis reperiunt. Nō fluxꝰ ventris. i. non eūo per quā māe trahant a longe ad fluendum per itestina. Nec solutio laboriosa. i. solutio difficilis regrens forte farmacū. ¶ Scōo dicit q⁹ magis dilectum est apud ipm administratio clisterioꝝ fm vltimitatez qua idigetur in vtute ipsoꝝ. i. q̄ clisteria sint magis aut min⁹ vigorosa fm necessitatē. Sunt. n. aliq̄ corpora q̄ ꝑ educendo materias cōes q̄ in itestinis cōtinent idiget clisterib⁹ magis acutis: aliqua min⁹ acutis: imo vnus ꝛ idē fm maiorez aut minorē vētris cōstipationē idiget clisterib⁹ aliq̄ magis acutis aliq̄ min⁹. aliquādo magis mollitiuis: aliq̄ magis icisiuis aut absterſiuis. ¶ Et subdit q⁹ ex clisteribus cōis iuuamenti. i. fm plimū in tali. casu sufficientibus. lenib⁹. i. ventris lenitiuis est qō fit ex oleo violato succo folioruz sicle. i. blitis: vitello oui: zucca. rubeo ꝛ baurach. i. sale. ¶ Descriptio pōt esse talis. ℞. succi sicle lib. vnaz. olei violati. ʒ. vi. vitelli oui numero. i. vel duo. zucchari rubei. ʒ. i. salis. ʒ. q. ꝛ est satis acutū absterſiuū ꝛ lenitiuuz. Et potes facere magis acutū addēdo ꝑs de sale ꝛ succo blitis: ꝛ magis absterſiuū multiplicādo zuccarū ꝛ succum blitis ꝛ magis lenitiuū multiplicādo oleū ꝛ vitellos oui. ¶ Tertio dic q⁹ cū tu leniueris hac lenitiōe siue per clistere siue per medicinā exhibitā forte asse idigebis debilioꝝ lenitiuo ꝙz illud quo idiguisti in ꝓncipio. Et illō erit q̄ nā. i. venter erit fact⁹ obediēs per lenificantia ꝑcedentia. ¶ Et dicit forte asse. Sūt. n. gdaz qui post vsuz clisterioruz ꝛ medicinarū lenientiuz efficiunt magis stipticī. alig efficiunt magis lenes orificys meseraycaꝝ deopilatis q̄ ꝑ erāt a fecib⁹ ouris ꝛ flegmate ꝯstipata.

Notandum ꝑ circa ptē pñtez q⁹ eūo de q̄ hic est sermo. est ad educendū mās cōes q̄ in stomaco itestinis ꝛ venis meseraicis aut saltez earum extremitatib⁹ cōtinent. Quapp si hō superfluitates fuerint in itestinis grossis sola sufficiūt clisteria. Si vo in itestinis gracilib⁹ ꝛ stōaco idigemus medicina exhibita per os: cū clisteria nō ascendāt nisi vsq; ad yleon. ꝛ hō lenificatio est necessaria in ꝓncipio oīuz febriū putridaruz nisi venter spōte fuerit lenis. ¶ Si vo in febrib⁹ fit op⁹ flebotomia ꝓmo ꝑcedat hō lenificatio. deide fiat flebotomia. Deinde post flebotomiā iterū vēter leniendus est si non fuerit lenis. Si vo nō sit necessaria flomia ab hac lenitione incho andū est. nec regulariter in ꝓncipio sunt exhibēde medicine euacuantes materiaz febris. Hec autez lenitio facienda est ad educendū superfluitates ꝓme digestionis chilum corruptuz humores ꝛ q̄cūq; nocima continentur in stomaco itestinis ꝛ extremitatib⁹ venarū meseraycaruz. De eni materie in febrientib⁹ putride facile corrumpunt. ꝛ corrupte fouent ꝛ augent febrem: quāuis nō sint materie ꝓprie febris. Et secūdo ad contemperandum caliditatez febrilem. Quapropter debēt diuersificari fm gradum calozis febrilis. Et tertio ad aperiendum vias vt natura faciliter possit expellere superflua a toto corpore ad intestina. ¶ Notanduz secūdo q⁹ solutiua superius scripta in textu posita sunt satis leuia: ꝛ in habēte ventrez notabiliter stipticū parū operarent aut forte nihil. fortius eni inter ea est māna qō exhibitum in parua quātitate sicut iubet paruz operare. Et si detur in notabili quātitate: vtputa. ʒ. solum coleraz sua ꝓprietate et aliquādo flegma fm diuersitatez rerum super quib⁹ cadit. Dozum aūt humozū electio nō est illud qō querit ab Auic. in hac lenitione. ꝓpterea necessariū est ipm in pua quātitate miscere cum notabili quātitate aque ordei aut alterius leniētis ꝛ nō eligentis. ¶ Medici tñ hui⁹ tēporis cōiter ytunt cassia dissoluta cū decoctiōe fructuum.

vt. ℞. floris cassie. ℥. i. aut. ʒ. x. trahantur cum decoctione fructuum que hoc modo est ordinãda. ℞. prunorum numero. iiij. iniubarum sebesten. añ. nũero. x. violarum. ʒ. i. buliant in sex. ℥. aque ad consumptionem medietatis: sȝ viole ponant̃ in fine decoctionis ⁊ cum hac cassia trahatur ⁊ dissoluat̃. q̄ si calor febrilis fuerit magnus his potes addere tamarindos. Et quãuis cassia electiue educat coleram et flegma de hoc non curat cum operetur sine agitatiõe ⁊ molestia. ⁊ in melancolicis ponerentur ad coquendum cum suprascriptis flos boraginis ⁊ buglose ⁊ in flaticis aliqd mellis. ¶ Tertio notãdũ q̄ clisteria sũt magis dilecta q̃ medicĩe exhibite p os maxĩe post flebotomiã regulariter factã q̄ nõ debȝ fieri nisi stõ ⁊ itestinis p̃us a superfluitatibꝰ mũdatis. Clisteria. n. sufficiũt ad educendũ feces q̄ in itestinis grossis cõtinent̃ q̄ de facili i eis in paruo tpe ↄgeruntur ⁊ cũ hoc minꝰ agitãt ⁊ debilitãt q̃ medicine sumpte p os. Sȝ vbi nõ est opꝰ flomia aliqñ melius est vti clisteribꝰ. aliqñ medicina leniẽte f̃m diuersitatez repletiõis itestinoꝝ grossoꝝ tantũ aut stõaci ⁊ itestiorũ graciliũ ad q̄ clistere nõ ascendit. ¶ Notandũ q̃rto q̄ licȝ clistere ab Auic. descriptũ sit cõis iuuamẽti. describunt̃ tñ alia a medicis antiqs ⁊ modernis. q̄ ēt sunt cõis iuuamenti. Clistere cõe apud medicos nr̃i tẽporis est hꝰ. ℞. ordei. maluarũ. blitis. añ. M. vnũ buliãt in sufficienti q̃titate aq̄ vt in. vi. lib. aq̄ in q̄ p̃us ordeũ p. xij. horas fuerit ĩfusũ vsq̄ ad sufficiẽtẽ decoctionẽ de q̄ decoctiõe accipiant̃. ℥. xviij. olei cõis vel violati si idiges maiori ĩfrigidatiõe. ℥. iij. vitelli oui numero. i. salis. ʒ. ij. misce. Et aliqñ huic addimꝰ duas. ℥. mellis violati vbi opꝰ est maiori abstersiõe. Aliq tñ sicut Gal. ii. terapẽtice. ⁊ moderni q̄dã faciunt clistere ex aq̄ mellis. ℥. xv. ⁊ olei. ℥. iij. ⁊ est optimũ i febribꝰ pauce ĩflãmationis. Et potes facere aquã pluris mellis aut paucioris f̃m necẽtatẽ maioris aut minoris abstersiõis. In febribꝰ ãt icensiuis sicut causones tertiane cõtinue ⁊ sĩles: ⁊ p̃prie tpe estatis facimꝰ clisteria notabilr̃ ĩfrigidantia ex aq̄ decoctiõis ordei ⁊ matrũ violaꝝ q̄bus addimꝰ succos ĩfrigidãtes sicut sempuiue solatri ⁊ sĩliũ q̃titate duaꝝ aut triũ. ℥. ⁊ aliqñ. ℈. ß. cãphore. ⁊ ponimꝰ i eis oleũ violatũ aut nenufarinũ ⁊ paruȝ zuccari loco salis ⁊ supponit̃ tepidũ. Meliores tñ eẽnt succi angurie citrulli cucumeris ⁊ portulace. q̄ sunt frigidi ⁊ hũidi leniẽtes et p̄nt põi in maiori q̃titate. ¶ Notãdũ q̄nto q̄ sicla idẽ ē q̄d bleta. ⁊ ē duplex. domestica ⁊ siluestris: q̄ siluestris vocat̃ blitis siue ollus iamenũ. Domestica aũt ē duplex. altera alba. altera nigra. i. viridis obscura. ⁊ alba ē melior. q̄ in ipsa ē v̄tus abstersiua ⁊ p̃ugitiua iuuãs ad lenitiõeȝ. sȝ in nigra ē v̄tus stiptica q̄ nõ couenit huic p̃posito. vtraq̃ tñ declinat ad f̃rm lȝ in vtraq̃ sit v̄tꝰ ↄposita. ¶ Utrꝝ aũt stante necessitate flomie ⁊ farmacie eligẽtis mãȝ p̃priaȝ q̄ sit p̄mittẽda nõ est hic discutiẽdũ: sȝ ↄterminabit̃ ĩferiꝰ. ¶ Silr̃ si querat̃ vtꝝ clisteria acuta notabilr̃ exoluentia ↄpetãt in febribꝰ. Dõm est q̄ merito febris nõ cõueniunt. Nã q̃rta p̄mi. caꝰ de enegmate q̄ ex eis sunt acuta debilitãt epar ⁊ p̃ducũt ad febres. ⁊ p̃prie in p̄n̄ nõ cõueniũt qñ mãe sunt crude cũ de ĩtentiõe Auic. xvi. tertij. caꝰ de cura colice. Clisteria acuta exigãt digõnẽ mãe. digesta tñ mã possumꝰ vti clisteribꝰ acutis sicut vtimur medicinis exoluẽtibꝰ p os. sȝ merito alioꝝ q̄ aliqñ ↄiungunt̃ febribꝰ: q̄ñq̃ ↄueniũt sicut in colica subeth stupore dolore capitis ab hũore flatico apoplexia ⁊ sĩlibꝰ. qñ fortius idicarent q̃ febris idicet oppositũ. nã in his casibꝰ ēt ab initio nulla p̄cedẽte digõne est coꝝ vsus necẽriꝰ. ¶ Silr̃ si q̃ratur vtrũ in oĩbus febribꝰ hũoralibꝰ debeat p̄mitti hec lenificatio. Dõm est q̄ sic nisi vẽter fuerit lenis q̄ aliqñ ↄȝ p̃fici cũ clisteri aliqñ cuȝ medicina sũpta p os f̃m q̄ mãe cõces educende ↄtinent̃ in itestinis grossis: aut in stõ ⁊ itestinis gracilibꝰ ad q̄ clisteria nõ attingũt. ⁊ f̃m varietateȝ dispõnis recipiẽtiȝ in aptitudĩe ad clistere aut ad medicinaȝ per os sumendã. Ueruȝ aliquãdo oportet ab initio non solum educere materias cõmunes: sed etiaȝ p̃prias sicut ostendetur inferius.

¶ Deinde fac ipsam sequi ea que vrinam prouocant. sicut syrupus acetosus decoctus cum radice apij ⁊ similibus.

¶ Hic est q̄ntus canõ. in quo docet euacuare p vrinã. ⁊ dicit. deide. i. post flebotomiã si expedierit ⁊ post lenitionẽ vẽtris fac ip̄m egrũ seq ea q̄ p̃uocẽt p vias vrine. sicut est sirupus acetosus decoctus cum radice apij ⁊ sĩlibus aperiẽtibꝰ ⁊ p̃uocantibꝰ. ¶ Pro cuiꝰ declaratiõe p̄mo nota nõ esse itentionẽ Auic. educere p vias vrine mãs p̃prias febriũ: sed q̄sdã aquositates ⁊ ptes serosas in venis cõtentas ⁊ p magna pte multiplicatas p actionẽ caliditatis febrilis agẽtis in massaȝ sanguineã: q̄ licȝ nõ sint mã p̃pria fe. fouent tñ ipaȝ ipediũt q̄ nãm a digõne ⁊ eũone materieruȝ p̃priaꝝ. Uerũ tñ aliqñ accidit vt cũ his euacuet̃ mã p̃pria feb. p̃pter p̃pinq̄tatẽ aut mixtionẽ eiꝰ cũ hꝰ serositate. licet eiꝰ eũo hic nõ p̄ncipalr̃ intendat̃. iuuãt etiã hꝰ p̃uocãtia ad mãe p̃prie digõnem incidẽdo ⁊ subtiliãdo: necnõ ad viarũ apertionẽ. ¶ Scdo notãdũ q̄ Aui. dixit deide: ad significãdũ q̄ hꝰ p̃uocatio dȝ seq flebotomiaȝ si fuerit expediẽs aut vẽtris lenitionẽ. flomiã q̄dẽ ne per hꝰ cũ sint calida fiat ĩflãmatio. ⁊ scdo ne stante plenitudine fiat p̄cipitatio materierũ cũ hꝰ aperiẽtibꝰ ad vias vrine ⁊ loca angusta ⁊ seq̃tur opilatio. sȝ vẽtris lenitionẽ ne mães corruptas in stõ ⁊ in itestinis cõtentas p̄cipitent ad epar ⁊ ad venas. ¶ Tertio notãdũ q̄ p sirupũ acetosum decoctũ cũ radice apij ⁊ sĩlibꝰ possumꝰ duo intelligere. s. aut sirupũ acetosuȝ simplicẽ exhibitũ cũ decoctiõe radicis apij ⁊ sĩliũ: sicut est radix brusci feniculi sparagi aut petrosilini. ex q̄bus aut aliq̄bꝰ coꝝ põt fieri decoctio. cuius tres. ℥. p̄nt exhiberi cũ duabꝰ sirupi acetosi simplicis. Et possumꝰ itelligere sirupũ acetosuȝ ↄpositũ descriptione Mesue. ⁊ alioꝝ q̄ si nõ sit liq̄dus dȝ cũ aliquo liquoꝝ distemperari iuuãte ad p̃uocationẽ sicut cũ aqua decoctiõis aut distillatiõis feniculi apij ⁊ sĩliuȝ. Et hi sirupi aliquando p̄nt fieri ex zuccaro aliqñ ex melle in febribꝰ minꝰ calidis ⁊ vbi necessaria eẽt maior abstersio. Et dicunt̃ oximel simplex ⁊ cõpositũ. ⁊ vbi necessaria esset maior infrigidatio daremꝰ duas. ℥. sirupi acetosi simplicis cũ tribꝰ. ℥. decoctiõis aut emulsiõis seminũ cõiuȝ frigidoꝝ.

Sed quereres si sirupus acetosus simplex cuȝ decoctiõe apij ⁊ sirupꝰ acetosus cõpositꝰ. aut oximel ↄpositũ cõueniat in p̄n̄. qũ exhibendus erit sirupꝰ acetosus. s. zuccarinꝰ aut mellinꝰ q̄ ē p̃uocatiuus minꝰ ⁊ minꝰ aperitiuꝰ: cũ notabilr̃ aperiẽtia ⁊ p̃uocãtia debeãt postponi. ¶ Ad q̄d r̄ndet̃ dicẽdo q̄ cõueniet ante cõpositũ: vtputa in initio p̄ncipij exhibebis sirupũ acetosuȝ. s. zuccarinũ aut mellinũ cuȝ aq̄ zuccarata aut simili nõ aperiẽte aut p̃uocante saltem notabilr̃. postea parũ post eductis materiebꝰ cõibus ⁊ facta flebotomia: si expedierit dabimꝰ hꝰ aperiẽtia ⁊ p̃uocantia hoc ordine seruato; vt gradatiȝ p̃cedamꝰ a minꝰ aperiẽtibus ⁊ p̃uocantibꝰ ad magis aperiẽtia ⁊ p̃uocantia: sicut icipiendo a sirupo acetoso ↄposito duarũ radicum. s. apij ⁊ feniculi zuccarino aut mellino f̃m diuersitatem mãe. ⁊ p̃cedendo ad ↄpositũ de q̄nq̃ radicibus. ⁊ si materia erit notabiliter calida dabimꝰ in p̄ncipio p̄ncipãte sirupum acetosum simplicem zuccarinum cũ aqua cocta. deide parũ post cum aqua endiuie. deinde post cum emulsione seminum cõium frigidorum. postea digesta mã p̃pria ⁊ notabiliter minorata vtendum est magis aperientibꝰ ⁊ p̃uo-

cantib⁹ intensiue ⁊ quātuz ad multitudinē: ⁊ ꝓprie cū volumus per vrinaz educere mām ꝓpriam feb.

¶ Deide fac ipm sudare ⁊ aperi meat⁹ cū illis in gbus nō fit calor fortis: sicut cū inunctiōe ex oleo camomillino et fricatione cuz vno albo: et cum aqua dulci tepida.

¶ Dic est sext⁹ canō. ⁊ est ēt de eūone māeruz cōiuz. Et dicit q⁹ post flebotomiā lenitionē ventris ꝓuocatōez dictā facias ifirmuz sudare ⁊ aperi meatus. i. pozos cū bis in gbus nō est fortis calor sicut est inunctio cū oleo camomellino: ⁊ fricatio cū vino albo potēte ⁊ cū aq̄ dulci tepida in q̄ balneet aut cū qua fomentet. ¶ Et subdit q⁹ si febris fuerit acuta nō inuenis excusationē ab iunctione ⁊ embrocatiōe. ¶ Notādū circa ptē pñez pmo q⁹ stāte plenitudine euacuabili p flomiā aī ꝓuocationē sudoris dz pcedere flomia. Nā ꝓuocatiuū sudoris iflāmādo ⁊ dissoluēdo augeret illā. Silr dz pcedere vētris lenitio ne ꝓuocās sudorē trahat mās cōruptas iteſtiales ad epar ⁊ ad vēas.

Sed an ꝓuocatiuū vrine debeat pcedere ꝓuocatiuuz sudoris est dubiū: qō hoc mō ⁊ bñ a Gentili determinat. ꝓmittit q̄ q⁹ medicamē ꝓuocās sudorē est duop⁹ modop⁹.

Unū ab extra approximatū qō ꝓuocat sudorez tēperata caliditate aperiēte ⁊ leniter trahēte mās ad exteriora sic fricatio ōbita coopertura pānop⁹ ⁊ inūctio cū oleo camomillino ⁊ silibus. de quop⁹ nūero est ēt retētio anhelitus.

Aliud est ꝓuocatiuū sudoris ab itra sūptū. s. qō facit illud eliquādo mās subtiliando ⁊ mouēdo eas vsus cuti. Et ꝛz hoc idē pōt esse ꝓuocatiuuz sudoris ⁊ vrine fm diuersas aptitudines corpis in vno vrie ⁊ in vno sudoris ⁊ ieptitudines. Nā radix feniculi subtiliādo sanguinē ⁊ quasi eliquādo in oib⁹ aptis fm renes ad receptionē māerum pp latitudinē eop⁹ ⁊ bñtib⁹ fortitudinē attractiuā cū notabili calitate ꝓuocabit vrinā. in alio vero hoie debiliū renū in attrahendo: ⁊ cū hoc bñte vias strictas: ꝛz raro in pozis vsus cutim faciēdo eliq̄tionē euapozosaz ꝓuocabit sudorez. ¶ Ex qb⁹ apparet q⁹ medicamē ꝓuocās sudorē sumptū ab itra est fortio⁹ q̄ ꝓuocās vrinā ceteris paribꝰ: loq̄ndo de ꝓuocātib⁹ p q̄litates magifestas ⁊ nō p ꝓpetates.

Cuiꝰ rō est. qz ꝓuocās per vrinā subtiliat ad aquositatez ⁊ facit eos trāsire ad renes ⁊ iuuat in hoc a renib⁹ trahentib⁹ aquā a q̄ ꝓpriuz est eop⁹ aquosuz de būozib⁹ trahere. Sed medicamē ꝓuocās sudorē subtiliat ad aquositatez vapozosaz debēte penetrare ad loca strictiora q̄ sint vie vrinales. ⁊ cū B nō iuuank ab attractiua mēbroꝑ sudātiū .s. cutī ⁊ sibi affiniū sic medicīa vriatia a mēbris vrialib⁹.

His ꝓmissis rñdetur q⁹ medicamē puocans sudorē pmo mō. s. vias dilatādo occurrēs ab extra: licz posset cadere in vsu stati facta aliq̄ minoratiōe aut lenificatōe. securius tñ est q⁹ eūones ⁊ ꝓuocatiōes vrine ꝓcesserint si aderūt in venis mās debentes ꝓcipitari cū vrina. vel si eēnt in venis opilatōes iudicantes B ꝓuocatiuo vrine nō vt ꝓuocatio vrie. ꝛz vt aperitiuo viarū. ¶ Dicit z⁹ q⁹ ꝓuocās sudorē scōo mō multo magis dz subseq̄ ꝓuocatiuū vrine. cū ꝓuocare sudorē sit difficili⁹ q̄ ꝓuocare vrinam ex cāis suprascriptis ceteris paribus ex parte situs mās ⁊ reliquorum.

Contra quia ¶ Rñdetur q⁹ B est. qz nā meli⁹ distinguit mās a mā q̄ ars. vñ nō semp licz arti q̄ pōt facere nā. Si .n. cōstaret medico mās esse circa extremitates venaruz q̄ terminant ad cutiz ⁊ nō in venis magnis q̄ terminant ad vias vrine iciperet a ꝓuocatōe sudoris. ⁊ forte oio obmitteret ꝓuocātia vrinā. sed B sibi vso in dubiū incipit a via faciliori. Aluic. itaq⁹ ꝓsiderās ordinē ꝓdictop⁹ in arte dixit. deide fac ipm sudare: ⁊ declarauit de sudatiuo ōbili cū dixit aperi meat⁹. i. pozos. ⁊ si hec leuis ꝓuocatio sudoris dz seq̄ ꝓdictas eūones multo magis ꝓuocatio fortis. ¶ Nec obstat dictū Hal. ⁊ terapētice dicētis. q⁹ euacuato corpe: licz rarificare cū tepidū calorez bñte: q̄le est oleū camomellinū. nā q̄uis liceat: tutius tñ est vbi vtaī in dubiū de situ materie ꝓparatū ꝓuocari p vtrāq; viaz icipe a ꝓuocatiōe vrine. ¶ Notādū scōo hūc textū debere exponi sicut dictū fuit ab initio: vt Aluic. hic velit aperitionē pozop⁹ ⁊ ꝓuocatōez sudoris cum tribus auxiliis.

¶ Primuz ē inūgēdo cū oleo camomillino ⁊ bñ fricādo vt subtiliet ⁊ penetret. ⁊ ēt abstergat a pozop⁹ supficie ne eos opilet sua viscositate. ¶ Scōz auxiliū est pot⁹ vini. ſ. subtilis qō dz esse limphatū magis aut min⁹ fm exigētiā calorīs febrilis ⁊ vini potētiā tps āni ⁊ egri cōsuetudinē. cōiter tñ dz esse vinuz si est notabilis vinositatis a sexta pte vsq; ad octauā. ⁊ dz sumi notabilr calm. ¶ Tertiuz auxiliū est balneū siue fomētatio cū aq̄ cal'a. ⁊ fomentatio fit ifundēdo petias in aq̄ cal'a ⁊ bñ ꝓpressas applicare multotiēs ptib⁹ aptis ad sudorē sic sunt fm plimū dorsū ꝓcor⁹: ⁊ postea ipm bñ pānis cooperiēdo vt dormiat. Et hec expō est ꝓformis dictis Hal. ⁊ terapētice: vbi dic. Totuz corp⁹ anteq̄ euacuet rarificare nō oportet. euacuato tñ lz rarificare per oleū camomillinū. ⁊ in hoc tpe vinum aquosuz albū subtile bibitū vniuersas mouet excreationes ⁊ euacuationes ⁊ balneū ex aqua dulci. verum si hoc vinum aquosum albuz sufficeret medietas aque ideſt vt aqua pro medietate poneretur.

¶ Et si febris fuerit acuta non inuenis excusationem ab inunctione ⁊ embrocatione.

¶ Dic rēspōdet tacite questioni. Posset enī quis querere: licet ne cum istis in febribus acutis pcedere. ¶ Rēspōdetur q⁹ si febris fuerit acuta nō licet ꝓcedere: cuz bis ēt si sint temperate caliditatis: maxīe quando illa febris sit multi caumatis dissoluēs corpus ⁊ ducēs ad ethicā: imo pcedendū est cum vnctionib⁹ frigidis sicut oleo violato nenufrarino ⁊ similib⁹. ⁊ pcedendū est embrocatione. ſ. epithimatibus frigidis ex aqua rosata spodio fm exigentiam qō dicīt in curationibus febriū acutaruz. Qō autez embrocatio possit exponi pro epithimate apparet quarta pmi. cap'o de embrocis in littera Gerardi extra. ꝛz de bis latius in cap'o de regimine febriuz acutaꝑ.

¶ Oz si inuenis humorez in primis declinare ad stomacuz: facvomere cum eis in quibus nō fit diuersitas cōsuetudis: imo cū eis que sūt sicut sirupus acetosus cū aqua calida: cū natura mouet humorē ad vomitū ⁊ nō diuersifices eam.

¶ Dic est septim⁹ canon. de ꝓuocatione vomitus. Et dic q⁹ si tu inuenis humorez in pmis. i. pncipaliter declinare ad stomacū supple faciendo nauseam. Aut aliter in pmis ideſt in pncipys tā vniuersali q̄ pticulari. ⁊ supplete quocunq; alio tēpore fac ipm vomere cū eis q̄ sunt sicut sirupus acetosus mixtus cū aq̄ calida ⁊ similib⁹ leuibus cum natura mouet ad vomitum. ⁊ non diuersifices eam ideſt non facies operationē diuersam illi eūoni quā intēdit natura facere iuxta affoz. Undecūq; natura reperit ide ducere opz. Et hic etiā est textus Hal. scōo terapentice. Si a casu quādoq; ipetū ad os vētris ⁊ ad os stōaci per vomitum fecerit aliqd non opz ꝓter idem cōtra naturā ꝓuocare. ¶ Notandū pmo q⁹ in pncipio vniuersali regulariter operādo nō debemus vomitū ꝓuocare nisi cuz lenibus. sed digesta mā licet. ¶ Notādū secūdo q⁹ huiusmodi vomitiua debēt esse nō calida neq; frigida: iō expone cū aq̄ calida ideſt tepida. ¶ Notādum tertio q⁹ vbi nā non tē

ptaret vomitū nō licet ipm in ꝓncipio quantū est merito cure febris ꝓuocare neq; cum lenib⁹ neq; cuz fortibus. Dico merito curatōis febriū. qz ꝓp aliā cāz licz ipm ꝓuocare. vt puta ꝓp dolorez stomaci aut alia bꝫ.

¶ Qz si fuerit illic declinatio ad intestina ⁊ senseris rugitum ⁊ descensum fecis: tunc adhibe qō soluat ventrem.

¶ Hic est octau⁹ canō. ⁊ dicit q; si est illic ōclinatio ad itestina qō ꝓhendit per rugitū. i. sonitū vētositatis descēdentis. ⁊ per descēsū fecis vsus anū. tūc adhibe qō soluat vētrez. s. leniendo aut clisteri aut medicina sūpta p os leniente: aut saltē cū suppositorio. illa. n. est ꝓueniens regio p quā dz fieri eūo. Di tñ duo cauēdū sūt ꝓncipaliꝫ de eūone materierū cōiū q̄ accidit frequēter febrib⁹ cōplicant̄ quā nō sint mā ꝓpa febris. ¶ Et nō. q; in ponēdo istas duas eūones nō dixit. deīde nō enī est op⁹ eūones de qbus supra aī has ꝓmitti: imo q̄cūq; hora nā tēptauerit vomitū aut secessuz: qō frequenter accidit in ꝓn⁹ vlī ⁊ in ꝓncipys ꝓticularib⁹. ⁊ ēt in alys tēporib⁹ tam vlib⁹ q̄z particularibus est per eandē regionem ꝺdiuuanda.

Sed contra segrur q; silr in puocādo vrinā ⁊ sudorez nō ꝺbeat ponere ly: deīde. cū ēt nā per illas regiōes q̄cūq; temptauerit eūonē fit adiuuanda. ¶ Rndet q; q̄cūq; nā tēptauerit aliquā quatuor istaꝝ eūonū est adiuuanda. Sz iter eas est hēc dria. qz nā nō tēptante eūonē p vrinā nec per ventrē nec p sudorez. est tū merito curationis febris q̄lz istaꝝ a medico temptāda in ꝓn⁹. Sed si nā nō tēptaret eūonē per vomitum in ꝓn⁹ vlī nō est a medico in eodez ꝓn⁹ artificialiter tēptāda. ¶ Dicit scōo q; ītāte eqlitate istarū q̄tuor euacuationū ꝓmittenda ē eūo per ventrē. deīde segr̄ vomitus. 3⁹. puocatio vrine. 4⁹. puocatio sudoris. ꝓterea loquens de puocatiōe vomit⁹ post puocationē vrine ⁊ sudoris nō dixit. deīnde. Similiter loqēs de solutiōe ventris post vomitū non debuit dicere deīde.

Pro declaratiōe dictorū dubitat. Utrum medic⁹ iuxta qnq; canōes suprascriptos faciēs qnq; eūones. s. flebotomiā. lenitiōez ventris. puocationē vrine. puocationez sudoris. puocationez vomitus euacuet aut euacuare ītendat mās cōes aut materias ꝑprias febriū humoraliū. ¶ Et argr ꝓmo q; euacuet mās ꝑprias. Nā faciens flebotomiā iux̄ ꝓmū canonē si febris fuerit sinocha euacuat ⁊ itēdit eūare sanguinem q; est mā febris ꝓpa. Silr in alys febrib⁹ nō pendentib⁹ a sanguine cū faciat flebotomiā ītēdit eūare cuz sanguīe būorē facientē febrez. Cui⁹ signū. qz iuxta determinata superi⁹ de ītentōe Aui. nō faceret flomiā nisi humor faciens febrez esset mixt⁹ cū sanguīe apt⁹ cū eo simr euacuari. ¶ Scōo cū lenit vētrē cū puocat vomitū multoties euacuat mās ꝓpas q̄ q̄nq; ꝑcipitanr in ꝓn⁹ ad stomacū ⁊ itestina. ⁊ qz vtile est ipsas eūare dz itendere iparuz eūonē. ¶ Et cōfirmat. qz freq̄nter chilus ⁊ būiditates corrupte exītes in stō ⁊ in itestinis cū putrēt faciunt febrē putri. Eaz itaq; eūo est cūo mārū. ꝑpriaz febriuz. ¶ Tertio aliq̄ ꝛrigit aquositatē sāguis aptā cū puocatiōe vrie educi eē cām cōiūcta febris putride. q̄ ꝛc. ¶ Et cōfirmat. qz freq̄nter cū aq̄sitate illa admiscent būores q; sūt mā ꝓpa febris. ⁊ sic illi būores ⁊ aquositas cū medicina puocāte educunt. ¶ Ultimo cū medicīa sudatiua educit freq̄nter cā ꝓiuncta febris: vt ꝑz in iterpolatis. ⁊ ēt in alys. quaz paroxismi cuz sudore terminant.

In oppositum argr de ītentiōe Auic. in hoc cap⁰ illo. §. Et cum administraueris cāz. ꝓdictos. vbi manifeste ostendit bꝫ eūones nō eē ordinatas ad eūonē mārū ꝑpriarū. ¶ Et cōfirmat. qz in

ꝑn⁹ nōdū digesta mā nō debēt educi māe ꝓpe febris. ꝓterea ꝓ lenitōe vētris dicit sibi clisteria magis dilecta. Et certū est clisteria saltē lenitiua nō eūare cām añtez q̄ est in venis. neq; cōiunctā q̄ ē in ambitu toti⁹. ¶ P. euacuantia mās ꝓpas p vrinā ⁊ sudorem a ꝑn⁹ nō ꝛcedunt: imo nō ꝛcedunt nisi mā ꝓpa ꝺdigesta ⁊ euacuata.

Pro solutione ꝓmittendū ꝓmo q; ꝓ mās febriū nō itelligim⁹ fumos aut vapores q̄stūcūq; sint cā ꝓiūcta febris. ⁊ q̄uis p suprascriptas eūones possint educi: ⁊ medic⁹ ītendat ipsoꝝ eūonez. sed mām febris itelligim⁹ būores chilū feces ⁊ silres res corpulentas q̄ ꝑūt viū cōphendi potētes facere febres aut ipsas fouere aut agere. Et sunt duplices. q̄dā ꝑprie. q̄dā cōes. Proprie sunt añcedētes ⁊ cōiūcte. Cā cōiuncta febris est a cui⁹ calefacto esse imediate pēdet febris. Sed cā añs est q̄ est notabilr ꝺsposita vt acgrat calefactū eē ⁊ fiat cā cōiuncta febris. ¶ Et ex his ꝛferr q; semp ē cā añs febris q̄cūq; sit feb. eo q; semp est cā añs febris añq̄ sit cā cōiuncta febris. ⁊ nō pōt esse febris nisi sit cā cōiuncta ei⁹ loquēdo semp de febrib⁹ būoralib⁹. Materie aūt cōes sūt duplices. nā q̄dā sunt nēcie in oīb⁹ febrib⁹ saltez putridis repte. q̄dā cōtingēter. ¶ Prime sūt triplices. s. feces ⁊ q̄dā viscositates q̄ in stō: ⁊ in itestinis cōtinent. ⁊ ꝼm plīmū supfluitates ꝓme digōnis q̄ in febribus putridis inflāmanr ⁊ iflāmate euaporātes ad coz fouēt ⁊ augent febrez ⁊ iuuāt ad cozruptionē digōnū. ¶ Scōe sūt aquositates serose q̄ gñanr in scōa digōne ⁊ gñate transeunt ꝓmixte cū alys būorib⁹ ad venas. hę ēt p actionez calitatis febrilis ⁊ vapores putridi secū ꝓmixti iflāmantur: ⁊ ēt multiplicanr per viā cuiusdā liq̄factiōis p quaz separaī ꝑs aquosioꝝ a massa sanguinea: ⁊ iflāmate ⁊ multiplicate fouēt ⁊ augent febrē q̄uis nō sint mā ꝓpria febris añs aut cōiuncta. ¶ Tertie sūt supfluitates q̄ reserantur in tertia ⁊ q̄rta digōne. nec nō vapores q ex actione calitatis febrilis elenanr a materijs nō putrētibus et spargunr in ambitu toti⁹. ⁊ aliq̄ cōdēsati circa cutiz sub forma sudoris educunr. Vapores āt putridi siue vadāt ad coz siue ad reliq̄ mēbra numeranr inter cās cōiūctas febris putride. ls oppositū senserit Gentilis in hac qōne. nō volens q; aliq; vapores putridi sint cā febris nisi qui reperiunr in cozde. de hoc tñ dictū est superi⁹ in ꝓ caplo bui⁹ ꝓme sen. q̄stū ē opꝑtunū. ⁊ ēt in qōne de maioritate morbi. ⁊ he māe ꝼm plīmū nō sunt cā añs neq; cōiuncta febriū: ls q̄nq; febrez foueant ⁊ augeāt. ¶ Materie aūt cōes q̄ nō nēcio: sed cōtingēter in febribus reperiuntur sunt sic̄ sanguis q aliq̄ peccās q̄stitate aut qualitate exīstēs in venis cū būorib⁹ faciēt̄ib⁹ febrez ꝓmixt⁹ aggraat vtutez ꝓhibet māe ꝓpe digōnē. ⁊ cuz iflāmat fouet ⁊ auget febrez. ls. n. nō sit mā ꝓpa febris: pōt tñ cōiungi cū mā ꝓpa febris ⁊ facere nocumēta de qbus statiz. ⁊ bi aliq̄ ꝑcipitanr ad stōm ⁊ ad intestina. aliq̄ cum vrina. aliq̄ cū sudore expellunr a nā stimulata sua multitudie aut malitia. Et hoz euacuatio est eūo māe cōis accidentaliter reperte in febrientibus que nō dz dici minoratio ꝓprie. sed apud arabes dicīt exiccatio.

His premissis sit hec ꝓma ꝛclo. Medicus euacuans ꝼm canones ꝓdictos q̄uz euacuat mām ꝓpriā febris. ⁊ cū hoc frequēter ei⁹ eūonē intēdit. Ista ꝺnem ꝓbant rōnes facte ante oppositum.

¶ Scōa cōclusio. itentio Aui. nō fuit p hos canones ꝓncipaliter docere euacuare mām ꝓpriaz febris būoralis: sed mās cōes. ¶ Ex qua sequit̄ q; medic⁹ operās ꝼm ītentionem hoz canonū nō op; q; euacuet materiā ꝓpriam febris. cōclusio ꝑz discurrēdo. Nā in ꝓmo canone de flebotomia cōstat q; sanguine abūdante cū humore q facit febrez docet flebotomare nō obstante q; sanguis ꝓ tūc

non sit mã ꝓpria febris. Nõ aũt dixit esse faciẽdũ si bũor qui vicit fuerit sanguis est positũ icidẽter. Nã infra in hoc capło ponet canonem in vsu flõmie qñ est itẽsio sanguis.

Silr ps de lenitiuo in quo magis diligit clistere cõis iuuamẽti: ꝙ nõ vtplũmũ non eũat mã ꝓpria. Idẽ vr de ꝓuocatione vrine ꝛ sudoris: qz infra ꝓcipiet in ꝑticularib⁹ caplis non eẽ ꝓuocãdũ nisi pacificata mã ꝓprie qñ logr de ꝓuocatione per quã mã ꝓꝑa eũar. Et idẽ appet de vomitu qz nõ ꝓcipit educi mãm ꝓpriã. Iz q̃cũq; ad stõm ꝓcipitar. Et argumenta reliqua adducta post oppositum ad huius conclusionis faciunt confirmationem.

Ad argumenta añ oppositũ rñdeꝛ oĩa illa cõcludere ꝙ medic⁹ aliq̃n in ꝑn⁹ eũat ꝛ itẽdit euacuare mãm ꝓpriã febris. Sed dr ꝙ itentio ꝓncipalis boꝛ canonũ nõ est eũare mãm ꝓpriã febris: sed ꝓncipalis itẽtio est eũare materias cões quaꝛ alique de necessitate aliq̃ ꝛtingẽter i febrib⁹ humoralib⁹ repiũr.

Cõtra determinata añ ꝓtiq̃one argr. segr ꝙ i effimerãte ꝛ etbico medic⁹ deberet facere bꝺ eũatões. ſ. lenitionẽ vẽtris: ꝓuocationẽ vrine: ꝛ ꝓuocationẽ sudoris cũ in eis repiant ſupfluitates prime scõe ꝛ 3ᵉ digõnis: necnon vapores ab hũoribꝰ nõ putrẽtib⁹ ex actõe calozis febrilis eleuati idigẽtes trãspiratõe. Rñdet ꝙ ceteris paribꝰ nõ repiunr in eis tot ꝛ tãte supfluitates nec sic ifecte ꝑp defectũ vaporũ putridoꝛ ꝙ repiunr in febriẽte putride. Scõo dr ꝙ dato ꝙ repirenr: medic⁹ nõ ita tute põt facere bꝺ eũationes in febuentib⁹ etbice aut effimere timore exiccatõis corpis. vñ si lenit: lenit cũ ifrigidãtib⁹ ꝛ humectãtib⁹ pauce abstersionis ꝛ attractõis: siẽ cuz clisterib⁹ factis ex lacte ꝛ silib⁹. Et mlto minꝰ audet ꝓuocare vrinã ꝛ sudorẽ tiore exiccatõis.

Secundo contra determiationẽ argr. ꝑbãdo ꝙ itẽtio boꝛ canonũ sit educere mãs ꝑꝑas. quia pro lenitiuo exhibet Aui. mãna ꝛ sirupũ violatũ que eligũt colerã. vt Mesue i ca⁰ de mãna. ꝛ viola. ꝓuocatio ꝓradicẽ apy appropar hũoribus fridis: siẽ ꝓuocatio cuz semib⁹ cõib⁹ fridis appropar hũoribꝰ calis. Ad ꝓmũ dr. ꝙ lz electiue euacuẽt hũorẽ colicum. vtr tñ sua electiua est ita modica ꝛ vt⁹ sua lenitiua est tãta vt potiꝰ operr leniẽdo q̃ eligẽdo. Et cũ hoc si aliqd operr eligẽdo id faciũt sine ingetudie ꝛ molestia. vñ tute sicut ꝛ cassia ꝛcedi pũt ẽt in notabili q̃titate. ꝓncipalr tñ ex boꝛ admistratõe itẽdimus lenitionẽ ꝛ supfluitatũ cõmuniũ ꝛ materieꝛ eductionez. Ad zᵐ dr. ꝙ lz diuersis ꝓuocãtib⁹ vtẽduz sit in diuersis materys: vtputa in calis decoctõe aut emulsione seminũ cõiũ fridoꝛ: in fridis decoctõe radicũ apy ꝛ silũ. Hãñ nõ facimꝰ vt itẽdam⁹ cũ bis ꝓuocãtib⁹ eligere mãs ꝑꝑas: ſz radicẽ apy ꝛ silia notabilr cala vitanr in febrib⁹ calis timore iflãmatõis que ꝛcedũtur in frigidis: tum rõne ꝓuocatõis: tum rõne digestionis ꝛ ex simili causa vtimur frigidis in febribus calidis.

Utrum autem sicut repiunr medicine solutiue eligẽtes ꝓpriũ hũorẽ vt scamonea colerã: turbitb flegma: ita repiũr medicie vriatiue eligentes ꝓpriũ hũorẽ: est dubiũ nõdũ. vt dicit Hẽtilis ab auctozib⁹ discussum. Credẽdũ tñ est ꝙ sic. Nã assaꝛ ꝑpetate respiciẽs flegma ꝛ colerã nõbilr diureticũ visitius oz eũare ꝑ vias vrine hos hũores q̃ meliaz ad quã nõ est eis ꝑpetus. Et ꝛfirmar. qz medicine ꝑpetate sua eligẽtes euacuãt hũores q̃s eligũt ipos ad se trahẽdo: deide a ꝑsentia humoꝛ ꝛ medicine nã stimulata ipsos eũat ꝑ regionẽ magis aptã illi eũatõi. sed medicie diuretice petunr vias vrine: q̃ ipse aliq̃ ꝛpe in illis vys debẽt ad se trahere humores quos respiciũt: ꝛ sic nã illis humozibus ꝛ medicina stimulata illos per vias vrie eũabit. Et ꝛfirmar. qz in paratis ad vrine ꝓuocationẽ medicie solutiue frequẽter ꝓuocant vrinã ꝛ vẽtrẽ nõ soluũt. Sic mihi accidit cũ dedissem pillulas aggregatiuas spectabili legũ doctori domino Christoforo de cãpo causa soluẽdi vẽtrẽ: multotiẽs cũ magno dolore vrinã ꝓuocauerũt nihil soluẽtes. P. de itẽtione Aui. ⁊ canone multũ scamonee exhibitũ euacuat ꝑ vrinã. Paruz aũt aut i q̃titate moderata exhibitũ soluit vẽtrẽ. Est tñ credẽdũ eam ꝑ regionẽ illã esse magis ꝓuocatiuã colere q̃s flegmatis vel melic. Et ex his inferr ꝙ si misceremus medicinã eligẽdi aliqũe humorẽ gẽũq; sit ille in pauca q̃titate cũ medicia multũ diuretica ille hũores per vias vriales educerer: sicut si miscerem⁹ turbith aut colocyntidã cũ cantaridib⁹. Et ꝛfirmar de itẽtiõe Aui. in ca⁰ de cura singult⁹. vbi dicit ad lras. Et iam laudati sũt trocisci hꝺ. Ꝛ. costi. croci. rosaꝛ recẽtiũ. masticis spice. oiuz añ. 4. aureos: assari aureos duos: aloes: opy: amboꝛ añ. aureũ. i. ꝛficiant cũ succo ꝓsily: exhibeat ex eis medicatas aurei ꝓsiliũ ꝛ opiũ stupefaciũt: spica ꝛfortat ꝛ resoluit: assaꝛ iclinat humiditates ad ptes vie vrine ꝛ educit eas ꝑ eã. Aloes iclinat eas ad viaz fecis ꝛ extrahit eas ex ea. Ecce ꝙ parificat assaꝛ ꝛ aloez iducẽdo humiditates que faciũt singultũ: aloes in educẽdo ꝑ vias secessus: assarum ꝑ viaz vrine. educit ꝗ eligẽdo. Datis itaq; ex ꝓdictis rõnib⁹ ꝛstat ꝙ sicut repir medicina solutiua eligẽs determinatos humores quos euacuat per viã secessus: ita repitur medicina vrinatiua eligẽs determiatos humores q̃s euacuat per viam vrine. Ultimo vt bi canones ꝑpter iuuenes ponanr i ꝓctica. Cũ tu supuenis febriẽti febre putrida ꝛ videris in ꝓma die necessitatẽ flõmie: flõma eadem die vel q̃s citius potes: expectãdo tñ horã quietiorẽ nisi fuerit ex pestilẽtialib⁹: aut silib⁹ que nõ dant idutias: nam in his calib⁹ oz ea hora qua occurris flõmare. Sz añ flõmiã regulr opando ꝓmitte lenitionẽ vẽtris si oportuerit cũ cristeri lenitiuo si supfluitates ꝓme digestionis non cõtineanr nisi in itestis grossis. Si vo ꝛtineanr in stõ: aut in itestis gracilib⁹: qõ cognosces: qz vides egrũ nauseantẽ ꝛ sentiẽtẽ extẽsionẽ supra ymbilicũ: meliꝰ exhibere lenitiuum per os. postea sequẽti die: aut q̃s citius potes fac flobotomiã. Deide post flobotomiã fac etiã iterũ lenitionez vẽtris die sequẽti si non sit lenis. sed ꝼm plũmum sufficiet clistere: aut forte sufficiet sirupus acetosus: ꝛ aqua ordei: aut vtrũq; ꝓmittẽdo sirupũ acetosum per duas hozas añ aquam ordei debite calam. Et iam ꝼm plũmũ trãsiuerũt tres dies ꝛ opar⁹ es cum duob⁹ cañ. Et cũ secũdo sibi exhibuisti sirupũ acetosum: aut aquam ordei iam lenisti ꝛ digerere icepisti. Et iam opus est vt q̃rta die: aut q̃s citi⁹ potes operis cum tertio canone ꝓuocando ꝛ potẽtius digerendo. dabis ꝗ sirupũ acetosum simpliciz cum emulsione lactis seminũ cõiuz fridoꝛ: ꝼm ꝙ melius tibi videbit inspecta quãtitate calozis febrilis. Nec tñ obliuiscẽris in toto cure ꝓcessu lenificatõis vẽtris cum cristeri: aut saltem cuz suppositorio si ꝓnte sua non fuerit lenis. Postea aperies pozos exhibẽdo aliquod sudatiuũ ꝛ ipium pãnis coopiendo eligendo horã in qua magis est aptus sudare. Sudatoriũ sit simul materie digestiuuz sicut aqua ordei notabilr cala cũ pauco vini subtilis ꝛ ꝓcipiẽdo somnum. hoc enĩ magis gratũ est egro ꝛ magis ꝓficuum q̃s vngere cum oleo camomelino ꝛ silib⁹: ꝛ iam opar⁹ es cũ quatuor cañ. Et quocũq; tpe vides egrũ nauseantẽ siue añ flõmiã siue post: siue ẽt non facta flõmia exhibe sirupũ acetosuz cũ aqua tepida ꝛ cũ ipositoe pẽne aut digitoꝛ in oze pcurres vomitũ. hoc tñ fac nisi habuerit cibũ in stõ quẽ oporteat retinere ꝛ nisi multotiẽs euomuisset: ꝛ esset dubiũ ne stomac⁹ suus fieret cloaca supfluitatũ. Et hoc mõ rect⁹ est eger tuus cũ gnq; cañ. supꝛscriptis. Et bi canones Ꝺ mõ exequẽdi sunt cura regulari. Nã cura coacta in gnq; casibus q̃ inferius ponenr in hoc capło oz incipe a medicina

Ꝺ

Tractatus

eligente materiam propriam.

¶ Et phibe eū a somno in pncipio febriū, ppie quādo est horripilatio: aut frigus ⁊ rigor: qñ plongatur super eum frigus ⁊ rigor: ipsa nāq; exprimūt materias si fuerit euntes ad quedam viscera ⁊ phibent digestionem humoꝝ. Apō decliationem ꝓo est inuatiuus valde ⁊ fortaſ se non nocet apud statum.

¶ Dic est nonus canō ⁊ est de somno qui qñq; iuuat: qñq; nocet in febrib⁹. Et dicit ꝯtuor. ¶ Primum q̄ tu medice debes phibere febrē būotali a somno i pn⁹. ſ. pticulari. ¶ Scōm. q̄ ppie. i. marie debes ipm phibere qñ est horripilatio: aut frig⁹: aut rigor: aut hec oia. Et assignat tres cās. Prima: qñ p somnū plongaſ supra eū. ſ. egrū frigus rigor aut horripilatio. q̄ somn⁹ nō pmittit calm occupare mās ⁊ expādi qua expāsione ⁊ occupatōe cessant hō tipi. Secūdo. q̄ ipsa. ſ. frig⁹ ⁊ rigor ⁊ horripilatio exprimūt mās si fuerit euntes ad q̄dā viscera. i. faciūt q̄ māe q̄ sunt pne ad fluendū ad aliq̄ mēbꝝ itrinsecū: sicut epar stōus ⁊ silia citius ⁊ in maiori q̄titate fluāt ad ipm sine apantes sine nō. Nā ista sunt cā mot⁹ sanguis ⁊ spūs ad iteriora: ⁊ p ons et aliaꝝ māeꝝ. Tertia cā. quia ista phibēt digōnem humoꝝ. nō pmittūt. n. calm expādi in mā: imo suffocāt illud sub ea. ¶ Tertiū ocñ q̄ somnus in decliatōe est valde inuatiuus. ¶ Quartū apud statū forte nō nocet.

Pro declaratione but⁹ cāonis dubitaſ. vtꝝ sit somn⁹ phibēdus i pn⁹ tipio pticulari febriū humoraliū: ⁊ ꝑpe cuꝝ sunt frigus rigor ⁊ horripilatio. ¶ Negatiue arguiſ. nā somn⁹ in pn⁹ pticulari multoties fit ⁊ nō nocet: q̄ nō est phibendus. assumptū est Aui. secunda huius. caplo de signis sumptis ex pte somni ⁊ vigilie. ¶ Scōo. i somno vigorant oēs vrtutes nāles. ⁊ p ons vigoraſ digestio ciboꝝ ⁊ humoꝝ. sed hec ꝙueniunt in pn⁹ febriū: q̄ somn⁹ nō est phibēdus. ꝛꝛ ons: ⁊ assūptū est Aui. secūda pmi. caplo de bis que ꝙueniūt ex somno. ¶ Tertio. in fortī rigore Aui. ꝓuocat somnū cuꝝ opio ifra. in caplo de regimīe rigoris. q̄re ⁊c. ¶ Ex quo segtur q̄ pp somnū nō plongaſ. ꝛ pmā cāꝝ hic ab Aui. assignatā. ¶ Quarto. somn⁹ phibet motū māe ad viscera. ꝛ secūdā cām Aui. quare ⁊c. aſis. pbaſ. q̄ de intēctione Aui. loco allegato. Sōnus oēs fortes phibet eūatōes excepto sudore q̄ ꝓuocat: ⁊ p ons potius mouet exterius q̄ interius ad viscera. ¶ Quito. somnus vnit calorē iterius per quez digestio fortificaſ. ergo non phibet digestionem: sed iuuat ꝛ tertiā cām. ¶ In oppositꝝ est hic Aui. ⁊ Hal. z⁹ affozismoꝝ. ⁊ Rasis. 16. ptinētis: ca⁹ de bis q̄ sequunt febres.

Pro solutione dubꝝ notabo aliq̄. deide ponaz ones rōnis ad q̄sitū. Dic obmitto q̄ditatē somni ⁊ multa alia huic ꝓposito non necessaria. Nam de his expediti sumus sup nono Almansoris. ca⁹ de subet. ¶ Notādū tñ q̄ in pn⁹ somni sanguis ⁊ spūs trahunt de exteriozib⁹ ad iteriora. trahūt. n. de ex venas ad itra venas: ⁊ de puis venis ad magnas: ⁊ tandē ad mēbra nobilia: sicut sunt cor epar ⁊ cerebꝝ: ⁊ reliq̄ mēbra sibi ꝓpinq̄: ⁊ cū spiritib⁹ trahunt ad eadē loca vapores secū pmixti per viā sequele: ⁊ cuꝝ sanguīe trahunt alq̄ hūores sibi pmixti. ¶ Propterea z⁹ pmi. exteriozib⁹ ifridatis plūbus indigemus coopimētis in somno q̄ in vigilia: q̄ in vigilia fit mot⁹ opposit⁹. ¶ Hāc etiā attractionē ad iteriora opaſ alia sentiēs mozdicationē mēbroꝝ sensibiliuꝝ in pn⁹ poxismoꝝ vt cor nocumēto succurrat: ꝓpter quē motuꝝ ad iteriora seq̄ntē taz somnū q̄ rigorē māe maligne simſ cū vaporib⁹ fluis que deberēt expādi exterius mouent interius ad mēbra nobilia: ⁊ sic necesse est paroxismū plon

De cura

gari fm oīa sua tpa ⁊ z⁹ materias motas iterius mlto magis ledere mēbra nobilia ⁊ digōnē humoꝝ ipediri calore nāli sub ipsis suffocato. ¶ Notāduꝝ z⁹ q̄ lz somnus nālis in vniēdo calorē iteri⁹ deducto ipedimento oēs fortificet opatōes nāles: multoties tñ accidit per motuꝝ māe male iterius sua multitudine suffocantis: aut sua malignitate corrūpētis spūs opatōes nāles ipediri. Et multotiens ipe vnit⁹ iterius iuenit mām malā ipsaz calefaciēdo agitat dilatat ⁊ vapores malignos eleuādo nocet mēbris nobilib⁹ eoꝝ ipediēs opationē. ¶ Notādū tertio. q̄ lz somnus sit valde silūs geti: ⁊ faciat corpus gescere a motu volūtario: ⁊ per hoc hz motū humoꝝ cōpescere: nō tñ facit eoꝝ omnimodā quietē: imo in pncipio sui q̄ñ sanguis ⁊ spūs mouentur iteri⁹: mouenť ēt alq̄ hūores ⁊ vapores secū. ſ. cuꝝ sanguine ⁊ spū pmixti. postea spūs iterius fortificati mouent mās bonas nutrimētales ad extra ⁊ diuidūt i mēbra corporis. ad quē motum segtur vlterius exuberatio sudoris. Propterea. si somnus iuenit in pn⁹ sui motuꝝ aliquarum materierum interius ipsum fortificat ⁊ auger. Propterea dixit Aui. q̄ exprimit mās si fuerint euntes ad q̄dā viscera siue ad ipsa apostemādū siue alr oppriмēdū absq; apāte. lz ex parte qua facit corpis getē a motib⁹ voluntarys sit aptus getare humores: cū tñ iuenit motū alicuius humoris ad interiora in sui pn⁹ ipsum fortificat. Silr cuꝝ iuenit mās cū expandiť extra eas mouet exterius freq̄nter ipas euacuans cum sudore.

Cōtra, sequitur q̄ somn⁹ in sui pncip⁹ deberet facere vomitū ⁊ fluxū ventris cū moueat mās ab ex ad itraꝝsus regiones illas. Aut saltē segť q̄ in sui pn⁹ nō deberet ipsos sistere. ꝛ̄ contra expientiā. ¶ Et ꝛ̄firmaſ: q̄ in fine somni cū expandunť māe ad ex sudor ꝓuocaſ materys motis a cētro ad circūferētias. ¶ P̄ segť q̄ inchoāte somno sudor ichoat⁹ tpe vigilie: aut de primo ichoādus magis exuberet in pn⁹ fōni. ¶ Ad pmū negeť id ad q̄ deducť: cuꝝ sanguis ⁊ spūs ⁊ quecūq; alie materie mouenť ad mēbra pncipalia fm plurimum eoꝝ nō ad stōm ⁊ itestina nisi fm modicū eoꝝ ⁊ sic in sui pncipio somnus non est causa vomit⁹ neq; fluxus vētris in mobilitādo mās que sunt prime stō aut itestinis: aut in eis otinenť ⁊ minuēdo acuitatē sensus itesti noꝝ ⁊ stomaci. phibet vomitū ⁊ fluxū vētris: non tñ sicut in fine somni: cuꝝ māe moueanť ex ⁊ sicut somnus aliās mās mouet iterius in sui pn⁹ aliās mouet exterius i fine siue i pcessu ei⁹: aliās que sūt circa mobilia: nō tñ pncipalia: aut sunt i eis imobilitat: ⁊ sic rōne huius sistit vomitū ⁊ fluxū ⁊ oēs alias eūationes ꝑter sudorē: tā in pn⁹ q̄ in fine. ¶ P̄. minuēdo sensum debilitat ⁊ tunc expulsiuā que irritaſ a pūtia māe: ꝛaz in fine q̄ i pn⁹. ¶ Et ex his pz solo ad ꝛfirmationē. ¶ Ad scdam rōnez rndeť q̄ aliq̄ sudor ichoat in vigilia: aut de primo inchoādus sistit ⁊ phibeť in pn⁹ somni. ⁊ non semp: cū alique materie sudorales sint ita prime pozis vt non possint ꝙuerti iterius: imo agitate in motu sanguis ⁊ spūs ad iteriora amplius fluunt per poros cutis per quos inceperāt fluere. ¶ Notāduꝝ ārto. q̄ somnus obtūdit oēs sensus exteriozes: nō solū q̄ ab ipoꝝ instrumētis retrahat spūs aſal: aut ipm retineat iteri⁹. lz q̄ reddit ipoꝝ subam turbidā. vt sentit Aui. z⁹ pmi. ca⁹ de bis que ꝙueniūt ex sōno. Et iō per ipm sensatōes ⁊ motus impficiunť ipediunť ⁊ obtundunť. vñ q̄uis mēbra e exteriora ifrigidenť ⁊ adsit in eis humoꝝ mozdicatio in pncipio poxismi. ꝓuocato tñ somno sensus ifridatōis ⁊ mozdicationis remouet: aut obtundiť: ⁊ sic rigor qui p has sensationes segtur remouet. ¶ Ex quo appet q̄ rigēs in pn⁹ poxismi aliq̄ mō iuuaſ somno. q̄ phibeť sensatio rei irritantis ad rigorē: ⁊ sic cessat rigor. Aliq̄ ēt mō noceť somno pro q̄sto māeꝝ cita sparsio ⁊ ptialis resolō ipediť ⁊ mem-

Nota.

brox calefactio/Et iō cum dicit Aui.in lra q̄ p somnuz p longaz supra febriēte rigoz ⁊ frigus non dz intelligi ppzie de rigore.qz iste p somnū remouet:sz itelligēdū est de cā faciēte rigorē que est humor.bō.n.sparsio subtiliatio ⁊ resolo ipediē:⁊ ītter mēbroz exterioz calefactio/¶ Notandū qnto.q̄ lz in p̄ncipijs poxismoz ꝑticulariū mā moueaz ad exteriora.mouet tñ motu ꝓcatiuo caloris nālis ꝓ qz pp horribilitatē māei ⁊ nocumētū qō impmit in mēbra calor ꝓsumdaz ⁊ submergiē.Scōo.qz vapores in p̄n°a mā eleuati sunt hūidi crudi grossi spūuz ⁊ caloris mēbroruz extinctiui:fiē supi° p silitudinē dcm est de vaporib° lignoz viridiū q extinguūt puū ignē ⁊ ꝓcāt.Uerūtñ nō oēs dispōnes p̄ncipioz in ꝓcādo sunt eq̄les:imo fm varietatem māez i multitudie paucitate ⁊ subtilitate digestione ⁊ cruditate ⁊ celeritate mot° ⁊ tarditate:⁊ fm varietatē dispōnis patiētis membroz sup que ferē talis mā fiūt multe varietates i p̄ncipijs ꝑticularib°:⁊ mlto maiores ⁊ maioz ꝓcatio:cuz ad sunt in p̄ncipijs frigus ⁊ rigoz ac horripilatio ⁊ maxime qñ istis somn° iūgit.oio.n.hec q̄tuoz.f. māe horribilitas.2° vapores grossi ab ipsa eleuati.3° frig° rigoz ⁊ horripilatio.4° somn° subtil° occurrūt ad caloris innati ꝓcationē iuxta paroxismantis tardam inflāmationem ⁊ resolutionem ⁊ mēbroz tardā calefactionē.

Ex quibus appet solo ad q̄stū in his ānib°.⁊ ꝓpria. semp somn° in p̄n°ꝑticulari est apt° facere notabile nocumētū.Ꝺ ꝓz ex hoc vltio notato.adiuuat eni ad caloris ꝓcationē.tardat māe poxismantis resolonem ⁊ mēbroz debitā calefactionē.q̄re cū poxismus debeat termiari p māe poxismātis resolonez:op° est ipm pp somnū plōgari.¶ Scōa ꝺ.fm plūmū sōn° in p̄n°ꝑticulari est magis apt° obesse q̄ pdesse.pbaē.nā semp faē nōbile nocumētū ex p̄cedēti cōne:rarissime aūt facit nōbile iuuamētū nisi cū rigoz est ita itēsus ⁊ lōgus vt ipediret anbelitus pp nocumētū in lacertis pectoris:⁊ eēt dubiū de egri suffocatōe.Aut qñ vt° ex nimia cussiōe ꝑter modū resolueret.hec aūt raro eueniūt.¶ Ex gb° legē conclusio rñsiua ad quesitū q̄ fm plurimum est somnus prohibendus in p̄ncipio particulari febrium humoralium.

His sic determinatis supest vt rñdeamus ad arg^a añ opp^m. Ad p̄mū qō est auctas Aui.2° q̄rti.ca°allato. In p̄n°vo eius.s. poxismi multotiēs fit somn° ⁊ nō nocet.exponiē ⁊ non nocet.i.nō est signū magni nocumēti cōpat° ad somnū factū in statu de quo pax añ locut° est cū dixit:⁊ B totū in statu poxismoz febris est deteri°.s.p viā signi.lz eō p viā cause somn° sit deterioz i p̄n° q̄ in statu/¶ Ad 2^m rñdet negādo q̄ vtutes ⁊ opatōes nāles vigorent i sōno in p̄n° poxismi. qz lz rōne vnionis spirituū deberēt vigorari:tñ plus debilitaē ex delatōe māe ꝓpax ad mēbra nobilia q̄ delatio fit pp sōnū in p̄ncipio poxismi.¶ Ad 3^m dō.q̄ somn° ē ꝓuocādus i p̄ncipio poxismi aliq̄n pp accūtia fortia seq̄ntia fortē ⁊ diuturnuz rigorē de gb° dcm est.Et dō q̄ rigoz tūc nō plōgaē pp sensus obtusionē:lz adsit būoz q̄ de se ē cā rigoris.⁊ i his casib° poti° eligiē poxismi plōgatio q̄ nimia vtutis dissolutio ⁊ forte moz.¶ Ad reliq̄ duo argumenta patet solutio ex dictis in questione.

Secundum dubiuz. Utr sōn° sit iuuatiu° apud statuz ⁊ declinationē ꝑticulaē.Et arguiē q̄ nō.qz tā i statu q̄ in declinatione trahunt vapores ⁊ māe iteri° vtus mēbra nobilia ⁊ ꝓhibet ipoz resolo:⁊ sic poxism° plōgaē.q̄ ñ ē iuuatiuus. sz ꝓna.⁊ assumptū ꝓz scōa affozismoz.cōmēto ꝑ:⁊ ex ōter minatis in p̄cedēti cōne.¶ Et ꝓfirmaē.qz in statu vapores:⁊ mā sunt vltio inflāmati ⁊ in maiozi q̄titate q̄ in alio tpe.qz alr non eēt stat°.q̄ uersi iteri° pp sōnū sunt magis apti obesse q̄ i aliq̄ tpe.¶ Et ꝓfirmaē.qz tūc vt° est debilioz q̄ in p̄cedētib° tpib°:q̄ magis est apta succūbere ex cōuersiōe māe ⁊ vapoz ad mēbra nobilia.¶ Scōo nocumētū ex sōno ē pniciosius in decliatōe q̄ in statu:⁊ i statu q̄ in augmēto.q̄ qō falsa ꝑ pte affirmatiua.tz ꝓna.⁊ assūptum colligi pōt ex dictis Hal.2° aforismoz cōmēto ꝑ.

¶ In opp^m est Aui.in pte pūti.apud declinationē ē iuuatiuus valde.⁊ fortasse nō nocet apud statū.

Pro solutione huius notādū ꝑ.in decliatōe ꝑticulari poxismi deductis alys mā ⁊ fumi sunt paucificati subtiliati vius extrema transmissi lōge a fonte caloris p maiozi pte:q̄re difficulter trahunt.⁊ si retrahunt min° sunt ꝓcatiui pp paucitatem ⁊ subtiliationē:qz spūs sunt resoluti i tpib° p̄cedētib°.vtus est debilis:⁊ idiget refocillatōe.ꝓuocato q̄ sōno spūs iterius retrahunt ad mēbra nobilia:⁊ ibi vniunt ⁊ ꝓfortant qz nō ꝓcant a multitudie vapoz secū tractoz:fiē in ptibus p̄cedētib°:vñ vt° fortificata illud pax q̄ō supest it° de vaporib° ⁊ humoribus supat:⁊ cū sparsione nutrimēti parū post expellit ex:⁊ cū hoc fortificatis vtutib° nālib° fit humoz digestio ⁊ spirituū ⁊ regiatio/¶ Ex gbus ꝑz.q̄ sine notabili nocumēto in decliatōe ꝑticulari merito dispōnis poxismi:⁊ sue p̄pe māe alys deductis somn° est apt° multū iuuare/Cōtingit tñ aliq̄n pp malignitatē materie cui° ois pua ꝑs retracta multū nocet:sic i mā antracis ⁊ silib°. pp aliquā latētē māz q̄ agitaē a calore fortificato i somno in declinatione fiat nocumētum.Et silr ex alys poxismis cōplicatis:aut ex erroze regimis:sz merito dispōnis declinationis scb.putride sōn° est apt° multū ꝓferre ⁊ paz obesse/¶ Notādū scōo q̄ sōn° in statu poxismi est fere eq̄lr idōneus ad iuuādū ⁊ nocēdū:qō pōt declarari tā ex pte causē impmētis.s.vapoz ⁊ humoz q̄ ex pte corpis patiētis. Mā stat° ꝑticularis i sua q̄ditate icludit vltimatā calitatē q̄ possit eē in poxismo. Hec aūt vltiata calitas pōt esse pp maiorē multitudinē vapoz cuz magna q̄titate materie refuate vsq; ad statū.Et pōt eē et pp valde itēsam calitatē vapoz ⁊ materie.dato q̄ vapores ⁊ materie sint paucificate notabilr tpe stat°.vtrūq;.n.freq̄nter ꝓtigit:lz semp sit neciū merito stat° poxismi materiā ⁊ vapores eē caliores q̄ antea.Et tūc māifestū ē:qñ sūt paucificati vapores ⁊ materia notabilr:lz sint caliores nōbili° q̄ añ magis pdesse sōnū q̄ obesse.cū tūc p magnā coz subtilitatē seq̄ntē coz itēsam calitatē sint valde apti trāspiratōi.⁊ eo magis:qz pozi corpis sūt tūc mlt̄ dilatati.paucitas.n.⁊ cozū subtilitas cū pozoz dilatatōe faciūt ad cozū facilē trāspirationē ⁊ paucā cozū ꝓuersionē iterius pp somnuz/Eō qñ mlt̄ ō mā eēt refuatū i statu:⁊ vapores eēnt plūmi ⁊ grossi:sōn° in statu eēt magis aptus obesse q̄ pdesse.Silr hec eq̄lis idifferētia ad iuuādū ⁊ nocēdū pōt ꝓtigere ex parte corpis.sūt.n.q̄dā corpa pata exiccatōi ⁊ resoloni:sic corpa colerica ⁊ fillia būtia pozos latos ⁊ būozes subtiles paruz de būido:q̄rū vt° facile dissoluiē.⁊ istis sōn° tpe stat° mlto magis pdesset q̄ obesset/Eō sūt aliqua corpa būtia oppositas ꝓditōes mime aptā exiccatōi ⁊ būozū ⁊ spirituū dissolutōi.⁊ istis sōn° i statu magis obesset q̄ pdesset.Propter q̄ hāc fere eq̄lē idifferētia ad iuuādū ⁊ nocēdū Aui.locut° est sub ambiguo dicēs:⁊ fortasse non nocet apud statū.Et B.in cōmēto ꝑ.scōe pticule dixit:q̄ q̄q; iuuat in statu ⁊ i augmēto statui vicino:nō tñ dixit semp. In augmēto tñ lz possit iuuare ⁊ nocere est min° apt° ad iuuādū ⁊ magis ad nocēdū q̄ i statu. Eō in cōparatōe ad p̄m^m. ꝓpterea dixit Aui.fortasse nō nocet apud statū:p ly apud statū itelligendo augmētū ⁊ statū.p̄ma itaq; medietas augmēti magis attestat p̄ncipio quo ad iuuādū ⁊ nocēdū merito sōni.2° vo medietas magis attestat statui,/¶ Et ex his apparz q̄ deductis alys somn° est magis apt° nocere in p̄ncipio poxismi febris putride q̄ in alijs tpib° eiusdem poxismi. Et

scõo loco magis aptꝰ nocere in augmẽto. ꝛ 3ꝰ magis i statu ꝛ ẽrto minꝰ in decliatõe. Mã nocumẽtũ somni factũ i pncꝰ est maiꝰ itẽsiue ꝛ extẽsiue q̃s nocumẽtũ alicuꝰ alteriꝰ tpis alys paribꝰ: ꝛ scõo nocumẽtuz augmẽti: ꝛ sic de ceteris.

Et ex his ꝑz rñsio ad qõnẽ q̃ sõnꝰ vtplimũ est inuatiuus ꝛ pcedẽdus in decliatõe. Dixi autez fm plimũ ꝓpter cãs dictas in ꝓ notato. s. de mã venenosa q̃ rarissime ꝛtigit: sz in statu somnꝰ est fere eq̃lr idifferens ad iuuãdũ ꝛ nocẽdũ: sz i augmẽto freq̃nter est magis aptꝰ iuuare q̃s nocere freq̃ẽter. Eꝫ lz freq̃ntius sit aptꝰ magis nocere q̃s iuuare. in ꝓncipio aũt fm plimũ magis nocet q̃s iuuet: ꝛ rarissime est pcedẽdũ: sic̃ determinatũ est in ꝑma qõne. rarissime. n. accidũ t rigores illi fortissimi cogentes admistrationẽ sõni in ꝓncipio. adsunt raro mãe venenose phibẽtes ei admistrationẽ in declinatõe: i augmẽto autẽ ꝛ statu idicia sunt media. ꝓpterea dixit Auicẽ. fortasse nõ nocet apud statũ: vex medietas ꝑma augmenti magis attestaꝫ ꝓncipio: ꝛ secũda magis statui.

His ita determinatis supest vt rñdeamus ad rõnes adductas i oppꝰ. ¶ Ad ꝑmã dr̃. q̃ lz aliqd de vaporibꝰ ꝛ mã retrabatur ĩtra. ꝛ lz rõne bꝰ fiat aliqd nocumẽti B modicissimuz ẽ in cõpatõe ad iuuamẽtũ qõ segtur ex sõno de fortificatõe vtutis sequẽte vnionẽ spirituũ circa mẽbra nobilia: cũ tũc mã ꝛ vapores sint pauci ꝛ multũ subtiliati. ¶ Sz de somno in statu dcñ est ipz eẽ idrñtẽ ad magis iuuãdũ q̃s nocẽdũ ꝛ eꝫ. Et somnꝰ in declinatione fm plimũ abbreuiat paroxismũ ꝓuocãdo sudorẽ: aut faciẽdo mãs: aut vapores citius resolui isensibilr ꝓp fortificationem vtutis. ¶ Et ad ꝛfirmationẽ dr̃. q̃ lz vapores ꝛ mã sint magis iflãmati in statu q̃s in religo tpibꝰ: tñ nõ necessario sunt plẽs. Itẽ sunt magis subtiliati: ꝛ sic magis pati resoloni. de B tñ in qõne dcñ ẽ q̃tũ ẽ opportunũ. ¶ Ad aliã ꝛfirmationẽ dr̃. q̃ lz vt̃ sit debilioꝛ i statu ꝛ decliatõe q̃s tpibꝰ ꝑcedẽtibꝰ: ꝛ eq̃le nocumẽtũ minꝰ possit tolerare: tñ nocumẽtum retractõis vapoꝛ ꝛ mã iteriꝰ seq̃ns sõnũ est valde minꝰ i statu ꝛ decliatõe q̃s in tpibꝰ ꝑcedẽtibꝰ. ¶ Ad vltimã rõnẽ q̃ ẽ aũctas Hal. ꝓmẽto ꝑ. scõe affozismoꝛ dr̃. q̃ nocumẽtũ sõni i decliatõe est deteriꝰ ꝑviã signi q̃s in aliã tẽpoꝛ ꝑcedẽtiũ. ꝛ sili mõ est deteriꝰ in statu q̃s i augmẽto: ꝛ i augmẽto q̃s in ꝓncipio. cũ q̃ tñ stat q̃ ꝑviã cause sit ꝛriũ. sic̃ determiatũ ẽ. Est .n. pessimũ signũ ꝛ freq̃nter ꝓnitiosuz q̃ sõnꝰ i decliatõe in qua magis iuuare ꝺz noceat. ¶ Ex his ꝑz solo ad. q. solitã q̃ri an sit iudiciũ idẽ de ꝓcessõe sõni in tpibꝰ vlibꝰ ꝛ pticularibꝰ. Et rñdeꝛ q̃ sic. vñ libius ꝛ lõgiozẽ sõnũ ꝓcedim̃ in declinatõe vli q̃s in statu vli: ꝛ i statu q̃s i augmẽto: ꝛ in augmẽto q̃s i ꝓncipio vli. Est tñ sõnus i statu vli magis aptꝰ ꝓdesse: aut obesse fm diuersitatẽ crisiuz. nã i crisi ꝑ sudorẽ ẽ multũ aptꝰ ꝓdesse: sz in crisibꝰ alys magis aptꝰ obesse q̃s ꝓdesse: cũ sõnꝰ ꝺcet retieat oẽs fortes cũatões ꝑter sudoꝛez.

¶ Et non phibeas ei aquam frigidaz nisi fuerit humoꝛ qui est in eo crudus ꝛ grossus: tũc enim phibet digestionem.

¶ Positis q̃busdã canonibꝰ respiciẽtibꝰ mãs maxie cões. h ponit canones gbꝰ ꝺcz extiguere calorẽ febrilẽ: minus tñ gñales ill: q̃s supius posuit. docet. n. vsũ aq̃ fride i febribus. ꝛ hz hec ꝑs duas ꝑtes. i ꝑma docet vsuz aq̃ fride i potu. scõo ꝑ extrinsecã applicationem. scõa ibi. infra p vnã colũnã. (imo cũ videris calefactoez). ¶ Primã ptẽ diuido in septẽ ꝑtes. nã in ꝑma ponit cañ. i vsu aq̃ fride. i scõa ibi. (Nisi sit stõus) ꝺcet ꝺcitões phibentes potũ aq̃ fride: ꝛ idicãtes ipsius exhibitionẽ. in 3ª ꝑte ibi. (Et q̃nq̃ daꝛ i potu) ponit q̃titatẽ q̃ q̃nq̃ daꝛ de aq̃ frida i potu febriẽtibꝰ cũ effectibꝰ eius. i 4ª ꝑte ibi. (Et q̃nq̃ itez sunt) docet qd faciẽdũ ẽ q̃n ꝛiugunt ꝛrie idicatões i exhibitõe aq̃ fride i 5ª ꝑte ibi. (Et siruꝑus qdẽ acetosus) docet rẽ vnã ifridãtẽ: nõ ita nocẽtẽ: sic̃ aq̃ frida q̃n sunt phibẽtia. in 6ª ꝑte ibi. (Et cũ nõ lz). oñdit nocumenta seq̃ntia potũ aq̃ fride incõueniẽter sumpte. i 7ª ꝑte ibi. (Et ille quẽ plimũ) docet q̃ sunt corꝑa q̃bus aq̃ frida magis ꝺz phiberi. Primã ptẽ diuido in tres. i ꝑma ponit cañ. cũ ꝓbatõe scõe ꝑtis. i scõa ponit ꝓbationẽ vtriusq̃ ꝑtis: tñ satis ꝛfusam. i tertia ꝓbat ꝑmã ptẽ cañ. scõa ibi. (Et scias). tertia ibi. (Hũores aũt colici) ¶ In ꝑma ꝑte ꝺcit q̃ medicus nõ ꝺz phibere febriẽti febre hũorali aquã fridã: nisi hũor ẽ est in febriẽte fuerit grossus ꝛ crudus. ꝛ ꝓbat ptẽ scõam exceptã ꝑ B. q̃ hũor q̃s fuerit grossus ꝛ crudus aq̃ frida i potu exhibita ꝓhibet digonẽ. iõ rũc ꝺz phiberi. ꝺncludit itaq̃ canõ duas ꝑticulas. ꝑma est q̃ hũore nõ exĩte i febriẽte grosso et crudo nõ ꝺz ei aq̃ ꝓhiberi. s. q̃tũ est merito hũoris. Scõa est: q̃ ipso exĩstente crudo ꝛ grosso ꝺebet ꝓhiberi febriẽti febre hũorali aq̃ frida. ¶ Notãdũ igr̃ ꝑ q̃ ꝑ aq̃s fridas ĩtelligim̃ aquã dulcẽ bñtẽ oẽs aut plẽs ex decẽ ꝛ octo ꝛditiõibꝰ laudabil' aq̃: de qbꝰ scõa ꝑmi. Et ĩtelligim̃ oẽz modũ exhibitõis ei ꝑ os. s. aut pure aut ꝑmixte cũ vino vel siruꝑo vl' zucharo vl' vino granatoꝛ: aut aceto vel q̃cũq̃ alia re buic ꝓposito defnienti. Et sil'r tã tpe cibatõis q̃s eꝫ in multa: pauca: aut mediocri q̃titate tã cruda q̃s cocta. maxime tñ Aui. ĩtelligit: i B canone de ipsa exhibita cruda i magna q̃titate. ¶ Nota zª q̃ cum Aui. ꝺicẽ nisi i febriẽte fuerit hũor grossus ꝛ crudus. lz maxie loquaꝫ de hũore q̃ est cã aũs aut ꝛiucta febris. tñ ĩtelligi põt ẽt de aliis hũoribꝰ: q̃ lz nõ sint cã ꝛiucta febris: tñ ꝑsit ipam fouere. bi ẽt ꝓhibẽt aq̃ fride exhibitionẽ. ¶ Tertio notandũ q̃ ꝺixit copulatiue nisi fuerit hũor grossus ꝛ crudus. Mã si fuerit grossus ꝛ digestꝰ: sic̃ aliq̃n repiꝫ colã nota aũt colã adusta digesta ꝛ ꝓhibeꝫ potꝰ aq̃ fride. Sil'r si fuerit crudus ꝛ subtilis: sic̃ colã subtil' ꝛfluẽs calã non ꝓhibeꝫ potꝰ aq̃ fride. Sil'r si fuerit ẽt subtil': imo optie ꝺfert ipaz digerẽdo. vbi vo sil' sit grossus ꝛ crudus nõ ꝺuẽit potꝰ aq̃ fride. ¶ Quarto nota q̃ lz exĩte hũore calo subtili ꝛ digesto ꝺuẽiat potꝰ aq̃ fride q̃tũ ẽ merito hũoris. ꝛ lz ipo exĩte crudo grosso discõueniat. attñ merito aliaꝛ disponũ aliq̃n i ꝑ casu ꝓhibeꝫ saltẽ in multa q̃titate. vtputa q̃n hõ eẽt inꝺuctꝰ potus aq̃ fride cũ apate ĩtrinseco cũ paucitate calozis ĩnatiꝫ ꝛ õ singulis disponib' ꝓhibẽtibꝰ potũ aq̃ fride. Et sil'r eꝫ hũore exĩte grosso crudo. vbi esset extrema calitas corꝑis arefaciẽs exhibeꝫ potꝰ aq̃ fride potiꝰ eligẽdo, plõgationẽ egritudinis q̃s corꝑis extremã exiccatõez: ꝛ ꝑpe i cõsueris potui ipsius. Canõ itaq̃ supius posit ꝛ respicit hũorẽ solũ. nõ aũt reliq̃s dispõnes idicãtes aut ꝓhibentes potũ aq̃ fride.

¶ Et scias q̃ quãdo flobotomia iuuat: deinde veteris via mala: tũc non purgabit.

¶ In hac ꝑte ꝓbat vtranq̃ ꝑtẽ cañ. ꝓbatõe tñ satis ꝛfusa. dicẽs. scias q̃ q̃n flõmia ꝺfert in febre. q̃ fcã est fm q̃ oz. deide tu veteris via mala. s. ꝛria canoni nr̃o: vtputa: q̃ ꝓhibebis aquã fridã hũore exĩte subtili nõ crudo grosso: aut q̃ forte ꝺabis aquã fridã hũore exĩte crudo grosso corꝑi nõ purgabit a residuo q̃ remãsit post flõmiã. non. n. seq̃t sudoꝛ vomitꝰ aut secessus q̃ solẽt seq̃ q̃n aq̃ frida ꝺaꝫ ꝑz q̃ oz. ꝛ q̃ secuti fuissent: aut saltẽ aliqs eoꝝ i ꝑ casu: ꝛ sic salus secuta fuisset. ꝛ sil'r in 2º casu nõ sequeꝫ: imo potius fieret hũoris ĩcrudatio ꝛ fe. plõgatio: q̃ aq̃ frida exhibeꝫ: vbi ñ oz. ꝛ sic canõ ꝓbatꝰ ẽ q̃ ad vtranq̃ ptẽ. Et ex B canone cum ꝓbatõe sua elicere possim̃ cõiter añ exhibitõez aq̃ fride in magna q̃titate debere ꝑcedere flõmiã: aut aliã cũationẽ: vt mioꝛata mã ꝛ ꝺfortata nã ꝑ exhibitionẽ aq̃ fride extiguẽt' causa febrile nã fiat potẽs ad residuũ expellẽdũ. ¶ Hũoris aũt colerici digõ est vt ꝺuersus a sua subtilitate fiat spissus ꝛ aq̃ qdẽ frida facit illud.

¶ Dic ꝓbat ꝑmā ptē canonis sic.aq̄ frīda digerit būoꝛē colericū subtilē.g̃ exhibēda est.ꝛz ꝯa.ꝛ assumptuꝫ ꝓbaf.qꝛ būoꝛis colici subtil digō fit ꝟuertēdo ipm a sua subtilitate ad spissitudinē siue grossitiē:ſz aq̄ frida:facſ B.g̃ digerit ipm:hic tñ ꝑ fieri spissuꝫ nō itelligit respectu mediocris: ſz respcū eiꝰ qō ꝑ erat.ē tñ digō iuxta ꝑs ꝺtermiata cq̄tio subtil ꝑ igrossatōez ꝛ grossi ꝑ subtiliationē:ꝛ sic canō sigillatim ꝛ ꝟiūcti q̄ ad vtrāq; ptē ꝓbatꝰ est.Cōfert ēt aq̄ frida nō soluꝫ digerēdo.ſz ēt calorē febrilē extinguēdo.

¶ Nisi sit stōus aut epar debile:aut friduꝫ:aut sit i viscerib⁹ apa:aut sit in viscerib⁹ dolor:aut sit cōplexio ei⁹ pauci sanguis:aut calitas ei⁹ innata debilis:q̄re debilitaſ post potū aq̄ fride:aut si nō sit ꝟsuetꝰ potare aq̄ frīdā:sic illi q̄ sunt de regione calā:isti.n.spasmanſ velociter:ꝛ associaſ eis singulꝰ ꝛ extenuatꝰ ē de hac sūma.

¶ In hac ꝑte narrat ꝺitōes.ꝑ.phibētes potuꝫ aq̄ frīde.ꝛ ꝛ idicātes tolerātiā potꝰ ei⁹.ꝛ ibi (Ubi aūt mā cala).i ꝑma ꝑte ponit octo ꝺitōes phibētes potū aq̄ fride. ¶ Prima ē debilitas stōi aut epatis ꝑ q̄ꝛ debilitatē daſ itelligi aliorum mēbroꝝ debilitas:sic diafragmatis ītestinoꝝ ꝛ alioꝝ: exꝑsit tñ stōm ꝛ epar.qꝛ frequētius ꝛ facili⁹ potū aq̄ fride ledi pōt/ ¶ ꝛ notādū.q; ꝛz hec ꝺitio possit ꝟificari de q̄cūq; debilitate siue ex tpe siue ex gñatōe ꝺcta siue nāli.i. cū qua hō ad ītra latitudinē sue sanitatis ꝑp malā ꝓlonē malā cōpositōez solutā ꝓtinuitatē apa ꝛ filiā:hic tñ ne ideꝫ bis replicet itelligit de debilitate seq̄nte pozoꝝ superfluam largitatē raritatē texture:aut paꝝ cōpactaꝫ mēbri subamdato q; nō eēt ex villis ꝓtextū/ Nō.n.ē oē mēbꝝ ex villis ꝓtextū sicē epar cerebꝝ ꝛ multa alia.ꝛ hec debilitas ꝑm aliquē istoꝝ triū mōꝝ pōt vnicuiq; mēbro ieſſe:ꝛ ꝑ eā fit debile in resistēdo causis egris tā calis q̄ fridis.ꝑ qꝛ minus hꝫ de q̄litate ꝑ quā resistit.ꝛ qꝛ cā ledēs facilius applicat penetrās ī pfūdū ei⁹.ꝛ ō hāc logt Aui.ꝛ ꝑmi.doctria sc̄da ca⁹ de causis debilitatis mēbroꝝ.ꝛ cā ptis nota est.nā bis mēbris exūtib⁹ debilib⁹ ꝑ potū aq̄ fride superflue ifridāt:ꝛ ꝑter modū ōbilitanſ:vt aliq̄ moꝛs ide sequaſ.vt narrat B.7°terapētice.ca⁹ de cura male ꝓlonis vētris calī ꝛ sicci.īmo dic ibidē q; aliq̄ ptes stōi sūt dūntes vna fortis altera debilis.quapp ex potu aq̄ fride aliq̄ ledunſ opatōes fridi stōi.vtputa digō ꝛ retētio aliq̄ oꝛis ei⁹ ꝛ meri.vtputa ōglutitio. ¶ Ultio nota q; ꝛz hꝫ ōbilitas ꝺicet nō dari aquā fridā tñ aliq̄ ꝓtigit q; alie ꝺitōes ꝺicātes potum aq̄ fride sūt ita fortes q; medicꝰ ꝑeligit dare aquā fridam existimās ꝑ ipsi⁹ exhibitōez maioꝛa nocumēta posse vitari. ¶ Scēa ꝺitio est friditas stōi aut epatis aut nālis meriti ꝓlonis:aut etatis:siue ꝑternālis cū mā aut sine mā. Et sic itelligēdū de friditate reliquoꝝ mēbroꝝ q̄ sūt apta ledi ꝑ potū aq̄ fride.nā ꝑ potū aq̄ fride augebiſ hoꝝ membroꝝ friditas:ꝛ ipedienſ mēbri lesi opatōes. Et vt dic.H. 7°terapētice loco stati allato:cū aliq̄ ꝓtigat vnā ptē stōi eē calz.vtputa fūdū stōi:ꝛ aliā fridaꝫ vtputa meri ledeſ vni⁹ ptis opatio ꝛ nō alteri⁹.ꝛ exēplificauit de boie q̄dragenario q; ex potu aq̄ fride sanatꝰ est a mala cōplone calā vētris ꝛ stōi ꝛ cessauit sitis.ſz phibita est deglutitio:ita vt tādē mōtuus sit. ¶ Tertia ꝺitio phibēs potū aq̄ fride ē apa in viscerib⁹:īmo qōcūq; apa ītrīsecū ī cerebꝛo mēbris spūalib⁹ mēbris nālib⁹:ſz maxīe in his q̄ sūt apta magis ledi potu aq̄ fride:sic sunt stōus epar ītestina. Naz si apa sit fridū certū est māz ei⁹ magis ifridari ꝛ icrudari:pozos cōstringi.ꝛ oio māe resolōne phiberi dolorēq; augeri.Silr si fuerit mixtū ex calo ꝛ frido.Si vo fuerit sanguineuz ēt icrudaſ ꝛ igrossaſ ꝛ phibeſ māe ipsius resudatio ꝛ dolor augeſ:q̄ propter nō ꝟcit.Si vo fuerit colicū a colera pura cū mixta flāma ex pte noceſ potu aq̄ fride:qꝛ pozi opilāſ ꝛ phibeſ māe resolo ꝛ resudatio ex pte iuuaſ p extinctōez superflue calitat] neq; timeſ icrudatio q̄ tieſ ī alys apatib⁹ ꝓpter māe subtilitatē:ꝛ dolor ex pte sedaſ remittēdo cāz doloꝛis:q̄ propter aliq̄n ꝓcedit flāma exīte magna ꝛ ꝑcipue ꝟsuetis potui aq̄ fride/ Ūñ.H.9°terapentice. Herisipilas vo nullo alio sanabis auxilio q̄z cū aq̄ frida.ꝛ Aui.3°q̄rti.capl'o de herisipila. Et ad vltimū ifridatio in herisipila est magis nec̄ia:q̄n flāma ꝛ dolor iflāmatiuus ē i ea plus. Et ꝛz ibi loquaſ de herisipila extrīseca:tñ hec dicta accommodanſ ēt herisipile ītrīsece/ ¶ Quarta ꝺitio phibēs frīdā aq̄z exhiberi est dolor in viscerib⁹. ¶ Pro cuius ꝺictiue rificatōe sciendū q; dolor in viscerib⁹:aut ꝟuenit ab apate:ꝛ stati supra determinatū est in quo casu ꝟueniat potus aq̄ fride ꝛ in qb⁹ nō. Aut pendet a soluta cōtinuitate absq; apate.ꝛ certū est nō ꝟenire.qꝛ fridū vlcerib⁹ mozdax.q; nta affozismoꝝ:aut ꝟuenit a mala cōplone q̄ si fuerit frida nō ꝟenit potꝰ aq̄ fride:qꝛ augeret cām/ Si vo esset mala cōplo sicca ꝛz ꝟeniret:humectādo tñ multo magis noceret actuali friditate fortī idurāte mēbꝝ ꝛ spasmāte. Si vo eēt mala cōplexio cal'a remissa:aut mediocris non ꝟeniret:qꝛ nimis impmeret in mēbꝝ qō est facile passibile pp dilatationē pozoꝝ seq̄nte calitatē.ꝛ ꝓpter debilitatem ex resolone spirituū pp doloꝛē. Si vo eēt mala cōplo cal'a intensa valde ꝟeniret.eēt.n. ꝓportionatū ifridās tāto gradu caloꝛis.qō exꝑiētia declarat in his q ab igne aut aqua cal'a cōburunſ q̄ꝛ doloꝛ sedaſ p aquā fridissimā diu ꝛ sepius applicitā. Si vo doloꝛ seq̄reſ vētositatē certū est non ꝟenire/ ¶ Quīta ꝺitio phibēs potū aq̄ fride est q̄n cōplexio ei⁹ q ꝺz sumere est pauci sanguis:sicut cōplo flatica melica:ꝛ vl'r cōplo sicca superflue:aut q̄n esset pauci sanguis ex etate:sic in decrepitis:aut q̄n esset pauci sanguis ꝓpter longā egritudinē:aut ꝓpter sanguis cūationē sponta neaz:aut a causis ꝑmitiuis/ Nō aūt bꝰ dicti est ista.qꝛ caloꝛ hois nō resistit remittēt⁹ ip'm ifra gradū sibi ꝟeniēs tem solū in q̄tū caloꝛ:ſz in q̄tū ab aia direct⁹ q̄ aia resistit ꝑ ūstrumēta sua que sunt sanguis ꝛ spūs. Ūñ q̄tū cūq; corpus vnū colericū eēt calidius certo sanguineo:aut tpato: tñ meli⁹ tpatū toleraret:aut sanguineū ceteris pib⁹ potuꝫ aq̄ fride ꝛ magis resisteret fridis remittētib⁹ calorē suum ifra gradū ꝓpriū q̄z colericū aut aliud corpꝰ pauci sanguis cal'ius tpato:aut sanguineo nāl'r aut ꝑternāl'r ꝓpter cām dictā/ Et sc̄da cā.qꝛ ꝛz illa sint itēsius cal'a q̄z corpꝰ bis notabilē sanguis q̄titatē.tñ hūt minus de multitudine calitatis quā potētia rei iseq̄t. Propterea Hal.7°terapētice. loco allato:in corpe sicce cōplonis eq̄lis calitatis cū corpe hūte notabilē q̄titatē sanguis minus ꝓcedit de aq̄ frida.

¶ Sexta ꝺitio phibēs aq̄z frīdā est q̄n calitas innata debētis sumere aquā frīdā est debilis:ꝛ ista ꝺitio est cōioꝛ ꝓcedēte.qꝛ ois cōplexio pauci sanguis hꝫ innatā calitatem debilē:sed nō ecōtra.pōt.n. innata calitas eē debilis ex defectu spirituū:ſz quātitas sanguis sufficiēs nō desit/ Item ex malitia sanguis:ſz in q̄sto nō peccaret. Item ex raritate totiꝰ corpis:aut subē mēbroꝝ nobiliū. Item pp modū mixtionis:aut occultā ꝓprietatē vel celestē ifluxū. Et ista tria vltia nō cognoscunſ a medico nisi ꝑ exꝑiētia:sic ifra dicetur in cap'lo de cibatione febricitantiū de gbusdā corpib⁹ carnosis que cito dissoluunſ ex leiunio.ꝛ pz vītas ꝺitōis. qꝛ talis calitas parū resistit aq̄ fride/ ¶ Septima ꝺitio. est cū sint incōsueti potare aquā:sicut habitātes in regione calā. Isti.n. ꝑ potū aque fride spasmanſ velociter:ꝛ associaſ eis singulꝰ q est spasmo ꝓpiōabilis:ſz nō sit spasmus.vt declarauī.9°Almāsoꝛis de ītētione Aui.ꝛz.tertij. ¶ Pro cui⁹ ꝺitōis declaratōe notāduꝫ vt pōt elici ex dictis Hal.sc̄da ꝓticula affozismoꝝ:affozismo illo. Ex multo tpe ꝟsueta.q; ꝟsuetudo mēbri vl corpis respectu alicuius

cause impmentis duo facit. Primū: qz minus alterat a re ꝓsueta impmēte. Secūdū facili⁹ t cū miori nocumēto tolerat impssionē sibi factā. vñ ꝓsuet⁹ potui aq̄ fride minus ifridabit q̄ isuet⁹. Et scdo dato q⁹ equal⁹ ifrideꝫ minus p pter illā ifridationē ledeꝫ. quapp stōus isuet⁹ potui aq̄ frigide spasmabit t singultabit cū sit sibi ꝓpter isuetudinez valde horribilis. Vñ Aui. iz. terty. ca⁹ de dolore stōi dicit. Et qñq; puenit ex potu aq̄ fride dolor estuosus clamosus t qñq; mozit subito pp cuētū doloris ad cor: qō maxie de isuetis potui aq̄ fride itelligit. Et dicit Aui. hic. bitātes regiones calas: sicut ethiopiā nō potāt aq̄s fridas. qō et cōfirmat Hētilis ex relatu cuiusdā sui scholaris q ibidē fuit referētis q⁹ si hoies illi⁹ regionis potarēt aquā fridā putarent se debere spasmari: qō pōt esse: qz valde macri sunt t acuti sensus. Et credēdū est q⁹ cōsueti potare aquā cal'am si potarēt aquā fridā ꝑter modū lederenꝫ friditate aque subito penetrāte ad ītrīseca ob latitudinē pozoꝝ ex potu aq̄ cale ꝓcedenti. ¶ Ultia ꝺditio: est corpis extenuatio t cā est manifesta. nā isti bñt ptes neruosas discoptas q̄ facile a friditate aq̄ pcutiunt: t cū ꝫ bñt paꝝ de carne: t ꝫ paꝝ de multitudine calozis. Sūt. n. acuti sensus q̄ propter facile multū t velociter ex potu aq̄ fride ledunt. ¶ Sed hic nota. q⁹ lz sint multe alie cause phibētes potū aque frigide: iste tñ sunt ꝑncipaliores: qb⁹ relīq̄ vanꝫ itelligi.

¶ Vbi aūt mā cal'a aut grossa iam digesta est t corpus est carnosum: t calitas innata exuberans: t virtus est fortis t viscera sana nō frigida corꝝ cōplexio radicalis nō isueta aque fride: imo assueta aque frigide valde: tūc aqua frigida est melioꝛ res.

¶ Dic ꝑ narrat octo ꝺditōes idicātes: aut ꝓsentiētes potui aque fride. scdo narrat effect⁹ bonos ꝫites aq̄ frigide potum cū bis ꝺditōib⁹. scda ibi. ¶ Multotiens adiuuat. Prima ꝺditio. q⁹ mā sit cal'a subtilis siue digesta siue nō digesta. ¶ Scda q⁹ mā sit grossa digesta: sed cal'a. ga mā exīte frida nō ꝓuenit aq̄ frigida: et si eēt digesta. ¶ Tertia conditio q⁹ corpus sit carnosuz. Quarta q⁹ calitas nālis sit exuberans. i. multa. ¶ Quīta q⁹ vt⁹ sit fortis qō itelligit de triplici vtute. ¶ Sexta q⁹ viscera sint sana. i. nō dolorosa neq; ꝺposa non bītia solutionē ꝓtinui: neq; opilationem forte. ¶ Septima q⁹ cōplexio viscerum radicalis non sit frigida. ¶ Octaua q⁹ potās eā sit valde consuet⁹ aq̄ fride. cū bis cnī ꝺditōib⁹ in febre aq̄ frida est melioꝛ res. ¶ Circa pmā cōditionē nota q⁹ mā exīte cal'a subtili et non digesta aq̄ frigida ꝓuenit: qz iuuat ad ei⁹ digōnē. sed multo magis cōuenit ipsa exīte calida subtili digesta. ¶ Circa scdaz ꝺditionem nota q⁹ si mā sit cal'a grossa nō digesta nō cōuenit aq̄ frida. q⁹ si mā sit calida grossa t digesta ꝓuenit. vt⁹. n. fortificata per extinctionē sui ꝺry ipsam expellit si ipsam ꝓuenit digestā. ¶ Et si ḡrat cuiusmodi est ista mā grossa. Dr q⁹ pōt eē colera grossa: t pōt esse sanguis grossus: t in cui⁹ febre expectat digestio. ¶ Ex qbus inferꝫ in mā frigida nullo pacto ꝓuenire aquā frigidā añ digōnē: neq; post digestionē. Auctores nāq; nō ꝓcedūt aquā frigidā nisi in febribus in quibus est fortis flamma que non est in febrib⁹ pendentibus a mā frigida. esto et q⁹ eēt cordi ppinq̄. Putandū tñ q⁹ si mā eēt mixta t cōplete digesta: t febris esset fortis cōpetere aquā frigidā nisi alie ꝺditōes obstarēt. Et iste due cōditiones idicāt potū aq̄ frigide: reliq̄ aūt sex cōditiones non indicāt dari aquā fridā: lz bñ ꝓsentiūt. nō. n. exēpli gra. si corpus sit carnosum indicat q⁹ deꝫ aq̄ frida: sed bñ ꝓsentit. lz canma febrile idicat dari aquā frigidaz. sic dico de alijs gnq; cōditōib⁹. ¶ Notādū circa tertiam cōditionē q⁹ p corꝝ carnosum itelligit qōcūq; corꝝ exīs medie bitudis. aut parum lapsum a media bitudine vsus maciē diceꝫ carnosum. ¶ Notādū circa quartā ꝺditionē q⁹ per calitatē inatā exuberātē itelligim⁹ corpus bñs mūltum de sanguine t spū: qb⁹ pōt resistere causis ifridātib⁹. Et hec cōditio opponit duab⁹ causis suprascriptis phibētib⁹ potū aque fride. s. cōplexioni pauci sanguis t caliditati innate debili. ¶ Notādū circa gntā cōditionē q⁹ p vtutem fortē intelligim⁹ q⁹ vt⁹ aialis vitalis t nālis sit fortis. Et sic oz tria mēbra ꝑncipalia eē fortia. s. cerebꝝ cōt epar t ēt mēbra bis seruiēria. vñ oz q⁹ sint bene spirituosa t sbē bū cōpacte. t q⁹ bēant bonū modū mixtionis cū bona ꝓprietate t bonitate aspect⁹. ¶ Notādū circa septimā conditionē q⁹ cōplexio radicalis. i. mēbroꝝ ꝑncipalium: t sibi deseruiētiū non dz esse frida. qz facile offendit a friditate aq̄. de consuetudine aūt que est octana cōditio sufficiēter dcñ sit. ¶ Notandū vltimo q⁹ ad dāduz aquā frigidā in q̄titate notabili vt diceꝫ debēt iste octo cōditiones cōuenire: aut saltez ples eaꝝ t ꝑncipaliores que sint fortiores ad idicādū aut consentiēdum potui aque frigide q̄z oppositē ad phibendum.

¶ Multotiēs. n. adiuuat ad expellendum mām cum solone nature; aut per vomitū: aut vrinā aut per sudorem aut per omnia illa quare fit statim vt sanetur.

¶ Dic ponit vtilitatē seq̄ntez ex potu aq̄ fride date cū bis ꝺditōib⁹: dicēs q⁹ multotiēs pot⁹ aq̄ frigide adiuuat nām ad expellēdū mām faciēte febrē cū solone vētris. aliq̄n p vomitū: aliq̄n p vrinā: aliq̄n p sudorez: aliq̄n p oēs has regiones: aut ples eaꝝ. q̄re fit vt mā faciēte febrem expulsa statī saneꝫ. ¶ Et ex ꝫ possum⁹ cōcludere q⁹ aq̄ frida exhibita cū cōditōib⁹ suprascriptis ē melioꝛ res patienti febrē q: illa res est melioꝛ res febriēti: p quā fit vt statim saneꝫ. sed aq̄ frigida exhibita cū bis cōditōib⁹ est bꝫ: quare ꝛc.

¶ Notādū p q⁹ Auī. dixit multotiēs: t nō semp ꝓpter particulares ꝺditōes medico ignotas phibētes māe expulsiones: aut q: si tota expellaꝫ forte derelinq̄t aliq̄ notabile nocumētū ex aq̄ frigida: sic in q̄dragenario fuit q factus fuit impotēs ad deglutiēdū post potū aq̄ fride. de quo. H. facit mētionē. 7⁰ terapētice. q̄uis mala cōplo fundi stōi: t calor febrilis cessauerit. ¶ Nōndū z⁰ q⁹ cā expulsiōis materie post potū aq̄ fride est: qz fortificat per tēperiē cōplexionis q̄ est istīm ei⁹ cōplexio tpaꝫ p extinctionē suprflue caliditatis. ¶ Notādū 3⁰ q⁹ būozes q̄ bas regiōes expellunt sūt būozes cuiuscūq; gnis. De flegmate colera t melancolia est certū q⁹ multotiēs p bas regiōes exbunt: sed de sanguie ēt est verū: lz rarius ꝫtigat. ¶ Pro quo sciēdū est q⁹ sanguis aliq̄n i sinochis corrūpit in hos būozes ꝑcipue in colerā t meliaz: q̄ deide p bas regiones expellunt: aliq̄n vo sanguis p bas regiōes sub ppria forma expellit. Nā q⁹ p fluxū sanguis expellaꝫ. ps. 14. terty. ca⁹ de humiditatib⁹ gb⁹ accidit vt egrediant cā epatis. Et p vomitum appet. 13. terty. ca⁹ de vomitu sanguis. imo ibidē dic Auī. q⁹ in vomitu duarū libraꝝ sanguis aliq̄n est sanitas. Et q⁹ p vrinā appet. 18. terty. Sed q⁹ p sudorē affirmat Arist. 3⁰ de partib⁹ aialiū. Sāguis tñ vtilr cōiter eūaꝫ p bas regiones. s. p nares venas emozoydales t mēstruales. ¶ Vltimo nota de intentione Hal. nono terapentice. nām per potum aq̄ fride nō solū iuuari in expellēdo discōueniēs: sz ēt in attrahēdo cōueniēs t sepando ab icōueniēti: ita vt seq̄tur mali expulsio t boni nutrimēti ad membra attractio. Dic. n. sic. Nā. n. solidā aialis pticulā roborata humozib⁹ q̄ sūt ptubtiliati apponit: vt qcūq; t nutrire sufficiētes hos gdē attrahit ad eas: intiles vo abyc. aut p cutī aut pvētrē.

¶ Et qñq; dat in potu medicus de aq̄ frida in

firmo quãtitatẽ plũmã adeo donec color eius fiat viridis: ⁊ tremat que sit saltẽ pueniens vsq; ad minã vnã ⁊ dimidiã: ⁊ fortasse cõuertit febris ad flegmaticã: ⁊ fortasse cõfortat natura ⁊ expellit materiã cum sudore et vrina et fluxu ventris: et est sanitas.

¶ In ista pte supius diuisa Auí. narrat quãtitatẽ quaꝫ dat aliquãdo medicus de aq̃ frida ⁊ ipsi⁹ effect⁹ dicẽs: q; q̃q; dat medic⁹ febriẽti quãtitatẽ plurimaꝫ adeo donec color eius fiat viridis ⁊ donec eger tremat: que quãtitas aq̃ est q̃q; pueniẽs vsq; ad minã vnã ⁊ mediaꝫ. Et deide ponẽs effect⁹ qui sequunt dicit q; fortasse febris conuertit ad flegmaticã. ⁊ hoc est minus malũ q̃ q; eger arefactus moriatur. Et fortasse. i. aliq̃n natura cõfortat ⁊ expellit mãm cũ sudore vrina ⁊ fluxu vẽtris ⁊ fit sanitas. ¶ Notãdũ ꝓmo circa partẽ pñtẽ q; quãtitas aque exhibẽde bꝫ febriẽtib⁹ non est per auctores limitata. vez q̃ adsunt oẽs vel plures cõditões idicãtes potuꝫ aque fride ⁊ pauce obstẽt ſm Hal.9⁹ terapentice. caplo supius allegato. deberet eger bibere de aqua frida quantũ appetit. Estimat. n. appetitum suũ icẽsum ſm exigentiã calitatis ⁊ siccitatis febrilis corrumpẽde. Aui. vo ꝺcedit aquã fridã quousq; color egri efficit viridis. i. li uidus siue pallidus. Et quousq; ipse eger tremat. i. rigeat. pallescit nãq; caloze nãli minozato aut interius fugato. Riget aũt nocito stõ ⁊ mẽbris sensibilib⁹ a superflua friditate cuius nocumẽtũ ipsa mẽbra nituñ pmotũ illũ ꝺcussiuũ a se excutere. Dic̃. n. Aui. q; exhibẽdũ est de aqua tñ q; sit saltẽ pueniẽs ad eminã vnã ⁊ semis. nõ limitãs tñ determinatã quãtitatẽ. Emina diuersificatur ſm diuersos auctores. nã ſm Jsidoꝛ est lib. i. Emia ꝫ Auic. ⁊ Joañẽ serapionis est ponderis. i. ℥30. granatoꝝ ozdei: ⁊ ipsa est sextaria. 40. sextariũ aũt est vigesima pẽ lib. vñ facta bona cõputatõe emina est pondus duaꝝ librarꝝ ꝫ hos auctores. ꝫ emia romana est. ℥20. ʒ. italica vo ⁊ egyptiaca est. ℥16. ⁊ ita ꝺcludẽdo hoc põdus positũ ab Auic. hic ſ. emia vna ⁊ semis est apud Jsidoꝛ. 18. ʒ. ⁊ hec est pauca quantitas ⁊ mioꝛ debito q̃ adsunt ꝺditões oẽs idicantes potũ aq̃ fride. Sed apud Aui. ⁊ Joañem serapionis. emia vna ⁊ media est tres libre. ⁊ est pondus ꝓueniẽs obtinens extremũ maius põderis aq̃ que ꝺz exhiberi. ꝫ emia vna ⁊ media egyptiaca est. ℥24. ʒ. ⁊ est extremũ min⁹ ponderis aq̃ que ꝺz exhiberi oĩb⁹ ꝺditõib⁹ idicantib⁹ potũ aq̃ fride. Emia aũt romana que est. ℥20. ʒ. est mediũ p eã distãtiam iter has extremas q̃titates que ꝓueniẽter pñt exhiberi: ⁊ hoc põdus. ℥30. ʒ. est ꝓueniẽs dictis Hal. q̃ pcipit dari de aq̃ q̃tũ appetũt bibere. ¶ Ego. n. cũ sepe dederi aquã fridã febriẽtib⁹ valde sitiẽtib⁹ q̃tũ poterãt bibere nũq̃ ĩuẽi aliquẽ q; possꝫ bibere vltra. ℥36. ʒ. ꝫ plũmũ biberũt circa. ℥30. ʒ. ⁊ cũ hac q̃titate accidebat sibi rigoꝛ ⁊ pallor: iuxta sniaꝫ Auic. ¶ Dẽ ſi qrat aliqs q̃ nõ sunt oẽs ꝺditões idicãtes potũ aq̃ fride: sunt tñ tot: ⁊ ita potẽtes q; medicus indicat dãdã eẽ aq̃ fridã. Aliq̃ tñ obstãt ⁊ sat potẽtes q̃tũ est dãdum de aq̃ frida. Ruñdeꝛ q; hoc nõ põt certe limitari: sed stãdũ est in discretõe medici pñtis q; sit doct⁹ in vlib⁹ ⁊ exptus in pticularib⁹. Certũ est. n. minus eẽ dãdũ q̃ q̃ oẽs ꝺditões idicãt dandũ esse aquam fridaꝫ.

Sed circa secundã ptez b⁹ dicti dubitat quõ febres in q̃b⁹ exhibeẽ aq̃ frida pñt ꝓuerti in flaticas. Nã iste febres sunt sanguinee aut colice. Cõstat aũt q; nꝫ sanguis nꝫ colera põt ĩ flegma ꝓuerti per ifridationẽ. q. coctum nõ põt icrudari. 4⁹ methauroꝝ. ⁊ trãsiẽs terminũ decoctõis nõ põt ad terminũ redire ʒ⁹ colliget. ¶ ℈. nunq̃ visum est p ifrigidãtia exterius aut iteri⁹ applicita sanguinẽ in flegma ꝓuerti. naꝫ q̃tũcũq; sanguis ifrideẽ aut ꝺgeleẽ. nunq̃ tñ acgrit albedinez. Melius est itaq; dicere q; in massa sanguinea est flacuius cõplo per nimis ifridãtia corrũpit ⁊ exñs in loco cõclusum corruptũ ⁊ nõ rectũ a caloze nãli tandẽ putrefit: ⁊ facit flegmaticã. sanguis aũt iflãmat⁹ p ifridationẽ illã reducit ad benignũ ⁊ desinit feb. ab illo pẽdẽs. ⁊ si fuerit colera illa expellit nã vigozata per corruptionẽ sui ꝺry. aut ad benignũ reducit. ¶ Uel alr dr. q; sanguis ingrossat⁹ ⁊ quodãmodo cõgelat⁹: ꝫ nõ iduat formã flegmatis tñ monet motu flatis. ſ. ãtidie nõ pp. pẽtatẽ: ꝫ pp. dispões manifestas ad qõ aduuat: qz multũ flatis pmixtũ cũ sanguine illo facit vt sanguis motu flatis moueaꝫ qõ flegma putrefit cũ antea nõ putreret. ¶ Quõ aũt nã ꝺfortata p corruptionẽ sui ꝺry expellat mãꝫ febris tã colicã q̃ alteri⁹ generis sudore vrina ⁊ fluxu vẽtris statĩ dictũ est supius. Et ẽt si ꝺstaret medico q; nã nõ posset expellere mãꝫ: modis dictis: ĩmo potiꝰ p potũ aq̃ fride ꝓuerteret in flaticã medicus potius illud eligeret q̃ egruꝫ arefieri ⁊ marasmari: vt statim patebit de intentione Auicẽne.

¶ Et q̃q; iterũ sunt quedã phibentia deide timeꝛ malitia calitatis et sitis: et estimas q; puehitur per eam ad ariditatẽ vel extenuationẽ nõ phibeas aq̃ fridã. nã additio apatis et cruditatis eius melior est q̃ extennatio.

¶ In hac pte supius diuisa Aui. ostẽdit qd medicus agere debeat idicatõib⁹ de exhibẽdo aq̃ fridã exñ tib⁹ ꝺrys. dr q; q; q̃ sunt quedã phibẽtia potũ aq̃ fride: vt vbi gra. apatis trinsecũ ⁊ silia. Ex alia pte timeꝛ malitia calitatis: ⁊ sitis ⁊ q; pueniat per eã ad extenuationẽ vel ariditatẽ non est phibẽda aqua frida. Nam augmentuꝫ apatis ⁊ cruditatis eius est minus malũ q̃ ariditas ⁊ ꝺsumptio ei⁹. Et sic eõtra idicatõib⁹ ꝺrys exñtib⁹ fortiozib⁹ ꝺriuꝫ idica. ſ. q̃ magis timeres cruditatẽ apatl q̃ ariditatẽ ⁊ ꝺsumptõez: ⁊ tu fiẽ itellige de qbusdã ꝺditõib⁹ ꝺrys. nam hec cõmittẽda sunt iudicio medici q; sit doct⁹ in vlib⁹ ⁊ exptꝰ in pticularibus. boꝝ. n. certa doctrina dari nõ põt. In his tñ ꝺrys idicationib⁹ cõmonemur vt alterũ duoꝝ faciam⁹: aut q; demus aligd loco aq̃ fride: qõ ꝺferat in omni dispõne: ⁊ non noceat saltẽ nocumẽto notabili: sicut sirup⁹ acetosus: aut aq̃ ozdei. Aut si eligamus dare aquã fridã demus in pauciozi q̃titate q̃ q̃ oẽs: aut plime ꝺsentiũt exhibitõi ipsi⁹.

¶ Et sirupus qdẽ acetosus: q̃q; ẽt sedat sitim ⁊ icidit ⁊ soluit: ⁊ nocumẽtũ ipsius apati nõ est plurimũ: sicut nocumẽtũ aque: ⁊ non est ei vis aggregãdi materiã ⁊ ispissandi eã: et silr iuleb plurime cõmixtionis.

¶ In hac pte supius diuisa dicit Auic. q; sirupus acetosus q̃q; sedat sitim. ſ. q̃ nõ ẽ valde vehemẽs causa icidit ⁊ soluit: ⁊ nocumẽtũ ipsi⁹ apati nõ est plũmũ: sicut nocumentum aq̃. Et pro q; nõ est eius vis aggregãdi mãꝫ ⁊ ispissandi eã. ⁊ silr iuleb plurime cõmixtionis qõ cõponit ex aqua ⁊ zucharo. bꝫ. n. vtutẽ absterſiuã p zucharũ. sed aqua ĩ magna quãtitate ꝺz esse zucharo pmixta vt notabilr ifridet bi aũt potus debẽt dari actu frigidi aut non fridi ſm exigentiã indicationũ cõtrariarꝝ. quapropter cõsulo idicationibus exñtib⁹ cõtrarys ⁊ satis fortib⁹ vt potius des aquã zucharatã aut ozdei: aut sirupũ acetosũ plime aq̃ pmixtũ.

¶ Et cũ non licꝫ non bibat aquã fridaꝫ et sit audax super eam: timeꝛ q; non faciat accidere cõstrictionẽ pozoꝝ quare sit causa febris alterius cum euentu opilationis alteriꝰ: et fortasse erit vehementioꝛ prima. Et quãdo obuiat mẽbro

dbili corrũpit operationē ei⁹ ꝛ multotiēs facit deglutionē difficilē: et facit difficultatē anbelitus: et facꝫ accidere tremorē et spasmum et debilitatē vesice aut renis aut colon. Et ille quē oꝫ plurimum ex eis ꝓhibere a potu aque fride est cui nocet ĩ sanitate sua.

¶ In hac pte ostēdit que nocumenta sequanꝫ qñ exhibeꝫ aq̃ frida cōditōib⁹ oībus: aut plurib⁹ oppositũ ĩdicātibus. Et diꝫ ꝙ cum nō liꝫ vt bibat aquã fridã: ꝛ exhibeꝫ timeꝫ ꝙ faciat ꝯstrictionē poroꝝ ꝛ opilationē meatuũ ad quam sequaꝫ febris alia noua facta opilatōe: que febris fortasse erit vehemētior pma. Et scđo diꝫ ꝙ qñ aqua frida obuiat mēbro debili corrumpit operationes eius: ꝛ exemplificat dicēs ꝙ multotiēs ĩpedit deglutōem nocēdo meri: ꝛ facit difficultatē anbelitus nocēdo diafragmati: ꝛ facꝫ accidere tremorē ꝛ spasmũ nocēdo neruis: ꝛ dbilitatē vesice: renis: aut colon. i. ĩtestinoꝝ nocēdo eis: quare aliqñ retineꝫ vrina ꝛ fit colica aliqñ. Ultio dicit ille plurimuꝫ ꝓhibēdus est a potu aq̃ fride cui nocet in sanitate sua. ¶ Notandũ circa 2^m dcñ ꝙ aq̃ frida potata nocet his mēbris extinguendo calorē tã ĩnatũ q̃ ĩfluētē: vñ fiũt ĩpotētia ad suas opationes: ꝛ q̃nq ꝓpter supfluã fritatē si fuerit aliqđ hoꝝ membroꝝ valde sensibile: sicut stōus: aut ĩtestia accidit dolor fortis: q̃nq ducēs ad mortē: sicꝫ diꝫ Aui. 13ª. tertij. ca⁹ de dolore stōi loquēs de dolore sequēte potũ aque fride: ꝛ q̃nq moriꝫ subito ꝓpter euētũ doloris ad cor. maxie aũt patiũtur qñ sũt ĩcōsueti potui aq̃ fride. vt narrat Gal. in libello de vtute cōsuetudis de quodã sũmo pipathetico vocato Aristotile q ex potu aq̃ fride mortuus est.

Dubitatur. Utrũ in febrib⁹ humoralib⁹: in q̃bus nō est humor crudus grossus ꝯpetat aqua frida. Negatiue arguiꝫ ex Auicē. 13ª tertij. q in ca⁹ de anxietate stōatica ꝓhibet aq̃ fridã dicens: ꝙ non oꝫ vt bibaꝫ in febre nisi aqua cal'a duab⁹ ex causis: pma q2 multotiens addit in febrē: vt ibidē dicit. scđa. q2 facit humorem magis ĩbibi: ꝛ sic addit in anxietatē stomaticaꝫ. ¶ Scđo aq̃ nullus est vsus: nisi q2 ĩ acutis bibiꝫ morbis: vt ē apud hypocratē 3⁹ regimis acutoꝝ. textu cōmēti. 48. sed multe sunt febres hũorales nō acute nō pēdentes ab hũore crudo grosso: vtputa flegmatice pēdētes a flegmate aquoso. g ꝛc. ¶ Tertio eodē textu cōmēti. 48. Aq̃ in colicis: ꝛ ĩ q̃bus colera dnaꝫ sub diafragmate mutaꝫ in colerã. g in talibus nō ꝯuenit: multi aũt sunt tales. ¶ Quarto eodē textu in febriētib⁹ hñtib⁹ colerã aq̃ frida nō sedat sitim: imo poti⁹ ĩcitat: g nō cōuenit. ¶ Quĩto eodem textu corporib⁹ sanitis potus aque fride non ꝯuenit: sed febriētes sunt ĩaniti. ¶ Sexto eodē textu dicit. ꝛ non inuenimus aquã sedare sitim: ꝛ causa est longitudo sue more in stomaco: ꝛ intestinis: aut submergiꝫ aqua in ꝓfundo corpis: nec rorem tribuit nec humectat ariditatē eius. ¶ Septimo in nulla egritudīe debꝫ aqua admistrari sola in aliqua hora. cuius oppositũ sentit Auicēna. ergo. assumptuꝫ est Gal. eodē cōmento dicētis: ꝙ iste q̃dem sunt cause que prouocauerũt hypocratē ad vtendũ aqua ordei secaniabim ꝛ vino in infirmis ꝛ dimittere vti aqua. ꝭm ergo has res non oportet vt administreꝫ aqua sola in infirmitatibus in aliqua horarum. ¶ Ultimo in pestilentialibus apud Auicē. prima quarti. capitulo ꝓprio. Aqua plurima subito est iuuatiua. pauca autem frequēter exhibita fortasse excitat caliditatem. Cuius nulla pōt esse causa: nisi q2 aqua non est ꝓportionatum ĩfrigidans nisi subito deꝫ in magna copia. Cuꝫ ergo sint multe febres acute calidiores: aut eque calide sicut pestilentiales: seq̃tur ꝙ in omnibus his non ē exhibēda aqua frigida nisi subito detur in magna quantitate. Et cōsequenter seq̃tur: ꝙ neq sirupi: neq aqua ordei neq similes potus ĩfrigidãtes sunt exhibendi nisi dētur in magna copia. s. a. 30. ℥. aut circa. cuius oppositũ faciunt practicantes exhibētes sirupos ꝛ similes pot⁹ quatuor aut quinq ℥. ꝛc. ¶ In oppositũ est hic Auic. ꝛ Gal. nono ꝛ decimo terapentice. ꝛ Rasis. x⁹. Almansoris ꝛ in diuisionibus. et 16. continentis. ꝛ Auerroys. 7. colliget. ꝛ Hypocras 3⁹ regiminis acutorum.

Pro decisione dubij notandum pmo ꝙ aqua: de qua in canone fit mētio est aqua naturalis qua cōmuniter vtimur in potu ꝛ ad decoquendum res que ad vsum humanũ ordinanꝫ que aqua scđa pmi. doctrina scđa. caplo. 15⁹ debet habere omnes aut plures ex. 18. cōditionibus que gratia breuitatis his versibus ꝯstringunꝫ.

Fons castus fundus cursus ab origine distans.
Subtilis non tecta leuis passibilis apte.
Multa ꝛ clara parum vini tolerans sq saporem.
Sit ꝛ odore carens linquens hypocũdria presto.
Non rebus confecta malis residentia paruo
Tempore descendit coctum dissoluiꝫ ipsa
Quãprimum decem ꝛ octo modis cognosciꝫ vnda.

¶ Nam vt est apud Galienum. 3⁹ regiminis acutorum cōmento. 48. allegato. vbi dicit, Aque nullum vsum inueni nisi quia in acutis bibitur morbis. debꝫ intelligi de aqua bona non habente aliquem defectum. Et ibi generalizat ꝙ sermo medicorum laudantiũ aut vituperantium rem aliquam intelligitur in melioribus cuiuscũq reruꝫ quas experiunꝫ. ꝛ hoc idem sentit Auicēna secũdo canone capitulo secũdo. ¶ Notandum secũdo ꝙ questio nostra querit de aqua huiusmodi data in multa aut parua quantitate sola: aut cum alijs potibus cōmixta. Non eniꝫ semper pura nec semp in equali quãtitate exhibenda est. sed eius quãtitas varianda est ꝭꝫ diuersitatem q̃titatis caloris. ꝛ ꝭm consuetudinem necnon reliquas egri conditiones indicantes: aut ꝓhibentes potum eius: quarum alique sunt dispositiones naturales. alique non naturales: alique preter naturaꝫ: de quibus Auicēna in textu. ¶ Primo tamē videbitur qualis debeat esse vsus ipsius pure: ꝛ in multa quantitate exhibite. Secundo qualis debeat esse vsus in pauca quantitate exhibite. ꝛ cum alijs rebus commixte. ¶ Tertio notãdum ꝙ aqua de qua supra quãdo est actu frigida est infrigidatiua ꝛ humectatiua. Est enim talis in actu respectu corporis humani. immo etiam actu calida sumpta aut exterius applicita est apta ĩfrigidare ꝛ humectare. retenta enim in corpore reducit se ad suam frigiditatem naturalem per quam infrigidat. Et aliquãdo infrigidat superflue humectando. que omnia colliguntur ex Auicenna secunda primi. doctrina secunda. capitulo decimonono. Nec pro huiusmodi effectu causando est necessarium vt reducatur a calore nostro sicut reliquę medicine frigide que dicuntur tales in potentia. Non enim habet complexionem que sit virtualiter talis: sicut ille. ¶ Preterea. quantũcũq aqua sit summe frigida: tamen propter quãcũq leuem ebulitionem: aut infusionem in ea rerum calidaruꝫ efficitur calida virtualiter. Et q2 aqua dicta est infrigidatiua ꝛ humectatiua. ideo est sedatiua sitis. ꝛ suo cursu est ablutiua. magis tamen abluit calida q̃ frigida. ꝛ q2 simplex est: non est nutritiua: nec in aliquem hũorē ꝯuertibilis. q̃propter nō sedat sitiꝫ: q2 restauret humidũ roridũ: sꝫ solũ ĩfridãdo ꝛ humectãdo. ¶ Notãdum 4⁹ vt pꝫ ex dictis ĩ textu: ꝙ sicꝫ ex aq̃ cōuenieter exhibita: seq̃tur extictio caloris febrilis: ꝛ aliqñ subito salus mã febris euãcuata vomitu secessu ꝓuocatōe vrie: aut sudoris aut saltē ꝯuersio ad sciaticã facili⁹ tolerabilē, ita ex aq̃ ĩcōueniēter exhibita seqꝫ aliqñ mors aut destructio opatōis alic⁹

mẽbri nobilis: quapropter in eius vsu opꝫ medicũ oẽs cõditiones indicãtes potũ aque frigide ⁊ pbibentes maturo iudicio equilibrare ne ꝓtingat error.

His ita notatis sit hec ꝑma ꝓ. Iꝫ nec in febrib⁹ pẽdẽtib⁹ ab hũore frido neq; ab hũore calo grosso cõpetat potus aq̃ fride. in febrib⁹ tñ pendẽtibus ab hũore calo grosso digesto aut ab humore calo subtili siue digesto siue crudo cõpetit pot⁹ aq̃ fride. hec ꝓ ex textu elicit. ¶ 2⁹ ꝓ. febres in gb⁹ cõpetit pot⁹ aq̃ fride sunt causon tã colerica q̃ flegmatica salsa. tertiana pura ⁊ nõ pura tã ꝯtinua q̃ interpolata. febris sanguinea putrida ⁊ nõ putrida. febres pestilentiales. Item febres seq̃ntes berisipilas itrinsecas. ⁊ q̃dã imateriales sic̃ multe effimere ⁊ ethice. s. ꝑme aut scõe spẽi: nõ autem tertie. Ista ꝓ partim sequit ex ꝓne ꝓcedẽti. patiz ẽ manifesta ex dictis auctoꝝ in pticularib⁹ capitulis. Ex. n. ꝓueniat in febrib⁹ seq̃ntib⁹ berisipilas itrinsecas de q̃ est magis dubiũ fuit oñsuz circa textũ de itentõe Haliẽi. 8. terapẽ. ¶ 3⁹ ꝓ. Iꝫ potus aq̃ fride ꝓpetat in quolibet tpe poxisimi aut exacerbatõis febriũ plodicaꝝ de gb⁹ supra. ⁊ ẽt tpe getis. securi⁹ tñ cõcedit in statu ⁊ declinatõe: deide in augmẽto: deinde in ꝑn⁹. Ista ꝓ q̃tũ ad ꝑmã partez satis nota est ex sepe dictis quantum ad augmẽtũ statũ ⁊ declinationẽ: sz q⁹ aliq̃ ꝓueniat in ꝑn⁹ de quo est magis dubiũ ꝑz ex sinia Hal. io. terapẽ. qui cũ cibaret patientẽ tertianã interpolatã paꝝ añ paroxismuz de cui⁹ sincopi timebat dedit in potu q̃nq; duos q̃nq; tres pugillos aq̃ sincere fride fontis. per cui⁹ auctẽtatẽ admonemur in ꝑn⁹ febriũ sincopaliũ minutarum potũ aq̃ fride cõpetere. Quãtum vo ad secũdam partẽ ꝓbat. est. n. magis apta nocere in ꝑn⁹ q̃ in augmento: qz in ꝑn⁹ est magis apta suffocare caloꝛẽ: pbibere sparsionẽ materie q̃ in alys tpibus: cũ tũc caloꝛ minus possit ei resistere: ⁊ humoꝛ sit minus subtiliabilis ⁊ resolubilis. Et ex simili fundamẽto est magis apta nocere in augmẽto q̃ in statu. ¶ Sz vbi ꝓueniẽ⁹ possit exhiberi in statu an in declinatõe ẽ dubiũ: qz in statu plures sunt hũores ⁊ vapores quoꝝ resolo est apta ꝑ potũ aq̃ frigide impediri q̃ in declinatiõe. Sed ex alia pte in declinatiõe ẽ magis apta nocere cũ caloꝛ in declinatiõe sit minus resistẽs siue extinctioni q̃ in statu. ⁊ ꝑ ꝓñs mẽbra ⁊ spũs sunt apta magis ledi ꝑ supfluã infrigidationẽ. In statu ẽt videt magis necessaria caumatis febrilis extinctio. Opꝫ itaq; medicuz oia equilibrare ⁊ certe magis ꝓsonũ est mẽtibus auctoꝝ vt det tpe maioris flãme. Vñ Aui. in cap. de cura febris sanguĩee. Et melioꝛ hoꝛa ad hoc ẽ hoꝛa vehemẽtie ebulitiõis ⁊ angustie ⁊ inflãmatõis ⁊ freq̃ntie pulsus cordis. Cõueniẽtius itaq; tpus exhibitiõis aque frigide est statꝰ vlis quo ad accñtia. cũ quo si coniungat status quo ad digestionẽ tanto est melius. ⁊ silr status pticularis. verũtñ exñte materia subtili cal'a nõ est ita necessariuz expectare digõnẽ sicut in grossa. ꝑmittendũ tñ est in omnib⁹ ventris lenitio ⁊ flobotomia si fuerit oportuna. ⁊ etiã euacuatio aliqua materie ꝓpe si fuerit valde supflua. Dicit nãq; Auicẽ. in cap. de cura feb. sanguinee. Et scias q⁹ eẽ contentus in frigidatõe ⁊ dimittere flobotomiã ⁊ solutionẽ ventris addidit in opilationẽ ⁊ coartationẽ. quare addit putredo in reliqua dispõne. ¶ 4⁹ ꝓ. aqua frigida multa subito exhibita aliq̃ est conueniens. ⁊ si pauca daret noceret. Ista ꝓ q̃ntuz ad vtrãq; partẽ est de intẽtione Auicẽne in cap. de febre pestilẽtiali vbi ad lfam iquit. Et aqua frigida plurima subito est iuuatiua valde. pauca aũt ꝓter exhibita fortasse excitat caliditatẽ. De causone aũt idem sentit Rasis. io. Almansoris q⁹ multa aq̃ frigide quantitas in frigidata in niue dari ꝺz tpe vehemẽtie caloris. Sz quantũ ad ꝑmã partẽ ꝑz de intẽtione fere omniũ auctoꝝ in febribus incẽsiuis sicut in causone sinocha tertiana febre pestilẽtiali. Sz q⁹ pauca q̃ntitas exhibita in his febribus incẽsiuis aliq̃n noceret vt ꝑz supra ex Auicẽna in cura febris pestilẽtialis. ¶ Itẽ de intẽtiõe hypocratis in 3⁹ regimis acutoꝝ. s. in illis in q⁹ colera sub diafragmate dñatur cui⁹ simile debemus arguere in alys febrib⁹ valde incẽsiuis. Causa. n. excitationis caliditatis a pauca aq̃ est: qz nõ ẽ ꝓportionatũ infrigidãs. vñ pauca multũ inflãmata ⁊ in vapores cõuersa calefacit: sicut si solũ stuphe aspgat pauca aqua frigida conuertit in vapores calidos q magis stuphã calefaciunt. Si aũt ꝓiciat i stuphã magna q̃ntitas ifrigidat vehemẽter: ⁊ nõ pot calitas stuphe aquã in vapores ꝓuertere. ¶ Si ãt gra. in q̃ istaꝝ maioꝛ q̃ntitas ⁊ tuti⁹ aqua concedit. Ridet q⁹ tuti⁹ ⁊ maioꝛ q̃ntitas quãtũ ẽ merito febris ⁊ cause ei⁹ cõcedit in febribus maioris flãme ⁊ que pẽdent ab humore magis subtili: Iꝫ q̃tũ est merito aliaꝝ diſpõnũ vel conditionũ pot patere ex supradictis circa textum. Et ex his inferẽ q⁹ vbi non adsint cõditiones pbibẽtes potũ aque maioꝛ q̃ntitas ꝺz exhiberi in cõtinua q̃ in interpolata. vbi aũt cõtradiceret in vtraq; cruditas hũoꝝ magis piculuz eẽt exhibere in ꝯtinua q̃ in interpolata: eo q⁹ hũoꝝ incrudatio ẽ piculosioꝛ in cõtinua q̃ in interpolata.

Utrum autem in ꝑgnãte exñtib⁹ oĩb⁹ aut pluribus ꝓditiõib⁹ idicãtib⁹ ⁊ ꝓsentiẽtib⁹ potui aq̃ fride debeat exhiberi ẽ mihi dubiũ. cum ex vna pte nisi deꝛ timeat moꝛs vtrinsq; ex alia parte si detur fortasse extinguet caloꝛẽ naturalez fetus qui min⁹ pot resistere friditati aq̃. ⁊ sic fet⁹ ⁊ fozte tãdẽ mater interimet. ¶ Dui⁹ duby a nullo vidi deteriatiõez: sz magis credo aquã fridã multã nõ eẽ exhibẽdã: tum qz in rebus dubys melius est omittere q̃ cõmittere. tuz qz est remediũ multũ notatũ. vñ si res trãsiret in siñistrũ non pauca medico seq̃reꝛ ifamia. Et tertio qz cũ aq̃ oꝛdei zucharata syrupo acetoso ⁊ silib⁹ potẽtib⁹ iuuare ⁊ paꝝ nocere possumus sibi succurrere. Iꝫ fozte nõ sint tãte efficacie ad extiguẽdũ caloꝛẽ febrilẽ. Et 4.⁹ qz locus ab auẽtate negatiue valet i medicia. Et ex his tibi ꝓsulo nõ solũ in ꝑ casu: sz in ceteris: in gb⁹ aliq̃ notabiles ꝓditões obstent potui aque fride vt poti⁹ abstineas ꝓp rões supꝛascriptas. Et qz nõ video cur aq̃ oꝛdei ⁊ silꝛ potus notabilr ifridari nõ possint eq̃ bñ extiguere cauma febrile si deñt i notabili q̃ztitate sic̃ aq̃ frigida: cũ illi sint fridi actu ⁊ potẽtia. aq̃ vo sit solũ actu frida. ⁊ sic determinatuz sit q̃lis debeat eẽ ipsi⁹ vsus in mlta q̃ztitate. ⁊ nõ alys potib⁹ ꝓmixte.

Nunc vero determinãdũ ẽ q̃lis debeat eẽ vsus eius in parua quãtitate. ⁊ alys reb⁹ cõmixte sicut qñ ad sitis extinctionẽ aliqd aq̃ ꝰcedit aut qñ aliqd eius ꝑmiscet cũ syrupo aliquo aut electuario vino granatoꝝ aceto ⁊ silibus. Et sicut qñ aliqd ipsius hoꝛa cibi cũ vio ꝑmiscet aut qñ secũ aliqd zuchari ꝑmiscet. ¶ Pro b⁹ declaratõe ꝓsideranda sunt duo. Primũ q̃lis sit feb. in qua exhibet. 2⁹ ꝓsideraꝺe sunt ꝓditões indicãtes ⁊ pbibẽtes potũ aq̃. Si ꝙ febris fuerit incensiua multũ sicut causon aut aliqua pestilẽtialis intẽsi caloris. tunc in his nõ est pbibẽda pauca aqua frigida. timemus enim maioꝛẽ ebulitionẽ sicut ꝺcñ est de intẽtiõe Aui. in cap. 10 de cura pestilẽtialis. ⁊ de intẽtõe Hal. 3⁹ regiminis acutorum de hũtibus colerã multã sub diafragmate: in quib⁹ aqua addit inflãmationẽ. Et sicut in illis febrib⁹ in q⁹ succus angurie cõuertit in colerã. 5⁹ colliget. cap. penultimo. in his nõ est dãda aqua frigida in pauca quantitate: sed in multa. ¶ Sz ꝺiceres pono q⁹ adsint aliq̃ ꝓditiões pbibẽtes potũ aque frigide sicut q⁹ mãe sint crude grosse aut nõdũ vẽter sit lenit⁹ aut q⁹ sit stomaci debil⁹ ⁊ sileꝝ: Dico q⁹ in his casib⁹ est exhibenda aq̃ ꝑmixta cũ syrupo aceto so vio granatoꝝ aut aceto ⁊ silibus potẽtia fridis. ⁊

dek ī notabili ḡtitate.nō.n.timēda ē facil ipsi⁹ iflāmatio
sic qñ daret pura bis potētialr fridis ꝓbibētib⁹ ipsi⁹ ebu
litionē:t qz faciūt ipam citius penetrare. Uel alr ꝯz Hēti
lez dek cala t ī notabili ḡtitate.aditiabit.n. ad digōnez
būoris sitim extīguet hūectādo.t būores q sunt cā sitis a
stomaco lauando neq timek inflāmatio corpis ꝑ ipam.
tuz qz citi⁹ penetrat t a corpe educit.tuz qz ꝑ antiparista
sis nō iflāmat corp⁹ sic aq frida. ¶ Utr aūt ipa cōmixta
cū alys reb⁹ debeat dari ī febrib⁹ nō mlti caumatis cala
vel frida facile pōt inotescere ex dictis. Si.n.eger sit cō
suet⁹ potui aq fride t tps sit estiuū t būores nō sint grossi
crudi neq patiāt anxietatē stomaticā neq apa intrīsecū
aut alia ꝓbibētia aquā fridā ꝺz dari actu frida: t cū ea di
stēpari syrupi siue electuaria t reliq q secū pmiscent. Si
vo adsint ꝓditões ꝺrie ꝺz dari actu cala.

Sed bis ita determiatis supest vt rndeamus ad
rōnes adductas in ꝺriū. ¶ Ad pmā
cū dicit ḡ Auicen. in anxietate stomatica ꝓbibet potum
aque frigide. Respōdet ḡ ꝓbibet potū aque frigide qñ
humor est imbibitus. tunc.n.nō ꝺz potare nisi aquā cali
dā ad ablnēdū būorē illū nisi alie ꝓditiões idicātes potū
aq fride essent fortiores. tūc.n. postponeret anxietas sto
matica vt ꝓbiberet corpis exiccatio. Et q̄uis Auicen. di
cat ibi ḡ pot⁹ aq fride addat ī febrez itelligit de aq frida
exhibita: qñ ñ oz: vt ibi se exponit: vt qz forte adsūt opila
tiões t būores sunt multi grossi idigesti. ¶ Ad scōaz cuz
hypo. dicit ḡ aque nulli⁹ ē vsus: nisi qz ī acutis bibit mor
bis. lz nō in oib⁹ vt ꝑz ex determiatis ī qōne. t qñ būores
sūt fridi nō ꝺuenit sive sint subtiles sive grossi. ¶ Ad ter
tiā dr ḡ aq in gb⁹ valde mlta colera dñatur sub diafrag
mate nō ꝺuenit in pauca ḡtitate: ꝯz in multa: eo ḡ in pau
ca ḡtitate calefit evaporat: t āpli⁹ corp⁹ inflāmat: ꝯz mul
tā caliditatē subito extīguit: neq credēdū ē ḡ ꝺuertat ī
colerā cuz sit simplex: ꝯz in pauca ḡtitate calefaciēdo fac
colerā ebulire. ita vt videat in colerā ꝺuerti. ¶ Ad ḡrtā
dr ḡ aq frida nō sedat sitiz quā sedāt multi alj potus si
cut aq frida cū vino granator aut aceto t silibus: non tñ
est absolute negādum ipsaz sedare sitiz. ¶ Ad gntā dr ḡ
aq frida mltū inanitis nō ꝺueit pura ī magna ḡtitate: ꝯz
eet cū alys reb⁹ pmiscenda vtputa inleb t silib⁹: ꝯz nō oia
corpa febrictia sunt multuz inanita. ¶ Ad sextā dr ḡ nō
tñ sedat sitiz neq tñ būectat ḡtū multi alj pot⁹. ¶ Ad
septimā. logr ꝓpatiue ad alios pot⁹ sic dcñ est. ¶ Ad vl
timā dr iuxta determiata ī qōne ḡ in pestilētiali t ī febri
bus ardētib⁹ ꝺz exhiberi in magna ḡtitate: ita etiā aq oꝛ
dei. t alj pot⁹: nō tñ alj pot⁹ sunt ita apti corp⁹ inflāmare
sicut pauca aq frida cū sint actu t potētia fridi. ¶ Ꝑ. nō
tāto tpe retinerī: ꝯz trāseunt t trāsmutanr in būiditates.
sunt.n. magis a natura dilecti q̄s frida aq.

Dubitatur z⁹an ꝑ exhibēdo aquā fridā in febri
bus būoralib⁹ sit expectāda digestio.
¶ Pro cui⁹ decisiōe ꝑmitto ḡ febres būorales in gbus
ꝺuenit copiosus aq fride pot⁹ sunt febres sanguīee vel
colice. lōginquū ē.n. ḡ ī flegmaticis aut melicis ꝺueniat
copiosus aq fride pot⁹. ¶ De sanguicis aūt ꝺz ē ḡ si pen
deat a sanguīe buliēte absq putredie in q̄ nō sit aliōpec
catū ꝑter mltitudinē t ebulitiōez stati nulla expectata di
gōne ē exhibēda aq frida. Si vo sanguis sit putridus tūc
aut cū putredine sua decliat ad grossitiē t ē expectāda di
gestio. Si vo decliet ad subtilitatē nō est expectāda digō
cū ꝑ potū aq fride digerat. Si aūt feb. fuerit colica t pen
deat a cola subtili ꝑ suā fundamētū nō ē expectāda dige
stio. Si vo pēdeat a cola grossa ꝺz digō expectari. ¶ Cō
tra determiatiōez istā istat ꝑ Ha. 9. terapē. q vult ḡ q̄uis
flobotomia in oi tpe ꝺueniat tñ pot⁹ aq fride cōuenit ap
parētib⁹ signis digōnis. Idē sentit Auer. 7° colligz dicēs
ḡ ꝑma ꝺditio attēdēda in potu aq fride ē ḡ mā sit dige
sta. lz Auerroys ibidē sibi ꝺri⁹ videat cum dicit. mel⁹ est
exhibere aquā fridā in ꝑn⁹ sine appitiōe signoꝝ digōnis
t nō curare de dictis antiquoꝝ ꝺ hoc. ¶ Ꝑ. nā ꝑ faciēdo
crisiz in sinocha expectat digōnē. q̄ medicus. q ē imitator
nature ꝺz idē expectare. ¶ Ꝑ. in causone q̄ pendet a mā
subtili expectar digō ab aliabate 3° practice de regi. sa. fe
briū ꝑ victuz t a Lassio felice in cura causonis. ¶ Ad p⁹
dōz. q ꝯz nō sit nečiuz in sinocha sine putredie expectari
digōnē ꝑ dādo aquā fridā. vtile tñ eēt si apte possz expe
ctari digō. dicit ḡ illud ē ꝺueniētius si apte fieri pōt. Cū
vo dicit Auer. nō ee expectādū digōnē itelligit ḡ iminen
te nečitate nō bñ dāte idutias nō ꝺz ipaz expectari. Et si
milr ē Ha. iterpretādus q iubet digōnē expectari ad hoc.
¶ Ad aliā rōnē dr ḡ nā expectat ī sinocha ḡtūcunq sit
sanguis oprie digest⁹ ꝯz q̄litates mānifestas vt imꝑmat ī
cū ꝓprietatē q̄ facile sibi obediat t vt hēat aditoziū su
pceleste q̄ fortificet in sua opatōe: ꝯz nō opz medicū ꝑ ex
pectare. satis.n. nā iuuabit ꝑ extictiōem sui ꝯrary ab aq
frida. ¶ Ad Aliabatē aūt t Lassiū felicē expectantes di
gestionē ī causone dr ḡ expectāt ipaz ī causone pēdēte a
colera grossa. ¶ Et ex his ꝑz solo ad qōnē an medic⁹ de
beat expectare die cretica ꝑ dādo aquā frigidā. dr.n. ḡ
si apte pōt expectari eēt mel⁹ vt cū auxilio aq fride con
iūgeret auxiliū supceleste: ꝯz iminēte nečitate festinatio
nis nō ꝺz tardare. ¶ Cōtra. sedr ḡ si mā eēt grossa t cru
da iminente nečitate festinatōis nō ꝺz expectare digōnē
ꝺ determinata supi⁹ de itentōe Auj. ¶ Rndr ḡ si egritu
do nō daret indutias vt mā possit digeri: aut forte vides
alteratōez in mā ꝓcedētem in malignū: vt qz icipit vria
tepefieri aut denigrari. mel⁹ est nō expectata digōne da
re aquā fridaz sic t q̄ꝝ i materys malignis damus solu
tiuū nō dato digestiuo. Dō aūt dcñ est supi⁹ ḡ ī mā cruda
expectāda ē digō itelligr vbi ñ iminet magna nečitas fe
stinātie: ꝯz i sanguīe ebuliēte t cola subtili ñ tñ cogimur
expectare digōnē sicut in colera cruda grossa. ēt iminēte
pauca nečitate festinātie dabim⁹ ī sinocha sine putredie
t febre pēdēte a colera subtili aquā fridā spando ḡ ꝑ eā
colera subtil digeraī t sanguis ebuliēs nō icrudeī.

¶ Immo cū videris calefactōez fortē t ꝓplonē
calam t siccā t cūaueris: tūc qñq ꝺcedes i su
flonē fieri in aq frida apud declinatōez t appi
tionē digōnis t eūonē humoꝝ t nō est malū vt
administreī balneū t potus vini cōmixti sub
tilis t iunctio cū oleis lenificātib⁹.

¶ In pte pñti docet vsū aq fride ab eī. s. p modū ifusiōis
aut balnei. t gra b⁹ logr de balneo aq calē t de vsu vini t
silib⁹ oicēs ḡ cū videris hec q̄tuoz. s. calefactōez fortē fe
brilē t ꝓplonē nālē calaz t siccaz. t 3° ḡ eūaueris. t 4°. ḡ
egritudo sit apud declinatōez. i. i statu aut declinat ōe vl:
qō cogscr ꝑ appitōez digōnis t eūonē būoꝝ. tūc qñz ꝺce
des ifusionē fieri ī aq frida ita vt in ea ifridenī extrema
ꝯz ḡ dicer ī cura tertiāe: aut ḡ totū corp⁹ balneer ī ea ꝯz
ḡ placet Ha. xi. terap. 9. ca°. 2° dic ḡ nō ē malū vt aliqñ ī
febrib⁹ admīstreī balneū aq dulcis calē t pot⁹ vini subti
lis ꝺmixti. s. cū aq. ¶ Itē ḡ admīstreī inūctio cū oleis le
nificātib⁹. i. pozos apientib⁹ t dilatātib⁹.

Dubitatur gra ꝑmi dicti vtꝝ balneū aq fride aut
eius ifusio ꝺpetat ī febrib⁹ putridis.
¶ Pro solone b⁹ duby ꝑmittēdū ḡ iuuamenta aq fride
exteri⁹ applicite ī febrib⁹ sūt. ꝑ⁹ caumatis febril extictio.
secundū arefactōis t supflue siccitatis ꝓhibitio. t terciuz
calozis nālis ꝺfortatio. Nocumēta aūt sunt calozis nālis
extictio. t ꝺūter virtutū oiuz debilitatio. Scōuz ē mem-

broꝝ neruosoꝝ pcussio.ꝛ ꝯter coꝝ doloꝝ ꝛ spasmus/ tertiū opilo/ quartū materieꝝ incrudatio.

His premissis sit hec ꝑma ꝛclo. In nulla febre flegmatica aut melica interpolata aut ꝛtinua ꝓportōali ꝙuenit balneum aque fride. Ista ꝛ est de itentōe auctoꝝ maxie Aui. in cap. de flegmatica. ꝛ ēt bñ discurrēti ꝑ inuamēta ꝛ nocumēta suprascripta facile inotescit q balneū aq̄ fride sit in his febribus aptuz multū nocere ꝛ paꝝ pdesse. ¶ Scōa ꝛ. in febre pendēte a mā cala añ digōne nō ꝙuenit balneū aq̄ frigide ꝑcipue mā exīte multa grossa. Ista ꝛnez Auice. manifeste ponit in lra. d. in administratōe balnei aq̄ frigide debere ꝑcessisse eūone ꝛ digōnez. ¶ Tertia ꝛ. in oi febriēte febre acuta ꝛ sanguiea vel colica ꝑcedēte digōne ꝛ eūone ꝙuenienti cuius ꝙplo sit cala habitudo carnosa vl nō multū extēuata ꝛ etas inuenilis ipo ēt nō exīte debili �looz aliqō mēbrū nobile nec būte opilatōz aut apa. ꝛ ꝙsueto balneari i aq̄ frida tpe calo ꝙpetit balneū aq̄ fride/ ꝛ ꝑs cū extinguat cauma febrile ꝛ exiccatiōez ꝓhibeat. ꝛ forte caloze vigorato sit cā sudoris. xi. terapē. idē sentit Raf. i6. ꝛtinētis. ¶ 4° ꝛ. lz corpi aliqualr extenuato timoze arefactiōis balneuz aq̄ fride ꝙueniat. tuti⁹ tñ ceteris pib⁹ ꝙcedit i corpe carnoso ꝛ magis i frigidatiuuz. ꝛ ꝑz: qz lz i corpe carnoso noceat vapoꝛes ꝙcludēdo. ꝛ calz iteri⁹ fortificādo: tñ in extenuato mlto magis nocet ptes discoptas pcutiēdo ꝛ calozē innatū extiguēdo/ Adde q̄ sic dicit Ha. xi. terapē. loco supi⁹ allega. cal'm interius fortificatum mouet materias exteri⁹ cū sudore aut forte eas cū fluxu expellit. ¶ Quinta ꝛ. in iuuene bñ carnoso ꝛ estate media bñ ꝙuenire pōt i tertiana calozē iteri⁹ fortificādo. ꝛ ꝑz. qnta affozismoꝝ affozismo. zz. ¶ Sexta ꝛ. cōiter aq̄ fride balneū vitādū ē in febre putrida q̄cūq̄. ꝑz ꝛ. qz fm plīmū ꝓp tale balneum pla sequunt nocumēta q̄ inuamēta. ¶ Jtez. qz cōiter ad B balneū sunt incōsueti. ꝛ ꝛ: qz difficile ē metiri mozā balnei fm q̄titatē sue friditatis ꝛ coꝝpoꝝ dispōnes qb⁹ balneū ꝙuenit. ¶ Adde qō ē remediū mltū notatū. ꝛ ꝛ cōez oiuz opiones. yū si res trāsiret in sinistrū cederet magno dedecozi/ Ego. n. cū practicauerim. 35. ānis nūq̄ balneaui nisi vnū patientē causonez cū fluxu sanguinis nariū ꝑter modū supfluentē q eadē die a causone ꝛ a fluxu sanguis sanat⁹ ē: ꝛ magis ipz balneaui ꝓp fluxū sanguis: cū alia remedia nō ꝛferrēt: q̄ ꝓp causonē. ꝛ ꝛfisus suz maxime ꝓp B: qz ꝛtinue in ags natabat. ¶ 7° ꝛ. si feb. est interpolata aut ꝛtinua ꝓportōal' meli⁹ ē ipm balneare i hora tepoꝛis aut getis. Ista ꝛ est de itentōe Raf. i 6. ꝛtinentis. vbi ad lraz dic. iuuēis carnosi corpis ñ oz bre hozribilē nisi post declinatōez ꝓticulare balneatōez cū aq̄ frida/ Et rōne ꝓ bat: ga balneū tunc applicatū sufficienter extinguit calorē in mēbris impssiuz. ꝛ cū hoc nō retinet māz poꝛismale nec prohibet eius euapoꝛationem.

Dubitatur scōo. vtꝛ balneum aq̄ dulcis calide cōpetat in febrib⁹ putridis. ¶ Pro solone duby ꝑmittendū q balneuz aq̄ dulcis cale est duplex. est. n. qōdā in q̄ pua mora ꝓbik fcñ solūmō ad remouendū sorditiē q̄ est in poꝛis ꝛ coꝛ aptōez ꝛ aliq̄lē coꝛpis humectatōez/ aliud ē balneū in q̄ nobil' mora ꝓbik factuz nō solū ꝓp suprascriptas vtilitates: ꝛz ēt ad resolonē māe febris. ¶ Premittēdū ꝛ° q mā feb. q̄to ē paucioꝛ subtilioꝛ digestioꝛ ꝛ poꝛis cutis ꝓpingoꝛ tāto ē aptioꝛ vt ꝑ balneuz resoluaī ꝛ sub forma sudoris educaī. ꝛ ꝛ se ꝛz bñs ꝛditiōes oppositas. ¶ Premittit ꝛ°. q inuamēta balnei ꝛ q̄ supra sūt cutiz a sorditie abluere: poꝛos apire: bū ectare māz resoluere: ꝛ nutrimentū ꝑ mēbra distribuere/ Nocumenta aūt sunt in flāmare spūs: resoluere: māz liquefacere: q̄ liquefacta ꝑ mēbra fluit. ꝛ cū alys būoribus ꝑmixta ipsos inficit ꝛ putrescere facit. Et amplⁱ⁹ fluēs ad mēbra debilla ipoꝝ debilitatē ac nocumēta fouet ꝛ auget.

His premissis sit hec ꝑma ꝛ. lz in febrib⁹ putridis pēdentib⁹ a mā grossa mlta cruda a poꝛis distāte nō ꝙpetat balneū aq̄ dulcis cale i q̄ notabil' mora ꝓbaī. balneū tñ pauce moze aliq̄n ꝙpetere pōt/ ꝓtima ꝑs ꝛnis mānifesta ē ex suprascriptis cū multa nocumēta ꝛ pauca iuuamēta sint merito talī balnei apta cōtingere. Scōa ꝑs ꝛnis ē de itentōe Auicē. in cap. de curaq̄rtane. Et igrediaī balneū i die z° si q̄dez fuerit digō fm descriptōez. ꝛ si nō fuerit digō nō fiat nisi i eo ifusio aq̄ calide q̄titate q̄ delectat coꝛp⁹ ꝛ būectat min⁹ q̄ ꝑueniat ad B vt calefiat ex ea būoꝛ/ ¶ Et ꝓfirmaī. q ex tali balneo pauce moze fiūt inuamēta supi⁹scripta ꝛ pauca aut nulla nocumēta. ¶ z° ꝛ. in febrib⁹ pēdētib⁹ a mā pauca subtili digesta poꝛis ꝓpinq̄ nō exīte debilitate i aliq̄ mēbro nobili ꝙpetit balneuz aq̄ calē. ꝛ nota ē ex suprascript⁹: cū plā sint apta seq̄ inuamēta ꝛ pauca nocumenta. Dicit aūt nō exīte debilitate i aliq̄ mēbro nobili. Nā debilitas mēbri a q̄cūq̄ cā ꝓueniat facit vt mā ab alys mēbris ad ipz traī. ꝛ sic amplⁱ⁹ nocebik ꝛ debilitabik. ¶ 3° ꝛ. in febribus pēdētib⁹ a mā medio mō se būte iter ꝛditiōes ꝓhibētes balneū de q̄ supra ꝛ suadētes ipi⁹ administratōez iudiciū ō administratōe ei⁹ est mediū. hec ꝛ nota ē ex suprascriptis. ¶ P. auctoꝛes nō expectāt talē digōnē ꝛ eūonē i tertiana pura: sīc i religs febrib⁹. ¶ 4° ꝛ. in febre putrida aliq̄ ꝓticula nō ꝑncipali exīte debili balneū ꝙtigēter erit ꝙueniēti⁹ q̄ illa ꝓticula nō exīte debili. ꝑbaī. nā exīte pede debili ꝛ incursuro podagrā balneū erit cā vt mā feb. q̄ sine alio auxilio esset mortal' fluat ꝛ pmuteī ad pedes ꝛ faciat podagrā salubrē. ꝛ hāc ꝛnē sentit Ha. xi. terapē. 2° cap⁹ cui⁹ lra. Si vo qdē nulla ꝓticula ꝑncipaliū imbecillis fuerit: ꝛ aliq̄ nō ꝑncipalis ibecillis existat: quēadmodū in podagricis qdē pedes. ꝛ arteticis vniuersi coꝛpis articli maxima qdē vtiq̄ ex balneo laborāti ad salutē ꝑfecta est ꝑs ꝓticulis suscipiētib⁹ supfluitates imbecillib⁹. filis snia bñ. i6. ꝛtinētis. ¶ 5° ꝛ. balneū i putridis fm plīmū ꝺz administrari post digōnē ꝛ notabilē māe eūonē. ꝛ ꝑz: qz sic administratū est aptū educere mās cū sint ꝑ digōne eq̄te. ꝛ cū B qz sunt paucificate sunt apte min⁹ fluere ꝑ mēbra. ꝛ sic min⁹ opilare ꝛ alios būoꝛes ificere, ē ēt de itētiōe oiuz auctoꝝ. Vez in tertiana pura tuti⁹ administraī añ ꝙpletaz digōnē ꝛ mltā eūone ꝑp cole subtilitatē vt māfeste sētit Raf. i6. ꝛtinētis vbi ad lraz. vez i tertiana nō nocebit: ꝛz eger balneeī añ digōnē. ¶ 6° ꝛ. balneū bz ꝙnienti⁹ administraī in tepoꝛe aut gete feb. aut i declinatiōe ꝓticlari q̄ in alys tpib⁹. ꝛ ꝑbaī. sīle ē de balneo ꝛ religs eūonib⁹: ꝛz religs eūones administranī ꝙnieti⁹ in tpe getis aut declinatōe: alioꝝ pitate suppositā. q̄re ꝛc. ¶ Ex ꝓdictis ifert q balneuz qō administraī in religs egritudib⁹ ꝑter febres sīē in spasmo paleſi colica doloꝛe renū matricis ꝛ filibus ꝙnieti⁹ administraī digesta mā ꝛ miozata q̄ a ꝑn⁹. Et q si op⁹ est ipz administrare a ꝑn⁹ eger paꝝ bz i eo mozari vt solū doloꝛ ꝛ accūtia ifesta sedeī ꝛ mā ñ liq̄fiat. ¶ Ultima ꝛ. rari⁹ apud nos ē vtendū balneo q summus insueti q̄ apud cōsuetos. ꝛ ꝑz: cū ꝙsuetudo sit q̄si altera nā. Si q̄ ēt alie rōnes ꝛ auctates adducenī ꝛ hāc deteriatōez facile ex ꝓdictis solui aut glosari pōt.

Ultimo dubitaī. vtꝛ vinū ꝙpetat i febrib⁹. ¶ Pro cui⁹ duby determinatōe ꝑmittēdū q vinū de q̄ hic est fmo ē vinū de vuis maturis nō ex granatis pomis citonys. ꝛ bz. ¶ Premittitur secūdo. q ꝛz vinū bz multas recipiat distinctiōes fz diuersitates vuaꝝ: diuersitatē locoꝝ: diuersitatē etatis sue: diuersitatem artificy. ꝛ alia bz dicta: tātūmō diuersitates eius que ꝑ duby solutōe opoꝛtune sūt videbūtur. ¶ Est q̄ sciēdū vt pōt cognosci ex dictis auctoꝝ ꝛ ex-

perientia quadā q̄ vina reperiunt triplicia: quedaz frigida ā q̄dā vinosa notabiliter calida: quedā media iter hec pauca & satis eq̄litati ꝓpinqua. ꝓmoz q̄dā sunt acria existētia alba aut rubea p quoz pōtū multi sentiūt coz stomacos manifeste ifrigidari. Quedā aūt sunt quodāmō insipida aquosa aque in colore silia: de qb⁹ logt Hal. in libello de vuis in ꝑn⁹. Uinū aquosuz nominat boles id qō assimilat fm colorē aq̄. Drafanū. n. ē & lucidū & pur & ꝓsistētia subtile appet: & gustui videbit forte nullū sapore bere. & cū cōmiscet cū aq̄ nō tolerat multe aq̄ mixtionē. vñ vinū hoc paucifer vocatū est. & in codez libello. Albū vo & austerū iuuēile ifridat sensibilr. & alibi. nec caput debile tangens nec nervos debiles. Uina aūt notabilr cal'a sunt mltiplicia alba & rubea dulcia & acuta austera acria. q̄ruz diuersitas gustādo facile ꝓpbēdi pōt. Et hec vina cū sunt noua coz⁹ humectāt & p antiqtatē siccitatē acq̄rūt. Media āt iter hec silr recipiūt multiplicē diuersitatē in colore sapore. & mō sube sicut ꝓza. ¶ Premittēdū 3⁹ q̄ vinū cōpetere in febrib⁹ pōt itelligi triplr. vno⁰ q̄ ꝓpetat rōne febris. 2⁰ mō rōne cāe ei⁹. 3⁰ mō rōne dispōnū q̄ i febrib⁹ cōplicant sic est frenesis sincopis spasm⁹ paralesis dolor stomaci interiorum & similia.

His premissis sit hec ꝓ⁹ ꝯ. fz plimū vinū nō cōpetit febrietib⁹ rōne feb. ꝓbat. nā fz plimū vinū ē corpis actu febrietis calefactiuz. q̄ ꝓ va. assumptū ꝑ. nā via vinosa ꝑter modū calefaciūt. media magis q̄ oz. frigida aūt fm plimū nō sufficiēter ifrigidāt. Dico aūt fz plimū: qz possz cē feb. ita remissa q⁹ sufficiēter ifrigidarēt. Et ex hac segt vinū rōne feb. nō ꝓpetere in ethicis nec i effimeris. lz forte rōne restauratōis & ꝓpe i ethicis sit aliq̄ ei⁹ admistra⁹ nec ia. ¶ 2ª ꝯ. nec i colericis febrib⁹ nec sanguineis rōne feb. aūt cāe ei⁹ cōpetit vinū nisi i declinatōe. ꝑ: qz vsq; ad statū nimis inflāmat aut nō sufficiēter ifrigidat vt pōt patere ex dictis supi⁹: fz in decliatōe vinū fridū & ꝓpe aquosuz q̄. xi. terapēti. 9⁰. ca⁹. vniuersas mouz excreatōes: ꝓfert apiēdō ꝓuocādo & vtutē ꝓfortādo. & ꝓcedit in tepore aut gete ñ āt tpe actualis feb. Et cū causon & sinocha ñ bēant getes aut tepores saltē mānifestas nō ꝓuenit nisi ꝓpe finē declinatōis. Et b⁹ oia sentit Hal. de vuis supi⁹ allegato. ¶ 3ª ꝯ. lz in febrib⁹ flegmaticis & melicis quātū ē rōne feb. nō ꝓpetat vinū a ꝑn⁹ tū post manifesta signa digōnis & māe minoratiōem rōne cāe vinū etiā calin debz ꝓcedi q̄nq;. pbat: qz in ꝑn⁹ nimis apit & puocat q̄ō in ꝑn⁰ nō ē ꝓueniēs: fz post mānifesta signa digōnis optie ꝓuenit digerēdo & vtutē ꝓfortādo q̄ō oz exhiberi tpe maiozis getis & limpbari fz opportūitatē. in f'laticis tñ ꝓuenit vinū sicci⁹ q̄ in melicis merito hūozis. ¶ 4ª ꝯ. sic in febrib⁹ oib⁹ rōne sincopis vinuz in q̄cūq; tpe oz ꝓcedi. sic ēt in febrib⁹ oib⁹ timore frenesis i q̄cūq; tpe oz ꝓhiberi. ꝯ q̄tū ad ꝑmā ptē ē. H. xi. terap. ca⁹ 3⁰. Et Aui. xiª. tertꝝ. Et ꝓbat rōne: qz in tali casu oz corp⁹ nutrire: spūs fouere: & cito restaurare. B āt maxie facit vinū: q̄ō oz eē subtile aromaticū: oz tū lipbari fm exigētiā feb. ppea saracenis: qb⁹ est vinū ꝓhibitū p legē: ꝓcedit timore sincopis. 7⁰ colligz. ¶ Ex q̄ iferī q⁹ si sincopis ꝓueniret p mltitudinē materie ꝓfocātis spūs in corde nō oz vinū exhiberi cū poti⁹ adderet in ꝓfocatiōem. Et q̄ ad secūdā ptē ēt est manifesta cū oē vinū sit vapozatiuū & moueat mās ad caput. Quid aūt faciendū sit si silr ꝓcurrūt timoz sincopis & frenesis. pōt eē mānifestuz ex dictis Auicē. 4ª ꝑmi. vltio cap. Intēdendū ē. n. dispōni de q̄ maioz ē timoz altera nō neglecta. q⁹ si timores sint eq̄les melio⁹ ē vinū omittere: cū vtuti cū aq̄ carnis & silib⁹ min⁹ nocentib⁹ in frenesi subuēire possimus. ¶ 5ª ꝯ. vinū dulce cōiter in febrib⁹ ē euitādū nisi cū adest necitas excreādi sicut cuz egritudies pectoris & pulmōis māles ꝓiugū. ꝯ ꝑz. est. n.

aptū opilare epar & mebza nālia. lz pulmonē deopilet. xª. terty. ¶ 6ª ꝯ. in febrib⁹ apatū nō ꝓuenit vinū nisi i declinatōe. ꝓbat: qz añ declinatōez vebit mās ad mebz apatū: lz in decliatōe iuuat ad coz resolonē. ¶ Ultia ꝯ. cedēdo aut phibēdo vinū in febrib⁹ aut relīgs dispōnibus multū oz attēdere ꝓsuetudinē. nā mltū ꝓsuetis & affectātib⁹ & nō noceri solitis a vino facili⁹ ex mīori cā ipz ꝓcedere debemus. & in 3rio mō se hūtibus eē. magnā. n. vim in vnāq; re bz ꝓsuetudo. vt ē apud Ha. i lib⁹ de vtute ꝓsuetudis. q⁹ si tibi. q̄ auctates & rōnes videāt psuadere 3 hāc determinationem facile ex ꝓdictis possunt glosari & solui. Supuacuū nāq; & inutile mihi videt in vnoquoq; dubio rationes ad partes adducere.

¶ Et cū admistraueris canōes ꝓdictos in prīcipio accūtiū febris. tunc opz post illud vt tu oc cupis i digone & eūone q̄ nō est fm semitā desiccatōis & minoratōis & iā diximus eā: imo secundū semitā abscisionis cause.

¶ Auicena i pte ꝓcedēti posuit canōes i eūone materierū cōiuz exeq̄ndos in ꝑn⁹ febriū. in pte pūti ponit canōes in eūone materiex ꝓpax exeq̄ndos post ꝑn⁹. Et p ꝓtinuat seq̄ntia ad ꝓcedentia. 2⁰ ponit hos canōes exeq̄ndos post ꝑn⁰. 2ª ibi (Et nō euacues) In ꝑma pte dic⁹ q⁹ cū administraueris canōes ꝓdictos. i. fueris illos execut⁹ in ꝑn⁰ accidētie feb. i. cū febris accidit in ꝑn⁰. tūc oz vt post occupis in digone & eūone q̄ eūo nō est fm semitaz minoratiōis. i. eūonis materiex cōiuz q̄ apud arabes vocat exiccatio q̄ dcā ē supi⁰: imo ē illa q̄ nūc dicēda ē fm semitā abscisiōis cāe. i. eūonis ꝓpe materie faciētis febrē. Deiceps. n. itendit pōere canōes p digone & eūone materie ꝓpe ipsi⁰ feb. Si āt text⁹ dicat in ꝑn⁰ accūtiū febriū nō itelligas p accidentia solū illa q̄ sequunt febres: lz q̄cūq; aliq̄ mō febri i ꝑn⁰ ꝓiūgunt sic cruditas materie & reliq; oia.

¶ Et non euacues materiā indigestaz in calido aut frigido nisi ꝓpter necessitatē.

¶ In pte pūti ꝓsegt ponēdo canōes in eūone māe. & diuidit in q̄tuor ptes. In p⁹ ponit canonē ḡiale. & ē q⁹ nō euacues māz idigestā nisi pp necitatē. In 2ª pte reprobat opinionē Raf sentiētis 3riū. In tertia pte oñdit in gb⁹ casibus ē eūandū añ digonem. In q̄rta ponit quosdā canōes ꝑticulares circa eūonē māe. ꝓpe. ibi scōa (Et nō ascultes vtz) tertia ibi (Cū aūt mā ē plima) q̄rta ibi. (Cū ḡ exerces eūonē) ꝑma in duas. In ꝑma pōit canonē cū exceptiua sua. in scōa pbat ipz. scōa ibi (Fortasse. n.) In ꝑma dic⁹ q⁹ medic⁰ nō oz eūare māz idigestā in calo aut frigido. s. morbo nisi pp necitatē q̄ necitas iferī ꝺclarabit vbi oñdet in gb⁹ casib⁹ est eūandū añ digonē.

¶ Fortasse. n. mltiplicat euacuatio hūozis nō pueniēs ad statū p digonē vt euacuet. & fortasse nocet euacuatio maturatiōi. & fortasse pmisceat cū ea malignū cū bono ꝓpterea q⁹ monet malignū absq; digone sua.

¶ In pte pūti ꝓbat canonē supascriptuz. s. q⁹ nō sit eūandus añ digonem tribus rōnibus quaz ꝑma est ista: qz sic eūabit humor. s. qui non oz digeri neq; preparari ad hoc vt euacuet: imo digeri oz digone preparante ipsuz vt nutriat corp⁰. humozis enim boni nō q̄rit euacuatio. ¶ Secūda ratio. qz fortasse euacuatio añ digonē nocebit maturatiōi: euacuādo. s. subtile magis paratū euacuari & delinquēdo grossum ineptū digestiōi & euacuatiōi. ¶ Tertia ratio. qz fortasse per hāc eūonem añ digonem permisceat malignū cū bono: pp q̄ō malignū motū añ digonem nō obediēs eūoni agitabit & nō educet: imo ꝑmiscebit cū

bono:t secũ pmixtũ corrũpet bonũ.t sic malign⁹ mltipli/cabit.t est sntia Aui.4.ᵉ pmi.cap.4.¶ Nondũ p q; Auic. in omnib⁹ his trib⁹ rõnibus replicauit fortasse/Jn prima quidem:qz ptin.git aliquando q; solutiuus exhibitũ ante digõnẽ ẽquis eq; bñ illud respiciat humorẽ bonũ sic malũ q; eũet bũozes malũ t nõ bonũ natura exĩte sollicita de expulsiõe mali t retẽtiõe boni/Jn scõa ẽt rõne replicauit ly.fortasse:qz ptigit aliqñ bũozem idigestũ esse ppinquũ vyo ductuũ:quapp p farmacũ exhibitũ totũ eũabit/Replicauit etiã in tertia rõne fortasse:qz cõtingit q; vtus fortis nõ finit bũorẽ malũ cũ bono pmisceri.t ẽt si pmiscere tur fortasse tueẽ bonũ ita vt a malo nõ corrũpaẽ:pp q; bꝫ ptingentias raro veniẽtes sub dubitatione loquutus est.

¶ Sz ꝫ tertiã rõnez instaẽ:qz si pmisceẽ malus cũ bono eq; bñ:imo meli⁹ humor malus põt rectificari p bonũ ẽq; bon⁹ corrũpi p malũ natura exĩte sollicita õ rectificatõe mali t ꝛseruatõe boni/Rñdet q; ẽtũcũq; natura sit sollicita de rectificatõe mali t conseruatõe boni. attñ pp bꝫ mixtionẽ mali cũ bono seq̃ntez hãc agitatiõez multo magis ẽ apt⁹ bonus corrũpi ẽq; malus rectificari/¶ p⁹ qz frequnter sunt bũozes.ita mali q; nullo mõ pñt rectificari:sz nũq; sunt bũozes ita boni qn possint corrũpi.¶ 2⁹ qz talis mot⁹ t agitatio bũoris disponit ad corruptiõez t nõ rectificatõez.inflãmaẽ.n.p motũ t ad putredinẽ disponunt.

¶ 3⁹ qz malũ bz rõnez ifiniti.bonũ aũt finiti.p ethicoz. Ad B.n.q; bũor fiat bon⁹ regriẽ bona ꝛplo bon⁹ modus sube debita q̃titas debita pmixtio cũ alys bũoribꝫ t mlta filia:sz ad B vt fiat malus sufficit aliqõ istoz.

¶ Et tu nõ auscultes viz qui extimabat q; intẽtio in digerẽdo est subtiliare t bũor calidus est subtilis.ẽre nõ est necesse vt subtilieẽ.

¶ Jn pte pñti itendens reprobare Raſiz.p ponit errorẽ. 2⁹ ipm iprobat.3ª ibi.(Res.n.nõ ẽ).Jn pma pte dicit q; tu nõ debes ascultare viz istũ.s.Raſiz q extimauit.16.cõtinẽtis.2⁹ cap.q; itentio i digerẽdo ẽ subtiliare:sz bũor calidus ẽ subtil.ẽre cũ oporteat ipz subtiliari ñ oꝛ ipz digeri.ẽ.n.cũ sit subtil sufficiẽter digest⁹/¶ Sz p declaratõe opionis Raſ ẽ sciẽdũ.vt appz in silo ꝛtinẽte t Almãsore q; ipe rarissime pmittit digestiua añ cõnẽ siue mã sit calida siue frigida.t B tã in curatõe febriũ t aliaz egritudinũ cõiuz ẽq; i curatõe egritudinũ ppaz. Existimauit.n.vt sibi iponit Aui.q; bũor calus cũ sit subtil sit digest⁹.est.n. digõ apud eũ subtiliatio t ñ eq̃tio sube subtil p igrossatione t grosse p subtiliatõez sic placuit Auic.t Hal.cũ.Jo.Almãsoris curat tertianã purã ab ipo initio cuz mirabolãis t scamõea credit ipe eũare bũorẽ digestũ.Sz cũ euacuat bũores frigidos grossos ñ pcedentib⁹ digestiuis sic semp fere facit:sz credat eũare bũorẽ indigestũ existimat illud eẽ ꝛueniẽti⁹ ẽq; p digestiua exhibita expectare digõnez credẽs B modo curã egritudinũ accelerari.

¶ Res.n.ẽ sicut dixit:imo intẽtio in digerẽdo ẽ eẽre substantiã materiei ita vt fiat ꝓparata ad expulsionẽ facilez t subtilẽ imbibitũ t grossuz fixũ t viscosuz adherẽs totũ illud nõ est preparatũ ad expulsionẽ facilẽ:immo est necessariũ vt inspissetur subtile t subtilietur spissum paulatim t incidatur viscosum.

¶ Jn pte ista reprobãs errorẽ Raſ.p arguit ꝛ eũ rõnib⁹. 2⁹ anẽtate.3⁹ oñdit qd potuerit fuisse cã erroris. scõa ibi.(Et meli⁹) 3ª ibi(Et opinoꝛ) Prima i ẽtuoꝛ sic ẽtuoꝛ rõnes ꝛ eũ adducit.2ª ibi.(Et si vir iste).3ª ibi(Quare non oportebat).4ª ibi(Si aũt nature).Pria rõ est ista.digõ est ꝓparatio materie ad expulsionẽ:sz materia põt eẽ ipreparata expulsiõi pp subtilitatẽ:qz ibiẽ in pozositati b⁹ mẽbꝛoꝛ::t pp viscositatẽ:qz adheret parietib⁹ mẽbꝛorũ:t qz ẽ tenax i suis ptib⁹:t pp grossitiẽ:qz est fixa.i.difficulter mobil sua grossitie terrea:t nõ põt trãsire p ducẽ⁹ t loca angusta.ẽ oꝛ q; ꝓpareẽ adequãdo subaz eius:subtilẽ ispissando:ispissaz subtiliãdo:t viscosaz icidẽdo.

¶ Et si vir iste non audiuisset in sermone antiquoꝛ de digestione aliqd anteq̃z diriss emus illud t rememorareẽ dispõnis digestiõis humorũ fixoꝛũ.s. qa qui de eis subtilis est indiget vt ispisseẽ.t q; de eis spissus ẽ idiget vt subtilieẽ: oporteret vt scireẽ hoc p illud.

¶ Scõa rõ ꝛ Raſiz ẽ ista.bũor spissus eget subtiliatiõe.ẽ subtil eget igrossatõe.tz ꝛia p diffonez digõnis q; ẽ eq̃tio subtil sube bũoris:sz ad lraz veniendo dicit. Si iste vir.s. Raſ nõ audiuisset in fmõe antiquoꝛ aliqd õ digõne añ dcã ẽ p nos t rememorareẽ de dispõne bũoꝛ fixoꝛ q; sciẽtur subtile egere igrossatõe:t grossum subtiliatõe:oportere tur necio hãc notitiã digõnis scire bũorẽ subtilẽ eẽ ieptũ eũoni t egere digõne/¶ Pꝛo pte nõ q; bũor põt denoiari fix⁹ dupl.r. vno⁹ ineptꝰ eũoni.t B mõ tã bũor spissus ẽq; subtil põt dici fixus.t talr sumiẽ in hac rõne.¶ 2⁹ p fixũ possum⁹ itelligere gelcẽs sua grossitie terrea t difficulter mobile de pte in ptẽ t talr sumiẽ in pma rõne.

¶ Et qa nõ oportuit vt in seipso ꝛsideraret t dꝰ ceret.quare vrie in febrib⁹ acutis nõ bñt i principijs eoꝛũ sedimẽ:deide fuerit hñtes sedimẽ t ansedimẽ laudabile est aliqd nisi humor faciẽs egritudinẽ q; iaz digestus est.ẽre ẽ nõ expellit in principijs egritudis ad salutẽ si est subtilitas vltimũ qõ intendit in digestiõe.ergo necessariũ est vt sit in principio febriũ sanguis t colere sedimen laudabile.

¶ Tertia rõ ẽ ista.vrie in pncipijs febriũ acutaꝛ pẽdẽtiũ ab bũoribꝫ subtilibꝫ sic sunt colerice t sanguinee nõ hñt sedimẽ.Postea i ꝓcessu hñt sedimẽ laudabile:qõ nõ est aliud nisi bũor faciẽs egritudinẽ q; iã digest⁹ est.ẽ in pncipijs bũozes subtiles a qb⁹ pẽdẽt febres pdicte sunt idigesti.t postea digeruntur.tz ꝛia.qz si a pn⁹ fuissent digesti eq; bñ tẽ appuissz sedimẽ laudabile i vrinis sic i ꝓcessu.bũores itaq; subtiles indigent digestione.Et p pncipium potest intelligi tam pncipium vle egritudinis ẽq; initiũ egritudinis.necnõ tempus triuz diez.

¶ Si aũt nature nõ est pole expellere illaz supfluitatẽ nisi post horã i qua fit ꝓparatio ad expellẽdũ in vria. tũc sltr opz vt sciaẽ q; arti euacuare humorẽ añ illã horaz in qua apper digõ in vria est incõueniẽs aut difficile malum. Et fortasse mouet t non operaẽ vltime.t fortasse miscet malignum cũ bono.

¶ Quarta rõ ẽ ista.si nõ est pole nature expellere supfluitatẽ facientẽ morbũ nisi postẽq; illa supfluitas expellieẽ cũ vria sub forma sedimis laudabilis. Sltr nõ erit bñ pole euacuare humorez anteq̃z appareat digõ in vrina:imo illud euacuare erit iconueniẽs t malũ difficile. t.notabile. Nã fortasse mouet.s.medicamẽ exhibitũ t nõ opaẽ vltime.i.ꝛueniẽter.t fortasse pmiscet malignũ cũ bono.vñ p boni corruptõez bũor malus multiplicaẽ.

Dubitatur circa hãc vltimã rõnem:qz nõ videẽ q; bꝰ ꝛia valeat natura

nō euacuat. q̄ medicus nō dz eūare: q̄ Aui. dicit inferius. Si natura nō mouet mouetu hoza motus ei⁹. ¶ Dōz q⁹ q⁹ si natura nō mouet: q̄ fortasse sopita ē aut impotēs ad mouendū dato q⁹ mā sit digesta tu debes mouere. Sz si nā ordinate agēs nō mouet: q̄ būor sit inept⁹ tu ēt debes expectare quousq̄ digeraī ⁊ fiat apt⁹ euōni.

¶ Et meli⁹ eēt boi huic vt bñ opiareī de illis q̄ fuerūt sicut Gal. ⁊ Hypo. i eis q̄ scripserūt de hoc: ⁊ valde attēderet. ⁊ tūc rediret ad cōtradictionē: qa ois contradictor in primis cū est super veritatē est excusat⁹. Uex melius esset ei vt nō ꝓsideraret in ꝓsideratōe sua.

¶ In hac pte supi⁹ diuisa arguit ꝺ Rasiz auctate dicēs q⁹ esset meli⁹ huic boi vt bñet bonaz opionē de hypocrate ⁊ Galiēo in his que scripserūt i hac mā ⁊ crederet eis: aut si nolebat eis crēdere dz saltē bñ attēdere ⁊ ꝓsiderare qūo essent efficaces rōnes siue ꝺ eos. ⁊ tūc cū videbāī sibi efficaces ⁊ fundate sup ꝓpōnibus manifestis: tūc rediret ad ꝺictōez: q̄ ois ꝺictor cū est supta vitatē aut exīntez aut saltē apparentē est excusat⁹. Uerūtn esset melius vt ipse Rasis ꝓsideraret alios a ꝓsideratiōe sua. i. Hypocratez ⁊ Galienū pp excellētia suā. Quib⁹ ꝟbis videtis q̄ntas laudes attribuit Hypocrati ⁊ Galiēo. ⁊ eō q̄ntū deprimat Rasim. Et aūt Hypocras ⁊ Gal. voluerint būores tam subtiles q̄ grossos debere digeri añ eūonē pz ex affozi. zz. pi me particule. ⁊ cōmento. Digesta medicari ⁊ mouere nō cruda. ⁊ i illo affozismo. Et in acutis passiōib⁹.

¶ Et opinor q⁹ raro huic viro acciderunt exp̄imēta q̄ pfuerūt in hoc caplo ⁊ acgenit i eis. Et hui⁹ gdē exp̄imētis q̄ nō sunt fm canōes: accidit eis vt nec vnum valeat ⁊ accidit eis: vt nec vnū cox sit signū: hoc nāq̄ ē ꝓuenies.

¶ In pte pīti Auicē. oñdit cām errozis Rasis dicētis. in mozbis pendētib⁹ a materys subtilib⁹ nō esse expectādā digōnē. Naz cū ipe esset magnus exp̄imentator ⁊ multoties in mozbis acutis dedisset solutiua añ digōnez ⁊ bñ sibi succesisset: fecit canonē gñalem in talib⁹ nō esse expectādam digestionē: sz dicit ipm Auicēna errasse: q̄ ppter vnā aut plures expientias q̄ nō fm canōes sunt: nō debemus arguere sic semp esse opandū. Nec vnū exp̄imentū est nobis signū q⁹ sic in alys opandū sit. Hoc nāq̄ conueniēs est. s. vt nō credaī vni exp̄imento ⁊ maxime q̄n est ꝺ canōes sup manifestis rōnib⁹ fundatos.

Dubitatur vtrū viso p expientiā in plurib⁹ infirmus q⁹ medicīa solutiua data añ digestionē liberet febriēs: debeamus ex hoc formare canonē gñalē q⁹ farmacū solutiuū debeat exhiberi añ digōnem. Et videt q⁹ sic. Nā multa sunt sola exp̄iētia credita sicut opatōes a forma specifica. nec in his habemus aliqd per qđ faciamus canōes nisi ꝓfirmatiōez p exp̄iētiā vt sumitur. 4°. de simplici medicina. cap. 5°. ¶ P. effectu sequente opationes ꝓfirmaī nostrū opari. scda affozismoz. cōmēto. 17. ¶ P. Aui. z° canone docet iuenire virtutes medicinaruz p expientiā in quaz iuentione iubet obseruari septē conditiōes quas ibi vide. Ex his itaq̄ ꝓuincit p expientiā posse formari canonē generalē.

Pro solutiōe dubij p̄mittendū q⁹ canon arabice est nozma vel regula. Expientia aūt est notitia in nobis acquisita ex opationibus sepe iteratis q̄ videmus semp aut fm plurimū similes effect⁹ seq̄. ¶ Premittēdū z° q⁹ exp̄iētia q̄nq̄ est fm rōnē. q̄nq̄ ꝺ rōnē. aliq̄n nec fm rōnē nec ꝺ rōnem. p rōnē aūt intelligo notitiā fundatā sup ꝓpōnib⁹ manifeste vitatis. Exemplū p̄mi. vt q̄ p solutiuū pluries exhibitū digesta mā frequēter secuta sit sanitas. Exēplū scōi. vt q̄ p solutiuū pluries exhibitū añ digōnez freq̄nter secuta sit sanitas. Exēplū terty. vt q̄ reubarbaz euacuat coleraz turbitb flegma ⁊ silia q̄ sola exp̄iētia ꝓbensa sunt.

Sed dubitatur q̄o sensus siue exp̄iētia possit esse ꝺ rōnē. cū ea q̄ sunt ꝺ rōnē nūq̄ debeāt euenire: cū sit rō fundata sup ꝓpōnib⁹ manifeste vitatis. ea aūt q̄ fiūt fm habitū exp̄imētalem semp aut fm plīmū debēt euenire. Ex gb⁹ seq̄ī eadē nūq̄ euenire ⁊ semp aut fz plīmū: qō implicat. ¶ Rūr q⁹ nūq̄ rectū exp̄imētū aduersaī recte rōni: fz bñ aliq̄n exp̄imentū nō rectū aduersaī recte rōni ⁊ aliq̄n eꝺ. ⁊ aliq̄n ambo nō recte sibi iuicē aduersanī. Et p rectū exp̄imētū itellige illud in q̄ obseruanī septē ꝓditōes ab Auic. posite z° canone. capto z°. q̄s ibidez ingmtis. Essemus. n. nimis plixi si cūcta pseq̄ vellē. Et sil⁹ itelligo p rectā rōnē in q̄ nō ꝓtingit error. ad quē errorē vitādū multa oz ꝓsiderare: de gb⁹ est fmo apud Aui. z° canōe. cap. 3°. ¶ Ex gb⁹ pz qd sit exp̄imentū nō rectū: ⁊ ratio non recta.

His premissis rūdeo ad dubiū q⁹ viso p expientiaz in plurib⁹ boibus q⁹ exhibito solutiuo añ digōnē seq̄ī sanitas multoties debem⁹ exhibere solutiua añ digōnez. Et sil⁹ viso p exp̄iētiā q⁹ exhibito solutio post digōnē sequaī sanitas debem⁹ exhibere solutiuū post digōnē. Uñ dico q⁹ neutra istaz ē vl⁹ va. solutiuū est exhibēdū añ digōnē. solutiuū nō est exhibēdū añ digōnē. Prima vificaī in gnq̄ casib⁹. ꝑmus q̄n mā est plīma. scōus q̄n mā ē furiosa. tertius q̄n venēosa sic in pestilētialib⁹. q̄rt⁹ q̄n mā ē in mēbzo nobili valde ledēs ipm. gnt⁹ q̄n ē reptura ad aliq̄ mēbzū nobile. in his ē eūandū añ digōnē. in ceteris post digōnē. ¶ Ex gb⁹ iferī neutrū istoz canonuz vl⁹ acceptū eē fundatū sup recta rōne aut exp̄iētia. Et si gs bñ cōsiderat fere tot sūt casus in gb⁹ est eūandū añ digōnē quot sūt illi in gb⁹ ē eūandū post digōnē aut saltē tpe nr̄o minor ē ꝓportio casuū i gb⁹ ē eūandū post digōnē ad casus in gb⁹ ē eūandū añ digōnē: cū ꝑ tpe boies magis idulgeāt gule q̄s tpe hypocrat. ¶ Et ꝓsidera etiā sic dicit Hen. ꝺitōes indiuiduales latētes de gb⁹ nō pōt eē scia nec de eis pūt formari canōes q̄ ipediūt pfectōez i scia. Lōtingit. n. q⁹ aliq̄n vria exīte cruda mā facies mozbū i se grossa ⁊ viscosa erit lubrica i superficie ⁊ p pinq̄ vys ductuū. quapp exhibito solutio mā eūabiī ⁊ sequet salus ꝑter rōnē. ¶ Et aliq̄n ꝺtigit q⁹ p malā opōnē seq̄ī sanitas sic de illo q̄ ꝑlumit ⁊ exhibz solutiuū in q̄rtana in p̄n⁹ p cui⁹ exhibitōez seq̄ī sanitas: q̄ vt dic Aui. i ꝓ cap. est rectus ab errore. Et sil⁹ theotonici cū aliq̄n febriūt febre acuta sumūt maluaticū i magna copia. aliq̄n cū aromatib⁹ ⁊ supueniēte copioso sudore eadē die sanitati restituūī. Dis. n. male opātib⁹ seq̄ī sanitas: q̄ nā irritata mota ꝺ māz sil⁹ supat egritudinē ⁊ errorē. De his tū raro eueniētibus nō pūt fieri canon.

Sed q̄quid sit ego p pte mea credo q⁹ tpe nr̄o pstāti⁹ sit exhibeī ab initio medicinā leniēte cui aliqd solutiui educēt māz ꝓpriā sit admixtū q̄s solā medicinā leniēte. Nā si sit aliqs ex gnq̄ casib⁹ suprascriptis res se bñ hñt. Et sil⁹ si mā sit ꝓpinq̄ vys ductuū aut lubrica in superficie ⁊ sil⁹ casus occulti. Si vo nihil tale sit ⁊ exhibeaī solutiuū tal⁹ ꝺitōatū sic pauca pos sunt seq nocumēta si bñ ꝓsideres. q⁹. n. eūaz aliqd bōi bumozis sil⁹ cuz malo: ⁊ q⁹ magis de pte subtili educaī q̄s de grossa. ⁊ q⁹ sequaī aliq̄lis agitatio hec pauca nocumenta sunt. ⁊ ꝓprie in p̄n⁹. q̄n virtus est fortis: sed omittere euacuatiuū materie ꝓprie in acutis egritudinib⁹ nō dātibus indutias malū ē. ¶ Ex his itaq̄ ꝓcludiī q⁹ meli⁹ siue minus malū ē exhibere solutiuū electiuū in p̄ncipio febriuz

vbi nō ops q̄ ip̄m omittere vbi ops. Exhibito.n.solutiuo vbi nō ozs ⁊ mā exīte pauca nō pōt seq magnū nocumentū. ¶ Arguīta aūt añ oppositū ñ pcedūt ꝺ deteriatiōez qōnis.nec determinatio ñra est ꝺ mentē Aui. Est.n.aliq̄ expectāda digō ⁊ aliq̄ euacuandū est ante digōnē. ⁊ hec ꝺcia vult Aui.in p̄ti cap⁹. ¶ Sz an pluries sit euandū ante digōnē an expectāda digestio in B est aliq̄lis dr̄ia q̄ tollit.q⁹ boies nr̄i tp̄is magis indulgēt gule ⁊ lasciuys q̄ homies in tpe supiozi.vñ morbi freq̄nti⁹ in nr̄o tpe incipiūt a mā multa ⁊ magis maligna q̄ tpe hypocratis. Quapp pluries nr̄o tpe est euandū añ digōnez q̄ tpe hypocratis. ⁊absolute tuti⁹ ē eūare tpe nr̄o ante digōnē q̄ expectare digōnē saltē cū medicīa leniēte cui aliqd eligendo sit admixtū vt supi⁹ dixi. ¶ Nō tn̄ q⁹ vbi sensata sunt cōsentanea rōni pauca sufficiūt ad formādū canonē gnālem. vbi vo ꝺrienē plurima regrunt. vbi vo sensata nec ꝺsentanea rōni sint nec ꝺrienē iudiciū ē mediū. Et si sensus ⁊ rō sibi aduersantes sint eque potētes potius debemus adherere sensui.naz dimittere sensum ⁊adherere rationi est infirmitas intellectus.6⁹ phȳsico⁊.

¶ Cū aūt mā est plurima mobilis pmutabilis de mēbro ad mēbr: ⁊ existimas q⁹ nō ē spatiuz ī digōne ei⁹: aut fortasse accidet ex ea apa pleuretic⁹: ⁊ aliud si dimittat faciet cadere in timorez añ tp̄s in quo expectat digō equalis. pculdubio tūc ē necessaria euacuatio ei⁹.

¶ Antic̄na supi⁹ posuit canonē q⁹ nō ē eūandū añ digōnē nisi pp nec̄itatē: ⁊ declarauit canonē q̄tuz ad p̄ma pte.s. q⁹ nō ē eūandū añ digōnē. hic declarat canonē q̄tū ad secundā ptē oñdens in trib⁹ casib⁹ nec̄itatē eūatiōis añ digestionē. Dz hec ps tres ptes.in p̄ma ponit tres casus in gb⁹ ē eūandū añ digōnē. 2° qō dixit ꝺfirmat auc̄tate hypocratis. 3° ꝺfirmat illud p locū a simili. 2ª ibi (Et B est illud) 3ª ibi. (Et talis). P̄ima ī tres sic̄ ponit tres casus in gb⁹ eūamus añ digōnē. 2ª ibi (Et scias) 3ª ibi (Et simil⁹) p̄ma ī duas. Nā p̄ ponit casuz in q̄ est eūandū ante digōnē. 2° pbat. 2ª ibi. (Timoz.n.) P̄rimus casus ē de mā furiosa. ⁊ dicit q⁹ cū mā est plurima mobilitate pmutabilis de mēbro ad mēbrū. Et existimas q⁹ non ē spatiū in digōne ei⁹: gn p̄us accidat aliq̄ magnū nocumentū sicut apa pleuretic⁹ ⁊ aliud.s. magnū nocumētum siue fit apa siue moꝛs subita. vñ faciet cadere in timorē añ tp̄s in q̄ expectat digō: eo q⁹ illud tp̄s ē lōgū ante eq̄ possit fieri digō eq̄lis.i. p quā mā illa ad eq̄litatē reducat. tūc pculdubio est nec̄ia eūatio ante digōnē in p̄ncipio.

¶ Timoz.n.i hoc ē minoz q̄ timoz in illa: ⁊ cū hoc natura mouet ad expellendū ea pp multitudinē sui nocumēti. Cū ergo adiuuat nā ꝺuenit ei adiutoriū vltimū. q̄re nō ē excusatio ei⁹.

¶ Dic adducit tres rōnes gb⁹ debemus eūare hāc mām furiosaz añ digōnē. ¶ P̄rima ē ista: q⁹ timoz in eūone hꝺ materie ē minoz q̄ si illa mā dimittat. q̄ hec mā furiosa statiz in p̄n⁹ ozs eūari. tz ꝺna. q⁹ sic in opatōib⁹ p̄m vitā elegimus qō meli⁹ ē aut minus malū sic circa labozātē sicut dicit Hal. iz. terapē. p̄ cap. ⁊ añs ē manifestū. ¶ Mā timoz de materia furiosa si nō euacuet ē timoz mortis: q̄ si eūetur añ digōnē nō sequit nisi anxietas ⁊ ꝺturbatio q̄dā ex difficultate eūonis. ⁊ forte q⁹ aligd boni būoꝛis euacuabit. hec aūt satis facilia sunt in cōparatiōe ad timorē mortis potētē seq aliq̄ apa intrinsecū aut subitā morte ꝺuersa materia ad coz. ¶ Scōa rō. q⁹ medicus ozs esse imitatoꝛ nature: q̄z natura statim tētat ipsi⁹ eūonē nō expectās ei⁹ digōnē ꝓpter multitudinē sui nocumēti: cuius signuz: q⁹ nunc expellit ipsaz ad partē vnā nunc ad aliaz q̄ expulsio vt dicet ē a vtute mēbroꝛ. lz et ꝺcurrat leuitas materie. ¶ 3ª rō. q⁹ cū medicus iuuat nāz ozs ipsaz adiuuare vltio adiutoꝛio. s. sufficiēte ad salutē: lz nullū ē sufficiēs nisi ipi⁹ euacuatio cū nō possit aliquo pacto reduci ad benignuz. quare nō est excusatio ab eūone eius. ¶ Notandū q⁹ vltimū apud medicū sumit tripl⁹. p̄mo ꝓ vltimo in tempore sicut dicimus q⁹ in apostematib⁹ vltimo ꝺpetit resolutio. ¶ Scōo accipit ꝓ vehemēti remedio qō nō ozs tentari nisi aliqua p̄cesserint sicut dicimus q⁹ vltimū est operatio cū ferro. ¶ Tertio sumit vltimū ꝓ sufficiēs ⁊ ap ꝓpato remedio. ita q⁹ nullū aliud sufficit nisi hoc. ⁊ isto mō sumit hic: q⁹ in cura morbi pcedētis a mā furiosa ad iutoriū vltimū in sufficiētia sic q⁹ nullū aliud sufficeret ē euō: cū vt ꝺcm ē nō possit ad benignū reduci.

Hic solent moueri aliq̄ dubia. P̄rimū vtrū mā furiosa sit cala vl frigida. 2° vtz possit facere febrē. ⁊ quā febrē. 3° vtrum possit apare. 4° vtrū statim sit eūanda. ¶ P̄ro hoꝛ dubioꝝ decisiōe p̄mittēduz q⁹ mā furiosa q̄ aliter dr̄ tumultuās est descriptiue materia plurima mobilis de loco ad locū apta mlt̄ nocere sua mobilitate necnō sua qualitate manifesta vel occulta. Est.n.plurimi nocumēti actiōez nature vehemēter disturbās. vt in ꝺmēto affozismi digesta medicari. Mobilitas aūt h⁹ materie hz duas cās. vna ītrinsecā: ⁊ ē leuitas ei⁹. ⁊ rōne hui⁹ nō ē apta moueri ad oppositas dr̄ntias: imo rōne hui⁹ solū mouet sursum. aliaz extrinsecā ⁊ ē expulsiua mēbroꝝ. Luz.n.ē in aliquo mēbro. q⁹ multum ledit ab ea sua malitia manifesta vel occulta mēbrū illud mouet ad eius expulsionē. ⁊ cū recipit ī alio mēbro itez ex simili causa illud aliud mouet ad eius expulsionē. ⁊ sic nullū mēbrum sinit ipsam quiescere ad qō adiuuat facilis ei⁹ mobilitas ꝓp magnā tenuitatē substātie sue ex qua fit vt nō facile figat nisi in mēbro dēse substātie ⁊ facile trāseat p meat⁹ ē t multū angustos. Et hec est cā q̄re mouet ad oppositas dr̄ntias ꝑm q⁹ mēbra ipel lunt ipaz: ⁊ pp hoc dr̄ furiosa. mouet.n.in modū aialis frētis: qō nunquā quiescit. Et dr̄ tumultuās. q⁹ mō in vno mēbro mō in alio tumultū facit. ⁊ hec sunt signa quibus hec materia furiosa a medico ꝺprehēdit. Nūc.n. eger dolebit caput notabil⁹: ⁊ forte in exterioꝛib⁹ appebit tumoꝛ cū ruboꝛe. paꝝ post dolebit pedes: ⁊ freq̄nter cū simili tumoꝛe ⁊ ruboꝛe: nūc lat⁹ dextrū nunc sinistrū ꝑm q⁹ materia ferē nūc ad vnā ptem: nūc ad aliā: aliq̄n ꝑma demissa: aliq̄n nō demissa p motū alteri⁹ māe simil⁹ ꝑme. ¶ Quibus sic ꝑmissis veniā ad dubioꝝ decisionē. ¶ Dicamus q̄ꝓ q⁹ he materie sunt būoꝛes ⁊ non sunt soli vaꝑoꝛes vel vētositates: q⁹ resoluerēt a nā vel arte. nec eēt op⁹ farmacys exoluētib⁹. ¶ 2° q⁹ sunt ꝑm plīmū cal̄e. nā facile moueri de loco ad locū arguit caliditatē: q⁹ frigidū ītmobilitat ⁊ getat. ¶ 3° q⁹ sūt cal̄e colerice hz plurimū qō arguitur de mobilitate ⁊ multa malitia q̄ aliq̄n ē manifesta sequēs caliditatē supfluā ⁊ accessuz ipsaꝝ vsus nāz igneaz. aliq̄n occulta venenosa seq̄ns modū mixtionis. ¶ 4°. apparet q⁹ nō sit colera erugiosa: q⁹ lz sit venēosa: nō tn̄ facile ē agitabilis: q⁹ est facta terrea ꝓpter vltimitatem adustionis. vel vaꝑoꝛes ab ipsa eleuati. lz non sint mā ꝓprie sumpta: p̄nt tn̄ dici furiosi: q⁹ mobiles faciliter ⁊ multuz nocentes sua malitia manifesta aut occulta. ¶ 5° ex B apparet q⁹ sanguis multū subtilis ⁊ ꝓprie colere admixtus pōt dici mā furiosa. tū q⁹ multū mobilis: tuz q⁹ multū nocēs. taz pp vētositatē q̄ ꝓpter mobilitatē necnō qualitates manifestas. Qz aūt sanguis possit eē venenosus ꝑs cū ex ipso possit generari althoy. tertia quarti. lz ille q̄ facit althoy sit grossus p adustionez. ¶ 6° ꝺm q⁹ materia furiosa pōt esse frigida. lz illud rarissime cōtingat. exempli

gratia. imaginamini sperma aquosus mulierbre vel virile
ocin alguadi p mozā ꝯgelari ꝛ ꝙuerti ad naturaꝫ veneno
sam. postea p calozē extraneū subtiliari ꝛ in vapozes fm
aliquā partē cōuerti ꝙ vapozes secū ꝓmixti moueāt spūs
nūc ad caput ꝛ sequat epilēsia. nunc ad coꝛ ꝛ sequat sinco
pis. nūc ad diafragma. ꝛ sequat putrefactio: quēadmodū
ꝓtingit in ꝑfocatiōib⁹ ꝑpinaticis. ꝛ manifestus est illud eē
frigidū in radice. Iꝫ sibi aduenīat caliditas accidētalis ex
qua forte feb. excitat. ¶ 7⁹ dōm cū hipocrate ꝑma parti
cula affozismo. zz. bꝫ materiā furiosam raro reperiri. cū
raro ꝯcreat calozita extrane⁹ vt possit ꝓducere humo
rem ita subtilem accedentem ad naturam extraneam ꝛ
venenositate participantem.

Ad secundum dubiū dōꝫ hāc māꝫ furiosaꝫ fꝫ plurimū facere febrē cū fꝫ plu
rimum sit ebuliens cū putredine aut sine putredine. Iꝫ se
cundū plurimū putreat. ꝛ febris aliqū ē interpolata: sed fꝫ
plurimū est ꝓtinua. est. n. interpolata cuꝫ putret extra ve
nas. aliqū ꝑ paucitatē ꝛ distantiā a cozde nō facit febꝛem.
ꝛ hec eadē cozdi ꝓpinquās facit febrē/ Est aūt frequēter
cōtinua cum fm plurimū aliqua pars eius notabilis pu
treat ad intra venas. alique aūt ꝑtes minozes nūc mouē
tur ad vnā partem nūc ad aliā. Et fm hos varios motus
fiūt excrescētie ꝛ decrescētie fm ꝙ pars putrens magis
appropiquat cozdi aut magis distat a cōde/ ¶ Ex his in
fertur ꝙ siue hec feb. sit interpolata siue ꝓtinua bꝫ paro
xismos ꝛ excrescētias nō seruantes ozdinē neꝙ in magni
tudine nec in hoza iuasionis fm variū motū diuersarum
ptiū ꝛ fm maiozē aut minozē cozdi ꝓpinquationē in qui
bus nullus seruat ozdo. ꝛ hoc signū simul cum alijs supe
rius dictis est de signis materie furiose.

Ad tertium dubiuꝫ dōm bꝫ materiā posse apo
stemare vt ex textu Auicēne colli
gīt cū dicit ꝙ accidit ex ea apa pleureticū. ¶ Ampli⁹ 4.ª
affozismoꝝ in cōmento affozismi illi⁹. Medicare in val
de acutis iubet Hal. eas euacuare ne impleāt aliqō mem
brū nobile/ ¶ ꝑ. pōt ex ventositate q̄ est valde subtiliozꝫ
mēbrū apari. 3ª q̄rti. cap. de apatibus vētosis. Cꝫ si inste
tur. qꝫ ad faciendū apa regrīt māꝫ figi. Dꝫ dupl̄r. Primo
mō ꝙ aliqū figīt qui inuenit mēbrū densiuꝫ sicut sunt ossa
pāniculi ꝛ deinceps illa ꝑs non mouet/ Scōo dꝫ ꝙ dato
ꝙ apostemet sōm aut intestinuꝫ trū moueri pōt ad aliud
mēbrū ꝛ illud apare: sicut aliqū accidit apostema squinā
ticum ad pulmonē permutari: ꝛ aliquando ad cerebrum
ꝛ aliquando apostemata extrinseca interius cōuerti ꝛ ali
quādo intrinseca extra conuerti.

Ad quartum dubiū dōm ꝙ materia furiosa sta
tim est euacuāda. ꝓmo. qꝫ non est
spes vt ad benignuꝫ reducat. scōo. qꝫ timoꝝ ē ne si aliquo
tpe in mēbro remaneat sua mobilitate ꝛ malitia occidat.
tps. n. exigeret lōgū ad digerēdū ipaꝫ ꝛ interiꝫ posset occi
dere. est aūt iurta posse eradicanda: qꝫ paꝫ de ipsa rema
nens posset occidere/ ¶ Euacuat aūt bꝫ materia triplici
ter. ¶ Primo mō ꝛ fm plurimū cuanda est cū farmaco
eligente ꝛ fm plurimū materiā colericaꝫ: hoc aūt farma
cū sit ꝺolatū cū medicinis infrigidātib⁹ ꝛ humectantib⁹
ꝺfortātib⁹ mēbra nobilia ꝛ ꝓprie coꝛ ꝛ fortitudo eius di
uersificāda est fm vtutis fortitudinē ꝛ multitudinē ma
terie/ ¶ Scōo ꝛ raro euacuāda est cū flobotomia qñ cre
dit ipaꝫ ꝓtineri ad intra venas ꝛ eē in aliq̄ mēbro sangui
ni ꝑmixta qō cōprehendet ex ꝓtinuitate feb. ꝛ ex habitu
dine carnosa ꝛ ex vrina rubea rubedine attestāte sangui
ni/ Et 4.º si qd de ea expellitur ad cutiꝫ locus apparet ru
beꝰ rubedine obscura attestāte sanguini. nec ꝑ cōpressio
nē facile albescit. flobotomia aūt fiat de vena deseruiēte
illi parti in q̄ credit cōtineri cauēdo inquātuꝫ est poſle ne

attrabat versus membrū ꝓncipale ꝛ ꝓprie coꝛ ꝛ quanti
tas sanguis hauriat fm exigētiā repletōis/ ¶ Tertio ali
qñ est euacuāda ex ꝑte extrinseca in q̄ aliqñ ꝓtinet cū vē
tosis sanguisugis sectione ꝛ silibus. Et qñ visa est exteri⁹
cōicari ꝓus temptet cūatio ꝑ eandē ꝑtes in q̄ est. Est. n. ti
mendū ne ꝑ flobotomiā aut farmacū cōuertat interius:
imo omni ingenio est ad cutiꝫ trahēda ꝛ ꝑ eādē partē eua
cuāda. ¶ Et si instet ꝺ hāc determinatōeꝫ: qꝫ ex euacu
tione bꝰ māe añ digōnē sequunt nocumenta tria ꝓus ab
Aui. dicta cū euacuat materia ante digōnē/ Rndetur ꝙ
ꝓpter suā mobilitatē nō sunt apta sequi illa nocumēta si
cut si materia illa figeret. ¶ Et dato ꝙ aliqō illoruꝫ seq̄
tur: cū hoc est ꝑiculōsū ꝓpter maioza nocumēta vitāda.
¶ Et si instet ite. ꝛ a simili materie oēs subtiles eēnt an
te digestionē euacuāde. ꝓnꝫ ꝺ Auic. reꝓbante Rasim.
¶ Ad hoc rndet negādo ad qō deducit. nā materie que
sui subtilitate figunt ꝺant inducias vt digerant: sꝫ bꝫ fu
riose mobiles nō ꝺant idutias vt digerant. ꝓpterea me
dicus ꝺz diligēti alio digerere subtiles nō furiosas.

¶ Et scias ꝙ flobotomia qñ est intētio sangui
nis non est ex genere eius in quo expectat digē
stio expectatiōe que est in solutiuis. ꝛ nō expe
ctatur digō nisi in humoꝛib⁹ aliꝫ. Et cū ꝓsto
nit flobotomia in ꝓncipio egritudis: non
amplius est ei intentio. ꝛ forsalle iterficit ꝑ ad
uentū debilitatis virtutis.

¶ In ꝑte ꝑti ponit zᵐ casum in q̄ nō ē expectanda digō. ꝛ
ꝑmo ponēs canonē dicit ꝙ qñ ꝑ flobotomiā intendimus
euare sanguinē nō debemus expectare digōneꝫ sicut ex
pectamus in solutiuis. Scōo canonē triplr ꝑbat. ꝑmo. qꝫ
nō expectat digō nisi qñ volumus hūores alios a sangui
ne educere. q̄ ꝑ educēdo sanguie nō est expectāda digō.
¶ zª rō. qꝫ qñ ꝓstꝑit flobotomia in ꝑnº egritudis am
plius in ea nō ē intētio. q̄ nō est ꝓstponēda. ꝛ sic ꝺz fieri i
ꝑnº. ¶ 3ª rō. flobotomia ꝓstꝑsita in ꝑnº ꝛ facta in ꝑcesſ
fortasse iterficit debilitādo egrū. q̄ nō ꝺz ꝓstponi: imo
statiꝫ fieri a ꝑnº si est expediēs/ ¶ Nondū ꝑ declaratiōe
ꝑtis ꝓtis ꝙ ꝺ casus secūdus in q̄ nō est expectāda digō ē
qñ in febrib⁹ intēdimus euare sanguinē sicut i sinochis. ꝛ
ꝑ hoc casu ē ꝓsitus eno statim dicus/ ¶ Nondū zº ꝙ
si haberemus medicinā soluentē sanguinē sicut habem⁹
soluentē alios hūores: sic oporteret ꝑ eūando sanguineꝫ
expectare digōnē sicut ꝑ eūando alios hūores: cū oporte
ret ipm sicut ꝛ alios hūores duci ꝑ vias angustas ꝑ quas
nō posset educi nisi adeq̄reꝫ eius suba.

Sed dubitaꝫ circa canonē vtrū ꝑ faciēdo flo
botomiā in febrib⁹ sit expectan
da digō. ¶ Pro cuiꝰ ꝺubꝫ declaratōe nota ꝑ ꝙ duplex ē
digō q̄ sanguis ꝑparat expulsiōi. vna ē eq̄tio modi subē.
zª ē ꝓprietas occulta sibi acq̄sita ꝑ virtutes nāles agen
tes in ipm dū itendūt ipm assimilare vel euacuare: quaꝫ
ꝓprietatē credimus in ipo eē acq̄sitā cū appꝫ digō in vri
na q̄ ꝑus nō apparuit. ꝑma istaꝫ sufficit arti nō nature: sꝫ
vtraq; est neccia nature. Cuiꝰ signū euidēs est ꝙ facta flo
botomia a ꝑnº sinochaꝫ sanguis aptissime educitur si sit
mediocris in mō subē. hic trū sanguis a nā nō educit i ꝑn
cipio: imo nō videmus crises fieri nisi ꝓstq̄ appuerit di
gestio. Et hoc est qꝫ anteq̄ appeat digō nō est sibi ꝓprie
tas acq̄sita q̄ vtuti expulsiue obediat/ ¶ zº nota ꝙ ꝑ flo
botomiā factā in febrib⁹ aliquādo intendimus euacua
re sanguinē sicut in sinochis. aliqñ intendimus euacuare
alios hūores sic in alys febrib⁹ hūoralib⁹.

His premissis sit hec ꝑº ꝑ. Sāguie solū peccāte
in q̄to non est ꝑ flobotomando

digestio expectãda. pbaꝫ sic. qz peccãte sanguie est paratus egredi vena apta. g̃ nõ ẽ expectãda digõ. tz ꝑña. t assũptũ ẽ manifestũ. ¶ 2ª ꝯ. sanguie peccãte i q̃li nec pp hoc multũ recedẽte a nã sanguis stãte ẽt pctõ q̃nti p floboto mãdo nõ est expectãda digõ. ꝯ. pbaꝫ. qz ꝫ sanguis statim apta vena ẽ paratꝰ eũoni. g̃ nõ ẽ expectãda digõ. tz ꝑña. t añs ẽ manifestũ. ¶ 3ª ꝯ. nõ ita copiosa cõpetit flõmia sanguie peccãte in q̃nto t in q̃li sic in peccãte in q̃nto tñ. ꝯ. arguiꝫ sic. qz ipso peccãte i q̃nto tñ ceteris pibꝰ vtꝰ ẽ fortior. t cũ ꝫ sanguis ex pte subẽ ẽ paratior eũoni. naz p pctñ q̃lis reddiꝫ iparatior eũoni. igiꝫ non ita copiosa cõpetit flõmia i sinocha cuz putredie sicut i sinocha sine putredine.

¶ 4ª ꝯ. sanguie multũ recedẽte a nã ꝓpa sanguis siue in se siue p alteriꝰ bũoris admixtiõez ẽ. p flõmãdo aliq̃n expectãda digõ. pbaꝫ. qz põt eẽ iepꝰ eũoni p multũ recessũ a dispõne nãli. vñ sanguis bonꝰ magis aptꝰ eũabiꝫ malo iepto remanẽte. ¶ Correlariũ. nõ sp q̃n in flõmãdo ẽ prima itẽtio sanguis debemꝰ flõmare nõ expectãdo digõnẽ. Canõ itaq; Auic. vitatẽ bz i pluribꝰ. ¶ 5ª ꝯ. sanguie multũ recedẽte a nã ꝓpa: lz sit expectãda digõ iuxta ꝛcloné imediate ꝓcedẽtẽ: nõ tñ tãta q̃nta p solutiuis. pbaꝫ. qz fz plm sanguis nõ ẽ ita iepꝰ eũoni sic alu bũores. ¶ ꝑ. dato q̃ eẽt eq̃ iepꝰ aut merito subẽ aut q̃is aliꝰ maioz tñ ꝓparatio regriꝫ ad eũandũ bũorẽ cũ solutiuis q̃ sanguinẽ p flõmiã: cũ oporteat illos p vias t ductꝰ angustos trãsire. sanguis aũt p fozamẽ vene q̃ põt fieri latũ strictũ t mediocre fz volũtatis ipius. ¶ 6ª ꝯ. alys bũoribꝰ ꝓportiõabilr sanguini ꝛpeccãtibꝰ sic i va plectozia p flõmia nõ est expectãda digõ. ¶ ꝑ. qz in va plectozia ẽ soluz pctñ q̃nti q̃pp apta vena facile massa bũoralis egrediꝫ. ¶ 7ª ꝯ. ceteris pibꝰ nõ cõuenit in hac va plectozia tãta flõmia q̃nta cõuenit sanguie solo q̃ntitate peccãte. pbaꝫ ꝯ. qz solo sanguie peccãte vtꝰ ẽ fortior. t forte ẽ facilꝰ p flõmiã educibilis q̃ mã plectozie. ¶ 8ª ꝯ. qñ ponit flõmia i q̃ ẽ itẽtio sanguis nõ ampliꝰ ẽ i ea tãta itẽtio q̃nta erat i ꝑn. ꝓ. pbaꝫ. qz i ꝓcessu vtꝰ debilitaꝫ i morbis. Itẽ sanguis efficit iepti0z eũoni p flõmiã: q̃re ꝛc. ¶ 9ª ꝯ. qñ i flõmia nõ ẽ itẽtio sanguis fz alioꝝ bũoꝝ sic i febribꝰ colicis flaticis et melicis si fuerit saguini pmixti parũ distãtes a nã sanguinis ẽ ab initio faciẽda flõmia. pbaꝫ. nã postq̃ fũt sanguini pmixti fũt apti p sanguiez cũ flõmia miozari. t qz parũ distãt a nã sanguis nõ ẽ apta seq colicoꝝ ebulitio nec fridoꝝ icrudatio. Ex q̃ segꝫ p locũ a ꝛrio q̃ qñ nõ essent sanguini pmixti aut eẽnt multũ distãtes a nã sanguis nõ est faciẽda flõmia. ¶ Decia ꝯ. aliq̃n i febribꝰ nũq̃ ꝛpetit flobotomia. aliq̃n ꝛpetit i ꝑn. t nõ i ꝓcessu. aliquãdo ꝛpetit i ꝑn. t i ꝓcessu. aliq̃n i ꝓcessu t nõ i ꝑn. ꝙ ꝓpria ps ꝛclusiõis ps. qñ febris pẽdet ab bũoribꝰ q nũq̃ fũt mixti sanguini aut sp multũ distãtes a nã sanguis. ¶ 2ª ps ps in febribꝰ sinochis: t alys pẽdẽtibꝰ ab bũoribꝰ cũ sanguine mixtis in qbꝰ i ꝓcessu vtꝰ debilitaꝫ. aut forte bũores fiũt imixti t distãtes a nã sanguis. ¶ 3ª ps cõclonis ps in febribus sinochis t alys qñ sanguis peccat in q̃nto. aut qñ est mlta plectozia in qbus nõ sufficit flõmia facta in ꝑn. fz ẽ reiteranda. t aliq̃n reiteraꝫ timoze apatis aut alteriꝰ accñtis in ꝓcessu emergẽtis: imo aliq̃n in ꝓcessu copiosioz cõpetit flobotomia q̃ i ꝑn. qz aliq̃n in ꝓcessu bũores erũt magis mixti sanguini t magis nãe sue appropiquãtes q̃ i ꝑn. t forte aliq̃n accñs supueniẽs i ꝓcessu faẽ idigere ampliozi flobotomia q̃ in ꝑn. sic apa squinãticuz. ¶ 4ª ps ps qñ in ꝑn. bũores alys a sanguie fũt imixti sanguini aut multũ distãtes a nã sanguinis: q postea pmiscenꝫ sanguini t magis appropinquãt nãe eiꝰ. vñ apꝑet in ꝓcessu vrina rubea grossa q̃ nõ appuit in ꝑn. aut forte in ꝓcessu emergit nouũ accidẽs quo idigeꝫ flõmia. Aut forte sanguis in ꝑn. erat preter modũ grossus in se aut p admixtionẽ alteriꝰ humoris, vñ opportuit ꝓmitti digestiuũ sic ꝓcepit Auic. 4ª ꝓmi. caꝰ de flõmia. vbi sanguie exñte grosso docet ꝓdigerere cũ sirupo de ysopo. Si q̃ ãt rõnes fuerit ꝯ determinatiõez põt ex dictis in q̃one facile ad eas apparere solutio.

¶ Et similr si times victoriaz humoris: magis necessaria cautela est euacuatio. t si non est digestus nõ moueas nisi i ꝓncipio.

¶ In ꝑmi pte Auic. ponit tertiũ casuz in quo ẽ eũandũ añ digõnẽ. t casus est qñ febris icipit a mã plima quã verisimilr nã nõ põt regulare. Dz hec ps duas ptes. in ꝓma ponit vt dictũ ẽ casuz in quo oz eũare mãz idigestaz t qñ. in scõa gra ꝛpleméti doctrine oñdit qñ bũor digestus ẽ euacuãdus t qñ nõ. 2ª ibi (Apõ statũ vo nõ moueas.) ¶ In ꝓma pte itẽdit duas ꝛclones. ꝓma ẽ ista. Silr sic ꝛcñ est in duobꝰ casibꝰ ꝓcedẽtibꝰ si times victoriaz bũoris supra vtutẽ supple pp multitudinẽ eiꝰ magis nectia ẽ eũo. s. moratiua. qz nã nõ poterit tãtã mãz digerere nisi morez. t hec ẽ snia illiꝰ affozis. 24. 2ª. pticule. Inchoantibꝰ morbis si qd vr mouẽdũ moue. ¶ 2ª ꝯ. ẽ ista. nõ moueas bꝫ bũorẽ idigestũ nisi in ꝑn. ꝯ. pbaꝫ. nõ moueas bꝫ bũorẽ idigestus nisi in tpe in quo motio. i. euacuatio põt euitare maiꝰ nocumẽtũ t maius iuuamentũ afferre. sed hic est in ꝑn. g̃ nõ moueas bꝫ bũoreꝝ nisi in ꝑn. ꝑña tz. fz minoz appebit ex dicẽdis. Et silis snia colligiꝫ 2ª affozismoꝝ. ꝑñto. 24. Et bucusq; habemus tres casus in qbꝰ ab initio nõ expectata digõne debemus euacuare. ꝓmꝰ casus q̃ mã est furiosa/sicõs q̃ mã peccãs est sanguis exuberãs in q̃ntitate. tertiꝰ casus q̃ aliqs vel aliq bũores alys a sanguie nimiũ supabũdarẽt. ¶ In ꝓ casu fz plz eũamus cũ farmacia t eradicatiue si possimus. ¶ In 2º casu fm plm cũ flõmia aliq̃n minoratiue aliq̃n eradicatiue. ¶ In 3º cũ farmacia t mioratiõe fm plm. Et nota q̃ mãe iuꝛ tres casus suprascriptos possunt aliq̃n dici furiose pp manifestum t iminens picurlũ lz mã iuxta ꝓmuz casum ꝓpie dicenda sit furiosa iuxta descriptionẽ mãe furiose superius.

¶ Pro declaratione barũ duaꝝ ꝛclonũ duo mouenr dubia practicalia q̃ paucis pstringã. ¶ primũ. vtrũ liceat medico euacuare mãz idigestã. Scõm vtrũ debeat euacuare mãz idigestã supflua q̃ntitate peccantẽ solũ in ꝓncipio.

¶ Pro solutione/ ꝓmi dubij tenẽda est hec ꝛclo. q̃ in oibus egritudinibꝰ mãlibus nõ dãtibus idutias dz euacuare añ digõnẽ. ꝯ. manifesta est. qz si egritudo nõ dat idutias vt mã digeraꝫ succũbet añ digõnẽ: q̃re opz euacuare vt minozata mã fiat virtus fortior supra residuuz mãe. aut vt tota mã eradicata sequaꝫ salus. ¶ Dz ꝓ declaratiõe huius mãe medici ponunt q̃nq; casus in qbus est euacuãdũ añ digõnẽ: eo q̃ in bis casibus egritudo nõ dat idutias vt digeraꝫ. ¶ ꝓmus casus q̃ mã fuerit furiosa i q̃ casu medicus q̃ citiꝰ põt dz eũare. Hic casus ẽ de mẽte Aui. in pte ꝓdicta. t de itẽtiõe Hyppocratis ꝓma affozismoꝝ: affozismo. zz. t reliquoꝝ. ¶ Scõs casus q̃ mã esset valde multa siue sanguinea siue alterius spẽi aut pluriũ spẽrũ fiꝫ. in quo casu ẽ minozãda flõmia aut farmacia aut ambabꝰ fiꝫ vt nã fiat potẽtioz supra residuũ: t de hac eũone ẽ fmo Auic. in pte plecta. t affo. 24. 2ª. pticule. Inchoãtibꝰ morbis si qd ꝛc. ¶ Tertius casus q̃ mã eẽt venenosa sic in pestilẽtialibꝰ in qbꝰ Auic. in ꝑn. capli cure pestilẽtialiũ iubet statim a ꝑn. eẽ eũandũ cũ flõmia aut farmacia aut vtriq; fm exigentiã mãe. t hec eũo dz eẽ minoratiua nã non bñ tolerante multã eũonẽ ob debilitatẽ vtutis q̃ statiz associaꝫ i febribus pestilẽtialibꝰ. ¶ Quartꝰ casus q̃ mã fuerit i aliquo mẽbro ꝓtẽta magnã faciẽs lesionẽ quã nã ferre neq̃at sic mã apoplexie colice fortis stõi doloris t siliuz. t sicut mã

Tractatus

causonis cordi ꝓpinq. ¶ Quitus casus. qñ timem⁹ mãz repere ad aliqͦ membr nobile siue iã illud icepisset apari siue nõ. ℨn his. n. casib⁹ mã ẽ eradicatiue eũanda nõ expectata digõne ne diuertẽdo fluat ad aliqͦ membrũ nobile aut cũ flõmia si peccauerit sanguis. aut alĩ humores fuerint mixti cũ sanguĩe aut cũ farmacia sola si fuerit a sanguine sepatꝫ. ¶ Nota rñ qꝺ ĩ apate iã ichoato debem⁹ in cũando digerẽdo ⁊ diuertẽdo tres canões obſuare. ℘rimus vt euacueť ẽle oꝫ. Scõs ne solutiuũ trabat mãz ad locũ apatũ. q̃ ꝓp apate exĩte in itestinis nõ debemus dare medicĩas soluẽtes ĩ trabẽdo mãs ad locũ apatũ cũ augeãt apa: imo in ℬ casu magis ꝓpeterẽt vomitiua. ℨ Terti⁹ canõ vt eũantia ita diuertãt mãz fluẽtẽ qꝺ nõ augeãt fluxũ. ꝓpterea cũ lenib⁹ ꝓcedẽdũ ẽ nõ trabẽtib⁹ a lõgings sicẽ cuꝫ cassia mana reubarbaro aloe loto scene epithimo vtute turbitb ⁊ silib⁹. ¶ Sꝫ ℨ. pone qꝺ apa sit ita magnũ vt dubites de corrupt̃oe mẽbr tunc vꝫ qꝺ mã faciẽs apa sit coacte eũanda sicẽ ⁊ cirugici mẽbrũ apatuꝫ magno apate scarificãt timore corruptionis membr. ℘ Dõm qꝺ tu ponis casuꝫ ĩ quo fugiẽdũ ẽ a cura ⁊ eger relinquẽdus ẽ ꝓ nosticis. attñ si initer registus fueris premisso. pnostico bonũ est expiri fortunã ꝓdicẽdo qꝺ nulla est spes cure. attamẽ si qua est hec est illa vt deť aliqd solutiuũ qõ sit euacuet de cã añte ⁊ iuncta. ¶ Et sic sunt gnꝝ casus supascripti in gb⁹ oꝫ medic⁹ eũare mãs itrisecas in ꝑn⁹ nõ expectata digõne. ita sunt gnꝝ casus bis ꝓportionales in gbus cirugicus oꝫ eũare mãs extrisecas nõ expectata maturatiõe. ¶ ℘rim⁹ qñ mã furiosa ꝓtinet in mẽbris extrisecis oꝫ cirugic⁹ scarificãdo sanguisugas ⁊ vẽtosas apponẽdo cã statiꝫ eũare. ¶ Scõs qñ mẽbr esset apatuꝫ magno apate ita vt dubitaret de corruptiõe mẽbr: oꝫ statim cirugicus mẽbrũ scarificãdo mãz minuere. ¶ Terti⁹ casus in altoi ⁊ ceteris apatib⁹ pẽdẽtibus a mã venenosa in gb⁹ statꝫ medicus scarificat ventosas applicat ⁊ cauteria. ¶ Quart⁹ casus qñ apa esset imediatũ vel ꝓpinquũ mẽbro nobili oꝫ acelerari eruptio: vt ẽ apõ Auic. ℨª 4ª. ca: õ regimine exiturarũ apparẽtiũ qñ sũt mature ĩ fine capti. Inquit nisi exitura coniuncturalis aut membruꝫ nobile aut membrum ꝓpinquum esset ossi aut panniculo festinabis in ꝓforatiõe ei⁹ anteq̃ ꝓfirmeť ei⁹ maturatiõe ꝑus corrũpat aliqd de his mẽbris. ¶ Quit⁹ casus. est qñ timerem⁹ ne exitura rũperet ad aliqͦ mẽbrũ nobile sicẽ in apate extrinseco pectoris. pfundo fit apertio añ maturatiõeꝫ timẽdo ne si expectetur maturatio rumpatur interius ad mẽbra nobilia: ⁊ sic sit finis bui⁹ ꝑmi duby.

Ad partẽ negatiuaꝫ

scõi duby arguiť. qz tũc maxime est eũandũ cũ mã est digesta. ſz mã ẽ digesta in reliqs tpibus post ꝓncipiũ ⁊ nõ in ꝑn⁹ q̃ maxime tũc est eũandũ. tꝫ ℘ña. ⁊ maior ẽ manifesta. cũ digõ ordineť in eũonez. ſz mior ꝓbať. qz digõ ꝓcedit ƒz ptes mãe ⁊ in eadẽ pte ꝑ additionẽ gradus ad gradũ. ¶ In oppositũ est Hyppocras scõa affor. mor. affor. imo. z4. Inchoantibus morbis ⁊c. Et manifestius Auicẽ. in pte pũti. vbi precipit mã exĩte plurima solum euacuandam esse in ꝓncipio.

℘ro solutione

bui⁹ duby dõm: qꝺ cũ medic⁹ cognoscit ab initio mãz eẽ plurimã statiꝫ venit in mẽtẽ sibi mãz eẽ eũandã añ statuꝫ cũ existimet egrũ nõ posse ꝓduci ad statũ salubrẽ cũ tãta multitudie mãe. ℘ost hoc medic⁹ iuestigat an sit statꝫ ab initio eũandũ an parũ expectãdũ donec appareat vestigiuꝫ digõnis saltẽ occultũ: vtputa igrossatio vrine aliqͦlis cum forte nũc sit subtilis sine ypostasi. Oꝫ si medic⁹ cũ hac multitudie mãei viderit egritudinẽ fortẽ ⁊ egrũ male tolerãtẽ egritudinẽ: existimabit iudicio vigili si expectabit forte parũ post succedet dispõ maligna digõni ℨia ꝑ quã fo-

De cura

te fiat vrina limida aut subiugalis aut viridis vel nigra q̃ sibi auferat spem salutis. ⁊ tũc medicus statꝫ exhibebit solutiuũ electiuũ mãe peccãtis. Si aũt cũ hac multitudine mãe viderit vtuť bene tolerãtẽ iudicabit esse expectandũ donec appareat aliqͦle vestigiũ digõnis. vtputa saltez aliqͦlis vrine igrossatio que ẽt fieri poterit ꝑ solã actionẽ calozis putredinalis mãz subtiliãtis. ⁊ iteriz ꝓcedet cũ digestiuis ƒz exigẽtiã mãe ⁊ egritudinis qua igrossatiõe visa dabit solutiuũ: qõ tñ dabiť in fine ꝓncipy. cũ occulta signa digõnis aut dispõnis ℨie digõni nõ excludant ꝓncipiũ vt supius dictũ fuit. ⁊ ƒm hunc modũ ꝓcedit Auic. in ꝑn⁹ de flatica. postea ꝓcedit digerẽdo ⁊ paulatiz eũando vsqz ad statũ. vel quousqz sit securus qꝺ nã sit apta supare egritudinez ⁊ dñari mãe. ¶ Sꝫ dices pone qꝺ omissuz sit solutiuũ: ⁊ postea successerit vria limida vel subingalis vt alr male ꝓditionata idicãs malignã putredinẽ. qd tũc oꝫ facere medicus. Dõm: qꝺ ostat medicũ errasse qui omisit solutiuũ ab initio: cuius omissio forte erit cã mortis. ⁊ ci⁹ exhibitio ab initio fuisset cã salutis. Sꝫ nibilominus cuꝫ ventũ est ad hoc oꝫ ꝓsiderare an cũ hac dispõne maligna iudicata ꝑ vrinã ostet vtus an nõ. qꝺ si ostet vtus det solutiuũ. Multi enĩ in gb⁹ vise sunt vrine pessime euaserunt ℨª 4ª. Oꝫ si cũ hac malignitate videt casuꝫ vtutis reliquet eũ ꝓnosticis vt ꝓcipit Hal. in cõmẽto affor. ℘allegati. ne forte cũ solutiuo suo moriať ⁊ sibi iputeť. Et ex his ꝑz solutio ad rõnẽ añ oppositũ. Nam si ab initio non fit euacuatio nõ succedit digõ in mã: imo dispõ maligna ƒz ptes mãe. ⁊ ƒz eandẽ ptẽ ꝑ additionẽ gradus malitie. ¶ Et nota qꝺ solutiua in his casib⁹ nõ debẽt soluz eẽ lenitiua: imo cũ lenitiuis sint admixta eligẽtia bũozẽ ꝓpriũ: ⁊ nõ debẽt esse valde leuia. qz forte agitarent ⁊ nõ educerẽt: ⁊ fuisset melius dimittere. sed debent esse mediocris fortitudinis inspecta virtute ⁊ egri consuetudine.

¶ Apud statũ vero nõ moueas aliqd donec vicat natura ⁊ digerat. ⁊ si ipsa nõ mouet moue tu hora motus eius. ⁊ si ipa mouet aut monit tunc dimitte eam ⁊ operationez eius.

¶ In ista pte pũti ponit Aui. qũ hũoꝝ digestus ẽ eũandus ⁊ qñ nõ. ⁊ ponit tres ꝛcliones. ¶ ℘rim⁹. in statu nõ euacues nisi nã ꝛplete vicẽte mãz. Sꝫ ℬ sic ꝓbať. nõ debes in statu eũare nisi mãz optime eũoni patã: ſz nõ est cũoni pata nisi sit a nã ꝛplete digesta. q̃ ⁊c. Et hec ẽ scõa ps affo. z4. ĩ statu vo silẽtiuz bñe melius ẽ. ¶ z⁹ ℨ. ẽ ista. mã nõ cũante euacua tu hora mot⁹ ei⁹. i. hora in q̃ deberet nã eũare qñ ẽ hora ꝑfecte digõnis. ꝓbať. iuuare debes nãz ipotentez opari. q̃ euacua ipa nõ eũante in tpe ĩ quo oꝫ eũare. tenet ꝓña. ⁊ añs ẽ manifestũ. qz medic⁹ est adiutor nãe. ¶ ℨª ℨ. eũante nã aut si eũauerit ipsa dimittať ĩ sua opõne. ꝓbatur. nõ ẽ ipedicda nã ĩ sui opõne. nec ẽ supflue eũanduz. q̃ ℨ va. ſz ꝓña. ⁊ añs ꝑz. qz medic⁹ nõ oꝫ ipedire nãz ⁊ timor mortis ẽ ĩ supflua eũone ⁊ hec vltia ꝛcl'o ẽ affor. 20. ꝑme pticule. Ea quoꝝ crisis fit aut facta est ⁊c.

Contra ꝑmaz

ꝓnẽ istať qz licz medico eũare in augmẽto in q̃ mã nõ est ita digesta sicẽ ĩ ꝑn⁹ stat⁹. q̃ multo magis licet eũare in ꝑn⁹ status. ſz ꝓña. cũ digõ ordineť in eũonẽ. ⁊ assumptũ ẽ manifestũ de itẽtiõe Auic. in ca⁹ de flatica. ¶ Dõz ꝑ. qꝺ ꝑ statũ ℬ itelligim⁹ statũ q̃ ad digõnẽ siue ĩ eo ꝛcurrat stat⁹ q̃ ad accñtia. sicẽ fit ĩ morbis refuãtib⁹ mãz ad ꝓnã cretiã expulsionẽ siue nõ cõcurrat: qõ ẽ vtplz. ¶ Dõz z⁹ qꝺ ĩtẽtio Aui. ẽ log de statu morbi ĩ q̃ mã ẽ pauca aut mediocris cui vt⁹ bñ ondať siue ꝑ fuerit pauca siue ab initio fuerit mꝛta ⁊ nũc bñficio nãe aut artis pacificata cũ nõ expectet crisiz. Et certũ ẽ medicũ ñ õbere eũare: imo debeť expectare dõec illa mã sit ꝛplete digesta ne forte eũo sua

cõcurrat cũ eũone cretica/ꝫ postea nã nõ eũante qõ põt esse qz nõ stimulaf: qz forte sensus mẽbroꝝ sopitus ẽ. aut forte qz non põt. qz difficilius est nãe digerere ꝛ euacuare ãꝫ digerere solũ. aut forte qz ex ꝓcessu egritudinis facta ẽ ꝑpotentioꝛ ãꝫ ꝑus tunc medicus oꝛ euacuare. ꝛ hoc dic᷒ᵃ ꝓ hora motus ei⁹. i. hora ꝯplete digõnis q̃ est hora in q̃ nã solet eũare. Uerũ aliqui trãsponũt textũ scde ꝯnis dicentes. ꝛ si nã nõ mouet hora mot⁹ ei⁹ q̃ ẽ dies cretica: mouetu trãsacta die cretica ꝛ saluari põt/ ¶ Ad rõnẽ ãt in ꝯtriũ negaf ista ꝯña. ꝫ eũare in augmẽto in quo mã ẽ min⁹ digesta. q̃ in statu qz forte in augmẽto mã ẽ mꝫta quã forte nã nõ poterit ducere ad statũ salubrẽ nec ẽt in augmento sperat crisiꝫ sic ꝛsperat in statu. ¶ Utrũ aũt liceat medico eũare in die cretica ẽ dubiũ nõ puũ. Sꝫ ego credo. q̃ vbi medic⁹ ꝑ signa efficacia ꝯphẽderit nãꝫ nõ eẽ factura crisiꝫ i illa die põt eũare. bonũ enĩ vꝫ mihi q̃ opatio artis sit adiuta ab influxu celesti/ ¶ Sꝫ vbi in dubiũ vteret an nã eẽt factura crisiꝫ in illa die medicus oꝛ desistere ne forte sil᷑ ꝯiunganf eũo artis ꝛ nãe/ Uñ iuxta 3ᵐ ꝯnẽ si nã mouet aut mouit aut supple motura ẽ eq̃ꝛ dimitte eã ꝛ opationẽ eius. si vero deficeret adiuuanda est. ꝛ si superfluerit moderanda est.

¶ Et hoc ẽ illud qõ noiauit Hyppo. furiositatẽ vbi dixit. oꝛ vt admistreꝛ medicia solutiua: postq̃ digerit egritudo. In principio aũt egritudinis: nõ oꝛ vt administreꝛ illõ nisi egritudo sit furiosa. ꝛ forsitã nõ ẽ ꝑm plm furiosa.

¶ In pte põti Aui. ꝯfirmat dicta sua. ꝑ auctate Hyppo. ꝑᵃ affoᵉᶻ. affo. zz. zᵒ ꝓ locũ a fili. zᵃ ibi (Et tal ẽ ista eũo.) In pte ꝑᵃ dic᷒. q̃ B ẽ illud qõ noiat hyppocras furiositatẽ. vbi dic᷒. oꝛ vt admistreꝛ medicia solutiua: postq̃ digerit egritudo. ꝛ ẽ digesta mã egritudinis. Nã textⁿ Hyppo. ẽ digesta medicari. i. eũare. In ꝑn⁹. ãt egritudis nõ oꝛ vt administreꝛ illõ. i. medicina solutiua qz mã ẽ idigesta nisi mã fuerit furiosa/ ¶ Et textⁿ Hyppocratis ẽ ꝛ mouere nõ cruda. vꝫ. in ꝑncipyo nisi fuerit furiosa. ꝛ forsitan nõ ẽ ꝑm plm furiosa. Textⁿ Hyppo. ẽ mꝫta ꝙ nõ sunt furiosa.

¶ Et talis ẽ ista eũo necaria q̃ nõ ẽ in hora sua: sic᷒ cibatio necia q̃ nõ ẽ i hora sua. Et ꝓportio ultimus eũonis ad cessandu᷒ ex malitia materie: est sicut ꝓportio illius cibationis ad ꝓhibendũ virtutem a casu suo.

¶ In pte põti ꝯfirmat dicta sua ꝓ locuꝫ a fili B mõ. talis ẽ ista eũo q̃ nõ ẽ in hora sua. ſ. cuꝫ mã in ꝑn⁹. ẽ idigesta q̃lis ẽ cibatio q̃ nõ ẽ i hora sua. ſ. i statu accñtiũ. ꝫ cibatio fit coacte aliq̃ñ i statu accñtiũ ad ꝓhibẽdũ casuꝫ vtutis. q̃ eũo aliq̃ñ oꝛ fieri i ꝑn⁹. ad faciendũ cessare malitiã egritudis. Et nota q̃ Aui. itelligit B ꝓ mãꝫ furiosaꝫ q̃cũq̃ potentẽ occidere siue ꝑ furiositatẽ ꝑpe sumptã sic᷒ supi⁹ descripta fuit. siue ꝑ multitudinẽ aut q̃uis mõ. ꝛ talr iterptat affo. Hyppo. Aui. tñ i pte põti nõ feẽ expssiaꝫ mentionẽ nisi de mã furiosa. ꝑpe supta ad quã venẽosa sic᷒ mã antracis reducif. ꝛ de mã mꝫta siue sit sanguis siue ali⁹ humoꝛ a sanguie omittẽs mãꝫ furiosã rõne mẽbꝛi in q̃ ẽ sic᷒ ẽ mã apoplexie colice ꝛ siliuꝫ. Itẽ mãꝫ furiosã rõne fluxⁿ ad aliq̃ mẽbrũ ꝑ q̃ fluxu timeꝛ moꝛs sic᷒ q̃ eẽt fluxura ad coꝛ cerebꝛ ꝓmonẽ: ꝛ silia/ eo q̃ Auic. nõ oꝛ ꝓseq̃ curã putridarum febriũ ꝑm diuersitatem particulariũ patientium. nam ista pertinent ad tertiũ librum.

¶ Cũ ergo exerces eũonẽ: tũc ꝯsidera horã iterpolatiõis: aut horã ipsi⁹ tepoꝛis: aut frigidorẽ horã q̃ est in die/ Et nõ euacues ꝑ fluxũ ventris in die ꝓdi. neq̃ flobotomes.

¶ In pte põti Aui. ponit cañ. de regimie ſuãdo tpe ꝓximi. ꝛ diuidit ista ꝑs i ptes septeꝫ ſm q̃ sunt septem canones. 2ᵃ ibi (Et non agas.) 3ᵃ ibi (Et non diminuas) 4ᵃ ibi (Oio) 5ᵃ ibi (Et scias q̃ mꝫtoties) 6ᵃ ibi (Et nõ cũetur) 7ᵃ ibi (Et ꝯsiliũ meũ.) Prim⁹ canõ ẽ iste. cũ exerces eũonẽ siue ꝑ farmaciã siue ꝑ flõmiã ꝯsidera. i. elige horã iterpolatiõis. ſ. i febrib⁹ iterpolatis aut tepoꝛis i ꝯtinuis ꝑoꝛtiõalib⁹ aut fridiozẽ horã dici q̃ ẽ hora matutia i ꝯtinuis ꝯclusis. ꝛ nõ euacues ꝑ fluxũ vẽtris nꝫ flõmes i die ꝓdi: ĩmo in aliq̃bus ex tempoꝛibus supꝛascriptis. ¶ De B canone supius fuit spãle dubiũ ꝛ cã canonis ibi posita fuit: quare nũc ptrãseo ne sepe replicetur.

¶ Et non agas cum euacuatione artis contra partem euacuationis nature.

¶ Scdus canõ ẽ iste. nõ agas cũ eũone artis ꝺ ptẽ ꝑ quã nã eũet aut tentet eũare. ꝛ h canõ ẽ afforism⁹. zi. ꝑme pticle. q̃ ducere oꝛ vñcũq̃ nã repit ide ducere oꝛ ꝑ ꝯueniẽtes regiões. In q̃ canõe due obſuanf cõditiões. ꝑᵃ q̃ nã sic᷒ dic᷒ affoꝛism⁹ eũet ꝑ loca ꝯueniẽtia sic᷒ ꝑ võitũ ꝑ secessũ ꝑ sudoꝛẽ ꝑ fluxũ sãguis nariũ emoꝛroydalẽ mẽstrualẽ ꝑ vias vrie ꝛ sil'es: qz forte si vellꝫ eũare ꝑ oclos aut ꝑ nares aut ꝑ aures forte eẽt ipediẽda tiõe cecitatis aut surditatis. Et sil'r si rẽtaret eũare ꝑ vrinã ꝺ pulmõẽ ꝛ sil'ia loca icõueniẽtia. 2ᵒ q̃ nõ supflue eũet. tũc. n. ꝫ medico eũare ꝑ oppositã regionẽ vt fluxⁿ supflu⁹ fcũs a nã ꝯstrigereꝛ. ꝛ canon sic limitat⁹ ẽ mãifest⁹. qz medic⁹ nõ oꝛ ipedire nãm bene opantẽ. ꝛ h canon ẽ cõis flõmie farmacie ꝛ cuicũq̃ eũoni facte ꝑ artẽ ꝑ quaꝫ eũo nãe ipeditur.

¶ Et nõ diminuas humoꝛem per rẽ que faciat statim habitudinẽ motus periodi.

¶ Et nõ diminuas. i. nõ eũes hũoꝛes ꝑ rẽ q̃ facẽ stati hitudinẽ motⁿ ꝓdi. i. q̃ stati faciat hre ꝓdũ. Canõ clarus ẽ cũ medic⁹ debeat curare febrẽ nõ eã ꝓuocare aut augere.

¶ Pro cᵉ notitia sciẽdũ q̃ medic⁹ iterdũ ẽ cã cur redeat ꝓximⁿ aut excrescẽtia. aut si febris ẽ continua ꝯclusa q̃ excrescat ꝑ exhibitionẽ alic⁹ solutiui q̃nq̃ mõis. ꝑᵐ qz da tũ sit i maiozi q̃titate q̃ oporteat q̃pp vehemẽti⁹ agitat hũoꝛes ꝛ agitati iflãmãt ꝛ ebuliũt/ 2ᵒ qz datũ i miozi q̃titate q̃ oꝛ. vñ agitat ꝛ nõ educ᷒ꝫ? qñ dareꝛ solutiuũ cũans hũoꝛẽ q̃ nõ deberet eũari: vt qñ dareꝛ turbith eũans humoꝛẽ fl'aticũ i febre colica. 4ᵒ? si solutiuũ de se sit iflãmãs mꝫtũ ꝛ calefaciẽs sic᷒ scamonea si deꝛ i febre colica nõ debite cozzecta. 5ᵒ? qñ danf solutiua non ꝑdigesta mã. Dic᷒ ꝙ canõ ab Aui. posit⁹ ẽ vt medic⁹ ꝯmonefaciat vt nõ hunc errozẽ icurrat qui persepe contingit.

¶ Et oio caueaf a regimie grossi i hora ꝓdi: ita vt nõ deꝛ i potu aq̃ ozdei zuccarũ nꝫ iuleb: vt nõ frãgat ꝓdũ cũ cõstrictiõe meatuuꝫ. qñ ẽ timoꝛ ĩmo adiuua. Dicit nãq̃ Hyppo. medicus adiutoꝛ ẽ nature nõ ipediens eaꝫ.

¶ 4ᵒ canõ. grossũ regiñ oio viteꝛ hora ꝓdi. vñ nõ deꝛ i potu aq̃ ozdei çucca. nꝫ iuleb. ꝑaꝛ ipedit nãꝫ. q̃ cauẽduꝫ ẽ. pꝫ ꝯña. qz medic⁹ vt vult hyp. ẽ aditoꝛ nãe nõ ipediẽs eã. añs ꝑaꝛ sic. grossũ regimẽ frãgit ꝓximũ ꝯstrigẽdo meatⁿ. igit ipedit nãꝫ q̃pp nõ facias B ĩmo iuua nãꝫ expediẽdo ipaꝫ a q̃cũq̃ potẽte ipedire opõnẽ eius.

¶ Pro declaratiõe 5ᵒ cañ. dubitaf vtrũ çuccarũ vel iuleb sit ponẽdũ in aq̃ potãda tpe ꝓximi. affirᵐᵉ arguit q̃ sic. qz cõiter opantes ponũt. q̃ ponẽdũ ẽ. ꝫ ꝯña. qz cõiter opantes sequunt canões. ꝛ añs docet ãtidiana expientia. ¶ 2ᵒ iuleb ẽ satꝫ debite extictiuũ. igit ꝛueit. ꝫ ꝯña. cũ i ifirmo siti afflicto

oz sitiz extīguere ꝛ ipz būectare. qz alr pduceret ad ebri
cā. ꝛ assūptū ē Auic. i6. terty. tractatu. 5. ca. p. c. lra ē. Cūqz
illō ē pmixtū cū iuleb erit magl umatiuū in siti pp qō coz
p. diligit rē dulcē ꝛ fac ipaz penetrare. ¶ 3. ꝗccaruz aut
iuleb nō ē regimē grossium. g nō ē vitādū. añs ē de itētiōe
Aui. i ca. seqnti. ps 2ña. qz nll3 istoꝝ vitādū ē nisi qz ē re
gimen grossum. ¶ 4. aq̄ ordei ē 2ueniēs igit ꝗccaꝝ aut
iuleb. añs ē notum. p Auic. in cap. de aq̄ ordei. ps 2ña. pp
min. eē nutrimētū iuleb q̄z aqua ordei ꝛ ita min. grauās
virtutē. ¶ In oppositū est Auic.

Pro solutiōe nōn. p. q regim grossū dr aliqō cibale vl potabile nutrimentale circa qō digerēdū laborat vt. ¶ Nōn. 2. q aliqō regim ꝑt dici grossū 2patū ꝯtuti tpe poxismi: qō tm nō dicerctur grossū 2patū eidē i relone ad totā morbi 2sistētiā. ¶ Notādū 3. q p fractionē poxismi ōbem. itelligere ꝓhibitionē aut retardatiōez resolutiōis māe poxismātis cū diminutiōe aut retractiōe calozis iteri. q dz spargi exteri. ex q̄ segr freqnter poxismi plōgatio. Et si cā frāgēs poxismū fuerit valde fortis sic balneū aut pot. aq̄ fride fortasse sequet calozis nālis ꝛ pternālis sil. extinctio. aut forte seqr salus festina calore nāli fortificato p extrictiōez sui 3ry q agēs 3 māz expellit eā p sudorē vrinā aut aliaz viā ꝛ 2ueniēte regionē: sic supi. deterīatū ē. ¶ Ex q̄ segr q cā frāgēs poxismū qnz inuat notabili nocumēto. ¶ Nōn. 4. q p strictiōez meatuū itelligim. cuiuscūqz vie clausionē p quā mā aut vapozes sūt apti sensibilr aut isensibilr eūari quā qnqz faciūt bō pot. ꝛ ꝓpe nutrimētales exhibiti tpe poxismi. aut qz ifrigidāt. aut qz a mēbris iflāmatis idigesti ad mēbra trabūt. aut qz suggerūt māz morbo. ¶ Notādū 5. duplicē eē curā. regularē que notablr inuat absqz notabili nocumento: ꝛ coactam que licz plus iuuet q̄ noceat: est tamē cū notabili nocumēto.

Quibus premissis sit hec p. 5. aq̄ ordei mixta cū iuleb aut ꝗccaro nō 2ueīt regulr i poxismo. pbat. qz nihil qō ꝓhibeat aut retardet resolonē māe poxismātis ꝛ plōget poxismū cōstrīgēdo meat. ꝛ 2pigendo māz 2ueīt regulr. sz aq̄ ordei ē bō g. tz 2ña. ꝛ maioz ē mānfesta. ꝛ minoz ēt pz. cū qōlz tale sit regim grossū iuxt supi. declarata. ¶ 2a 5. aq̄ ordei ꝛ bō magl nocēt in pn. min. i augmēto. ꝛ adhuc min. i statu: minime vo i decliatiōe. pbat. qz i pn. mā ē maioris q̄titat ꝛ magis grossa. deiīn vsq; ad decliatiōez ꝓdi pcedit paucificādo ꝛ subtiliādo: eo q̄ ꝯtinue resoluit. ¶ 3a 5. aq̄ ordei ꝛ silia adhuc magl aggrauātia vtutē i q̄cūqz tpe ꝓdi aliqn coacte debēt admīstrari. pbat. qz qnz nisi exhibeā tur segr corpis maceratio ꝛ corpis dissolo. ¶ 5. lz aliqn nihil tale timeat: tm spat q̄ bō exhibita ꝛ ꝓpe i statu ꝛ declinatiōe sudorē ꝓuocabūt: p quē forte citi. teriabit. porismi. ꝛ forte tota egritudo. Ex qb. iferr q̄ bō pot. q̄to sr min. nutrimētales min. frāgūt poxismos: ꝛ ceteris ꝓib. liberi. 2cedi pōt. ꝛ forte aliqn i statu ꝛ decliatiōe regulr cōcedi pōt: cū qnz mltū inuet absqz notabili nocumēto.

Quibus sic deterīatis rīdēdū ē ad rōnes añ o. m. ¶ Ad 5. q qnz medici 2descēdūt lasciuus egroꝝ absqz necitate nō seqntes rigorē iuris medicinalis iter q̄s me p. accuso. ¶ Ad 2. dr. q vbi timet ex siti nimia iflāmatō aut corpis exiccatio bō pot. coacte 2cedūt. ¶ Ad 3. dr. q bō lz nō sint regim grossū i ordie ad totā mōbi 2sistētiā: sr tm regim grossū i ordie poxismi. ¶ Ad q̄rtā dr. q aqua ordei subtilis liberi. 2cedit q̄ reliqui potus magis nutrimētales licz etiā ipa: imo aqua sola noceat ꝛ ꝓpie exhibita in pncipio ꝛ augmēto.

¶ Et scias q mltoties idigeret medicia forti debili. sz ei. fortitudo ē ex hoc q̄ solvit hūozes viscosuz. ꝛ ipsius gdez debilitas est ex hoc q̄ fa

et aſellare semel aut bis ꝛ nō enacuetur plm simul ita vt non cadat virtus.

¶ Dic ponit 3. canō. q mltoties i cura putridaꝝ indiget medicia forti ōbili c. fortitudo ē: qz solvit hūozē viscosū: ꝛ tu supple aut grossū sic ē fla melia aut colera grossa. Et ipi. debilitas ē qz fac aſſellare semel aut bis. Nō. n. oz vt eūet pz subito ne cadat vt. ¶ P2o c. canōis noticia sciēdū q. mltoties i febrib. pēdētib. a mā grossa ꝛ ꝓpe qñ n ē 2plete digesta idigem. hō medicina q̄ dr fortis qz eūat hūozē grossū: qz alr nō eūaret q̄le oz. ꝛ dr debilis qz eūat parū. p vice. qz nō lz eūare pz subito pp diminutōz digōnis. ꝛ ēt si mā eēt 2plete digesta nō liceret tm eūare q̄tū de materya subtilib. ꝛ oporteret q illō eūatiū eēt nota bilis dosis ad qō facili. mouerent māe subtiles q̄ grosse vel grosse fierēt ieptiozes. Et cū bis cōiter pcedim. i mozbis flaticis melicis ꝛ pēdētib. a cola grossa. De medicie fortes debiles pōt eē trib. modis. aut ex nā sua sic agaricus polipodiū cartam. epithimuz aloes ꝛ sil'es. q̄ leuiter eūant. aut z. qz lz sint fortes dant tm i pauca dosi sic. i. ℥. turbith aut. 5. ℥. ellj. Aut 3. qz nō ꝑpareꝝ cū acuētib. ꝛ vi gozātib. vtutē suā. Inter hos tm mos meliō ē pm. ꝛ 2. ꝛ 3. omittat. bonū. n. ē vt medicie sint 2solate vt op3.

¶ Et cōsiliū gdez meū in flomia est vt dimittat q̄tuz possibile ē. Si aūt nō ē possibile tūc multiplicatio nūeri ē melioꝛ mltiplicatōe q̄titatis.

¶ In pte pīti Aui. ponit 7m cañ. ꝛ hz duas ptes. i p. ponit canonē. i 2. pbat ip3. 2. ibi ℥ 3. n. Canō iste hz duas partes. p. ē q 2siliū Aui. i flomia p curatiōe febriū putridarū ē vt flomia dimittat q̄tū ē pole. 2. ps canōis ē ista. q cū flomia nō pt dimitti tūc mltiplicatio nūeri est melioꝛ mltiplicatiōe q̄titatis. i. q melio. ē facere ples eūones. i. flomias qbus in plurib. vicib. sanguis extrabatur q̄ q vnica flomia totus sanguis extrabatur.

¶ ℥ 3. n. vt nō eūet sāguis mltū subito. qm̄ eūatur multū de eo cui. nō est necessaria eūo.

¶ In pte ista pbat canonē: ꝛ p. pbat 2am ptē. 2. pmā. 2. ibi (Et nō ē i sanguie.) In p. pte ad pbādū scōaz ptē canōis arguit sic. i febrib. nō ē eūandū subito mltū de illo c. nō ē necia eūo. g̃ in bis febrib. nō ē multū subito de sanguie eūandū. 2ña nota pmisse i notatis declarabuntur.

¶ Et non est in sanguie excusatio ad eūones q bus fortasse indiget: ꝛ debilitatur virtus a resistendo in crisibus expectatis.

¶ In pte pīti pbat pmā ptē canōis duab. rōnib. q̄rū p. ē ista. p flomiā fcāz i pn. nō excusamur ab alys eūonibus qb. i febrib. istis idiget. g̃ flomia ē dimittēda q̄tū ē possibilis. 2ña tz. ne p flomiaz ꝛ alias eūones addat debilitas debilitati. 2. rō. p flomiā debilitat vt a resistēdo i casib. expectatis i bis febrib. g̃ dimittat q̄tū ē pole. tz 2ña. ne vt debilitata i casib. succūbat. ¶ P2o noticia canōis sciēdū p. q febriū q̄dā sūt i qb. ē itentio sanguinē eūandi sic sinoche ꝛ vlr febres oēs i qb. ē solū sanguis: aut sāguis cū alys hūozib. ē i cā. Quedā sūt i qb. nō ē ītētio sanguis sic febres colice flatice ꝛ melice. ꝛ de bis ē fmo i pīti canone i qb. iubet Aui. flomiā dimitti q̄tū ē pole. ꝛ vbi oz fieri poti. eā ptiri. Jn pmis. n. nō ē dubiū flomiā eē ꝛ plz neciā ꝛ satis copiosaz. imo aliqn vsq; ad sincopi. nec opus ē i bis ptiri sic i scōis. nā i scōis n facim. flomiā vt eūem. sanguinē sz vt eūem. alios hūozes q̄ sūt sanguini pmixti q apta vena cū sanguie egrediūt. ¶ Nōn. 2. q canō iste de ptitiōe flomie magis obfuādus ē apō arabes i qb. regiōib. calitate aeris sanguis ē pauciꝛ ꝛ vtus debiliꝛ q̄z apō grecos i qb. aeris tēpie ē sanguis mult. ꝛ vt. fortiꝛ. pp qō. A. arabes lz apō q̄sdā fuerit bispan. cordubensis

nō ē ita audax i flōmia: sic Hal. grec⁹: vt bñ notuit Cōcilia-
tor⁹ dria. 167. ⁊ nos itali q sum⁹ i p̄n⁹ sexti climatis declinā-
tes ad frigidū possumus audacius flōmare q̄ bispani si-
culi aut arabes ⁊ reliqui q ad calm declināt notabilr.

¶ Et scias q̄ qñ aggregañ dolor capitis ⁊ fe-
bris: tūc curatio febris digniot. Et scias q̄ do
lor capitis qñq̄ facit redire febrē declinatā ad
augmētū. quare o3 vt sequatur dolor

¶ Dic ponit cañ. curatiōis febriū putridarū gb⁹ q̄dā acci
dētia p̄iūgunt ⁊ q̄dā dispōnes māles. ⁊ sūt 4⁰⁹. ⁊ prim⁹ ca
nō ē de dolore capitis q freq̄nter febrib⁹ p̄iūgit. Est. n. ca
put tāq̄ caminū toti⁹ ad qō vapores febriles pueniūt. ⁊
dic duo. p⁹ q̄ qñ aggregat dolor capitis ⁊ febris tūc feb.
ē digniot cui ītēdēdū ē. ⁊ 2⁹ q̄ dolor capitis aliqñ est tātus
q̄ facit febrē declinantē redire ad p̄ncipiū ppea ei⁹ cura
non est negligenda.

Pro cuius canōis declaratōe sciēdū q̄ dolor ali
qñ segt febrē pēdēs ab ea, aliqñ añcedit eā ⁊ ē cā ei⁹. Ali
qñ dolor ⁊ febris pēdēt ab eadē cā cōi vtriq̄. Si gdē do
lor pēdeat a febre sequēs eā vtputa malā p̄plonē ⁊ vapo
res febriles tūc aut est leuis aut mediocris vel fortis. Si
gdē p⁹ febris digniot ē i curatiōe. tū q⁹ cā: tū q⁹ sine ei⁹ cu
ratiōe male curari poterit dolor capitl. tū q⁹ ē maior mō
b⁹. Si vo dolor sit fortis tūc dolor ē digniot curatiōe. tuz
q⁹ auget febrē spūs iflāmādo ⁊ būores agitando. ppea di
xit q̄ facē febrē declinātē. i. q̄ de se declinaret vl fortē de-
clinat redire ad p̄n⁹. tū q⁹ būores ad caput trabēdo forte
eēt cā apatis capitis: ita vt p ei⁹ sedatiōe aliqñ sit op⁹ stu
pefaciēnb⁹. Si vo dolor sit cā febris añs eā dolor ꝛ3 p̄m
ē digniot curatione. Si vo pendeat ab aliqua cā cōi ceteris paribus febris ē digniot curatiōe. q⁹ maior morbus ⁊ membri nobiliozis. ¶ Quō aūt dolor curādus sit viden
dū ē. p⁹ terty. ⁊ videbit iferi⁹ de accñtib⁹ febriū acutaꝝ.

¶ Et cum infans lactans febricitat tunc o3 vt
rectificetur lac matris eius.

¶ 2⁹ canō. cū ifans lactās febricitat rectificādū ē lac nu
tricis, o3 āt rectificari ꝛ3 exigētiā febris cāe ei⁹ ⁊ accñtiū
suoꝝ. vñ nō eodē mō sp ē rectificādū. ⁊3 pter rectificatoz
lactis possum⁹ alterare exteri⁹ cū epithimatib⁹ vt sup ce
rebro cordi epi ⁊ alys mēbris applicitis ꝛ3 exigētiā. Et 3⁹
p cūone possum⁹ vti clisterib⁹ ⁊ suppositorijs ⁊ aliqñ apō
maiorē necitatē. ⁊ qñ eēnt grādiuscli possem⁹ exhibeē pa
rū māne aut cassie aut vnā pillulā cōem. Et 4⁰ si timere-
m⁹ apa i aliq̄ mēbro nobili diuertere cū sāguisuge aut vē
tosa pua si trāsiuerit ānū scoz aut parū distaret. Nā Auē
zoar flōmauit puerū triēnez. ⁊ aliqñ si nollēt capē māllā
bonū ē vt mamilla ⁊ p̄pe pupilla ei⁹ ifrideē cuz aq̄ frida
⁊ p̄ñeē sibi aliqñ potus aq̄ fride çuccarate ⁊ silliuz. nec in
bis timēda sunt nocumēta lactis que timenē vltra banc
etatē pp cōsuetudinē. Et q⁹ lac ē primū nāe sanguis ex q̄
nutriti sunt. curā aūt egritudinū pueroꝝ habes ex Auic.
tertia p̄mi. ⁊ a Rasi spālem tractatum.

¶ Et qñ fuerit vrina ycterica in febre significat
apa. quare est curatio dare in potu aquā ordei
aut sirupū acetosuz. Cū ergo acquiescit febris
intentio sit ad apostema.

¶ 3⁹ canō. qñ vria fuerit ycterica. i. valde citria cū spuma
colica i febre significat apa. i. opilonē i pozo felleo vl apa
p̄pe sumptū siue pīs siue futurū q̄re hui⁹ feb. egri o3 cu
rari dando in potu aquā ordei aut sirupū acetosum. dein
de gescente febre intētio sit ad apostema.

Pro cuius canōis declaratione nota q⁹ aliqñ fe
bris segt opilonez aut apa pozi felleī
ad quā segt ycterica colā retēta putrefcā. Aliqñ ē opilo
aut apa segt febrē ītēsā corrūpēte sāguinē i colaz q̄e ml
tiplicata facē yctericiā ⁊ malā p̄plonē i epe ips debilitatē
ad quā secutū ē apa aut opilo. Aliqñ neutra istaꝝ ab alia
dep̄dēt sic aliqñ p̄tigit q⁹ hoie diu passo opilonē ⁊ ycteri
tiā febris sibi p̄iūgit ñ dep̄dēs tū ab opilone nec ab ycte
ricia ꝛ3 ab alia cā. Neq̄ ēt ipsa opilo nec ycterícia ab ista
febre ōpēdēt. ¶ Quib⁹ sic p̄missis dōz ē q⁹ si febr⁹ pēdet
ab opilone aut apate opilo aut apa ꝛ3 plz ē digni⁹ curatio
ne. nisi. n. febr⁹ eēt maria p quā timeret corpis arefactio
eēt a curatiōe illoꝝ icipiēdū. ⁊3 i B casu p̄tigit raro q⁹ a cu
ratiōe febris ichoādū sit. ⁊ hāc sniaz voluit Auic. supi⁹ in
ca⁹ de reb⁹ i q̄rū q̄busdā ōnt feb. putredis ⁊ pueniūt i q̄
busdā. hāc tū febrē ōbem⁹ curare ñ cū opilātib⁹ ꝛ3 cū de
opilātib⁹ poti⁹ sic ē sirup⁹ acetosus ⁊ aq̄ ordei i gb⁹ pp ma
gis ifridare eēnt ifūdēde spēs triasādali. Si āt apa vl opi
latio segt febrē a curatiōe febris p eēt ichoādū cū bis q̄
nō eēnt cā opilonis aut apatis retinēdo māz i epe sic sūt
p̄dcā. Et hac febre curata ad dispōnis curatiōez p̄pe epi
veniēdū ē cū supīis ⁊ applicatis. ⁊3 ēt p̄missa aliqli cura
tiōe p curatiōe febris ad curationē dispōnis epis sit ppa
rādū ad pfcāz curā febris. ⁊ p̄pe qñ curatio vni⁹ nō ipedi
ret curā alteri⁹. Si āt neutra istaꝝ dependeret ex altera
a curatione febris inchoandum esset. quia febris mino
res dat indutias q̄ opilatio ⁊ ycterícia.

¶ Et qñ fuerit cū febre colica nō aperietur via
in dando in potu aquā ordei imo ius galli ⁊ le
ni ius ⁊ multiplica vnctuositatē deinde detur
in potu aqua ordei si necesse fuerit.

¶ 4⁰ canō. quādo colica febri p̄iūgit nō apiet tibi via ite
stinoꝝ nec ia ad curatiōez colice dādo i potu aquā ordei
imo dādo ius galli qō ius lenire debes ⁊ vnctuositatē ei⁹
multiplicare. deide sp apta via cū B iure deē aq̄ ordei. ſ. p
curatiōe febris si fuerit necesse. in B enī canōe videt ma
gis ītendere ad curatiōez colice q̄ ad curatiōez febris.

Contra. quia Aui. i6. terty. tractatu 4.⁰ ca⁰ p. sa
tis i p̄n⁹ accidit i B cāu aquā ordei
dimittēdo ius galli. ¶ P. ius galli ⁊ p̄pe vnctuosū q̄le B
p̄cipit ē iflāmatiuū. q̄ nocz i febre. ¶ Pro solone p̄mittē
dū colicā eē duplicē. q̄dā leuē seq̄ntē exiccatiōez fecuz a
calitate febrili. q̄dā fortē i q̄ p flā mucilagiosū fit fortis
fecū iuiscatio. ¶ Premittēdū 2⁰ ius galli esse duplex q̄
dā purū fcñ p decoctiōez galli antiq in aq̄ simplici cui si
volum⁹ eē magl lenitiuū ⁊ min⁹ calefactiuū addim⁹ in
decoctiōe p⁹ violas iuiubas ⁊ silia leniētia ⁊ ifrigidantia.
Q̄dā ius galli p̄positū magl solutiuū ⁊ vētositatū carmi
natiuū cū q̄ bulimus polipodiū cartamū salgēma daucū
anisū ⁊ silia soluētia ⁊ carminātia ventositatē vide Me
sue i ca⁰ p̄po de iure galli. ¶ Premittēdū 3⁰ febrez quā
dā esse intensam quandā esse remissam.

Quibus premissis dōz q⁹ si febris fuerit for
tis ⁊ colica leuis debem⁹
eē ycteti cū aq̄ ordei p̄misso tñ clisteri lenitio. ⁊ i B casu de
bem⁹ dimittere ius galli ⁊ p̄pe p̄positū solutiuū ⁊ vētosi
tatū carminatiuuz de q̄ supza. ⁊ h⁹ fuit ītētio Auī. i6. terty.
ca⁰ allega. Si āt febris fuerit fortis ⁊ colica fortis debe
mus p̄mittere clisteria p̄ leniētia sic ex oleo ⁊ iure galli fa
cta leui decoctiōe rez fridarū de gbus supra. aut ex deco
ctiōe rerū fridarū sic blitis maluarū matrū violarū. dei
de pōere aliq̄ magl stimulātia sic mel ⁊ silia. Et p os exhi
beri ius galli p̄positū cū ifridātib⁹ leniētib⁹ dādo ptē ma
gis vnctuosā. ¶ Si vo colica fuerit fortis ⁊ febris debil
debem⁹ p̄mittere clistere lenitiuuz ex oleo deide ex iure
galli p̄posito solutiuo ⁊ carminatiuo vētositatū si fuerit ex
pediēs ⁊ mel cū istis mixtū ē p̄stās in B p̄posito optīe ab
stergēs ⁊ stimulās expulsiuā. ⁊ p os possum⁹ exhibere ius

galli simplex aut ꝓpositū ℔z q̄ videbiť expediēs. ꝛ bᵉ fuit ſtētio Aui. i casu pñti. Ubi vo vtraq; fuerit leuis sufficiēt clisteria lenitiua ꝛ ius galli simplex aut ꝓpositū cū ifridāti bᵒ leniētibᵒ. Et ex his facilᵉ ē rūsio ad rōnes añ oppositus.

¶ Be solutiuis vero ē potio facta ex tamarindis ꝛ tereniabin ꝛ siracost. ꝛ q̄libz ponit in ea aqua ordei lubleb. ꝛ q̄libz ponit i ea cassiafistula. ꝛ fortasse ꝓicitur desuper scamonea.

¶ Nūc Aui. enūerat solutia ꝓueniētia i febribᵒ putridis. ꝛ ℔z nouē ptes ℔z q̄ nouē sūt descriptiōes solutiuoꝝ. 2ª ibi (Et fortasse dat i potu scamonea.) 3ª ibi (Et fortasse necessariū ē administrari ea q̄ ſt.) 4ª ibi (Mirabolāos vo.) 5ª ibi (Et aq̄ duoꝝ granatoꝝ.) 6ª ibi (Q̄n sit ex ifridātibᵒ.) 7ª ibi (Aliō ex siracost.) 8ª ibi (Et de solutiuis sūt.) 9ª ibi (Et ē pole vt fiat.) ¶ Prima descriptio ē B mō. ℞. tamaridoꝝ. ℥. ſ. ifundant grosso mō ꝛ buliāt i. ℥. vi. aq̄ ad ꝓsūptiōz medietatis ꝛ colet exp̄mēdo. q̄ decoctio colata misceat cū māna ab. ℥. i. ꝛ. ſ. vsq; ad duas. Siracost. n. ꝛ tereniabin sūt spēs mane. ꝛ qz subdit i textu. ꝛ q̄libz ponit in ea cassiafistula vel aliq̄ō lubleb. ꝛ fortasse ꝓicit super ea scamōea: possumᵒ ꝓponere receptā B mō. ℞. tamaridoꝝ. ℥. ſ. lubleb. i lupuloꝝ. M. ſ. vel saltē lupulli i locū lubleb accipiant si nō sit lubleb. buliāt i. vi. ℥. aq̄ ad ꝓsūptōz medietatis q̄ decoctio colata ꝛ expissa misceat cū māne flor cassie añ. ℥. ſ. scamonee cocte i citōys grana. y. vsq; ad. iij. misce ꝛ bᵉ medicia valet i tertiana pura tā ꝓtinua q̄m interpolata ꝛ i causone. Sūt. n. tamaridi fridi ꝛ sicci i scō edu cūt colaz rubeā ꝛ sanguis furorē remittūt vel reꝑmūt. cō ferūt siti ꝛ iflāmatiōi epis ꝛ stōi reꝑmūt vōitū ꝛ sūt medicine febriū acutarū vbi idigeť lenificatiōe. vide Mesue.

Lubleb ē spēs volubilis credo q̄ sit lupullus. ē fridus i ꝑ declinās ad siccū mūdificat sanguinē ꝛ clarificat ipz ꝛ leuiter educit colaz. mana ē eq̄lis declinās ad calitatē educit colaz cū facilitate. dosis eiᵒ ē ab. ℥. i. vsq; ad. y. Cassia ē eq̄lis declinās ad calitatē būida i ꝑ mūdificat sāguinē sedat eiᵒ acuitatē soluit colaz ꝛ flā ꝓfert febribᵒ calis. Dosis eiᵒ ē ab. ℥. i. vsq; ad. i. ꝛ. ſ. Scamōea cala ꝛ sicca in 3º gradu potissime soluens colam inimicat mēbris nobilibus preparatur coquendo ipsam in citonio: ꝛ tūc dicit diagridiū. Dosis eiᵒ est a granis. vi. vsq; ad. xy.

¶ Et fortasse dat i potu scamonea sola i lubleb.

¶ Scda medicia ē scamonea sola cū iuleb. ꝛ ℔z ꝑ iuleb absolute platū debeamᵒ itelligere fcm̄ ex ꝯuccaro ꝛ aq̄: tū i B casu melius est vt accipiat iuleb rosa. ℥. i. scamonee ꝑparate in citonio a grañ. v. vsq; ad. viy. misce ꝛ cū sufficienti q̄titate aque distemperetur ꝛ debite calm bibatur.

¶ Et fortasse ē neciuz administrare ea q̄ sūt sic aloes: qñ materia ē grossa. ꝛ melᵒ q̄dez est vt abluat ꝛ nutriatur cū aqua endiuie ꝛ aqua solatri. deinde fiant ex eo pillule.

¶ 3ᵐ solutiuū ē aloes calz i 2º siccū i 3º solues colaz grossā ꝛ flā apies orificia venarū cū aperitiōe venarū sanguinē emanare faciēte. nocumēta eiᵒ corrigant abluēdo ipm ꝛ nutriēdo cū aq̄ endiuie ꝛ solatri: vt dic Aui. Sz nota dria eē iter lotionē ifusionē ꝛ nutricatiōez. Lauare. n. medicinā nō ē nisi mūdificare eā cū aliq̄ re ligda ꝛ pyciat ꝛ fiat lotio mltoties ℔z exigētia. Infundere vo medicinā est vt rei ifuse vᵗ maneat i liq̄re illo i q̄ ifūdit. Nutriri vo ē medicinā vigorare aut ꝓsolari p illō cui ifusa ē. docz ego Aui eē. ablui aloē: ꝛ postea nutriri cū aq̄ endiuie ꝛ solatri. naz sic lotū ꝛ nutritū erit ꝓueniēs i febribᵒ. Dosis eiᵒ apō Mes. scis ex eo pillu. vel i plᵘere sūpti cū aliq̄ liq̄re pauco ē ab auř. ſ. vsq; ad. ℥. y. Sz i ifusiōe ab auř. i. vsq; ad. ℥. Ego cōuter do. ℥. i. aut. ℨ. 4. ꝛ fac opōnē solēnē i colaz gssa viscosa ꝛ flate. ē medicia q̄ mltū ꝓfido. nec i eo oz eē custodiā.

¶ Mirabolanos vero citrinos qdā administrauerūt. ℔z nō inuenitur ab eis itētio scōz quā operentur: cōstringunt. n. pozos eius post solonez vētris: ꝛ exaspant viscera eoꝝ. q̄ si fuerint necessarij tūc post digōnē integram.

¶ 4ᵐ solutiuū ē mirabolani. ꝛ cū mlte sint spēs logť bᵗ de citrinis: qz fridi sᶜ i ꝑ gradu. ꝛ sicci i 2º solnūt colaz ꝛ post solonē derelinquūt vestigiū ℥strictiōis. ppea dic Auic. q̄ nō inuenit ab eo. ſ. Rasi itētio ℔z quā operent. ℥strigūt enim pozos ꝛ meatus post solonem ventris ꝛ exaspērāt viscera corrugādo ea. vnde subdit Auic. q̄ si fuerit neciuz administrent post digōnē integrā. ſ. māe faciētis febrē.

¶ Pro solutione dubij bᵗ soliti moueri vtr mirabolani ꝓueniāt i febribᵒ putridis ꝑmittēᵐ mirabolāos eē qncuplices. ſ. citrios eūantes colaz. idos eūantes melaz kebulos belliricos emblicos eūantes flā. Oēs sunt fridi sicci ꝛ stiptici post solonē ℥strigētes. Et bi oēs ꝑter eūonē electiuā ō q̄ supra eūant ꝓmēdo q̄ eūo cōpssiua nō extēdit vltra stōm ꝛ itestina.

¶ Premittēdū 2º q̄ mirabolanos ꝓuenire i febribᵒ pōt tripl'r intelligi. aut rōne febriū aut rōne aliarū dispōnū q̄ febribᵒ ꝓiūgunť. Itē q̄ ipsi administrati soli ꝓueniāt vel cū alijs medicinis cōpositi. Et si soli aut ꝑm substantiam administrati aut in decoctione vel ifusione.

Quibus premissis sit bᵗ ꝑ ℨ. mirabolāi sive soli administrati sive cū alijs medicis ꝓpositi ꝛ tā ℔z suā subaz q̄ i ifusiōe aut decoctiōe ꝓueniūt febriētibᵒ rōne aliarū dispōnū q̄ febribᵒ ꝓplicanť vrpura rōne fluxᵒ ad fistēdū ꝛ ꝓfortādū stōz ꝛ itestina. Dec ℨ ē de itētiōe auctoꝝ ꝛ cōiter opantiū. ¶ 2ª ℨ. mirabolani soli rōne febriū nō ꝓueniūt añ digōnē ꝓpletā: ſz bñ post digōnē ꝛ eūonē ad ꝓfortādū mēbra lapsa ex egritudie ꝛ ceteris eūonibᵒ ꝑcedētibᵒ. hec ℨ ē de itētione auctoꝝ i pte pñti. ¶ 3ª ℨ. mirabolāi cū alijs medicis pmixti tā i subaq̄ i decoctōe aut ifusiōe ꝓueniūt i febribᵒ añ digōnē ꝓpletā. ꝑbať. qz cū scamonea pmixti ꝓcedunť ad frāgēdū eiᵒ acuitatē ꝛ ꝑmēdū eiᵒ solonē supfluā. Et silr cū cassia ꝛ māna ad corrigēdū eiᵒ supfluā lenitiōez cū sine his pmixti noceāt opilā? aut ℥strigēdo: vt dic Raſ. io. Almā. pmisceri eos cū māna. ¶ 4ª ℨ. soli ℔z subaz admistrati magis sūt apti obesse q̄ i decoctiōe aut ifusiōe. ꝑbať. qz sm suā subaz admistrati sūt magis apti opilare ꝛ ℥strigere q̄ i decoctiōe aut ifusiōe: cū vis stiptica nō tāta remaneat in ifusiōe aut decoctiōe q̄ta ē i suba. ¶ 5ª ℨ. mirabolani mixie timēdi sūt i corpibᵒ aptis ad opilones. Et ex his manifestū ē i qbᵒ casibᵒ mirabolāi ꝓueniāt ꝛ i qbᵒ nō. Lites aūt iter Aui. ꝛ Rasiz omitto. sūt. n. a ꝓposito discordes. Si q̄ tñ ē via sedādi eoꝝ discordiā ꝑt elici ex ℨnibᵒ ꝑcedētibᵒ. Mōs aūt vtēdi mirabolāis ꝛ dosiz eoꝝ bēs a Mes. sed p curatiōe feb. raro medici vtūť eis sol: ſz ℔z plz cū alijs medicis ꝑmiscēt i pillis plᵘerib'ꝛ potiōibᵒ ℔z q̄ ē expediēs.

¶ Et aqua duoꝝ granatoꝝ est maxime iuuamēti exp̄essa cū pulpis amborum.

¶ Hoc ē 5ᵐ solutiuū. Aq̄. ſ. duoꝝ granatoꝝ dulciū ꝛ aceto soꝝ ē maxime iuuañti. ꝛ expssa cū pulpis ābozꝝ. i. cū tota suba eoꝝ derelictis corticibᵒ exteriozibᵒ. ꝛ i hozis. i. pᵒ digōnē māe ꝛ miorationez. Recepta ꝑt sic ordiari. ℞. succorū vtriusq; ab. ℥. iiij. vsq; ad. vi. ꝯuccari. ℥. y. misce. Soluit. n. hec medicia tū leniēdo rōne succi granati dulcis. tū pāgēdo ꝛ stimulādo rōne succi acetosi. tū abstergendo ꝛ stimulādo ꝛ leniēdo rōne ꝯuccari: tū ꝓmēdo rōne granati. nō credo electiue ipaz soluere. q̄ꝑ existimo vt educat so

lū ea q̄ sunt i stō ⁊ itestinis ⁊ venis meseraicis. Et i p̄n⁹ cō uenit hec medicia ad educēdū mās cōes q̄ sē i stō ⁊ itestinis ⁊ locis ꝓpinqs. Et nocumētū siccitatis corrigit p̄ cucarū ⁊ succū granati dlcis q̄ é lenitiu⁹. Est āt granatū dulce frīdū ⁊ būidū i p̄ gradu. Acetosuz frīdū ⁊ siccuz i scō. Muçuç vero quod sub acetoso cōtinetur est mediuz inter hec valent in febzibus acutis lz dulce nocere possit in acutis sua dulcedine qua est in colꝛa ꝓuertibile.

¶ Et qñ i bozis de solutis sūt q̄ fiūt ex violis ⁊ scamōea. ita vt de viol' sit q̄ntitas auf̄. i. ⁊ ō scamōea vsq̄ ad siliq̄z. i. ⁊ qñz pōt̄ eis paꝛ mīte.

¶ Hoc é 6⁹ solutiū. ℞. violaꝛ auf̄. i. mīte. z. i. scamōee coꝛrecte siliq̄. i. i. pōdus. iiij. granoꝛ ordei. buliāt viole ⁊ mēta i. iiij. ℥. aq̄ ad ꝓsūptōz medietatis. lz viole ponāt in fine decoctōis: colent cū expssiōe cū q̄ ꝺcoctiōe colata miscea tur scamonea. viole eni frīdāt ⁊ būectāt ⁊ soluūt colam. mēta vo cal'a ⁊ sicca ponit p̄ ꝓfortatiōe stomaci.

¶ Et qñz fit ex frīdātib⁹ extīguētib⁹ medicia i q̄ ponit scamonea: sic̄ pille bz. ℞. coꝛiandri. spodij. rosaꝝ. aā. z. 5. canfoꝛe tosugi. i. scamonee a duodecia pte. z. i. ⁊ vsq̄ ad sextā ptē ei⁹.

¶ 7⁹ solutiū fcīm ex frīdātib⁹ extīguētib⁹ ppea valet in febzib⁹ mīte flāme. ℞. coꝛiādri spodij rosaꝝ q̄ sūt frīde ⁊ sicce aā. z. i. cāphoꝛe frīde i z⁹ ⁊ sicce coꝛdialis tosugi. i. ⁊ ē pōd⁹. iij. granoꝛ ordei. scamōee a. iz⁹ pte. z. i. vsq̄ ad. vi. i. a. v. granis vsq̄ ad. x. misce formando pillas cū aliq̄ liḡre sic̄ cū aq̄ endiuie aut acetose. vl' possz fieri puluis ⁊ pōt totū hoc exhiberi vna vice. Oz si homo esset facilis ventris posset diuidi in duas medietates. nam de scamonea dan tur. xi. grana. ⁊ nullū est hic aliud solutiuum.

¶ Et dec̄ i potu de eis aliō. ℞. siracost. z. ij. tereniabin. z. v. succi pomoꝛ de semi. succi citoniozū ptes eq̄les. succi coꝛiādri būidi sextā ptis vni⁹ aggrega succos: ⁊ submerge i eis siracost ⁊ tereniabin. ⁊ ispissēt cū eis donec fortasse coagulent. deide sume cāphoꝛe pōdus sexte. z. i. ⁊ medietatis sexte ⁊ scamonee. z. i. ⁊ pone siracost sup ignē ⁊ puluerīza desup cāphoꝛā ⁊ scamoneā: ⁊ cōseruent ne resoluaf̄ cū vapoze: deinde dimittatur donec coagulet p̄ se cū facilitate. ⁊ dosis ei⁹ sit a. z. ij. vsq̄ ad. z. ij. ⁊. 5.

¶ 8⁹ solutiū. ℞. siracost. z. ij. tereniabi. z. v. ⁊ sūt spēs mā ne. lz nō habem⁹ nisi vnā spēz. dent q̄ mane. z. vj. succi po moꝛ de semi. i. de regiōe illa: loco q̄rū capim⁹ poma odo rifera dlcia sic̄ apia. aut acria: sic̄ poma q̄dam rubea apud nos repta. ⁊ hec sūt frīda ⁊ būida coꝛdialia. succi citoniozū q̄ sūt frīda lz stōatica ⁊ scamōee coꝛrectiua ptes eq̄les. lz possum⁹ accipe. aī. z. i. succi coꝛiādri būidi. i. recētis frīdi ⁊ sicci sextā ptē vni⁹. ſ. z. i. 5. ⁊ misce succos ponēdo eos su pra ignē dōec aliq̄lr ispissent ⁊ submerge i eis manā ⁊ in spissēt cū eis. i. optīe misceant dōec fortasse. i. q̄si coagulē tur. deide sume cāphoꝛe sextā ptē. z. i. ⁊ medietatē sexte ⁊ sūt. xv. grana. scamōee. z. i. ⁊ pone manā ⁊ succos sup ignē ⁊ puluerīça desup cāphoꝛā ⁊ scamoneā ⁊ seruent ne resol uant vapozādo. deiñ dimittant sup lēto igne dōec coagu lent cū facilitate. Dosis é a. z. y. vsq̄ ad. z. y. ⁊. 5. ⁊ ē medici na solēnis qua deberemus vti i causone tertiana pura cō tinua ⁊ iterpolata. fac q̄ de scamonea sumāt a granis. v. vsq̄ ad. x. q̄z exigētiā repletiōis stipticitat' vētris ⁊ vtut'.

¶ Et ē possibile vt fiat ex teremabin ⁊ siracost ⁊ zuccaro tabarzet natif. i. foꝛme q̄ sūt sic̄ peni die ⁊ ponit i ea scamōea et cāphoꝛa ꝙz q̄ntitatē q̄ cadit in vna potione eius et cāphoꝛe vsq̄ ad tosugi. i. et scamōee vsq̄ ad sextā. z. i. quare sit tunc anime non bozribile.

¶ Ponit 9⁹ soluti⁹ ⁊ ē pole vt fiat ex mana ⁊ çuccaro opti mo natif. i. foꝛ⁹ q̄ sūt penidia. ⁊ cū bis scamōee ⁊ cāphoꝛe q̄ntitas q̄ cadit i vna potiōe. vbi gra. cāphoꝛe tosugi vnū. i. tria granā. scamōee vsq̄ ad. x. grana. q̄re fit h⁹ medicia aie ⁊ gustui nō bozribile: imo placidū. Iste medicie solutiue q̄s Aui. ponit bz lz sint bone ꝓ magna tū pte ceciderūt ab vsu. Utimur āt loco barū elꝛio diafinicōe ōscriptis Me sue diaprunis ꝓpositoꝛ: ⁊ solutio Nicolai: Aloes tī apō me remānsit i vsu i eūone colꝛe ⁊ flatis i quo multū fido. ⁊ si sit multa calitas facio ipz lauare ⁊ nutrire sic̄ p̄cipit Aui. Et q̄ñz secū misceo ꝓ. z. i. vnū granū aut duo cāphoꝛe q̄ñ fe. é stēsa. Et Aui. bz solū posuit solutiua colere omittēs solu tiua flegmatis ⁊ melancolie. Itez omisit digestiua. sed in particularibus caplis iuenies digestiua ⁊ solutiua ⁊ reliq̄ nēcia ad curā febziū fm ipsaꝝ exigentiaz.

¶ Et febzicitans quidē in estate febze frida: nō ingrediatur domū venti ꝓpzie q̄ñ sudat: vt nō conuertatur materia a resolone sua.

¶ In pte p̄ti ab initio diuisa Aui. ponit tres canōes in q̄ busdā febzib⁹ obfuādos. Prim⁹ canō febzicitās i estate febze frida. ſ. flatica aut melica nō stet i domo vētosa ⁊ p pzie q̄ñ sudat ne mā. pbibita a resolone sua cōuertaf̄ ite ri⁹. ⁊ i bz casu expsse locut⁹ ē de mā frida. q̄z ei⁹ difficilioꝛ ē resolo. obfuādus tū ē i q̄cūq̄z mā. nā pflatio ⁊ flabellatio ē aptā nocere i q̄cūq̄z febziēte febze putrida. pbibēdo ma terie resolonē. vbi tī causa cēt magnū aut sudō supfluꝛet coacte ꝓcederet. ſē tī bonū i oib⁹ febzib⁹ putridis fe nestris apertis renouare aerez camere vt vapoꝛes fetidi exalēt. ⁊ vt aer suffocat⁹ transpiret ⁊ frigidet maxime in febzibus acutis ⁊ ppzie pestilentialibus.

¶ Et trocisci qdē nō sunt cōuenientes pncipijs barū febziū nisi post digōnē et eūonez. Et tro cisci qdē sunt magis cōuenientes ei cui⁹ febris est adherēs in suo stō q̄si ipsa sit ethica.

¶ In pte ista ponit ꝙz canonē i q̄ iplicant tres ꝓpones. p⁹ trocisci nō sūt conuenientes in pncipijs febziū putridarū. z⁹ nō cōueniūt nisi post eūonem ⁊ digōnez. z⁹ trocisci magis sunt conuenientes ei cuius febris est adherens in suo sto maco quasi ipsa sit ethica.

Dubitatur vtrū trocisci conueniāt i febzibus putri dis aī digōnē. argt̄ q⁹ sic. i p̄n⁹ aī digō nē ꝓpetūt digestia. lz alig trocisci sūt bō. g̃ tc. lz ꝓna. ⁊ aīs ē mānifestū. q⁹ trocisci de cāphoꝛa digerūt māz calꝛaz subti lē. ⁊ trocisci de caparis de eupatorio ⁊ de spica māz frīdā

¶ In oppo⁹ est bz Aui. ⁊ ifra in boc ca⁹ de causone.

Pro solucōe pmittē⁹ q⁹ troci. dīr a trocos gre ce idē sonāte q̄ rota. sūt. n. troci sci i foꝛ⁹ rote. Inuēti āt sūt vt medicie lz suā subaz meli⁹ ꝓfuarent q̄rū vsus é necī⁹ cū aq̄ sirupi ⁊ bō i q̄b⁹ sola vt⁹ ⁊ nō suba ingredi nō sint tāte ipssiōis q̄ta é nēcia aliq̄ i alterādo apiendo ⁊ puocādo ⁊ faciēdo bō opōnes medi co nēcias. ¶ Premittēdū z⁹ q⁹ trocisci qdā sūt ifrīdatiui q̄b⁹ vtimur i febzib⁹ calis sic̄ trocisci de cāphoꝛa de viol ⁊ silēs. Quidaz calefactiui q̄b⁹ vtimur i febzib⁹ frīdis sic̄ trocisci de reubarbaro ō cupatorio de caparis ⁊ silēs ⁊ sē cū bz subtiliātes apitiui ⁊ puocātes ⁊ silēs bsītes vtutes q̄ ptinēt calitati. Trocisci āt frīdi sūt duplices qdā sicci sti ptici sic̄ qdā trocisci de roſ. trocisci de berberis de spodio ⁊ silēs. Quidā būidi lenitiui vt trocisci de violis. Itē facti

ex semie citonioꝝ violis sandalis mucillagine psilij ℞ sill b⁹. ℞ Trocisci vo calefactiui faciētes i febrib⁹ fridis gdā sē leniter apitiui sūt trocisci de seminib⁹. s. aniso feniculo ℞ silib⁹. ℞ Quidā fortiter vt de asaro rubea ℞ silses.

Quibus premissis sit hec p⁹ ꝯ. In feb. cala nō cōueniūt trocisci sicci stiptici. rō qz coartāt ℞ ꝯstrigūt mās ℞ vias opilāt gb⁹ debent educi. ℞ 2ª ꝯ. in febre cala m'te iflāmatiōis ꝓpetūt añ digōnē trocisci fridi būidi lenitiui. pbaī. ꝓferūt. n. notabil'r ifridādo ℞ nō coartāt mās neqꝫ opilāt. ℞ 3ª ꝯ. si febris nō sit multe iflāmatiōis sufficiūt aq ℞ sirupi ifridantes. pbaī. sufficiēter. n. ifridāt ℞ būectāt ℞ nō sunt gustui horribiles sē trocisci. ℞ 4ª ꝯ. trocisci ifridātes q̄ruis sint stiptici ꝓueniūt digesta mā ℞ p pte eūata. pbaī. qz remouēt calitatē remanētē post eūonē ℞ ꝓfortant mēbra lassa ℞ forsan exiccāt residuū māerū. iō dixit Auic. nisi post digōnē ℞ eūonē. Sil'r i trocisciis cal'is gb⁹ vtimur i feb. fridis q̄ttuor sūt ponēde ꝛcliones. ℞ ·Pria i feb. fridis i p̄n?. nō ꝓpetūt trocisci cali fortiter apitiui. Rō qz agitāt mās ℞ eā diffozmiter exiccāt ℞ igrossāt. ℞ q̄ꝫ mouēdo mās ad meat⁹ angustos opilāt. ℞ 2ª ꝯ. i feb. fridis in p̄n?. possum⁹ vti trocisciis leuiter apitiuis ꝑpē si mā sit i stō ℞ locis ꝑpi qs. pbaī. qz idigem⁹ medicis q̄ mozā trahāt in locis illis vt meli⁹ pficiant opōnes q̄s itēdim⁹. Ex q̄ segī q⁹ i flatic̄is febrib⁹ frequēti⁹ q̄ꝫ in alys hō trocisci cōueniūt. ℞ 3ª ꝯ. si mās sūt i venis ℞ locis distātib⁹ ℞ angustis ꝓueniētiozes sūt sirupi ℞ aque q̄ꝫ trocisci. pbaī. qz magis penetrāt. ℞ 4ª ꝯ. digesta mā ℞ miozata ꝓueniūt trocisci magis apitiui. pbaī. qz tūc nō timenī nocumēta de igrossatiōe materie ℞ opl'one q̄ timenī i p̄n?. ℞ cū ꝫ iuuāt ad digōnē ℞ expulsionē mās. ℞ Nota tñ q⁹ ꝯnes posite itelliguntī i cura regulari ℞ merito curatiōis feb. nā coacte ℞ merito aliarū dispōnū q̄ aliq̄n febrib⁹ ꝓiūgunt dam⁹ trocisc⁹ stipticos ab initio vt q̄n febri ꝓiūgit fluxus. Tōtl'r aliq̄n coacte damus trocisc⁹ i p̄n?. fortiter apiētes ℞ ꝓuocātes vt q̄n cēt retēta vria aut cēt aliō sit'e accūs febri ꝓplicatū. Et ex his mānifeste sūt ꝑme due ꝓpones i textu p̄tis canōis ꝓplicite. ℞ Sz p declaratiōe 3ī ꝓponis sciēdū q⁹ p fe. adberē tē stō q̄si sit ethica debem⁹ itelligere calitatē fixā ℞ habituatā i suba stōi. hec. n. nō ē ethica nisi procedat a calitate cordis. Est. n. necius iuī supi⁹ determiata ad cē febris q⁹ sit ꝓcedēs a corde. vbi q̄ cēt calitas affixa stō nō ꝓcedēs a corde hec nō cēt ethica sz quasi ethica: qz fixa ℞ habituata. p hac remouēda ꝓueniūt magis trocisci q̄ꝫ aq ℞ sirupi q̄re magis ifridāt. tū qz pl's ē i eis de m'tudie foꝛ. tū qz lōgiorē mozā ꝫbūt i stō. hec āt calitas pōt cē fcā i stō a p̄sentia cibozꝫ ℞ būozꝫ calozꝫ q lōgā mozā i stō ꝫrerūt q̄ pōt diu remanere. ℞ post ipozꝫ a stō eductionē. ℞ silr itelligi pt de q̄cūq; mala opl'one stō affixa ℞ cuiq; alteri mēbro.

¶ Et dimissoꝛ ꝓsuetudinis in regimine suo sentit febrē q̄ſq;. ℞ nō est tñ nocumētū q̄m cā ei⁹ ē dimissio consuetudinis in regimine.

¶ Tertius canō q̄n dimissoꝛ ꝓsuetudinis in regimie suo icurrit febrē nō ē tñ nocumētū supple q̄tum esset si puniret ab aliq̄ cā corporea. q̄m cā huius febris est dimissio ꝓsuetudinis in regimine: ℞ nō cā corporea: cui⁹ aliq̄n difficilis est remotio. lapso. n. redeunte ad suā ꝓsuetudinem vel ad aliq̄d sibi ꝓportionabile facile redibit ad p̄stinam sanitatē. huius exempla multa dari p̄nt q̄ subtaceo breuitati idulgēs. plixioꝛ enī fui q̄ ab initio decreuerim. Utꝛ āt liceat miscere digestiua cū solutiuis ē q̄ soluta de mēte medicoꝛ. habem⁹. n. plurimos sirupos traditos ab auctoꝛib⁹ in gb⁹ solutiua cū digestiuis miscenī sīc sirup⁹ de epithimo. Et est de itētione Auerroys. 7ⁱ colliget. ℞ Auic. hoc ꝓfirmat 3ª ean. in ca⁹ de singultu ponēs quādā medicinā quā verificat que est partis solutiua partis ꝓuocatiua partis digestiua ℞ ptis stomachi ꝓfortatiua. ℞ sic dei gra sit finis expositionis huius difficilis capituli.

¶ De cibatiōe febricitātiū in gnāli. CAP. VIII.

Scias q⁹ cōueniētiozes cibi febricitātibus sunt cibi būidi ℞ ꝑpzie ei cui⁹ cōplō est būida ex infantibus ℞ grossis. cōueniūt eni ex hoc q⁹ assimilāt ꝓplōni ℞ ex hoc q⁹ sunt cōtrarij egritudini.

¶ Cū Aui. in ca⁹ ꝓcedēti posuit canōes vīce p curatiōe febriū putridaꝝ decet vt in hoc caplo doceat cibare hos febricitātes putride. ℞ hoc est qō dicē rubrica huī⁹ capli. Dz hoc caplz tres ptes. In pma docet ꝓueniētē q̄litatē ciborū. In scda hozā cibatiōis. In tertia spēs diete. 2ª ibi (Cū qz accidit febris.) 3ª ibi (Et scias q⁹ de cibatiōe. ¶ In pª pte dicit scias q⁹ ꝓueniētiozes cibi. s. febricitantibus febribus putridis sunt cibi būidi ℞ ꝑpzie ei cui⁹ ꝓplo est humida ex infantibus. i. pueris: ℞ grossis. i. carnosis. conueniunt enī his. s. pueris ℞ carnosis. tū qz assimilanī eoꝝ ꝓploni humide que cōseruantur silibus. tū qz sunt ꝛzy egritudini. s. febri que est ꝑtualiter morbus siccus. ℞ hic est affozismus. z7. ꝑme pticule. humide diete ꝛc. ¶ ·Primo notandū. q⁹ p cibos Aui. etiā intelligit potus ambo enī debent cē potētia humidi ℞ ēt fm plm melius vt ēt cibi sint actu humidi. i. liquidi. sīc enīz p eos corpus meli⁹ humectabīt. hec vera sunt sumēdo idicationē a febre q̄ ē siccitas ꝑtualiter; qz absolute hec nō sunt semp vera: cū ꝛtingat aliq̄n corpus febriēs cē valde lapsuz ad būdū; ad cui⁹ lapsum medicus bñet maiorē itētionē q̄ ad febrē. ℞ idē sentiēdū ē de cibis fridis q̄ semp cōueniunt in rōne febris: lz aliq̄n rōne būoꝛis aut lapsus ad frm ꝓplonaliter discōueniant. Exꝑsit aūt Auic. magis būidos q̄ frigidos. qz maiora nocumēta possunt cōtingere ex fridis q̄ ex humidis febriētibus humide. s. opilones humoꝝ incrudatio ℞ silia. ideo fm plm cibi humidi sunt ꝓueniētiozes q̄ frigidi ℞ multo magis q̄ sicci. ¶ Scdo notādū. q⁹ corporibus nāliter humidis siue merito etatis siue merito ꝓplonis cōpetūt humidiora itē sine q̄ corporib⁹ nāliter siccis ambobus eq̄l'r febriētib⁹ supra ꝓpriū tempamētū. potēti⁹ tñ būida ꝓueniūt siccis q̄ būidis. ·Pria ps huī⁹ ꝛnis ꝑbaī de itentiōe eius in hac pte. ℞ ꝑter rōnez ei⁹ ē alia efficax. qz cibi min⁹ humidi q̄ꝫ sit corpus nāl'r būidū nō p̄nt ipm humectare. cū nihil agat vltra gradū ꝑpriū: quis tñ humectabūt corpus nāliter siccū. qz habebūt plus de humiditate q̄ ipm. ¶ Scda vo ps ꝛnis ē manifesta. qz vbi est maioꝛ resistētia ibi deberet esse maioꝛ potētia. sz maioꝛ resistentia humectātibus est in corpe nāl'r sicco q̄ꝫ in corpe nāl'r būdo ipsis eq̄l'r febriētib⁹ respcū ꝑpzij tpamēti. Uñ reducēdo ad actū practicū dabim⁹ corpori sicco gra exēpli. cibos humidos i p̄. sz i magna q̄titate. sz būidis cibos būidos i ꝛz? i pauca q̄titate. bi. n. sīc itēsi⁹ būidi q̄ꝫ ꝓzes. sz ꝓzes potētius humidi rōne maiozis multitudinis forme quā potētia rei ilegtur. Et cadē ſnia ē ō fridis exhibitis corpi calo ℞ frido eq̄l'r febriētib⁹ respcū ꝑpzij tēpamēti.

¶ Cumq; accidit febris ℞ natura ē sicca non cibes penitus dū nō egreditur pfecte fex ℞ oꝛ vt occurrant eis poꝛisimi periodici ℞ poꝛisimi qui sunt foꝛtes ventribus ipsoꝝ vacuis in quibus non sit cibus oino. nā si cibati fuerint in illa hora occupabitur natura in digerēdo ℞ dimittet digerere ℞ expellere ℞ confirmabīt egritudo et plongabīt. Et ꝑpter illud oꝛ vt postponāt

cibationē vsq̄ ad declinationem ⁊ in eo q̄ō est post ipam. Et si accidat forte vt hora declinationis sit hora consuetudinis in cibo: tunc est melius q̄z esse potest.

¶ Hic docet horā cibatiōis dans duos canōes. Prim⁹ nō cibes febrientē penit⁹. i. nec cibo mlto nec pauco nisi mūdatis ītestinis a fecib⁹ pfecte. i. sufficiēter. ⁊ nō intelligas pfecte. i. totalr. hoc. n. eēt valde difficile ⁊ nō fieret absq̄ egri debilitate: imo semp bonū est vt in ītestīs remaneat aligd fecis in q̄ voluptuent. sed educēde sunt feces dure q̄ diu steterint in ītestinis. ba⁹. n. pūtia cū multe sūt cibū vapozib⁹ suis putridis cozrūpunt. posset ēt sequi colica. ⁊ hec in cura regulari itelligēda sunt ⁊ in hoīe q̄ solet assellare semel aut pluries in die nāli. In his. n. qui nāliter nō assellarēt nisi semel alternis diēb⁹ aut rari⁹ nō eēt tā ta necessitas. ¶ Scōs canō. 03 q̄ occurrāt eis. s. febriētibus poxisimi diodici. i. febriū iterpolata⁹ ⁊ poxisimi q̄ sūt fortes. i. exacerbatiōes cōtinua⁹ vētrib⁹. i. stomacis ipsoruz vacuis in q̄b⁹ nō sit cib⁹ oio. Et hic est affo. pme pticule. In poxisimis subtrahere opz. apponere. n. lesio est. Nā si his adueniētib⁹ cibati fuerint nā occupabit circa cibū ⁊ dimittet digerere ⁊ expellere mām tā cōiunctā q̄ accidentē ⁊ ꝛfirmabit egritudo ⁊ plongabit paroxism⁹ ⁊ tota egritudo. Scōo dicit q̄ ppter illud opz vt postponant cibationē vsq̄ ad declinationē. s. pticularē. ⁊ in eo q̄ō est post ipam declinationē. i. vsq̄ ad tpus quietis. s. pfecte in iterpolatis aut maiozis getis polis in ꝛtinuis. Et hec est sūia Ypoc. pmo regimis acutoz in fine. Tertio dicit q̄ si forte accidat vt hora declinatiōis. s. pticularis sit illa in q̄ ille q̄ est eger fuerit cōsuet⁹ cibari tpe sanitatis est meli⁹ q̄ō esse pōt. cū nā multū gaudeat ꝛsuetudie. ¶ Sz nota q̄ si tps iter finē vni⁹ poxisimi aut exacerbationis ⁊ pncipiuz alteri⁹ sit modicū. medic⁹ 03 esse multo magis sollicitus de pncipio alteri⁹ q̄z de declinatiōe pcedētis. cibandus q̄ est eger poti⁹ i poxismo pcedēte. i. ante initiū paroxismi sequētis tāto tpe q̄ cibus in aduētu poxismi sequētis sit digest⁹ ⁊ salte pma digōne. hoc aūt tpe diuersificabitur fm q̄ titatē cibi ⁊ fm facilē aut difficilē ei⁹ digōnez. ⁊ tertio fm potētiā stōi digerētis: nā medic⁹ iter ola tēpora pticularia 03 esse magis sollicit⁹ de pncipio ne eger cibet in eo. 2°. de statu. ⁊ 3°. de augmēto. ⁊ 4°. de declinatōe. Et si nō pōt pncipiū vitare det cibos min⁹ cozruptibiles sicut ptisanam panem lotum ⁊ similia.

¶ Et scias q̄ de cibatiōe ⁊ regimie est q̄ō ē subtile valde ⁊ de eo q̄ō est grossū valde. ⁊ de eo q̄ō ē iter illa. ⁊ ē ps ei⁹ declinis ad subtile plis ⁊ pars ei⁹ declinis ad spissuz plus.

¶ In pte pūti ponit spēs diete vt doceat illas eligere fm exigentiā. hz hec pars duas ptes. in p⁹ ponit spēs diete. in 2⁹ docet eas eligere. 2ª ibi (Et subtiliatiōes q̄dē) Prima ps iteruz in duas. in p⁹ nāq̄ enūerat eas. in 2ª declarat. 2ª ibi (Et subtile vltimū) In p⁹ dicit scias q̄ de cibatione ⁊ regimie est aliq̄ō q̄ō est subtile valde. i. dieta valde subtilis. Et de eo est q̄ō est grossū valde. i. dieta grossa valde. ⁊ est q̄ō ē mediū iter illa. i. dieta media inter subtilissimā ⁊ grossissimā. ⁊ ist⁹ diete medie ē ps ei⁹ q̄. ōclīat ad subtilē pl's. i. ad dietā subtilissimā. ⁊ ps ei⁹ q̄ ōclinat ad grossū pl's. i. ad dietā grossissimā. ⁊ tu supple q̄ ē ps ei⁹ q̄ ē media iter h⁹ extrema diete medie iter grossissimā ⁊ subtilissimā.

¶ Et subtile vltimū in subtilitate est ꝓhibitio cibi. ⁊ grossuz valde est administratio ciborū sanorum hominum.

¶ In parte pūti ōclarat spēs diete. ⁊ pmo subtilissimā. 2° grossissimā. 3° mediā iter illas. 2ª ibi (Et grossuz valde.) 3ª ibi (Et illi q̄) In pma pte dic⁹ q̄ dieta tenuissima ē phibitio cibi. i. nihil cibi exhibere. in 2ª dic⁹ q̄ dieta grossissima est administratio ciboz sanoz holum sic carnis bouine porcine ⁊ silliuz: hūtiū tñ magnā latitudinē fm q̄titatē ⁊ varietatē eoz q̄ exhibent. ¶ Prio notādū q̄ dieta ōscriptiue est regimē in cibo ⁊ potu debitū fm exigētiā ei⁹ cui exhibet. ⁊ ꝑ regimē hz latitudinē magnā terminatam a subtractiōe cibi penit⁹ vsq̄ ad dietā sanoz. ⁊ ambo extrema h⁹ latitudis. ⁊ sil'r mediū iter illa hz latitudinē q̄ resmāifesta ē in dieta sanoz q̄ ē grossissima ⁊ i dieta media. sed in dieta tenuissima declarat. Nā q̄nq̄ phibet cib⁹ p vnā diē nāle: q̄nq̄ p tres dies. certū est q̄ illa q̄ subtrahit cibū per maius tps est magis tenuis.

Sed dubitatur an sit dare febrē i q̄ nullus cibus ꝓpetat. videt q̄ nō. p ypo. pmo regimis acutozum dicētē. Caue ne vna die pmittas egrū esurire. ¶ Ampli⁹ in febre dādū ē q̄ō valet ɔ febrē. sed tal'est dieta būida. pma affo. ¶ Ampli⁹ in statu ⁊ an statū est aligd afferēdū. p⁹ affo. ¶ In ɔriū ē hic Auic.

Ad hoc dubiū dōm est de ītentiōe auctozū q̄ est dabil' febris acuta in tertia die terminmāda in q̄ fm auctores nihil cibi eēt exhibēdū. ⁊ ipsi⁹ exhibitio forte occideret diuertēdo nāz a pugna ɔ mām. nec de ꝑ mireris. iā vidi mulierē patiētē fluxū vētris q̄ stetit pp obstinationē octo dieb⁹ absq̄ cibo nec bibit nisi aquā: q̄ tñ in fine dicti tpis liberata ē ⁊a febre ⁊a fluxu. Et aliā vidi pp ipotentiā deglutiēdi nō comedisse vsq̄ ad septimuz q̄ tñ supuixit. Scōo dico q̄ nro tpe hec dieta nō ē obseruāda. nā dādū est aligd ꝓsuetū p⁹ affo. homines. n. nri tpis magis idulgēt gule q̄z tpe ypo. Et debemus sp dubitare de casu vtutis: cū nesciam⁹ distīcte quātuz vtus cōstet: ⁊ quāto tpe ꝓstare posset absq̄ cibo. ⁊ fortasse cadēte vtute oportebit cibare tpe crisis. ppea meli⁹ est an statū aligd dedisse. ⁊ eo magis. q̄z nesciam⁹ q̄titū status est lōginqu⁹. ¶ P. debem⁹ timere infamiā quā ēt timuit Rasis. 18. continentis ca⁹ de mirabilib⁹ casib⁹. ne s. eger piret dicat vulg⁹ nos eū fame occidisse. Est. n. honor fere ciuilis vite finis. p ethicoz. ⁊ qui nō timet ifamiā ide cens est ⁊ inerecūdus. 3° ethicoz. ¶ P. miozi erroz ē ōclinare ad dietā grossiozē q̄z 03 q̄ ad tenuiozē. in tenuib⁹. n. dietis magis peccāt egrotātes. p⁹ affo. imo nō auderē trāsire scōam diē q̄n aligd exhiberē: sic aquā ordei vl aligd sile. Nō aūt ḡre egri diutius pōt viuere sine cibo q̄z ipse sani ē. q̄z q̄tuis eoz calor sit itensior tpe febris q̄z tpe sanitatis ⁊ rōne h⁹ magis resoluat būidū. tñ rōe multitudis caloris ē potentior tpe sanitatis q̄z tpe egritudis ⁊ magis resoluēs cū calor paucificet tpe egritudis. ¶ P. fames: q̄ adest tpe sanitatis ⁊ nō tpe egritudis ē cā vt magis calor exacuat: ⁊ pp tristē sensatōz magis i fame spūs resoluāt.

Sed ad rationes in op⁹ suadētes q̄ nō cōpetat tenuissima dieta rūdet.

¶ Ad pmā q̄ ypo. logt i febre plōgabili tpe in q̄ nō pōt eger stare sine cibo. ¶ Ad 2ᵐ dōz q̄ aliq̄ valēt ɔ febrē ex pte vna q̄ magis nocent ex pte altera. ¶ Sz ad 3ᵐ dic q̄ vez ē q̄n stat⁹ ē lōgiqu⁹ supra 3ᵐ diē. ¶ In q̄ōe aūt q̄rēte vtz aliqs febriēs dēat grossi⁹ cibari q̄z ipe san⁹ credo tenēdas eē has ɔnes. ¶ Pria. q̄ nlls febriēs in vnica cibatiōe grossi⁹ cibari 03 q̄z ipe san⁹ ceter⁹ pib⁹. pbat. q̄z vtus digestiua ē ōbilioz. ¶ 2ª ɔ. aliqs febriēs i toto ōcursu sue febris grossi⁹ cibād⁹ ē q̄titū ad id q̄ō ꝓuertit i subaz ei⁹ q̄z ipse san⁹ i eq̄li tpe. ¶ 3ª ɔ. Fz pl'm febriētes grossi⁹ cibādi sūt q̄titū ad id q̄ō ꝓuertit i eoz subaz toto ōcursu suarum egritudinū ⁊ suaz neutralitatū q̄z ipi sani i eq̄li tpe. pbatur. cū magis resoluāt i eodē tpe ⁊ oporteat ipos pristine sanitati restitui. ⁊ ex h⁹ pbatōe pēdet pbatio 2ᵉ ɔnis.

Tractatus

¶ Et illi q sequunt lat⁹ ei⁹ subtile qō ē mediū ē vt sit cōtent⁹ in cibo succo granatoꝝ ⁊ iuleb subtili valde. ⁊ post ipm aqua ordei subtilis ⁊ post ipam aq̄ ordei grossa ⁊ olerib⁹ frigidis ⁊ hūidis sicut attriplices ⁊ spinachia ⁊ blitis ⁊ filia ⁊ postea ebist ordei sic̄ est ⁊ ē mediū.

¶ Nunc determiat ptes diete medie. ⁊ pmo ōclinātē ad subtilissimā. 2° mediā. 3° declinātē ad grossissimā. ⁊ qz posuerat kist ordei mediū extollit ipꝝ multis laudib⁹. ⁊ ipꝝ ꝓparat ad alia. 2ª ibi. (Postea kist ordei) 3ª ibi. (Et illi q sequunt) 4ª ibi (Et kist qdē ordei) In pma dicit q illi q sequunt latus subtile debēt eē cōtēti succo. i. vino granatoꝝ. est. n. pauci nutrimēti ⁊ fridi. In scōo loco vsus dictaꝝ mediā est iuleb subtile. i. aq̄ zuccarata pauci zucari ⁊ est q̄si tpārū, ⁊ post ipm est aq̄ ordei grossa de q̄ infra. Et post ipaꝝ sūt ōlera frida ⁊ hūida sic̄ sūt attriplices. i. crisolochanna. ⁊ est dictum olus aureum spinachia blitis ⁊ similia sicut lactuca ⁊ endiuia.

Sed contra. qz bō olera sūt dieta sanoꝝ. ḡ nō sūt dieta subtil. ¶ Rādeť q sūt dieta sanoꝝ ad būc itellectū. qz ipsis vtunť sani sic̄ ⁊ vio granatoꝝ. ꝯ nō sunt dieta sanoꝝ ad itellm medicoꝝ. qz cū ipis solis nō possent ī suo roboꝛe ꝛseruari. debenť tn ipsa sola egris ꝓ pauco tpe in egritudib⁹ acutis magis attēdendo egritudini ⁊ cāe ei⁹ q̄ roborī vtutis ne crescat mā morbi. i. ne nā diuertať ꝓ dietā grossaꝝ a pugna ꝛ morbuꝝ. Postea est kist ordei. i. ptisana sic̄ est. i. nō colata. ꝯ quo fiat ptisana colata ⁊ nō colata dicēť in seq̄nti ca°. ⁊ est mediū. i. dieta media. Qz aūt sit media nō pōt demōstrari: ꝯ credim⁹ antiq⁹. Utrū tn kist ordei sit dieta media ꝓ egdistantiā iter extrema totius diete būane an solū iter extrema diete ꝓueniētis boib⁹ egris. nō itendo ad pūs ōtermiare forte vtrūq; pōt defendi. Credo tn itētōez auctoꝝ fuisse ponere ipaꝝ mediā iter extrema diete egroꝝ q̄bus aliqd vaľ vt patere pōt ex dictis Auic. in parte pūti q exemplificando nullam facit mentionē de dieta sanoꝝ: nec de dieta tenuissima que est nihil dare.

¶ Et illi q sequunt lat⁹ grossi sūt galli ⁊ galline extremitates ⁊ subtiliores eis sunt alcobugi ⁊ pulli. ⁊ subtili⁹ eis sunt alcbāgi ⁊ ova sorbilia pauca subtilia ⁊ pisces pui. ⁊ subtili⁹ eis sunt ebist ordei sic̄ est: ⁊ subtili⁹ eo est panis simule solutus in aq̄ bene frigida solone bona subtili. grossus aūt cibus fortioꝛ est eo.

¶ In hac pte ōclarat ptē diete medie terminate ad dietā sanoꝝ icipiēs ab extremo grossiori eiusdē tendēs versus mediū. In pmo loco ponit gallos satis grossos: nōduz tn coctos. ⁊ galline extremitates. s. alas ſm oēs ptes q̄ sunt extra pect⁹. In scōo loco ponit alkobugi. i. pdices ⁊ ppter iuuenes. gallos puos q iterduz a Rasi vocanť gallicelli. femelle tn ab auctoribus magis laudanť. In tertio loco sunt athinargi. i. aues pue ⁊ ppter ficedule. ⁊ cū his ponit ova sorbilia pauca: vtputa duo. subtilia. i. parū cocta ⁊ pisces puos petrosos. hi. n. sūt pauci nutrimenti ⁊ subtilis.

¶ Ultimo ponit kist ordei sic̄ est. i. nō colatū ⁊ ē mediū. Et deīde dicit q subtilioꝛ q̄ kist ordei ē panis sile. i. optime farine frumēti dissolutus in aq̄ frida dissolutiōe bōa. i. exq̄sita subtili. i. q̄ sit multa aq̄ ⁊ paꝛ panis ita vt bibi possit. Et hic cib⁹ ponit in latitudie subtil diete ꝓp pauciatē panis. lotio aūt remouet ptē fermētalē calidā. Sed apud Aç̄ariū lauať solū pluries ifundēdo sup ipꝝ aquā frigidā ⁊ nō manib⁹ ꝓterēdo. grossus aūt. s. panis nō dissolutus eēt cib⁹ fortioꝛ exīs in latitudie diete grosse. vt.

De cibatiōe

puta q̄si frusta panis nō loti bulirēť cū aq̄ donec fieret cibus quē panataꝝ appellam⁹ nō sorbilis: ꝯ masticabilis. ḡ panis vno mō ꝓparatus est in latitudine diete subtilis. alio mō in latitudine diete grosse.

¶ Et kist qdē ordei est bon⁹ cib⁹. iꝑm. n. aggregat ad glutinationē ⁊ digōnē suā ⁊ lenitatez ⁊ planitiē ⁊ lubricitatē ⁊ abstersionē ⁊ humectationē ⁊ ꝛrietatez febris ⁊ sedationē sitis ⁊ velocitatē penetratōis ⁊ ablutōez ⁊ nō ē in eo stipticitas: quapp nō residet neq; figiť in poris ⁊ meatib⁹ q̄ꝰ sint cōstricti ⁊ nō ē in ea adherētia cū icedit ꝓ meri. ⁊ fortasse abstergit spissuz flatis. Et q̄n bōa fit ei⁹ ōcoctio nō iflat oio.

¶ In pte pūti Aui. pmo multis laudib⁹ extollit kist ordei. i. ptisanā ordeaceā. 2° cōpat ipaꝝ ad qdā alia. 3ª ibi. (Antiqui qdē) In pma pte dicit q kist ordei ē bon⁹ cib⁹ febricitātib⁹. qz bz multa iuuamēta ⁊ nullū nocumētū. Iuuamenta aūt sūt. qz bz glutinationē ꝓ quā būores nimium subtiles ⁊ fluxibiles digerit inuisc̄ādo eos. Scōo bz digestionē. qz est facilis digestiōis. Tertio lenitatē. qz lenit ⁊ mollificat obiectū expellendū. Quarto planitiez. qz remouet ineq̄litates q̄ sunt in mēbroꝝ supficie per q̄s pbibetur euacuatio. Quinto lubricitatē per quā obiectū lubricando expellit. ⁊ hec lubricitas sequit̄ ad planitiem ⁊ lenitatē de q̄bus supra. Cū eni obiectu expellendū est factum lene ſm eius supficiē ⁊ via per quā trāsit est facta plana facile lubricat obiectū expellendū. Sexto bz abstersionē per aliās ptes subtiles sepantes humorē adherentē a membri supficie. Septimo bz humectationem ꝓbibentē corꝓris exiccationē. Octauo bz contrarietatem febris: cū febris sit calor: sed kist ordei sit frigidum. Nono sedat sitim in frigidādo ⁊ humectādo ⁊ humiduz roziduz restaurādo. Decimo velociter penetrat. qz cito nutrit eo q̄ ē facilis digestiōis ⁊ subtilis substātie. Undecimo abluit per aquā ⁊ per partes quasdā subtiles ad quā ablutionē sequit̄ mundificatio meatuū. Duodecimo nō bz stipticitatez ꝓpterea nō residet nec figiť in poris ⁊ meatibus q̄ sunt ampliores q̄ꝰ pori quāuis sunt constricti siue nāliter siue ꝓternaturaľ. Decimotertio non est in eo adherentia cū incedit meri cum sit applanatiua superficiei eius nec habz viscositatē magnaz q̄ adhereat. Decimoquarto fortasse. i. aliquādo abstergit spissuz flegmatis. s. quādo spissitudo non est magna. ⁊ hoc facit per quasdā partes subtiles. ⁊ mlto magis hoc faciet si zuccarum sit sibi admixtuz. Decimoquinto quādo bene coꝛtur nō iflat omnino. humidū eni ventosabile per bonā decoctionem resoluiť. ⁊ hoc est q̄ voluit dicere Auicen. q̄ kist ordei aggregat. i. adiungit ad glutinationē q̄ est prima eius ꝓprietas hic posita. decimoq̄rto. alias ꝓprietates de q̄bus statiz dictū est. ⁊ hoc Auicē. sumpsit ab Ypocrate pmo regiminis acutorum.

¶ Et antiq qdē vſi sunt vbi necessaria est subtiliatio regimis subtiliozis regimine q̄ꝰ est kist ordei ⁊ aq̄ ei⁹ aq̄ mellis plime aq̄: q̄n nutrimētū eius est parū. ⁊ q̄ ipa facit penetrare aquā. ⁊ eius bñectatio ⁊ abstersio ⁊ ei⁹ apertio ⁊ ꝓuocatio ei⁹ est multū. et caliditas ei⁹ ē confracta. Et ipsa ꝓculdubio q̄nq̄ addit in virtute additionē quādā q̄ꝰ sit parua. et sequit̄ eam sirup⁹ acetosus de melle: ꝯ ē grossioꝛ et nutribiliꝛ et fortioris abstersiōis et icisiōis. et nō ē

in eo de calefactiõe de nocumẽto viscerũ calidoꝝ: qõ est in aq̃ mellis: nũc aũt mel cãne qõ é zuccarũ: ⁊ ꝑprie mũdificatum est meliꝰ melle apis. Iꝫ eius abstersio sit minoꝝ abstersiõe mellis. ⁊ sit ſr sirupus acetosus de zuccaro. ⁊ sit sufficientia in sirupo acetoso: Iꝫ fortasse faciet incurrere rasurã intestinoꝝ. ⁊ hoc qdẽ timorosum est in egritudinibus acutis.

¶ In hac pte ꝓparat ꝓmo ꝯsideꝛ ad q̃dam alia auctãte antiquoꝝ. scõo excusat se ab vlteriori determiatõe aq̃ ordei ⁊ sirupi acetosi cũ de his ⁊ mõ vtẽdi eis sit factur⁹ sermonẽ singlarẽ. s. capl̃z qõ segl̃. scõa ibi (Et nos ponem⁹) In ꝓma pte dicẽ q⁹ antiq in egritudib⁹ in gb⁹ erat nociũm regimẽ subtili⁹ q̃ꝫ ꝯsideꝛ ordei vſi sũt ⁊ aq̃ ordei de q̃ in seq̃nti. ca⁹ ⁊ aq̃ mellis ꝓme aq̃ supple pauci mellis. qz nutrimentũ ei⁹ é paucuꝫ. Et z⁹ qz mel facit penetrare aquã ad mẽbꝛa ipsis aquã mellis ob sui dulcedinẽ attrahẽtibus. Tertio. qz ei⁹. s. aq̃ mellis bũectatio abstersio apitio ⁊ ꝓtiocatio é multa: q̃ oia in febrib⁹ ꝯueniũt ⁊ maxie flaticis aut pẽdentib⁹ ab bũore grosso vbi nõ sit multa calitas. ⁊ calitas ẽt ei⁹ est ꝯfracta. i. remissa ꝑ aquã. vñ nõ est apta multũ iflãmare. Quarto ꝑculdubio addit in vtute additionẽ q̃ꝫ dã q̃ꝫ quis pua sit. i. nutrit q̃ꝫ quis eius nutrimẽtũ sit modicum. ⁊ sequit ipaꝫ. s. aquã mellis sirup⁹ acetosus de melle apũ. Iꝫ est grossioꝝ. i. magis spissus bñs pl̃s de melle q̃ aq̃ mellis. ⁊ sic est nutribilioꝝ ⁊ fortioris icisionis rõne acuti ⁊ fortioris abstersiõis rõe pluris mellis ⁊ nõ calefacit viscera sic aq̃ mellis rõne acuti ifrigidantis. iõ q̃to est pl̃s acetosuꝫ tãto min⁹ calefacit. Postea subdit mel cãne qõ est zuccarũ ⁊ ꝑprie mũdificatũ. i. triũ coctarũ é meli⁹ melle apũ. Iꝫ ei⁹ abstersio sit mioꝝ abstersiõe mellis. ⁊ sit ſr sirup⁹ acetosus de zuc. é melioꝝ sirupo acetoso de melle. ⁊ sit sufficiẽtia in sirupo acetoso de zuc. est. n. ꝯueniẽtioꝝ in febrib⁹ ſm pl̃z q̃ꝫ aq̃ mellis ⁊ q̃ꝫ sirup⁹ acetosus de melle bñs tãtũ abstersiõis ⁊ icisiõis q̃tũ est opportunũ. sed fortasse faciet incurrere rasurã. i. excoriationẽ. s. intestinoꝝ q̃ dissinteria. ⁊ hec qdẽ. s. dissinteria é timorosa in egritudinib⁹ acutis in gbus frequẽti⁹ accidit q̃ꝫ in cronicis. ꝓpea cauendũ est a sirupo acetoso in paratis ad dissinteriam ⁊ multo magis in his in gbus inceperit.

¶ Et nos ponem⁹ aq̃ ordei potationẽ. ⁊ sirupi acetosi sermonem singularem.

¶ Dic ꝓmittit se facturũ ꝓmonẽ singlarẽ. i. capl̃z ꝓpriũ de sirupo acetoso ⁊ aq̃ ordei. ⁊ de mõ admiſtratiõis eoꝝ. ¶ Primo notãdũ q⁹ q̃ꝫ antiq ⁊ Aui. multũ in pte pñti laudẽt aquã mell⁹ in febrib⁹. tũ nõ vtimur ea timore iflãmatiõis ꝓp calitatẽ ⁊ dulcedinẽ suã. ⁊ magis timenda est ipſi⁹ iflãmatio tpe nr̃o in quo ẽ mult⁹ vsus vini ⁊ rerũ calidaꝝ ⁊ bũores cali dñant. vex i regiõe fra ⁊ i frigidis egritudib⁹ possem⁹ vti ea. ⁊ ſr sirupo acetoso mellino. ⁊ ꝯueniẽtioꝝ esset q̃ꝫ aq̃ ordei ⁊ sirup⁹ acetosus de zuccaro. ⁊ ꝓprie i his in gb⁹ facilẽ cib⁹ in stõ acetosat. ¶ Scõo notãdũ q⁹ mel apũ é calm ⁊ siccũ in z⁹. Et q̃ꝫ fiat ex manna cadẽte sup folys arboꝝ collecto ab apib⁹. ⁊ rõ h⁹ ꝓberet esse ꝑtũ. tũ apũ labor q̃ sũt notabiliꝝ cale facit ipꝫ eẽ calidũ ⁊ siccũ in scõo. Proportio aũt aq̃ ad mel in faciendo aquã mellis apõ Melue dꝫ eẽ octupla. Si ãt vis facere ipaꝫ min⁹ calam fac crescere aq̃ ꝓportiõez ad mel. ⁊ si tu mes iflationẽ fac ipaꝫ magis decoq̃. ⁊ si vis ipaꝫ magis solutiuã fac ipaꝫ min⁹ ꝺcoq̃. Zuccaꝝ ãt taberzet apõ Aui. est calm in ꝓmo. Iꝫ ſm cõez opinionẽ zuccarũ triũ coctarũ sit circa tẽperiez in actiuis ⁊ passiuis.

¶ Et subtiliationẽ gdez regimis egri significat nã materiei ⁊ possibilitas nature in digerẽdo ipam ⁊ resoluendo ⁊ euacuãdo eam.

¶ Cũ distinxerit spẽs diete exẽplificãdo de eis oñdit ꝫ ea q̃ idicãt de eis. ⁊ ꝓmo in gñali. z⁹ in spãli. z⁹ ibi (Et estas qdẽ) Prima in duas. Primo oñdit q̃ sũt illa q̃ idicãt subtiliationẽ. in scõa oñdit q̃ sunt illa q̃ idicãt ingrossationẽ. scõa ibi (Et dignioꝝ boraꝝ ad ingrossandus) Pria in tres ſm q⁹ tria sunt q̃ idicãt subtiliationẽ: Iꝫ ẽt ponat vtutez si ꝓsentit. scõa ibi (Et dignioꝝ boraꝝ ad subtiliatõez) tertia ibi (Et de illis q̃) ¶ Notãdũ ꝓmo q⁹ ꝓ subtiliatõz regis itelligim⁹ cibi diminutionẽ siue nõ dationẽ. Dis. n. febris putrida idicat cibi diminutionẽ respectu ei⁹ qõ erat ꝓueniẽs in tpe sanitatis. ⁊ hoc ꝓp mãm ad cui⁹ digõnẽ ⁊ eũonez volum⁹ nãm vacare. ¶ Scõo notãdũ q⁹ ꝓ nãz mãe itelligim⁹ ipaz mãm ⁊ ꝑñr morbũ ab ipsa pendẽtẽ. dis. n. morb⁹ ꝑut pendet a mã est ꝓncipale idicãs subtiliatõez diete. vi⁹ aũt nõ indicat: Iꝫ bñ ꝓsentit si fortis sit. ipsa enim nõ ipedita a cibo tota cõuersa circa mãm melius digerit resoluit ⁊ euacuat: aut si ꝑt ad benignũ reducit. Et de his est ꝓmo. ꝑ regimis acutoꝝ cõmẽto. 44.

¶ Et dignioꝝ boraꝝ ad subtiliationez est stat⁹. hic. n. est vehemẽtia occupatõis nature in pugna materiei. Et nõ dꝫ vt ab ea recedens occupetur re illa. ⁊ ꝓprie apud crisim. Ante vero illud pugna nondũ est cõfirmata.

¶ In pte ista dicit q⁹ dignioꝝ boraꝝ. i. tẽpoꝝ vtiuz ad subtiliãdũ dietã est stat⁹. s. vtis quo ad accñtia. qz in eo ẽ maxime nã occupata in pugna ꝺ mãm. ⁊ nõ opꝫ vt ab ea pugna recedẽs occupet̃ re alia. s. cibo. ⁊ ꝓprie apud crisim. i. tpe crisis. vel paꝝ añ crisim. Sꝫ añ illud liber⁹ cib⁹ cõcedi põt cũ nondũ sit pugna ꝯfirmata. i. vehemẽs. Et hic sermo q̃tũ ad ꝓmã ꝑte est affo. decim⁹ ꝓme ꝑticule. Quãdo in statu fuerit egritudo: tũc tenuissima dieta nociũm est vti. Et q̃tũ ad scõam est alia pars affo. Pri⁹ vo yberi⁹ reficiendũ vt sufficiat egrotãs. ¶ Notãdũ q⁹ ꝫ canõ. cõtinet vitaté gñal⁹ de statu vli quo ad accñtia siue status. q̃ ad accñtia coincidat cũ statu quo ad digõnẽ mãe sicut in morbis reseruãtib⁹ mãm ad vnicã creticã expulsionem. siue nõ coincidat sic in morbis nõ reseruãtib⁹. tũc. n. maxime subtrahẽdꝰ ẽ cib⁹ cũ ẽ stat⁹ accñtiũ. ⁊ ꝫ cura reglari. Nã q̃liꝫ coacte timore casus vtutis oꝝ tpe status: imo in ipsa crisi igrossare dietã dãdo aquã carnis vinũ ⁊ filia.

¶ Et de illis q̃ significãt ⁊ faciũt ptinere ad subtiliationez est vt si sit necessitas flebotomie aut solutiõis vẽtris aut clisterijs aut sedatiõis doloris: tunc opꝫ vt des operã ad cõsumãdã illã necessitatẽ: deinde ciba si necessarius est cibus nisi sit ꝓhibẽs.

¶ In hac pte ponit tertiũ canonẽ. circa subtiliatõez diete dicẽs q⁹ de illis q̃ significãt subtiliationez diete ẽ vt si sit necessitas flomie aut solonis vẽtris. s. cũ farmaco aut clisteri aut sedatiõis doloris: tũc opꝫ vt des operã ad cõsumendã illã necessitatẽ. deide ciba si necessarius est cibus nisi sit ꝓhibẽs. ¶ Notandũ ꝓmo q⁹ stãte necessitate alicui⁹ eũonis debem⁹ ꝓmo illã eũonẽ facere: deide cibare. Causa est. qz nõ debẽt fieri bñ eũones cibo existẽte in stomaco. essent eni causa vt cibus nõ cõueniẽter digereret aut forte euomeret. Silr dolor fortis ipedit cibationem diuertẽdo spũs a stomaco ad locũ dolẽtẽ. ꝺre debilitata digestiua vel retẽtiua stõi fit vt cib⁹ vel male digerat vl euomat. ãpropter ꝑus dolorẽ seda. deinde ciba. dixit nisi sit ꝓhibens. qz ꝓp casuz virtutis aut timorem casus eius. q̃liꝫ cibamus anteq̃ flebotomemus. Et similiter

qñ dubitamus ne pp flebotomiã colera repat ad stomacum: vtputa in his q in flebotomia parati sunt syncopizare ꝓpter raptũ colere ad stõm. Silr qñq; ꝓus cibam⁹ q̃ ventrẽ soluam⁹ volẽdo cõfortare virtutẽ. ⁊ de hoc ẽ sermo apud Aui.ii⁹.terty.capl'o de cura syncopis. vbi dic̃ q; qñq; curatio facit nec̃iũ vt fiat mundificatio. Et si tu times nocumẽtũ ei⁹ opꝫ vt ꝯfortes stõm ⁊ ad bibẽdum da vinũ odoriferuꝫ ⁊ ciba cibo laudabili. Qñq; ẽt cogimur ꝓus cibare q̃ clisterizare in hoib⁹ qbusdã q clisterib⁹ leduntr cũ sint leiuni pp cãs notas de qbus est multa sensibilitas. Vñ statiꝫ cõmotiõe fcã in itestis ⁊ euaporatione fiẽte in eis nocet stõaco. ⁊ de eis ẽ multa debilitas stõi. et sub hac itentiõe ꝓceptũ ẽ in libro Rasis. 9° ptinẽtis. ꝑmo capl'o q; clistere nõ fiat stõ ieiuno. qñq; ẽt mꝛa debilitas ⁊ doloris ꝓlongatio cogit cibare añ sedationem doloris. Et ꝓpter has cãs dixit nisi sit ꝓhibẽs. Scõo posset itelligi nisi sit ꝓhibẽs. s. cibare ꝯpletis bis necessitatib⁹. flebotomia enim facta aut clisteri aut ventris solone aut sedato doloꝛe posset paroxisꝫus superuenire. vñ cogeremur postponere cibationem.

¶ Et ingrossationẽ qdẽ regimis significat virtus. Et dignioꝛ horarũ ad ingrossandũ ẽ hora in q̃ virt⁹ nõ est valde occupata in materia ⁊ ẽ ꝓncipiũ egritudis. Et oꝫ vt succurrat nocumento illius ingrossatõis cũ sparsione: qm̃ est leuius super virtute iterum.

¶ Ponit illa q̃ idicãt ingrossationẽ dicte. ⁊ dic̃ tria. Primũ q; ingrossationẽ regimis significat vtus. Scõm q; dignioꝛ horaꝛ ad ingrossandũ dicta est hora in q̃ vt⁹ nõ valde occupata est in mã ⁊ ẽ ꝑn⁹ egritudis. s. vle. Tertiũ q; oꝫ vt succurrat nocumẽto illius ingrossatõis cũ sparsiõe. i. diuisione ⁊ exhibitiõe cibi in plib⁹ vicib⁹: qm̃ hec ptitio cibi i plib⁹ vicibus facili⁹a vtute tolerat q̃ exhibitio multi cibi vice vnica. nõ. n. põt a vtute debili digeri. Vñ si febriens cõsuenit comedere bis in die tpe sanitatis comedat ter: totũ tm̃ sit min⁹ q̃ tpe sanitatis. ¶ Primo notãdũ q; per ingrossationẽ nõ itelligit dicta grossaꝫ distictã ꝫ alias species dicte: sꝫ ipam cibationeꝫ. illud enĩ qõ de cibo dat nõ dat nisi pp virtutẽ. vt enĩ vt⁹ nutriat ⁊ nõ mozb⁹ cib⁹ dat ifirmo. ipsa. n. vtus est cui⁹ gra cibam⁹ ⁊ nõ febris. vt Hal. dic̃ in ꝯmẽto illi⁹ affo. Cõtẽplari oꝫ. Et ꝑmo regimis acutoꝝ. Sic̃ g̃ mozb⁹ siue mã ꝓncipal'r idicat subtiliationẽ siue ablationẽ cibi ⁊ vtus est ꝯsentiẽs: sic vt⁹ ꝓncipal'r idicat ingrossationẽ siue dationẽ cibi ⁊ mozb⁹ est sic cõsentiens. ¶ Scõo notãdũ q; p ingrossationẽ ꝯueniẽtẽ in ꝑn⁹ magis q̃ in augmẽto ⁊ statu itelligit quãcũq; cibi exhibitionẽ siue sit dieta tenuis sic̃ in ꝑn⁹. mozboꝝ acutoꝝ. siue sit dieta grossa sic̃ in ꝑn⁹ cronicoꝝ. pl's. n. cibi ꝫbem⁹ exhibere in ꝑn⁹ q̃ in augmẽto ⁊ statu vlib⁹. In declinatiõe tm̃ vli debem⁹ grossiꝫ cibare q̃ in ꝑn⁹ vli. Et hec vera sunt ⁊ obseruãda in regimie egri vli cõcernẽte decursuꝫ egritudinis p oĩa sua tpa. Vlã in ꝑn⁹ plus cibi exhibem⁹. i. augmẽto min⁹. in statu adhuc min⁹ aut nihil ⁊ ꝓxie hora crisis. Sed in declinatiõe grossi⁹ dictam⁹ q̃ in ceteris. in regimie tm̃ ꝑticulari pp aliquã cãm vrgentẽ facim⁹ ꝛriuꝫ. nam in ꝓncipio aliqñ multũ subtrahim⁹ cibũ pp plenitudinẽ q̃ aliqñ est in ꝑn⁹. ⁊ nõ tãta in tpibus sequẽtib⁹. qñq; pl's de cibo a ꝛferim⁹ in statu timoꝛe casus vtutis. Itẽ aliquãdo in ꝓncipio subtiliam⁹ dictã cũ ignoꝛam⁹ egritudinez vt nã cõuersa ꝫ mozbũ nõ ꝑdita a cibo ipm superet aut manifestet: vt dixit Aui. in cura vli febriũ putridaꝝ.

¶ Et nota q; hoc regimẽ vle suprascriptuꝫ itelligit tal'r eẽ obseruãdũ in tpib⁹ vlib⁹ distinctis penes accñtia ⁊ nõ penes mãm qñ nõ coincidũt sic̃ nõ reseruãtib⁹ mãm ad vnicã cretica expulsionẽ de vtrisq; sil'r itelligiẽ. sꝫ in morbis imãlibus sic̃ in etbicis nõ est hoc regimẽ vle obseruãdũ. Qñq;. n. grossi⁹ dictam⁹ in augmẽto ⁊ statu q̃tum ad multitudinẽ ei⁹ qõ oꝫ in subam nutriti ꝙuerti cũ sit i his maioꝛ resolo q̃ i ꝓncipio: lꝫ quo ad vnã cibationẽ grossi⁹ cibemus in ꝓncipio cũ vt⁹ sit foꝛtioꝛ. In effimeris vo magis cibam⁹ in declinatiõe regulariter: lꝫ in ꝓncipio aliqñ notabil'r cibem⁹ cũ coꝛp⁹ pp cãm ꝓcedẽtẽ est ꝓter modũ resolutuꝫ sic̃ in effimera ex fame ex exercitio ⁊ similib⁹.

¶ Et nota q; licꝫ in oĩb⁹ egritudib⁹ mãlibus in ꝓncipio augmẽto ⁊ statu sit minus de cibo offerẽdum absolute. ⁊ q̃tũ ad id qõ cõuertic̃ in subaꝫ nutriti. in toto tm̃ ꝛpe ꝺclinatiõis ⁊ neutralitatis cõualescẽtie est pl's cibi offerẽdũ q̃tũ ad id qõ ꝙuertic̃ in subaꝫ nutriti q̃ tpe sanitatis. aliter nõ reducerẽt ad pristinã sanitatẽ cũ ex egritudine sit ꝙsumpt⁹. ⁊ accipio ly toto cathegorice. Sil'r credo ex eodez fundamẽto q; in tpe ethice sit pl's cibãdũ q̃tũ ad id qõ cõuertic̃ in subaꝫ nutriti q̃ in eq̃li tpe sanitatis ipsi⁹. plus tm̃ vna vice ẽ cibi exhibẽdũ ceteris paꝛib⁹ in sanitate q̃ in aliq̃ egritudie nisi forte in fame canina. ¶ Nozũ tm̃ oppositũ posset defendi tenẽdo maioꝛẽ posse fieri resolutionẽ in sanis a caloꝛe multiplicato in q̃to q̃ in febriẽtib⁹ a caloꝛe maioꝛi itensiõe ⁊ ꝓcipue exercitatis.

¶ Et estas qdez ꝓp suã resolutionẽ idiget additione cibatiõis ⁊ separationis ei⁹. nã virt⁹ non sufficit ad digerẽdũ illud qõ multũ est semel. Et qm̃ resolutio in ea est p sparsionẽ: tũc opꝫ vt cambiũ sit per sparsionem.

¶ Hic docet ꝙueniẽtẽ cibationẽ ⁊ electionẽ spẽrum dicte magis in spãli. Et bꝫ hec ꝑs q̃q; ptes. In ꝓma docet eligere ꝙueniẽtẽ cibationẽ ꝑm tpa ãni. in 2ª ꝑm spẽs egritudinis. in 3ª ꝑm diuersaꝫ disponẽ vtutis. in q̃rta ꝑm cõplexionẽ. in q̃nta ꝑꝫ etatẽ. 2° ibi (Et cũ itellexeris). 3ª ibi (Et qñ scis). q̃rta ibi (Et de coꝛporib⁹) q̃nta ibi (Et senes qui dez). Prima in q̃tuoꝛ. nã ꝓmo ponit cibationẽ ꝙueniẽtez in estate. 2° in byeme. 3° in autũno. 4° infert gñalez idicationẽ a morbo sumptã ipaꝫ ꝓparãdo idicatiõi sũpte a vtute. 2ª ibi (Et in byeme) 3ª ibi (Et autũn⁹ qdem). q̃rta ibi (Et scias). In ꝓma pte dicit duo. ꝓmũ q; estas ꝓp suã resolutionẽ. s. magnã a calitate ꝛtingẽtis idiget additõe cibatiõis q; pl's de cibo exhibeat q̃ tpe frido in quo fit minoꝛ resolo. Scõm est q; idiget sepatiõe ei⁹. i. ptitiõe ita q; plib⁹ vicib⁹ exhibeat: ⁊ nõ multũ cibi vna vice. Et huius ptitiõis subdit duas cãs. Prima. qꝛ vt⁹ fcã debilis pp nimiã resolonẽ in estate nõ sufficeret multũ cibũ sil'r vna vice digerere. Scõa. qꝛ in estate resolo ẽ p sparsionẽ. i. cõtinua aut valde freq̃ns oꝫ q; cãbiũ. i. qõ restaurat loco deperditi sit p sparsionẽ. i. ꝛtinuũ aut valde frequens vt in oĩbus quo ad multitudinẽ ⁊ continuitatẽ vel frequẽtiaꝫ restaurando ꝓportionetur resolutioni.

¶ Et in byeme est res ecõtrario: qm̃ pp paruitatez resolonis ei⁹ nõ facit idigere cãbio mlto. Amplꝰ si multũ dederit cãbiũ subito erit tolerans ipm ⁊ foꝛtis apud expulsionẽ eius.

¶ Hic est canon cibationis in byeme. ⁊ vult q; ecõtra fiat. s. q; detr minus de cibo q̃ in estate pp paucitatez resolonis non facientem digere cambio multo. Vult 2° q; detur cib⁹ in quãtitate maioꝛi vna vice: qm̃ vtus est foꝛtis cum nõ sit resoluta sicut in estate potẽs multũ digerere cibũ q; est cambiuꝫ resoluti. ⁊ est foꝛtis apud expulsionez eius ad mẽbꝛa nutriẽda cũ est digestus. Aut alr apud expulsionẽ eius. s. supfluitatis q̃ in digõne ei⁹ resecant. Aut 3° apud expulsionez ei⁹. i. qm̃ cib⁹ est expulsus p oẽs digestiões stat vtus cõstans absq; cibo nouo pluri tpe. qꝛ non

ita dissoluit: sic i estate. Et ex ꝫ textu apte liꝫ plꝰ ō cibo esse offerēduz in eāli tpe: vputa in die nāli in estate q̄z in hyeme. Ecōtra vo in hyeme minꝰ de cibo eē offerēduz in eāli tpe: lz in vna vice plꝰ exhibēdū sit. ꝛ p cibū ꝫ itellige cibū ꝛ potū. nā p vtrūq; hūidū depditū est aptū restaurari. ¶ Notādū ne ꝟtingat errorꝫ in expōne ꝫ textꝰ q; resolutio ꝛ restauratio q̄tū ad dispōnes sūt motꝰ ꝟtinui. semp .n. calor disponit ad resolonē hūidi ꝛ ipsi⁹ restauratōez: lz q̄tū ad resoluta ꝛ restaurata nō sūt motꝰ ꝟtinui: imo hoc mō resolo ꝛ restauratio sūt mutatōes q̄ fiūt i istāti. Nā si hoc mō accepte eēnt cōtinue seq̄reť in q̄cūq; pte tpis fore ifinita resoluta ꝛ ifinita restaurata. ꝛ ꝟñr in q̄cūq; pte tpis ifinitū resolueret ꝛ ifinitū restaurareť. Qui tñ tenēt formā ſubalē in resolone depdi successiue ꝛ restauratōe successiue aegri possent defendere ipas eē motꝰ ꝟtinuos. Et ꝟñr ꝛcederēt q; in q̄cūq; pte tpis ifinita resolueret ꝛ ifinita restaurareť. ¶ Ex qb⁹ tñ non segť q; in aliq̄ pte corpis resolutū ꝛ restauratū sit ifinitū. ¶ Sz his omissis sequēdo cōez opīonē dicam⁹ de itentōe Auī. in hoc textu q; plura sunt resoluta ꝛ plura sunt restaurata in estate q̄z in hyeme. ꝛ hoc est qđ dixit per sparsionez.

¶ Et autūnus qdem est tpꝰ malū. ꝛ ꝓpter hoc opz vt subtilieť in eo inter cōseruationē virtutis ꝛ inter superationē materie ꝛ spargere paulatim in eo est melius: ꝛ prorsus spargere cuz debilitate virtutis est melius egro.

¶ Nunc ponit dictā ꝟueniētez in autūno dicēs q; autūnꝰ est tpꝰ malū. silr̄. n. morbo de corruptōe būorū. ꝓpterea opz vt subtilieť in eo iter ꝟseruationē ⁊tutis ꝛ superationez māe. i. q; talr ordinēť dicta q; ⁊tus ꝟseruēť ꝛ mā superēť. Et spargere paulatim. i. cibū ptiri: paꝛ p vice exhibēdo est melⁱ in eo vt ⁊tꝰ debilis in autūno saltē in ꝓparatiōe ad hyemē ꝛ ver possit bñ digerere ne mā multipliceť. ꝛ cōcludit q; ptiri cibū qñ ⁊tus est debilꝰ melⁱ est egro cū ⁊tus debilꝰ nō possit mltū cibū vna vice sūptū digerere. ꝛ qz cū male digeriť suggerit mām morbo.

Nota ¶ Et scias q; si nō eēt illud qđ ptinet virtuti eēt magis necessariū vt subtiliareť cibꝰ vltima subtiliatione: sed virtus nō suffert illud ꝛ deficit. ꝛ cum deficit nō valet curatio. Curans eni sicut sciisti est virtꝰ: nō medicꝰ: qñ medicus facit peruenire istrumenta ad virtutem.

¶ In pte ista ifert dictaz a morbo sūptā ipaz diete a ⁊tute sumpte ꝓparādo. Et dicit q; si non eēt illud qđ ptinet ⁊tuti eēt melⁱ q; subtiliareť cibꝰ vltima subtiliatiōe q̄ ē nihil dare: lz ⁊tꝰ nō sufficit illud ꝛ deficit. ꝛ cū deficit nō valet curatio. Curās. n. vt sciisti ē ⁊tꝰ nō medicⁱ. s. ꝑncipalr. facit. n. medicⁱ ista puenire ad ⁊tutez. Est itaq; ⁊tus agēs ꝑncipale: medicⁱ vo miſter ꝛ subseruiēs. porrigit. n. ista ⁊tuti. iuxta illud Hal. 3ⁱ regni iuxta ꝑncipiū. Oium qdem nā opatrix: medicⁱ vo minister. Sz hoc est verū nō sp: sed vtplimū. Nā inurēdo suēdo secādo carnē mortuā auferēdo membra dislocata aut fracta ad loca sua reducēdo medicⁱ ē ꝑncipale agēs inꝺ illud Hal. 4ⁱ de igenio sanitatis. Carnē qdē solidare ꝛ creare actiōe nāe fiūt. medicine .n. in bis nihil agūt nisi q; ea q̄ nāz ipediūt expellūt. Amputare vo carnē ꝛ icēdere nō actiōe nāe fiūt: sed cū medicinis fortiter exiccantibus.

Nō

Dubitatur vrꝛ dicta Auic. in cibādo estate hyeme ꝛ autūno ꝛtineāt ⁊itatē. ¶ Pro solone ꝺubꝝ ꝑmittēdū q; corpa regēda sūt duplicia. qđā robusta siue merito ꝛplonis siue merito etatis. ꝛ hec sūt apta tpe frigido fortificari p antiperistasim ꝛ tpe calido debilitari ꝓp nimiā resolonē. qđaz vo sūt debilia q̄ oppōsito mō se hūt. ¶ Scōo ꝑmittēdū q; licet dicta Auic. possint ⁊ificari in corpib⁹ sanis ꝛ egris. itentio tñ Auic. est in pte ꝑñi regere corpora egra ꝛ ꝓprie febriētia febre putrida. ¶ Tertio ꝑmittēdū q; p cibū aliq̄ itelligim⁹ cibum ꝓprie sumptū distictū ꝑ potū. ꝛ ꝫ nō pōt glutiri sine masticatiōe. Quīq; vo accipim⁹ cibuz cōiter. p quocūq; apto nutrire corpꝰ. siue masticatiōe egeat ad hoc vt possit deglutiri. siue possit deglutiri sine masticatiōe.

Quibus sic ꝑmissis sit hec ꝑma ꝛclo. accipiendo cibū ꝓprie i corporib⁹ robustis tota sūma cibatōis hyemalis debz eē maioꝛ q̄ tota sūma cibatiōis estiue. Ista ꝛclo est de itētiōe Rabi ꝑma affo. cōnēto. 17ⁱ Quibꝰ semel aut bis. duz dicit. estas ē tps in quo cibus dz dari plⁱb⁹ vicib⁹ ꝛ minꝰtis ⁊titatis: de q̄cūq; comedat in oīb⁹ vicib⁹. Scōo corpꝰ estate bz būores corruptos. igit̄ minꝰ de cibo est exhibēdum. ꝟña tz. qz nō pura corpa quāto magis nutries tāto magis ledes. Tertio vrꝰ ꝓ recōpēlatiōe resoluti est fortioꝛ in hyeme q̄ in estate. q̄ plꝰ de cibo est dādū in hyeme q̄ i estate. assūptū ē de itētiōe oīum auctoꝛ. ꝛ ꝟña ꝓbat̄. qz ceteris pibꝰ plꝰ de cibo dādū ē in hūtib⁹ fortioꝛe digestiuā. ꝛ iō videm⁹ carnosuz corpꝰ in hyeme ipignari in estate vo macrefieri. ¶ Et cō firmat̄. qz cibꝰ magnū nocumētū afferret: si nō posset cōueniēter digeri. melius aūt ꝛ in maioꝛi q̄titate digereret in hyeme q̄ in estate ⁊tute exīte fortioꝛi in tota hyeme q̄ in tota estate. ¶ Ꝑ. opz in hyeme multū hre de ſanguie ꝛ spū vt corpꝰ a frigore defendat̄. Et p ꝛclone hac ē experientia Hētil in solone hꝰ ꝺubꝝ. ¶ Scōa ꝛclo. potꝰ dz eē maioꝛ estate q̄ hyeme. ꝓ hac ē expientia ꝛ auctoritas Rasis. 17ⁱ ꝺtinētis. caplo de aere. dū dic. Estate ytere cibis būidis: ꝛ vinū sit multū bñ limphatuz. ¶ Ꝑ. maioꝛ ē idigētia būidi roꝛidi estate q̄ hyeme: cui⁹ signuz est sitis maioꝛ estate q̄ hyeme. nec ēt solū ꝓp humidi recōpēsam ꝟenit maioꝛ potⁱ: lz ꝓp refrigerare calm̄ itensum calore estiuo. ¶ Tertia ꝑ. accipiēdo cibū cōiter pl̄s de cibo offerendū ē in tota estate q̄ in tota hyeme. Hāc ꝛclonē vult Auic. in lra nisi velim⁹ puertere textū ei⁹. ¶ Et p hac est rō sua. qz mltō maioꝛ ē resolo in estate tota q̄ in tota hyeme. Nec obstat fortitudo ⁊tutis maioꝛ in hyeme q̄ i estate. qz ea q̄ sunt ligda a ⁊tute ēt debili facile trāsmutant̄.

¶ Quarta ꝑ. in corpib⁹ ꝺbilib⁹ q̄ fortificant̄ estate ꝛ debilitant̄ hyeme pl̄s de cibo ꝛ potu: ꝛ freq̄ntⁱ est offerēdū in estate q̄ in hyeme. ꝛclo manifesta ē. qz resolo ē maioꝛ ꝛ vtⁱ nutritiua est fortioꝛ estate q̄ hyeme. ¶ Quinta ꝑ. licz ſm plm in corpib⁹ robustis egris sit plꝰ de cibo exhibendū tpe hyemis q̄ estatis. aliq̄ tñ in egritudie pacuta ē plꝰ de cibo exhibēdū in estate q̄ hyeme. ꝓma ps ē mānifesta cū ſm plm morbi sint magis cróici tpe hyemis q̄ estatis i qb⁹ grossi⁹ ē cibādū. Sz scōa ꝓbat̄. qz q̄q; in egritudie pacuta terminā̄da cretice in 3ª die nihil cibi dabimus in hyeme. qz vtⁱ ē fortis potēs tolerare absq; cibo q̄ tñ in estate nō poterit tolerare cū merito estatis vtⁱ sit debilioꝛ. ¶ Et exīsto fūdamēto tenēdū ē q; freq̄nter in corpib⁹ robustis alioꝛ pitate supposita ex pte morbi ꝛ reliquoꝛ ē grossi⁹ dictandū in estate q̄ hyeme. qz in estate vtⁱ ē debilioꝛ q̄ in hyeme q̄ idicat de maioꝛi cibi oblatōe lz minꝰ. p vice sit exhibēdū. ¶ Et nota q; Auī. i ꝫ caplo. nullā fecⁱ mētōez de cibatōe ꝟenięti in ve. qz nolnit eius cibationē ōbere itelligi p cibatiōes alioꝛ tēpoꝛ. Indicatiōe. n. sūpta a ⁊tute pl̄s de cibo ē exhibēdū in vna vice i hyeme q̄ in vere ꝛ in vere q̄ in autūno ꝛ in autumno q̄ in estate. plⁱb⁹ tñ vicib⁹ exhibēdꝰ ē cibꝰ i estate q̄ i autūno ꝛ i autūno q̄ in ve. ꝛ in ve q̄ in hyeme. Tota tñ sūma cibi distincta ꝑ potū dz esse maioꝛ in hyeme q̄ in ve. ꝛ in vere q̄ in autūno, ꝛ in autumno q̄ in estate. ¶ Sz sum-

ma potus se bz ecõtra. ¶ Accipiẽdo vero cibuz vt est cõmunis ad cibũ ꝓprie sumptũ ⁊ ad potũ: maioz sũma offerenda ẽ in estate q̃ autũno. ⁊ in autũno q̃ in vere. ⁊ in vere q̃ in hyeme. ¶ Et hec oĩa ex iã dictis facile pñt pstaderi. Et hec vera fũt in cozpozib⁹ nãliter robustis. in õbilibus vo in multis se bñt res eã. ¶ Dixi superi⁹ idicatiõe sumpta a vtute. qz idicatiõe sumpta a repletiõe q̃ in multis est in ve. ⁊ a cozruptiõe hũoz q̃ in multis ẽ in autũno. cũ ver assimilet morbo de repletiõe. ⁊ autũn⁹ morbo de cozruptiõe hũozũ. multotiẽs oporteret cibare subtili⁹ in ve ⁊ autũno q̃ in estate. ¶ Et ꝑ dubiũ sit ꝑ mõ breuiter expeditũ. lõgiozes. n. fmões dimitto dñis theoticis.

¶ Et cum itellexeris hoc: tũc oportebit vt cõsideres. nã si egritudo fuerit valde ⁊ illud est vt sit status ei⁹ ꝓpinqu⁹: ⁊ extimaueris q̃ virtus nõ deficiet in hoc tẽpoze qõ est iter pricipiuz eius vsq; ad statũ ei⁹ alleuiabis occupationez a virtute ⁊ incitabis eam sup materiaz: ⁊ non facias eam occupari in cibo spisso: imo subtilia regimen statim cum dimissione cibi omnino: ⁊ prozie in die crisis.

¶ In pte ista docet eligere species diete fm diuersitates egritudinũ penes cronicitatẽ ⁊ acuitatẽ ipaz. scõo docet regimen dietãdi gradatiz. scõa ibi (Uerũ ẽ tibi neciuz.) Prima in tres. ꝑmo ponit regimẽ ꝑ dietã in febze valde acuta. zo in febze acuta absolute. 3o in cronica. scõa ibi (Et si videris) tertia ibi (Et si videris egritudinẽ cronicaz.)

In ꝑma pte Auic. vult istaz cõclonẽ. in febze valde acuta bñte statũ ꝓpinquũ cõstante vtute nõ igrossẽt: imo subtilietur regimẽ. ⁊ ois auferat cibus ⁊ ꝓprie in die crisis. Cõclusio argt sic. nã nõ bz occupari in digerẽ⁹ cibũ spissuz simo icitari supza mãm. q̃ celo vaz Ueniẽdo ergo ad ꝑam dicit Auicẽ. cũ itellexeris hec. s. q̃ dicta sunt in pte ꝑlecta. s. de spẽbus diete ⁊ q̃ nisi esset respect⁹ ad vtutem subtiliarem⁹ vltime. Opz cõsiderare maneriez egritudis q̃ si fuerit valde acuta bñs statũ ꝓpinquũ te eximãte nõ deficere vtutẽ in hoc tpe qõ est a pncipio vsq; ad statũ alleuia vtutẽ ne occupet supza cibũ spissum: imo supza mãm febris. q̃re subtilia regimẽ saltẽ in die crisis oĩno dimittẽdo cibuz. q̃si dicat q⁹ aliqd subtile posset exhiberi in pn⁹ aut in aũgmẽto sicut parũ vini granatoz aut paruz aque ordei subtilis: sed nihil in statu.

¶ Et si videris egritudinẽ acutã nõ valde. imo acutã absolute: tunc oportebit vt subtilies regimen nõ in vltimo nisi apud statũ in die crisis ꝓprie nisi ꝓpter cãm maximam.

¶ In pte ista dicit Auic. ꝑmũ. Si cognoueris egritudinez acutã nõ valde. imo egritudinẽ acutã absolute: q̃. s. terminãda sit a q̃rto vsq; ad decimũ q̃rtũ. tũc oportebit vt subtilies regimẽ nõ in vltimo: qõ est nihil dare. Scõo dicit q⁹ nõ subtiliare regimẽ in vltimo est obseruãdũ nisi apõ statũ. i. in statu ⁊ ꝓprie in die crisis. nã tũc est vltimo subtiliãdum. Tertio dicit nisi ꝓpter cãm maximã. s. ꝓp manifestam debilitatẽ vtutis. neq; in statu neq; hora crisis ẽ vltime subtiliãdũ: imo accẽtibus vtutez dissoluẽtib⁹ illico dandus est cibus. ꝑma affozismoz.

¶ Et si videris egritudinẽ cronicã aut ꝓpinquã cronice: nõ subtilies regimen. virtus eni nõ salvabit vsq; ad statuz cũ subtiliatõe regimis.

¶ In hac parte dicit duo. Primũ si videris. i. cognoueris egritudinẽ cronicã. i. tẽpozalẽ terminãdã vltra q̃dragesimum. aut ꝓpinquã cronice. s. tropicã q̃ terminat in decimoquarto exclusiue vsq; ad q̃dragesimũ iclusiue nõ subtilies regimẽ. Scõo reddẽs cãm dicit. qz vt⁹ nõ saluabit vsq; ad statũ cum subtiliatiõe regiminis.

¶ Uerũ est tibi necessariũ cũ hoc in oĩbus spẽbus: vt sit pncipiũ tui regimis grossius. ⁊ postremũ tui regimis perueniẽs ad statũ subtili⁹ ⁊ gradatiz ꝓcedas in eo qõ est inter illa. ita vt virt⁹ sit ꝓseruata vsq; ꝓpe statũ: tunc. n. itende sup materiã: ⁊ nõ sis occupat⁹ in alio.

¶ In pte illa ponit gradatiz ꝓcessuz in regimie ꝑ dictã. ⁊ itendit istã cõclonẽ. In oĩ spẽ febris debes a pncipio grossius dietare. scõo in statu subtili⁹. ⁊ in spacio iter pncipiũ ⁊ statũ debes gradatim ꝓcedere cõtinue subtili⁹ dictando. cõclusio argt sic. Taliter dz ifirmus a pncipio dietari vt vtus ꝓseruet vsq; ad statuz. ⁊ talr in statu vt sit itentamãe ⁊ nõ occupata. igit in pncipio est grossi⁹ dietãdũ ⁊ in statu subtili⁹ ⁊ in tpe medio gradatiz a grossiozi ad subtilius ꝓcedendũ. tz cõsequentia. ⁊ ptes antecedentis sunt satis manifeste intelligenti terminos.

Dubitatur circa bas partes. vtruz cõtineãt veritatem. sed circa regimẽ pmũ ab Aui. positũ hic nõ opz aliud ingrere. superius. n. sufficienter in hoc caplo disputatũ fuit. An sit debilis febris peracuta ĩ qua nullus cõperat cib⁹: sufficiũt q̃ dicta sunt in determinatiõe b⁹ qõnis. ¶ Pro notitia biũ ⁊ alioz regiminũ ẽ sciendũ de itentiõe Hal. ꝑmo ⁊ tertio ꝓnosticoz. ⁊ tertio de creticis q⁹ egritudinũ. q̃dã sunt peracute: quaz finis ẽ vsq; ad q̃rtũ die iclusiue. Quedã acute absolute: q̃ruz finis est a q̃rto exclusiue vsq; ad decimũ q̃rtũ iclusiue. q̃dã tropice: quoruz finis est a decimo q̃rto exclusiue vsq; ad .40. iclusiue. Quedã cronice: q̃rũ termin⁹ est a q̃dragesimo die exclusiue supza. Et de his duab⁹ vltimis spẽbus determinat sil' in vltimo regimie. In pacutis vo cõuenit tenuissima dieta q̃ est nihil dare vsq; ad q̃rtũ die si fuerit vtus tolerans. Sed dixi in determinatiõe dubij illius q⁹ tẽpoze nostro ĩ quo hoies sunt assueti grossius dietari q̃ tpe ypo. rutius est aliqd dari in ꝓncipio aut ĩ augmento: sic̃ parũ aq̃ ordei aut iuleb aut vini granatoz. rõnes vide in dubio illo. ⁊ hoc inuit Auic. in textu. Si vero egritudo fuerit absolute acuta dez in ꝓncipio ptisana ordeacea vt panata subtil' absq; vino ouis carnib⁹ ⁊ filib⁹ q̃ declinãt ad dietã grossaz: ĩ augmẽto dez ptisana aut panata subtilioz aut rõne q̃ritatis: aut qz sit min⁹ de pane aut farina ⁊ silia bis in gñe subtil' diete. Sed tpe nostro esset meli⁹ vt hȝ decoquerent in brodio pulli parui ⁊ sil'iuz. Sed in statu nihil dez ⁊ ꝓprie in hora crisis. sed tẽpore nostro cõcedatur aligd aq̃ ordei aut iuleb aut vini granatoruz ⁊ similiũ. Si vero egritudo fuerit cronica aut ꝓpinqua cronice sicut tropica cõcedat grossioz dieta sicut panata cũ pullo. ⁊ in augmẽto panata cũ pauciozib⁹ carnib⁹ aut magis subtilibus. sed in statu sola panata aut ptisana ordeacea absq; carnib⁹. ⁊ posset cõcedi in regiõe nra aligd vini cum apparet digestio in ꝓncipio ⁊ in augmento ⁊ in statu minus. ⁊ hec oĩa intelligimt in cura regulari ⁊ in regimine vli qõ ordinet in relatiõe ad statũ. qz cura coacta opz aliquãdo dare vinum aquã carnis in statu ⁊ hora crisis.

Item in regimine particulari ꝓpter multitudinez mãe opz aliqñ attenuare dietã in egritudine cronica quouscq; minozata sit plenitudo ⁊ postea ĩgrossare minozata plenitudine. ⁊ postea subtiliãdo ꝓcedere vsq; ad statũ iclusiue ⁊ ꝓprie in hora crisis. Silr in regimine tẽtatiuo cũ ignoremus egritudinẽ opz ab ipso initio attenuare vt virtus nõ occupata cibo vel manifestet eaz vel superet ipam vt statim dicet. ⁊ ẽt dictũ fuit superi⁹ in curatiõe vniuersali

febriū. Et hic nota exēplū Alyabatis 3° practice q assimilat egruz peregrino: egritudinē peregrinatōi siue vie: dietaz expensis: peregrin⁹.n. si peregrinatio sit lōga defert secuz multum pecunie ne deficiat in via. sin vo breuissima: nō op⁹ est vt secū deferat aliquid pecunie. si vo media sit mediocriter secū deferat de pecunia. ¶ Et hic nota q̄ penes Auic. z alios auctores illa dieta dr̄ subtilis q̄ parū nutrit. illa grossa q̄ multū nutrit. illa mediocris q̄ mediocriter nutrit. siue hec ꝓueniant merito q̄titatis siue merito q̄litatis. he vo mensurant in relatiōe ad dietā ꝓueniētez sibi sano. ¶ Itē nota q̄ in tpe isto cū fit mētio de tpib⁹ itelligit de ipsis vlibus distinctis penes accītia. ¶ Sed qūo dietandū sit in tpib⁹ ꝑticularib⁹ dicēt iferi⁹. Est enī si necessitas cogat exhibēdus cib⁹ poti⁹ in ōclinatōe: deinde in augmēto: postea ōteri⁹ i statu: pessimū i p̄n: ꝑticulari in morbis mālib⁹. z hec veritatē ꝓtient fm plimū.

Nota

¶ Et q̄n scis q̄ virt⁹ é fortis: tūc fortasse necessariuz facit dispō vt sis cōtētus iuleb solo: z si nō plis saltez hebdomada vna: z ꝑprie in febribus apostematū: q̄ si timueris debilitatez sis contentus aqua ordei.

¶ In pte p̄ti docet eligere diuersas spēs diete fm diuersas dispōnes vtutis. z duo facit. Primo ponit duos canones. scdo remouet errorez quēdā. scda ibi. (Et illi⁹ qdem q̄ existimauit). Prima i duas. nā p̄mo docet qualr dietā duz sit cognita egritudine z dispōne vtutis. in scda q̄liter dietādū sit icognita egritudie. scda ibi (Et cū ambigua.)

¶ In p̄ma pte dicit duo. Primū q̄n scis q̄ vt⁹ est fortis: tūc fortasse dispō. i. egritudo facit necessariū. i. esse valde vtile z ꝓueniēs vt sis cōtēt⁹ iuleb solo saltē hebdomada vna z ꝑprie in febrib⁹ apatum. Scdo dicit q̄ si timueris debilitatez sis cōtent⁹ aq̄ ordei que est nutribilior iuleb. ¶ Notādū p̄mo q̄ p iuleb debes itelligere sirupuz simplicē factū ex aq̄ z zuccaro. vel addita aliq̄ pte aq̄ rosate. vtvult Joānes serapiōis in 7° breviary. z est a greco iulē. Et certū est q̄ si oz esse min⁹ nutritiuū aq̄ ordei: oz q̄ sit i eius ꝓpōne parū zuc. z multuz aq̄. nisi forte p aquā ordei itelligerem⁹ ptisanā. z certe nr̄o tpe nō debem⁹ eē ꝓtenti solo iuleb. aut aq̄ ordei: sed dabim⁹ ptisanā. Nō credam⁹ tn̄ sic dicit Hētilis q̄ Auic. fuerit ita isciens q̄ in magnis casibus vtutis succurrat cū aq̄ ordei: imo cū vino z aqua carnis vt appet. ii⁹. terty. Sz intentio sua fuit vt valde teneriter dietem⁹. nō vtus nō cadat. ¶ Scdo notādum q̄ maxie in febrib⁹ apatū debem⁹ attenuare regimē vt mā diuertat a fluxu ad pte apataz facto corpe auaro ꝑp cibi abstinētiaz. vñ in apate intestini recti facit Auic. iciunare duobus diebus tertio canone. fen. io².

¶ Et cū ambigua sit tibi dispō in egritudie z nō cognoscis eā: tūc vt ōclines ad subtiliatōez est meli⁹ q̄ vt declines ad additionē te obseruante virtutem z tolerantiam.

¶ Hic ponit scdz canonē dicēs. q̄n nō cognoscis egritudinē est meli⁹ vt declines ad tenuitatē diete q̄ igrossatiōez te tn̄ obseruāte vtutē z tolerantiaz eius. i. quāto tpe iudicio estimatiuo pōt tolerare hanc subtiliationē vt nō magis subtilies q̄ vtus possit tolerare.

Contra. minus nocumētū est ōcliare ad dietaz grossiorē q̄ opz q̄ ad subtiliorē q̄ oz. igit̄ te ignoāte egritudinē z durationē ei⁹ est tuti⁹ declinare ad igrossādū dietā q̄ ad subtiliādū. tz ꝓña. qz in reb⁹ dubys pe tutior z min⁹ malū est eligēdū. Sed añs é ypoc. p̄ma affo. Omne.n. petn̄ q̄cūq; fit magnum magis fit in tenuib⁹ q̄ in grossiorib⁹ dietis. ¶ P. si spēm egritudis ignoro multo magis ignorabo duratōez ei⁹ cuz valde difficilius cognita sit duratio egritudis q̄ spēs ei⁹. z ꝓñr nullo pacto ꝓseruare potero vtutē neq; tolerātiam ei⁹. i. q̄to tpe possit tolerare. ¶ P. isurgit dubiū quāta oz esse hz subtilitas diete: oz nē eē tenuissima aut magis appropinq̄re medie. ¶ Ad hoc dom̄ é q̄ h canō est ad faciendū nos ꝺuenire i notitiaz egritudis ignorate. h aūt melius fit cū nā nō occupata cibo se totā ꝺuertit ꝺ egritudinē. qz aut supat aut mānifestat eā. ¶ Ad p̄ma igit̄ rōnez dr̄ q̄ lz sit mai⁹ malū ōclinare ad dietā subtiliorē q̄ grossiorez q̄ oz. Attn̄ h timor maioris mali eligit̄ vt veniam⁹ in notitiā egritudis cui⁹ cognitio ꝑiculū timori illi⁹ maioris mali. ¶ Ad scdz dr̄ q̄ licz tps tolerātie adeq̄te sciri nō possit tn̄ q̄ vturē p̄itez aliquā habeo ꝓiectura de tolerātia vtutis. et quottidie tāgēdo pulsuz ꝑsiderādo vtutez vitalem aialē z nālē mēsure tenorez vtutis an ꝑduret an manifeste deficiat. ¶ Ad tertiū dr̄ q̄ medic⁹ hz aliquā ꝓiectura de duratiōe egritudis. dato q̄ nō cogñscat spēm egritudinis q̄ ꝓiectura sumit̄ a tpe ān. a ꝓpone. a mō porismādi z pulsu z religs de qb⁹ actū est p̄ma q̄rti. ca°. 4°. z fm cōiecturā illā lōgitudis aut brevitatis dictat. ¶ Sz pone q̄ nullā habeas penit⁹ de egritudie notitiā: sic ydeota tunc meli⁹ est vt ordines dietā mediā. s. panē lotuz vel ptisanā ordeaceā tēpore nostro in brodio pulli. sic.n. min⁹ posses errare q̄ si ordinares aliquā extremā dietā cuz medium minus distet ab extremis q̄ extrema iter se.

¶ Et illi⁹ qdez q̄ existimauit q̄ cibatio in febre acuta est melior: qñ nō est itentio in digōne z in euacuatōe cū volueris vt faciat id nā aut nō faciat. errorē iaz te scire fecit: imo qñ times casuz virtutis tunc cibatio est melior.

¶ In pte presenti Auicē. dicit duo. Primū q̄ superius fecit te scire errorem illi⁹. s. Rasis qui existimauit q̄ cibatio z cōfortatio in febre acuta supple pendente a mā subtili est melior. quoniā nō est intentio digōni cuz mā subtilis fm ipsum sit digesta. Et ꝓ sed est intētio in eūone cū volueris vt faciat eā natura. aut volueris q̄ nō faciat eā natura: sz ars cū tēpore eūonis oporteat q̄ vtus sit fortis ꝓpterea cibo est cōfortāda. Dicit 2°. imq qñ times casuz virtutis: tūc cibatio est melior. z nō est melior cū euacuatio est facienda nisi forte ipsa deficiat. ¶ Notandum q̄ Auicen. fecit errorem huius Rasis sciri. s. in precedenti capitulo vbi ostendit materiā subtilem indigere digōne. z fecit etiaz te scire errorē eius aut alterius circa cūones in hoc caplo illo. § Et de illis que significant subtiliationem est necessitas flebotomie aut solutionis ventris. Cū enim adest necessitas euacuationis oportet p̄ius absoluere necessitatem illam: postea cibare: nisi timeamus casum virtutis vel virtutem defecturam.

¶ Et de corporib⁹ sunt corpora colerica q̄ requnt regimē diuersuz ab illo qō dicim⁹. z ꝓprie qñ sunt assueta comestiōe p̄lima. ipsi enīz cū nō cibant saltē in p̄cipio febris: imo i horaq̄ est p̄anior ea z ē hora stat⁹ nō vacue sūt dispositōes eoz a duab⁹ rebus: qñ cū ipsi sint debiliū virtutū supuenit eis syncopis z moriunt in porismo. z si sūt fortiū virtutū cadūt in extenuationē z apparēt sup eos signa ariditatis z exinoratiōe nasi z ꝑfundatiōe oculoz. z q̄ tempora sunt depssa. z fortasse superuenit eis syncopis ante illud ꝓpter id qō effundit ad stomacos eoz de colera mordicatiua.

¶ In parte pñti docet diuersum modũ dietãdi ſm diuersitatez cõplexionũ ⁊ ãſdaz diſpõnes pticulares. Et habz hec pars ãtuoz ptes. In ꝑma pte ponit canonẽ ſpãlẽ indicando de ſpãli corꝑis cõplexiõe. In ſcãa parte ponit canonẽ indicãdo ab aptitudine reſolutiõis. In tertia Auic. ſũmat nãles diſpõnes ꝓpter quas opz diuerſificare cibationes ab eo qõ dictũ eſt. In ãrta pte explicat ãſdã diſpoſitiões ꝑternãles ſiue accñtia ãdã ꝓpter q̃ oz variare cibationez, ⁊ explicat modos cibationũ hic ꝟuenientiũ. ibi 2ª (Et ſũt de boib⁹) ibi tertia (Et oĩs cꝰ calor) ibi 4.ª (Et de eis ſunt gb⁹). ¶ In ꝑma parte Aui. vult iſtã ꝟcſonez. corꝑora colerica ⁊ ꝓprie ſolita comedere multũ regrunt regimẽ diuerſuz a predicto regimie. Cõcluſio arguit ſic. Iſta ſunt cibãda in ꝑncipio ⁊ ſtatu ꝓximoz. q̃ ꝟclo vatenet ꝟña. ꝓbat añs. qz ſi nõ cibant in ꝑncipio ⁊ ſtatu. vl' ſuperuenit ſincopis ⁊ moziunt in paroxiſmis. vel fit fortis eoz extenuatio ⁊ ſigna ariditatis: vt minoratio naſi ⁊ ꝓfundatio oculoz. q̃ ſunt cibãda in ꝑncipio ⁊ ſtatu paroxiſmi. Ueniẽdo q̃ ad litterã dicit q⁹ de corꝑoꝫ ſũt ãdã corꝑa colerica q̃ regrunt regimẽ diuerſum ab eo qõ diximus. ⁊ ꝓprie qñ ſunt aſſueta comeſtioni plñe. ipſa. n. cũ nõ cibant in ꝑncipio. ſ. ꝓximi aut in hora q̃ ẽ prauioz ea .ſ. hora ſtat⁹. nõ vacue ſunt eoz diſpõnes a duab⁹ reb⁹. i. incurrũt altez duoz. Nã ſi ſunt debiliũ ẏtutũ nãliter. ſ. pauci ſpũs ⁊ ſanguis ſupuenit eis ſincopis ⁊ moziũtur in paroxiſmo. Et ſi ſũt fortiuz ẏtutũ cadũt in extenuationẽ ⁊ apparẽt ſupra eos ſigna ariditatis ex minoratiõe naſi ⁊ ꝓfundatiõe oculoz ⁊ q⁹ timpora ſũt depꝛſſa. i. ꝓuata ſuis tumoꝛib⁹ nãlib⁹. ⁊ fortaſſe ſupuenit eis ſincopis añ. i. añ hanc extenuationẽ ꝓpter illud qõ effundit ad ſtomacos eorũ de colera mozdicatiua ⁊ ceteris.

Dubitatur vtrũ corꝑora colerica idigeãt ꝟrio regimine ei qõ diximꝰ. ſ. q⁹ ſint cibãda i ꝑncipio ⁊ ſtatu paroxiſmi. Et arg̃ q⁹ nõ. qz multa ſunt talia. ⁊ ſic in multis eẽt hoc regimẽ obſeruãdũ. cũ tñ Auic. iubeat raro hoc regimẽ fieri. ¶ Scdo ꝟplexio ſicca idiget ꝟſeruari cũ ſiccis; ſic hũida humidis. vñ dieta hũida ꝟfert ifantib⁹ ⁊ graſſis. ergo nõ debẽt iſta corꝑora ſicca cibo humectari. ¶ Ꝑ. dicit hoc regimẽ eſſe obſeruãdũ qñ hec corꝑora ſũt aſſueta plñe comeſtiõi. ¶ Sz ꝺ hoc eſt Hal. ꝑmo regimis acutoz. ca⁹ 4.⁹ vbi ponens duo exẽpla ponit illũ cui⁹ vult regimẽ attenuare cõſuetũ plña cõeſtione. Et vr cõueniẽs. qz plña comeſtio eſt ſignũ plñe repletiõis. ⁊ vbi eſt plña repletio ꝟuenit min⁹ cibare.

Dicendum pro ſolutione dubij q⁹ corꝑa de gbus eſt hic ſmo ſũt exuberãtia multa colera cala ⁊ ſicca macria vtẽtia in vita ſua multo exercitio ⁊ paz dormiẽtia. ⁊ de his ẽ inuenis de q̃ log̃ Hal. ſ. terapẽtice. ca⁹ 3⁹. ⁊ in lib. de cãis ꝓcatarticis. caꝑlo 2⁹. Nõ ergo ſunt oĩa corꝑa colerica ſed ãdaz. qõ ꝓz ex mõ loquẽdi Aui. Nõ. n. dixit corꝑa colerica: ſz de corꝑoꝫ. ãſi dicat. aliq̃ ſũt regẽda regimie ꝟrio ei; qõ ſupra ſcriptũ eſt. debẽt. n. cibari in ꝑncipio ꝓximi i ſtatu paroxiſmi ⁊ paz añ initiũ. ⁊ qñcũq; fuerint ĩcibati ne ſincopizent in ꝓximo ⁊ moziant̃ ſubito. aut ſi releuent̃ a ſincopi ĩcurrãt extenuationẽ ⁊ faciẽ toznatilẽ q̃lis deſcripta ẽ ab ꝓpoc. ꝑmo ꝓnoſticoz. Si tñ eſſet poſſe expectare ẽcliniationẽ ꝓximi eẽt ꝓſtantius. ⁊ ex his ꝓz ſolo. ad rõnem ꝑmã. ¶ Ad ſcdaz dicm q⁹ hoc accñs qõ timet ꝓcipitat nãli ꝟploni. Uel meli⁹ dic q⁹ nõ oĩa corꝑa ſunt ꝟſeruãda cũ ſilib⁹ ꝛz ſolũmõ corꝑora ĩculpate ſana: imo hꝫ ſũt pot⁹ ꝓſeruanda cũ ẏrys ꝓhibẽtib⁹ ẏlteriozẽ lapſuz cũ ſp. pna ſint in ſiccitatẽ ⁊ arefactionẽ. ¶ Ad tertiã dicm q⁹ aliqs eſt hõ aſſuet⁹ multo cibo ĩdigẽs illo ꝓp ꝑmã ei⁹ reſolonem. ⁊ hec nõ ĩpinguant nec bñt fecẽ ꝑmã. ⁊ de iſto log̃ tur Auic. iz⁹. 1.tertij. ca⁹. de ſignificatiõib⁹ diſpõnũ ſtõaci. ⁊ de hoc eſt ſermo hic. Aliqs ẽ aſſuet⁹ multo cibo nõ idigẽs eo q̃ eo repleẽ ⁊ faſtidiẽ hñs multitudinẽ fecũ ⁊ cõſtituiẽ in diſpõne neutra: ⁊ huic ꝟuenit in feb. miꝺoratio cibi. ⁊ de B log̃ Hal. ꝓ regis acutoz. Alr dr q⁹ ꝟſuetudo multi cibi aut ẽ diu aſſueta añ morbũ. ⁊ hꝫ ẽ illa ꝺ q̃ log̃ hꝫ Auí. Alia vo pui tpis añ febrẽ. ⁊ ꝺ hac log̃ Hal. loco ſupra allato. ⁊ forte bꝫ rño coꝛcidit cũ ꝓ⁹. ¶ Notãdꝰ q⁹ ĩ hac pte repiẽ duplex lr̃a. vna ẽ puriozaltera prauiõ. ſi dicat puriozꝛ text⁹ ẽ clar⁹. ĩ hoza. n. ſtat⁹ calor ẽ puriozꝛ. qz itẽſioz ⁊ nõ admixt⁹ frigiditati cui freq̃nter ẽ admixt⁹ in ꝑn⁹. Si vo dicat prauioz põt duplr itelligi. vno⁹ ad reſoluẽdũ ⁊ cozꝑ⁹ extenuãduz. ⁊ eſt ſenſus lr̃e clarus. Alio⁹ quo ad cibũ. ⁊ dr̃ cõiter q⁹ nocumẽtũ cibatiõis ẽ mai⁹ itenſiue in ſtatu poxiſmi. ſz nocumẽtũ cibatiõis in ꝑn⁹ poxiſmi eſt mai⁹ extẽſiue. qz ĩ ſtatu calor eſt itenſioz ⁊ cib⁹ addit in calorẽ. ſz nocumentũ cibatiõis in ꝑn⁹ poxiſmi eſt mai⁹ extẽſiue. qz nocumẽtũ ei⁹ extẽdit ad oĩa tpa poxiſmi ſequẽtia. Ego aũt credo nocumẽtũ cibatiõis in ꝑn⁹ poxiſmi nõ ſolũ eſſe mai⁹ extẽſiue: ſz ſm plñm eſſe mai⁹ itenſiue: cũ itẽſioza fiãt nocumẽta ⁊ pauca iunameta. Nocet. n. ſuffocãdo calorẽ inatũ coartãdo magis pulſuz ⁊ pauca ẽ rñc idigẽtia cibi cũ corꝑus nõdũ ſit exiccatũ ⁊ reſolutũ. ¶ Itẽ plõgat ꝑncipiuz ⁊ cetera tpa ⁊ moꝛs põt ita accidere in ꝑncipio ꝑ viã ſuffocatiõis: ſic in ſtatu ꝑ viã reſolonis. ſz in ſtatu nocet. qz forte plongat ſtatũ ⁊ declinationẽ: ſz forte ꝓuocãdo ſudorẽ q̃ forte nõ ꝓuocaret ſine cibo: poſſit eſſe cã abbreuiatõis eoz. ¶ Itẽ facit aliq̃lr excreſcere calorẽ. ſed multa inuameta faẽ humectãdo ⁊ reſtaurãdo corꝑ⁹ exiccatũ ⁊ reſolutũ. Credo itaq; itelligẽdũ eẽ q⁹ ſtat⁹ ẽ hora prauioz quo ad corꝑis exiccationẽ nõ quo ad cibationẽ. ⁊ maxie ĩ bis corꝑoꝫ⁹ de gb⁹ hic log̃. in gbus põt accidere ſincopis ⁊ moꝛs ſubita ꝑ viã reſolonis. Et nõ ſolũ ſtatus eſt prauioz hora ad occidẽdũ ꝑ viã reſolonis q̃ ꝓncipiũ: imo declinatio poxiſmi eſt prauioz hora q̃ ꝑn⁹ ad occidendũ ꝑ viaz reſolonis 3⁹. de criſi. ca⁹ 3⁹. ⁊ 2ª ãrti. caꝑlo de hozis ⁊ ſpẽb⁹ moꝛtis. Et ſi q̃rat in quo tpe eſt meli⁹ cibare hec corꝑa q̃ ſincopizant in poxiſmis ⁊ qñq; ſubito moziunt̃. ¶ Dõm q⁹ ſincopis põt accidere his corꝑoꝫ⁹ duplr. vno mõ ex defluxu colere ad os ſtõaci. ⁊ hoc magis accidit ĩ ꝑncipio paroxiſmi. Alio mõ per viam reſolonis. ⁊ hoc magis accidit in ſtatu. ¶ Dõm igit̃ q⁹ ſi accidat ſincopis ſolũ ex defluxu colere ad ſtomacũ meli⁹ eſt cibare parũ añ ꝑncipiũ cũ aliquo ſtiptico frido ſic cũ pane infuſo in vino granatoz vt ſtomac⁹ ꝟfortatus a ſe colerã repellat. aut ſi veniret ad ſtomacuz facile poſſit vomi. Sed in his q̃ ſincopizant ꝓp reſolonẽ aut vtroq; mõ debem⁹ in ꝑncipio vl' paruz añ ꝑncipiũ: ⁊ ẽt in ſtatu ſi nõ poſſit expectare vſq; ad declinationẽ. ſz in ꝑncipio vel paz añ ꝑncipiũ cũ cibo iaz dicto. ⁊ forte ſi panis eſſet ifuſus in vino ſtiptico eſſet ꝓeſtantius. In ſtatu aũt cum aliquo reſumptiuo: ſicut cum aqua carnis vino ⁊ ſimilibus ſi nõ põt expectare declinationem. hec enim cura eſt coacta.

¶ Et ſunt de boibus qdam q̃ ſunt exuberantis carnis: ſed cũ abſcindiẽ ab eis cibus debilitanẽ ⁊ extenuationem ĩcurrunt: quare nõ tolerant ꝓhibitionem cibi.

¶ In ꝓe pñti ponit quẽdã canonẽ cibatiõis diuerſe a cõi cõſuetudine cibatiõis egroz. Et dic⁹ q⁹ de boib⁹ ſunt qdã exuberãtis carnis a gb⁹ cũ cib⁹ abſcindiẽ in poxiſmo debilitanẽ ⁊ extenuanẽ: q̃re nõ tolerant ꝓhibitionem cibi. ¶ Notãduz q⁹ corꝑa hꝫ ſanguĩea carnoſa ſunt duplicia. ãdã. n. ſunt denſa in poꝛis ſuis ⁊ bñtia humidũ ſpiſſum ⁊ rõne huiꝰ nõ facile reſolubilia: licz habeãt multũ de calore faciẽte ad reſolonẽ. ⁊ hec facile tolerãt famẽ apõ Hal. 9. terapentice. Quedã aũt ſunt rara in poꝛis ſuis ⁊ bñtia

būidū nō spissuz: t hec sūt facile resolubilia: t cū patiunt famē extenuationē incurrūt. t sunt cibāda in paroxismo. t ppie in statu qñ plongatur.

¶ Et ois cuius calor innatus fortis est valde aut plurimus: aut calor innatus est valde debilis nō potest dimittere cibum.

¶ In pte pīti Aui. summat cās cibatōis diuerse a cōi cibatione egroz dicēs: q ois cui⁹ calor innat⁹ est fortis valde. i. itēsus: aut siccitati ꝯiūct⁹: aut vtroq; mō: sicut in corpib⁹ colericis de qb⁹ supra. Naz p hec duo calor fit acutior nō bilr resolues: t plim⁹. i. cū magna multitudie caloris seqn te multitudinē subti ppzz: sic in sanguicis: de qb⁹ supra: et ifantib⁹. Aut calor innat⁹ valde debilis: qz remissus t pau cus: sic in corpib⁹ exanguib⁹ ꝓuatis caloze: necnō spiritib⁹ aut merito cōplonis: aut merito etatis: sicut decrepiti nō pūt dimittere cibū. sunt. n. in paroxismo cibādi.

Contra. contrariaz dispōnū regimina debent eē ɔria. q̄ si vn⁹ istoz nō tolerat abstinētiā alter tolerabit eā. ¶ P. calor innat⁹ valde debilis paz resoluit. q̄ tolerat abstinētiam. 3°: calor mult⁹ oñdit multā copiā sanguinis: t talis tolerat abstinētiā. ¶ Ad pmū dōz q ɔriaru dispōnū in eo q sunt ɔria ɔria debēt esse regimia. t B mō: qz calor pauc⁹ t calor mult⁹ sunt ɔry: qz pauc⁹ paz resoluit t parū pōt digerere. mult⁹ multū resoluit t multū pōt digerere: idigēt regimine ɔrio. s. pauc⁹ pauco cibo p vice: sic in decrepitis t exanguib⁹. t mult⁹ multo cibo p vice: sic i ifantib⁹ t sanguicis: sed in illo in quo ꝓueniūt idigēt sili regimīe. ꝓueniūt. n. in hoc: q vterq; ē parat⁹ exticiōi. vn⁹ ꝓpter nimiā resolonē: ali⁹ pp paucitatē humidi. vñ nisi cito subueniat extīguit. Exēplū bētis in lucerna būte multū de oleo: tz papiz magnū cū multo igne multum de oleo ꝓsumēte. hec. n. exigit multū oleū t frequēter. Si aūt lucerna bēat valde modicū de oleo: t papiz puū cū pua flāma exigeret paucū oleū sed freqnter: sic est de cibo i corpib⁹ multi t pauci caloris: t ex his pz solutio ad rōnes alias.

¶ Et de eis sunt qbus accidit dolor t lesio i stō t dolor capitis ppter cōitatē: t isti sunt de hoc gñe. Et istis fortasse sufficit aqua ordei t fortasse egēt vt misceāt succū granatoz t silia illi vt ꝓforteꝫ os stōi. Et qñq; est nobis necessariū vt faciam⁹ eos vomere cū facilitate añ cibū. Et in plimis istoz si debilitanf: t ppie si supuenit eis sincopis: cā nō est vehemētia debilitatis: imo effusio māet ad os stōi. Cū q̄ sumūt in potu sirupū acetosum pmixtū cuz aq̄ cal'a multa: aut vinū pmixtū cū aq̄ multa euomūt in vomitu būores colericos t vtus coz fit fortis. Cū q; cibanf aliquo robuch stipticoz sedanf.

¶ In hac pte Aui. explicat q̄sdā dispōnes preternāles pp q̄s oz variare cibationē. t explicat modos cibationuz dicēs sex. Primū q⁹ sunt alig qb⁹ accidit dolor in stō t lesio. s. alia: sic nausea t subuersio. t dolor ēt capitis p cōitatē a stō. t isti sunt de hoc gñe q nō pūt abstinere a cibo. Scōo dicit q⁹ istis fortasse sufficit aq̄ ordei. t fortasse egēt vt misceat secum vinū granatoz t silia illi os stōi confortātia t ifridantia: sicut vinū citonioz. 3° dic: q⁹ qñq; est neciū vt faciam⁹ eos vomere cū facilitate. i. leuib⁹ remedys añ cibū ad educēdū superflua q̄ sunt in stō. Quarto dic: q⁹ plib⁹ istoz si debilitanf: t ppe si supuenit eis sincopis cā nō est debilitas magna. s. p viā resolonis spirituū t ꝓsumptionē būidi: imo cā sincopis sue est effusio māe ad os stōi. Quito dicit q⁹ cū sumūt in potu sirupū acetosum cum aq̄ cal'a multa: vtputa sirupi acetosi. ʒ. z. aq̄. ʒ. 4. aut circa. ita vt totū sit tepidū: aut sumāt vinū pmixtū cum aq̄ multa qō sit sil'r tepidū euomūt būores colicos t vt⁹ coz est fortis: qnō sincopizāt pp defectū spirituū: imo pp cōpassionē cordis ad os stōi. Ultio dicit q⁹ cuz cibanf aliq; rob stipticorū sedanf. s. sincopis t reliq; accūtia. Est āt rob succus per decoctionē ispissat⁹. Eligaf itaq; rob de citonys de piris: aut aliud sil'e fridū ozis stōi ꝓfortatiuū t colere repūuz.

¶ Notādū p q⁹ bi: de qb⁹ est dic fmo dūr infelices a gñatione. būt. n. poz felleū cūtē ad os stōi latiozē q̄z ōbeat eē in nāli dispōne: t plus colere deferētē. vñ ex q̄lz leui cā colerā euomūt. imo qdaz oi dic. t de bis est fmo apud Hal. 2° tegni. t 2° regimis acutoz. cōmēto. 29°. Di aūt cibandi sunt parū añ poxismū vel ēt in pn⁹ poxismi alīq; stiptico i frigidāte: sic dcm est. Nā bō sumpta aut ꝓbibēt aduētuz colere ad stōm cōplicareꝫ debilitas p viā resolonis: sicut accidit aliq̄n: t tūc ēt cibādi essent in statu: sic ꝓzes. Pzio q̄ cibādi sunt añ aduētū poxismi cū aliq̄ stiptico frido ꝓbibente aduētuz colere ad stōm. Scōo si colera puenit ad stōm pcureꝫ eius eductio cuz vomitu. Tertio stomacus confoztet cum aliquo frigido stiptico.

¶ Et senes qdē t debiles t ifantes sunt de genere coz q nō tolerāt famē. Be primis ꝛo senibus sunt q sunt vehemētis tolerātie famis t sequunf eos adolescētes: t ppie būtes solida membza amplas venas in aere frigido.

¶ Dic ponit cañ. cibatōis fz etates. Et p fac B. 2° docz euitare quēdā erroꝛ. scōa ibi. (Et multotiēs) In pma parte dicit tria. pmū q⁹ senes. s. decrepiti. t debiles sic ꝓualescentes ex morbo resolutiuo. Itez debiles nāl'r pp būidi paucitatē t caloris ināti q i hoc decrepitis ꝓportionanf: t infantes sunt de bis q nō tolerāt famē: imo sunt cibādi i poxismo nimis plixo. Scōo dicit q⁹ de pmis senib⁹ sunt alig qui optime tolerāt famē: t bi sunt q būt būidū spissum cū dēsitate pozoz. 3° q⁹ hos senes in tolerātia famis sequuntur adolescētes. q adolescētes itelligendo iuuenes t pueros sibi primos q ꝓpe adolescētes vocanf. Nā adolescētia ēt significat iuuētutē apud Lōciliatoꝛē dria. iz 4. t ꝓprie illi adolescētes t senes pmi optīe tolerāt famē q būt solida mēbza. i. dēsa in potis cū spissitudie būidi t amplas venas: t cū B plenas sanguine: nō tñ cū caloze valde itēso t in aere frido paz resoluente. t hic est affozism⁹ pme pticule. Senes facillime tolerāt ieiuniū. Rasis vo. 17. ptinētis. ca°. 4.° vñ Aui. accipit hūc passum sic dic. Illi q sūt debiles vtute sic decrepiti: t multe dissolonis: sicut pueri nō pūt abstinere a cibo: t q plus pati pūt ieiuniū sunt senes: t post illos q in vltimo iuuētutis. maxime tñ quoz corpora sunt duri tactus t pauce dissolonis t largi pect⁹: t assueti i aere frigido t regimine grosso ante morbum.

¶ Et multotiēs qdē errat medicus i huiusmōi egrotis secūdū aliū moduz: qñ ipse ꝓbibet eis cibū in pricipio rei. t qñ appropinquat status t sciūt q⁹ cadit virt⁹ cibāt i illa boza necessario. iam ꝛo ergo errauerūt vuob⁹ modis: t si ipsi

cibarent eos in principio eēt error ille: ⁊ ignorantia infra hunc errorem.

¶ Dic ponit quēdā canonē vt illū euitem⁹. 2° oñdit nocumēta q̄ accidūt ex illo canone. 2ª ibi. (Accidit illis egris).

In ꝑma pte dic̄ q⁹ medic⁹ errat in cibando hos egros. ſ. febricītes ſm aliū modū: ꝓter būc q̄ ſtati poſit⁹ eſt. qz nō cibā tur in poꝛiſimo q̄ ſunt cibādi iuxta canones ſtatiz poſitos. Sed hic ſcōs error eſt. qz medic⁹ ignarus, ꝓhibet cibuz in ꝑn⁹ vſi: aut miuſt magis q̄ oz. Et qñ appꝛopinq̄t ſtat⁹ vſus ⁊ videt vtutē cadere coguñ: tūc nēcio cibare groſſius q̄z oz. q̄ꝛopter errāt duob⁹ modis. Un⁹ modus: qz non cibauerūt in ꝑn⁹ qñ erat cibādū. 2° qz cibant in ſtatu magis q̄z ſit cibādū: ⁊ ſi cibaſſent in ꝑn⁹ et groſſius q̄z op⁹ fuiſſet minoꝛ error fuiſſet ⁊ miꝛ ignoꝛātia. i. min⁹ nocumentū q̄z cibare ipſos in ſtatu: ⁊ nō cibaſſe in ꝑn⁹ aut minus cibaſſe q̄z erat oportunū. Cibatio. n. facta in ſtatu plus nocumētū afꝛt q̄ cibatio facta ī ꝓncipio iuxta ſupi⁹ determiata.

¶ Et accidit iſtis egris vt accidāt eis catari nauſeatini ⁊ colerici ⁊ vigilatiui ꝓ reſolōnē ⁊ ꝓrinationē digōnis ⁊ ingeti fiūt ⁊ alienanť: ⁊ coartanť materie et ⁊tutes eoꝝ et multiplicanť ipſorū vapores. quare audiūt id q̄ nō eſt et tremūt ⁊ citanť vl̄ ſaliūt et ꝓmutanť in lectis: ⁊ imaginanť q̄ nō eſt: ⁊ tremūt vel ſaliūt labia eoꝝ iferioꝛa ꝓpter dolorē oꝛis ſtōi: ⁊ ꝓtriſtanť aie eoꝝ ꝓpter grauitatē materiei.

¶ Dic ponit nocuñta que accidūt illis q̄ in ꝑn⁹ nō cibanť aut cibanť ſubtili⁹ q̄z erat oppoꝛtunū. poſtea cibanť i ſtatu groſſius q̄z eſt oppoꝛtunū. accidūt. n. catari nauſeatiui. i. nauſeā excitātes fluēdo ad os ſtōi. Et colici. naz q̄tūcūq; febꝛis nō pēderet a cola. multotiēs tñ ea excitanť būoꝛes colici; q: qz ad motū ſūt ꝓniores ſil'cū alys būoꝛib⁹ mouēť tur ad os ſtōi. imo faciunt alios būoꝛes fluere. ⁊ vigilatiui .i. vigilare faciētes ſua calitate ⁊ ſ̄ccitate: ⁊ fortaſſe tuſſiz excitādo ſi fluāt ad ꝓlmonē. ⁊ bi catarri ꝓ̄t excitari taz ꝓ ſupfluā ianitionē caloꝛe iflāmato defectu cibi: ⁊ ſua inflāmatōe liq̄faciēdo būoꝛes ī capite ⁊ētos q̄z ꝓ ſupfluā repletionē cibi tēpoꝛe ſtat⁹. vñ coꝛrūpit cib⁹: ⁊ eu apoꝛando eſt cā hō cataroꝝ. ꝓ q̄ dixit ꝓ reſolōnē. i. diſſolonez tꝛe ianitōis in ꝑn⁹ ⁊ ꝓnationē digōnis ſumpto cibo tꝛe ſtatus ⁊ ingeti fiūt ⁊ reuoluunť nō potētes geſcere in vno loco maxime ꝓ vigilias ſequētes acutos vapoꝛes ad caput ꝓueniētes. ⁊ alienanť vapoꝛib⁹ ꝓueniētib⁹ ad oꝛgana vtutū iteꝛioꝝ ſuas opatiōes ipediētib⁹: ſic̄ in freneſi nō ꝙa accidit. Et coartāt māe ⁊tutes coꝝ. ſ. ąiales nāles ⁊ vitales: aut oēs aut ꝑles ex his. Et ꝑ mās ſtellige cbilū cū vapoꝛibus ſuis: ⁊ mās malas q̄ ex cbilo coꝛrupto gñanť. Et poteſtis ēt ſtelligere mās diſſolutas tꝛe ianitōis: ⁊ multiplicā tur vapoꝛes maxīe ꝑ actionē calitatis tꝛe ſtat⁹ agētis ī cibuz: ⁊ in ea q̄ ex cibo gñanť. q̄re audiūt illud q̄ nō eſt vapoꝛib⁹ multiplicatis ⁊ ueniētib⁹ ad miringā audit⁹. ſunt. n. cā tinit⁹. vñ exiſtimāt aliquē ſonū eē in aere q̄ nō eſt. ⁊ ſilr imaginanť q̄ nō eſt. Ex eadē cā tremūt citanť vel ſaliunt ⁊ cōmouenť labia coꝝ iferioꝛa ꝓ dolorē oꝛis ſtōi ſeq̄ntē: aut cibi coꝛruptionē: aut cataruz ad ipm defluētē. Eſt enī pellicula labꝝ iferioꝛis oꝛi ſtōi ꝓtinua. Uñ oꝛe ſtōi cōmoto cōmoneť labiū iferi⁹ magis q̄z ſupi⁹. lz ēt ſupius ꝓtineť oꝛi ſtomaci. qz cū ſit pendēs non eſt aptū: ita cōmoueri: ſic̄ inferius. Et coꝛriſtanť aie coꝝ ꝓpter prauitatē māe euaꝓantis ad coꝛ ⁊ ad cerebꝛuz: ſiue illa mā ſit cbilus coꝛruptus. ſiue genita ab eo. ⁊ hec ſnia ſumpta eſt ab Ypoc. 2° regimīs acutoꝝ. ℈. illo. Multotiēs aūt a capite: ⁊ ſic eſt finis huius capituli.

¶ Canon in dando n potu aquam ordei: ⁊ ſirupum acetoſum. CAPITVLVM. IX.

AQua ordei quedam eſt i qua nō eſt de coꝛpe ordei: niſi qō eſt ſic̄ ꝙt⁹ ⁊ foꝛma ⁊ nō eſt ei ītroit⁹ i curatōe: aut fiducia in iuuamēto: niſi qñ eſt cōplete decoctionis. Et que de ea eſt melioꝛ eſt vt ſit aque quātitas ſacraiati. xx. ⁊ oꝛdei ſacraiati. i. ⁊ ſit iā reducta ꝑte ad quintā: ⁊ aſſumať illō quod de ea rubeū eſt ⁊ ſubtile: boc eniz eſt ſubtile cuius nutrimentū eſt minus ⁊ cuius humectatio eſt maioꝛ: ⁊ ablutio ei⁹ ⁊ abſtractio ſupfluitatū ab ea ⁊ digō facta ab ipa eſt multa equalis.

¶ Quia Auí. ꝓmiſit ſupius ſe facturū ſm onē ſingulare de aq̄ oꝛdei: ⁊ ſirupo acetoſo. Jō facit h̄ capl'm in quo agit de mō ꝓficiēdi aq̄z oꝛdei: ⁊ ſirupū acetoſuz. Et ponit canonē in vſu vtriuſq;. Dz boc capl'm tres ꝑtes. Jn ꝑma docet facere aquā oꝛdei. Jn 2ª ſirupū acetoſum. Jn 3ª ponit canoñ in vſu vtriuſq;. 2ª ibi. (Et melioꝛ q̄dē ſi). 3ª ibi. (Et aggregare). Prima in duas. nā in ꝑma ponit duas diuerſitates aq̄ oꝛdei penes īgredi paꝛū aut multum de coꝛpe oꝛdei in aquaz. Jn 2ª ponit diuerſitates ipſius ſumptas ex ꝑte oꝛdei. ſcōa ibi. (Et aqua q̄dē oꝛdei). Prima in duas. nam in ꝑma pte docet ꝓficere aquā oꝛdei in quā īgredit vt⁹ oꝛdei ⁊ paꝛū de coꝛpe eius. Jn ſcōa docet cōficere aquā in quaz ingredit multū de coꝛpe oꝛdei. ſcōa ibi. (Et de ea eſt ī q̄).

Jn ꝑma pte dicit q⁹ quedā aq̄ oꝛdei eſt in qua non eſt de coꝛpe oꝛdei. ſ. aliq̄d notabile: ſed ſolū aliq̄d: qō eſt ſicut virtus ꝑma aut ſcōa. ⁊ foꝛma. i. ꝓꝓietas tertia nō q⁹ illō paꝛ qō ingredit de coꝛpe oꝛdei in aquā ſit vt⁹ ꝑma aut ſecūda aut tertia ei⁹. ſed in ipſo ſeruanť hō ⁊tutes. Secūdo dic̄ q⁹ non valet in curatione: neq; eſt fiducia in iuuamēto ei⁹ niſi qñ eſt cōplete decoctionis. ſ. vſq; ad apturā granoꝝz oꝛdei inclusiue. non tñ magnā ſed inchoantē. nam ſi eſſet magna multū de coꝛpe oꝛdei in aquam ingrederet. Tertio dicit q⁹ melioꝛ aqua oꝛdei eſt: vt ſit aque ſacraiati. xx. ⁊ oꝛdei ſacraiati vnū. Eſt aūt ſacraiati pondus q̄tuoꝛ dragmarū cum dimidio: aut ſm alios ſex dragmarū. Sed nō pōt eſſe erroꝛ. oꝛdeū ſit ſubiugecuplū ad aquā ⁊ bulierint ſil'donec remaneat ſolū ꝑpe gntā parte aque. Quarto dicit q̄ de ea ſumať illud q̄ eſt rubeū: ⁊ ſubtile ⁊ ſpiſſuz remanens in fundo. tendēs vo magis ad albedinē abyciať. Hoc enim ſubtile aque eſt pauci nutrimēti: qz paꝛū eſt in eo de eo coꝛpe oꝛdei. ſz ei⁹ humectatio eſt maioꝛ rōne aq̄. ſed ablutio ei⁹ ⁊ extractio ſupfluitatū. ſ. ꝑ vtinā ⁊ ꝑ ſeceſſū eſt rōne aque: ⁊ vtutis abſtersiue que eſt in coꝛtice oꝛdei: ītriſeco rōne nitroſitatis ſparſe cū ei⁹ ſupficie. ⁊ digō eius eſt multa eq̄lis. i. non ſupfluēs. ifridat. n. ⁊ abſtergit: ſz nō ſupfluc. ⁊ humectat ſufficienter.

¶ Et de ea eſt in qua eſt aliq̄d de coꝛpe oꝛdei ⁊ farina ei⁹. Et magis dilectuz mihi in huius eſt vt nō ſit ꝑmū decoctū: imo ſm menſurā que auferat inflatōez et nō ꝓueniat: ad hoc vt faciat ipſam viſcoſam vehemēter. Et huiuſmodi q̄dem eſt pluris nutrimenti et minoꝛis ablutōis et digōnis: et accidit ei m⁹otiēs vt aceteſ in ſtomaco frido in ſubſtātia ſua: et ſi ſit in eo calor extraneus mult⁹ de malitia complexionis.

¶ Jn parte iſta agit de aqua oꝛdei in qua eſt plus de oꝛdei coꝛpoꝛe: ⁊ farina eius quā dicit non multuz debere decog: ſed ſm menſurā que aufert inflationē ab ea que eſt apta

esse in ea merito huius ordei vētosabilis: nisi sufficienter decoquat̄. nō gueniat ad hoc vt faciat ipsam viscosaz vehemēter: ꝛ hec gdē est plus nutrimēti rōne farine igredi-ētis in aquā: sed est minoris ablutōis rōne paucitatis aq̄. vñ nō ipetuose fluit: ꝛ est minoris digōnis sua viscositate absterſionē ipediēte. Scōo dicit ꝙ multotiēs acetat in stō frido nāl'r: q̄uis sit in eo calor ex̄ne⁹ ꝛ ml'tū de malitia cōplexionis calē. nā si stōus eēt calus ꝛ siccus nāl'r: ꝛ cū hoc hīs calorē ex̄neū potius corrumpe ad fumosuz q̄ ad acetosum. ꝛ hec aq̄ est magis apta acetosari cū diutius pmaneat in stō q̄ aq̄ subtilis de qua supra. ¶ Modus aūt faciēdi hāc aquā est pmittēdo ipsam magis bulire. ſ. vsq; ad cōpletā aptūrā granoꝝ ordei. ita tñ vt nō ispisſet̄. sic. n. eēt ptisana ꝛ non aqua ordei.

¶ Et aqua quidez ordei qñq; est decocta ex ordeo ipso et qñq; est excorticatum.

¶ In pte ista pōit duas maneries aque ordei sumptas ex pte ordei dicēs: ꝙ est aliꝙ aq̄ ordei facta ex ordeo ipso. ſ. sicut est: qz nō mūdato a cortice. ſ. iteriori: sed hīi ab exteriori. Sacra. n. ex ordeo non mūdato ab aliquo cortice nō hz iuuamēta que querimus ex aqua ordei. vt vult Mesue ꝛ Azarauius lib̄o. 16. cap̄lo p̄. ꝛ hui⁹ virtutes posite sūt supi⁹. Alia est aq̄ facta ex ordeo mūdato ab vtroq; cortice q̄ est min⁹ absterſiua q̄ por. ſz magis sitim: ꝛ aspritatē sedat: iflāmationē extiguit magis: humectat guttur pect⁹. ꝛ pulmonē lenit p̄cordia humectat ꝛc̄. Sed p̄ma rōne absterſiōis magis digerit abluit ꝛ apit opilatiōes q̄ ſcōa. ¶ Pro clariori itelligētia est sciēdu⁹ p̄. ꝙ ex ordeo pōt fieri ista. ſ. aq̄ ordei. succus. ptisana. kisſ. sanich. alphita. poléta. pulꝰ. pulmentū. far. Et aq̄ ordei est corp⁹ humidu⁹ potabile in quo aq̄ in magna q̄ntitate excedit ordeū siue ordeū sit fractuz siue nō. Succus ordei est humidū expſſum ex ordeo. Ptisana vō ordei est cib⁹ ligdus medius ſm subam iter potū verū ꝛ cibū masticatōe idigētē. Et fit dupl'r. vno modo farinā ordei paucā aq̄ ordei admiſcēdo que tā diu pmittantur bulire donec fiat liquor mediꝰ iter vez potū ꝛ cibū masticatione idigentē: ꝛ cū decoguntur dz semp̄ pmiſceri ne fundo adhereat. decoctio aūt sufficiēs per odorē cognoscitur. Fit etiaz ptisana decoquēdo ordeū mundū tāta decoctione vt fiat cibus mediocris subē vt statim dictum est. Et est duplex: quedā non colata: quedā colata que postq̄ facta est colat̄ ꝛ partes grossiores abyciuntur. Kisſ vō ordei est succus ex ordeo post decoctionē expſſus. ꝛ est idez qō ptisana colata. Puls vō ꝛ pulmētum alphita ꝛ polenta ordei est idez qō ptisana ordei quomodocūq; fiat. Far vō ordei est ordeū grossum in ptes fractū: ſz sumēdo a frāgēdo far dictū fieri possit ex quocūq; grano. vez apud nos far est quoddā spāle granū in ptes fractuz: qō forsitan est species ordei. ¶ Aqua vō ordei apud Mesue quē debes seq; est. n. doctor vitatis est duplex. Una que est pot⁹ medicinalis. Altera que est pot⁹ tñ. Prima fit hoc modo. Ry. ordei excorticati a cortice p̄ exteriori. postea fricati cū pāno aspero fricatione vehemēti circiter lib̄. vnā: ꝛ sit ordeum subtile mediū iter nouū ꝛ antiquū sup qō nō ceciderit aliquid corruptionis neq; de cōtagione fumi: aut pulueris: ꝛ qō cōseruatū fuit in loco aeris liberi: ꝛ iam habuit pfectionem in natiuitate sua: ꝛ ponat̄ in olla munda ꝛ vitreata ꝛ optime absterſa. ꝛ pone sup ipm aq̄ lib̄. 20. que aqua sit bñ ꝛditōata: ꝛ exerce coctionē cū oi facilitate q̄tuz est pos̄: ꝛ sine fumo aufērēdo a p̄ncipio spumā ei⁹ ꝛ decoquat̄ vsq; ad ꝛsumptionē medietatis aq̄: aut duaꝝ tertiaꝝ. deide cōserue⁹ in vase vitreo. Dz. n. hec aq̄ virtutē lenitiuā resultātem in ea ex aq̄ ꝛ medulla ordei: ꝛ absterſiuā ꝛ lauatiuaz a nitrositate quadā expāsa in cortice iteriori ordei tegēte medullā ei⁹. est igit̄ lauatiua sputi facilitatiua. ventris lubricatiua. opilatōes ap̄t ꝛ vrinā puocat. ¶ Ars vō faciendi aquā ordei q̄ est pot⁹ tñ cōplet̄ hō mō. Ry. ordei excorticati circa lib̄. vnā: ꝛ frica ipm cū pāno aspero. fricatōe vehemēti vsq; ad exclusionem ꝛ legationem corticū iteriorū oio: ꝛ laua lauatōib⁹ plib⁹ cū aq̄ cala. deide pone illud in olla. ꝛ postea funde sup illud aq̄ circiter lib̄. 8. deide buliant cū facilitate ebulitōe vna. ꝛ pyciat̄ ab eo aq̄ illa. deinde pone sup ipz aq̄ circiter lib̄. 20. ꝛ decoq; cuz facilitate vsq; ad lib̄. 10. vel. 7. deide cola ꝛ recēde i vase vitreo. hec aūt aq̄ sitim ꝛ asperitatē sedat iflāmationē extiguit pect⁹ ꝛ pulmonē ꝛ guttur lenit sitim extiguit. vētē lubricū reddit p̄cordia humectat ꝛ sputū facilitat. Dec aūt aquā vltriorē recipiēs digōnē refundēdo adhuc paz post paz sup eam circiter lib̄. 10. aq̄ cal'e efficit̄ cib⁹ ꝛ pot⁹ quē q̄buidam colatū q̄busdā non colatū Dypo. dari iussit ſm nēcitatis exigētiā. Est. n. nō colat⁹ pluris nutrimenti. colat⁹ vō pauciozis. ꝛ qñ vlteriorē recipit decoctionē vsquequo sit mediū iter iūctū: ꝛ tigdū est cibus laudabilis hūs bonitates solēnes quo vtēdū est: cū adhuc pluri opus est nutrimēto.

¶ Diuersitates aūt ēs tu repies iter auctores variātes ꝓportionē aq̄ ad ordeū: ꝛ in maiori: aut mīori decoctione sicut hic vides iter Mesue ꝛ Aui. Scōda distīguendo de ordeo. Est. n. quoddā qō cito decoqtur. quoddā qō tarde. ſz ēt iter aquā sit hec dīa. est. n. q̄dā aq̄ in qua res cito decoqtur: ꝛ est melior: quedā in qua tarde: ꝛ est deterior. Et ſm hoc auctores: sic Aui. voluerūt decoctionē maiorē fieri vsq; quo remaneat fere gnta pars. aliꝰ vō sicut Mesue ecōtra. Accidūt ēt he diuersitates ſm vas in quo exercet̄ decoctio cū est lati aut stricti orifici. Cū. n. est lati orificij opus est plus de aq̄ ꝛsumi. cū vō stricti ecōtra. Iste etiam diuersitates sunt ſm diuersitatē iuuamētoꝝ que q̄ris ex aq̄ ordei. Cū. n. vis facere aquā ordei que sit pot⁹ medicialis pauciori op⁹ est decoctōe. Cū vō vis facere potum tñ. opus est pluri decoctōe. Cū vō ptisanā que per aquā ordei aliq̄n itelligit̄ adhuc pluri opus est decoctōe. Cū vō cibū masticatōe idigētē multo pluri op⁹ ē decoctōe. Diuersitates aūt in hoc ꝙ ordeū debeat eē fractū vl integrū solūmtur ſm diuersas necessitates. Si. n. vis ꝙ plus de corpe: sit ne farina ordei igrediat̄ in aquā melius ē vt sit fractū. sic. n. erit magis nutritiuū. Si. n. opus ē minori nutrimento dz esse integrū. ¶ Nota ꝙ cum vis plus humectare melius est ordeū grossum. cuz vō minus melius ē ordeū subtile. Sed vt nō sit error in aq̄ ordei attēde hoc ſolū. Nam cum vis facere aquā ordei potū medicinalē buliat ordeū quousq; icipiat apiri. si vō potū tñ buliat vsq; ad cōpletā aptionē. ¶ Ultio nota ꝙ aq̄ ordei ꝛuenit in febrib⁹ colericis ꝛ sanguineis. Itē in febrib⁹ flegmaticis a flegmate sal⁹: ꝛ in febrib⁹ melicis a mel'ia adusta. sed i febrib⁹ pendētib⁹ ab humoribus fridis gb⁹ non ſit calitas nec de p̄se: nec de per accīs raro ꝛuenit: in febrib⁹ vō effimeris cōuenit. In ethicis cōuenit aq̄ ordei: que ē pot⁹ tñ magis q̄ illa q̄ ē pot⁹ medicinalis. Si vō in febrib⁹ pendētib⁹ ab humoribus fridis vis ea vti decoquat̄ simul cū ordeo aliqd calidum: sicut radix apij aut feniculi aut siliā. Et pro potu q̄tidiano possum⁹ i his vti aq̄ zucharata cū zucharo optimo. ꝛ si vis aliq̄tulū calefacere cū zucharo vni⁹ coctē: ꝛ si vis vti aqua ordei sit medicinalis. ē. n. minus frida ꝛ pot⁹ bonus quotidianus in febrib⁹ pendētib⁹ ab humore frigido viscoso est aqua zuch̄. cum pauco oximelle simplici.

Dubitatur. Utrum aqua ordei sit humida vtualiter: qz de actuali humiditate nō est dubium. Arguit̄ ꝙ non. qz ordeū siccū est virtualr meri to sue cōplexionis. ꝛ cōplexio aque non ē sicca neq; humida cuz nō habeat cōplexionē: qz simplex. ergo aq̄ ordei hz cōplonē suā est sicca ꝛ sic virtualr erit sicca. tenet ꝛsitia cū non cōponat̄ nisi ex aqua ꝛ ordeo. ¶ Solet dupl'r rideri,

ꝑmo q̄ licꝫ aq̄ simplex nō bēat cōplexionē.humiditas tñ sua actualis vincit complexionem siccam ordei:ꝛ sic virtualiter humectat.

Cōtra,sequitur q̄ ois decoctio facta in aq̄ est humida ỽtualr:ꝛ oz humectare.ons falsū:ꝛ ꝺtra Mesue tractatu.7ⁱ:ꝛ cōtra oēs auctes Sed pbaᷓ ons:ia:q̄ aqua determiat sibi summā friditatē aut saltē sine admixtione siccitatis:q̄ simplex:ꝛ est maioris quātitatis q̄ꝫ reliqua que decoquuᷓ in ea.ergo aggregatū debet esse ỽtualr humiduꝫ. ¶ Preterea humiditas actualis que est qualitas ꝑma nō ꝺriaᷓ cōplexioni sicce:q̄ est qualitas scōa cū tantū vnū vni opponaᷓ.Et certuꝫ est humiditatē aque que ē qualitas ꝑma opponi siccitati que est qualitas ꝑma:ꝛ sic non opponiᷓ cōplexioni sicce:quare non sibi ꝺtra opaᷓ. ¶ Et ꝺfirmaᷓ.q̄ ambe possunt in eodem subito itendi:sicut in febrīēte cuius complexio efficitur humida. ¶ Et ons segtur q̄ idē corpus per aquam ordei exiccabiᷓ ꝛ humectabiᷓ. ¶ Alr dicūt gdam sic Marsilius inguē in qōnibus sup libꝝ de generatōe:q̄ quodlibet elemētum determiat sibi duas qualitates actuales:ꝛ duas ỽtualr tales a ꝑmis distictas:ꝛ sic in aq̄ erit humiditas actualis:ꝛ humiditas ỽtualis abiuicē distincte:ꝛ sic per humiditatē ỽtualē ꝺ opabiᷓ siccitati cōplexionali ordei: ꝫ non per humiditatem actualem.

Cōtra adhuc stant rōnes facte ꝺ ꝑmā rōnem nisi dicat:q̄ illa būiditas ē remissioꝫ q̄ꝫ sit humiditas actualis:ꝛ sic ons decoctōes:ille erūt sicce in gbᵒ buliēt notabilr sicca:ꝛ in notabili q̄titate:ꝫ ille in gbᵒ buliēt remisse sicca:aut in pauca q̄titate erūt humide.ꝛ ita dicaᷓ de alys qualitatibus.

Sed contra hāc rōnionē sunt instātie difficiles q̄ꝫ reliquo dñis phis./Una tñ medicinalis istātia est satis apparēs.sequeret.n.q̄ aq̄ decoctōis camomille esset frida ỽtualr.ons ꝺ expiētiā:ꝛ ꝺ cōem opionem.ꝛ ons ꝑbaᷓ.q̄ aqua est ꝑmū fridoꝝ:ꝛ magis frida q̄ꝫ humida:aut saltē equalr ꝫm oiuꝫ opinionē.sed camomilla non est magis cala q̄ꝫ ordeū sit siccum.q̄ rē/De instātie sunt mihi difficiles gbus male pōt rnderi.nisi forte dicaᷓ q̄ ordeū sit siccū ꝫm cortices.est tñ humidum quo ad medullā ꝛ farinā eius.qō tñ nō bñ ꝺsonat mētibᵒ auctorum. Nec valet si diceret q̄ aqua qua vtimur non est simplex q̄ certum est q̄ non sit vere mixtum:neq̄ habet complexionem.sed de his alias.

¶ Et melioꝛ quidē sirupus acetosus apud me est ille in quo poniᷓ zucharum in vase:deinde fundiᷓ super ipsum acetum forte qō sit de vino tante quantitatis vt eleueᷓ super dorsuꝫ zucchari:immo dimittat ipsum discooptū.deide ponuntur sub vase carbones quieti ꝛ cibus calidus donec liquefiat zucharū in aceto sine ebulitione:deinde colligitur spuma:ꝛ dimittitur vna hora cum multo calore donec misceat zucharum cum aceto:deinde fundatur sup ipsuꝫ aque quātitas duorum digitorū:ꝛ buliat vsq̄ ad spissitudinem.

¶ Dic docet ꝺficere sirupū acetosum:dicēs:q̄ melioꝛ sirupus acetosus est ille in quo poniᷓ zucharꝝ.i.triū coctarꝝ in vase.deide fundiᷓ sup ipm acetum forte:qō sit de vino vt sit magis icisiuū ꝛ penetratiuū.ꝛ nō oz esse ex vino granatoꝝ aggresta ꝛ silibᵒ:neq̄ ex aq̄.ꝛ sit tāte q̄titatis vt non cooperiat zucharꝝ totalr:sed ꝫm dorsum eius.i.ꝫm ptē altiorem maneat discooptū.deide accendaᷓ ignis getᵒ.i.puus ex carbōibᵒ:ita vt cinis calꝫ cū paucis prunis sufficiat donec liq̄fiat zucharꝝ cū aceto sine ebulitōe.deiñ tollaᷓ spuma ꝛ dimittaᷓ sic hora vna cū mḷto calore:ꝫ absq̄ ebulitiōe nōbili dōec misceaᷓ zucharū cū aceto.deiñ fūdaᷓ sup ipso aq̄ q̄titas duoꝝ digitoꝝ ꝫm latuꝫ:ꝛ postea buliat donec ispisseᷓ.Modus tñ Mesue quē debes seq̄ est clarus ꝛ bonus.Accipe zuchari albi lib.gnq̄:füde sup illud i vase lapideo aq̄ fontiū dulciū ꝛ claroꝝ lib.q̄tuoꝝ:ꝛ decoquatur semp abuciēdo spumā.Et sit ignis quo cogᷓ prunarū: aut tenuis flāme:ꝛ sine fumo donec clarificeᷓ:ꝛ diminuta sit aq̄:sic medietas.deide funde sup ipm aceti vini albi et clari lib.duas:si vis facere paꝝ acetosum.si vo multū pone libras q̄tuor.si vo mediocriter:pone aceti libras tres.ꝛ postea ꝑfice decoctionē vsq̄ ad spissitudinē:ꝛ sit dosis eiꝰ ab.ʒ.i.vsq̄ ad tres cum aqua frīdabi ꝺitōata./In hoc.n. sirupo acetoso est ifridatio per aquā ꝛ acetū:ꝛ ē humectatio per aquā ꝛ aliqualr ꝑ zucharū:si nō est antiquū incidit ꝛ apit per acetū:ꝛ abstergit ꝑ zucharꝝ:ꝛ ēt apit:ꝛ est potus ꝙueniēs in febribᵒ.Quātitas aūt aceti oz poni ꝫm gustuꝫ bois:ꝛ eius tolerantiā ꝛ ꝫm grossitudinē aut subtilitatem māꝝ:earūq̄ viscositatē. In grossioꝛi.n.ꝛ viscosioꝛi plus de aceto oz poni:ꝛ acutius:ꝛ valet in oī mā:ita vt etiam in melica:q̄ꝫ sibi assimileᷓ ꝫ q̄litates ꝑmas ꝑpter icisionem subtiliationē ꝛ absterſionē:que est in eo merito aceti ꝛ zuchari.misceaᷓ aūt tātū aque in potu quotidiane q̄ꝫ exigit gustus patientis.

¶ Et aggregare sirupum acetosum:et aquam ordei simul est illaudabile:quoniam corrumpit aquam ordei ꝫm plurimum.

¶ In pte pūti ponit octo canones,quoꝝ ꝑmᵘˢ est. Aggregare.i.miscere sirupū acetosum ꝛ aquaꝫ ordei siᷓ est illaudabile.quoniā sirupus acetosus corrumpit aquam ordei ꝫ plurimum.ſ.ad acetosum.

Cōtra,quia auctores ꝑcipue Aui.ꝑmiscet sirupū acetosum cū aq̄ ordei,ꝑma tertij.caᷓ de frenesi:ꝛ ifra docebit misceri cū aq̄ ordei parum aceti. Siᷓr in caplo de febre flatica ꝺcedit hāc mixtionē./Item Haᷓ.ꝑmo alimētoꝝ docet acetum prisane miscere.

Pro solutione boꝝ dicendum q̄ aq̄ ordei:aut daᷓ gra cibi:sic illa in qua plus est de farinā:ꝛ tūc non debēt ꝑmisceri.nam sirupus acetosus in notabili quātitate faceret ipsam ex stomaco descēdere ante completā digestionē. Et quāuis Haᷓ.ꝑmiscet acetum cū prisana:hoc facit in pauca quātitate:vt sit incisiuum ꝛ ꝑhibitiuū inflāmationis:ꝛ non sit tñ q̄ faciat illam descēdere.Si aūt aqua ordei deᷓ ad alterandū:ꝛ nō dubiteᷓ de acetosatiōe:qz forte daᷓ in stomaco naturalr calido:in quo non sunt humores potētes corrumpe aquā ordei ad acetosum:ꝑmisceri tūc possunt adinuicē.ꝫ etiaꝫ separati possint dari.Si aūt deᷓ in stomaco naturalr frigido:aut in quo sunt humores potētes corrumpe aquam ordei ad acetosum:non debēt ꝑmisceri:qz corrumpeᷓ ad acetosum.sed debet ꝑus ꝑmitti sirupus acetosus vt dicꝫ. postea exhiberi aqua ordei:qz tamē frequenter in stomacis febrientiuꝫ repiunᷓ humores hō:Auicēna ꝑhibuit hō adinuicē ꝑmisceri:ne sirupus acetosus adiuuet ad corrūpendum aquam ordei ad acetosuꝫ.ꝛ qz hoc non est semp ideo dixit ꝫm plurimum.

¶ Et non oz vt deᷓ in potu aqua ordei cum siccitas nature adest:imo añ ipsam fiat clistere.

¶ Secūdus canon. Non deᷓ in potu aqua ordei cum venter est siccus:imo āte ipsius exhibitionē fiat clistere. Hic canon sumptus est ab Dypo.ꝑmo regiminis acutoꝝ:ꝛ verificatus in principio ꝑcedentis capituli. Et pōt hic canō intelligi tam de aqua ordei que daᷓ ꝓ cibo.qz regulariter añ cibi exhibitionē debet ꝑeter esse nō plenus fecibᵒ.

pōt etiam verificari de aqua ordei data medicinalr. ipsa .n. hz vtutē abstergēdi ⁊ lauandi superfluitates quas ad loca fecū ꝺducit q̄ phibite ab exitu ꝓpter fecū obuiationez nocebunt euapozantes: aut mote ad venas: quare premittatur clistere.

¶ Oz si acetet in stomaco deꝯ in potu qō de ea est magis subtile. Oz si acetat coquaꝯ cum ea radix apij ⁊ eius simile. Si vo acetat iterum: tūc necessariū est vt misceaꝯ aligd piperis cum ea, ꝓpter quādo materia nō est vehemētis subtilitatis ⁊ caliditatis.

¶ Tertius canon. Oz si acetat. s. aqua ordei in stō deꝯ i potu qō de ea est magis subtile: qz ē calidius ⁊ quaz mozā ꝺbit in stō. Oz si acetat ēt illud qō est subtile coquaꝯ cuz ea radix apy vel silē: sīē feniculi. Si vo adhuc acetat necīuz est vt misceaꝯ secuz aligd pipis: dum decoqꝯ. Et ꝓpter q̄ mā non est vehemētis calitatis nec subtilitatis. ¶ Notādum q̄ aqua ordei est merito cōplexionis: qz frīda: ⁊ merito modi subē. quia subtilis: apta vt acetoſet. propterea cō currente frīditate stōi: aut būozib⁹ frīdis in stō facile cozrumpiꝯ ad acetosuz que cozruptio nocet vigōni. ꝓpterea succurrēdū est iuxta ordinē supascriptū.

¶ Et q̄n multiplicaꝯ eius inflatio: tūc misceaꝯ cum ea ad calefactos paz aceti vini acetosi.

¶ Quart⁹ canon. Q̄n multiplicaꝯ eius. i. aq̄ ordei iflatio misceatur cum ea ad calefactos. i. inflāmatos parū vini acetosi. i. aceti vini.

Pro quo nōndū q̄ hz iflatio a vētositate pueniēs caloris significet ōbilitatē respectu caloris resoluēris mām isensibilr. iflatio tū aliq̄n pueniat ꝓpter vehemētē caliditatē trāsmutantē humozē in ventositatez. Quapropter in calefactis. s. excessiue nimia caliditate vētosantibus humozē conuenit parum aceti vini qō penetrādo remittit caliditatē. ⁊ ita pbibet inflationem a vētositate pendentem. Et qd per acetuz vini habeamus intelligere patet per Rasim. 17. Otinentis cap'lo de febre sanguinea in fine aūcte Mengarai. Q̄n vis vt deficiat inflatio aque ordei: pone in ipsa ex aceto vini: ⁊ ꝓpter in calefacto vel colerico. Si vo inflatio pueniret ꝓpter calitatis diminutionē acetosa non ꝺueniret. Nam acetosa causant ventositatē apud Aui. vigesima terty. tractatu p̄mo. cap⁹ de cura priapismi in fine.

¶ Utrum cum sirupus acetosus in potu datur incidit humozes ⁊ preparat superfluitates ad expulsionem: ⁊ tu ꝓsequēter post duas hozas da aquam alkisi ordei subtilē predictam vt abluat qō incidit ⁊ abstergat id ⁊ extrahat ipsum per sudozem ⁊ puocationem.

¶ Quint⁹ canon. cū sirupus acetosus in potu daꝯ icidit humozes: ⁊ pparat superfluitates ad expulsionē. facit. n. operationem digestiui. Et ꝑāir post duas hozas da aquaz kisi ordei. i. ordei excorticati a cortice exteriozi subtilem p̄dictā. s. illā que est pot⁹ medicinalis vt abluat qō incidit. s. sirupus acetosus. ⁊ abstergat ⁊ extrahat illud per sudozē ⁊ puocationē. s. vrie. Quapp sirup⁹ acetosus ē p̄mittēdus sīc digestiua p̄mittūꝯ eūatuis. ¶ Nota tū: q hz aq̄ ordei: habeat vtutē lauatiuā: nō tū hz virtutē tertiā, puocantē: aut sudozē facientē. Sed materya in cīsis per sirupum acetosum: deide cōmotis per aquā ordei nā cōmoneꝯ ad expellendum per has vias, aduta tū ab aqua ordei.

¶ Et non est nocumētum si detur in potu sirupus acetosus apud cenam cum iam separatus est cibus a stomaco.

¶ Sext⁹ canon. Non est nocumētū: imo supple iuuamentum si deꝯ in potu sirup⁹ acetosus apud cenā. i. ante cenaz. s. tanto tēpoze q̄ sit digestus cum cena sumīt: ⁊ q̄ sit etiā celebzata digestio cibi p̄cedētis. ⁊ sic faciūt plures qui digestiua exhibēt bis in die. s. ante cenā: ⁊ in mane ꝓfidētes per hūc modū digestionē velocitari.

¶ Et q̄nq̄z est necessariū vt p̄mittaꝯ iuleb ante aquam ordei vt addat in humectatione: ⁊ illud est cum vides siccitatem dominantem super cozpus ⁊ linguam.

¶ Septimus canō: q̄nq̄z est necessariū vt p̄mittaꝯ iuleb qō fit ex aqua ⁊ cucharo añ aquā ordei. s. per duas hozas: aut circa vt cozpus ⁊ mā humecteꝯ. ⁊ hoc maxime obseruandū est cum vides siccitatē dominantē sup cozp⁹ ⁊ linguam. Est. n. hoc humectatiuū rōne aque ⁊ cucbari. hz etiā rōne cucbari sit absterſiuū, Ubi ergo idiges amplius humectatione p̄mitte iuleb aque ordei, Ubi vo incisione et subtiliatione: sicut in materys grossis ⁊ viscosis p̄mitte sirupum acetosum. ꝓpter ly ante dicere ꝑelectionez vt sit sensus: q̄ vbi indiges maiozi humectatione p̄ligaꝯ iuleb aque ordei. Cū iuleb humectet rōne aque ⁊ zucbari hz aq̄ ordei tūc būectat rōne aq̄. ⁊ exiccat rōne ordei.

¶ Et q̄nq̄z est necessarium vt p̄mittatur ante ipsam ad leniendū naturā aligd de tamarindis ante illud per duas hozas.

¶ Octauus canon. q̄nq̄z est necessariuz vt p̄mittaꝯ ante aquam ordei ad leniendū naturam aligd de tamarindis. s. per duas hozas. Ante hoc aūt necessariuz est cum adest siccitas ventris etiam in itestinis supiozibus. non enīz cōfidim⁹ q̄ aqua ordei sufficiat ad leniēdū: neq̄ ēt clisteris perueniāt ad intestina supiozа: opus itaq̄ est vt sumatur lenitiuum. Mos aūt medicoꝝ est vt potius exhibeāt aliquid māne: aut cassie. s. circa vnā. ʒ. māne: aut sex. ʒ. cassie q̄ tamarindos. qz non cōfidūt intestina posse leniri nisi p notabilem quantitatē tamarindoꝝ qui forte remanētes in stomaco cum sumīt aqua ordei essent causa vt cozrumperetur ad acetosum. ¶ In homine tamen habente stomacum calidum cuius venter sit facile solubilis eoꝝ administratio esset conueniens ꝓpter in febzibus multe incensionis. ¶ Notādum q̄ sicut ante aquam ordei debemus p̄mittere clistere lenitiuum. ita etiam est faciendū ante sirupum acetosum simplicem: ⁊ compositum vt via sit aperta: per quā possit educi qō per hz est incisum ⁊ absterſum ne remanens in intestinis euapozādo nocеat. ne etiam illud cum aliqua parte fecali bi sirupi ⁊ ꝓpter acetosus cōpositus ad epar penetrare faciat. Et si clistere nō poterit eadē die ante hos sirupos: aut aquam ordei p̄mitti sufficiat vt die p̄cedenti p̄missuz sit. ⁊ intelligunt: vbi vēter sit valde stipticus ⁊ plenus fecibus.

¶ De curationib⁹ febzium acutarū. CAP. X.

Quod dictuz est de regimine lenificationis ⁊ puocationis ⁊ sudationis et digestionis: deinde euacuationis cuz medicina post illud. Et qō dictuz est de cibatione post ipsum est illud: quod opoꝛtuit nos rememozari hic.

¶ Auicēna in capitulo p̄senti tradit regimē generale febrium acutarū. quia ceteris magis periculose sunt. ¶ Et diuidiꝯ hoc capitulum in duas partes. Nam in p̄ma pte p̄mittit regimen contra mām. In secūda cōtra febzem Secunda ibi. parum in fra. (At modi extinctionis vehementie caliditatis). ¶ Dicit p̄mo oportere nos recorda-

ri pro curādo febres acutas intēdendo ad causaz t virtutem regiminis dicti de lenificatione. s. ventris: t prouocatione. s. vrine t sudoris t digestione materie febris t euacuatione post digestionē cum medicina digerēte humorē qui est causa febris. Tacuit aūt flōmiā dans illaz itelligere per reliqs eūatōes: aut forte: qz raro in febre acuta de colerica mā vehemētis inflāmationis ocurriat flōmia: ne eger ad nimiā colericoz ebulitionē pducaf cōtra canōn. quarte pmi. ca°. de flōmia. Opz etiā nos rememorari eius qđ dictū est de cibatione febricitantiū post caplz de cura gnāli febriū acutaz: vt per hec q̄ dicta sunt in illis duob⁹ caplis possim⁹ recte itēdere ad curā febris: t ad vtutez.

¶ At modi extinctionis vehementie caliditatis sunt cum ifrigidatione aeris: t cuz ifrigidatione cibi: t cum epithimatibus t emplastris t cuz medicinis.

¶ Nūc Aui. facit qđ dictū est. t ptinet ptes duas. Nam in pma ponit sex modos extinguēdi vehementiā calozis. Et declarat duos illoz modoz. In 2° declarat alios q̄tuoz modos. Scōa ibi. (Et oz vt sit aer). Prima in tres. naz in pma ponit q̄tuoz modos extinguēdi calitatē q̄s nō declarat. In scōa ponit gntū quē declarat. In tertia sextuz ipm declarās. scōa ibi. (Et cum retētione eoz). tertia ibi. (Et q̄nq; iuuaf per administrationē). In pma dicit q⁹ modi extictiōis vehemētie calitatis. s. febrilis pficiunf cū ifridatōe aeris. Et scōa cum infrigidatione cibi: sub cibo etiā comprehendendo potū. Et tertio cum epithimatib⁹ t emplastris. Et quarto cum medicinis frigidis.

¶ Et cum retentione eoz que sunt sicut mucillago psilij t mucillago granoruz citonij: t succus portulace t succus ligritie in oze: vt sedeā sitis. Nam assiduari gutturi patientis egritudinem calidam aliqd vt remaneat os humidū: t nō exciteā in curis est iuuamentū valde.

¶ Dic ponit gntū modū quem declarat: t est cum retētione in oze eoz que sunt sicut mucillago psily: que est frigida t humida in p°. t mucillago granoz. i. seminū citonioz: frida t humida in pmo: que mucillagines per decoctionē horū granoz in aqua extrabunf. s. mucillago semis psily oz extrahi per leuē decoctionē ipsius: t absq; contusione: ne forte aliqd de medulla eius calida t ficca: in quarto p̄misceaf cum mucillagine. Est enim mucillago humiditas alba viscosa ad similitudinē muci nariū sic dicta cum bis lingua posset leniri aut sacculi bis pleni sup linguam teneri: silr succus portulace fridus t humidus: in secundo. Item succus liquiritie humidus: sed tēperatus in actiuis. cuz tamen dulcedo est febrientibus non grata. ¶ Prestantioza bis ad hāc intentionē būectatōis lingue t sedatōis sitis ē frustum angurie in oze tentuz t sepe renouatū. Itē puna siue recētia siue sicca excoriticata: t in aqua frida infusa. t aqua frida sola in oze tenta est febriētib⁹ acute dilecta. Et reddēs rōnē dicit q⁹ assiduare gutturi patiētis egritudinē calidā aliqd vt remaneat būidū est valde iuuatiuū. Hut tur nāq; est spacium ad qđ terminaf meri t epiglotis pp quā exiccationez deglutio t anhelit⁹ posset impediri. imo etiaz gustus lingue supficie valde exiccata.

¶ Et quādoq; iuuaf per administrationem clisteris facti ex succo melōis idi t cucumeris et cucurbite t portulace cū oleo rosato et cū aliquantulo cāphore iuuamēto maximo.

¶ Ponit sextū modū extictiōis calitatis febrilis: quez declarat dicēs: q⁹ q̄nq; iuuaf per administrationē clisteris

cuius descriptio sit ista. Bz. succi melonis indi. succi cucumeris. succi cucurbite. succi portulace añ. ʒ. i. olei rosā. ʒ. iq. vbi cum infrigidatione non opus sit intestinoz confortatione tantū dē olei violati esset prestantius camphore frigide in tertio gradu: grana gnq; bis adde decoctiōis matrum violarum. ʒ. xv. t tepidum imponaf. hic sal non ponitur vt diutius retineaf. sic enim magis humectat t infrigidat. t forte ꝓpter hāc causam posuit oleuz rosatū: ne abbs frīdis: que diu retinenf intestina debilitenf.

¶ Et oportet vt sit aer infrigidatus quantum possibile est.

¶ Nūc aūt declarat modos extinctionis quos pus nominauit. Et pmo modum extinctionis per aerē frigidū. secūdo per cibum t potum. tertio per epithimata embrocas t emplastra. quarto per medicinas. secūda ibi. (Regimen autem cibi). tertia ibi. (Epithimata vero et emplastra). quarta ibi. i fine capituli. (Et quādoq; est potus de papauere). Prima in duas. Naz pmo explicat qualitatē aeris conuenientē. secūdo ponit per que pareā iste aer. scōa ibi. (Et ei⁹ infrigidatio). In pma parte dicit oportere aerem esse infrigidatū quantū est possibile. ¶ Pro parte prima notandum est hic intelligendum esse de aere qui inspiratur. Dic enim immediatius coz refrigerat. nec tamē timetur cozdis superflua ifridatio: cum aer ifrigidatus inspiratus ad coz non perueniat nisi pmo pulmone moderetur. Sed aerem cozporis ambitū contingentē non oporteret esse frigidissimū. quia non posset superflua frigiditate magnum refrigeriuz afferre cozdi: cum oporteat per poros t loca angusta ad coz deferri. plurimum tamē nocere possz inspissando cutem: t ntr. phibendo vapoz calidoz transpirationem quaz sniam vide decimo terapētice. 8°. capō. hoc aūt poterit fieri locādo egrum in aere valde frigido. t ipsum pānis aliqualiter operiendo. ¶ Secūdo notādū merito dici quantū est possibile. qz pluries difficile est reperiri aerē sufficiēter ʒriū febri acutissime: sicut in estate. non. n. facile est hyeme calissimū. estate vo frīdissimū reperiri. io° terapētice. capō suprascripto.

¶ Et eius infrigidatio est per phibitionem frequentie: t per suspensionē flabellozum multorum: et per positionē niuis plurime. Et si domus est proximi temporis exquo limta fuerit luto: et proprie illo in quo ponitur loco palee coctum papiri: tūc est melius. Et quādoq; preparanf in ea manationes: vt fontiū et rorationes: et currit in ea aqua dulcis. Aut stratus est super lacunam coopertā cum retbi: et est stratus super quem dormit extabari et bis similibus. Et reliquus stratus est ex extremitatibus salicum et citoniozuz et mirti aspersis aqua rosata et malorum nenufaris et rosis et violis. Et ponunf: quandoq; calatbi in quibus sunt ordines de frustis fructuum boni odoris frigidozum sicut maloz acetosoz et citonioz et modoruz piroz: boni odoris aspersis in aqua rosata et nenufare et salicibus super que sunt pulueriza sandali et rose et camphoza et sup que iam distillatū est paxvini odoriferi: tūc est illud qđ est vltimū. hoc ḡ est regimen aeris.

¶ Declarat per que auxilia aer ifridaf dicēs: ipm ifridari phibēdo horum frequētiā quoz anhelit⁹ aerē calefacit.

Secūdo per suspensiones flabellox multox que agitata cōmouēt aerē ⁊ vapores exalātes remouēt a corpis superficie. Tertio ponēdo plimā niuē: aut glacie in domo. Quarto locando cū in domo ex primo linita luto. sic creta in q̄ loco palee sit cotū papiri: illud. n. est melius q̄ palea. cum hoc. n. q̄ retinet adinuicē ptes luti: sic palea, cōfert magis q̄ palea. amplius ifrigādo ⁊ humectādo. Papirus āt est iunc⁹ aq̄ticus ex qua antiq faciebāt cartā sup quā scribebāt. ⁊ ab illa nr̄a carta dicta est papirus ⁊ est illud quod in vulgari nr̄a dr̄ paynera, pars ḡ intrinseca illius: quia mollis cotuz appellari pōt ⁊ forte dicta est papirus: quasi parans ignē. est. n. ignitioni parata. pir aūt grece ignis latine. p cotum papiri itelligūt alig lanuginē quādā in sūmitate reptam: ⁊ ꝯglobatā in figura lōga rotūda. sed fallunt cuz illa oriaf in sūmitate canax paluduz. Quito q̄ i loco sint manationes fontiū ⁊ decursus aquax: aut saltē q̄ domus aq̄ aspsa irroret. Sexto stratū siue lectū faciēdo sup lacunas cooptā rethi: sicut rethe factū ex funib⁹ adiuicē ꝛtextis. ⁊ stratus ille. i. pānus sup quem dormit sit ex tabari. i. ex lino qō est fridius q̄ cotuz: ⁊ bis silib⁹ stratib⁹. i. lectis bene situatis ⁊ eq̄tis: sicut ex cotio: ⁊ reliq strat⁹ exquo culcitre implent facte ex lino aut cotio ⁊ silib⁹: sicut ex extremitatib⁹ salicuz citonioꝛ. ⁊ mirti. i. ex eox folijs: ⁊ sint aspsa aq̄ rosax. Et silr ex folijs malox ⁊ nenufaris rosis ⁊ violis. ⁊ bene in illis lectis oia sint equata vt lect⁹ sit mollis ⁊ vniformis. Septimo ponant in domo calathi: in gb⁹ sint ordinata frusta fructuū boni odoris fridox: sicut malox acetosox: q: sunt fridiora ⁊ citonioꝛ ⁊ modox. i. ⁊ spērū punox boni odoris ⁊ nenufare ⁊ salicib⁹ sup q̄s pulueriz̄ati sint sandali fridi in pncipio tertij ⁊ cāphora: ⁊ sup quas iā distillatū sit parū vini odoriferi. hoc. n. est vltimū. s. in bonitate. vapores nāq; vini aromatici in panca q̄titate permixti cū alijs vaporib⁹ fridis multis facit alios ad itrisecā corpis penetrare magis: ⁊ cū hoc magis ꝛfortāt. Et cōcludendo dicit hoc est regimē aeris. ¶ Ultimo circa bāc ptē euitādo dubiū: nota domū acute febriētis nō esse sternendā frondib⁹ populi que cōiter apud nos repit. Nā populus dicta a turbrosa: ⁊ aurū romanū apud Auic. calefacit vehemēter in tertio ⁊ exiccat in pmo: ⁊ eius flos est vehementis caliditatis: ⁊ ipsius gūmi est vltimū in calefactōe. Una tū spēs populi que apud Plinium. 12. nālis hystorie. capło de populo. ⁊ apud Symonē genuēsem est fride cōplexionis fortasse posset sterni in domo febriētis. ¶ Notandum secūdo q̄ licet nr̄a populus crescat apud aq̄s. stat tū ipsam esse calidā: sicut risus acorus ⁊ silia. ⁊ q̄uis flos eius ponat in vnguento frido: sic populeone: stat tū ipsam esse calidā: ⁊ ibi posita eē ad ꝛtemperādū res fridas que illius vnguēti compositiones ingrediunt: sicut in multis medicinis calidis ponimus opium vt vltra alia inmamenta remittat illox caliditatem.

¶ Regimē aūt cibi iā sciuisti: ⁊ si volūtas adest vt cum ifridatione sit lenificatio: tūc det aqua cucurbite: ⁊ aqua melonis indi, ppie: ⁊ aq̄ cucumeris: ⁊ lactuca cū aceto est vltima.

¶ Nūc Auic. docet extinguere caliditatē acute febrientiuz cum cibis ⁊ potib⁹: ⁊ tria facit. Primo ponit regimen ifrigidans ⁊ leniēs. secūdo regimen ifrigidans ⁊ sitim sedans tertio ponit regimen ifridans ⁊ ꝛstringēs. scōa ibi. (Et qō cōueniēs est in sedādo). tertia ibi. (Et si adest volūtas). Dicit pmo te sciuisse regimen cibādi. capło de cibatiōe febricitantiū. volēdo tū ifridando lenire. s. ventrē det aqua cucurbite: ⁊ aqua melonis idi. ⁊ est ppria ⁊ aq̄ cucumeris: intelligēdo per aquā succū box ifridantē ⁊ humectātez ⁊ leniētē: ⁊ magis ppius inter hos est succus angurie ⁊ gustui placidus. Accipiat ḡ frustum angurie ⁊ ponat in aqua zucharata ⁊ masticet ⁊ succus deglutiat. Sūt ⁊ alij modi de gbus dictū est in capło gnāli curatōis febriū putridarum. ⁊ lactuca cum aceto est vltima. i. valde cōueniēs ad infrigidandū: iz non ad leniēdum. Et q̄q; ista dant ante digōnē ⁊ die septimū cū maxima est necessitas ifridandi.

¶ Et qō ꝓueniens est ad sedādum sitim cox est foca scm̄ ex pane sile cuz aqua casei accepta ex dogo. i. lacte exquo extractū est butyx post collationem vehementem.

¶ Facit qō dictū est dicēs cōuenire pro sedando sitiz foca ⁊ est potus factus ex ordeo qui est spēs ceruisie apud Symonem Genuēsem. in psenti tamē itellige potū siue cibū factū ex pane simule. i. puriozis partis farine frumēti que est minus calida parte farine magis furfurea cum aq̄ casei accepta ex dogo. i. lacte acetoso. q: fridius a quo butyrum est extractū aptū inflāmationi ⁊ exhibeat ista aqua post vehementē collationem vt extrahat pars casealis ⁊ butyrosa: vt magis sit ifridans ⁊ humectās leniēs ⁊ sitim extinguēs. hō aūt non sunt in vsu apud nos. credo tū cum multa aqua casei aligd modicum panis optimi esse dissolvendum: ita vt sorberi possit.

¶ Et si adest volūtas vt cū sedatōe sit retentio: tūc det succus granati muzi ⁊ acetosi: ⁊ aqua agreste ⁊ aqua mori de semi ⁊ aqua acetositatis limonis nō salsi: ⁊ aqua acetositatis citri: ⁊ q̄ sunt bis silia: et aqua cerescli ⁊ est berberis.

¶ Nunc dicit q̄ volendo cum sedatione calozis ⁊ sitis retinere. s. vētrē dent succi granati muzi ⁊ acetosi. ⁊ aqua. i. succus agreste ⁊ succus mozi de semi. i. de regiōe illa. ⁊ succus acetositatis limonis nō salsi: ⁊ succus nelesimit: idest berberox. ¶ Notādum q̄ licet granata acria ⁊ muza habeant virtutē solutiuā. tum compmēdo. tum abstergēdo ⁊ tertio sua acuitate pungēdo ⁊ stimulādo: ⁊ ppie succus ipsox expssus a toto ptercq̄ cortice exteriorē. hūt tū vtutē stipticam qua possunt ventrē retinere. Unde quāuis soluant: derelinquūt tū vestigia ꝛstrictionis in itestinis. Un Auicē. secūdo canone capło ppio dicebat in oib⁹ spēbus suis vsq; ad acetosum esse abstersionem cum stipticitate. Uel forte constringūt: quia puocāt vrinam. ⁊ acetosum ē plus puocās q̄ dulce. Que aūt puocat vrinam ꝛstringūt. q: vrina noctu facta multa modicū secessuz significat. 4° affozismox. affozismo. 83. Tacuit aūt de granato dulci. ga non est ita aptū vētrē retinere sitim sedare ⁊ flāmā extinguere: ⁊ cū locut⁹ est de mozis maxime itellexit de acetosis. q: dulcia sunt calida 2° canone. cap°. ppio: ⁊ de vtroq; mozo. s. rubi ⁊ celsi potest hoc intelligi: ⁊ per hoc intellige succum arancy ⁊ similia.

¶ Epithimata vo ⁊ emplastra sunt ex succis notis. Et ppie aqua rosata: aut succo rosaruz recentiū cum sandalis ⁊ cāphora: ⁊ aqua coriādri ⁊ endiuie: cum istis eni est infrigidatio plurima ⁊ mucilago psilij cum aceto ⁊ aq̄ rosata est huius generis.

¶ Dic aūt declarat tertiū modū ifridādi febriētes acute ⁊ est cū epithimatib⁹ ⁊ religs actu applicitis. Iz hec pars duas ptes. Nā in pma declarat ex gbus hō ꝛficiunt. scōo ponit cañ. de embrocatione. 2° ibi. (Et embrocare epar). In pma dic q̄ epithimata dicta ab epi qō ē supra ⁊ thesis positio: sicut ex succis. i. liquoz⁹ notis. ⁊ ppie aq̄ rosata cū sandalis ⁊ cāphora ⁊ aq̄ coriādri ⁊ endiuie. cū istis. n. ē ifridatio pma: iz succ⁹ rosax sit calidus. ꝛ pōt cū religs fridis misceri: vt addat in ꝛfortatōe: ⁊ mucillago psilij cū

aqua rosarum: ⁊ aceto est ex hoc genere.

¶ Et embrocare epar cum infrigidantib⁹ est res maxima ⁊ magis inuās: naz cū equaē est in eo maioꝛ ps rectificatōis: ⁊ forsasse rectificat aq̄.

¶ Nūc ponit canonē embrocatiōis per embrocationē intelligendo quēcūq; modum applicādi medicinas exteri⁹ Et ꝯtinet hec pars tres ptes. nam p̄mo ponit vtilitatē embrocationis epatis. scō ponit canones embrocatōis capitis. tertio ponit canones embrocatōis epatis. scā ibi. (Et q̄ñ est illic catarus). tertia ibi satis dist̄ater. (Et infrigida epar) In p̄ma pte dicit q⁹ embrocare epar cū infrīdātib⁹ē res maximi iuuamēti. Nam cū equaē mala cōplexio calida ē in eo maioꝛ ps rectificatōis: ⁊ forsasse rectificata quā .i. vtinā meliozando calozem modū subeat aut hypostasim.

¶ Et q̄ñ est illic catarus ⁊ tussis: aut i capite ei⁹ est grauitas: aut tēsio significat multitudinē vapoꝛ: q̄re opꝛ ne fundaē sup caput aq̄: aut acetū imo occupet cū inclinatōe capitis sup vapozes aque p̄m q⁹ dispō faē illud necessariuz. Si vo non fuerit catarus: neq; aligd eoꝛ que dixim⁹: tūc administra de embrocis ⁊ epithimatibus que vis. Et nocibilioꝛ embroca i hui⁹ dispōne repletiōis capitis est mulsio lactis sup caput. forsasse. n. facit accidere apa in capite ⁊ perditionē. Et magis salua boraꝛ embrocatiōis capitis cuz repletione eius est vt sit vapoꝛ colericus nō humidus: immo in huius boza forsasse nō nocet: imo ꝺfert. Et cognoscit ex dispositione somni ⁊ vigilijs ⁊ humiditate supioꝛ partium nariū ⁊ earū siccitate. Cum ergo videris somnū aut pfunditatē somni aut humiditatem superioꝛ partiū nariū: tūc caue embrocationez ⁊ inunctionē: et stude in attrahendo mām ad inferioza. Et cū videris rubedinē in naso et facie vehemēte. tūc nō erit malū vt facias currere sanguinem ex naribus.

¶ Nūc ponit canonē embrocatōis capitis: ⁊ hz sex partes. In p̄ma ponit canonē phibitiuū embrocationum capitis. In scā canones ꝛcedētes eius embrocationez. In tertia ponit embrocationē magis incōuenientē. In q̄rta pte ponit casum in quo cū repletione est embrocādum. In qnta ponit signa repletionis in qua ꝛuenit: ⁊ in qua non ꝛuenit embrocatio capitis. in sexta ponit duos canones. scā ibi. (Et si non fuerit catar⁹). tertia ibi. (Et nocibilioꝛ embrocatio). q̄rta ibi. (Et magis salua boraꝛ). qnta ibi. (Et cognoscit). sexta ibi. (Cū ergo ibi videris somnū). In p̄ma pte dicit q⁹ quādo in corpore febriēte est catarus ⁊ tussis: aut in capite eius est grauitas significās multitudinē superfluitatis in eo: aut extēsio significās multitudinē vapoꝛū oꝛ ne fundaē sup caput aqua neq; acetū: imo oꝛ inclinare caput sup vapoꝛē aque fride tepide aut calide pauciozi tē poze aut lōgiozi ꝑz q⁹ exigit dispositio sua. Quamate nāq; existēte magno pluri infrigidatione opus est. sed ecōtra ipso exūte puo. ⁊ p̄m hoc oꝛ aquā esse frīdā calidā aut mediaz. Silr repletiōe exūte multa opꝛ non longo tpe tenere caput inclinatū sup vapoꝛē aque ne per calidos vapozes p̄ter modū liquefiant: nec per frīdos vie opilent ⁊ humoꝛes p̄ter modū ingrossent. In secūda parte dicit q⁹ non existente cataro nec aliquo ex his que dicta sunt admistra de embrocis ⁊ epithimatib⁹ qō tibi placet. In tertia parte dicit q⁹ nocibilioꝛ embroca cum caput est repletū est mulsio lactis sup caput. forsasse. n. facē accidere apa i capite: ⁊ iterficit opilādo pozos sua viscositate ⁊ adherentia. vñ non fit trāspiratio. In quarta parte dicē q⁹ magis salua boza embrocationis capitis q̄n est repletū est vt sit in eo vapoꝛ colericus non humidus: imo in hoc casu forsasse non nocet. imo ꝺfert ⁊ est modus loquendi. In qnta pte dicit q⁹ cognoscit an vapoꝛ sit humidus: an siccus ex somno: qa tūc est humidus: ⁊ ex vigilijs: q̄z tunc est siccus: ⁊ humiditate supioꝛ ptiū nariū. s. muzi. q̄ñ. s. sunt m̄lti ⁊ nō acuti: ⁊ earū siccitate. s. q̄ñ sunt muzi. tūc. n. significat vapozes illos eē siccos: sicut humiditas nariū significat vapozes būidos. In sexta pte dicit: cū q̄ videris somnū. s. notabilē: aut pfūditatē sōni aut būiditatē supioꝛ ptiū nariū: tūc caue embrocationē ⁊ vnctionē. s. capitis: ⁊ stude i attrahēdo mām ad inferioza. s. cū clisterib⁹: ⁊ reliqs auxilijs. Et tu supple ēt aliā ptē. s. si videris vigilias ⁊ siccitatē nariū: tūc embroca ⁊ vnge. s. cū frīdis. ¶ Scōs canō cū videris rubedinē i naso: ⁊ facie vehemēte: tūc nō ē malū: vt facias currere sanguinē ex narib⁹. s. cū herba dicta poligonia: aut setis porcinis: aut sanguisuga parti intrinsece nariū applicata.

¶ Et infrida epar cū emplastris: ⁊ cū infridas: caue ne occurras cū infridatiōe vehemēti boza sudoris et resolonis: imo opꝛ vt obserues illud: forsasse. n. fit cā in elongatōe egritudis: lz q̄ñq; sit longitudo egritudis saluioꝛ eā ipsi⁹ acuitas.

¶ Dic ponit canoñ. embrocatōis epatis: ⁊ quēdā aliū: lz ēt adapteē p̄im⁹ canon embrocatōis cuiuscq; ptis extrinsece dicēs: infrida epar cū ēplastris sibi ꝓprijs. ⁊ cū infridas. s. cū his sic applicitis exteri⁹ caue ne occurras cū infridatōe vehemēti boza sudoris ⁊ resolonis mām: imo oꝛ vt obfues illud. nā forsasse ē cā plōgatōis egritudis. s. retinēdo mām q̄ñ nā tētat eūatōez: lz q̄ñq; sit lōgitudo egritudis saluioꝛ eā ei⁹ acuitas. Quapp si egritudo ē valde acuta coꝛp⁹ p̄ter modū ꝺsumēs dato q⁹ nā tētaret sudoꝛē essent hō frigida applicāda. magis. n. eligamus aliqualē plongationē egritudinis q̄ corporis arefactionem.

¶ Et opꝛ vt caueas in febrib⁹ acutis casum rasure: q̄m addit in debilitate vtutis et terreē natura a receptione supfluitatū ad intestina et ab expulsione earuz ab eis ꝓpter victoriā supfluitatū: et forsasse redeūt supfluitate s ad supioza ⁊ ledēt hipocūdria ⁊ iflāt ea ⁊ ledeunt caput.

¶ Scōs canō. Caue i febrib⁹ acut. casū rasure. i. excoriationis intestioꝛ: q̄z addit i ōbilitate vtut. ⁊ z⁹ q̄z nā a receptōe. i. explsiōe supfluitatū ad intestia terreē: ⁊ ab expulsiōe earū ab eis. i. p ea. s. intestia. nō q̄z supfluitates dñeē vtuti. imo q̄z nā timet: ne trāsit⁹ supfluitatū p intestina dolorē augeat in intestis excoriatis: sic ēt nā terreē a mingēdo cū vesica est excoriata. Quapp superfluitates nō expulse forsasse redeūt ad supioza ⁊ retēte in vētre ledunt hypocūdria ⁊ ledūt caput euaporādo: aut forte ad ipm pmutate.

¶ Et q̄ñq; est in potu papaueris iuuamentum mirabile in inspissando mām subtilem: quare digerit in faciendo somnum.

¶ Dic ōcl'at 6⁹ modū infridādi acute febriētes cū medicis. d. q⁹ q̄ñq; ē pot⁹ de papauere iuuantiū mirabile inspissādo mās subtilē. s. calaz: q̄re digerit. cū digō i subtili sit eq̄rio p igrossatōez: ⁊ i faciēdo sōnū q̄ m̄ltū iuuāt febriētes acute: ⁊ p potū de papauere itellige vl sirupum vl decoctōez ei⁹: lz electuariū: sic diacodion ⁊ filia valeāt: ⁊ p būc potū

telle alia extiguētia. ¶ Nō ꝓ ōclatōe hō ifridādi febriē tes acute q̄ mēbra ifridāda i sebrib⁹ acutis sē q̄ttuor.s.caput c⁹ epithima ꝑt eē tale. ℞. succi lactuce.olei rosar.aā.ʒ.i. aceti.ʒ.y. misce.his addere potes aq̄ rosatā ⁊ succū rosar. ad libitū vbi magis intēdas ꝓfortatiōi. Et ex serie textus potes ꝓpehēdere in gb⁹ casib⁹ sit epithimādū caput ⁊ in gb⁹ nō. ¶ Oz pōt epithimari cū ℞. ℞. aq̄ rosar.ʒ.y. succi rosar. aq̄ acetose aā.ʒ.i. aceti. aq̄ coriādri aā.ʒ.ß. sandali.ʒ.i. camphore gra.v. croci. ℈.ß. his potes addere aligd aliud cal'z sic par vini aromatici aut par musci ⁊ silūz. Par aūt ē epithimādū cū hō. ℞. aq̄ endiuie ⁊ aq̄ rosar.aā.ʒ.i. spērū ce roti sandalini.ʒ.y. aceti.ʒ.i. his potes addere parum spice aut aligd calm. Renes aūt epithimant cuz infrigidante Hal'. Potes etiā cū mucillaginis psily.ʒ.y. aceti.ʒ.ß. aque rosar.ʒ.y. facere epithima. ⁊ stāte plenitudie nullū horum mēbrorum reglr ē epithimādū nisi ꝓcedēte minoratōe.

¶ Rememoratio accidentium que fiunt in febribus acutis. CAPITVVM. XI.

QUamuꝝ itaq̄ i primis de accītib⁹ q̄ vehemētia sunt in febrib⁹: ⁊ de curatōe eoꝝ. ⁊ festinemus ad distiguendū febres acutas. Et hec qdē accītia sunt sic rigor ⁊ frigus ⁊ horripilatio: ⁊ sicut sudor primus: ⁊ sic fluxꝰ sanguis narīū superflu⁹ ⁊ sic vomitus laboriosus ⁊ fluxus vētris debilitans: ⁊ sic sitis q̄ nō toleraī: ⁊ sicut ꝓfunditas somni superflua: ⁊ sic vigilatio iseparabilis ⁊ sicut aspiras ligue ⁊ obfuscatio oris ⁊ sicut sternutatio cōtinua ⁊ dolor capitis prau⁹ ⁊ tussis frequens ⁊ sicut casus appetitus ⁊ bolismus ⁊ sicut appetit⁹ caninus ⁊ singultus.

¶ Aui. in pte pīti intendēs ponere regimē accītiū q̄ frequenter fiūt in febribus acutis ponit p̄ intētiōez suā. d. q⁹ in p̄mis vult log de accītib⁹: deide festinabit ad loq̄nduz de febribus acutis. lz etiā de cronicis sit in ß tractatu determinaturus. oēs tñ dici pīt acute: qz mordaces respectu efimeraꝝ ⁊ ethicaꝝ. z⁹ icipit singulariter agere de his accidētib⁹ ibi (Qō est de hoc) Et q̄ dicit in his ptib⁹ nota sūt.

¶ Nōndū q⁹ lz regularius fuisset p̄us ponere regimē putrid⁹ aꝝ q̄ accītiū sequentiū eas cū cura accītis vt accītis pēdeat ex cura egritudis q̄ est cā ei⁹. attñ qz accītia vehemētia in febrib⁹ sicut illa de gb⁹ hic acturus est frequenter curatōes peruertūt. placuit Auicēne p̄ponere regimē horuꝝ accītium regimini febriuz. hec aūt accītia de quib⁹ determinabit sunt. z⁹. lz hic nō enumeret.

¶ De regimine frigoris ⁊ horripilationis cū superfluunt. CAPITVLVM. XII.

QUod est de hoc seq̄ns sudorē rectificaī velociter ⁊ nō indiget regimine. Et cretico nō opz vt contrariū fiat p remotionē: ⁊ nō est de illis que debilitant: ⁊ que faciunt aliud.

¶ Hoc cap'lm p̄muz dividiī in duas partes. in p̄ma explicant rigores nō vertētes ad se curā. in z⁹ virtutes. z⁹ ibi. (Et q̄nq̄ sedanī cū ligatiōe) In p̄ma pte dicit duo. p̄mū rigor sequēs sudorē rectificaī velociter ⁊ nō indiget regimine. i. curatōe. s. notabili. secūdū rigor creticus nō dz removeri p̄ ℨriū. Et q̄ segī q⁹ nō idiget curatōe: cū oīs cura fiat p ℨriū. ¶ P̄. nō est de illis que debilitāt neq̄ faciant aliud nocumētū si crisis sit laudabil'. q̄re nō indiget curatiōe. ¶ Nōndū p̄ rigorē sumptū cōiter ꝓut ꝓuertit cū tipo aliq̄ ꝑcedere sudorē aliq̄ seq aliq̄ ei ℨiūgi. Primū pz in pncipys febriū interpolatarū q̄ cū sudore terminant. Itē ēt in rigore ꝑcedēte crisiz p sudorē. vt 4.° affozismoꝝ. affo. 58. A causone habito. Secūdū pz. nā aliq̄ post sudorē exalatis iā vaporib⁹ calis ⁊ aptis poris multotiēs etiā spiritib⁹ resolutis seq frig⁹ qōdā ⁊ forte aligs rigor q sequēs ꝓpletā eūonē nō eget regimie p medicias. p leuē. n. fricatōez aut pānoꝝ caloꝝ applicatōez remouet. Et q⁹ rigor seq̄ eūonē collige z⁹ q̄rti. tractatu p̄. cap. de narratione signoꝝ bonoꝝ. ⁊ de ß rigore ē p̄mo hic. Pz etiā 3⁹. nā aliq̄ tpe sudoris terret nā in expellendo mām nociuā p mēbra sensibilia ⁊ retrabit calorē ⁊ spūs ⁊ significaī ipotentia virtutis ⁊ terror ei⁹ nec nō malitia māe. ⁊ ß rigor est malus. ō q̄ 7ª affozismoꝝ. In sudore rigor malū. Et aliq̄ ꝓtingit pp vehementē resolonē spūs cū debilitate virtutis cōtīue sic in sudore diafoxetico cui frig⁹ associaī. ⁊ ß est pessimus. ¶ Nōndū q⁹ p rigorē creticū debes itelligere rigorē antecedētez crisim cū oīb⁹ aut plurib⁹ ꝓditiōib⁹ laudabilibus crisis. nā p cura huius nō est aliud faciēdū iuxta affozismum. zo. p̄me pticule. Ea quoꝝ crisis fit aut facta est. nec ex hoc timemus virtutis debilitatē aut aliud nocumētū notabile sic ꝓuersionē māe ad aliqō mēbrum nobile ⁊ silia. vel aliq̄ calefactio cū pānis possz fieri.

¶ Et q̄nq̄ sedaī cū ligatōe extremitatū ⁊ fricatiōe facili ⁊ cū calefactōe coopture et cū vnctōe de oleo ō aneto. et de camomilla si idigeī eo.

¶ Ponit regimē rigoris vertētis ad se curā. ⁊ p̄ minus fortis. z⁹ magis fortis. z⁹ ibi (Jn forti āt q̄n ꝑseuerat) Jn p⁹ pte dicit q⁹ rigor. s. debil q̄nq̄ sedaī cū ligatōe extremitatū. s. coraꝝ ⁊ adiutoriorꝝ ⁊ fricatiōe facili. s. totiꝰ corpis ⁊ extremitatū. z⁹ cū calefactōe ⁊ vnctōe cū oleo de aneto aut de camomilla si idigeī eo. q. d. q⁹ aliq̄ sufficiet sola ligatio ⁊ fricatio absq̄ vnctōe. ¶ Nōn⁹ q⁹ hō fricatōes ⁊ vnctōes debēt fieri dorso spine ⁊ ptib⁹ posteriorib⁹ a gb⁹ ichoāt rigores. 4.ª affozismoꝝ. affo. 62. gbuscūq̄ in febrib⁹. Calefaciēdo. n. ⁊ trahēdo calz exteriꝰ sedāt rigorē.

¶ Jn forti aūt q̄n ꝑseuerat siue sit i febrib⁹ siue sit in alijs oz vt ligenī extremitates i locis plurimis et iunctio fiat cū oleo camomillio et radice lilij. et sunt de hoib⁹ q ꝓfortāt illud cū eis q̄ sūt sic cardamomū ⁊ castoreū et ruta et sebea et calamētum et baurach et pip et piretrū. Et q̄nq̄ ptrāsit illud ad admistrandū liniēta ex sinapi ⁊ assa nō ferida. Et q̄nq̄ decoquūī medicine iste in aq̄: deide coquīt in ea aliqō oleū ⁊ aqua eruce fortis ē in hoc cap'lo p se sola aut cū oleo aliquo qō decoquīt cū ea. ⁊ sil'r decoctio ozimi ⁊ aque ei⁹. Cōfectio olei boni. Sumaī anetū siccū et mirra et ruta et calamētū et pip et piretꝝ et coquanī in vino decoctōe vltima: deide coquaī colatū in tanto q̄tū ē medietas ei⁹ de oleo sisamino vsq̄quo ꝓsumaī aq̄ et remāeat oleū et admistreī vngēdo. et de oleis fortib⁹ in eis in tali qualis est rigor quartāe est oleū de costo et oleū de sebea et oleū de abrotano et oleum de lilio et oleum de mirra et ponanī in. ʒ.i. olei pondus. ʒ. iij. piperis et sextra. ʒ.i. piretri tritorum. et administretur absinthiū decoctum in oleo aliquo aut oleū olive in

quo decoctū est apiū. Et itroitus in oleū lenis caliditatis est iuuatiū valde. ⁊ fortasse necessarie sunt potiones: ⁊ multotiēs sedaī cū aq̄ calida lenis calitatis ⁊ cū icuruatiōe sup vaporē eius. Et qñ nō sedaī p id si materia est grossa decoquanī in aq̄ anisuz calamentū ⁊ semē apij ⁊ mastix ⁊ eruca ⁊ anetuz ⁊ similia. ⁊ balneeī in aq̄ in qua decocta sint ea q̄ sunt sicut schea ⁊ abrotanū ⁊ calamentū. ⁊ anetū et squinātus et ruta et sansucus et costꝰ et semia calda.

¶ Nunc curat rigorē fortem. ⁊ p̄ magis p exteriꝰ applicita. 2° magis p iteriꝰ sumpta. 2° ibi (Et oēs medicine fortis ꝓuocatōis) ꝓxima ps posset diuidi i tot ptes quot remedia ponit. ptes patebūt. ¶ Ante oia p̄ nōndū rigorez vtere ad se curā aliqñ pp tristē sensatōez vehemēter contristātē ⁊ debilitantē virtutē. Scōo pp motū cōpressiuū ad quē resolo ⁊ virtutis debilitatio ꝓsequī. Tertio pp vehementē retractōez caloris ad quā pōt sequi suffocatio. ¶ Scōo nōndū hꝫ applicita locis de qbus supra ꝓferre calefaciēdo sua actuali ⁊ potentiali calitate ⁊ tristē sensationē remittēdo. ⁊ 3°. de mā faciēte rigorē resoluēdo. ꝓximū remediū faciēdū in rigore fortī qñ ꝑseuerat siue i febrib⁹ siue qñ nō fuerit febres est ligatio extremitatuz in locis dictis. ⁊ iunctio fricādo cū oleo de aneto camomellio ⁊ radice lily. ſ. albi q̄ ē calda in 2° ⁊ rigoris sedatiua. ⁊ potest decoq radix lily cū oleo camomille ⁊ ipm oleū applicari vngēdo ⁊ fricādo. Secūduz remediū ē q⁹ alig boies ꝓfortāt oleū supascriptū addēdo cardamomū calz ⁊ sic cuz in 3° castoreū pinguedinē testiculi calidā. ⁊ sic in fine terty aut in p̄n°. quarti. ⁊ rutā cali. ⁊ sic. in 3° siluestris vo i 4°. Schea q̄ fm aliquos est sticados arabicus cali. in p̄. ⁊ sic. in 2° fm aliquos ē spēs absinthy. ⁊ dī sandonicū a sandone loco galie. Sz apud Hal. 6. de simplici medicina est abrotanū cali. in p̄. sic. in 2°. calamentū cali. ⁊ sic. in 2°. baurach spēs salis p q̄ sal nitrū ca. ⁊ sic. in 3°. pip piretrū cali. ⁊ sic. in 3°. hec aut aliq̄ istoꝝ pñt supascripto oleo ꝓmisceri fm suā subaz: aut pñt poni ad decoq̄ndū. ⁊ postea oleū colari hꝫ abyciēdo. Tertiū remediuz qñq̄ ptransit medicus ad linimēta magis calda sicut que fiūt ex sinapi calida in 4°. Jré ex assa gūmi calda in 4°. sicca in 2°. itelligendo de nō odorifera q̄ est calidior odorifera. Iz magis abominabil. Jste due pñt cuz aliq̄ liquore ꝑmisceri in pauca q̄titate ⁊ his loca dcā iungi. Et qñq̄ decoquūt iste medicine in aq̄: deīde decoctio illa colata bulit cū aliquo oleo vsq̄ ad aq̄ ꝓsumptōez ⁊ admistrat. Quartū remediū est aq̄ decoctōis eruce calide. ⁊ sic. in 2°. sola aut cū aliq̄ oleo bulita ē fortis in hoc cap. Silr decoctio oximi. i. basiliconis calda ⁊ sic. in 2°. ⁊ aq̄ eiꝰ p aq̄ itelligēdo succū aut aquā distillatōis. Quituz remediū ē ꝓfectio olei boni. sumant aneti sicci rute mirre calamēti añ. ptez vnā. pipis piretri añ. ptē mediā coquāt cū vio decoctōe vltima ita vt hoꝝ vt⁹ igrediat vinū: deīde vinū istud coquat in tātū olei fiamini q̄ta ē eiꝰ medietas vsq̄quo ꝓsumat aq̄ ⁊ administret. ⁊ hec ē fortis ⁊ solēnis. Sextū ē ex oleis fortib⁹ mixtuz calis ꝓueniētib⁹ in rigoris⁹ fortib⁹ q̄lis ē rigor q̄rtane sic ē oleū de costo cal. ⁊ sic. in 3°. oleū de schea oleū ō abrotano. ⁊ b videz q⁹ Aui. p schea nō itelligit abrotanū. oleū de lilio oleū de mirra. Septimū ponāt in. i. ʒ. olei tres. ʒ. pipis. ⁊ sexta. ʒ. vni⁹ piretri tritoꝝ ⁊c. Octauuz admistret absinthiū decoctū in aliq̄ oleo sic oleū oline in q̄ decoctū sit apiū. Nonū itroit⁹ in oleū aliq̄ pauce calitatis ē iuuatiu⁹ valde si ponat in eo fz totū corp⁹ pterq̄ fz caput. Et fortasse his nō sufficiētib⁹ sunt nocie potiōes de qb⁹ ifra.

Decimū qñq̄ sedaī cū aq̄ calda. ſ. incurnādo dorsum sup vaporē eius. Undecimū qñ nō sedaī p illud ⁊ mā est grossa decoq̄ī in aq̄ anisuz ⁊ calamētū ⁊ semen apij ⁊ mastix ⁊ eruca ⁊ anetuz ⁊ similia. ⁊ recipiat vaporē. vt supra. Duodecimuz balneeī in aqua in qua decocta sunt schea abrotanum calamētuz anetū squinantū ruta sansucus. i. maiorana costus ⁊ semina calida.

¶ Et oēs medicie fortis ꝓuocatōis sedāt rigorem. Et de medicinis sedātib⁹ rigorē maximū in q̄rtana et silib⁹ sibi est vt bibaī de costo aurei. i. cū aqua calda et de agarico q̄tū de ipso in aqua calida. Et i agarico est iuuamūtū. et qñq̄ ponit cuz eo paz opij. qñ facit dormire et facit sudare et ꝓhibet vehemētiā rigoris et alia. et itez yreos q̄titas aur. i. i aqua calda.

¶ In pte pñti Aui. curat rigorē p sumpta iterius. ⁊ p̄ p medicias ⁊ cibos alteratiuos. in 2° p medicinas solutiuas. 2ª fere i fine capli ibi. (Et solo vētris) p̄° i tot ptes quot sūt medicie. ptes patebūt. ꝓxia ē. oēs medicie fortis ꝓuocatiōis. ſ. sudoris sedāt rigorē. oēs nāq̄ sūt calde. ⁊ sic. sua caliditate sedāt ipz. ¶ P. educēdo p sudorē sedāt ipz. sic tyriaca metridatū ⁊ silia cū vio potēti sumpta. Scōa medicia q̄ sedat rigorē maximū sic in q̄rtana ē hꝫ. R. costi aureuz vnū puluerizeī ⁊ sumaī cū aq̄ calda. 2°. R. agarici itelligē ꝑparati suis correctiuis aureū vnū ⁊ sumaī distēpat⁹ cū aq̄ cal. iuuat. n. agaric⁹ in rigore. Tertia medicia qñq̄ ponit cuz agarico paz opij ⁊ iuuat faciēdo dormire faciēdo sudare. ⁊ ꝓhibz vehemētiā rigoris ⁊ alia accīdentia vehemētia. accīdentia. ſ. seq̄ntia rigorē sic syncopis ⁊ silia. ⁊ ad itellectū Aui. dz accipi agarici aureū vnū. opij vnū aut duo grana. possem⁹ ēt has medicias. ſ. agaricū opiū ⁊ costū sil cōmiscere ⁊ totū exhibere vna vice p horā aut circa añ poxismū ⁊ meli⁹ ē vt sint distēpata aut cū aliq̄ liquore calo saltez actu. hec. n. medicia iuuat calefaciēdo ⁊ subtiliādo māz. Iuuat 2°. de p accīs sopiēdo sensuz. 3°. ꝓuocādo somnū. 4°. ꝓuocādo sudorē: sz ꝓuocatio sudoris ptiz ē de p se p medicias calas subtiliātes. ptiz ō p accīs iducēdo somnū q̄ facit sudare. Et hec medicia: qz tarde cūonis ⁊ efficitur ēt tardior p opiū nō eūabit: nisi post viginti horas aut circa qñ iā poxism⁹ erit finit⁹ ⁊ eūabit māz grossaz sic melācoliā. ⁊ silēs q̄s forte nō euacuasset si nō fuisset sumpta añ poxismū cuz añ poxismū mā icipiat agitari ⁊ cōmoueri. ⁊ cū ē i motu facili⁹ pōt educi q̄z si nō cōmoueret. ppea forte meli⁹ eēt q⁹ bᵉ medicina p duas horas aut mai⁹ tps exhiberet añ poxismū vt iā sit actuata dū mouet cā añs p poxismo. Et ex his facile solūt mīte istātie pauci mōti q̄s doctores adducūt p declaratōe b⁹ text⁹. 4° medicia ē aure⁹ vn⁹ yreos i aq̄ calda. Est aūt yreos radix lily celestis cal. ⁊ sic. i fine terty ⁊ solutia. Et credo q⁹ eēt meli⁹ B exhibeī añ poxismū p notabile tps vt eēt ꝓpleta ei⁹ solo. vez ei⁹ oleū applicitū sedat nōbilr frig⁹ ⁊ rigorē.

¶ Et de ꝓpositis ē tyriaca dyatesseró et ealaria alia. et dyaciminū et dyacalamentū. et dyapipeon. et syrup⁹ de melle i quo feruent sic assa. ruta. et piretrū. et pip. Pillule exptē q̄ danī in potu añ rigorē per horā vnam in firmo erecto vel stāte sup lectum suū vel scamnū sunz: et ac re eius calefacto cum igne et cooperimento: qñ tēperant ipsuz aut ꝓhibent: quaz ꝓfectio. R. storacis. mirre. opij. oppoponaci. omniuz ana. partez. i. conficiant cū butyro. ⁊ sit dosis

eius quātitas fabe. ⁊ iteruꝫ sumātur oppopo-naci.castorei. dauci.asse.piretri. opij.ana par tes equales. fiat sicut ꝓio fit. Descriptio bo na. Re.oppopōaci.serapini.amiden. ⁊ cimi ni carmēi. ⁊ seminis apij. ⁊ pipis.añ. aur.i.ʒ. seminis iusgami albi.croci.aristologie. casto rei.cufoꝛbij.mirre.amenos.zinziberis oium. añ.pōdus tertie.ʒ.i.semis armel.piretri. oiuꝫ añ.aur.i.conficiañ cuꝫ melle. ⁊ dosis eius sit auellana cū aq̄ calida valde.

¶ Describit medicinas cōpositas valētes in rigore. Ex q̄ inferꝛ q⁹ medicie supꝛascripte fuerūt plures ⁊ nō vna so-la.ſ.costꝰ agaricus ⁊c. ꝓima medicia cōposita ē tyriaca vrateseron.i.de q̄tuoꝛ reb⁹. Itē vyaciminū vyacalamen tū. Itē vyapipeon q̄ oia sunt calida circa tertiū gradū. Et syrupus de melle in q̄ feruēt sicut ruta assa piretruꝫ ⁊ pip .i.aq̄ mellis in qua bꝺ sint bulita ⁊ colata post bouꝫ buli tionē. ꝓpille expte be dañ infirmo erecto siue iaceat i lecto siue sup scamno ad expiēduꝫ an sit foꝛtis potens to lerare bꝺ opiata. ⁊ ēt vt meli⁹ possit deglutire ⁊ oꝛ esse in camera calꝛa aut i pānis circūdatus vt nō frigeat. Re. mir re opij oppopōaci omniū ana ptē vnā conficiañ cū buti-ro. ⁊ sit dosis vt q̄titas fabe. Do tibi sanū consiliū qñ inci pis alicui exhibere medicinas opiatas nō trāscendas sup duo grana opij. Sūt.n.gdā q facile patiunt ab opio. gdā nō: intra quos difficile est distiguere nisi ꝑ expiētiā. Quo aūt bꝺ opiata cōferāt in rigore patere potest ex dictis. Et due medicine seq̄ntes sedāt rigoꝛē: tū calefaciendo ⁊ sub tiliando ꝑ medicinas calidas: tuꝫ stupefaciēdo. nā in pri ma seq̄nte ponit opiū in scōa semē iusgami albi: qō tñ mi nus stupefacit q̄ꝫ opiū. Solū superest vt aliq̄ declarent. oppopōacū dcm̄ est ab opos qō est gūmi vel lachryma ⁊ ponax vel ponacū berba. sic sumit vt sumit a ꝓlinio. ix. nālis hystorie, ⁊ est calꝛm ⁊ siccū in ʒ⁰. Amiden est fisceleos .iʒ⁰. tertij. tractatu 4.⁰ capꝰo de cura asclitis in fine: aut est herba de qua fit assa. ⁊ est valde calꝛa. Aristologia capiēs nomen ab iuentoꝛe q seminādo iuenit. vt ponit Tullius ꝓmo de diuinatiōe distiguēs in lōgā ⁊ rotundā sic dicntes ſm folia ⁊ radices: quaꝝ vtraq̄ est notabilꝛ calꝛa: ſz lōga calidioꝛ. de vtraq̄ pōt intelligi. Armel est spēs rute ⁊ nō siluestris vt voluerūt quidā. vt pꝺ ꝑ Aui. sexta quarti. caꝰ de cura morsus viperarum.

¶ Et fortasse est necessarium in eo vt detur in potu vinū calefactū ⁊ cibi calefacti.

¶ In ꝑte ista ponit q⁹ cibi ⁊ pot⁹ debēt dari actualꝛ calꝛi. ⁊ melius est ēt vt sint potētia tales siue dañ in rigore sicut aliq̄ ē necessariū deficiēte vtute siue añ rigoꝛē.

¶ Et solutio vēris cū eis que sunt sicut yera ⁊ vyacitoniten ⁊ vyafinicon: imo quando est ri goꝛ prauus ⁊ ꝓpꝛie in febꝛe dañ in potu pillu le fetide: qñ ipse sunt sanitas eius.

¶ Curat rigoꝛē cū solutiuis concedens yerā. ſ. simplicem vyacitoniten ⁊ diafinicon. quaꝝ descriptōes vide a Me sue in suo antidotario. ⁊ ab Aui. ⁵⁰. canō: imo qñ rigoꝛ est prauus: qꝛ foꝛtis ⁊ lōgus ⁊ ꝓpꝛie sine febꝛib⁹ dañ in potu pillule fetide: qñ sanāt. quaꝝ descriptōes vide nono Al-mansoꝛis. cap. de paralesi. ⁊ dñr fetide: qꝛ fetidos educūt būoꝛes: ⁊ ꝓueniunt cū nō est feb. aut pauca febꝛis: qꝛ sunt notabiliter calide. Notant hic doctoꝛes solutiua non esse exhibēda ita vt operēt tpe paroxismi nisi mā exīte i vys ductuū aut sibi ꝓpꝛia in pauca q̄titate: qō credo esse ve tū ꝓcipue. qñ bꝺ medicine sunt violēte sicut sunt q̄ꝺ de-scripte sunt ꝑter yeram. Cura rigoꝛis sex regrit itentōes. ꝓꝛima est regimē sex rer ꝓpꝛie in aere q oꝛ esse calidus. silꝛ cibi ⁊ potus in rigoꝛe pendēte a mā calida debēt esse actualꝛ calidi. Scōa itentio est minoꝛatio humoꝝ cū vo mitu cū plurimū de ea mā expellañ eo tpe ad stomacuꝫ: sed añ rigoꝛē p notabile tꝑs puta die ꝓcedenti cū medici-nis solutiuis. ſ. yera simplici diafini. diacitoniten. pillulis fetidis. reubarbaro. aloe ⁊ silib⁹ ſm exigentiā māe. Ter-tia intentio est remittere acuitatē ⁊ subtilitatē materie. ⁊ ēt subtiliare grossam. ꝓmū ꝓficit cū ingrossantib⁹ ⁊ in-uiscantib⁹ vt ags ⁊ syrupis. Secundū cuꝫ subtiliantibus abstergentib⁹ ⁊ incidētib⁹ ex eisdē. ⁊ ista sunt exhibenda tpe digōnis materie q̄ stat sub forma cause añtis. ⁊ sic ꝑ duas hoꝛas ante paroxismū rōne materie cōiuncte paro xismi. Quarta est reddere māꝫ nō ita velociter mobilem sup membꝛa sensibilia q̄ cōpleꝛ ꝑ getē corporis aut ꝑ fri-gida inspissantia. Quinta intentio est obtundere sensum ne ꝓpter ipsius acuitatē valde debilitet eger ⁊ augmēte tur ꝓcussio que cōpleꝛ per ꝓuocantia somnū. Sexta intē tio est partiū exterioꝝ calefactio ⁊ ꝓpꝛie doꝛsi ⁊ extremo rū. que compleꝛ cū fricatōe cum pānis calidis ⁊ calidoꝝ exterius applicatōe q̄ multiplicia pñt esse. Itē cū cibis et electuarys ⁊ ags in pīti caplo descriptis. de qb⁹ sunt ty-riaca. metridatū. diamuscū. ⁊ similia. ⁊ ꝓpꝛie in materys frīdis sumpta cū pauco vini potentis ⁊ ēt cū bis que exte rius applicañ. Descriptio cōueniēs. Re. olei anetini. ʒ.i.ſ. succi arthemisie. ʒ.iy. buliant simul ad ꝓsumptiōeꝫ succi. ⁊ addañ crocisubtilꝛ puluerizati. ʒ.i. cere q̄ꝫ sufficit. fiat vnctio cū aq̄ debite calꝛa vngañ doꝛsuꝫ añ rigoꝛē ⁊ in rigo re. Aq̄ vitis applicata doꝛso ⁊ extremis ē efficax.

¶ Regimen sudoris supfluꝰ in febꝛib⁹. CAP. XIII.

Oꝛtet ne sudoꝛ creticus quantum possibile est restringatur.

¶ In pīti caplo Aui. ponit regimē sudoris. ꝑ cretici nō supfluētis. 2⁰ cretici ⁊ nō cretici su-pfluētis. ibi 2ª (Cū aūt fuerit necitas) dicit ꝑ creticū sudo rē q̄ꝫ ē pole nō eē restrigēdū. ꝓ q⁹ nā i crisi pfecta nō ē impediēda. ꝓma affoꝛismoꝝ. affo. 20. si trī in sudoꝛe vtus ꝑter modū debilitareꝰ. tūc ꝓuenit illū restrigere.

¶ Cū aūt fuerit necitas ⁊ ptrāsit terminū. tunc oꝛ vt euēreꝰ ⁊ ifrigideꝰ locus. Si aūt nō excu sat: tūc sup istrumētū posit⁹ quo pueri vel iuue nes solēt i aere ꝓcuti ꝓmoueañ i loco frido.

¶ Nūc Aui. facit qō dcm̄ ē. ⁊ �herꝫ gnaq̄ ptes. tres ꝓme ptes regūt sudoꝛē parādo aerē. 2⁰ i tali regimīe absterſionē su doris docet cuitare. 3⁰ ponit q̄dā remedia exteri⁹ applicā da. 2ª ibi (Et nō oꝛ vt itēdat) 3ª ibi (Et oꝛ) Dicit ꝑ q⁹ cuꝫ necitas ē strīgēdi sudoꝛē supfluēte oꝛ euētare ⁊ ifridare locū ⁊ supple ēt sudātē. q̄ remedio nō sufficiēte ponañ su ꝑ instro q̄ solēt pueri i aere cōcuti ⁊ se cōmouere. ¶ ꝓ cui⁹ declaratiōe nōndū q⁹ debēt ꝑ discoopiri vt vapoꝛes retēti sub pānis exalēt silꝛ cū aere calefacto circūdāte. 2⁰ ꝗ nō sufficiēte debēt aliq̄lꝛ flabellari siue euentari. ⁊ fla-bellatio illa impellēdo vapoꝛes a supficie coꝛpis ꝓpaerē ipetuose motū i coꝛp⁹ sudātis infridet ipꝺ ⁊ poꝛos opilet. sem ꝑ.n.a coꝛpe nō exalāt vapoꝛes cali q̄ circa coꝛp⁹ retē ti ipꝺ calefaciūt ⁊ poꝛos apiētes ampli⁹ sudare faciunt. 5ª ꝓblematuꝫ. ꝓblemate. 16. q̄re gesceētes ītoti sub radys solis magis calefiunt. ventilatio itaq̄ isto mō ⁊ cōmotio sup notato puerozum instrumento.

¶ Et non opꝫ vt occupeꝰ in exiecādo illud qō roꝛādo egrediꝰ faciēdo exiccatōeꝫ post exicca tionē. Nā illud ē occasio ad illud ꝓuocandū ⁊

multiplicādum. ⁊ fortasse attrahit sincopim. Nam eius absterſio addit in ipsum ⁊ eius dimissio restringit ipsum.

¶ Nūc facit qō dictus est dicens nō oportere occupari in exiccādo illud qō in modū rozis egrediť ꝑ poros cutis faciēdo exiccatōez post exiccationē. nā hꝺ exiccatio est causa ꝓuocandi ⁊ multiplicādi ipm. ⁊ fortasse attrahit sincopim. ſ. multiplicatio ipsius ſpiritiꝫ ꝑter modū resolutis. absterſio. n. ſudoris auget ipm ⁊ dimissio eiꝰ restrigit ipꝫ. Absterſio nāq; ſudoris est cā cur alius sequať ne deť vacuū: ſz dimissio restringit: qz ipse dimissus circa porozꝫ orificia inuiſcať ⁊ ingroſſať. naz cū ſapiat naturā aq̄ redit in ipsam ab extrinſeco. ⁊ sic ifrigidať ⁊ ingroſſať: ad quā ifrigidationē ⁊ ingroſſationē adiuuat friditas cutis ⁊ ꝓtinēť. ⁊ hec ē ſnia Ari. zª ꝓblematū ꝓblemate. iz.

¶ Et oportet vt iungat cū cum oleo roſato forti ⁊ oleo mirtino. Aut cum oleo de ſalicibus ⁊ cum oleo de balauſtijs.

¶ Nunc Aui. ponit remedia. ⁊ ꝑ ſudore nō exīte multuz vehemēti. zº ipso exīte valde vehemēti. ſcōa ibi (Et cuz res ſit vehemēs) In ꝓma pte ponit tria remedia. ꝓmū remediū ē vt vngať cū oleo roſ. forti. ſ. ad restrigēdum. qz oleū. ſ. factū ex oliuis imaturis: qz nōdū aptis ⁊ ſi ſint ſilueſtres ⁊ albe ſunt ſtipticiozes q̄z domeſtice ⁊ mature. Et cū oleo mirtino. ſ. ſilis vtutis: aut de ſalicibus qō est frigidi⁹: nō tū magis ſtipticū: aut ō balauſtys. i. caducis grana torꝫ q̄ ſūt capita ipozꝫ. ⁊ B fortiꝰ ꝓstrigit ipſis ſuprascripti. ſingula. n. horꝫ ſūt ipſiꝰ ꝓstrictiua ⁊ eiꝰ oia ſil' mixta.

¶ Aut fiat oleū cū aquis i qbus decoquunť citonia pōtica ⁊ mala pōtica ⁊ roſe ⁊ balauſtie ⁊ karabe ꝓtritū ſicut puluis q̄ apparet i radio ſolis ⁊ ſimilia qm̄ restringit. ⁊ qñcūq; restringit acetū mixtū aqua ⁊ ſuccus agreſte ⁊ decoctio balauſtiaꝝ ⁊ decoctō gallaꝝ ⁊ decoctio mirti ⁊ ſuccus ſalicis ē mirabilis ⁊ aq̄ ſempuiue. Et cū res ſit vehemēs liniať cū mucillaginibꝰ frigidis ⁊ cū gūmi ⁊ ꝑpe cū emplaſtrať bis duobus ⁊ euentať. Et qñ vehemēs ſit res oportet vt ponať nix ſup extrema ⁊ ſola ſint in ea extrema. aut balneeť cū aq̄ fria ſi ſuffert eā.

¶ Ponit regimen zm. ⁊ est oleū factū hoc mō. accipiať aq̄ decoctōis citonioꝝ ⁊ maloꝝ ponticoꝝ q̄ magis ꝓstrigūt q̄z citonia cū ſint magis frida ⁊ magis de ptibꝰ terreis pticipātia q̄z ipa. ⁊ roſaꝝ. ſ. ſiccaꝝ ⁊ balauſtiaꝝ ⁊ karabe ꝓtrite ſicē puluis q̄ appz in radio ſolis ⁊ ſiliū q̄ aq̄ postea dz bulire cuz oleo aliā vtputa oliuaꝝ onſanzino vſq; ad aq̄ ꝓsumptionez. est. n. efficaꝝ B. ⁊ aq̄ aſpſa ſup corꝰ egri aut epithimata ē valde ꝓstrictiua. nam hec ſunt frida ⁊ ſtiptica. karabe aūt q̄ſi trabes paleas iterptať. ⁊ qñq; restrigit. ſ. ſudorē aceto mixtū. Itē ſuccꝰ agreſte ⁊ decoctio balauſtiaꝝ ⁊ decoctio gallaꝝ ⁊ decoctio mirti ⁊ decoctio foliorū ſalicū. ⁊ aq̄ ſempuiue. ſ. decoctōis expſſiōis aut diſtillationis. est. n. valde frida. Et cū res. i. ſudor fit vehemēs liniať corꝰ cū mucillagibꝰ fridis ſicut pſily aut cuz gūmi arabico vt inuiſcenť in ſupficie corpis vt ſudor nō poſſit exire. hec. n. fortiter ſtringūt coadiuuāte euētatione. ⁊ qñ vehemēs fit res: qz alia nō ꝓferūt ponať nix ſup extrema ⁊ ſola ſint in ea niue extrema nō reſiduuz corpis ne forte ꝓgelareť: aut balneeť in aq̄ frigida ſi ſuſtinet eā. Dicit tñ Bentilis ſe curaſſe ſudorē cuiuſdā dñe cū roſata nouella deſcriptōe Nicolai in ſuo ātidotario quā dicit ꝓuenire in

Roſata nouella nīc uzlex et eos doz. q' cū ista doctrina cū aq̄ endiuia q̄n ſudor est nō curaty bz q̄z. Dō cū aq̄ lactuce z q' q' Dō Gorſo q' p' B

ſudoribꝰ oꝝ ſafozeticis ⁊ dať mane ⁊ meridie cū aq̄ frida credo q' ſufficeret. ꝛ. ſ. ¶ Nōndū q' ītētio Aui. ē restrigere ſudorē ſeq̄ntē ſubtilitatē materie dilatatōez pozoꝝ ō. bilitatē ꝓtētiue ⁊ irritatōez expulſiue maxīe qñ timeť ea ſus vtutis. Pro cuius ꝓſtrictōe ſunt he ītentōes. ꝓma cō. ſtrigit poros. zº ingroſſat māz. ɜº ꝓfortat ꝓtētiuā mēbroꝝ ⁊ remittit acuitatē expulſiue eoꝝ. 4ª diuertit māz maxime a circūferētia ad cētrū. 5ª ordiat debitū regimē maxime cibos ⁊ potꝰ iſpiſſantes māz ſudoralē ⁊ vtutē fouētes q̄ ītentōes qbꝰ debeāt ꝓpleri ſatis bñ patere pōt.

¶ Regimen fluxus narium ſupflui. CAP. XIIII.

Oportet vt non ꝓperetur ad ꝓhibēdum illum qui creticus est quantum possibile est.

¶ Hoc capꝫ bz duas ptes. In ꝓma pte ꝓmittit fluxū ſanguis nariū nō restrigēdū. zº docet regere restrigēdū. ſcōa ibi (Cū āt ē neēe) In ꝓma pte dicť nō oportere ꝓperare ad restringēdū fluxū ſanguis nariū creticū q̄tū poſſe est niſi ſupfluat ⁊ debilitet vtutē.

¶ Cū aūt ē neēe ꝓhibere fluxū ſanguis nariū in febribus acutis. tūc liga extrema ⁊ pone vētoſas ſup latꝰ qō ſequiť latꝰ fluxꝰ ſanguis nariū: deide ꝓſter adhibe regimē illius loci. fortaſſe .n. poſſe erit tibi vt ifrigides ⁊ restrigať p illud ⁊ añ ponas vētoſas deſup ⁊ diſtilla in naſum aliās diſtillatōes ꝓdictas in caꝑo fluxꝰ ſanguinis nariū. Et cū nō ē ꝓhibēs aliqō ifrigida caput cū ifrigidātibus ꝓdictis in eo.

¶ Nūc facit qō dcñ ē. ⁊ ꝑ regit fluxū ſanguis in febribus acutis. zº ſpāl'r in q̄rtana, zª ibi (Et qñq; aduēit) In ꝓma pte ꝑ ꝓstrigēdo ſanguinē ponit tria remedia. ꝓmū ē ligatio extremoꝝ. ſ. adiutorioꝝ ſupra cubitos per duos digitos. ⁊ ſil'r coxaꝝ ſupra genua tātūdē. necnō teſticuloꝝ ad diuertēdū. zº remediū ē poſitio vētoſaꝝ ſi fluat ex nare dextra ſup regiōe epatis. ſi ex ſiniſtra ſup regiōe ſplenis ſine ſcarificatōe ad retinēdū ſanguinē ibidē aut ad diuertēdū. ɜm remediū ē regimē loci ꝑ quē fluit ſanguis. ſ. naſt. frōtis. tēpoꝝ. colli. ⁊ ptiū ꝓpinquaꝝ. nā fortaſſe erit poſſe vt ꝑ infridatōez ſupple ⁊ ꝓstrictōez illaꝝ ptiū restringať abſq; poſitiōe vētoſaꝝ ſup regiōe ſplenis aut epatis. Alr ⁊ nō ponas vētoſas ſup ptibꝰ ſupiozibꝰ. ſ. naſo ꝓpinqs ne ſanguis trahať ad ſupioza. ⁊ diſtilla i naſuz aliās diſtillatōes ꝓdictas. ſ. 5ª terty. cap. de cura fluxus ſanguis nariū. Et cū non est aliqd ꝓhibens. ſ. catarrus aut nimia repletio infrigida caput cum infrigidantibus dictis in capitulo de cura fluxus ſanguinis narium.

¶ Et qñz aduēit patiēťibꝰ q̄rtanā fluxꝰ ſanguis nariū. quare oꝝ vt iuues cū faciēťibꝰ fluere ſanguinē ex naribus ſcitis. in ipſo. n. est ſanatio q̄rtane. ſi vero ſuperfluitatem timuerimus facie mus ſicut illud quod fecimus.

¶ Dic fluxū ſanguis nariū regit i q̄rtana. d. q' oꝝ vt iuues cū faciēťibꝰ fluere ipz ex naribꝰ q̄ ſunt ſcita. gnta terty. ſ. ꝓstrigēdo gulā ponēdo digitos in naribus aut ſetas porcinas aut herbā dictā poligoniū. nā ꝑ fluxū ipſius ſanať q̄rtana maxime pendēs a melācolia genita ꝑ aduſtionē ſanguis. ſi tamē timueris ne ſupfluat cōſtringe vt dictuz est. Cura ſanguis nariū exigit q̄nq; intētōes. Prima ē remotio cāe fluxus q̄ multiplex eſſe pōt. ſ. nimia aquoſitas: aut nimia colera ſanguīe pmixta: aut ſupflua caliditas ſīē in febribꝰ acutis: aut ōbilitas ꝓtētiue: aut irritatio vtutī expulſiue. ſcōa ītentio est diuerſio cū cūatōe aut ſine. tertia

fluxus iterceptio cū bis q̄ applicanť collo timporib⁹ aut fronti. Quarta orificiorū venaruz q̄ ad nares terminanť ꝓstrictio. ſ. cū bis q̄ narib⁹ iſtillanť aut iſufflanť aut i forma ſtuellorū iponūť. ⁊ B absq; alys ℔ plimū ē ſufficiēs. Quīta ē regimē ſex rerū nō nāliū p q̄ ſanguis iſpiſſet ⁊ ſe cūdū plimū ifrigidet ⁊ fiat iept⁹ fluxui ⁊ ꝓtētiua mēbro rū fortificet. Et p ꝓplēdo q̄rtā itētōez ifunde aliquē pul uerē ſiē trociſcos de terra ſigillata: aut de Karabe: aut bo. ar. ſan. dra. i albumīe oui. ⁊ bñ ꝓcute: deīde fac ſtuellū ſa tis groſſuz ex cotto aut tela aranea aut pil'lepozis ⁊ ifunde i albumīe illo ⁊ narib⁹ ipone quē diu retineat ⁊ nō vio leter exbať. B. n. ℔ plimū ſufficiimo ſtuellus ifuſus in ſo lo albumine oui eſt ſufficiēs ℔ plurimuz. Et q; cura fluxus ſanguinis narū cū eſt ꝓtinu⁹ celeritate indiget: ſunt he omnes intētiōes aut plures ex his q̄ cito perficiende cum remedys oppoztunis.

¶ Regimē vomitus q accidit eis. CAP. XV.

¶ Creticus iterum non abſcindatur niſi apud neceſſitatem.

¶ In B cap'o Auic. ponit regimē vomit⁹. ⁊ p̄ cretici nō reſtrīgēdi. z⁹ reſtrīgēdi cretici vel nō cretici. ſcōa ibi (Et ſi būor ibibitus) Dicit p̄ vomitū ℔ plimū abſcīdi p vomitū ⁊ p adiuntoziū q̄ eūať būor nociu⁹ ſicut p ſyrupū acetoſuz cū aq̄ cal'a: q̄uz tū neče ē dare regimē fozti⁹ vt ſyrupū aceto ſuz cū ſemīb⁹ loco ſyrupi acetoſi ſimplicis. ¶ Pro q̄ pte nōndū q; vomitu valde debilitāte ⁊ corpe valde inepto ad vomitū ⁊ ſuſpecto p illū ad fractura venę nō debem⁹ ſi poſſum⁹ alr vomitū vomitu curare. in alys autē caſib⁹ vomitus ē vomitu curādus maxie mā ad ſupioza leuigā te. q̄ ſnīa colligiť. 16ª. tertij. de cura colice paſſiōis. ¶ Notādū z⁹ q; vt facilioz fiat vomitus ꝑparādū eē būorē vo mitui cū ſyrupo acetoſo zucharīo mā exīte cal'a ⁊ cū oxi melle ſimplici ipa exīte frida ⁊ groſſioꝛi. ipa vo exīte fri gidioꝛi ⁊ groſſioꝛi cū ſyrupo acetoſo ꝓpoſito cū ſemīb⁹. ſ. cal'is ſubtiliatiuis materie p̄ ſiē cū aniſo feniculo ⁊ ſilib⁹. Eſt āt hꝫ ſyrup⁹ acetoſus ꝓpoſit⁹ duplex. Quidā cū zucha ro fact⁹ ⁊ dr̄ apud nos ſyrup⁹ acetoſus. Quidā cū melle ⁊ dr̄ oxīmel cōpoſitū: q̄ ꝓuenit adhuc mā exīte groſſioꝛi. Oxīmel vo ſgllīticū ꝓuenit mā exīte fridiſſima ⁊ groſſiſ ſima. bi āt ſyrupi miſcēdi ſūt cū aq̄ calida. i. tepida. oīa. n. tepida exoluunt robur ſtōi. poſt cuius tepidi ſumptionez per hozam procuret vomitum exquiſitum ſatis cū impo ſitione digiti aut penne in gutture.

¶ Et ſi būor ē ibibitus ⁊ groſſus. tūc oꝫ vt fiat ſolo in vādo ī potu q̄ ē ſicut aloes ⁊ yera. Et q̄ñ nō ē ibibitus fortaſſe ꝓfert yera ⁊ aloes.

¶ Nūc ſpālē ponit vomit⁹ curā. Et ꝓtinet ptes tres. Nā p̄ pōit regimē vomit⁹ ℔ diuerſitatē ſube ⁊ ſit⁹ būoꝛ. z⁹ po nit curā vomit⁹ colerici. 3⁹ pōit regimē vomit⁹ melici. ſcōa ibi (Et q̄ñ aſſiduauerit vomitus) 3ª ibi (Ad vomitū q̄dē cole nigre) p̄ª i tres. nā p̄ docz regere vomitū būore exīte ibibito groſſo. z⁹ ñ exīte ibibito. 3⁹ exīte ibibito ñ groſ ſo. z⁹ ibi (Et q̄ñ nō ē imbibit⁹) tertia ibi. (Et ſi ē ibibitus nō groſſus) Dicit p̄ q; būore exīte imbibito in ſtō ⁊ groſ ſo oꝫ ſoluere ventrē cū aloe ⁊ yera. Et dicit in ſecūda par te q; q̄ñ non eſt imbibitus fortaſſe confert yera ⁊ aloes.

¶ Pro p̄ma parte nōndū q; humor exīs in ſtomaco q̄ñ q; eſt imbibitus. i. intus bibitus ⁊ in pozoſitatib⁹ conclu ſus: q̄ñq; eſt inuiſcatus: q̄ñq; natās: q̄ñq; apoſtemās. Im bibitus eſt duplex. ſubtilis ⁊ groſſus. ls ſubtilis ſit magis aptus imbibi. ⁊ yterq; pōt eſſe ex q̄cunq; ſpecie humoꝛ.

¶ Pro remonēdo q̄ groſſuz ſiue imbibitū ſiue nō: docet exhibere yerā pigrā. ſ. ſimplicē Hal'. q̄ dicta eſt yera q̄ſi ſa cra ⁊ pigra amara. ⁊ fit ex octo reb⁹ inter q̄s nihil eſt ſolu tiuū niſi aloes. Aloes aūt q̄ñq; ponit duplus ad reliq̄ ⁊ ē magis ſolutiua. ⁊ hāc vocant Aloē ⁊ yeram. Aliq̄ñ ponit in doſi equali reliq̄s ſeptē. ⁊ hāc vocāt yeram ⁊ aloez. Do ſis yere pigre in q̄ aloes eſt duplus ad reliq̄ ſine melle eſt a. ʒ. ſ. vſq; ad duas. in forma electuarij cuz melle eſt. ʒ. i. ⁊ hoc magis cōfert q̄ñ humor eſt imbibitus. Aut aliter per aloē ⁊ yerā intelligamus aloem q; de nouo miſceat cū ye ra pigra aloe dominante ſicut. ℞. aloes. ʒ. i. yerepigre. ʒ. ſ. miſce. ⁊ exhibeat in forma pillularū. vel diſtēperent cum aq̄ zucharata ⁊ bibant. Ecōtra vo p yerā ⁊ aloez intelligi mus yerā dñari aloe vt. ℞. yere p. ʒ. i. aloes. ʒ. ſ. ⁊ exhibeā tur. vt ſupra. Et forte per yeram ⁊ aloē itellexit duas me dicīas diſticte: quaꝝ q̄libet huic ꝓpoſito ꝺeſeruit.

¶ Et ſi eſt imbibit⁹ nō groſſus mūdat ipz ſyru pus acetoſus cū aq̄ cal'a: deīde equat ipz poſt illud aq̄ granatoꝝ q̄ bibať. Oꝛ ſi cuomuerit eā bibat ipaz vice alia donec equet ⁊ qeſcat. ⁊ ſi militer ſyrupus de mēta cū granis granatoꝝ. ⁊ fortaſſe ſedat ipſuz ifrigidatio ſtomaci.

¶ Facit q̄ñ ocñ eſt ⁊ ꝓtinet ptes duas. Nā p̄ ponit tria re media faciēda q̄ñ būor eſt imbibitus nō groſſus. z⁹ q̄dā regimē euitare docet. ſcōa ibi. (Et nō oꝫ vt approximet) ·Primū remediū mūdans humorē imbibitū nō groſſum eſt ſyrup⁹ acetoſus cū aq̄ cal'a. digerit. n. ipm ingroſſando ⁊ abſtergit ipm a ſtomaco ⁊ ſua punctōe incitat ad vomi tū. poſt quē facto vomitu aq̄ granatoꝝ bibita equat ipm .ſ. ſtomacū tempando ei⁹ caliditatē. quaz ſi vomuerit bi bat alia vice donec equať .ſ. ſtomacus ⁊ vomitus geteť. Secūdū remediū eſt ſyrup⁹ de mēta cū granis granatorum. ꝓfert. n. in dicto vomitu. Tertiuz fortaſſe infrigida tio ſtomaci ſedat ipz nō ſolū pficiēda cū iterius ſumptis: ſed etiā cum exterius applicitis ita vt aliq̄ oporteat eſſe actu ⁊ potētia frigidū ſicut in colerica paſſiōe ꝑcipit' Ra ſis. 9. Almāſoris. Dec aūt admiſtrāda ſunt būore iā edu cto. ¶ Et nota q; eſt bonū in vomitu vehemēti ⁊ ꝑpe ab humore calido p̄mo lauare ſtomacū cū aqua cal'a aut oꝛ dei in multa q̄ſtitate: deīnde approximare remedia con ſtringētia iteri⁹ ⁊ exterius actu ⁊ potētia frida.

¶ Et nō oꝫ vt approximet reb⁹ pōticis ⁊ ſedan tibus vomitū cum pōticitate ſua ⁊ acetoſitate ſua ſtiptica ille q; vomit pp humorē imbibitū. quia ē malū ⁊ addit imbibitioni ſed nō imbibi to fortaſſe faciēt eū deȝcere deoꝛſū: quāuis ſit groſſus ⁊ fortaſſe iuuabit virtutē ſtomaci ad expellendū cum per ſuperiora.

¶ In p̄ti parte docet euitare q̄dā regimen dicens. Nō oꝫ illum qui vomit ꝓpter humorem imbibitum appro ximare rebus conſtringentib⁹ vomituz ſua pontícitate ⁊ ſtipticitate. nā hec faciunt humorē magis imbibi. humo re vo nō exīte imbibito fortaſſe conferunt. Naz ſi būor ſit groſſus fortaſſe ſtomacus cōfortatus eyciet eū p̄ infe-

rius. Si vo subtilis fortasse eyciet eū cū vomitu. tuti⁹ tñ est vt credo p̄ mūdificare stomacū ab hūoꝛib⁹ in eo ꝛtentis p̄ supius aut iferi⁹ siue sint imbibiti siue nō. postea bꝺ ꝛfortantia admistrare tā interi⁹ q̄ exteri⁹.

¶ Et qñ assidnauerit vomitus de colera ꝛ non fuerit de genere imbibiti. tunc vtere stipticis: ꝛ ꝓpꝛie emplastris iuuāribus factis ex corticibus granatoꝛ ꝛ gallis ꝛ bis similibus cū vino ꝓmixto aut aceto ꝓmixto.

¶ In p̄ti pte curat vomitū colicū qñ nō fuerit hūoꝛ ībibitus. ꝺ. q⁹ tu debes vti stipticis ꝛ ꝓpꝛie emplis fact] ex corticib⁹ granatoꝛ ꝛ gallis ꝛ silib⁹ cū vlo aut aceto mixt].

¶ Et ad vomitū qdē colere nigre supfluū submergaſ spōgia ī accto ꝛ ponaſ sup stomacuꝫ. Oꝛ si neč̄arū fuerit aligd fozti⁹ administra medicinas p̄dictas in caplo retentiōis vomit⁹.

¶ Nūc curat vomitū melācolicū. ꝺ. q⁹ vomitui colere nigre supflue ꝛfert spōgia ifusa ī aceto ꝛ bñ exp̄ssa stō applicita. Ultimo dicit q⁹ in efficaciozib⁹ p̄ restringēdo vomitū erit recurrere ad medicias dictas ī caplo de restrictione vomit⁹ dictas. iꝫ⁰. terty. ¶ Nōndū q⁹ bꝺ spōgia in aceto infusa ꝛfert stōꝫ q̄dā stipticitate ꝛfortādo. ꝛ si fuerit melia adusta ꝛfert ifrigidādo ꝛ icidēdo ꝛ stōꝫ ꝛfortādo. Sꝫ si cū aceto bulierit mēta ꝛ silia ꝛfert ēt calefaciēdo. Cura vomit⁹ sex exigit itētiões. ꝓma remouet cāꝫ siue fuerit p̄mitiua sicut regimē sex rer. nō naturaliū faciens vomere. siue fuerit cozpea sic̄ opilones apata vlcera ꝛ similia in stō exūtia: aut ī mēbꝛo sibi cōicāte. Alia diuertit hūoꝛes ad stōm fluxuros. 3⁰ mundificat stōm a supfluitatib⁹ in eo exūtib⁹ ad vomitū icitātib⁹. 4⁰ vias ꝛ ducꝛ cō strigit p q̄ ad stōm deferr̄ hūoꝛ ipm stōm ꝛfortādo ne recipiat ꝛ vt debite suas opatões pficiat. 5⁰. cozrigit accidētia. 6⁰. ozdinat debitū regimē sex rer. Et ex dictis ī textu potes elicere auxilia plures baꝛ itētionū pficiētia.

¶ Regimē fluxus vētris q accidit eis. CAP. XVI.

Alm singulariter in caplo fluxꝰ vētris locuti sumus ī hac itentõe q̄ redeam⁹ ad illud. Et de illis q̄ ꝛferūt ex via ciboꝛ sūt almes cozrefacti ꝛ lētes cozrefacte ꝛ coziandrū sil⁹ cozrefactū. Oēcūq; boꝛ duoꝛ. ſ. almes ꝛ lētiū post̄q; cozrefactuꝫ est ꝺꝫ p̄ elixari ꝛ abyci p̄ma decoctio: deīde debēt bulire quousq; decocta sint ꝛ debēt fieri acetosa cū granis granatoꝛ. ſ. exp̄mēdo succū ab eis. ꝛ bꝺ ꝺdiēdo. Almes aūt sunt robilie. Coziādrū ꝑparatū cū aceto ꝛ cozrefactū ē singulare ī fluxu vētris ꝛ ꝓpꝛie ad retinēdū cibū in stō. Dec aūt cū frida sint ꝛ stiptica cōferūt ī fluxu seq̄nte febꝛe. Intētões hūde ī cura fluxꝰ vētris sūt sex. ꝓma remotio cause fluxꝰ q̄cūq; fuerit aut p̄mitiua aut cozpea. 2⁰ est diuersio hūoꝛ a fluxu ad ītestina. 3⁰ est mūdificatio ītestinoꝛ a supfluis ī eis ꝛtētis ꝛ dolozis eorū sedatio aut cū clisterys si fuerit in ītestinis grossis: aut cū sumptis ī potu si fuerit ī gracilib⁹. 4⁰ itentio ē viaꝛ ꝛ ductuū ꝛstrictio hūoꝛ īgrossatio ꝛ getatio nec nō ītestiorū ꝛfortatio ne recipiāt cū exteri⁹ applicitis ꝛ sumptis. 5⁰ ē accñtiū cozrectio. 6⁰ debiti regimīs sex rer. ozdinatio.

¶ Regimen sitis eoꝛ superflue. CAP. XVII.

Oꝛtet vt inungaſ caput cū oleo frigido valde q̄ fundaſ sup ipm ꝛ ponaſ sup caput si non fuerit quod ꝓhibeat: ꝛ cū aqs infrigidātib⁹.

¶ Aui. ponēs regimē sitis supfluētis. p̄ ponit regimen gñale p̄ sedādo sitiꝫ. 2⁰ sedat sitiꝫ ſm aliquos spāles modos ipsi⁹. 2⁰ ibi (Sitis qñq; fit a frigore) p⁹ in duas. nā p̄ pōit regimē sitis p̄ ifrigidātia capiti applicāda. 2⁰ p̄ ifrigidātia in oze tenēda. scōa ibi (Et retētōe mucillagis) Dicit ī pma pte oꝛ inūgere caput oleo frido potētialr infridato. ſ. actualr ifuso sup caput nō exūte ꝓhibēte. ſ. catarro capitis repletōe ꝛ silib⁹. Et inūgi ēt cū alys aqs ifrigidātib⁹. Causa dicti ē: q̄ si sitis segr̄ supfluā cerebri calitatē frida applicita capiti ꝛferūt remouēdo cāꝫ: q̄re ifridatio capitis ē cā infridatōis ozis stōi p̄ neruos descēdētes.

¶ Et retētōe mucillaginis semis citonioꝛ ꝓmi sce cū oleo rosato vltimo aut ifusiōis prunoꝛ ꝛ medullarū cucumeris ꝛ alkēdi ꝛ cucurbite ꝛ semis lactuce nigre ꝛ radicū ligritie et pillularū descriptaꝛ ī antidotario ad sitiꝫ. et de illis q̄ masticanr̄ et almosolat sūt tamaridi.

¶ Nūc sedat sitiꝫ cū bis q̄ in oze tenenr̄. ꝓmū est mucilago semis citonioꝛ ꝓmixta cū oleo ros. vltimo: ſꝫ in ifrigidādo iter oēs modos olei ros. est q̄ fit ex oleo onfanci no ꝛ rosis albis silestrib⁹ nōdū bñ maturis. Scōm ē cū retētōe infusiōis prunoꝛ. ſ. acriū: aut ēt cū retentiōe medullaꝛ cucumeris ꝛ alkēdi. i. citrulli. ꝛ medulle cucurbite. ꝛ retētōe semis lactuce nigre: q̄ñ ē fridi⁹. ſ. in fine scōi vel in p̄n⁹. terty. Radicū ligritie mūdataꝛ a cortice exteriozi ꝛ ifusaꝛ in aq̄. Tertiū tenēdū in oze sunt pillule scripte ī ātidotario. ꝛ ōbēt eē ꝓfecte ex fridis ꝛ acrib⁹. Quartū remediū ē aliq̄ q̄ tenenr̄ in oze sic̄ almosolat ꝛ ſr tamarindi. Causa dicti: q̄ pellicula ozis est contigua pellicule ozis stomaci. quaꝓpter ifrigidatio ꝛ bũectatio vnius ē causa ifrigidatōis ꝛ bumectatōis alterius.

¶ Et sitis quidem quādoq; fit ex frigore et abscindit eam somnus: et quādoq; fit ex calore. et abscindunt eam vigilie.

¶ Ultimo dicit q⁹ sitis q̄q; fit a frigore ꝛ abscidiť p̄ somnū. ꝛ qī fit a calore ꝛ abscidūt eā vigilie. ¶ Nōndū p̄ declaratōe bꝰ ptis q⁹ ī siti mēdosa cāta p̄ idigestionē ciboꝝ maxīe nō calozū sic̄ pisciū ꝛ silius digōnis difficilis a gb⁹ stōus laborat ī digōne eleuāť vapores calī pueniētes ad os stōi ꝛ sitiꝫ ĩducētes ꝓuenit somn⁹ q̄ fortificādo calorē stōi ē cā digōnis ꝛ resolonis cozū vapoꝝ q̄ erāt cā sitis. ꝛ sic vificata ē ꝓma ps bꝰ text⁹. ꝛ bāc sniaꝫ elicere possum⁹ ex ptícula 4ª affozismozū. affo. 27. Quibuscūq; desideriū nocte bibeť. ꝛ. iꝫ. terty. cap. de siti ad finez. ꝛ. 4. epidimiarū. Jn vigilādo sitis ī supficie somn⁹ medicamētū. Secūdus modus ī siti cāta ex vaporib⁹ calis circa os stōi facta ꝓsumptōe ꝛ exiccatōe nimia vigilie ꝛferūt resoluendo illos vapores calos q̄ erāt cā sitis. ꝛ B voluit Aui. in pte vltima. Ex B facile soluūť instātie q̄ ꝺ hūc textū fieri ꝺsueruūt. Cura sitis q̄q; exigit itentões. ꝓña remotio cārū sitis siue fuerit p̄mitie siue cozpee p̄ cōitatē a toto sic̄ ī febrib⁹ aut a mēbris ptic̄larib⁹ sic̄ a cerebꝛo: aut a mēbris spūalib⁹ ꝛ religs: aut p̄ eēntiā pp nocuñta cerebri ꝛ ꝓpe ozis ei⁹. 2⁰ ē sedatio sit] ꝓpleda aliq̄. 8. modoꝛ ifrascriptorū: aut plib⁹ ꝋ exigētiā cārū sitis. ꝓmꝰ modus ē cū bis

supgb⁹ anhelamus sic̄ sup aq̄ frida ⁊ silibus fridis. ⁊ hic modus cōfert in siti seq̄nte supfluā calefactiōez cerebri ⁊ mēbroꝝ spūaliū. Secūdus modus p retēta i ore sic̄ ē frustꝫ angurie ⁊ silia. ⁊ h̄ modus maxie valet in siti seq̄nte calefactōez ⁊ exiccatōez meri cāne pulmōis ⁊ membroꝝ spūaliū. Tertⁱ⁹ modus ē p caputpurgia ⁊ p gargarismata cū aq̄ frida sola aut cui admixti sunt alig succi acres. ⁊ h̄ valet in siti seq̄nte dispōnes capitis ⁊ meri cāne pulmōis ⁊ mēbroꝝ spūaliū. Quartⁱ⁹ modus est p epithimata ⁊ vnctiōes circa caput collū gulā ⁊ spōdiles vsq; ad tredeci ⁊ mala granata ⁊ reliq; ex rebꝰ fridis qb⁹ aliqd aceti sit admixtū ad penetrādum. ⁊ hec valet i siti merito cuiuscūq; mēbri ꝓtigētis cuⁿ regio vngaⁿ ⁊ epithimeⁿ. Quintⁱ⁹ modus ē cū sōno: fortificādo digōnē: p cuiⁿ ōbilitatē accidit sitis. Et silr q̄q; vigilie sedāt sitiꝫ resoluēdo vapores q i sōno ꝓcentrant. Sextⁱ⁹ modus ē cū bibitis q̄ i mala ꝓpone cal'a ⁊ sicca sine mā debēt esse frida actu ⁊ potētia. vbi vo adsit mā colerica aut salsa alteriⁱ⁹ generis: aut p̄e imbibita aut iuiscata potⁱ⁹ ꝺꝫ eē actu cal'. Iꝫ potētia fridus. Septimus modus ē stupefaciēdo aliq̄lr sensum ozis stōi cū itēse fridis actu vl potētia. ⁊ h̄ valꝫ in q̄cūq; siti. Octauus modus ē ꝑuertēdo mētē ad alia magni nocumēti ita vt sitis obliuiscaⁿ. ⁊ h̄ valet in q̄cūq; siti remissa. ¶ 3ª intētio ē ꝓfortatio stōi ꝓplenda cū iteriⁱ⁹ ⁊ exteriⁱ⁹ applicitis ꝺrys discrasie ⁊ moderata stipticitate pticipātib⁹. ¶ 4ª itētio ē correctio accītiū ⁊ pficiⁿ fꝫ ipoꝝ exigentiā. ¶ 5ª itētio q̄ ē regimē sex reꝝ decliet ad ꝺriū discrasie.

¶ De p̄funditate somni q̄ accidit eis. CAP. XVIII.

Oportet vt remoueaⁿ a profunditate somni cū fabulis ⁊ his silib⁹ p voces. ⁊ ligenⁿ mēbra eoꝝ inferiora ligatiōe dolorosa postq̄ fi fuerit qō ꝓhibeat. ⁊ supponaⁿ colirio subtile si nā fuerit restricta ⁊ in hora quietis ⁊ tpe assiduitatis: ⁊ vētoseⁿ qō est inter ambas spatulas ⁊ spondiles.

¶ Remouet p̄funditatē somni q̄ttuoꝫ auxilys. p cū fabulis ⁊ silib⁹ sic̄ hystoryis. 2º p voces. s. alte vocādo dormientē ⁊ strepit⁹ circa ip̄m faciēdo. 3º ligādo mēbra eius infra genna p q̄ttuoꝫ digitos ligatōe dolorosa. tū ad excitādū. tū ad diuertendū vapores ⁊ mās ad iferiora. ⁊ sub h̄ mō ꝓbēdunⁿ fricatōes mēbroꝝ iferioꝝ. Dicit tū bas ligaturas debere fieri si non fuerit qō ꝓhibeat sic̄ podagra ⁊ vlcera illaꝝ partiū q̄ liganⁿ. 4º supponēdo colliriū subtile acutū ⁊ mordicatiuū. sic̄ ē suppositoriū boc. ℞. mell. ℥. y. ierepigre: salisgēme aā. ℥. i. ⁊ si vis fortⁱ⁹ adde suprascript⁹ scamōee cologntide aā. ℈. ß. ⁊ fiāt suppositoria lōgitudinis quattuoꝫ vl gnq; digitoꝝ ⁊ mediocris grossitiei. Uel fiat suppositoriū ex sapone vel sal gēma ⁊ ligeⁿ vt ad libitū possit exꝑbi. hec aūt fieri debēt vētre restricto ⁊ p̄ius fieri in hora getis. s. a p̄funditate sōni. i. cuꝫ somnⁱ⁹ nō ē p̄fundus ad p̄seruādū ab eiⁱ⁹ p̄funditate qm̄ bō ē ad illā paratus. ⁊ erit tpe assiduationis p̄funditatis i somno vt remoueaⁿ p̄fundatio illa. Alr in hora getis. s. proximi ⁊ exacerbatōis ⁊ tpe assiduitatis. i. dū adest proximus dans ꝛtelligere q̄ ēt tpe proximi h̄ faciēdū ē in q̄cūq; hora h̄ accūs supuenerit. Ultimū auxiliuꝫ ē vētosatio eiⁱ⁹ qō ē iter ambas spatulas ⁊ spōdiles. i. vētosatio in pulpis spatulaꝝ sine scarificatiōe aut cū scarificatiōe si peccauerit sanguis aut fuerit timor litargie. Sunt ⁊ alia remedia sicut odor aceti acutissimi. Itē ꝓuocatio sternutatōis iā p̄missa vētris lenitōe vētosatōe ⁊ eūonib⁹ opportunis.

Dubitatur vtꝝ fabule remoueāt p̄funditatem somni. Negatiue argī sic. fabule iducunt p̄funditatē sōni. q̄ nō remouēt. ꝓba ꝑs. ⁊ aūs declarat exp̄ētia. ¶ 2º aliq̄ fabule ꝓtristāt q̄ inducūt somnū. ꝑs ꝓba. qꝫ tristitia reuocādo spūs iteriⁱ⁹ ē cā sōni. ¶ 3ª additio fabularꝝ p̄dicationū lectionū ⁊ silꝫ sunt cā resolōnis spūꝫ ⁊ liq̄factiua materieꝝ ⁊ euaporatōis eaꝝ. q̄ sūt cā somni. tꝫ ꝓba. qꝫ bis modis somnⁱ⁹ ꝓuocaⁿ. assumptuꝫ ꝑs: qꝫ spūs audiēdo excitāⁿ ⁊ ꝓmouenⁿ quoꝝ motⁱ⁹ est cā resolōnis eoꝝ liq̄factōis materieꝝ ⁊ cūonis ipsaꝝ.

In oppositū ē Aui. ¶ P̄imo nōndū q̄ fabula apō Macrobiū in ꝓmētario libri ō sōno Scipiōis circa p̄nⁱ⁹ a fallēdo dcā. ē narratio reꝝ nō būtiū facie vitatis aut nō veraꝝ. hystoria vo est narratio vaꝝ reꝝ gestaꝝ. ⁊ eaꝝ scriptura cronica vocaⁿ. ¶ 2º nōndū q̄ q̄dā corpa fm cerebrū abūdāt in gbusdā būiditatibus crudis fridis apt] euaporatōi quoꝝ spūs agitati ⁊ laborātes dū audiūt aut legūt bⁿ sunt cā liq̄factiōis eaꝝ. ⁊ q̄ i vapores ꝑuertāⁿ: q̄rū liq̄factio ⁊ in vapores ꝑuersio est cā sōni. tū spūs ifridādo ⁊ igrossando: tū opilādo. Aliq̄ vo sunt q̄ abūdāt in būoriⁱ⁹ colericis ⁊ nitrosis: quoꝝ vapores sunt cā vigiliaꝝ. Cū g̀ audiūt aut legūt bⁿ fit in eis duplex motⁱ⁹. vnus spūalis p̄priⁱ⁹ ipsi ītellectui fꝫ quē cōponit diuidit ⁊ discurrit. alter ē motus ipoꝝ spūꝫ fm diuersas ptes fm exigētiā passionū q̄ cōmouenⁿ audiēdo ⁊ legēdo bⁿ: qꝫ si p bⁿ audita ⁊ lecta cōmouenⁿ ad tristitiā timorē aut despatōez spūs mouenⁿ interiⁱ⁹. Si vo eꝝ mouenⁿ ad spem gaudiū audaciā aut irā spūs mouenⁿ exteriⁱ⁹ in quoꝝ motⁱ⁹ supcalefiūt p quā supcalefactiōez resoluunⁿ ⁊ paucificanⁿ. ⁊ sic būiditates de gbus supra liq̄fiūt. ⁊ in vapores ꝑuertunⁿ. In p̄mis itaq; corpibⁱ⁹ bⁿ audita aut lecta sunt cā somni. in secundis sunt cā vigiliaꝝ. ¶ 3º nōndū q̄ q̄dā boues sunt ꝑmpti ⁊ acuti ingenij. q̄dā tardi ⁊ obtusi: p̄mi legētes ⁊ audiētes: ⁊ bñ intelligētes q̄ audiūt ⁊ legūt videtes se ꝓficere vigilāt. scōi vo ex cā ꝺria dormiūt. licꝫ aliq̄n scōi pp vehemēte tristitiā cū videt se n̄ ꝓficere neq; itelligere expectātes rep̄hēsionē ⁊ ignominiā potⁱ⁹ vigilāt. tristitia nāq; de futuro malo ē cā vigiliaꝝ: ⁊ tristitia ō ꝓterito ē cā somni. Silr p̄mi aliq̄n cūiā tenēt rē de q̄ agit dormiūt spiritib⁹ iā gesctib⁹ q̄ p̄ erāt i motu. ¶ 4º nōndū q̄ fabule hystorie p̄dicatōes ⁊ bⁿ q̄q; sunt difformes ex pte narrātis ita vt nūc alta voce nūc submissa loq̄t: nūc leui nūc aspa ⁊ austera. Q̄q; etiaꝫ ex pte eoꝝ de qb⁹ agit ita vt nūc ꝓmoueāt audiētez ad misericordiā nūc ad odiū ⁊ irā: nūc ad tristitiā spem despationē. ⁊ sic de reliqs. q̄q; vo sūt vniformes: tū ex pte recitātis: tū eoꝝ q̄ recitanⁿ. p̄me excitāt ⁊ vigilare faciūt mouētes spūs diuersis motib⁹: ⁊imo ꝺrys. scde vo faciūt dormire spūs getātes aut figētes fm habitudinē vnā. somnⁱ⁹. n. geti vehemēter exilit silis. 2º p̄mi. ¶ P. bⁿ fabule ⁊ hystorie tē. q̄q; sūt breues ⁊ nō iducūt somnū: qꝫ lōge fatigātes audiētes ⁊ spūs ipoꝝ resoluētes. ⁊ sunt cā somni. ¶ P. q̄q; sūt de rebⁿ mltū mouētib⁹ audiētes ⁊ excitāt vigilias: q̄q; de rebⁿ paꝝ ꝓmouētib⁹: ⁊ sunt potⁱ⁹ cā somni. ¶ Et ex his iā mānifestū ē q̄les boues p bⁿ lecta aut audita excitanⁿ a somno. ⁊ q̄les ꝓuocanⁿ ad somnū. 2º etiā manifestū est q̄les fabule aut hystorie. ⁊ q̄lr recitate vigilare faciūt. ⁊ q̄les ⁊ q̄liter recitate dormire faciūt. tu g̀ cū excitare vis somnolētū narra hystoriā aut fabulā multū mouētē ⁊ difformē ⁊ recita eā diffozmiter freq̄nter eleuādo vocē ⁊ eā exaspando. Ecōtra vo fac cū vis somnū iducere: ⁊ q̄ dcā sunt p magna pte elici p̄nt ex dictis Aris. is⁹ pblematū pblemate p. ¶ Solo aūt rōnū factaꝝ in p̄nⁱ⁹ suadētiū ꝺriū hⁿ declaratiōis manifesta ē ex dictis. Cura somni p̄fundi q̄tuoꝫ exigit ītentōes. ⁊ p̄ia remouet cām p̄funditatis somni. Scōa excitat p̄funde dormiētē cum auxilys q̄ dcā sunt. Tertia corrigit accītia tā p̄tia q̄ visilr secutura sicut litargiā. Quarta ordiat debitū regimē sex reꝝ in ꝺrium profunditatis somni ⁊ cause eius.

¶ De grauitate capitum eorum. CAP. XIX.

Portet vt alienetur ab eis emulsio lactis super capita eorum aut effusio olei super ea aut embroca aut caputpurgium.

¶ Auicēna in pīti parte ponēs regimē grauitatis capitis. ꝑmo docet q̄ sunt euitanda. secūdo q̄ sunt faciēda. secunda ibi. (Immo sint contēti) In ꝑma parte docet euitare quattuor. ꝑmū est emulsio lactis sup caput grauatum. secundū est effusio alicuius olei super caput. tertiuz est embroca. quartū est ca putpurgium.

¶ Immo sint ꝓtenti vaporationibus factis embrocis ex camomilla. ⁊ sint in eis viole ⁊ furfur ⁊ bis similia.

¶ Nunc docet que faciēda sunt dicēs q̄ contenti sint vaporatōibus factis ex embrocis camomille violaꝝ furfuris ⁊ similiū. ¶ Notādū ꝓ grauitatē capitis intelligendū esse quādā ponderationē ⁊ capitis ꝓceptā extēsionē causatā ꝑ multā mām grossaz vaporosam. ⁊ maxīe ab egro ꝓcipiē cum multū deprimit caput. ⁊ postea paulatiz ipm eleuat. Cui Auicē. ꝓhibet emulsionē lactis aut eius infusionē sup caput ne inuiscatuz in capitis supficie opilet poros ⁊ ꝓhibeat vapoꝝ exalationē. Scōo phibz applicationem oleiꝝ si frigidū opilaret frigiditate ⁊ viscositate. si vo calm. lz forte iuuaret sua caliditate resoluēdo. tū plus est aptū nocere sua opilādo viscositate. ꝓhibet tertio embrocas ⁊ caputpurgia q̄ ꝑ nares fugant maxime qū eēnt frigide opilantes aut malā ꝓpōnē capitis augentes ⁊ forte humores agitantes ⁊ mouētes: siue calide sint siue frigide nō ꝓcedēte euacuatione. cōcedit tū euaporatiōes factas cū embrocis ⁊ decoctiōibus factis ex camomilla ad resoluendū: violis ad infrigidandū discrasiā febrilē ⁊ ad temperādum caliditatem camomille ⁊ furfuribus ad resoluēdum ⁊ abstergēduz si qd in poris capitis cutis ipsos opilās cōtinet. hec aūt fieri debēt ꝑmissis euacuationib⁹ ⁊ diuersiōib⁹ opportunis. ¶ Cura grauitatis capitis exigit quatuor intentiōes. ꝑma euacuat materias grauātes euacuatōib⁹ cōibus. s. flobotomia ⁊ farmacia ꝫm exigentiam. scōa diuertit cū clisteribꝰ lotiōibus cruriū fricatiōibus ⁊ silibus. tertia eradicat residuū materiei aut partē ipsaꝝ in capite ꝓtentaꝝ caputpurgijs masticatoryis ⁊ silibus. q̄rta resoluit residuū in capite ꝓtētum discrasiā cerebri alterādo ⁊ ipm ꝓfortādo cū euaporatōib⁹ in textu positis in qbus melius forte eēt ponere rosas q̄ violas aut vtraſq. multū. n. valēt rose in capitis cōfortatōe. ⁊ tu adde reliq̄s intētōes oībus cōes feb.

¶ De ingetudine hūtiū feb. ⁊ alioꝝ. CAP. XX.

Lfacere vo oleū violatū cuz oleo de semine lactuce ⁊ oleo nenufarino ⁊ oleo de cucurbita: ⁊ adhibere aligd de stupefaciētib⁹ fumosis sup timpora: ⁊ incuruare caput sup vapores humectantes: et odorare nenufar et poma mādragore: et alsekessabre aspum ex lōginquo et embroce hūectātes: et res q̄s scis. Et sīl'r si nō fuerit qō ꝓhibeat deꝯ syrup⁹ papaueris. et lohoc ei⁹.

¶ In pīti cap'lo ponit regimē ingetudis vigiliaꝝ febrientiū ⁊ alioꝝ. s. nō febriētiū. ⁊ bz hoc cap'lm duas ptes. nam ꝑmo ponit regimē ꝓdictuz nō spāl'r descēdēdo ad causas dicte ingetudinis. zo spāl'r descēdēdo ad vnā spālē cām. scōa ibi (Et cū hūor bauracius). Prima in duas. nā ꝑ ponit hoc regimē nō explicādo tps admistratōis h⁹ regiminis. zo ponit regimīe explicādo tps. za ibi. (Et cū inuenit leuitatē) ꝑma in duas. nā in ꝑma ponit regimen p odorationes ⁊ vnctiōes ⁊ potus. zo p diuersiōes. za ibi. (Deide multiplicent). Dicit in ꝑma pte q⁹ odorare oleū violatū ⁊ oleū semis lactuce ⁊ nenufarinū ⁊ de cucurbita. ⁊ adhibere aligd fumosuz stupefaciēs sup timpora sīc est iusgamus papauer mādragora ⁊ opiū. sicut vnguētū populeō cū pauco opio. ⁊ incuruare caput sup vapores humectantes sicut sup vapores eleuatos a decoctōe facta ex lactucis ⁊ silib⁹: ⁊ odorare nenufar frīdū ⁊ humidū circa secūdum gradū ⁊ poma mādragore frigida in tertio ⁊ sicca i ꝑmo. ⁊ odorare alsekesabre ⁊ ē liliū valliū citrini colozis ⁊ nō est nenufar: cū iam sit notatū ex lōginquo aspsuz. s. vino odorifero pauco cuz aqua rosata multa sic admixta. ⁊ sīl'r embroce humectātes. i. castus liquoꝝ humectātiū super caput. i. ꝑpe sup comissurā cozonalē factoꝝ ex lactucis florib⁹ nenufaris violis ⁊ silib⁹ sunt res q̄s scis ꝓferre in ꝓuocādo somnū. sīl'r si nō fuerit qō ꝓhibeat deꝯ syrupus de papauere loco ei⁹. ⁊ tu sup. dyacodion. i. decoctio papaueris. hec. n. q̄ sūt de papauere sunt domestica stupefaciētia q̄ natura bñ tolerat. Dicit aūt si nō fuerit qō prohibeat: qz ꝓhibēs posset esse sicut pleuresis aut asma ab humore grosso in pectore cōtento ⁊ silia.

¶ Deinde multiplicent inter manus eius candele et eleuent voces cū fabulis et ligent cum instītis extremitates ei⁹ ligatiōe dolorosa parū cum ansis que resoluant velociter: deide ꝯcipiat ei vt dormiat et claudat oculos: cūq; dormit paz extinguant candele ⁊ cessent voces ⁊ soluant anse: quoniā dormiet.

¶ Nunc curat inquietudinē ⁊ vigilias diuertēdo ⁊ laxando virtutē aīalē dicēs. q⁹ inter manus egri ponant multe cādele accense ⁊ fabulent alte. s. astantes. ⁊ extremitates infirmi ligent dolorose: sed modicū dolorose cū instītis ⁊ aluris vel cordellis cuz ansis. i. nodis qui facile solui ꝑnt sicut sunt nodi quibus vtimur in laqueādo caligas. ⁊ ꝓcipiat egro vt dormiat ⁊ claudat oculos. cūq; parum dormit. i. incipit dormire extinguātur candele cessent voces ⁊ soluant anse: quoniam dormiet.

¶ Et cū inuenit leuitatē ⁊ quietem ex poꝛissimo aut vehemētia assiduet ablutionē faciei cuz aq̄ in qua decoctū est papauer nigrū cum aliquātulo mādragore ⁊ radice eius.

¶ Dic ponit regimē vigiliaꝝ explicādo tps dicēs. q⁹ cum eger inuenit leuitatē. i. declinatōez ⁊ getē totalr cessante poꝛissimo quo ad ꝛtinuas ꝓportōales laues faciē cū aqua decoctōis papaueris nigri cui aligd mādragore ⁊ radicis eius sit admixtuz q̄ sunt frigida ⁊ sicca in fine tertij: aut in ꝑn⁰ q̄rti. nō. n. ꝓcedit decoctiōez hꝫ in statu poꝛissimoꝝ aut exacerbatiōum ne opilādo poros sua intensa frigiditate magis noceant q̄ cōferant stupefaciēdo.

¶ Et cum est illic humor baurachius confert aqua in qua cocta sunt sisimbrium ⁊ mellilotū ⁊ albacuen ⁊ papauer abluendo faciem et incuruādo sup vaporē eius.

¶ Et cū est illic humor baurachi⁹. i. nitrosus siue salsus in causa vigiliaꝝ ꝓfert aqua in qua decocta sunt sisimbriū: ⁊ est spēs mēte melilotū albacuen. i. matricaria. ⁊ fm aliquos pes cozuin⁹. sicut dicit Aui. 16⁹. tertij de excoriatiōe intestinoꝝ. ⁊ hec tria sunt calida resolutiua. ⁊ papauer ponit ad stupefaciēdū ⁊ somnū inducēdū ⁊ ad tempanduz

hꝫ calitatē cū hac decoctiōe est abluēda facies ⁊ oꝫ iterū nari sup vaporē eius vt vꝫtus boꝫ penetret melius ad ꝓfundū. ¶ Cura vigiliarū exigit duas itentiones. ꝓria removet cāꝫ vigiliarū siue fuerit ꝑmitiua sic̄ supflua acris calitas ⁊ siccitas ⁊ cibi ⁊ potus calī ⁊ sicci. Itē accītia animi molesta siue fuerint corporea sic̄ dolores febres pītia hūoris colici salsi aut melici. ¶ Scōa somnus iduc̄ gnq; modis. ꝑmus cū odoramētis. scōs cū applicitis exteri⁹ sicut lotio extremoꝫ cū decoctiōib⁹ somniferis. Itē cū vnctionib⁹ ⁊ epithimatib⁹ applicitis frōti ⁊ tipozib⁹ ⁊ parti añriozi capitis. Itez cū embrocis sup pte añriozi capitis. Tertⁱ⁹ modus ē cū ītillatiōe in aures. Quartⁱ⁹ cū suppositis in modū colliry vel clisteris. Quintⁱ⁹ cū sumptis hec tñ diuersificāda sunt ꝑm diuersitatē causarū. ⁊ a leuioribus ichoandū est ⁊ gradatiz ad fortiora ꝓcedēdū. Sextⁱ⁹ modus ē cū laxātib⁹ vtutē añalē de quo apō Aui. i textu.

¶ Tu vo si vis addas duas alias itētiōes oīb⁹ cōes. s. correctionē accītiuz ⁊ debitū regimē sex rerū in contrariuz discrasie facientis vigilias.

¶ De dolore vētris q accidit eis. CAP. XXI.

IJt ex effusione colere ad stōm. ⁊ si accidit in ꝓncipio ꝓgnodi ei⁹ deꝯ in potu parū sirupi de mal' cū sirupo acetoso.

¶ Licz dolor stōi posset esse ex multis causis Auic. tñ breuitatis dulgēs ⁊ excusatus pp ea q̄ dixit. iz⁹ tertij. curat tantūmō dolorē stōi ex effusione colere ad stōm eo q; in febrib⁹ acutis ex hac cā dolor stōi frequēter accidat. Dicit g̃ dolor stōi fit ex effusione colere ad ipm. siue illa colera effundat̄ ad ipm solū ex epe ⁊ chisti fellis mediante pozo felleo ad stōm terminato ⁊ nō ex membris q̄ sunt vltra epar mediāte epate. ⁊ si accidit in p̄n⁹ ꝓgnodi febrⁱs sic̄ ē fz plz deꝯ in potu parū sirupi de malis granatis muçis aut acrib⁹ cū sirupo acetoso simplici. vel de malis macionis c⁹ est vigor vnire stōz ⁊ stringere colere acuitatē. Di. n. alterādo discrasiā calz stōi ⁊ ipsam ꝓfortādo ꝓhibēt colz ad ipm venientē. ⁊ si nō ꝑfect ꝓhibere aduētū eius saltē remittūt acuitatē ei⁹. ¶ ꝑ. faciūt vt facili⁹ possit euomi cū secuz ꝑmiscet. Credo itaq; boꝫ sirupoꝫ esse exhibendā. ʒ. i. aut circa cū. y. ʒ. aq̄ ꝓ hoꝛā aut circa añ ꝓncipiū porrismi. ¶ Cura bui⁹ doloris q̄ttuoz exigit itentiones. ꝓria eūat colz ab epe aut toto. scōa diuertit ipsam maxīe ad itestina cū clisteribus q̄ due itentiōes absolutē de sunt añ porrismū tpe maioris getis. tertia ꝓfortat stōz ⁊ alterat discrasiā cū dictis i textu ⁊ cū exteri⁹ applicitis ne colera effundatur ad stomacuz ad qō iuuat positio vētose sup regione epatis. Quarta intētio iuuat ad vomitū eius aut expulsionē eius per inferius.

¶ De asperitate ligue eoꝫ. CAP. XXII.

AL cētia gdē viscositatis fricetur cuz bruſco aut cum virgis salicis cū oleo amigdalino ⁊ zuccaro tabarzet dōec mundet̄ aut cū spongia ⁊ pauco sale ⁊ oleo rosa. in boc enī ē alleuiatio mꝛta ifirmi.

¶ In pīti ca⁹ Aui. determiat de aspitate ligue febrⁱtiū. ⁊ ꝛtinet ptes duas. ꝑ ponit curātia dictā aspitatē. z⁹ q̃dā vitāda explicat. z⁹ ibi (Et oz vt nō ponāt.) ꝓria i duas. nā ꝑ ponit regimē aspitatis viscositati ⁊ limositati ꝓiūcte. z⁹ q̄ nō ē ibi viscositas aut limositas. z⁹ ibi (Et post illud) ¶ In ꝑ⁹ dicit. q; in essentia viscositatis. s. q̄ aspitas seq̄t viscositatē. i. hūorē grossiuz sup linguā iuiscatū fricet̄ lingua cū bruſco aut cū lignis salicis cū olo amigdalino aut çuccaro tabarçetb. i. optio. s. triū coctaꝫ donec mūdetur.

¶ Scōz remediū est cū spōgia cuz pauco sale ⁊ oleo ros. ifuso. boc. n. ē alleuiatio multa ifirmi. ꝓrimū q̄dē remediū ꝑficit liniēdo linguā cū çuccaro optime dissoluto cuz oleo amigdalarū dulciū. ⁊ ꝓstantius isto est oximel simplex. ⁊ oz alteꝫ istoꝫ qō vis remanere sup linguā ꝑ hoꝛā: deīde mūdare linguā cū virgis bruſci subtiliatis. aut cuz virgis salicis. moderni tñ idem faciūt cū cāna curuata ⁊ subtiliata. Alīq id faciūt cū cocleari argenteo. Et si vellemus illis duobus remedys vti ꝑmittat̄ remediū Auic. s. çucca. cū oleo amigdalino. deīde sequat̄ oximel: cū ꝑmuz mollificet: zᵐ magis abstergit. Alleuiat̄ enī ifirmus p remotionē illius limositatis. q̄ ipediebat gustū. ⁊ forte si ē in meri aut cāna pulmōis pōt ipedire deglutionē ⁊ anhelitū. Sz z⁹ remedio. s. spōgia vtimur fricādo liguā cū ea.

¶ Et post illud cū eius asperitas ē nō pp viscositatē: imo a siccitate oz vt teneat in oze suo sebesten aut nucleos ꝓrunoꝫ aut saltē q̄ asporta tur de india. ⁊ est in colore salis ⁊ dulcedine mellis: ⁊ sumat de eo ꝑm q; dixit Archigenes q̃titatē fabe vnius. Et grana citonioꝫ sunt de eis q̄ hūectāt liguā ⁊ ꝓhibent ei obfuscatiōes.

¶ Curat aspitatē ꝺiūctā siccitati q̄ ē va aspitas q̄ est ieq̃litas supficiei ligue cū siccitate ⁊ duritie. ⁊ dic̄ q; teneat̄ in oze sebesten fructus notus frīdus ⁊ būidus. ⁊ meli⁹ ē vt punganꝫ ꝑm multas ptes ⁊ ponanꝫ in aqua postea teneā tur sup linguā: ⁊ nuclei pomoꝫ frigi. ⁊ humi. ꝑ in aqua positi. ⁊ silr pruna apta excorticata ⁊ in aq̄ posita essent pītā tia. ʒ. teneat̄ in oze çuccari candi qō circūscribit vices q; est in colore salis. s. albi ⁊ dulcedie mellis ⁊ teneat de ipo q̃titatē vni⁹ fabe ⁊ grana citonioꝫ ⁊ ꝓprie aliq̃liter cōtusa būectant ⁊ ꝓhibēt ei⁹ obfuscationē ⁊ ꝓprie sequentez calitatē exiccantē. q̄ frigi. sunt ⁊ humida.

¶ Et opz vt nō ponanꝫ puluinaria multa nz resupinet dormiēs. nā hec duo exiccāt liguā.

¶ In pte ista ponit duo vitāda. ꝓrimū q; non teneat sub capite mꝛta puluinaria. s. plena pēnis: q̄ nimis calefaciūt: nec resupinet̄ eger dū dormit. q̄ supinus magis difficulter respirat. ⁊ sic ꝓp hec duo ligua exiccat̄. ¶ Cura asperitatis exigit duas itētiones. ꝑ⁹ debet̄ cāe añti q̄ est eūo humoꝫ viscosoꝫ quoꝫ vapores ad linguā puenientes inuiscanꝫ in ei⁹ supficie ⁊ faciūt ꝑmā asperitatē. Sz scōe aspiritis est extinctio caliditatis febrilis superflue. Scōa vero intentio que debetur cause cōiuncte asperitatis ꝑma est humoris coniuncti abstersio viscosi a lingue supficie. sed scōa alterius asperitatis ē būectatio cū ifrigidatione.

¶ De sternutatiōe assidua q̄ accidit eis. CA. XXIII.

QVandoq; magnificat̄ nocumētū sternutatōis assidue cū eis. ledit nāq; eos et replet capita eoꝫ et debilitat eoruz virtutes. et fortasse facit fluxum sanguinis narium.

¶ In pīti ca⁹ Aui. ponit regimē sternutatiōis. ⁊ ꝛtinet duas ptes. In ꝑ⁹ ponit vtilitatē ⁊ necitatē regimis sternutatiōis. in alia pte ponit remedia. z⁹ ibi (Quare opz.) In ꝑ⁹ pte dic̄. q; qñq; magnificat̄ nocumētū sternutationis assidue i febrib⁹: q⁹ ledit eos ⁊ replet capita agitādo mās i capite cōtētas ⁊ faciēdo eas fluere p caput. ⁊ aliq̄n ⁊ guttur ⁊ pulmonē: vt p̄z. 5⁹ terty. ⁊ z⁹ pnostico. 3⁹. 48. z⁹ debilitat vtutes ifirmi tñ fortⁱ ⁊ frequēti motu spūs resoluēdo ⁊ nō sinēdo ipsos dormire ⁊ gescere. nā interdū sternutabūt duob⁹ dieb⁹. ʒ. q⁹ fortasse fac̄ fluere sanguinē violēter ad orificia venarū q̄ ad nares terminanꝫ. ⁊ aliq̄n venā ⁊ arteriā in capite rūpendo. Et ꝓter tria nocumēta aliq̄n faciūt scorbomiā ⁊ vertiginē agitādo spūs ⁊ vapores

circa oculos ⁊ circa ptē añriorē cerebri ꝓtētos ⁊ nō absq; cā. Est.n. sternutatio.p⁹ terty.tractatu.5°.ca°.ppo.mot⁹ cō tractiuus ⁊ ocussiuus fortis sic̄ q̄dam epilensia: imo dicit̄ q; motus sternutationis est quasi motus epilensie leuis. epilensia vero quasi sternutatio multa ⁊ fortis.

¶ Quare oz vt fricet̄ coꝝ frons et colluz et nasus. et aperiant̄ ora coꝝ et fricent̄ eoꝝ palata cū vehemētia. et tundant̄ capita coꝝ et conuertant̄ et premant̄ coꝝ extrema. et fundant̄ in aures coꝝ olea tepida ad calitatez parūper declina: et humectent̄ lacerti coꝝ et ipsoꝝ mādibule. et ponant̄ sup coꝝ ceruicibus puluinaria canaria calefacta et non excitent̄ a somno eoruz subito et minuant̄ a puluere et somno. et omni in cuius odore est acuitas. et olfaciāt sauich et lutum alnaia et spongiā marinam.

¶ Nūc Aui. curat sternutationē ⁊ hz tres ptes. In p⁹ pōit q̄dā faciēda. z°. q̄da euitāda. z°. ponit regimē sternutatōis p odores. z° ibi (Et nō excitent̄.) z° ibi (Et olfaciāt.) ꝓma in duas. nā ī p⁹ ponit q̄daz remedia diuersiua mārum ⁊ distractiua vtutis sentiēdo. z°. ponit regimē magis p resoluentia. z° ibi (Et fundatur in aures.) ¶ Sz p declaratiōe textus ⁊ regimīe sternutatiōis est sciēdum q; cura sternutatiōis exigit gnoz itentiones eliciendas ex textu. ꝓma est diuersio mār ⁊ sedatio tristis sensatiōis maxie distrahēdo vtutē sensitiuā ⁊ in textu pficit̄ fricādo frontē ⁊ nasuz ⁊ fricādo palatū cū vehemētia. Itē extendēdo capita ipsoꝝ posterius cū fricatiōe ⁊ pectinatione doloz sa. Itē fricando ⁊ stringēdo extrema. i. brachia adiutoria coxas ⁊ crura ⁊ testiculos. ⁊ sub hac fricatione ꝓhibēde etiā fricationē oculoꝝ. Uñ Aris. zz. pblematū. pblemate p°. ꝓpter qō fricates oculos cessamus a sternutatione. Itē fricatio aurī. vñ 5° terty. ca°. de medicis phibētib⁹ sternutationē. Et de eis q̄ phibēt ipsaz ē fricatio oculi naris ⁊ extremitatū auris ⁊ palati. ¶ Scōa itētio est repressio acuitatis rei faciētis sternutationē. ⁊ hoc mō oleū ros. oleū de salicibus odoratū est ꝓueniēs de gbus oleis facit mētionē Aui. in 5ª terty. ca°. allegato. ⁊ in ca° pūti ad finē. docet euitare odores acutos: ⁊ docet olfacere sauich ⁊ lutū alnai. ⁊ est lutū quo vtunt̄ carpentary. ¶ Tertia itentio est resolo māe faciētis sternutationē. ⁊ isto mō odoramētū spōgie marine cōuenit. Itē olea tepida declinantia ad calm̄ ifusa in auribus. Itē positio puluinoꝝ calidoruz sub ceruicib⁹. ¶ Quarta itētio ē correctio. accūtiuz ⁊ hec pficit̄ humectādo mādibulas ⁊ carū lacertos exītes circa timpora ne nimis p sternutationē resoluant̄ ⁊ exiccentur aut forte spasment̄. ¶ Quīta itētio est sopire vtutem sensitiuā ⁊ pfundatio somni cōuenit. 5ª terty. cap°. allegato. ⁊ excitatio a somno ⁊ puluis ⁊ oīa excitantia vtutē dis cōueniūt. 5ª terty. ⁊ ca°. pūti. Et tu adde sextā. s. cūoné materie q̄ stat sub forma cāe añtis que oz esse ꝑma in executione quā Aui. forte nō posuit. cū mā illa q̄ est in cerebro stās sub forma cāe añtis p sternutationē eūatur sic̄ experientia declarat. ¶ Sz notādū vt tollat̄ ꝓdictio apparēs in textu cū oř. ⁊ nō excitent̄ a somno coꝝ subito stati post subdat. ⁊ minuant̄ a puluere ⁊ somno q; somnus cōuenit gdē sopiēdo vtutē sensitiuā ⁊ faciēdo p tūc cessare sternutatiōez. Nocet āt q̄n plōgat̄ caput replēdo ⁊ vaporū resolutionē ꝓhibēdo. q̄pp ꝓcedēdus ē ī fortī ⁊ ꝓtinua sternutatiōe: nō tñ valde plōgādus ē pp nocumēta suprascripta. Q̄n āt ōbeat ꝓcedi ⁊ q̄tū plōgari stat ī discretōe medici. vtplz tñ eger spōte sua excitat̄ pp acuitatē māe ꝓmouentis sternutatiōez. mior itaq; fz plz pōt error cē sinēdo ipz dormire q̄ excitādo. Si vo scōs text⁹ dicat somno nō ē ꝓdictio ⁊ ꝓtiet vtutē. minuēdus. n. ē a forti sono ī sternutādo ⁊ a q̄cūq; magno sono audito. q2 ponit būores ī motu.

¶ De dolore capitis q; accidit eis. CAP. XXIIII.

Iga extremitates coꝝ. ⁊ ppie coxas ⁊ cū instita liga ⁊ frica pedes eoruz. ⁊ supponantur eis colliria trahentia mām ad inferiora.

¶ In B ca°. pōit Aui. regiñ doloris capit. ⁊ hz duas ptes. nā ī p⁹ regit dolorē capitis magis ī gnāli. i z° pte regit ipz a spāli cā ꝓtigētē. z° ibi (Et q̄n mltiplicat̄ repletio.) ꝓma in duas. nā ī p⁹ regit magis p diuertētia. ī z° magis p ꝓfortātia caput ⁊ ifridātia. z° ibi (Et ꝓforta coꝝ capita.) Dic̄ p te ōbere ligare extremitates cū istita ⁊ ppe coxas ⁊ fricare pedes. s. magnos cōprehēdētes coxas ⁊ crura. ⁊ supponere colliria. i. suppositoria trahētia mās inferi⁹. ⁊ sub colliriys comprehende clisteria.

¶ Et conforta capita eoruz cū infridantibus notis. Et si nō fuerit qō ꝓhibeat ex coriza aut tussi embrocentur capita eoruz cū decoctione rosarū ⁊ violarū ⁊ ordei ⁊ foliorum salicis ⁊ bis similiū. ⁊ silr oleo rosato ⁊ oleo de salicibus.

¶ Auic. fac̄ qō dictū ē. ⁊ p ponit regimē p ifridātia ꝓfortātia caput. z°. p embrocas. z°. ponit regiñ ⁊ canōes applicatiōis lactis. 4°. ponit canōes applicatiōis būectātiū. z° ibi (Et si nō fuerit qō ꝓhibeat.) z° ibi (Et ñ mlgeas lac.) 4ª ibi (Et nō admiſtres būectātia.) ¶ Dicī p ª pte te debere ꝓfortare caput cū. s. ifridātib⁹ notis q̄lia sūt q̄ statiz seq̄nt̄. Jn z° pte dic̄. q; si nō fuerit qō ꝓhibeat. s. coriça aut tussis embrocent̄ capita cuz decoctione rosaꝝ violarū oz dei foliorum salicis ⁊ similiū. ⁊ cū oleo ros. ⁊ olo de salicib⁹ ⁊ sub embrocis cōprehende vnctiones ⁊ epithimata.

¶ Et q̄n nō excusat hoc. tunc permisce embrocas ifrigidantes cum lenitiuis sicut camomilla ⁊ stupefactiuis. sicut ē papauer.

¶ Idest q̄n hȝ ñ sufficiūt ad curā tūc admiſtra embrocas ex decoctiōe rez ifridātiū sic̄ sī stati dcē pmixtaꝝ cū rebꝰ lenitis. i. q̄ leniūt dolorē resoluē? sic̄ sī camōilla ⁊ stupefactis sic̄ ē papauer vt silr fiat ifratō resolo ⁊ stupefactio.

¶ Et nō mlgeas lac nisi cū remouet̄ febris. Si aūt virtus fuerit fortis mulgeas lac caprinū. ⁊ si fuerit debilis mulgeas lac muliebre ⁊ caue lac apō repletionē humidā facientē. pfunditatem somni. ⁊ silr caue humectantia.

¶ Dic ponit cañ. admiſtratōis lactis dicēs: nō mlgeas lac sup capita nisi cū rēouet̄ febris ne lac opilādo retineat in capite vapores febriles q; sī cā augmēti doloris. ¶ z° dic̄ q; si vt⁹ fuerit fortis mulge lac caprīū. si vo debilis lac muliebre. p°. n. ē magis ifridatiuū. z° magl ꝓfortatiuū. z° dic̄ cauēdū ē lac ī capite eēt replo faciēs sōni pfunditatē. ⁊ silr caue tē oīa būectātia ⁊ maxie talia ī po° ⁊ cā cañ. nō ē.

¶ Et tu nō admiſtres humectātia nisi vbi ē vapor fumosus ⁊ caput siccū ⁊ parū somni.

¶ Jn hac pte dic̄. te ñ ōbere admiſtrare būectātia nisi cū vapor ē fumosus sic̄ ille q; eleuat̄ a cōa ⁊ a melia. ⁊ caput ē siccū ⁊ pauc̄ dōmiēs. tc̄. n. ꝓueniūt būectā? ⁊ sōnū iducēdo

¶ Et q̄n multiplicat̄ repletio in capite ex vapore būido trahe cū ad inferiora cū colliriys ⁊ clisteribꝰ ⁊ strige mēbra iferiora ita q; testiculos.

¶ Jn hac pte dic̄. q; q̄n ī capite mltiplicat̄ repletio ex va-

pore būido eleuato. s.a flate vel a sanguīe trahe vapores ⁊ māz ad iferiora cū colliriis ⁊ clisteribus ligādo mēbra iferiora ita vt etiā ligent testiculi eor. Ligatio. n. doloro sa multū facit ad diuersionē. ¶ Cura dolorū capitis ⁊ p̄prie in febrib⁹ ꝓtingentiū exigit sex ītētiones. ¶ Prima remouet cāz dolozis. s. febrē ipsaz cū remedys opportūis iferius in p̄prys caplis ponēdis. ¶ Scōa diuertit humores ⁊ vapores a capite cū clisterib⁹ lenitiuis fricationib⁹ ⁊ p̄prie extremor ⁊ ipsor ligationib⁹ ac lotionib⁹ necnō cū positiōe ventosarū icipiēdo a spatulis ⁊ descēdēdo. Et si caput fuerit repletū fiat diuersio ⁊ māe replētis eradicatio p̄cedente vlī eūone cū masticatorys gargarismatibus ⁊ caputpurgys vsq; ad vesicationes ⁊ cauteria. Ulis aūt eūo cōpleri pōt flōmia farmacia aut ytraq; p̄m exigētiā q̄ euacuēt tā a capite q̄z a mēbro mittente si aliq̄ fuerit in cā. ¶ Tertia ītētio alterat discrasiā capitis q̄ fz plz in iferiozib⁹ est caput ꝓfortādo ⁊ pbibēdo ne recipiat vapores aut hūores. ⁊ hec pficit cū būidis caput ꝓfortātib⁹ stipticitate moderata ⁊ p̄prietate. ⁊ in his rose ⁊ q̄ fiūt ex ipsis obtinēt p̄ncipatū ⁊ pōt applicari sub forma vnctiōis epithimatis embrocē odoris ad hoc cōferūt ⁊ possunt infundi in auris⁹ medicine attractiue ⁊ doloris sedatiue. et q̄ hic posita sunt ab Auic. in p̄n?caplī q̄ sunt p̄pria. si trī capitis repletio esset būida hȝ vitāda essent. ⁊ debemus stare cōtenti scōa ītentiōe ⁊ odoris⁹ ꝓprys discrasie. ⁊ his que p̄nares sugunt sic aq̄ ros. cū pauco aceti. sed vaporib⁹ caput replentib⁹ exītibus fumosis his audacter possumus vti. mulsiōe trī lactis ⁊ ipsius epithimatiōe sup caput nō debemus vti nisi in tepore vel gete: qō ē caprinū fozti existēte vtute: qz magis ifrīdat: ⁊ muliebre vtute exīte debili: qz magis ꝓfortat. si trī virt⁹ eēt extreme debilis neutro vtēdū est: ne p̄hibēdo trāspiratiōez ⁊ māz igrossando suffocaret calor innat⁹ debilis. ⁊ hoc voluit Serapio breuiary p̄. ca?. 7?. ⁊ Aliabas 3?. practice. ca?. 24. ¶ Quarta ītētio est māe replētis ⁊ vapor resolo. sil. n. alterādo discrasiaz ⁊ dolorē sopiēdo. ⁊ hec ītētio cōpletur cū antidotis vtutē būtib⁹ mixtā partiz resolutiuā ptiz ifrigidatiuā parti stupefactiuā. sicut ē decoctio cū camomilla melliloto papauere ros. violis ⁊ hȝ. ⁊ anetū resoluit sedat dolorem ⁊ somnū iducit. pectinationes quoq; ⁊ leues capitis fricationes iuuāt ad resolonez vapor. ¶ Quinta ītētio est correctio accītiuz ⁊ pcipue vigiliarū: quaz cura in hoc canone stāte capite repleto ⁊ capitis replone humida fiat epithima ex oxirodino. i. epithimate facto ex aceto ⁊ oleo rosato. Dicit aūt ab oxi qō ē acetū ⁊ rodino rosa. ⁊ catarro ēt exīte esset epithimandū cū oxirodino. naz si figaī apa in capite nō est spes cure. ¶ Sexta ītentio est regimē sex rerū qō sit in ꝓcriū febri. necnō cause febris ⁊ accītibus: imo aliq̄n in accītiuz vehementia est magis ordinādū fz eorū exigentiā q̄z fm exigentiaz febris seu cause eius. Si trī dolor capitis p̄ueniret in febrib⁹ a calitate ⁊ siccitate sine mā. vna trī exigitur ītētio ꝓlēda cū fridis ⁊ humidis capiti applicitis ipm cōfortātibus ⁊ cū odoribus ⁊ silibus.

¶ De tussi eozum. CAP. XXV.

TUssis plz accidit eis ex calōre aut siccitate q̄re oz vt teneant in oribus suis pillulas bichichias ⁊ allobocat ō papauere facta cū medullis fructuū frigidis ⁊ amilo ⁊ bis similibus. ⁊ vtantur cerotarys ifrigidātib⁹ factis ex oleo rosato puro ⁊ ex mucillagie psily. ⁊ succo portulace ⁊ alys. ¶ Dic dicit q; tussis accidit febrientib⁹ fz plz ex calore aut siccitate. q̄p oz vt teneāt in ore suo pillulas bichichias. i. ad tussiz. bichis enī grece tussis latine. ide bichon. i. medicamē ad tussim ⁊ aloboc. i. electuaria q̄ lambunt de papauere sic diacodion facta cū medullis fructuū fridis sic semē citonior ⁊ 4. seia cōia frida ⁊ amilo ꝓponēdo osa adinuicē in modū electuary: ⁊ vtant cerotarys ⁊ vnguētis recipiētibus cerā ⁊ oleū ifrigidātib⁹ factis ex oleo ro. puro. i. in quo non sint nisi rose ⁊ oleū mixtū cū mucillagine psily succo portulace. ⁊ alys ifrigidātibus ⁊ hūectātibus p̄prie sic succus cucurbite. ¶ Cura huius tussis exigit duas ītentiōes. vna est cura feb. fm q; dicet in sequētib⁹. altera est ifridatio ⁊ humectatio cōplenda tā regimine sexrerū nō nāliū q̄z regimīe medicinali cū bis q̄ applicantur exterius bibēdo lambēdo ⁊ in ore tenēdo. ¶ Descriptio cōis pillularz bichichiarz. ℞. 4. se. fri. miorz aā. ʒ. i. cāphore. gra. y. succi liquiri. diadragāti. gūmi ara. aā. ʒ. i. penidiarū. ʒ. y. pulparū sebesten. iuiubarz aā. ʒ. i. mucillaginis. psily. se. citoniorz aā. ʒ. ß. sirupi violati q̄tuz sufficit ad oia permiscēda p̄ pillis cōficiendis ⁊ fiant pille aliq̄liter p̄sie ad q̄titatē vni⁹ amigdale. ¶ Unguētū cōueniēs in calitate ⁊ siccitate vehemētib⁹. ℞. olei violati. ʒ. i. amigdalarz dulciū. ʒ. ß. olei ro. ʒ. y. ad ꝓfortationē mucillaginis. se. citoniorū. ʒ. y. mucillaginis psily. ʒ. i. gūmi ara. ʒ. i. pinguedis galline recētis nō salite lote quater cū aq̄ viol. ʒ. ß. cere q̄tuz sufficit: ⁊ fiat vnctio. ¶ Si vo tussis in febribus acciderit a catarro fluēte ad pulmonē liq̄facto p̄ febrē faciente suspitionē ptisis vtē hoc sirupo oīum p̄stātissimo sumēdo de eo debite calo mane ⁊ sero. ℞. iuiubaruz: sebesten ana nūero. xv. ligritie. capillorz ve. aā. ʒ. y. passularū. ʒ. ß. īcidātur īcidēda ⁊ buliāt in duab⁹ lib. aq̄ ad cōsumptionez medietatis ⁊ colet: que decoctio colata misceaī cū sirupo de papauere. sirupo de mirto aā. ʒ. y. ⁊ clarificet ⁊ valz q̄tuis eēt febris in catarro calo subtili suspitionē ptisis faciēte.

¶ De destructiōe appetitus eoz. CAP. XXVI.

QUando ē cā el⁹ humor in ore stōi qō scit ex eo qō dictū est de destructione appetitus: ⁊ cūatur p vomitū aut solutiōe vētris. ⁊ multotiēs iuuant cuz itromissiōe digitorū i gutturī ⁊ p̄motōe stōi. ⁊ p̄prie q̄n vōitu expellit colicā rē aut acetosaz. ¶ Curat destructionē appetitus p quā itelligite ēt ipsi⁹ diminutionē q̄n pēdet ab hūore in ore stōi cōtento. Et diuidit in tres ptes. nā p̄ facit hoc. 2?. curat hāc destructionez sequētē debilitatē oris stōi pp aliquā malā ꝓpōnē. 3?. docet excitare appetitū destructū ex catarro. 2ª ibi (Et q̄n ē vehemētia debilitatis.) 3ª ibi (Et ops vt approximes eis odores bonos.) In p̄ma pte dicit: q; q̄tq; cū destructiōe appetitus est hūor cōtētus in ore stōi siue sit ibidē paulatine cōgestus ⁊ ē fla. sine aliūde deriuat⁹ ⁊ pōt eē humor cuiuscūq; gnis. s. flatis a cerebro catarriçat⁹ ⁊ melicus a splene. ⁊ colericus a cbisti fellis: ⁊ cuiuscūq; gnis ab epate ⁊ a toto corpe mediāte epate ⁊ frequēter repitur in stō hūor colicus ⁊ acetosus destruēs appetitū. ⁊ q̄tuis acetosa excitēt appetitū trī cū supfluāt ipz deyciunt sua superflua fridītate corrūpēdo spūs. ois. n. imoderata discrasia deycit actū p̄prie vtutis. Itē pōt brē aliquā malā q̄litatē stōi hozridā. ¶ P̄. pōt se nimis p̄fundare in stōi substantiā q̄n si eēnt pauci ⁊ i superficie corrugādo eēnt cā appetitus p̄cipue si nō haberēt aliquā malā q̄litatē in stō hozridā. Di aūt hūores sunt eūandi p vomitū. ⁊ multotiēs patientes iuuant cū itromissione digitorū in gutture ⁊ commotiōe stōi p̄prie q̄n vomunt mām colericam vel acetosam. aut supple humorē aliū qualiscūq; sit.

¶ Et q̄tq; est ex vehemētia debilitatis. q̄re curet ꝓpo q̄ facit eā cū eo qō scitur.

¶ Dic curat destructionē appetit⁹ pp debilitatē magnaz

sequẽtẽ aliqñ malã ꝯplonẽ cũ eo qõ scir̃.s.iz°terty.Curar̃ aũt cũ ꝛrys stõm ꝯfortãtib⁹ ꝑpetate ⁊ stipticitate moderata.q̃ mala ꝯplo in febrib⁹ ꝑm plm est cala.

¶ Et oꝛ vt approrimes eis odores bonos excitantes appetitũ fiẽ odoꝛ sauich ifusi cũ aqua ⁊ aceto. ⁊ deẽ eis elꝛinz ꝓportionale febricitãtibus ⁊ parũ vini et succi fructuũ ponticozũ boni odoris et lãbãt aliqd de aceto gelatie piscium aut edi et bis siliuz. Et ponanr̃ sup stõm post dies primos empla fcã ex fructib⁹. Et sint in eis absinthium ⁊ aloes ꝑm qõ scis. ⁊ inunctio ei⁹ cum oleis bonis est iuuatiua.

¶ In ꝑñti pte excitat appetitũ ꝑ cũ odorib⁹ bõis fiẽ ẽ odõ sauich ifusi i aq̃ cũ aceto.é.n.sauich ordeũ ñ itegre maturũ ꝑ vstulatũ postea fractũ fiẽ far qõ oꝛ cog in aq̃ ⁊ cõdiri cũ aceto. Uel sit ifusum in aq̃ ⁊ pauco aceto iuꝛ textũ. Et loco hui⁹ odorant̃ vipe ifuse in aq̃ rosar̃ ⁊ pauco aceti et pauco vini odoꝛiferi. ⁊ in aq̃ frida addar̃ multũ de vino ⁊ parũ pulueris gariofi. ⁊ cõiter magꝛ ꝯfert ad appetitũ qõ magis delectat. ⁊ z°deꝛ elꝛinz ꝓportionale febricitãtib⁹ qõ oꝛ eẽ fridũ. Et de ꝑstãtib⁹ ẽ qõ ponir̃ a Mesue distinctiõe ꝑª cui⁹ꝫ ẽ tex⁹. ¶ Cõfectio de citonys fcã cũ succo citonioꝛ appetitũ excitat mozruũ. ℞. succi citonioꝛ mellis dispumati añ.ʒ.iy.aceti boni.ʒ.y.decoq̃nr̃ cũ facilitate auferẽdo spumã. Si aũt volueris ipꝛ ꝯferre in dispõne frida adde de aromatib⁹ ꝑm qõ ẽ expediẽs siẽ ẽ pip lõgũ ciamomũ lignũ aloes gariofili ⁊ silia. ⁊ oes parũ vini ⁊ ꝓprie acris q̃ ẽ mala ꝯplo cala. Si aꝛ frida sit vinũ vinosuz dulce aut austerũ ꝑm appetitũ patiẽtis vt romania et ꝓpe succ⁹ fructuũ ponticoꝛ. Et ꝑ põtica itellige ẽt stiptica. ⁊ ex maxie ꝓprys ẽ succ⁹ citonioꝛ. ⁊ lãbãt aliqd de aceto gelatine pisciuz.i.lãbẽdo deglutiãt vt in ei⁹ sumptione delectenr̃. ¶ Tertio curat ꝑ applicita exteri⁹ post ꝑmos dies q̃re iã facte sũt eũones ꝑm q⁹ oꝛ. ¶ Dec aũt empla sint ex fructib⁹ in q̃bus ponanr̃ absinthiũ ⁊ aloes ad ꝯfortationẽ ⁊ cẽperiẽ fridoꝛ. vt ℞. pulparũ citonioꝛ coctozũ sub pruuis.s.dimiute lib.i.absinthy pulueriçati.ʒ.i.aloes .ʒ.y.misce ⁊ icorpora addẽdo aceti boni vini nigri stipticiañ.q̃tũ suffic. ⁊ est ꝓpriũ. Potes ãt addere plꝰ de vino et aliqd aromaticũ ỏ q̃b⁹ supra vbi eẽt lapsus ad ffz. ¶ Jtẽ vnctio cũ oleis bonis siẽ de absinthio de spica de citonys ⁊ sic de alys ẽ iuuatiua. ¶ Cura destructiõis appetit⁹ exigit duas itentiões ex textu eliciẽdas. ꝑª remouet cãz. z° excitat appetitũ. ꝑª pficir̃ ꝑm exigẽtiã cãrũ ipꝛ destruẽtiũ. z° cũ stipticis ꝓprys aliꝗlr ad acetosuz declinantib⁹ calis aut fridis ꝑm exigentiã. In cã cala citonia ⁊ q̃ fiunt ex eis obtinẽt ꝓncipatũ. Succ⁹ quoq; limonũ aranciozũ ⁊ citroꝛ ⁊ agresta ⁊ acetũ ⁊ silia sunt ꝓpa. Sed in cã frida olive cõdite cepe caro salsa ⁊ pisces salsi ⁊ ꝑpe in aceto infusi. ⁊ absinthiũ comestũ ẽ ꝓpriũ. ⁊ ex ꝯpositis gelatie limonia ⁊ silia. ¶ De bolismo eoꝛ. CA.XXVII.

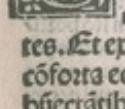

Portz vt curenr̃ cũ odoramẽtis ⁊ luto anaiabi ⁊ armeni infusi cũ aceto ⁊ odoꝛẽt almosusat ⁊ panẽ mũdũ calz ⁊ carnes assatas ⁊ strige eoꝛ extremitates. Et extẽde aures eozũ ⁊ capillos ipsozũ. ⁊ cõforta eozũ cerebza cũ embrocis ifridãtib⁹ ⁊ bũectãtib⁹. plm nãq; bolismi eozũ ẽ ꝑꝑ destructionẽ ozis stõi ꝑꝑ cãz cõicatẽ ramis qui aduenũt eis cũ sensu. et est corpus durus et indurat̃, verũ sensus nõ vltimar̃ cum eo.

¶ In ℞ ca°. Aui. curat bolismũ ⁊ est bolismus seu apperit⁹ vaccinus appetit⁹ mẽbroꝛ cuz satietate stõi. mẽbra nãq; inanita appetũt cibuz sz stõac⁹ respuit. Et diuidir̃ in ptes tres. in ꝑª curat bolismũ ꝑ odores. z°ꝑ excitãtia vtutẽ. ʒ° ꝑ ꝯfortãtia cerebrũ. z° ibi (Et strige eoꝛ extremitates.) ʒª ibi (Et ꝯforta eoꝛ cerebꝛ.) ¶ Dic i ꝑª pte q⁹ oꝛ vt patiẽtes bolismũ curenr̃ cũ odoramẽtis luto anaiabi ⁊ luto armeno ifuso cũ aceto ⁊ odoꝛẽt almosat. i. tamaridos. ⁊ ꝑ hos reliq̃ acetosa dat itelligere. ⁊ odoꝛẽt panẽ mũdũ calidũ: ⁊ ex optia faria frumẽti actu calz. ⁊ carnes assatas. ⁊ ꝑ ℞ itellige reliq̃ q̃ placẽt egro excitãtia appetitũ. z° strinｇe eoꝛ extremitates. s. adiutoria, ⁊ coxas ⁊ extẽde aures eoꝛ ⁊ capillos eoꝛ ad euigilãduz vtutẽ cerebri ⁊ ozis stõi sopitã. ʒ° ꝯforta ipsoꝛ cerebꝛũ cũ embrocis ifridantib⁹ ⁊ bũectãtib⁹. ⁊ cãz reddẽs q̃re oz cerebꝛ ꝯfortari cũ fridis ⁊ bũidis. ⁊ debeat ei⁹, vt⁹ sopita excitari cũ dcis diuersiõib⁹ doloꝛosis dic: q⁹ plz bolism⁹ accidit ꝑꝑ nocumẽtũ ozis stõi ꝑꝑ cãz cõicatã neruo q defert sensuz ozi stõi: ⁊ oꝛtum hz a ʒ° pari neruoꝛ cerebri. ⁊ coꝛp⁹. s. nerui illius aut ozis stõi est durũ ⁊ idurar̃. s. ꝑ calitatẽ febrilẽ adurentẽ ⁊ ꝑter modũ exiccãtẽ. vñ sensus nõ vltimar̃ cũ eo. s. oꝛe stõi. s. in bonitate. Curat itaq; bolismũ a calitate febrili ꝯtingentẽ ꝑter modũ exiccãtẽ mẽbra dicta. ¶ Nota tũ i etbico nõ nẽcio cãri bolismũ cũ fiat in eo tanta duricies neruoꝛ vt ꝑnẽr̃ sensu. cãtur aũt vehemẽs duricies ꝑꝑ vehemẽtẽ cõpactionẽ bũidi cũ ficco terreo dũ calz valde excessiuũ applicar̃ bũido. dũ vo calz paulatĩe agit fiẽ i etbico: ⁊ magis vlr resoluẽdo bũidũ nõ far̃ mẽbꝛ ita durũ neq; ꝛeptũ ad vtutẽ sensitiuã. stat itaq; in etbico nõ eẽ bolismũ q̃tũcũq; nerui dci ⁊ os stõi plm exiccenr̃ ⁊ magis q̃ in bolismo dicto. ¶ Cura bolismi exigit duas itẽtiões. ꝑª remouet cãm siue fuerit calitas supflua siue friditas ⁊ q̃cũq; alia. nõ. n. solũ ex calitate ꝛz ẽt ex friditate supflua ⁊ ex multis alys causis ꝯtingere pór. 8ª ꝑblematũ. ꝓblemate. 7°. ⁊. iz° terty. cap°. de bolismo. ¶ Scõa itentio est exiccatio vtutis sensitiue ⁊ appetitiue cũ bis que dicta sunt.

¶ De nigredie ligue eoꝛ. CAP. XXVIII.

Portz vt nõ dimittar̃ sup linguã nigredo: imo fricer̃ cum eo qõ scis et si nõ: eleuabunr̃ ad caput vapozes maligni. et faciũt cadere in syrsen.

¶ Dic dic oꝛ vt nõ dimittatur supra liguã nigredo: imo fricer̃ cũ eo qõ scis. s. i ca°. de aspitate lingue. ⁊ si nõ amouear̃ nigredo ab ea: eleuabunr̃ ad caput vapozes maligni ⁊ faciẽt cadere i syrsen. ¶ Nõn⁹ hãc nigredinẽ eẽ cãtã ex vaporib⁹ adustis ⁊ malignis eleuatis a pessima mã q̃ ẽi stõ aut i mẽbris spũalib⁹ ꝛz plm g vapozes berẽtes ligue faciũt corruptiõez gust⁹ ⁊ vapozãtes capiti posser̃ facere syrsen qz frenesiz saltẽ nõ verã. Studẽ⁹ ẽ itaq; i ꝓbibẽdo illos. ꝑ alterãdo discrasiã tã mẽbroꝛ q̃ bũoꝛ ⁊ ipsos digerẽdo. z°eũando eos. ʒ°. sumẽdo coriãdros ꝓpatos ad ꝓbibẽdũ ipos ascẽdere ad supioza. Deide rẽouear̃ nigredo a ligua ꝑ cã bũectãdo cũ aq̃ çuccarata tepida aut silib⁹ postea ipaz abstergẽdo cũ ꝑdcis i ca°. de aspitate ligue.

¶ De appetitu eozum canino.

T curãr̃ cũ vnctuosis fris et dulcib⁹.

¶ Diẽ Aui. appetitũ caninũ curari cũ vnctuosis fridis ⁊ dulcib⁹ vtputa cucurbitis conditis cũ oleo violato ⁊ çuccaro. ⁊ ℞ qñ pendet a calitate siẽ accidit in febrib⁹ ⁊ bibat aquaz. ¶ Si vo pendeat a friditate denr̃ cala vnctuosa dulcia ⁊ bibat vinũ dulce nulla acredie aut stipticitate ꝓcipãs. Et igeniuz in cibãdo eos ẽ vt nõ ꝑtenr̃ coꝛã eis nisi ea q̃ debẽt comedere. postea surgãt a mẽsa ⁊ circa alia occupenr̃. ⁊ similr stõz relaxãtia sunt exteri⁹ stõ applicãda cala aut fri-

gida fm exigẽtiã discrasie. Ego aũt postq̃ a mẽsa surrexe runt consueui sibi concedere aliquas passulas ⁊ filia que paulatim comedantur interim sopitur fames.

¶ De sincopi que accidit eis. CAP. XXIX.

¶ Uandoq̃ accidit eis sincopis in prin cipio febriũ pp effusionẽ colẽ ad stõs eoꝝ. Quare oꝫ vt deꝰ eis añ poꝛissimũ aut apud poꝛissimuꝫ frustum panis de sila cuꝫ aqua granati ⁊ aqua agreste. Et scias q̃ quando aggregantur sincopis ⁊ febris tunc sincopis est dignioꝛ curatione.

¶ Hoc capꝫ diuidit in tres ptes. In p̃a curat sincopim a cola repẽte ad stõꝫ pueniẽtẽ. In zª ibi (Et scias) ꝓpat sin copiꝫ ad febrẽ oñdẽs q̃ sit dignioꝛ curatione. In ꝫª pte ibi (Et si idiget) ponit q̃dã ꝓueniẽtia ⁊ q̃dã vitãda i sincopi.

¶ In p̃a pte diꝯ q̃ sincopis accidit in p̃nꝰ poꝛissmoꝛ feb. pp effusionẽ colẽ ad stõs eoꝝ. q̃re deꝰ eis añ p̃nm poꝛissimi .s. p bozã aut circa frustũ panis de sila cũ aqua granati. s. acris aut muçi ⁊ cũ aq̃ agreste siue sil' misceanꝫ. siue vnũ istoꝝ tm̃. ꝓhibẽt nãq̃ hꝫ colaꝫ ad stõꝫ effundi ipm cõfoꝛ tãdo ⁊ calitatẽ tẽperãdo. Et si vene[illegible]stõm cũ his mi xta facili⁹ euomeꝫ. ¶ In zª pte [illegible] ꝓ ꝓpiũgũ sincopis ⁊ febris sincopis est dignioꝛ [illegible] cuꝫ sit accidens se uissimum non dans indutias.

¶ Et si idiget pauco vino deꝰ pmixtũ cuꝫ .iij. ʒ. vini antiq ⁊ si nõ sirupi maloꝝ antiq cui⁹ reso luta est supfluitas. ⁊ flõmia qdẽ multotiẽs ad dit in sincopi. ⁊ clistere leue ẽ magis cõueniẽs. ⁊ vomitus ẽ iuuatiuus eis. ⁊ cõstrictio cruriũ ⁊ ponere man⁹ ⁊ pedes in aq̃ calꝫ. Et cũ euadunt tũc de sollicitudine est vt cibentur sauieb ordei ifrigidato in quo sint grana granatoꝝ.

¶ In hac pte diꝯ q̃ si idiget q̃ paratꝰ ẽ sincopi aliq̃to vio deꝰ pmixtũ vtputa cũ ʒ.iij. vini antiq. i. bñ clarificati de purati misceaꝫ notabil' q̃ntitas aque viputa. ʒ. i. aut q̃ntuꝫ videbiꝫ ꝑ potẽtiã vini. cõsuetudinẽ egri. tps ãni. ⁊ febris ltẽsionẽ. verũ tpe nr̃o in q̃ bibim⁹ poteter hec vini q̃ntitas eẽt exigua. ẽt possem⁹ exhibere. ʒ. i. cũ tãtundẽ aut duplo aq̃. ⁊ ꝺꝫ eẽ ℔ vinũ releuans a sincopi subtile ⁊ aromatieũ tẽdẽs i dulcedinẽ. veloci⁹. n. ceteris a sincopi releuat suis vaporib⁹ spiritib⁹ ꝓsilib⁹ ipsos fouẽdo. Et si nõ posset sibi dari vinũ lege ꝓhibẽte: aut qꝛ forte p ꝓpetatẽ idiuidua lẽ sibi inimicat: sirupi maloꝝ antiq. i. bñ depurati a gbus aq̃ sitas sit resoluta ⁊ fex descẽderit sic erit min⁹ apt⁹ ebu litiõi. ⁊ p mala itellige granata aut mala põtica de gb⁹ su pra. ⁊ sirup⁹ de acetositate citri ẽ ꝑstãs ⁊ silꝫ. ⁊ sit dos. ʒ. i. vel circa cũ. y. ʒ. aq̃. aut aq̃ acetose q̃ ẽ ꝑstatioꝝ nisi forte ei⁹ odoꝝ egro displiceat. ¶ zꝰ diꝯ q̃ flõmia vitãda est. qꝛ addit in sincopi. ¶ ʒꝰ diꝯ q̃ clistere leue ẽ magis ꝓueniẽs nõ qdẽ i actu sincopis sꝫ añ sincopi ⁊ añ poꝛissimũ ad ꝓhibẽdũ colaꝫ reptura ad stõꝫ. Et võit⁹ ẽ iuuatiu⁹ eis cũ sen tit pũtial' colaꝫ in stõ ⁊ adest nausea añ sincopi ⁊ in sinco pi ⁊ post sincopi. Uidi. n. multos sincopiçãtes cũ vomitu colẽ stati libari. Et ꝺstrictõ cruriũ ⁊ ponere man⁹ ⁊ pedes in aq̃ calꝫ ꝓueniẽt añ poꝛissimũ ⁊ i poꝛissimo ad diuertẽduꝫ. Et cũ euadũt a sincopi cibenꝫ sauieb ordei ꝺ q̃ supra. per sauieb ordei ℔ itellige ptisanã ⁊ sit ifridatũ ꝑpẽ cuꝫ grãis granatoꝝ. i. muçis aut acrib⁹. tũ pp feb. tũ pp sincopi. Si iñ posset expectari declinatio poꝛissimi feb. añq̃ cibeꝰ eẽt ꝑstãtius. ¶ Cura sincopis exigit duplex regimẽ. vnũ tpe sincopis actualis ⁊ dispõnis ꝓpriq̃ sincopi. ⁊ ẽ vt eger re leueꝫ a sincopi excitãdo ipꝫ cũ vocib⁹ altis ⁊ aspgẽdo fa ciez cũ aq̃ ⁊ ꝑpe roſ. ⁊ bonis odoꝛib⁹. Et si sincopis fuerit pp raptũ mãe ad stõꝫ ꝓueniũt fricatiões vẽtose diuerten tes ligature extremoꝝ ⁊ lotiões. ipso tñ semp iacẽte supi no. Sꝫ nõ ꝓuenit flõmia. tũ qꝛ debilitat. tuꝫ qꝛ facꝫ fluere colaꝫ ad stõm. neq̃ debẽt exhiberi solutiua p os cũ debi litẽt ⁊ attrahãt mãs ad stõm. ſ ꝫ bñ ꝓuenit supposituriũ ⁊ forte clistere lenitiuũ cuꝫ pauco melle nisi sit ex his q̃ sin copiçãt ex clisteri. Si vo fuerit sincopis pp ꝑpocatõꝫ spũs i cõde ⁊ ꝓpe a mꝫtitudie ẽt ꝑter diuersiões suprascriptas ꝓuenit flõmia ex basilica dextri lateris si fuerit replo san guinea. aut ex basilica sinistri lateris si fuerit replo vapo rosa. Si vo sincopis fuerit pp paucitatẽ spũs nꝫ diuersio nes nꝫ flõmie nꝫ alie eũones ꝓueniunt ſ solũ excitatio a sincopi cũ vocib⁹ aspsiõe faciei bonis odoꝛib⁹. ⁊ vini exhi bitiõe aut aq̃ carnis. ⁊ ꝺꝫ iacere supin⁹ ⁊ ſꝫ plꝫ oẽs patiẽ tes sincopi ꝓcipiũꝰ vigilare ⁊ dimittere locutionẽ. iiª ter ty. Aliud regiñ ẽ obſuãdũ in disp̃one añ sincopi. vtputa in his q̃ sincopiçãt i p̃nº febriũ. fiẽ sincopal' minute aut bu morose aut pp alias cãs. ⁊ exigit duas itentiões. ¶ Pria est remotio cãe sincopis tã ꝓpinq̃ q̃ remote. ⁊ p hac itentio ne ꝓficiẽda si in cã fuerit hũores ꝓueniꝫ ipsoꝝ eũo tã flõ mia q̃ farmacia ſꝫ exigentiã cause. sint tñ solutiua bene cozrecta neq̃ cozdi inimica. Scõa itentio est cozdis con fortatio cũ ꝓpriꝫ discrasie ℥tys. hꝫ exgsitũ regimẽ vide in ꝓmẽto qõ feci ſuper. 9. Almansoris.

¶ De cõstrictiõe anhelit⁹ coꝝ. CAP. XXX.

¶ Onstrictio anhelit⁹ accidit eis aut pp spasmũ ⁊ siccitatẽ que accidit eis i la certis anhelitus. aut pp mãm ꝑocatinã descendẽtẽ ad guttur coꝝ aut pp debilitatẽ que dominatur neruis venientibus ad membra anhelitus.

¶ ꝺꝫ ℔ capꝫ duas ptes. In p̃a pte ponit tres causas ꝺstric tiõis anhelit⁹. In zª curã. zª ibi (Et p̃a qdẽ.) ¶ In p̃a pte diꝯ q̃ ꝺstrictio anhelit⁹ accidit febriẽtib⁹ pp spasmũ ⁊ sic citatẽ in lacertis anhelit⁹. i. spasmũ coꝝ de ianitiõe p quẽ itellige oẽm ℥ctionẽ a siccitate dependẽtẽ aut ipotentiaꝫ debite mouẽdi pectus ab eadẽ cã. ¶ Scõa cã ꝺstrictiõis ei⁹ est pp mãꝫ ꝑocatiuã descendentẽ ad guttura coꝝ ⁊ p pzie ad epiglotũ ⁊ cãnã pulmonis facientẽ vnã de spẽbus sgnantie ꝑocatiue. ¶ Tertia ẽ pp debilitatẽ q̃ dñat ner uis veniẽtib⁹ ad mẽbra anhelitus siue sint nerui reuersi ui veniẽtes ad ꝓpõnẽ musculoꝝ epiglotis. siue sint nerui veniẽtes ad diafragma. ⁊ hi descẽdũt a ʒº ⁊ 6º pari neruoꝝ cerebri siue veniãt ad ꝓpositionẽ neruoꝝ mouentiuꝫ pect⁹ qui descẽdũt a 9º ⁊ 10º pari neruoꝝ nucce: quoꝝ pri mũ oziꝫ iter octauã ⁊ nonã spõdilẽ. zm iter nonã ⁊ ẽcimã.

¶ Et pria qdẽ curaꝫ cũ vnguẽtis vel ẽplis hũectãtib⁹. Et scõa cũ eis q̃ ꝓhibẽt strãgulationẽ. ⁊ tertia cũ equatiõe ꝓplexiõis i cerebro ⁊ iun ctiõe colli cũ eis q̃ ifridãt ⁊ hũectãt. ⁊ sup stõꝫ iterũ ex eis q̃ sunt siẽ rasura cucurbite ⁊ poꝛtulaca ⁊ sandali cũ oleo rosato ⁊ simili⁹ ei.

¶ Dic ponit curã ⁊ hꝫ tres ptes. in p̃a curat p̃mã cũ vnguẽ tis ⁊ emplis hũectãtib⁹. in zª curat scõaꝫ cũ ꝓhibẽtib⁹ strã gulationẽ. i tertia curat tertiã cũ eũntib⁹ ꝓplonẽ cerebri. ⁊ zº vngẽdo collũ cũ ifridãtib⁹ ⁊ hũectantib⁹. ⁊ ʒº ponẽdo sup stõm rasurã cucurbite poꝛtulacas ⁊ sandalos cũ oleo rosa. ⁊ silib⁹. ¶ Cura ꝺstrictiõis anhelit⁹ pp p̃mã cãꝫ exi git duas itẽtiones. ¶ Pria remouet cãꝫ. i. febrẽ cũ his que dicenꝫ in caplis sequẽtib⁹. p q̃ curãda magis itendendũ est febrẽ inq̃tũ febris cũ frido ⁊ hũido q̃ cause ei⁹. ¶ zª

tertio est ifrigidatio colli ⁊ partiū pectoris cuz bis. ℞. olei amigdalarū dulciū. ʒ. i. ʒ. pinguedinis galline recētis lote quater cū aq̄ frida ⁊ vltimo cū aq̄ violata. ʒ. vi. olei violati. ʒ. ʒ. cere albe q̄tuz sufficit fiat vnctio mollis. ¶ Scōa cōstrictio anhelitus curaī cura ſgnantie q̄ exigit duas intentiões vnā q̄ debeī cause añti ꝓplendā eūone diuersione ⁊ fluxus iterceptōe. ⁊ iter cetera ad dilatādū viā anhelitus multū confert ventosa posita in collo. Scōz regiñ exigit tres itentiões. ſ. repcussionē cōuenientē in p̄n?. ꝛ?. repercussionē mixtā resolōni ꝓuenientē in augm̄to vsq; ad mediū status. ʒ?. deiceps resolōnē. Si ꝙo apa tēdat in maturationē adiuueī cū iterius ⁊ exteri⁹ applicitis. ⁊ postea ꝓcureī eius eruptio ⁊ vlceris mūdificatio ⁊ tandē cōsolidatio. ℞. ꝙo bis recurre ad ea que scripsi. 9. Almāsoris. Sz tertia cōstrictio pendēs a caliditate ⁊ siccitate neruoꝝ de qbus supra p̄ter itentionē q̄ debeī febri ꝓpleī cū frigidis applicitis capiti ⁊ collo ⁊ spondilibus supiozib⁹ dorsi. necnō cū applicitis stō ⁊ maxie parti supiori ⁊ ỹsus dyafragma. ⁊ p̄ dyafragma ⁊ mēbra anhelitus būectenī ⁊ ifrigidenī. ¶ Et medicia Auic. sic est describēda. ℞. succi rasure corticis exteriozis cucurbite recētis. succi portulace añ. ʒ. iy. olei rosa. ʒ. i. buliant simī ad ꝓsumptionē succoꝝ. deide adde sandaloꝝ. ʒ. y. ⁊ fiat vnctio. ¶ Uel. ℞. rasure cucurbite recētis aut antiq̄. ʒ. y. succi portulace oli ro. añ. ʒ. i. sandal. ʒ. y. misce oīa sil' ⁊ applica i mōz epithimatis.

¶ De vehemētia tristitie coꝝ. CAP. XXXXI.

Quando multiplicatur tristitia cā ozis stōi ex aduentu humoris mordicatiui in eo. tūc ifrida stōs coꝝ cuz eis q̄ scis de cibis. ⁊ inunganī ⁊ dormiāt in loco ꝓmo motib⁹ aq̄ strato extremitatibus ⁊ fructetis frigidis ⁊ odoziferis fridis ⁊ nenufare ⁊ rosis. ⁊ aspsionib⁹ fridis factis ex fructib⁹ odoziferis fridis ⁊ sandalis. ⁊ multotiēs qdē conferunt in eozum tristitia clisteria frigida facta ex aqua cucurbite ⁊ citrulli ⁊ succo portulace ⁊ semperuiue cum oleo rosato.

¶ In ℔ ca?. Auic. ponit regimē tristitie ⁊ angustie febrientiū ꝓtingētis cā hūoris mordicatiui veniētis ad os stōi q̄ ꝑm plm est coleric⁹ dicēs. q⁹ stomac⁹ coꝝ est ifrigidādus cū fridis siccis. ⁊ oz in eis cē aliqd stipticū sic vinū granatoꝝ ⁊ citonioꝝ ⁊ succus arancy. ꝛ?. vnganī stōi coꝝ cum frigidis aliq̄l' stipticitate ꝓticipantibus. ʒ?. dormiāt in loco frido ꝓpinquo motib⁹ aq̄ aut alī frido stratoꝝ. i. i quo sunt strata. i. lecti ex extremitatib⁹ fructetis fridis sic ex folys salicis ⁊ silibus. ⁊ in illo loco sint odozifera frida sic nenufar rose. ⁊ aspergant p̄ locū illū fructus odoziferi frigidi ⁊ sandali. 4?. ꝓferunt eis clisteria frida facta ex succi cucurbite. ʒ. vi. succi citrulloz succi portulace añ. ʒ. y. succi semperuiue. ʒ. i. olei ros. ʒ. iiy. ⁊ supponaī tepidum.

¶ Cura buius tres exigit intentiones. ℞. prima est euacuatio humoris illi⁹ vomitu aut secessu. Scōa est stomaci cōfortatio ⁊ infrigidatio. Tertia est somni ꝓuocatio ⁊ regimen aliarū sex rerū declinās ad frigidum.

¶ Difficltas deglutiēdi q̄ accidit eis. CA. XXXXII.

Difficultas deglutiēdi cū accidit eis ⁊ febris fuerit cōclusa tūc flōma paulatim fiat et equatio fiat ad attrahendū. et suppositoꝝ est melius q̄z plurimum solutiuum desuper.

¶ Dic̄ q⁹ si difficultas deglutiendi accidit que forte ē spēs ſgnantie ledēs meri ⁊ febris fuerit cōclusa q̄ pēdet a sanguine: tūc fiat flōmia: quā meli⁹ ē reiterare q̄z vnica vice multū de sanguie extrabere. ⁊ fiat de cephalica in brachio aut ō vena q̄ ē iter pollicē ⁊ idicē. postea seq̄nti die flōmētur vene q̄ sūt sub ligua. ⁊ suppositoria ⁊ clisteria magī cōferūt q̄z solutiua sumpta p̄ os: cū difficile sit illa sumere. ⁊ forte sumpta ꝓuocarent vomituz qō esset valde malum.

¶ Cura buius perficienda est cura squinantie que ex ca?. ʒ?. p̄cedenti potest esse manifesta.

¶ Frig⁹ extremitatū qō accidit eis. CAP. XXXXIII.

Multotiens ꝓfundaī calor coꝝ et ifrigidanī extrema et tēdit calor submersus ad caput. ponanī ḡ extremitates i aq̄ cala et nō bibāt aquā fridā.

¶ Dic̄ multotiēs ꝓfundari calorē febrilē ⁊ extrema eorū ifrīdari ⁊ calorē submersuz tēdere ad caput. ℞. ꝙo cui⁹ cura ponanī extremitates in aq̄ cala ⁊ nō bibāt aquā fridā.

¶ Nōn⁹ multis ex causis calorē ꝓfundari ⁊ extrema infridari. ¶ p̄ pp paucitatē spūs vñ retinenī iteri⁹ nā exīte magis sollicita de mēbris itrīsecis q̄z extrīsecis. ¶ ꝛ?. pp magnū nocumētū in aliq̄ vel plurib⁹ mēbris itrīsecis. sic̄ si in eo eēt apa vel vlcus aut eēt in eo mā multū ledēs sua multitudie aut malitia absq; vlcere aut apate: ⁊ hec duo sunt valde mala. ¶ 3?. pp cē pp māz fridā exīte in extremis sic̄ in liparia. ¶ 4?. aliq̄ pp cibū calorē revocato iterius ad fortificādū digonē: ⁊ nō ē bonuz p̄ viā signi. Item pp timorē ⁊ sil'ia accīa trahētia calorē iteri⁹. ēt pp ꝓtinentis friditatē. ¶ 6?. pp opiones in extremis. vñ spūs ⁊ sanguis nō libere p̄ūt venire ad extrema. ¶ 7?. qz calor spūs ⁊ sanguis tendūt iterius ad locū māe vt eā expellāt sicut accidit in p̄ncipys potissimoꝝ. ¶ De causis colligi possunt sparsim in multis. ſ. p̄ma q̄rti. tractatu ꝛ?. ca?. p̄. ⁊ eodē tractatu ca?. de hozripilone. ⁊ i ca?. de liparia. ⁊ 4?. affo?. affo. 48. ⁊ 7?. affozismoꝝ. ꝙmēto p̄. ⁊ ꝙmēto. 27. ⁊ 5?. de accīti ⁊ morbo. Intelligamus tū in ꝓposito hāc ifridationē fieri p̄ retractionē humoꝝ ⁊ vapoꝝ ⁊ modoꝝ submersionis ⁊ suffocatiōis caloꝝ. a q̄cūq; cā fiat. q̄ stāte tendit calor submersus ad caput. qz vapores leues tendūt sursū ad caput in hoie recte stature ⁊ nō fit in alys aīalib⁹. 6?. ꝓblematū. ꝓblemate. §§. in quo casu ꝓueniūt extremoꝝ calefactōes multis ignys. ſ. cū pānis calīs: ⁊ fricatōe: ponēdo lateres calidos vino aspsos ad extrema. aut approximādo extrema ad ignē ⁊ inunganī extrema cū oleo anetino ⁊ silibus calīs. aut ipleaī vesica aut alius vas decoctiōe aneti anisoꝝ ⁊ camōille. ⁊ applicetur ad extrema seu loca que frigent ⁊ non bibat aquā frigidā sz aquā ꝙccaratam calefactam. ⁊ discurre per cetera auxilia dicta in cap?. de regimine rigoris. ibidem enim sunt posite intentiones huic ca?. deseruiētes ⁊ plurima auxilia illas itētiões pficiētia.

¶ Sermo de febrib⁹ colericis. CAP. XXXXIIII.

Febres colice tres sūt. tertiana ꝓtinua et tertiana periodica et causon.

¶ In hac pte Auī. deterīat de febrib⁹ hūoralibus in spāli: ⁊ dividiī i q̄ttuor ptes. in p⁹ determinat de febrib⁹ colicis. in ꝛª de sanguineis. in 3ª de flegmaticis. in 4ª de melicis. ptes patebūt p̄ rubricas capitorū. ℞. ꝙa ps dividiī in duas ptes. in p⁹ magis gnāl'r determinat de febrib⁹ colicis. in ꝛª magis spāl'r. ꝛª ibi in sequēti ca?. (Paroxism⁹ tertiane.) ℞. ꝙi⁹ capl̄z tres ꝓtinet ptes p̄ncipales. p̄ enūerat feb. cole. ꝛ?. illas declarat. 3?. ponit generalia signa feb. colerica. ꝛª. ibi (Tertiana qdē.) 3ª ibi (Et vehemētia qdē sitis.) ¶ In p⁹ pte dic̄ feb. colicas cē tres. ſ. tertianā ꝓtinuā. tertianā piodicā. i. iterpolatā. ⁊ causonē. ¶ Ex q̄ iferī oēz feb. colicā esse tertianā ꝓtinuā aut tertianā iterpolatā aut causonē. Enūerari tñ p̄ūt fe. cole.

rice p̄ diuisionē bimēbrez sic enūerat eas Hal. z° de dīus feb. ca° p̄. ꝛ z° de crisi sal ad p̄n̄m. ois feb. cole. aut ē iterpolata aut 3ti°. ꝛ 3ti° aut ē 3ti° pportiōal' ō 3°. i 3m aut causon.

Contra. aliqua feb. ē colica q̄ nō ē aliq̄ ex istis tribus enūeratis a Hal. aut ab Aui. ibi. igit̄ diuisio ī sufficiēs. ꝟña tz. ꝛ assumptū ē manifestū de colica poxismāte ol die cui° poxismi sūt eḡles quo ad itēsionē durationē ꝛ accītia: ꝛ oēs pēdēt a miera vnita vt nō possit dici q̄ sit duplex tertiana aut due tertiāc.

¶ P. gdē, phibz colaz pp grossitiē aut paucitatē ei° poxismare de 4°. in 4m: sic poxismat aliq̄ melia de 5°. in 5m ꝛ de 6°. in 6m ꝛ de 7°. in 7m. vt inferi° appebit in ca° de sextana ꝛ septana: sic ēt fla pp paucitatē ꝛ grossitiē p̄t poxismare de 3°. in 3m/

¶ Dōz istas rōnes ꝛcludere. tz fmo Hal. ꝛ Aui. est de febrib° cōiter ꝛtingētib° sic poxismātib° merito sue fox subalis ꝛ p̄petatis specifice resistitiue sic dictū fuit in qōne de piodicatiōe: nā ēt causon tz videat ꝛtinua cōclusa: habet tamē excrescentiā quandā occultā de tertio in tertiū. tz interdū cause manifeste causas occultas superant ꝛ variat piodus fm plm ꝛsuetus.

¶ Et tertiana quidem periodica aut est pura ꝛ fit a colera pura.

¶ Nūc Auic. declarat mēbra diuisionis dicte ꝛ diuidit in ptes duas. in p° gnāl' notificat feb. cole. piodicā. z° causonē ꝛ ꝛtinuā. z° ibi (Causon vō est de gñe.) ·p̄ia in duas. nā p̄ ponit vnā diuisionē feb. colerice piodice ꝛ declarat vnū mēbrū. z° aliud. z° ibi (Aut nō pura.) ¶ In p° pte dicit q̄ tertiana piodica aut est pura: ꝛ sic fit a colā pura. ꝛ p colaz purā itellige cui nō ē admix° alter būoz cōmixtione vnita p quā vtriusq̄ ꝟponētis amittat fox subal' ꝛ acq̄rat mā vtriq̄ fox vna cōis. exempli gr̄a. sic colera nālis aut forte genita a sanguine per adustionē aut putrefactionē cū subtile eius vertitur in coleram.

¶ Aut ñ pura ꝛ fit cū putredie cole grosse sube pp ꝟmixtiōez cole cū flate ꝟmixtiōe aliq̄ ꝟplonali vnita. ꝛ p hoc diuersificat ab emitriteo cū emitriteū faciāt due māe sepate. ꝛ hanc faciat materia vna q̄ in seipsa ē p̄mixta: cū cui° caloze p̄misceat aliq̄tū frigoris q̄ granat suā putredinē ꝛ suā resolonē ꝛ suā digōnē: ꝛ pp illud qdē in emitriteo fiūt duo poxismi. ꝛ terciane nō pure poxism° vn°. Et hec qdē nō pura q̄nq̄ plōgat tpe lōgo ꝛ circiter medietatē āni. ꝛ q̄nz p ducit ad mollicie ꝛ magnitudinē splenis.

¶ Et est q̄ pendet a putredine colere nō pure ꝛ hec colera nō pura est colera grosse sube pp cōmixtionē colere. s. pure cū flegmate ꝟmixtiōe ꝟplonali vnita. i. p quā ꝟmixtionē inducit forma vna in māz vtriusq̄. s. colere ꝛ flegmatis. ꝛ hec est va mixtio p quā fit miscibiliū vnio p formaz subalē vnitā. nā gnātio vni° ē corruptio alteri° aut pluriū sic ebili in stō ex multis cibis. Alr dicūt qdā q̄ b fit cōmixtio vnita p vnaz formā. qz būoz magis dñans assimilat sibi aliū. sic vnū eḡuz assimilat sibi aliud. Sz difficile eēt saluare quō flegma assimilat sibi colaz. cū coctū p digōnē aliquā nō possit ꝛcrudari saltē in eodez loco cōi in quo fcā ē digō p̄ma. s. in epate ꝛ venis ad dīaz sanguinis qui in māmillis p̄ venā digōnez ifrigidat/

¶ Scō dicit: q̄ hec tertiana nō pura diuersificat a pura vel ab emitriteo cū emitriteuz faciāt due māe sic būtes. s. duas formas subales distinctas. ꝛ hāc. s. tertianā nō purā fac mā vna. s. p vnitatē forme q̄ in seipsa est permixta. s. mixtiōe vnita: cuz caloze cuius colere misceat aliq̄tulū frigoris q̄ generat. i. plongat suā putredinē ꝛ suā resolonē ꝛ suā digōnē. nā tardius putrefit postq̄ incipit putrere ꝛ tardius resoluit ꝛ tardi° digerit q̄ colera pura. tz hoc vltimū est verū fm plm vt videbit ifra. Nā ꝛ si hec misciabilia nō remanerēt formaliter in mixto ex ipsis genito: remanēt tamen ipsoz virtutes refracte redacte ad mediū. s. calitas siccitas ꝛ subtilitas cole. ꝛ frigiditas būiditas ꝛ grossities flegmatis/ ¶ 3° dicit: q̄ pp illud emitriteus bz duos paroxismos. vnū de 3°. in tertiū. aliuz quottidianū: ꝛ tertiana nō pura bz vnuz. poxismuz de 3°. in tertiū/ ¶ Quarto dicit: q̄ tertiana non pura q̄nq̄ plongat tpe longo circa mediuz annū. ꝛ q̄nq̄ pducit ad molliciez. i. ad ydropoſim. vel mollicie. i. ad paralisim epate aut neruis debilitatis ex longitudine feb. ꝛ magnitudie splenis debilitato splene ꝛ multiplicatis bumoribus melicis p adustionē aut putrefactionē.

¶ Notandū circa p̄mū dictū q̄ bz fm plm colera nō pura fit ex cōmixtōe colere cū flegmate. aliq̄n tamē fit ex ꝟmixtiōe colere cū melia: que etiaz ad vnā formā reducunt. ꝛ hec vocat colera minozis fame: eo q̄ raro reperit. ꝛ p̄ma vocatur colera nota ꝛ famosa eo q̄ frequēter repitur. repit aūt p̄ma raro ꝛ secūda frequēter. qz min° de melia in corpore repitur ꝛ plus de flegmate/ Scōo qz difficile est duos humores siccos p̄miscere. flegma vō humidū ꝛ bene passibile p colam optime pōt p̄misceri cū ea: quā sniam collige a pbo in fine p̄mi de gnātione. ꝛ hec qdē colera est duplex. vna qdem vitellina que assimilat in coloze vitellis ouoz. ꝛ fit ex p̄mixtione flegmatis grossi cuz colera. alia aūt est citrina ꝛ est ex p̄mixtione flegmatis subtilis cū colera. ꝛ hec est calioz vitellina ꝛ etiā subtilioz. Erunt autē alie colere p̄ter has que p adustionē transeūt versus melancoliā. Itē p̄xssina ciaria de quibus. p̄ma p̄mi. ab. A.

¶ Notandū z° circa tertiū dictū q̄ ex illo aperte ap̄prehenditur formas substantiales humoz ꝛ nāt̄ ꝓprietates specificas ꝟsequentes formas ꝛ complones eoz esse causas piodicationis qz emitriteus pendēs a duobus humoribus qui nō sunt redacti ad vnā formā. s. a flegmate ꝛ colera facit piodos fm illoz humoz exigentiā. tertiana vō nota pendens ab būore genito ex flegmate ꝛ colera q̄ sūt redacte ad vnā formā p vnā ꝟplonē ꝛ nāt̄ habēs vnaz p̄prietatē specificā facit vnā febrē ꝛ bz solū vnū modū piodicationis qui est piodus colere: eo q̄ in illa mixtione colera vincit saltē virtute. Et si in mixtione flegmatis ꝛ colere viceret flegma fieret piodus flatis sic ī flate falso.

Contra si equalr misceren̄t quo ad vtutes. aut nullus ex putredine illius būoris fieret poxismus aut duo/ ¶ Ad hoc dr. q̄ est ipossibile sequi quēlibet sic est ipossibile illos būores equaliter cōcurrere ad mixtionē: ita vt per actionē ꝛ passionē q̄litatū eoz equipotēter cōcurrētiū gñet̄ nouus būor qui sit flegma aut colera. multo min° sanguis aut melia. ꝛ p equipotētiā nō solū ītelligo egpotentiā q̄litatū ipsoz būoz. tz equipotentiā oīum agentiū ꝛ resistentiuz ex pte vtriusq̄: sic sunt dispōnes mēbroz: influxus celestes ꝛ reliqua. hec aūt verificare physici est.

Contra quartuz dictū instat q̄ tertiana nō pura non debeat plongari vsq̄ ad medietatē āni cū termin° flatice sit. 64. dies q̄ tamē est plurioz cū mā sit grossioz viscosioz ꝛ fm plm maioris q̄titat̄. q̄ faciūt ad plōgationē. ¶ P. vr q̄ aliq̄ tertiana nota min° debeat plōgari q̄ tertiana pura oī paritate suppositā ex pte q̄titatis ꝛ reliq̄rū. qz cura tertiane pure fit p igrossationē cole pure a q̄ pēdet. vt ē manifestū de ītētiōe oīuz p̄terq̄ de ītētōe Rasis. cuius opionē reprobauit Aui. in ca° de curatiōib° vlib° febriū putridaz. ¶ Ponam° q̄ q° a colera pura cū erit digesta fit ī duplo grossioz aut in q̄ ꝓportiōe volueris q̄ q̄ erat nō digesta. ꝛ pole ē repiri colaz nō purā in eadē ꝓportiōe q̄ ē a colera pura. q̄

erit digesta vel magis ppiñ digoni q̃ a colꝛa ante digonẽ
t sic facili⁹ cũabiť q̃ a colꝛa pura nõ digesta. ¶ Et confir-
mať accipio. c. colaz nõ purá nó digestá grósliozẽ q̃. b. co-
lera pura digesta in ea ꝓportione in q̃ ipsa. b. colꝛa pura di-
gesta: t subtiliet p digonez sic deberet fieri donec sit silis
in suba. b. colẽ pure digeste. t manifestum est q̃ tũc a. b. c.
erãt siles in mõ sube. q̃ merito huius eque facilꝛ cũabiles
sz. a. t. b. facili⁹ cũanť q̃ colꝛa pura nõ digesta. q̃ et. c. facili⁹
cũabiť q̃ colꝛa pura nõ digesta. tz ꝑña. qz q̃cũq; se hñt i ea
dẽ ꝓportiõe ad tertiũ se hñt iter se. ꝑ Euclidis. ¶ Ex quo
iferť aliquã colaz nõ purá minus grossaz q̃. c. facilius cẽ
cũabilẽ q̃. a. colꝛa pura nõ digesta ceteris paribus. ¶ Ad
ꝑmũ rñdeť q̃ termin⁹ cõis flatice iterpolate est. 64. dies
sz termin⁹ cõis tertiane est valde minor. plim eni termi-
natur in. 40. die q̃ ẽ termin⁹ vltim⁹ tropicaꝛ. cũ quo tũ stat
q̃ aliq̃ tertiana ꝓlongať vsq; ad mediũ ãnũ sic aliq̃ fleg-
matica termiať supra annũ. ¶ Ad scdaz nõ ẽ facile rñde
re voleti tenere oppositũ ei⁹ q̃re rõ cõcludit. t q̃ aliter sen
tiunt rñdeãt. neq; qđ rõ cõcludit est ɔ expientiã. vidi eni
plures tertianas notas terminari iter gntũ diez cũ vomi-
tu t secessu magne q̃titatis colꝛe citrine t vitelline. veruz
est contra dicta auctorum. sed sufficit q̃ vniuersales me-
dicorum verificantur vt in pluribus.

¶ Causon vero est de genere cõtinue. qñ dꝛia
iter ei⁹ vehemẽtiã t eius tepoꝛẽ est isensata t
accũtia eius sunt vehementia.

¶ In pte ista facit qđ dictũ est. t ꝑ notificat causonẽ. 2ª ter
tianã iterpolatã t ɔtinuã. 2ª ibi (Tertiana vo) ꝓdꝛia i ou
gas. nã ꝑ notificat causonẽ quo ad ꝓpetates t accũtia eius
2º cãz reddit. 2ª ibi (Et cã). ¶ In ꝑ pte dic q̃ causon est
de genere feb. ɔtinua 2ª: qñ dꝛia iter ei⁹ vehemẽtiã t ipsi⁹
tepoꝛẽ ẽ isensata. i. vix ꝓceptibilis. t accũtia ei⁹ sunt vehe-
mẽtia maxie q̃ sequunť ipressionẽ calitatis sic dolor capi
tis sitis istantia vigiliaꝛ lingue ariditas nigredo t silia.

¶ Et cã est acutas materiei t multitudo cum
eius casus sit circa coꝛ t in venis ozis stõi aut
in partibus epatis ꝓxie. t ad summũ in mem
bris nobilibus vicinis coꝛdi.

¶ In pñti pte reddit Aui. cãz suarũ ꝓpetatũ t accũtiũ di-
cẽs: q̃ cã ẽ acutas mãe t mltitudo ei⁹. t tu supple coꝛdi. p
pingtas: cũ. s. loc⁹ eius. s. mãe circa coꝛ. i. in venis t arterijs
circũdãtib⁹ coꝛ siue sint in coꝛdis supficie siue coꝛdi itrin
secꝰ t etiã ɔtineť in ventriculo dextro. t in venis supple t
arterijs stõi q̃ tũ nõ sunt valde magne. aut in ptib⁹ epatis
maxie vena cbilis q̃ est in gibbo epatis ꝑpe. qz ibi est fre-
quenter rõne multitudinis colẽ t acuitatis mãe. tũ ꝓp ca
liditatẽ coꝛdis cui vicinať. tũ ꝓp calitatẽ epis. Et ad sum-
mũ mã ɔtineť in mẽbris nobilib⁹ vicinis coꝛdi sic̃ est pul
mo gibb⁹ epis t os stõi aut in ipso coꝛde. ¶ Et ex bis pos-
sumus elicere descriptionẽ causonis. Est. n. febris ɔtinua
accẽsa valde: cuius tepoꝛ iter ei⁹ excrescentias est occult⁹
pẽdens a flegmate salso aut colꝛa ebulieꝛe cũ putredie aut
sine in venis coꝛdis aut dextro eius ventriculo vel in ve-
nis mẽbroꝛ coꝛdi vicinoꝛ. sic̃ pulmonis t ozis stõi t gib-
bi epis. t sub venis ẽt ꝓpẽdẽdo arterias. Et ex eis appa-
ret rõ qđ nois ei⁹ cũ causõ grece idẽ sonet qđ icẽdiũ latie.

¶ In tertiana vero colera est in carne t ad par
tes cutis. t in ɔtinua est sparsa in venis coꝛ-
poris que elongantur a coꝛde.

¶ In ista pte notificat tertianã iterpolatã t cõtinuã dicẽs
q̃ i tertiana. s. iterpolata colã ẽ i carne t i ptib⁹ cutis t in
ɔtinua ẽ sparsa in venis coꝛdis q̃ elõgant a coꝛde. ¶ ꝓ
quo sciẽdũ q̃ in iterpolata colꝛa q̃ ẽ cã ɔiuncta ẽ i carne. s.
musculosa aut alia aut in poꝛis cutis, colera vo q̃ est causa

De febre

anõs est in venis sz plm t maxie in paruis q̃ ad ptes exte-
rioꝛes terminanť. Et poxi⁹ fit fm plm ex vna pte colẽ
exũtis in venis puis iã dcis q̃ expelliť eꝫ venas ad poꝛos
carnis t cutis. t ibi putrẽs facit poxismũ. deide alia expel
liť t faĉ 2ⁿ poxismũ. 3ꝰ deiceps. Sz in ɔtinua ꝓportiona-
li cã ɔiuncta faciẽs excrescentiã ɔtineť in venis paruis q̃
ad ptes extrinsecas terminanť: t ibi putrẽs facit excrescen
tiã. deide alia succedit t facit scdaz excrescẽtiã t sic dein-
ceps. sz in causone mã ɔtineť in ptib⁹ supi⁹ dcis. s. coꝛdis
t coꝛdi ꝓpinqꝰ. qz colꝛa putrẽs de tertio in tertiũ extendi-
tur ad venas magis distãtes. t tũc sic apparet aliq̃ febris
remissio sz occlta pua eni remissio in calitate magna vix
põt ꝑpendi sic̃ a magna q̃titate pua diminutio. Nec po
test dici q̃ excrescẽtia q̃ tũ est occulta sic̃ tepoꝛ ẽ occult⁹
fiat. qz aliqđ expelliť de 3ª in 3ª de venis magnis distanti
b⁹ ad venas coꝛdis aut ꝓpinqꝰ coꝛdi: qz nã ẽ magis solli
cita õ mẽbris nobilib⁹ q̃ de ignobilib⁹. Itẽ. qz feb. causon
semp eẽt mortalis: qz bõ expulsio de mẽbris ignobilibus
vius coꝛ ẽ pessima ꝑ viã signi t ꝑ viã cãe. t si aliq̃ fiat est
raro. t fit qñ bõ est debilis t morti ꝓpinquus.

¶ Et vehemẽtia qdẽ sitis t angustia t iquietu
do t ipatiẽtia t alienatio t nausea t amaritu-
do oꝛis t siccitas labioꝛ t scissio coꝛ t doloꝛ
capitis multiplicať in febꝛib⁹ colericis t ẽ. naz
in pluribus coꝛ ad siccitatẽ declinis. qñ mate
riei motus est aut ad superioꝛa aut ad illud qõ
apparet de coꝛpoꝛe t cute.

¶ In pte ista Aui. ponit signa gñălia febꝛiũ cole. Quoꝛuz
ynũ ẽ vehemẽtia sitis ꝑ supfluã calitatẽ ɔsumẽtẽ humi
dũ roxiduz oꝛis sc̃ili: lz ẽt possit fieri a mẽbris alys stõ cõi
cãtib⁹ sic̃ est pulmo t cerebꝛũ cũ supflue calefiũt t exiccã
tur in feb. colicis. ¶ Scdz est angustia ꝑ quã itellige aut
nocumẽtũ mẽbroꝛ spũaliũ cũ anbelit⁹ sit anxi⁹ cũ suspi
rijs ꝑ supfluã calitatẽ t vaꝑozes acutos spũalia ledẽtes.
aut itellige ɔturbationẽ t anxietatẽ stõꝛ ex defluxu colẽ
ad stõz ab epe t chisti fellis. ¶ Tertiuz ẽ igetudo. qz non
põt dozmire neq; in vno loco gescere. ¶ Quartũ ẽ ipatiẽ
tia qz multũ lamẽtať t ẽ molestus sibi t ceteris. tũ ꝓp do
loꝛes capitis t siles. tuz qz nõ põt dozmire neq; quiescere
¶ Quitũ ẽ alienatio ꝑ quã itellige nocumẽtũ cuiusq; vir
tutis iteriozis. s. imagiatie cogitatiue zc. ¶ Sextum erit
nauses. i. inclinatio ad võitũ ꝑ quã datť itelligi subuersio et
võit⁹ ꝓp defluxũ colẽ ad stõz. ¶ 7ᵐ amaritudo oꝛis vapo
rib⁹ colicis ad liguã pueniẽtib⁹. ¶ 8ᵐ siccitas labiozum.
¶ 9ᵐ scissio coꝛ ex supflua calitate t siccitate exiccãte t
ɔtinuitatẽ coꝛ soluẽte: eo q̃ mollia sũt t facile passibilia.
¶ Decimũ doloꝛ capitis q̃ multiplicať in ipsis ꝓp super-
fluã calitatẽ t vaꝑozes acutos pãniculos cerebꝛi ledẽtes.
¶ Undecimũ vẽter coꝛ plz ẽ sicc⁹: eo q̃ mã colica petit
supioza sic̃ caput t stõz sua leuitate aut mouet õ cẽtro ad
circũfcrẽtiã cũ freq̃nter sub forma sudoris expellať aut
insensibiliter resoluatur.

¶ De tertiana absolute t noiať trite⁹. CA. XXXXV.

PAroxismus tertiane icipit i primis cũ
horꝛipilone vt pũcture acus. deide i-
fridat t incipit facere rigoꝛẽ difficilẽ
valde difficiliozẽ reliqs rigoꝛib⁹ non
fridũ aut cũ pauco frigoꝛe. Et nõ ẽ frigus eius
nisi ꝓp ꝓfundationẽ caloꝛis ad iteriozia ad ptez
mãei t inenit sic̃ pũcturas acũ. Et hic qdẽ ri-
goꝛ cũ vehemẽtia sua est velocis sedationis. t
tu iã scivisti cãz huius rigoꝛis. t fit rigoꝛ eius

Secundus in dieb⁹ primis fortior⁹ ⁊ vehemẽtior⁹. ⁊ in q̃rtana ecõtrario. Et iterũ rigor incipit cũ fortitudine: deide lenitur paulati ⁊ minuit velociter. ⁊ in quartana econtrario.

¶ Auic. in pñti pte spāli⁹ õteriat de fe. colicis. ⁊ didit h⁹ps in duas ptes. in p⁹ õteriat de piodica ⁊ ytinua ꝓportõali. in z⁹ de causone. z⁹ ibi (Causon ẽ ꝑm duos modos) p⁹ in duas. p̃ notificat tertianã absolute. z⁹ ponit dñas iter puã tertianã piodicã ⁊ nõ purã. z⁹ ibi (Pura est subtilior)

¶ Hoc capl̃z p⁹ dicit ĩ tres ptes. in p⁹ põit sig⁹ fe. tertiane q̃ũq; fit. Scõo p ei⁹ noti⁹ põit quẽdã cañ. errorũ correctiuũ. z⁹ ꝓlẽdo põit q̃dã alia sig⁹. z⁹ ibi (Cũ q̃ ꝓponunt due tertiane) z⁹ ibi (Et patiẽtib⁹ tertianã) Pria dicit in sex ptes. in p⁹ põit sig⁹ sumpta a q̃litate seu mõ rigoris. z⁹ põit sig⁹ sũpta a duplici exeũte. s. pria ⁊ sudore. z⁹ põit sig⁹ sũpta a q̃litate calor⁹. 4.⁹ põit q̃daz signa sũpta ab actiõe lesa maxie aiaĺ vtutis. 5⁹ põit sig⁹ sũpta a plsu. 6⁹ põit q̃dã sig⁹ sũpra ab ãnexis rex nãliũ. z⁹ ibi. (Et sudor multiplicaĩ in tertiana) z⁹ ibi (Tertiane calitas est saluior) 4.⁹ ibi (Accñtia q̃ accidũt eis) 5⁹ ibi. (Pulsus ei⁹ ẽ acut⁹) 6⁹ ibi (Et qñ significat eũ etas) In p⁹ pte dicit gnq̃. Primũ est q̃ poxism⁹ tertiane ĩ pmis icipit cũ horripilatõe ⁊ pũctura ac⁹. deiñ ifridat ⁊ icipit facere rigorẽ difficilẽ valde difficiliorẽ religo rigorib⁹ nõ fridis: aũt cũ pauco frigore. z⁹ cãm reddẽs: q̃re frig⁹ nõ ẽ magnũ dicit q̃ nõ ẽ frig⁹ eius. s. tertiãe nisi pp revocatõz calorꝭ ad ĩteriora ad ptẽ mãei. i. vbi ytinet mã sic dcm ẽ in p̃ cap⁹. hui⁹ scõi tractat⁹. Et subdit q̃ inuenit. i. sentit. s. febriẽs pũcturas acutũ pp mãz subtilẽ colicã veniẽtẽ ad poros lacertor ⁊ cutis. ẽ. n. lassitudo vlcerosa. Tertio dicit q̃ h̃ rigor: z sit vehemẽs itẽsus: tñ est velocis sedatõis in ꝓparatõe ad rigores pueniẽtes a mã frida aut viscosa. ⁊ tu iã sciuisti. s. in ca⁹ de rigore cãz rigoris ⁊ q̃liter fit. Quarto dicit q̃ in tertiana fit rigor in dieb⁹ ꝑmis fortior ⁊ vehemẽtior q̃ postea. z⁹ in q̃rtana ẽ ẽ. q̃ rigor fit remissior i dieb⁹ ꝑmis ⁊ postea fortior. Ultimo dicit q̃ rigor icipit cũ fortitudie: deide lenitur paulatim ⁊ minuit velociter. z⁹ in q̃rtana est ecõtra. q̃ in ꝑmis inchoãte paroxismo est leuis: deinde in eodẽ paroxismo ꝓcedit augendo ⁊ durat diu.

Pro quorum declaratiõe ꝑmo notandũ circa ꝑmũ dcm q̃ poxismus tertiane icipit in ꝑmis cũ horripilatõe ⁊ nõ cũ rigore. q̃ colꝛa cũ in ꝑn⁹ venit ad mẽbra sensibilia ẽ pauca postea ẽ in maiori q̃titate. ꝓpterea ĩ initio fãt horripilatõez deiñ rigorẽ. q̃ horripilatio fit a minori cã q̃z rigor. vt dcm ẽ in ca⁹. ꝓo. ⁊ exeadẽ. s. cã sunt sic pũcture acus pauce ⁊ remisse ĩ initio deide in ꝓcessu ples ⁊ itẽsiores: q̃rũ sensatio dr̃ lassitudo viceroſa post horripilatõez. ⁊ frigus pauc reuocato calore iteri⁹ est rigor difficilior ceteris rigorib⁹: z sit breuis plima colꝛa ad mẽbra sensibilia veniẽte q̃z in ꝑn⁹. ¶ Et ex h̃ appet Auic. sentire itẽsiores rigores fieri ab hũorib⁹ calis q̃z ab hũorib⁹ fridis z breuiores. de quo fuit dubiũ dcisũ in ca⁹. de horripilatõe. ¶ Notãdũ z⁹ circa z⁹ dcm q̃ frigus ẽ min⁹ in tertiana q̃z in flatica aut melica. q̃ in ea nõ fit frig⁹ nisi ex revocatõe calorꝭ iteri⁹. z⁹ in fe. pedẽtib⁹ a mã frida fit frig⁹ pp revocationẽ calorꝭ. ⁊ pp positiuam ifridationẽ a materys fridis veniẽtib⁹ ad mẽbra sensitiua ĩ ꝑn⁹ poxismoꝭ. ¶ Notãdũ q̃ h̃ rigor ĩ tertiana q̃tus sit itẽsus tñ ẽ velocis sedatiõis. q̃ pauca est mã ⁊ subtil ⁊ paꝛ viscosa. pẽdis aũt a melia aut flate ẽ lõge duratiõis ex causis ꝛrys. ¶ Notãdũ circa q̃rtũ dictum q̃ in ꝑmis poxismis rigor in tertiana ẽ fortior. sed in poxismis circa statũ mã ẽ remissior p oigonẽ igrossata ⁊ ifridata. vñ nõ venit cũ tãto ipetu ad membra sensibilia ⁊ ẽ min⁹ acuta. Ecõtra aũt accidit in q̃rtana ⁊ flatica, q̃ mã p oigonem

Ter. absolute subtiliaꝛ. ⁊ sic mouet cuz maiori ipetu ad mẽbra sensibilia. ⁊ hec ẽ cã quã ponit Sera. 6. sue practice ca⁹ de tertiana. ⁊ Cõmẽtator Alexãdrin⁹ sup p̃ epidimiaz. ca⁹ z⁹. ⁊ de B vt dicit Cõmẽtator alexãdrin⁹ ydeota tristat ⁊ artista letat. ¶ Ultio notãdũ circa vltimũ dcm̃ q̃ in tertiana rigor icipit cũ fortitudie satis a ꝑn⁹ poxismi. z⁹ tñ vt dictuz fuit in ꝑn⁹ capli horripilatio ꝓcedit cũ deide lenit paulatiz ⁊ minuit. i. auferꝛ velociter eo q̃ totũ tps rigoris ĩ tertiana ẽ pauce duratiõis vtputa a me⁹ hora vsq; ad vnã: z⁹ in q̃rtana ẽ. q̃ rigor in initio poxismi icipit debil⁹ postea paulatiz ꝓcedit augẽdo: postea decrescit ⁊ tarde auferꝛ. ei⁹. n. duratio cõiter est a duab⁹ horis vsq; ad tres.

¶ Et sudor multiplicaꝛ in tertiana cũ dimittit. ⁊ fit vria in ea rubea tẽdens ad igneaz in q̃ nõ est multa grossitudo aut est nõ pura et fit vria eius cruda aut grossa.

¶ In hac pte ponit signa sũpta ab exeũtib⁹. ⁊ dicit q̃ sudor multiplicaꝛ in tertiana cũ poxism⁹ recedit: c⁹ cã ẽ subtilitas mãe ⁊ aptitudo mot⁹ ei⁹ ad cutiz. z⁹ dicit q̃ vrina in eo fit rubea tẽdẽs ad igneã in q̃ nõ est multa grossitu⁹. ⁊ hec vera sũt in tertiana pura. Aut est nõ pura. s. tertiana ⁊ fit vria ei⁹ cruda ⁊ grossa. cruda qdẽ ⁊ tenuis pp opilationez sed grossa: q̃ aperta opilatione mã aliq̃ cũ vria pmiscet.

¶ Et tertiane calitas ẽ saluior calitate causonidis. et q̃to pliri⁹ man⁹ tangit cor⁹ nõ additur inflãmatio: imo qñq; minuit inflãmatio eius et in causonide addit inflãmatio.

¶ Ponit tertiũ signũ sumptũ a calitate di. q̃ calitas tertiane ẽ saluior calitate causonis. i. min⁹ mordax ⁊ acuta. ⁊ q̃to pliꝛ⁹ man⁹ tãgit cor⁹ nõ addit inflãmatio: imo qñq; minuit. z⁹ in causone est eꝛrio. tota cã hui⁹ ẽ multitudo vaporis pueniẽtis ad tãgentẽ in causone pp multitudinẽ mãe. Ecõtra paucitas vaporis pueniẽtis ad tãgentez in tertiana pp paucitatẽ mãe. vñ facile resoluit ⁊ calor apparet minor mordacitas ei⁹ calorꝭ segr̃ intẽsionẽ ⁊ multitudinẽ ei⁹ ⁊ siccitatẽ sibi cõiunctã.

¶ Et accñtia q̃ accidũt eis in tertiana sũt vigilie sine grauitate in capite nisi in q̃busdã nõ puris et sitis et furor et ira et odiũ locutiõis.

¶ Ponit q̃rtũ signuz di. q̃ in tertiana. s. pura sunt vigilie sine grauitate in capite pp paucitatẽ ⁊ subtilitatez mãe ⁊ vaporũ nisi in q̃busdã nõ puris: q̃z mãe sũt grosse multe: iõ in eis adest dolor cuz grauitate mltis grossis vaporib⁹ ad caput pueniẽtib⁹ ⁊ grauãtib⁹. ⁊ p̃ B forte fit ĩ eis aligs sõn⁹. ⁊ de B logr̃ Hal. in li. de caumate. Et sitis furor ⁊ ira quoꝛ cãe sũt note. ⁊ odiũ locutiõis. q̃ spũs ꝑmot⁹ loquẽdo aut audiẽdo acuit colꝛz ⁊ vapores ei⁹. aut q̃ forte habẽt orgaꝛ audit⁹ valde mũdũ ꝑsumpta hũiditate auditũ obtũdẽte: iõ sonꝰ ipsimit multũ in auditũ ⁊ valde tympanizat sic tangibile in orgaꝛ tact⁹ nerno discooperto.

¶ Et est pulsus eius acutus velor p cõparationem ad reliq̃s febres. ⁊ nõ est eq̃lis ꝑstrictõis. qñ humor debilitat eũ ⁊ addit ei diuersitatez apud statuz. ⁊ diuersitas in eo ẽ sub ea q̃ est in alijs cuz duritie ⁊ est pulsus fortior in ea: imo diuersitas non est in eo ꝑm plim nisi diuersitas ꝓpria cũ febre ⁊ alijs. Et in ꝓcipio q̃dem est necessariũ vt coarteẽ pulsus vsq; ad horã dilatõis febris. ⁊ tũc ꝑfortat: ⁊ fit velor ⁊ freq̃ns. ⁊ ei⁹ diuersitas nõ est multũ superflua.

¶ Dic ponit q̃ntũ signũ seu gen⁹ signoꝝ ⁊ dicit q̃tuor. Pri
mũ q̃ pulsus ei⁹. ſ. patiẽtis tertianã est acut⁹. i. magn⁹ ve
lox p ꝓparationẽ ad reliq̃s feb. ſ. q̃ nõ sũt colice ⁊ nõ ẽ eq̃
lis cõstrictõis ⁊ dilatatiõis. q̃ dyastoles nõ equat fistoli.
q̃ hũor debilitat eũ. ſ. pulsuꝫ. i. vtutẽ pulsatilẽ. ⁊ addit ei
diuersitatẽ apud statũ. i. vsq̃ ad statũ ĩclusiue. ¶ 2⁹ dicit
q̃ si diuersitas a q̃ fit in statu est magis rõne feb. q̃ rõne
hũoris. ⁊ tũ diuersitas est eo sub ea q̃ in religs feb. hũoro
sis. ſ. minor ea diuersitate q̃ est in alys cũ ouritie pp cali
tatẽ exiccãtẽ mãm. ¶ 3⁹ dicit q̃ ẽ pulsus fortior in ea q̃ i
alys hũoralib⁹ rõne sue mãe subtil' nõ tũ oppmẽtis vtu
tem: imo diuersitas nõ ẽ in eo ſupple notabil' fm plimuꝫ
nisi diuersitas ꝓpria cũ febre ingẽtũ feb. est ⁊ alys. ſ. cãis
nãlib⁹ ⁊ ꝑternãlibus q̃ diuersificãt pulsuꝫ ꝑter feb. ⁊ cãs
feb. Sũt. n. alĩ q̃ nãliter hñt pulsũ diuersuꝫ: ⁊ in aligbus
diuersificãt pulsus pp aliq̃s cãs distinctas a feb. ⁊ a cãis
feb. de q̃b⁹ sepe dictũ est. ¶ 4.⁹ dicit q̃ ẽ necessariũ vt in
pn⁹ coarctẽ pulsus vsq̃ ad horã dilatatiõis feb. i. vsq̃ ad
augmẽ⁹ ꝑfortãt pl'sus ⁊ fit velox ⁊ freq̃ns. ſ. magl q̃ ãtea
⁊ ei⁹ diuersitas nõ ẽ ſupflua. ſ. i. ꝓpatiõe ad alias fe.

Dubitatur vtrũ in statu ꝓximi tertiane pl'sus
sit magis diuersus q̃ in tpib⁹ ꝑcedẽ
tib⁹. Et videt q̃ sic. q̃ Al. affirmat hoc dicẽs q̃ hũor õbi
litat eũ ⁊ addit ei diuersitatẽ apud statũ ⁊ parũ ifra: imo
nõ est diuersitas in eo fz plũ nisi diuersitas ꝓpria cũ fe.
⁊ alys. ¶ Ampli⁹ in statu ẽ maior debilitas. q̃ maior ca
lor. ⁊ sic pulsus ẽ magis diuersus. ¶ P. in statu est maior
pugna q̃ in alys tpib⁹ q̃ pulsus magis diuersus. ¶ In o⁹
est Hal. 2⁹ de dñntys feb. cap'o de ſignis tertiane vbi dic.
in illa ipsa iã signũ ẽ magne putredis. ſ. diuersitas pulsus.
⁊ multo magis inadẽte ꝓximo. ⁊ multo magis ascẽdẽ
te in statũ. in B aũt statu min⁹ q̃ fm ascẽsionẽ ⁊ augmen
tũ. Et idẽ ponit Hal. lib. p̃ ca⁹ de ſignis fe. putridaꝝ. mior
itaq̃ diuersitas pulsus fz Hal. ẽ in statu tertiane q̃ i pn⁹.
⁊ minor in pn⁹ q̃ in augmento.

Pro solutiõe dubij sciendũ triplicẽ esse diuer
sitatẽ pulsus vnaz q̃ segẽ oppsio
nez cali nãlis sub mã. ⁊ hec ẽ in pn⁹. Secũdã seq̃ntẽ diuer
sitatẽ in dispõne mãe. vñ fit diuersitas in mõ calozis. ⁊ h⁹
est in augmẽto. Tertiã seq̃ntẽ debilitatẽ p viã resolonis
ſpũs. ⁊ hec est maior in statu q̃ in alio tpe. q̃ tũc ẽ maior
calitas ac maior ſpũum resolutio.

Sed contra hec ẽ maior in declinatõe. q̃ tũc de
ſpiritib⁹ pl's ẽ resolutũ. ¶ Rñr q̃
de õclinatiõe salubri cũ fit calozis remissio ⁊ ꝑpe p reſo
lutionẽ vapoꝝ putridoꝝ fit aliq̃ vtutis ꝓfortatio. ⁊ ẽt de
clinatiõe exñte mortali. dic Hẽtil' de ĩtẽtiõe Hal. i ꝓmẽto
pulsuũ q̃ ipse casus vtutis nõ fac̃ diuersitatez in pulsu. ſ.
manifestã q̃ ꝑpe dr̃ diuersitas nisi aliq̃ pugna cõiũgat ⁊
ĩtellexit B Aui. paucis vbis li. p̃. fen 2ª. cũ dixit. Cã diuer
sitatis pulsus cũ debilitate vtutis ẽ pugna ĩter egritudi
nẽ ⁊ vtutẽ. in statu ãt poꝛismi ẽ maior excitatio ⁊ violen
tia ad pugnã. ⁊ iõ vt⁹ deficit ⁊ pulsus tẽdit ad vmiculare
⁊ formicatẽ fm ordinẽ caude soricine finiẽtis: nõ tũ ẽ pp
B diuersus. ſ. notabil'. si aũt sit ad bonũ certũ ẽ q̃ nõ fit
diuersus pp cãs dictã. Et ex his manifesta ẽ ꝓcordia Ha.
cũ Aui. nã de diuersitate pulsus sequẽte resolonẽ ſpũs q̃
magis ẽ i statu log⁹ Aui. de religs duab⁹ log⁹ Hal. ¶ Or
si q̃raꝝ q̃ istaꝝ diuersitatũ est absolute maior. Rñr q̃ fz
pl'm illa q̃ est in augmẽto: dcide q̃ ẽ in pn⁹. ẽ mior. ⁊ adhuc
mior q̃ ẽ in statu. ⁊ adhuc mior q̃ est in õclinatiõe salubri.
Inuenies tũ opp⁹ qñq; fm diuersitatẽ q̃rũdã ꝓditionũ
ĵdiuidualiũ. Si tũ ꝓparem⁹ pulsuꝫ tertiane ad pulsũ alia
rũ febriũ poꝛismatiũ certũ ẽ pulsũ in alys febrib⁹ eẽ ma
gis diuersũ. tũ pp grossitudinẽ ⁊ multitudinẽ mãe magis
opprimẽtẽ vtutẽ ⁊ feb. cũ cã ei⁹, necnõ pp debilitatẽ ma
iorẽ p viã resolonis ⁊ aggrauationis. ¶ Et ex his pz solo.
ad rõnes adductas ĩ pn⁹ inadentes ꝓriũ bui⁹ õteriatiõis.
¶ Ad ꝑmã pz solo p exponẽ text⁹. ¶ Ad scõaz negaꝝ il
la ꝓña. ẽ maior õbilitas in statu. q̃ maior diuersitas i pul
su. nã diuersitas in pulsu nõ solũ segẽ debilitatẽ: sed mul
to magis pugnã: q̃ est maior in augmento q̃ in statu. ⁊ ex
his patet responsio ad tertium.

¶ Et quãdoq; significãt ipsam etas ⁊ cõsuetu
do ⁊ regio ⁊ ars ⁊ forma ⁊ tps ⁊ multitudo
euentus tertiane in illa hora.

¶ Dic ponit sextũ gen⁹ signoꝝ dicẽs. q̃ qñq; tertiana signi
ficaꝝ p etatẽ. ſ. iuuẽtutis in q̃ cola multiplicaꝝ magis q̃ i
alys etatib⁹ ꝓsuetudinẽ patiẽdi tertianã supiozi tpe. ⁊ p
artẽ. ſ. multiplicãtẽ colaz ⁊ iflãmantẽ: sic̃ ars fabril. ⁊ per
formã. i. bitudinẽ macilẽtã cuz citrinitate colozis ⁊ sil⁹
q̃ ẽ bitudo colicoꝝ. ⁊ p tps ãni. ſ. estatẽ ⁊ per regionẽ. ſ. ad
calm õclinatẽ ⁊ p multitudinẽ euẽt⁹ tertiane i ãno illo q̃
m'titu⁹ segaꝝ aliq̃s cãz cõcz: sic̃ iflux⁹ astroꝝ. vtputa dñiuz
martl aut õcliatõz ãni illi⁹ ad supfluã calitatẽ ⁊ siccitatẽ.

¶ Cum ergo cõponũt due tertiane sunt paro
xismi euenientes oi die. Qui ergo cõsiderat ter
tianã p poꝛismũ errat in ea: imo oz vt attẽdaꝝ
significatiões alie quas dicemus.

¶ Dic põit cauã. errozis correctiuũ di. q̃ qñ ꝓponũt due
tertiane poꝛismi eueniũt oi die. q̃ ꝓsiderat tertianã per
poꝛismũ errat. ſ. si fidat solo illo signo: imo oz ꝓsiderẽ
tur alia signa q̃ dicem⁹. ſ. in capl'is seq̃ntib⁹. ⁊ q̃ dcã sũt in
B capl'o. ¶ Notadũ p hui⁹ptis declaratiõe q̃ illa ẽ dria
iter duas tertianas ⁊ duplicẽ tertianã. q̃ duplex tertia⁹
lz totiẽs poꝛismet q̃tiẽs due tertiane. tũ cãe ꝓiucte poꝛisi
moꝝ ei⁹ õcidunt ab vna minera. Ecõtra aũt cãe ꝓiucte
poꝛismoꝝ duaꝝ tertianaꝝ decidunt a duab⁹ mineris lo
co distinctis. Et fz pl'm q̃ sũt due tertiane poꝛismi vni⁹
sibi cozridẽtes de 3⁹ iz⁹ sũt sil's m'tũ in mõ inasiõis itẽ
siõe ⁊ duratõe ⁊ accñtib⁹. ⁊ magl dñnt a poꝛismis alteri⁹
tertiãe q̃ dr̃ant poꝛismi vni⁹ duplicis tertiane iter se pp
colonẽ quã hũt in miera. ¶ Nõdũ 2⁹ q̃ lz poꝛismi dua
rũ tertianaꝝ. ⁊ ẽt duplicis tertiane possint venire oi die:
imo aliq̃ duo poꝛismi eueniũt vna die. ⁊ seq̃nti die nll's
3⁹ die duo fm mõz cõicatõis subtractõis aut alternatio
nis. Dictũ ãt Aui. itelligiꝫ vt i pl'ib⁹. Et nõ q̃ B erroꝛ fre
q̃ter accidit medicis modernis q̃ videtes paroxismos
quottidie iudicant feb. que in veritate sunt due tertiane
vnam quottidianã flegmaticam.

¶ Et patientibus q̃dez tertianaz. accidunt vi
gilie ⁊ amor solitudinis ⁊ multotiens sentiũt
ebulitionem apud epar.

¶ Dic ꝓpler sig⁹ tertiane q̃ sũt tria. ſ. vigiᶜ pp calitatẽ sup
fluã ⁊ vapores acutos. amor solitudinis. q̃ nolũt audire
strepitũ pp doloꝛẽ capitis q̃ fz pl's sibi accit. al'r amor so
litudis. q̃ sũt q̃ruli sp lamẽtãtes pp ingetudinez. 3⁹ sen
tiũt ebulitionẽ apõ epar. ẽ. n. sub media pẽnula epis kistl
fell. ebulit ãt epar ⁊ kistis cola iflãmata. ⁊ m'tiplicaꝝ i fe
bzib⁹ colicis cⁿ kistis ẽ receptaculũ sic̃ in melicis m'tipli
caꝝ melia in splene. ⁊ in fl'aticis flegma in stomaco.

¶ De ꝺria iter tertianã purã ⁊ ñ purã. CA. XXXVI.

Pura est subtilis lenis.

¶ Hoc cap'. ꝓsequit duas ptes ꝑncipales. i ꝑ⁹ po
nit sig⁹ tertiane pure. i 2⁹ nõ pure. 2⁹ ibi (Et cũ
nõ pura iueniꝫ grauitas.) Prima diuidiꝫ i de
cez ptes fz q̃ exponit sig⁹. ptes patebũt in legẽdo textũ.

¶ Primũ signũ est. q̃ tertiana pura est subtilis. i. pẽdes
a colera pura que est subtilis: quapropter est facilis re-

solonis ⁊ cõiter poxismi sui sũt breues. ⁊ ipsa ẽt tota ẽ breuis in ꝓpatõe ad nõ purã. alr subtil'. i. acuta siue mordax. est. n. calor ei⁹ mordacior q̃ calor nõ pure lenis. qr nõ opprimẽs vtutẽ ⁊ suffocãs calorẽ inatũ coartãs pulsuz fiẽ in tertiana nõ pura ꝓpter sue mãe grossitiem.

¶ Cui⁹ poxism⁹ cõsumit a q̃tuor horis vsq; ad .xij. horas ⁊ nõ addit sup eas multũ. Et si addit additiõe multa tũc est nõ pura.

¶ 2ª sig⁹ ẽ. q poxism⁹ ei⁹ ꝓsumit a .4. horis vsq; ad .iz. ⁊ si multũ ꝓlogaret vltra .iz. horas. s. ad decimã q̃rtã aut supra: tũc nõ ẽ pura ⁊ ẽ vtplm pueniẽs ad septẽ horas. Specificat ãt terminũ maiorẽ ⁊ miorẽ ⁊ meᵐ ꝓz plm ꝓtigẽte i gb⁹ termis multũ dst a tertiana ñ pura i q̃ ĩsti tres termini ꝓm plm magis ꝓlogant rõne maioris grossitiei viscositatis ⁊ multitudis mãe. Di tũ termini nõ a ꝑori: sed a posteriori ⁊ per experientiã inuenti sunt.

¶ Et calefit i ea corp⁹ velociter ⁊ vides calitatẽ pcedere ex corpe ⁊ extremitates adhuc fride.

¶ 3ª sigⁿ. ⁊ calefit corp⁹ i ea velociter ⁊ vides calitatẽ pcedere ex corpe ⁊ extrẽitates adhuc sũt ffe. calefit ãt corp⁹ in ea velociter. qr colr pura ẽ bũor calid⁹ ſbtil' q cũ icepit calefieri calor su⁹ cito puenit ad statũ siẽ ignis accẽsus i lignis siccis ſubtilib⁹ vapores sui ſbtiles valde cali ſparsi p corp⁹ cito ipz iflãmãt. Ad ꝑ aũt adiunat. qr igor su⁹ puo tpe durat. iõ subdit q cũ vides calitatẽ ꝓcedere ex corpe .i. exteriorib⁹ corpis ad ptes exteriões corpis ꝑcipue ad ptes pectorales ⁊ sibi vicinas. ⁊ tñ extremitates sũt adhuc ffe vaporib⁹ nõ ita cito pueniẽtib⁹ ad extrẽitates. q̃pp ẽ notabil' calor i ptib⁹ pectoralib⁹ ⁊ vicinis ⁊ extrẽitates frigẽt. ñ ita fit i tertiana nõ pura nz i flatica aut melica pp tarditatẽ iflãmatõis hũor a gb⁹ pẽdent rõne grossitiei ⁊ pp vapores grossos nõ ita cito pueniẽtes ad ptes vicinas. ⁊ ẽt nõ ita cito inflãmãtes ea. qr nõ sunt ita calidi.

¶ Et sil'r pura nõ addit cũ ñ accidit error supra septẽ piodos. ⁊ q̃ñq; ꝓsumit pp subtilitatẽ sue mãe i poxismo vno i quo accit võit⁹ aut vẽtris solo mũdificãs. si ãt addit sup septẽ piodos additionẽ plimã: tñ est de gñe nõ pure. ⁊ similr si plongatur spaciuz sui rigoris.

¶ 4ᵐ sig⁹. q sili mõ bis q dcĩ sũt in pura tertiana nõ accit errorẽ ñ ptrãsit septẽ piodos pp paucitatẽ ⁊ subtilitatẽ mãe. 2º dic q q̃ñz ꝓsumit poxismo vno cũ võitu aut solone vẽtris mũdificãte corp⁹ a mã faciẽte fe. hec ãt nõ accidũt aut rarissime accidũt in tertiana nõ pura ⁊ mlto minus in flatica aut melica ꝓpter causas oppositas.

¶ Et apparet digõ in vrina in primo die aut in tertio aut in quarto aut in septimo.

¶ Et appz digõ i vria pª die aut 3ª q̃rta aut 7ª: qõ nõ ẽ i nõ pura ꝓm plz. lz neciũ sit aliquã colaz nõ purã ita cito digeri siẽ aliq̃ colr pura alioꝝ ꝓpitate supposita. Specificauit aũt die pᵐᵐ 3ᵐᵐ q̃rtã ⁊ 7ᵐᵐ. qr sunt aptiores digõi colẽ q̃ scõs gntª aut sextª. qr digõ colẽ magis fit in dieb⁹ iparib⁹: siẽ ipa i eisdẽ magis mouet. Specificauit ãt 4ᵐ: q̃uis sit par. qr ẽ dies idicatiua in q̃ siẽ i cretica sigª digõis sẽ magis certa sigª salutis: siẽ ẽt i eisdez sũt certiora sigª mortis vt dic Hal. 2º ⁊ 3º pnosticoꝝ. ¶ Et ex dcis appz q si extẽdat multũ vltra septez piodos est de gñe nõ pure. ⁊ sil'r si plongeẽ multũ suus rigor. ambo enim bꝫ significãt grossitiem mãe que non est pura.

¶ Et ẽ additio suoꝝ poxismoꝝ ⁊ añcessio eorũ adiunctẽ ꝑz ordinẽ ꝑtẽ ꝓportões sil'es ⁊ in nõ pura est illõ diuersũ nõ retentũ nõ similatũ.

¶ Ponit 7ª gen⁹ signoꝝ di. ꝑ q additio. i. augmẽtũ poxis moꝝ ⁊ eoꝝ añcessio. i. ãticipatio ꝑtiũ sil'es ꝓportões. i. q p q̃ttũ augeẽ scõ⁹ ⁊ ãticipat supra ꝓmũ p tãtũ 3⁹ supra 2ᵐ est signũ pure tertiane. sz i nõ pura ẽ illõ diuersũ ñ retẽtũ nõ sil'atũ q̃ ad acciª. q̃si dicat. poxismi tertiãe pure seruãt ꝓportões sil'es adiunctẽ i bis trib⁹ p vnifozmitatẽ ⁊ ſbilitatẽ mãe. sz i ñ pura ñ ſuanẽ hꝫ ꝓportões pp mãe gssitiẽ ⁊ diffozmitatẽ. ⁊ multo min⁹ ſuabunẽ in q̃rtidianis.

¶ Et sil'r q̃ñ assil'anẽ poxismi ꝑz terminũ vnũ ⁊ reliq̃ signa elõgatõis. febris ẽt sũt ỏ illis q̃ scis.

¶ 8ᵐ sigⁿ. q̃ñ assil'anẽ poxismi ꝑz terminũ vnũ. i. inuadũt eadẽ hora significãt nõ pura. significãt. n. gssitiem mãe q̃ negt ab vno ordie rẽoueri. ⁊ bᵉ ſnia colligit. 4ª affo. ꝓmẽ. 3ª gbuscũq; exacerbatiões. ⁊ sil'r ꝓsidera reliq̃ sigª elõgatõis q̃ sũt de ill' q̃ potes scire ex hac sen. ⁊ ex dicẽdis i sen seq̃nti q̃ sumunẽ ab etate tpe ãni ⁊ plixitate tipi ⁊ sil'ib⁹.

¶ Et cũ vides pricipiũ cũ rigore ꝑm q determinauim⁹ ⁊ statũ cũ sudore exuberãte: tunc non dubites quoniã ipsa sit pura.

¶ 9ᵐ sigⁿ. cũ vides ꝓnᵐ. s. poxismi cũ rigore satis intẽso nõ ꝓlixo ꝑm quẽ ỏterminatũ est ⁊ statũ cũ sudore exuberante nõ dubites. est enim tertiana pura. hõc enĩ fiũt subtilitate mãe: non sic est in non pura.

¶ Et in pura qdẽ cũ eã habens bibit aquã. pcedit qỏ est in corpe ei⁹ cũ vapore humido quasi ipse velit sudare ⁊ quãdoq; sudat.

¶ Decimũ sig⁹. cũ bñs tertianã purã bibit aquã. s. frigz. procedit qỏ i corᵉ ẽ ad circũferẽtias cũ vapore hũido q̃si velit sudare. ⁊ q̃ñz sudat: eᵒ cã ẽ. qr colr subtil' p aquã frigz digerit' calitas supflua tpaẽ ⁊ calor inatᵒ fortificaẽ: q̃pp aq̃ calefcã i corpe ⁊ i vapore vsa educit sil' cũ vaporib⁹ a centro ad circũferẽtiã g hũectãt cutiz ⁊ fortasse fit sudor cuz sint copiosi ⁊ pori satl lati. Ecõtra ãt colr ⁊ reliq̃ mãe gssie rudãt ⁊ calor corpis q ñ ẽ ita ĩtẽsus extinguit vtᵒ obilitat ⁊ sic sudor ipedit ad eᵒ sudoris ꝓhibitiões adiunat opilo exñs in alys febrib⁹ ab hũorib⁹ grossiorib⁹ pẽdẽtib⁹.

¶ Et cũ ñ pura inenit grauitas plima i capite.

¶ Dic ponit signa tertiane non pure: quoruz ꝓmũ est grauitas in capite. i. dolor grauatiuus.

¶ Et extensio.

¶ Scõz extẽsio. i. dolor extẽsiu⁹. hi aũt fiũt ꝓpter multitudinẽ ⁊ gssitiẽ vapoꝝ q rõne ꝓuersiõis cuiusdã vtus nãz sui hũoris ingrossati magis grauãt caput ⁊ extẽdũt.

¶ Et plogat rigor dõec pueit vsq; ad .xxiij. aut .xxx. horas vsq; ad horã suã ⁊ tepescit dõec cõplenẽ. xlviij. horẽ ⁊ p q̃ttitatẽ additõis poxismi sup duodeciz horas ẽ ei⁹ elõgatio a puritate.

¶ Tertiũ. q plogat rigor. i. poxism⁹. vl alr plongat rigor dõec poxism⁹ cᵉ ille rigor ẽ ꝓnᵐ pueiat vsq; ad .z4. horas aut .30. vsq; ad horã suã. i. dcliatõez exclusiue: ⁊ tẽ tepescit dõec ꝓpleanẽ. 48. horẽ. durabit itaq; dclinatio. 18. horis.

¶ Sz 5. segt q ei⁹ poxism⁹ eẽt lõgior q̃ poxism⁹ flatice aut q̃rtane. Ad qỏ dr q poxism⁹ flatice aut q̃rtane ẽ longior ꝑz plz de pse. i. merito cãe ꝓiucte faciẽtis poxismũ. ỏ p accñs ãt aliq̃ ꝓgit ꝓiũ pp iordiatũ regimẽ aut duritiez viscerũ ⁊ silia. aut forte colr nõ. valde diffozmi accit vt ps subtil' iuiscata cũ pte grossiori ibihaẽ i pozositatib⁹ mẽbroꝝ: ⁊ phibz mãe gssiozis eductões sub forª sudoris aut alioꝝ. qỏ ñ ita accit i q̃rtana aut flatica q̃ lz bẽant ptes diffozmiozes: nõ tñ ita aptas ibibi ⁊ ibibitas alias secum retinere: siẽ hꝫ colr nõ. ⁊ bᵉ solo ẽ melior ꝑª. tñ ꝓme causẽ possunt esse cões. 2da vo nõ: aut nõ ita frequẽter. Secundo dicit q scõm quantitatem additionis paroxismi super horas est ei⁹ elongatio a puritate. Si enim multum

plōgaī poꝛiſm⁹ vltra.iz.horas multū elōgaī a puritate. Si vo paꝛ poſt ꝛ paꝛ elōgaī ꝛ cā ſumiī ex maioꝛi gſſitie ꝛ viſcoſitate ceteris pib⁹ ex pte q̄titatis ꝛ reliquoꝝ.

¶ Et in tertiana quidē non pura tardatur apparitio digeſtionis.

¶ 4ᵐ ſignū.in tertiana nō pura digōnis apparitio tardaī ſupple magis q̄ in tertiana pura mā ei⁹ p ſuā groſſitiē magis reſiſtente vtuti digerenti q̄ colera pura.

¶ Et nō appꝛ i foꝛma obfuſcatio nꝛ extēuatio.

¶ 5ᵐ ſigᵐ.nō appꝛ i foꝛ.i.hitudie obfuſcatio.i.coloꝛ tēdēs in nigrū ſāguie ꝛ ſpiritib⁹ paucificatis cū tēdētib⁹ in q̄dā aduſtiōꝛ:ſiē appꝛ i tertiana pura pp maioꝛē calitatē āpli⁹ reſoluētē ꝛ exiccātē.ꝛ ex eadē cā nō appꝛ tāta extēuatio.

¶ Et foꝛtaſſe nō eradicaī cū ſudoꝛe copioſo.

¶ 6ᵐ ſignū.foꝛtaſſe.i.aliq̄ſ:imo ſepe tertiana nō pura non eradicaī cū ſudoꝛe copioſo:ſiē tertiana pura būoꝛe exiſte groſſioꝛi ꝛ plurimū opilationi cōiuncto.

¶ Et foꝛtaſſe nō incipit cuꝛ rigoꝛe.

¶ 7ᵐ ſignū.ꝛ foꝛtaſſe nō incipit ſemp cū rigoꝛe mā exiſte nimis acuta:ꝛ tardius mota ſuper mēbra ſenſibilia.

¶ Et nō eſt caliꝛas cū multa foꝛtitudine.

¶ 8ᵐ ſigᵐ.ꝛ nō ē cū mꝛta foꝛtitudie pp ānexionē fl'atis aut meꝛie cū coꝛa nāli.vel vbi eēt fcā coꝛa nō pura pp ſuaꝝ aduſtiōꝝ ablaꝝ boꝛ admixtōe illa nō pura poſſꝫ eē caliꝛ. nā dic̄ Hal.ꝛ de igenio ſa.q̄ ſi coꝛa fuerit groſſiſſima cuti excoꝛiabit vſq̄ ad ſui iteꝛioꝛa:q̄ nō faceret coꝛa pura.

¶ Neq̄ ē augmētū ei⁹ equale:imo ē quaſi ipſa addatuꝛ:deinde p̄cedit ꝛ minuiī.

¶ 9ᵐ ſigᵐ.nō ē augmētū ei⁹ eq̄le.i.vniformis: imo ē quaſi addaī ipa ꝛ creſcit.diū p̄cedat.i.credaī augmētū p̄cedere ꝛ miuiī.bᵉ ât fiūt pp diſſoꝛmitatē māe pp quā accit vt ps ſubtilioꝛ moueaī i q̄ caloꝛ mānifeſte p̄cedit poſt illū ps groſſioꝛ mota ad putredinē ſuffocāt caloꝛē faē illū miui. ꝛ hec maxie verificanī in augmēto particulari.

¶ Et accidentia ſena minoꝛanī in ea.

¶ Decimū ſigᵐ.acciᵗ ſeua minoꝛanī i ñ pura q̄.ſ.acciᵗ ſequūtur ipreſſionē caloꝛis:ꝫ eō accūtia ſeq̄ntia oppſſionē viꝛtutis ꝛ caloꝛis inati ſint foꝛtioꝛa q̄ i tertiana pura mā ei⁹ exiſtente groſſioꝛi:ꝫ minus calida.

¶ Tertiana continua. CAP. XXXVII.

Cognoſciī p vehemūtiā poꝛiſmoꝝ tertiane:ꝛ p vehemētiā accūtiū tertiane: ꝛ apō Ga.gdē cū ſāguis putrefit ſit ō hoc gñe ꝛ de eo fiet ſermo poſt.

¶ P ponit ſigᵃ tertiane ꝛtiue p q̄ diſtiguiī ab alys fe.ꝛ maxie coꝛicis.ſ.tertiane iteꝛpolate ꝛ cauſonis.ꝛ? pōit opionē Hal. pmittēs ſe iferi⁹ō hac locutuꝝ:vtputa i ca⁹ de fe.ſāguis.ꝛ ibi(Et apō Hal).In p̄ᵃ pte dic̄ q⁹ tertiana ꝛtiᵃ cognoſciī p vehemētiā poꝛiſmoꝝ tertiane.i. qꝛ cū bᵉ ē ꝛtiᵃ vehemēter poꝛiſmet:ꝫ occulte vt dcm fuit ſupi⁹. ꝛ ꝛ? oꝛt ab oſb⁹ fe. q̄ nō poꝛiſmāt ō ꝫ⁹ i ꝫᵐ nꝫ occulte nꝫ mānifeſte.

¶ Nōn⁹ p q⁹ ſiē tertiana iteꝛpolata ē zᵏ.pura ꝛ ipura.ita tertiana ꝛtiᵃ ē zᵏ.pura ꝛ nō pura.ꝛ vtraq̄ oꝛ pura.qꝛ pēdꝫ a coꝛa pura.ꝛ vtraq̄ oꝛ nō pura. qꝛ pēdet a coꝛa nō pura. ſiue ſit coꝛa nō.ſiue minoꝛis ſame.ꝛ in vtraq̄ pura accūtia ſeq̄ntia ipſſionē caloꝛis maioꝛāī reſpcū accūtiū ñ pure.ꝛ ēꝫ i vtraq̄ ñ pura accūtia ſeq̄ntia oppſſionē maioꝛāī reſpcū accūtiū pure. cū coꝛa ñ pura ſit gſſioꝛ ꝛ min⁹ cala q̄ coꝛa pura. Si tñ ꝛpem⁹ poꝛiſmos ꝛtiᵏ poꝛiſmis iteꝛpolate ceteꝛ] pib⁹.ſ.certū ē poꝛiſmū ꝛtiᵏ ſupare poꝛiſmū iteꝛpolate ipſſiōe oppſſiōe ꝛ duꝛatiōe apō Hal. ꝫ ponit Hal. ipm opiatū fuiſſe q⁹ ſanguis cū putrefit faē tertianā cōtinuā:ꝫ de hoc erit ſmo:vtputa i ca⁹ de fe.ſanguis.

¶ Cura tertiane pure. CAP. XXXVIII.

Oꝛtet vt remēoꝛem⁹ illō q̄ōdim⁹ tibi de radicib⁹ i curatiōe fe. de ſolone ventris ꝛ cibo ꝛ in oibus caplis ꝛ fabꝛica ſuper illud.

¶ Aui.itēdēs ꝫ pōeꝛe curā tertiane vno faē. ꝓio ꝫ.ſcō pōit curā tertiane ñ pure. zᵃ ibi in p̄ⁿ⁹ ſeq̄nt] capli(Res gb⁹).ꝓimū capl'ꝫ vidiī i duas ptes.i p̄⁹ pōit curā tertiane iterpolate.i zᵃ curā tertiane ꝛtiᵏ.ꝓia i tres. i p̄⁹ curat fe.i zᵃ p cura acciitiū remittit nos ad p̄cedētia. i ꝫᵃ curat calitatē q̄nq̄ remanēte p⁹ fe.zᵃ ibi(Et ſi fuerit illic accūtia)ꝫ ibi(Et q̄ñ p⁹).ꝓima i tres.nā i p̄ᵃ curat ipaꝫ a p̄ⁿ⁹ vſq̄ ad ſtatū. i zᵃ curat ipaꝫ i ſtatu.i ꝫᵃ curat ipaꝫ i ōclinatiōe.zᵃ ibi(Et ſi ꝛſeq̄ꝫ)ꝫᵃ ibi(Balneo vo oꝛ).ꝓia i tres. nā i p̄⁹ pōit canonē i cūone.zᵃ i cibatōe ꝓuocatōe vꝛie digōne ꝛ alteratōe calitat].ꝫᵉ cañ.cibatōis aſſumat. ſcōa ibi (Et ñ cibes niſi apō)ꝫᵃ ibi(Et ſcias q⁹ itētio).ꝓia i tres qꝛ i p̄⁹ pōit cañ.i cūone p medicias.in zᵃ p clīſteria.in ꝫᵃ p flomiā.zᵃ ibi(Et clīſteria leuia)ꝫᵃ ibi(Et q̄ñ poſe ēvt flomes).ꝓia i duas.p̄ remittit nos ad cañ.gñales.zᵉ reꝛcit qōdā regiñ Raſis ꝛ ſeq̄ntiū eū.zᵃ ibi(Et tu gdē ñ aſcultes)In p̄ⁿ⁹ pte dic̄.oꝛ vt remēoꝛes id q̄ dixim⁹ p⁹ō radici b⁹.i.cañ.vſib⁹ i curatōe fe.ō ſoꝛone vētris q̄ ad p̄ᵐ caꝑ.iti tulatū itētio ad curatōes vſes fe.pu.ꝛ de cibo q̄ ad ſeq̄ns caꝑ.ō cibatōe febꝛicitātiū.ꝛ i ꝫ ca⁹ō cura tertiāe ꝛ ſeq̄nti b⁹ fabꝛica curatōes tuas ſup illō ſup cañ.gñalib⁹ poſit] in ill'duob⁹ caplis.nō.n.oꝛ gñalia i vnoq̄ꝫ ca⁹ replicare.

¶ Et tu gdē nō auſcultes ꝛmonē ei⁹ q̄ p̄cedit in p̄ncipio ſolutiꝛ foꝛtia ꝛ mirabolāos ꝛ bis ſiliā niſi illō q̄ō dixim⁹:imo oꝛ vt pperes i p̄miſ ꝛ lenias lētate q̄dā cū eis q̄ dixim⁹ illic: ſiē ſūt caꝛ maꝛidi q̄ꝛitate.ꝛl.ʒ.q ifūdanī i aq̄ coꝛa i nocte ꝛ colenī. ꝛ p̄ȷciāī ō ſup ſiracoſt aut terenſabi aut aq̄ duoꝝ granatoꝝ: ꝛ ſiē ō coctio lubleb cū terenſabi ꝛ paſſul'enucleatis:aut ifuſio p̄ſoꝝ cū terenſabi aut ſiracoſt aut ſiꝛ⁹.violaī⁹ ꝛ violeꝫ dite. ꝛ foꝛtaſſe faē mucillago pſilꝫ cū q̄buſdā ſiꝛupis:ſiē ē ſiꝛ⁹.p̄ſoꝝ lubꝛicitaī ꝛ lētificatōꝝ ꝛ cū ō coctōe lētiū cū lubleb: aut cliſteria lenia ſiē ē cliſtere cū ō coctōe altee ꝛ iuiube ꝛ ſebeſtē ꝛ radice lilꝫ ꝛ oꝛo vio.et ſucco ſicle et baurach ꝫ mōꝫ q̄ē ſcis ꝛ illō q̄ñ neēitas tāgit ad ipaꝫ. rectū nāq̄ ē ne i potu deſ q⁹ ē ſiē ſoꝛbitō oꝛdei nꝫ ei ſile nꝫ cibi niſi nā lā lenificata. et ſi vētris ſolo i p̄ncipio i tertiana pura mioꝛis ſit maliꝛtie q̄ ſile i aliꝫ:ꝫ ſit ei⁹ malitia ēt maxia.

¶ In hac pte dic̄ ñ auſcultes ꝛmonē ei⁹.ſ.Raſ.q̄ p̄cedit i p̄n⁹ ſoliua foꝛtia.ſ.ſcamōeaꝝ ꝛ mirabolāos q̄ p⁹ ſoꝛone deꝛeliquūt veſti⁹ ꝛſtrictōis.ꝛ bis ſiliā ptī exoluē ptī ꝛſtrigētia niſi p mōꝫ p quē dixim⁹. nō.n.ſoluētia ꝓueiūt i p̄n⁹ niſi coacte:ſiē in mā furioſa aut mꝛta aut alys caſib⁹ ō ꝫ⁹ bus ſupra in ca⁹.gñali curatōis fe.pu. Et ſiꝛ in p̄n⁹ nō conueniūt ſtiptica niſi timoꝛe fluxus vētris pſtis aut futuri aut foꝛte cā coꝛrectōis medicinarū ſoluētiū: imo oꝛ vt in p̄n⁹ p̄cedas cū lenientib⁹ in caplo gñali fe. ꝛ explificando enumeꝛat qnq̄ medicinas lenietes. p̄ma cuius vnica doſis ſic deſcꝛibiī.nā deſcripta p Aui. ē p plib⁹ doſib⁹ cuꝝ pōat ibi.4.o.ʒ.tamaridoꝝ.℞. tamaꝛido.ʒ.vi. vſq̄ ad.ʒ.i. iciāī i fruſta ſatis groſſa ꝛ ifūdanī in.vi.ʒ.aq̄ caꝛ p.xu. hō.poſtea coliī exp̄mē:ē colature.℞.ʒ.iiy.ſiracoſt.mā ne,ʒ.ſ.vſq̄ ad.ʒ.i.ꝛ ō bite caꝛ exhibe ꝛ eſt lenitiū ꝛ coꝛe eductiuū yl'cū ſupꝛaſcꝛiptis ifuſiōe aq̄.i.ſucci.y.granato

rū.i.acris ⁊ muzi.ʒ.i.vł.i.ʒ.meli⁹ ē vt addaĕ.ʒ.i.cuc. possʒ tñ loco muzi accipe vulce vbi nō ꝟueniat tāta ifridatio.⁊ b⁹ ē p⁹ ōscriptio. ℟. lubleb q̄ apō Symonē ē volubil' quā minozē dicim⁹ nasciĕ vbiq; ⁊ i vincis ⁊ i locis cultis ⁊ est bñs lac:⁊ ē de leuiozib⁹ solutis siue facilioz̄ib⁹ laxatis ita vt deĕ i fe.acu.⁊ loco ipsi⁹ possium⁹ accipe lupulos.ſ. ōcoctōis eoz puta.ʒ.iiy.mane.ʒ.i.passul'. enucleatazz.ʒ.ʒ.misce ⁊ fiat potio. ¶ 3ª ōscriptio. ℟.pzu.circa.ʒ.i.ifūdan⁹ p⁹ eoz icisionē i aquā p horas.xy.postea colenĕ bñ exp̄mē⁹ c⁹ ifusiōis. ℟.ʒ.y.mane circa.ʒ.i.misce. ¶ 4ª ōscriptio ē sir⁹. viol. aut viole ꝟdite siue zuc. viol. ℟. ex vio. recent. ʒ. iy. aq̄ zuc. ʒ. iy. vł loco ei⁹ accipiaĕ zuc. ʒ. i. ʒ. ⁊ cū trib⁹. ʒ. aq̄ zuc. distēperĕ. ¶ 5ª ōscriptio. ℟. mucillagis psily. ʒ. ʒ. firu. de prunis. ʒ. i. ʒ. aq̄ ōcoctōis lētiū ⁊ lubleb. ʒ. iy. aut q̄tuz suffic̄ ad bñ distēperādū misce. b⁹ tñ sĕ lenia.⁊ si vēter eēt stiptic⁹ nō soluerēt. Moderni tñ vtūt cassia. vt. ℟. flozis cassie ab. ʒ. vsq; ad. ʒ. x. distemperĕ cū aq̄ fructuū aut loco ipsi⁹ p ditib⁹ aut ōlicatis accipiaĕ. ʒ. y. mane. ¶ Clistere positū ab Aui. ꝟcedēdū ill' gb⁹ nō ē op⁹ potiōe aut forte q nolūt sūere. ℟. ra. althee. ʒ. i. iniubaz sebeſ. añ. nūero. xx. radicū lily. ſ. albi vł rreos sīvis magl stiulare expl'siuā. ʒ. ſ. icidanĕ radic̄. ⁊ tūdāĕ iniube ⁊ sebeſ. ⁊ buliāt i. vi. li. aq̄ vsq; ad ꝟsūptōez duaz ptiū ō q̄ ōcoctiōe accipiaĕ lib. i. ſ. olei vio. succi sicle. añ. ʒ. iy. ſal. ʒ. y. misce. Aut b⁹ loco fiant clisteria ifridātia ⁊ lenie⁹. q̄z ōscrip⁹ ꝓcessit i curatiōe fe. pu. i gñali. ⁊ bis clisterib⁹ ñ solū vtēdū ē a p̄n⁹. ſz q̄cunq; vēter fuerit nōbil' stiptic⁹. ē nāq; rectū: vt dic̄ Aui. vt nō deĕ aq̄ oz. aut si les pot⁹ nz cibi nisi nā lēificata, ⁊ B vez ē reglariter vbi vēter fuerit plen⁹ fecib⁹: lz ois leuis vētris ꝟstrictio p quā i p̄n⁹ añ digōnē educiĕ mā ꝓpa fe. tertiāe sit mīozis nocumēti q̄ i alys fe. i gb⁹ exoluē⁹ educū māe atrū ipa ēt ē magni nocumēti. ſz ō nocumēt' q̄ sequū eūonē māe fcāz a p̄n⁹. añ digōnē ocūs ē abūde i ca⁹. gñali feb. pu. Et positi sūt ibidē gnq; casus i gb⁹ cogimur eūare añ digōnē. ⁊ q̄uis h⁹ eūo sp nōbil' noceat: tñ in casib⁹ supra scripti eā facim⁹: spam⁹ m'to maioza ēe inuamēta q̄ nocumēta. min⁹ tñ nocz b⁹ eūo i tertiana pura q̄ i alys feb. q̄z cola pura a q̄ pēdet magl stiulat expl'siuā. ⁊ q̄z ē nāe m'tū horrida ei⁹ eūonem nā facile ꝟsentit: imo adiuuat. ⁊ ꝟ⁹ q̄z subtil' facili⁹ p meat⁹ āgustos educiĕ. Nec ob. q̄ sbtilitate sua magl ibibaĕ i pozis q̄ māe gīsse. q̄z ille sua grossitie sūt difficl'ter mobiles. ⁊ sua viscositate supficiei mēbroz adherētes vt grossities ⁊ viscositas tantū ꝓmoueant ad earum difficilez eūonem quantum subtilitas māe colerice:⁊ cū boc alys facilius co.educitur.

¶ Et quando est possibile vt flebotomes vsq; ad tres periodos fac.

¶ In pūi pte supi⁹ diſa Auic. pōit tres casi. ꝓrim⁹ q̄s est pole. i. ꝟueniēs vt flomes i tertiana pura fac illō vsq; ad

Pro cuius (tres periodos.

casi. ōcl'one dubitaĕ an post tres pio/dos ꝟueit flo⁹ i tertiana. vł q̄ sic. ex Aui. 4ª p̄mi. ca:ō flomia vbi dic̄. q̄ i eaz p̄n⁹ flomia pēit⁹ dimittaĕ. ⁊ iferi⁹ dic̄ q̄ cū i fe. oportuerit flomare nō attēdas q̄ gdā dīt q̄ p⁹ .4. dies ñ ē bonū: y⁹ p⁹. 4o. dies. ¶ In o⁹ ē Aui. h. Soluē dū vt dic̄ Bētil' q̄ i tertiana pura flomia nō fit rōe cāe cō iūcte: ſz fit rōne cole q̄ stās sub foz⁹ añ ē mīx cū sāguīe ⁊ dispositā vt seq̄tur illū i flomia: vł q̄z sāguis exūs mlt⁹ ⁊ sbtil' q̄uis a p̄n⁹ stet sub foz⁹ sāguis: tñ i ꝓcessu iflāmat⁹ ⁊ ebuliēs p actōez calozis febril' ſz aliq̄ ptē ei⁹ i cola ꝟuertet ⁊ crescet cā ei⁹. Ul'z q̄z cola q̄ erat i p̄n⁹ sāgui pmixta fit acutioz ⁊ mlt⁹ distās a nā sāguis ⁊ forte ſz locū ab eo sepabiĕ. ⁊ iō flomia: tūc ñ erit ꝟueniēs cū a p̄n⁹ fuisset ꝟueniēs. B ät tps Auic. arbitrat⁹ ē eē spaciū trium poxismoz. Et gb⁹ appz q̄ si tertiana pura icipiat a cola sepata a sanguīe. ⁊ distāte a nā sāguis: deiñ i ꝓcessu sui pmisceaĕ aut fiat magis ꝓpinq̄ nāe sāguis. q̄z forte ifridabiĕ ⁊ igrossa-

bitĕ i p̄n⁹ñ ꝟueiebat flomia q̄ i ꝓcessu erit ꝟueniēs. Dōc ät cogīscĕ. q̄z vria i p̄ cāu cū citrinitate sua tēdebat i rubedinē cū grossitie. i ꝓcessu vo fit magl citria cū tēdētia i rubedine. i z⁹ vo vria se bēbit eſ. ¶ Et ex bis pz solo ad rōnē p̄mā fūdatā sup textu Aui. voluit. n. Aui. ibidē flomiā dimitti i egritudīb⁹ pēdētib⁹ ab alys būozib⁹ q̄z a sāguīe: q̄ñ būozes illi stātes sub foz⁹ cāe añt ñ sūt mixti sāguī ⁊ forte ml'tū distātes a nā sāguis. B ät logĕ ō tertiana: c⁹ cā añs ē i p̄n⁹ sāguī mīx. ¶ Ad z⁹ tex⁹ dōz q⁹ ille ñ ꝟdic̄ p̄nz tex tui Aui. i pūi pte. nā in q̄cūq; egritudie faciēda ē flomia vbi appz necēitas. ei⁹ ēt si trāsierit 4.⁹ dies ꝟstāte vtute cū q̄ stat q⁹ flomia q̄ fit posteri⁹ ñ fuisſz ꝟueniēs a p̄n⁹ tuti⁹ tñ ⁊ eligibili⁹ stāte pari idicatiōe ō flomia ipaz facere a p̄n⁹ q̄z posteri⁹. ⁊ sic medici faciūt ſz pl'z: lz aliq̄n cogāĕ posteri⁹ eā reiterare. ⁊ rarissimū ē q⁹ ꝟueiat posteri⁹ ⁊ a p̄n⁹ nō ꝟueit. ⁊ ſz pl'm copiosioz faciēda ē a p̄n⁹ q̄z posteri⁹. ¶ Et ex bis elicere possum⁹ q⁹ aliq̄ sūt fe. i gb⁹ flomia ꝟuenit i p̄n⁹ ⁊ nō in fine. in aligb⁹ eſ ꝟuenit i fine ⁊ nō in p̄n⁹. in aligbus in fine ⁊ in p̄n⁹. in aligb⁹ neq; in fine neq; i p̄n⁹

¶ Et sil'r q̄ñ ties q⁹ sit egritudo furiosa ⁊ facis ill⁹ erit ill⁹ q⁹ accit ō ēroī si accit min⁹ q̄z aliō

¶ In B z⁹ cañ. dic̄ q⁹ q̄ñ tu ties. i. suspicaris q⁹ egritu⁹ sit furiosa ⁊ faĕ illo⁹. ſ. flomiā erit illō q⁹ accit ō erroz. i. nocumēto si accit. i. si gd nocumēti acciderit min⁹ q̄z aliō nocumētū: q⁹ seq̄ĕ ex omissiōe flomie. naz ex omissiōe flomie forte seq̄ĕ apa alic⁹ mēbri nobil'. ⁊ si fiat nō seq̄ĕ nisi q̄dā leuis ōbilitas. ⁊ forte eductio sil' būozis bōi ⁊ mali ⁊ silia q̄ sūt valde leuioza nocumēta q̄z apa mēbri nobilis. Dic canō. ēt possʒ adaptari farmacie. de bis actū ē q̄z tū est expediēs in ca:curatiōis vłis fe. putride: ad q⁹ recurre.

¶ Et opz vt non moueas in die paroxism⁹ aliquid nisi propter necessitatem.

¶ Terti⁹ canō. oz vt nō euacues aligd. i. aliquē būozez in die poxism⁹ nisi pp necessitatē. ſz de hoc fuit dubiū ōciſū in caplo gñali: ad q⁹ recurre si expedit.

¶ Et nō cibes nisi apud ꝟditōes p̄dictas.

¶ In hac pte diſa supi⁹ aggregat cañ. pti circa puocatōez vrie digōnē māe ⁊ calozis febril' alteratōez. ¶ Prim⁹ canō. nō cibes nisi apō ꝟditōes p̄dcās. ſ. q⁹ vēter sit p̄ lenificat⁹ q⁹ cib⁹ sit digest⁹ añ aduentū poxismi. ⁊ q⁹ cibeĕ i gete ⁊ tepoze aut solū declinatiōe fe. si est pole, ⁊ silib⁹ ꝟditionib⁹ obseruatis de qbus in caplo gñali.

¶ Et nō puoces vrinā cū emulsiōe seminū.

¶ z⁹ q⁹ nō puoces vrinā cū emulsione seminū cōiuz frigidozū neq; cū alys puocantib⁹ nisi fcā flomia ventre lenito de gb⁹ dictū fuit in caplo gñali feb. pu.

¶ Et oz vt supueniat ei poxism⁹ dū est famelicus ⁊ nō est in stōaco eius aliquid.

¶ ʒ⁹ canō. q⁹ poxism⁹ supueniat vacuo stō a cibo. ⁊ ñ suffic̄ sibi dicere dū ē famelic⁹. q⁹ possʒ ex appetitu canio fame scere pleno stō. iō dixit dū nō est in stō eius aliqd.

¶ Immo oz vt sumat in potu sirupū acetosuz oī mane. ⁊ post duas horas aquā ozdei in die in qua non est paroxismus.

¶ 4⁹ canō. q⁹ deĕ sir⁹. acetosus. ſ. duaz. ʒ. cū. iy. ʒ. aq̄ i māe cuccarate oī die. ſ. ⁊ duas horas. p⁹ deĕ aq̄ oz. q̄ sit circa .ʒ.iiy. i die i q̄ nō ē poxism⁹: vt q̄ icisū ē ⁊ abstersuz ꝓcipit sirupū acetosū laueĕ p aquā oz. ſz i die poxismi solū ꝓcipit sirupū acetosū ⁊ nō aquā oz. p⁹ sirupū acetosū ne forte poxism⁹ supueniret aq̄ oz. exūte i stō.

Sed dubiū est gd eēt faciēdum si eēt duplex tertiana poxismās oī die. oporteret. n. ſz pl'z altez eoz dimittere. ⁊ tūc p̄stāti⁹ eēt vna die sirū acetosū exhibere ⁊ altera die aquā oz. pp inuamēta p̄dca.

¶ Et sirupus qdem acetosus post paroxismū est conueniens.

¶ Sc̄ canō. qꝫ sirupꝰ acetosus iuuat si dr̄ post poxismū. qz remittit religas calozis ⁊ rectificat residuū mās.

¶ Et silr ponere pedes in aqua frida ad attrahendum residuum calozis.

¶ Cō canō. qꝫ silr iuuat pōere pedes i aq̄ fr̄a post poxismū ad attrahēdū ⁊ remouendū residuū calozis. Accidit aūt q̄uis poxismꝰ recessit i pedibꝰ remānere aliquē calozē quē r̄couet posit pedus in aq̄ fr̄a. ⁊ p pedes itellige crura. ⁊ ēt pedes puos. ⁊ idē ē iudiciū ō mālbꝰ vsq; ad aditozia. Et hꝫ maxie exeq̄nda sūt obꝫuatis i magꝫ pte ꝺditōibꝰ iupꝰ positis i caꝫ. gñali i balneādo febriēte in aq̄ fr̄a. Alr forte eēt tuti pōere bō extrēa i aq̄ tepida aut simplici aut ōcoctōis rez fr̄az. ⁊ forte b canō posit ad ꝓhibēdū ethicā i patis ad eā aut ad curādū eā si icepit. mlta. n. opꝰ ē ōrelinq̄re discretōi medici. Ego. n. q̄stū ē i me būc canonē nō obꝫuarē nisi ad curādū aut ꝓhibēdū ethicā. Iz tñ hec ifusio extremoz in aq̄ fr̄a miozis posset eē nocumēti in tertiana pura q̄ in religs putridis febzibus.

¶ Et ego magis diligo vt sit in sirupo acetoso ꝓpzie i postremis emlsio seminū fridoz pdcōrū. ⁊ añ poxismū p tres hozas aut q̄tuoz.

¶ Vic ē septimꝰ canō. i q̄ dic se magis diligere vt i sirupo acetoso i postrēis. i. digesta mā ⁊ p pte miozata pōaī lac. .ʒ. seminū cōiuz fri. ſ. melōis āgurie cucurbite cucumeris citruli: vtputa. ℞. siru. acetosi simplicis. ʒ. i. ʒ. lact exp̄ssionis. se. cōiuz froz pꝰ ꝺtusoz ⁊ ifusoz i aq̄ cala. ʒ. ʒ. misce. Et ꝺsidera qꝫ Auī. opiatꝰ ē ꝫ seia cōia eē sat ꝺueniēs puo cariuū i mā colica: sic̄ spagꝫ ⁊ assaz i flatica. qz vsus illoz digestiuoz expedit i tertiana sic̄ vsus fortioz ꝓuocātiū i flatica aut melica. ¶ Alr posset itelligi qꝫ añ paroxismū dr̄ solū sirupꝰ acetosus. Iz i postremis. i. pꝰ poxismuz dr̄ sirupꝰ acetosus: ⁊ lac. se. cōiuz froz educes residuū mās p vrinā. Iz hꝫ silꝫ mixta possint dari añ poxismū ꝫ pꝰ digesta mā. Tps āt dādi sirupū acetosum añ poxismū ē tres aut 4ꝫ hoze vt i aduētu poxismi sit digestꝰ. est. n. potꝰ cibal ⁊ forte vomeret nisi eēt digestꝰ i aduētu poxismi aut forte ꝺsūptꝰ a caloze febzili nō oparet i mās. q̄stū tps dēat dari pꝰ poxismū ñ ē hꝫ ab eo exp̄ssū. Iz credo qꝫ finita ōclinatōe imediate posset dari. vel forte pax post añ ꝓpletā ōclinatōez vt postea ipso digesto posz cibari si fuerit expediēs.

¶ Et dr̄ potu item post poxismū aq̄ ordei. Et q̄ nēcia ē subtiliatio regimis dr̄ i potu sic̄ aq̄ granatoz̄ ⁊ aq̄ melonis indi ⁊ bis silibꝰ. Et gradatim fiat eiꝰ regimē ꝑm modū pdictū. Et quotiēs appropinq̄t statꝰ subtilier. ⁊i ꝺiebꝰ pmis cibet cū kist ordei ⁊ pane trito cū aqua frigida: aut sicut est aut emulctuz ex eo qui fit ex lacte acetoso ⁊ lentibus.

¶ Sꝰ canō. ⁊ dr̄ i potu pꝰ poxismū aq̄ ordei q̄ pt dari medicinalr siue añ eā datꝫ fuerit sirꝰ. acetosus: siue ñ: cꝫ iuuāmēta sūt nō. ⁊ pōt dari loco cibi: ⁊ ꝓpie i die poxismi: ⁊ maxie si fuerit vsus i q̄ oporteret attenuare dietā. iō subiungit. ⁊ q̄ñ ē subtiliatio regimis dr̄ in potu. ſ. via cibi sic̄ aq̄ granatoz ⁊ aq̄ melōis ꝺdi. i. angurie. ⁊ gradatiz ꝓcedēdū ē subtiliādo regimē vsq; ad statū iclusiue ꝑm modū pdictū. ſ. i caꝫ. ō cibatōe febzicitātiū. Iō subdit. ⁊ q̄ties appropinq̄t statꝰ subtilier. Iz i ꝺiebꝰ pmis cibet cū kist ordei. i. ptisana ordeacea ⁊ cū pane trito. i. dissoluto in aq̄ fr̄a: aut sic̄ ē qꝫ dr̄ silꝫ panis ⁊ aq̄ aut mlt̄ū ex eo. i. sola aq̄ q̄ exprimit a pāe. ⁊ ē dieta valde subtil. ⁊ ex eo cibo g fit ex lacte

De febze

acetoso de q̄ ex̄ctū ē butyz. Infundit n. panis ⁊ resolui i lacte acetoso de q̄ ex̄ctū ē butyrū. aut i aq̄ lacti aut totū silr aut sola exp̄ssio Iz qꝫ op̄ est subtiliozi aut minꝰ subtili dieta. ⁊ lētibꝰ. i. kist lentiū pꝰ aq̄ abiecta. ⁊ hi cibi grossiores magis ꝺueniūt in p̄n. Iz tenuiozes magis in statu.

¶ Et q̄ñ cibꝰ acetat i stō nō dr̄ i potu aq̄ ordei q̄ nō ē valde subtil aliqd. ⁊ si nēcariū fuerit dare i potu ipz ꝓpter parū cū ōcoctione radicis apij. Si aūt fuerit stomacꝰ frigidior illo ⁊ febzis nō magna ⁊ nō pura ponat paruz piperis secunduz cōsiliuz Hypocratis.

¶ Sꝰ canō. ꝓhibz acetositatē cibi: vt q̄ñ cibꝰ eēt apr̄ acetosari in stō nō dr̄ i potu aq̄ ordei nisi qꝫ est subtile valde. Et si nēce fuerit dare eā i potu q̄ ē grossior ꝓhibeaī eius acetositas ōcoq̄ndo i ea pax radicis apij. ⁊ stō exñte frigidiozi ⁊ febzi nō magna ⁊ non pura tertiana q̄ ē minꝰ cala q̄ pura nō timeas pōere pax pipis ad buliēdū cū ordeo in aq̄: vtputa in tribꝰ libzis circa sex grana grosso mō fracta ꝓsilio Hypocratis: cuiꝰ libzū nō babemꝰ.

¶ Qz si signa significauerint qꝫ crisis ē ꝓpiqua: tunc sufficiat ei aqua ordei ⁊ aqua granatoruz dulcis ⁊ muzi ⁊ sirupꝰ acetosus.

¶ Vic ōcimꝰ canō. subtiliat r̄gimē approp̄iāte crisi ⁊ notāt ē.

¶ Et fructꝰ qdē q diligunt eis sūt granata dulcia ⁊ muza et pruna matura ⁊ imatura. Abelon ꝺo indꝰ ē res maxime iuuaméti cuz hoc qꝫ ipse soluit et ꝓuocat et frāgit ebeñtiā caloris et fac̄ sudar: et fortasse ñ nocz nisi pax et ex oleribꝰ cucurbita et cucūer et alkekegiet lactuca.

¶ Undecimꝰ canō. eligit fructꝰ ꝺueniētes in tertiana pura ⁊ q̄dā olera ⁊ nō oia Alkekengi. i. citrulli. q āt fructꝰ cōcedanī i febzibꝰ q nascunī ex arboze non lignea qui ōnr apud grecos ⁊ arabes olera dcm fuit i caꝫ. gñali febziuz putridaz. ⁊ bi fructꝰ: Iz suggerant aliqd mali kimi putrescibil: tñ ꝺcedunī i aliqbꝰ febzibꝰ putridis. q̄ ifrigidāt, ⁊ būectāt vētrē lēiūt ꝓuocāt vrinā ⁊ sudoz̄ saltē aliq eoz ⁊ ꝓpe āguria. libiꝰ tñ ꝺcedunī i febzibꝰ pendētibꝰ a cola pura cꝰ putredo ē sic̄ q̄dā exarsio r̄c. ⁊ be sūt tertiana pura tā iterpolata q̄ ꝺtinua ⁊ cā pēdēs a cola pura.

¶ Et scias qꝫ itērio i eo quo cibanī patiētes tertianā aut ē būectatio sic̄ dar eis i fine de extremitatibꝰ altaiegi et ō testiculr gallox ⁊ cerebellr edox cū qbꝰ nō ē nausea: ⁊ vitellr ouox: aut est ifridatio et būectatio silr sic̄ i kist ordei. Et non vltimes in ifrigidatiōe multa et ꝓpzie in pricipio nisi iuenias inflāmationē aut timeas ꝺuersionez eiꝰ ad causonez ⁊ cōtinuam.

¶ In hac pte Auī. sūmat it ētiones cibatiōis i tertiana diēs: qꝫ itērio i cibādo patiētes tertianā ē duplex. vna ē ad būectādū tā q̄litatiue q̄ substātifice. ⁊ rōne bꝰ danī eis i fine. i. i ōclinatōe tertiane vlī de extremitatibꝰ altaiegi. i. auiū ꝑm aliās: qō nō vr̄ visile: cū extremitates auiuz sint notabilr sicce. credo qꝫ althaiegi sit q̄drupes nōbilr būidus sic̄ agnꝰ aut porc. Et q̄uis aliq̄ ptes boz aialiū eēnt būidiozes. qz dāt nutrimētū magis viscosū ⁊ nō ita euapozabile. ⁊ de testiculr gallox nōdū coctiū: q̄rū pax mlt̄um nutrit. ⁊ de cerebellis ēdox nō nauseantibꝰ. qz cerebella sunt nauseatiua. tertio alimētoruz. ⁊ tertio canone. ⁊ vitelli ouoz̄um. quia digestibiliozes q̄ albumen apud Blauconem. Alia intentio est infrigidatio ⁊ humectatio

simul sic fiat ordei. Scdo dicit nō vltimate ifrides t ppe in pncipio vli. t ēt in pticulari nisi inuenias iflāmationem mltā t timeas puersionē tertiane interpolate ad causonē t tertianā ptinuā. Et ex his accipe potes tuti⁹ t magis eē ifrigidādū in statu t declinatione tā vli q̄ pticulari q̄ in pncipio. est. n. in illis tēpozib⁹ calor maior. t nō ita timet phibitio eūonis māe t expansionis caloris sicut in pncipio. sed in augmento iudiciū est mediuz.

¶ Oz si cōsequat crisis t videris digōnē in vrina. t est sedimē laudabile qđ cognouisti tūc si excusat bene ē. t si nō: cura tūc cū eo quo innatur nā ex puocatiōe vrie aut solone vētris: aut vomitu aut fluxu sanguis narium t nō agas ꝫ ipam in hoc. Oz si nō inuenis declinatōez manifestā tūc euacua cū solone vētris. nā de illo est scamōee sexta. z. 1. in iuleb. Aut decoctio mirabolanoz cū tamaridis t tereniabiz t passul t radicib⁹ t cassia fistula ꝑm q̄ sciuisti. t tibi iest vt ꝓfortes eos cū fumo terre t sene t scamōea.

¶ In pūti pte curat tertianā in statu vli dicēs. q̄ si nā faciat crisim t visibr laudabilē. qz tu vidisti digōnē in vria signatā p subaz vrine ingrossatā cū ꝑus fuerit subtil. t p sedimē laudabile: tūc si ipsa excusat bñ est. si vo nō: qz diminute euacuat: tūc iuua eā p viā p quā icepit cū puocatōe vrine solone vētris aut vomitu aut fluxu sanguis narium. t nō agas ꝫ iclinationē ei⁹. Et i his dictis icludit sentētia affo. vigesimi. ꝑme pticule. Ea quoz crisis fit rē. t sententia affozis. vigesimi pmi. ꝑme pticule: q̄ ducere oz vīcūq; nā repit. ¶ Scōm dcm est q̄ si nō videris nāz iclinātē p aliquā viā: tūc euacua cū solone vētris. hec. n. ē via fz plz pueniētioz t magis egro tolerabil. Solutiua vo sūt ista. Bz. scamonee sextā. z. i. t sunt gra. x. iuleb. z. 5. Scōm solutiuū. Bz. mirabol. ci. tamaridoz passulaz. radicū endiuie añ. z. 5. buliāt in nouē. z. aq̄ ad ꝛsumptionē duaz ptiz t colent. cui⁹ colature. iij. z. aut q̄tū sufficit misceat cū vna z. tereniabiz r. z. 5. cassie. Et subdit t tu potes ꝓfortare bñ solutiuū cū fumo terre t sene t ad bulieñ. cū supascripta t ponēdo in suba duo aut tria grana scamōee correcte. t valebit rōe sene t fumi terre magis ad būores adustos.

¶ Et de illis q̄ pueniunt eis sūt trocisci de spodio ꝛstrictiui. Descriptio. Re. mirabolanoz citrinoz enucleatoz pōd⁹. z. iiij. zuccari tabarzet pōd⁹. z. xx. scamōee pōd⁹ sexte. z. i. bibat cū aq̄ frida t post illud curent cū puocatiōe.

¶ Tertiū solutiuū ē trocisci de spodio solutiui: cui⁹ descriptionē vide. 5⁹ canōe. ¶ Quartū solutiuū. Bz. mirabol. citrioz. z. iiij. zucca. optimi. z. xx. scamōee sextā. z. vni⁹. bibātur cū aq̄ fra. ¶ Lōtra. Auēzoar pcipit solutiua dari cuz aq̄ cala. Dōz q̄ regulari⁹ ē solutiua dari cū aq̄ cala. qz iuuat ad opatōez eoz. tñ in fe. iflāmatiuis timēdo ne ex caloze medicie corrūpāt pūt dari cū aq̄ fra: lz aliq̄n aq̄ fra fortificet operatiōez solutiui figēdo ptes ei⁹ in pozis stomaci aut intestinoz. t post illud curent cuz puocatione. s. vrine. est nāq; rectū vt ventris solutio pmittat puocationi vrine vt pōt patere ex dictis.

¶ Et si fuerit illic calitas supflua t inflāmatio maxia cū tā euacuaueris cū nō erit ei malū dare in potu aliqd de extinguētib⁹ fortib⁹ de illis q̄ dicta sunt in regimine acute. t forsasse conferunt ei emplastra ex eis.

¶ Ponit aliū canonē dicēs q̄ exīte iflāmatiōe maxima pmissa eūone nō erit malū dare ei in potu aliqd de extinguētib⁹ fortib⁹ ex his q̄ dcā sūt i regimīe fe. acutaz t fortasse: tūc empla ifrigidātia. hec aūt maxie necia sūt i tertiana ptinua t cū timet trāsit⁹ in causonē. Et nota q̄ ista extinguētia potata t epithimata maxie cōferūt t securius admistrant fcā eūone: vt dcm ē i ca⁹ de regie acutaz.

¶ Balneo vo oz ne approximet nisi post digō nē. post digōnē aūt t apud declinationē ē ipm melioz curatio eis t ppzie ꝓsuetis: q̄uis erroz in itromittēdo eos in balneo añ digōnē salnioz est q̄ suū fiat cū alijs. Et oz vt sit balneū eozuz tēperatū boni aeris q̄ sit būid⁹ in quo sudēt cuz facilitate: ita vt nō iflāment eozū corda t iungant cū oleo violato t rosato ꝓquassato cū aq̄. t nō plōgēt in eo moza: imo egrediant velociter. nā iteratio est eis pueniētioz q̄ statiōis plōgatio. Et si apud exitū ifundātur in aq̄ tepida stēt in ea ꝑm q̄titatē delectatōis: deide cū egrediunt: tūc cōuenit eis vt bibāt vinū albū subtile multa cōmixtiōe pmixtū t coopiant i lectis suis. sudabūt. n. sudore vehemēti. t si qđ residuū fuerit digerēt. Et post illud cibētur cibis ifrigidantib⁹ t būectātib⁹ t oleib⁹ q̄ sūt illius modi. Et nō timeas post declinationē potare eos vinū plm cōmixtū. vinū. n. fractū p ꝓmixtionē cōfert q̄titati ei⁹ residue i resoluēdo illō c⁹ necia ē resolo. t succurrit aq̄ penetrāti cuz fortitudie sua t pmixtōe ei⁹ qđ ē in eo de calefactiōe pauca. q̄re ifridat vehemēter t būectat.

¶ In pte pūti superi⁹ diuisa curat tertianā in declinatiōe dicēs q̄ patiētes tertianā nō debēt igredi balneum nisi post digōnē māe. sed multo magis ꝓuenit cū ventū ē ad declinationē. t ppzie ꝓsuetis balneari. ¶ Scōo dicit q̄ balneū añ digōnē in tertianaryo est min⁹ malū q̄ i alys febriētib⁹. s. flaticis aut melācolicis. ¶ Tertio dicit q̄ eorū balneū oz esse tēperatū. s. ad sensuz balneādi. t oz esse boni aeris q̄ loc⁹ ille nō sit mali odoris. t sit būidus. s. p asperstionē aq̄ tepide p locū ei⁹ in quo sudet cū facilitate vt nō iflāment corda eoz. ppterea nō sit supflue calidū t post exitū a balneo vnganē cū oleo rosato cōq̄ssato cuz aq̄ vt sua viscositate retineat aquā in poris q̄ retēta amplius ifrigidet t būectet. ¶ Quarto dicit q̄ nō plōgēt moraz in balneo. ē. n. balnei reiteratio pueniētioz q̄ statiōis in eo plōgatio. qz min⁹ debilitat t magis būectat. ¶ 5⁹ dicit q̄ si post exitū balnei ifūdat in aq̄ tepida t stēt i ea fz q̄titatē delectatōis ꝓfert. ¶ Pro q̄ nota q̄ per aquā tepidā possem⁹ intelligere aquā min⁹ cala fz q̄ sit aq̄ balnei pcedētis quā tpatā appellat eo q̄ hz calorē pueniētez q̄ pozipiunt t mā cuapozet t sudet bō: fz ista tepida admistratur post illā q̄ ē min⁹ cala ad mitigādū calorē p pcedētez aquā iductū. ē. n. tepida respectū illi⁹. t post hāc corpe exiccato oz seq̄ iunctio cū oleis ifridātib⁹ supascriptis. Alig vo p aquā tepidā subseqntē itelligūt aquā p⁹ calioze: qđ ꝓfirmāt tū ex vi vocabuli. vī. n. tepidū magis calz q̄ tpatuz. Itē qz Aui. z⁹ pmi. t Hal. io. terapētice docet i balneādo pcedere de tepa min⁹ cala ad magis calaz. q̄ sic oz eē in haz aq̄rū admistratiōe. Ego credo vtrāq; opionē esse verā: fz in diuersis casib⁹. in ethica. n. t in febribus valde calidis in qb⁹ timem⁹ iflāmationē t exiccatōez ē pcedēduz ex cala in fridā sic i tertiana t causone t ethica t sili

bus. Ecōtra vo in ḡbus nō timeam⁹ aligd suprascriptuz. sed itendam⁹ solā resolonē. nec hīs oz succedere iunctio cum oleis frigidis: sed poti⁹ cū calidis. in p̄mis vo succedat inunctio cū frigidis. ¶ Expositio itaq; p̄ma ē melioz cū hic ponaf cura tertiane pure ⁊ cōtinue ⁊ interpolate.

¶ Sexto dicit q̄ cū isti egrediunf de balneo cōuenit vt bibant vinū albū subtile mixtū cū multa aq̄. s. post q̄ generit aliquātulū: ⁊ calor sit aliq̄liter remissus ne mēbris nimiū calefactis fortiter attrahētib⁹ attrahāt vinuz idigestū ad epar ⁊ ad mēbra. ⁊ sūpto vino coopiant in lectis suis. ⁊ dormiāt. sud abūt. n. sudore copioso. ⁊ si qd residuū fuerit digerēt p hūc potū aq̄ vino mixte q̄ ifrigidat ⁊ bumectat ⁊ ad eūonē p̄parat maxie p sudorez. ¶ Septimo dicit q̄ post q̄ sudauerint ⁊ calor corpis tpat⁹ fuerit cibet cibis ifrigidātib⁹ ⁊ hūectantib⁹ sic̄ exolerib⁹ q̄lia sunt lactuce portulace ⁊ cucurbita ⁊ sikes. ⁊ tunc p potu ꝺuenit vinū cū multa aq̄ cōmixtū quo debēt vti cū cibanf. ⁊ ēt medicinaliter sicut statiz ꝺcessū fuit post balneū. ⁊ maxime ꝺuenit vinū aquosuz albū subtile de quo supra. iō dicit Auic. Uinū. n. fractū pmixtiōe multe aq̄ ꝺuenit q̄stitati residue ei⁹. s. māe in resoluēdo illud cui⁹ nēcia est resolucio ⁊ facit aquā secū cōmixtā penetrare ad vniuersum corp⁹ cū fortitudine sua ⁊ sua p̄prietate. q̄ multū ad mēbra attrahif. ⁊ pmixtio ei⁹ qō est in eo de calefactōe patca iuuante ad penetrādū. q̄re attractū sit cū aq̄ ifrigidat vehemēter ⁊ hūectat totū corp⁹ ⁊ multo magis q̄ vinuz solū aut aq̄ sola. Proportio aūt aque ad vinū sit fm vini potentiā cōsuetudinē egri tps āni febris magnitudinez. cōiter tū sit a dupla vsq; ad quadruplam.

¶ Et si fuerit illic accīta sitis et dolor capitis et vigilia⁹ et alia⁹ tā tibi p̄terijt eoz cura.

¶ In hac p̄te superius diuisa p cura accidētiuz q̄ sequuntur febrez remittit ad capitula suprascripta in ḡbus posita est cura huiusmodi accidentium.

¶ Et qñ post crisim remanet aligd calozis īsenarabil' tūc tibi supest vt admistres sirupū acetosū cū succis diureticis aut in quo decocta sūt semina ⁊ radices diuretice.

¶ In p̄te p̄ti curat calozē remanentē post crisiz ⁊ fractionem tertiane q̄ calor fz plimū remanet in epate. ⁊ cognoscif p caliditatē in loco sensatā ⁊ p tinctura⁹ vrine. Si q̄ calor fuerit īmālis absq; opilatōe sufficit sola īfrigidatio cū iteri⁹ ⁊ exterius applicitis. Si vo fuerit cū mā in p̄mo op⁹ est eūone postea ifrigidatiōe ⁊ cōfortatōe. Si vo adsit opilatio ⁊ mā sit in gibbo p̄missa lenitione ⁊ flomia si fuerit expedictō ē educēda cū aperiētib⁹ ⁊ ꝓuocātib⁹ ⁊ si frigida sufficiūt: sic̄ aq̄ ordei ⁊ semīa cōia frida ⁊ aq̄ cicoree ⁊ silia. Si vo nō tūc admistres sirupū acetosuz cū succis diureticis sic̄ succ⁹ feniculi ⁊ sikes: aut admistres sirupuz acetosū in q̄ cocta sint semia ⁊ radices diuretice. i. pꝛuocātes vrinā. ⁊ sirup⁹ acetosus ex q̄q; radicib⁹ calidis .s. apij feniculi petrosilini bruscī ⁊ sparagi. ⁊ semina eozūdez ⁊ anisi ⁊ silium. Si vo opilatio sit in ꝺcauo poti⁹ educaf cū solutiuis mā opilāte ⁊ ex opilatiōe retēta. ¶ Et si q̄raf an sit pole calitatē absq; mā fieri ⁊ foueri ab opilatione. Dōm est q̄ sic. ⁊ mod⁹ est. q̄ opilatio ꝓhibz euētationē calidi mēbralis ⁊ spumosi. quapp necesse est calitatem fieri ⁊ remanere donec remota sit opilatio.

¶ Et scias q̄ cura tertiane cōtinue est cura tertiane: sed est declīnioz ad obseruationē dispōnum digōnis ⁊ ad ifrigidandū cū sirupo acetoso facto cū seminib⁹ semie citrulli ⁊ semie endiuie ꝓprie cōtritis. ⁊ post ipm. post duas boras daf in potu aq̄ ordei. ⁊ ad subtiliationē cibi ⁊ ad admistranda clisteria lenia in p̄cipio ⁊ ad ꝓuocationē. ⁊ opz vt subtilient ⁊ nō sumant in potu de solutiuis in p̄cipio neq; approximent alicui eoz nisi eis que sunt sicut sirupus violatus ⁊ aqua fructuū: ⁊ non vtanf nisi clisteribus lenibus.

¶ In parte p̄ti ponit curas tertiane cōtinue ⁊ tertiane interpolate. q̄ oēs intentiōes q̄ regrunf in tertiana interpolata regrunf in tertiana ꝺtinua. Est tū dīa in executiōe illa⁹ intentionū in q̄nq;. ¶ Primo. q̄ in tertiana ꝺtinua debem⁹ magis obseruare digōnē. i. magis sollicite eligere exhibēdo pluries digestiuū in eāli tpe q̄ in interpolata. q̄ mā ei⁹ est ꝺceptioz eūoni. cui⁹ signū. q̄ tpe p̄odi non expellif extra venas sic̄ in interpolata. Est itaq; ineptioz rōne q̄litatis aut modi subc. ⁊ est maioz timoz exhibere solutiuū in ea mā nō digesta ne forte agitata ⁊ nō educta tendat ad mēbra nobilia. ⁊ ēt ne maioz sequaf iflāmatio ⁊ tertio maioz debilitas. hec ita nō timem⁹ in interpolata. ꝓterea possum⁹ exhibere solutiuū efficacius in interpolata q̄ in ꝺtinua nō expectata digone ꝺpleta. ¶ Scda ē dīa. q̄ in ꝺtinua opz plus ifrigidare cū sirupo acetoso facto cū semib⁹ frigidis sicut semē citrulli angurie ⁊ silinz ⁊ semie endinie qō pōt fieri lac bō semen exprimēdo i sirupo acetoso. vel ponēdo ipsa ad buliendū secū. ⁊ postea colando. Et post hūc sirupū p duas boras dando in potu aquā ordei ⁊ cā nota est cū maioz sit calitas in ꝺtinua q̄ in interpolata. ¶ Tertio opz dietā magis subtiliare q̄ in interpolata. q̄ morb⁹ est acutioz. ¶ Quarto plo vrinā ꝓuocare. tuz q̄ mā ꝺtinue magis continef in venis q̄ mā interpolate. tuz q̄ plo in cōtinua est de aquositate ⁊ ferositate sanguis p vrinā educenda: q̄re magis ꝓuocatiōi vrine est īteḍēdū. ⁊ ista maioz ꝓuocatio fiat cū pluri vsu aq̄ ordei subtilis ⁊ expssiōe seminū cōiuz frigidoꝝ. ¶ Quinto plus debem⁹ itendere ad lenitionē vētris cū clisteri⁹ lenientib⁹ ⁊ ifrigidātib⁹. ⁊ ēt cū medicinis leniētib⁹ sumptis ante exhibitionē farmaci electiui i ꝺtinua q̄ in interpolata. ꝓpterea dixit opz vt subtilief ⁊ subtiliter ⁊ caute se gerāt patiētes tertianā ꝺtinuā ⁊ nō sumant in potu de solutiuis in p̄ncipio. s. exhibētib⁹. nec approximēt alicui eoz nisi q̄ sunt sicut sirup⁹ acetosus violat⁹ ⁊ aq̄ fructuū: ⁊ nō vtanf nisi clisterib⁹ lenib⁹: non aūt acutis. ⁊ hec oīa magis obseruāda sūt in ꝺtinua q̄ in interpolata. ⁊ pp stipticitatē ventris ⁊ maiorē timorem frenesis. ¶ Et tu adde sextā dīaz. q̄ magis op⁹ est flomare in cōtinua q̄ in interpolata. cū in cōtinua cā añs ⁊ cōiuncta cōtineat intra venas: sed in interpolata sola cā añs. ⁊ q̄ in ea ē maioz timoz raptus māe ad mēbra nobilia q̄ in interpolata.

Sed contra gntaz dīaz instaf q̄ citi⁹ debeam⁹ vti solutiuis eligētibus. ⁊ ēt fortioribus in tertiana ꝺtinua q̄ in interpolata. q̄ mā tertiane cōtinue freḡnti⁹ est furiosa ⁊ maioris q̄titatis ⁊ ē in mēbro nobiliori ⁊ apta magis rapi ad mēbra nobilia q̄ mā tertiane interpolate. ḡ citi⁹ ⁊ fortioribus solutiuis īteḍēdū est in ea q̄ in interpolata. añs ⁊ ꝺña p̄ñt patere ex suprascriptis. ¶ Ad hoc ꝺm hāc rōnē ꝺcludere. q̄ cura coacta p quā exhibenf solutiua fortia añ digōnē materie frequentius est vtendū in ꝺtinua q̄ in interpolata. sed illa quinta differētia veritatem hz in cura regulari.

Ex dictis in hoc cap'lo possum⁹ elicere octo intentiōes curatiuas. ¶ Prima ē debitū regimē sex rer⁹ declinās ad frigidū ⁊ hūidū: sed magis in cōtinua q̄ in interpolata ⁊ sit magis tenuis ⁊ sit magis frigida ⁊ hūida q̄ in interpolata: ⁊ sit magis tenuis in statu ⁊

ppie dōra crisis in qua regulr nō ꝯcedit vinū nz carnes: nz ova nisi i decliatōe: r vinū tūc ēt sit i pauca q̄titate pauciferū r bñ limphatū: ispecta tñ egri ꝯsuetudie. ¶ 2ª itentio est eductio māe ex cōiū rētax in stō: r in itestinis cū clisteris: aut medicis leniētib⁹ fridis r humidis: q̄ itētio magis sollicite exequēda est i ꝯtinua q̄ i iterpolata. ¶ 3ª ē fla cui⁹ maior necitas est in cōtinua q̄ in iterpolata. ¶ 4ª est digō māe cū fridis r humidis igrossantib⁹. sed magis sint extiguētia in ꝯtinua q̄ in iterpolata: r in ābab⁹ pōt ꝯcedi: por⁹ aq̄ fride obfuatis ꝯditōib⁹: de qb⁹ in ca⁹ gñali. hec tñ digō magis sollicite obfuāda est in ꝯtinua q̄ in iterpolata. ¶ 5ª est eūatio māe colice cū eūantib⁹ ipsaz eligētib⁹: que tñ sint mixta cū leniētib⁹ r magis leniētia r min⁹ fortia resoluētia ꝯueniūt regulr in ꝯtinua. ¶ 6ª est ꝓuocatio vrine r sudoris cū fridis r hūidis potētia. actu calis. maior tñ ꝓuocatio vrine fm plimū est expediēs in cōtinua r sudoris in iterpolata. ¶ 7ª est vtilis ꝯfortatio necnō calitatis suppflue in mēbris remanētis alteratio. ¶ 8ª est. correctio accidentiū fm ipsorum exigentiaz.

¶ De cura tertiane non pure. CAP. xxxix.

REs i qb⁹ diuersificaf cura tertiane nō pure sunt res in qb⁹ cōicāt febres frigide de licētia secūda.

¶ In hoc capl'o pōit curā tertiane nō pure. Et p̄ ponit dōiaz iter curā pure r nō pure fm q⁹ ordiat mltos canones curatiuos: in qb⁹ differt cura non pure a cura pure. in scōa pte sūmat curā nō pure. in tertia, pseq̄t curā tertiane nō pure in spāli. 2ª ibi. (Et oz vt ꝯsideref) tertia ibi. (Et cū videris). ¶ Prima in duas. p̄ ponit istā dōiaz in gñali. 2ª in spāli eā ꝟclarat. scōa ibi. (Et fortasse ꝯcedit). In p̄ma pte dicit q⁹ res qb⁹ diuersificaf cura tertiane nō pure a cura tertiane pure sunt res qb⁹ cōicāt febres fride inter se: r cū tertiana non pura de licētia scōa. i. q̄tū ad idicationem scōaz. ¶ Pro cui⁹ textu⁹ difficilis declaratōe sciēdum q⁹ p febres frīdas itelligit feb. pēdētes ab humore frido: sic sunt flatice r melice, per tertianā nō purā: vt dcīt fuit supi⁹ itelligit tertianā pēdētē a cola non pura: siue sit cola citrina siue vitellina q̄ fit ex cōmixtione colere cū flate. Iz vitellina sit grossior citria ꝓpter pluris r grossioris flatis mixtionē tā in cola vitellina q̄ citrina. r he due dīr colere note r famose: eo q⁹ magna q̄titas repit r mltoties faciūt feb. siue sit cola nō pura genita ex cōmixtione colere cū melancolia dicta maioris fame: eo q⁹ ipsi⁹ maior repiaf q̄titas r rarius faciat feb. siue sit cola nō pura igrossata p vlteriorez adustionē: sic colera prasina r zinaria. oēs. n. he grosse sūt idigētes pro sui digōne subtiliatiuis r icidētib⁹. Sz eā colera pura a q̄ pēdet tertiana pura idiget p sui digōne ingrossantib⁹ r iuiscatib⁹. Ex qb⁹ iferī q⁹ hūores fridi flatici r melici r colere nō pure ꝯueniūt adiuicē q̄tū ad digestiua cū in his fm plimū digestiua debēt eē subtiliatiua r icisiua: r q̄tū ad hāc differt a cola pura c⁹ digō: vt pz ex ꝓcedēti ca⁹ pficiēda ē cū igrossantib⁹ r iuiscatib⁹. ¶ Premittendū 2º q⁹ Aui. hic sic ēt alibi p licētiā itelligit idicationē vt. i. 4º tertij. ca⁹ de cura apatū cal⁹ dixit. Et q̄re ex his. s. repletōe vture r silib⁹: licētiā in flōmia. i. idicatōez p quaz sit licitū flōmare. Est āt licē 2ª sine idica⁹ 2ª vna p⁹ r sumit a fe. r rōe b⁹ itēdim⁹ ifridare r būectare. Altera 2ª r sumit a cā feb. r rōne ei⁹ intēdim⁹ digerere r cūare. Iz B itēdit de digōne. Dicit g̃ q⁹ res qb⁹ ꝯueniūt adinuicē feb. fride: r ēt qb⁹ ꝯueniūt cū tertiana non pura de licētia scōa. i. q̄tū ad idicationē scōaz: rōne cui⁹ digerim⁹ cū subtiliatib⁹: cū pendeāt ab humorib⁹ grossis: sūt res qb⁹ differt cura tertiane nō pure a cura tertiane pure. q̄ p cura tertiane non pure: quantū ad intētionē scōam vt dcīt est idigemus subtiliatibus cum sit bugnor grossus. sed in cura tertiane pure ingrossantib⁹ cuz sit humor subtilis.

¶ Et fortasse cōcedit illud hñtib⁹ purā. s. vt nō expectēt plurimū decliatōis: sed q̄cq̄ expectāt digestionē: qm̄ est phibitū in eis balneū. Balneū. n. facit descēdere flegma idigestū, ꝓpter illud qō effundit ad locum putredis: r pmiscet humorē malum cum putrido r resoluit subtile: r facit remanere spissum.

¶ Vic i spāli ponit dōias iter curā tertiane pure r nō pure. Et diuidit hec ps in sex ptes fm q⁹ sex sunt dōie. scōa ibi. (Et qdē cibatio). tertia ibi. (Aut ifridatio mior). q̄rta ibi (Ut clisterizet). qnta ibi. (Et vt expectetur digō). sexta ibi. (Et vt sint i aq̄ ordei). ¶ In p̄ma pte dic ponēs dōiā ex pte balnei. r fortasse. s. aliq̄n. Vel possem⁹ dicere q⁹ sit modus loq̄ndi. ꝯcedit illud hñtib⁹ tertianā purā. s. vt non expectēt plimū declinatōis. i. digōnis significate p declinationē pro faciēdo balneū. r si q̄n q̄tuis expectēt digōnē māifestā. sz nō tātā q̄tā expectāt patiētes tertianā nō purā c⁹ expectatōis maioris in tertiana nō pura cās assignat tres. Prima: q2 balneū fac descēdere fla idigestū ad locū putredis. q̄ nō ꝯueniet añ cōpletā digōnē: aut manifestam saltē. añs pz. q2 balneū aliq̄n fla sup calitatē effundit ipm ad locū putredis: r pz 2ña. q2 p talē effusionē augeī putredo: ifestaf ēt coz⁹ magis. nā res mota est magis afflictiua seipsa gescēte. 3º de accūte. Scōa. q2 balneū añ digōnē hñ: pmiscet hūorē malū putridū cū nō putrido: igit est icōueniēs. r pz añs. q2 eleuat hūores tā putridos q̄ nō putridos. Et est dōia iter p̄mā r scōaz: q2 stat hūorē moueri ad locuz putredis in quo nō est hūor putridus cui cōmisceaf. Sic ēt possum⁹ imagiari hūorē nō putridū misceri putrido dato q⁹ nō in loco seu miera putredis. Tertio pbaf ꝺ sic: balneū resoluit subtile r dimittit grossuz spissuz: g̃ tc. pz 2ña. q2 talis dimissio ē icōueniēs. r pz añs. q2 cū mā ē idigesta ñ hz ōbitā p mixtionē subtil⁹ cū grosso. q̄pp resoluef subtil⁹ apta resolōni: r fiet grossa ieptissima digestioni r cūatōi. ñ aūt sic fieret mā exīte pfecte digesta r ōbite p mixta. Hētilis tñ r Marsili⁹ ꝓter būc itellectū dāt aliū dicētes q⁹ i B textu possem⁹ itelligere duas dōias iter curā tertianaz pure r nō pure. vnā ex pte eūatōis: r est p̄ma. alterā ex pte balnei gb⁹ nō assentio. ꝓ q2 vba textu⁹ male pñt accōmodari bis duab⁹ dōiis. Scōo: q2 dōiaz bāc. s. sumptā ex pte expectatōis digōnis añ eūationē. Aui. stati ponit iferi⁹. nō ē aūt hñ ꝯueniēs: vt idē bis replicet in tā pua distātia.

¶ Et q⁹ cibatio oī die itex: aut ꝓpe cibationē est ex eis que illis nocēt: imo oz vt cibenf vno die r alio die nō. Et sit in cibis eox q̄ abstergat r calefaciat parū: r vt sit cibatio in p̄cipijs egritudinis spissioz q̄s fit in p̄ncipijs pure: deinde gradatim ꝯueniat ad subtiliationē fortem sicut est subtiliatio tertiane.

¶ Dic ponit cañ. in cibatōe patientiū tertianā. d. ꝓ q⁹ cibatio. s. ꝯueniēs. r ꝓpe cibatio. i. alic⁹ cibi oblatio: dimiuti tñ a ꝯueniēti cibatōe oī die est nociua. Scōo dicit: q⁹ imo oz vt cibenf vno die vtputa in die getis: alio die non. s. in die poxīmi. Tertio dic q⁹ oz eē in cibis eox aligd q̄ abstergat r calefaciat pax: sic aligd zucbari: aut radicis feniculi petrosilini ysopi r silij. q2 mā ei⁹ est viscosa grossa. Quarto dic q⁹ cibatio in p̄ncipijs. s. ylib⁹ egritudis oz eē grossioz q̄s i p̄ncipijs pure: deiñ gradati subtiliādo pueiat ad subtilia tōez forte. s. i statu: aut ꝓpe statū: sic ē ibi: tertiāe pur⁹ i p̄n.

Sed dubitaf vtr patiēs tertianā nō purā ōbeat vna die cibari. s. in die getis. altera

ꝯo die oīo abstinere. ſ. i die poxiſmi: ſic ſonāt ẏba Auī. non ꝓcedētis in die poxiſmi cibationē. ⁊ idē ſentit. H. i terapēti ca ad Hlauconem. d. q⁹ cibādus eſt ꝑter diem.

In decisione bꝰ doubꝫ Hētil⁹ ⁊ Marſi. tenēt cibā dū eē ſic ẏba Auic. ſonāt. ſ. vna die ſic altera nō: ⁊ ꝯſ: ⁊ ſubtiliꝰ dietādū ſit i die poxiſmi i tertiana nota q̄ꝫ i tertiana pura: q̄ꝫuis i die getis: ⁊ ēt abſolute i ordīe ad ſtatū ſit groſſius dietādū in non pura: qz lōgioz. Uñ ꝓcedunt i ea pulli: ſz in pura nō: ſz ſola ptiſana ⁊ ſiſſia.

Sed contra, qz nō vr viſſle q⁹ febꝛiēs nōbil⁹ cꝰ bu midū ꝯtiue ēt diſſoluit: ⁊ ſpūs pauci ficant poſſit alternis dieb⁹ abſtinere a cibo oīno p. z4. bo ras: ⁊ marie i hac feb. q̄. q̄ſq; plōgat vſq; ad duos meſes: ⁊ ſupra. ℔. poxiſmo tertiane ñ pure durāte a. 14. bozis vſz ad. 18. bozas ſic durat ſm plīmū q⁹ phibet ſibi exhiberi añ poxiſmū ptiſanā ordeaceā p. 4. bozas: aut. 6. ſiſ⁹ i fine po xiſmi cādē: aut panē lotū: ⁊ i aq̄ diſſolutū quē poterim⁹ ēt dare in declinatōe ſi boza declinatōis fuerit boza ꝯſueta. Nec valz ſi dicāt q⁹ poxiſm⁹ tertiane nō pure durat aliq̄n 24. bozis: aut ſupra. ⁊ nō ē cōueniēs i poxiſmo cibare. ꝑ. qz B raro accidit: nec pp caſuz raro euenientē debēt facere ca nonē gnālē in oīb⁹. ℔. ēt in B caſu i declinatōe poxiſmi ci bari poterit ſaltē dādo bzodiū pulli zucharatū: qō cū B q⁹ nutrict fōte ēt puocat ſudorē. Nec valz ſi dicāt q⁹ cadēte ẏtute eēt cib⁹ dādus: alr ñ: qz ñ ōbem⁹ expectare q⁹ cadat.

Ego itaqz p mea ptē credo aligd eē exhibendū in die poxiſmi tertiane nō pure: ⁊ añ poxiſ mū ⁊ poſt poxiſmū: aut ſaltē in decliatōe ei⁹: ſz rē ſubtilez ſic ptiſana: aut panez lotū ēt in bzodio pulli ⁊ ſiſſia. ꝑcipue tpe nr̄o in quo hoies ſunt aſſueti mlto cibo. ē. n. dāduz ali qd ſ⁹ etudini: ꝓma affoxiſmoꝝ. Sz volēdo tenere Auic. ⁊ H. ⁊ vniformiter mētib⁹ eoꝝ log⁹ oz dicere q⁹ cibatio de q̄ hic logī eſt exhibitio ferculi ⁊ pulle ſatis groſſe i notabili q̄titate. ſz ꝑe cibatio vt ſonat vocabulū eſt exhibitio fer culi ⁊ carniū: ſz in modica q̄titate. ptiſana vo ⁊ panis lot⁹ ſozbilis ⁊ ſiſſia: q̄ ego ꝯcedo ēt bis in die nō ſunt cibatio ne q̄ ꝑꝛie cibatio: hoc modo credo eoꝝ dicta eſſe interpre tanda: ⁊ ſic noſtro tempoze dictandum eſſe.

¶ Et nō ſit ifrigidatio minoꝝ.

¶ In hac 3ª ꝑte ponit minozē ifrīdationē ꝯuenire in tertia na nō pura: qō itelligēdū ē tā in regimīe medicinali: q̄ꝫ in regimine cibi ⁊ potus.

Sed dubitatur. qz dcm̄ B eſt de licētia ꝓma: q̄ debeā ſe. ⁊ nō de licētia ſcōa. q̄ debeā būoꝝi. Dī q⁹ ēt ē de licētia ſcōa. q̄ debeā humoꝝi. nō n. ſolū min⁹ i tertiana ñ pura ifrīdam⁹. qz ſe. ſit mīoꝝ. ſz ēt ne cola nō pura ampli⁹ igroſſeā: ⁊ fiat ieptioꝝ eūationi.

¶ Et vt cliſterizeā i ꝓciꝑio cliſterib⁹ acutioꝝib⁹

¶ Dcē ē q̄rta dīa p quā medici debēt cliſterizare in ꝓnci pys. ſ. vſib⁹ cliſterib⁹ acutioꝝib⁹ q̄ꝫ patiētes tertianā nō pu rā pp maiozē multitudinē groſſitiē ⁊ viſcoſitatē māe i ꝑti bus ſtōi ⁊ īteſtinoꝝ in q⁹ eſt minera illoꝝ flatū q̄ colere admiſcent iponēdo blitē minozē cartamū mercurialem: turbith. furfures. ⁊ ſiſſia in decoctōe ꝑ cliſterib⁹. Itē ponē do in eiſdem mel: aut mel violatū icrāpigram ⁊ ſimilia.

¶ Et vt expecteā dīgō i ſolone vētris coꝝ plus.

¶ Quita dīa. p quā ꝑcipit q⁹ maiozē digōnē debem⁹ expe ctare in tertiana nō pura. ꝑ dādo farmacū electiuū colē ñ pure: q̄ꝫ i tertiana pura ꝑ dādo farmacū electiuū colē pu re. ¶ canōis rō ē. qz cola ñ pura pp ſuā groſſitiē ⁊ viſcoſita tē ē ieptioꝝ eū atōi q̄ꝫ cola pura vt ōctatū fuit ſatis ſupius.

Contra quē canonē iſtaē: qz cōiter opantes faci unt ꝺriū frequēter ſatis a ꝑn⁹ eūan tes nō expectata valde manifeſta digōne i tertiana nota. ⁊ ꝯ valde manifeſtā. imo cōpletā digōnē i tertiana pura

expectātes. ¶ z⁹ Auī. ꝓcedit in ꝑn⁹ nō pure cliſteria acuta ⁊ nō in ꝑn⁹ pure. Tertio in fine bꝰ capli cōponit ſolutiuum cui⁹ paucū eūat paꝛ de malo. q̄re debes itelligere i tertia na eē eūandū paulatine añ digōnē cōpletā. ¶ 4⁹ in cura flatice ſatis ab initio eūat cū turbith. q̄ ſic faciēdū ē in ter tiana ñ pura pp admixtionē flat⁹ cū cola rōne c⁹ gnāl⁹ cola ñ pura. ¶ In oppⁿ ē Auī. i ꝑte pñti. ⁊ rō ei⁹ dicta eſt ſupra.

Pro solutione bui⁹ doubꝫ ꝓmittēdū ē. ꝑ q⁹ du plex ē cura: regularis: ⁊ coacta. qd ſit vtraq; iſtaꝝ ex ſepe dictis maniⁿ ē. ¶ Hoc ꝓmiſſo ſit hec ꝓma ℔. coacte freq̄nti⁹ eſt eūandū in tertiana nō pu ra q̄ꝫ in pura añ cōpletā digōnē. ꝓbaē. qz in pura aliq̄n co acte eūandū eſt añ cōpletā digōnē pp furioſitatē māe. ſed in nō pura eūandū eſt añ digōnē cōpletā pp multitudinē māe cogētē eūare. rariſſime aūt in pura ꝓtigit eē furioſi tatē māe cogētē eūare. igī ℔ vā. tz ꝓña. ⁊ maioꝝ q̄ ad vtrā q̄ ꝑtē ē manifeſta. mīoꝝ vo ꝓbaē. qz raro repiunt māe fu rioſe. z⁹ affoxiſmoꝝ cōmēto. ix. Et multotiēs i tertiana nō pura repiē mā peccās ſuꝑflua multitudie. cū de mēte auc toꝝ freq̄nter ſit moꝛb⁹ repletōis: ſic i flatica. B ēt quoti diana expiētia declaē. ¶ Sēda ℔: citi⁹ ab initio ceteris pa rib⁹ cogimur eūare in tertiana pura pēdente a mā furioſa nulla expectata digōne q̄ꝫ i tertiana nō pura pēdēte a mā multa. ꝓbaē: cū velocius ⁊ maius ímineat piculū pp māz furioſam q̄ꝫ pp māz multā. ꝓpea medici mā furioſa ſtati ab initio eūant ēt eradicatiue ſi ꝑnt. Et ita ꝑcipit Auī. i ca⁹ de curatōib⁹ vlib⁹ fe. putri. ſz in tertiana nō pura flatica ⁊ ſiſlib⁹ añ q̄ꝫ minozēt expectant aliq̄n digōnē ſaltē occultā: q̄ nō excludit ꝑn⁹ ab augmēto: ⁊ ita paulati ꝓcedūt digeren do ⁊ eūando vt patebit de itētōe. Al. i B ca⁹ ⁊ in ca⁹ de flati ca. ¶ Tertia ℔. regul⁹ ⁊ ſm plīmū eſt lōgioꝝ tpe: ⁊ maioꝝ expectāda digō in tertiana nō pura q̄ꝫ in pura. ꝓbaē: qz co lera nō pura ſm plīmū eſt ieptioꝝ digōni q̄ꝫ cola pura. q̄re lōgi⁹ tp⁹ exigit ꝑ ſui digeſtōnē ℔. dato q⁹ in gñe ſuo bret eq̄lē gradū digōnis cū cola pura: cū pp groſſitiē ⁊ viſcoſi tatē ſuaz difficili⁹ ſit apta a ſuo loco remoueri ⁊ penetrare ꝑ meat⁹ anguſtos. iō exigit i gñe ſuo maiozē digōnē q̄ꝫ cola pura vt ſit apte educibil⁹. ⁊ hec ℔ de mēte Auī. i ꝑti ꝑte.

¶ Et vt ſint i aq̄ ordei eoꝝ ſtutes digeſtiue ⁊ ſolutiue: ſic illud q⁹ dixim⁹ i eo i cui⁹ ſtō acetat aq̄ ordei: imo foꝛtioꝛes q̄ꝫ i illo. Foꝛtaſſe. n. ne ceſſe eſt vt decoquant in ea yſop⁹ ⁊ origanū ⁊ calamētū ⁊ ſpica ſm cōpoñē: ⁊ ficla iuuatiua eſt eis. ⁊ ꝑmixtio aq̄ ciceris cū aqua ordei: ⁊ in fine eius cicer eſt iuuatiuum eis.

¶ In ꝑte pñti ponit ſexta dīaz. d. q⁹ in aq̄ ordei patiētium tertianā nō purā debēt eē ſtutes digeſtiue ⁊ reſolutiue. i. ſubtiliatiue. ſ. illud qō ponit in eo: i cui⁹ ſtō acetat aq̄ ordei. imo foꝛtioꝛes q̄ꝫ i illo. foꝛtaſſe. n. neē eſt vt decoquant in aq̄ ordei eoꝝ yſop⁹ cali. in 3º ⁊ ſic. origanū ēt ⁊ calamētum ſpēs pulegy cali. ⁊ ſic. in 2º. ⁊ ſpica cali. ⁊ ſicca in ꝑ. ſm cōpoñē. i. diuerſitatē cōpōnis coꝝ ꝓꝑ patiētiū ⁊ cole nō pure. cola. n. magis cala: ſic cola citria exigit min⁹ calidaz q̄ꝫ co lera vitellina. ⁊ ſiſ⁹ coꝝa magis cala exigūt min⁹ cala. ⁊ ſi cla. i. blitis mioꝝ ē iuuatiua eis ꝑ ꝑes ptes calas reptas in blite mioꝛe q̄ꝫ maioꝛe. quapp magis ſubtiliat ⁊ abſter git q̄ꝫ blitis maioꝝ ⁊ in fine eiº. ſ. tertiane cicer. ſ. aq̄ ciceris rubei vel nigri iuuat i eis: nō aūt in ꝑn⁹ qz nimis ꝓuocat ⁊ apit. ⁊ ꝑ cicer ēt poſſum⁹ itelligere ipm via cibi exhibitū i ſuba. ꝑſtāti⁹ nō eſt kiſt ei⁹: qz faciliozis digōnis. ¶ Nōdū ꝑ q⁹ in ca⁹ de aq̄ ordei. docuit Auī. ponere radices apij ad phibēdū ei⁹ acetoſitatē in ſtō. ⁊ illis nō ſufficiētib⁹ docuit ponere p. ſirū pipis. hic aūt Auī. nō ponit hec cola ad phibē dū acetoſationē aq̄ ordei. ſz ad ſubtiliādū mām tertiane

nō pure. Et ꝗuis dicat hic q debēt poni in ea fortiores ꝗꝫ posite sunt ad phibēdū accotsationē nō itelligit itēsiue: sz quo ad multitudinē forme. nō. n. posset aligd ꝟueniēs itē siue calidius ꝗꝫ sit pīp calm in ꝗrto que ibi ponit.

¶ Et oz vt ꝟsidereť ꝓpingtas nō pure ad puraz ť elōgatio eiꝰ ab ea: ť ꝑm illō diuersificeť iter curā eiꝰ ť curā pure: q si fuerit valde ꝓpinq̄ pure: tūc diuersifica iter eas diuersicatōe parua.

¶ In pte pīti gnālizat dīaz iter curā tertiane pure ť ñ pure, d. q ꝑz lōgingtatē nō pure a pura dēat iter eas cura diuersificari. ipsa aūt paz distāte oz cura paz diuersificari. ť hec diuersificatio itelligit in sex ꝟditiōib⁹ ſpraſcriptis. Sed vt in hac vltia exēplificeť qñ paz diuersificabit ponemus ad buliendum cum aqua ordei radices endiuie: ť si multuz radices apij.

¶ Et cū videris vrinas eoz grossas: tūc flōma: ť cū flōmaueris nō idigebis clisteri.

¶ Dic ponit i ſpāli curā tertiane nō pure. ť p p cūationē. 2° p digōnē. 3° ponit descriptio ꝗrūdā medicinaz ť cañ. ꝗrūdā i eis. scōa ibi. (Adiuuātia aūt). tertia ibi. (Et de cūationib⁹ bonis). Pria in ꝗtuor: siē ꝗtuor ponit canōes i ꝗtuor cūatōib⁹: q̄z ꝑm⁹ est de flōmia. ť est q cū videris vrinas grossas: ť tu supple subrubeas significātes colerā esse admixtā cū sanguie flōma. ť cū flōmaueris nō indigebis clisteri. s. acuto saltē eadē die. ¶ Pro quo sciēdū q duplex ē clistere. q̄ddā acutū: ť nō est solū ad mūdificādū intestina sz ad attrahēdū mās a lōgings. qōdā est lenitiuū: ť est ad educēdū mās q̄ in iestīs ꝟtinent. ¶ Nūc ad ꝓpositū clistere lenitiuū posset eadē die ꝑmitti flōmie ỽtute ñ exīte multū debili. nā si eēt multū debilis meliꝰ est q ꝓcedenti vespera ꝑmittať. sed clistere acutū regulariter non debet fieri eadem die in qua fit flobotomia.

¶ Et scias q nō est res magis iuuās eos ꝗꝫ vomitus post cibuz.

¶ Dic ē scōs canō in q̄ dic rē nō eē magis iuuātē eos ꝗꝫ vomitꝰ post cibū. Cui canoni ꝟcordat. H. i terapētica ad glauconē. ť Rasis. i 7° ptinētis. Cuiꝰ rō ē. q vomitu vtraq̄ mā. s. colā ť flā apte eūať. fit. n. hec fe. ť duplex tertiana ñ pura ť emitrite⁹ boib⁹ multiplicātib⁹ flā p idigōnē stōi ť calidis ꝑm epar: ť supcalefactis malis motib⁹ i ꝗb⁹ vomit⁹ b⁹ eūat mās. q̄z facilioz. plīmoz. n. expulsio ē leuioz ea q̄ pauoz: vt dic. Fiat aūt hic vomit⁹ sumēdo post cibū. ʒ. iij. oximellis cuz. ʒ. iij. aq̄ tepide. ť si op⁹ sit addať aligd fortiꝰ vt puta. ʒ. i. succi raphani: aut file ť aditueť cū iterata ipōne digiti: aut pēne in ore.

Sed vtrum ꝟ vomitꝰ debeat fieri nā nō iuitāte ē dubiū cū supi⁹ i caꝑ gnāli phibeať nā nō iuitāte. Ex alia pte hic ť in multis locis plīmū laudať: ť ē aptissimꝰ ad cūationē b⁹ māz. Credo ipm eē ꝓuocandū ēt nā nō iuitāte obſuatis duab⁹ ꝟditiōib⁹. ꝑma q facile vomāt. scōa q freq̄nter cōsueuerit purgare supflua sua p vomitū. Sz nā iuitāte adiuuādus est q̄cū q̄z nā tēnauerit nisi aliq̄ cā fortis obster: sicut timoz fracture vene frāgi cōsuete ť similes: aut quia difficulter vomant.

¶ Et de solutiuis i ꝓcipijs eiꝰ q̄ sunt ꝓpinqora equalitati est aq̄ algeleniabim decocti ť sirupꝰ acetosus: ť fortasse ponemꝰ in ea cas. fi. ť fortius illo est vt ponas in ea virtutē turbith.

¶ In pte ꝑsenti describit quedā solutiua. d. q de solutiuis que ꝓcedunť in ꝓncipijs tertiane nō pure ꝓpinqa lenitati. s. lenib⁹ nō exoluētib⁹ ſt aq̄. s. ſlusionis algeleniabiz. i. ꝟditi de rosis siue sit cuchaz ros. siue mel ros. ť oz eē ex rosis recētib⁹ decocti. i. sufficiēter ingrossati p decoctionez. ꝓpea

magis itelligit ō melle ros. q̄ō decoquit. possemꝰ ēt iuleb ros. ex rosis recentib⁹ vti. q̄ō ēt decoquit. Dosis aūt sit. iij. ʒ. cū tāta aq̄ vt apte possit bibi. Sirupus acetosus solus: aut cū bis mixt⁹ tante ꝗtitatis vt possit aliqualr lenire: ť fortasse ponemꝰ in ea. s. aq̄ mixta cum supraſcriptis cassiatāte ꝗtitatis vt possit lenire si fortioz sit op⁹: ť possumus cassiā ť vtutē turbith misc̄ere cuz aq̄ supraſcripta in dosi ꝟueniēti: aut tm̄ vnū ex eis. Ecce q hic cōcedit turbith in ꝑn⁹ q̄ō maxie ꝓcedēdū est cū sint aliq̄ signa digōnis occulte: q̄ nō excludūt ꝑn⁹: vt est apud. H. ꝑ de crisi. 7° ca: Alyabas tm̄ nō ꝓcedit solutiuū electiuuz in ꝑn⁹ buiꝰ feb. nisi mā sit tumultuosa. sed tu itellige p tumultuosam largo mō. ť de his supra dictū est quantū est opportunum.

¶ Et clisteria in ꝓncipio sunt magis dilecta ꝗꝫ solutiua alia: ť sūt clisteria i gb⁹ est vt⁹ albasſek ť camomille ť sicle ť cartami ť violarū ť sebesten. ť ficus ť odoz turbith: ť ex eis ē cas. fist. ť oleū sisaminū ť baurach: ť fortasse idigetur vno istoz ꝑm elongationē febris a pura.

¶ Affirmat clisteria ēt magis Aui. dilecta ꝗꝫ solutiua alia. s. in ꝑn⁹ q canō supiꝰ decl'at fuit in caꝑ gnāli. ť ōscribēs ea īuit nob duplex clistere. vnū leue in q̄ nō ponunť electiue aliq̄ cūantia nec multū ſtimulātia: aliud acutū in q̄ ponunť turbith cartamū: ť de sale notabiliť. ¶ Descriptio ꝑmi. ℞. camomille sicle violaz añ. M. i. ficuū siccaz nūero sex. sebesten nūero. xx. post debitā icisionē ť cōtusionē buliāt i ꝗtuor lib. aq̄ ad ꝟsumptionē medietatis ť colenť. cui decoctionis colate accipiāť. ʒ. xx. olei sisamini. ʒ. iij. sal. ʒ. ij. misce. viole tm̄ in fine ponanť ad coquēdū. ¶ Descriptio acuti. ℞. alasſek. i. tribuli cātami. añ. ʒ. ij. turbith. ʒ. v. sicle mioris. M. ij. buliāt in ꝗtuor lib. aq̄ ad ꝟsumptionez medietatis: ť colenť bñ exꝑmēdo. de q̄ decoctōe accipiāť ʒ. xviij. olei sisamini. ʒ. iij. salis. ʒ. v. ť vtrisq̄ potes addere cassiā. ꝓssemꝰ ēt bꝺ fortificare addēdo yerāpigrā bñdictā yerā logodion ť silia ſm exigētiā. Dis q̄ vtere in febre leui: aut paz distāte a pura acuto in multū distante.

¶ Adiuuātia aūt ad digōnē sūt sicut sirupꝰ acetosus ꝑmixt⁹ cū aliquātulo de geleniabim: aut sirupꝰ acetosus de radicib⁹. Et post septimū sicut decoctio absinthij. est. n. iuuativa subtiliativa māei ť ꝓfortativa stōi. ť silr aq̄ feniculi ť aq̄ apij cuz sirupo acetoso: ť si ptrāsit decimū quartū: tūc non malū ē dare in potu trociscos rosatos ť minoz.

¶ ℞. sirupi acetosi simplicis. ʒ. i. mellis ro. co. ʒ. v. misce cū aq̄ endiuie: ť aq̄ zucħ. Itē cōuenit sirupus acetosus de radicib⁹ ꝓcedēte magis digōne: ť ꝑmissa cūatiōe. Itē decoctio absinthy post septimū: ť post manifestā digōnē iuuat subtiliādo mām ť ꝓfortādo stōm aū digōnē nocet vt iferius in emitritco. ť silr post digōnē ť aliquā miorationem ꝟuenit apij ť feniculi aq̄ ť bꝺ apiētia. ť pūt misceri cū sirupo acetoso. ť si ptrāsit decimū quartū nō est malū addere trociscos ros. mioz. es. i. breuis descriptōis q ꝟueniūt. tunc ꝓfortādo quadā stipticitate quoz admistratio non est cōueniēs nisi post digōnē ť minorationem.

¶ Si aūt egritudo ꝓlōgať nō iuenicm⁹ excusationē qn demus ea que sunt: siē trociscī de eupatorio ť decoctio eius ť calefactio ptiū hypocundrioz est bꝺ gñis: ť emplastratio mirach: eoz iterū cū eis quo digerit ť maturāt ť molificant tensionē cū venerit illic. Cuz q̄ scieris

q̄ digō tā aduenit: tūc eūa t puoca t nō cures.

¶ Dic ostēdit qd faciendū sit: cum hȝ tertiane plōgantur multū. s. ad duos mēses supra: qz tales malignāt membra nutritiua ea opilādo debilitādo t multiplicādo i eis superfluitates iā forte errante digestiua epatis. vñ est timor de ydropisi. dicit. n. in ℔ canone vtēdū eē trocisc̄is de eupatorio t decoctōe ei⁹: t ōbem⁹ēt calefacere ptes hypocūdriorum: t emplastrare mirach cū his q̄ digerūt. s. ad benignū reducēdo id qō pōt reduci t maturāt disponendo ad eūationē t mollificāt tēsionē. mirach si fuerit resolnēdo que i eis de hūorib⁹ t vētositatib⁹ ptinent. dabim⁹ g̃ trocisc̄os ō eupatorio distēpatos cū sirupo suo: aut forte reformatis i pillulis: ne forte distēpati cuz sirupo sint nimis abhoiabiles: aut forte faciem⁹ decoctionē supplētē vicez trocisc̄i ex eupatorio scolopēdria cuscute tamarisco t silib⁹. Syrup⁹ aūt mirabilis in his casib⁹ est sirup⁹ acetosus dyarodon ō scriptōe Mesue quē potes distēpare cū aq̄ absinthy t eupatorij. Calefactio aūt ō q̄ supra fiat cū oleo de absinthio de spica fomētādo. s. ptē lesam cū filtro in his infuso quam pōt seq vnctio ex eisdē miscēdo secū aliqd absinthy. spice. spignanti: calameti t filiū: addēdo cerā t paꝛ aceti ad penetrādū. Et de pstātib⁹ est succus eupat. cū quo pōt fieri vnctio t fomētatio: aut singulr: aut cū suprascriptis miscēdo. Tua aūt iterest hȝ diuersificare t fm feb. exigentiā: t fm mēbra nobilia lesa. s. epar: aut splenē: aut stōm: aut pla sil.

Cū g̃ scieueris q̄ digō iam. s. pfecta euenit: tūc eūa. s. farmaco exoluēte t puoca vrinā fortiorib⁹ puocatiuis: t non cures tm̄. s. de alteratōe: aut digōne q̄tū de eūatōe. Alr t nō cures. i. nō dubitāter eūes soluēdo: sic forte fecisti añ pfectā digōnē. nā pfecta digone hȝ ꝺcedunt securius: quia ex pte digōnis non potest seq nocumentum.

¶ Et de eūatōib⁹ bonis eis est vt sumañ yere pigre. z. v. succi lactuce t eupatorij ana. z. iij. seminis apij mirabolanoꝛ citrinoꝛ kebuloꝛ añ. z. v. turbith. z. vij. fiāt pillule ex eis cuz aq̄ apij: t sit dosis eius. z. ij.

¶ Dic ponit p q̄sdā medicinas solutiuas. z⁹ ponit canones t fz illi⁹ sniaz ponit q̄sdā alias medicias. ibi z⁹. (Et fortasse est necia). i pma pte ponit duas medicias: quaꝛ pma e ista. R. yerepigre. s. cōis q̄ yera simplex appellatur: t fit ex octo reb⁹: t dr yera q̄si sacra t pigra amara: quā ponit Avi. 5⁹ canōe. t. H. 7⁹ terapētice: t mani⁹ ē. q⁹ be pillule sūt magis solutiue flatis q̄ colē: t reliq̄ que dicit nota sunt.

¶ Et de illis est decoctio bona iuētione nīa. ℞. eupatorij absinthij mirabolanoꝛ kebuloꝛ ana z. v. semis melonis: semis cucumeris t citrulli: semis apij polipodij fuchaa bedeguar oium añ. z. i. turbith. z. j. cassie fistule. z. vi. passulaꝛ enucleatarū. z. xx. ficuū. x. nūero sebestē nūero. xx. geleniabim facti cū rosis pficis pondus. z. xv. decoquañ oia fm descriptionē huius. Et sumañ de ea cadus magnus i qua posita sit siliqua vna scamonee.

¶ Dic ponit scōz solutiuū: t est decoctio q̄ vt existimo dz ℔ mō fieri debem⁹ accipe oia q̄ ponunt in hac recepta ꝓter cassiā t geleniabim t ꝺterere ꝺtrēda grosso mō: t incidere icidēda t bulire in sex lib. aq̄ vsq; ad ꝓsumptōez medietatis: aut duarū ptiū: si vis q⁹ forti⁹ soluat: t colet bñ exprimēdo cū q̄ colatura vl decoctōe colata misceaꝛ cassie tracte. z. vi. geleniabiz de rosis pficis. i. regionis illi⁹. z. xv. misce de qua decoctōe exhibeaꝛ p dosi vna cadus magn⁹ t ē pōdus. iij. z. in quo cado ponaꝛ vna siliq̄ scamonee: t ē pō-

dus q̄tū⁹ gra. ordei. Suchaa ē spina arabica. Bedeguar est spina alba: t sunt filis vtutis. Dic nō isto i vificatōe hȝ: receptaꝛ: nimis. n. cēt plixū. Modus aūt vificādi eos facile elici posset ex qōne mea de cōpositiōe medicinarū.

¶ Et fortasse nēcia est medicia fortis vno mō: debilis alio mō: ei⁹ vo fortitudo ē fm ℔ q⁹ ipa eūat hūorē viscosum: z ipsi⁹ debilitas est scōm hoc q⁹ ipsa nō eūat plimū vice vna: imo pōe ē vt fiat gradatio i ea q̄re eūat humorē ē⁹ eūatio nōē nēcia mltis vicib⁹ vt nō destruat vtutem.

¶ Dic Avi. ponit canonē t ptinet tres ptes. p̄ ponit canonē t ipm declarat. z⁹ ponit vtilitatē t ꝺditōes medicie solutiue fm dcm canonē. 3⁹ describit illas medicinas. z⁹ ibi. (Et hec est medicina q̄ pōt subtiliare). 3ª ibi. (Hȝ qdē medicina). In pma pte dic. fortasse. i. aliq̄n forte nēciū forte medicinā: vno⁹ t alio⁹ debilē: forte qdē eūantē hūorē viscosuz q resistit eūatōi. debilē vo: qz nō vice vna plimū eūantem q̄ medicina est gradatim: t in plib⁹ vicibus exhibēda t nō vnica exhibitōe: sed in plib⁹ tot⁹ hūor⁹ supfluus educaꝛ t ñ detrahaꝛ vt?

¶ Primo notādū merito dcm̄ fuisse fortasse sine aliq̄n. qz ista medicia nō ꝰuenit: nisi q̄n tertiana nō pura multū clōgaꝛ a pura pp multi t viscosi flatis admixtionē cū cola: sic est in tertiana nō pura pēdēte a colavitellina valde grossa: t maxie q̄n adest vtutis debilitas nō tolerātis in quo tpe forte eūationē.

¶ Scōo notādū: q⁹ licz duo hūores eq̄lē bēant gradū digōnis i latitudie ꝰueniēte sue spēi stat vnū eē altero eūatiōi impatiorē: sic cola vitellina naturali cole compata: t melia flati cōpata. vñ oz min⁹ paratū paulatine z gradatiz magis eūari eo q magis pat⁹ est.

¶ Et qb⁹ iferī ceteris pib⁹ melia magis gradatiz eē eūandā q̄ fla: t fla q̄ colerā notā t colerā notā q̄ coleram nālē.

¶ Et nota in ista eūatōe hūoꝛ grossoꝛ tardam eūationē solutiui eē meliorē q̄ festinā ei⁹ opatōez. ipetuosa nāq; t veloꝛ solo eduē ptes sbtiles grossis remanētib⁹.

¶ Et hec medicina est q̄ pōt subtiliare t aggregare t soluat paꝛ ei⁹: t soluat plimū ei⁹ ex malo: z paꝛ parū ex malo: t plimū plimū ex malo.

¶ Nūc facit qō dcm̄ ē. t p̄ pmittit ꝺditōes medicine dicte. z⁹ ifert implicite formā exhibitionis medicine dicte. scōa ibi. (De decoctōib⁹ parū).

¶ In pma pte dicit q⁹ hec medicina pōt subtiliare t aggregare: ita q⁹ modicū eius euacuabit t plimū eius euacuabit. sed paꝛ eius parū euacuabit de humore malo. plimū vo eius plimuz eūabit de humore malo. Prima aūt pars sic est intelligēda. hec medicina pōt subtiliare. i. minorare: t subtilē. i. humorē minorē q̄n. s. ꝺaī in pua q̄titate. t aggregare: qz ꝰiunctim multuz de humore euacuare q̄n. s. ꝺaī in magna q̄titate: t ꝰsonat hec expositio tertrui sequēti. q⁹ paꝛ paꝛ soluit: t plimū plimum. Scōo pōt exponi q⁹ hec pōt subtiliare. s. humorem q̄n. s. in ea ponerenī aliq̄ subtiliātia: t aggregare: qz stipticando vnire t vniēdo cōfortare: q̄n. s. ponerenī in ea aliq̄ stiptica: nec mirandū hȝ effect⁹ a medicina cōposita posse ꝓduci.

¶ Notādū tm̄ q⁹ si notū sit parū medicine parum soluere: t multū multū. ꝺtermiate tm̄ sunt doses medicinarum cōpositarū fm vtutes simpliciū ingredientiū medicinas cōpositas solutiuas quoꝛ ingrediētiū vtutes a Mesue: t reliquis perquirende sunt.

¶ De decoctiōib⁹ vo parū fortasse ñ faē aliqd.

¶ Dic Avi. implicite tāgit modū t fōmā ꝰpōnis t hȝ exhibitionis melie cōposite di. q⁹ forsan modicū ex decoctionibus non facit aliquā opationē. Ex quo infert q⁹ cū querimus eūationē humoris paruā vel magnā non erit exhibenda medicina in forma decoctionis: sed fm subam vt-

puta in forma pillularꝝ aut electuary.ita vt deꝫ subꝫ medicine ꝛ nō solū forma:aut vt⁹.Alr ad soluēdū etiā paruꝫ oꝫ dare quātitatē magnaꝫ quā stōus forte abhominaret:ꝛ hoc maxime verificaꝫ in humorib⁹ grossis ꝛ viscosis difficilis solutionis:ꝛ in his quorum venter non facile obedit medicinis solutiuis.

¶ Et huius qdē medicina est vt sumaꝫ turbith q̄ꝫitas.ʒ.ſ.ꝛ plus ꝑm nec̄itatē:ꝛ scamonee ꝑpe altosugi.i.aut supra id:ꝛ ꝓficiaꝫ cū geleniabin p̄dicto ꝛ bibaꝫ. Aut sumaꝫ de agaꝫ.ꝛ scamonea ꝑꝫ hāc ꝓpōnē ꝛ ꝓficiaꝫ cū geleniabi p̄dicto ꝛ bibaꝫ:aut ponaꝫ in succo rosaꝝ recēꝫ cuius quantitas sit .ʒ.i.ꝛ bibatur aut in sirupo ros.ꝛ bibatur.

¶ Aui.describit illas medicinas.ꝛ ꝓtinet tres ptes ꝑm numerū triuꝫ medicinaꝝ.quaꝝ ꝑma est.℞.turbith.ʒ.ſ.scamonee altosugi vnū aut paꝝ plus.ꝛ altosugi p̄dus triū gra.ordei.Debem⁹ aūt de turbith ponere plus ꝛ min⁹ de scamonea qñ tertiana nō pura multū distat a pura.Econtra vo qñ paꝝ distat ꝛ misceaꝫ cū geleniabi:ꝛ ē vna dosis.

¶ Scda medicina.℞.agarici scamonee ꝑm hāc ꝓportionem.i.ꝓportionē boꝝ duoꝝ iter se.ꝛ eūcꝫ de flate ꝛ cola ꝑꝫ exigentiā colere nō pure.poterim⁹ q̄ accipe agarici.ℨ.ij.scamonee altosugi vnū aut circa:ꝛ silr misceaꝫ cū geleniabim ꝛ bibaꝫ.Aut tertio bꝫ ꝑmisceaꝫ cuꝫ succo rose recētis cuiꝰ q̄ꝫitas sit.ʒ.i.aut cum sirupo rosato ꝛ bibaꝫ:ꝛ hec vltima ꝓmixtio magis valet in tertiana nō pura paꝝ distāte a pura ꝓp succū ro.aut sirupū ros.magis ifridante ꝛ colerā eūante. ¶ Sꝫ ꝫ nota q⁹ i tertiana nō pura cola ꝛ flegma ex q̄b⁹ facta est cola citrina aut virellina sunt reducte ad vnā formā.iō bonū est vt be medicie solutiue i q̄rū cōpōnē igrediꝫ turbith scamonea ꝛ silia:sint fermētate:ꝛ p fermētationē redacte ad vnā formā ꝛ ad vnā ꝓpetatē electiue eūantē colerā ꝛ flegma. In emitriteo vo cui⁹ cola ꝛ fla nō sunt redacte ad vnā formā meli⁹ est vt nō sint fermētate:vt scamonea cūet colerā:turbith flegma;ꝛ de hac mā dcm̄ est q̄rū opportunū est in qōne mea de compōne medicinarū in fine. In tertiana nō pura ꝑuq̄ ponaꝫ itētiones iuxta Aui.ꝑsidereꝫ ꝓpingtas pure ad nō purā ꝛ ei⁹ elōgatio ꝑm pluris:aut pauciozis:grossiozis:aut min⁹ grossi flatis admixtionē cū cola:ꝛ ꝑm hoc cura diuersificeꝫ tā ex parte sex reruꝫ non nālium q̄ in regimine medicinali.

¶ Cura itāq; tertiane nō pure exigit nouē itētiones. Prima est debitū regimē sex rerꝫ:qō min⁹ oꝫ ad frīdū ꝛ būidū declinare q̄ in tertiana pura.ꝛ tāto minus q̄to est magis distās a pura:ꝛ tāto cib⁹ ꝛ pot⁹ debēt ee magis abstersiui ici siui ꝛ subtiliatiui q̄to magis distat a pura.ꝛ dieta oꝫ esse grossior in nō pura q̄ in pura:ita vt a ꝑn⁹ comedaꝫ pulli satis grossi.ꝛ q̄to magis ꝓcedit vsus statū dieta subtilieꝫ. ꝛ in die poꝛisimi nō ꝓcediꝫ cibatio:ꝛ in cibis eoꝝ sit aliqd qō abstergat subtiliet ꝛ icidat ꝛ calefaciat paꝝ:sic̄ passule zuchaꝝ:aut sint decocte radices apy ꝛ feniculi. Scda itētio est lenitio cōpleda tā clisterib⁹ q̄ medicis sumptis per os q̄ debēt ee efficaciora ꝛ magis abstergētia q̄ in tertiana pura. ¶ Zª itētio est flōmia c⁹ ꝑm plimū est maioꝛ nec̄itas q̄ i tertiana pura:qꝛ ē mozb⁹ magis repletōalis. ¶ 4ª itētio est digō ꝓpleda a ꝑn⁹ cū min⁹ abstersiuis subtiliatiuis ꝛ icisiuis ac apitiuis:postea gradati bꝫ apiaꝫ sic̄ a ꝑn⁹ sirup⁹ acetosus simplex cū melle ros.postea sirup⁹ acetosus duaꝝ radicū:postea radicū gnaꝝ.ꝛ i ags a ꝑn⁹ aq̄ endiuie:postea aq̄ ca.ve.ꝛ absinthy.postea aq̄ feniculi ꝛ apy.

¶ 5ª est eūatio cū solutiuis sepe reiterāda vt paulatiꝫ mā digeraꝫ ꝛ paulati eūeꝫ:ꝛ vbi nō multū distet a pura aloes lot⁹ obtinet ꝑncipatū. Sꝫ vbi multū distet ꝑ multā flatis mixtionē cū aloe misceaꝫ paꝝ turbith vl agarici cuꝫ suis correctiuis ꝛ denꝫ pille elephagine pille stōice ꝛ sile.ꝛ si fortiozib⁹ op⁹ eēt denꝫ pille aggregatiue:aut dyafinico.in pua dosi:aut solutiua posita in textu.ꝛ hic est op⁹ medicīa forti debili iuxta textū. Esto tñ memor vt in hac ꝛ in oib⁹ febrib⁹ ꝛ alys egritudinib⁹ diuturnis ne iterynā eūationē ꝛ aliā tpe iterponaꝫ in quo ab oī re medicinali desistēduꝫ est:ne nā terreaꝫ ꝛ fastidiaꝫ ꝛ ꝓtinuo vsu medicinaꝝ:ꝛ ēt ipsa posset facere crisim si expedieret.qium.n.nā opatrix:medic⁹ vo mister ē. ¶ 6ª est ꝓuocatio vrine ꝛ sudoris cuꝫ fortiozib⁹ ꝛ caliozib⁹ q̄ in tertiana pura in gb⁹ gradati augmēto ꝓcedēdū est ꝓpterea fricatōes i ea optie sūt. ¶ 7ª est vomit⁹ ꝓuocatio ꝛ maxie post cibū si nā ipm tē̄ auerit est.n.valde ꝓueniens ad eūationē flatis cui⁹ plimū in stō ꝛgerīꝫ ꝛ cole:q̄ a ḱisti ad stōm mediāte meatu ad ipm terminato deriuaꝫ. ¶ 8ª est ꝓfortatio stōi ꝛ epatis:ꝛ eoꝝ discrasie alteratio:maxie qñ plōgaꝫ.est.n.timoꝛ de ydrope. ¶ 9ª est accītiū correctio. Si vo tertiana nō pura penderet a cola mioris fame vtrūq; regimē oꝫ cē magis būecta tiuū:ꝛ itēdēdū est cū bis q̄ colerā ꝛ melius respiciūt.

¶ De feb.causon:ꝛ est illa q̄ noꝫ faricos. CAP.XL.

Causō est scōz duos mōs.aut.n.causō est colica:ꝛ est cā in ea multitudo putredinis:aut itra venas coꝛpis totius: aut in venis que sequunt ptes coꝛdis ꝓprie:aut i venis ptiū oris stōi aut in epate.

¶ Aui.in pte ꝓcedēti determiauit de tertiana iterpolata ꝛ ꝓtinua ꝓpoōali in ꝑsenti pte determiat de causone dcā a caumate idē sonāte qō incēdiū latine.dꝫ aūt faricos q̄ꝫ feb.icēsiua. Diuidiꝫ hoc caplm in ptes tres.in ꝑma ponit spēs.ꝛ q̄dā alia.in ꝛª ponit signa.in ʒª curaʒ.ꝛª ibi.(Signa ei⁹).ʒª ibi.(Et cura tertiane).Pria in gnq;.in ꝑma ponit spēs ei⁹ ꝑm cās ei⁹.i scōa ꝓpat causonē tertiane ponēs durationē.i tertia ponit q̄ coꝛpa sunt patioza ad icurrēdum causonē ꝛ magis ledi ab ea ꝛ min⁹.i q̄rta ponit dcm̄ Hyp. In gnta mōs termiatōis.scōa ibi.(Et qñ causon).tertia ibi.(Et senib⁹ gdē).q̄rta ibi.(Et hyp.gdē dixit).gnta ibi (Et plimū).Pria in duas.i ꝑma declat causonē colicā:ꝛ est va.i scōa ōclat causonē flaticā ꝛ ē nō va.scōa ibi.(Aut flatica).In ꝑma dicit q⁹ causon ē duplex.q̄dā colica ꝛ est ei⁹ cā multitudo putredis colē:aut itra venas totꝫ coꝛpis .ſ.magnas ꝛ puas:aut in venis que sequūt ptes coꝛdis ꝓprie.i.que sunt in subꝫ ꝓpria coꝛdis:aut in venis ptiū oris stomaci aut in epate:aut in venis epatis.

¶ Aut flatica ꝛ fit ex flate salso putrefacto i venis q̄ sequunt ptes coꝛdis:sic̄ dixit Hypo.i epidimia ꝛ non fit flā salsum;sicut sciuisti:nisi ex aquositate flatis cū cola acuta. Est ꝙ cola que putrefit aquositas ꝑmixta aquositati plime.

¶ Dic declat causonē flaticā q̄ fit a flate salso iā putrefcō in venis q̄ sequunt ptes coꝛdis siue i venis mēbroꝝ coꝛdi ꝓximoꝝ:sic̄ oris stōi epatis ꝛ pulmonis:sic̄ dixit Hypo.in epidimijs.ꝛª dic̄ q⁹ nō fit flā salsū sic̄ sciuisti:ꝑma ꝑmi.ca: de hūoꝛib⁹:nisi ex mixtiōe flatis aquosi cū cola acuta.ꝛª ifert q⁹ cola q̄ putrefit ē aq̄sitas ꝑmixta aquositati plime.

¶ Et qñ causon vehemētioza bꝫ accītia q̄ tertiana oꝫ vt sit breuioꝛis spatij q̄ ipsa:

¶ In hac scōa pte ꝓpat causonē tertiane.d.qꝛ causon ē seuioꝝ accītiū q̄ tertiana oꝫ vt sit breuioꝛis spatij q̄ ipa nā nō potēte diu forte mozbū tolerare.Sª affoꝛtismoꝝ.affoꝛtismo.7ª Quicūq; a tetano apprehēdunt.

Cōtra.sequit causonē ee breuioꝛē effimera cuꝫ beat seuioꝛa accītia q̄ effimera.

ꝯis est flx. ꝑ. repit tertiana vni⁹ poꝛisimi q̄ ẽ bꝛeuioꝛ causone, ℞ñ ꝛone Aui. non ꝛcludere nisi ponant cetera pia ꝑter ꝯpata: ⁊ q̄ ad compationẽ sequunt. ⁊ hec fuit intētio eius hic compantis tertianā causoni.

¶ Et senib⁹ qdē paꝛ accidūt febꝛes causonidis ⁊ cū accidūt eis pereūt: qm̄ nō fiūt in eis nisi cā valde foꝛti. Amplius eoꝛ ⁊tutes sūt debiles. in iuuenib⁹ ꝛo ⁊ pueris plīmū accidūt: ⁊ est in ifantib⁹ leuioꝛ ꝓpter humiditatē eoꝝ: ⁊ qñq̄ est i eis cū pfundatõe somni ꝓpter eleuationē vapoꝛum ad caput.

¶ Dicit q̄ senib⁹ raro accidūt fe. causonis. c⁹ cā ẽ: qꝛ sunt nā fꝛidi. idē hꝫ affoꝛismo. ꝓma pticula. affoꝛtismo. i 4.⁹ Qui cꝛescūt. ꝓp ℔ senib⁹ nō sil⁹ acute febꝛes fiūt. fꝛidū. n. coꝛp⁹ hꝫt

¶ Scdo dic̄ q̄ cū accūt eis ꝑūt: qm̄ ñ fiūt i eis: nisi a valde foꝛti cā. Cui⁹ rõ ẽ. qꝛ egꝛotāt in ℥riū sue ꝯplonis q̄ est cā valde ca℔: ⁊ eoꝝ ⁊tutes sūt debiles. ¶ ℥⁹ dic̄ q̄ causon est leuioꝛ in ifātib⁹ q̄ in religs ꝓp hūiditatē sue ꝯplonis optime resistētē exiccatōi apte fieri p causonē. ¶ Ultio dicit causones i eis fieri: qñq̄ cū pfunditate sōni ꝓp eleuatiõez vapoꝝ ad caput sua multitudie opilātiū: ⁊ foꝛte imo tātū eleuāt vapoꝛes colici ⁊ salsi q ꝛone sue acuitat⁹ sī apti face re vigilias: immo sanguinei ⁊ flegmatici: quāuis neq̄ sanguis neq̄ flegma putreat.

¶ Et Hypocras qdē dixit q̄ si alicui accidit i fe bꝛe causon tremoꝛ: tūc permixtio mentis soluit ab eo tremoꝛem.

¶ In pīti pte ponit dcīm hypo. ℥⁹ vificat ipm. ſcōa ibi. (Et sile). In ꝑma parte dicit Hypo. dixisse. ſ. 6.⁹ affō ꝛ. affō. ℥6. Quibuscūq̄ in causone tremoꝛes fiūt. Itē 4.⁹ affo. affō. ℥7 nō cōiter bito. A spasmo ⁊ tetano bito febꝛis acuta supueniēs soluit egritudinem. Qꝛ si alicui accidat i febꝛe causon tremoꝛ: tūc pmixtio mētis soluit trēoꝛē. ¶ Notādū ꝑ q̄ ꝑ pmixtionē mētis debem⁹ itelligere q̄cūq̄ coꝛruptionem sensus iteꝛioꝛis. ¶ Nōndū ℥⁹ q̄ ꝑ tremoꝛē ōbem⁹ itellige re nō solū tremoꝛē ꝓpe sumptū: imo q̄cūq̄ neruoꝝ passiõē maxie a cā frida ꝓtigētē: sic̄ accidit in causone: ⁊ i alys febꝛib⁹ in gb⁹ ꝓp calitatē febꝛilē māe fꝛide liq̄facte fluūt ad neruos: ⁊ causāt tremoꝛē ⁊ spasmū ⁊ palesiz: ⁊ sil̄es neꝛ noꝝ passiões. pmixtio aūt mētis seq̄ns calitatē ⁊ vapoꝛes acutos calefaciētes notabil⁹ cerebꝝ: ⁊ neruos resoluit tre moꝛē. i. est signū resolonis tremoꝛis: qꝛ resoluunt māe facientes ipm per caliditatē foꝛtem febꝛilem.

¶ Et sil̄e ẽ vt sit illō: qm̄ cerebꝝ calefit valde ⁊ calefiūt neruli: ⁊ est sil̄e vt sit causon: ⁊ fit pmixtio mētis ⁊ resoluaꝛ ab eo per tremoꝛes ꝓpter expulsionẽ matericrū ad neruos.

¶ In hac pte Aui. vificās affoꝛismū dic̄ ẽ sil̄e. i. visile. vt sit illō. ſ. resolo trēoꝛis: qm̄ cerebꝝ calefit valde ⁊ nerui calefiūt. q̄pp mā faciēs tremoꝛē resoluit ab eis. ℥⁹ dic̄ q̄ ẽ sil̄e vt sit in aliq̄ causon: ⁊ pmixtio mētis ⁊ resoluaꝛ ab eo p tremoꝛē pp expulsionẽ māe ꝛ ad neruos. ⁊ hāc sniam voluit ℔. 6.⁹ affo. affō. ℥6. Quibuscūq̄ i causõe tremoꝛes fiūt alienatio soluit. ⁊ pōt cfirmari p affoꝛismū. 58. q̄rte pticule. A causone bito rigoꝛe supueniēte solo fit. ⁊ hoc est ve ꝛ seq̄n te sudoꝛe: vel aliqua alia eūatiõe: vt sumit⁹ in gnto de accidenti ⁊ moꝛbo. ⁊ hic per tremoꝛē itellige rigoꝛem.

¶ Et plīmū qdē cōsumit⁹ cuꝫ vomitu ⁊ solone vētris aut sudoꝛe aut fluxu sanguinis nariū.

¶ Nūc Aui. ponit crises causonū. ꝺ. illas ℥sumi ꝑm plīmū vomitu: solone vētris sudoꝛe vel fluxu sanguis nariū. Dixit aūt ꝑm plīmū cū possint aliq̄ tꝛmiari p̄ sensibilē resolutionẽ. terminant aūt raꝛissime p vrinā aut crisi pmu tatōis. ſz freq̄nter teꝛiant p fluxū vētris: deiū p sudoꝛē. 3.⁹ p vomitū. 4.⁹ p fluxū sanguis nariū. q̄nto insensibil⁹.

¶ Pro notitia dcōꝝ. i ℔ ca.⁹ circa ꝑn⁹ tria sūt itelligēda. Primū vtrū causon pdeat a col̄a vel a flate salso. 2.⁹ vtrū sit pol̄e ipm ee non putridū. 3.⁹ vtrū mā ei⁹ ꝓpineaꝫ tm̄ in locis: de qb⁹ Aui. fec̄ mētionẽ

¶ Pro hoꝝ dubioꝝ decisiõe p̄mittēdū ꝑ: q̄ causo duplr accipit, Primo cōiter vt significat q̄cūq̄ febꝛē vehemēt⁹ icēdu: sic̄ sonat ei⁹ qd nois: ⁊ sic aliq̄n sumit⁹ ab Isaac. ⁊ i. 7.⁹ viatici. ⁊. ℔. 2.⁹ de dīys febꝛiū. ca.: 3.⁹ ⁊ ab Auerro. 7.⁹ colliget. ca.⁹ de cura febꝛiū sinocha ꝛ. 2.⁹ ꝓpꝛie ⁊ significat febꝛē q̄ in caumatizando supmū obti net gradū qua Auerro. eodē. 7.⁹ ca.⁹ de causone vocat icen siuā. ¶ Scdo notādū q̄ mā posset cē foꝛtis caumatis 2.⁹ vno⁹ merito sue nālis cōplonis. ⁊ ℔ mō col̄a iter oēs alios humoꝛes obtinet ꝓncipatuꝫ. ē. n. ceteris calioꝛ. ꝓma ꝑmi. Scdo mō ꝛone loci: ⁊ ℔ mō que ꝛtinet in mēbꝛo caliozi ẽ magis icēsiua. ¶ Tertio notādū q̄ causon ꝓpꝛie sumpta ꝺscriptiue est febꝛis maxime icēsiua pdēs ab hūoꝛe supme calo ebulliente in ptib⁹ coꝛdis: aut mēbꝛis sibi ꝓximis cui⁹ tepoꝛ iter eius excrescētias est occult⁹ ex gb⁹ iegī causonē. ꝓpꝛie sumptā esse col̄icā siue colera fit nālis siue nō nālis. Cōiter aūt sumptā posse a flate salso: ⁊ ab alys hūoꝛibus notabil⁹ calis pēdere: sicut a mel̄a genita p adustionem sanguis. Itē per adustionē colere. ¶ Descriptio causonis cōiter sumpti vt nō differt a febꝛe sinocha ⁊ est febꝛis icēsiua pdēs ab humore nōbil⁹ calo ebulliēte: ⁊ in ptib⁹ coꝛdis ⁊ mēbꝛis sibi vicinis: ⁊ ℔ mō sumpta ꝛuenit sinocha: q̄ si voluerim⁹ cā a sinocha differre addam⁹ huic descriptōi e⁹ tepoꝛ iter ei⁹ excrescētias ẽ occult⁹. Sinocha. n. nō hꝫt hꝫ excrescētias ꝑm ꝓportionẽ ad aliquā diē seq̄ntē suā formā specificā: sicut hꝫt ceteri humoꝛes.

¶ Et ex his ꝑs rūsio ad ꝑmū dubiū. Aui. tm̄ fecit solutionẽ de causone pdēte a col̄a vl̄a flegmate: eo q̄ freq̄ntius ab his duob⁹ hūoꝛib⁹ ꝛtigat. ℥z ꝛtigens a flate salso nō sit ꝓpꝛie causon. ¶ Pro rūsiõe ad 2.⁹ dubiū tenēda est hec ꝓ. q̄ ℥z causon nō verus posset ab hu moꝛe nō putrido: ℥z solū ebulliēte absq̄ putredie cōtigere. causō tm̄ verus pēdet ab hūoꝛe putrido. ¶ Pria ꝑs ꝓmi. ꝓbat. pōt. n. sanguis ebulire sine putredine ⁊ facere sinochā nō putridā. igī ⁊ col̄a ꝑt ebulire sine putredie ⁊ facere causonē. ℥z ꝓma: cū col̄a sit magis pta ebulitōi q̄ sāguis. q̄ calidioꝝ ⁊ min⁹ apta putrere: qꝛ sicca. ℔ ēt est de mente Auer. 7.⁹ colliget. ¶ 2.⁹ ꝑs ꝓnis ꝓbat: qꝛ causō ver⁹ obtinet supmū gradū calitatis iter febꝛes ex supi⁹ dictis. q̄ fit tm̄ ab hūoꝛe putrēte cū hūoꝛi nō putrēs bēat dimiutā caliditatē in ꝓpatōe ad calitatē ipsi⁹ putrētis. imo feb. pendens ab humoꝛe non putrēte est media iter effimeras ⁊ febꝛes putridas de mēte auctoꝝ. ¶ Sed ꝓ rūsione ad tertiuꝫ tenēdū q̄ causon visim⁹ obtinēs supmū gradū in latitudine causonū pdet a mā putrēte i venis totius. ℥z maxie in venis coꝛdis ⁊ sibi ꝓximis. In scdo gradu est q̄ pēdet a tnā putrēte in venis coꝛdis tm̄. In 3.⁹ gradu q̄ pēdet a mā putrente in venis ꝓximis coꝛdi: sic̄ in venis gibbi epatis ⁊ ꝑte vene chilis ꝓxima coꝛdi. nā p venas ītelligo arterias. febꝛis aūt pēdēs a mā putrēte i venis distātib⁹ a coꝛde non est dicēda causon. q̄. ꝓbat. nā cū mā ei⁹ putret in oib⁹ vēis est magis apta maxie caumatizare totū coꝛp⁹ min⁹ tm̄ cū putret in venis coꝛdis: deiū minus cū putret i venis ꝓxis coꝛdi. Sed q̄ putret in venis distātib⁹ a coꝛde nō est factiua tāti icēdy. quapp nō est factiua causonis: ℥z solū ꝛtinue ꝓportōal⁹. vtꝝ aūt mā apans coꝛ aut cerebꝝ. aut mēbꝛis nobile sibi ꝓximū posset facere causonē est qō dubia apō aliquos. ℥z indubie tenēda est pars affirmatiua.

¶ De signis eius. CAP. XLI.

Signa eius sunt ysepabilitas ⁊ occultatio tepoꝛis ⁊ vehemẽtia accidẽtiũ ex asperitate lingue: ⁊ ex citrinitate eiꝰ in primis: ⁊ ex nigredine eiꝰ scõo. Et ex retentione sudoris nisi apud crisim. Et vehemẽtia sitis. Ingt Hypocras nisi accidat tussis pua accñtalis. sedat ergo illa siti. Et vi vt sit vehemẽtia sitis eoꝛ ꝓpter cãꝫ pulmonis. ergo cũ mouet tussis pua humectat: ꝑ id qõ currit ad ipm ex carne molli. Et calitas in causone qdẽ fm plimũ nõ est ita foꝛtis in exterioꝛibꝰ sic foꝛtitudo eius in iterioꝛibus. Et est confractio in ea leuioꝛ cꝫ in aliꝭ.

℞ In pñi pte ponit signa: ⁊ ꝺtinet tres ptes. i ꝑma ponit signa causonis absolute. in 2ª causonis colice. i 3ª signa causonis accñtis pueris. scõa ibi. (In facta aũt ex colꝛa) 3ª ibi (Et qñ accidit ifantibꝰ). ꝑma posset diuidi in sex ptes fm ꝙ sex sunt signa. ptes patebũt. ℞ Primũ signũ est insepabilitas. i. ꝺtinuitas feb. ⁊ occultatio tepoꝛis. cuius. n. tepescat de 2ª in 3ª illi tepoꝛes sunt adeo remissi vt vix ꝓcipi possint: vt dcñ fuit supꝛa. ⁊ p hoc signũ differt ab iterpolatis iter quaꝛ poꝛissimos sunt getes ⁊ ꝺtinuis ꝓpꝛtoꝺalib⁹: iter quaꝛ excrescẽtias sunt manifesti tepoꝛes. Si vo textꝰ dicat tepoꝛ ꝺtinet vitatẽ. qz tpa sua siue hore occultantꝫ. nam apud Hal. 2º de ꝺfys febꝛiũ satis ad pñm causon põt dici ꝺtinua ꝺcluſa distinguibilis i augmasticã omotenam ⁊ augmasticã: sic distinguit feb. sanguiea ⁊ ipa exite augmastica cetera tpa ꝑter augmẽtuꝫ occultantꝫ pp suam breuitatẽ. Si aũt fuerit omotena cetera tpa occultantꝫ ꝑter statũ. est. n. fere tota stat⁹: si aũt fuerit augmastica cetera tpa occultantꝫ ꝑter decliationẽ. ꝑter tpa et possumus ꝛtelligere ptes capitis laterales q̃ in causone occultantꝫ pp vehemẽtẽ resolonẽ ⁊ exiccationẽ illaꝭ carniũ q̃ in tpibus apparẽt. vñ nõ se offerũt sensui tumoꝛes nãles in illis ptibus ꝺsueti. ℞ 2ꝰ signũ est vehemẽtia accñtiũ ex aspitate ligue supficie ipsi⁹ supflue exiccata p exiccationẽ facta vũ ⁊ ieq̃li ⁊ ex citrinitate eiꝰ in ꝑmis vaporibꝰ colicis ad ipsaꝫ pueniẽtibꝰ ipsam citrinãtibꝰ. ſz postea denigrat ꝑ vehemẽtem adustionẽ eiꝰ. ℞ 3ꝰ signũ est ꝙatio sudoris nisi apud crisim. ⁊ p B differt a colica iterpolata in cuiꝰ poꝛissimis ſz plimũ accidit sudoꝛ. ⁊ ẽt in pte a ꝺtinua ꝓpꝛtoali cũ i fine excrescẽtiaꝭ suaꝭ ſz plimũ accidat sudoꝛ. In hac vo nũquã nisi tpe crisis. qz mã in ptibꝰ a cute multũ distãtibꝰ cõtinet. ℞ 4ꝰ signũ est vehemẽtia sitis pp vehemẽtẽ calitatẽ pulmonis ⁊ alioꝛ mẽbroꝛ spũaliũ. Et est modus sitiꝫ posit⁹ 2º tegni. iꝫ. tertꝫ. quarta affõ ꝛ. affõ. 57. Quibuscũq; tusses sicce ⁊ modice ꝓuocate in febꝛibꝰ vrẽtibꝰ nõ valde sitiẽtes fuũt. Et merito dicit Hyp. ⁊ modice. qz magne ꝑ pp vehemẽtẽ motũ excitatẽ augeret siti. Aui. g̃ ꝛformãdo se affõ Hyp. ꝺic ꝙ sitis i causonizãte ẽ vehemẽs nisi accidat tussis pua accñtalis. i. nõ antiq̃: ſz nup facta in causone sedans illã sitim. Et vificãs dcñ Hypo. ꝺicit ꝙ vehemẽtia sitis eoꝛ fit pp cãm pulmonis. ſ. supflue exiccati. Cũ ergo mouet tussis pua humectat pulmo p illud qõ ad ipꝫ currit ex carne molli: qm̃ est in radice ligue. ibidẽ. n. bũiditas q̃dã ꝛgregat ex vaporibꝰ ad ipam pueniẽtibꝰ g in bũidita tẽ ꝺsẽsati fluẽtes ad pulmonẽ humectãdo ipsam sedant siti. ſz ẽt humiditas posset a capite ad pulmonẽ catarizare q̃ ẽt sedabit sitim. ℞ 5ꝰ signũ est ꝙ calitas in causone fm plimũ nõ ẽ ita foꝛtis i exterioꝛibꝰ sic est in ptibꝰ iterioꝛibꝰ.

Cõtra. fruſta ꝺixit fm plimũ. qz semp calitas i causone nõ est ita foꝛtis i exterioꝛibus: sic in iterioꝛibꝰ. ℞ Doꝫ itẽtionẽ Aui. fuisse ꝙ calitas itrinseca in causone magis excedit calitatẽ extrinsecã q̃ in tertiana iterpolata ⁊ ꝺtinua ꝓpꝛtoali. eo ꝙ mã putrẽs in causone ꝺtinet in venis coꝛdis: aut sibi ꝑximis valde acute distãtibꝰ. quapp vapoꝛes nõ ita facile ad cutim spargũtur: sic in tertiana ꝺtinua in q̃ mã putrẽs ꝺtinet in venis ꝙuis ꝑximis cuti ⁊ satis a coꝛde distãtibꝰ in tertiana interpolata in qua mã ꝺtinet in cute ⁊ carne ꝑxima cuti. ad qõ facit ꝙ vt⁹ est ꝺbiliꝰ in causone q̃ in tertiana ꝺtinua: aut iterpolata. quapp nõ sufficit: ita vapoꝛes exteriꝰ spargere. Dixit aũt fm plimũ. qz aliq̃ in crisi ꝺtinuit oppositũ mã exteriꝰ ipsa cũ causon sudoꝛe termiat. ℞ Sextũ signũ. ꝙ ꝛfractio. i. lassitudo maxime vlcerosa aut apꝛosa: est i causone leuioꝛ cꝫ in alys. ſ. in tertiana iterpolata aut cõtinua eo ꝙ mã in causone. ⁊ silr vapoꝛes minꝰ spgunt exteriꝰ super mẽbra sensibilia q̃ in illis ꝑpter cãm dictam.

℞ Et i facta qdẽ ex colꝛa foꝛtia fiũt accñtia mala ex vigilijs ⁊ ingetudie ⁊ adustione ⁊ ꝑmixtiõemẽtis ⁊ fluxu sanguis nariũ ⁊ dolore capitis ⁊ pulsatõe timpoꝛ ⁊ ꝑfunditate oculoꝛ: ⁊ solone vẽtris cũ colera pura et casu appetitus.

℞ Hũc ponit signa causonis colice. ꝺ. accñtia mala esse foꝛtia vt vigilias ingetudinẽ adustionẽ ⁊ mẽtis ꝑmixtionem ꝑ vapoꝛes vehemẽter calos ⁊ siccos petẽtes caput. ⁊ fluxũ sanguis nariũ: ꝑ vehemẽtẽ sanguis ebulitionẽ ⁊ leuigationẽ ⁊ venarũ nariũ apturã. Itẽ dolorẽ capitis potentissimũ a caliditate vehemẽti. Itẽ ꝓ pulsationẽ timpoꝛ ex eadẽ cã. ꝑfundationẽ oculoꝛ seq̃ntẽ vehemẽtẽ resolonez. ⁊ fluxũ vẽtris colere pure. ſ. in caliditate q̃ sine mixtione frigoris. ſ. notabilis: sed multũ accedẽtis ad nãm ignea z. Itẽ pue: qz sine mixtione alteriꝰ humoꝛis ꝑ colere ꝺñiuꝫ ⁊ maxime vã sunt in cõpatõe ad causonẽ flaticaz. Et casu appetitꝰ colꝛa sua calitate adurẽte supficiẽ oꝛis stõi: ⁊ ꝑter modũ exiccãte ramos neruoꝛ ꝺscẽdẽtiũ a cerebꝛo ad os stõi ad vandũ sibi sensum. Itẽ ꝑpter raptum colere ad os stõi foꝛte ad vomitũ excitantis ⁊ os amaricantis.

℞ Et qñ accidit ifantibꝰ abboꝛrent mãmillaz et non recipiũt eam: et coꝛrumpit illud quod sugitur de lacte et acetat.

℞ Hic ponit signa causonis cũ accidit ifantibꝰ. ꝺ. q̃ ifãtes cũ causonizãt abboꝛrẽt mãmillã: qz sunt vehemẽter supcalefacti fm os ⁊ stõm. vñ abboꝛrent: qõcũq; actu calm: ⁊ ꝺsiderãt actu fridũ. ꝑpterea medici in B casu iubẽt mãmillã totã: ſz maxime pupillã eiꝰ ifridari cuz aqua frida: ⁊ hãc talr ifridatã acceptãt libenter nisi foꝛte ex alia cã abboꝛrerẽt oẽm potũ. vtputa ꝑpter raptũ colẽ ad os stõi: et siles causas irritantes ad vomituz.

Sed dubitaꝫ vtrũ lac in stõ ifantis patiẽtis causonẽ coꝛrũpaꝫ ad acetosum. Negatiue arguiꝫ. qz in stõ eiꝰ coꝛrũpiꝫ ad fumosum: g̃ nõ ad acetosũ. ꝺña tz. cũ bõ coꝛruptões sint ꝺrie: ⁊ exigãt cãs ꝺrias. Sed añs est Hal. in ꝺmẽto illiꝰ affoꝛisimi. Lac dare caput volẽtibꝰ malũ. ℞ Scõo sic. acetositas causaꝫ a frido. g̃ lac in stõ causonizãte vehemẽter calefacto nõ coꝛrumpit ad acetositez. ꝺña tz. ⁊ añs est. H. ꝑ de simplici medicia. ⁊ Aui. 2º canone. ℞ Cõ firmaꝫ. qz oẽ acetosum est fridũ: ⁊ si fit a re calꝛa genitũ sic est acetũ vini. ℞ Et ꝺfirmaꝫ. qz ois curatio ad acetosum curaꝫ ꝑ calefaciẽtia. vt ꝑz ꝑma q̃rti. de ef fimera ex nauseatiua satietate. vtputa ꝑ oxatriõ pipeon. ℞ 3º aut acetositas illa fieret a calo aut a frido. ſz ñ a calo qz tũc magis acetosaret i stõ iuuenis causonizãtis q̃ pueri. Item magis hec acetositas fieret in epate q̃ in stomaco. nec a frigido: quia tunc magis acetosaretur in stomaco senis q̃ pueri. consequẽs est cõtra experientiaz. ℞ In oppositum est Aui.

Primo notandum de ītētōe Aui. 2° cañ. cā° 3°. q acetositas fundat i suba subtili frida. ppea mixta subtilis sube frida fz plīmū sunt acetosa: sic acetū: aut facile ad acetosum trāsmutabilia vt lac 7 aq̄ ordei. ¶ Scdo notādū q de ītētōe eiusdez acetositas puenit ex cōuersiōe dulcedis: cū diminutōe calitatis in eo qō digerit. 7 B fm plīmū fit p viaz corruptōis sic in lacte: 7 aq̄ ordei: aut puenit a digōne ponticitatis cū augmēto calitatis 7 būiditatis. 7 B fm plīmū fit p viā digestionis: sic in fructib⁹ q ex pontico uertunt ad acetosū: sic appet in vuis piris pomis 7 silib⁹. ¶ Tertio notādum hō trāsmutationē ad acetosum fieri: qñq a calitate digerente quō fructa pn⁹ pontici: sicut poma pira 7 silia: de q bus supra trāsmutant p calitatē solis: 7 ēt p ppriā calitatē digerentē 7 pmiscētē ptes aqueas 7 aereas cū sicco terreo ad acetositatē que acetosa: lz de friditate minus bēant q̄ pontica: ex qb⁹ gnāt: aliqū tū magis ifridāt q̄ ipsa. ppter maiorē penetrationē eo⁹ suba magis subtiliata. Qñq vo hec trāsmutatio ad acetosum fit a calitate corrupente: sic vinū a calitate putrefaciente corrūpit in acetosum qō remanet fridū ptib⁹ caliozib⁹ resolutis: lz remanentib⁹ in eo q busdam ptib⁹ acutis 7 magis exactis a calitate putrefaciēte remanet i eo mordicatio satis fortis. 7 hoc modo lac 7 aq̄ ordei corrūpunt ad acetosū tā a calitate pximētis q̄ a calitate stōi. ¶ Quarto pmittēdū calitatē stōi nāle forte ppter multitudinē cali nālis: fz nō itensam valde optime ēt cōuertere lac aquam ordei 7 silia: facile acetosabilia in bonū chilū. Si vo hec calitas eēt multa 7 itēsa valde quāuis nālis fortasse corrūperet hō ad acetosuz: sic ecōtra ipa exīs multa intēsa nec obtusa multo humido corrūpet hō ad fumosuz. ¶ Ex bis iferē q lac in puero febriēte ē aptū acetosari pp exīneationē caloris stōi: 7 ei⁹ obtusionē a multo būido. fz magis in stō frido cōplonalr būte caliditatez diminutā in quāto. sed in puero febriēte būte stōm cōplexionalr calm cū multitudie calitatis in q̄to 7 in q̄li corrū peret ad fumosum: 7 corruptio ad acetosum: de qua supra nō est apta ita fieri in iuuene: cū calor ei⁹ nō obtūdat būido: sic calor pueri. fz magis est aptū lac in eo corrūpi ad fumosum. in senib⁹ vo. ppings imūtuti iudiciū est mediū: fz distantes parificant pueris. ¶ Et ex bis iferē oēz acetosationē siue nālē siue ēternālē fieri a caliditate aucta: aut diminuta: nō aūt a friditate pura. Cuius rō efficax est. q si sit nālis fit a calitate digerente. si vo ēternālis fit a calitate corrūpēte. videm⁹. n. lac citius corrūpi ad acetosum in ēti nente calo q̄ frido: vtputa in estate q̄ in hyeme.

Et ex his facilis est solo ad rōnē suadentē opp⁹. naz manifestū est ex notatis in qōne in aliquo puero lac corrūpi ad acetosum i aliq̄ ad fumosum: nec B ē mētē. B. i loco ibidē allato. ¶ Et silr. pz rīsio ad 2⁹. Et cū aūctes dicūt acetositatē fieri a frido nō ē itelligēdū q fiat a friditate pura: fz a calitate diminuta. lz tū fm plīmuz corruptio ad acetosū sit curāda cū calis. ¶ Et silr pz ex dictis rīsio ad vltimū. ¶ Et ad confirmatōez oī chilū i epate posse corrūpi ad acetosū tā merito dispōnis ipsi⁹ q̄ merito dispōnis epat ipz trāsmutātis cū calitas ei⁹ ē nōbilr diminuta i q̄to 7 in q̄li. vñ fla acetosū freqnter in eo generat: sicut in eo vehemēter supcalefacto: 7 ex chilo valde calo vl ad fumosū corrupto būores adusti 7 fumosi gnant.

¶ De cura causonidis. CAP. XLII.

Est cura tertiane pure.

¶ In pñti pte Aui. curās causonē ponit curam ei⁹ a pn⁹ vsq ad decliatōez. 2° curat ipz i declinatōe. 2° ibi. (Et i fine ei⁹ da i potu). Pria i duas. nā p ponit canonē attēdēdū in cura ei⁹. in 2ª pte. p cura accīti ū remittit nos ad loca supiora: 7 cū B aliq̄ ipsoz cu-

rat. secūda ibi. (Et cura accidentiū eius suprflua). Prima diuidit in septem ptes fm q̄ septez sunt canones. partes patebunt. Primus canon. Cura causonis est cura tertiane pure: intellige de causone a colera pendente. pbatur. quia eadem est causa vtriusq̄. s. causonis 7 tertiane tam vriue q̄ iterpolate: q eadē mā colerica. Vñ eedē ītētiōes exigunt i vtraq̄: 7 nō ē dria illaz nisi fm magis 7 minus. Causon aūt pdēs a flate multū assilat i cura tertiane nō pure: cū mā vtriusq̄ sit ex mixtōe colere cū flegmate. lz i colera nota magis dñet flegma q̄ in flegmate salso.

¶ Et cū idiget eūatōe: sic cū illis q̄ ocā sit: tūc festinatio ē melior. Cōpleñtū vo ē apō digōnē.

¶ 2° canō. cū idiget eūatōe cū illis: aut silib⁹ q ocā sūt in cura tertiane. tūc festiatio 7 festia euō ē melior q̄ i tertiana cū pēdeat a pli mā 7 magis furēte q̄ tertiane. ¶ 2° dicit q cōplemētū. i. cōpleta euō q or eradicatiua fiat apō digōnē. i. mā digesta. 7 B est vez nisi mā sit valde furiosa. nā i eo casu oz eradicatiue eūare iuxta posse etiā ab initio.

¶ Et non flobotomet. fortasse. n. inflammabit eos: 7 fortasse iuuabit eos: si fuerit illic turbiditas 7 rubedo.

¶ Tertiº canō. q causonizās nō flōmet fm plīmū. fortasse. n. flōmia iflāmabit eos pducēdo ad būoz colericoz ebulitōez: 7 forte iuuabit eos. 7 si fiat illic tenebrositas 7 rubedo. i. vria rubea grossa significās colerā faciētē causonez: aut ēt fla salsū eē sanguini mixtū. appellauit aūt ipsam turbidā. q̄ qñ ē mixtio sanguis color vrie cū a citrinitate tēdit i rubedinē opacā siue obscurā attestat sanguini. B āt raro ē q̄re raro in causone cōpetit flōmia. fm plīmū enim causones fiunt in valde colericis. in quibus est parum de sanguine paruz pmixto cum colera. raro itaq̄ in causone apetit flōmia siue pēdeat a colera siue a flegmate salso.

¶ Uex idiget subtilitatōe 7 regimie vehemētiore 7 ifridatōe actu ei⁹ q̄ ipsi sumūt.

¶ Quartº canō. vez idiget subtiliatione. i. vt medicus subtiliter se gerat in cura causonis. est. n. egritudo valde piculosa. Aliter. subtiliatōe. i. dieta subtili 7 magis subtili q̄ in tertiana pura interpolata: aut cōtinua cum fit seuioz accidentiuz 7 velociozis terminationis. 7 indiget regimie vehementioz. i. infrigidatiuo: vt non solū sumat: sed etiā exterius frigida applicent: 7 ifrigidatiōe actu ei⁹ q̄ sumūt. debent enim esse actu frigida 7 potētia. nā multo maiorē exigit ifridationē q̄ tertiana.

¶ Et cū times casum frutis ē neciū cibare eos q̄uis nō appetāt 7 ppie in eo ex quo resoluit res plīma: multotiēs. n. aduenit eis bolismus ppter priuationem sensus.

¶ Quintus canon. cum times casum virtutis est necessarium cibare. quāuis non appetāt: 7 ppie est cibatio necessaria in illo in quo resoluit res plurima. i. ex spiritib⁹ 7 humoribus: 7 ex humido substantifico: sicut sunt colerici habentes humores 7 spiritus subtiles 7 pozos latos 7 os stomaci debile. Multotiens enim aduenit bolismus qui fit in eis ppter ptionē sensus ozis stomaci sequentē calditatem adurentē exiccantem 7 indurantē superficiē ozis stomaci: 7 neruos qui descendūt a cerebro ad os stomaci ad dandū sibi sensum. hoc. n. posuit supius causare bolismuz qui est fames mēbroz stomaco cibū retinēte.

¶ Et idigēt lenificatiōe in principio fortioz.

¶ Sextº canō. 7 indigēt lenificatione. i. ventris lenitione i principio fortioze. s. q̄ tertiana eo q venter in causone est magis stipticus propter maiorē caliditatem resoluentē 7 feces exiccantem. Debēt. n. hec lenificātia dari in maiori

quātitate. ⁊ cū hoc frequentius iterāda sunt ⁊ humectanda siue sint clisteria siue sumpta p os ⁊ cum hoc sunt magis ifridātia ⁊ humectātia sicut sunt clisteria cū decoctione matrū violaz in qb⁹ ponaf succus angurie cucurbite oleū violatuz paz cāphore. ⁊ ēt cassia. Et silr lenientia p os sicut māna cassia cū decoctōe prunoz tamarindoruz violaz ⁊ similiū. Hētilis dat. ʒ. iij. syrupi violati cū modico micillagis psilyq̄ est ꝯueniēs si venter sit facile lenibilis. ⁊ hec nō solū danf ad educēdū supfluitates stomaci ⁊ intestinoz: sed ad infridādū ⁊ pbibēdū ne mā ꝯuertatur ad aliq̄ membrū nobile.

¶ Et indigēt curatiōib⁹ febris acute p̄dictis secundum omnes spēs narratas.

¶ Vic ponit septimū canonē. z⁹ describit q̄sdā medicias huic canōi deseruientes. 2⁹ ibi(Et qñq; ꝯueniēs ē) In p̄ma pte dicit q⁹ indigent curatiōib⁹ feb. acute fm oēs spēs narratas q̄ sunt sex de qb⁹ supra in cap. feb. acutaz. extinguif nāq; caliditas vehemēs in feb. acutis cū infridatōe aeris. 2⁹ cū infridatōe cibi. 3⁹ cū epithimatib⁹. 4⁹ cū medicinis sumptis. s. ags syrupis ⁊ similib⁹. 5⁹ cū his q̄ tenētur in ore. 6⁹ cum clisteribus.

¶ Et qñq; ꝯueniēs est vt dormiant apud tepore paruū feb. sup aquā tamaridoz. Et qñq; ponit in ea paz campboze ⁊ diligit eis syrup⁹ acetosus aut emlsio semis portulace aut emlsio semis endiuie. ⁊ melon alkin est bon⁹ valde. Et sit ꝯētus potatōe aque fride fm q⁹ diximus illud. Si aūt nō fuerit q⁹ pbibeat deꝯ in potu de ea ēt vsq; ad satietatē. Et forsasse adueniet eis pmixtio mentis ⁊ obliuiscunt petere aquā. quare opz vt sorbeāt de ea paulatim sorbitiones plurimas. ⁊ ꝓprie in eo cuius linguam vides siccam.

¶ Vic ponit q̄dā sumēda iuxt 4⁹ modū infridandi. quoz pmū. ꝛ. tamaridoz. ʒ. y. icidant ⁊ ifundant in. ʒ. vi. aq̄ ⁊ colent ⁊ exp̄mant de q̄ accipiant. ʒ. iij. cāphore. gra. iiij. sup hāc aq̄ dormiat tepescēte febre. qz tepoz cōiter est in mane. infridat. n. lenit vētrē ⁊ coꝛ ꝯfortat. Lōcedit. n. sōnū ne p vigilias vtus medicine dissoluaf. Et q̄uis cāphora excitet vigilias. scō caſ. sua siccitate aut suo odore: tñ multo magis iuuat infridādo ⁊ coꝛ ꝯfortādo. z⁹ ē syrupus acetosus simplex. ⁊ p hūc itellige reliquos sic̄ syrupū acetositatis citri limōis ⁊ similiū. Emulsiōes etiaz semis portulace fri. ⁊ hu. in 2⁹. Itē emulsio se. endiuie ⁊ similiū sic̄ se. papaueris sunt pstātes ⁊ melon alkin. i. anguria est bon⁹: ⁊ sit ꝯētus potatōe aq̄ fride. Secūdū q̄ dixit superius in cap. de curatiōib⁹ gñalib⁹ feb. putridaz. illi⁹. n. potus vsq; ad satietatē est vltimus in extinguēdo. Sz obseruent octo aut ples de ꝯditiōib⁹ ibideʒ positis. nulla. n. est feb. in q̄ ꝯueniat hō pot⁹ sicut in causone cū sit religs magis incēsiua. Et subdit q⁹ forsasse sibi aduēit pmixtio mētis ⁊ obliuiscūt petere aq̄. ḡre oz vt sorbeāt. i. cogāt de ea paulatiz sorbitiōes plimas. ⁊ p̄pe in eo cuius vides liguā siccā ⁊ arentē significātē. s. magnū icendiū.

¶ Et cura accñtia eius supflua cū eis que diximus in caplis suis. Et opz vt caueaf in eis supfluitas sanguis nariū. est. n. de eis in qb⁹ magnificaf timoz apud eos. Et oz vt obseruetur anhelit⁹ eoꝝ ⁊ nō dimittas ptes pectoris spasmari. Et oz vt obserues capita eoꝝ cū aceto ⁊ oleo rosa. ⁊ sandalis ⁊ aquā rosa. ⁊ cāphora ⁊ bis silibus. ⁊ embꝛoces cū decoctōib⁹ in qbus sunt ea que diximus. Et qñ fortes sūt in eis vigilie. tunc cura eos ⁊ non est maluz vt in potu des syrupum de papauere etiam ⁊ si sit de nigro in huius dispositiōe.

¶ In hac pte supi⁹ diuisa p cura accñtiū remittit nos ad dicta supius. ⁊ exēplificādo de his accñtibus dicit q⁹ opz vt caueaf supfluitas fluxus sanguis nariuz. Est. n. de eis accñtibus in qbus magnificaf timoz apud eos. Ego. n. cū nō possem in causonizāte fluxū sanguis nariū ꝟstringere balneaui ipm in atbesi vsq; ad collū donec sanguis constrigeret ⁊ rigeret. ⁊ eadē die sanatus est a fluxu sanguis ⁊ a causone. 2⁹ dicit q⁹ oz vt obseruent. i. cōseruent eoꝝ anhelit⁹ ⁊ nō dimittant ptes pectorales spasmari pp caliditatē exiccantē ⁊ ꝟbentē musculos ⁊ neruos. Hoc aūt fit cū fridis ⁊ hūidis applicitis pectori collo ⁊ capiti: sz de hoc supius p̄cessit caplm intitulatū de ꝟstrictione anheli tus. Et 3⁹ dicit oportere obseruari capita eoꝝ cuz bis. ℞. aceti. ʒ. i. olei rosa. aq̄ ros. aā. ʒ. y. sandaloꝝ. ʒ. y. campboze gra. v. ⁊ bis silibus sicut succis ifrigidantibus sicut lactuce ⁊ siliuz embꝛoces. ⁊ embꝛoces cū decoctōibus in qbus decocta sunt ea q̄ diximus. s. in caplo de dolore capitis q̄ sunt infridātes ⁊ hūectātes ꝟfortātes ⁊ somnū ꝓuocantes. ⁊ p embꝛocas intellige embꝛocas p̄pe sumptas ⁊ epithimata. hec. n. fiunt p regimine doloris capitis frenesis vere ⁊ nō vere taz pseruatiuo q̄ curatiuo. 4⁹ dicit. ⁊ qñ fortes fiūt in eis vigilie cura eos: sz de regimīe vigiliarū supi⁹ p̄cessit caplm. Et subdit q⁹ p curādis vigilys nō est maluz vt des in potu syrupū de papauere q̄uis sit de nigro q ē magis ifrigidās q̄ syrupus de papauere albo. dormis ei⁹ ē ab. ʒ. i. vsq; ad. ʒ. y. hoza somni.

¶ Et in fine ei⁹ da in potu trociscos q ꝯueniūt eis sic̄ sunt trocisci de cāphora. ⁊ i illa hora cōuenit eis syrup⁹ acetosus cū emlsiōe semis cucumeris ⁊ semis endiuie ⁊ semis portulace. de vnoquoq; coꝝ sit pōdus. ʒ. ij. ⁊ syrupi acetosi sit pōdus. ʒ. xxv. vsq; ad. xxv. fz qō videf.

¶ In hac pte supius diuisa curat causonē in ōclinatōe. dq; tūc denf in potu trocisci q ꝯueniūt eis sicut trocisci de camphora: quoꝝ descriptionē ⁊ vtilitatē vide a Mesue in suo antidotario distinctiōe octaua. tunc enim. s. in fine cōueniūt trocisci cū antea non cōuenirent iuxta determinata supius in fine caplī de generalibus curatiōibus feb. putridaz. dosis coꝝ pulueriza toꝝ est. ʒ. i. cū. ʒ. i. vini granatoꝝ aut acetositatis citri aut arancy. ⁊ duabus. ʒ. aque zucharate aut aq̄ acetose aut aq̄ nenufaris. Et in illa hora. s. in declinatōe cōuenit syrupus acetosus cū emulsiōe semi. cucumeris. semi. endiuie. semi. portulace fm q⁹ tibi videf dare magis aut minus ifrigidātia. ⁊ magis aut minus puocātia: in maiori aut miori q̄titate. Aui. tñ ordiat alr hanc receptā dicēs q⁹ de vnoquoq; illoꝝ seminuz debēt accipi. ʒ. y. de syrupo acetoso simplici a. ʒ. xxv. vsq; ad. ʒ. xxxv. i. a. iij. ʒ. vsque ad. iij. vel circa. ⁊ debent misceri post se. ꝛritōez. ⁊ postea exp̄mi: sz nota q⁹ iste syrupus dz eē lōgus. nō. n. posset apte sumi. Tēpoze aūt nro hec recepta ē sic ordināda. ℞. se. cucumeris. ēdiuie. portulace. aā. ʒ. y. ꝛtūdant grosso mō ⁊ ifundant in. ʒ. v. aq̄ cale p duas hozas. postea exp̄māt: ⁊ aq̄ illa expssiōis se. illoꝝ misceatur cū. ʒ. y. syrupi acetosi simplicis bzeuis.

¶ Et si fuerit illic vētris solo: tūc denf trocisci de spodio ꝟstrictiui. Trocisci boni. ℞. spodij.

ro.añ.3.ij.ʒ.croci.sextaz.3.vni⁹.se.portulace. se.ɛdiuie añ.3.iij.se.cucur.se.cucumeris añ.3. ij.sandal.3.1.ʒ.suc.ligr.amili.añ.3.i.cāphore. sextā.3.vni⁹.ʒ.Et dosis ei⁹ sit.3.i. Et itez rosʒ.iiij.se.melōis.citrul.cucume.ꝛ portul.oiuz añ.3.ij.croci.tertiā.3.vnius.cāphore sextā.3. vni⁹.gūmi.amili.dragāti suc.ligr.añ.3.i.dosis ei⁹.3.ij.Et cuz declinat egritudo māifeste: tūc nō ē malū vti balneo:cui⁹ aqua declinat ad frig⁹.Et illi in qb⁹ magis diligit balneū ex eis: sunt quoz feb.est ex flate salso.

¶ Dic curat fluxū vētris in causone.d.q denꝫ trocisci de spodio cōstrictiui.Bz.spodij rosʒ.q̄ duo sunt frig.ꝛ sic.ꝛ stiptica.añ.3.y.ʒ.croci sextā.3.i.ad cordis ꝓfortatōez.se.portulace: se.ɛdiuie q̄ sunt frigi.ꝛ hu.añ.3.y.sandali fri.ꝛ sic. ʒ.i.ʒ.succi ligritie amili añ.3.i.cāphore sextā.3.vni⁹.ꝛ medijā.dosʒ.3.i.Et itez alia descriptio.Bz.rosʒ.iiij.se.melōis cucumer citrulli portulace.añ.3.y.ꝛ tertia.3.vni⁹.cāphore sexta ꝛ medietas sexte.3.vni⁹.ꝛ sūt.ij.grana gūmi arabici amili dragāti succi ligritie.añ.3.i.dosis ē.3.y. Cū declinat egritudo.tūc nō ē malū vti balneo qō declinat ad frigus. 2°dicit q illi i qb⁹ magis ꝟuenit balneū sunt.quoz feb.ſ.causon ē ex flate salso. ¶ Sōn⁹ q māifeste declinate febre ꝛ mā paucificata notabilr vt nō timeam⁹ agitationē ꝛ māe ebulitōez ꝟueit balneū aq̄ declinātis ad frigus:q; tepide tali tepiditate q̄lē bz aq̄ in quā impſſert radij sol⁹ tpe estatis i causone colico ad infridādū ꝛ būectādū. Bz in flate ꝟuenit balneū aliq̄ lr calius q̄ balneo fiat poioz aptio ꝛ māe flolo q̄ sua grossitie ē ieptiō resoloni: cui⁹ nō expectata tāta digone nec tāta māe minoratione possʒ ꝟcedi balneū in colica q̄ i flatica: eo q sua grossitie elt ieptioz resoloni.ꝛ est in ea timēda agitatio ꝛ dilatatio magis q̄ i colica.Et ex bis bēamus ꝟcordiā inter Ha.negāte balneū i causone flatica.3° regi.acu.ꝟmē.vltio.ꝛ A. Bꝟcedēte ipz.Hal.negat ipz añ ꝟpletā digōnē:qñ tū ꝟcedit in colica.ꝛ in B nō discrepat ab Alui,ꝑterea nō ꝟcedit balneū tepidū q̄le ꝟcedit in colica: sed calidius tepido ꝛ idem sensit auicen.

CVRA.

Pro cura causonis in pmis memorādū ē doctrie Hy.p⁹ affōz. affo.6.Ad vltimas egritudies ꝛc.ꝛ 4.° affoz.affo.9.medicari i valde acutis eadez die si expedit.differre.n.i talib⁹ malū.cū.n.causon sit egritudo acuta valde oz mltū ꝛ repēte subuēire ꝛ multiplicare remedia absq; erroze semp fuata vtute:ʒ pncipalr vacare circa itentōes in qb⁹ ꝟsistit vis curatōis vt sūt digō cūatio extictio caloris febril ꝛ accītiū correctiuū. ¶ Quib⁹ pmissis sciēdū q cura causonis octo exigit itētōes.°Prima ē debitū regimē sex rez nō nāliū. 2ª cūo. 3ª ē caloris febril extictio. 4ª ē digō. 5ª eradicatio. 6ª vrie puocatio. 7ª mēbroz nobiliū ꝛ ppe cordis ꝟfortatio. 8ª accītiū correctio. °Regimē vo sex rez iuxt pmā itētōez sit excelléter fri.ꝛ hu.ꝛ mlto magis q̄ in interpolata aut ꝟtinua in q̄ ēt dicta oz eē tenuis ꝛ tenuioz q̄ i tertiana pura ꝛ excelléter frigi.ꝛ hu.ita vt cibi ꝛ pot⁹ sint actu ꝛ potētia frigida. Sed cū timemus causz vtutis pp accītiū seuitatē ꝛ multā resolonē oz cibare illos.ꝛ ppe q sunt colerici rari i pozis būtes spūs ꝛ būidū subtile ꝛ os stōi debile ēt si pateret bolismū. ¶ °Pro 2ª itentōe.ſ.eūone oz diligenter ꝟsiderare an op⁹ sit flomia qō cogscit p vrinā rubeā grossaz ꝛ habitudinē carnosaz ꝛ filia.ꝛ in eo casu flomia q̄ citi⁹ est pole. Iz raro accidat vt in causone ꝟpetat flomia cuz fm plimū corpa sint colica quoz sanguis ē pauc⁹ cui colera nō ē imixta: pmittat tū vētr lenitio cū clisteri si fuerit expediēs: deiñ seq̄nti die poteris miozare cū medicia leniēte ꝛ eligēte.vt.Bz.flozis cal.ʒ.i.vel māne.ʒ.i.dyapruns solutiui aut elary ō succo ros.añ.3.i.vsq; ad.y.ʒ exigētiā aq̄ ɔcoctōis tamaridoz violaz q̄tū sufficit.fiat potio. Si vo nō sit opus flomia. tūc pma die aut q̄ citi⁹ fieri pōt soluēdū ē cū medicia supascripta.Iz tū freq̄nter cola mltū supabūdāte:q̄uis sit mixta sanguini oz pmittere minoratiōez flomie.hec stāt in discretōe medici.°Procurez tū deiceps ventris lenitio salte cū clisterib⁹.vt.Bz.decoctōis matrū violaz lib.i.succi cucurbite.ʒ.iiij.olei ro.olei violati añ.ʒ.y.cāphore gra. iij.sal.ʒ.y.ꝛ tepidū supponat. ¶ 3ª itentio ē extictio caloris feb.ꝛ pficit sex modis posit in curatōe feb.acutaz.ſ. aeris ifridatōe.2° infridatōe cibi ꝛ pot⁹ actu ꝛ potētia.3° cū epithimatib⁹ frig.ꝛ hu.eq̄li stipticitate pticipātib⁹ capiti cordi epati ꝛ renib⁹.hec tū omittenda eēnt tpe crisis ꝛ maxīe p sudorē. 4.°cū syrupis.ꝛ huic maxīe iter oēs febres ꝟueit pot⁹ aq̄ fride.Syrup⁹ de papauere de acetositate citri ꝛ silēs.ꝛ ex ags aq̄ nenufaris acetose portulace ꝛ silēs.oz.n.multū infridare cū bz fridis actu ꝛ potētia mltū itensis i gradu ꝛ multiplicatōe in q̄titate.Ex si nō pōt bibere multā aq̄ semel deꝫ i multis vicib⁹ iter q̄s sit mora pua.nā alr fortasse excitaret calitatē. 5.° cū bis q̄ i ore tenēt.sic anguria acetositas citri ꝛ arāty ꝛ silia. 6.° cū clisterib⁹ de qb⁹ ō.Et in B casu aliq̄n ꝟueniat balneū aq̄ fride ēt in statu ad extictōez calitatis.Iz i declinatōe iuxt textū ꝟueniat aq̄ tepide sumptio ad fridū declinātī in colica:ʒ caliozis i flatica. ¶ 4ª itētio.ſ.digō pficit cū oxizachara syrupo de acetositate citri.limonis.de nenufare.ꝛ silib⁹ vsq; ad syrupū de papauere:ʒ in flatica syrup⁹ acetosus simplex oxizachara cū qb⁹ modicū syrupi de fumo terre possʒ admisceri. ¶ 5ª itētio ē eradicatio pficieda cū solutiuis de qb⁹ ō in 2ª itentōe. vez pōt solutia i flatica salsa distēpari cū aq̄ lact tā i miozatōe q̄s in eradicatōe. ¶ 6ª itētio.ſ. puocatio vrie pficit cū bz.Bz.syrupi acetosi simplicis.ʒ.y.eml siōis se.cōiuz fri.ʒ.iij.misce. ¶ 7ª itētio.ſ. cōdis ꝓfortatio ꝛ mēbroz nobiliū pficit cū bz.Bz.trocis. de cāphora.3.i.acetositatis citri yini granatoz añ.ʒ.i.aq̄ acetose.ʒ.y. Itē cū triasandal. ¶ 8ª.ſ.accītiū cōrectio pficit regendo fluxū sanguis nariū difficultatē ābelit⁹ frenesiz vigilias fluxū vētris tā regie curatio q̄ pbibitio.

CAP. XLIII.

¶ De feb.sanguis.

Pinat⁹ est Hal.q nō fit feb.sanguis a putredie sanguis. nā sanguis cū putrefit fit cola ꝛ nō est sanguis. fit ɡ tūc feb.colerica nō sanguinea: ꝛ fit causon p̄dicta ꝛ tertiana. ꝛ curat eā cū illa cura.

¶ Postq̄.A.in pcedēti pte egit de feb.colicis B agit ō sanguicis.ꝛ bz tres ptes.in pma pōit essentiā feb. sanguiee ꝛ spēs ei⁹.2°signa.3°curā.2ª ibi (Signa) 3ª ibi. (Intētio in curatōe) in pma pōit opionē Ha.cū rōnib⁹ suis.2°ipm reprobat.3° pseq̄t de feb.sanguicis ex opionē ppriā.2ª ibi. (Dic vo fmo ei⁹ ē) 3ª ibi (Dicam⁹ nūc) in 2ª pte dic Hal. opinatū fuisse ñ fieri febres sanguis a putredie sanguis. qō pbat duab⁹ rōnib⁹.°Prima.nā cū sanguis putrefit fit cola ꝛ nō est sanguis. fit ɡ tūc feb.colerica ꝛ nō sanguiea. Iz ꝟña.cū feb.hūozales recipiāt denoiatōez a cā ꝟiuncta. Et istā rōnē pōit Ha.2° de crisi.ꝛ 2°ō dr̄ntys feb. Et ex B seq̄t feb.factā ex putredie sanguis eē causonē aut tertianā ꝟtinuā vel iterpolatā: cū pter has nō sit aliq̄ feb.colica. 2ª rō.hec feb.curat cura febriū colericaz.ɡ ē colica. Iz ꝟsitia:cū ynaq̄ feb.exigat curā ppriā a cura aliaz distictā.añs aūt est manifestū: cū Ha.nō distiguat feb.acutas in cura:sed omnes ponit in cura sanguinee in de feb. ad Glauconez.c.9.ꝛ xi.terapentice.

¶ Hic vo sermo eius est ꝓtrar⁹ sermōi Hypo. ⁊ contrarius ei qđ est cōueniēs. Et plurimuꝫ qdem errozis eius est in sermōe ei⁹: qñ putrefit sanguis fit colera. Iste.n. sermo facit opiari duas ītentiones: quaꝝ vna est q qñ putrefit puenit ad hoc vt fiat post putredinem colera. Et secūda q qñ putrefit. tūc fit colera sicut dicīt q lignū qñ calefit fit cinis.

¶ In pīti pte. A. ītendēs reꝓbare Ha. dic q ex putredine sanguis nō fit feb. sanguinea. ꝑponit ꝓpōnē q ē ozigo ⁊ fundamētū sui errozis ponēs illi⁹ ꝓpōnis duplicē intellectū. 2° arguit ꝫ ꝓpōnē ꝟz illū duplicē ītellectū. 3: de intētiōe Hypo. ꝺcludit ꝫ Ha. 2ª ibi (Cōsiderem⁹ itaqꝫ) 3ª ibi. (Uex vitas sana ē) In ꝑ⁹ dicit q ttuoz, Primū q B ſmo Ha. l. q ex putredie sanguis nō fit feb. sanguinea ē ɜri⁹ sermoni Hyp. ⁊ ɜri⁹ ei qđ ē ꝺueniēs. i. vitati ɜri⁹. 2ᵐ q plurimū errozis sui. i. ozigo ⁊ fundamētū errozis sui ē i ſmōe ei⁹. i. in hac ꝓpōne sanguis qñ putrefit fit colꝛa. 3ᵐ q iste ſmo facit opiari duas ītentōes. i. hec ꝓpō qñ sanguis putrefit fit colꝛa. pōt bñe duos ītellect⁹. quoꝝ vn⁹ est: qñ sanguis putrefit pueīt ad B vt fiat post putredinē colꝛa. ita vt colꝛa sit termin⁹ siue putrefactōis. Scōus qñ putrefit tūc fit colꝛa. i. ita cito sīc icipit putrefieri icipit ei⁹ ꝺuersio in colerā. 4ᵐ ē exēplū ꝺe ligno qđ qñ cōburīt fit cinis. pōt. n. hec ꝓpō. lignū qñ cōburīt fit cinis bñe duplicē ītellectuꝫ. ꝓmus q cinis sit termin⁹ ꝺbustiōis ligni sīc ꝺcm ē ſm p⁹ ītellectū: q colꝛa ē termin⁹ putrefactōis sanguis. secūdus q lignū eā cito sīc icipit cōburi icipit eē cinis sīc ꝺcm ē penes ſm ītellectū q sanguis eā cito sīc icipit putrefieri icipit eē colꝛa. ¶ Ptio nōndū ꝓ declaratiōe ꝓmi dicti q dictū Hyp. ꝫ. B. nō bēm⁹ mäifestū ī libris. quoꝝ notitia ad nos pueīt. aliq̄l⁹ tñ ex dict⁹ suis ꝑ epidimiaꝝ. ⁊ ī regi. acu. pōt elici ex putredie sanguis posse fieri febꝛ sanguineā.

¶ Cōsideremus itaqꝫ in vnaquaqꝫ duaꝝ ꝓpositionū. Intellect⁹ vo ꝓmus est corrupte acceptiōis trib⁹ modis: quoꝝ ꝓmus est q sanguis qñ putrescit ꝟuertīt subtile ei⁹ ad colerā malā. ⁊ spissuꝫ eius ad melācoliā: nō ergo cuꝫ totalitate sua fit colera. Et secūdus est q illud fit post putredinē: ⁊ nostra ꝟsideratio est in dispone putredis. Et tertiꝰ est: qñ post illud fit colera. ⁊ nō scimus an in ea fit putredo an nō. nā plime res putrefiunt ⁊ separāt ex eis subtile ⁊ spissuꝫ ⁊ nō ē in spisso neqꝫ ī subtili putredo: qñ nō ē necessariū vt sit putriduꝫ id qđ generat a putrido. Fit. n. ex putredine qđ nō est putridū. Et si gñatio eius a putredine faceret putredinē eius necessariā. oporteret vt spissuꝫ cinerulētū ītex eēt putridū. Esset ergo illic febꝛis melācolica ītex. hoc ꝫ est illud qđ facit eē neciuꝫ exꝓ ei⁹ qđ ꝓmū ītellectū est.

¶ In pte pīti ītendēs reꝓbare Ha. opionē arguit ꝫ ꝓpōnē q est fundamtū siue opionis. ꝑ ſm ꝓmū ītellectū. 2° penes 2ᵐ ītellectū. ibi 2ª (Qz vo itelligit) In ꝑ⁹ pte dic Aui. ꝟsideremus itaqꝫ ī vnaqꝫ duaꝝ ꝓpōnū. i. ꝟsiderem⁹ ꝓpōnē dictā q ē sanguis qñ putrefit fit colꝛa ſm vnūquēqꝫ duoꝝ ītellectuū. 2° dicit q ītellect⁹ ꝓm⁹ est corrupte acceptiōis trib⁹ modis. i. trib⁹ rōnib⁹. ⁊ nō dicit q sit falsus: ꝫ solū corrupte acceptus a Ha. qz dato sīc est vitas q sanguis qñ putrefit tādē trāsmutet ī colꝛaꝫ saltē ſm aliq̄ꝫ ei⁹ ptez: nō ꝓꝓ B segt q ex putredie sanguis nō fiat feb. sanguinea: imo poti⁹ oppo⁹: qz qñ putrefit ⁊ nō ē adhuc transmutat⁹ ī aliquē būozꝫ facit febꝛē: ⁊ certū est q illa ē sanguinea: qz ē būoralis ⁊ nō colica nec melica nec flatica cū feb. debeat denoīari a cā iūcta ei⁹. 3: dicit q ꝓmus modus. ⁊ ꝑ⁹ rō est q qñ sanguis putrefit ꝟuertīt subtile ei⁹ ī colꝛaꝫ malā. i. nō nālē. ⁊ spissuꝫ ei⁹ ad meliaꝫ. nō g cū totalitate sua fit colꝛa. Secundus modus. i. rō 2ª est q illud. i. trāsmutatio ipsi⁹ in colerā fit p⁹ putredinē: ꝫ nra ꝟsideratio ē ī dispone putredis. i. dū actu putret añq̄ꝫ sit ꝟsus in colꝛaꝫ facit febꝛē. ⁊ certū ē q illa nō ē nisi feb. sanguinea vt stati deductū ē. Tertius modus. i. rō 3ª est q fit post illud. i. post putrefactōez colꝛa. ⁊ nō scim⁹ an illa colꝛa sit putrida an nō. nā plime res putrefiūt ⁊ sepāt ex eis subtile ⁊ spissuꝫ. ⁊ ñ ē in spisso nec subtili putredo: qñ nō ē neciū vt sit putridū qđ gñāt ex putrido. fit. n. ex putredie qđ nō est putridū. sīc acetū gñāt ex vio ꝑ putrefactōez: qđ tñ nō est putridū. ⁊ sīl⁹ vmis gñāt ex putredie: g tñ nō est putridus. Et si gñatio alicui⁹ ex putredie faceret putredinē necessariā oporteret q spissuꝫ cinerulētū esset putriduꝫ. ⁊ ꝑ spissū cinerulētū itelligit cineritiū remanēs post putredinē būozꝫ. Et q̄ segt q cuicūqꝫ febꝛi derelinq̄nti cineritiū post sui būozis putredinē ꝟplicaret feb. melica cū cineritiū illud sit terreū ⁊ melicū qđ est ɜ expientiā. B est g illō qđ facit eē neciū exꝓ ei⁹ q ad ꝓm ītellectū. Primū icōueniēs q sanguis cū putrefit nō tot⁹ ꝟuertīt in colꝛaꝫ: ꝫ solū ꝑs subtilioꝛ ⁊ vnctuosa. spissuꝫ vo ei⁹ ⁊ ꝑs terrestrioꝛ ꝟuertīt in meliaꝫ. g nō ois feb. seq̄ns putredinē sanguis ē nūerāda ītex feb. colicas: neqꝫ curāda cura feb. colicaꝝ. Cui⁹ oppo⁹ dicit Ha. locis allegatis. ſ. i de febꝛib⁹ ad glauconē. ⁊ 9. teraꝑ. 2ᵐ icōueniēs est q sanguis ꝓꝑs putret añq̄ꝫ ꝟuertaꝫ ad colꝛaꝫ. ⁊ ī illo tpe fac feb. ⁊ certū ē q nō pōt eē nisi feb. sanguinea cū adhuc ñ sit ī aliū būozē trāsmutat⁹. 3ᵐ icōueniēs q dato q sanguis p⁹ putredinē trāsmutet ī colꝛaꝫ. stat tñ illā colerā nō eē putridā: qz nō oē qđ gñatur ex putrido ē putridū. feb. itaqꝫ pēdēs a putredie illi⁹ sanguis nō erit colica nec flatica aut melācolica vt mäifestū est. g erit sanguinea cū sit būoralis.

¶ Quod vo intelligit secundo est mendaciū: qñ putredo est via corruptionis.

¶ In pte pīti arguit. A. ꝫ ꝓpōnē Hal. penes 2ᵐ ītellectū. ⁊ est q sanguis qñ putrefit. tunc fit colꝛa. i. q eā cito sīc sanguis putrefit. tūc icipit eē colꝛa: ⁊ ñ ꝺaī ꝑs neqꝫ istās in q̄ sit vez ꝺre sanguis putret: gn ī illo ñ sit vez ꝺre sanguis est ꝟsus ī colꝛaꝫ: saltē q̄ ad ei⁹ ptē subtilē. ⁊ B p colꝛaꝫ ītelligit colꝛaꝫ q ē actu hūs formā colē. ⁊ ñ itelligit p colꝛaꝫ colꝛaꝫ ī potētia aut in cāis suis. nā B itellect⁹ scōs ñ ꝺrta ꝑ. nā ī sanguīe dū putrefit. ꝫ bēat formā sanguis ē colꝛa ī potētia cū tādē p putrefactōez in colꝛaꝫ trāsmutet. Hoc sic ꝓmisso arguit sic. qđ est in via corruptōis nō est corruptū sed sanguis est in via corruptiōis. g nō est corruptus. ⁊ sic nō est factus colera: qz generatio huius colere nō potest esse nisi p sanguinis corruptionem.

¶ Et putredo qdē nō hz tempus: ⁊ conversio sanguis in colerā nō fit nisi in tēpore.

¶ Hec est 2ª rō. putrefactio sanguis nō hz tps. i. nō exigit tps: ꝫ ꝟsio sanguis ī colꝛaꝫ ñ fit nisi ī tpe. g putrēdo sanguis ñ ē ꝟsio ei⁹ ī colam. ꝫ ꝓña. ⁊ maioꝛ ē mäifesta: qz putredo sanguis īcipit in istāti ita vt nūc nō sit putridus: ⁊ imediate post B erit putridus: mioꝛ nota. q ꝟsio sanguinis in colerā exigat tps. ꝑbat: qz ante transmutatōez eius in colerā oꝛ ꝑcedere alteratōez g exigit tps.

Contra hanc rōnē. A. ist⁹: qz sanguis nō putridus pōt icipe eē putridus. ita sanguis qñ putrefit tādē trāsmutet ī colꝛaꝫ saltē ſm aliq̄ꝫ ei⁹ ptez: nō ꝓꝓ B segt q ex putredie sanguis nō fiat feb. sanguinea: imo poti⁹ oppo⁹: qz qñ putrefit ⁊ nō ē adhuc transmutat⁹ ī aliquē būozꝫ facit febꝛē: ⁊ certū est q illa ē sanguinea: qz ē būoralis ⁊ nō colica nec melica nec flatica cū feb. debeat denoīari a cā iūcta ei⁹. 3: dicit q ꝓmus modus. ⁊ ꝑ⁹ rō est q qñ sanguis putrefit ꝟuertīt subtile ei⁹ ī colꝛaꝫ malā. i. nō nālē. ⁊ spissuꝫ ei⁹ ad meliaꝫ. nō g cū totalitate sua fit colꝛa. Secundus modus. i. rō 2ª est q illud. i. trāsmutatio ipsi⁹ in colerā fit p⁹ putredinē: ꝫ nra ꝟsideratio ē ī dispone putredis. i. dū actu putret añq̄ꝫ sit ꝟsus in colꝛaꝫ facit febꝛē. ⁊ certū ē q illa nō ē nisi feb. sanguinea vt stati deductū ē. Tertius modus. i. rō 3ª est q fit post illud. i. post putrefactōez colꝛa. ⁊ nō scim⁹ an illa colꝛa sit putrida an nō. nā plime res putrefiūt ⁊ sepāt ex eis subtile ⁊ spissuꝫ. ⁊ ñ ē in spisso nec subtili putredo: qñ nō ē neciū vt sit putridū qđ gñāt ex putrido. fit. n. ex putredie qđ nō est putridū. sīc acetū gñāt ex vio ꝑ putrefactōez: qđ tñ nō est putridū. ⁊ sīl⁹ vmis gñāt ex putredie: g tñ nō est putridus. Et si gñatio alicui⁹ ex putredie faceret putredinē necessariā oporteret q spissuꝫ cinerulētū esset putriduꝫ. ⁊ ꝑ spissū cinerulētū itelligit cineritiū remanēs post putredinē būozꝫ. Et q̄ segt q cuicūqꝫ febꝛi derelinq̄nti cineritiū post sui būozis putredinē ꝟplicaret feb. melica cū cineritiū illud sit terreū ⁊ melicū qđ est ɜ expientiā. B est g illō qđ facit eē neciū exꝓ ei⁹ q ad ꝓm ītellectū. Primū icōueniēs q sanguis cū putrefit nō tot⁹ ꝟuertīt in colꝛaꝫ: ꝫ solū ꝑs subtilioꝛ ⁊ vnctuosa. spissuꝫ vo ei⁹ ⁊ ꝑs terrestrioꝛ ꝟuertīt in meliaꝫ. g nō ois feb. seq̄ns putredinē sanguis ē nūerāda ītex feb. colicas: neqꝫ curāda cura feb. colicaꝝ. Cui⁹ oppo⁹ dicit Ha. locis allegatis. ſ. i de febꝛib⁹ ad glauconē. ⁊ 9. teraꝑ. 2ᵐ icōueniēs est q sanguis ꝓꝑs putret añq̄ꝫ ꝟuertaꝫ ad colꝛaꝫ. ⁊ ī illo tpe fac feb. ⁊ certū ē q nō pōt eē nisi feb. sanguinea cū adhuc ñ sit ī aliū būozē trāsmutat⁹. 3ᵐ icōueniēs q dato q sanguis p⁹ putredinē trāsmutet ī colꝛaꝫ. stat tñ illā colerā nō eē putridā: qz nō oē qđ gñatur ex putrido ē putridū. feb. itaqꝫ pēdēs a putredie illi⁹ sanguis nō erit colica nec flatica aut melācolica vt mäifestū est. g erit sanguinea cū sit būoralis.

guis trāsmutat⁹ in coleꝛā pōt icipe esse trāsmutat⁹ iq colerā. ꝙ trāsmutatio siue ꝟsio sanguis in colerā nō magis exigit tps ꝙ putredo sanguis. ¶ P. sic añ transmutationē sanguis ꝓcedit alteratio: ita añ putrefactōez ei⁹ ꝓcedit alteratio. hūoꝛes nāq; sani ꝑus ad putredinē disponūtur ꝙ putreāt. alr oīs alteratio ꝑma in putredinē eēt putrefactio. ⁊ sic nimia frigidatio sanguis eēt putrefactio: qō est ꝺ diffonē putrefactōis. ¶ Rūr ꝑmittēdo ꝙ putrefactiōis siue putrefacti eē sanguis nō dat ꝑmū: fz dat vltimū in quo nō. Sz cū trāsmutati eē sanguis in coleram dat ꝑmū. dat. n. ꝑmū in q̄ est cola ⁊ nō dat vltimū sanguinis: qꝛ sic duo instātia eēnt imediata. Et gb⁹ segr ꝙ iter qcūq; istās in q̄ est sanguis ⁊ ꝑmū instās in q̄ ē colera cadit tps mediū in q̄ est alteratio faciēs ad trāsmutationē sanguis in colerā. nō aūt ē neciū iter nō putrefactōez sanguis ⁊ ei⁹ putrefactōez cadere tps mediū. ⁊ tūc ad ꝑmaz rōnē negat ꝓna. ⁊ ad scōaz negat maioꝛ. ⁊ ad ꝓbatōez bñ ꝓcedit ꝙ hūoꝛes sani ꝑus ad putredinē disponunt ꝙ putrefiāt: cū q̄ tñ stat ꝙ sanguis ⁊ alq hūoꝛes nō sani ꝓrimi putrefactōi possint putrefieri sine alteratōe ꝓcedēte: sed sanguis ꝙ tūcūq; ꝓrimus nature colere nō pōt i coleraz trāsmutari nisi alteratōe ꝓcedēte q̄ exigit tps.

¶ Et putredo quidē est coꝛruptio accidēs sanguini ⁊ ē sanguis sicut accidit flegmati ⁊ ē flegma ⁊ non colera neq; melācolia nisi cōuertat post illud cū cōplemēto putredis.

¶ Dec ē ꝫ rō. sic̄ est de putredie flegmatis ita est de putredine sanguis: fz pōt esse ꝙ flegma putreat ⁊ sit f la: qꝛ retinēs formā ⁊ spēz flegmatis ⁊ nō ꝟsiuz ad aliū hūoꝛē. ꝙ pōt eē ꝙ sanguis putreat ⁊ sit sanguis nō ꝟsus i colaz nec melācoliā. fz ꝑña ꝓ locū a fil'. ⁊ añs ē ꝓcessuz a Bal. ⁊ ab oīb⁹ medicis ponēt⁹ febrē quottidianā pēdere a putredie flegmatis. ⁊ iō postea subdit. ⁊ ꝙ sanguis nō fit colera aut melia nisi ꝟtat post illud. i. post initiuz putredis cū cōplemēto putredis in colerā ⁊ meliaz. nō ät ꝟtit in colerā aut meliaz nisi in ꝑn⁹ sue putredis. ¶ Nota tñ Aui. ꝺ ꝙplemētū putredis nō intelligere vltimū terminū putrefactōis: qꝛ ille ē icineratio: fz itelligit ꝓcessuz putredis in q̄ fm ꝓtē ei⁹ subtilē ⁊ ynctuosaz ꝟtit in colerā. ⁊ fm ꝓtē grossaz in meliaz citi⁹ tñ ꝟtit in colerā ꝙ in meliaz: qꝛ illa ē facilioꝛ trāsmutatio.

¶ Verus veritas sana est sermo hypocratis ꝙ ex sanguis putredine gñat⁹ febrīs.

¶ Dic ꝛcludit ꝫ Ha. de intētōe Hyp. ꝺ. veritas sana ē sermo Hyp. ꝙ ex sanguis putredie gñat feb. ſ. sanguinea sic̄ ēt ex putredie alioꝛ hūoꝛ gñat feb. ab eis denoīate. ꝺ tñ fmo in libris Hyp. ad nos trāslatis nō repit expssus. Sz ꝑter rōnes supascriptas ē vna efficax ad ꝛuincēdū dicētē ꝙ sanguis cuz putrefit est cola: qꝛ sanguis putrefit aut dū est aut dū nō est. ¶ Nō ē dñdum z⁹: qꝛ segr ꝺictio. segr. n. sanguis putrefit qñ nō ē. ꝙ sanguis putrefit ⁊ sanguis nō ē: ⁊ ex alia pte segr. putrefit. ꝙ est: cuz putredo sit passio mixti qō putrefit. 4.⁹ metbauroꝛ. Sivo dr ꝑmū ꝙ sanguis putrefit qñ ē. ꝙ putrefit qñ ē sanguis. ꝙ vltio putrefit qñ ñ ē cola. alr segret ꝙ sil eēt sanguis ⁊ cola.

Dubitat Gen. vtꝛ sit via ꝛcordie iter Auic. ⁊ Ha. Et dicit ꝙ sic. nā oēs rōnes. A. pbice ꝛcludūt cū aliq istāti ⁊ tpe pusillo dari feb. sanguineā a putredie sanguis. ⁊ ꝺ Ha. nō negasset: fz dixisset ꝺ tps nō eē de ꝛsideratōe mediciꝑ ꝓpter breuitatē suā: eo ꝙ ꝓ⁹ paꝛ tps ꝓ⁹ initiū sue putredis fz ꝓtē ynctuosaz i colaz ꝟtret q̄ ꝓxīmat de z⁹ fz ꝓ⁹. ꝓpea bonū ē icipiēte sanguine putrere vt curet feb. inde pendēs cura colicaꝛ. ꝓpea Auēzoar i ca⁹ō feb. sanguīeis añq̄ faciat flomiā suadet

dari eūantia colaz mltiplicatā i sāguie. ⁊ sine dubio si vides colaz mltiplicatā i sanguīe faciēdū ē ꝙ dic̄ Auēzoar fz si ñ sit mltiplicata ⁊ sit imixta sanguini icipiēdū ē a flomia. nā p flomiā tā sanguis q̄ cola eūabit fz cū aly hūoꝛes putrēt ñ sic facile vtunt i aliū hūoꝛē. iō feb. ab eis pēdētes. ſ. a flate colā ⁊ melia curāde sūt cura illis hūoꝛib⁹ ꝓtinēte. ꝓpea. ꝺ. i suis dict⁹ appz vari⁹: qō sibi bñ ꝺponit Auer. 4.⁹ colli. ita vt: nūc cōcedat a putredie sanguis fieri feb. sanguineā. ſ. ꝓ puo tpe: nūc vo neget. ſ. ꝓ mlto tpe. fz Ben. ipz dicat aliqñ locutū fuisse fz opionē cōiter ꝛcessā. aliqñ ät fm opionē ꝓpriā. Dr aūt Ha. fuit varius i dictis suis facile appz. nā z⁹ de vrntys feb. cap⁹. 6. dic̄. ꝙ pigue ⁊ subtilissimū sanguis cū putret i colaz ꝟtit. idē i z⁹ de crisi. ca⁹. 9. dic̄ ad lraz. Oia gīa feb. fiūt ex cola. ⁊ ē plimū qō accidit in febrib⁹. q̄dā fiūt ex flegmate. ⁊ hoc idē ꝛfirmat. ca⁹. io. ⁊. xi. dicit. verūtñ cū icipit sanguis putrefieri ñ remanet ver⁹: fz decliat ad colerā. Cōstat igr ꝓ ꝺ ꝙ feb. q̄ ꝓuēit a sanguie qñ putrefit ꝓportōat ad colerā. Oppositū tñ manifeste appet. 9. terap. ⁊ i multis alys locis. vbi distinguit feb. sanguieā in putridā ⁊ ñ putridā. Itē diuidit eā in augmasticā. paugmasticā ⁊ omotenā. Cōcordia igit ponēda ē iter dcā sua. ⁊ ipz Aui. alic̄ ex dict⁹ duob⁹ supascriptis. Itē qꝛ fz pēdeāt a sanguie: mltū tñ ꝓportōat i cura feb. colicis: cū exigat notabilr infrigidātia ⁊ extinguētia. ꝓterea eā inter colericas reponit: nō aūt sic iter melancolicas: qꝛ tarde grossum eius in melancolicū conuertit: subtile vo citissime in coleram.

¶ Dicamus ꝙ nūc ꝙ febrīs sanguis est feb. putredis ⁊ feb. calefactōis ⁊ ebulitiōis: quā noiauit Hypo. sinochā ꝛclusaz sine alijs.

¶ In ꝓte ꝓti. A. agit de febrib⁹ sanguīeis fm opiones ꝓpriā. hz hec ꝑs tres ꝓtes. in ꝓ⁹ diuidit feb. sanguis in duas spēs ꝑmas. in z⁹ diuidit eā i alias duas spēs. in z⁹ pōit modos termiatōis ei⁹. z⁹ ibi (Et ei⁹ spēs) z⁹ ibi (Et ei⁹ ꝛsumptio) ꝓ⁹ i duas. nā ꝓ ꝑmittit diuisionē. z⁹ declarat mēbra diuisiōis. z⁹ ibi (Et plimū ebulitōis ei⁹) in ꝓ⁹ ꝓte dicit ꝙ feb. sanguinis ē duplex. ſ. feb. putredis. i. pēdēs a putrido sanguie. altera ē feb. ebulitōis ⁊ calefactōis. i. pēdēs a sāguie ebuliēte abs q̄ putredie: quā denoiauit Hypo. sinochā. ꝛclusaz sine alijs. i. i ꝺ noīe ab alijs vrnte. ¶ Pro q̄ nōndū de itentiōe Symōis genuēsis ꝙ sinocha ē feb. ex sanguie nō putrefacto. sinochus vo ē feb. ex sanguine putrefacto: cui⁹ tres sūt spēs fm Ha. ad glauconē. Augmasticus paugmastic⁹ ⁊ omoten⁹. ꝺ aūt nomē sinocha nō ꝛpetit alys febrib⁹ neq; sanguīeis neq; ab alijs hūoꝛib⁹ pēdētibus. Sil'r ꝺ termin⁹ ꝛclusa ideꝫ sonās qō vndiq; clausa. q̄si vniformis ñ bñs excrescētias neq; occultas neq; manifestas fm analogiā ad aliquē diē nō competit alteri febrī: qꝛ nō febrib⁹ pēdētib⁹ ab alijs hūoꝛib⁹ ꝑter sanguinē. neq; ēt sinocho. nā sinochus hz diuersitates fz tres spēs ei⁹ de qb⁹ ē. Itē fm plimū sanguis q̄ putret fm aliq̄ ei⁹ parte ꝟtit in aliū hūoꝛē faciētē aliq̄ exacerbationez fm analogiā ad aliquā diem.

Cōtra. colera ebuliēs ꝓpe coꝛ sine putredie sic̄ est pole ex dictis supi⁹ facē ꝓtinuā ꝛclusam. igit ꝛc. Rūr negādo añs: imo cola sine putrida siue nō putrida putrēs ꝓpe coꝛ hz tepoꝛes occultos de z⁹ in z⁹ seqntes suā ꝓprietatē ⁊ formā subalē fz modū dcm in qōne de plodicatōe: fz sinocha sine putredie nullu hz tepoꝛē fm analogiā ad aliquē diē. hoc itaq; nomen sinocha ꝛclusa nulli alteri febrī ꝛpetit nisi sanguinee sine putredie. bis tñ teris. ſ. sinocha ⁊ sinochus medici q̄q; abusi sūt vnū ꝓ alio accipiēt⁹: ⁊ q̄q; eos ꝓ oīb⁹ febrib⁹ acutis ꝓtinuis ꝛcedēt⁹. ¶ Ds si qrat an ab alio hūoꝛe a sāguie possz fieri feb. ebulitōis abs q̄ putredie. ¶ Dōs ꝙ

sic nō tantū ab humore: sed etiā ad humiditatibus secundis: sed eā frēquentius a sanguie ꝓtingere: qz si calefiat notabilr absqz putrere ꝑ sui sllitudinez pōt notabilr corp⁹ calefacere: nō sic aly ḃūores nec būiditates ꝑ sui paucitate nisi putreāt. ¶ Qz si 2° q̄rat an sanguis posset facere feb. nō sanguineā. ¶ Dōm q⁹ sanguis tā putrēs q̄ nō putrēs pōt facere febrē effimerā inflāmando spūs ⁊ nō cōicando vapores cordi sicut mā bubonis. 4ª affozismoꝝ. ⁊ 2° de dīntys feb. ⁊ ita aly būores. ¶ Et nō q⁹ sanguis nō peccās in q̄titate supflua: ꝫ solū iflāmatus ⁊ cordi ꝑpinquus pōt facere sincopā sine putredie. ꝫ ſm plīmū adsit multitudo sanguis cum facit eam.

¶ Et plurimū ebulitōis eius est ex opilone suffocāte calitatē; ⁊ qñqz fit a causis alijs q̄ vehemētes fiāt supza vehementiā feb. effimere. ⁊ nominaf ꝑfundi somni fortis.

¶ Dic notificat membza diuisiōis supascripte. ⁊ bz duas ptes. In ꝑma notificat febrē sanguineā sine putredie. In 2ª feb. sanguineā putridā. 2ª ibi (Et vī Ha.) ¶prima itez in duas. ¶Primo notificat dictā febrē ꝑ cās. 2° ꝑ ꝓpatiōez ad alias febres. 2ª ibi (Et est de sūma) In ꝑma ꝑte dicit. ꝑmo q⁹ plīmū feb. ebulitōis sanguis absqz putredine causaf ab opilone suffocāte calitatē: ⁊ qñqz ab alijs causis siue cozpeis siue ꝑmittuis q̄ fūt vehemētiozes q̄ cāe feb. effimere. Dicit 2° q⁹ hec sincopa sine putredine noīaf sōni ꝑfundi. ſ. qa ab eo fiat difficilis excitatio. ⁊ fortis qa lōgi. vel si ly fortis sit casus noiatiui hec febz. noīaf fortis. ſ. in iflāmando. ¶ ¶Primo nōndū circa ꝑmū dcm̄ q⁹ sanguis est difficili⁹ inflāmabil q̄ spūs: tū qa grossius: tū qa habet plus de friditate resistēte inflāmatōi q̄ spūs. iō cause potētiozes regrunf ad iflāmandū sanguinē q̄ spūs. ꝫ tamē causa ꝑ se calefaciēs spūs sit itensior q̄ cā calefaciēs sanguinē cum spūs sit calidior sanguie ⁊ nihil agat vltra gradū ꝑpriū. ¶ 2° nōndū ꝑ declaratiōe secūdi dicti q⁹ sincopa sine putredine ē somni longi ⁊ ꝑfundi ꝑ multitudinē vapoꝝ humidoꝝ faciētiū somnū sui multitudine opilāte venas subetbicas: nō sic sincopus putridus cū vapores sui sint acuti nō mulcebzes. ¶ 3° nōndū. q⁹ ꝫ opilatō siue in poris siue in venis ꝓhibēdo vapoꝝ transpiratōez ⁊ cali euētatōez posset esse cā feb. calitatē intēdēdo: tū si eēt fortis ⁊ extrema possꝫ calozē abstqz feb. in quo tpe extiguere. ⁊ ℞ dicere possumus de itentōe Ha. 2° de accīti. de cāis morbi fridi. pōt tū sanguis intēdi ab alijs cāis. ita vt faciat febrē absqz eo q⁹ opilo sit cā icensiōis.

¶ Et ē de summa feb. q̄ sunt inter febres putredinis ⁊ febres effi. q̄ differt a febzib⁹ effi. ꝓpterea q⁹ calefactū primū in ea est būor. ⁊ differt a febzibus putredis: qñ nō est ei putredo ⁊ est feb. acuta: nō febris effi. neqz febris ethica neqz feb. putredis. Et multotiēs gdē ꝑmutaf ad feb. putredis: aut feb. ethicā. Et multotiēs gdē facit eā currere Hal. cursu febzīū dici.

¶ Nunc facit qō dcm̄ est. ⁊ dicit hāc febrē esse de sūma. i. de numero febzīū mediantiū inter putridas ⁊ effimeras dīntem ab effimera: qa in illa ꝑmū calefactū. i. immediatū qō est causa cōiuncta feb. būoralis est tam humor q̄ vapor: sed būor nō est ꝑmū calefactū nec causa ꝓiuncta effimere: īmo spūs. dīntem vo a putridis: qa in ea nō ē putredo: sed est feb. acuta: qa est seuoꝝ accītiuz ⁊ cite terminatiōis ⁊ nō est effimera neqz ethica: qa ethica est caliditas facta: sincopa vo fiēs. Ultimo dicit q⁹ multotiēs ꝑmutaf ad putridā aut ethicā. ⁊ hoc est clarꝝ. Et multotiēs [illegible] alie. numerat eā iter effimeras. ¶ ¶Primo nōndū q⁹ sincopa sine putredine est media inter effimeras ⁊ putridas per abnegationē. vt declarat Auicē. in textu. ⁊ est aliquo mō media ꝑ participationē. nam cōicat aliquo mō cū effimera: qa causa cōiuncta eius est vapor sanguis nō putridus. ⁊ sllr causa effimere est spūs q̄ est vapor sanguis aut saltē genitus ex ꝑte subtilissima sanguis exūs sicut vapor ei⁹. Et ꝑpter hāc cām Hal. 8. ⁊ 9. terap. numerat eā inter effimeras sicut ℞ dicit Aui. Cōicat etiā cū putridis: qa causa ei⁹ ꝓiuncta est būor sicut est putrida ꝑ.

Dubitatur vtrū z feb. sanguinea putrida necessario sequaf sanguinea non putridam. ¶ Et videf q⁹ sic. qa sanguis calefit anteq̄ putreat. ergo ꝑus accendif sanguis sine putrere anteq̄ putreat. ¶ Tenendū ē q⁹ ꝫ ſm plīmū ante febrē sanguineā putridā feb. sanguinea nō putrida ꝑcedat aut neutralitas eius. Est tū pōle aī sincopā putridā nō ꝑcedere nō putridā sincopaz neqz ei⁹ neutralitatē. ¶ ¶Primā parte hui⁹ ꝓnis ꝑbat rō adducta in ꝑn⁹ dubij. Scōa vo pars ꝑbaf: qa pōle est q⁹ pua pars sanguis incipiat putrere distāter a corde ita vt vapor ei⁹ nō posset cordi cōicari. ⁊ postea putrēte ꝑ partē post partē magna parte sanguis incipiat neutralitas feb. putride nulla febre nō putrida aut neutralitate ei⁹ precedēte. ¶ Si aūt querat vtrū sincopa putrida posset ꝓuerti in sincopā nō putridā. ¶ Dōm illud non esse pōle nisi sanguis leuissime putreret i q̄ casu reductōez recipe posset de intentōe Ha. 2ª affozismoꝝ. affo. 17.

¶ Et videf Hal. q⁹ feb. sanguis nō componit cuz reliqs febzib⁹: qñ putredo in sanguine est cōis omni būori. Et in hoc est ꝓtradictio quibusdam intentionibus suis in quo non est necesse ꝓlongare sermonem: quoniam non iuuatur cum eo medicus.

¶ In ꝓsti ꝑte notificat sanguineā putridā. ⁊ ꝑ facit ℞ ꝓparando hāc febrē ad alias febres. 2° explicando cās ei⁹. 3° ponēdo ꝓditōes ei⁹. 2ª ibi (Et cā qdē b⁹ febris) 3ª ibi (Et hec qdē) Dicit q̄ in ꝑma parte videri Hal. febrez sanguis nō componi cuz alijs febzib⁹: qz putredo sanguis est cōis omni būori. Dicit 2° q⁹ inter hoc dcm̄ ⁊ quedā alia dicta Hal. est ꝫdictio in qua ꝫdictōe oīdenda nō opz plōgare ſmonē. qa ꝑ hō ostensionē non iuuaf medicus: immo potius impedif sicut dicit Auic. in ꝑmo cap. huius ꝑme fen. ¶ ¶Primo nōndū q⁹ hoc dcm̄ Ha. ſ. q⁹ feb. sanguis nō cōponif cū alijs febzib⁹ elicif ex dictis ei⁹. 2° de dīntys feb. cap. 10. Reuerti igr ē tps vū dicebat eā q̄ est in sanguie febrē simpliciorē his q̄ in alijs sunt būoribus ꝓportōabilr. ¶ 2° nōndū q⁹ ℞ ſmo putredo sanguis est cōis omni bumori pōt intelligi duplr. ¶Primo q⁹ sanguis ꝑ putrefactionē ad vniuscuiusqz triū humoꝝ nām ⁊ febrez pueniat in canticis. 68. Et videf Galieno q⁹ feb. generata ex sanguie putrefacto sit de gīe colice. ¶Probabilius tū est q⁹ cū putrefit sanguis ⁊ egredif ab eō̄litate sua: ita. ſ. q⁹ augeaf calor ⁊ fortificef siccitas rōne augmēti sup ipz generef ide feb. de colera citria. Si vo augeaf ⁊ fortificef būiditas ⁊ friditas rōne augmēti flegmatis in eo generaf inde feb. flegmatica. ⁊ si ipsi⁹ friditas ⁊ siccitas itendant rōne melācolie aucte in eodē cōtingit inde feb. melica. hec Auerroys. ⁊ penes Auerroyz vā sunt siue sanguis mutet spēm siue remaneat in spē. 2° itelligere possumus putredinē sanguinis esse cōem omni būori: qa sanguis sit purus ⁊ solus in venis. ⁊ aly būores nō sunt actu: sed potentia in venis. vt videf velle Auerroys. scōo colliget ad ꝓncipium. ⁊ q⁹ ꝑ putrefactionē tū in tres humores ⁊ eoꝝ nām pueniat cū in sanguine sit cuicūqz humori pars ꝓportiōata. ¶ Aut si monachi yiam teneremus esset dōm sanguinē

esse illã tertiã substãtiam humoralem sub certa ⁊ debita ꝓportione quam ꝓportionẽ per putrefactionẽ mutando in illam triplicem subam mutat humoralem manifeste.
¶ 3° nõndum.q. hec ꝯña.putredo sanguis est cõis omni bũori.ḡ feb.sanguinea nõ componit cũ alys bũoribꝰ valet penes Halienũ iuxta ꝑmũ ⁊ 2m modum.q ⁊ si sanguis ꝓ putredinẽ acgrendo calitatẽ ⁊ siccitatẽ vertit in coleram. tũc fit ꝓdicatio de 3° in 3m ꝓportionata colere. ⁊ tũc nõ ꝓdicat alia febris cũ nõ ꝯuertat ad nãm alteriꝰ bũoris facientis febrẽ aliã. Nam si ꝑmutat in colerã nõ ꝑmutat in flegma neq; in melãcoliam.cũ exigãt dispõnes ꝫrias.
2° penes modũ Auerroys ⁊ ꝓbor ponẽtiũ q. tantũ sanguis in actu in venis ꝯtineat ⁊ relig bũores sint in potentia.⁊ penes modũ monaci tenẽtis esse illã tertiã subam debita ꝓportõe seruata. Et ga sanguis variat in alios bũores ꝓportõe variata ꝓ putrefactoẽs valet hec ꝯña.putredo sanguis est cõis omni bũori.ḡ feb.sanguinea nõ cõponit cũ aliq; alia febre cuiꝰ bũor nõ ꝑfuerit saltẽ in potẽtia tã fm ꝓbos q; fm monacũ. ¶ 4° nõnduz dciũ Hal. ꝑ de dñntys febriũ ꝫdicere dicto eiusdẽ 2°. de dñntys febriuz. capło 2°.⁊ capło penultimo.q̃re nota de his. Jn ꝑ nãq; loco dicit febrẽ sanguineã nõ cõponi cũ alys febribꝰ. Jn 2° loco dicit eã cũ alys febribus posse cõponi. Dicit.n. ad literam. Si vo imbecillis facta fuerit hec causa ꝫstituet ei vt nõ solũ superfluitates: ꝫ ipe sanguis corrumpat ⁊ putrefiat ⁊ sanguis accendat. ¶ Sz Lõciliator dñntia nonagesima.tollit hanc ꝫdictiõez.d.q. in ꝑmo loco locutus ẽ de febribꝰ sanguis putrẽtis ĩtra venas.in scõo loco de febribus sanguis apantis. ¶ Sz ne in alys fmonẽ ꝓlõgemꝰ: q̃ hoc ꝓhibet Aui.tenẽdũ est febrẽ sanguineã tã sine putredie q̃ cũ putredine. siue illa putredo sit in venis siue in apate posse ꝯiũgi cũ alys febribꝰ bũoribꝰ ⁊ cũ ethica ⁊ cũ effimera aũte cã. ꝫ nõ cũ effimera subsequnte eam vt declaratũ est supꝰ in dubio.vt effimera possit ꝯiũgi cũ putrida. ¶ Uñ Döz est sic dicit Hen.q. ꝫ posset ꝯiũgi cũ alys febribꝰ:illa tñ ꝓpõ nõ manifeste ꝓhẽdit:q̃ feb.sanguis obũbrat alias. vt dicit Jsaac 5° febriũ. ¶ Ego tñ credo q. si textꝰ ille 2°. de dñntys febriũ bñ ponderet nõ sonet q. feb.sanguis nunq; ꝯonat cũ alys febribꝰ:ꝫ q. rarius cõponat q̃ alie febres inter se.dicit.n.febrẽ sanguis simpliciorem esse febre alioz humoruz. ⁊ non dixit eam nunquam componi cum alys.

¶ Et cã qdẽ buiꝰ febris ẽ repletio ⁊ opilatõ: ⁊ multitudo exercitij: ⁊ ꝓprie nõ ꝫsueti: ⁊ dimissio euacuatõis: deide vsus exercitij laborioſi: ⁊ q̃lq; facit putredinẽ in eo multã: aquositas sanguis ex comestione fructũ aquosoz: quare ꝯuertit ad putredinẽ. Et multitudo humoris crudi in ea est ꝓpinqua: quare ꝓparat ipm ad putredinem sicut q. generat ex cucumere ⁊ alkerbed ⁊ piris ⁊ similibus.

¶ Jn pñti parte ponẽs causaz eius dicit ꝑmo cãm eiꝰ esse opilationẽ siue ĩtrinsecam siue extrinsecã.⁊ secũdo repletionem tam quo ad vasa q̃ quo ad virtutẽ. tertio multũ .i.longũ ⁊ vehemẽs.i.itensuz exercitiũ.⁊ ꝓprie cũ corpus non fuerit consuetũ.quarto dimissio euacuatõis ꝫsuete. ⁊ post ipsam vsus exercity laborioſi nõ consueti. Quinto in causa q̃q; ẽ aquositas sanguis ex comestione fructũ aquosoz sicut cereſoz perſicoz ⁊ similiuz: quoz aquositas nõ separatur neq; in ꝑma neq; in secunda digestione. quare ꝯuertit sanguis ad putredinẽ.sexta multitudo humoris crudi grossi flegmatici cũ sanguie mixti fit ḡ gnãtur ex cucumere alkerbed.i.citrullis ⁊ piris .s.bñtibꝰ humidũ male digestũ ⁊ bis silibꝰ sic sorbe est cã ꝓpinq; ꝓparans ad putredinẽ sanguis cui admiscet.

¶ Et hec quidez febris est continua que nõ repescit ꝓpter cõitatem materiei ⁊ eius adherẽtiam vsq; ad crisim aut mortem.

¶ Ponit ꝫditiões buiꝰ feb.d.q. hec feb.est cõtinua:q̃ nõ repescit tepore mãifesto neq; occulto vsq; ad crisim.i.eiꝰ bonã terminatiõez vel ad mortẽ pp cõitatem materie.i. multitudinẽ eius oĩbus venis cõez ⁊ adherẽtiã.i. ꝯtinuitatem eius in venis oĩbus.est.n.sanguis in maiori quãtitate ⁊ magis cõtinuus in venis q̃ alius bũor.⁊ ꝑ hoc differt ab alys febribꝰ humoralibꝰ q̃ bñt tepore manifestũ sicut cõtinue ꝓptõales:aut occultũ:sicut causon ad aliquã diem. Et si instet de febre vniꝰ paroxismi dr q. ꝫ nõ hẽat teporẽ neq; excrescentiã actu fm analogiã ad aliq; diẽ:hz tñ vtrũq; aptitudinaliꝛ ꝓpter ꝓprietatẽ inexñtem cuicũq; bũori.capło de febribꝰ apatũ.

Hic sum excusatus a determiatõe buiꝰ duby.vtrũ posset sanguis ꝓdicare fm analogiã ad aliq; diez.nã supiꝰ dixi de hoc q̃tũ est opportunũ in qõne ꝓlixa de ꝓdicatõe q̃ in hoc volumie est iserta. Dic tñ memorãdũ ẽ fm plũmũ hãc febrẽ esse ꝯtinuã non bñtem analogiã ad aliq; diẽ. Primo ꝓpter multitudinẽ replentẽ oẽs venas.⁊ etiã ipz cor. 2° ꝓpter ꝯtinuitatẽ partiũ sanguis inter se. 3° ꝓpter calidi tatem ⁊ humiditatẽ eiꝰ q̃ disponũt ad putredinẽ sicut eꝫ frigiditas ⁊ siccitas resistũt putrefactõi. 4° ꝓpter ꝓpetatem eius inter oẽs ꝓprietates humoꝝ minime resistẽtez.quare cũ icipit fm aliq; partẽ inflãmari aut putrefieri facile inflãmatio ⁊ putrefactio ꝓcedit in totum ⁊ facit ꝯtinuã vniformem vsq; ad crisim vel ad mortẽ. ¶ 2° dicendũ q. est pole de sanguine fieri febrẽ bñtem periodũ. nam pole est aliq; partẽ sanguis solitã euacuari ꝑ fluxuz emoroydaꝝ retineri ⁊ retentã putrefieri ⁊ facere vnuz paroxismũ.⁊ postea illa parte ꝓputrefactoẽz ꝫsumpta alterã simil'r reaggregari ⁊ facere 2m paroxismum.⁊ sic deinceps. ¶ Ꝑ.ad quẽcũq; locũ sanguis posset expelli nãliter ad eundẽ potest expelli ꝑternãliter.Cũ ḡ sanguis conuersus in secundas humiditates posset expelli eꝫ venas natural'r posset expelli ꝑternatural'r sub forma sanguis g retentus in pozis ⁊ putrefactus poterit facere vnũ poxismũ.⁊ postea 2° itez expulsus faciet aliuz.⁊ de hac materia dcñ est alibi q̃tũ est opportunũ.

¶ Et eiꝰ spẽs sunt tres.quaꝝ saluioz ẽ epigmasticus:qm̃ resolo in eo ẽ maioz q̃ putrefactio incipiẽs cum difficultate: ⁊ nõ cessat diminui. Deide est omotenus. ⁊ forsasse assimilat .vij. dieb9: ⁊ nequioz eoꝝ est augmasticus: qm̃ resolo in eo est minoz q̃ putrefactio. Et eius crisis est vsq; ad. vij. fm plurimum.

¶ Jn pñti pte ꝑmo ponit tres spẽs sinochi minus generales. 2° ꝑs duratõis eius. 3° ibi (Et eiꝰ crisis) Jn ꝑma pte dicit q. sinochi tres sunt spẽs: quaꝝ saluioz est epigmastici ꝯicipiẽs cũ difficultate ⁊ ꝓcedit minuendo vsq; ad finẽ.videt.n.totus declinatio ⁊ buiꝰ diminutõis causa est: qm̃ resolo vaporis putridi a corde ⁊ corpore est maioz q̃ eiusdẽ in eis multiplicatio. Deinde.i.scõa spẽs est omotenus q. forsasse similat septẽ diebus.s.in seuitate accidentiũ, vñ videt totus status. Cuius causa est:qa tãta ẽ vaporis putridi resolo q̃tũ eiusdẽ in corde vel corpe mltiplicatio. Et 3a spẽs negoz.i.malignioz est augmasticus q. ꝓcedit augẽdo.⁊ videt totus cẽ augmẽtũ:cuiꝰ cã est:qz vaporis putridi resolo ẽ minoz q̃ eiꝰ mltiplicatio. Jn alia pte dicit q. eiꝰ .s.sinochi crisis ⁊ termiatio fm plũmũ est vsq;

ad septimū.i.nō trāsit septimū. ¶ Primo nōndum.q̄ lz bas tres spēs Aui.attribuat sanguinee putride pñt tñ attribui sanguīee nō putride. vt voluit Hal.9.terap.pñt.n. plus de vaporib⁹ nō putridis a corpe resolui q̄z de eisdez mltiplicari.ꝛ eō ꝛ equalr. ¶ 2° nōndū.q̄ lz augmasticus absolute.ꝛ fz plimū sit negoz q̄z omoten⁹ ꝛ omotenus q̄z epigmastic⁹:qz absolute ceteris pib⁹ eo deteri⁹ p̄ viā signi ꝛ p viā cāe plus mltiplicari de vapore putrido in corpe ꝛ corde q̄z sit illō qō resoluit i 2° loco tātū mltiplicari q̄tū ab eo resoluit:attū augmastic⁹ termiatus fz sui extremū ītēsius ad gradū omoteni ē min⁹ malus q̄z omoten⁹. ꝛ similr si terminet fz idē extremū ad finē epigmastici ē minus malus q̄z epigmastic⁹ vt p3. ¶ 3° nōn ꝑ.q̄ lz epigmasticus nō videat bñe nisi decliatōez omotenus solū statū augmastic⁹ solū augmtū.oēs tñ icipiētes post p̄ncipia generatōis ad salutē terminandi bñt q̄tuoz tpa penes accñtia ꝓdistincta.reliq̄ aūt tpa pp brevitatē latēt.

Sed dubitaꝫ de epigmastica.naz si illud qō de vapore putrido resoluit plus ē q̄z illud qō de vapore putrido mltiplicaꝫ.segꝫ q̄ epigmasticus nō duraret nisi p vnū instās aut nūq̄ fieret. 2ᵐ est ꝺ mētē auctoꝛ:fz p⁹ ē ipole:qz si sic ē epigmastic⁹ sensibilr ledit.ꝛ cū sensibilr lesio nec subito acgraꝫ nec subito depdaꝫ.segꝫ q̄ p tps añ ß fuit ꝛ p tps p⁹ ß erit. ¶ Sz p' q̄ ñ duret nisi p istās.nā q̄z p ē:ē maioz resolo vaporis putridi a corpe ꝛ corde q̄z ei⁹ multiplicatio a mā putrēte. ḡ q̄z p ē desinit eē.ꝛ sic nō durat nisi p istās. ¶ Dōz q̄ ad ß q̄ sit p̄nᵐ epigmastici est neciū vt sit maioz in corde ꝛ toto corpore vaporis mltiplicatio q̄z resolo.ad ß multo maioz vt sit star⁹.ḡ neciuz ē vt pcedat augēdo vsq; ad statū iclusiue:fz hec tpa nō mānifesta sūt pp brevitatē. sola aūt declīatio ꝓphēdit in q̄ fit maioz resolo vaporis putridi q̄z eius mltiplicatio sic in decliatōib⁹ reliq̄rū febriū māliū:nec ē neciū q̄ ōcliatio subito tollaꝫ: qz q̄uis fiat maioz resolo vaporis q̄z ei⁹ mltiplicatio:tñ tñ de eo mltiplicaꝫ vt sufficiet feb.cōseruare. Utr aūt sit pole feb.durare p istās nō ītēdo ad pñs determiare:fz apud tenētes dari vltimū neutralitatis decidentie ꝛ nō p̄mū egritudis sic cōiter teneꝫ tenēda ē ps negatīa qōnis. Apud vo tenētes dari p̄m egritudis tenēda ē ps affirmatiua: nec pp ß segꝫ vltimā latitudinē realē subito acgri aut depdi:fz solū latitudinē denolatōis. ¶ Si vo q̄raꝫ vtr ex aliq̄ būore p̄ter sanguinē pñt fieri tres spēs dcē.s.augmastic⁹ epigmastic⁹ ꝛ omoten⁹.tenēda ē ps affirmatiua.nā pōt eē causon augmastica in q̄ plus de vaporib⁹ putridis aut nō putridis mltiplicaꝫ in corde ꝛ corpe q̄z illiq̄ resoluūt. ꝛ causon in q̄ res sē bēat eō: ꝛ causon in q̄ eq̄lr. Et ita occultabūt tempa aliq̄ fz q̄ dcm est in sanguīea.lz ēt sanguīea putrida nō semp se habeat ꝓfozmiter:fz in alys febrib⁹.s.iterpolatis ꝛ cōtinuis ꝓportōalib⁹ nō sunt hꝫ spēs attēdēde cū in ipis tpa

Sed cōtra (appeāt mānifeste distincta. dcm hꝫ ptis instaꝫ:qz tertiana ꝓtinua termiaꝫ in 7⁹ vt notat Hal.in ꝓmto illi⁹ affozismi.tertiana vā septē iudicaꝫ piodis lōgissima.ꝛ 3⁹ pnosticoz:fz pp subtilitatē ꝛ paucitatē māe citius q̄z sanguīea cū sanguis sit grossioz colera ꝛ maioris q̄titatis q̄ duo faciūt ad plōgatōez feb. ¶ Dōm q̄ lz sanguis sit grossioz colera ꝛ maioris q̄titatis. pōt tñ sanguīea eq̄ cito termiari cū tertiana ꝓtinua:qz sanguis ē benignioz ꝛ facili⁹ obedit vtuti dirigēti ꝛ eūanti. Et seōa cā:qz tertiana cōtinua hz tepozes: neq; ēt vtus tātū irritaꝫ ad expellēdū ipm. ¶ P.causon est brevioz q̄z tertiana ꝓtinua ꝛ q̄z sit nota. ¶ Nota tñ q̄ dixit fm plurimū:qz quandoq; sanguinea prolongaꝫ supra decimū quartū cum sanguis est grossius crudus sicut est tertiana pendens a colera grossa.

¶ Et ei⁹ ꝓsumptio est cū eūone aut sensata aut insensata. Et q̄nq; pmutaꝫ ad cansonidē ꝛ ad sirsen: ꝛ q̄nq; pmutaꝫ cū frigidatōe plima ad litargiā: ꝛ q̄nq; pmutaꝫ ad variolas ꝛ morbillū. Et q̄nq; accidit i ea pfunditas somni et inflatio ventris ex q̄ puenit sicut vox timpani et ñ deponit eā vētris solo cū rarificatōe. Et q̄ñ solo vētris nō valet:deide egrediꝫ asaf viridis lata proprie est de signis mortis.

¶ In p̄ti pte ponit duos modos terminatōis sanguinee. Prim⁹ modus ē cū eūone sensata sic p fluxū sanguis mēstrualis emoꝛroidal' nariū p fluxū vētris vomitū p sudorē siue sanguis sub pā forma expellaꝫ aut i alios humores trāsmuteꝫ:q̄nq; cū eūone insensata.i.qz sanguis in vapozes ꝓuersus resoluiꝫ. 2° q̄nq; pmutaꝫ ad causonidez sanguīe i colerā trāsmutato.ꝛ ad sirsen.i.apa capitis colicū.lz ēt posset fieri apa sanguīcū dcm ab Aui.flegmō i cerebro. 3° q̄nq; pmutaꝫ pp nimiā infrigidatōez ad litargiā.i.ad apa flegmaticū i cerebro q̄ ifrigidatio pōt seq̄ potū q̄ frigide ꝛ silia. 4.° q̄nq; ad variolas ꝛ morbillos pmutanꝫ ꝛ nota sūt. Et hᶜ pmutatio accidit freq̄nter i pueris. 5° q̄nq; accidit i ea pfunditas somni dicti subeth pp mltitudinē sanguis aut vapoꝛ opilātiū arterias subethi cas ꝛ retbe mirabile iflatio vētris ex q̄ puenit vox sicut timpāi.s.cū vēter pcutiꝫ.Est.n.hᶜ dispō timpānites seq̄ns vētositatē ꝛ vapozes grossos pp actiōem calitatis ēnee ꝓuertētis būores i vētositatē ꝛ vapozes ꝛ nō potēt ipos resoluere cū maioz sit būoꝛ i illa ꝓversio q̄z illoꝛ resolo pp vtutis debilitatē ad q̄ adiuuat erroꝛ digestiue epatis ꝛ stōi: ꝛ nō deponit eā vētris solo cū rarificatiōe.i.resolone facta.s.cū his q̄ vētri applicanꝫ sic sunt vnctōes fomētatōes sacculi vaporis ꝛ vētositat] resolutiua: deide egrediꝫ asaf.i.morbillus viridis ꝛ pp̄e qñ est lat⁹ ꝛ ē de signis mortis. significaꝫ.n.p hoc debilitas vtutis ꝛ malignitas morbi.nā morbillus ille q ē pustula q̄dā significat sua viriditate malignā māz putredinē ꝛ vētositatē.ꝛ sua latitudine impotētiā vtutis expellētis:qz si vtus eēt fortis eleuaret illā putredinē in cupū cum mā faciēs illaz sit cala. ¶ Et nō q̄ fz plimū bᶜ mā nō ē solū vna pustula:fz plures. ꝛ hec pustula sil' cū alys iā dictis ē de signis mortis.

¶ SIGNA. CAP. XLIII.

Signa febris sanguīee sunt adberētia feb.et rubedo faciei et oculoꝛ. et iflatio venaꝛ et tēpoꝛ et repletio ꝓpleta absq; rigore et nō est sudoꝛ nisi apud crisim.et mltotiēs associaꝫ ei pruritꝰ in naso et i loco colli i quo ponunt vētose.et ꝓstrictio i anbelitu. et mltotiēs accidit eis pfunditas somni et difficultas sermōis et ē malū.et silr apa gutturis et duaꝛ amigdalaꝛ et vue et cursus lachrimarū.et calitas ei⁹ est plima pp būiditatez vaporosaz et lacunalē nō exiccatā sicut i causonide. ꝛ pulsus ei⁹ ē magn⁹ leuis plen⁹ velox freq̄ns valde diuersus nō plime diuersitatis ꝛ est minoris diuersitatis ꝛ velocitatis q̄z in causonide: ꝛ non est caliditas eius in termino causonidis ꝛ tertiane fortis.

¶ Uocapl'z hz tres ptes.in p⁹ pōit signa feb.sanguīee. in 2ª signa pmutatōis ei⁹.i 3ª signa plōgatōis ei⁹ ex qb⁹ dāꝫ itelligi brevitates ei⁹.2ª ibi (Signa āt pmutatōis) 3ª ibi. (Signa vo lōgitudis) p⁹ i duas. i p⁹ pōit signa cōia febri

sanguinee.in 2ª signa ꝓpria spēbus eius. 2ª ibi. ¶Illius q̄ ex ea est)·Prima possʒ diuidi in tot ptes quot sunt signa. ptes patebunt legēdo textū.·Primus est adherētia.i.cōtinuitas feb.absq; tepore mānifesto vel occulto fm ꝓportionē ad aliquā diē.ꝛ p hoc differt a reliqs febrib⁹ humoralibus.Scōm est rubedo faciei ꝛ oculoꝝ.ꝛ cā nota est.Tertiū est iflatio venaꝝ totī⁹.ſ.ꝛ tēporꝝ.i.venaꝝ ꝛ arteriaꝝ q̄ sunt in tpibus ꝓpter multitudinē sanguis extēdentes sīl cū vaporib⁹ eius.Quartū repletio cōpleta.i.cōis toti corpori.Quintus nō est rigor.q; mā nō egredīt venas.Sextū nō est sudor nisi dū fit crisis.ſ.p sudorē:q; sanguis nō ē aptus facilr educi sua grossitie.ꝛ etiā dū fit crisis p sudorē rarissime fit eūo sanguis sub forma ꝓpria.Septimū multotiēs associat patiēti eā pturit⁹ in naso ꝛ in loco colli in q̄ ꝓsueuerūt poni vētose:q; nā tētat eūonē p illas vias sibi ꝓsuetas.Octauū ꝓfunditas somni ꝛ difficultas sermōis ꝛ est malū. vtrū.n.istoꝝ sequit opilationē in arterys subtbicis.ꝛ ē dispō in apoplexiā.est.n.ꝑma terty vn⁹ modus apoplexie pp eaꝝ opilatiōes.Nonū est apa gutturis ꝛ est squinātia ꝛ duaꝝ amigdalaꝝ ꝛ est ꝓpria financhia ꝛ vue pp multitudinē venaꝝ in illis ptibus exītiū de gb⁹ sanguis apans illas ptes egredīt freq̄nter.Decimū cursus lachrymaꝝ pp multitudinē būiditatis ꝛ calitatē dilatantē meatus p quos lachryme expellunt.Undecimū calitas ei⁹ est plima pp multitudinē vaporꝝ eleuatoꝝ ab būidita te sanguinea vaporosa lacunari.i.se bñtē in modu lacūe aq̄ cal'e.est.n.calitas eius bumiditati ꝓiūcta.ꝛ nō est calitas sicca nec aspa sicut calitas causonis.Duodecimū pulsus ei⁹ est magnus:q; vtus fortis. nēcitas magna.in ltʒ obediēs leuis:q; nō coartatus sīc in ꝑncipys porismorū. Alr leuis:q; nō durus pp būiditatē.plen⁹ pp mltitudinē sanguis ꝛ vaporꝝ ꝓtētā in venis ꝛ arterys.velox ꝛ freq̄ns cum nō possit satisfieri per solam magnitudinē. valde.i. notabiliter diuersus:nō tamen plurime diuersitatis ꝛ velocitatis q̄ in causone.

Contra.quia sanguis est grossior magis oppimēs vtutē q̄ col'a.q̄ pulsus dʒ esse magis diuersus q̄ in causone. ¶Rñr negando ꝓnaʒ.q; lʒ rōne maioris grossitiei sanguis q̄ colere deberet fieri i sinocha pulsus magis diuersus q̄ i causone.attñ rōne intēsiōis caloris ꝛ magis acuti in causone q̄ in sinocha:ꝛ q; col'a est magis bozrida q̄ sanguis ex q̄bus magis deyciť vtus in causone ē magis in eo pulsus diuersus q̄ in sinocha.2ª nō est sinoche calitas ita intēsa aut acuta sicut caliditas causonis ꝛ tertiane:q; col'a est calidior q̄ sanguis. lʒ ꝓpter maiorē multitudinē vaporꝝ in sinocha q̄ in causone posset esse in eo plus de calitate.

¶Et illius que ex ea est a putredine caliditas ꝛ accidētia sunt vehemētiora:ꝛ cura eius est difficilior ꝛ magis similis cū causonide. At vero subtilitas sanguinis ꝛ grossitudo cognoscunt ꝓpter illud q̄ egredīt de eo.

¶In p̄ti pte ponit signa ꝑmaꝝ spēruʒ sinoche.ꝛ bʒ tres ptes.in 2ª ponit signa sinoche putride.in alia ponit signa subtilitatis ꝛ grossitiei sanguis.in 3ª signa sinoche ñ putride addēs aliqd de putrida.2ª ibi(At vo subtilitas)3ª ibi (Et sinocha feruida).In ꝑma pte dic q; sinoche putride accñtia sūt vehemētiora.ſ.acuitas calitatis sitis dolor capitis ꝛ sīlia cū vapores putridi sint acutiores nō putridis ꝛ cura ē difficilior cū i cura nō putride freq̄nter sufficiat sola flobotomia ꝛ regimē ifrigidās. in putrida vero ꝓter has multe itentōes.ſ.digō mūdificatio ꝛ alie de gb⁹ agit in seq̄nti cap.assīlať.n.cure causonis cū p putredinez sanguis fm aliq̄ ptē in colerā ꝓuertať. In 2ª pte dicit q; subtilitas ꝛ grossities sanguis cognoscit p illud qō egredīt.ſ. de sanguie siue spōte egrediať siue p flobotomiā aut alr egrediať. ¶Et nota hꝫ notitiā esse medico nēcariam vt sciat remedia fm exigētias exhibere.grossus.n.dʒ eqri p subtiliātia ꝛ viscosus p icidētia.ꝛ ꝓrie dispositꝫ ꝓria bis grossities sanguis cognoscit ꝑ. qz nō pōt exire sine fozamīe lato.2º ex colore.tendit.n.in nigrū.vel si tēdit in albuz p admixtionē flegmatis grossi vides mānifeste flegma grossuz inuiscatū cū eo.3º qz qñ colligit in aliq̄ vase lato bñte fundū planū frustū ei⁹ coagulatū ē altū.4º qz si frustum sanguis suspēdať stilo in eo ifixo stat suspēsuz stilo ꝛ non scindit. Jtē qz difficile ē scindere ipz cū re bñte acutiē obtusaz.5º ex ꝓpone bītudie ꝛ regimīe ꝓcedēte illi⁹ a q̄ sanguis ille extract⁹ est.Et ꝓrys modis cognoscit sanguinis subtilitas.ꝛ tūc ēt itereſt cognoscere an declinet ad colericā pp multitudinē colere sibi admixtā: ꝛ qz rubedo sua tēdit in citrinitatē sīc melicus in nigredinez ꝛ flegmatic⁹ in albedinē cū admixtiōe flegmat] grossi aut aquositat]. ꝛ putridus tēdit i fuscedinē ꝛ viriditatē cū pallore.

¶Et sinocha feruida est res magis silis in pricipio sui febri effimere.verū caliditas eius est pue mordicatōis ꝛ lesiōis.ꝛ inuenit ex ea inflāmationē ꝛ disniā.ꝛ est plurimū impressionis eius ꝓpe cor.putrida vero est equalis et similis equali fm plurimum.

¶Dic ponit signa ꝓpa sinoche feruide q̄ dr feruida:q; in sanguie ē feruor absq; putredie.ꝛ nō dr feruida: q; sit feruidior sinocha putrida.Dicit g̃ q⁹ ē res magis silis in p̄n⁹ sui febri effimere:q; bz in p̄n⁹ calitatē mitiorē similatam calitati effimere:lʒ in ꝓcessu acutiorē: cū sit facta itēsior. vel calitas sua ē pauce mordicatōis ꝛ lesiōis.ſ.in comparatōe ad sinochā putridā ꝛ iuenit patiēs in ea iflāmationē ꝛ disniā.i.anhelit⁹ ꝛstrictiōez ꝓp multitudinē sanguis ebuliētis ꝛ vapoꝝ ei⁹ i venis cordis in dextro vētriculo ei⁹ i vena chili ꝛ i arteria adorti primis cordi.putrida vo est eqlis ꝛ silis eqli fm plimū in mō afflictōis:nō eqdez in ꝓpatiōe ad sinochā sine putredie.illa.n.ē eqlior:sed in ꝓpatiōe ad alias putridas i gb⁹ sūt maiores diuersitates in mō afflictiōis vt ps ex sepe dictis. Alr ē eqlis.i.media iter feruorē sinoche nō putride ꝛ feruorē causonis.

¶Signa vero ꝓmutatōis ei⁹ sunt cuiuscq; eoꝝ ad qō ꝓmutať vt ꝑfocatiōis et apatū gutturis et duaꝝ amigdalaꝝ.et tu iā sciuisti ea. et signa variolaruz scies.et signa sirsen et doloris capitis et ꝓmixtiōis mētis et aliorꝝ iā sciuisti.

¶Nūc.Ā.ponit signa ꝓmutatōis ei⁹.d.q; signa ꝓmutationis hui⁹ feb.ſ.ad aliū morbū sūt signa cuiuscūq; ad qō ꝓmutať.i.signa cuiuscūq; morbi i quē fit hec ꝓmutatio vt ꝑfocatōis qñ.ſ.ꝓmutať ad pulmonē opilās viaz anhelit⁹ cū apate aut sine apate:vl signatie.i.apatū gutturis. sunt .n.signatie apata gutturis ꝛ duaꝝ amigdalaꝝ q̄ apata dicunt ꝓpe signatie ꝛ curā sciuisti.ſ.9º.terty.ꝛ.10º.terty. ꝛ signa variolaꝝ scies.4º tractatu b⁹ ꝑme fen. q̄rti.ꝛ sirsen .i.apatis capitis ꝛ doloꝝ ei⁹ ꝛ ꝓmixtionis mētis ꝛ aliarum passionū capitis iā sciuisti.ꝑma terty. ¶·Pro q̄ pte nōdū ꝓmutatiōez b⁹ feb.ad istos morbos vel accñtia posse itelligi vl ꝑmanēte febre pte aliq̄ materie ad hec mēbra gb⁹ iste egritudies appropriant ꝓmutata qō pluries accidit:vel qz fiat cretica febre recedēte vel declināte.

¶Signa vero longitudinis eius sicut iā sciuisti sunt ex postpōne signoꝝ digestiōis et tozna litate faciei:et diuersitate dispōnis eius in spatio suo ex additione et statione et diminutiōe.

ita vt sit quasi ipsa sit tepida. Illud enī significat q̄ sanguis est plenus hūore crudo.

¶ In pte p̄ti. ponit signa lōgitudinis t brevitatis hⁱ feb. 2ō ifert dies creticos in gbⁱ terminaī. ibi 2ª. (Spaciū vō crisis.) Dic̄ p̄ q̄ sigª lōgitudis t brevitatis sumūt ex positōe. i. tarditate signoꝝ digōnis. t tu supple ex velocitate eoꝝ. q̄ si tardanī plōgaī egritudo. si vō velocitāī brevіaī egritudo. 2º ex formalitate t extenuatiōe faciei t eiⁱ 3rio. q̄rū. p̄ⁿ significat brevitatē fndo hūores subtiles. 3ᵐ plōgatiōez fndo hūores grossos. Et p isto fac̄ affozismus 2ᵉ pricle. Febricitātibⁱ nō oio t̄c. 3º ex diuersitate dispōnis in spacio suo. i. i sua durātiōe ex additiōe. s. i augmastica. t statiōe. s. in omotena. t decliatōe. s. i epigmastica. Nā additio si morbⁱ mortalis sit significat brevitatē. Si vero salubris significat lōgitudinē significādo mlitudinē materie. diminutio vō i epigmastica q̄ cōiter ē salubris si seq̄tur paucitatē māe significat brevitatez. Si vō grossitiē t tarditatē iflāmatiōis significat lōgitudinē. in omotena vō iudiciū ē mediū t ppea loquēdo de epigmastica dixit. Et diminutiōe ita vt sit q̄ si tepida. Alr t melⁱ possumus hūc textū adaptare cuilibz istaꝝ ita vt sit sensus q̄ qlibz istaꝝ cognoscīt ex dispōnis eiⁱ diuersitate t vnifozmitate. nā si in augmastica sit vnifozmis additio t in omotena vnifozmis statio t i epigmastica vnifozmis declinatio. bⁿ vnifozmitas significat brevitatē. si vō i augmastica sit diffozmis additio: ita vt nūc magl velociter nūc minⁱ faciat additionē B significat diuersitatē māe t sic etherogeneitatem t sic longitudinē. Silr in epigmastica si fiat diffozmis diminutio. similr in omotena si fiat diffozmis statio. hec enīz diffozmitas significat tepiditatez: t q̄ quasi sanguis sit plenus humoze crudo.

¶ Spaciū vero crisis eiⁱ significat apparitio signoꝝ digōnis que si tardatur vsq̄ post tertiū t q̄rtum non fit crisis in septimo. Et multotiēs quidem fit crisis eius in quarto.

¶ In pte p̄ti ponit sigª velocitatis t tarditatis crisis i hac febre dicēs. spaciū crisis. i. ppingtatē vel distātiā eiⁱ significat apparitio digōnis q̄ apparitio digōnis si tardaī vsq̄ post 3ᵐ vel 4.ᵐ nō fit crisis in 7ª. imo tardiⁿ q̄ i 7ª. t mltotiēs fit crisis i 4.ª t tūc apparēt sigª digōnis i pⁱ vel 2ª die. t bāc sniaz bēs 2ª affo. 3ⁱ. 24. septimā q̄rta māifestat.

¶ Cura febriū sanguinis. CAP. XLV.

Attētio i curatōe febris sanguis ē cūo plimi vsq̄ ad sincopi t igrossatio substātie sanguis si fuerit subtilis valde aquosus t colicus. Et isfridatio eius t mūdificatio t subtiliatio ipsiⁱ si fuerit grossus t sumpserit eger pⁱ generatiua sanguis grossi t generatiua hūoris crudi t digō materiei facientis febrem: t eius resolutio.

¶ Prio ponit itētiōes curatias feb. sanguīee. 2ª illas exeq̄tur. 3º pōit cibaria ꝓueniētia. 4.º p cura accītiuz remittit nos ad capla suprascripta. 2ª ibi (Eūo ār.) 3ª ibi (Libi vō) 4ª ibi (Et si accidat.) ¶ Prio nōnᵐ q̄ iste itētiōes posite ſ ab Aui. sūt sex. 1ª eūo. 2ª sube sanguis eāt̄io. 3ª isfridatio 4ª ē mūdificatio. 5ª digō. 6ª ē resolo. ¶ 2º nōnᵐ q̄ lz eūo mūdificatio t resolo aliquoⁿ ꝓueniāt: q̄ p q̄lz aligd eūaī differūt tñ q̄ eūo ē māe ppe febris eductio. s. sanguis. sed mūdificatio ē hūoꝝ q̄ sanguini imixti sūt eductio sive illi hūores fuerīt añ febrē sive sint geniti post febrē sīc cuz sanguis ꝑz aliquā eiⁱ ptē in aliū hūorē trāsmutaī p putrefactionē. ſ. resolo vō ē vapoꝝ q̄ sūt in venis eductio. bi. n. hūores t vapores lz nō sint mā ꝑpa feb. sanguīee: sunt tñ apti fouere ipsā. Silr lz eātio sube t digō ꝓueniāt: q̄ vnaq̄eq̄ ꝑparat hūorē ad expulsionē aut ad ſ vt reducatur ad benignūtiū digō respicit hūorē putrētē: t ꝑpe opponīt putredini cū faciat cessare putredinē manente suba/ 3º tegnilz eātio sube respicit ytraq̄. s. putrētē t nō putrētez.

¶ 3º notādū q̄ iste itētiōes sumunt ab ētia febris sanguīee. Sūt. n. in ea sex. ꝑᵐ ē ipletio cui opponīt eūo. 2ᵐ ē sanguis replētis subtilitas vel grossities cui opponīt eātio subtilis p igrossationē: t grossi p subtiliationē. 3ª ē caliditas mēbroꝝ q̄ ē feb. vel calitas sanguis: t ei opponīt ifrīdatio. 4ᵐ sūt māe corrupte q̄ sanguinē ificiunt. huic opponīt mundificatio. 5ª ē sanguis putrefactio. huic opponīt digestio. 6ª est vapoꝝ mltitudo opilone retētoꝝ: t sibi opponīt resolo. vbi ēt icludīt opilonis apertio.

¶ Euacuatio aūt nō ē aliq̄ sīc flōmia ex manu in q̄cūq̄ hora accidat. Et nō expectaī crisis nz digestio: nisi sit replo nauseatia. tūc. n. caue eā t remoue ipsam. q̄ si fe. pseuerauerit tūc flōma. Et nō cesses flōmare donec eger appropinq̄t sincopi: aut cadat i sincopi si corpⁱ fuerit forte.

¶ In hac pte pseq̄ī curā ꝑz has itētiōes. t ꝑ vsq̄ ad declinatiōez. 2ª in declinatiōe. 3ª ibi (Et in fine eiⁱ.) ꝑª in 4ª. 1º pōit curā p eūonē. 2º p eātionē sube. 3º p isfridatōez 4º p mūdificatiōez. 2ª ibi (Sanguis vō.) 3ª ibi (Eiⁱ vō.) 4ª ibi (mūdificatio āt.) Dimittit curā p digōnē. q̄ itellr p eātionē sube. nā q̄n sanguis rectificat in suba cū rebus ppriis ꝺ putredinē q̄ ꝑz plz debēt eē frida sicca t acetosa tūc digerīt. Cura aūt p resolonē q̄ ꝓpleī subtiliādo pozos apiendo t vapozes trāspirare faciēdo ē nota in ca.º de effimeris. t in ca.º de cura putridaꝝ i gnāli. ad illā enīz iuuāt fricatiōes t silia. ꝑª i tres. p̄ ponit curā ꝓncipalr itētā. 2º pōit eūonē añ hāc pmittēdā. 3º oñdit q̄d faciēdū sit si iste eūones nō possint fieri. 2ª ibi (Oz.) 3ª ibi (Et si dispō.) ꝑª i duas. p̄ pmittit. 2º pbat. 2ª ibi (Sicopis nāq̄.) ¶ In pª pte dic̄ tria. ꝑᵐ q̄ nō ē aliq̄ cūo pstatioꝝ q̄ flōmia ex mānu. i. ex brachio i q̄cūq̄ hora accidit. i. q̄ ꝑᵐ occurris patiēti. nō. n. dāde sūt idutie i flōmādo. 2º dic̄ q̄ nō expectef. s. q̄ nā faciat crisiz nec digō cū opⁱ sit festinātia. nz ēt p faciēda flōmia ē opⁱ digōne sīc i eūone alioꝝ hūoꝝ cū solutis nisi sit replo nauseatia. tūc. n. caue eā. s. flōmiaz t remoue ipsaz. s. nauseatiuā satietatē añq̄ flōmes ne chilus corrumpt ad epar tract corrūpat hūores epis t venaꝝ. quō aūt corrigēda sit dōz ē i ca.º de effiª ex nauseatia satietate. 3º dicit q̄ forte vtute exīte forti fiat flōmia dōec eger appropinquet sincopi aut cadat in sincopim si corpus sit forte

Dubitatur (abundās in multo sanguīe. vtrū i sinocha solū dēat fieri flōmia i ꝑn? q̄ sic. pbaī p Açarauiū dicēte tā i ca.º sinocha nō putrida: q̄ ēt i ca.º de sinocha putrida. q̄ si eger ꝑuatⁿ fuerit exctiōe sanguis i ꝑn?. caue ipz penitⁿ exbere apō augmentū egritudis t in eiⁱ statu t si vtⁱ sit fortis. idē sentit Jsaac i ca.º de sinocha cū putredie. ¶ In 2ᵒ ē Auic. di. q̄ si fe. pseuerauerit tūc flōma. ¶ Dōm cū Hal. 9º terapētice q̄ ꝓseruata vtute in sinocha nō solum post tres dies lz vltra eos ēt ē flōmādū. ¶ Ad Açarauiū t Jsaac dōz eos male sensisse. lz si volumⁿ eos saluare dicamⁿ eos voluisse non eē faciēdā tātā flōmiā in ꝓcessu q̄rta est in ꝑn?

¶ Sicopis nāq̄ ifrigidat ꝓplonē fortē. t scias q̄ flōmia t sumere in potu aquā frigidā quandoq̄ excusant ab ifrigidatiōe alia.

¶ In pte p̄ti. pbat eē faciēdā flōmiā vsq̄ ad sincopiz tribⁱ rōnibⁱ sumptis a Hal. 9º terapētice. Prīa flōmia vsq̄ ad sincopi ifridat ꝓplonē fortē. i. fortē calitatē febrilē vel

fortē ꝓplonē.i. hoīez bñtē ꝓplonē fortē cū abūdātia pluri
mi sanguis ⁊ spūs patiētē sinochā remittēdo sīl calitatez
ei⁹ nālē ⁊ ꝑternālē. g̃ ꝯuenit cū B q̄ sit cura sinoche. z⁹ rō
hec flōmia ⁊ pot⁹ aq̃ fride excusat ab aliq̃ cura. g̃ ē faciēda
quasi dicat: q̄ aque frigide exhibitio neq̄ alia fortis ifri
datio est faciēda stāte replone superflua.

¶ Et partitio q̄dez in ea est melior si non fuerit
q̄ō necessariā faciat festiationē. nā fortasse erit
in ea q̃ ē ifra appropiquatōz sincopis vltiatio.

¶ Dic rñdet vni tacite qōni. posset. n. queri an flōmia ifra
sincopiz sit ꝑstantior. Rñdet q̄ partitio in flōmia est me
lior q̄ō vnica flōmia copiosa ducens ad sincopi/ Si vō fue
rit q̄ necessariā faciat festiationē sīc ē timor festine suffo
catiōis aut aduent⁹ apatie in aliquo, mēbro nobili. nā for
tasse in flōmia q̃ est ifra sincopī erit vltimatio vel sufficiē
tia. i. subsidiū vltimū in bonitate sufficiēs ad curā.

¶ Et fortasse seq̄t flōmiā vltimā stati flux⁹ ven
tris colic⁹ ⁊ sudor quē opz oī borā abstergere
donec ꝯtinuet. fortasse. n. salnabit cū eo.

¶ Tertia rō. illa eūo ē faciēda ad quā stati seq̄t flux⁹ colī
cus ⁊ sudor quē opz oī borā abstergere donec ꝯtinuet ad
q̄s aliq̄ seq̄t sanitas. Iz hāc flōmiā ducētē ad sincopiz se
quūt bō eūones aliq̄ ducētes ad sanitatē. g̃ ē faciēda. Tā
vō ꝗre sequunt bō eūones est q̄ nā confortata p deonera
tionē a tāta replonē ⁊ eq̄tione ꝓplonis mouet ꝫ bas mās
sāguini ĩmixtas ⁊ eas expellit. ¶ Notate tū q̄ eēt difficī
le vt fieret sīl fluxus ventris ⁊ sudor: cū sint eūones ꝺuie.
⁊ aliquādo fit vnus aliquādo alter.

¶ Et succurrat ci q̄ō accidit ei de debilitate ⁊
sincopi cum cibo subtili ⁊ quiete.

¶ Dic doez succurrere debilitati q̃ segt̄ hāc flōmiā dicēs.
q̄ ei succurrēdū ē cū cibo subtili. i. velocis ꝺuersiōis ⁊ pe
netratiōis ⁊ pauce q̃titatis sīc aq̃ carnis vinū limphatuz
subtile boni odoris. ⁊ qete. oz enī q̄ sincopicātes sint qeti
aīo ⁊ corpore ita vt stent supini ⁊ nō moueant: imo non lo
quantur: nō tamē debēt dormire. Dicit. n. Auicē. iij⁹ terty.
ꝑcipiant vigilare ⁊ dimittere locutionē.

¶ Et oz vt p̄mittat lenificatio nāe cuz illis q̃
sciunt de illis q̃ sunt sicut duoꝝ granatoꝝ aq̃. s.
dulcis ⁊ muzi vsq̄ ad terminū. ⁊ siracost ⁊ ta
marindi ⁊ colliria leuia de gb⁹ dixim⁹. Et q̃iz
ē neciuz apud digōnē eūare cū eis q̃ sunt sīc mi
rabolani ⁊ fumus terre ⁊ cassiafistula ⁊ bis si
milia de illis que sciuīst.

¶ In pte p̄ti pōit eūonē quā oz frequenter p̄mittere flō
mie. Dic q̄ oz vt p̄mittat lenificatio vētris cū eis q̃ sciū
tur. s. in ca⁹ gnāli curatiōis feb. putri. ⁊ succ⁹ duoꝝ grana
toꝝ. s. dulcis ⁊ muçi vsq̄ ad tātū. i. dosiz sufficiēte q̃ ē circa
vi. ʒ. ⁊ dulcoret cū. ʒ. i. çucca. optimi ⁊ fm lenitiuū ē bō. ℞.
tamaridoꝝ. ʒ. y. ifundant ꝑ icisiones ĩ. vi. ʒ. aq̃ p. vi. borās
⁊ aq̃ illa colet exprimēdo cui⁹. ʒ. iiy. misceat. ʒ. i. ʒ. mane.

¶ Et colliria. i. clisteria bona leuia sūt ꝺueniētia: de gb⁹ i
caplis ꝑcedētib⁹. Et q̃iz ē neciа eūare apud digōnē. i. di
gesta mā cū bō. ℞. corticū mirabolanoꝝ citrioꝝ. ʒ. i. fumi
terre. M. i. buliāt in. i. lib. aq̃ ad medietatis ꝓsumptionē.
et colent exp̄mēdo: cū cui⁹ decoctiōis. ʒ. iy. misceatur flo
ris cassie. ʒ. i. lenit enī vētrē ⁊ sanguinē mūdificat a cola ⁊
būotibus salsis/ ¶ Ꝓto q̄ nōndū q̄ māe corrupte q̃ febri
associanē sanguiee q̃z sunt circa ptes stōi ⁊ intestinoꝝ ⁊
meseraicarū. ⁊ añ flōmiā educēde sunt cū leniētib⁹ ꝑ⁹ po
sitis ne mā illa corrupta ad vēas trahat. ⁊ pole ē q̄ clīste
ria lenitia sufficiāt maxie si sint solū i intestinis, aliq̄n sūt i

Be cura

venis ⁊ post flōmiā educēde sūt cū hac medicia vltio po
sita lz ēt añ flōmiā cū hac medicia possz vtraq̄ mā educi.

¶ Qz si dispō non tolerat flōmiā in manu flobo
tomet vena q̃ est in cornu frontis aut ponant
vētose. Si autē nō ꝑparat aliq̄d coꝝ ⁊ hoc pp
accīs q̄ō ꝓhibet: tūc fac soꝫonez ventris sc̄dm
modū qui est in causonide. ⁊ regimen sit in eis
q̃ apiunt ⁊ icidunt ⁊ sedāt ebulitionē. Et si ac
ciderit ex flōmia sincopis ciba cū pane ⁊ aqua
agreste. Qz si accidit fluxus sanguis nariū ꝑ se
nō abscindat nisi cū appropinq̄uerit sincopis.

¶ Pōit q̄d faciēdū sit cū flōmia nō possit fieri ex brachio:
q̄ō forte est: qz vena illa nō repit aut qz eger est debilis: ⁊
vult q̄ flōmet vena frontis. nā ista imediate ꝓfert gravi
tati capitis ⁊ mediate a toto pōt eūare. ⁊ min⁹ debilitat q̄z
vena man⁹. ⁊ ponant vētose. s. in spatulis aut natib⁹ cū sca
rificatiōe/ Si aūt non pōt fieri aliq̄ō boꝝ ꝑ aliq̄ō accīs
q̄ō ꝓhibz. aut qz nō vult tūc fiat soꝫo vētris cū his q̃ dicta
sūt in causonide eūantib⁹ būotē sanguini admixtū sīc est
decoctio ramarindoꝝ cū māna aut cassia. q̄b⁹ aliquid q̄ō
electiue eūet būotē peccātē cū sanguie posset addi. sed de
bis ifra. Regimē sit cū his q̃ apiunt icidūt ⁊ sedāt ebuli
tionē sīc ē sirupus acetosus simplex aut oxiçachara cū aq̃
endiuie capilloꝝ vene. vsq̄ ad aquā feniculi maxie quan
do sanguis fuerit ĩgrossat⁹ p̄ clatis grossi admixtionē. aut
cū aq̃ endiuie det sirup⁹ acetosus cōpositꝰ q̄ apō Mesue
nūerat iter sirupos frīdos: Et si acciderit ex flōmia sinco
pis ciba eū cū pane infuso in aq̃ agreste: ⁊ B maxie ꝑtit
añ sincopī ad ꝓhibēdū ipsaz stōz ꝓfortādo. ⁊ post sincopi
ꝺuenit ad ꝓhibēdū iterationē ei⁹. Qz si acciderit flux⁹ san
guis p se. i. a nā nō abscindat nisi cū appropinq̄t sincopis.

¶ Ꝓto q̄ notādū q̄ ꝓhibz sincopi ĩ fluxu sanguis ab ar
te. i. flōmia. eo q̄ ĩ fluxu sanguis a nā non fit sincopis nisi
valde supfluēte eūone: cū nā eligēdo eūat sanguinē min⁹
ꝺueniētē. Iz cū miori eūone ꝑtē segtur sincopis.

¶ Sāguinis vero ĩgrossatio fiat cū eis q̃ sunt sī
cut rob. iuiubaꝝ. ⁊ ē vt decoquat. c. iuiube cū
lib. v. aq̃ donec remaneat tertia ⁊ ispissēt cum
zucca. ⁊ q̄to pls minorat zuccarū. tāto ē melī⁹.
Et lētes iterū ꝑparate cuz aceto acetoso
fortī sunt but⁹ gnis. Et cave ne des ĩ potu rob
iuiubarū aut corp⁹ lentiū materia exñte grossa.

¶ Dic curat sinochā ꝑ sanguis eq̄tionē q̃ fuit z⁹ itētio. Et
dicit q̄ ĩgrossatio sanguis si fuerit nimis subtilis fiat cuz
eis q̃ sunt sīc rob iuiubaꝝ. Iz q̄to pls minorat çuccaꝝ tan
to est melī⁹: cū çuccarū inflāmet ⁊ in colerā ꝺuertat. sufficiet g̃ in tantū çuccarari q̄ aq̃ illa fiat dulcis/ Et lētes ⁊ p
ꝑie eaꝝ kist abiecta ꝑma aqua cōuenit conditū cū aceto
de vino notabilr acuto q̄ō exiccat ⁊ notabilr ifridat se. p
fundādo in subam sang. ⁊ acuitatē suā ⁊ ptes subtiles re
soluēdo ĩgrossat. subtiliat enī ⁊ mollificat dura ⁊ grossa ⁊
subtilia ⁊ mollia ĩgrossat ⁊ idurat. sīc est videre in auibus
que ponunt in aceto quaꝝ carnes idurat ossa mollificat.
Cave tū ne det ĩ potu rob iuiubaꝝ aut corp⁹ lētiū mā exi
stēte grossa: imo q̄rant subtiliātia q̃ dicā cū ozdiabo curā.

¶ Eius vero ifridatio fit cū eis q̃ sunt sīc aq̃ len
tium ifrigidata ⁊ aqua lactuce ifrigidata: ⁊ su
mere in potu aquā frigidā si nō fuerit q̄ō ꝓhi
beat. ⁊ fortasse sumit ĩ potu donec tremere fa
ciat ⁊ saciet. ⁊ fortiran. n. sanat cū. ⁊ q̃iz per-

mutaꝛ feb. ad flegmaticā. ⁊ curaꝛ cū trocisciꝭ de roſis ⁊ ſilib⁹. ⁊ hec qdē cura eſt quoꝛūdam antiquoꝝ ⁊ ſecuti ſunt eā qdā modernoꝝ. Bare aūt in potu aquā ordei eſt curatio ꝓferēs eis ꝫ cū lenitate nature. Et melioꝛ horarū ad hoc eſt hora vehemētis ebulitiōis ⁊ angustie ⁊ inflāmationis ⁊ frequētie pulſus cordis.

¶ In pte pñti curat ſinochā p tertiā intentionē dicēs: q̄ infrigidatio fiat cū aqua lentiū ifrigidata actu ⁊ cū aqua lacruce ſilr ifrigidata ⁊ cuꝝ aqua frīda ſumpta in potu ſi nō fuerit aliqd ꝓbibens. ⁊ fortaſſe. i. aliqñ ſumiꝛ in potu donec tremere. i. rigere faciat ⁊ ſatiet ita vt nō ſitiat. cōcediꝛ enī de aqua q̄rtū pōt bibere qñ adſunt oēs aut plures cōditiōes ſuadentes potū aq̄ frigide. ſz de hac re dictū eſt ſufficiēter in ca⁹ de cura putridaꝝ in gnāli. ¶ Nā hec aq̄ ſumpta ſanat p̄cipue ſinochā nō putridā ſanguinē ad benignū reducēdo. ⁊ fortaſſe mutat hāc febrē in flaticaꝝ nō qꝛ ſanguis cōuertaꝛ in flegma ſz ifrigidaꝛ ⁊ ingroſſaꝛ ita vt faciat febreꝝ remiſſaꝝ ſic̄ eſt flegmatica. ⁊ pōt eē q̄ ſanguis reducaꝛ ad benignū ſed pp nimiā ifrigidationeꝝ flā putreat nimio frigore. ⁊ accendat flaticā quā medic⁹ magis eligat q̄ moziaꝛ ex ſanguīea nimio ei⁹ caumate ſicut hoc mō Auerroys 7⁹ colliget. pmutat cauſonē in cronicā cū aqua angurie ⁊ curaꝛ cū trocis. de roſ. hec flegmatica i quā facta eſt pmutatio nō qdē in p̄n⁹ pmutatiōis ſed magis in ꝓceſſu. vel aliter curaꝛ feb. ſanguīea cū trocis. de roſis in declinatiōe ſic̄ p̄cipit Raſis. i 7. cōtinētis. ⁊ hic eſt ille de antiqs de quo logtur Aui. q̄ vero ſunt moderni de⁹ ſcit. multi enī erāt medici tempore Aui. quoꝝ noticia nō puenit ad nos. Dari aūt in potu aquā ordei cōfert ſz cum lenitate nāe. i. vētre non exīte valde ſtiptico ⁊ pleno fecibus. aliter ſed cū lenitate nāe. i. qꝛ lenit ventrē cū non ſit valde ſtiptic⁹. omne enī abſtersiuū eſt vētris lenitiuuz. 2⁹ canone ca⁹ 4⁹. Et melioꝛ qdez horarū ad exhibēdū aquaz ordei aut aquā frigidā eſt hora vehemētis ebulitiōis. i. caliditatis igentis ⁊ angustie. ſ. cū eger nō pōt quieſcere ⁊ pmutatur de figura in figurā ob igētē calitatē circa p̄cordia. ⁊ tunc eſt frequentia pulſus cordis. hꝫ autem infrigidātia magis neceſſaria ſunt ⁊ minus ſunt apta nocere p̄pter caliditatis magne reſiſtentiam.

¶ Et ſcias q̄ eſſe contentus infrigidatione ⁊ dimittere flōmiam ⁊ ventris ſolonē addit in opilatiōe ⁊ coartatione. quare additur putredo ⁊ caliditas in reliqua diſpōne.

¶ In pñti pte admonet nos nō debere eſſe ꝓtentos ſola infrigidatione ſz pmittēdū eē flōmiā ⁊ ſolonē vētris ante infrigidātia fortia interi⁹ ſumpta ſiue exterius applicita. qꝛ hꝫ addunt in opilone. ſ. attenuatoria. ⁊ coartatiōe. i. opilone coartatoria: q̄re creſcit putredo ⁊ calitas in reliq̄ diſpoſitiōe. i. in putredine humoris preexīte ⁊ calitate febrili preexīte per additionē noue putredinis ⁊ noue febris q̄ erunt maioꝛes tempoꝛe ſequēti q̄ fuerint in p̄cedēti. ⁊ foꝛte accendeꝛ putredo in aliquo hūoꝛe ⁊ fiet noua febris.

¶ Mundificatio. n. fiat cū eis que ſunt ſicut ſolūētia colaz ſm rōnionez neceſſitatis virtutis ⁊ debilitatis cū digerentibus humoꝛē crude. q̄m̄ fortaſſe ipſa eſt cā in putrefactiōe ſanguis.

¶ Dic exequiꝛ q̄rtā intentionē ⁊ ē cūo hūoꝝ q̄ admiſcenꝛ ſanguini. ⁊ dicit q̄ mūdificatio ſanguis ab humoꝛib⁹ ſibi admixtis fiat cū ſoluētib⁹ colaz ſm exigētiā neceſſitatis ⁊ tolerantiā virtutis: ⁊ fiat cū digerētib⁹ hūoꝛē crudū ſanguini admixtū qui eſt cā putrefactiōis ſanguinis. ¶ Pro quo notādū q̄ in ſinocha ſemp opus eſt eūone. tuz qꝛ ſanguis p putredinē ſatis cito in colaz ꝓuertiꝛ. tū qꝛ aliquando peſt in ſanguīe diſponēs ipz ad putredinē. Aliqñ ē op⁹ eūone humoris crudi flegmatici groſſi aut ſubtilis q̄ preexīs in ſanguine diſponit ipm ad putredinē. ſz inuit Aui. hūc digerendū eſſe p̄. nō aūt ſic dicit de colera ſz ſolū ipaz eſſe euacuādā: eo q̄ ipſa paratioꝛ eſt eūoni q̄ flegma. Cuꝝ hꝫ aūt hec ītētio dēat ꝓpleri videbiꝫ i ordinatiōe cure.

¶ Et in fine ei⁹ da ei in potu q̄ ſunt ſic̄ trocis. de cāphoꝛa ⁊ trocisci de ſpodio. ⁊ da ei in potu.

¶ Iſti ēt trocisci ſūt boni. Re. ſpo. ʒ. iij. ſe. poꝛtulace. ʒ. v. ſe. cucume. ʒ. iiij. ſe. cucurbite. ʒ. vi. gūmi. ⁊ dragā. ⁊ amili oiuz añ. ʒ. iij. ſuc. liqri. pondus. ʒ. vij. fiant ex eis trocisci. ¶ Deſcriptio alia ⁊ ꝓprie apō debilitatē epatis. Re. roſarū. ʒ. iij. ſuc. berberis. ʒ. ij. ſe. cucūeris ⁊ melonis. ⁊ citrulli. ⁊ poꝛtul. ⁊ ſpodij oiuz añ. pōdus. ʒ. i. gūmi ⁊ dragāti: ⁊ amili: oium ana. ʒ. ſ. rauedſeni. et croci et camphoꝛe. oiuz ana. pōdus q̄rte ptis vnius. fiant trocisci.

¶ In pñti pte curat ſinochā in declinatiōe dādo trocis. de cāphoꝛa ⁊ trocis. de ſpodio. 2⁹ deſcribit quoſdā trociſcos.

¶ Prīa deſcriptio eſt iſta. Re. ſpodij. ʒ. iij. ſemi. poꝛtulace. ʒ. v. ſemi. cucumeris. ʒ. iiij. ſe. cucurbite. ʒ. vi. gūmi dragāti amili añ. ʒ. iiij. ligritie. ʒ. vj. fiāt ex eis trocisci i coꝛpoꝛādo cū aliquo liquoꝛe ſic̄ aq̄ roſ. aut aq̄ acetoſe. ¶ Deſcriptio alia ꝓpe ad debilitatē epis. Re. roſ. ʒ. iij. ſucci berberi ʒ. ij. ſe. cucūeris: melonis: citrulli: poꝛtul. ſpo. ana. ʒ. i. gūmi arabici amili dragāti añ. ʒ. ſ. reubarba. croci. cāphoꝛe añ. q̄rtā. ʒ. i. fiāt trocisci. hos dic̄ valere ad debilitatē epis pp reubarbarū. ¶ Pro q̄ pte notādū hos trociſcos ꝓuenire in declinatiōe iā p̄cedentib⁹ eūonib⁹: tū ad extinguēdum calitatē: tū ad vniēdū ſubaz membroꝝ nobiliū ⁊ ea ꝓfortandū. datur autem conueniēter de cis. ʒ. i. cuz aq̄ ro. aut acetoſe ⁊ ſimilibus ita vt bibi poſſit.

¶ Libi vero ſint illi q̄ fiūt ex iuiubis. et illi q̄ fiūt ex lentib⁹ cū aceto et granatis et ſumach. Et ſi ſit aliqd eoꝝ cōſtrictio cui⁹ timeaꝫ frangaꝫ cuz ſiracoſt et pꝛunis et cū eo q̄ fit de cucurbita et cū berba acetoſa. et eius fruct⁹ ſint pira de ſeni et granata et mala de ſeni. et ei⁹ olera ſint cucumeres et cucurbite et alkebeted et ēdiuia et ol⁹ bīdictū et acetoſa et coriādrū et q̄ ſūt eis ſilia.

¶ In pñti pte curās p dietā dicit cibos ꝓuenientes illis qui fiūt ex iuiubis ⁊ qui fiūt ex lentib⁹ ꝺditis cū aceto cū granatis ⁊ cū ſumach ⁊ oēs ifridāt ⁊ igroſſant. ⁊ oēs ꝓueniūt ſanguīe exīte ſubtili ⁊ hec ſanguīe exīte groſſo ſunt vitanda. ¶ Scdo dicit q̄ ſi ex aliquo iſtoꝝ timeamus conſtrictionē meatuū ſiue opilonē aut ꝛſtrictionē vētris frāgantur cū ſiracoſt ⁊ māna aut pꝛunis miſcēdo illa cum ſupꝛaſcriptis ⁊ dādo poſt illa. Itē nutriaꝫ cū ſolo cibo facto ex cucurbita. Itē acetoſa ⁊ ei⁹ fruct⁹ ſunt pira de ſeni. i. de regiōe illa ⁊ granata ⁊ ꝓprie muça acetoſa. ⁊ mala de ſeni ⁊ eius olera ſint cucurbita cucumeres alkebeted. i. citrulli endiuia olus benedictum. i. poꝛtulaca ⁊ acetoſa ⁊ coꝛiandrum ⁊ ſimilia frigida.

¶ Et ſi accidat dolor capitis aut pulſus coꝛdis aut vigilie aut ꝓfunditas ſōni aut fluꝝ ſanguinis narīū ſupfluꝰ deſtruēs ſtruē et alia ꝺ accidētib⁹ ſuis cura cū eis q̄ docuim⁹ te i loco ſuo.

¶ Dic ꝑ cura accñtius remittit nos ad capl̃a supt̃ascripta in hac ſcn̄.in qb⁹ oīum hoꝝ ponit curatio. ¶ Dic tñ fluxꝰ ſanguinis deſtruēs vtutē.qz fluxus ſanguis creticus non eſt reſtringendus niſi manifeſte debiliter virtutē.

Dubitatur vtꝝ liceat in ſinocha flōmare vſq; ad ſincopi.negatiue argr̄ ꝑ. ꝑ Raſim.i7. ꝛtinētis dicētē.dico magne ſagacitatis ē nō ſubtrabere ſāguinē ſubito vſq; ad ſincopi ſz trabere ꝑ⁹ vice medietatē. Et idē dic̄ Aui.i B ca⁹.Et ptitio in ea ꝛc̄. Et Hal.2⁹terapē. dic̄.duos flōmatos vſq; ad ſincopi mōtuos fuiſſe.nllm tñ dic̄ flōmatū citra ſincopi moꝛtuū fuiſſe.ḡ nō vr̄ eē flōmādū vſq; ad ſincopi ĩclusiue./ 3⁹ſincopis ē accñs ſeuiſſimū maxīe vitādū.ḡ ꝑ flōmiā nemo dz duci ad ſincopi. 4⁹q; cūq; nocumēta vitanr̄ ꝛq;cūq; iuuamēta ſequunr̄ flōmādo ad ſincopi ꝛ vitanr̄ ꝛ ſequunr̄ nō flōmādo vſq; ad ſincopi.ḡ nō ē faciēda flōmia vſq; ad ſincopi.ꝑz ꝓña.ꝛ añs ꝑbar̄.qz diuidēdo flōmiam in modico tpe vtputa in ſpacio vni⁹ hoꝛe aut duaꝝ:poterit eadē q̄titas exbi vtputa due libꝛe abſq; B q⁹ ſequar̄ ſincopis q̄ due lib.exēte ꝓtinue faceret ſincopi ꝛ vtrobiq; eadē iuuamēta ſequunr̄ ꝛ eaō nocumēta vitanr̄.ḡ ꝛc̄. ¶ Et ꝓfirmar̄.qz flōmia tarde:q̄uis ꝓtinue ſanguinē educēdo min⁹ debilitat q̄ flōmia velociter ꝛ ꝓtinue tātūdez de ſanguie educēs.Sit ḡ q⁹ in duplo min⁹ ꝛ pono q⁹ vna lib.ſanguis ꝓti⁹ ꝛ velociter ꝑ flōmiaz exēcti ꝑcise ĩducat ſincopi in ſoꝛ.tūc arguit̄ ſic. Flōmia educēs tarde ſāguinē:q̄ ſit.a.i duplo min⁹ debilitat q̄ flōmia velociter educēs:q̄ ſit.b.ḡ in duplo plꝰ de ſanguie exēctū ꝑ flōmiā ꝑcise ducit ſoꝛ.ad ſincopi. ꝛ min⁹ eo nō duc̄ ſoꝛ.ad ſincopi:vt exēpli gr̄a exbēs in ſexglatera plꝰ ꝛ b⁹ q̄ ſit.c.q̄ faciet iuuamēta ꝛ vitabit eadē nocumēta q̄ facit ꝛ vitabit b.ꝛ hec ē ifra ſincopi.b.vo ad ſincopi.ḡ ꝛc̄. ¶ ꝑ.argr̄ rōni b⁹ Auer.7⁹colliget.ꝫ Hal.q̄rū ꝑ⁹ ē iſta.illa eūo nō ē faciēda q̄ ē iartificialis.ſz eūo vſq; ad ſincopi ē iartificialis.ḡ nō ē faciēda.tz ꝓña.ꝛ a⁹ ē māifeſta.ſz mioꝛ ꝑbar̄.illa eūo eſt iartificialis q̄ ē ꝑria opōni nāe.ſz eūo vſq; ad ſincopiz ē ꝑria opōni nāe cū nā nō faciat eūones vſq; ad ſincopi niſi in criſib⁹ moꝛtalib⁹. ¶ 2⁹ itētio eūonis ē cūare ſupflua ſeruata tanta q̄titate ſpūs ꝛ hūoꝝ q⁹ vt⁹ nō cadat.ſed in flōmia vſq; ad ſincopi vt⁹ cadit.ḡ nō dz ee itētio ad faciēdū eā. ¶ 3⁹ſi eēt faciēda flō⁹ vſq; ad ſincopi maxīe eēt qñ i. frat malā ꝛpl̃one fortē.ſz iſtō iuuamētū nō ē ꝙueniēs cuz ſit de p accñs.ſeq̄t.n.pauc̄itatē ſanguis ꝛ ſpūs qō eſt nociuū. / 4⁹min⁹ malū ē q⁹ p⁹ eūoné aligd ſupfluus maneat ꝛ cū B notabilr de caloꝛe nāli q̄ q⁹ totū ſupfluū remoueat cū maꝛia paucificatiōe caloꝛis nālis:ita vt cadat vt⁹, ſed ꝑ⁹ fit ꝑ flōmiā citra ſincopi. 2⁹ vo ꝑ flōmiā vſq; ad ſincopiz.ḡ ꝑ³ faciēda ē:ꝛ nō 2⁹. ¶ 5⁹ꝫ plz in ſinocha būoꝛes ſt ſupfluꝰ ſanguini admixti apti ad putredinē q⁹ ꝑ dimiutionem caloꝛis ꝑ flōmiam vſq; ad ſincopiz putrefiēt ꝛ faciēt aliā feb.cū caloꝛ nālis diminut⁹ nō poſſet ſe a putredine tueri.ḡ incōueniēs eſt flōmare vſq; ad ſincopiz.

In oppoſitum ē Hal.9⁹ terapē.ꝛ Aui.in parte pñti. q⁹ ſi feb. pleuerauerit tūc flōma ꝛ nō ceſſes flōmare donec appꝛopiquet ſincopi aut cadat in ſincopiz ſi coꝛpus fortē fuerit.

Inter illos duos auctoꝛes ꝛ Auer.nō oꝛ ĩ ponēdo ꝛcordiā elaboꝛare ſic̄ qdā tentauerūt cū a ꝓpoſito ſint diſcoꝛdes. Videam⁹ q̄ c⁹ rōnes ſunt foꝛtiozes ꝛ illū ſeq̄mur. ¶ Rōnes Auer.iā dcē ſūt.audiam⁹ rōes ꝑ opione Hal. In ꝓmis Açaraui⁹ ꝛ Aueçoar qb⁹ Raſis maxīe credit q̄s putat ꝑſtātiozes medicos q̄ Hal. ſunt ꝫ Auer.in B ca⁹. ¶ Ampli⁹ ꝙueniēti⁹ ē mai⁹ piculū euitari mioꝛi piculo.ſz in flōmia fcā vſq; ad ſincopi mai⁹ piculū euitam⁹.ſ.moꝛtē ꝙuo piculo.ſ.ſincopi a q̄ bō reſurget aſpſiōe aq̄ fride.piculū āt q̄s euitar̄ ē moꝛs feſtina ꝑ viā ſuffocatōis ꝛ q̄ñz pp apa alic⁹ mēbꝝ ꝑncipalis. ¶ 3⁹ſi fiat flōmia vſq; ad ſincopi in ſinocha nō putrida tollir̄ ſe. ꝛ ſi fiat citra nō tollir̄ feb.ĩmo multotiēs ad putridā ꝑmutatur q̄ multotiēs ducit ad iteritū:q̄re ꝛc̄. ¶ 4⁹in ifridādo ē timoꝛ ꝛ mioꝛ q̄; eūando apud Auer.7⁹colliget.ꝫ vltimaz ifridationē cōcedit Auer.i ſinocha.ḡ vltimā eūonē cōcedere pōt.ꝛ iſte ſūt rōnes medicoꝝ q̄ꝝ ſcie ꝛ expⁱ credere dēm⁹. ¶ Et ſi q̄r̄ an in ſinocha putrida ſit ducēdū vſq; ad ſincopi ꝑ flōmiā ſic̄ in ſinocha nō putrida. ¶ Dōm q⁹ ſic:q̄ñ.ſ.egritudo nō dat idutias. ¶ Dōz tñ q⁹ minoꝛē flōmiā debem⁹ facere in putrida q̄; in nō putrida.vt dic̄ Hal.i⁹terapē.5⁹ca⁹.ꝛ B qz vt⁹ in ea ē minus foꝛtis ꝛ ſanguis ſic nō ē apt⁹ eūoni.ꝛ 3⁹qz nō poſſet ſe.ceſſare ꝑ hāc flōmiā.qz in ſanguine putrido nō poſſet ſubito fieri eḡtio ꝛpl̃onis ꝛ ceſſatio. Itez opz ꝛſuare vtutē in putrida ad alias criſes q̄re min⁹ ē exbendū q̄; in nō putrida.ſz vtrobiq; vt dictū eſt ſit ducēdū vſq; ad ſincopi.minoꝛ tamē flōmia in putrida ducit ad ſincopiz q̄; in nō putrida ꝓpter maioꝛē debilitatē virtutis ꝛ maioꝛē malitiam materie.

His ita determinatis rñdendū ē ad rōes ꝓtiū ſuadētes. Ad rōz Raſ ꝛ Aui.dōz ē q⁹ ptitio ē melioꝛ ſi ñ fuerit qō neciā faciat feſtinationē.ſz vbi timeat̄ moꝛs feſtina q̄ aliqñ accidit in.iz.hoꝛis poti⁹ eligēda eſt flōmia vſq; ad ſincopiz. ¶ Ad z⁹ᵐ rōnē de duob⁹ flōmatis vſq; ad ſincopiz moꝛtuis ꝛc̄. Dōm ē illos moꝛtuos fuiſſe:qz nō fuerunt fuate debite circūſtātie nec tenoꝛ vtutis eoꝝ. Et q̄uis non recitet ibi aliās flōmatos ifra ſincopi moꝛtuos fuiſſe vi ſincopis:fuerūt tñ moꝛtui vi egritudis ducētis ad ꝑfocationez vel ad apa mēbꝝ nobilis. ¶ Ad 3⁹ oī.q⁹ ſincopis ē accñs ſeuiſſimū ꝛ maxīe vitādū q̄ñtū ē poſſe nec medic⁹ flōmās itēdit ꝑncipalr̄ ſincopi:imo vitat q̄ñtū eſt ei poſſe cū remedys opꝑtūis.ſz bñ ſtatuit in mēte ſua tātā ſanguis q̄ñtitatē haurire ēt ſi eēt caſurus in ſincopi vt vitenr̄ maioꝛa picula. ¶ Ad 4⁹ᵐ rōnē negar̄ añs.ꝛ q̄uis diuidar̄ flōmia in modico tpe in duas ptes:illa tñ nō poterit ꝓhibere nocumētū moꝛtis feſtinū ſic̄ ꝓhibz cōtinua ciuſdē q̄ñtitatis extractio,ꝛ ad ꝓfirmationē foꝛte negar̄ ſuppoſitū.

Contra ꝓo ipo ē expiētia.nā ſanguis egrediēs paulatiz ex narib⁹ min⁹ debilitat q̄; ſi egrederet velociter ꝛ ꝓti⁹.ꝛ ē idē iudiciū de ſanguie mēſtruali ꝛ emoꝛꝛoydali.ḡ ſi le erit de ſāguie exēcto ꝑ flōmiā. ¶ ꝑ.aq̄ ydropicoꝝ ꝛ ſanies empicoꝝ paulati ꝛ ſucceſſiue educta min⁹ debilitat:imo cū paulatia ꝛ ſucceſſiua cūone liberar̄ ydropic⁹ exbēdo totā aq̄ſitatē.ꝛ ſilr empic⁹ attrabēdo totā māz in pectoꝛe cōtētā:ꝛ vtraq; iſtaꝝ velociter educta añs q̄ totalr̄ exbar̄ iterfic̄ debilitādo vtutez. Et hec iuuamēta ſunt.6⁹ affo⁹ᵛ.affo.27.Quicūq; empici aut ydropici icidunr̄ aut vrunt̄.Idē ſanie paulati ꝛ ſucceſſiue ex apate magno educta.q̄re ſuppoſitū ñ ꝓt negari. ¶ Reſpōdet̄ ꝛcedēdo ſuppoſitū ꝛ admittēdo caſū ꝛ tūc dr̄ q⁹.c. flō⁹ exbēs ſanguinē i ſexglatera plꝰ nō fac̄ eadē iuuamēta nec vitat eadē nocumēta.nō.n.vitabit feſtinā ſuffocatōz: nz apa qō vitabit ꝑ mioꝛē q̄ñtitatē ſanguis. iō i bis caſib⁹ extrēmis faciēda ē flō⁹ lata ſatis de ſanguie i puo tpe educēs. ¶ Ad ꝓ⁹ᵐ rōnē Auer.q⁹ nō tñ illa eūo ē nāl̃ q̄ imitar̄ nāz:imo q̄ñz illa q̄ ē opōni nāe ꝓria:ſic̄ q̄ñ nā mutat māz ad aliq̄ mēbꝝ qō apabil̃ ꝛ medic⁹ ꝓhibz cū repcuſſiuis. Itē illa q̄ ſupplet defectū nāe vbi deficit ſic̄ cū ars abſcidit mēbꝝ putridū qō nā nō fac̄.ꝛ ſic i ꝓpoſito ars ſupplet opōnē nāe. ¶ Ad ꝛ⁹ oī.q⁹ ſten⁹ eūonis ē educere ſupflua fuata vtutē a caſu a q̄ nō poſſz releuari. ſz q⁹ notabilr vt⁹ debiliteꝛ B nō itēdit eūo. ¶ Ad 3ᵐ oī.q⁹ milta iuuamēta de p accñs ſūt ꝙueniētia ſic̄ ifridatio coꝛpis febꝛiētis per exbibitōz ſcamōee.ꝛ ſic̄ curatio tetani cū balneo aque.7⁹ affo. ¶ Ad aliā nr̄ maioꝛ.nā caſus ille vtutis facile rēquebit ſz fe.remanēs facile trāſibit i putridaz ꝛ foꝛte ſeq̄t

egri festinā mozo. ¶ Ad vltimū dr q vt⁹ deonerata leuata a sincopi deonerata sanguīe supfluo mouebit ꝺ humores illos ꝛ expellet: qō nō expulisset nisi fuisset facta tāta sanguis eūo: qđ affirmat Aui.d. Et fortasse segtur flōmiā vltimā stati fluxus colic⁹ ꝛ sudor quē dz oī hora absterge re donec ꝺtinuet ꝛ fortasse sanabit. ¶ Cura fe. sanguīe nouē exigit itētiōes. p⁹ ē debitū regim sex rer. z⁹ ē eūo. 3⁹ est calitatis extictio. 4⁹ est digō. 5⁹ mūdificatio. 6⁹ est vrine puocatio. 7⁹ resolo. 8⁹ corꝺis ꝛ mēbroꝝ cōfortatio. 9⁹ accūtiū correctio. ¶ Regim sex rer dz eē fm ꝟ multo magis in sinocha nō putrida ꝛ in sinocha sili causoni. in sinocho vo in quo est putrefactio ab būore crudo grosso vt aquoso nō est neēe ifridare mltū. ꝛ dicta dz eē subtilis. ꝟ subtilioꝝ in sinocha nō putrida ꝛ sinocha sili causoni in q⁹ Aui. laudat iuubas ꝟ deberēt decoq in aq̄ post earuꝫ icisionē. ꝛ ius earꝫ siue ipsaꝝ kist ꝺuenit. ifridat. n. ꝛ igrossat. Silr ꝺfert kist lentiū abiecta p⁹ aq̄ ꝺdit cū aceto granatoꝝ vel sumach. Jtē laudat cucurbitas acetosaꝫ. portulacā. lactucas. endiuiā. cucumeres. pruna. pira. poma. q̄ oia coquant vt decet. Silr laudat acetositas citri. arācy: limōis. ceresa acria. berberis. agresta ꝛ vinū granatoꝝ cū aq̄ sit pot⁹ eoꝝ. in sinocho vo q̄q dz dietare dieta grossa ꝛ restauratia. ꝛ conari sūmope vt cōedāt sic ī pestilētiali b⁹. c⁹ cā est vt sanguis bon⁹ restaurē cuꝫ pēxīs sit corrupt⁹. ꝛ ī ß sinocho dz cū cibis miscere cala vel frida ꝟ gradū egritudis ꝛ cāꝫ ei⁹ phibētia putrediē. Frīda vo q̄ miscent sūt fm plz acetū ꝛ reliq acetosa. Jtē sandali: coralli: margarite ꝛ silia. cala vo sūt ciamomū gariof. ꝛ silia boni odoris ꝺueniētia q̄ būores fridi sunt admixti faciētes sanguīnē putrere ꝛ tūc ꝺueniūt abstersiua subtiliatia ici siua q̄ būores admixti sunt crudi ḡssi. Si vo sunt crudi aquosi bꝫ declinēt ad siccū cū pauca icisiōe ꝛ abstersiōe. ꝛ tūc miliū ꝛ pānicū ꝛ far essent ꝺueniēcia. vinū carnes ꝛ oua nō ꝺueniūt nisi ī declinatiōe aut nisi timeē casus virtutis. ¶ z⁹ itentio. s. cūo pficienda est flō⁹ q̄ cito est pole. ventre tū exīte pleno fecib⁹ pmittat clistere lenitiuū eorū q̄ sūt in stō eductiuū. ꝛ post eoꝝ eductōeꝫ q̄ cito ē possibile flōmeē ex venis brachy ex gb⁹ eligat basilica sāguine multuꝫ iflāmato circa spūalia ꝛ epar peccāte. nigra vo pctō exīte in toto. si vo in casu fuerit retentio emoꝛroyda rū aut mēstruoꝝ pmittat flō⁹ sapbenaꝝ ꝺcūi flōmen ꝛ vene man⁹. ꝛ nō est in hac febre expectāda digō q̄ expectat in alys febrib⁹ ab alys būorib⁹ pendentib⁹. pcipue ī sinocha. Jn sinocha vo vbi esset admixtio multi flatis ḡssi cū sanguīe: ꝛ nō esset op⁹ magna festinātia pmissa flōmia mi noratia aū scōaꝫ flōmiā pmitte digestiuū. ꝛ si non possent flōmari man⁹ vene flōmeē alie vene ꝓpinq bis in iuuādo. Et. A. mēoꝛat flōmiā vene frōtis aut apponant vento se cū scarificatiōe aut sanguisuge in natib⁹ ꝛ in spatulis. ꝛ si nihil boꝝ fieri posset soluat venter ꝟ exigentiā būoꝝ peccātiū. ꝛ hec flō⁹ de q̄ supra dz esse copiosa ꝛ magī in sinocha q̄ ī sinocho. Et mīoꝛi ēt flōmia sincopiçat patiēs sinochū q̄ sinochaꝫ. Et ne decipiaris nota q⁹ nō dz esse tua itentio vt eger cadat in sincopiz: imo debes illā phibere q̄tū est pole. Sz itentio tua dz esse vt exbat tāta q̄titas sanguis q̄ sufficiat ad curā ēt si p eā ducerē ad sincopiz. Quātitas aūt sufficiēs ē cōiter ab. i. lib. ꝛ. 5. vsq ad. y. Sz cū extraxerit lib. i. si supuenit sincopis dimitte p tūc. ꝛ ipo relcuato a sincopi cū remedys opportunis exbe residuū. Est tū meli⁹ si egritudo dat idutias partiri flōmiā. nā bis aut ter poteris iterare flōmiā in die nālis imo in. iz. horis. ¶ 3⁹ itētio est extinctio calitatis diuersimode pficiēda. in sinocha enī ꝛ sinocho assilato causoni cū vehemēter extictiuis sic cū aq̄ oꝛdei ifridata in magna q̄titate. Item cū aq̄ portulace acetose vino granatoꝝ oxiçachara ꝛ silibus fridis actu ꝛ po⁹ ꝛ ēt cū exteri⁹ applicitis. ꝛ bis nō sufficiē tib⁹ cū potu aq̄ fride vsq ad satietatez q̄ adsunt oēs vel plures cōditiōes suadētes potū aq̄ fride. Sz si nō sit tāta calitas q̄ forte sanguini est mixt⁹ humoꝛ grossus crudus aut subtilis nō est opus tāta ifridatiōe. Sz sanguīe existēte grosso crudo denē subtiliātia sic sirup⁹ acetosus simplex aut oxiçachara cuz aq̄ endiuie ꝛ silib⁹. ꝛ ipso exīte subtili aq̄ iuiubarū ꝛ siliuz. ¶ Et nota q⁹ exhibitio boꝝ ifridantiū nō pmissis oibus opportunis multo magis noceret q̄ iuuaret. q̄pp pcedēdū est fm itentiōes ꝓdictas. ¶ 4⁹ intentio est digō in q̄ itēdunt duo. ynū est eq̄tio sube grosse p subtiliātia sic est sirup⁹ acetosus oxiçachara. aq̄ endiuie oꝛdei ꝛ silia. ꝛ subtilis p ingrossantia sic est aq̄ iuiubarū lentiū ꝛ siliuz. Alterū ē phibitio putredis ad quā phibēdaz ꝺfert acetū ꝛ acetosa. acetosa itaq̄ sunt cibis ꝛ reb⁹ medicinalib⁹ imiscēda sic acetū agresta. vinū granatoꝝ. acetositas citri ꝛ silia. ¶ 5⁹ itentio. s. mūdificatio fiat cū solutentib⁹ būores sanguini admixtos: colaz qđē cū aq̄ fructuuz cui aliqđ modicū diapruis solutiui ꝛ el'ary succi ros. addi pōt. Ela quoq aq̄suz cū cassia dissoluta cū decoctiōe turbith sine admixtiōe. çinçi. Sz fla grossiuz cū aq̄ dissoluta cū decoctiōe turbith correcti cū. çinçi. agarico ꝛ silib⁹. melia vo cuz aq̄ lactis sene ꝛ epithimo. ¶ 6⁹ est vrine puocatio cū decoctiōe se. fri. cū sirupo acetoso ꝺpsito dissoluto cū aq̄ sparagoꝝ. ¶ 7⁹ itentio q̄ est resolo cōplet cū fricatiōibus ꝛ cū puocatiōe sudoris ad quē puocādū iuuat aq̄ oꝛdei cū pauco vini subtilis. Jtē suffumigatio cū aq̄ cala super laterib⁹ aspsa ipso iacēte in lecto ꝛ pannis debite copto. ¶ 8⁹ itētio. s. mēbroꝝ nobiliū ꝺfortatio pficiē cū trocis cis de cāpho. trocis. de spodio. sandalis ꝛ silib⁹. ¶ 9⁹ itentio. s. accūtiuz correctio pficiē fm coꝝ exigentiā.

¶ De feb. flegmatica. CAP. XLVI.

SCiuisti q⁹ fe. putredis flatis q̄z ē porismalis. ꝛ q̄q est iseparabilis. ꝛ sciuisti causam in boc.

¶ Supius egit de febrib⁹ colicis ꝛ sanguineis ß agit de flaticis. Dz hec ps ptes tres. in p⁹ agit de bis fe. in gnāli. in z⁹ in spāli ponēdo signa. in 3⁹ curā. z⁹ ibi (Jn illa qdē.) 3⁹ ibi (Cura bui⁹ egritudis diuersificaē.) Primā ptē seu p⁹ⁿ capl̄z in gnq̄ ptes diuido. in p⁹ diuidit feb. flaticā in duas pmas spēs. in z⁹ ponit tpa ei⁹ ipsa adinuicem cōparādo. in 3⁹ ponit ei⁹ causas. in 4⁹ q̄ coꝛpoza sint ad eā magis disposita. in 5⁹ ponit duos canōes. z⁹ ibi (Et sunt ei boze.) 3⁹ ibi (Et flegma qdē putridū. ꝙrta ibi (Et plz qdē.) ꝙnta ibi (Et parū qdē eūaē.) ¶ Jn p⁹ pte dic. Sciuisti. s. in ca⁹ de putredie q⁹ febr. putredis flatis q̄q est porismalis. i. interpolata. q̄z ē isepabilis. i. cōtinua. Sciuisti cām ei⁹. fit. n. interpolata ex mā putrēte eē venas. ꝛ ꝺtinua ex mā putrēte itra venas aut ex apate flatico itriseco.

¶ Et sunt ei boze sic in reliq febrib⁹. Et mioꝛ bozarū sui pricipij fm plz est. xviij. dierū. ꝛ ei⁹ eradicatio in plib⁹ ē itra. lxiij. dies. Et saluioꝛ eaꝫ ē illa q̄ ē mūdoꝝ tepoꝝ. ꝛ pcipue illa q̄ est multi sudoris. significat. n. subtilitatē materiei ꝛ paucitatē ei⁹ ꝛ raritatē coꝛpis. Lōgioꝛ ꝙ priū b⁹ egritudis ē augmētū: ꝙnis ei⁹ declinatio iterū sit lōgioꝛ declinatiōe tertiane plm.

¶ Jn hac z⁹ pte dic⁹ q⁹ b⁹ fe. bz tpa tā vlia q̄ pticlaria sic reliq fe. z⁹ dic⁹ q⁹ ad min⁹ suū pⁿ vse durat. 18. dieb⁹. Dic 3⁹ q⁹ b⁹ feb. eradicatio ē ꝟ plz itra. 64. dies. 4⁹ dic⁹ q⁹ illa fe. flatica ē saluioꝛ q̄ ē mūdoꝝ tepoꝝ. als. tēpoꝝ pcipue illa q̄ ē mlti sudoris. significat eni mult⁹ sudoꝛ paucitatē mās subtilitatē ei⁹ ꝛ raritatē coꝛpis. 5⁹ dic⁹ q⁹ lōgioꝛ priū huius egritudinis est augmētū q̄nis eius declinatio sit longioꝛ

declinatione tertiane vtplurimum.

Contra.secundus dictū ĩstatur si p̄n^m durat 18.dieb^9 ⁊ tota feb.durat. 44.q̄ tpa reliq̄ eēnt miora diuidēdo residuus ĩ tres ptes. ꝓñs ē ↄ auctate Aui.dicēte q̄ aug^tus ē lōgi^9 tps b^9 egritudinis. ¶ Dic Hēti.q̄ p̄n^m in flatica ē lōgi^9. q⁊ hūor fridus ⁊ viscosus tardat accessiōes ⁊ appitiōes digōnis.ſz q̄ b^e lōgitudo sit.18.diex nō posset pbari:ſz stat expi^o ⁊ testificationi auctox.nō enī est dubiū q̄ in febrib^9 flaticis tā continuis q̄z iterpolatis diu stat cruditas in vria añq̄z appeat signū digōnis manifestū:iō p̄n^9 est longū. ¶ Sz ad rōnē in ↄriū dōz p̄.q̄ p p̄n^m h̄ nō itelligimus p̄n^9 ppzie sumptū distinctū ↄ totū augmētū qō excludit signa digōnis manifesta.ſz itelligēdū est p̄n^9 icludēs ptē augmenti.ſ. vſq; ad apparitiōes manifestox signox digōnis q̄ si icipiant apparere vſq; ad.20.dies erit termin^9 circa.40.aut.44.ſz generales ſmones Hal.in cō.affo.4^e pticle. Quibuscūq; in feb.in 7^m terminat aut in 9^m Tadeo tū visus ē q̄ text^9 debeat dicere eradicatio est itra.64.dies. Et forte ſmo eius est verus in flatica iterpolata.ſz in flatica cōtinua pōt terminari ifra.44.dies.ceteris enī paribꝰ ↄtinuū est breuiꝰ suo iterpolato apud Hal.⁊ ſm Tadeū rō nihil concludit, sattribuemus enī p̄n^m.18.dies.augmēto.20.statui.10. Est.n. ceteris breuior declinationi.16.⁊ ſuma erit.64. ¶ Notandū ꝑ declaratiōe q̄rti dicti.q̄ si textus dicit mūdox tporū est clarus.illa enī flatica q̄ h̄z tepores magis mūdos.i. magis primos vere geti est magis salua.significat enī burozē putrentē esse pauciozē min^9 grossuz ⁊ minus visco. sum ⁊ maiozē ꝓportionē vtutis supra morbū vel ad mās. Ille aūt tepor de quo est h̄ ſmo est qui durat.6.horis.⁊ in cōtinua est remissior fe.q̄ in tpe p̄cedēti.ſz in interpolata nō ē fe.ſz neutralitas fe. Si vō text^9 dicat tēpox ver^9 ē.illa enī febris q̄ h̄z tpa magis mūda.i.min^9 cōfusa est saluior.⁊ tpa dr mūda q̄ nō ↄfundunt.⁊ illa imunda q̄ ↄfundunt. Mā aliq̄n in his febrib^9 post statuz vr redire p̄n^m pp difformitatē mās.q⁊ aliq̄n post manifesta sig^a digōnis apparebit in vrina cruditas moto hūore grossiori ⁊ viscosiori ⁊ faciēte nouā opilonē. Ita ēt in p̄ncipys ꝑticularib^9 videt aliq̄n post statū redire augmētū pp difformitatē materie.⁊ hoc significat lōgitudinē:⁊ q̄nz malā morbi terminationē. vbi eↄ mūdicies de q̄ supra significādo mās vniformitatē ⁊ ꝓportionē vtutis ad ipsaz significat salutem ⁊ breuitatē. ¶ 2° notādū q̄ flatica est saluior q̄ est multi sudoris si ille sudor sit fact^9 in pcessu iā apparētib^9 signis digestionis.significat enī obedientiā mās ⁊ ꝓportionē vtutis ad eā. Si vō fiat multus sudor a p̄n^o nō significat salutē:ſz magis lōgitudinē fndo mās illaz expelli pp multitudinē:⁊ nō pp digōnē. ¶ 3° notādū q̄ sudor mult^9 nō significat paucitatē mās absolute:imo potiꝰ multitudinē:significat tū paucitatē mās in ꝓparatiōe ad illā que eēt tāta q̄ suffocādo calorē inatū faceret ipm ipotentē ad eiꝰ expulsionē. Alr significat paucitatez mās ⁊ q̄ mā paucificat.⁊ ↄnr breuitatē egritudis pcipue si poxismi sequētes minorent. ¶ Ulti^o notādū q̄ vltimū dictū huius ptis pōt duplr itelligi.ꝓio q̄ ſm plm declinatio flatice est lōgior declinatiōe tertiane nō semp cū iterdū repiatur flatica vnius aut duox diex. Scōo q̄ declinatio flatice est plz.i. valde lōgior declinatiōe tertiane ceteris pibus:⁊ est notū.

¶ Et flegma qdē putridū.q⁊z est vitreū.⁊ q⁊z est acetosuz.⁊ q⁊q; est dulce.⁊ q⁊q; est salsū. ⁊ tu iā sciuisti quō ex salso fit causon.

¶ In pte p̄ti ponit cās flatice dicēs q̄ flā putridū faciēs flaticā q⁊z est vitreū.q⁊q; ē acetosuz.q⁊q; dulce. q⁊z salsuz. Et dicit q̄ tu iā sciuisti.ſ.in ca^o de causone quō ex flate salso fiat causon. ¶ Cōtra p^m dictū instat arguēdo Aui.

Tractatus De signis

de ĩsufficientia.nā ꝑter hos modos flatis repitur flā crudū.flā mucillaginosuz.flā ĩsipidū.flā aquosuz pōticum ⁊ gipseū. Rndet q̄ gipseū nō facit febrē ſz crudū ⁊ mucillaginosuz dant itelligi p vitreū.ſz ĩsipidū ⁊ aq̄suz ꝓcedūtur p flā dulce.pōticū vo p acetosuz. ¶ Pro notitia 2^i dci b^9 ptis notādū q̄ flā salsuz putrēs ĩ corde aut locis sibi ꝑpīs facit causonē.putrēs vo in vēis puis facit ↄtinuā exacerbātē q̄rtidie.putrēs vo ex venas facit q̄rtidianā iterpolatā.

¶ Et plz qdē accidit feb.flatica būidis ⁊ quietis ⁊ senib^9 ⁊ ifantib^9 ⁊ patiētibus nauseatiuā satietatē:⁊ exercitātib^9 ⁊ balneātibus se sup repletionē.⁊ hūtib^9 eructuationē acetosaz:⁊ habētib^9 repletiōez:⁊ patiētib^9 descēsum hūoris ⁊ fit catarrus ad stōz q̄ putrefit in eo.

¶ In hac pte oñdit corpa parata ad hāc febrē di.q̄ plz accidit būidis.ſ.q̄ sunt flatici nō aūt būidis sanguīcis ⁊ getm̄ltiplicāt.n.flā ⁊ senib^9 ⁊ ꝑpe decrepitis ⁊ ifantib^9 ꝑp humiditatē ⁊ m̄tā comestionē ⁊ patiētib^9 nauseatiuā satietatē.ſ.cū corruptiōe ad acetosuz ⁊ exercitātib^9 ⁊ balneantib^9 sc post repl'onē.ſ.cibi.q⁊ nō fit bona digō spiritibus distractis a stō ad ifra mot^9 ⁊ ad circūferētiā. ⁊ hūtib^9 eructuatiōez acetosaz.q⁊ causat ⁊ significat multitudinē flatis ⁊ hūtib^9 repl'onē flatuz ⁊ patiētib^9 discrasiā humox ⁊ catarrū ad stōz q̄ putrefit in eo. Est.n.catarr^9 ſm plm flaticus.ſ^o tertij. Raro vo accidit iuuenibus ⁊ colericis. Unde Hal.in terapentica ad Hlauconē nunq̄ vidit adolescētē colericū captū a febre flegmatica.

¶ Et parū qdē eūatur a lesione in ore stomaci.

¶ In pte p̄ti ponit duos canōes. Prim^9 patiēs flaticā raro eūat a lesione oris stōi.q⁊ stomac^o est minera flegmatis. iō flegmatica nocet stō sicut tertiana felli ⁊ epati. ⁊ quartana splenī.vt Rasis.16.continentis.

¶ Et scias q̄ cum omni feb. cuz qua est frigus cōstringitur pulsus ⁊ minoratur.

¶ Dic ponit 2^m canonez ĩ oī fe.cū q̄ ē frigus strīgit pulsus q̄tū ad vnā dimēsionē q̄ ē latitudo. Et fit pu^9 q̄tū ad oēz secūdo vocabla Ha.i li.ō vbi fe.⁊ cā nota ē ex sepe dcis.

¶ De signis flatice ꝑdice. CAP. XLVII.

Illa qdē in q̄ cā ē flegma vitreū aut acetosuz frig^9 multiplicat valde.⁊ rigor in vitreo ē vehemētior. At frigus nō icipit in ea subito:imo paulatim in extremitatib^9. deiñ pueniūt ad hoc vt fiāt sicut nix:q̄ nō calefiūt nisi cū difficultate: nz calefiūt subito nz ſm gradationē ↄtinuā: imo paulatiz cū reditu frigoris.⁊ forasse ↄmiscetur frigori ei^9 in pricipio rigor. Fit ē frig^9 ꝑp illō qō non putruit.⁊ horripilatio pp illō qō iā putruit.⁊ mai^9 frig^9 ei^9 ⁊ ipi^9 rigor sūt in ꝑdis stat^9.

¶ Dic ponit sig^as febriū flaticarū.⁊ ꝑ earū q̄ cōiter eueniūt 2° raro eueniētiū q̄ ſz plz sūt flatice. 2° ibi (Et sūt feb.) ꝑ^o ĩ duas.in p^o pōit sig^as flatice iterpolate.in 2° ↄti^e.2° ĩ sequētis ca^i.p̄n^o. (Sūt sic reliq̄ sig^e.) p^o iter.in duas.nā in pria pōit signa flatice iterpolate ꝑpa ſz cas ei^9. ĩ scda pōit sig^a flatice ↄti^a oī spēi ei^9.2^o ibi. (Et plimi qdē ꝑdi.) p^o ĩ tres. in p^o pōit signa fcē a flate vitreo ⁊ acetoso.ĩ scda fcē a flate salso.ĩ 3^a fcē a flate dlci.2° ibi (Illa vo.) 3° ibi (Illā āt) ꝓria ĩ duas.nā ĩ pria pōit signa dcā.ĩ 2^a ĩmiscet q̄dā signa cōia flatice.2° ibi (Et h^e qdē fe.) ¶ In p̄ma pte dic.q̄ in illa in q̄ cā ē flā vitreū aut acetosuz frig^9 multiplicat valde.⁊ rigor ĩ vitreo ē vehemētior.ſ.q̄ ad durationēz licz non

nēcio quo ad itensiōez. ¶ 2us dic. q frigus nō icipit i ea subito. i. q i puo tpe notabilr itēdat: imo paulati i extremitatib⁹. t deiñ paulati pueniūt ad h vt fiāt sic nix q nō calefiūt nisi cū difficultate nec calefiūt subito. nec ꝑz gradationē ꝓtinuā. imo paulatiz cū reditu frigoris. s. postq̄ incepūt calefieri. ¶ 3us dic. q fortasse. i. aliqñ admiscet frigori rigor i pn⁹. s. pticulari. fit q̄ frig⁹ pp illō fla qō ñ putruit. t horripilo siue rigor pp illud qō ias putruit. ¶ Ultⁱ⁹ dic. q mai⁹ frig⁹ t maior rigor insūt piodis stat⁹. ¶ p notādū p notitia p⁹ dci. q cā multiplicatiōis frigoris i flatica vitrea t acetosa ē qz illa flata sunt valde frida t fridiora q̄ relīq̄ flegmata nr̄i corpis. certū tñ ē q⁹ fla vitreū ē magis frm q̄ acetosuz. Uñ Rasis. 16. ptinēt. In vitreo ē frig⁹ fortē. nā ipz ē ceteris fridiⁱz aliqñ acetosuz magis ifridet q̄ vitreū pp subtilitatē subē siue potēs magis i pfundū penetrare. ē tñ ceteris pib⁹ frig⁹ seqns fla vitreū lōgiozis durationis q̄ frig⁹ sequēs fla acetosuz: iz illō possit eē itēsi⁹. t cā sumit ex mō subē vtriusq̄. silr rigor ē vehemēntior i vitrea. i. lōgior iz in acetosa sit itēsior. qz fla acetosuz subtilitate siue subē velociⁿ mouet ad mēbra sensibilia. t cū h sua pūctiōe magis stimulat expulsiuā. ¶ 2us nōn⁹ p notitia 2ⁱ dci. q iz tā i vitrea q̄ i acetosa frig⁹ paulati itēdat in extremitatib⁹. t iz extremitates postq̄ sūt ifridate nō calefiāt subito nec ꝑz gradatōez ꝓtinuā: imo tarde t cū reditu frigoris. bᵉ tñ tardatio t diffozmitas ifridatiōis t calefactiōis ē magis i vitrea q̄ in acetosa pp maiorē grossitiē t diffozmitatē flatis vitrei q̄ acetosi. ¶ 3us nōndū p notitia tertij dci. q rigor admiscet frigori i pn⁹ poxismi siue rigorē accipiam⁹ ꝓpe siue cōiter. s. vt ē cōis ad rigorē ꝓpe sumptū t horripilatiōez. t rigor magis segt fla putrēs. qz magi subtiliatū ē t velociⁿ mouet ad mēbra sensibilia. t eō frigus magis segt fla nō putridū. qz sua trēsa fritatē ē magi aptū ifridare. ¶ Ultⁱ⁹ nōn⁹ p declatōe vltimi dci frig⁹ eē z⁹. ē. n. qōdā positiuū: t illō ceteris pib⁹ ē magis i pn⁹ vli q̄ i statu cū i statu mā hec sit magis calefeā q̄ in pn⁹. Est aūt aliō frig⁹ ꝑuatiuū sequēs reuocatōz calozis ad ītra. t illō pōt eē magis i statu q̄ in pn⁹. sic t rigor est maior siue ꝓpe accept⁹ siue cōiter pp velociorē motuz hūozis ad mēbra sensibilia in statu q̄ in pn⁹. cū sit magi subtiliat⁹. ¶ Et nō sic bñ dic Hēritis. q⁹ Aui. t alij auctores multiz abutunt bis terminis frigus rigor horripilatio: vnū p alio accipiēdo: imo aliqñ vnū istoz accipiēdo tanq̄ sinonymuz huic termino typus q̄ est cōis ad hec tria ꝓxie sumpta.

¶ Et hec qdē fe. nō ē ex mā q̄ faciat pūctiōez ita vt sit cā rigoris in via expulsiōis. putredo nāq̄ ei⁹ ē putredo rei lenis t icipit cū grauitate t pfunditate sōni. Et mltoties icipit i paroxismis primis sine frigore t neq̄ est rigor: imo postponitur vsq̄ ad tempus t fortasse erit frigus t non erit rigor. t multotiens incipit cū sincopi t nō fit. Et in hac qdē egritudie multiplicatur sincopis ꝓp debilitatē oris stomaci t casū appetitus t ꝓuationē alistimbre que est fundamentū materiei nutrimēti t virtutis.

¶ In pte pūti imiscet q̄dam signa cōia fere oi spēi flatice. min⁹ tñ ꝓueniūt pēdētia a flate salso. Et ꝑ dic. q hec fe. nō ē ex mā q̄ faciat pūctōz: ita vt sit cā rigoris i via expulsionis. i. cuz mā expellit ad mēbra sensibilia. putredo. n. ei⁹ ē putredo rei lenis. i. nō acute nisi sit fla salsum. Et in sūma vult h dre q⁹ hᶜ fe. ꝑz plz icipit sine rigore. Et ꝓpea cū dcz sit supi⁹ cā icipe cū rigore ꝓ rigorē itellige rigorem cōiter sūptū cōez ad horripilationē t rigorē ꝓpe sūptū. frequēter. n. icipiūt poxismi ei⁹ sine rigore ꝓpe sūpto. ¶ 2us sigⁿ. q icipit cū grauitate capitis t totiⁿ corpis pp mltitudinē māe t vapoz. ¶ 3us sigⁿ. q icipit cū pfunditate sōni pp multitudinē gsstitiē t viscositatē māe t vapozū. ¶ 4us sigⁿ. q multotiēs icipit i pmis. i. i pncipys vlⁱ⁹ poxism⁹ sine frigore t sine rigore: imo postponit. s. frig⁹ t rigor vsq̄ ad tpus in q̄ mā erit subtiliata p actōz calozis. tūc. n. mota velociⁿ ad mēbra sensibilia faciet maiorē rigorē ipsoz vtutē magis stimulādo t ꝓr faciet mai⁹ frig⁹ nō qdē positiuū quia tūc erit calior. sz ꝑuatiuū reuocādo calz iterius. Et subdit q⁹ fortasse. i. aliqñ erit frig⁹ t non erit rigor t maxie in pn⁹ vli qñ mā ē grossior t fridior t tardiⁿ mota sup mēbra sensibilia. ¶ 5us sigⁿ. t multotiēs erit cū sincopi t nō fit sincopis. s. semp. sz maxie fit i pncipys poxismoz. t in illa q̄ pēder ab hūore valde frido t mlto. Alr erit cū sincopi. i. dispōne ad sincopi q̄ dr lipotᵃ t nō fit sincopis. s. cōpleta. Et subdit q⁹ in hac febre multiplicat sincopis pp tria. s. pp debilitatē t nocumentū oris stōi cui cor facile cōpatit. 2us pp casuz appetit⁹. 3us pp ꝑuatōz digōnis q̄ ē fundamētū. i. causa pncipal⁹ māei nutrimēti. i. sanguis q̄ dz ꝓuerti in spūs t subaz corpis. t ꝓr supple ē fundamētū vtutis nālis vitalis t aialis. deficiēte nāq̄ appetitiua non sumitur cibus t deficiēte digestiua nō digerit. quare segtur defect⁹ cuiuscunq̄ virtutis ad quē segtur sincopis.

¶ Illaz vero que ē ex flegmate salso segtur horripilatio t nō fit vehemēs frigus eius.

¶ Signa flatice pendētis ex flate salso ponit dicens q⁹ ad ipsaz segt horripilatio t nō fit frigus vehemēs. s. positiuū. qz fla salsuz est calz pūgēs mēbra sensibilia: t sic causans rigorē t horripilatōz nō positiue ifrigidans.

¶ Illaz aūt q̄ est ex flegmate vulci raro afficedit in pncipio vsq̄ ad plurimos poxismos horripilatio: neq̄ frigus neq̄ rigor.

¶ Ponit signa pēdētia a flate vulci dic. q⁹ raro in pn⁹. s. vli vsq̄ ad plures poxismos afficedit horripilatio frig⁹ aut rigor: eo q⁹ mā ē satis grossa t benigna t male mota sup mēbra sensibilia. sz postea subtiliata t calefacta a calore nāli digerēte t a calore putredinali. t mota velociⁿ sup mēbra sensibilia causat aliquem typum.

¶ Et plurimi quidem periodi febris flegmatis incipiunt cum sincopi.

¶ In pte pūti pōt signa cōia cuicunq̄ spēi flatice. Et dicit i. iz. ptes ꝑz q⁹ sūt. iz. gnā signoz ptes patebūt discurrendo p textū. Primū genus signoz ē q⁹ plurimi periodi febris flatice icipiūt cū sincopi. t cā nota ē ex supius dcis.

¶ Et iá appet i ea i pncipys calor vehemētior. t i postremis miorat illō. Et ē sile vt cā i hoc qñ putredo afficedit pr⁹ ad magis dlce t magis salsū t magis sbtile. deiñ ad gsse⁹ t fridi⁹.

¶ Scōz gen⁹ signoz sumit a calore. t hz. 5. ptes ꝑz q⁹ gnaliter ponit signa a calore. 2us ibi. (Et tact⁹ calitatis.) 3us ibi. (verūtñ nō.) 4us ibi. (Et q̄litercūq̄ sit.) 5us ibi. (Et multotiens qdē.) Primū signū ē h. In poxismis pmis calor apparet vehemētior t in postremis appet mior. Et ē sile. i. verisile vt sit cā in h qñ pus icipit putrefieri magis dulce magis salsuz t magis subtile. t supple magis calm. deiñ grossi⁹ t fridi⁹. sz būor magis subtilis t magis calis ē aptus cū putret magis calefacere q̄ būor grossior t fridior. ¶ Notādū q⁹ ꝓmo iste ē verus in poxismis būtib⁹ ꝑ cā añte vnū cumulum māe sufficiētis ad plures poxismos. nā tūc de illo cumlo ps mobilior citius mouebit. s. dulcior salsior t subtilior. iō poxismi pncipy erūt maiozis calozis. posteri⁹ aūt mouebit ps grossior fridior t ad motū pigrior. vñ fiet poxismi minozis calozis. Sz cū poxismi non fient ex mā

buius cum ki: ſz ex ea q̄ de nouo gnāt talis erit calor bui⁹ poꝛiſmi qualē ꝯingit gnāri māz q̄ pus nō erat.

Sed contra qz ſtatī opp^m dictuz fuit ſupi⁹ in flatica pendente a flate dulci q⁹ poꝛiſmi in ꝑmis nō icipiunt cū typo. ꝛ in ꝓceſſu icipiūt cū typo mā magis ſubtiliata ꝛ pp ſubtiliatiōz mota velociꝰ ſuper mēbꝛa ſenſibilia. ¶ Ampliꝰ opp^m dcm fuit ſupius de intē tione Cōmēt. alexādrini ſup ꝑ epidimiarū q⁹ in fe. de mā frida poꝛiſmi ſtatꝰ fiunt de mā ſubtiliozi ꝛ velociꝰ mota. vñ rigozes poꝛiſmoꝝ in ſtatu q̄rtane ſunt foꝛtiozes q̄ in eiꝰ ꝑn⁹ eō in tertiana. ꝛ hic dicit Aui. q⁹ flā faciēs poſterio res poꝛiſmos eſt groſſius. ¶ Ad hoc nr. q⁹ ſermo Auic. in pte ꝓcedēti ꝛ Cōmēta. alexādrini itelligit i mā vniformi in mō ſubē. ſz fm⁹ Auic. hoc itellr in mā diffoꝛmi. Et ex his ſegr q⁹ aliq̄ mā flatica mota in ſtatu ē ſubtilioꝛ certa data mota in ꝑn⁹ aliq̄ groſſioꝛ aliq̄ eq̄lis ſz maioꝛē aut mi noꝛē acqſitionē ſubtilitatis p actionem caloꝛis digerētis.

¶ Z⁹ ꝛ meliꝰ dici pōt q⁹ ſemp mā flatica poſteriꝰ mota eſt ſubtilioꝛ ſibi ſili mota in ꝑn⁹ cū digō in flate ꝓcedat ſub tiliādo. ꝛ hoc voluit Aui. in pte ꝓcedēti. ꝛ Cōmēta. Alexā drinus: cū quo tñ ſtat q⁹ mota poſteriꝰ: q̄uis ſubtiliata p digōnē ſit groſſioꝛ certa data idigeſta mota in ꝑn⁹. Sūt ꝛ alie ſoꝛones quas omitto vt breuitati indulgeam.

¶ Et tactus calitatis eiꝰ in ꝓmis eſt debilis ꝛ vaporoſus. deiñ cū plōgat poſitio manꝰ ſuper mēbꝛ ſentit manꝰ acuitatē ꝛ moꝛdicationē.

¶ Hoc eſt Z⁹ ſig^m ſumptū a caloꝛis mō. ꝛ eſt q⁹ tactꝰ calitatis eiꝰ. f. flatice ē in ꝓmis. iō ꝑ occurſu debilis ꝛ vaporoſus. ſz cū plongat poſitio manus ſup mēbꝝ ſentit membꝝ acuitatē ꝛ moꝛdicationē. Hui⁹ cā eſt: qz vapoꝛ flaticꝰ pueniēs ad manū i ꝓmis ē pauc⁹ ꝛ tardus p groſſitiē: ſz poſtea cum lat⁹ ſub manu i magna q̄ntitate fac ipſiuſ foꝛtē.

¶ Verūtñ nō eſt ſilis neq; eq̄lis in oib⁹ ſup q̄ cadit manus: imo eſt diuerſa: qm̄ inuenit in loco vno aſpitatē: ꝛ in loco alio lenitatē. ꝛ eſt q̄ſi caliditas colek poſt rē cribellatam: qm̄ flegma viſcoſum eſt. q̄re diuerſificat eiꝰ paſſio a calitate ſicut accidit in reliquis viſcoſis cum ebuliunt. ipſa enim diſrumpuntur in quibuſdaz locis ꝛ non diſrumpuntur in locis alīs.

¶ Hoc ē Z^m ſig⁹ ſumptuz a mō caloꝛis. ꝛ eſt q⁹ calitas non eſt eq̄lis in oibus partibus ſup que cadit manus: imo ē diuerſa qm̄ in vno loco repſentat aſpera ſiue acuta ꝛ in alio loco lenis ꝛ ē q̄ſi calitas colere p cribellū. ꝛ ē vt ſit manꝰ ſup cribellū ꝛ pueniat calitas ad manū per foꝛamina cribelli. in ꝑtibus enī manus que obuiabunt foꝛaminib⁹ cribelli ſentiet calitas acuta. in reliqs ꝑtibus mitis. Ita apparet tangēti mēbꝝ patiētis flegmaticā: qm̄ flā eſt viſcoſum: quare diuerſificat eius paſſio a calitate ſicut accidit reliquis viſcoſis cū buliunt. ipſa enī diſrumpunt in q̄buſdā locis ꝛ nō in alys. ꝛa locis in q̄bus fit diſruptio egredi tur vapoꝛ calꝰ multū ipriḿes in manū a reliquis ꝑtibus.

¶ Et qualiſcūq; ſit calitas eiꝰ fm ꝑm mioꝛ eſt q̄ vt iflāmet: ꝛ angſtiaz faciat ꝛ magnificet deſideriū aeris frigidi ꝛ aq̄ frē: ꝛ iſpiſſationis ꝛ rarificatiōis anbelitus magni ꝛ exufflantis.

¶ Hoc eſt q̄rtū ſignū a modo caloꝛis ſumptū. ꝛ dicit q⁹ q̄li tercūq; ſit. i. ſiue ſint ſemp vera ea que ſtatiz dicta ſunt ſiue nō. qz poſſibile eſt q⁹ nō ſit ita. ſz eniz partes viſcoſi flatis ſint diuerſe in euapoꝛatione. tñ illi vapoꝛes venientes verſus cutim poſſunt vniformiter per cutī diſpergi ꝛ fiet repſentatio eq̄lis oībus ꝑtibus manus tangētis. tñ hoc

De signis

eſt verū fm ꝑm. qz caloꝛ flegmatice non eſt pueniens ad hoc vt inflāmet ꝛ faciat angſtiā circa ꝓcordia ꝛ magnificet deſideriuz aeris frigidi: qō maxime cognoſcitur per anbelitum magnum velocem ꝛ frequentē ꝛ deſiderium aque frigide: qz non valde ſitiunt. ꝛ deſideriuz inſpiſſatio nis. i. diſcooperiendi ſe: ad quā ſequitur iſpiſſatio poꝛoꝝ: ꝛ rarificationis. ſ. poſt coopertionē. patientes eniz febꝛes acutas nunc ſe diſcooperiunt. ꝛ poſtea ſe cooperiunt. non ita faciunt patiētes febꝛes flegmaticas. ſtant eniz fm plu rimū cooperti cum non habeant magnuz incendiuz: ꝛ nō habent etiā anbelituz magnuz ꝛ exufflationē. i. valde velocem in conſtrictione ꝛ minus in dilatatione. nam q̄uis ſit multo maioꝛ neceſſitas conſtrictionis pulſus ꝛ anbelitus q̄ dilatationis ꝓpter multitudinem vapoꝝ: tamē qz vapoꝛes illi nō ſunt valde calidi nō eſt magna neꝯitas cō ſtrictionis neq; dilatatōis in ꝓparatiōe ad febꝛes acutas.

¶ Et multotiēs qdē accidit caliditati eius vt ſe deat tpe quo bz q̄ſtitatē boꝛe vnius aut duaꝝ boꝛaꝝ. q̄re eſtimaꝛ q⁹ ipſa iaz puenit ad ſtatuz cum ipſa adhuc ſit in augmento. videbis eniz eam iam incipere augmentari. ꝛ ſimiliter ſunt ei in declinatione ſtationes.

¶ Hoc ē 5^m ſig^m a calitate ſumptū. Et dic q⁹ multotiēs accidit calitati flatice vt ſedeat. i. ſtet in eodē gradu vna boꝛa aut duab⁹. q̄re eſtimaꝛ q⁹ iā ſit puētū ad ſtatū poꝛiſmi cū ipa adhuc ſit in augmēto poꝛiſmi. nā poſt illā ſtatōz vi debis eā ꝯcipe augmētari. ꝛ ſiꝛ ſūt ei in declinatōe ꝑticulari ſtatōes qz nō ꝺcliat vniforꝛ poſtq̄ ꝯcepit ꝺecliare. ꝛ b totū ꝓuēit ex diffoꝛmitate flatis. cū. n. eius effumat pars groſſioꝛ ſtat caloꝛ in eodē gradu aliquanto tpe non ſic eſt in tertiana pura pp vniformitatem colere.

¶ Et febꝛes qdē flatis ſunt multe opiſonis pp multitudinē būiditatis ꝛ vaporis ſui pauci ſudoris pp viſcoſitatē būoꝛis. Et cū ſudare facit eſt res nō exuberās. ꝛ de ꝑpꝛioꝛibus ſignificationib⁹ eiꝰ ē paucitas ſudoꝛis ꝛ ꝓuatio eiꝰ.

¶ Hoc ē 3^m gen⁹ ſignoꝝ ꝛ ē q⁹ feb. flatice ſt mꝛte opiſonis pp multitudinē būiditatis. ſ. flatice. q̄ cū ſit multa ēt groſſa ē ꝛ viſcoſa ꝛ vapoꝛes ſui ſiꝛ groſſi ꝛ viſcoſi. ¶ Notādū q⁹ iſte opiſones nō apparēt oēs in vria ſz ſolū ille q̄ ſūt in vus vrie. ſ. epis ꝛ ptiū ꝑpinārū i gb⁹ cū ē opiſo ē vria ſub tilis. ille tñ q̄ ſūt in poꝛis mēbꝛoꝝ ꝛ i puis venis ad mēbra teriatis nō ſūt cā q⁹ vria ſubtiliet ſz poti⁹ impediꝛet ſudoꝛē ꝛ ſunt pauci ſudoris. i. raro ſudant ꝓpter viſcoſitatem humoꝝ. ꝛ cum fit ſudoꝛ eſt paucus. Et ſubdit q⁹ paucitas ſudoꝛis ꝛ ꝓuatio eius eſt de ꝑpꝛioꝛibus ſignis ipſius.

¶ Et ſitis quidem minoꝛatur in febꝛibus flegmatis niſi ꝑ cauſam ſalſedinis aut cauſaz vehemētie putredinis eius. ꝛ cū hoc eſt minoꝛ ſitis que eſt in alīs.

¶ Hoc eſt quartum genus ſignoꝝ ꝛ eſt q⁹ ſitis minoꝛatur in febꝛibus flegmaticis niſi quādo pendent a flegmate ſalſo aut a flegmate qō vehemēter putret. ītenſa. n. putredo ē calitas putredialis itēſa q̄ exiccādo facꝰ mltā ſitī.

¶ Et inflatio lateꝝ multiplicatur in eis: ꝛ q̄ſiq; accidit cuti lateris vt ſubtiliet cū tenſione.

¶ Hoc eſt quintum genus ſignoꝝ. ꝛ eſt q⁹ inflatio lateꝝ ꝛ totius ventris inferioꝛis multiplicatur in patientibus flegmaticam. quia caloꝛ factus debilis eſt potens ad conuertendum humoꝛes in ventoſitates ꝛ vapoꝛes groſſos ꝛ non eſt potens ad illos reſoluendum. ¶ Secundo

dicit q̄ q̄ſcq̄ accidit cuti lateris vt subtiliet cū tenſiōe.i. pp tēſionē fcāz a vaporib⁹ t vētositatib⁹.qñ.n.aligd extē ditur fz vnā dimēſionez opus est q̄ minorē fm alterā. Et nota q̄ iſte est gdā mod⁹ cazeſie t diſpōnis ad timpanitē ad quā forte adiuuat error digeſtiue ſtōi t epis.

¶ Color aūt patiētiū flatis febrē est ōcliuis ad viriditatē t citrinitatē currētes in albedinē ita vt ſit illō q̄ aggregatū ē ſic color plūbi vſq̄ in ſtatu. Et raro qdē rubet color in eo cui⁹ rubedo ſit rubedo in ſtatu reliquarum febriū.

¶ Hoc est ſextū gen⁹ ſignoꝝ.t ē q̄ color patientiū flaticā tendit ad viriditatē t citrinitatē currētes ad albedinem āſi color ſit mixt⁹ ex viridi citrino t albo q̄ ē ſic color plūbi vſq̄ in ſtatū.ſ.pticularē excluſiue. ¶ Scō dicit q̄ raro rubet color in patiēte flaticā in ſtatu cui⁹ rubedo ſit tāta q̄ta ē in ſtatu.ſ. pticulari reliq̄rū febriū.ſ.calꝝ. ¶ Notādū q̄ color tendit in viriditatē pp fritatez flatis t aliq̄lem mortificatōez caloris inati.eſt.n. viriditas via i fuſcedinē t mortificatōez caloris inati.tendit.n.in citrinitatez pp aliq̄le icendiū fm aliquā ptē ꝛuertēs ſāguinē ad nāz colere. Tendit.n.i albedinē pp albedinē flatis t cutis.ſz color aggregat⁹ ex his trib⁹ est color plūbe⁹. t ḃ color est vſq̄ ad ſtatum particularez excluſiue. ſed in ſtatu facies aliqualiter rubet licet remiſſe.

¶ Pulſus ꝟo ei⁹ ē pulſus pu⁹ ſubmerſus ōbilis rarus in p̄mis: deide fit freq̄ns in fine.

¶ Hoc est ſeptimū gen⁹ ſignoꝝ ſumptuz a pulſu. t ḥz hec ps q̄tuor ptes. In p⁹ ponit q̄ſdā ōrias pulſus flatice. In ſcōa ꝓparat has ōrias pulſus flatice ad ōrias pulſus aliaruz feb. In 3ª pte ſubdit alias ōrias pulſus flatice. In 4ª pte extollit ḃ ſignū ſūptū a pulſu. 2ª ibi (Et freq̄ntia qdē ei⁹) 3ª ibi (Et est vehemētis diuerſitatī) 4ª ibi (Et ſignificatiōes qdē) In p⁹ pte dic̄ q̄ pulſus flatice ē pu⁹ demiſſus.i.ſubmerſus debil⁹ rarus in p̄mis.i.i p̄ncipijs pticularib⁹ q̄ oīa ſequunt̄ ōbilitatē virtutis ſuffocate i p̄ncipijs pticularib⁹ a mā flatica multa groſſa viſcoſa. Eſt āt rar⁹ nōdū flate p putrefactōez ſufficiēter iflāmato. deide fit freq̄s i fine.i.in ꝓceſſu t maxie in ſtatu pticulari: flate tūc magis p putrefactōez iflāmato t potēte cor magis calefacere. t tūc fit maior velocior t fortior t min⁹ ſubmerſus.

¶ Et freq̄tia qdē eius. t ei⁹ puitas vehemētior est q̄ſ freq̄tia quartane t tertiane. t eius paruitas t vehementia freq̄tie ei⁹ est pp vehementiaz paruitatis ipſius.

¶ Prio fac̄ hāc ꝓpationē. 2º reddit cāz dicti. 3º ponit aliaz ꝓparationē. 2ª ibi (Et vehemētia freq̄ntie) 3ª ibi (Uerū nō ē velocior) In p⁹ pte dicit duo. p̄mū q̄ freq̄ntia pulſus flatice est vehemētior.i.maior q̄ freq̄ntia pulſus ārtane t tertiane. In ſcōa pte reddēs cāz dic̄ q̄ vehemētia freq̄ntie eius.ſ.pulſus flatice ē pp vehemētiaz puitatis ipſi⁹ vt p freq̄tiā reſtauret illud qō deficit ex magnitudie.

Dubitatur vtruz pulſus flatice ſit minor pulſu melice. nā q̄ ſit mior q̄ pulſus melice nō ē dubiū. Et arguit̄ p̄ q̄ pulſus melice ſit minor p Hal. 2º de criſi. ca⁹ ō ārtana dicētez q̄ ārtana fe.i p̄n⁹ ponit pulſū i diſpōne puitatis quā nō ſeq̄t egritudo p̄ter eā. q̄ flatica nō ḥz tātā puitatē pulſus quātam ḥz ārtana. ¶ Itez Auer. 4º colliget. ca⁹ de ārtana dicit. pulſus ārtane est paruior plus q̄ ſit in flegmatica.

In contrarium est Aui. in p̄ti pte. t Aliabas .8. theorice. 5º. ca⁹ vbi dic̄ in ſignis flatice feb. Eſt aūt is pulſus mior pulſu ārtane. qñ fla debilitat virtutē ſua fritatē t ſua multitudine ifirmat. Idez dicit Raſis. 16. ꝯtinētis. cap⁹. de flatica in fine. Dic̄ Gentil⁹ q̄ auctores ſūt multū diſcordes in dīntys pulſuū flatice t ārtane. nā q̄ iudicauerūt ꝓparatōez pulſuū hanc febriū p rōnē acqeuerūt cāe q̄ fm eſtimatōez ſuā viſa eſt potior. Qui.n. dīt pulſū flatice puiorē eſtimāt q̄ mltitudo flatis groſſities t viſcoſitas pls faciāt ad puificāduz pulſuz q̄ fritas melie ſiccitas t groſſities. ¶ Econtra vo alij oppoſitū opiati ſūt eſtimates fritatē adiutā a ſiccitate t factā actiuiorē p eā ſil' cū ſua groſſitie terrea pls facere ad puitatez pulſus. tū op̄mēdo virtutē. tū faciēdo artariaz iobedientē. Qui vo p experientiā idicāt p̄ discordare. qz exceſſus pui pulſuū adiuicē multuz p̄t decipe. t euenit pulſus diuerſificari fz varias ſpēs flatū t varias ſpēs melie t multa alia q̄ de fcō ꝛcurrūt. Et iō vn⁹ potuit ſuenire pulſuz flatice puiorē. alter eꝫ pulſū melice minorez pulſu flatice. Et certe ſi gs bñ ſine paſſiōe ꝓſideret iudicabit nec viā rōciny nec viā experientie eē ſatis ſufficiētez ad certificādū virtutē in ḃ dubio. Credit tñ Hētil⁹ q̄ oium pitate ſuppoſita q̄tū ē pole q̄ ſignenī duo corpa tpata t in tpe tpato ārū vnū patiāt flaticā a flate dulci. altez patiat melicaz a melia nāli. Uel ſignenī duo corpa vnū flaticuz in hyeme patiēs flaticā a flate dulci. altez melicuz patiēs melicā in autūno ex melia nāli. patiēs flaticā habebit pulſuz miorē credēs fritatē itenſaz flatis cū viſcoſitate pls opari ad puificādū pulſuz q̄ſ fritate melie cum ſiccitate t groſſitie ſua. ¶ Sz ad auctores ſentiētes ꝛriū dic̄ q̄ pceſſerūt ſuo iudicio eſtimatiuo t fm q̄ iuenerūt p experientiā q̄ eis occurrerūt in q̄b⁹ nō appz eis vitas. Sz p rudioribus ſcolarib⁹ ad tollēdā ꝛdictiōez iter auctores dic̄ q̄ pulſus in flatica ē mior itēſiue. ſz i ārtana mior duratōe. qz pls durat typ⁹ t p̄n⁹ in ārtana q̄ſ in flatica.

In dubio autez ſolito ārī an pulſus flatice ſit freq̄tior pulſu ārtane fere oēs auctores ꝛcordāt pulſū flatice eē freq̄ntiorē pls ārtane vt ſpiſſitudie reſtauret magnitudis defectū q̄ḥz reſpectū ārtane. Hal. vo in terapētica ad Glauconē dicit q̄ pulſus ārtane tāto ē rarior pls⁹ flatice q̄ſto pls⁹ flatice ē rarior pls⁹ tertiane. ḃ tñ p tactū ꝓphēdere ē difficile: ſz Hal. 2º ō dīntys dicat ḃᶜ oīa p tactū ꝓphēdi poſſe. ¶ Sz certe in dcis Hal. vī ꝛdictio. nā in 2º de criſi dic̄ q̄ pulſus flatice ē maior q̄ſ pulſus ārtane vt appuit in dubio p̄. In terapētica vo ad Glauconē dic̄ q̄ pulſus flatice ē freq̄tior pulſu ārtane vt apparuit in dubio 2º. q̄ falſa ē cā quā dīt q̄ pulſus flatice est freq̄ntior pulſu ārtane vt reſtauret p freq̄ntiā illud in q̄ deſic̄ p magnitudinē. qz nō deſic̄ i magnitudie cū ſit fz Hal. maior q̄ſ pulſus ārtane. Et certe credo hāc rōnē ꝓcedere ꝛ Hal. niſi dicat q̄ i flatica ſit maior neꝯitas q̄ſ i ārtana qō nō ē rōnabile cū fla ſit frigidi⁹ q̄ſ melia. Et certū ē acutiorē calitatez ſentiri i ārtana q̄ſ in flatica. Tenēdū ē itaq̄ vt exiſtimo pulſū flatice eē miorē t freq̄ntiorē pls⁹ ārtane ad q̄s ōrias adiuuat ōbilitas virtut⁹ maior i flatica q̄ſ i ārtana ceteris paribus. tū pp ōbilitatē appetit⁹ t malitiā iſtimbre. tū pp diſpōnē ad ſincopiz. nā ōbilitas virtutis fac̄ ſil' pulſū puū t frequentez.

Tertio dubitat vtrū pulſus flatice ſit freq̄ntior pulſu tertiane. t vī q̄ nō p Hal. in terapētica ad Glauconē. t p Auer. 4º colliget in ca⁹ ō fe. flatica dicētē q̄ pulſus flatice ē rarior pulſu tertiane in q̄libz ſuoꝝ tēpoꝝ. Idē ſentit Raſ. io. Almāſoris t fere oēs in ḃ ꝛcordāt. ¶ P. hūor colic⁹ ē valde calidus ponēs in corde calitatē faciētē angſtiā faciēs itēſaz ſitiz magnū deſideriū aeris frigidi iſtātiā vigiliarū cui⁹ calitas ē acutior calitate a q̄cūq̄ alio hūore pēdente. Sz oppoſite diſpōnes ſūt in flate. q̄ in feb. ei⁹ dz eſſe pulſus ſil' maior t freq̄ntior q̄ſ pulſus flatice: nec rō Auicē. est alicuius mometi cū dicit̄ q̄ deficiente magnitudie pulſus fit re-

stauratio p freq̃ntiã.dicet.n.ꝓmo q̃ fit restauratio pvelocitatẽ.Scõo dicet q̃ rõ biñ cõcluderet si calor tertiane ⁊ calor flatice eẽnt eq̃ itensi.tũc.n.pulsus q̃ eẽt minor esset freq̃ntior. ¶ In opm est Auic.di.q̃ freq̃ntia flatice ẽ vehemẽtior frequẽtia tertiane.Dic̃ Hẽtilis suspicãdũ ẽ textum eẽ corruptũ,ſz cũ oẽs textꝰ sint ꝯsiles opꝫ imaginari aliã solonẽ,dic̃ q̃ q̃ in ꝓnꝰ.⁊ ꝓpzie in pꝰ medietate ꝓncipij multotiẽs euenit q̃ pulsus ẽ freq̃ntior q̃s in colica pp sincopiz aut disponẽ ad eã cũ q̃ flatica frequẽter icipit vt dixit Auic.Nã in sincopi ⁊ disponẽ ad sincopiz mltotiẽs fit pulsus formicãs cũ maxia frequẽtia ⁊ puitate.⁊ fit freq̃ntia illa magna vt suppleat in q̃ defic̃ magnitudo. ⁊ nõ est dubiũ q̃ tũc pulsus ẽ frequẽtior q̃s in tertiana in q̃ nõ est sincopis. ¶ Cõtra in feb.sincopali fit pulsus rarus. Dꝫ q̃ in feb.sincopali bũoꝛosa fit pulsus rarꝰ q̃ñ bũoꝛ nõdũ p putredinẽ aut digõnẽ ẽ calefactꝰ ⁊ postea cũ ẽ calefactꝰ nõ fit sincopis.qz vapozes frid̃i sũt cã eiꝰ ⁊ nõ cali. ⁊ ideo pulsus ẽ rarꝰ cũ nõdũ sit feb.aut remissa.ſz in flatica cõiter eueniẽte fit sincopis:tũ pp ꝓssionẽ cordis ad os stõi. ꝫz pp malitiã istimbre vapozibꝰ veniẽtibꝰ ad cor exẽtibus calis.quapp fit pulsus valde puꝰ ⁊ ꝓñr valde freq̃ns ⁊ freq̃ntior q̃s in tertiana. ℞ aũt vt dicñ ẽ accidit merito sincopis.ſz nõ exiſte sincopi pulsus flatice ẽ rarior pulsu tertiane.⁊ si in tertiana eẽt sincopis siẽ i sincopali miuta pulsus eẽt freq̃ntior q̃s in flatica cũ sincopi.Alr posset dici ſm Bentilẽ q̃ pulsus flatice ẽ freq̃ntior pulsu colice ñ absolute ſz ꝓportõaĺ puitati.qz i nlla feb.nec melica nec colica tñ fit additio i freq̃ntia pp puitatẽ q̃stũ i flatica.

¶ Uex nõ est velocior pulsu q̃rtane:⁊ quãdoq̃ est tardior eo aut similis ei in ꝓmis.

¶ In hac pte dic̃ q̃ pulsus flatice:ſz sit freq̃ntior pulsu q̃rtane:nõ tñ ẽ velocior eo.Et.rõ q̃ virtus q̃ defectũ magnitudinis restaurat p velocitatẽ oꝫ q̃ sit fortis:ſz i flatica mltuz deficit vt.Uñ Aliabas dic̃ virtutẽ in hac feb.eẽ dissolutã ⁊ firmã. Et q̃ñq̃ ẽ tardior in ꝓmis pp paucã calefactionẽ.vñ fit puꝰ ⁊ tardꝰ ſz sit spissus,spissitudo.n.soboles est deficiẽtis siue ibecillis virtutis apud Hal.i ꝯmẽ.pulsuũ ca:de pulsu frenetico ꝓ aut silis ei.ſ.in tarditate i ꝓmis.i. in ꝓnꝰ ꝓncipij poꝫsimi,nã postq̃ nõ ẽ velocior pulsu q̃rtane relingt̃ q̃ sit tardior aut sibi silis pp maiorẽ aut miorẽz necessitatẽ ⁊ maiorẽ aut miorẽ debilitatẽ virtutis.

¶ Et ẽ vehemẽtis diuersitatis cũ puatõe ordis. ⁊ pui ⁊ ỏbiles ex eis sũt i diuersitate eiꝰ pls.

¶ In pte ista ponit alias dñias pulsus flatice dicẽs q̃ ẽ vehemẽtis diuersitatis cũ puatõe ordis. ⁊ pui ⁊ ỏbiles sũt i diuersitate eiꝰ pls.Cã diuersitatis ⁊ iordiatõis ẽ ỏbilitas virtutꝫ p via suffocatõis ab bũoꝛe flatico mlto gſſo ⁊ viscoſo ℨ trẽ fortitudo pugne iter bũorẽ ⁊ virtutẽ.Diuersitas aũt ista ẽ nõ qz vnꝰ pulsus sit magnꝰ alter puꝰ.vnꝰ fo ⁊ alter debil.qz oẽs sũt pui ⁊ ỏbiles.ſz diuersitas ẽ in maiori aut miori puitate.⁊ maiori aut miori ỏbilitate.Anẽzoar aũt dic̃ q̃ pulsus in flatica nõ ẽ multũ diuersus.itelligẽdus ẽ q̃ nõ est multũ diuersus, qz vna pulsatio sit magna altera parua. vna fortis altera debilis:sed in latitudine puitatis ⁊ debilitatis cadunt be diuersitates.

¶ Et significationes qdem pulsus sup eam sũt de certiozibus significationibus.

¶ In pte pñti dicit q̃ signũ sumptũ a pulsu est de certiozibus signis hui⁹ febꝛis.ſz ad cognoscenduz bas dñias pulsus exquisite opꝫ cognouisse pulsuz sui sani.vt dic̃ Rasis in.9.continentis.⁊ Hal.z:de crisi.

¶ Uria aũt eiꝰ in ꝓmis qdez est alba subtil pp multitudinẽ opilonũ ⁊ frigoris: ỏiñ fit rubea pp putredinez.⁊ ꝯturbat̃ pp malitiã digõnis.

¶ Doc ẽ 8m genꝰ signoꝝ sũptuz ab vria. ⁊ bz q̃tuoꝛ ptes.ꝑponit vrie q̃litatẽ appentẽ in ꝓnꝰ.2o pp putrefactõez ꝯtingentẽ.3o pp malitiã digerẽdi.4o põit quãdã vrie diuersitatẽ ⁊ pmutatõez.2a ibi (Deiñ fit rubea) 3a ibi (Et ꝯturbat̃) 4a ibi (Et q̃ñq̃ alterat̃) In pꝰ pte dic̃ q̃ a ꝓnꝰ in flatica vria ẽ alba subtil. Cui⁹ cã est multa opilatio ⁊ multũ frigꝰ/vtrũq̃z.n.ſ.opilatio ⁊ frigꝰ facit vriñ albã ⁊ subtilẽ albedine trãslucẽte sola aq̃sitate trãseũte/Nã si trãsiret flꝫ pmixtũ cũ vria:vrina nõ eẽt subtilis:ſz eẽt alba rõne flatis albi.7o affo.ꝯmẽto ℨ.Si ab albo flate.esset.n.tũc alba ⁊ grossa.Et eꝫ statẽ opilatiõe eẽt alba.i.peruia ⁊ subtil.ſz postea apta opilatiõe fit grossa ⁊ opaca. nã sic̃ fm plꝫ ẽ eiꝰ opilo ꝑus q̃s eiꝰ aptio.ita ꝑus ẽ subtil ⁊ puia q̃s grossa ⁊ opaca. 2o dic̃ q̃ fit rubea pp putredinẽ.i. calorẽ putredinalẽ icendẽtẽ ⁊ igniẽtẽ flã.vñ fit in vria rubedo q̃dam opaca tẽdens in cinereũ.vñ.8o terapẽtice.ca°. 5o eiusq̃ rubor ẽ q̃ñ bũoꝛ flatic̃ q̃ñ imoratꝰ fuerit diutiꝰ putrefit ⁊ calefit. 3o dicit q̃ ꝯturbat̃ pp malitiã digõnis. ⁊ põt itelligi q̃drupl̃r.ꝑ.qz micta corrũpit̃ statiz qđ significat malitiã ꝯmixtiõis ptiũ adinuicẽ sequentẽ malã digõnẽ stõi ⁊ epis.vñ mali bũozes multiplicant̃. 2o ꝯturbat̃.i. pdit luminositatẽ tẽdẽs in opacũ.⁊ ℞ segt̃ malitiã digõnis/Uñ 2a pmi de colozib⁹:imo attinet fuscitari pp puatõez digõnis. 3o possum⁹ itelligere ipaz conturbari.i.turbidari ad modũ vrie asinoꝝ.⁊ arguit debilitatẽ calozis digerentis flꝫ cũ tẽdẽtia in malignã putredinẽ. 4o possum⁹ itelligere ꝯturbat̃.i.ispissat̃.⁊ significat aliquã digõnẽ:ſz dimutã.⁊ forte aliq̃n malã q̃ ẽ forsasse via in turbulẽtiã.

¶ Et q̃ñq̃ alterat̃ i ea dispõ vno tpe. ⁊ q̃ñz mũdificabit̃ ex mã grossa ⁊ resoluit̃ putridũ ⁊ redibũt opilones dealbabit̃ vna bozа. ⁊ alia q̃n remanet itra mãz grossã ⁊ dispõnez putredis. ⁊ aq̃ bozа opilonũ ẽ alba:deiñ q̃n putrefit resꝑluma post illud expellit̃ ⁊ apit opilatiões rubeꝝ vsquequo veniat sup opilationes q̃ opilet eas vice alia de illo eodem bumoꝛe.

¶ In pte pñti dic̃ Auic.q̃ vria in febꝛe flatica nõ ꝑmanet in vna dispõne eo q̃ i vno tpe ẽ alba subtil.alio tpe ẽ ruffa grossa:⁊ sic multotiẽs i paucis dieb⁹ variat̃ a subtilitate in grossitiẽ.⁊ eꝫ.⁊ ab albedie in rubedinẽ.⁊ eꝫ.sic̃ dicit Jude°.6o ꝯinẽtis.⁊ cãm reddẽs dic̃ q̃ q̃ñq̃ mũdificabit̃ ex mã grossa supple cũ vria. Et resoluet̃ putridũ ⁊ tũc fiet vria grossa ruffa bũoꝛib⁹ cũ vria ꝑmixtis ⁊ redibũt opilones. ⁊ dealbabit̃ supple ⁊ subtiliabit̃,vñ alia bozа q̃n.ſ.remanet fe.iter mãz grossã opilãtẽ ⁊ dispõnẽ putride.i.cuz dispõne ad putridã.tũc.n.fcã opilone dealbabit̃ supple ⁊ subtiliabit̃,nã q̃n ẽ opilatio ẽ dispositio ad putridã.⁊ tũc dealbat̃ ⁊ subtiliat̃,⁊ sic aliq̃ bozа putride.i. dũ disponit̃ ad putredinẽ.⁊ aliq̃ bozа opilationis.ſ. cũ est opilatio est alba supple ⁊ subtilis,deinde q̃n putrefit res ꝑluma post illud.ſ.opilationẽ ⁊ expellit̃ illud.ſ.putridũ cũ vria ⁊ aperiunt̃ opilatões rubeꝝ.ſ.vria ⁊ igrossat̃ vsquequo veniat sup opilatiões.i.loca opilata q̃ opilet ea vice alia de illo eodẽ bũoꝛe:⁊ tũc supple fiet vrina subtilis alba.

¶ Eius vero egestio ẽ lenis subtilis flatica.

¶ Doc est nonũ genꝰ signoꝝ sumptũ ab egestione.⁊ est q̃ eius egestio ẽ lenis.i.mollis nõ dura subtilis.i. fluxibilis flegmatica.i.cũ admixtiõe flegmatũ subtiliũ aquosoruz aut grossoꝝ ſm flegmatũ diuersitatez. Est aũt fluxibilis ꝓpter idigestionẽ ⁊ paucã epatis attractionem.oppositeconditiões ſm plurimũ sunt in colerica.

¶ Et de eis q̃ significãt q̃ fe. est flegmatica est vt sit paroxismus eius decem ⁊ octo boꝛis: ⁊

dimissio eius. vi. horis. ⁊ nō est dimissio eius dimissio munda: qñ materia cuz grossitudine ⁊ viscositate est multa.

¶ Decimū genus signoꝝ sumptū a paroxismo. Et est q̄ paroxismus feb. flegmatice durat. xviij. horis. ⁊ dimissio eiꝰ est. vi. horis. ⁊ nō est dimissio mūda. qñ mā est grossa viscosa ⁊ multa. vñ i sex horis illius false quietis fit aliqua neutralitas feb. Et hic penes Gentilē cōsidera q̄tuoꝝ mirāda de flegmate. Primū q̄ citius mouet ad putredinē quocūq; alio hūore. qz paroxismat quottidie. sz colera de 3ª in tertiuz: melia de q̄rto in q̄rtū. ¶ Scōo q̄ diffozmiꝰ putrefit ita vt tēpora cōfundant q̄ accidit ꝓpter eiꝰ maiozem diffozmitatē ⁊ viscositatē q̄ in aliquo alio hūore.

¶ Tertio flegma paroxismās citius per putredinē finitur postq̄ putrere icepit q̄ melia: sz tardius q̄ colera. ¶ 4º q̄ minus mūdat corpus q̄ in reliqs febribus periodicis. ⁊ hui⁹ vltimi cā ē multitudo grossities ⁊ viscositas ⁊ pauca distātia inter paroxismos eiꝰ. Sed videt q̄ tertiū repugner. p. si. n. tardius per putredinē finit postq̄ putrere incepit q̄ colera. qz paroxismꝰ eius durat. xviij. horis. paroxismus vo colere. xv. videt q̄ magis resistat cāis putrefacientibꝰ q̄ colera. Et sic segtur q̄ deberet moueri tardiꝰ ad paroxismādū q̄ colera. nō. n. pōt assignari cā cur magis resistat causis putrefacientibꝰ postq̄ putredo incepit q̄ colera. ⁊ non magis resistat ne icipiat putrefieri q̄ colera. ea. n. q̄ resistūt putrefactōi in vtraq; sunt forma substātialis ꝓprietas ꝓplexio modꝰ subē. ⁊ certuz est hec oīa resistere q̄tū pñt ne icipiāt putrefieri ⁊ ne putrefactio precedat postq̄ icepit cū sint agentia nālia. q̄ supposita paritate ex pte q̄titatis ⁊ alioꝝ videt de necessitate cōcludi q̄ sicut flegma tardius finit postq̄ putrere icepit q̄ colera. ita tardiꝰ debeat icipere putrere q̄ ipsa. Dōm sic ē veritas q̄ flegma velociꝰ incipit putrere q̄ colera. tñ tardiꝰ finit ꝑ putredinē. q̄uis oīa resistētia putredini ichoande ⁊ ne putredo ꝓcedat sint eadē ⁊ agētia semp mere nālr ⁊ fm vltimuz conatū. sed B est pp dispōnē q̄litatis facilē ad ichoādū ad putredinē pp paruā resistētiā ꝓprietatis ⁊ cōtra magnam resistentiā ꝓprietatis in colera. Sz eō magna est resistētia in q̄late ne finiat ꝑ putredinez p modum sue subē grosse ⁊ viscose. ⁊ ecōtra parua resistētia in colera ne finiat per putredinē ꝓpter suaz substātiā subtilem ⁊ ꝓuationē viscositatis. Et exemplū habes in pisce ⁊ vino. citius eni valde incipit piscis putrere q̄ vinuz tñ citius vinū per putredinē finitur q̄ piscis.

Contra. resistentia flegmatis aggregata ex q̄tuoꝝ ꝓdictis semp agit mere nālr ⁊ fm vltimū conatū ergo tātū resistit ne putredo ꝓcedat postq̄ inchoauit q̄tū resistit ne inchoet. sz hec magis resistit ne putrefactio ꝓcedat postq̄ inchoauit q̄ tota resistēa colē. q̄ et magis resistit ne ichoet putreꝰ q̄ tota resistēa colē. ⁊ sic tardius piodicabit q̄ colā. Nō est apparēs cū nō icipiāt piodicare periodo faciēte febrē nisi putreāt. Credo q̄ sit hec ꝓ 2ª ꝓna negāda eo q̄ difficilius ē i q̄late velocitare putrefactionē ichoatā q̄ ipaz ichoare. Et eō difficiliꝰ ē in colā putrefactōez ichoare q̄ ichoataz velocitare. q̄ si hec rūsio tibi molesta est: aliā iuenies.

¶ Significant ipam etas ⁊ ꝓsuetudo ⁊ tps: ⁊ regio et cibi: et aduētus cāruz afficientium ex satietate nauseatiua. et significāt ipam forma ꝓdicta ex colore faciei et iflatione eius. et lenitas tactꝰ et debilitas oris stōi et casus appetitꝰ. et q̄ magnificāt i ea splen. et segtā eructuatio acetosa in plibꝰ horis multotiens.

¶ Hoc est vndecimū genꝰ signoꝝ in quo multa ꝓgerunt. ⁊ dicit q̄ q̄latica significāt ꝑ etatē. s. senē ⁊ ꝑ pēe decrepitatis ꝑ ꝓsuetudinē. s. alias patiēdi cā. ⁊ tps. s. fridū ⁊ hūidū. ⁊ regionē. s. frigidā ⁊ humidā. ⁊ cibos. s. multiplicātes q̄la. ⁊ ꝑ cās aītes q̄ sunt signa aut cāe multiplicationis q̄latis sic est nauseatiua satietas maxie cū corruptiōe ad accetosuz ⁊ significāt ipaz forma ꝓdicta ex colore faciei. s. plumbeo ⁊ iflatiōe eius ⁊ lenitas tactꝰ sequēs hūiditatē q̄latis ⁊ debilitas oris stōaci ⁊ casus appetitus ꝓp cās suprascriptas. Et q̄nq; magnificāt splen q̄late per putredinē in melancoliā vso ⁊ splenē iplente cuz sit eiꝰ receptaculū. ⁊ segt eā eructuatio acetosa in plibꝰ horis. i. tēporibꝰ ipsiꝰ q̄latice in qbꝰ magis debilitat aut corrūpit digestio ad acetosum. hoc aūt fm plūm magis ē in augmēto ⁊ statu.

¶ Signa flegmatice inseparabilis ⁊ est illa que nominatur latica. CAP. XLVIII.

Sunt sicut reliqua signa fe. flegmatice ꝑter eradicatōez et qō similat eradicationi. Et apud iceptionē fiunt rigoꝝ ⁊ frigus et horripilatio. et est res magis silis cū ethica. ⁊ fit illic rigoꝝ i. vi. horis. aut tm superans illū q̄ fit in periodica. nam periodica iterum non euacuatur a residuo: verūtamē est occultum non apparens.

¶ Dic ponit q̄tuoꝝ signa feb. q̄latice cōtinue. Primū q̄. ii. gña signoꝝ in ꝑcedēti. ca. posita q̄ sūt signa q̄latice interpolate: sūt et signa q̄latice ꝓtiⁿ. ⁊ nō mixta cū ambe pēdeāt ab eadē mā. ⁊ nō ē dōia nisi qz in ꝓtinuā q̄la putret ad ītra venas. sed in iterpolata putret ex venas. iō ambe in B dīnt. qz in ꝓtinua nō eradicat neq; assilat feb. q̄ eradicat. sz in iterpolata sz nō eradicet tñ assilat febri q̄ eradicat. qz cadunt sex hore iter vnū paroxismū ⁊ aliū in qbꝰ nō ē febris: sz solū neutralitas febris. sz in ꝓtinua sp ē feb. sz remissioz in sex horis primis seqnti paroxismo: quapp nec eradicat nec assilat febri q̄ eradicat. Scōz signū ē. q̄ exacerbatio ꝓtinue icipit cū rigore frigore ⁊ horripilatiōe. Tertiuz signū ē q̄ ē multū silis ethice. Quartū signū ē. q̄ fit illis. i. in q̄latica ꝓtinua rigoꝝ. i. remissius caloꝝ i sex horis sue declinatōis ꝑticularis. aut tātū. i. vt circa sex horas superās tñ calorē remissiuz q̄ ē in declinatiōe paroxismi ꝑiodice. nazꝝ ꝑiodica itez nō eūat a residuo caloris. verūtñ illud residuū caloris paroxismi iterpolate ē occultū nō mānifestū sic in ꝓtinua cū caloꝝ remissius i ꝓtinua sit feb. sz i iterpolata neutralitas febris. ¶ Ꝑtio nōndū ꝑ ōclaratōe scōi signi q̄ bi typi. s. frigus rigoꝝ ⁊ horripilatio cānt duplr. vno ex spsiōe māe sup mēbra sensibi⁹. ⁊ bi fiūt in p̄ncipys febriū iterpolataꝝ cū mā expellit de venis puis ad mēbra sensibilia. ⁊ bi sūt ꝑpe typi. 2ºs fiūt ex suffocatōe caloris inati sub mā mlta grossa ⁊ viscosa. ⁊ bi fiūt i p̄ncipys exacerbationū q̄latice ꝓtiue cū mā q̄latica expellit de venis magnis ad puas ibidē suffocās caloꝝ inatū ꝑ quā suffocationē i extremis fit frigꝰ rigoꝝ ⁊ horripilatio. Et bi sūt ipoꝓie typi. qz valde remissi ⁊ paꝝ durātes. ⁊ bi typi qñz sūt maiores i p̄ncipys exacerbationū p̄ncipy vlis q̄ in p̄ncipys exacerbationū stat⁹. Aliqñ eō fz diuersitatē māe q̄ faciūt hos typos i frītate mltitudie grossitie ⁊ viscositate ꝑ q̄s aliqñ magis suffocat caloꝝ i p̄ncipys exacerbationū p̄ncipy vlis q̄ i p̄ncipys exacerbationū stat⁹ vlis. aliqñ eō. ¶ Zº notādū ꝑ declaratōe terty signi q̄ fe. latica est multū silis ethice. tñ qz caloꝝ est mitis sic in ethica ⁊ satis vnifozmis ⁊ fit extenuatio in ea ꝑ defectū digestiue stomaci. ⁊ nisi esset lenitas pulsus esset valde plis silis ethice vt dixit Auic. superiꝰ in cap'lo de rebꝰ in quaꝝ qbusdam differunt febre putredinis ꝛc. Et ex hac conuenientia

cum ethica/Ego arguo q; frig⁹ rigor ⁊ horripilatio ȯbeat raro accidere in ꝓncipijs exacerbationū flegmatice cōtinue.quia per hoc signū faciliter discerneretur ab ethica: cum ethica non habeat huiusmodi typos. Et deus testor me raro reperisse hos typos i laticis.Cetera q̄ dicit Auic. in hoc capitulo nota sunt.

¶ Febres q̄ sunt fm plimū de gñe flaticax ⁊ sunt qñq; ex colera ⁊ nō sūt ex eis q̄ fiūt ex melia. ⁊ sūt appropriate cū noib⁹ ⁊ iudicijs.i.hñt noia ꝑpa ⁊ iudicia ꝑpa.s.p q̄ noiant cognoscunt ⁊ iudicant. CAP. XLIX.

HEc sunt febres empialos ⁊ lipparia q̄ ambe sūt de sūma febriū:in qb⁹ diuersificant loca calozis ⁊ frigozis ītus ⁊ exteri⁹ pp diuersitatē ⁊ locū ei⁹ qō putrefit ⁊ qō nō putrefit. Et sūt tres diuisiones feb. appropriate:sincopal hūozosa:⁊ febris ex sincopi minuta subtil. ⁊ fe. diuturna ⁊ nocturna.

¶ Dic determiat de gbusdā febrib⁹ ad flaticas reducibilibus.qz vtplurimuz fiūt ex flate:lz q̄q; fiant ex cola vt lipparia dcā tabaros ⁊ sincopal minuta. ⁊ nō fiūt ex melia .s.pura:sed aliq̄ ex flate tēdente ad nām ei⁹ vel hñte ei⁹ mixtionē.sicut Isaac ponit de lipparia.⁊ B dicit p⁹ ps rubrice. Prio g̃ Auic.enūerat has febres.2° exequit. 2° ibi (Dec feb.fit) Dicit p̄ he sūt febres empialos ⁊ lipparia q̄ ambe sūt de sūma feb.in qb⁹ diuersificant loca calozis ⁊ frigozis int⁹ ⁊ exteri⁹ pp diuersitatez ei⁹ qō putrefit ⁊ qō nō putrefit.i.fm diuersitatē māe putrētis ⁊ nō putrentis ⁊ fm diuersitatē locoꝝ ītrisecoꝝ ⁊ extrinsecoꝝ in qb⁹ cōtinent p̄ māe putrētes ⁊ nō putrētes.Et tu adde tertiaz fe.in q̄ ĩteriora ⁊ exteriora sit calēt ⁊ frigēt pp has diuersitates māex ⁊ locoꝝ.⁊ sūt pter has tres alie diuisiones.i. tres alie feb.sub hac diuisiõe ꝓtēte.s. sincopalis hūozosa. sincopalis minuta subtilis.⁊ fe.diuturna ⁊ nocturna.

¶ Febris in qua occultatur frigus ⁊ apparet in ea calor ⁊ est empialos. CAP. L.

HEc febris fit ex flate vitreo: lz ē ꝓprie hensū i occulto ⁊ profundo qō ifridat vbi est. Nex ipsi accit iā putredo: q̄re spargit ex eo vapor ei⁹ qō cuz putruit ⁊ dispartit iflāmat i exteriozib⁹. ⁊ illō qō non est putrefactū ifrigidat in iteriozibus.

¶ Dec ps didit in sex ptes fm q; sex fac capla de his feb. ptes patēt in ꝓncipijs caplox. Primū capl̄z dīdo in duas ptes. Nā in p⁹ ponit cām empiale ⁊ modū puēt⁹ ei⁹ ex cā sua. In scōa ponit signa.2° ibi (Signa ei⁹) Pria in duas. nā in p⁹ fac qō dcm ē.2° remouet dubiū.2° ibi (Et ei⁹ gdē frig⁹) In p⁹ pte dic Auic.q; cā b⁹ feb.ē flā vitreū ꝓtentuz in pfundo corpis occulto sensib⁹ nris qō ifrigidat i loco vbi ꝓtinet ⁊ ifrigidat locū illuz ⁊ ptes illi vicinas. Sz b⁹ flatis aliq̄ ps putret ⁊ a pte putrente vapores eleuati veniētes exteri⁹ calefaciūt ptes exteriores.sūt.n. sil cū pte putrēte a q̄ eleuant facti cal p putrefactionem:q̄re ptes exteriores calefiūt p vapores putridos ad ipas vēientes. Iz ptes ītrisece ifridant a pte flatis nō putrefacta.

¶ Et ei⁹ gdē frigus nō appz in huiusmodi tpe. qñ est getuz ⁊ associat ei et nō patit ab eo qō occurrit ei. postq̄z ergo icipit i eo putredo mouet et ifridat ifrigidatiõe q̄dā: quānis nō perueniat ad hoc vt cōicet toti corpori.

¶ In pte pñti remouet dubiū.posset.n.q; iterrogare.q̄re frigus b⁹ būozis vitrei nō sentiebat in loco vbi ꝓtinebat añ ichoationē b⁹ feb. Rñdet q; frig⁹ b⁹ būozis nō sentiebat.p.qz hoc flegma erat getū ⁊ erat cōsuetū mēbro in q̄ cōtinebat.vñ in mēbro illo ꝓtinēte iā erat facta mala cōplexio eālis q̄ nō sentit.⁊ ēt būoz ille fm ei⁹ supficiē erat calefact⁹ q̄si fact⁹ silis supficiei mēbri circūdātis ⁊ sil nō sentiunt.Sz cū icipit putrefieri icipit moueri local. ⁊ ps q̄ p erat ītrisseca efficit extrisseca.⁊ qz est magis frida q̄ ps extrisseca ⁊ obuiat parti cui hñ humoz nō erat ꝓsuet⁹ ifrigidat illā ptē faciēs in ea malā ꝓplonē diuersaz q̄ sentit:nō tñ ei⁹ frigiditas ē tāte potētie vt possit totuz corp⁹ ifrigidare sentit itaq; frigiditas ĩteri⁹ ⁊ calitas exterius.

¶ Primo notādū circa ptē pñtē q; auctores his termis empialos ⁊ lipparia vario mō vtunt. Quidā.n. p empialos itelligūt febrē in q̄ fm eādē ptē sil sentit calor ⁊ frig⁹. Et hoc mō vtit hoc vocabulo Hal. 2° de dñtys febriū.⁊ in libro male ꝓplonis diuerse.⁊ in ꝓmēto affo. 7° pticule. Si feb.a cola nō habeat. ⁊ Aliabas.6° thēorice.cap°.6°.⁊ Rasis.16.cōtinētis.ca°.3°.Quidā vo B noie empialos vtūtur ad significādū febrē in q̄ exteri⁹ appet frig⁹ ĩteri⁹ calor:sit 2° febriū.ca°.de empiala. Et Arist.27. pblematuz. pblemate.2°.Quidā vo ꝓrio mō vtunt hoc vocabulo empialos ad significādū febrē in q̄ int⁹ sentit frig⁹ ⁊ exteri⁹ calor.sicut Aui.h: ⁊ Sera.6° breuiary. Et Hētilis dicit q; empialos dr ab empi.qō ē supra ⁊ alos.i. aliud:q̄si vnū supra aliud.⁊ fm B qd nois posset dici ō q̄cūq; istaz febriū.

In q̄libz.n.est vnū supra aliud.s.aut calor supra frig⁹ aut ẽ. sed litez de noib⁹ omittam⁹. Imaginemur febrē in q̄ calor sit exteri⁹ ⁊ frig⁹ ĩteri⁹ q̄cūq; nois vocet ⁊ q̄ramus cām eius/Isaac imaginat cām b⁹ febris quā ipe lipparia appellat esse duplicē būozē.s.flegma grossum exūs ĩteri⁹ nō putrēs ĩteriora infridās.⁊ colerā grossaz exteri⁹ putrētē exteriora calefaciētē.⁊ imagiatio sua pt facile ōfendi.

Hic cadunt duo dubia. Primū.qs est locus pfundus i q̄ flegma vitreū in frigidās ꝓtinet. ⁊ q̄ sūt loca extrisseca q̄ calefiūt. Scōz. si ĩteriora frigēt quō hic erit febricēs. Respōdet Hētilis p loca pfunda occulta possum⁹ intelligere stōm ⁊ ītestina ⁊ ptes sibi vicinas.⁊ ēt quosdā musculos intrinsecos. Itē possum⁹ itelligere cōcauitates q̄rundā venaꝝ.sed p loca exteriora cal̄a possum⁹ itelligere man⁹ ⁊ pedes et partes cutis ⁊ sibi vicinas. ¶ Et ex his pz solo ad dubiū an hec febris sit cōtinua an ĩterpolata. Nā si mā putrens ꝓtinetur ad intra venas febris est ꝓtinua.si vo exit venas est ĩterpolata. ¶ Ad scōm dubiū rñdet q; licet in stomaco ⁊ intestinis aut in musculis pfundis sentiat frig⁹.aut ēt in ꝓcauitatib⁹ aliquaꝝ venaꝝ.tñ vapor putridus petit cor ⁊ ipm ifl āmat.vñ hic nō dr sentire frigus in pfundo.i.in corde vel circa cor.sed sentit frig⁹ in stomaco ītestinis ⁊ in ptibus dictis.Calorem vero sentit in manib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ partibus cutaneis ⁊ in corde.

Contra predicta instat. q; si loca ītrisseca sūt frigida q̄ mlto magis extrisseca cū ꝑpter frigiditatē locoꝝ ītrinsecoꝝ caliditas debeat a membris exteriozib⁹ ad intrinseca frigentia reuocari natura existēte magis sollicita de membris intrinsecis nobilibus q̄z de extrinsecis ignobilib⁹. ¶ Secūdo sequeret q; oēs feb.pendētes ab humozib⁹ frigidis deberent esse empiale cū oēs hi humores cū mouent deberēt partes ītrinsecas ifrigidare sicut flegma vitreū. ¶ Tertio sequit q; in partib⁹ ītrinsecis deberet simul sentiri calor ⁊ frigus.nā si pars flegmatis vitrei putrēs interi⁹ calefacit partes exteriores:multo magis deberet calefacere partes ĩteriores in qb⁹ cōtinet:cū vnūq̄q; fortiꝰ agat in ptes ꝓpinquas q̄z remotas. ¶ P.aut pars flegmatis vitrei nō putrēs est potētior ad ifrigidādum q̄z pars putrēs ad calefaciendū aut econtra.aut sunt eq̄ potētes. Si

ꝑmū segtur ꝙ coꝛ ⁊ ptes extrinsece deberēt ifrigidari: ⁊ sic nō eēt febris. Si vo eꝫ deberet iteri⁹ sentiri calor ⁊ nō frig⁹. alr sit in eadē pte itenderet calor ⁊ frig⁹. Si vo sint eꝫ potētes segtur ꝙ neqꝫ caloꝛ neqꝫ frig⁹ deberet ꝓduci aut ꝙ simul in eadē pte ꝓducerēt calor ⁊ frigus.

Pro huius solone ꝺꝫ imaginari ꝙ ps flatis vitrei iteriꝰ exītis putret. Altera vo ei⁹ ps nō putrens ē maioꝛ: ps tū putrēs est tāta ⁊ tātuꝫ ꝑ putredinē iflāmat ꝙ vapores ab ea eleuati veniētes ad coꝛ iflāmāt ipm ⁊ faciūt fe. Et sil'r veniētes ad ptes extrīsecas calefaciūt ipsas. ps āt flatis vitrei nō putrēs q̄ est maioꝛ ifrigidat ptes in gb⁹ ꝛtinet ⁊ sibi vicinas. nō aūt ifrīdāt coꝛ ⁊ ptes exteriores. qꝛ vapores ab ea eleuati sūt pauci ⁊ grossi nō potētes ꝓuenire ad ptes dīstātes. neqꝫ ēt ipꝫ ꝑ simplicē alterationē pōt ifrīdare partes dīstātes. tū qꝛ vis sua nō tātū extendit. tū qꝛ ipedit a vapoꝛib⁹ putridis flatis vitrei putrētis. ¶ Sꝫ supest vt rñdeam⁹ ad rōnes suadētes ꝛium. ¶ Ad ꝑmū ꝺꝛ cōiter ꝙ vapores cali flatis vitrei putrētis sūt potētiores ad calefaciendū ptes extrīsecas q̄ fuga caloꝛis iteri⁹ ad ifrigidandū. ¶ Cōtra. segt ꝙ in alys febrib⁹ nō deberēt in ꝓncipys ꝑoxīsmoꝝ extrema ifrīdari. ꝛnō ē falsuꝫ. sed ꝓbat ꝛnā. qꝛ putridi vapores petētes exteriora sūt potētiores ad calefaciēdū exteriora q̄ fuga caloꝛis iteri⁹ ad ifrigidādū. Credo ꝙ oporteat cōcedere in ꝓncipys ꝑoxīsmoꝝ fe. future empialos extrema ifrīdari. ⁊ ꝑ tūc nō ē empialos actu. sed postea calefactis extremis ꝑ vapores putridos tādē calefacientes extrema ⁊ iteriozib⁹ exītib⁹ frīdis est empialos. nō sic ē in alys fe. qꝛ a vapoꝛib⁹ mītis putridis iteriora calefiūt. nec oīs būoꝛ frīdus ēt nō putrid⁹ est potens ad illa ifrigidādū nisi sit vehemētis frigoꝛis sīc ē flatus vitreū ⁊ forte aliqō acetosum. ¶ Et ex bis ꝑ rñsio ad secundū. ¶ Ad ꝫm negat ꝛnā. ⁊ ꝛnter ꝺꝛ ꝙ oē agēs ceteris paribꝰ magis agit in ptes ꝓpinq̄s q̄ remotas. Sꝫ hic cetera nō sūt paria. qꝛ ps flatis vitrei nō putrētis ipedit calefactionē iteri⁹: nō āt exteri⁹ cū nō sit exteri⁹ nec sua vis extēdat ad ifrigidādū ptes extrīsecas. ¶ Sꝫ ad ꝛfirmationē cū q̄rit an ps flatis vitrei nō putrētis ē potētioꝛ ad ifrīdādū q̄ ps putrēs ad calefaciēdū. ꝺꝛ ꝙ ē potētioꝛ ad ifrigidādū ptes itrīnsecas in gb⁹ ꝛtinet q̄ ps putrens ad eas calefaciendus. Est tū pars putrens magis potens ad calefaciendus coꝛ ⁊ partes exteriores q̄ ps nō putrēs ad ifrīdādū eas. qꝛ vapores ei⁹ sūt pauci ⁊ valde grossi: gbus nō ē facil' trāsit⁹ ad lōginq̄. Et eꝫ vapores flatꝰ vitrei putrētis plēs ⁊ subtiliores facili⁹ penetrāt ad ptes lōginq̄s.

SIGNA. CAPI. LI.

Signa ei⁹ sunt eadē q̄ ꝓdcā sūt: ⁊ ꝙ ei⁹ vrina est fri. cruda maioris calitatis q̄ꝫ vrina aliaꝝ sui generis: ⁊ pulsus eius est rarus tardus.

¶ Prio ponit signa. z⁹ quādā b⁹ febris ꝑpetatē declarat. 3⁹ cōplet signa. ibi z⁹ (Et ipsa ꝑm plm) 3ª ibi (Spaciū vo poxīsmi) In ꝑ⁹ pte diē ꝙ signa ei⁹ sūt ea q̄ dcā sūt in cap⁹ de signis flatice iterpolate. ⁊ q̄ statiz dcā sūt in ꝑ ca⁹ ꝙ patiens bāc febrē int⁹ frigeat exteri⁹ caleat. Scōm signū ē ꝙ ei⁹ vrīa sit frīda. qꝛ alba arguēs friditatē. cruda qꝛ forte subtil' sine ypostasi. Et boꝝ cā ē. qꝛ flatꝰ est vitreū ifrigidās ptes iterioꝛa q̄ꝫ in alys flaticis. Tertium signū est. qꝛ pulsus est tard⁹ rar⁹ nō gdē respcū sui sani. qꝛ sic nō febriret: sed respectu patientiuꝫ alias febres.

¶ Et ipsa ꝑ plm addit oī die. vex ꝓp grossitudinē sue māe ꝛuertit q̄ꝫ in q̄rtanā ⁊ tertianā. q̄m huiusmodi materia in coꝛpe est pua ⁊ pue putrefactionis ignea. Et paucitas q̄dez est ex causis elongationis periodi.

¶ In ꝑmi pte declarās quādā ꝑpetatē b⁹ feb. ꝑ ponit eaꝝ. z⁹ remouet dubiū. z⁹ ibi (Et ꝓpea qō) In ꝑ⁹ pte diē ꝙ b⁹ feb. ꝑ plm poxīsmat oī die. vex ꝓp grossitudinē sue māe q̄ꝫ de 3⁹ in 3ᵐ. q̄ꝫ de 4.⁹ in 4ᵐ. q̄m mā b⁹ feb. q̄ꝫ est pauca tarde putrefactiōis ꝓp suā itēsiaꝝ frītatē grossitiē ⁊ viscositatē igneā q̄ si videat ignita. bꝫ. n. puā dispōnez ad putredinē. sꝫ putredo sua ē sic q̄dā ignitio violēta ⁊ pauci tas gdē ei⁹ ē cā clōgatiōis. i. tardatiōis sui periodi.

¶ Et ꝓpea ꝙ poxīsm⁹ nō redit oī die nō remanet hec fe. q̄n sit flatica: sed ꝓpea est flatica. qꝛ putredo ei⁹ ē putredo flatis. et hec nō extrahit eā ab hoc q̄n sit flatica: sꝫ ꝓpea ꝙ putredo est putredo flegmatis nō ꝓpt erea ꝙ paroxīsmus nō redeat omni die.

¶ In pte ꝑmi remouet dubiū. possꝫ qs arguere. hec febris poxīsmat de tertio in tertiū: ⁊ de q̄rto in q̄rtū. ergo nō est flegmatica cū ꝓpriū sit flatice poxīsmare oī die. Rñdet Auicē. ꝙ poxīsmare de tertio in tertiū aut de q̄rto in q̄rtuꝫ nō facit bāc febrē nō esse flaticā. nā hec febris ꝺꝛ flatica. qꝛ pendet imediate ex putredine flatis. nō qꝛ poxīsmet oī die. Ex quo segtur ꝙ nō poxīsmare quottidie non extrahit eā ad hoc vt sit flatica. specificatio aūt fe. nō sumit ex mō paroxīsmādi: sꝫ ex nā materiei q̄ est cā ꝛiūcta earuꝫ. ¶ Dic dicit Hētilis quosdā arguisse ꝺ opīonē suā dicentē ꝙ periodicatio segt būoꝛē ex nā sue forme specifice. nā si ita est ⁊ ꝑpetas specifica semp comitat suā formā subalē. ergo nūq̄ erit periodicatio flatis q̄ nō sequat suā ꝓpietatē ⁊ suā formā subalē. sꝫ piodicatio de tertio i tertiū aut de q̄rto in q̄rtū nō sequit suā ꝓpetatē neqꝫ suā formā subalē. ergo flegma nūq̄ periodicabit bis piodis: cui⁹ oppositū dicit Aui. ergo ꝑter ꝓpetatē ⁊ formā subalem opꝫ assignare cās periodicationis. Rñdet Hētilis ꝙ effectus q̄ sequunt ꝓpetates specificas ⁊ formas subales sequunt eas in deteriata mēsura accīdtiū nisi sit ꝓhibēs. Unde turbith euacuat fla a ꝓpietate. ⁊ scamōea colerā in determiata mēsura. ⁊ tū si extra q̄ntitatē quā forma requirit ꝑ hac opatiōe denī euacuabūt sanguinē aut sil'cū flate ⁊ colera aut sine eis. Sil'r magnes si vngat cuꝫ alio nō trahit ferrū. flegma. n. mouet quottidie ex sua ꝓpietate cū fuerit cū hoc debite quātitatis ⁊ debiti modi subē. Cū aūt pacificat ⁊ īgrossat licꝫ ex forma specifica ōbeatur sibi paroxīsm⁹ oī die: poxīsmās tū ipedit ex bis accītibus. vñ pigritabit ⁊ tardabit mot⁹ ad tertiū vel ad q̄rtum diē. Ex qbus aperte vides Hētilē velle ꝓpietatem specificā humoꝛis. ⁊ ꝛnār suā formaꝝ subalē itēdere ⁊ concurrere tanq̄ cāꝫ agētē ad faciēdū determiatū periodū. ⁊ ꝛnter intēdere per se sui humoꝛis coꝛruptionē qō videt oīo absurduꝫ. Sed de ꝑ supius in q̄stione de piodicatiōe. dictū est q̄tū est opportunū. Ego aūt q teneo piodicationem seq ꝓportionē potētie mēbroꝝ mouētiū būoꝛes ad suā resistentiaꝝ pono būoꝛes resistētes suo motui piodicatiōi ⁊ sue putrefactiōi ꝑ formā subalē modū subē ꝓpietatez ⁊ ꝓpōnē ⁊ ꝓp maioꝛē ꝓportionē mēbroꝝ mouētiū ad flegma q̄ ad colerā: ⁊ ad colerā q̄ ad melācoliā fit vt flegma ꝑ plurimū periodicet quottidie. colera de tertio in tertium. melancolia de quarto in quartum.

Contra. sequitur ꝙ quanto flegma eēt maioris q̄ntitatis deberet tardi⁹ periodicare ꝓp maiorē resistētiā. ꝛnō ꝺ Aui. ⁊ ꝺ experiētiam. Respōdet verū eē ꝙ quāto est maioris q̄ntitatis tāto magis resistit. sꝫ ex alia pte. qꝛ magis stimulat vtutem expulsiuā i cā vt vtus maioꝛi conatu moueat ad ipsi⁹ expulsionē. ⁊ sic tardi⁹ piodicet. ¶ Nō. ꝙ ꝙ paucitas mātē. ⁊

difficultas putrefactiõis est cã retardationis porismi. qz mã mouẽda ad porismũ bz duos motores. s. mãm z ẽ vt expl'siua: q̃ tñ nõ mouet hũorẽ nisi cũstimulat'. paucitas aũt mãci ẽ ex cãis tarde stimulatiõis. Alius motor ẽ calor extrane⁹ putrefaciẽs: z pñr local'r mouẽs mãm putrefaciendã. oẽ. n. qõ putrefit local'r mouet'. Et qñ mã ẽ grossa pz receptibil' putredis tarde mouet'. Uñ calor putredinal' dupl'r velocitat putrefactõez. vno⁹ qz stimulat vtutẽ expulsiuã. z⁹ qz mouet hũorẽ q putrefit local'r.

¶ Spaciũ vero porismi ei⁹ ẽ ex quatuor bozis vsq; ad. xxiiij. bozas. z bz plm plumit' añ illõ. qñ hec materia nõ est cũ illa multitudine.

¶ Hoc ẽ vltimũ signũ z est q⁹ spaciũ porismi empialos ẽ a q̃tuor bozis vsq; ad. xxiiij. bozas z fm plm cõsumit' añ .24. qñ mã ei⁹. s. fla vitreũ lz sit grossiuz. z viscosũ z rõne bꝰ deberet porism⁹ plõgari: nõ tñ ẽ multũ. raro. n. corp⁹ hũanũ ad tãtã puenit fritatẽ vt flegma vitreũ possit multiplicari. ¶ Et hic nota q⁹ ponit maiorẽ z miorẽ terminũ duratiõis porismi empialos: lz posset al'r exponi q⁹ porismus empialos ẽ a q̃tuor bozis in qbꝰ licz nõ sit empialos ex q̃ extrema nõ calẽt. est tñ feb. corde inflãmato. Sz post q̃tuor bozas vsq; ad. 24. põt paroxismus empialos durare in quo tẽpore interiora frigent z exteriora calent.

¶ Febris in q̃ occultat' calitas z appet ĩ ea frig⁹ z ẽ lipparia sic dcã q̃si pinguis. pigues. n. calẽt iter⁹ z frigẽt exteri⁹. 8ª pblematũ. pblemate. 8⁹ Calẽt aũt iter⁹. qz multitudine adipis faciẽte quãdã opilatõz attenuatoriã spũalia nõ bñ cuẽtant'. frigẽt ãt exteri⁹. qz pinguedo q̃ ẽ in ambitu totius est frigida. pma pmi. capl'o. de complexionibus membrorum.

CAPITVLVM. LII.

Hec febris fm plimũ est flegmatica. z qñq; est colerica ex cola grossa valde.

¶ In hoc ca⁹ terminãs de lipparia p̃ pmittit cãs z modũ puẽtus ei⁹ ex cãis suis. z⁹ remouet dubiũ ibi. (Et bz aliqs vt dicat) p⁹ ĩ duas. nã in p⁹ pmittit cãs. in z⁹ modũ puẽt⁹ ei⁹ ex cãis ponit. z⁸ ibi. (Quo q̃ ẽ) In p⁹ pte dicit hãc feb. fm plm ee fl'aticã: z tñ qñq; ẽ colica a cola valde grossa. ¶ Pro notãdũ fm Hẽtilez q⁹ ois fe. porismal' icipiẽs cũ frigore in aliq̃ tpe pncipy põt dici lipparia. qz puncq̃ extrema calefiãt stat in eis frig⁹ cũ iteriozi caloze. sz de tali mõ lipparie nõ ẽ fmo b. sz de illa q̃ i toto porismo ẽ in tali disponẽ. ¶ Scõo notãdũ est q⁹ sic dcm̃ ẽ de empiala. ita võz ẽ de lipparia. medici vario mõ vtunt' b termio lipparia. Quidã. n. sic Isaac. 5. febriũ per lipparią itelligit fe. in q̃ int⁹ ẽ frig⁹ z calor ex. Quidã aũt eõ p lipparią itelligũt fe. in q̃ iterioza calẽt z exteriora frigent sic Auic. in b ca⁹ z Hal. 3⁹ de simplici medicia distinctiõe. 3ª. ca⁹ 3⁹ z in affo. q̃rte pticule. In nõ deficiẽtib⁹ fe. si qdẽ q ex. z in pmẽto affo. 7ª pticule. Si fe. a cola nõ bẽat'. vbi appellat hãc febrẽ limonis vel lipparią. z in pmẽ. scõi pnosticoz pmẽ. 4.⁹ ¶ Tertio notãdũ raro repiri colerã grossaz grossitie ad hãc fe. regĩta. flegma vo frequenter quapp b fe. frequẽti⁹ fit a fl'ate q̃ a colera.

¶ Quo ãt ẽ fl'atica: qñ flegma itrisecũ qñ inflãmat' z putrefit calefacẽ illũ locũ: qñ nõ resolui' nisi qñ putredo calefacit exteriora corpis cum sparsiõe vaporis sui calefactiõe plurima.

¶ In hac pte ponit modũ puent⁹ bui⁹ feb. ex cãis suis. z p quo puenit ex fl'ate. z⁹ quo ex colera. z⁸ ibi. (Modꝰ autẽ quo) Pria in duas. nã in p⁹ pte. ostendit quo calefiũt iteriora z nõ exteriora. in scõa quo infrigidant' exteriora. z⁸ ibi (Et qñ vtus effundit') In p⁹ pte loquẽs interrogatiue dicit quo hec lipparia fit a fl'ate. Rñdet q⁹ fit a fl'ate qñ flegma exñs iterius qñ inflãmat' z putrefit calefacit illuz locum itrinsecũ solũ: qñ illud flegma nõ resoluit'. i. in vapores puertitur supple sufficiẽtes calefacere loca exteriora nisi qñ putredo. i. calor putredinal' ei⁹ calefacit exteriora corpis cũ sparsiõe vaporis sui. i. spargẽdo vapores suos ex calefactiõe plima. s. illi⁹ fl'atis qõ putrefit iter⁹. q̃si dicat. oz q⁹ fla illud putrẽs iter⁹ calefiat calefactiõe plima ad hoc vt posset spargere vapores suos exterius z calefacere exteriora. Si aũt ipz exñs iter⁹ calefiat remisse calefiẽt solũ iteriora z nõ exteriora cũ nõ possit vapores calos ad exteriora spargere. ¶ Pro notãdũ q⁹ flegma faciẽs lipparią ẽ fla grossuz. erit q̃ aut vitreũ aut mucillaginosum. aut forte erit põticũ z acetosũ factũ tale p admixtionem melie aeris. ¶ Scõo notãdũ q⁹ b fla calefacit locũ itrisecũ vbi est. z nõ ifrigidat sic illud qõ fac̃ empialã eo q⁹ totũ aut fm maiorẽ ptẽ est fcñ cal'z p putrefactionẽ. eõ qõ facit empialã ẽ fm maiorẽ ptẽ nõ putridũ. ppterea ẽ potenti⁹ ad ifrigidãdũ locũ in q̃ cõtinet' p ptẽ nõ putridaz. q̃ ad calefaciẽdũ p ptẽ putridã. Cõtingẽs aũt est vtrũq; euenire pp diuersitatẽ boium z locoz: z mãerũ diuersitatem in eadẽ spẽ. z pp diuersitatẽ cãrũ agentiũ. ¶ Tertio notãdũ q⁹ flegma faciẽs lipparią in duob⁹ differt a fl'ate faciente empialã. Primũ. qz in lipparia totũ calefit p putredinẽ aut maioz ps ei⁹. Ecõtra vo faciens empialã fm maiorẽ ei⁹ ptẽ nõ putrefit z fm minorẽ putrefit. z vtrũq; pole est in diuersis hoib⁹ fm diuersas circũstãtias de q⁹ bus supra. Scõa dria ẽ. qz putredo in fl'ate lipparie nõ ẽ fortis z multe calefactiõis vt possit ex̃ mouere vapores. eõ in empiala illa ps pua putrẽs bz fortẽ calorẽ igneũ dãtez vapoꝛib⁹ motũ ad exteriora vñ exteriora calefiũt.

¶ Et quando virtus effunditur ad locum vbi est lesio tunc euacuant' exteriora a caloze: quare infrigidantur.

¶ Jam pbauit q⁹ calefactis iteriozib⁹ cõtingẽs ẽ exteriora nõ calefieri: sz solũ loc⁹ iteriozi. b pbat ptingẽs ee exteriora ifrigidari trib⁹ ex causis. q̃rũ z⁹ icipit ibi (Propẽ qñ in exteriozib⁹) z⁸ ibi (Et itez qñ mltotiẽs) Prima cã ẽ. qz qñ vtus. i. spũs q ẽ instrm vtutis effundit' ad locuz vbi est lesio. s. iter⁹ tũc eũant' exteriora a caloze. q̃re ifrigidãtur p absentiã spũs q fugit iter⁹ ad locũ lesuz. hec ãt frigiditas positiua q̃ iducit' in ptib⁹ exteriozib⁹ post q̃ fugit calm iter⁹ est aut ab elemẽtis fridis aut a fritate ptinui. tatis aut forte a gbusdaz hũiditatib⁹ fridis que se intendunt ad maiorem frigiditatem.

Contra. quia empiala nõ effundit' calor ad locuz itrinsecũ lesiõ. q̃ neq; in lipparia oz effundi. tz ꝓña. qz nõ vr rõ diuersitatis cũ vtrobiq; sit eq̃lis lesio in iteriozib⁹ z forte maioz ĩ empiala. qz frigiditas ẽ magis inimica nãe z apta magis ledere ceteris pib⁹ q̃ calitas. Respõdet Hẽtilis q̃druplr. p. qz cã in hac diuersitate põt esse diuersitas iduuduoz in sensibilitate z aptitudie passionũ iterioz. ille q̃ i q̃ ẽ mlta sensibilitas z aptitudo ad passionẽ in locis iteriozib⁹ vbi fla putrefit bẽbit fugã calozis iter⁹ z fiet lipparia. alter aũt tal' nõ bebebit illã: z b poterit hr̃e empialã. ¶ Scõa cã in hac diuersitate ẽ mod⁹ putredis malign⁹ vl' nõ malign⁹. z stant ista sil' q⁹ putredo siue calitas putredinal' in toto fl'ate in lipparia sit i gradu remissioꝛ: z tñ sit malignioꝛ magis coges vtutẽ iter⁹ fugere sic̃ sepe vidim⁹ in pestilẽtialibus. ¶ Tertia cã põt esse diuersitas calefactiõis barũ materierum vt imaginent' q⁹ in lipparia facta sit q̃daz assatio totius flegmatis a calitate in paruo tpe fortiter agente. vnde non fit euaporatio. ppter tamen nocumentũ caloris ignei assantis int⁹ fugit calor: z tũc oz dicere q⁹ fortioz z acutioz est calor putrefacti fl'atis in lipparia q̃ i empiala. z est cõtrarium ei qõ dictum est in secũda differentia.

Quarto dic̄ q; vtrobiq; calor ē apt⁹ fugere iteri⁹. ſz i empiala vapores cali violētāt ex motu⁹ caloris q ē it⁹. Sed hic mod⁹ reducit ad p̄cedētes bñs originē ab eis.

¶ Proprie quando in exteriorib⁹ ſunt flegmata cruda vitrea frigida.

¶ Dec eſt ſcōa cā: q̄re ifridant extrema. t dic̄ q; p̄pe ifrigidant extrema q̄n in exteriorib⁹ ſunt flata cruda vitrea fra, t ſz Auic. ex mō ſcribēdi ſuo videat ponere hāc cāz ſil cū p̄cedēte: poſſet tn̄ ee vna cā p ſe. nā ſz calor extrinſec⁹ nō fugiat intus: flata tn̄ exteri⁹ exītia p̄nt ifridare exteriora maxie ſi ab aliq̄ mouebūt. ſ. vl a ſpū iteri⁹ moto. vl a pauc̄s gbuſdā vaporib⁹ exteri⁹ motis a flate putrēte iteriusq; p̄nt dare motū illi flati aliq̄l⁹ eliquādo ipz. nō tn̄ calefacere exteriora a flatib⁹ illis exītib⁹ potētioꝛib⁹ ad ifrigidandū exteriora q̄s ſint vapores cali ex moti ad calefaciēdū. q; tn̄ Aui. vidit q; vapores cali ſil cū iſto flate ſunt magis apti facere ſenſū caloris t frigoris in exteriorib⁹. t ſic ſe. illa eēt magis de ſeq̄nti ca: addiunxit hāc cāz p̄cedēti vt oñderet q; motoꝛ iſti⁹ flatis vitrei ifrigidātis exteriora ē calor fugēs int⁹. niſi. n. illud flegma mouere nō ifrigidaret vt dictū ē de itentiōe Aui. in p̄cedēti capło.

¶ Et iteꝛ q̄n multotiēs reſoluit ex eo vapoꝛ q nō putruit: ſz eleuat t fac̄ calitatē t aſſociat ei calitas ſpacio puo: deide ſepat ab eo ſparſiōe vapoꝛis aq̄ calefacte. Cū q̄ ſepat ab eo t fuit i radice ante putredinē vehementis frigiditatis redit t infrigidat coꝛpus.

¶ In pte p̄ti p̄it 3ⁿ cāz: q̄re ifridant exteriora dicēs q; cā eſt: q̄n mlt̄iēs reſoluit ex ea. ſ. mā calefcā t p̄m maioꝛē ptē putrētē iteri⁹ vapoꝛ q nō putrefit t nō ē putrid⁹ ſz eleuat a calitate ſubtiliāte māz ex q̄ fit. t fac̄ calitatez in ptib⁹ p̄ximis loco a q̄ eleuat q̄ calitas aſſociat ſibi ſpacio puo, deiñ ſepat ab eo ſepatōe vaporis aq̄ facte cale. i. ſic̄ ſepat calitas a vapoꝛe aq̄ calefacte. Cū q̄ ſepat ab eo. ſ. vapoꝛe flatis calitas: q̄ flā fuit in radice. i. nāl⁹ añ putrefactōez vehemētis friditatis ſic̄ eſt flā vitreū redit ille vapoꝛ ad fritatē ſibi nālē t ifridat coꝛp⁹ ſic̄ aq̄ calefacta. ſ. vapoꝛ ei⁹ redit ad fritatē ſibi nālē. Alr. t friget i radice añ putrefactionē t eſt text⁹ clar⁹. redit. n. ad fritatez ſibi radicalē. i. nālē quā hēbat añ putrefactionē. Exēpluz habes in illo q balneat⁹ ē in aq̄ cala in c⁹ poris aq̄ cala retēta redit ad friditatē ſibi nālē t ifrigidat ipz. Añ dixit Auic. z⁹ p̄mi. ca⁹ qdā ornate loq̄ntiū. t ſile accidit i manubio lebetis ad quē vapores aq̄ cale eleuati ipz ifridāt. cōuertunt. n. i aq̄z: ita t vapores flatis ſūt apti in flā p̄uerti. Quo aūt aq̄ cala reducat ad fritatē vide i 2tentiōe quā būi cū clariſſimo doctoꝛe Joāne marliano mediolanēſi.

Contra hic vapoꝛ nō putrid⁹ reducibil⁹ ad friditatē multo facili⁹ oꝛ eleuari i empiala. q; ps putrida eleuabit vapoꝛē aq̄ſū t nō putridū a pte nō putrida. ſed i lipparia nō: imo nēcio vapoꝛ eleuat⁹ erit putrid⁹ retinēs calorē: cū tot⁹ būoꝛ in lipparia ſit putrid⁹ aut maioꝛ ps. eō in empiala ps mioꝛ eſt putrida in 2patione ad nō putridā ſic̄ dcm̄ fuit. Rñdet Hentil⁹ q; Auic. hāc diſionē inuit vapoꝛ q ab itrinſeco flate ſurgit q̄dam ē nō putrid⁹. t p 2ñs nō ſeruās calorē. nō. n. ē fix⁹. Quidā. n. eſt vapoꝛ putrid⁹ q nō ē aliud q̄ ipm coꝛpus putridi vaporis ſubtiliatū t eleuatū in vapoꝛē. poſſum⁹ q̄ imaginari q; in empiala vapoꝛ q ex venit ē putrid⁹. q; eleuatus a putrida pte q̄ ē fortis caloris dās illi vapoꝛi motū ad exteriora. ſz a reliqs ptib⁹ nō putridis nō eleuat vapoꝛ. q; ille ſūt multe ptes t multū reſiſtētes: t ſoluz ſūt eliquabiles a caloꝛe ptiū putridaꝝ q non p̄t eas facere euapoꝛare ad ex: imo ſolū eliq̄te ifridāt interiora. t ſi a ptib⁹ nō putridis ſurget vapoꝛ veniēs ex ſil cū vapoꝛib⁹ putridis: tūc in hac ſentiret caloꝛ t frigus in exteriorib⁹ pp duos vapoꝛes t eſſet feb. de ſeq̄nti caplo aut ſentiret ſol⁹ caloꝛ in exterioribus ſi vapoꝛ putrid⁹ cū ſuo caloꝛe viceret t nō p̄mitteret vapoꝛē nō putridū reuerti ad ſuā fritatē t eſſet empiala. aut int⁹ t ex ſentiret frig⁹ ſi vapoꝛ nō putrid⁹ vinceret in B q̄ ē reuerti ad ſuā fritatē. t tūc nō eēt febris merito h⁹ būoꝛis. q; ſi vapoꝛ nō putrid⁹ veniēs ex ſuperat vapoꝛes putridū t ifridat iterioꝛa multo magis ſupabit vapoꝛes putridū euntē ad coꝛ. t ſic ifridabit coꝛ. t ita nō erit febris merito h⁹ būoꝛis: ſz Hentil⁹ opinet oppoſitū. ¶ Concludit g̃ Hētilis q; in empiala a ptib⁹ putridis flatis ſurgit vapoꝛ putrid⁹ q veniēs ex calefac exteriora. ſz a ptib⁹ nō putridis q̄ faciūt ſenſuz frigoris ſtra nō ſurgit vapoꝛ ſi putrid⁹. aut ſi ſurgit nō p̄t reuerti ad ſuā fritatē radicales pp 3 operātiā vaporis putridi. In lipparia vo oꝛ imaginari q; oīs ps formalis bz caloꝛē aut ſaltē nullā bz frigiditatē: q̄ poſſit ſenſuz frigoris ſducere. iō in iterioꝛib⁹ ſentit caloꝛ pur⁹. Et q̄uis ita ſit poſſum⁹ tn̄ imaginari q; nō q̄s ps ſit putrida. t tūc a ptib⁹ putridis pp debilē caloꝛes earuz nō ſurgit vapoꝛ putrid⁹ tanti vigoris vt veniēs ad extrema poſſit calefacere: ſz bñ tanti q; petit coꝛ t ipz calefacit. q; iteriores vie ſūt latioꝛes. a ptib⁹ āt nō putridis oꝛ imaginari q; eleuent vapores multi non putridi q ex veniētes cū p̄diderūt calitatē ſuā infrigidant.

Sed dubitatur q̄d ſepet hos vapores vt putridus tēdat ad coꝛ t faciat feb. nō putridus vo tēdat ad exteriora vbi ifrigidet. Dōm q; vterq; eſt apt⁹ petere coꝛ t vterq; ē apt⁹ tendere ad exteriora. facili⁹ tn̄ pp latitudinē viaꝝ p̄nt ire ad coꝛ q̄s ad exteriora. t pp B vapoꝛ nō putrid⁹. q; mult⁹ in 2patiōe ad putridū petit exteriora. t illa ifrigidat cū redit ad fritatē nālē. vapoꝛ aūt putrid⁹. q; pu⁹ t panc⁹ nō p̄t ire ad exteriora. t ſi vadit ad exteriora nō p̄t illa calefacere vapore nō putrido potētioꝛe, phibēte calefactōez. ¶ Contra. maioꝛ ps h⁹ būoꝛis eſt putrida. q̄ ples vapores eleuāt ab ea q̄s a pte nō putrēte. ſz 2ña. t aſſūptū ē ſupi⁹ 2ceſſuz. q; alr nō calefaceret iterioꝛa cū ſit būoꝛ nāl⁹ fridus. Sc̄o ſeq̄t q; nō deberet fieri febris. q; ſic̄ vapores nō putridi. q; ples exteriora ifridant q̄uis vapores putridi 3 opent ſibi. ſic ēt cūtes ad coꝛ ōberēt coꝛ ifridare q̄uis vapores putridi ſibi 3 opent. ¶ Sz forte dr̄ q; calitas coꝛdis ſit cū vaporib⁹ putridis ē potētioꝛ ad calefaciē q̄s vapores nō putridi ad ifridādū. ¶ Cōtra. ſil⁹ calitas mēbroꝝ exterioꝝ ſil cū vaporib⁹ putridis ē potētioꝛ ad calefaciēdū q̄s vapores fridi ad ifrigidādū. q̄ exteriora nō debēt ifrigidari. ſz 2ña. t añs ē manifeſtū: cū oē viuēs ōcliet ad calidū. ¶ Ad p̄mā rōnē oꝛ negare añs. ſ. q; maioꝛ ps ſit putrida. t ad p̄bationē cū dr̄ q; ſupi⁹ 2ceſſuz ē. t q; ſi maioꝛ ps nō eēt putrida nō poſſz calefacere iterioꝛa cū ſit būoꝛ nāl⁹ fridus. Rñdet q; maioꝛ ps ē calefacta: nō tn̄ maioꝛ ps ē putrida. calefactio. n. illa puenit a pte putrēte q̄ ē minoꝛ t a calitate mēbroꝝ. Cōſil⁹ in empiala ps putrida q̄ eſt mioꝛ ōberet calefacere ptē nō putridā maioꝛē coadiuuante calitate mēbroꝝ t mlto magis q̄s in lipparia. q; ps illa ē notabil⁹ p̄ putredie calefacta. ſz in lipparia ps putrida nō calefacit ptes exteriores: quapp nō eſt ita cala, oꝛz dicere has diuerſitates p̄uenire rōne diuerſitatis membroꝝ. ita vt imaginemur mēbra itrinſeca caliora in lipparia q̄s in empiala. t z⁹ merito diuerſitatis būoꝛis. ſ. q; humoꝛ itus exīs eſt fridioꝛ in empiala q̄s in lipparia. ¶ Ad ſcām rōnē rñdet vt ſupra. ſed ad replicationē negēt q; caliditas mēbroꝝ exterioꝝ ſimul cuz vaporib⁹ putridis ſit potentioꝛ ad calefaciendū q̄s vapores frigidi ad infrigidandum. nec cōueniēs eſt ſilitudo illa cuz coꝛ ſit valde calidius q̄s membra exteriora.

¶ Modus aſit quo fit colerica ẽ qñ colera qñ est pauca et itrinseca et putrefit et calefacit locũ et nõ resoluit ex ea aliqd accidit qõ dixim⁹ i sua cõpare ex flate: et appropriat hec colerica taburos noie: verũ lipparia est nomẽ generis et est lõgiozis spaciꝫ ꝗ emitriteus.

¶ In pte pñti oñdit quo lipparia fit ex colꝛa dicens ꝙ qñ colera exñs pauca grossa putrẽs iteri⁹ calefacit locũ itrinsecũ ⁊ nõ resoluit ex ea aliqd notabile potens calefacere loca exteriora accidit illud qõ dixim⁹ in sua compare ex flate. Scõo dicit ꝙ nomẽ ꝓpriũ h⁹ est taburos. sed lipparia est nomẽ gñis. Est. n. cõis ad lipparia colericã ⁊ ad lipparia flaticã ꝗ colerica dr taburos. Tertio dicit ꝙ lipparia est lõgiozis spacy ꝗ emitriteus. ¶ Notãdũ ꝙ declaratiõe ꝑmi dicti ꝙ ꝑma cã ifrigidatõis extremoꝝ posita in lipparia flatica põt huic lipparie colerice cõuenire. s. fuga vtutis ⁊ calozis extrinseci ad loca itrinseca lesa a colera putrẽte. silr scõa cã ifrigidatiõis ptiũ extremoꝝ. s. flata vitrea in eis exñtia: lz ẽ sit min⁹ visimile ꝗ in lipparia flatica. Tertia vo cã ifrigidatõis extremoꝝ posita in lipparia flatica. s. eleuatio vaporꝝ a mã colerica ꝙ venientes exteri⁹ ifrigidenr nullo⁹ põt huic lipparie colerice cõuenire cũ vapores colerici nõ sint apti ifrigidare. ¶ Notãdũ ꝙ declaratiõe vltimi dicti ꝙ lipparia ẽ lõgiozis spacy ꝗ emitriteus ꝗtũ ad vnũ paroxismũ. ⁊ ꝗtũ ad cõsistentiaz ꝓparando lipparią flaticã flatice ꝓponẽti emitriteũ ⁊ ꝓparando lipparią colicã tertiane ꝓponẽti emitriteum cũ pẽdeat lipparia ab bũgze grossiozi ꝗ emitriteus. Ex ꝙ segr ꝙ lipparia flatica est lõgioz absolute ꝗ emitrite⁹. ⁊ hoc verꝝ ẽ fm plm: imo semp verꝝ ẽ aliozꝝ pitate supposita. Et forte Auic. itellexit ꝙ ẽ lõgiozis spacy. i. maius spaciũ iterponẽs iter vnũ paroxismũ ⁊ aliũ ꝗ emitriteus cũ nõ paroxismet oĩ die sic emitriteus: imo lipparia flatica ꝑpter grossitiem mãe paroxismet de tertio in tertiuz. ⁊ colerica forte de 4⁰. in quartum.

¶ Et bz aliqs vt dicat qũo erit febris ⁊ nõ ꝑcedet in ea caliditas ex corde in totuz corp⁹. illud nãqz qõ narrat est de gñe ei⁹ in quo nõ ꝑcedit caliditas ex corde in totũ corpus.

¶ In pte pñti itendẽs remouere dubiũ ꝑ remouet ipz. z⁰ soluit. z⁰ ibi (¶ Respõsio itaqz). Dubiuz ẽ est qũo lipparia est feb. cũ nõ ꝑcedat caliditas in ea ex corde in totũ corpus sicut statr dictũ est de gñatõe lipparie. s. ꝙ lipparia ẽ feb. in qua intus est calor extra frigus. hoc aũt repugnat diffõni fe. ꝗ est calor extraneus ⁊c.

¶ Respõsio itaqz est ꝙ in termis bayꝝ rey attendit vna cõditio vt nõ sit qõ ꝓhibeat sic diffinimus aquã fridã ⁊ hũidã qñ dispositã ẽ fm nãz suã ⁊ nõ fuerit qõ ꝓhibeat. Et diffinim⁹ grauẽ ꝙ est illud qõ tẽdit iferi⁹ qñ dimissuz fuerit cũ natura sua. ⁊ in oib⁹ istis calitas ꝓuenit ad cor ⁊ ꝑcedit in arterias ⁊ spargit. At vero accidit ꝓhibitio illi⁹ in ꝙbusdã locis sicut accidit ei super quẽ ponunt pruine: nocumentũ vero harum necessariũ est esse actu.

¶ Die soluit dicẽs ꝙ in termis. i. diffõnib⁹ bayꝝ rerũ. s. febriũ ⁊ alioꝝ entiũ nãliuz ꝗ diffiniunt ꝑ aliquos effect⁹. i. accñtia attẽdit hec ꝓditio vt nõ sit qõ ꝓhibeat sic diffinimus aquã frigidã ⁊ hũidã qñ est disposita fm suã nãm ⁊ nõ fuerit qõ ꝓhibeat. ⁊ diffinim⁹ graue ꝙ tẽdit iferi⁹ qñ dimissuz fuerit in nã sua. ⁊ in oib⁹ istis fe. calitas ꝓuenit ad cor ⁊ ꝑcedit ad artarias ⁊ spargit ꝑ totũ corp⁹. s. deducto ipedimẽto. At vo accidit ꝓhibitio illi⁹ sparsiõis in ꝙbusdã locis. i. mẽbris sicut accidit ei sup quẽ ponunt pruine ꝗ fiũt a vapore aqueo a forti frigore cõgregato. z⁰ metheoroꝝ. Sz vbi hemus pruine text⁹ indaic⁹ bz nix ⁊ idẽ redit. Si ergo sup extremitates febricitãtiuz vel sup aliq̃ loco ponat nix vel pruina vel glacies loc⁹ ille ifrigidabit ⁊ febris nõ poterit expãdi in illũ locũ ⁊ tñ iste hõ dr febriẽ. Simili mõ ꝑ multas causas põt ꝓhiberi expansio super membra. ⁊ causa similis nitui est flegma vitreum infrigidans exterioza.

Sed contra ꝓdicta instat segr ꝙ lipparia est feb. ⁊ nõ est febris. ꝙ nõ sit feb. ẽ de ittiõe Auic. ⁊ oĩum alioꝝ. Itẽ est calor extrane⁹ exñs in cor de qõ est ꝓmũ subm fe. Sz ꝙ nõ sit feb. argr qz sibi repugnat diffõ feb. in ꝗ icludit calorẽ extraneũ ꝓcedere ĩ totũ corpus. nã si calor extrane⁹ ꝓcederet ꝑ totũ corp⁹ non esset lipparia. ¶ Rñr ꝙ lipparia est feb. ⁊ sibi ꝛpetit diffinitio feb. Et cõiter dr ꝙ ly ꝓcedere in totũ corp⁹ positũ in diffõne feb. dicit aptitudinez. in lipparia ꝗ calor exne⁹ est aptus ꝓcedere in totũ corp⁹ lz de facto nõ ꝓcedat ꝑ ipedimẽtũ. ¶ Cõtra. cui essentialr repugnat aliqs actus eidẽ cẽntialr repugnat aptitudo ad illũ actũ. sed lipparie cẽntialr repugnat actualis calefactio extremoꝝ. ꝗ eidez repugnat aptitudo ad illã calefactionẽ. ꝛña nota ẽ silr cũ minori. sz maior ꝑbari põt ꝺductine. Itẽ qz illa aptitudo est frustra alicui nãe cui repugnat vt reducat ad actum.

¶ P. lipparie ineſt cẽntialr act⁹ ifrigidatõis extremoꝝ ⁊ aptitudo ad eã. ergo eidẽ repugnat act⁹ calefactõis eoruz ⁊ aptitudo ad eã ꝺria. tz ꝛña. cũ duo ꝺdictoria nõ ꝑsint cẽntialr inesse eidẽ rei. Dõz cũ auctorib⁹ ꝙ lipparia est feb. sz põt duplr considerari. vno mõvt febris: ⁊ sic bz aptitudiné ad calefactõez extremoꝝ. Alio⁹ vt lipparia: ⁊ sic nõ bz bãc aptitudinẽ: imo sibi repugnat. ¶ Cõtra. lipparia ꝛtinet sub se. tanq̃ spẽs sub gñe. ꝗ sibi nõ repugnat descriptio gnis. negeť añs. qz lipparia nõ ẽ spẽs fe. sz modus gdã. sic hõ abscisso pede est gressibilis. ⁊ tñ sibi vt abscisso pede nõ ꝛpetit eẽ gressibile: qõ icludit in õscriptiõe hois: lz sibi vt hõ cõpetat esse gressibile. Et ꝛñr sequit ꝙ lipparie vt lipparia repugnat ꝙ sit feb. ⁊ hoi abscisso pede repugnat ꝙ sit hõ diffiniẽdo hoiez: ꝙ est aial rõnale mortale bipes gressibile. Et ex his facilis ẽ solo ad oẽs istantias. ¶ Nocumẽtuz vo eaꝝ. s. pruinaꝝ necesse est eẽ in actu ad ifrigidandũ vt sint potẽtiozes ad ifrigidãdũ extrema ꝗ vapores febriles ad calefaciẽdũ. Alr. Nocumẽtuz vo eaꝝ. s. febriũ necessariũ ẽ esse in actu. s. in extremis ꝗuis sint ifridate. Ex quo segr ꝙ extrema patiunt duos mozbos ꝺrios actu. s. malã cõplexionẽ frigidã ⁊ feb. sed mala cõplexio fri. est per essentiã in extremis ⁊ feb. solũ per cõmunitatẽ a corde. vterqz enĩ mozbus est in actu in extremis cũ ab vtroq̃ actualiter ledant.

¶ Febris in qua fit vnaquęqz duarum rerũ in vnoquoqz duoꝝ locoꝝ. CAP. LIII.

Si hec febris fuerit nõ erit nisi vbi sunt due materie frigide more ꝑ putrefactionẽ: quaꝝ vna est in iteriozib⁹. ⁊ altera est in exteriozib⁹. ⁊ nõ est aliq̃ eaꝝ plurimi nocumẽti. Deide cũ icipiũt putrefieri mãdat vnaquęqz eaꝝ vaporẽ calidũ cõprehendentẽ cũ partibus suis ⁊ vbi est frigidũ.

¶ Primo notificat banc feb. z⁰ remouet dubiũ. z⁰ ibi (Et tu gdez) In ꝑ⁰ pte dicit si fuerit hec feb. ꝗsi dubitãs vtr reperiat nõ erit nisi vbi sint due mãe fride more. s. localr ꝑ putrefactionẽ. ꝗ ꝛ vna est in iteriozib⁹ altera i exterio-

rib⁹:r supplete:qz vtraqz eaz putret ſm ptē miozez:ſz ſm maiozē ñ putret.r vtraqz ſz ptē ñ putrētē ifridat locū in q̄ ꝛtiet.ſz ſm ptē putrētē vtraqz mittit vapozes calos calefaciētes totū ptercz illas ptes q̄ actu ifridant.z⁰ dic q̄ ñ ē aliq̄ eaz plimi nocumti.qz ſi eēt aliq̄ eaz plimi nocumti pp ſuā malitiā māifeſtā vl occltā.r ꝑpe itriſecā:tūc calor fugeret iteri⁹.r ſentiret exteri⁹ ſolū frig⁹.r ñ calor. 3⁰ dicit q̄ cū iſte māe icipiūt putrefieri mittit vnaq̄z vapozē calidū ꝓphētētē cū ptib⁹ ſuis:ēt vbi ē būoz frīdus:ſz tñ ptē in frīdatā ab būoze frīdo nō calefaciat:ſz ptes ſibi ꝓximas.

¶ Et tu qdē iam ſciuiſti cām in regimīe humoris frigidi in diſpōne motus.

¶ In hac pte remouēs dubiū dic q̄ tu iā ſciuiſti cām i regimine būoris frīdi in diſpōne mot⁹.i.iā ſciuiſti.ſ.ca⁰ de rigore cāz q̄re būoz frīdus cū mouet ifridat.r ſentit ei⁹ frīditas c⁹ frig⁹:dū geſcebat nō ſentiebat.Sz hec cā dcā ē i ca⁰ de empiala.r i ca⁰ de rigore.ſufficiāt q̄ que ibidē dcā ſunt.

Primo nōnduz p decłatiōe pme ptes q̄ mā frida itriſeca ſola putrēs ſz miozē ptē facerz empialā.mā vo extrinſeca ſola putrēs ſz maiozē ptē faceret lipparīā.ābe vo ſil faciūt feb.i q̄ iterioza.r exterioza ſil calēt.r frigēt.Et i vitate hec fe.ē ꝓpoſita ex vna ēpiala.r vna lipparia.Et mixt ē q̄ ponēs Aui.i ca⁰ pcedēti cās lipparie nō poſuerit hāc cāz.ſ.ſla extriſecū qō ſm ptē maiozē.r nō putrētē ifridat exterioza.r ſz miozē ptē putrētē mittēdo vapozes iteri⁹ calefac iterioza.¶ Sz iſtaz hāc fe.nō repiri.qz ſeq̄ret q̄ ſi iterioza.r exterioza ſil calēt.r frigēt q̄ in eadē pte adeq̄te ſil itēderet calitas.r friditas.Rñr negādo ꝓnaz.p q̄ imaginādū ē neutz iſtoz flatū eē ꝓtinuū in pte i q̄ ſtiet.ſz qōlz iſtoz itriſecū ſiue extriſecū eē diuiſū in mīma:aut i puas ptes q̄ mīma in poris ꝓtinēt:r cū pori ñ ſt ꝓtiui i vno poro erit mīmū flat ñ putridū ipz ifridās.r ps ppinq̄ illi poro calefiet:aut a mīmo flatis putridi:aut vapozib⁹ putrētib⁹ q vadūt i vniuerſū cozp⁹.r pp ppigtatē ptiū:q̄z vna putrefit.r altera ifridaf vt tā itriſeca q̄z extriſeca appeāt ſil calēt.r ſil frigēt:ſic obz c⁹ ptes pxie.r mīme eēnt diuerſis colozib⁹ colozate:vtputa vna cōloze albo altera coloze rubeo appet totū rubeū.r totū albū viſu neq̄unte diſtīguere pp puitatē.r ppingtatē iter ptes rubeas.r albas.ita accidit i ꝓpoſito vt ract⁹ decipiat:r ſil ſ⁹ cōis ipſis neq̄ntib⁹ diſtīguere iter ptes calefactas.r ifridatas pp eaz puitatē.r ppingtatē.Et ñ ſolū ꝑ accideret i ptib⁹ valō puis:ſz ēt i grādiuſcul ſiue pxis.imo iterdū neſcim⁹ diſtīguere iter vnū dētē dolētē:r ſibi ꝓximū nō dolērem.

¶ De febre ſincopali humoroſa. CAP. LIIII.

Hec ſz plimū ē pp ſla crudū repłonale qō facꝫ febrē diſptitā plimū:qz iā vicit vtutē.Et ſz plimū adiuuat ſup eā debilitas oris ſtōi:r qñ mouet r icipit i putrefactōe vtutē vicit plus.r facꝫ eā beſitātē.

¶ Hoc capłz cōiter didit i duas ptes.nā i ꝑma ōteriat de hac feb.qñ fit a flate.i z⁰ qñ fit a coſa.z⁰ i fine capli ibi (Et qñq̄z).Pria i tres.nā i p⁹ notificat eā ex cā:r aliq̄ſ ex accidēte.i z⁰ ex mō.i 3⁰ ex accītib⁹.z⁰ ibi.(Que ſi dimiſſa fuerit).3⁰ ibi.(Et accidit i iceptōe ſui).In ꝑma pte dic q̄ hec feb.ſm plimū fit pp ſla repletōale.i.multe q̄titatis.vł repletōale.i.p multas repletōes.r nauſeatiuas ſatietates cōgeſtū:qō facꝫ fe.diſpartitā.i.diuerſaz ab alys febribus flaticis:r i accītib⁹.r i cura.Alr diſptitā.i.iterpolatā.ē.n.frequēnti⁹.vt dic Hē.iterpolata q̄z ꝓtiua.3⁰ diſptitā.i.diſtantē a ſuis poriſmis vł exacerbatōib⁹.ſz.n.mā ſit multa.ē tñ frida.r groſſa valde q̄ faciūt ad poſtpōnez poriſmoz.qō flā iā vicit vtutē pp ſui multitudinē friditatē.r groſſitiē.r ſm plimū adiuuat ſup eā.ſ.victoriā debilitas oris ſtōi q̄.ſ.ē cā vt fiat ſincopis p cōitatē cozdis ad os ſtōi.Et qñq̄z mouet .ſ.local⁹.r icipit putrere vicit vtutē pl⁹:cū ipa mota local⁹ qñ icipit putrere.r poriſmare vincit vtutē plus.ceteris.n. pib⁹ būoz mot⁹ plus nocet q̄z ipe geſcēs.r facꝫ eā vtutē beſitātē.i.dubitātē:an deat ꝓgredi ꝓ vtutē an geſcere.nā q̄cūq̄z mō tiet ne ſuccūbat.c⁹ vtut beſitatio patebit ex dubitatōe medici vicē gerēt vtut.dubitat.n.medic⁹ qd actur⁹ ſit

¶ Que ſi dimiſſa fuerit cū mā nō ſufficiet ꝓ materiā.Et qñ occupatio fit i euōne ei⁹ cū facilitate ſit iobediēs:aut mouet motu ꝓfocāte vtutē.r qñ occupaf in euōne ei⁹ cū ſolone vētris:aut flōmia cum laboze nō tolerat virt⁹.Quō.n.tolerabit cū ſit illic cū ſua gete ſincopis:r cū hoc toto ipſi idigent euōne vehementer.

¶ In hac pte notificat hāc fe.ex difficultate cure.oñdit.n. q̄tū difficile ſit bñ curare hāc egritudinē.r ex hac difficultate appet vtutis beſitatio.Et p oñdit difficultatē cure ex pte euōnis.z⁰ ex pte cibatōis.z⁰ ibi.(Et itez) In ꝑma pte dic q̄ ſi vt⁹ fuerit dimiſſa cū mā ipa nō ſufficiet ꝓ ipam:qz ſuffocabit a mā.r qñ fit occupatio i euōne māe illi⁹ cū facilitate.i.cū eūantib⁹ leuib⁹ mā ñ obedit euōni:aut forte agitata a medicīa mouēte:r ñ eūante mouebit motu ꝓfocante vtutē repēs ad mēbza nobilia.r ꝑpe ad coz.r mbza ſpūalia.r qñ occupabit in euōne ei⁹ cū ſolone vētris laboriosa .i.forti aut cū flōmia ñ tolerabit vt⁹.Quō.n.tolerabit cuz ſit illic mā geſcēte ſincopis.nā multo magis fiet ſincopis mā mota:qz plus euaporabit ad coz.r i euōne ſpiritib⁹ eductis magis cadet vt⁹.r cū ꝑ idiget euōne vehementer pp multitudinē māe.r malitiā ei⁹.māifeſti⁹ tū nocumtū eſt i euōne p flōmiā cū ꝑter agitationē que fit p flōmiā magis debiliteꝫ vt⁹:r magis pducat ad fridoz incrudatōez:q̄re ex toto ꝓhibeꝫ.iz⁰ terap.r.16⁰ cōtinentis.

¶ Et itez ipſi idigēt cibo vehemēter:qm i būoribus eoz nō ē qō nutriat cozp⁹.r vinificet ipm.r cozp⁹ ei⁹ ē priuatū nutrimēto.Qz ſi ſtudueris i cibādo addiſ mā dimiuta.r ſi ñ cibaf cadit vt⁹.

¶ Dic oñdit difficultatē cure:r ꝓr beſitatōz vtutis ex pte cibatōis.d.q̄ ipſi multū idigēt cibo:qm i būozib⁹ coz ñ ē aliqd qō nutriat cozp⁹.r vinificet ipz.Eſt.n.cozp⁹ puatū nutrimēto.q̄ ſi ſtudueris i cibādo addeꝫ mā dimiuta.i.pauca exīs i ꝓpatōe ad ſeipſā mltiplicatā p cibū.bñt.n.ſtōm ñ bñ digerētē.imo mās crudas multiplicā tē:r ſi nō cibaf cadit vt⁹.Quid āt faciēdū ſit i tātis beſitatōib⁹ videbit in cura.ſz plm tū ꝑ ē mortal niſi medici ſoler succurraf ꝓtin⁹.

Sed dubitaf qz dic Aui.q̄ ñ ē i būozib⁹ coz qō nutriat cozp⁹.Lōtrariū inuit.H.iz terap.ca⁰ z⁰ vbi dic.Lāguētiū.n.q ita diſpoſiti ſt ferūt ieiuniū ex ipſis q̄s bñt crudis būozib⁹ digeſtis nutrito cōpe. Idē Raſ.i6⁰ ꝓinētis.ca⁰ z⁰ ¶ Dōm cū Raſi r.H.q̄ iſti. būores aliq̄ ñ ſt mltū crudi.r mali:r boīes tūc nō ſt mali coloris:nec ꝓcuati i ocul.r tales pñt nutriri flate p abſtinētiā i ſanguiné vſo.r bos ꝓtiget euadere.Aliq̄ būores ſt mali crudi idigeſtibiles:r bō ē cū malo colore.ſ.plūbeo tēdēte i fuſcedinē.r viriditatē:r q̄ſi cazetic⁹.r ex his nō pñt nutriri.r rariſſime euadūt.Un.H.Si vo nō ſolū crudi cōtigerint eſſe:ſed intantū cozrupris aduenerint:vt nō poſſint digeri ipoſſibile eſt ſaluari:qui ita egrotant.

¶ Et accidit i iceptōe ſui vt effundaf ad coz res frida facies accidere ſincopi.r miozaf pulſus:r tardaf.r ſit rarus.Amplⁱ nā ſollicita ē i calefactōe materiei.r ſubtiliatōe ei⁹.Et putredo q̄ mouet in q̄ſdā ptes el⁹ adiuuat ſup eā:q̄ euadit

cor̃a nocumẽto ⁊ frigore ei⁹ ⁊ cadit i nocumẽ-
tũ caloris ei⁹. ꝯre fit pulsus velox. ⁊ ꝓprie i cõ-
strictõe sua plusq̃ sit velocitas aliox: q̃uis illõ
qõ vicit cũ hoc sit puitas ⁊ tarditas ⁊ raritas.

¶ Dic põit signa ⁊ accũtia ei⁹: q̃ꝛ p̃⁹ ẽ q⁹ i p̃ncipys suox po-
risмox effudiť res frida. i. vapor fridus ad cor faciẽs acci
deť sincopi: hz ẽt hũor frid⁹ possz effũdi ad cor ⁊ ꝓpe i ꝛti ⁊
pulsus fit pu⁹ tardus ⁊ rar⁹ respcũ sui sani corde infridato.
Ampli⁹. i. deiñ nã ẽ sollicita i calefactõe mãei ⁊ subtiliatio
ne ei⁹ mediãte spũ ⁊ calore nãli. ⁊ putredo. i. calor putredi-
nal⁹ q̃ mouet i q̃sdã ptes. s. facili⁹ putrescib. les adiuuat sup
eã. s. calefactõz mãei. q̃ pp hãc calefactõez euadit cor a fri
gore ⁊ nocumẽto ei⁹. s. sincopi ⁊ cadit i nocumẽtũ caloꝛ ei⁹. s.
hũoris fridi putridi: qõ nocumẽtũ ẽ fe. ꝯre fit pulsus velox
⁊ ꝓpe in ꝛstrictõe sua plusq̃ sit velocitas aliox. s. pulsuũ p
cedẽtiũ: ⁊ q̃si sẽ pulsus nãles: q̃uis illõ qõ vicit. i. qõ hz plꝰ
mũ fit puitas tarditas ⁊ raritas. s. i ꝓpatõe ad pulsus alia-
rũ feb. ¶ Et gb⁹ hr̃ p̃ q⁹ euasio a sincopi fit p calefactionẽ
mãei tã a caloꝛe nãli q̃ ꝑternãli. ⁊ ꝑ̃ q⁹ i p̃n⁹ mot⁹ hũoris
ñ erat fe. ¶ Dr̃ z⁹ q⁹ cũ fe. supuenit fit pulsus velox ⁊ ꝓpe
i ꝛstrictõe sua cũ maioꝛ sit nẽcitas expellẽdi fumos q̃ eue
tãdi. ¶ Dr̃ 3⁹ q⁹ pulsus i hãc fe. ẽ pu⁹ hz plꝰmũ tardus ⁊ ra
rus i ꝓpatõe ad pulsus alia. fe. q̃ hũor faciẽs hãc feb. est
radicalr frigidus valde. in cõpatõe tũ ad pulsum nãlẽ est
magnus velox ⁊ freq̃ns: aut saltẽ velox ⁊ frequens.

¶ Et p̃iod⁹ ei⁹ ẽ p̃iodus flatice ⁊ ñ alterať ab ea.

¶ Dic ponit 2⁹ sig⁹. d. q⁹ p̃iodus ei⁹ ẽ p̃iodus flatice: q̃ꝛ iua
dẽs q̃tidie. ẽ. n. flã i mltã q̃titate sarl cordi. ꝓpiq̃ũ: ⁊ ñ est
tãte grossitici: ⁊ ita paucũ: sic flã vitreũ. ꝓpea ñ ẽ aptũ porꝛ
smare de 3ꝰ i 3⁹: aut de 4.ꝰ i 4⁹ sic alũ porꝛsmat flã vitreũ.

¶ Et ẽ cũ ea iflatio faciei ⁊ mollicies corpis: ⁊
colores hñtiũ eã nó figunť sup dispónez vnã: i-
mo q̃ncq̃ ẽ cinerea ⁊ plũbea ei⁹ mã: ⁊ q̃ncq̃ fit ci
trina: ⁊ q̃ncq̃ fit nigra: ⁊ q̃ncq̃ fiũt labia eox sic
labia comedẽtis mora: oculi ꝯo eox sunt fusci
virides exeũtes valde apꝺ cõmotõz egritudis:
⁊ fit sic maniac⁹: ⁊ qõ ẽ sub hypocũdriis eoꝛũ
est vehemẽtis iflatõis: ⁊ silr viscera eox: ⁊ q̃ñ
q̃ uomũt acetosũ: ⁊ q̃ñ est eis aꝑa in q̃busdaz
visceribus: tñc non sperať omnino.

¶ Hoc ẽ 3⁹ sig⁹ qõ ẽ i ea. s. fe. iflatio faciei sic i cazesia ꝓva
pores grossos flatũ crudox: ⁊ malitiã digõnis ⁊ mollicies
supficiei corpis ꝓp flatis hũlditatẽ. 4.ꝰ colores patiẽtiũ eã
ñ sẽ hz vnã dispõz. r⁹ q̃ncq̃ mã ei⁹ patiẽtis, i. corpis supficies
q̃ ẽ mã: ⁊ subz colox ẽ cinericia. q̃ncq̃ ẽ citria. i. viridis. Sic
.n. vnũ q̃nz p altero sumiť. vt 3ꝰ ꝓnosticox ꝯnto. 2.ꝰ Et 2⁹
regi. acutox. ꝯmẽto. zi hec ãt diuersitas segť diuersũ gra-
dũ pugne ⁊ suffocatõis caloris sub mã. nã cũ min⁹ suffoca-
tur appet color cinerici⁹ vel plũbe⁹. cũ ãt plus fiet viridis
vel niger ⁊ q̃ncq̃ sint labia eox sic labia comedẽtis mora.
q̃ ẽnigrať ꝓp cãz dictã. oculi eox sẽ fusci virides ꝓp mor-
tificationẽ caloris inati exeũtes. i. eminẽtes ꝓp multos va
pores flaticos grossos faciẽtes eos itumescere. ⁊ ꝓp suffo-
catõez apꝺ ꝯmotõez ⁊ victoriã egritudis cũ vehemẽs sit
pugnaꝛ fit sic maniac⁹. q̃ꝛ nõ ꝑt i vno loco gescere ꝓp an-
gustiã stõi ⁊ cordis. appet ẽt sic maniac⁹ ꝓp terribilez aspe-
trũ seq̃ntẽ tumoꝛẽ faciei ꝓp grossas viscositates extẽden-
tes eã ⁊ malũ colorẽ: de q̃ supra. appet. n. sic hñs maniã lu-
pinã. ⁊ qõ ẽ sub hypocũdriis eox ẽ vehemẽtis iflatõis ꝓp
vẽtositates grossas ꝯtẽtas intra viscera eox. ⁊ sẽ iflata: sic
stõus ⁊ iestina ex eadẽ cã. ⁊ q̃ncq̃ vomũt acetosũ. s. chilus
corruptũ ad acetositatẽ. ⁊ q̃ncq̃ flã acetosũ. ⁊ box cãe note

sẽ. Et q̃ñ eis ẽ aꝑa in aliq̃ viscer loco ñ est spes liḃatõis: q̃ꝛ
malitiã aꝑatis ñ pôt vr⁹ ita oꝑssa tolerare. vna. n. cõis sa-
lus aꝑatis i iterioꝛib⁹ ẽ vtutis robur. io. teraꝑ. 5.ꝰ ca.ꝰ Ampli
us istos non possum⁹ cibare timoꝛe aꝑatis: ⁊ cibo indigent
cã debilitatis non hñtes sanguinẽ laudabilẽ quo nutrian
tur. vt dicit Hal. ibidem. ⁊ in scõo terapentice.

¶ Et q̃ncq̃ accidit eis in q̃busdam hoꝛis ex colꝛa
dñante grossa: ⁊ fit cũ ea in visceriḃ⁹ adustio ⁊
euomũt colerã: ⁊ sẽ ei p̃iodi flatice ꝑm plmũ.

¶ Dic põit sincopalẽ q̃nz fieri a colꝛa grossa multa. c⁹ signũ
q̃ fit adustio i visceriḃ⁹ ⁊ euomũt colerã. ⁊ sẽ ei. s. sincopa-
li colice p̃iodi flatice hz plmũ pp multitudinẽ colẽ. sic. n.
flata pp paucitatẽ flat⁹ alũ porꝛsmãt porꝛsmis tertiãe: sic
ẽt alũ colica pp ei⁹ mltitudinẽ porꝛsmãt porꝛsmis q̃tidiãe.

¶ Febris sincopal⁹ mũta subtil⁹ dr̃ sincopal⁹. q̃ꝛ fit cũ ea sin
copis. dr̃ minuta. q̃ꝛ pendet a pauco hũore subtili. ⁊ in B ꝛ
distinguiť sincopali humoroſe. CAP. LV.

Hec febris ẽ acuta ⁊ cadit pulsus ⁊ vr⁹
i porꝛsmo vno aut duob⁹ porꝛsmis cũ
additõe ⁊ euenies i corpe cũ velocita-
te. Et q̃ncq̃ nó sufficit cũ ea vr⁹ vsq̃ ad
q̃rtũ: et fit ex chimis subtilib⁹ plmũ quox colꝛi
cũ ẽ vehemẽtis subtilitatis: et ꝓfũdatõis male
subẽ venenose cui iã accidit putrefactio i corꝑ
bus calide complonis sicce valde: et plẽs po-
rꝛsmi hui⁹ febris sunt porꝛsmi tertiane.

¶ Omissa diuisiõe h⁹ capli ꝓp breuitatẽ ei⁹ veniam⁹ ad ex
põnẽ ei⁹. Est acuta. q̃ꝛ seuox accũtiũ: ⁊ cite teriatiõis. ⁊ ca-
dit vr⁹. s. aiaľ ⁊ nãli: ⁊ pulsus i porꝛsmo p̃ ⁊ duob⁹ porꝛsmis:
cũ additõe. i. mltotiẽs cadit i 2ᵉ porꝛsmo. ⁊ euenies i cõde
cũ velocitate. i. velo⁹ itẽdiť: ⁊ puenit ad statũ. ẽ. n. morb⁹ p-
acut⁹: ⁊ q̃nz ñ sufficiť ei vr⁹ vsq̃ ad 4ᵐ. s. porꝛsmũ. q̃ꝛ freq̃nter
moriť i 4ᵉ porꝛsmo vel añ. Et fit ex chimis. i. hũoꝛib⁹ subti-
lib⁹: q̃ꝛ p̃⁹ ẽ colicũ vehemẽtis subtilitatis ⁊ ꝓfũditatis. i. rõ-
ne subtilitatis multũ se ꝓfũdãtis i subaz mẽbroꝛ. ⁊ male
subẽ. i. ꝓpetatis venenose: cui accidit putrefactio. q̃ꝛ aliꝛ ñ
faceret febrẽ in corpe calẽ cõplonis ⁊ sicce valde. hoc eni
est inter alia corꝑa maxime aptũ ad multiplicationẽ hui⁹
colere: ⁊ plures porꝛsmi sunt porꝛsmi tertiane.

¶ Pro notitia sincopal⁹ miute p̃videdũ ẽ q hũores
faciũt hãc feb. z⁹ q̃ sit. 3ꝰ i q̃ tpe b⁹ fe.
accidit sincopis. ¶ Quãtũ ad p⁹ ex sñia Aui. ꝓpẽdimus
hũc hũoꝛẽ eẽ subtilẽ venenosũ hz plũ⁹ colicũ. Et iferiꝛipaz
eẽ mãz furiosaz. Illi q̃ hũores q coleraꝛ hñt b⁹ ꝛditõis pñt
facere hãc. feb. sic sanguis subtil⁹ vaporosus. ⁊ forte h facꝛ
ret ꝛtinuã ꝛclusã. ⁊ forte aliq̃ hõ flã subtile venenosũ. ẽt in-
ferť z⁹ nec colerã cinariã nec ꝓassinã posse facere hãc fe.
cũ sint iter oĉs spes colẽ grossiores. q̃ tñ hz vioꝛẽ sniaz pñt
facere febrẽ tã ꝛtinuã q̃ iterpolatã ẽt salubrẽ. Iz ysaac. 5.ꝰ fe
briũ opieť ꝛiũ. ¶ Ad 2ᵐ oĝz hãc feb. sincopalẽ hz plz eẽ
ꝛtinuã tertianã aut iterpolatã. ꝑm q⁹ mã putret exꝛ venas
aut itra: alĩ eẽ causonẽ si putret ꝓpe coꝛ. hz crit cite teria-
tiõis ad mortẽ cũ freq̃nti sincopi. alĩ eẽ ꝛtinuã ꝛclusã q̃ñ
sanguis eẽt i cã. ⁊ q̃nz q̃tidianã q̃ñ pẽderet a flate. ¶ Ad
3ᵐ ãt dr̃ q⁹ i iterpolatis ⁊ ꝛtinuis ꝓpoꝛtõalib⁹ hz plz i p̃nci-
pys ꝑticlarib⁹ accidit sincopis. tñ ꝓp ꝛpassionẽ cordis ad
os stõi ad quẽ magis repit mã i p̃ncipys ꝑticularib⁹ q̃ i re
ligis tpib⁹. ideo magis ferunť ad coꝛz i causone ⁊ ꝛtinua
cõclusa magis accidit sincopis in statu vlt.

De fe. diurna ⁊ nocť. ex flaticl. CA. LVI.

Jurna ẽ c⁹ porꝛsm⁹ accidit i die et eius
tepoꝛ i nocte: et nocturna ẽ ecõuerso.

¶ Prio notificat has feb. ponēdo eaz qditatē. z⁹ eas adinuicē ꝓpar. z⁹ ibi. (Et vtreqz sunt male). In ꝑma pte dic̄ q̄ diurna est que affligit in die. et eius tepoz est in nocte. nocturna est eꝫ. s. que affligit in nocte z eius tepoz est in die.

¶ Et vtreqz sunt male.

¶ In ꝑti pte cōpat eas adinuicē. z ꝑ penes ꝓueniētiā. z⁹ penes dr̄iaz. scōa ibi. (Sed diurna est). In ꝑma pte dicit q̄ vtreqz sunt male. cui⁹ cā est: qz ambe sunt lōge fm plimū.

¶ Sz diurna est deterioz z longioz z facit cadere multotiens ꝓpter longitudinē suā z suū euētum in caloze diei in etbicam.

¶ In pte ꝑti dicit diurnā eē lōgioze z deteriorez. qō ꝓbat trib⁹ rōnib⁹. qz multotiēs fac̄ cadere pp suū euētū diei in etbicaz. due enim cause simul concurrūt ad etbicandum corpus. s. longitudo febris z caloz diei.

¶ Et si ipsa nō eēt seua nō accideret hoza aptionis pozoꝝ z resolonis vapoꝝ: z nō accidit nisi pp multitudinē materiei z fortitudinē eius.

¶ z⁹ cā. qz si ipsa. s. diurna ñ eēt seua ñ accideret hoza aptionis pozoꝝ z resolonis vapoꝝ. Bāt ē i die sic̄ eꝫ ē in nocte pp frigiditatē eius claudunt pozi z ꝓhibet resolo. hoc aūt accidere in die significat multitudinē materie z fortitudinem ei⁹. i. grossitiem z viscositatem.

¶ Et ē neciū cū B vt patiētes eā cibent in nocte z ñ ꝑmittāt dormire sup repletōz stōi z ꝓcipiāt pugilie et ē ex eis q̄ faciūt cadere ꝙtutē. et tolerātia se. i caloze diei et vigilie i frigoze noctis sē ex eis magis digne q̄ faciūt cadere i etbicaz.

¶ Hec ē z⁹ rō. qz oz vt patiētes diurnā cibēt i nocte z nō ꝑmittant dormire sup repletōz stōi z ꝓcipiāt ei vigilie. z est. s. vigilare i nocte ex eis q̄ faciūt cadere ꝙtutē in etbicam.

¶ Et ad ꝯmunē de gñe febriū difficiliū m.

¶ Dic ꝯcludit q̄ hec feb. s. diurna ē ex gñe febriū difficiliū z supple difficilioz q̄ nocturna.

Ex bis tribus cāis ꝺ dcā i ꝑti ca⁹ istat. Prio ois se. hūoral pt eē diurna vl nocturna g̃ ñ tñ hec feb. erit flatica ꝺ rubricā. tz⁹: z aīs facilr pt ꝓbari ex descriptōe diurne z nocturne. ¶ z⁹ nulla se. estīna ē peioz z lōgioz hyemali ceteris pib⁹. g̃ nec diurna ē peioz nocturna. tz⁹. qz q̄l ē ꝓportio estatis ad hyemē talē posse fingere diurne ad nocturnā. aīs sumit scōa. affo. 29. Estiue g̃rtane vt multū breues sē z̄. ¶ z⁹ se. veniēs in die venit i tpe ꝓportōali se. z ñ feb. veniēs i nocte: igr̄ ñ lōgioz nz deterioz. tz⁹. ex z⁹ affo. cō. 34. In morb⁹ min⁹ piclitāt z̄. z aīs ē satis notū. Ꝑ. in die plus de mā resoluit pp caloꝛē diei dilatātē pozos z subtiliātē māz: eꝫ in nocte. igr̄ z̄. tz⁹: qz resolo māe fac̄ ad breuitatē z salubritatē. aīs aūt ē satis notū. ¶ Itē ꝺ alīā ptē istat. pol ē noctē eē valde lōgā in q̄ cibari poterūt patiētes z dormire. igr̄ rō. A. ñ ē sufficies tz ꝛña. z aīs ē satis māi⁹. Ꝑ. maioza vl eq̄lia nocumēta sequunt si se. sit nocturna. qz oportebit ifirmū sil vigilare i nocte z cibare i caloze diei. g̃re pytrūq; eq̄lr ducit ad etbicaz. ¶ Prio boꝝ solone ꝑmittēdū ꝑ. q̄ lz diurna de q̄cūq; hūore possim⁹ cōpare nocturne de ꝛsili hūore. Intērio tñ Aui. fuit B ꝛpare diurnā flaticā nocturne flatice. vt ꝑz ex rubrica capti z ex cura quā ponit iferi⁹. ¶ z⁹ ꝑmittēdū q̄ Aui. i hac ꝛpatōe supponit pitatē i oib⁹: exceptis bis i q̄b⁹ fit ꝛpatio z visilr: z fz plz seq̄ntib⁹ ad ꝛpata. ¶ His ꝑmissis sit hec ꝑma ꝺ. diurna z nocturna sē male. pbat. qz feb. flatice sē lōge lōgoꝝ porismoꝝ paucaꝝ qetū sīōz debilitates. igr̄ sē male. tz⁹. z aīs ē Aui. ca. de flatica. ¶ z⁹ ꝺ. lz ñ sit neciū diurnā sp nocturna eē peioze vtplz tñ est diurna nocturna peioz. Cōclo q̄tū ad ꝑmā ptē. ꝑ. nā ꝛtingēs est pp

cāz exterioze aut aliā q̄lēcūq; fla modicū z bēignū mouēri i die. z eꝫ in nocte multū z malignū. g̃ z̄. z⁹ ps ꝑ. qz nisi fla eēt valde mltū z malignū differet motū suū ad noctē q̄ ē hora ꝓportōal ei⁹ motui. q̄ ät mouet in die nō ꝓuenit nisi ex magna stimulatōe vtutis seq̄nte multitudinē: aut ei⁹ malitiā. Itē hāc feb. moueri in die q̄n ē vapoꝛis z māe trāspiratio pp calitatē diei z poꝛoꝝ aptionē significat magnā ei⁹ malitiā. z eꝫ moueri i nocte ñ significaret B ex causis ꝛrys. ꝓpea cū ist̄ sit fla duras lōgo tpe i suo porismo vel exacerbatōe q̄tūcūq; dies lōga ponat oportebit ifirmum in nocte cibari. z ita nōbili tpe ipediet somn⁹ z pduc̄et cozp⁹ ad casū vtutis z ad etbicā pp multā resolonē facta tam a caloze diei q̄ a febre. aut pp nocturnas vigilias. Sz si fiat feb. i nocte: lz sint vigilie nō erit resolo diei nec tāta feb. z die poterit cibari febriēs z dormire: q̄tuis ille sōnus ñ sit ita ꝛueniēs: sic̄ nocturn⁹. ¶ Rōes facte i ꝛriū ex his facile solui pñt. ¶ Ad ꝑm⁹ dcm̄ ē q̄ Aui. ꝓpat ꝺ nocturnā z diurnā flaticas alias omittēs. ¶ Ad z⁹ dr̄ q̄ talis nō sit ꝓportio z̄. nā dies ñ durat tāto tpe q̄ possit i ea tanta egritudo teriari. y⁹ nec porism⁹. lz in estate sic. z⁹ moueri ō die ꝺ nāz flatis arguit maiorē multitudinē z malitiā. Sz flaticā fieri i estate ñ arguit tātā mltitudinē z malitiā. Ꝑ. diurna hz porismū valō lōgū z eā lōgū: aut lōgioze q̄s nocturn⁹ āt estiua respcū hyemal. ¶ Ad z⁹ dr̄ q̄ fe. flatica veniēs i die vēit i tpe magl disproportōali q̄s ꝓportōali. qz lz dies sit ꝓportōal rōne fe. ē tñ iproportōalis rōe cause fe. q̄ iproportōalitas est maioz q̄s sit ꝓportōalitas rōne feb. cuz hec fe. pēdeat i eē z ꝛsuari a sua cā. s. flate. ¶ Ad aliā q̄ lz plus de mā resoluat̄ in die q̄s i nocte z rōe b⁹ diurna deberet eē breuioz: tñ multitudo māe aut malitia maioz i diurna q̄s nocturna fac̄ ipz magis plōgari. ¶ Ad aliū dr̄. q̄ qñ nox ē lōga dies ē breuis. z cū porism⁹ flatice duret. 18. horis q̄s to min⁹ occupabit de die tāto plus occupabit de nocte. igr̄ in nocte ipediet forte cib⁹ z sōn⁹: aut saltē somnus. ¶ Ad vltimū pz ex determinatis in qōne qd fit rñdēdū.

¶ Cura flegmatice. CAP. LVII.

Cura b⁹ egritudis diuersificat̄ fm boras suas. s. ꝓcipitū et augmētū et statū et ꝺclinatōez. et fz appitōz digōis i ea et ei⁹ occultatōz: z diuersificat̄ fz mās suas. s. flegmaticā acetosā et flegmaticā vitreā. et flegmaticam salsam et dulcem.

¶ Dic ꝓit curā bar febriū q̄s sup⁹ notificauit. hz hec ꝑs duas ptes. In ꝑma curat flaticas cōiter eueniētes. in scōa curat eas q̄ raro eueniūt: z ad flaticas reducūt̄. z⁹ ibi. (Et cura eaz ē ꝓpinq̄). Prīa i duas. i ꝑma ponit curaz flatice iterpolate. z⁹ adaptat curā ei⁹ flatice ꝛtinue. scōa ibi. (Cura ei⁹). Prīa i duas. qz ꝑ ponit curā q̄ debet febri z causē: scōo docet succurrere accūtib⁹. scōa ibi. (Et succurrat̄ vomitui). Prīa i duas. ꝑ ponit tria a q⁹ sumit⁹ modus g̃nal curatōis ei⁹. scōo exeḡ. scōa ibi. (Et oēs ei⁹ ispēs). In ꝑma dic̄ curā ei⁹ diuersificari fz tpa feb. s. ꝑn⁹ augmētū statū et ꝺcliatōz. z z⁹ ēt diuersificari fz appitōz digōis z ei⁹ occultationē. z⁹ fz mās suas. s. flaticā acetosā: z flaticā vitreā. z flaticā salsā. z flaticā dulcē. ¶ Prio notādū tpa i morbis mālib⁹ dupl̄r distīgui. s. penes accūtia siue morbi eēntiā. z scōo penes māz. Prīma distictōez ꝑ exꝑsit. z⁹ scōaz cū dixit curā diuersificari fm appitōz digōis z ei⁹ occultatōz.

¶ Prio q̄ sciēdū q⁹ fz ꝑma distictoz maxie diuersificat regimē i cibo z potu cū dieta ordināda sit i relatōe ad statū ꝑ. affo. cō. io. Penes vo scōaz distinctōz diuersificat regimā medicinale cū nōdū digestā māz oz digerere. ipa vo digesta oz cūare: z hāc maxie exꝑsit i flatica cū i ea tpa penes māz sepe ꝛfundāt. nā postq̄ appuerīt māifesta sig⁹ digōis itez redeūt signa cruditatis ꝑp māe etherogeneitatem z

Tractatus

multitudinē.qb⁹ redeūtib⁹ oz curare cura ꝑncipy ꝛ dimittere curā augmēti. ¶ 2° notādū.q⁹ lz ꝑter has q̄tuoꝛ ſpēs flegmatis ſint multe alie potētes flegmaticā facere.be tñ ſunt ꝑncipales ꝛ freq̄ntius cauſantes flegmaticā:ꝑ quoꝛ regimē reliquoꝛ regimen facile pōt cōpbendi.

¶ Et oēs ei⁹ ſpēs et cōicāt i boza ꝓncipū i trib⁹ rebus in neceſſitate lenificatōis equal' aut vomitus. ꝛ i neceſſitate adminiſtratiōis ſubtiliātiū ꝛ incidentium et diureticoꝛ.

¶ Dic ꝓſeq̄ curā.ꝑ fm diuerſitatē tpoꝛ.2° penes diuerſitatē ſpēꝛ flatice.3° ponit medicias ꝙueniētes fm illas itētiōes.2° ibi. (Ampli⁹ diuerſificat).3ª ibi. (Et ꝙueniētes). ꝓpria i tres.ꝑ ponit itētōes curātes q̄ debent i ꝑn°.oſidēdo gd in eo ſit faciēdū.2° oñdit gd ſit faciēdū i augmēto.3° ordinat regimē i relatōe ad ſtatū dās itelligere declinationē. 2ª ibi. (Et i augmēto).3ª ibi. (Et fortaſſe eſt).ꝑma i duas ꝑ ponit itētōes q̄ debent flaticis i ꝑn°.2° declarat.ſcōa ibi (Et cū ſupuenit) In ꝑma ꝑte dic q⁹ oēs ſpēs flatice ꝙueniūt i boza ꝓncipū.ſ. vbis i trib⁹ reb⁹.ꝑ in neccitate lenificationis eq̄lis.ſcōo in neceſſitate vomit⁹ eq̄lis.tertio i admiſtratōe leificatiū ꝛ incidetiū ꝛ diureticoꝛ.i. ꝓuocatiū vnā

¶ Et cū ſupuenerint febri dies tres ſubtiliaſ in ea mā ꝑpter febrem. Et ſi ante illud mouebis nocebis ꝛ non facies aliqd.

¶ In ſcōa ꝑte ōclarās dic q⁹ cū trāſierit tres dies a ꝑn°.ſe. mā ſubtiliaſ ꝑ feb.ꝛ añ illud.i.añ tres dies ſi mouebis.i.ſi eūabis cū ſolutiuis educētib⁹ flā:aut vomitiuis:aut cum ſubtiliātib⁹ incidētib⁹ ꝛ diureticis nocebis ꝛ nō facies aliqd .ſ.nōbilis iuuamēti agitabit mā ꝛ non educet cōueniēter.

¶ Prio nōndū q⁹ lenificatio accipit dupl'r.ꝑ ꝑ euōne q̄ educunt māe cōes q̄ ſūt ſuꝑfluitates p⁹ digōnis ſic̄ eſt euō cū caſſia ꝛ ſilib⁹.2ª accipit ꝑ euōne ꝑ quam ꝑter has māes eūam⁹ aliqd mōdicū de mā.ꝑꝑa q̄ ē cā ꝙiūcta:aut añs feb. ꝛ vtraq; iſtaꝛ pōt dici eq̄lis i ꝛpatōe ad cūonē notabil'r ō mā cūantē/Sil'r vomit⁹ eq̄lis ē duplex.qdā leuis i q̄ nō ē itētio aliqd de mā.ꝑꝑa educere ſic̄ vomit⁹ cū aq̄ tepida et pauco orimellis educēs tñ mās i ſtō reptas facil' eductionis.Quidā modicū de mā educēs. ¶ 2° notandū q⁹ medicamē icidēs ꝑꝑe ꝛiaſ viſcoſitati hūoꝛis.ſubtiliās vo groſſitici ei⁹. ¶ 3° notādū q⁹ medicamē diureticū hz educere hūoꝛē ꝑ vias vrie.hic aūt hūoꝛ ē z⁹.qdā q i q̄cūq; fe.multiplicaſ maxie hūoꝛali:ꝛ ē qdā ſeoꝛſū.i.deciſū a maſſa ſanguinea ꝑ actōez calitatis febril'.qdā āt ē mā ꝑꝑa exīs:añs vel ꝙiūcta fe. ¶ 4° notādū q⁹ ꝑn⁹ vle bz duas ptes.ꝑma i q̄ nullū appet veſtigiuꝛ digōnis nz mani⁹ nz occultū.ſcōa ē i q̄ icipit appere veſtigiū digōis lz occultū.exēpli gra.cū vria q̄ ꝑ⁹ erat ſubtil' alba albedie trāſlucēte ia icipit igroſſari ꝛ colozari q̄ igroſſatio ꝛ colozatio pōt fieri nō ſolū a caloze nāli:ſz ēt a febrili ſubtiliāte māz:ꝛ aliqd eius p vrinaz expellēte.vt dic̄ Aui.ꝛ hec digō occulta.vt dcm̄ ē ſupi⁹ nō ſepat augmētū a ꝑn°.imo ſtat cū ꝑn°.cū aūt appebit hypoſtaſis q̄ ē ſignū digōnis mani⁹:tūc ſepabit augmētū a ꝑn° ꝑma aūt ps ꝓncipy durat cōiter apō Aui.vſq; ad tres dies/Aly vo ſic̄ Serapio aſſignāt huic ꝑme pti terminū.4. diez.ſz hec dña accidere pōt ex ꝑte flatuz tpuz regimis ꝛ regionū. ¶ Quib⁹ ꝑmiſſis dico de itētōe Aui.i ꝑte ꝓria ꝓncipy nō ē ſoluēdū regul'r niſi cū ſolutiuis lenitib⁹ lenib⁹ ſil'r tūc nō ē ꝑ⁹ puocādū vomitū:niſi cū lenib⁹ educētib⁹ q̄ i ſtō ꝙtinēt facilis eductōis:ꝛ ñ trabētib⁹ a lōgings.ſil'r ñ ē icidēdū ſubtiliādū:nec ꝑ vrinā puocādū:niſi cū lenib⁹:vt puta cū aq̄ ordei ꝛ orimelle ſimplici.ꝛ tūc ē digereñ.cū ſubtiliātib⁹ ꝛ icidētib⁹ ꝛ abſtergeñ.cū lenib⁹ ſic̄ cū orimel.ſimplici mixto cū aq̄ decoctōis zuc.rubei aut paſſulaꝛ.Cū āt yētū ē ad ſcōaz ꝑtē ꝓncipy:ꝛ appet veſtigiū digōnis occultum:lz ſoluere cū leniētib⁹ educētib⁹ de mā ꝑꝑa ſic̄ cū decoctōe vni⁹.z.turbit ꝛ paſſulaꝛ.ʒ.ſ.ꝛ.ℨ.i.zinz.q̄ decoctiōnīū.ʒ.miſceaſ cū.ʒ.i.floꝛ.caſ.vel circa.ꝛ tūc lz dare fortī⁹ vomitiuū.vtputa.ʒ.i.orimel.ꝛ.ʒ.i.ſuc.raph.cū.ʒ.iij.aq̄ q̄ tepidū ſumaſ.ꝛ tūc lz ſubtiliare icidere ꝛ puocare cū fortioꝛib⁹:ſic̄ cū orimelle.ℨ.radicū aut.v.ꝛ aq̄ feniculi apy et ſparagi. ꝓceſſus tñ clare videbiſ cū ordinabo curā.ꝛ hoc eſt quod ſentit Auicē.in textu.

Cōtra predicta iſtaſ.qz Aui.paꝛ ſifra icipit ꝛ ꝑcedit vſq; ad ſeptimū cū geleniabim:ꝛ aqua feniculi ꝛ aqua apy que ſunt ſubtiliantia ꝛ vrinam ꝓuocantia:ꝛ ſic ꝓcedunt quidam alij.

Pro ſolutione ꝑmittēdū ſz Hēti.q⁹ icīſiua ꝛ ſubtiliātia ꝑparāt māz groſſā ꝛ viſcoſaz cūoni.ſz diuretica māz ꝑ vrinā educūt.qđ autē ꝑparat māz ē debiliozis opatōis q̄ illud qđ māz illā ꝑ vrinā eūat.exēplū icidētiū ꝛ ſubtiliātiū ē oximel ſimplex vel cū radice feniculi ꝛ petroſilini.Exēplū de diuretīcis ē ſirupus.de.v.radicib⁹ i q̄ ponif aſſar⁹.iſte.n.vtutes.ſ.icīſio ſubtiliatio ꝛ puocatio q̄uis ſint diſticte vtutes.tñ ꝑ patientiū diuerſitatē accidit q⁹ ꝓuocatiuū ē ſolū icīſiuū ꝛ ſubtiliatiuū:ſic̄ ſi mā ſit multū groſſa ꝛ viſcoſa:nec ſuffic̄ ad digōnē.i.ſubtiliatōez ꝛ diuiſionē oximel ſimplex:ſz oportebit ipm miſcere cū aq̄ yſopi:aut exhibere oximel duaꝛ radicū aut.v.q ſirup⁹ i mā flatica dulci nō multū groſſa aut viſcoſa eēt ſufficiēs ꝓuocatiū:ꝓuocās aūt i mā multū groſſa eēt ſir⁹.cū radicib⁹ ꝛ aſſaro ꝛ hȝ/Accidit 2° b⁹ diuerſitas ꝑ diuerſitatē doſis.Sir⁹.n.de radicib⁹ in pua doſi ſolum ſubtiliaret ꝛ icideret:ſz in magna ꝓuocaret/Accidit 3° hec diuerſitas ex diuerſitate diſpōnis itеſtiꝛ ꝛ viaꝛ vrie.ius .n.cicez i boīe apto ſolui nō mouet ꝑ vrinā:ſz mās ſtōi ꝛ itеſtioꝛ ſubtiliabit ꝛ abſterget ꝛ leniet vētrē ſua nitroſitate.Accidit 4° hec diuerſitas rōne eoꝛ q̄ ſecū miſcent.naz ſir⁹.de radicib⁹ ſolus ꝓuocabit.ſz ſi miſceaſ cuz zucb.roſ. remittiſ ei⁹ ꝓuocatio.ꝛ remanet diuidēs ꝛ ſubtiliās mās. Sil'r ſi ſirupo ſolutiuo admiſceaſ aliqd nōbile diureticuz fiet vrine ꝓuocatiuū. ¶ 2° ꝑmittēdū penes hē.q⁹ icidētia ꝛ ſubtiliātia ſūt duplicia.q̄dā lenia ñ agitātia māz:ſic̄ ſir⁹. acetoſus.ſ.mellinus vel zucharin⁹.ꝛ ꝓꝑie cū aceto ñ multo nec multū acuto:q̄dā ſūt fortia q̄ mās ꝑñt agitare:ſicut ſir⁹.acetoſus ꝓpoſit⁹ cū radicib⁹ vel yſopo:ꝛ c⁹ acetū ē multū:ꝛ multū acutū/Sil'r dicim⁹ q⁹ diureticū ē duplex.qđā ꝑꝑe qđ aliqd de mā ēt groſſa ꝑ vrinā eūat.aliđ ipꝛope qđ ſeipm i vrinā ꝑcipitat ꝛ nō mouet māz ꝓꝑiā feb.ſi fuerit adeq̄te groſſitiei ꝛ viſcoſitatis.ſz ſolū q̄ſdā mās ſeroſas febriū ꝙiūctas aptas eūatōi ꝑ vrinā:ſic̄ dcm̄ fuit ſupra i canonib⁹ gñalib⁹ curatōis ſe.putri.q̄z exēplū ē inleb ſubtile ꝛ aq̄ ordei ſubtil'.i.in q̄ ordeū ñ ē multū decoctū.

His premiſſis dōz q⁹ añ 3ᵐ die.ſ.ſtāte cruditate māe flatice nullo⁰ forti ſubtiliante icidēte vel ꝓuocāte vti debem⁹.qz iſtō agitat ꝛ ꝙmouet māz reſolvit ſubtile ꝛ ꝓuocat dimittēs groſſuz. Uñ.H.4° de re.ſa.ſpāl'r de diuretīcis fortib⁹ loq̄ns.vrīatiua ꝙa nūc ñ laudo ꝛc̄. Qđ.n.bñ ē digerēdū tāta turbatiōe vel cōmotione neq̄q̄ ē op⁹.cū.n.mā ē multa ſpediūt digōnē/Sz cū māe ſūt digeſte poſſum⁹ vti fortioꝛib⁹ ꝛ ꝛz gradū digōnis augere gradū fortiū mediciaꝛ. ¶ Sz tu dices exq̄ mā eſt digeſta ñ idigemus ſubtiliātib⁹ aut icīſiuis nec fortib⁹ aut ōbilib⁹. ¶ Dōz ꝑ q⁹ nō idigem⁹ ad digerēdū ſz ꝓuocādū. nā ſubtiliatiua fortia tūc fiūt ꝓuocatiua. ¶ Uel dōz q⁹ ꝑ ꝑte digeſta bis ñ idigem⁹ ſz bñ ꝑ ꝑtib⁹ nōdū digeſtis. Dic tñ i ꝑn° ñ debem⁹ vti.nā māz i ꝑn° agitarēt ꝛ ꝑmiſcerēt bonū cū malo.ꝛ faciēdo mās fluere opilatōes augerēt.ſz mā digeſta:ꝛ ꝑ ꝑte mioꝛata ñ timem⁹ hāc agitatiōne ꝛ opilatiōne aut boni cū malo mixtiōne. ¶ Ire i ꝓceſſu ꝑtes ſtōi et iteſtinoꝛ ſūt mūdificate a coꝛruptōib⁹ māeꝛ. vñ ñ ē tāta

suspitio de penetratõe hax mãex ad epar ⁊ ad venas per diuretica ⁊ apiétia añ 3m diẽ possum⁹ vti puocatiuo debili sic̃ aq̃ ordei iuleb subtilibus.possum⁹ ẽt vti subtiliãte ⁊ icidẽte leui vt oximelle simplici cũ aliq̃ radice puocãte leuiter/Et q̃lr sit opãdũ ⁊ sedatio ꝟrietat appentis iter auctores q̃x qdã ꝓcedũt bꝺ subtiliãtia icidẽtia ⁊ puocãtia a pn⁹. Aliq; phibẽt modũ ordiatũ pcedẽdi.p cũ clisterib⁹:aut solutiuis leniẽtib⁹ ⁊ vomitiuis léib⁹.2⁹cũ digestiuis icisiuis ⁊ subtiliatiꝫ lenib⁹.3⁹cã miorãdi mãz cũ solutis ⁊ vomitis ⁊ diureticis aligd de mã ꝑpa eũantib⁹ post aliq̃lẽ appitõz digõis.4⁹ digerẽdo cũ fortib⁹ icisiuis ⁊ subtiliatib⁹ ⁊ apientibus:iã pcedẽte digõne.⁊ 5⁹ minorãdo mãz cũ solutiuis vomitiuis ⁊ diureticis fortiorib⁹ ostẽdã cũ ordinabo curam.

¶ Et i augmẽto cũ subtiliatõe regis ſm eq̃litatẽ.

¶ Dic oñdit qd faciẽdũ sit i augmẽto.d.q⁹ i augmẽto subtilies regimẽ.i.dictã ſz ꝑportõz aliq̃s ad vnãquãq; mãz/Itẽ ſm q̃litatẽ:q; ñ oz ee grossa sic̃ i pn⁹ nec subtil sic̃ in statu. vl ſz eq̃litatẽ:q; nõ subtil:sic̃ i tertiana:nec grossa sic̃ i q̃rtana/Omisit ãt Aui.regimẽ p medicias i augmẽto.q; itelligit ex regimie pncipy. Si.n.in pn⁹ aliq̃lẽ digõnẽ mãe cognoueris pp qõ moueas i pn⁹ cũ icisiuis ⁊ subtiliatiꝫ puocatiuis ⁊ minoratiuis cũ multo fortiorib⁹ poteris i augmẽto pcedere in quo digõ manifeste ꝓcedit.

¶ Et fortasse est ꝓtẽt⁹ aq̃ ordei in primis tribus dieb⁹ sperãdo q⁹ sit stat⁹ ei⁹ ꝓpinqor ꝓpter subtiliationem materiei aut paucitatem eius.

¶ Dic ordiat dictã pncipy ⁊ augmẽti i relatõe ad statũ.⁊ ꝑ qñ stat⁹ ẽ ppiquus.2⁹ qñ ẽ lõginquus.3⁹ dc̃at q̃dã.2ª ibi(Oz si certe)3ª ibi.(Uex augmẽtũ)In ꝓma pte dic̃ q⁹ fortasse medic⁹ ẽ ꝓtẽt⁹ aq̃ ordei.i.ptisana ordeacea i ꝓmis trib⁹ diebus sperãdo q⁹ stat⁹ sit ppiquus pp subtiliationẽ mãe:aut paucitatẽ ei⁹:q; sperãt ipaz ñ trãsiturã.i.4ⁿ diez.Iz ℞ raro eueniat cum plõgeꝝ ſm plimũ.vltra.44.dies.

¶ Oz si certe sciret ⁊ stat⁹ ei⁹ eẽt tardus nõ subtiliaret regimẽ q̃uis fames ⁊ sõn⁹ sup famẽ ⁊ exercitiũ sup famẽ si nõ debilitãt sint vltima in inuanito b⁹ egritudis:imo decliaret i pncipio ad igrossatõz vsz ad septimũ:deiñ gradaret.

¶ Dic ordiat dictã qñ stat⁹ ẽ lõginquus.d.q⁹ si certe sciret ⁊ stat⁹ eẽt tardus ñ subtiliaret regimẽ q̃uis fames ⁊ sõn⁹ ⁊ exercitiũ sup famẽ:si ñ ỏbilitãt optie iuuãt i cura b⁹ egritudis minuẽdo.s.mãz.imo si stat⁹ est tardus ingrossẽt dicta vsq; ad septimum:deinde gradiẽt.s.subtiliando eam.

¶ Uerũ augmẽtũ eget vt subtiliẽt regimẽ i primis. Si aũt stat⁹ appet lõgiquus pole ẽ vt succurrãt illi cũ igrossatõe regimis. deide gradẽt vsq; ad horã stat⁹. qñ tps ẽ sufferẽs hoc in hac egritudie nõ sufferẽs i acuta. Cũq; ptransierit. vij. ñ stes tũc sup subtiliatõez. qñ illa debilitat ⁊ addit i debilitate oris stõi. Et quotiẽs senseris lõgitudinẽ maiorẽ sbtilia min⁹ q̃uis sbtiliatio ei⁹ i ipa oio sit magis necia q̃ in q̃rtana.

¶ In pñti pte dc̃at q̃dã huic ppositõ dekuiẽtia.d.q⁹ i pn⁹ augmẽti debem⁹ subtiliare dictã i ꝓpatõe ad pn⁹ vle. Si aũt stat⁹ appet lõgiquus pole ẽ vt succurrãt illi.s.augmẽto deide gradati subtiliẽt dicta vsq; ad horã stat⁹. qñ tps.i. lõgitudo egritudis ẽ sufferẽs ℞.i.subtiliatio dicte post ingrossationẽ i hac egritudie q̃ ẽ cronica ⁊ ñ sufferẽs i acuta pp sui breuitatẽ. 2⁹ dic̃ q⁹ cũ hec feb.trãsierit 7ᵐ nõ stam⁹ i dicta nimis.qñ nimia subtiliatio debilitat ⁊ addit i ỏbilitatẽ oris stõi.qz tolerãtia famis stõi ỏbilitat stõz spũs re-

soluẽdo ⁊ ipz mal hũoz⁹ replẽdo. 3⁹ dic̃ q⁹ q̃to cognoueris maiorẽ lõgitudinẽ subtilia min⁹ q̃uis subtiliatio dicte i flegmatica sit magis necessaria q̃ in quartana.

¶ Et silr oz ne festies cibare ipm cũ eis que sũt sicut pulli ⁊ panis cũ muzagurach nisi timeaꝝ debilitas:aut appareat declinatio.

¶ Dic 4.⁹ dicit q⁹ nõ festies cibare patiẽtẽ flatica a pn⁹ cũ eis q̃ sũt m lti nutrimti:sic̃ pulli.s.galliaz:⁊ ẽt colũboz cũ muzagurach qõ ẽ modus qdã cibi velut cib⁹ fact⁹ ex agresta pull ⁊ zucharo nisi timeaꝝ ỏbilitas:aut appeat decliatio. oz.n.ne vt⁹ cadat dictã igrossare:⁊ est cuz mozb⁹ declinat.

¶ Sz p decl'atõe ptis pñtis i dicta ỏbite ordinãda ñ solũ i flatica.y⁹ ẽt in alys febzibus mãlibus.nota q⁹ dicta tripl ordiaꝝ. vno⁹ i relatõe ad statũ:⁊ hec oz eẽ grossa i pn⁹ i augmẽto subtiliari.i statu adhuc magis.⁊ ꝑpe tpe crisis.Iz in decliatõe igrossari.¶ Scõo mõ ordiaꝝ dicta rõne dispõnis pñtis.⁊ ℞ mõ alñ i pn⁹ debem⁹ subtiliare ml tuz cũ mã ẽ multa.⁊ aliqñ i statu.imo tpe crisis igrossaꝝ cũ tiem⁹ casum vtutis.¶ 3⁹ mõ ordiaꝝ vt veniam⁹ i notitiã egritudis ignote.⁊ rõne h⁹ oz subtiliari:vt nã si grauata cibo sit magis expedita.tũc.n.aut supabit egritudinẽ:aut manifestabit ipam.⁊ de duobus pmis modis dicendi est ſmo Aui. in psenti parte:sed maxime de primo.

¶ Ampli⁹ diuersificaꝝ cura c⁹cã ẽ fla salsũ ⁊ dulce:⁊ cui⁹ fla ẽ vitreũ ⁊ acetosũ:⁊ fit ex ea nimiũ frig⁹ i q̃ corp⁹ nõ calefit.verũtñ i duab⁹ primis necia ẽ lenificatio cũ medicia leni ⁊ ifridatio q̃dã.⁊ i duab⁹ scõis cũ medicia magis laboriosa ⁊ in duab⁹ primis idigeꝝ icisione cũ subtiliatiuis i qb⁹ nõ est calefactio plima. q̃uis sit exiccatio plima/Et i duab⁹ secũdis necessariũ ẽ illud qõ subtiliet cũ icisione ⁊ calefactõe cũ acredie. ⁊ ꝓprie qñ fla est ꝓmixtũ cũ melia.nã necessaria sũt i huiusmodi ea q̃ sũt sic̃ dyaciminũ ⁊ cõfectio de sulfure ⁊ admistratio salsoꝝ.

¶ Dic diuersificat curã penes diuersitatem spẽx flatis.d. curã diuersificari penes mãz flatis.nã i flatica dulci ⁊ salsa solutiuũ oz eẽ leue:sic̃ medulla cartami ⁊ odoz turbitb eꝺ i vitrea ⁊ acetosa soluẽdũ ẽ cũ medicia fortiozi:sic̃ cum corpe turbith:i ꝓmis duab⁹ ꝓuenit ifridatio q̃dã vl minoz calefactio:i alys duab⁹ maioz calefactio/Itẽ i duab⁹ ꝓmis idigem⁹ icisione ⁊ sbtiliatõe:cũ bis ſ qb⁹ ñ ẽ calefactio plurima.i.notabil:ſz i duab⁹ scõis ẽ neciũ illũ qõ subtiliet ⁊ icidat fortiter cũ calefactõe:⁊ ꝑpe qñ fla ẽ mixtũ cũ melia nam necessaria sunt in eis:que sunt sicut dyaciminũ cõfectio de sulfure ⁊ admistratio salsoꝝ.¶ Prio notãdũ q⁹ i duab⁹ scõis solutiũ oz eẽ forti⁹:qz mãe ſt fortiores grossiores ⁊ viscosiores ppea ieptiores euõni.fortificaꝝ aũt solutiua dãdo i maiori dosi ⁊ dãdo corp⁹ solutiui.⁊ ñ solũ vtutẽ.⁊ pp eãdẽ cãm i duab⁹ scõis medicie digestiue debẽt eẽ caliores magis sbtiliãtes ⁊ icidẽtes:⁊ magis exiccãtes: i salsa vo oz eẽ mioz calefactio ⁊ exiccatio q̃ i ceteris:imo siccitas ñ ꝓuenit rõne exiccãdi:ſz solũ rõne subtiliatõis ⁊ icisionis q̃ fundaꝝ i sicco/Et forte i salsa ſm plm ꝓuenit ifridatio cũ fla salsũ sit hũoz calus ⁊ faciat causonẽ:in illa aũt q̃ est admixta melie idigem⁹ maiori subtiliatõe ⁊ incisione:sed nõ tanta celefactõe:nisi qñ fortis subtiliatio ⁊ icisio fundaꝝ in notabiliter calido ⁊ sicco.

¶ Et ꝓueniẽtiores medicie q̃ admistraꝝ i pncipio sunt geleniabi vsq; ad diẽ septimũ. ⁊ nõ est malũ vt admistreꝝ iteruz aq̃ feniculi ⁊ aq̃ endi-

uie ⁊ aqua aplj cū geleniabim ſm neceſſitatez: ⁊ ſyrupus acetoſus eſt vehemētis neceſſitatis iterum ⁊ aquā mellis cum yſopo.

¶ Poſitis canōib⁹ eūonis ꝫ tpa. ⁊ ꝫ mās. hic ponit medicinas ⁊ cibos ꝓueniētes: ⁊ canones ī vſu eoꝝ ⁊ reliquū regimē. ⁊ bꝫ tres ptes. In ꝑma ponit medicias ꝓueniētes cū canonib⁹ ī vſu eaꝝ. In 2ª ponit cibos ꝓueniētes. In 3ª regit p ſonū ⁊ balneū. 2ª ibi. (Et cibi coꝝ) 3ª ibi (Meſure āt ſōni) ꝓpria ī q̄tuoꝝ. p̄ ponit medicias ⁊ canones ꝓueniētes in p̄n⁹. 2ª i augmto. 3ª i ſtatu. 4ª i ōcliatōe. 2ª ibi (Et qñ vides) 3ª ibi. (Cū videris digōnē) 4ª ibi (Et qñ ōcliat. ꝓpria i tot ptes quot ſūt canones q̄ꝝ gdā ī vſu ſūt ſubtiliātiū ⁊ icidētiū ⁊ puocātiū. gdā ī vſu ſolutiuoꝝ: gdā ī vſu vomit⁹. Quoꝝ ꝑm⁹ ē q⁹ ꝓueniētiores medicine q̄ adm̄ſtrant ī p̄n⁹ vſq; ad 7ᵐ. ſūt ſic geleniabī. i. mel roſ. vel iuleb roſ. factū cum zucharo: ſi forte fuerit flā ſaliuz: hec aūt poterūt diſtēpari cū aq̄ zucharata añ 3ᵐ die. ꝫ poſt 3ᵐ die vſq; ad 7ᵐ poterūt diſtēpari cū aq̄ feniculi ⁊ aq̄ apy ī vitrea ⁊ acetoſa. ꝫ ī ſalſa cū aq̄ endiuie. in dulci vo pmiſceri ſm tuā eſtimationē. ⁊ ſyrupus acetoſus. ſ. zucharat⁹ vel mellin⁹ eſt vehemētis neceſſitatis. i. vtilitatis: q⁹ incidit. ⁊ aqua mellis cuꝝ yſopo in qua decoctus ſit yſopus.

¶ Et eſt ſcīe vt ꝓſeq̄t p ea illud qđ q̄rit de lenificatiōe nāe: ⁊ ꝑpzie cū ſolutiuo facto de zucch. ro. ⁊ roſis rubeis noiatis pſicis: qñ ē ſolutiuū ⁊ lenitiū. Et q̄ꝝ ē neciū vt ꝓforteſ et⁹ lenificatio: ⁊ cōſricet ī aq̄ iuleb ⁊ pmiſceaſ ſi voluerit cū caſ. fiſt. ⁊ penidijs. Et iterū geleniabī acceptū cū melle ⁊ tereniabī pmixtū cuꝝ aq̄ lubleb: ⁊ nō fiat aſſiduatio ſup ea cū ſolutis ī p̄cipio: ⁊ poſt ip̄m: ⁊ ꝑpzie q̄ cū mā eſt colera: illō. n. ꝓducit ad coꝛruptionem cōplexionis.

¶ Hic ē 2ª canō. q⁹ ſcīe ē vt p ea q̄ dcā ſūt vēter lenificet ⁊ ꝑpe cū iuleb ſupaſcriptū fit ex zucharo ⁊ roſis ru. pſicis. eſt. n. ſolutiuū ⁊ lenitiuū. nā p zucharꝝ abſtergit: ⁊ ſi ſoluit p roſas recētes ſoluit electiue ⁊ lenit p vtrūq;. Nos aūt loco roſ. vtimur roſ rubeis. ⁊ ſic ēt facit mel roſ. aut ſyr⁹ aceroſus cuꝝ aq̄ lubleb. ſ. decoctōis vel exp̄ſſionis. ⁊ qđ ſit lubleb dcīm eſt ſepe. Itē p̄ſt pmiſcere aliqđ ex ſupaſcriptis cū caſſia ⁊ penidijs. vt. ℞. iuleb roſ. ʒ. i. flozis caſſie. ʒ. vi. penidiaꝝ. ʒ. ſ. miſce. ⁊ ſumaſ ſic ē: aut diſtēpeſ cū aliq̄ aqua: vtputa lubleb vel aq̄ q̄ tibi vr̄. Et item geleniabī pmixtuz cū melle tereniabim. i. māne q̄ ambo diſtempenſ cū aq̄ lubleb. ¶ Et nota q⁹ hec lenitiua ꝑpe ꝓueniūt in p̄n⁹. qñ nō apparent ſigna digōnis. ⁊ nos ꝑ lenitiua darem⁹. ʒ. i. flozis caſ. ⁊. ʒ. i. mellis roſ. aut iuleb roſ. diſtēpatū cū aq̄ zucharī: aut paſſulaꝝ. Dicit tñ Auī. q⁹ nō ōbem⁹ aſſiduare bꝫ in p̄n⁹. nec poſt p̄n⁹: ⁊ ꝑpzie q̄ñ mā eſt colica. nā illō. ſ. aſſiduare bꝫ lenitiua ꝓducit ad coꝛruptionē cōplonis. ſ. ſtōi mollificādo ⁊ relaxādo ipm ſine mixtiōe va ſic in flate ſalſo ſitie nō va. educiſ. n. ꝑ bꝫ magis ſubtile ⁊ magis caluz ⁊ reliquū magis remanet ieptū digōi ⁊ magis ſtōm debilitans.

¶ Et multi qđē boies dāt ī potu ī p̄cipio ſic ē medicia de turbith ī oi nocte: ⁊ ſic pille de maſtice i hebdomada bis: ⁊ ſic pille ō ſemib⁹ diureticis. ¶ Deſcriptio medicie de turbith. ℞. ʒiʒ. ⁊ maſticis amboꝝ añ. ʒ. ꝛ. turbith ſic alcohol. ʒ. ꝛ. zucbari tabarzet q̄ſtū oia. deſ ī potu oi nocte aure⁹ vn⁹: et illud fiat qñ nā eſt nō lenis: ſi enim reſpōdet oi die bis nō indiget.

¶ Hic eſt tert⁹ canō in admiſtratōe ſoluētiū electiue. ⁊ eſt ſumptū a Raſi. io. Almāſo. ⁊. is. ꝓinētis. ⁊ p̄ ponit ip̄m. 2º ponit ſententiaz ſuam. ſecūda ibi. (Ego vo nō diligo) In ꝑma parte dicit q⁹ multi boies dant in p̄n⁹ ſolutiuū qđ eſt ſic medicamē de turbith oi nocte ad minozādā mām: ⁊ ſicut pille de maſtice bis ī hebdomada ad ꝓfortādū ſtōm. ⁊ ſic pille de ſe. diureticis ad ꝓuocādū vrinā, 2º deſcribit medicinā ō turbith. ℞. ʒiʒ. maſticis ⁊ turbith pulverizatis: ſic alcohol añ. ʒ. ꝛ. zucbari tabarzet. i. trium coctaꝝ. ʒ. xxx. deꝰ in potu oi mane aureus vn⁹ q̄ ē ſexta ps. ʒ. ⁊ ꝑ ſolutū exhibeaſ qñ nā. i. vēter non eſt lenis. ſi. n. ſponte ſoluiſ omni die bis ſm ſuū numeꝝ cibationū non indiget hoc.

¶ Ego vo nō diligo expectatōez digōnis et lenificatōis cū eis q̄ dixim⁹ ꝓtius: imo oꝫ vt eūeſ ex ea aliqđ et expectef ī reliq̄ vſq; quo digeraſ: et fiat illud cum facilitate paulati abſq; ſupfluitate: deide perueniat ad diuretica.

¶ In p̄ſti pre ponit ſniam ſuā. d. ego nō diligo expectatōz digōis. i. q⁹ ꝓpleta digō expectef añq̄ ſoluaſ. nec diligo expectationē lenitōis. i. q⁹ lōgo tpe fiat occupatio ī lenitis de gb⁹ ſupra: q⁹ remolliūt ſtōm ⁊ nō educūt de mā ꝑpria niſi qđā ſubtile qđ magis nocet q̄ cōferat: imo oꝫ q⁹ eūeſ de mā ꝑpria aliqđ ⁊ expectef digō in reliq̄: ⁊ fiat illa euō pau latim cū facilitate ⁊ abſq; ſupfluitate. i. abſq; q⁹ in vna vice fiat multa euō. oꝫ. n. paulatim digerere: ⁊ paulati eūare q̄ñ māe ſunt groſſe iuxta canones datos. 4ª p̄mi. 3º ca⁹ al⁹ educunt ꝑtes ſubtiles remanētib⁹ groſſis ieptis digōni et euōni: deiñ mixtata mā poſſum⁹ vti fortiozib⁹ diureticis: Cōfortātia vo ſtōm: q⁹ ſtiptica ſunt ꝓueniūt iam notabil⁹ minozata materia per ventrē ⁊ vrinā ⁊ alys modis: aliter potius impediunt q̄ iuuent.

¶ Et ſil⁹ abhozreo qđ eſt ſile aque p̄unoꝝ ⁊ tamaridoꝝ: ⁊ ſiliū de illis que debilitāt ⁊ ſoluūt ſubtile: ⁊ ſi mā fuerit declinis ad additōez frigozis miſceaſ cū ea medulla cartami. Et ſi fuerit materia ad colericā declinis miſceaſ cuꝝ ea ſirupus violatus: aut viole condite cum ſiracoſt: aut viole ſicce contrite.

¶ Auī. abhozret ꝓtinuationē lenificātiū q̄ ſunt ſic ōcoctio: ⁊ infuſio p̄unoꝝ: aut tamarindoꝝ ꝑ q̄s cās dictas. q⁹ debilitāt ſtōm ⁊ educūt ſubtile: ⁊ dimittūt groſſuz. vnde ſi mā fuerit declinis ad additionē frigozis. i. q̄ñ cū mā cal⁹ fuerit admixta frida a ꝑdominio miſceaſ ꝑdicta aqua cū medulla cartami ſoluēs fl⁹. Si vo mā ad colericā fuerit declinis. i. q⁹ mā colica dñeſ miſceaſ cū ea ſirupus violatus aut viole ꝓdite ⁊ ſiracoſt ⁊ viole ſicce ꝓtrite: vt ſil⁹ cū flate colera educaſ: ſed magis cal⁹. in p̄ caſu magis fl⁹. nō tamē hec ꝓtinuāda ſunt. Ex bis igiſ apte compōdis Auī. aliq̄⁹ Raſi eſſe ꝛriū. p̄ qñ nō appet aliqō veſtigiū digōnis nō cōcedit medicinā ſoluētē fl⁹ electiue. Scōo nō. vult ſoluere fortiter oi die qñ appuit digō. ʒ. ſ ferius oi die ꝓcedat aliq̄⁹ ſolonē. ⁊ in hoc diſcrepat a Raſi. Tertio nō vult multū ſoluere vna vice. ʒ. vult paulati digerere: ⁊ paulati eūare ꝛ illos qui nunq̄ ſoluūt. Itē ꝛ illos q ſtatiz ab initio electiue ſoluūt. Itē ꝛ illos qui apparente digōne fortiter ſoluunt in materia groſſa ⁊ viſcoſa. Et hec omnia intelligūtur in cura regulari.

¶ Et adiunues cū cliſterib⁹ lenib⁹ factis ex melle ⁊ ſale et aqua ſicle et oleo ſiſamino.

¶ Hic eſt q̄rt⁹ canō. ⁊ adiunues cū cliſterib⁹ lenib⁹ factis ex mellis ab. ʒ. i. vſq; ad. ʒ. y. ſalis. ʒ. y. aq̄ decoctōis ſicle. i. blitis lib. i. olei ſiſamini. ʒ. iy. miſce. per aquam ſicle poſſum⁹

etiam succū itelligere: sed sufficit lib. ℈. ℥ augeat oleum.

¶ Et vomit⁹ fiat cū aq̄ raphani et raphano ifuso i syrupo acetoso cū semib⁹ et silib⁹. Et si necessarius est vomit⁹ p̄lim⁹ pp multitudinē eius q̄ accidit ei de nausea ℥ alteratōe saporis oris admistrenē grana raphani ℥ bibat ex eis vsq; ad aureū vnū cuz aqua frida. Et vomit⁹ qdem cum eo q̄ est i eo de debilitate stomaci est vehementis iuuamēti valde: ℥ est vltimus huic egritudini. Q; oportet ergo vt expectet i eo septimus vt non accidat ex eo in p̄cipio debilitas apostemās corpus stomaci. Et si sit grauis in eo vomit⁹ nō, puoces ipsuz sup ipm cū labore. Et si accidit vomit⁹ ℥ propter i p̄cipio p̄odi non retineat nisi fatiget ℥ debilitet: tūc enim restringatur: sicut cum miua ℥ syrupo de menta que dicemus post.

¶ Quint⁹ canon vomit⁹ fiat cū aqua. ſ. decoctiōis raphani. sed fortior est aqua expssionis. i. succus: de quo dent. ℨ. iij. aut circa. Et sil⁹ raphanus ifusus in syrupo acetoso de seminib⁹. i. acetoso cōpositō: cuius. ℨ. vj. distempent cuz. ℨ. iij. aq̄ tepide. q; si necessarius esset vomit⁹ p̄lim⁹ propter multitudinē māe faciētis nauseā ℥ alterātis saporē oris detur aureus vnus se. raphani ℈ tritoz cū aque fride. i. tepide. ℨ. iij. ℥ vomit⁹ qdē q̄uis debilitet stomacum est vehemētis iuuamenti valde. ℥ est vltim⁹ huic egritudini. ſ. in cōferentia. Sed oz vt expectet septimus vt nō accidat in p̄nci⁹ ex eo debilitas apans corp⁹ stōi cum in p̄n⁹ corpus sit plenū ℥ mā iepta cuōni. ℥ hic est sermo de vomitu fort. nā debilis cōcedit a p̄n⁹ ℥ si sit difficilis vomit⁹ non puocet ipm sup ipm. ſ. infirmū cū labore. i. cū medicis laboriosis. ℥ si accidit vomit⁹ ℥ ppie in p̄n⁹ p̄odi non retineat nisi fatiget ℥ debiliter: tūc. n. restringat cū miua. ſ. cū spēb⁹ si sit flegma multum grossum: ℥ feb. non sit magna. si vo res sit eō retineat cū miua sine spēb⁹ ℥ syrupo de mēta que dicemus post.

¶ Et si accidat dolor capitis admistrēt embroce ex camomilla cū imissiōe q̄uor extremitatū i aqua cal̄a et ligatōe cruriū cum fortitudie.

¶ Sext⁹ canon: q; in dolore capitis admistrenē embroce ex camomilla cū imissione quatuor extremoz in aqua calida ℥ ligent crura cum fortitudie. Et nota q; embroca ex camomilla pōt fieri sup caput si p̄cesserit māe digestio et euacuatio. si vo nō: embrocent extrema.

¶ Et si idiget aqua ordei admistret decocta cū radicib⁹ q̄titate eq̄li: aut misceat cū ea sirupus acetosus de melle si nō acetat i stō: aut aq̄ mell⁹ si acetat. Et melior hora i qua dat i potu illud est: si fuerit i aq̄ et⁹ i p̄cipio rei tictura. tūc enim oz vt i potu det in p̄mis de geleniabi. deinde det i potu post ipm duab⁹ horis aqua ordei.

¶ Septimus canon. si idigeret aq̄ ordei. ſ. propter sitim: aut alia necessitatē administret decocta cum radicib⁹ quantitate e quali: aut misceat cū ea syrupus acetosus de melle: si nō a cetat in stō: aut si acetat misceat cū ea aqua mellis. Et apud Hētilē aq̄ ordei: de qua supra: oz ee duaz lib. que buliat cū radicib⁹ apy feniculi aut petrosilini. ℨ. i. meli⁹ tñ est vt ordeū ℥ radices eq̄lis q̄titatis sil⁹ buliant: ℥ valet ad digōnē: ℥ phibet acetosationē. Et subdit q; melior hora in qua dat⁹ in potu. id. ſ. aq̄ ordei vel syrupus acetosus est si fuit in aq̄. i. eius vrina: tictura. tūc. n. oz vt det in potu in p̄mis geleniabi. i. mel ros. vel al⁹. secaniabim. i. oximel simplex: ℥ post ipm duab⁹ horis det aqua ordei vt leniat: qō ē absterſum ℥ incisum per geleniabim ℥ secaniabim.

¶ Et non oz vt fiat iunctio cū vnguētis resolutiuis: ℥ neq; embrocatio fiat cū embrocis subtiliatiuis: cū egritudo est i p̄cipio ℥ humor est i corpore ambulans. ipa enī mollificāt viscera sua calefactōe humida.

¶ Octauus canon nō fiat iunctio cū vnguētis resolutiuis. nec embrocatio cū embrocis subtiliatiuis cū egritudo est in p̄n⁹ ℥ humor est apt⁹ fluere per corpus. ipa. n. mollificāt viscera sua calefactōe humida. Sed bñ hoc pōt fieri digesta mā ℥ cūata. ℥ hic logtur de vnctiomb⁹ que fiūt hypocū drys. Sed de embrocis q̄ fiūt in manib⁹ ℥ pedib⁹ ad diuertendū hic non logtur: imo ꝛcedunt: q̄uis tñ tutius ℥ liberius ꝛcedi possint digesta mā ℥ mīorata. Fricationes aūt pedū ℥ cruriū: ℥ totius corpis liberi⁹ ꝛcedunt q̄z vnctiōes ℥ embroce: q̄uis tūc sit melius vt fricatōes: ℥ ppie corporis fiant digesta materia ℥ euacuata.

¶ Et alienetur aqua frigida.

¶ Nonus canō. alienet aq̄ frida: q; pozos claudit ℥ icludit mās. ℥ itelligit de aq̄ frida sumpta ℥ applicata.

¶ Et quotiēs videris vrinā grossiozē ℥ rubicūdiozē non erit malū si flōmaueris: et neciū qdē est vt redeas tunc ad syrupos acetosos.

¶ Decimus canon: siue in p̄n⁹ siue in p̄cessu vrinā grossiorem ℥ rubicūdiozē videris erit bonū flōmare: ℨ maxime i p̄n⁹ tūc erit bonū vti syrupis acetosis: vt min⁹ calefaciāt. Caue tñ vt dicit Hē. ne illa tinctura sit propter p̄fundatōez putredis ad ptes flatis: ℥ ad aliquā colere excitatōez: aut pmixtionē. nos. n. vidimus quosdā talib⁹ vrinis in flatica apparētib⁹ flōmatos excto sanguie cui⁹ retētio erat nēcia: defectu subito caloris nālis ℥ aīalis ad mortē puenisse.

¶ Et scias q; fricatio est de curatōib⁹ iuuantib⁹ eos: ℥ quāto fuerit flegma viscosius ℥ grossi⁹: tāto erit fricatio magis ꝛferēs: et dī q; fricatio cum tela aranee cum oleo est iuuatiua valde.

¶ Undecim⁹ canon fricatio est de curatōib⁹ iuuantib⁹ eos q; quāto fuerit flegma grossius ℥ viscosi⁹ tanto magis fricatio cōfert: ℥ debet esse fortior ℥ plixior. sed liberius concedunt digesta mā ℥ euacuata q̄z in p̄ncipio. extrema tñ i p̄ncipio tutius fricari possunt q̄z corp⁹. Et dī q; fricatio cū tela aranee cum oleo. ſ. mixta est iuuatiua valde. Serapio ℥ Aui. 2° canone. cap⁹ de aranea. dicūt q; cōfert in tertiana Sed Auicē. hic dicit auctozitate alioz eam cōferre in flegmatica. Dz si verum est credo a forma specifica puenire cum tela aranee sit frigida.

¶ Et quādo icipit egritudo augmētari et post illud: tūc sit sollicitudo de oze stomaci: ℥ quod ipsuz ꝛfortat. Et sint masticatōes facte ex mēta ℥ mastice et aniso.

¶ Hic ponit curam flegmatice in fine p̄ncipy. ℥ habet hec pars tot ptes quot sunt canones. Primus canon q̄n icipit egritudo augmētari: ℥ post illud tūc sit sollicit⁹ de ꝛfortatione oris stōi: ad q̄ valēt masticationes forme siue boli: facti ex mēta mastice ℥ aniso que debēt masticari ℥ deglutiri. sic. n. meli⁹ opant q̄z si deglutirent absq; masticatiōe

¶ Et admistret vomitus cū raphano sm quod diximus cum minoratione cibi.

¶ Secūdo dicit q; administret vomitus cum raphano vt

dictꝰ est cum minoratõe cibi.i.sumpto aliquo cibo pauco sic enim melius fit vomitus.

¶ Et sit cũ geleniabi qõ i potu daꝛ ī ꝓcipio:ꝛ post septimũ ꝑmixtũ qõ ꝯfortet os stomaci.ꝛ sit i eo ꝓuocatio ꝓma sicut anisum ꝛ mastix: ꝛ sit cuꝫ aqua calꝫ et ꝓprie i ꝓcipio ꝓodi:nã ipsum resistit rigori ꝛ frigori:ꝛ extinguit cũ hoc sitim quãuis sit estuosa.

¶ Tertio dicit ꝙ cũ geleniabi qõ in potu daꝛ in ꝑnꝰ:ꝛ post septimũ sit ꝑmixtũ qõ cõfortat os stomaci.ꝛ sit in ea ỽtus ꝓuocatiua:sicut anisum ꝛ mastix:quoꝝ ꝑmuꝫ ꝓprie ꝓuocat/ꝛᵐ ꝯfortat ꝛ deꝛ totũ cũ aq̃ calꝫ:ꝛ ꝓprie i ꝑnꝰ ꝓodi.nã resistit rigori ꝛ frigori:ꝛ cum hoc extinguit sitiꝫ:quãuis sit estuosa.ꝛ potest esse.ʒ.i.ℨ.geleniabiꝫ anisi masticis.añ. ʒ.ℨ.aque calide.ʒ.iij.

¶ Et multoties qdẽ ꝯceditur eũ flegmatis et humoꝛis crudi i hac hoꝛa:sed melius est ỽt expectꝛeꝛ i ea cõplemẽtum digõnis.

¶ Quarto dicit ꝙ multoties ꝯcedit in istis eũ ſtatis ꝛ humoꝛis crudi.i.non bñtis nisi occultã digõnẽ:melius tñ est ỽt expectꝛeꝛ cõpleme̅tũ digõnis:si mã non sit nimia.

¶ Et cuꝫ egritudo icipit cum caloꝛe:ꝛ assiduat iuuaꝛ cũ huiusmõi trociscis. ℞. mirabolanoꝝ citrinoꝝ:aloes:succi cupatoꝛij:succi absinthij: oiuꝫ añ.ʒ.v.croci.ꝛ masticis amboꝝ añ.ʒ.vj. ſoꝛmenꝛ trociſci:ꝛ sumaꝛ ex eis oi die pondus ʒ.i.ꝛ omni nocte pondus.ʒ.ℨ.

¶ Quito dicit ꝙ cũ egritudo icipit cũ caloꝛe ꝛ assiduat.ga forte pendet a ſtate salso:aut aliqd colere est ſtati admixtũ iuuaꝛ cũ his trociſcis/℞. mirabolanoꝝ citrinoꝝ:aloes succi cupatoꝛu absinthy añ.ʒ.v.croci masticis añ.ʒ.6.foꝛmenꝛ trociſci:ꝛ sumaꝛ ex eis i potu oi die.ʒ.i.ꝛ oi nocte.ʒ.ℨ.

Sed contra qz supius visus est reꝑhẽdere ℞asiꝫ ꝙ nocte dabat medicamẽ de turbith hic vo daꝛ solutiuũ oi die ꝛ oinocte/¶ Dicẽdũ ꝙ hoc est solutiuũ ita leue.ỽt.ʒ.i.vix educat semel ꝛ danꝛ magis ad ꝯfortationẽ ꝛ apertionẽ/sed medicamen de turbith est satis efficax/Itẽ hoc daꝛ apparẽte aliquo signo digõnis.sed ℞asis ꝯcedebat medicamen de turbith statiꝫ a ꝓcipio.

¶ Et cũ vides ꝙ digõ appet adiuua eã cũ eis q̃ sunt sicꝫ folia apij ꝛ feniculi et radices squinãti ꝛ capillus veneris. Si aũt scias ꝙ materia est frida valde nõ est malũ ỽti pipere pauco ꝛ ỽti vino pauco subtili non plurimo.

¶ Dic curat flegmatica in augmẽto.ꝛ babet tot ꝑtes quot sunt canones/℞rimus cum vides ꝙ appet digestio.ſ.manifeste adiuua eam cũ eis que sunt sicut folia apij ꝛ feniculi:ꝛ radices squinãti ꝛ capil. veneris faciendo ex eis decoctionem:est.n.apitiua subtiliatiua ꝛ puocatiua ꝛ non suffine.ʒ bonũ ẽ ꝙ misceaꝛ cũ zucharo:aut secuꝫ buliat mel ỽt sit abstersiua.Si aũt scis ꝙ flegma est valde frigidum non est malũ ỽti pipe pauco ꝛ pauco vino subtili ꝛ nõ plurimo.nã in statu ꝛ declinatõe liberiꝰ ꝯcedit q̃ i augmẽto.

¶ Et qñ ꝙ adiuuãt vnguẽta resoluẽtia ad digõnẽ et resolõnẽ cũ ỽtute fortiꝫ:et sunt ꝓueniẽtioꝛa i hac egritudie q̃ i reliqs febꝛibus:et opꝫ ỽt ꝓsideꝛeꝛ i hoc ỽtꝰ et fortis rigoꝛ. Oꝛ si ỽtꝰ fueꝛit fortis et febꝛis nõ fuerit seua valde adde in ea iunctõibꝰ ꝓfricando:et si non:admistrentur

olea subtilia que ad equalitatẽ sunt ꝺcliuia. Et qñ ꝓtrãsit quartũdecimũ tũc necẽ ẽ admistrare qõ subtiliat plus sicut feniculũ ꝛ apiũ.ꝛ foꝛtasse idigemus semie amboꝝ et anisi et eo qõ est sicꝫ syrupus acetosus cum semibꝰ i quo ponuntur ysopus et albasce et admistratõe trociscoꝝ de rosis et foꝛtasse est necẽ addere i eis ꝑpter stõm thus et masticẽ et cipeꝝ et absinthiũ et bis filia ꝑm q exigit illud qõ ꝑsens est:et vinum subtile ꝓfert eis i hac hoꝛa cuꝫ subtiliatõe sua:et qz confortat caloꝛem innatum:et qa ꝓuocat et sudare facit.

¶ Scõo dicit ꝙ vnguẽta resoluẽtia qñq̃ iuuãt ad digõnẽ ꝛ resolõnẽ cũ ỽtute fortiꝫ.i.qñ sunt fortis ỽtutis:sicꝫ oleũ rutaceũ:ꝛ de spica ꝛ filia:ỽl cũ ỽtute fortiꝫ.i.fortiter adiuuãt ỽel cum ỽtute fortiꝫ.qz debiles ꝛ extenuati nõ debẽt vngi. qz nimis exiccarenꝛ ꝛ debilitarenꝛ:sed solũ fortes.ꝛ cum his deꝫ vngi stõus ꝛ intestina ꝛ dorsum.ꝛ hec ꝓueniunt in augmẽto ꝛ nõ cõueniunt in ꝑnꝰ ꝛ magis i hac febꝛe q̃ in alys ꝓpter friditatẽ ꝛ humiditatẽ humoꝛis. Et oꝫ ỽt ꝓsideꝛeꝛ ỽtꝰ febꝛis ꝛ rigoꝛ/Oꝛ si ỽtꝰ fueꝛit fortis ꝛ febꝛis non fuerit magna adde i vnctõibꝰ.i.i ỽtute vnctionũ ꝓfricãdo ỽt virtus penetret ꝛ ꝓcipue si rigoꝛ fuerit fortis.ꝛ si ñ admistrẽtur olea subtilia.i.bñtia ỽtutẽ bñ penetrãtẽ ꝓpinq̃ eq̃litati:sicut oleũ camomillinũ/Tertio dicẽ ꝙ qñ egritudo ꝑtrãsit decimũquartũ:tũc ẽ necẽ admistrare ea q̃ plus subtiliãt:sicꝫ feniculũ ꝛ apiũ:ꝛ dicẽ ꝙ foꝛtasse idigemꝰ semie amboꝝ ꝛ anisi:ꝛ eo quod est sicꝫ syrupꝰ acetosus cũ semibꝰ in quo ponunꝛ ysopꝰ ꝛ albasce:que oĩa sunt fortiora.ꝛ ulteriꝰ dicit ꝙ idigemꝰ admistratõe trociscoꝝ de rosis:ꝛ foꝛtasse est necẽ addere in eis ꝓp stõm thus ꝛ masticeꝫ ꝛ cipeꝝ et absinthiũ ꝛ filia:sicꝫ mẽtã ꝑm ꝙ exigit dispõ ꝑns. Et ẽt dicẽ vinũ sũtile ꝓferre eis i hac hoꝛa.qz subtiliat ꝛ ꝓfortat caloꝛem innatum:ꝛ qz ꝓuocat ꝛ facit sudare.

¶ Et cuꝫ videris digõnẽ et foꝛtitudinẽ dabis ei i potu post illud trociscos de absinthio.

¶ Dic curat flegmaticã in statu quo ad digestionẽ:ꝛ etiã possꝫ esse in decliatõe:si ꝑceperit notabilis mãe mioratio qõ est ꝑm plm.ꝛ si cũ hoc statu quo ad digõnẽ ꝓcurrit accidentiũ difficultas erit fil in statu quo ad digõnẽ ꝛ quo ad accũtia. Deꝫ hec pars duas ꝑtes.in ꝓma exhibet quosdaꝫ trociscos.i ꝛª describit multas medicias ꝓueniẽtes.ꝛª ibi. (Cũ videris) ꝓio dicẽ ꝙ cũ videris digõnẽ cõpletã des i potu trociscos de absinthio:qñ ꝓfortant subtiliãt apiũt ꝛ ꝓuocãt,hic aũt tacet de ỽsu subtiliãtium diureticoꝝ ꝛ de ỽsu solutiuoꝝ,Est.n.notũ ex ꝓdictis ꝙ hoc tꝑ debes magis subtiliare aperire ꝛ puocare ꝛ soluere q̃ in tꝑoꝛibꝰ precedẽtibus:ꝛ cum hoc confortare.

¶ Et cuꝫ videris frigus in ꝓcipio paroxismoꝝ nocere ꝛ egritudo non est in ꝓcipio. Da in potu aquam calidam in qua decocta sunt ea que sunt sicut semen apij ꝛ anisum ꝛ ozimum ꝛ admistrabis iterũ huiusmodi:ꝛ foꝛtiora eis embrocãdo ꝛ vapoꝛãdo ꝛ huiusmodi.

¶ Dic ponit medicias.ꝓ ꝓueniẽtes i regimĩe.ꝛª.q̃ sũt eũantes ꝛ cũ B digerẽtes.ꝛª ibi.(Et deꝛ ei oi nocte)/In ꝓꝑte dicẽ ꝙ cũ videris frigꝰ in ꝑnꝰ paroxismoꝝ nocere ꝛ egritudo nõ ẽ.ſ.in ꝑnꝰ vñ:qz be medicie sũt nimis apiẽtes ꝛ puocãtes ꝓꝑ quã magis ꝓueniũt trãsacto ꝑncꝰ.ꝛ ẽt qz post ꝓncipiũ rigoꝛes sunt maioꝛes.ꝓtia ẽ a q̃ cala decoctois apu

rozini. i. basiliconis sumpta in potu vel ēt epithimata vl' embrocata/lz embrocatio sit satis inepta.

¶ Et qñq; dar in potu ad rigorē vehementem decoctio fm hunc modum. ℞. zizibe. origani ameos oiuz añ. ʒ. tres. coriādri. ʒ. iiij. ros. calamēti ambox ana. ʒ. iij. passulax. ʒ. vj. decoq̄ntur fm descriptōez: t sit dosis. ʒ. iij.

¶ Secūda q̄ dar in potu in rigore vehemēti est decoctio bō. ℞. zinziberis origani ameos ana. ʒ. iij. coriandri. ʒ. iij. ros. calamēti añ. ʒ. iij. passulax. ʒ. vj. coquant in sex libris aque ad ꝓsumptionē medicinalis: cuius colature dosis sit ʒ. iij. per horam ante aduentū rigoris.

¶ Et cū videris flegma dabis i potu tyriacā.

¶ Tertia est tyriaca de qua dic in potu a. ʒ. i. vsq; ad. ij. cū pauco vini calidi p horaz ante rigorē in flegmatica. tyriaca tū securius concedit digesta materia t minorata. lz in passiōibus nervox t ꝓprie in paralesi a quibusdā concedatur in ꝓncipio: sed materia paralesis est remotior in ꝓncipio a venis q̄ materie fe. putride.

¶ Et dentur iterū in potu trocisci de rosis magni cum aqua feniculi.

¶ Quart⁹ est trocis. de ros magni cum aq̄ feniculi: qr lōge descriptis dant cū aq̄ feniculi vt inuenit in apiēdo t quo cādo: t nō ꝓueniūt nisi digesta mā t minorata.

¶ Et dar ei omni nocte medicia de turbith.

¶ Hic ponit medicias eūantes t rectificātes mēbra t materiā: t ꝓmo eūantes debiliores scōo fortiores. z⁹ ibi (De eūantibus vo) ꝓma in tot pres quot ponit medicias. Prima dar omni nocte medicia de turbith supius descripta. Et ex his apparet Auicēnā supi⁹ nō fuisse cōtrariū Rasi in dādo medicinā omni nocte: sed in dando eā in ꝓncipio nondum inchoata digōne. Ego tamen in hominibus nre regiōis iudico tuti⁹ esse interpolandū.

¶ Et pillule de aloe facte cum speciebus que sunt sicut piper.

¶ Secūda est pillule de aloe facte cū spēb⁹ q̄ sunt vt pip galāga cinamomū t alia q̄ spēs onīr elephāgine t in sūma ꝓcedit pillulas elephanginas.

¶ Et ad illud decoctio huiusmodi. ℞. yere. ʒ. vij. turbith. ʒ. x. mirabolānox nigrox. ʒ. v. cupatorij. ʒ. v. salis indi. ʒ. iij. bedeguar fuchaa oiuz añ. ʒ. iiij. anisi. ʒ. iij. ḋcoquāt cū aq̄ apij. t sumatur de ea i potu fm q̄ntitatē necitatis.

¶ Tertia medicia. ℞. yere. ʒ. vj. turbith. ʒ. x. mirabolanoruz nigrox cupatorij añ. ʒ. v. salis idi. ʒ. ij. bedeguar. i. spina alba. fuchaa alia filis illi in vtute: t ē spina arabica añ. ʒ. iij. anisi. ʒ. ij. decoquant cū aq̄ apij: t sumat de ea secūdum q̄ntitatez necessitatis. i. plus aut minus fm q̄ homo faciliter aut difficulter soluit.

¶ Et fort⁹ illo est illud qō. ℞. duax radicuz t radicis lilij. oium ana. ʒ. x. yere. ʒ. viij. succi cupatorij. ʒ. v. semis apij. t feniculi oium ana. ʒ. iiij. spice. mente. amboruz ana. ʒ. vij. fiāt ex eis trocisci t administrentur.

¶ Quarta medicia quā dicit fortiorem ꝓcedēte: qr dar in suba: sed ꝓcedētiū solū dar virtus. lz tū cōponētia ꝓcedētez medicinā sint fortiora. ℞. duax radicū. s. feniculi t petroselini t radicū lily. s. albi añ. ʒ. x. yere. ʒ. viij. succi cupatorij. ʒ. v. se. apij feniculi añ. ʒ. iiij. spice mēte añ. ʒ. vj. fiant trocisci t administrent. Dosis a. ʒ. i. vsq; i. ʒ.

¶ Decoctio bōa. ℞. duax radicū ambax añ. ʒ. x. passul'. enucleatax. ʒ. vij. anisi: t mast. ambo rum añ. ʒ. iij. bedeguar. t fuchaa. t cupatorij. oium ana. ʒ. iiij. decoquant in libris trib⁹ aque vsqquo redeat ad lib. i. aque. t sumat in potu aliquot diebus in ieunio.

¶ Quinta medicina. ℞. duaruz radicum ana. ʒ. x. passularū enucleatax. ʒ. vj. anisi masticis ana. ʒ. iij. bedeguar fuchaa cupatorij ana. ʒ. iiij. decoquant cuz tribus lib. aque vsqquo redeat: idest sumatur in potu aliquot diebus ieiuno stomaco. ʒ. iij. pro vice.

¶ Trocisci boni apud cronicas febres t vehemētiam rigoris. ℞. yere. suc. cupatorij. absinthij. fuchaa. bedeguar oium ana. ʒ. v. se. apij t feniculi anisi oium añ. ʒ. iij. salis naptici. ʒ. iij. se. cuscute mirabolanox kebulox oiuz añ. ʒ. x. agarici. ʒ. xv. trocisci d ros. ʒ. xx. turbith. ʒ. xxx. fiant ex eis trocisci: t sunt solutiui.

¶ Sexta medicia valēs ad cronicas egritudines t vehemētiā rigoris. ℞. yere. t p yerā itellige yeram simplicē in oib⁹ bis medicis in qua nihil est solutiuū nisi aloes. succi cupatorij. absinthij. fuchaa. bedeguar añ. ʒ. v. se. apij feniculi anisi añ. ʒ. iij. salis naptici qō est fortius ceteris salib⁹ ꝓter indū educēs flegma t melācoliā. ʒ. iij. se. cuscute mirabolanox kebulox ana. ʒ. x. agarici. ʒ. xv. trocisci de ros. ʒ. xx. turbith. ʒ. xxx. fiāt trocisci. sūt notabilr solutiui.

¶ Et itex aloes mirabolanox citrinox t reubarbari. mast. suc. cupa. absinth. oiuz añ. partez. i. croc. ptis vni⁹ medicinalē. terāt t administrēt.

¶ Septima medicia. ℞. aloes mirabolānox citrinox reubarbari masticis semis cupatorij absinthij oium añ. ptez vnam. croci partez. ʒ. terantur t admisceantur: t melius est vt ex eis fiant pillule: t valent quando cum flegmate est admixta colera'.

¶ Et itex yere mirabolanox kebulox sal' oiuz añ. ʒ. iiij. se. apij t feniculi t anisi oium añ. ʒ. i. ʒ. absinthij. ʒ. v. trocisci d ros. ʒ. iij. fuchaa bedeguar oiuz añ. ʒ. ij. terant t iformēt pille.

¶ Octaua medicia. ℞. yere mirabolanox kebulorū salis añ. ʒ. iij. se. feniculi anisi apij añ. ʒ. i. ʒ. absinthij. ʒ. v. trocis. de ros. ʒ. iij. fuchaa bedeguar añ. ʒ. ij. fiāt pille.

¶ Decoctio bona. ℞. cupatorij. ʒ. v. t radicis lilij. t radicis ligritie. t ameos oium ana. ʒ. iij. semis apij. fenicu. añ. ʒ. iiij. rosax. ʒ. v. ḋcoquātur oia. t sit dos ei⁹ oi die. ʒ. iij.

¶ Nona medicina. ℞. cupatorij. ʒ. v. radicum lily ligritie ameos ana. ʒ. iij. semis apij feniculi añ. ʒ. iiij. rosax. ʒ. v. coquantur oia. dosis omni die. ʒ. iij.

¶ Et itex radicū triū oium ana. ʒ. x. semis anisi apij omniū ana. ʒ. ij. fuchaa bedeguar cupatorij absinthij omniū añ. ʒ. v. centauree. ʒ. iij. decoquant t bibantur. ʒ. iiij.

¶ Decima medicia. ℞. radicū triū. s. feniculi. petroselini. apij añ. ʒ. x. se. anisi apij omniuz ana. ʒ. ij. fuchaa bedeguar cupatorij. absinthij ana. ʒ. v. centauree. ʒ. iij. coquantur in sufficiētia aque. dosis. ʒ. iij.

¶ Et iterum herbe cupatorij fumi terre. bedeguar. fuchaa. absinthij oiuz ana. ʒ. v. passulax.

ʒ.x. mirabolāoꝝ citrioꝝ.ʒ.x. ⁊ hec qdē cura est salsa. ⁊ ei in q̄ vicit colā magis ꝓueniēs.

¶ Undecima medicia. eupatorij fumi terre suchaa bedegnar absinthy añ. ʒ.v. passulaꝝ mirabolāoꝝ citrioꝝ añ. ʒ.x. ⁊ hec ꝓueniūt in salsa. ⁊ qñ colera dñat.

¶ Et agaricus cū de eo sumit in puluere ex. ʒ.i. vsq; ad vnā ⁊ tertiā die⁹ ꝓtinus. phibz elógari egritudinē. Sumat ergo puluis ex eo ⁊ cōmisceatur cū melle ⁊ bibat. ⁊ semē vrtice post digestionem est mirabile valde sumptū in puluere aut cum melle.

¶ Duodecima medicia qñ sumit de agarico in puluere oī die a.ʒ. vna vsq; ad.ʒ. vnā ⁊ tertiā. phibz elōgari egritudinē. sumat ḡ puluis ei⁹: aut sumat cū melle ⁊ bibat: ⁊ valz mirabil⁹ digerēdo ⁊ eūando: ꝫ apud debiles meli⁹ esset interpolare ꝫ medici discretoꝝ: ⁊ semē vrtice digesta mā est mirabile sumptū cum melle aut in puluere. digerit. n. fl'a ⁊ puocat ꝑ vrinā ⁊ soluit. ⁊ nō deꝫ ē. ʒ.i.

¶ Uel si acciderit ei modus aliqs solonis vētris oportebit vt addat in eo ꝓpter debilitatez epatis semē cuscute. ⁊ ꝓpter debilitatē stomaci mastix ⁊ anisuz. ⁊ ꝓpter debilitatē splenis ⁊ grossitudinē eius radix apij ⁊ scolopēdria. nazm⁹ frotiēs associat huic egritudini splen. Et forte posset oportebit vt addant ꝓpter ipsuz ciperi ⁊ grana de ben ⁊ fenugrecuz q̄ sunt aliqualr solutia. bec. n. apiūt opil'onē splēis ⁊ ipsaz extenuāt sumpta ⁊ applicata. cauēdū ē tñ a calis supfluē cū feb.ē vehemēs.

¶ Be eūomb⁹ vo q̄ sunt fortiora ⁊ idigeāt eis in hac egritudie apud digōnē ē vt augmētet dos de pillulis ō turbith ⁊ admistrent clisteria fortia. ⁊ de illis sūt pille iste. ℞. masticis sextā. ʒ.i. succi absinthij q̄rtā. ʒ.i. pulpe colloqntide sextā. ʒ.i. yerepigre. ʒ.ʒ. agarici. ʒ.ʒ. iſormentē pille cū syrupo acetoso mellio ⁊ sumant in potu. ⁊ de illis sunt pille de mastice ⁊ de aloe. q̄ si mā fuerit ad calitatē declinis sumant de trocis. de spodio solutis. ʒ.iij. trocis. de turbith. aureū. i. scamonee añ. ʒ. succi eupatorij añ. ij. ⁊ dētur in potu ſm q̄ titatē virtutis.

¶ In pūti pte describit soluētia fortia ꝓueniētia p⁹ q̄ mā est digesta. pmū ē vt augmētet dos de pillul' de turbith. q̄rū descriptio ē apud Mes. ⁊ ceteris. ⁊ admistrent cliste ria fortia. Et q̄ collige clisteria fortia nō ꝓuenire añ digō nē. ⁊ de istis sunt ille pille. ℞. masti. sextā. ʒ.i. yere pig. ʒ.ʒ. suc. absinth. q̄rtā ⁊ pulpe colloqntide sextā. ʒ. agarici. ʒ.ʒ. fiāt pille cū oximel. simp. ⁊ sūt dos vna: ꝫ fortis: ⁊ de illis sūt pille de mastice. ſ. ℈. i. aloes. ʒ.i. q̄ si mā fuerit ad calitatē declinis: q̄ cola sit mixta cū fl'ate sumant de troci. ō spodio solutis: quoꝝ descriptōez vide in ātidotario. ʒ.iij. turbith. auſ. i. scamōee auſ. ʒ. succi eupatorij auſ. ij. ⁊ dentur i potu ſm q̄ virtus tolerat. ē. n. forte solutiuū.

¶ Et iteꝝ eupatorij absint. capil. ve. ⁊ mirabo. fumi terre passulaꝝ mūdataꝝ eq̄les sumāt partes: ⁊ dent i potu ſm q̄ titatē necitatis.

¶ Eupatorij absintꝫ. capil. vene. fumi terre. mirabol. passul. partes equales: ⁊ dent ſm necessitatem: ⁊ placuit sibi ponere hoc solutiuū: ꝫ sit debilissimū.

¶ Et si nō suffert corpus solonē vētris pueniatur ad diuretica ⁊ subtiliativa ⁊ sudare facientia: ⁊ de summa illoꝝ q̄bus indigetur: tunc est ifusio aloes cum melle.

¶ In hac pte eūat cū puocātib⁹ ⁊ sudare faciētib⁹ q̄ñ corpus nō tolerat fortia solutia: ⁊ de summa illoꝝ est ifusio aloes cū melle. ¶ Pro q̄ nō q̄ ꝫ aloes sit solutiu⁹: tñ ifusus cū semib⁹ puocātib⁹ puocat ꝑ vrinā: ⁊ si illa puocantia puocāt mēstrua adiuuat ad eoꝝ puocatōez ⁊ apit officia venaꝝ mēstrualiū. q̄ bñ nota: ponit aūt mel ad dulcorādū abstergēdū ⁊ faciēdū vtutem puocatiuā penetrare: cū dulcia libēter a mēbris attrahant.

¶ Et q̄ñ declinat egritudo nō est tūc itroit⁹ balneū añ cibū malus: cibi aūt coꝝ sint subtiles sic acetū ⁊ oleū: ⁊ q̄sq; ponit in eis paꝝ almuri ⁊ ꝓpie in fine ei⁹. Illi aūt q̄ sunt fortiores sūt altaragi ⁊ pulli ⁊ alcobugi ⁊ bis silia post declinatōez: ⁊ oz vt ponant i eis ⁊ ꝓpie apud digōnē ea in q̄b⁹ est icisio sicut acetū ⁊ sinapis ⁊ almuri. Et si fuerit flegma acetosuz malū viscosuz poꝝ ⁊ aq̄ ciceris sūt de meliorib⁹ cibis eis: ⁊ q̄sq; ponunt in eis ciminū ⁊ anetū ⁊ oleū: ⁊ beguerid facta ex sicla ⁊ almuri ⁊ aceto ⁊ oleo abluto ⁊ alchaguamac sic chemac de cappari bus ⁊ chemac de anero ⁊ origāo ⁊ āniden ⁊ spa ragis. Et deuitent olera in q̄b⁹ est infridatio ⁊ būectatio: ⁊ hora cibi ē post repozē porisimi ⁊ eradicatōez ei⁹ ⁊ añ porisimū ad minus q̄rtuoꝝ horis. mēsura aūt somni coꝝ est vt sit equalis vigilijs vt sit digō materici ad somnū ⁊ resolo ad vigilias. Et balneū quidē est vehemētis no cumenti nisi post declinationem.

¶ Hic curat fl'atica in decliatōe ꝑ balneū ⁊ cibos. ō. q̄ qñ vētū ē ad ōcliatōez balneū stō iciuno ꝓfert. ⁊ forte meli⁹ aereū q̄ aqueū: cecidit tñ vsus balnei a ꝓsuetudie: cibi āt coꝝ sint subtiliativi sic acetū ad icidēdū. ⁊ oleū apud arabes fere sp ponit ꝑ ꝓdimto oiuz ciboꝝ: ⁊ ñ nocz i fl'atica. ⁊ q̄sq; ponit i eis paꝝ muri. i. salsaīnti facti cū placēti oꝛ dei cū sale vt docz Azaran⁹ q̄z fortiter exiccat ⁊ adiuuat ad mā digōnē. illi āt q̄ sunt plūi nutrimēti sic altaragi. i. aues pue ⁊ pulli. ſ. colūboꝝ. ꝑ pullos. n. absolute itelligūt arabes pullos colūboꝝ ⁊ alcabugi. i. pdicis: ⁊ bis similia. postq̄ icepit ōcliatio: q̄ idiget grossiori dieta. ⁊ p⁹ digōnē ponāt i cibis suis icidētia sic acetū sinapis ⁊ almuri. Et si fl'a fuerit acetosū malū viscosū: supple aut vitreū ꝓueniūt pori. ⁊ aq̄ cicer ad subtiliādū ⁊ icidēduz ⁊ abstergēdū. ⁊ sic ō meliorib⁹ cibis: ⁊ q̄sq; pōit i eis ciminū anetū ⁊ oleū. ꝑ⁹ duo ad calefaciēdū ⁊ subtiliādū oleū vo ꝑ ꝓdimento. Et iteꝝ beguerid q̄ ē ꝓpō q̄dā facta ex sicla almuri ⁊ aceto ⁊ oleo abluto. Ablutio. n. facit oleū sit magis būidita-

te tēpatū z⁹canō.cap.de olīna t alkaguamach. i.ȝdita sa/racenoꝛ:t ꝓpꝛie cum aceto aut sale fit chemac de cappa/ris t chemac de aneto t chemac de amidē t chemac de sparagis. Est autē amidē radix herbe ex qua fit assa dul/cis.t nos ꝑ ꝟ hēm⁹ chemac de caulib⁹ t silia. Et vitēr ole ra in qb⁹ē infridatio t būectatio sīc lactuce t silia.hora ci bi ē p⁹ tepozē poꝛissimi aut eradicatōez qñ itegre eradicaꝛ t añ poꝛissimū ad min⁹ ꝑ q̄tuoꝛ hozas/Et ꝟ ȝsidera q⁹ Aui cēna magis se elōgat a pn⁹ poꝛissimi q̄ a fine declinatōis i dādo cibū q⁹ si eēt opus cibare bis i die näli cibeꝛ paꝛ in augm̄to poꝛissimi.somn⁹ aꝛ sit eq̄lis.i. ꝓpozōaꝛ vigilys.oz .n.eē cōiter septē horaꝛ vel circa.t ꝓpe in fine stat⁹ vel in declinatōe.t balneū nocet mltū nisi p⁹ decliatōez.

¶ Et succurraꝛ vomitui eius qñ supfluit. t oz vt admīstreꝛ in illo qđ sit sīc miua t syrup⁹ de granatis cū mēta sīl cognitus. Et si nečiuz est forti⁹ sumaꝛ de granis granatoꝛ muzoꝛ.ʒ.x. t thuris albi t masticis amboꝛ ana.ʒ.v. mēte .ʒ.vȷ̄. decoquanꝛ in duab⁹ lib.aq̄ in qua sint fo lia mēte donec minuaꝛ. Et succurratur fluxui vētris ei⁹ cū supfluit cū retētōe eius cū eis q̄ sci uisti de stipticis regimētalib⁹ t medicialibus. Sz eius qđē debilitatōi succurrit vt cibeꝛ suc/cessione pullis assatis t in patellis coctis.t vt adhibeanꝛ suffumigatōes t odores viuifican/tes/Et si acciderit iflatio in facie t extremitati bus minuaꝛ cū admīstranꝛ huiusmodi trocisci. ℞e.anisi t lacce ablute amboꝛ añ.pōdus.ʒ.v. amigdalaꝛ excoꝛticatarum.croci.marmacoꝛ. oiuz.añ.ʒ.iiȷ̄.semis apȳ.semis feniculi florīs sgnāti oiuz.añ.ʒ.iȷ̄.florīs cupatoꝛȳ.ʒ.iȷ̄.ʒ.ſ.spi ce.ʒ.vi.yerepigre.ʒ.vȷ̄.rosaꝛuz.ʒ.x.fiāt ex eis trocisci. admīstrenꝛ.Et fortasse idigebis eis q̄ sunt sīc omoꝛusia.t dyalacca.t medicamen de amigdal'amaris.Et ad longitudinē febꝛis. ℞e.rosaꝛ.pōdus.ʒ.x.masticis.t spice.t feni culi.t semis apȳ.t semis endiuie. succi cupa toꝛȳ.t succi absinthȳ.oiuz.añ.ʒ.iȷ̄.spodȳ.ʒ. .v.fiāt trocisci.Et sit dosis ex duabus.ʒ. vsq̄ ad.v.cū.ʒ.x.de geleniabi in decoctōis feniculi quātitate vnciarum.ij.

¶ Dic docet curare q̄dā accītia.quoꝛ ꝑmū ē vomit⁹ cui qñ supfluit succurrēdū ē cū miua citonioꝛ cū aromatib⁹ aut sine ꝟ exigētiā. Itē cū syr⁹.de mēta i q̄ pōīt vinū gra natoꝛ.t meli⁹ē vt sit cū eo vinū citōioꝛ. Doꝛ descriptio est apud Mes.t alios si nečiū ē forti⁹ ȝstrictiuū sumaꝛ ō granis granatoꝛ.ʒ.x.thur albi masti.añ.ʒ.v.mēte .ʒ.vȳ. decoq̄nꝛ in duab⁹ lib.aq̄ in q̄ ꝑus fuerit infusa folia mēte donec diminuaꝛ ad mediā. ¶ Et z⁹ succurraꝛ fluxui vētr cū supfluit cū eis q̄ sciuisti de stipticis regimē talib⁹ egri. Subueniaꝛ cibādo ipz qñ ōbilitas succedit ad fluxū vētr cū pull'assatis aut i patella coct'.sic.n.ꝑpati nutriūt t ad hibeꝛ suffumigatiōes t odores viuificātes.spūs.n.odore ȝfortāt. 4.⁹ si acciderit iflatio in facie t extremitatib⁹ q̄ dispō est cazesia subueniaꝛ cū his trocisci. ℞.anisi lacce ablute ana.ʒ.v.amigdalaꝛ excoꝛticat.croci marmacoꝛ.i. melisse añ.ʒ.iiȳ.se.apy fenicli.florīs sgnāti.añ.ʒ.iȳ. florīs cupatoꝛȳ.ʒ.iȳ.ʒ.ſ.spice.ʒ.vi.yerepigre.ʒ.vȳ.roſ.ʒ.x.fiāt tro cisci t admīstrenꝛ/ꝛ fortasse idigeb eis q̄ sūt bomoꝛusia t dyalaca.apiūt.n.opilonē t ꝓuocāt t valēt in cazesia/Dic 5⁹ succurrit longitudini feb.cū medica⁹ de amigdal'amaris. ℞.roſ.ʒ.iiȳ.mast.spi.feni.se.apy.se.ēdiuie.suc.cupato ry.succi absinthy añ.ʒ.iȳ.spody.ʒ.v.fiant trocisci dosis a .ʒ.y.ʒ.vsq̄ ad.ʒ.v.cū.ʒ.x.geleniabim in q̄titate.ʒ.y.deco/

Sed dubitaꝛ (ctiōis feniculi. qūo ꝟ vocaꝛ medicamē de amig dal'amaris cū ꝟ ñ ponāꝛ amigdale/ ¶ Dōz q⁹ debēt sup pleri/ ¶ Uel dōz q⁹ q̄uis in ipo nō sint amigdale amare. dr̄ tñ medicamē de amigdal'amaris: qz similaꝛ amigda lis amar' in aptōe t puocatōe.sicut dyacurcuma dr̄ a cur cuma q̄ est celidonia minoꝛ:qz sibi silaꝛ in vtute:q̄uis in dyacurcuma nō ingrediaꝛ curcuma.

¶ Et ameos confectū cum melle est magni iu/uamēti in huiusmodi loco.

¶ Et ameos ȝfectū cū melle est magni iuuamēti i feb.flati ca cū plōgaꝛ.nā ȝfert būiditatib⁹ malis.

¶ Et fortasse idiges ꝓp lōgitudinez frigoꝛis fri catōe.t modus i ea est vt icipiat ab humeris t iguinib⁹ qñ spargiꝛ calitas i māib⁹ t pedib⁹ et calefiūt. Si aꝛ senserit silitudinē lassitudis fiat pmutatio ad fricatōez doꝛsi. t qñ vebemñs fit calefactio q̄ nečia ē i eis.tūc dimitte eā ad aliō mēbꝛ. Et ō oleis bōis eis ē oleū dulce i quo ñ est stipticitas. t oleū camomillinū t oleū ō ane to decoctū i vase duplici. Cū q̄ ꝓpleueris. tūc absterge oleū aliq̄ō vt ñ āgustieꝛ: t ñ ē malū si fricatōez siccā sequaꝛ fricatio cū oleo aliquo.

¶ Dic 6⁹ succurrit frigōi lōgo cū fricatōe q̄ oz icipe ab hu/meꝛ t iguinib⁹ traben⁹ vsus man⁹ t pedes. t ꝟ i fine ꝑnci py t i pn⁹ augmti qñ spgiꝛ calitas ad extrēa/ Si aꝛ seserit silitudinē lassitudis.ſ. vlcerose dimittaꝛ extrēoꝛ fricatio t fricet doꝛsuz/ Siꝛ qñ p fricatōez fit vebemñs calefactio aut alic⁹ mēbꝛi dimittaꝛ illud mēbꝛū t fricet aliud/ Et de oleis bōis cū qb⁹ debēt iungi ptes fricate ē oleū dulce i q̄ nō ē stipticitas:qđ.ſ.ñ sit fcm̄ ex oliuis imaturis/ Itē oleū camomillinū t oleū de aneto decoctū in duplici vase.cuz aꝛ vnxeris frican⁹ absterge oleū cū pāno ne remanēs i po ris opilet ad quā opilonē sequaꝛ angustia ꝓhibita trāspi ratōe t nō est malū si fricatōez siccā sequaꝛ fricatio cum aliq̄ oleo vt adiuuet ad māe resolonez. Innuit q̄ q⁹ aliq̄ fricet absq̄ hoc q⁹ succedat vnctio fricādo itez t tādem oleū cū quo fcā est fricatio abstergaꝛ.

¶ Et de illis q̄ seruāt stōs eoꝛ vt nō debilitenꝛ sunt vnguēta iuncta capiti stōi q̄ sunt sīc oleuz camomillinū. t nardi. t oleū ane. t forti⁹ illo alnazoki. t de emplastris iuuaris ē vt ꝺcoqua tur camomilla cū re pauca: masticē decoq̄ndo cū vio cū duplo sui de melle.

¶ Dic 7⁹ docz ꝓhibere debilitatē digestie stōi.t ēt succur rere ei si acciderit.d.q⁹ oleū camomillinū nardinū.i.ō spi ca. ąctinū ozi stōi applicēr.t meli⁹ ē vt cū pauco cere vnū aut pla ex his ꝓposita applicenr.t forti⁹ istis est alnazoki oleū de gesemio.t aliq̄ gūmi qđ repꝛit in pino.i. resina t est ꝑstās/Et de emplis iuuatiuis est vt decoquanꝛ camo/ mille.ʒ.ſ.masticis.ʒ.iȳ.vini.ʒ.y.mellis.ʒ.iiȳ.simul buliāt vsq̄ ad spissitudinē t applicenꝛ stomaco.

¶ Et si ceciderit appetit⁹.tūc meli⁹ ē vt ñ admi streꝛ vinū solū: imo in quo decocta sūt sicut ca momilla: t dactili: t mellilotū: t absinthiū.

¶ Vic octauo docet succurrere casui appetitus. meli⁹ est vt nō administreť vinū. ſ. in potu maxime saracenis q nō sunt assueti. nā eliquādo materias remollit stōz: imo administreť vinū in q̄ decocta sūt camomilla. dactili. mellilotū: t absinthiū ꝑz Dynū exteri⁹: ſz ſm Bētilē via syrupi. t certus suz q⁹ vinū decoctiōis absinthy est pstās medicis ad nocumentū appetie⁹ a cā frida sic̄ est in flatica.

¶ Cura flatice ꝓtinue q̄ nosať latica. CAP. LVIII.

Cura eius est cura faciētis potissimū oī die. t differt ab ea: qm̄ oz vt in illa sit administratio subtiliatiū cal⁹ cū facilitate. t hoc si fuerit ꝓtent⁹ eis q̄ sunt sicut syr⁹. acetosus. t geleniabin: t iuleb de melle t aqua ei⁹. t aqua feniculi. t apij. t radicum triū sine dubio ꝓfert. Et qñq̄ cōfert eis kist de aneto. t kist de capparib⁹. et ꝓprie cū vestigijs digōnis. Et ꝓparenť cibi eoꝝ in obseruatiōe tēpoꝝ et diuersitatis ei⁹ et fortitudine virtutis et debilitates ei⁹. ꝓparatiōe cui⁹ rememoratio ꝓterijt. et de medicinis bonis ad eos sunt troci sci de decē generib⁹. Et itez ō medicis exptis ad eos ē illa q̄. ℞. ros. ʒ. vi. succi ligritie. fumiterre. spice. oium. añ. ʒ. iiij. masticis. ʒ. iij. karabe. ʒ. ij. anisi. ʒ. ij. ꝓparenť. Itez troci. eupatorij. ʒ. iiij. ro. ʒ. j. et tertiā spodij. ʒ. ij. ct. ſ. Et iterū trociscoꝝ absinthij. quoꝝ descriptio. ℞. assari. se. apij. anisi. amigdalaꝝ amaraꝝ. suchaa. bedeguar. succ. eupatorij. spice. masticis. oinz. añ. ʒ. ij. et iterū eupatorij. ʒ. iij. rosarū. rubeaꝝ. lib. i. spi. lib. ſ. spodij. ʒ. iiij.

¶ Hic curat laticā. d. q⁹ curať cura flegmatice iterpolate differt tū q̄z in latica cal⁹ subtiliāria debent esse remissiora cuz sit i eis minor caliditas q̄ in iterpolata. Et si fuerit ꝓtent⁹ syr⁹ acetosus mellio aut zucharīo aut geleniabin t iuleb de melle. ſ. in q̄ est multuz de melle t aq̄ eius. ſ. in q̄ sit aq̄ multa t paꝝ mellis est bonū. fit. n. solū ex aq̄ t melle in q̄ ꝓpone pōt esse plus t minus in cōpatiōe ad aquā. t aq̄ feniculi t apij t trium radicū. ſ. petroselini t bruſci t sparagi sine dubio ꝓfert nō trāseūdo ad fortē⁹ cal⁹ qū cōfert eis kist de aneto kist de cappib⁹ t ꝓprie apparēte digestiōe manifesta: q̄z in pn° nō ꝓueniūt. t ꝑparenť cibi eoꝝ ſm diuersitatē spēz flegmatice vt notū est. Itē ſm fortitudinē t debilitatē virtutis de quoꝝ ꝓparatōe rememoratio ꝑcessit in capło ꝑcedenti. Et de medicinis bonis sunt trociſci de decē reb⁹. Et itez de medicis exptis ad illos est illa quā ponit Auī. in hoc cap°. ℞. ros. ʒ. vi. succi ligritie. fumi terre. spice. añ. ʒ. iiij. masticis. ʒ. iij. anisi karabe. añ. ʒ. ij. teranť t cū aliq̄ liquore. fiāt trociſci eupatorij. Itē trociſci eupatorij. ʒ. iiij. ros. ʒ. i. t tertiaz. spodij. ʒ. ij. ſ. t troci. absinthy: quoꝝ descriptio assari apij anisi amigdalarū amararuz suchaa bedeguar succi eupatorij spice masticis dium añ. ʒ. ij. Et mirādum est q⁹ dicanť trociſci de absinthio cū in eis nō ponať absinthiū. vl⁹ q⁹ oz poni absinthiū vel sumāt denoiatōez ab absinthio: q̄z sibi similanť in virtute sicut t de yacurāna dcm̄ fuit. Ultima descriptio eupatorij. ʒ. iij. ros. ru. lib. i. spodij. ʒ. iiij. fiāt trociſci cū aliquo liquore. ¶ Cura flegmatice tā ꝓtinue q̄ iterpolate nouē exigit itentōes. Prima ē debitū regimē sex rez nō naturaliū. 2ª eūat materias cōes. 3ª flobotomiaz. 4ª euacuat eūone itegrata ex minoratiōe digōne t eradicatiōe materiei ſm exigentiā. 5ª ꝓuocat vomitum. 6ª ꝓuocat vrinā. 7ª sudorē. 8ª ꝓfortat mēbra. 9ª corrigit accidētia. t in hoc executōe non est dſnda: nisi q̄z in flegmatica ꝓtinua oz dieta esse magis tenuis t medicine minus cale faciētes t flobotomia magis conuenit q̄z in interpolata.

¶ Prima. ſ. regimē sex rez ſm plm oz declinare ad cal⁹ t siccū nisi in salsa in q̄ ſm plm declinat ad fridū t humidū. t sint cibi in pn° aliqualr incisiui t subtiliatiui in ꝓcessu magis: deide completa digōne t notabilr minoratiōe sint cū hoc apitiui t ꝓuocantes. vñ in pn° vinū regulariter nō ꝓueniť: sed bñ cōperit digesta materia. t minorata. omitto ꝓseq̄ reliquū regimē sex rez: q̄z manifestuz est ex textu. t nimis plixus essem si oia sigillatiz ꝓseq̄ vellem.

¶ 2ª intētio ꝓpleť cū clisteri. vt ℞. brodij pulli lib. i. olei. ʒ. iij. sal. ʒ. ij. mellis. ʒ. ij. misce. Itē ꝓueniť factuz ex decoctione blitis mercurialis floꝝ camomille furfuris t similiū cū oleo melle t sale ꝑdictis. Aliq̄n cū leniente sumpto vt. ℞. floris caſ. ab. ʒ. i. vſq̄ ad. ʒ. ij. q̄ misceať cū aq̄ passulaꝝ. ¶ Flobotomia iuꝛ itentōez tertiā cōuenit cū vrina fuerit rubea t grossa ceteris ꝓsentib⁹. ¶ Pro 4ª itentiōe fcā lenitōe t flobotomia si expediērit digerať mā cū oximellis simplicis t mell' ro. ana. ʒ. i. distēpatis cū aq̄ succha. aut passulaꝝ. t si fuerit salsa loco oximell' ponať syr⁹. acetosus zucharin⁹: deide appente aliq̄ digōne occlta vel mānifesta denť pillē alephāgie sole aut cū ʒª pte agarici ꝑpati: aut si vēter fuerit stiptic⁹ decē cassia cū medulla cartami t distēpeť cū aq̄ decoctōis turbith t pauci zizyberis. postea digerať cū oximellis ꝓpositi. ʒ. ſ. mellis ros. ʒ. i. aq̄ rū feniculi t petroselini. añ. ʒ. i. ſ. t si mā fuerit salsa digerať cū syr⁹. acetoso zuch⁹ t syr⁹. de fumo terre cum aq̄ buglosse t ēdiuie aut cū sero capno. postea eūeť cū medicam⁹ de turbith. t si fuerit salsa cū pillul' de fumo terre cuz aq̄ buglosse t ēdiuie t pauco turbith cū modico zizyb. deide digerať cū oximell' ꝓpositi. ʒ. ij. aq̄rū feniculi. apij añ. ʒ. i. ſ. eūeť cū medicamie de turbith. Aut si fuerit salsa digerať mā cū syrupi acetosi ꝓpositi. syrupi de fumo terre añ. ʒ. i. cū sero capno. Deide euacueť cū pillulis de fumo terre t pauco turbith correcto cū zizi. ¶ Uomit⁹ aūt iuꝛ gntā itentōez ē ꝓuocādus nā tētante. p cū lenib⁹: deide cuz fortiozib⁹ magis digesta mā de qb⁹ dictū est in textu. Si vo nā nō tērauerit credo potiꝰ q⁹ sit omittēduz. ¶ Os ꝓuocatio vrie iuꝛ sextā intentōez ꝑficiť cum syrupis t aqs digerētib⁹ iam ꝑdictis. ¶ Sudoris aūt ꝓuocatio iuꝛ septimā itentōez ꝑficiť cum aq̄ ordei t pauco vini subtilis. Itē fumigando corpus pānis coopturz cū aspsione aq̄ superlaterib⁹ calidis ex vtroq̄ latere exſtibus. ¶ Membra aūt ꝓfortenť iuxta octauā itentōez cū trociscis de absinthio t silibus t cū aromatico ros. dyagalāga elario regū t similib⁹ magis aut minus ſm exigētiā. ¶ Nona itētio. ſ. correctio accītiū perficiť ſm ipsoꝝ exigentiā. t de his dcm̄ est in textu quātum opz.

¶ Cura empialos t lipparie. CAP. LIX.

Cura eaꝝ ꝓpiqua ē cure quā dixim⁹. sūt t ambe associate vni vie. Et oz vt icipiať i pmis a syrupo acetoso mellino et zucharīo. et ꝑcipiť i eis ābab⁹ vt administreť robagreste ꝺcoctū cū melle et syrupo rosato: deide fiat gradatio de via sumendi in potu semia et aq̄s coꝝ. ad ifusionē aloes. et trociscos de rosis cū mastice. et pillulas de aloe. et yerāpigrā. et pillulas ō eupatorio. Et oz vt i eis ambab⁹ sil' stomaci sollicitudo hēatur et administreť vomitiuū cū aqua faseoloz̄ et

raphāi tanisi t calaméti t diuretica. Et ō solutiuis inuatiuis ē illud qō fit ex mirabolanis nigris t citrinis t turbith et zucharo. Et ō illis q̄ ꝓferūt eis inuamentū magnū sunt clisteria deliuia ad acuitatē t in qb⁹ ponunt medulla cartami t centaurea minor t anetuz t camomilla t albasce t mellilotum t almuri t mel. Et regimen lipparie indiget subtilitate plus q̄z regimen alterius.

¶ Sub cura baz duaz febriū icludit cura tertie feb. in q̄ sit sentit calor t frigus t itus t ex. t sine alia diuisione dic q cura baz febriū appropinq̄t cure flatice q̄ statiz dcā ē. Jté ambe iste due. s. t tertia ꝓueniūt iter se q̄ ad curā. naz māe a qb⁹ pendēt vt plm sunt sileꝫ. t p oīgone ꝓuenit in p̄n⁹ syrup⁹ acetosus mellin⁹ t zucharin⁹. s. simplices. t pcedēte oīgone pcedat ad ipos ꝓpositos iux canones datos in p̄cedēti cap⁹. t in his febrib⁹ ꝓueit rob agreste decoctū cū melle ad stōi ꝓfortatōez t syr⁹. acetosus siue simul detur siue sepenū. t B fm diuersas necitates: deide fiat gradatio de via sumēdi in potu. s. semla apitiua t aq̄s. i. decoctōes eoz q̄ danū p digestiuis t subtiliatib⁹ t apitiuis ad ifusionē aloes q̄ dat ad puocādū iux dcā in p̄cedēti cap⁹. t ad trocis. de ros cū malice q danū ad ꝓfortādū. t ad pilulas de eupatorio q̄ danū ad fluēdū apiendū t puocādū. q. d. p̄ma mā digerat: deide soluat puocet t ꝓfortet fm itētiōes dictas in p̄cedēti cap⁹. t oz vt i his feb. habeat solicitudo stōi ne debilitet sicut hīda est in oībus feb. flaticis. Jté admīstret vomit⁹ cū decoctiōe fascoloz raphani aneti calaméti maxie stō nauseāte. t diuretica et administrenū ad eūandū p vrinā. Et de solutiuis inuatiuis est q̄ fiunt ex mirabol. nigris t citrinis turbith t zucharo. s. puluere facto. nā si cola peccat cū flate misceāt citrini cū turbith. si vo melia misceant nigri cū turbith. Si aūt hi tres hūores sint in cā hec tria sil misceāt. De clisterib⁹ aūt ꝓferentib⁹ sunt illa q̄ declināt ad acuitatē pp flā grossuz. B. medulle cartami cētauree minoris aneti camomille alasce. i. thimi melliloti añ. buliāt i sufficiēti q̄titate aq̄ de q̄ accipiat lib. i. almuri. ʒ. i. mell. ʒ. y. misce. Ultimo dic q regimē lipparie idiget subtilitate plus q̄z regimē empialos. q̄ in lipparia cū sit calor itus nō audemus vti cal̄is subtiliatib⁹ sic in empialos. Uel idiget subtilitate plus: q̄ cuz possz fieri ex cola. s. illa q̄ dicit tabaros possz fieri error si curet cura flatice: imo opz vt curet cura tertiane note.

¶ Cura baz q̄ pendet a flate exigit itentiōes illas q̄ dicte sūt in cura flatice codē mō p̄ficiēdas. Q̄ vo lipparia dependet a colera grossa curet cura tertiāe note.

¶ Cura feb. cū sincopi t hūorosa. CAP. LX.

Et feb. est difficilis cure. t modus i curatōe ei⁹ ē euō gradata ex subtili ad fortem. t ꝓpter q̄ nā nō rīdet ex se. tic. n. cū clisterib⁹ mūda qō ē in itestinis t venis ꝓpinqs eis ex supfluitate: et administra in residuo subtiliatōez cū fricatōe.

¶ p̄imo ponit curā ei⁹ q̄ pēdet a flate. z⁹ q̄ a colera. z⁹ ibi (Oz si fuerit). p̄ima in duas. p̄ in gñali curā ponit. z⁹ in spāli. z⁹ ibi (Et Hal.) In p̄ma pte dic q̄ hec feb. ē difficilis cure. t modus curatōis ē euō gradata ex leni ad fortem t ꝓpe q̄ vēter nō est lenis. tūc. n. cū clisteri euacues qō ē in itestinis t in venis meseraicis termiatis ad itestina icipiēdo a leniorib⁹ t gradatiz pcedendo ad fortiora. t residuo corporis admistra fricatōez subtiliatē mām ꝓtētaz in ea vt subtilieť t p pte soluat q̄ fricatio sil oz esse gradata pcedēs de subtili ad fortē. ¶ Nōdū q lz Aui. in B cap⁹ nō manifeste exp̄mat solutiuū exhibēduz tū ipm nō negat: aliqñ vo auctores ipz exhibēt sic Raſ. i6. ptinētis. cap. de cura feb. sincopal. t silr Alexāder in B cap⁹ ꝓpterea. lz Aui. hoc nō exp̄mat possumus tū dicere q ipz subintelligit volēs gradatiz eūonē fieri nō solū cū clisterib⁹: lz ēt cū solutiuis exhibit] icipiendo cū clisterib⁹ q̄ leniora sūt min⁹ agitāda. t forte nō exp̄sit solutia fore exhibēda: q̄ noluit eē ꝓri⁹ Haliēo q solutiua phibz exhiberi.

¶ Et Hal. qdē dixit q deficit ab eūone plimū eoz nisi cū fricatiōe: et melioz modoz in fricatiōe eoz ē vt icipiat a coxis et cruribus descēdendo a supioꝛi ad iferius: et admistret illud cum mātili aspero abradēte cutē: deide pmutet ad manus descēdendo ab humero ad spatulā ita vt igneat cutis: deide ad dorsuz et pect⁹: deinde redeat ad crura et reuertat ad ordinē pmū. Et ponat medietas tpis eoz fricatōi: et medietas tēporis eoz dormitiōi si pole est.

¶ In hac pte curat hāc febrez fere in oībus seq̄ns Hal. iz. teraꝑ. t bz tot ptes quot ponit canōes. p̄imus canō. fm Hal. fm plm dimittēda est eūō t pcedēdū est cū fricatione q̄ dz fieri cū mātili. i. pāno aspo abradēte cutim icipiēdo fricare coxas t crura trabendo a supioꝛi ad iferius. s. a coxis t anchis vsq̄ ad pedes: deide fricet man⁹. s. magna icipiēdo ab humeris t spatulis vsq̄ ad manus partes ita vt cutis igneat: deide redeat ad crura pcedēdo ordinate ad reliq̄ mēbra sic ocñ ē. t ponat medietas tpis fricatōi: t medietas dormitōi eoz si pole est.

Dubitatur vtrū patiēt⁹ sincopalē būorosaz sit exhibendū solutiuū. t vr q sic p Raſis. i6. ptinētis. vbi aūcte Alexādri pcedit solutiuū. dic. n. da solutiuū ad minorādum flegma vt nō aggrauet vtutē quā si videris roborari sup residuū: bonū. si vo si: da ei solutiuū. Et cōfirmat. nō. n. videt verisilr tantā molē flegmatis tā grossi t viscosi posse sine eūone notabilr mīorari. ¶ In ꝓrium est Hal. iz. teraꝑ. d. qualr q̄ ad hoc saluati idigētes qdē eūone: nō faciētes āt euacuātia auxilia nullam aliā iueni in eis eūonē nisi p fricatōez. Et Aui. magis in pte p̄cedēti adheret Hal. vt ps. Et ꝓfirmat. nā isti būores faciēt sincopiz gescētes aut saltē cū mouent. g̃ multo magis cōmoti a farmaco fozti aut debili.

Ꝓro solutiōe ad hāc dubitatōez dōz q patientes hāc feb. repiunt in duplici diſpone. Quidā. n. patiunt hāc febrē a mā cruda nullo mō susceptia digōnis. t bi hīt colorē plūbeū tēdētē in fuscuz oculos ꝓcauos t vtutē debilē. nō. n. nutriūt nisi diminute. hīt. n. paz ō sanguīe malignato ab B maligno flate secū pmixto t in istis nō ē spes salutis. Quidā vo lz habeāt colorē plūbeū: hīt tū aliū tēdētē aliqualr ad rubedinē: nec hīt oculos ꝓcauos. hīt q̄z vtutē sat] fortē: t in istis ē spes salutis. ¶ Doc p̄misso dōm p q̄ nō est bonū ponere ꝓcordiā iter istos q a pposito volūt eē discordes: sic Alexāder cuz Hal. ¶ Sz dōm vnūquēq̄z istoz virtuosz ꝓpriſſime suo iudicio estimatio. Uoluit. n. Ha. vt credo p̄mos in qb⁹ nō est spes salutis eē dimittēdos pnosticis. Si qs tū vult aliqd tētare meli⁹ est vt nō tēret remediū: pp qō manifeste moriat sic farmacū. nā duz icipiet būores agitare ipsi cōmoti euaporātes vl fluētes ad cor faciūt sincopiz irrecupabilez: qō nō erit absq̄ medici magna calūnia q̄tūcūq̄ premiserit pnosticū. Sed si fiant fricationes dato q moriantur nō ita cito morientur: immo fricatio releuat ipsoz aliquando a profunditate sincopis. t non est remedium

ita notatū sicut solutiuū. & in ptāte tua est dimittere fricationes qñ volueris: sed nō est in ptāte tua ita impedire operationē solutiui. Ēō vo Alexāder estimat fricationes nō esse remedium alicuius efficacie qua posset saluari sicut esset solutiuū. Sz in secūdis dicit Hal. pcedendū esse cuz fricatōe: donec mā sit p fricatōez calefactiētē & subtiliāte aliqliter digesta. & donec sedeāt sincopis segns friditatez vapox veniētiū ad cor ꝛsueta accidere in pncipys poris/ mox. & pō illud pcedēdū cē cū solutis timēs de mā i pn°. cruda p farmacū agitata ne faciat sincopim irrecupabilē cū etiā mā gescēte accidat sincopis/ Ēō Alexāder vult q cū vtus ē adhuc fortis potēs tolerare agitatiōez & cūonez materie sit exhibēdū solutiuū timēs si differat ne vt° ex pcessu egritudis succumbat aut añ exhibitionē farmaci aut in ipa solone & agitatōe. & certe vt bñ dic Hen. neutra ptiū pōt bñ alteri ꝛcludere: neq; ēt expiētys & successib° ꝑspis aut aduersis posset b° rei vitas ꝛueniri. tū qz feb. be sincopales raro accidūt. & ēt qz fm vtrāq; intētōez opando res aliqñ bñ succedit aliqñ male/ Ego. n. vsq; ad annū 62m. etatis mee nō inueni nisi ḡtuor feb. sincopales hūorosas ḡrū babeā memoriā. vnā in ḡdā sene cū eēt exhibitū solutiuū sincopizauit & fere cū solutiuo mortua ē. Sed deceps nobis nō audiētib° solutiuū pcepimus fricatiōes & in quarta die p° diez solutiui mortua ē. Relig tres inuenes euaserūt in ḡrū vno supuenit flux° vētris. & qñis pas/ sus fuerit freqntes sincopes cū magna triū vtutuz debilitate vt fere oēs desparēt ō eo tādē euasit. In alio supuēit sudor & cū eo tādē sanatus ē/ In qdā alia nobili veneta ñ fuit pcessū nisi cū clisterib° & fricatōib° p aliqs dies. & postea deficiēte sincopi pcessū est cū solutiuis & euasit/ Ego āt potiꝰ credo quousq; durat sincopis pcedēdū cē cū clisterib°: qñ tñ fiāt i decliatiōe poxismi qñ nō sit sincopis qñ cū solutiuis/ Sz postea cessante sincopi veniēdū ē ad solutiuū. tu vo fac vt libz. Et si vis dare solutiuū fac vt opet i maiozi qete qñ non ē sincopis. sincopis. n. accidit fm plm a pn° poxismi vsq; ad mediū augmti. Sz esto memor q ñ surgāt ad assellā: iz assellēt iacētes siue spōte assellēt siue cū clisterib° vel solutis. Rōnes aūt facte in pn°. p vtrāq; pte facile soluūt/ Fricatōes āt q̄te debeāt & q̄ hora dicet qñ ordiabo curā. Nō. n. credēdū ē sic sonat text° q p medietatez tpis debeāt fricari: p aliā dormire. pmū. n. nō est tolerabile. 2m. s. somn°. iz. hora pox nō ē ꝛueniēs. & forte nō est pole: sz vtrūq; dz eē plixū vt p somnū vacet digōi & resoloni. ideo Aui. dixit. si est pole.

¶ Et ad sūmū canō. curatiōis eox ē subtiliatio ñ calefactio valde. & ō illis q̄ ꝛferūt illis sūt subtiliātia sic aqua mellis cū virtute isopi & semis apij in matutinis & silubus eis. Oz si fuerit illic flux° vētris supflu° decoq; mel decoctōe vehemētioꝛi & ñ soluet nisi pox tēpatū inuatiuū.

¶ Dic assumit reliquos canoñ. euōnis. quox pmus. debemus subtiliare māz nō calefaciēdo valde ne p calefactionē magnā liq̄facta mā fluat & dilatet aut ne resolutis ptibus subtilib° ingrosset. Et de ꝛferētib° est aq̄ mellis in q̄ sit decoct° isop° & semē apy aut sibi silia exhibita in matutinis: aut alr exhibita horis sibi silibus sic añ ēt. Oz si fuerit flux° vētris supfluus decoq; mel siue det via cibi siue via medicie decoctōe vehemētioꝛi & nō soluet nisi pox inuatiuū. i. qō soluetz pox inuabit/ ¶ Pro q̄ sciēdū q mel nō coctū est solutiuū sua vtute acuta abstersiua & preuentosabili. si āt decoquat cū aq̄ donec abyciat spuma min° soluit. Si aūt post abiectōez spume adhuc magis decoq̄tur efficit adhuc minus solutiuuz: ptib° de q̄bus ē adhuc magis resolutis. & de B est fmo in pte pūti.

¶ Et syrup° acetosus mellinus itex ꝛfert eis in estate qdē & cū ꝛsuetudie pot° aq̄ fride pmixt° cū aqua fri. Et in hyeme oz vt nō sumat eā penit° in potu. & sit ꝛtētus aq̄ cala: & assumē calz ex potib° est melꝰ eis nisi apud necitatē estus estatis & vehemētia calozis plimi. & ꝛueniēti° q̄ potāt ad sitiz ē syrup° acetosus mellin°. magis. n. ꝛfert q̄z zucharinus cū magis abstergat subtiliet & calefaciat.

¶ Et vinū ꝛfert eis in pncipio & ppzie si fuerit febres eox sanguiee: iz pax sūt & ppzie i senib° & neciuz est eis vinū post cibū.

¶ Dic est 4°. canō. q vinū ꝛfert patiētib° hāc feb. i pn°. rei. i. feb. pn° tam vli q̄s pticulari. vel alr in pn°. rei. i. sincopis añq̄ ꝛpleat. & ppe si feb. cox fuerit sanguiee. i. a flate sanguini pmixto & nō multū distāte a natura sanguis. Sz parū iste feb. si sanguiee: & ppe i senib° ꝛcedit vinū. & neciū est eis vinū nō solū in cibo: sz ēt post cibū.

Contra. in pn°. mā est idigesta. q̄ nō ꝛpetit vinū. iz ña ex determinatis supi°. ꝛpetit. n. vinū mā iā aliqualr digesta/ ¶ 2°. quo si feb. sint sanguinee ꝛpetit vinū. cū tūc mā sit calioz & feb. vehemētioꝛ: imo magis ꝛpetit cū fla ē magis fridū/ ¶ 3°. quo p° cibū ꝛpetit vinū cū sit ꝛsuetz oīuz practicātiū. Iz ꝛcedant vinū tpe cibatiōis: nō tū ꝛcedit iter cibatōes. Hen. suspicat trāslatoꝛe errasse: qz Aui. ISegt Ha. in cura b° feb. tex. aūt Ha. iz. terapen. ē iste. Dis aquosuz vinū ꝛfertiz a pn°. dandū ē nisi vehemēter febricitēt q nō vehemēter aq̄ ꝛpetit fm p̄dictā dispōnez. adhuc aūt magis si senē ꝛtingeret esse. Et si bñ ꝛsideres textū Aui. cotrādēs deberet dicere si nō fuerit ꝛpetit vinū. ¶ Pro eox feb. sanguiee.

¶ Pro horum solone dom vt arbitroz q vinū in hac febre ꝛcedi pōt intelligi ex duplici cā: aut rōne sincopis: aut rōne feb. & cāe ei°. si q̄dē primo mō dz q quacūq; hora timuerimus sincopiz aut voluerimus egrū a sincopi relevare vinū dādū ē aquosuz: aut qz aq̄ notabilr pmixtū si viosuz fuerit & dz eē subtile bōi odoris: aut aquosuz: qz albū subtile paucifex i coloze fere aq̄ sile. & B vinū maxie ꝛcedit senib°: iz magis vinosuz q̄s iuuēib° & cū pauciozi aq̄ ēt p° cibū ꝛcedit eis: siue vt sit pot° delatiu°: siue timoze sincopis: iz rōne feb. & cāe ei° ꝛcedit vinū ad calefaciēdū subtiliādū & digerēdū māz flaticā & ad restaurādū būidū & spūs q a febre resoluūt. & rōne b° vinū nō ꝛpetit in pn° regl'ariter: iz solū appente digōne. & citi° in maiori q̄titate ꝛuenit senib° q̄s alys cū sint debiliozes & magl fridi indigētes maiozi restauratōe & his ꝑpe multū: imo assuet ꝛpetit vinū p° cibū: siue sit pot° delatiu° siue rōne vtut. Sz q magis cōpetat si fuerit feb. sanguiee mihi vt difficile. Iz Hen. dicat q pax febriū sāguiea mā ē min° cruda & magl susceptiua ꝛpleñti digōis q̄s fla ñ sanguineū. & rōne b° in flate sanguineo vinū libi° ꝛcedit & citi° cōcedit a pn°. & certe magl credo lfaz negatiuā eē debere. tū pp textū Ha/ tuz qz patiētes hāc a flate ñ sanguineo sūt minus apti nutriri & facilius sincopim incurrūt a q̄ difficilr relevant. Itē qz min° bīt de sanguie & spiritib° quox veloci restauratōe idigēt. hec āt velox restauratio maxie fit

a vio. Et ex his facil' est rnsio ad rones asi oppositu.

¶ Et tibi qdē necariū ē vt ꝓsideres pulsuz bn̄tiū hāc egritudinē sp. ⁊ cū videris euz icipe debilitari ⁊ cadere subito: ciba cū pāe ifuso in vio ꝓmixto si nō ꝓhibz apa in viscerib⁹. Cū g associat ei hꝫ egritudo ñ ē curatōi modus neq; fiducie loc⁹. s. qñ accidit huiusmodi alteratio in pulsu. ⁊ hec qdē cibatio ē ex eis q̄ necaria sunt qñ vehemēs fit sincopis. vex oz vt ꝓhibeat illud. Cib⁹ asit sup quē fit dormitio est aq̄ ordei sup quā nō addat nisi cū cadit virt⁹. ⁊ si addit tūc sit pāis ifusus in iuleb aut aq̄ mellis.

¶ Dic est qnt⁹ canō. q est neciuz vt obserues pulsuz i hac egritudie ⁊ cū videris eū icipe debilitari ⁊ cadere subito ciba cū pane ifuso in vio limpbato: sz nō ꝓhibz apa irrise cū. 2° dicit q cuz feb. sincopali associat apa nō ē modus curatōis q̄. s. ꝓducat ad salutē nec fiducie loc⁹. ⁊ maxime qñ accidit hec alteratio i pulsu. s. debilitas cū casu ei⁹. 3° dicit q hec cibatio. s. ex pane ifuso in vino est neꝯia qñ fit vehemēs sincopis. vex opz vt ꝓhibeat illud. s. sincopis: ne veniat: vel ꝓhibeat illud. s. apa. 4° q cib⁹ sup quē dormiet est aq̄ ordei. i. ptisana: sup quē cibū ñ addit nisi cū ē timor casus vtutis. ⁊ si addat nō timēdo casuz vtutis ē panis infusus in iuleb aut in aq̄ mellis q est pluris nutrimti q̄ ptisana ordeacea. Sz si timeret casus vtutis daret panis ifusus in vio sic dcm̄ ē. ¶ Nōn⁹ q rōne sincopis dat cibū magis ⁊ velocius restaurāte q̄ rōne feb. ⁊ sup cibo q dat rōne sincopis nō ꝓcedit somnū: q⁹ patiētes ꝓcipiū⁹ vigilare ⁊ dimittere locutōez. xi⁹. terty. Sed sup cibo q dat ratione feb. ⁊ causa eius deberet dormire ⁊ non est tanti neq; ita velocis nutrimenti respectu quātitatis sue q̄uis absolute debeat esse pluris nutrimēti.

Dubitatur vtz in cura sincopal' hūozose medic⁹ debeat esse ꝓtētus fricatōib⁹ ⁊ dieta tenui. s. ptisana ordeacea ⁊ pāe ifuso in iuleb vl' aq̄ mellis vsq; ad pl'es dies. vī q⁹ sic. p Hal'. ⁊ Aui. Itē q⁹ cibatio auget māz. vt ꝰ dixit. ¶ In ꝓiū ē Alexāder in ca⁹ de febre sincopali cū plenitudie. vbi ꝺ Ha. p tentōez dicit. Nescio qd passus sit Ha. q sic ordinauit ꝛc. ⁊ dicit rē male sibi successisse cū tali mō curatōis nec potuisse hominez a morte euadere cū tali mō curatōis. ió nō vī q⁹ vtus possit eē taz fortis q̄ imēsuratas fricatiōes sustineat sine cibo. Jō suadet moderati⁹ oportere fricari q̄ Ha. ꝓcipiat ⁊ nō ita tenuiter dietari. ¶ Dōm fla faciens bꝫ feb. esse duplex. qdā malignū ineptū tpe necitatis in sanguinē ꝓuerti neq; nutrire. qdā min⁹ malignū aptū in sanguinē ꝓuerti tpe abstinētie. ⁊ ꝓr aptū nutrire. In ꝑ casu dieta nō ꝺz eē multū tenuis: imo opus est exhibere aq̄ carnis ⁊ filia: ne vtus i puo tpe deficiat. ⁊ in hoc Alexāder bn̄ sentit. Sz i 2° casu ꝺz eē tenuis sic ꝓcipit Aui. ⁊ Hal'. vt nā nō occupata ꝓuertens se ad B fla ipz in sanguinē ꝓuertat deficiēte cibo. ⁊ i B bn̄ sentit Aui. ⁊ Ha. Fricatōes aūt q̄te debeāt eē ondetur qñ ordiabo curā. lz de B in pte dcm̄ sit.

¶ Et balneū qdē est de reb⁹ nocibiliorib⁹ istis ⁊ calm ⁊ fridū valde ex aere. cū calo. n. nō fit securitas de cursu humoꝝ ad pulmonē ⁊ ad coꝛ ⁊ ad cerebrū. et frigidū ꝓhibz digestionē ei⁹ et addit in opilationem eius.

¶ Sextus canon. q balneū aereū. tu supple ⁊ igneū est ex rebus maxime nocētibus. calm. n. liquefacit materias ⁊ ad pulmonē coꝛ ⁊ cerebrū fluere facit. frigiduz ꝺo ꝓhibz digestionem humoris ⁊ opilat.

¶ Oz si fuerit in ea hūoꝛ colericus aliqs tunc si facil' est vomit⁹ et leniat' ē iungatiū⁹ valde et ad vltimū melio⁹ est vt assidue ꝓficiat i ea.

¶ Dic pōit curā feb. sincopal' a pleitudie colere. ꝺ. q⁹ si facilis ē vomit⁹ nā tētante adiuuet'. ⁊ sil'r ꝓfert facil' ꝑtris lenitio. ¶ Sz in suma melio⁹ est vt assidue ꝓficiat i ea minorādo mām nūc cū vomitu nā tētāte nūc leniēdo ꝑtrē cū clisterib⁹ aut solutiuis lenib⁹ nō agitātib⁹ mās: nūc cū fricatōib⁹ q̄ ꝏbēt eē leuiores q̄ i sincopali fl'atica. ¶ Cura ei⁹ exigit itentōes supi⁹ positas. in hac būde sunt itētiones de gb⁹ supi⁹ in feb. fl'atica. ¶ Quātū ad pmā itētōez dieta ꝺz esse magis tenuis: q⁹ ipsa nō est acutio: ⁊ pēdet a multa mā: de q̄ timemus velocē mortez. vñ vsq; ad septimū: in q̄ tpe ē maioꝛ timoꝛ: q̄ i tpe seq̄nti: q⁹ mā ē magis cruda: sufficit ptisana ordeacea. sz tpe nro in brodio pulli aut pāis ifusus in iuleb aut aq̄ mellis: vinū nō ꝓpetit hoc tpe regulariter: sz solū ad ꝓhibēdū sincopī aut relevādū a sincopi: sz ꝺz eē aquosū vt dcm̄ ē in textu. Aut sit mediocriter vinosuz: ⁊ notabil'r cū aq̄ pmixtū: ⁊ deē in pauca q̄ntitate. Habe tū mēti vt dcm̄ fuit q⁹ si fl'a ē valde malignū nō aptū nutrire ꝺz magis ingrossare dietā ⁊ dare aquā carnis ꝓtuluz ⁊ silia. Qñ āt ē aptū nutrire fuat dieta magis tenuis iā dcā. cū āt securi sum⁹ a sincopi ꝓcedat sic i alys fl'aticis. ⁊ cibet' tpe maiozis getis. sōnus ꝺz eē lōg⁹. i. septē aut octo hoꝛaꝝ: ⁊ hoꝛa maiozis getis: ⁊ qñ nō timet' sincopis: q timoꝛ ē magis a pn⁹. vsq; ad mediū augmēti: motus nō ꝙcitet' sz fricatōes nō ꝓtinue: sz iterate icipiēdo a leuioꝛib⁹ ⁊ ꝓcedēdo ad fortioꝛes. ⁊ ꝙueniūt in q̄cūq; tpe ꝓticulari ⁊ vlī. ¶ Lenitio ꝑtris iuꝛ scdaz itētōez est ꝙueniēs cū clisterib⁹ icipiēdo a leniozibus ⁊ ꝓcedēdo ad fortioꝛa. Sz solutia ꝺz sumda sz plimū sunt vitāda durāte sincopis timoꝛe. Sz deide ꝓcedat sic in alys fl'aticis: ꝓpea vomit⁹ multū timēdus ē. agitat. n. mās nisi sit facil'. ¶ Flebotomiā iuꝛ tertiā itētōez credo rar⁹ ꝙueire. aliqñ ꝙcit in illa: cui⁹ fl'a ē ꝓmixtū sanguini ⁊ in tpe maiozis get' ipo iacēte supio ⁊ sp sumēte ea q̄ ꝓhibēt sincopiz. vñ medic⁹ sit sp ꝓns. ¶ Digō iuꝛ q̄rtā itētōez fiat cū incisiuis subtiliatiuis ⁊ abstergētib⁹. postea cū magis apiētib⁹ ⁊ ꝓuocātib⁹ sic dcm̄ ē in cura fl'atice: sz oīa sint facilia ne agitēt nimis ⁊ causent sincopiz. accipiāt' q̄ illa q̄ ponūt' in textu ex iā dict' i cura fl'atice eligāt' leniora ⁊ magis cōdialia mās ꝓpe. ¶ Cuo iuꝛ qrtā intētōez sit facil' nō agitās mās notabil'r: sz tñ educēs: ⁊ deē tali hoꝛa vt ꝑtes soluat' i maiozi gete: ⁊ ñ surgat ad assellā: ⁊ sit ꝓtēt⁹ solis clisterib⁹. postea cū ē secur⁹ a sincopi soluat' sic i ceteris fl'aticis. ¶ Uomit⁹ iuꝛ sextā intētōez cauēdus ē nisi fiat facil'r: ⁊ fiat i hoꝛa maiozis getis. ¶ Idē dico ꝺ ꝓuocatōe sudoꝛis ⁊ vrie iuꝛ septimā ⁊ octauā itētōez q̄ fiat cū clisterib⁹ lenib⁹ ñ agitātib⁹ nimis dict' i cura fl'atice. ¶ Sz i 2° fortatōe mēbroꝝ ⁊ ꝓpe stōi ⁊ cordis sollicite attēdat' iuꝛ nonā intētionez. ¶ Itē iuꝛ vltimā itētōez subueiat' accētib⁹ fz exigētiā ⁊ ꝓpe sincopi. Sz i sincopali hūozosa colica audaci⁹ ꝓcedēdū ē ad lenitōez ⁊ vomituz ⁊ aliq̄lē mās ꝓpe eūone q̄ in fl'atica: cū colera facili⁹ educat' ⁊ cū miozi agitatōe q̄ fla. dicta sil'r ꝓcipiēda ē sic i fl'atica: sz declīet ad magis fridū ⁊ vinū ē magis lipbādū. ⁊ fricatōes debēt eē leniores.

¶ De cura feb. cū sincopi. CAP. LXI.

Oꝛtet vt ēplastret' pect⁹ ei⁹ cū sādalis. et aq̄ rosa. et vinificet' cū cibo paulatiz. et sit cib⁹ ei⁹ sic panis de fl'a ifusus in aqua granatoꝝ infrigidata si desiderat ipm. et sil'r in aqua de fructib⁹. si asit idiget' ad virtutem almusoꝛat factis ex pullis cuz aceto et aqua agreste et oleribus frigidis et ꝓpꝛie

coriādro erit tuuamētū in hoc si exhibeat.

¶ Dic ponit curā feb. sincopal' minute. d. oportere epithimari pect⁹ cū sandal' t aq̄ ros. ℞. sandaloz olui3 añ. ʒ.i. aq̄ ro. ʒ. iiij. bis potes addere spody. ʒ.i. cāphore. gra. ij. aceti. ʒ.ß. ad cordis ꝓfortatiões t refrigeriū. t si vis magis hūectare adde de aq̄ violaz t nenufar. ¶ Et si vis addere aliq̄d cal'm iuz canonē. ponealiqd vini odoriferi t vinificet cū cibo paulatiz exhibēdo t paz p vice g sit sic panis de sila. i. optima faria fruñti ifusus in aq̄ granatoz infrida ta actu si appetit illud. silr infusus in aq̄ de fructib⁹ sic̄ pomoz piroz angurie t siliū. ¶ Si át ad restaurādū t vigorādū vtutē idigeret almusa'. i. cibis acetos' fact' cū pullis cū accto t aq̄ aggreste t olerib⁹ frīdis t ꝑpe coriādro q̄ cordiale erit iuuatiuū: t p̄ intelligit galatinā t silia. ¶ Cura h⁹ exigit itētōes supi⁹ positas in cura tertiae ꝓtinue: ꝛ ꝓplēde si cū bis q̄ resistūt venēositati t maligne putredini t sunt ꝓfortatia cordis t spūuz de gb⁹ in de pestilētiali.

¶ Pria itētio. s. regime sex rez declīet ad frīdū t būidū. t hi st̄ sepe cogēdi comedere exhibēdo paz p vice t cibi sint acetos'. ¶ 2ª itētio. s. lenitio vētris ꝓplet cū clisteribꝰ t cū leniētib⁹ exhibit' sic̄ cū māna t cass'. aut ōcoctōe prunoz t tamaridoz. t hec fiant in die t hora maioris getis.

¶ 3ª itētio. s. flomia nō ꝓcedit i hac: q3 sūt corpa colerica exāguia. t ēt timoze sincopis. nā flomia multotiēs ducit ad sincopiz. ¶ 4ª itētio. s. digō ꝓplet cū actu t potētia frīdis. s. cū syr⁹ acetositatis citri oxizachara cū aq̄ ēdinie acetose nenufaris t silib⁹ extinguentib⁹ caliditatez feb. q̄ cal'tas dz extīgui oib⁹ sex modis dict' in regimie fe. acutaz: maxie epithimādo corp⁹ cū frīdis cordialib⁹ de gb⁹ i tertu. hoc tñ raro accidit. Cōuenit pot⁹ aq̄ frig. nisi sint corpa extēuata. ¶ 5ª itētio. s. euō māe p̄pe ꝓplēda ē i die t hora maioris getis cū māna aut cassia addendo reubar. t distē pet cū aq̄ decoctōis prunoz t tamaridoz t viteꝛ scamonea t alia exoluētia t ñ surgat ad assellā. ¶ Prouocatio vomit⁹ nisi fit facil' t nā tētante vitāda ē. ¶ Sz fiat puocatio sudoris cū aq̄ ordei maxie nā tētante. Mēbra nobilia ꝓfortenf: ꝛ maxie cor t stōus cū iteri⁹ t exteri⁹ applicetis. ¶ Corrigant accūtia diligēter: ꝛ maxie sincopis. phibēdo ipsaz t releua⁹ ab ipa cū aspsiōe aq̄ fride bonis odoribꝰ t phibēdo egrū a motu t cū exhibitiōe vini aq̄si aut alteri⁹ optime limphati t oīb⁹ igenys potib⁹. t in hac t in similibus valde acutis medicus dz esse semp p̄ns t freq̄nter tāgere pulsuz t aspicere facie. t cū viderit debilitari t cadere aut cuz viderit ipm pallefieri releuet ipm modis iam dictis t alta voce ipm vocando.

CAP. LXII.

¶ Regimē nocturne t diurne.

REgimē ambaz eaz ē regimen flatica rū: nec̄ est diuersitas in eis.

¶ Regimen aūt ambaz est regimē flegmaticaz nec est diuersitas in eis. ḡre ꝑ regimie recurre ad capitulum flegmatice.

CAP. LXIII.

¶ De ārtana piodica.

PRimū quartana est piodica t minoraꝛ casus quartane ꝛsepabilis.

¶ Prio agit de ārtana. 2º ō febrib⁹ eis āne pis. 2ª ibi (Et noīaꝛ pithamos) p⁹ in tres. in p̄ma ponit diuersitates t cās ārtāe. 2º signa. 3º curā. 2ª ibi (Sūt q3 ārtana) 3ª ibi (Cōsideret) p⁹ cap'm in q̄tuor diuidit ptes. in p⁹ pōit diuisionē ei⁹ in suos modos. in 2ª pōit suas cās. in 3ª pōit modū ꝓsecutōis ei⁹ ad alias feb. in 4ª oñdit q̄ ē saluior t q̄ min⁹ salua. 2ª ibi (Cause vo) 3ª ibi. (Et primū qdē) 4ª ibi (Et saluior) ¶ In p̄ma pte dic̄ q3 ārtana ē plodica ꝛ primū. i. interpolata. raro aūt accidit ārtana ꝛtinua. h⁹ aūt causa est: q2 būor melācolicus t paucus t multus est ineptus putredini. Cū ergo colligit ītra venas anteq̄ putreat expellitur a natura extra venas.

De cura

¶ Cause vo ārtane sunt ea q̄ gñant meliaz postea putrefaciūt eā. t tu iaz sciuisti totū illud. t sciuisti q3 melia alia ē q̄ est flegmatis. t alia ē q̄ est adustio ei⁹ t cinis būoz. Et sciuisti q3 de illa ē sanguinea t de illa est flatica t de illa ē colica. t de illa est adustio ipsi⁹ melācolie nālis. t estimauerūt qdā hoiuz q3 quartana nō gñaf ex melia naturali: qm̄ ipa nō putrefit. Et h⁹ qdez sermo nō opz vt ausculter: imo de ꝓprietatib⁹ omnis humiditatis est vt putrefiat quāuis rarificet in ꝓparatione.

¶ In hac 2ª pte dic̄ q3 cāe ārtane sunt ea q̄ gñant melias postea putrefaciūt eā. t tu iā sciuisti totū illud: q2 cās melācolie sciuisti ꝑma ꝑmi. doctria. 4ª. ca². de gñatōe būoz. Cās vo putredis sciuisti. tractatu. 2. cap. p̄ h⁹ fen. 2º dic̄ sciuisti q3 melia alia ē q̄ ē flegmatis q̄ sūpple ē melia nālis t alia gñaf p adustionē t ē flegmatis alioz būoz. Et sciuisti q3 ō illa melia adusta aliq̄ ē q̄ ē sanguinea. i. genita p adustionē sanguis. aliq̄ flatica aliq̄ colica t aliq̄ genita p adustionē melie nālis. ita q3 ex his ē vna melia nālis. reliq̄ ārtuoz st melie aduste gēite p adustionē sanguis flatis colē t melācolie nālis. ʒ.ª dic̄ q3 estimauerūt qdā q3 ārtana ñ gñaf de melia nāli: qm̄ ipa nō putrefit: sed iste ꝛmo nō est audiēdus: imo de ꝓprietate ois būoris est vt putrefiat quāuis rarificet in ꝑparatiōe. i. q̄uis sit minus alys humoribus putrere parata. vñ rarius ceteris putrefit.

¶ Et primū qdē euenit in successiōe egritudis febrium diuersaz putridaz pp diuersitatē humoz ex qbus generant ex quoz putrefactione cum addunt t nō euacuant multiplicaf melācolia: deide cū putrefit ē ārtana. Ex gb⁹ p colligeq3 nō oē qō gñaf ex putrido est putridū. Naz melia gñaf ex putredie humoz: q̄ tñ nō est putrida. ꝛ forte postea putrefiat. t hec dicta Auic. sunt accepta a Hal'. 3º. ꝓnosticoz sup illo vbo. febres inordinate vagantibus in quartanā pficiūt.

¶ Et multotiēs qdē accidit successiōe splenis. t cuz hoc ipsa ꝛm primū nō euacuaf ex dolore splenis aut duritie eius.

¶ Secūdo dicit q3 multotiēs succedit nocumēto splenis. t cū hoc ꝛm primū associaf dolori aut mollitiei. nā cū melācolia multiplicaf splen freq̄nter ea implet.

¶ Et saluior ārtana ē illa q̄ nō accidit ab apate spleis aut alijs: aut cū q̄ nō ē apa spleis. Quartana. n. q̄ euēit ab apate splenis: aut cū q̄ ē apa spleis: multotiēs pducit ad ydropisiz t pniciē.

¶ In hac pte dic̄ q3 saluior ārtana est q̄ nō accidit ab apate. ꝛ. splenis aut egritudis⁹ alys ei⁹ t cuz qua nō est timor splenis ārtana. n. q̄ venit ab apate spleis: aut cū q̄ est apa splenis. ꝛ nō pendeat ab ipso multotiēs ducit ad ydropisiz t mortē. vt ꝓ in. i. 4º. terty. cap. de ydropisi. facit. n. errare digestiuā epatis ifrigidādo ipm supflue: aut nō debite mūdificādo supfluitatē melicā ab eo.

¶ Et ārtana q̄ salua ē liberat ab egritudib⁹ mal melicis sic̄ melia t epilensia. t in ea ē securitas

a spasmo. quoniam humor est siccus.

¶ Scdo dicit q ārtana que est salua liberat ab egritudinibus melicis malis sic ē melia epilia ⁊ in ea ē securitas a spasmo qñ humor faciēs eā est siccus.

¶ Et fm plm est egritudo salua. ⁊ quādo non accidit in ea error non addit supra ānū. ⁊ qñq; pdurat. xij. annis. ⁊ qō est infra eos.

¶ 3us dic q ārtana ſz plz ē egritudo salubris. ⁊ qñ nō errat in curatiōe nō trāsit ānū. ⁊ qñz durat. iz. ānis: ⁊ qō est infra eos supple. iz. ānos. supple ex errore regimis ⁊ ēt ex cā intrinseca pp ꝓlonē supflue melicā ⁊ pp duritiē splenis.

¶ Et que ex ea lōga est pducit ad ydropisim. ⁊ scias q autūnus est inimicus quartane.

¶ 4us dic q qñ plongat aliqñ ducit ad ydropisiz. Ultimo dic q autūnus ē inimic⁹ ārtane. i. patiētib⁹ ārtanā: faciēs foues ⁊ augēs ipsaz. multiplicant. n. in eis hūores melici cū sit fcā adustio in hūoribꝰ ex estate pcedēte. ⁊ postea pbibita trāspiratiōe autūni friditate: ⁊ debilitata vtute pp ei⁹ varietatē vapores retēti faciunt hūores illos melicos putrere. ¶ Sz p declaratiōe scōi dicti nota q ārtana liberat a melia epi⁹ ⁊ spasmo ⁊ silib⁹ passiōib⁹ cerebri ⁊ nervox hūidis ⁊ ēt pseruat ab eis. qz hūor a q pēdet ē siccus bis passiōib⁹ hūidis 3ri⁹. z⁹ qz calefaciēdo ⁊ exiccādo mēbrox hūiditates supfluas exiccat ⁊ resoluit: a qb⁹ ſz plm pēdēt bꝰ passiões. ⁊ 3us pp rigorē accītes in pn⁹ poxismox b⁹ fe. ⁊ rigorē accītē in fine eax harū passionū māe executiunt. Sz q liberet a melia ē difficili⁹ cū pēdeat a siccitate ⁊ hūore melico. vñ p ārtanā ōberet crescere ⁊ augeri. Sz mihi vr dōz q p putredinē hūoris melici a quo pendet ārtana paulati hūor faciēs melācoliā ꝓsumit ⁊ finit. Itē p rigorē ⁊ sudorē excutit: ⁊ h hūor educit a mēbris in gb⁹ ꝓtrahit ⁊ sic cessant passiões pcedētes ab ipso.

SIGNA. CAPITVLVM. LXIIII.

Sunt q quartana icipit i primis cū frigore puo. deiñ icipit frig⁹ ei⁹ addi postea miorat pax apō statū sic in flate. Cūq; calefit corp⁹ nō est calitas vehemēs. lz sit maior ⁊ magis apparēs q̄s illa q̄ est in flatica. Ipsa. n. cū difficultate sua ⁊ iflāmatiōe nō iflāmat iflāmatiōe de q̄ curat sic ignis i lignis grossis. ⁊ nō ꝓpbendit sup corpus totū. imo ē illic calitas cū horripilatiōe. ⁊ cā in hoc ē grossitudo hūoris. Et ē cū frigore ⁊ aliquātulo dolore quasi frāgat ossa. ⁊ est illic cōtractio pp. quā stridēt dentes. vex nō sicut in flegmatica quapropter perducit illud ad debilitatem visus. verū lenitur apud digōnem. qñ malitia minoratur sicut fuit in principio parūper.

¶ Prio ponit sig⁹ cōia ārtane. z⁹ ponit sig⁹ distinguētia cās ārtane. 3us dā sig⁹ spālia sūpta a pulsu ⁊ vria ⁊ alys. z⁹ ibi (Et illi⁹ g ē.) 3us ibi (Et pulsus gdē.) p⁹ in 4⁹ sic ārtuor sūt sig⁹ rspēs: ⁊ cū h pōit i fine duos canones. z⁹ ibi. (Et de signis ārtane.) 3us ibi (Et de signis ārtane.) 4us ibi (Et pio dus) can. pōit ibi (Et multoties.) p⁹ gen⁹ signox sumitur a nā sui typi q ārtana icipit in primis cū frigore paruo. deiñ frig⁹ addit in eodē poxismo. postea frig⁹ miorat parū apō. i. vsus statū. ⁊ hec miorato ē i fine pncipy: sic ēt fit in flatica. Assimilāt. n. flegmatica ⁊ ārtana. qz in vtraq; frig⁹ ē positiuū magis q̄s ex fuga calozis iteri⁹ ⁊ in vtraq; frig⁹ est magnū ⁊ lōge duratiōis. qz ambe māe sunt tardi

lij

mot⁹ ad mēbra sensibilia ⁊ tarde iflāmatōis: ita vt vtraq; pn^m aug^um stat⁹ ⁊ decliatio frigozis possint distingui.

Est tamen du⁹ i q̄ istaruz sit mai⁹ frig⁹. qz ex vna pte vr mai⁹ frig⁹ eē i flegmatica. qz flatica est fridi⁹. ⁊ ex altera pte i melica. qz frig⁹ in melica est iūctū siccitati q̄ facit ipm actiu⁹. Credo tñ q mai⁹ sit in flegmatica. qz aq̄ magis ifridat q̄s terra. pñt tñ fmoes isti referri ad pn^m vle vt dicat q frig⁹ fmox poxismox ē puū. qz mā tarde mouet cū sit cruda. deiñ sic in aug^to ⁊ statu icipit addi. qz mā magis digesta magis velociter mouet. aut qz poxismi eox pēdēt a pli mā. postea miozat apō. i. p⁹ statū. s. in declinatiōe: qz miozata ē mā. ¶ 2us dic q cū corpus calefit nō ē caliditas magna. s. sic caliditas tertiāe: lz sit maior ⁊ magis apparēs q̄s i flatica. ipa enī. s. ārtana cū difficl'tate sua ⁊ iflāmatiōe nō iflāmat iflāmatiōe notabili sic ignis in lignis gssis ⁊ nō ꝓpbendit totuz corp⁹ subito: imo ē caliditas illic. s. in ēteriozib⁹ ſ. cū horripilatiōe. s. frigore i extremis. q. d. ārtana isensibiliter pcedit de frigore ad calorē pp hūoris grossitiē q difficulter calefit ⁊ iflāmat. iō subdit q est cū frigore ⁊ aliq̄tulo dolore q̄s ossū ꝓfractio. ⁊ forte qz nutrimētū circa ossa est multū euenit ꝓmotōez ibi fieri de ppetate melācolici hūoris. Et qz vapores a melācolia surgētes grossi ⁊ sicci cānt quēdaz malū sensuz i musculis ⁊ pāniculis q̄ sūt circa ossa. vñ appet eis q ossa sint cōfracta. hūc aūt sensuz cōfractōis nō faceret vapor flegmatic⁹. qz est leuis i ꝓpatiōe ad melācolicū ⁊ ē illic ꝓtractio in musclis mādibulax p quā stridēt dētes. stridor. n. dētiū fit ꝛctiōe siue q̄dā spasmo musculozū mādibulax. vapores itaq; grossi melācolici faciūt h. nō sic flegmatici: cū nō sint tāte gssitiei ⁊ siccitat⁹. Et iō subdit: nō sic in flegmatica. ¶ Prio quo sciēdū q duplex est stridor dētiū. siue ꝓsequat ꝓcussionē eox adinicē q̄lis accidit i rigētib⁹. siue ꝓcēdat eox ꝓfricatōez pt dici stridor. Quidā ꝑpe supt⁹. ⁊ ē stridor ille q ꝓsequ ꝓfricatōz dētiū. stridor aūt cōiter supt⁹ pt ꝓsequ oēz febrē faciētē rigere. s. colericā flaticā melācolicā vt supi⁹ fuit declatū de itentiōe Aui. ⁊ Gal. colicā facere itēsiozez rigorem q̄s flegmaticā aut melācolicā: lz breuiorē: qō tñ nō placz Auer. Quartana vo iux mētē auctox ⁊ vt dictat expi⁹ fac itensiorē ⁊ prolixiorē rigorē q̄s flatica. ⁊ sic facit maiorē stridorē q̄s flatica. ſz de h stridore nō ē fmo h. Sz h ē fmo de stridore p prie sumpto q ꝓsequ ꝓfricationē dētiū: ⁊ h approprat ārtane. qz hūox melicox vapor terrestris ficc⁹ ⁊ stipticus mouet pānicl'os lacertox ⁊ neruos ad quādā ispissatōez ⁊ cō pressiōez ꝓtinuā notabili tpe: qō nō fac vapor alteri⁹ hūoris. nisi pticiper de mā melica. fiat q̄ mādibularū ꝛctio cōfricādo dētes adiuicē. ſz flā nō fac h pp suā hūiditatē leniente. Lola vo nō fac h: qz lz vapores sui sint sicci: nō tñ sunt grossi: nz stiptici potētes facere ꝛctōez musculox mouentiū mādibulas: ⁊ pducit illō. s. ꝛctio talis. ⁊ cā sua q ē malus mot⁹ in musculis ꝛpalib⁹ ad debilitatē visus cōitate eox ad cerebr ⁊ neruos obticos. vel pp cōitatē mandibule supioris ⁊ dentiū ꝓfricātiū ptib⁹ oculi. vex leuiter. s. frig⁹ apō digōnē. i. mā calefacta. ⁊ maxie verificat de frigore sequēte friditatē māe: qz p digōnē calefit. nō aūt verificat de frigore sequēte reuocatōz calozis itus. vel lenitur ꝛctio dētiū. qz mā melica digesta nō ē ita terrestris stiptica. ⁊ iō nō fac tñ aut ita vex stridorē. iō dicit: qñ malitia miorat parūp respcū ei⁹ qō fuit in pn^o. s. malitia sui frigoris ⁊ malitia siue stipticitatis. Dic aūt parūp: qz digestio melie ñ oio rectificat māe friditatē nz terrestreitatē aut pōticitatē. ¶ Lōtra. segt q i statu vlt⁹ dz eē min⁹ frig⁹ q̄s in pn^o ꝛ supi⁹ determiata. ⁊ silr dz eē miox stridor dētiū ꝛ experientiā. ¶ Rndet. z⁹ eē frig⁹. vnū frig⁹ sequēs fridita tē māe. aliō sequēs velocē motū ei⁹ supra mēbra sensibilia aut maiorē q̄titatē ei⁹. p^m frig⁹ ē mai⁹ in pn^o. qz mā est.

fridior ꝑm maius in statu. qz mã subtiliata velocius mo-
neꝛ. ꝛ forte ẽ pluris q̃titatis. Silr duplex ẽ stridor. vnus
sequens mãe terrestreitatez ꝛ ponticitatem. ꝛ hic est ma-
ior a ꝓncipio. alius sequẽs motũ velociorez aut forte ma-
iorem q̃titatem. ꝛ hic est maior in statu.

¶ Et de signis quartane sunt cãe eius añtes ex
fe. q̃ plongate fuerũt. ꝛ ex splene aut dolore.

¶ Dic ponẽs 2ᵐ genꝰ signoꝝ di. qꝫ de signis q̃rtane sũt fe-
bres añtes plõgate ꝛc. grossities splenis aut dolor eius.

¶ Et de signis q̃rtane ẽt sũt dispõ ꝟplonis ꝛ si-
gnificatiões melie: ꝛ etas: ꝛ tp̃s: cibus ꝛ for-
ma ꝛ ꝟsuetudo: ꝛ q̃ sunt bis similia.

¶ 3ᵐ genꝰ sigꝰ. ꝟplo supple melica ꝛ sigª dominꝫ melie ꝛ
etas. s. ꝑmi seny. ꝛ tp̃s. s. autũn⁹. ꝛ cib⁹. s. melic⁹. ꝛ forma qz
maciléta cũ fuscedine. ꝛ ꝟsuetudo. s. patiendi q̃rtanã. ꝛ si-
milia. s. ars multiplicatiua melie adurẽdo bũores.

¶ Et ꝓdus eius est. xxiij. horarum.

¶ 4ᵐ genꝰ signoꝝ est poꝛissimus. 24. horarum.

¶ Et multotiens est feb. tertiana in estate qdẽ.
ꝛ fit quartana in hyeme.

¶ Dic põit canões. quoꝝ ꝑmꝰ ẽ. multotiẽs fit fe. tertiana
i estate ꝛ q̃rtana i hyeme bũoꝛibꝰ colericis adustis ꝛ p ca
lorẽ estatis in meliaz ꝟsis: postea putrefactis i hyeme
.i. tpe frido opiláte poꝛos ꝛ retinẽte vapoꝛes q retẽti sunt
ꝯ putredinis illiꝰ melie q̃ ẽ genita p adustionẽ.

¶ Et multotiẽs ꝓducũt febres diuerse ad feb.
ꝑmixtas i qbꝰ nõ ẽ oꝛdo ꝓp diuersitatẽ residui
bũoꝝ remanẽtiũ post feb. Cũ ꝙ stat⁹ cõfirmaꝛ
ꝑz cinereitatis additõez ꝟfirmaꝛ sup q̃rtanã.

¶ Scõs canõ. multotiẽs febres diuerse adiuicẽ ꝟposite si
cut due tertiane aut emitritẽ ꝛ siles perducũt ad febres
ꝑmixtas in qbꝰ nõ est oꝛdo. qz poꝛissimi ꝟfunduñ dimit-
tẽtes oꝛdinẽ suũ ꝓp diuersitatẽ residui bũoꝛis retẽti post
febres. qz qñ febres ꝓcesserũt adurunꝫ bũores nõ eq̃liter
ꝑm variationẽ eaꝝ dispõnũ. ꝓpea ꝟfunduñ poꝛissimi. Cũ
ꝙ stãt ꝛ tinuanꝫ ꝑm additionẽ cinereitatis. qz sunt vsi in
meliã tũc ꝟfirmaꝛ sup q̃rtanã ꝛ faciũt q̃rtanã cũ ꝑus fe-
cissent feb. ꝟordinate vagãtes. ꝛ iste ẽ ꝑmo Dyp. 3ᵒ. pnosti
corum. ibi. Febres inoꝛdinate ꝛc. Et ibi dicit Haliẽus.
Cum ꝙ equatur egritudo in oĩbus venis cũ victoria cole
re nigre accidit tunc febris quartana.

¶ Et illiꝰ qdẽ q̃ ẽ a flate adusto sũt poꝛissimi lon
giores. ꝛ accidit eis frigꝰ ꝑz plus successiõe assi
duatiõis. ꝛ ẽ sudoꝛ tardioꝛ. ꝛ vrina grossioꝛ ꝛ
durities venaꝝ mioꝛ. ꝛ fit ꝑz plm successione
febriũ flaticaꝝ. Et illã q̃ ẽ a sãguie adusto añce
dũt signa sanguis ꝛ fe. eiꝰ ꝛ rubedo vrine. ꝛ si-
gnificãt ipsã forma ꝛ etas ꝛ tp̃s. ꝛ fortasse erit
post fe. sanguineas. et in illa q̃ ẽ a colera adusta
est pulsus vehemẽtioris velocitatis et frequẽ-
tie. et icipit cũ boꝛripilatiõe et frigoꝛe in carne
et siti et sudoꝛe. Et qñqꝫ fit ira et sudoꝛ et iflã-
matio ꝛ significant ipsaz forma tp̃s ꝛ etas: ꝛ
quandoqꝫ significant ipsaz qꝫ ipsa fit succesꝛio-
ne febrium colericarum.

¶ In pte pũi ponit sigª spẽꝫ q̃rtane ꝛ p̃ q̃rtane flatice di.
qꝫ illius q̃ fit a melia genita p adustionẽ flatis sunt poꝛi-
mi lõgioꝛes. qz pp viscositatẽ flaticã tardaꝫ resolo in cine
ritio mãe poꝛissimatis, 2ᵒ frigus in ꝑn⁹ poꝛissimoꝫ diutius

De signis

durat: eo qꝫ tarde iflãmaꝛ mã pp grossitiẽ melicã. ꝛ est su
doꝛ tardioꝛ pp eandez cãm vrina grossioꝛ ẽt q̃ in q̃rtana
a melia nãli. qz rõne bũiditatis flatice ẽ aptũ magis dissol
ui cũ vrina. ꝛ rõne viscositatis magis remanet fe. cuz per-
mixta. ꝓpea vrina magis igrossaꝛ. Melia aũt nãlis ꝛz sit
grossioꝛ non est tñ ita apta dissolui nec ẽt cũ eo remanere
ꝑmixta. ꝛz potiꝰ sua grauitate terrea petit fundũ. ꝛ est du-
rities arteriarũ mioꝛ. ꝛ succedit ꝑm plm febribꝰ flaticis.
Signa sanguinee. i. q̃ fit p adustionẽ sanguis rubedo vri-
ne. Itẽ significãt ipsaz foꝛª ꝛ habitudo carnosa cuz colore
rubeo. tp̃s. s. ver etas adolescẽtie. ꝛ aliqñ segꝛ febrẽ sãgui-
neã. Signa colice sunt pulsus multũ velox ꝛ freq̃ns ꝛ ma
gis q̃ in ceteris. nõ tñ maioꝛ q̃ in sanguinea. ꝛ poꝛissimi ici
piũt cũ boꝛripilatoꝛ: imo ꝛ frigoꝛe ꝛ rigoꝛe ꝓp fugã caloꝛ
itus ꝛ siti ꝛ sudoꝛe citiꝰ festinãte q̃ in cereris. ꝛ qñqꝫ adest
furoꝛ ira iflãmatio. ꝛ significat ipsaz foꝛª. s. maciléta cũ co-
loꝛe citrino etas. s. iuuentutis ꝛ tp̃s. s. estiuũ. Itez succedit
feb. colericis. Dic nõ ponit signa q̃rtane melãcolice. quia
q̃rtnoꝛ ꝑma signa gnãlia maxime sibi accõmodanꝫ.

¶ Et pulsus in q̃rtana est decliuis ad duritiem
pp siccitatẽ bũoꝛis. Ipse. n. trahit ad iteriora.
q̃si ipse esset pulsus senis ꝛ ad equalitatẽ dum
nõ moueꝛ. ꝛ si moueaꝛ diuersificaꝛ pulsus va
de pp grossitudinẽ supfluitatis. ꝛ fit mũdifica-
tio eiꝰ appens apõ tepoꝛẽ. ꝛ ẽ significatio ꝟple
ta sup quartanã. Et mltiẽs accidit in ea dya-
stoles iequalis ꝛ sistoles vehemẽtis neĉitatis
scõm ꝟzium eius qõ est in tertiana. Et pulsus
qdẽ q̃rtane melioꝛ est pulsu flegmatice in par-
uitate ꝛ frequentia. ꝛz est similis ei in tarditate
ꝛ apud inceptionem poꝛismi additur tarditas
sua ꝛ frequẽtia. ꝛ diuersitas eius est maioꝛ di
uersitate reliquarũ febrium. deinde incipit ma
gnificari ꝛ fieri velox ꝛ frequens.

¶ Dic ponit q̃dã signa spãlia. qz a gbusdã rebus spãlibus
sumpta. ꝑ a pulsu. 2ᵒ ab vrina. 3ᵒ a sudoꝛe. 4ᵒ a siti. ꝛz aliq̃ i-
termisceat. ꝓtes patẽt. ¶ In pᵒ pte dicit: qꝫ pulsus q̃rtane
vel in q̃rtana ẽ decliuis ad duritiẽ pp siccitatẽ melie idu-
rãtis arteriã. ipe eni trahit ad iteriora q̃si sit pulsus senis.
qz arteria idurata nõ põt eleuari ꝛ ẽ decliuis ad eq̃litatez
qz nõ multũ diuersus dũ nõ moueꝛ. s. mã ad faciendũ po-
ꝛissimũ: ℞ est duz nõ est in ꝑn⁹. ꝛ si moueaꝛ sic. s. in ꝑn⁹ poꝛis-
mi diuersificaꝛ pulsus valde pp grossitiẽ supfluitatis bu-
moꝛis melici. ꝛ fit mũdificatio eiꝰ. s. q̃rtane mãifeste apõ
tepoꝛẽ. i. in die getis. ꝛ in ℞ differt a q̃rtana cõtinua. ideo
subdit qꝫ est significatio cõpleta sup quartanaz. s. interpo-
latã. ꝛ multotiẽs accidit in pulsu dyastoles iequalis respe
ctu dyastolis tpe sanitatis. ꝛz sistoles ẽ vehemẽtis diuersi
tatis. ꝛz ꝟziũ huius accidit in tertiana. ¶ ꝑto quo notan-
dũ: qꝫ ꝛz in oĩ putrida sistoles sit velociꝰ ꝛ maioris diuer-
sitatis q̃ dyastoles in̾rta dicta supius: tñ in q̃rtana respe-
ctu tertiane plus hoc accidit. qz bũoꝛ est mltũ grossus ve-
hemẽter ĩcitans ad sistolẽ. sed in tertiana qz humoꝛ est ar
dens subtilis est eꝟ respectu q̃rtane. Et pulsus qdẽ tertiane
est melioꝛ. i. nõ est ita puus nec ita frequẽs sicut pulsus
flatice. ꝛz dictũ fuit supius in capº de flegmatica. ꝛ est si-
milis ei in tarditate. qꝫ q̃tum facit in feb. flatica ad tardi
tatẽ debilitas vtutis. vñ recuperat p frequẽtiã rãtũ facit
ad tarditatẽ pulsus in q̃rtana minoꝛ puitas q̃ in flatica.
vñ p magnitudinẽ siue minoꝛẽ parnitatẽ recupat in quo
deficit p velocitatẽ. q̃re ambo in velocitate eq̃nf. ꝛ apud
ĩceptionẽ poꝛismi addit tarditas sua cũ frequẽtia. q texꝰ

ſi volumus ſequi Hal. 2us de criſi dicit. q^d feb. q̄rtana cū incipit ponit pulſuz bñtis q̄uis ipſe ſit adoleſcēs ꝑm diſpōnē eius q eſt in vltima diſpōne ſenectutis: ꝺz ſic itelligi q^d pulſus q̄rtanary cū icipit eſt tardus ⁊ freq̄ns reſpectu ſui ſani. nā tūc nēcitas eſt pauca ꝓp friditatē būoꝛis ⁊ ꝑtus ē debilis q^z ꝓpreſſa a mā groſſa ⁊ arteria dura inobediens nō pōt ſatiſſacere neceſſitati p magnitudinē ⁊ velocitatē ſatiſſacit p frequētiā. bñt enī pulſuz puū ⁊ frequētē reſpectu ipoꝛ iuuenū. Et q^d hec expō ſit bona oñdit: q^z nō pōt itelligi q^d fiat tardus ⁊ frequēs reſpectu pulſus ſtatice. nā ſtati dixit q^d aſſimilanť in tarditate, nec pōt itelligi q^d fiat tardus ⁊ frequēs reſpectu ſui ipſi^9 ⁊ in tpe ſequēti cū ſtati dicat oppoſitū nec pōt itelligi q^d ſit tardus ⁊ freq̄ns reſpectu colice aut ſanguinee: cū de illis ꝫ nō faciat mētionē. ⁊ ſic eſſet falſuz. ꝯre relinquiť q^d ſit tardus ⁊ frequēs reſpectu ſui ſani. nec hoc alicui ꝺz apparere mirabile. naz ſicfit puus reſpectu ſui ſani in ꝑn^o q̄rtane ⁊ ēt ſtatice in gb^9 eēt pauca neceſſitas. q^d ꝓbibz q^d ēt fiat tardus ⁊ nēcitati ſatiſfaciat ꝑtus p frequētiā. Illā ſtatica ⁊ q̄rtana in paruitate parificanť. Dic omitto alias expōnes ⁊ multas ambages alioꝛ: q̄ magis obſunt q̄z ꝓſint. Deinde dicit q^d diuerſitas eius eſt melioꝛ diuerſitate reliquarū febriū ꝑtute magis oppreſſa a groſſitie māe ⁊ inſtro magis duro ⁊ iobediēte. ⁊ in hac diuerſitate pulſatiōis apparēt maioꝛes q̄z in ſtatica. Deinde pulſus incipit magnificari velocitari^9 frequētari aucta neceſſitate ⁊ virtute nō tantū oppreſſa.

¶ Et vrina in q̄rtana ē ſilliuz boꝛaꝛ in ꝓtiatiōe digōnis ꝓp frigus māei ⁊ groſſitudinē ei^9: niſi apud ſtatū bonū. vel diſpōnes eius ⁊ colores eius diuerſificanť. ⁊ illud ideo. q̄m melia generatur ex humoꝛibus diuerſis.

¶ Dic ponit ſignū ſumptū ab vrina. d. q^d eſt ſilliuz boꝛarū in ꝑuatiōe digōnis. i. lōgo tpe apparet indigeſta ꝓp frigus māei ⁊ groſſitiē ei^9 niſi apud ſtatū bonū. i. ſalubꝛē. tūc enī appet manifeſta digō. ſ. in augmento ⁊ ꝓplete in ſtatu. Et nota q^d vrina in q̄rtana nō apparet mō ſubtilis mō groſſa ſic in ſtatica. q^z nō eſt būoꝛ tāte multitudinis ⁊ viſcoſitatis aut etherogeneitatis. iō nō ſic diffoꝛmiter mouet nūc ad opilonē nunc ad apertionē opilonū. verū diſpōnes ex ꝑte modi ſnbe ⁊ coloꝛis diuerſificanť in vrina ꝑm diuerſitatē ſpēz melie ⁊ ſupple ēt aliq̄ ꝑm diuerſitatē tēpoꝛū. maioꝛ tn̄ vniformitas appet in vrina q̄rtane q̄z tū ad indigeſtionē in ꝑn^o q̄z in ſtatica pp māz eius eē magis ꝓformē ⁊ vniformiter opilantē q̄z mā ſtatice. Item maioꝛ diuerſitas apparet in vrinis q̄rtane cū ſit ex humoꝛibus aduſtis aut ſeq̄ns fe. iꝺordinate vagātes q̄z in q̄rtana de melia nāli pp maioꝛes diuerſitates in mā illi^9 q̄z in melia nāli.

¶ Et de ſignis digōnis q̄rtane ē lenitas tremoris. Vria aūt in ꝓncipio eſt alba ad viriditatez declinis cruda cui nō ē digō. Et poſt ꝓncipiuz diuerſificať ei^9 diſpō ꝓpea q^d plz melie ē gñatū ex būoꝛib^9 diuerſis. ⁊ ē apō declinatōez nigra.

¶ Dic dicit q^d de ſignis digōis māe q̄rtane eſt lenitas tremoris. ¶ Cōtra. q^z in ſtatu q̄rtane rigoꝛ ⁊ frigus magnificanť vt ſupius dictū fuit in ca^o de tertiana de itentiōe Cōmēta. p epidimiarū. ⁊ Raſis. 16. ꝓtinētis. ca^o de q̄rtana iuxta finē dicit. q^d poſt ꝓlongatiōez dierū ſubtrabiť būoꝛ ⁊ ſpgiť p mēbra ſenſibilia ⁊ tūc eſt vehemēs rigoꝛ. ⁊ hoc eſt bonū ſignū in hac febꝛe. ſignificat .n. finē digōnis in mā.

¶ Dōm q^d digeſta mā frigus ⁊ rigoꝛ ſequēs māe friditatē remittiť. q^z mā frida p digōnē calefit. ſeq̄ns aūt motū māe p mēbra ſenſibilia augeť. ⁊ vtrūq̄ de facto pōt ꝓtingere q^d aliq̄n in ſtatu mā digeſta ſit minoꝛ rigoꝛ ⁊ aliq̄ā

do maioꝛ ſm q^d velocitas māe in ſtatu plus facit ad intēſionē rigoꝛis q̄z remiſſio friditatis ad eius remiſſionē aut eō. ⁊ aliq̄n rigoꝛes ꝓncipy ⁊ ſtatus erūt eḡles: vt ꝑ ſupꝛa. Urina aūt in ꝑn^o aliq̄n eſt alba albedine trāſlucēte ⁊ ſubtilis ad viriditatez declinis cruda cui nō ē digō: q̄ oia fiūt pp friditatē melie groſſitiē ⁊ opilonē. vñ b^r oia maxie verificanť in q̄rtana a melia nāli. in alijs aūt ſcis a melia aduſtis nō b^r oia ita apparēt nec tādiu. Et poſt ꝑn^m diuerſificať diſpō in vrina. q^z colozať ⁊ igroſſať ſubtiliata mā ⁊ apta opilone: ⁊ apparēt tunc maioꝛes diuerſitates taz penes moduz ſube q̄z penes coloꝛes pp diuerſitates melie: cū plm melie generenť ex hūoꝛib^9 diuerſis vt dictū fuit ſupꝛa. frequēti^9 enī fit ꝑmutādo ex alijs ſe. q̄z icipiendo ⁊ apud declinationē ē vrina ei^9 nigra mā ꝑdigeſta cū vrina expulſa. nō credo tñ p vrinā ſolā poſſe ꝓbēdi q̄rtanā pp ꝓueniētiā magnā q̄rtane cū ſtatica in vria ⁊ maxie in ꝓncipio. c^9 opionis maxie fuit Hillit^9 anglic^9 ꝑ practice ca^o q̄rtana repbēdēs q̄ſdā iſcios loq̄ces q ſe ꝓfitenť cognoſcere oēs egritudies p vrinā ſic multi medici lombardi hoc tpe boꝛuz illuſores q^d vt aiūt oēs egritudies cognoſcūt per vrinā ēt putridā. q tñ cū ſūt pūtes ⁊ oia ſig^a ꝓſiderāt pauca cognoſcūt. nā vt dic^t magiſt^r Richardus oīuz doctoꝛ doctiſſimus ⁊ exptiſſimus aſpiciēs garrulos ⁊ in iudicio vrinarū glioſos in multilogo facundos in rōne exiles ⁊ mutos in vrinarū ſuo excellētiſſimo tractatu c^9 doctrinā ſingulaꝛē ⁊ nulli ꝓpabilē in pleriſq̄ dic^t ſe ſecutū bis ꝧbis ꝑbatiſſimis redarguit. q^dā garruli ⁊ arrogātes vltra metā debitā excedūt variāt q̄z doctrinā cū regulis ꝑ̄a auctoritate iuētis. ſz deū teſtoꝛ ⁊ numia celi: q^z nec cura nec arte de ꝓceptiōe mlieris nec de epi^a nec de q̄rtana potui iuenire cognitōez certā p vrinā ſolā. ē. n. fallax nūci^9 ⁊ equoc^9.

¶ Et ſudoꝛ in quartana eſt plurimus p ꝓpationē ad flegmaticā ⁊ nō multiplicať per ꝓpationem ad alias. ⁊ ſitis minoꝛatur in hac febꝛe. ni ſi ſit a melancolia colerica.

¶ In q̄rtana ſudō ē plm^9 ꝓpatiōe ad ſtaticā: q^z in ſtatica eſt maioꝛ opilō. Itē groſſities ſtatis ⁊ viſcoſitas magis ꝑbibēt ſudoꝛē q̄z ſola groſſities melie. ⁊ nō ē multus in ꝓpatione ad alias. q^z aliaꝛuz būoꝛes ſunt ſubtiliozes. verū in ſanguīea raro accidit ſudoꝛ niſi ſit cretic^9 ⁊ ſilr in cauſone. ⁊ ſitis mioꝛať in hac feb. i ꝓpatiōe ad alias ꝑter ſtaticā niſi pēdeat a melia colica i q̄ ſit ē maioꝛ q̄z i ſanguīea ⁊ forte q̄z i certa colica.

CVRA. CAP. LXV.

¶ Onſideretur in hac egritudine: an ſit melia ſtatica: aut melia ſanguīea: aut melia colerica: aut melia melica. Deinde rege vnāquāq̄z earū cū eo q^d ei ē conueniens de illis que dicemus.

¶ Dic curat q̄rtanā. ꝑ ponit curā ei^9 cōez tā ꝓti^r q̄z iterpolate. z^o ſpāl^r hāc curā applicat ad ꝓtinuā. z^a ibi (Diſpō b^9 feb.) ꝑ^o in duas. ꝑ ponit curā p medicias ⁊ dietā. z^o ꝓncipal^r ponit cibaria iſtis cōueniētia. z^a ibi. (Recti^9.) ꝓtia in duas. ꝑ pōit vñ ſumiť diuerſitas in cura q̄rtane. z^o pſeq̄ť. z^a ibi (Ueruz in oībus ſpēb^9.) ¶ In ꝑ^a ꝑte dic^t. ꝓſideret i cura q̄rtane an pēdeat a melia ſāguīea aut a melia ſtatica aut a melia colica aut a melia melica. i. nāli aut genita p aduſtionē eius. deiñ rege vnāquāq̄z ea^z. cū eo q̄ ſibi magis ꝓueniť de illis que dicem^9. ꝫ ät voluit itelligi diuerſitatē cure ſumptā ex ꝑte tēpoꝛū p ea q̄ dicta ſunt in ca^o de ſtatica. ambo enī cōicāt in ꝫ q^d nō debēt admiſtrari ſubtiliātia ⁊ ꝓuocātia fortia niſi aliq̄l^r ꝑdigeſta mā. Et ſilr nō debem^9 ſoluere regulariter niſi ꝑdigeſta mā. de ꝫ ēt aliq̄d dicet in ꝓceſſu. expli-

cauit aũt diuersificari curaz ꝼm spẽs melie. qz melia magnã diuersitatẽ recipit in suis spẽbus ꝼm quarũ diuersitatẽ oz curã q̃rtanarũ diuersificari cũ oporteat vniuscuiusq; q̃rtane causam ꝑius abscindere.

¶ Uerũ oĩbus spẽbus suis sunt iudicia in q̃bus cõicant. ⁊ illud est q ipe minuunt in ꝓncipio. q̃re necesse est vt attendat an sit sanguis dñans in ea. ⁊ ꝑpie qñ q̃rtana est a melia sanguiea. tũc eni flõmeť ⁊ extrabat sanguis scõm q̃titatẽ necessitatis. ⁊ fortasse exigit multitudo eius vt extrabat de eo res plurima. Et qñ nõ est necessaria flõmia tũc flõmia est nociua inq̃tũ debilitat ⁊ inq̃tum educit ẑrium melie. ⁊ inquãtum mouet humores ad exteriora.

¶ In ista ꝑte ꝓsequtur curã. ⁊ hz tot ꝑtes quot ponit canones. ꝑtes patebũt legẽdo textũ. ¶ Prim⁹ canõ. non in oĩbus spẽb⁹ q̃rtane sunt iudicia in q̃b⁹ cõicãt. ⁊ p iudiciũ intellige aliquã determinatã notitiã aut electionẽ aliqd faciẽdi aut omittẽdi. q̃rũ iudicio⁹ ꝓmũ est q oẽs minuantur in ꝑn⁹. si adsint ẑditiões faciẽtes nẽciã cẽ minutionẽ. q̃re in q̃cũq; spẽ nẽce est vt ẑsideret an sanguis sit dñans ⁊ ꝑpe qñ q̃rtana est a melia sanguiea. tũc flõmeť ⁊ extrabat q̃titas sanguis nẽcia. ⁊ fortasse multitudo exigit vt extrabat de eo res plurima. / Scõo dic. q qñ nõ ẽ nẽcia flõ⁹ est nociua inq̃tũ debilitat. ⁊ inq̃tũ educit ẑrium melie. ſ. sanguinẽ q ꝼm ẑplonẽ ẑriať melie. Jtẽ inq̃tũ mouet humores ad exteriora. ¶ Notãdũ q minutio fit ꝼm plm ante alias eũationes. qz ẽ eũo magis cõis ⁊ securius ⁊ cũ minozi nocumẽto ⁊ maiozi iuuamẽto fit in ꝑn⁹ q̃ qñ postponiť. ⁊ p ꝑn⁹ intellige tps in quo egritudo parũ ꝓcessit. sicut exẽpli gra vsq; ad tres ꝓxisinos ⁊ fit ad minozandũ ⁊ vt crescat ꝓpozio vtutis supra residuũ mãe. Bãũt obꝼna cõditões sepe dictas: q. ſ. peccet sanguis aut melia cũ sanguine mixta ⁊ nõ sit mltuz distãs a nã sanguis: qõ maxie cogñscit ex vrina rubea grossa. ⁊ q vtus ⁊ etas cõsentiũt. ¶ 2⁹ notãdũ q tria nocumẽta tangit qñ flõmať flõmia nõ existẽte necessaria. qz neq; sanguis peccet nz melia ẽ sanguini mixta. ꝑ⁹ qz debilitat: vt ꝑz. ¶ 3⁹ qz melia ex Bma gis malignať. qz eũat sanguinẽ q meliaz rectificat cuz sit sibi cõtrarius ⁊ hoc etiã notũ est.

Sed dubitatur de 3⁹ vtrũ flõ⁹ moueat bũores ad exteriora ⁊ rõne h⁹ sit nociua. ¶ Pro solone h⁹ duby notandũ q flõmia alic⁹ vene trahit mãs a locis q cõicãt ad ipsam ⁊ ad venas sibi ꝓpinquas. Uñ cũ vene q cõiter flõmanť cõicẽt mẽbris itrinsecis ⁊ extrinsecis flõ⁹ ex ipsis mẽbris itrinsecis ⁊ extrinsecis trahet mãs ad vẽas q flõmãť ⁊ ad venas sibi ꝓpinq̃s. Ex gb⁹ iferť p ipsaz flõmiã ꝓferre i apatib⁹ mẽbroꝝ exterioꝝ minozãdo ⁊ diuertẽdo mãs ex eis nisi vena flõmata sit ꝓxima mẽbzo apato. ad ipz. n. traberet mãz ⁊ apa ipz augeret maxie corpe exñte pleno. ¶ 2⁹ segtur ipsam nocere in morsib⁹ venenosoꝝ trahẽdo venenũ iterius. ¶ Segtur 3⁹ ipsaz nocere in variolis qñ ꝑ magna ꝑte mã petiuit exterioz. ⁊ sil'r nocz in scabie ⁊ lepza: quoꝝ mã ꝑ maiozi ꝑte est exĩ. Cũ aũt nõdũ exiuit aut pauca optie cofert. ⁊ iõ i lepza aut scabie qñ mã iã exiuit nõ sunt flõmãde nisi vene pue p cutiz sparse aut scarificãdo aut sup eis sanguisugas applicãdo aut ꝑpe. neq; ẽt ꝓfert flõmia in veneno bibito. trahit eni mãs ad epar ⁊ mẽbza nobilia. / Cõfert ãt flõmia in apatib⁹ mẽbroꝝ itrisecoꝝ miorãdo mãz ⁊ diuertendo eã exteri⁹ ad venã flõmatã: ⁊ confert in q̃rtana qñ peccat sanguis aut melia est sanguini admixta. qz sit cuz sanguie eũať melia. nocet ãt qñ nõ ẽ sanguini admixta. qz mouet ipsaz exĩ vsus venã q flõmať ⁊ fať ipsaz magis distare a locis a q b⁹ facil'r põt eũari: ⁊ cũ B nõ eũat ipsaz. sz poti⁹ sanguinẽ q corrigit ipsaz. ¶ Pro quo sciẽdũ ẽ q melia ꝑ magna ꝑte cõtineť in ramis vene porte. ꝑ quos deferť melia ab epate ad splenẽ. Jtẽ cõtineť in splene ⁊ ẽt i vena chilis ⁊ i venis sibi ꝓximis. illa. ſ. q̃ träsit cũ sanguie ad nutriendũ. q̃ ãt ꝓtineť in vena porte ⁊ ei⁹ ramis facile põt expelli ꝑ meseraicas ad itestina cũ meserace oriant a vẽa porte. ⁊ illa q̃ cõtineť i splene facile expellit ad stõz ꝑ venã q̃ defert meliaz ad os stõi ad famẽ excitãdã ⁊ facile cũ võitu expelleť. illa vo q̃ cõtineť in vena chilis facile ꝑ venas emulgẽtes expellit ad renes ⁊ vesicã ⁊ cũ vria educitur. Propterea dic Auic. q vrina ẽ nigra: qñ. ſ. melia cũ vrina expellit. nũc aũt qñ fit flõmia melia trahit ab alijs locis ad ex ad venã q flõmať ⁊ ab ea nõ fit facilis ei⁹ eũo nisi ꝑ cutim cũ sudore aut isensibil'r. ⁊ hec eũo nõ ẽ apta fieri nisi in lõgo tpe. vñ hec attractio q̃uis faciat eã magis a corde distare. tñ magis nocet q̃ ꝓferat faciẽdo ipsaz elõgari a vys ductuũ. ¶ Ex his facile solui põt rõnes q̃ ꝛ hũc textũ fieri ꝓsueuerũt. Uisum aũtẽ ex dictis est quõ floboto-mia materias que sunt exteri⁹ trahit itra. ⁊ q iteri⁹ trahit extra. ⁊ in q̃bus conferat: ⁊ in q̃bus nocear.

¶ Et si oz vt euacuet a ꝓncipio ò bũore faciẽte fe. aliqd ad alleuiandũ ⁊ mundificandũ. Illò enim apud digestionẽ est ꝼm q innuã ad ipm ⁊ sit post paroxismum per diem.

¶ Dic ẽ scõs canõ de eũone cũ solutiuis. d. si oz ꝑ mltitudinẽ melie aut malignitatẽ ei⁹ aut ꝑpigtatẽ ad aliqd mẽbrũ nobile euacuet a ꝑn⁹ de bũore faciente febrẽ ad alleuiandũ vt vtus fiat potẽtioz supra residuũ ⁊ ad mũdificandũ. ſ. mãs cões q̃ in stõ ⁊ in itestinis ꝓtinent illud. i. eũo illa apud digonẽ. i. cũ mã est manifeste aut cõplete digesta ꝼm q innuã ad ipz. ſ. tps in quo erit manifeste aut cõplete digesta. Scõo dic. q illa eũo ds cẽ post paroxismũ p die. ſ. i die 3ª a die paroxismi q̃ ẽ dies añs sequẽtẽ paroxismũ. ¶ Notãdũ q qz q̃rtana cõiter nõ est morb⁹ replonalis sic̃ flatica. debem⁹ ꝼm plm tardiozes cẽ ad cũandũ in q̃rtana q̃ in flatica. ⁊ iõ ꝼm plm debem⁹ in ea expectare notabilez digonẽ anteq̃ soluam⁹. ſz in flatica frequẽter expectam⁹ solã occultã digonẽ q̃ ẽ in ꝑn⁹ attũ in ꝑn⁹ qñ mã cẽt multa aut maligna aut valde nocẽs mẽbris nobilib⁹ coacte solumus in ꝑn⁹ qñ apparẽt occulta sig⁹ digonis nõ expectata manifesta digone. ſz boc est rarissimũ ⁊ tũc melĩ⁹ est vt medicie eligẽtes misceãť cũ medicis leniẽtib⁹ sic̃ ʒ. ſ. cas. cũ. ʒ. i. sene. ⁊. iij. gra. çinçi. ¶ Notãdũ 2⁹ ꝑ declaratiõe 2ª dicti q due sunt potissime cause q̃re in q̃rtana debemus soluere die tertia a paroxismo ⁊ nõ die 2ª. Pria qz vtus debilitata ex precedenti paroxismo est magis confortata in die tertia q̃ in die scõa. / Scõo qz mã melica est magis cumulata in die 3ª ⁊ ꝑpata ꝑ 2⁹ paroxismo ⁊ magis irritã a vtute i die 3ª q̃ i die 2ª. ⁊ rõne h⁹ facilius est cũabilis.

¶ Et nõ oz vt fiat ꝓuocatio i ꝓncipio cũ fortitudie.

¶ Dic ẽ 3⁹ canõ. d. non oportere fieri ꝓuocatiões. ſ. vrie in ꝑn⁹. ſ. cũ fortib⁹. nã iuxta supius dicta oz añ administrationẽ ꝓuocatiũ fortiũ ꝓcedere digonẽ ⁊ nõbilẽ miorationes.

¶ Et oz administrentur mollificãtia.

¶ Quart⁹ canõ opz vt administrenť mollificãtia. i. humectantia ad materie digestionem.

¶ Et si tibi nõ vĩ bonũ vti potiõib⁹ admistra loco cax clisteria ꝓuẽctia. ſz oz vt sint lẽia ⁊ fñ ꝓcedit ꝓfortatio cox nisi qñ ꝓsegt egritudo statũ.

¶ Quint⁹ canon. ⁊ si tibi nõ vr bonũ vti potionib⁹ ad educendũ mãs cões cõtentas in stõ ⁊ in itestinis grossis. quia

forte eger abhorret. aut nō cōtinenť educēde nisi in iresti nis grossis. administra loco eaꝝ clisteria diuretica. ſz opꝫ vt sint lenia. ſz nō ꝓcedit vt sint fortia nisi qñ egritudo cō segtur statum. i. quādo est in statu aut ꝑpe statum quo ad digōnem. ¶ Dic nota q̄ clisteria acuta exigunt digōnez cura regulari. 16ª tertij. ca⁹ de cura colerice passiōis.

¶ Et ſi medicus tā ꝑsumpserit ť solone eduxe rit meliaz ī ꝓncipio aliquotiēs fortī ť ꝓhibuit egritudinē penitus ſz est rectū ab erroꝛe.

¶ Sext⁹ canō. ť si medic⁹ ꝑsumpserit ɔ canones datos ab auctoꝛib⁹ q̄ nō dꝫ fieri cūo in ꝑn⁹. cū fortib⁹ nisi mā fuerit multa aut furiosa: ť solone eduxerit meliaz aliquotiēs so lutiōe fortī: ť ꝓhibuit egritudies penit⁹. ẽ tñ ipse vel opus ei⁹ rectū ab erroꝛe. i. ab electiōe erronea. nā q̄uis hac vice sibi succesſerit: qꝛ forte materia erat in vꝝ ductuum foꝛ te in centuꝫ casibus sibi non succedet. potius ergo ex hac opatione vituperandus est q̄ laudādus.

¶ Et dꝫ vt ꝓhibeať in die ꝓxiſmi a comeſtiōe ť p̄cipiať ieiuniū ť ꝓhibeať ab aq̄ frida illa die Et est neceſſariū in reliqs diebus vti carne taie gi aut pulli in ꝓmis taiegi vſq; ad tres vel q̄t tuoꝛ ꝓiodos deiñ pulli. tūc. n. pullus ẽ melioꝛ.

¶ Septim⁹ canō. dꝫ vt ꝓhibeať in die ꝓxiſmi a cōestiōe ť ieiunet. ť eadē die ꝓhibeať ab aq̄ frida ť in reliqs dieb⁹ vtať carne taiegi. i. auicularū aut pulli. ſz in ꝓmis taiegi vſq; ad tres aut 4ᵉʳ ꝓiodos deiñ pulli. tūc enī pullus ẽ melioꝛ. Quod in ꝑma ꝑte dic. itelligi dꝫ cōstāte vtute ť q̄rta nario nō exiſte de illis q̄ famē tolerare nō ꝑſt de q̄bus in ca⁹ de cibatiōe febꝛicitātiuꝫ dictū fuit. Cōis tñ mos in tpe nr̄o est vt deť aligd in declinatiōe ꝓxiſmi vel poſtq̄ de clinauit. obſua tñ etatē ť ꝓsuetudinē. ꝓhibeť aūt aq̄ frigi da nō solū in die ꝓxiſmi ſz in q̄cūq; die ne igrosſet ť icru det māz. Explicuit tñ die ꝓxiſmi qꝛ vr hac die magis cō uenire rōne estus febꝛilis. ¶ Ultiꝰ notādū q̄ qꝛ mā q̄rta ne in ꝑn⁹. est amplioꝛ terreſtrioꝛ ť magis grauatiua vtutis: nec expectať criſis de ꝓpinq̄: ť stat⁹ ẽ remot⁹: Aui. potius ordinauit dietā tenuē in ꝑn⁹. ꝑꝓ cāz dictā attēdēs diſpōni tūc ꝑſti sperās ꝑꝓ lōgingtatē status q̄ poſtq̄ attenuauit poterit iterū ingroſſare ť postea ꝓcedere ſubtiliādo vſq; ad statū. B. n. mō dietādo nā nō grauata cibo ī ꝑn⁹. melius vacabit digōni māe. postea vtute reſoluēte attēdeť cū die ta grosſioꝛ. postea iteꝝ ſubtiliabiť dieta ſz exigētiā stat⁹.

¶ Et sit medicina in die paroxiſmi geleniabi cō fricatū cū aqua cala in die bis aut ter. sintq̄. ʒ. iij. geleniabi cū. ʒ. ɾ. sirupi acetoſi.

¶ Octau⁹ canō. sit medicia ī die ꝓxiſmi geleniabi. i. iuleb aut çuccaꝝ roſ vel mel roſ. diſſolutū cū aq̄ calida. ť exhi beať bis aut ter in die dādo ꝑ vice. ʒ. iij. geleniabi. ť. ɾ. ʒ. si rupi acetoſi ſimplicis mixti. ſ. cū aq̄ cala tante q̄titatis vt bibi poſſit. ¶ Cōtra. qꝛ supi⁹ in cura gnāli putridaꝝ ꝓhi buit aquā ordei in hora ꝓxiſmi çuccarū ť iuleb. ¶ Am pli⁹ acetū nocet bis q̄ hūt dñiuꝫ melic. ʒ. regimis acutoꝝ tex. cōmēti. ¶ Ad ꝑ⁹ dōz q⁹ ħ pot⁹ dꝫ dari in die ꝓxiſmi nō aūt in hora ꝓxiſmi nisi forte in declinatiōe. Dōz etiaz q⁹ ħ potus ẽ magis medicialis ť min⁹ nutritiu⁹ q̄ çucca. ť aq̄ ordei vel iuleb. ꝓpea in hac mixtiōe sit multū de aq̄ in ꝓpatiōe ad geleniabi ť sirupū acetoſuꝫ ť sit parū nutri tiuus ť multū medicinalis. ¶ Ad 2ᵐ dꝫ q⁹ ʒ acetū sit ſm opꝫonē ſiſe melie ť rōne hui⁹ augeat ť foueat ipaz. sua tñ malitia rectificať ꝑ çuccaꝝ. Et fit ħ pot⁹ bonū digestiuū aligᵇ dieb⁹ ī ꝑn⁹. cōfert. n. abſtergēdo ť icidēdo.

¶ Et tu qdez scis q⁹ qñ melis est colerica. tunc dꝫ vt admiſtreť in ea q̄ dā solnat eā ex gñe mira bolanoꝝ ť viole. Et ſi ẽ flatica dꝫ vt admiſtre tur in ea aligd in ꝓmis ī quo sit ẋtus poliꝑ. ť epithimi ť siliuꝫ. Et scias q⁹ aqua calei ẽ bonū vehiculū ei q̄ dā admiſtrať de ẋtutib⁹ ꝓdcis. ť fortaſſe cōfert admiſtratio ei⁹ soli⁹ qñ ẽ calitas violēta. nā geleniabi ť aqua ei⁹ colata cū deco ctiōe ſua fortī ẽ loco ipſi⁹. ꝓpie qñ ẽ in stō de bilitas ant est illud q̄ vincit būoꝛ fridus.

¶ Mon⁹ canō. q⁹ in melia colica ſoluat. ſ. cū mirabolanis. ſ. citrinis ť idis ť violis. citrini enī educūt colaz. nigri me lācoliā adustā. viole aūt ſoluūt colaz ť cū ħ ifridāt ť būe ctāt. ť ad ſoluēdū dꝫ de istis dare multā q̄titatē. ſz si ẽ me lācolia flatica dꝫ in ꝓmis qñ. ſ. mā nō ẽ nisi dimiute dige ſta: ſoluere cū vtute polipody ť epithimi ť siliuꝫ sic̄ sene. nā in ꝓmis nō debem⁹ eūare nisi cū medicia debili. ꝑ vtu tes q̄ istaꝝ medicinarū itellr aut doſes puas aut earū ifu ſiōes aut decoctiōes. Et scias q⁹ aq̄ calei ẽ bonū vehiculū. i. bñ vehit vtutes medicinaꝝ ſoluētiū meliaz qñ secū per miſceť: ſiue ſolū ifundāť cū ea: ſiue coꝛpa eaꝝ miſceanť. ť forte ipsa sola admiſtrata cōfert qñ calitas ẽ violēta: ť al geleniabi ť aq̄ ei⁹ colata decoctiōe ſua fortī. i. qñ geleniabis multū decogtur in aq̄ ť postea colatuꝫ in loco hui⁹. ſ. aq̄ calei. ꝓpe qñ stōacus est debilis ť dñať humoꝛ fridus.

¶ Notādū q⁹ aq̄ calei ſiue lactis: ſz sit cala ť sicca ť soluti ua būoꝛis colici adusti ť mixta cū soluētib⁹ meliā iuuet ipſi⁹ solonē ť optie vehat vtutē earū ɔ meliam. attū rōne q̄rūdā ptiū fridarū ť būidarū nocet stō frido. ꝓpea bonū ẽ in ħ casu vt ꝓpe dñante būoꝛe frido sit melia flatica vi ce eius capiať aq̄ decoctiōis mellis roſ. q̄ cū ħ q⁹ ꝓfortat stōz ẽ bonū vehiculū medicinarū ſoluentiū meliam.

¶ Et vomit⁹ iterū ť ꝓpie añ cibū ť post cibū ť est cōueniētioꝛ. ť ꝓpie in die ꝓxiſmi ť an te paroxiſmum. ť ꝓpie quādo melācolia est flegmatica est de rebus iuuantibus in ea ť nō in principio tñ. imo ť in omni hoꝛa.

¶ Decim⁹ canō. vomit⁹ añ cibū ť post cibū est valde ꝓue niēs ť ꝑpe in die ꝓxiſmi maxie qñ melia est flatica ť de reb⁹ iuuantib⁹ in ea nō tñ in ꝑn⁹. imo in oi hoꝛa.

Dubitatur an in die paroxiſmi conueniat vomi tus. ť arguitur q⁹ nō. quia in die paroxiſmi nō ꝓuenit euacuatio. q̄ nec vomit⁹. ʒ. ꝓña. ť añs est Aui. in ca⁹ de cura putridaꝝ in gnāli. ¶ 2⁰ vōitus accele rare faᶜ ꝓxiſmū ť faᶜ ipz acutioꝛē. q̄ nō ꝓuenit. añs ꝓba tur. qꝛ agitat māz febꝛis: ť nō educit: ť vomitiua sunt ve hemēter calefactiua. ¶ 3⁰ medicia ſolutia vētris nō ꝓuē nit añ ꝓxiſmū q̄ nec vomitiua. ʒ ꝓña. qꝛ nō appet rō di uerſitatis. ť añs ẽ manifeſtū ex cōi mō opandi. ¶ 4⁰ me lācolici nō sunt eūandi supius ſz iferi⁹. q̄ qō falſa ꝑ parte affir⁸ᵃ. ť añs ponit. 4ª affo. affo. 9⁰ Melicos vo iferi⁹ ꝛc.

¶ In op⁹ ẽ ħ Auic. ¶ Pro declaratiōe dubꝝ ꝑmittēdum ꝓmo vomitū duplici vōitiuo poſſe ꝓuocari. forti sic̄ cū ele boro: aut debili sic̄ cū decoctiōe raphani. ¶ 2⁰ ꝑmittēdū q⁹ in q̄rtanarys hūtibus stōm debilē māe flatice ť aliq̄ melice in eo cōtinenť ꝑ paulati in stō congeſte aut aliun de veniate ꝑ viā colligātez os stōi cū splene. q̄ q̄uis non sint māe. ꝓpie q̄rtane: iflāmate tñ a caloꝛe feb. fouēt q̄r tanā ť augēt. ¶ 3⁰ ꝑmittēdū mās q̄rtanarū maxie añtes in venis splenis aut sibi ꝓpinqs ɔtineri ť eas pelli ad sto macū ꝑ venā colligante splene ozi stōi. Cōtingēs ẽ tñ bas aut earū ptez pulſas ad venas post epar diſtātes a splene in feb. iterpolatis moueri eꝝ venas. in cōtinuis vo moue

ri de venis magnis ad puas. ¶ Quibus pmissis sit hec p[ri]ma lō. nūq̄ regulariter in die poxismi añ poxismū p vomitiuū forte ē fortis vomit⁹ puocādus. pbat. qz illō agitat ꝛquietat accelerat poxismū debilitat ꝟtutē q̄ iterū futura est debilior p poxismū secuturū. ¶ 2ᵒ ꝑ. in die poxismi añ cibū ꝛ post cibū ꝛuenit vomit⁹ cū leui vomitiuo. pbatur. nā si cozp⁹ de facili vomat sine pmissiōe cibi concedi pōt ad diuersionē melie q̄ pelli oz ad locū minere putredinis ꝛ ad trahēdū meliaz a splene ad stōm ꝛ cuz vomitu eūcf. Qz si nihil istoz fiat saltē māe in stō cōtente fouētes feb. euacuabunt. Si aūt vomat difficulter melius est cibū pmittere vt vomitus faciliꝰ. ¶ 3ᵒ ꝑ. vomitus fortis cum vomitiuo forti cōuenit in die getis mā pdigesta in corporib⁹ aptis vomitui ꝛ ꝙsuetis vomitu purgari maxie natura ipz tētante. ꝑ pz. cū p vomitū mā melica sit optie apta purgari. ꝛ est de itentiōe Aui. in pte sequēti. ¶ 4ᵒ ꝑ. q̄cunq̄ hora nā tentāte vomitū siue in poxismo siue in quiete mā digesta aut nō digesta est adiuuādus saltē cū lenibus. hec ꝑ est de itentiōe Aui. in ca⁹ gnāli curatiōis febriuz putridarū ꝛ in pūti pte. Et ex his pz solo ad duas primas rōnes. ¶ Ad 3ᵐ dō. fm Gentilē. q̄ nō est silitudo de vomitiuo ꝛ solutiuo exhibito añ poxismū. qz non potes regulare farmacū tuuz ꝛ dicere agas ꝑ añq̄ poxismus supueniat. Nec potes ꝓcipere vt agat in būozē motuz ꝛ nō in alium: imo aget in totū. Et fiet magna cōmotio q̄ nō deberet cū farmaco cōcurrere ꝙz tuti⁹ est in die getis solutiuuz exhibere. vomitiuū aūt exhibeꝰ cū mā in stō existit vt ad ipm attracta educaꝰ nec aget vlterius. ¶ ꝑ. ꝑ dicta instat qz supius in caplo cure putride in gnāli dictum fuit q̄ in die poxismi nō fiat eūo gra cāe cōiuncte. qz illa mouet motu ꝓrio farmaci. nā tā vomitiuū q̄ solutiuū trahit a circūferētys ad centrū. ꝛ hic dic Auic. q̄ in q̄rtana fiat vomitus vt diuertat māz a pte sui mot⁹ ad stōm ꝛ itestina. ¶ Rūdet Gētilis q̄ māe q̄ sunt distātes a stō nō debēt nec forte possent diuerti ad stōm. qz illō nō fiet sine forti motu debilitāte ꝛ violentāte: ꝓcurrente tū motu poxismi. ꝙz mot⁹ materierū q̄ sunt ꝓpe stōm possunt vomitu facto nō cuz forti farmaco diuerti maxime qū melia ē flatica. hoza aūt istius vomit⁹ oz esse ꝓpe poxismū trū. qz aliq̄ cōmotio ꝛcipit in mā ꝛ hoc est p hozā añ poxismū vel circa. vel forte ꝛchoante poxismo fm q̄ tibi videt. hoc eniz fit ad educendū mās q̄ sunt in stō ꝛ ꝓpe stōm. ꝛ qz hoza poxismi cōmouent sunt tūc faciliozis eductōis. ¶ Ad 4ᵐ dō. q̄ melācolia supflue ꝛ fm totuz repleti regulr ꝛ electie nō sunt euacuandi cū forti farmaco sursum: deorsuz plurimi melancolia declinante deorsum.

¶ Oportet ꝙ vt nō laboreꝰ in pricipio ꝛ in principijs digōnis vsq̄ ad euētū ꝓplemēti digōnis in eūando supfluitatē cū eo q̄ calefacit cū fortitudie. nz cū eo q̄ exiccat cū fortitudie ex medicina ꝛ dimissione cibo⁹: neq̄ cū eo q̄ debilitat ex solone ventris neq̄ iterū cū eo q̄ debilitat in pricipio ex subtiliatiōe regiminis.

¶ Undecimus canō. oz vt nō laboreꝰ. s. in p̄n⁹ cū mā ē cruda. neq̄ in p̄ncipijs digōnis. i. cū mā est occulte digesta. ꝙz dimitte vsq̄ ad ꝓplemētū digōnis in euacuando meliam cū eo q̄ calefacit cū fortitudie sic̄ dyatrionpipereon. nec cū eo q̄ fortiter exiccat ex medicina sic̄ dyasulphur. ꝛ ex dimissione cibo⁹. s. nihil exhibendo. neq̄ cū eo q̄ debilitat in poxismo ex subtiliatiōe regiminis sicut est dieta p[ri]pi⁹ tenuissime q̄ est nihil dare. ꝙquo⁹ cōcordiā habes in Serapiōe 6ᵒ breuiary. ca⁹ 15ᵒ de cura q̄rtane. q̄ dicta sunt ꝓ quosdā ꝛperitos ꝓfitentes se curare oēs q̄rtanas quoz aliqui pax añ poxismū dant pax aque vitis. aliq̄ dāt tria grana pipis ꝛ febrē augent māz dilatant ꝛ pmiscētes malū cū bono sunt cā alterius q̄rtane. Illi aūt qui dant exiccantia sic̄ sulphur resolnūt subtile. ꝛ reliquū dimittūt in eptū digōni ꝛ cūoni. q vo nihil cibi exhibēt aut modicissimū debilitāt virtutē. Qui vero dant medicinas exoluentes educūt būozes nō educendos agitant ꝛ pmiscent būorem melicuz cū bono qui ab eo cozzumpit ꝛ cōponūt q̄rtanā cū quartana ꝛ debilitant ꝟtutez. Dec tamē exhibita in declinatione digesta materia ꝛ minozata frequēter curant q̄rtanā vna aut bina exhibitione.

¶ Et scias q̄ qñ ꝛcipit q̄rtana in estate aut hyeme: tūc oz vt in potu deꝰ in p̄mis de aq̄ ordei ꝛ secaniabiz vt apiat vias opilatas pp puocationē ꝛ cōsumaꝰ velociter: ꝛ illō ē post p[ri]odū antecedentē trib⁹ hozis aut quattuoz. Et cū accidit quartana in hyeme: tūc non est modus vt dentur in potu trociſci.

¶ Duodecim⁹ canō. ꝛ scias q̄ qñ fit q̄rtana in estate aut in hyeme bonū ē vt deꝰ in p̄mis. i. ꝓncipijs de aqua ordei ꝛ secaniabiz. i. sirupo acetoso mellino aut ꝙccarino simplici aut ꝙposito fm exigentiam vt aperiat vias opilatas vt mām puocandaz consumat velociter. ꝛ hec dent post finē p[ri]odi p tres aut q̄ttuoz horas. ¶ 2ᵒ dicit: q̄ qñ accidit quartana in hyeme nō debent dari trociſci. sunt enim stiptici ꝛ ficci cōiter opilantes. ꝙz opilationē maxime vitare oz. potus aūt supꝛascriptus ex sirupo acetoso cuz aqua ordei datur ad humectandum subtiliandum aperiendu⁹ ꝛ ad puocandum ꝓprie. in estate sit ꝙccarinus cū aq̄ multa. sed hyeme mellinus cum aqua pauciori.

¶ Et scias q̄ res fride ꝛ būide facilis digōnis boni cbimi sunt ꝙuenientes huic egritudini inquātū febris. ꝛ ex hoc q̄ sunt ꝓprie vni duaꝝ q̄litatū melie q̄ ē siccitas. quare oz vt admistretur iterū vbi nō timeꝰ nocumētū digōnis. ꝛ nō sit q̄ntitas ex qua timetur nocumētū i digone. aut misceatur cū eis aliqd qō eaꝝ friditatē temperet ꝛ nō minuat earū humiditatem. ꝛ iste sunt res calide cū eq̄litate. ꝛ alienetur oē fridū ꝛ siccū. ꝛ res fride ꝛ humide huic egritudini cōueniētes sunt sicut endiuia ꝛ lactuca ꝛ melon ꝛ pſica q̄q̄. Et nō oz vt deuitenꝰ huiusmodi nisi aut pp vehemētiā friditatis. ꝛ est iuentū sic̄ i lactuca. ꝛ nō ē iuētū sicut i melone dulci. aut ꝓpterea qz ꝑparata sūt ei q̄ p[ri]misceat putredinē. ꝛ illō ē iuētū i pſicis. ꝛ oz vt obserues huiusmodi. ¶ Cibi vero calidi cū equalitate cuz additōe ī būiditate sunt iuuantes valde ꝛ ꝓprie cū volunt equatōez calitatis eoꝝ vbi non diligiꝰ vt p ea fiat iuuamētū ad digōnez cū fridis ꝛ humidis sicut ꝙmixtio ficuū cū endiuia. ꝛ nō est malū i p̄mis sumere ea i q̄bus est sal sedo ꝛ acredo ꝛ icisio cuz nō tieꝰ cremētū calitatis. i fine āt egritudis nō ē excusatō illius.

¶ Decimusterti⁹ canon. ꝛ scias q̄ res fride ꝛ būide facilis digōnis boni cbimi sunt cōueniētes in cura bᵒ egritudis

inchtuz feb.cõueniũt ẽt rõne cãe in ℔ q ℨriantur siccitati melie.sz oz vt hec administrenẽ vbi nõ timeẽ nocumẽtũ digõnis.qz frida debilitãt digõnẽ.nec sint in multa ẽtitate pp eãdẽ cãz.aut si timeat coꝛ friditas misceat cuz eis aliqd qõ tẽperet coꝛ friditatẽ t nõ minuat humiditatez. ista aũt sunt remisse calꝛ t vitẽ oẽ fm t siccũ./Et res frde t hũide ꝛueniẽtes patiẽtib⁹ hãc egritudinẽ sunt sic endiuia lactuca melon t psica.qñqz nõ debẽt hec vitari nisi pp vehemẽtiã frigoris sic in lactuca q̃ est frida in ẓ⁰ t nõ est in melõe dulci bñ pempasato/aut aliqñ vitanẽ ista pp vehemẽtiã puocãtis pducẽtis ad igrossationẽ sanguinis eductis ptib⁹ subtilib⁹ t remanẽtib⁹ grossis.t illud.s.puocatio est iuẽtũ in melone dulci maxie qñ comedit cuz seminib⁹ suis t ptib⁹ sibi pximis.ꝑteret ẽt cũ seminib⁹ suis melia digesta./Persica aũt sibi cõueniũt si decoquantur aut si denẽ ꝓfuetis infusa in pauco vini puri qõ rectificat ipsa in ca⁹.de pscis t grissomilis./Cibi vo cali nõ multũ sz notabilr humidi iuuãt valde.t ꝑpẽ cũ volumus moderate calefacere sic in melia fecali t i melia flatica./t in sũma in oi spẽ melie quã nõ itẽdimus digerere cũ fridis t hũidis sic est melia colica.melia sanguiea t melia genita p adustionẽ melie melice.In his.n.ꝛueniũt frida t humida.Exẽplũ calꝛ t humidoꝛ sic fic⁹ cuz endiuia iura pinguia pulli bñ pingues t silig./Subdit tñ q non est malũ in pncipys sumere ea in qbus est salsedo t acuitas t incisio cũ non timeẽ calitas supflua sic in melia nãli t flatica.In fine aũt egritudinis nõ ẽ excusatio ab ea.s. salsedie t acuitate./Mõn⁹ q ista falsa sẽ sic almuri.acuta sic sinap. icisiua sic acetũ cõueniũt a pn⁹.aliq̃ digõne apparẽte.nam rectificãt stõm ꝓparãt materias.t qñqz eis vtimur ad vomitũ digesta materia t miꝛata.bis vtimur copiosius ad finiendũ t resoluendum materias.

¶ Et trocisci de absinthio iuuatiui sũt vsqz ad finem egritudinis.

¶ Decimusqrt⁹ canõ.trocisci õ absinthio ꝛueniũt a manifesta digõne vsqz ad finẽ egritudis.qz sunt apitiui t ꝓfortatiui/tpe tñ nro bis nõ vtimur sz aliq̃ ꝓfectiõe einsdẽ intẽtiõis loco coꝛ sic aromaticũ ro.elariũ regũ t silia.

¶ Et de illis qbus fit iuuamẽtũ est sessio i aqua calꝛa dulci ante cibũ oi die t balneatio que humectat t non facit sudare neqz excitat caliditatem t continuatio delitiarum t quietis t abhoꝛrere exercitiũ t mot⁹ coꝛporeos t aiales.

¶ Decimusqnt⁹ canõ.t de iuuãtib⁹ ẽ sessio in aq̃ calꝛa dulci stõ ieiuno t balneatio q̃ humectat t nõ facit sudare nec excitat ad calitatẽ t ꝛtinuatio delitiarũ t abhoꝛrere exercitiũ t mot⁹ coꝛporeos t aiales./¶ Notãdũ q a pn⁹ nõ digesta mã ꝛcedit balneũ parue moꝛe ad humectãdũ t poros dilatãdũ.digerit enĩ mãz melicã t nõ agitat neqz per coꝛp⁹ eã fluere facit.sz digesta mã t miꝛata cõuenit balneũ lõgioris moꝛe ad resoluẽdũ.iõ in pn⁹ motus abhoꝛremus coꝛporeos t aiales q magis in fine cõueniũt.

¶ Et omnes iste febres idigent humectãtibus t diuersificanẽ in ẽtitate ifridatiõis t calefactionis.t necessitas sua qua idigẽt exiccatiuis est ꝓpter illud qõ est in eis de ꝟtute icisiõis t absterſiõis t solonis t nõ pp exiccationẽ.

¶ Decimusexꝛ⁹ canõ.t oẽs iste feb.idigent hũectãtibus t diuersificanẽ ẽtitate calefactõis t ifridatiõis.cã aũt ãre idigẽt exiccatiuis nõ est pp exiccare.sz qz in sicco est ꝟtus icisiõis absterſiõis t solonis qꝛ⁹ idigeẽ i hac egritudie.

¶ Et oz vt obseruetur stomacus cũ emplastris bonis confortantibus que sunt iter virtutez caliditatis t subtilitatem eius ꝑm q exigit dispositio t obseruetur splen t epar t reganẽ vt nõ indurenẽ t apostementur.

¶ Decimusseptim⁹ canõ.t oz vt obfueẽ stõac⁹ cũ emplis ꝓfortãtib⁹ q̃ sunt iter fortẽ calitatẽ t remissaz ꝑm exigentiã dispõnis t obserueẽ splen t epar.t talr reganẽ vt nõ indurenẽ t apostemenẽ.Lauendũ ẽ itaqz a grossis t viscosis.t ytẽdũ est subtiliantib⁹ icisiuis absterſiuis t apitiuis.

¶ Et fortasse est necium ad puocãdũ vomituz vti aqua raphani cũ semie suo que misceaẽ cuz sirupo acetoso. Et fortasse iuuatur cũ añcessione comestiõis sicle.t eius qõ salitũ est de piscibus t sinapis t bis siliuz añ ipm. Et adiuuaẽ post illud cũ potu aq̃ multe.deinde fiat successio cũ sirupo acetoso t euomat. Et de illis q̃ cõsuerũt ei ẽ vt sumat ipz i die poxisimi. deinde euomat sup ipz t securitatẽ faẽ a nocumẽto febris qõ ẽ pp frigus t rigoꝛẽ t acuitatez febris si sumat allia t mel t bibat sirupũ acetosuz mellinũ t ipleaẽ cibo. Deide sumat aquã calam t euomat. Cũ g ꝓsumiẽ poxism⁹ cenet rẽ paruã t balneeẽ i mane. Et si sumat añ poxismũ qnqz boꝛis cibuz vt euomat fortasse iuuabit illud sz nõ euomat./Et võit⁹ añ poxismũ qcũqz bũoꝛ sit aut alleuiat poxismũ aut eradicat ipm.

¶ Decimusoctau⁹ canõ.de vomitu t fortasse necium est ad puocandũ vomitũ vti aq̃.s.decoctiõis aut expssionis raphani cũ semine suo q̃ misceaẽ cũ sirupo acetoso çuccario aut mellino/expssio tñ raphani ẽ fortioꝛ q̃ decoctio.t silr semẽ raphani est fortiꝛ q̃ radix ei⁹.t fortasse iuuaẽ võit⁹ t facilitaẽ pus comedẽdo blitẽ t aligd salitũ:pisces.s.sinapiz t silia añqz vomitiuũ deẽ t bibẽdo multã aquã.t post hãc comestionẽ t potũ.s.p bozã deẽ sirup⁹ acetosus cũ aq̃ raphani./Scõo dic:q de illis q̃ ꝓferũt ad vomitiuũ est vt sumat võitiuũ in die poxisimi:deide euomat./Et ꝓdicit:q securitatẽ facit a nocumẽto sequẽte frigus rigoꝛẽ t acuitatẽ ei⁹.s.rigoris si p̃ sumat allia t mel t bibat sirupũ acetosum mellinũ t ipleaẽ cibo.deide sumat aquã calꝛa t euomat./Quarto dic:q cũ cõsumit poxism⁹ cenet rẽ paruã t si sumat añ poxismũ qnqz boꝛis cibũ t euomat fortasse iuuabiẽ valde sz ẽt nõ euomat.qz nutrieẽ ex cibo sumpto./Quinto dicit:q vomitus ante paroxismum gcunqz bũoꝛ sit alleuiat poxismuz aut eradicat qñ mã ꝓpria est pauca t ꝓpinqua stõ.vomitu enim educitur.

¶ Et de regimie bono ẽ q ieiunet i die poxisimi si nõ ẽ qõ ꝓhibeat.t nõ sumat cibũ donec ꝓsumaẽ poxism⁹./t igrediaẽ balneũ die scõo. siqõ fuerit digõ ꝑm descriptionẽ.t si nõ fuerit digõ non fiat in eo nisi effusio aq̃ calẽ ẽtitate quam delectat coꝛp⁹ t hũectat minꝛ⁹ qz vt ꝓueniat ad hoc vt liquefiat ex ea humoꝛ. Et in die tertio administreẽ vomitus ꝓpter illud qõ supfluit de cibo et quod resoluit balneũ.quãuis opoꝛteat vt administreẽ vomit⁹ i die poxisimi itez.

¶ Decimusnon⁹ canõ. õ regimie bono ẽ vt ieiunet i die poxisimi nisi sit aliqd qõ ꝓhibeat sic est etas aut timoꝛ calus

ptutis ⁊ nō sumat cibū nisi finito poxismo ⁊ ingrediat̄ balneū. s. in die 2ª ad resoluēdū reliqas māerū. Q2 si mā fuerit digesta fiat balneū fm disponē supple ordinataz transeundo p casas vt describit 2ª pmi. ⁊ trabendo sufficiētez moza in eo. ⁊ si mā nō fuerit digesta nō fiat nisi effusio aq̄ talē q̄titate q̄ delectet corpus ⁊ būectet. ⁊ nō gueniat ad hoc vt liquefiat p eā būoz. ⁊ in 3ª die qui est ante poxismū sequēte administret vomitus p illud qō supfluit de cibo. suspicandū ē. n. q⁹ stōac⁹ bēat aliq̄s supfluitates p idigōnē multiplicatas ⁊ balneatio aliq̄s mās calefac̄ ⁊ mouet ad stōm. ⁊ hoc ē pceptū Rasis. 18. ptinētis. cap⁹. de q̄rtana au ctozitate Dōstātini. Dic̄. n. Quare vo balneuz spargit supfluitates ad stōm ⁊c. necessari⁹ est vomit⁹ in tertia die. nō tñ vult Aui. ppter vomitū factū in tertia die tu excuseris a vomitu quarte diei que est dies paroxismi.

¶ Q2 si materia fuerit sanguinea iuuabit̄ cū flōmia ex basilica. deide per eūonē subtilē cū eo in quo ponunt̄ de mūdificātib⁹ sāguinē sic̄ virtutes suchaa. ⁊ bedeguar. ⁊ polipo. ⁊ fumiterre. ⁊ mirabolanoz kebul. ⁊ hoc q̄dē genus velociter recipit curationē. Et si fuerit melia colica. tūc tibi inest vt admistres ifridatiōez ⁊ būectationē vltimas ex medicinis ⁊ cibis. ⁊ administra aquā tēperatā sedēdo in ea ⁊ abluendo. ⁊ fiat lenificatio nāe i pncipio cū eis q̄ sunt sic̄ illud qō fit ex viol. ⁊ qō fit ex aq̄ caselei cuz virtute polipo. aut sirup⁹ acetosus cū epithimo. ⁊ sirupus rosa. ⁊ aq̄ iuleb. ⁊ cassiefi. At vo solo ei⁹ itegra sperat̄ post. xx. dies. qm̄ digō apparet in eo. s. qm̄ mā ē melia colerica. deinde fiat gradatio ad illō qō subtiliat ⁊ icidit. Et si necessaria est rectificatio stōi. tūc fiat cū inunctionibus ⁊ oleis ⁊ epithimatib⁹ q̄ nō ptraseant virtutē camomille. absinth. ⁊ melliloti. ⁊ filiuz. Et ieiunū plm vsq̄z in die pxodi. ⁊ q̄q̄z iteruz ē ex eis q̄ nō gueniunt ei. ⁊ si sit vt in die pxodi sufficiat eis de cibo parū modicū. Et de mūdificātibus iuuatiuis sūt ea i qb⁹ ē decoctio mirabol. ⁊ epithimi. ⁊ sene i sirupo acetoso i quo decocte sūt viole. ⁊ forte sumit̄ i potu añ i eo assa in ieiunio pprie i die poxismi ⁊ euomat ipz si nauseat cū aia ei⁹. Et si fuerit melia flatica redeat ad sirupū acetosuz mellinū cū aq̄ apij ⁊ feni. ⁊ filiū Et si necessaria fuerit lenificatio misceat̄ cū eo in pncipio virt⁹ solutia flatis de virtutib⁹ turbith. et polip. et fiat gradatio pauca ad virtutē agar. et fiat vt vomat cū sirupo acetoso mellio de sem. et bis filib⁹ vsq̄quo incipiat digeri. et fiat vaporatio stōi. et ei⁹ emplatio cū eo qō ē fortius: ita vt cū dactil. et ficub⁹ et filib⁹. et silr inunge ipz cū oleis calidis gueniēdo vsq̄z ad oleū de costo. et forte sit ē neciuz in eo gnocare vomitū cū siru. acetoso. et sit in eo virt⁹ sinapis. et elleboi al. Immo forte ē necessariū vt i potu det ellebor⁹ cū dispōne sua cū nō timeat debilitas dispōnis virtutis. Et si fuerit melia melica pura de gñe fecis sang. tūc rectificat̄ solo ei⁹ i primis cū aq̄ lubleb. et penid. et ē gueniēs administratō geleniabi mellini et zuccarini. et i fine ei⁹ eūet cū eis q̄ sūt sic̄ decoctio mirabola. citri. et nigroz. et fumi ter. et passul. Cū g̃ egritudo digesta ē tūc bonuz ē flōmare ex basilica. et administret̄ vōit⁹ sup cibū cū fortitudie. aut leniter fz boza ⁊ nec̄itate. Et oz vt assiduet ipsum qm̄ ē radix ad eūonez cū medicinis ⁊ clisteribus fortib⁹. ⁊ medicie q̄ administrant̄ in hō boza sūt epithimū ⁊ polip. et agari. et sticados et lapis armen⁹ et lapis lazuli abluti ⁊ nō abluti. et sue cus folioz cēraure cū sirupo mellino.

¶ Dic spālius ponit curā fm vnāquāq̄z mām. 2º ponit curam faciendaz post euacuationes factas post digōnez. 3º describit multas medicinas. 2ª ibi (Et habeas consiliū.) 3ª ibi (Et de trocisciis.) Prima in quattuoz fm quattuoz spēs melie facientes quartanas. ptes patent. ¶ In pma parte dicit: q⁹ si melia fuerit sanguinea. i. sanguini admixta vel ex sanguine facta: ppinqua tñ nāe ipsius. iuuabit̄ cuz flōmia ex basilica. s. dextra si epar fuerit cā vt p calitatez ei⁹ supfluā sanguis i meliā gueniat̄. Si āt splen eēt tumidus ⁊ melia repleat⁹ flōmat̄ basilica sinistra. deiñ iuuabitur p eūonē subtilē. i. leuē cū mūdificātib⁹ sanguinē sic̄ solutiuū in quo sūt virtutes suchaa bedeguar polipody fumiterre mirabolanoz kebul. ¶ Ultr⁹ dic: q⁹ illō genº. s. q̄rtana sanguinea velociter curat̄ i pncipiō ad flaticā ⁊ fecalē. Dixit āt deiñ q⁹ nec̄ys exūtib⁹ flōmia ⁊ solone vētris inchoādū ē a flōmia fm plin. 4ª. pmi. ca⁹. 4º. Mūdificāt āt sāguinē q̄cūq̄z exbūt ab eo būoz es ificiētes ipz ⁊ q̄ faciūt citi⁹ subaz clarā ⁊ illustrē q̄ sunt ista ⁊ coz virtutes. ¶ Nota ex hac sepe dcis lz mirabo. kebuli eūent pls flatū. tñ ēt eūant meliam. ¶ Q2 si fuerit melia colica administra nōbilr infridātia ⁊ būectātia ex medicis ⁊ cibis ⁊ sedeat in aq̄ tēpata ⁊ balneet̄ in ea. est. n. ceteris calioz. vñ oia q̄ administrāt debēt ee magis ffa aut min⁹ cala potētia aut actu. ⁊ lenificet̄ vētez in pn⁹. cū decoctione fcā ex violis ⁊ polipodio ⁊ aq̄ caselei. Et administret̄ sirup⁹ acetosus cū epithimo. aut sirup⁹ roſ. cū iuleb ⁊ cassiefi. hec enī ifridāt ⁊ ventrē leniūt. ⁊ duo p⁹ ex bis aliq̄lr soluūt meliā. gueniūt igitur duo p⁹ cū aliq̄ appeat digō. fz illa gueniūt ab initio. aut solutio ei⁹ integra. s. cū medicis fortioz⁹ ppar p⁹. z. dies qm̄ mā ē colica. tūc. n. ē gplete digesta. citi⁹. n. digerit q̄ flatica ⁊ fecalis. Bz ō sāguinea forte ē dū. Deiñ. s. p⁹ miozatōs fiat gradatio ad subtiliatia ⁊ icidētia. ⁊ q̄nto magl pcedit digō ⁊ miozatio tāto cū fortioz⁹ ē subtiliādū ⁊ icidēdū. Et si nec̄ia fuerit stō pfortatio fiat cū vnctionib⁹ ex oleis ⁊ epithimatib⁹ q̄ nō ptraseūt virtutes camōille ⁊ absin. ⁊ melliloti ⁊ filiū q̄ sr̄ cala i p̄ gra. ⁊ ieiuniū plz i die poxismi q̄nz nō gueit: y. nō die pox^mi det̄ i cibo paz. nā corpa q̄ icurrūt q̄r tana colica sr̄ aptissima resolui ⁊ mltū apta ledi ex ieiūio. Et ō mūdificātib⁹ ē decoctio mirabolāoz. s. idoz ⁊ epithimi ⁊ sene cū siru⁹ aceto. i q̄ viol. decocte sint. soluit. n. meliā colicā, ⁊ forte sumit̄ i potu. s. vōiti⁹ aliqō i q̄ sit assa stō ieiuno ppe i die poxismi. ⁊ euōit ipz. s. vomitiuū cū būoribus exūtibus in stō si nauseat aia. i. os stōi ei⁹. cū. n. os stōi nauseat maxie guenit vōitiuū. bonū tñ est cū sit notabilr calz cū aliquo frido tēperet. i. cū aq̄ ordei. ¶ Q2 si melia fuerit flegmatica redeat ad sirupū acetosum mellinū cū aq̄ feniculi apy ⁊ filiuz subtiliantiū ⁊ aperientiū. Dic aūt redeat. q2 ista digestiua supius posita fuerunt in flegmatica. Dis tñ non est ytendū nisi aliq̄liter digesta mā ⁊ miorata, sed in pncipio ytendū est oximelle cum aqua cucca-

rata ꝑ digestiuo postea veniēdū ē ad b/Et si fuerit nēcia lenificatio.i.lenis seu leuis solo misceāt in ꝑn° cū eo.s.sirupo acetoso mellino vtus solutiua flatis sīc vt° turbith ⁊ polipody.⁊ fiat gradatio parua ad vtutē agarici.

Contra.quia agaric° est ōbilior q̄ turbith. Dōz instantiā cōcludere nisi dosis agarici augeat in ꝓparatiōe ad dosiz turbith/⁊ forte agaricus solus est fortior q̄ aggregatū ex polipodio ⁊ turbith ceteris pib° ⁊ ex pte q̄titatis/Nā aggregatū ex itēso ⁊ remisso est min° itēsuz q̄ solū itēsuz: vt ꝑz in q̄one nostra de cōpositōe medicinaz/⁊ fiat vt vomat cū sirupo acetoso mellino de semib° ⁊ filib° sīc radicib° subtiliantib° vsq; quo ꝯcipiat digeri manifesti°. Nā cōplete digesta mā erit op° fortiozibus medicinis vomitiuis.⁊ sic vaporatio stōi ⁊ ei° emplastratio cū magis calis q̄ illa q̄ ꝯueniunt in q̄rtana colica: sīc cū ficub° dactilis ⁊ filib° ꝓueniētib° vsq; ad z^m vel tertiū gradū/Uñ subdit q̄ vngat stōacus cū oleis calidis vsq; ad oleū de costo. Et forte est nēciuz ꝓuocare vomitū cuz sirupo acetoso in q̄ sit/vtus sinapis ⁊ elleboꝛi albi q̄ñ.s.flegma ex q̄ genita est melia fuerit valde grossū ⁊ viscosuz:imo forte est nēciuz q̄ dēt elleboꝛ° cū dispositiōe sua.i.suba cū nō timeāt debilitas vtutis/Mesue tñ in capło de elleboꝛo iubet albuz vitari.qz ꝓfocatiu° ē.si q̄ dēt nō dēt nisi in parua dosi.s. circa .ʒ.ʃ/Et si fuerit melācolia q̄ est fex sanguis pura.qz nō alteri būori admixta. Et sub hac ꝓprehēdit melie cura genite ex melia fecali p adustionē fiat solo in ꝑn° cum aq̄ lubleb q̄ lubleb est spēs volubilis de q̄ spē dcm est.⁊ penidys ad leniēdū ⁊ educēdum q̄ in stō ⁊ in ītestinis ꝓtinent.⁊ tūc est ꝓueniēs administratio geleniabim.i.cōditi de rosis cū melle aut zuccaro ad stōi ꝓfortatiōez ⁊ lenitionē q̄dā rōne mellis ⁊ ros. recentiū.⁊ in fine.i.in ꝓcessu euacuaāt cū decoctiōe mirabolanoꝛ citrinoꝛ ⁊ nigroꝛ fumi terre ⁊ passulaꝛ.ptiz ad leniēdū:partiz ad educēdū mām adustā/Cū ḡ digesta est egritudis mā fiat flebotomia ex basilica dextra aut sinistra ſm exigētiaz/Et hic nota q̄ flomia aliq̄n negatur in ꝓncipio q̄ ꝓcedit in ꝓcessu q̄n mā per digōnē subtillata ē admixta sanguini:⁊ tunc vrina efficit rubea grossa. Et b dictū est q̄rta ꝑmi.ca;de flomia.⁊ a Hal.in libro de flebotomia/Et admittrēt vomitus sumpto cibo fortis aut debilis ſm hoꝛaz.qz in ꝓncipio aut parū digesta mā leuior. sed magis digesta fortior.⁊ necessitatē maiorē aut miorē ſm q̄ melia ē maioris q̄titatis aut miozis.⁊ difficili° aut facili° educibil.a splene ad stōm/Et opz vt assiduet vōitū q̄n ē radix in curatiōe q̄rtane.⁊ assiduet ēt cūone cū medicis ⁊ clisterib° fortiter exoluētib°/Medicie āt q̄ administrant ī hac hoꝛa.i.ī statu digōnis fūt epithimū ⁊ polipodiū.agaric°.⁊ stica.⁊ lapis armen°⁊ lapis lazuli ablut°⁊ nō ablut°.⁊ succ° folloꝛ cētauree cū sirupo mellino.i. melle ros. aut oximelle. ⁊ forte ē necessari° elleboꝛus niger. melius tñ est q̄ iste medicie sint correcte ⁊ cōsolate ſz q̄ expedit sicut docet Mesue in ꝓpriis caplis.

¶ Et forte ifundunt in colica sene.⁊ fumus terre:cum epithimo in sirupo acetoso.

¶ Dic incidēter ponit solutiuū ꝯueniens in melācolia colerica.⁊ dicit q̄ sirupus acetosus in quo fuerint infuse sene.fumus terre epithimū fcā bona expressiōe cōuenit ēt si hoꝛum substātia detur cū sirupo acetoso.

¶ Deide bēas cōsiliū tunc apud eūonez.⁊ da ī potu flegmatice ⁊ melice ex ea tyriacaz ⁊ metridatū.⁊ medicamē de assa.⁊ sulfur.⁊ piper solū bibāt in aq̄. Et de illis est sinapis q̄ administrēt nō assidue:imo in oib° trib° dieb°.⁊ in ꝓmis ⁊ añ illud in spacio lōgioze.⁊ sīr dyapipereon:⁊ filia illis de elaꝛijs/⁊ nō festies cū aliquo hoꝛ añ digōnē. Nā si tu dederis in potu tyriacā ⁊ filia illi in ꝓmis ꝓpones q̄rtanaz cū q̄rtana.⁊ forte attrahes egritudies alias ⁊ ꝓprie in hyeme. Et si ī fine necessaria fuerit flebotomia aude super eam.

¶ In hac pte supi° diuisa curat q̄rtanā post ꝓplemētū digōnis ⁊ notabilē eūonē.⁊ hz duas ptes. In p^a facāq̄ dcm est. In z^a ponit curā Hal.z° ibi (Inqt Hal) In z^a pte dicit deide bēas ꝓfiliū apud eūonē.i.post eūonē: nō tñ multuz distāter.⁊ da in potu flatice ⁊ melice tyriacā ⁊ metridatū ⁊ medicamē de assa ⁊ sulfur.⁊ piper soluz bibāt in aq̄. Et de illis est sinapis q̄ nō administrāt quottidie:imo in oibus trib° dieb° semel.⁊ administrāt in ꝓmis.i. añ oēs medicias hic dictas.vult.n.q̄ sinapis ꝑparata q̄liter ꝑparāt cuz fit mostarda posset dari añ medicinas iā dictas cū sit minus cala ceteris.nō tñ hz dari tūc nisi ī trib° dieb° semel.⁊ añ id.i.añq̄ sit fcā eūo multotiēs iterata ī spacio lōgioze. sīc exēpli gra.oib° q̄tuoꝛ dieb° semel. naz quāto mā ē magis digesta.i.magis miozata hz fortiter calefaciētia frequentius ⁊ in miozi q̄titate dari pñt.⁊ inter hz fortiter calefacientia debem° incipe a min° calefaciēte sīc est mostarda inter bas.⁊ sīr dandū est dyatrionpipereon/Scōo dic q̄ nō festines cū aliquo istoꝛ añ digōnē. nā si dederis in potu tyriacā ⁊ filia illi in ꝓmis cōpones q̄rtanā cū q̄rtana ⁊ forte attrahes egritudines alias sīc feb. colicas ⁊ ethicas ⁊ files sequētes iflāmationē ⁊ māe dissolutōez ⁊ ꝑpe in hyeme.qz in ea pp poroꝛ opilationē vapozes a mā calefacta eleuati nō pñt educi.nec ēt ipsa mā sudoze educit ⁊ retenta auget feb. q̄ tēpoze calo pozis apertis educeret. Tertio dic q̄ in fine eius si necessaria fuerit flomia aude sup eā q̄ necessitas pōt esse pp iflāmationē sanguis ⁊ ebullitionē sequētez hz calidoꝛ admistrationē/Et ex bis ifertur quosdā ꝓfitentes se curare oēm q̄rtanā cū hz calidis sudoze ꝓuocantib° nō bñe cōsiliū de quo hic logtur Aui. cū idifferenter exhibeāt hz calida in oi spē quartane ⁊ oi tpe ipsi° tā tpe calido q̄ frīdo:cū Auic.hz solum exhiberi ꝓcipiat in flatica ⁊ melica ⁊ ꝓplete digesta mā ⁊ p magna parte minozata ⁊ nō in hyeme/sibi ergo plīmū accidit q̄ cōponūt q̄rtanā cū quartana.⁊ iterdū egros interimunt. hec aūt ſm Aui.ministrāda essent tpe quietis/Si tñ velles facere aliquā experientiā quā vidi sepe succedere aliq̄n istoꝛ exhibe ichoāte poxisimo.s.ʒ.i.aur.ȝ. tyriace aut metridati cū maluatici.ʒ.ȝ.aut.iȝ.aūc.ʒ.iȝ.dyatrionpipereō cū maluatico.⁊ postea ipz pānis bñ coopias vt sudet.vidi .n.sepe ipsos in bina aut trina exhibitōe fore sanatos.

¶ Inqt Galienus sanari gentē plīmā a q̄rtana ita. Bedi eis in potu post digōnē solutiuū: deide dedi eis in potu succū absint. deide dedi eis in potu tyriacaz.⁊ dico q̄ assa et piper singularia sunt iuuatia valde q̄n appet digestio et peruenit status. Et ciba illū sahane et elbune et keniculi capparis et sinapis et almuri et oibus in qbus est virtus solutiua cū fortitudie.et fortasse erit tibi nēcariuz vt des ei in potu post quadraginta dies oi mane quantū est nabaca vna de eis que sunt sicut medicamen de assa. et oi sero silr: cū febzis non fuerit acuta et māei radix non fuerit colerica.

¶ Dic ponit curā Hal.dicēs se sanasse plurimos a q̄rtana hoc mō/Dabat eis pmo in potu post digestionē solutiuuz

Rasis ad li. 2° allega

t post solutiuum succuz absinthy. deinde post illum tyria
cam. t subiungit q assa t piper sunt singularia idest gŏli
bet de per se sunt iuuatiua valde quādo apparet digestio
t ꝓuenit status. s. quo ad digŏnem. t ly ꝓuenit est preteri
ti perfecti tēporis. t ciba cum sabane idest cibatiōe facta
ex piscibus salitis nucis speciebus t oleo. t elbune. i. alio
simili cibo facto ex carnibus salsis. t feniculi ō capparis
idest cōdito de capparis t sinapis idest mostarde t almā
ri qō est salsamentum sepe dictū. t omnibus in quib⁹ est
virtus solutiua idest resolutiua fortiter t fortasse erit tibi
necessarium vt des ei in potu post quadraginta dies. s. qñ
materia est complete digesta t minorata quātū est naba
ca. que est eiusdem magnitudinis cui⁹ ē granū vue de eis
que sunt sicut medicamen de assa etiaz omni sero cum fe
bris non fuerit acuta t radix materiei eius non fuerit co
lera. Fere omnia hec a Halie. dicta sunt conformia dictis
Auicenne. sed magnam excellentiam succi absinthy in
quartana non intelligo.

¶ Et de trocisciś iuuatiuis in hac hora t apud
declinationez sunt trocisci ꝑm hūc modū. ℞.
succi eupatorij t croci amboz ana pōdus. 3. iij.
scolopēdrie aristologie t lace t reubarbari t
spodij oiuz ana. 3. v. t seminis acetose t semi
nis portulace t rosaz t spice. t semis cuscu
te t semis anisi t apij t radicū capparis t gra
noz alben t seminis feniculi oium añ. 3. iiij. cō
ficiant cū aqua apij t fiāt trocisci t dent in po
tu cum aq̄ feniculi t endiuie t cuscute. t hec
q̄dē medicina iuuatiua est modis plurib⁹.

¶ Hic describit ꝑmo nouem medicinas cōpositas non so
lutiuas. 2° describit solutiuas. 2ª ibi (Kebulorum) Dicit
ꝑmo q de trocisciś iuuatiuis in hac hora t apud declina
tionem idest in fine status t declinatiōe sunt trocisci hu
iusmodi. ℞. succi eupatorij croci ana. 3. iij. scolopēdrie la
ce aristologie reubarbari spodij. añ. 3. v. semis acetose por
tulace ro. spice se. cuscute anisi semi. apij radicis capparis
granoz alben que sunt grana alben t sunt solutiua. semi.
feniculi ana. 3. iiij. conficiantur cum aqua apij fiant troci
sci t dētur in potu cuz aq̄ feniculi endiuie t cuscute. t iu
uant plib⁹ modis. s. aperiendo cōfortādo epar splenem t
omnia nutritiua ꝓuocādo t resoluēdo de mā.

¶ Et si digerit materia tunc fiat istud. ℞. mir
re. 3. xv. spice. 3. xiij. agarici costi floris squinā
ti oiuz ana. 3. v. petrosilini. 3. xv. anisi. 3. x. cōfi
ciant cū vino antiquo t cū melle t zinziber.

¶ Idest digesta materia. hec est secūda. exhibe illud mir
re. 3. xv. spice. 3. xij. agarici costi floris squāti. añ. 3. v. petro
silini. 3. xv. anisi. 3. x. cōficiant cum vino antiquo t melle
zinziber. buliendo mel in quo cōditum fuit zinziber cuz
vino ad vini cōsumptionez t reliqua secū miscendo t fac
electuarium t magis appropriat flegmatice.

¶ Et quandoq̄ dat in potu in fine t cōualescē
tibus t apud paucitatē nocumēti in ea t mul
titudinem caliditatis cum subtiliatione mate
rie medicinam huiusmodi. ℞. seminis iusqa
mi albi mandragore amborū ana siliquaz. i. t
asse circiter tertiam fabe vnius.

¶ Hec est tertia que datur in fine quartane t cōualescen
tibus t apud paucitatez nocumenti in ea. quia in vltimo
est declinationis t multitudinē caliditatis que remansit
in membris iam subtiliata mā. ℞. iusquiami albi mādra
gore ana siliquaz vnā que est pondus quatuoz granoz or
dei asse circiter tertiaz partē fabe vnius. Hic tēperat per
caliditatē iusquiamū t mādragorā. assa ponitur ad recti
ficandum malitiaz eoz t est dosis vna.

¶ Et de hoc genere est vt sumatur iterum ca
lamenti domestici. aure. iiij. t seminis vrtice
aure. xx. t epithimi aureus vnus fiant troci
sci parui valde. t sit dosis. 3. i.

¶ Quarta medicina est de hoc gñe qō cōuenit apud decli
nationē. ℞. calamenti domestici aure. iiij. seis vrtice aur.
xx. epithimi aure. vnū. fiant trocisci parui dosis. 3. i. iuuāt
aperiendo ꝓuocādo resoluēdo t soluendo.

¶ Et ex eis q̄ bona sunt eis est vt administreť
post appariticnē digŏnis vsq̄z ad finē ei⁹ istō.
Sumat passulaz de semi. aut ō alacoen t allij
siluestris t mirti recentis oium ana pars vna.
t decoquant in aqua dulci postq̄z infusa sunt
in ea: deiñ buliāt exq̄site t colet t det ō ca. 3. i.

¶ Quīta medicia ē ex his q̄ bona sūt post appitōz digŏnis
vsq̄z ad finē ei⁹. ℞. passul. de semi. aut alaconū. i. illaz re
gionū. al'r allacoen. i. matricarie ally siluestris mirti recē
tis. añ. ꝑtē vnā buliāt in aq̄ in q̄ ꝑus ifuse fuerint exq̄site
sic ad ꝛsumptōez duaz ꝑriū aq̄ t colet t det de ea. 3. i.

¶ Et iterum seminis apij t anisi t cozdumeni
oiuz ana. 3. v. origani siluestris eupatorij oiuz
ana. 3. vij. ameos. 3. iiij. suchaba. 3. iij. passulaz
. 3. x. decoquant in trib⁹ libris aque vsquequo
redeat ad libram vnam.

¶ Sexta medicia. Et itez. ℞. seis apij anisi cozdumeni. i.
cardamomi. vl'r 3 Joā. serapionē cui credendū ē dr carui
agreste. añ. 3. v. origāi siluestris. eupatorij. añ. 3. vj. ameos
. 3. iiij. suchaba. 3. ij. passul. 3. x. decoq̄nt in lib. ij. aq̄ donec
redeat ad vnā lib. t ꝓuenit in q̄rtana de mā frida.

¶ Et de illis que bona sunt eis est vt sumantur
ameos spice t calamēti oiuz ana. 3. x. t carui.
t anisi. amboz ana. 3. vij. t asse pōdus. 3. v. t
zinziber pōdus. 3. iiij. t cassie pondus. 3. ij. cō
ficiant cum sufficientia mellis. t sit dosis eius
pōdus. 3. i. cū aqua apij t feniculi.

¶ Septia medicia ē ō ill'q̄ ſt bōa eis. ℞. ameos spice cala
mēti. añ. 3. x. carui anisi. añ. 3. vj. asse. 3. v. zizib. 3. iij. cassie
. s. lignee. 3. ij. mell' q̄tū suffic dos. 3. i. cū aq̄ apij t feniculi.
t valet in mā frida aperiēdo t ꝓuocādo t resoluēdo.

¶ Trocisci huiusmōi. ℞. succi eupatorij. 3. x.
scolopendrie. spodij. feniculi. spice. croci. oiuz
ana. 3. v. lacce t reubarbari omniz ana. 3. iij.
seminis cucumeris t seminis portulace oium
ana. 3. vi. fiant trocisci cum aqua apij t suman
tur in potu cum sirupo acetoso.

¶ ℞. succi eupatorij. 3. x. scolopēdrie. feniculi. spody. spice.
croci. añ. 3. v. lace reubarbari. añ. 3. ij. seis cucueris. se. por
tulace. añ. 3. vi. fiāt trocisci cū aq̄ apij: t sumanť ī potu cū
sirupo acetoso t valēt in sanguīea. ē. n. tēperate calitatis.

¶ Et iterum ad flegmaticā mirre. 3. xxv. croci
petrosilini amborū ana. 3. v. spice. 3. xlv. casto
rei. 3. iij. anisi. 3. iij. ℈. semis apij t carui amboz
ana. 3. iiij. amomi corticū cassie storacis oium
ana. 3. ij. t tertiaz sisileos adriani confectionis

omnium ana.ʒ.i. ℥ tertias duas.

¶ Nona ℥ iterum ad flegmaticam mirre.ʒ.xxxv.croci petrosilini.añ.ʒ.v.spice.ʒ.xlv.castorei.ʒ.iy.anisi.ʒ.iy.ʒ.seis apy ℥ carui ambozum.añ.ʒ.iiy.amomi ℥ corticis cañ.ſ.lignee storacis.ſ.calamite.ana.ʒ.y. ℥ tertiã.ſiſileos adriani .ſ.confectionis deſcriptõe Nicolai ℥ Auic.añ.ʒ.i.℥ tertias duas.℥ ex bis pñt fieri trocisci miſcendo cũ aliquo liquore.põt ẽt fieri electuariũ miſcendo cum melle.

¶ Et quãdo vehemens fit rigor eſt vomit9 cuz aqua tepida ℥ ſirupo acetoſo ad illud inuatiuũ Qz ſi virtutes eius nõ obediũt:tũc cũ eis quoy rememoratio preceſſit ꝑm bozã. Et fiat vaporatio cũ embroca in qua decocta ſunt ſchea ſãdonicũ ℥ camomilla ℥ ſilia.boie cooperto cũ pánis lancis aggregãtib9 calefactionẽ.

¶ Dic curans rigorez dicit in ei9 vehemẽtia ꝓuenire ℥ cõ ferre vomitũ cũ aqua tepida ℥ ſirupo acetoſo.q9 ſi vtutes eius rigoris nõ obediũt.i. non ſedatur per hoc: tunc curetur cũ bis.quoruz rememoratio preceſſit ꝑm bozam.ſ.digeſtionis materie. Ipſa eni exiſtente digeſta poſſum9 fortioza medicamia adhibere tã vomitiua q̃ reſolutiua aperitiua ℥ puocatiua.℥ vbi minoz eſt digeſtio dentur remiſſioza.Secũdo dicit q9 euaporatio cũ embroca.i. ɔcoctione in qua decocta ſunt ſchea q̃ eſt ſpecies abſinthy. ℥ putatur q9 ſit ſandonicum ideſt herba lumbricozum camomilla ℥ ſimilia homine cooperto pannis lancis aggregantibus ſupple calefactionem iuuat.

¶ Rememoratio ſolutiuozum quibus indiget poſt digeſtionem. CAP. LXVI.

Cebuloy.ʒ.vi.epithimi abſinthy añ bozũ.ana.ʒ.v.mirabolanoy citrinoy ſucci eupatoriy:emblici.oium.ana.ʒ. iiy.ſemis apy.℥ aniſi.℥ ſemis feniculi.omnium.ana.ʒ.ij.fiat ex eis decoctio ℥ ſoluatur cum eo cũ facilitate.

¶ Recipe kebuloy.ʒ.vi.epithimi abſinthy.añ.ʒ.v.mirabolanozum citrinozũ ſucci eupatoy emblici.añ.ʒ.iiy.ſeminis apy:aniſi feniculi.añ.ʒ.y.℥ fiat ex dictis decoctio ℥ ſoluaẽ cum facilitate.hec enim medicina erit leuis.℥ pñt dari de ea quatuoz aut quinq.ʒ.

¶ Aut ſumaẽ abſinthy põdus.ʒ.x.mirabolanorum kebuloy.℥ epithimi.oium.ana.ʒ.viy.℥ fumi terre pód9.ʒ.vij.℥ ſuchaba.℥ centauree maiozis.amboy.añ.põdus.ʒ.vi.eupatoriy.℥ radicis ſquinãti amboy.añ.pód9.ʒ.v.decoq̃ntur cũ q̃nq̃ libris aq̃ donec redeat ad lib.i.

¶ Scõa medicina abſinthy.ʒ.x.mirabolanoy kebuloz ʒ epithimi.añ.ʒ.viy.fumiterre.ʒ.vy.ſuchaba cẽtauree maiozis.añ.ʒ.vi.eupatoy radicis ſquinanti.añ.ʒ.v.decoq̃ntur in lib.v.aque donec remaneat vna.

¶ Pillule leues. Mñ adminiſtraẽ in oib9 q̃nq̃ dieb9 ſemel ſunt iuuãtes in ea:℥ ſũt expte. Re. epithimi ℥ turbith amboy.añ.ʒ.x.carui.aniſi. amboriy.añ.ʒ.vij.ameos.ʒ.viij.ſemis apij:℥ feniculi:amboriy.añ.ʒ.iij.polipodij.ʒ.vi.agarici albi:q̃ facile terit.ʒ.viij.ſalis idi.ʒ.v.yere pigre.ʒ.xv. fiant pillule cum aqua mente. Et ſit doſis.ʒ.i.ʒ.

¶ Tertia pillule leues quãdo adminiſtraẽ in oib9 q̃nq̃ diebus ſemel. Re.epithimi turbith.añ.ʒ.x. carui aniſi.ana .ʒ.vy.ameos.ʒ.viy.ſeminis apy feniculi ana.ʒ.iy. polipody.ʒ.vi.agarici albi facile frangibilis. nam be ſunt bone eius conditiones.ʒ.viy.ſalis indi.ʒ.v.yere pigre.ʒ.xv.fiãt pillule cum aqua mente.℥ ſit doſis.ʒ.i.ʒ. et ſunt preſtantes maxime in flegmatica.

¶ Et cũ mã eſt flegmatica cõferunt iſte pillule. Re. epithimi agarici ameos oium.añ.ʒ.viij. ſemis apij aniſi feniculi oium.añ.ʒ.ij. ſal napti.ʒ.v. yerepigre turbith amboriy ana pondus.ʒ.x.doſis põdus.ʒ.ij.ʒ.

¶ Quarta ℥ cum materia eſt flegmatica cõferunt iſte pillule.epithimi.ameos.agarici.añ.ʒ.viy.ſeminis apy: aniſi feniculi ana.ʒ.iy.ſalis naptici ſoluentis flegma.ʒ.v. yerepigre turbith.añ.ʒ.x.doſis.ʒ.y.ʒ.

¶ Et qñ eſt cũ dolore ſplenis iuuaẽ hoc medicamie ℥ ſoluit euz cũ facilitate. Re. ſcolopendrie.ʒ.xv.agarici.ʒ.xij.mirabolanoriy nigroriy yere.añ.ʒ.x.kebuloriy:abſinthij oiuz añ.ʒ.viij. ſuchaba bedeguar camepitheos ſucci eupatorij oium ana.ʒ.vij.fructy tamariſci.radicũ capparoriy ãboy ana.ʒ.lv. ſemis apij: aniſi:ſemis feniculi oium ana.ʒ.iij. fiat ꝓfectio aut pille.

¶ Quinta ℥ quando eſt cum dolore ſplenis iuuaẽ hoc medicamine ℥ ſoluit faciliter ſcolopẽdrie.ʒ.xv. agarici.ʒ.xy. mirabola.indozum.yere.ſ. ſimplicis ana.ʒ.x. kebulozum abſinthy.añ.ʒ.viy.ſuchaba bedeguar ſucci eupatoriy camepitheos ana.ʒ.vy.fructus tamariſci radicuz capparis ana.ʒ.lv.ſemi.aniſi apy feniculi ana.ʒ.iy.fiat ꝓfectio permiſcendo cuz melle aut ʒuccarozaut fiant pillule.℥ B aperit opilationes ſplenis.℥ in electuario poſſunt dari.ʒ.viy. ℥ in pillulis.ʒ.y.potiſſime valet in frigida materia. Et ſi bene conſideres omnes iſte medicine ſunt leues. Ex quo Auicen.nos facit intelligere in curatione humoris melãcolici eſſe vtendum leuibus: quod etiam debet obſeruari in curatione cuiuſcunq̃ humoris groſſi. debent eniz eẽ medicine fortes ℥ debiles ſicut precipit Auicẽna in capitulo de cura tertiane note.

¶ Libatio patientiuz q̃rtanam. CAP. LXVII.

Rectius eſt vt iclineẽ regimẽ eoy in primis ſeptimanis vſq̃ ad tres ſeptimanas ad ſubtiliatõez quandã ꝑterq̃ deſtruat virtutẽ.℥ illud eſt vt abſtineat ꝙ carne ℥ alzumet.boc.n.minozat eoy materias ℥ alleuiat eos ℥ abbreuiat ſpacium egritudis eozũ. Et poſt illud neceſſariũ eſt virtutẽ viuificare cũ eis q̃ ſũt ſicut piſces alcatradie ℥ ouaſorbilia ℥ pulli ℥ altaiegi. Luz ergo pueñit ad tẽs in quo ſequunẽ in ea alzumet ℥ nõ miozaẽ egritudo tũc neceſſariũ eſt cuſtodire virtutẽ ℥ cibare cum eo qõ eſt fortius ex carnibus gallinarum ℥ pullozum ℥ arietuz ℥ edozũ ℥ auiuz moll carnis ſicut ſunt pulli ℥ aduragi ℥ piſces boni ℥ non ſunt magni.

¶ Dic põit regimẽ cibãdi q̃rtanarios.℥ ꝓponit gradatõez regimis in q̃rtana.2ᵒ tangit cõditiones ℥ ꝓpietates cibozum ipſozum.3ᵒ ponit canones in cibatione obſeruãdos.

Tractatus

2ª ibi (Et scias q̄ cōditio) 3ª ibi (Sciuisti iterū) In p̄te dicit q̄ rectꝰ est vt dieta subtilieť a p̄ncipio vsq̄ ad tres septimanas aliq̄liter: ita tñ vt nō cadat vtus. quapp hoc tpe abstineat a carne ⁊ vnctuosis. hec.n. subtiliatio diete minorat mās: alleuiat egros: ⁊ abbreuiat spaciū suaꝝ q̄rtanarū. Scōo dicit q̄ post hoc tpe est nec̄ium fortificare virtutē cū cibis pluris nutrimēti sic̄ pisces alcadradie. i. pui petrosi in colica oua sorbilia ⁊ pulli gallinaꝝ ⁊ colum boꝝ ⁊ altaiegi. i. aues pue. cū q̄ p̄uenit ad tps i quo sequūtur in ea alzumet. i. debent seq̄ cibaria vnctuosa. s. carnes pingues ⁊ silia multi nutrimenti: ⁊ nō minorať egritudo. imo supple videmꝰ statū esse distātez: tūc necessariū ē custodire virtutē ⁊ cibare eū cū eo q̄ ō est fortiꝰ. i. pluris nutrimēti sic̄ sunt carnes gallinaꝝ pulloꝝ arietū. i. agnoꝝ ⁊ castratoꝝ iuuenū ⁊ edoꝝ ⁊ auiū mollis carnis sic̄ sūt pulli. s. colūboꝝ ⁊ aduragi. i. turturū. ⁊ pisces bñ cōditionati q̄ nō sunt magni in specie sua. q̄ sūt difficiliozis digōnis ⁊ grossiozis nutrimēti ⁊ magis viscosi q̄ pisces pui. ¶ Notandū q̄ in q̄rtana ⁊ in aliq̄ꝰ alys feb. aliq̄n in pnꝰ subtiliamꝰ dietam: ⁊ postea īgrossamꝰ multis ex cāis. Prio. q̄ dietamꝰ aliq̄n fm p̄tez disponē ⁊ nō in relatōe ad statū. ⁊ in hoc casu q̄q̄ a pn̄ subtiliamꝰ pp multitudinē māe ⁊ postea īgrossamꝰ timoze casus vtutis. Scōo q̄n ignoramꝰ egritudinē a pn̄ subtiliamꝰ vt nā cibo nō grauata se totā conuertens ↄ mām egritudinis supet ipam aut saltez manifestet. Tertio q̄n egritudo terminať p paulatinā cōsumptionē māe ⁊ mā cōtinue paucificať. Quarto q̄n statꝰ est valde lōginquꝰ sic̄ in q̄rtana a p̄ncipio subtiliamꝰ: ſz non multū vt nā nō multo cibo ipedita sese melius cōuertēs cōtra mās ipaꝝ inbriliet ⁊ digerat. speramꝰ. n. q̄ post tres septimanas poterimꝰ īgrossare dietā donec virtus bñ restaurata fuerit. ⁊ postea subtiliando p̄cedere vsq̄ ad statuz. Uñ pp aliās aut vnā ex istis causis Ysaac in 3º feb. in cura q̄rtane dic̄ abstineať a pullis gallinaceis starna ⁊ pdice p tres hebdomadas initiātis febris ne cū vnctuositate carnis calefiat ⁊ nutriať febris. q̄z vnctuosū in febre ē q̄si oleū in lucerna. Ex qbꝰ infert q̄ alzumet q̄ prohibet Auic. in pnꝰ sunt cibaria sic̄ fcā ex carnibꝰ vnctuosis ⁊ lardone. aut ex carne ⁊ piscibꝰ cōditis cū oleo sic̄ est mos sarracenoꝝ ⁊ oia valde vnctuosa. ⁊ aliq̄n p alzumet intelligunt panē sup quē cadit pinguedo carnis cū assať: licz tñ valde vnctuosa ēt nō cōueniūt in p̄cessu. vez ius galline pinguis: nō tñ valde vnctuosū. ⁊ silia: imo ipa gallina magis ueniret in p̄cessu q̄ in pn̄. ⁊ hec ē mens Auic. ¶ Secūdo notādū q̄ Auic. hic icipit regimē subtile sine carnibꝰ postea dat carnes cū īgrossat dietā. ⁊ i B se cōfert istis. superiꝰ aūt p subtili dieta icepit ab aubꝰ minutis ⁊ in p̄cessu īgrossando ad pullos. ⁊ in B nō ē ↄdictio. q̄n vtraq̄ gradatio est possibilis in diuersis hoibꝰ ⁊ in diuersis dispositiōibꝰ vniꝰ hois. ⁊ cū mutať q̄rtanariꝰ ab abstinētia a carnibꝰ ad carnes inchoādū ē a carnibꝰ minozis nutrimēti. ⁊ p̄cedendū ē paulatim ad carnes pluris nutrimenti sic̄ de aubꝰ paruis ad pullos ⁊ edos. Et ecōtra īgrossata dieta ⁊ cōfortata virtute p̄cedendo versus statū p̄cedat cōtinue magis ac magis attenuādo dietam.

¶ Et scias q̄ cōditio in eo ex quo cibať bñs q̄rtanā est q̄ sit aggregās ppzietates: q̄rum vna ē vt nō sit crudū: imo resoluēs cruditatē quā facē accidere melia. ⁊ scōa ē vt nō sit grossuz: imo subtiliās grossuz. ⁊ tertia est vt nō sit cōstrictiuuz: imo soluēs ventrē. ⁊ q̄rta vt sit sāguis ex eo gñatꝰ laudabilis ⁊ plm gdē est ita illud q̄ ꝺz caliditatez ⁊ humiditatem.

¶ Dic ponit q̄tuor cōditōes ciboꝝ patiētiū q̄rtanā. Prima est q̄ nō sit crudus. i. mām icrudās aut generās materiā crudā. imo destruat cruditatē quā facit accidere melia. Scōa est vt nō īgrosset: sed potiꝰ subtiliet grossum. Tertia est vt sit lenitiuꝰ ventris. Quarta vt gñet ex eo sāguis laudabilis ⁊ fm plm cibi calidi ⁊ hūidi sunt tales vt patz discurrēdo. Si aūt calidi magis ueniūt i melia frigida q̄ calidissimo in multū calida nō cōueniunt licet humidi in oībus speciebus melācolie cōueniant.

¶ Et tu iam sciuisti q̄o cibē ante poxismuz ⁊ per quot hozas ⁊ q̄re illud. ⁊ sciuisti iterum q̄ q̄nq̄z necessarius est cibꝰ in poxismo ⁊ primo eiꝰ ꝓpter cām p̄dictā. vez rectꝰ est vt eueniat febris ventre vacuo vt nō occupeť natura cuz materia alia nisi cuz mā egritudinis donec expellat eam. ⁊ vinū sit purū subtile.

¶ Dic ponit can. tu iam sciuisti in caplo de cibatiōe febri citātiū q̄o cibenť ante paroxismū ⁊ p quot hozas ⁊ q̄re cibanť. Et iterū in eodē caplo q̄ q̄nq̄ necarius est cibus in paroxismo ⁊ in pn̄ eius ꝓpter cām ibi dictā. Attamen melius est vt occurrat febris ventre vacuo vt nā nō occupetur cuz mā alia ꝓter mām egritudinis donec expellat eam. ¶ Scōa canō. ⁊ vinū sit purū subtile maxie in q̄rtana frigida ⁊ ꝓprie in p̄cessu. sed in q̄rtana calida melius est vt sit aliqualr limpbatū ⁊ maiozē in ea debemꝰ expectare digōnez anteq̄ detur q̄z in frigida. ⁊ ꝺz esse clarum subtile ⁊ vnius āni tantum vt bumectet.

¶ Cura quartane cōtinue. CAP. LXVIII.

Dispositio buiꝰ febris est fm q̄ enūciauimus ante ipam. ⁊ canon in ea ē bomogeneus canoni q̄rtane interpolate ⁊ nō diuersificať ab ea nisi in rebꝰ paucis. De illis est q̄ declinatio in illa ad equalitatem in calefaciēdꝰ ⁊ ad infrigidationē in hac ē melioz ꝓpter adherentiā febris: q̄re oꝫ vt administrenť in curatiōe eiꝰ ea q̄ sunt sicut sirupꝰ acerosus cū seminibꝰ ⁊ geleniabiz ⁊ aq̄ de radicibꝰ equalis ⁊ suppositoria cū melle. Et de illis est q̄ flebotomia in hac est magis necessaria: q̄n materia est magis cōprehēsa in venis. Et de istis est q̄ licentia in carnibꝰ in hac egritudine est minoz. ideo caue hoc.

¶ Dic dimissis diuisiōibꝰ dicit. q̄ dispositio huius febris est fm q̄ dictum fuit in precedenti caplo: idest q̄ raro accidit. Secundo dicit q̄ eedem sunt intentiones in cura quartane cōtinue ⁊ interpolate ⁊ non est differentia nisi in paucis. Primo q̄ declinatio ad calefaciēdū equaliter. i. fm exigentiaz materiei ⁊ reliquaꝝ circunstantiarū in interpolata. ⁊ ad infrigidanduz vel minus calefaciendū in hac est melioz ꝓpter adherentiam febris. quare opoꝛtet vt administreť in curatione huius sicut sirupus aceto sus cum seminibus. s. feniculi ⁊ petrosilini ⁊ geleniabim. idest cōditum de rosis ⁊ aqua de radicibus equalis: vtputa feniculi ⁊ petrosilini quibus forte addantur capilli veneris ⁊ forte endiuia ⁊ similia fm exigentias. Sed bis fere bonum est semp addere bozaginem ⁊ buglossaz. Itē fiant suppositoria cum melle ⁊ non ita acuta: sicut in interpolata. Secūda differentia q̄ in continua magis cōuenit flebotomia ꝙ q̄ materia est cōtenta in venis. Tertia q̄ liberius conceduntur carnes in interpolata q̄z in continua. Caue hoc idest obserua hoc. et idem de vino.

dieta debz esse magis tenuis in ptinua q̃ in interpolata. CVRA eius nouem exigit itentiones. ¶ Pria est debitũ regimẽ sex reruz. 2ª est materie ꝓ cõmuniũ eductio. 3ª est fleboto. 4ª est euacuatio ꝓpria t sepe iterata p̃cedẽtib⁹ digestiuis ſm plurimũ. 5ª est ꝓuocatio vomitus. 6ª ꝓuocatio vrine. 7ª est eductio mãe per poros cutis insensibiliter. 8ª membroꝝ cõfortatio. 9ª accidentium correctio. Et hic sicut in cura reliquarũ febrium posui flebotomiã pro tertia itentione q̃uis sub quarta includaf. quare fleboto maf cõmuniter in hac febre negligif: que tamẽ est p̃stantissimũ remedium si fiat vbi opz t ſm q⁹ oportet. t econtra est multũ nociua si fiat vbi nõ opz t ſm q⁹ nõ oportz.

¶ Pro ꝑma itentiõe regimen declinet ad humidũ. sz in quartanis a melia flegmatica aut fecali declinet aliqualiter ad calidum. sed in reliqs aliqualr ad frigiduz. Dieta a ꝓncipio vsq; ad tres septimanas dz eẽ tenuis: sz nõ mltũ. quapp aut dimittant carnes aut vtanf paucis carnibus t modici nutrimẽti. sed tẽpore nostro melius est vt vtãtur carnibus sicut auibus paruis: postea pullis. deide grossioribus t pluris nutrimẽti. t postea si videbif status secuturus cũ sciis accidentibus. vt q; paroxismi crescant itensiue t duratiõe dieta paulatim attenuef vsq; ad statũ iclusiue. Si vero non: continuef dieta iam dicta. Cibi aũt sui habeant q̃tuoꝝ cõditiones. ¶ Prima q⁹ non sint crudi: imo resoluentes cruditatẽ quã facit melia intelligendo: sicut dictum est in expõne hui⁹ passus. 2ª vero q⁹ nõ sint grossi: imo subtiliantes. 3ª sint lubricatiui ventris t nõ cõstrictiui. 4ª sint generatiui boni sanguis t fz plurimũ calidi cibi t humidi sunt tales licz calidi magis cõueniant in frigida: imo in notabiliter calida sicut in colerica debẽt eẽ frigidi. humidi aũt conueniũt in omnibus. Cibi autẽ frigidi t humidi aliq̃ misceanf cum calidis remittentib⁹ frigiditatẽ t nõ humiditatẽ sicut lactuca que forte eẽt minus frigida misceref cũ calidis nõ mouentib⁹ humiditatẽ: sic cũ ficub⁹ aut cuz tẽperatis in caliditate sicut borragie aut buglossa. Cibi vero acuti salsi in fine concedũt ꝓprie in flegmatica vitentur sicca inquãtum sicca. vinum sit puz subtile. in calida tamen aliqualiter limpbari debet. somnus sit longus: quies animalis t corporea cõueniũt. vitẽtur motus laborioſi. ¶ Leniatur vẽter iuxta secundã itentionẽ cum clisteribus aut sumptis per os sicut est cassia. t est bonũ vt cum bis lenientibus sit mixtuz aliq̃ leuiter educens melancoliã sicut seruz caprinũ cum cassia aut decoctio epithimi cum eadem t similia. t vomitus ẽt adiuuetur cum leuibus in ꝓncipio maxime natura tentãte. t bonuz est etiã vt materie cõmunes que sunt in venis educantur cũ leniter ꝓuocãtibus vrinã t sudorẽ. ¶ Flebotomatur iuxta tertiã intentionez cum vrina est grossa reliquis cõsentientibus ſm plurimũ in ꝓncipio. t aliquãdo in ꝓcessu cõuenit licet a ꝓncipio nõ cõuenerit. sed maxime cõuenit quãdo melãcolia est sanguĩea. t si nõ ẽ magna indicatio de flõmia dimittatur. ¶ Sz de eũone materie ꝓprie cum solutiuis iuxta q̃rtam intentionẽ bonuz est vt premittanf digestiua. q; humoz ẽ valde inobediẽs nisi melancolia sit nimis superflua. aut forte esset in vyas ductuũ t digestiua accõmodentur humori melãcolico facienti febrẽ. t in ꝓncipio digestiua sint minus subtiliãtia t cidentia ꝓuocãtia t aperiẽtia t in processu magis. t euacuãtia sint ꝓpria cõtra mãm: t etiã cõtra humorẽ ex quo genita est. t cõiter euacuetur in die ante paroxismũ. digestiua aũt cõmunia sint sicut sirup⁹ de pomis sirup⁹ de epithimo aqua borraginis t buglosse. serũ caprinuz. t multa posita sunt ab Auic. valentia in omni materia. sed in ꝓcessu bis addaf sirup⁹ acetosus mellinus aut zuccarinus ſz exigentiã t balneũ aque dulcis parue more iuuat ad digestionem. t eũatiua sunt sicut sene epithimũ polipodiuz t similia. fortia vo sicut lapis lazuli lapis armen⁹ ellebor⁹ niger. Cõposita reperiunf multa debilia t fortia. sed cõiter vtendũ est leuibus t leuioza cõpetũt in ꝓncipio cũ apparet digestio. fortioza ꝓpleta digõne cõpetũt. ¶ Pro uocetur vomitus iuxta q̃ntã intentionẽ ꝑmo cũ lenibus ad educendũ materias cões que sunt in stomaco. postea materias ꝓprias ãtes t cõiunctas. t dz esse fortioz q̃to magis ꝓcesserit digestio. Et q̃q; fit in die paroxismi parum ante paroxismũ q̃q; in die quietis: sz maxie tentandus est natura adiuuante t in quibus est difficilis vomitus precedat cibatio cum multo potu vini aut aque aut ambozum ſm exigentiã materie t cõsuetudinez. Multa aũt vomitiua posita sunt in textu debilia fortia t mediocria. ¶ Prouocetur vrina iuxta sextaz itentionẽ in ꝓncipio cũ lenibus in ꝓcessu cũ fortioribus magis aut minus calidis ſm exigentiã materie t tẽporis egritudinis: q̃uz copiam habuisti in ꝑcedentibus capitulis. ¶ Educatur iuxta septimã itentionẽ materia per poros cutis cũ sudore. t insensibiliter cũ fricatiõe que sit fortioz in ꝓcessu q̃ in ꝓncipio. Item cũ aqua ordei vino subtili admixta. Itẽ cũ suffumigijs q̃ maxime fiunt natura tentante sudorez. ex fortioribus vo que danf materia digesta t notabiliter minorata sunt sicut tyriaca metridatũ dyatrion piperẽ medicamẽ de assa t similia cũ vino potẽti. naz hec exhibita in ꝓncipio paroxismi actu calida ꝓuocant sudorẽ t aliquãdo educũt totã materiam maxime in declinatione. t debet post hoz sumptionez pãnis cooperiri. Sz hec valde calida nõ sunt administranda nisi in flegmatica t fecali. balneũ vero in oibus spẽbus cõuenit. ¶ Cõfortef iuxẽ octauã intentionẽ cor cerebrũ t mẽbra naturalia cũ electuario regum dyamusco et similibus magis aut minus calidis ſm exigentiam. ¶ Corrigant accidẽtia iuxta nonam intentionem ſm q⁹ oportet.

¶ De febre sextana septena t ſilib⁹. CAP. LXIX.

Hec nominaf pbitamos t gdaz nominant huiusmodi febres revolubiles. Iste generantur ex materia homogenea materiei quartane: sed est minoz t grossioz. Et plurimum quidez fiunt ex melancolia flegmatica.

¶ In hoc caplo auctor determinat de gbusdam febribus annexis q̃rtane. Et ꝑmo inuestigat politatem carũ opione ꝓpria t aliorꝝ. scõo ponit curã. scõa ibi (Approꝑinquatur) Prima in tres. ꝑmo notificat has febres rõne nominis t materie. scõo ponit opiones Hyppo. t Hal. de politate t ipossibilitate dictaꝝ febriũ quintane sextane t septane. Tertio ptractat hãc mãm ſm opinionẽ ꝓpriaz. 2ª ibi (Sextanã aũt) 3ª ibi (Et ego qdem opinor) In ꝑma pte dicit istas febres noiari pbitamos t quosdã noiare illas revolubiles. 2ª dicit has febres gñari ex mã nature consimilis mãe febris q̃rtane t eam ſm plimũ esse materiam flegmaticaz. ¶ Notandũ q⁹ Auicen. tria dicit de materia harũ febriuz. Primũ q⁹ earuz materia est eiusdẽz generis vel spẽi cum materia quartane. Cui⁹ ratio est. q; est materia melãcolica. sed grossitie t puitate tardat motũ. Scõo dicit q⁹ hanc mã est grossioz t paucioz materia q̃rtane. ꝓterea tardi⁹ mouef q̃ mã q̃rtane. nã grossities t paucitas retardant paroxismũ: sicut econtra subtilitas t multitudo ipm accelerãt. tuz q; tales subtiles t multe facilius mouenf. tũ q; magis stimulãt vtutẽ. Tertiũ dcm. q⁹ q̃uis sint multe spẽs melãcolie: tñ vtplurimuz fiũt ex melãcolia facta per adustionẽ flegmatis. t hic est sermo Rasis. 16. ptinẽtis capitulo 2º. Huius autem tertij dicta est. quia melancolie ex aliis humoribus cuz perue-

videi post librũ 16. rasis q nõ mentit⁹ q⁹ ipse dopa dicit vt sic q⁹ [illegible]

3º sic dicit in ꝑ loco vbi legit de sex febribus denatis febs mixtis ex duabus putridinibus quemadmodum septimus aut q⁹ est pessimus sunt de flegmate et melancolia. Item febres putride ex putredine cuiuslibet humoris sunt de melancolia. Et ex flegmate prose et materia in declinatione putredinis corporis dicti humoris. Et [illegible] dicit q⁹ quinque sunt ex melancolia humore nigro [illegible] ex quo patet q⁹ sunt quinque genera melancolie humoris nigri. Et [illegible] ex melancolia et flegmate. Et [illegible] ex melancolia et sanguine. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea. Et [illegible] ex melancolia et colera citrina. Et [illegible] ex melancolia et colera viridi. Et [illegible] ex melancolia et colera nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et citrina. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et viridi. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera citrina et viridi. Et [illegible] ex melancolia et colera citrina et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera viridi et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et citrina et viridi. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et citrina et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et viridi et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera citrina et viridi et nigra. Et [illegible] ex melancolia et colera rubea et citrina et viridi et nigra.

niunt ad maiorem ingrossationem per caliduz adurens
z ad paucitatez tantuz incinerañ z paucificañ q cinis
ille nō potest amplius putrefieri. z si putrefit non potest
deferre calorē actualez ad coz sufficientē ad febrē. nō enī
est illis humozib⁹ humidū renax. sed flegma. qz hz multā
viscositatē pōt cōburi z fieri melīa q̄ faciet quartanā. z si
ampli⁹ cōburañ z terrestrificeñ faciet qntanā z sextanā.
nā adhuc remanebit humidū qō pōt putrescere z euapo-
rādo portare calorē febrilem notabilem ad coz. sicut car-
bones facti ex lignis viridibus magis emittunt flammā
q̄ facti ex lignis siccis.

¶ Sextanaz autem z septanaz z que sunt post
illas Hyppocra. dixit.

¶ In hac pte agēs de positate aut ipositate baz febrium.
Prio ponit opionē Hyppo. 2° Hal. 3ª ibi (Et Hal.) In pri
ma pte dicē q sextanā z septanam z q̄ sūt post illas. s. octa-
uanā z nonanā dicit Hyp. in libro epidimiarū fieri.

¶ Et Galien⁹ dixit. ego nō vidi in vita mea ali-
quaz ex eis neq̄z vidi qntanā nudā fortē z neq̄z
est febris nisi quasi occulta. Jngt z nō est lon-
ginquū qn sit cā in septana. verbi grā. z noue-
na regimē qō qñ admīstrañ z currit super ipm
facit febrez. nā iteratio facit necessario i huius-
modi hora illā febrē z si dimitteret z rectifica
retur nō faceret. Est ergo cā i periodis ei⁹ et in
ipsi⁹ iterationib⁹ reiteratio regimis et periodi
ei⁹ nō sūt ptodi māe q̄ effundañ z ei⁹ reditiōes.
Jngt opz vt obseruet in experiētia hui⁹ egritu-
dinis hec itentio ita vt nō accidat erroz.

¶ Dic pmo ponit opionē Hal. 2° assumit itentionē ei⁹. 3ª
ibi (Quānis Hal.) Jn pma pte dic Hal. dixisse in pmo de
differētys febriū q̄rto capło. sed plixius in 3mēto epidi-
miarū se nunq̄z aliquā vidisse ex eis. s. sextanā neq̄z septa-
naz aut aliā ex sequētibus: imo nec qntanā nudā. i. alteri
nō associatā fortē. i. manifestā: imo nō visa ē ab eo febris
nisi occulta qdē. i. cū alys cōplicata. ¶ Item. qz remissa.
Scdo dicit q nō est lōginquū. s. a veritate: qñ cā septane
z nonane sit regimē qō qñ admīstrañ z currit sup ipz. i.
cōtinuañ facit has febres. nā alteratio regimis cōsimilis
pozi regimini qō fecit pmū poxismū facit nēcio in hō hō-
ra. i. in die cozrūdenti illā febrē. z si illud regimē dimitte
retur z rectificareť. i. fieret regimē 2ueniēs 3riū pmo nō
faceret febrē. q̄ cā periodoz ei⁹ z reiterationū illi⁹ febris
s. reiteratio regimis pmi. z periodi hō fe. nō sunt periodi
materiei q̄ effundit ad locū minere putredis eius. Et nō
sunt ei⁹. s. māe reditiōes q̄. s. exūs in aliq̄ cumulo pellatur
ps post partez sic̄ fit in tertianis q̄rtanis z silib⁹ pm nām
materiei: imo p malū regimē 2tinuatuz cuiusq̄z poxismi
mā de nouo gñañ. aut fortē aligs būoz pexistens putrefit
fortē phibita trāspiratōe. z fortē nūc vn⁹ nūc ali⁹. ¶ Ter
tio dicit Hal. dixisse q̄ obseruet in expientia hō egritudis
an pēdeat a regimīe malo continuato an a mā q̄ effundit
per ptē post partē z nō sit erroz in regimīe. imo supple oz-
dinetur regimen cōtrarium pmo.

¶ Quānis Galien⁹ sit q̄si negās aduentū barū
febriū. z quasi q̄ sit necessariū vt sit huiusmo-
di febris alia radix. Verū Hyppo. iā verifica-
uit sermonē in iuentōe septene et nouene. et nō
est illud manifestum mirabile neq̄z manifeste
ipositatis. ita vt sit necessariū i eo redire ad ad-
mīstrandū. Et sermōes qdē quos locutus est
Hyppocras i capło baz febriū sunt q̄ septena
est plixa et nō ē moztifera: et nouena est lōgioz
ea et nō est moztifera. Et dixit q̄ qntana ē dēte-
rioz febriū. qm̄ fit añ ptisim z post ipaz.

¶ Dic Auicen. assumit intentionez Hal. dicens q̄ Hal. est
quasi negans aduentū harum febrium. qz non absolute
negat eas: sz negat eas accidere sicut accidūt alie febres
paroxismales. i. fm naturaz humozis periodicātis quot-
tidie sicut flegma. aut de tertio in tertiuz sicut colera. aut
de quarto in quartū sicut melācolia. cuius negationis ra-
tio est. qz si darenť he febres: tunc dareť alia radix. i. ali⁹
humoz a q̄tuoz generibus humoz. sed hoc est falsuz. cōse
quentia tenet. qz humoz faciens has febres nō potest eē
melancolia que mouet de quarto in quartum nec colera
nec flegma. ꝓpter simīlē causam nec sanguis. qz facit mo
tum cōtinuuz. ergo necessario erit alius humoz distinct⁹
ab illis. Et hoc est qō dicit Rasis. ió. continentis vltimo
capło. dixit Hal. s. in libro epidimiarū. Non vidi feb. cur-
rere per septez z displicet mihi dictū Hyppo. hoc affirmā
tis. qz impossibile est vt dicat de quo būoze est. Aliter po-
test exponi radix alia ab humorali. qz radix huius febris
nō est aliquis humoz qui fm naturā suaz faciat hāc feb.
sed solum malitia regiminis. ¶ Scdo dicit q̄ Hyppo. di
xit cum veritate inueniri septanam z nonanā. z hoc non
est manifeste mirabile aut mānifeste impossibile. ita vt sit
necessarium in eo redire ad administrandū. i. ad inueniē
dum aliquas causas occultissimas. Mysteria enim sunt
res occlte soli deo cognite vl difficillime cognite. ¶ Ter
tio dicit q̄ sermōes quos locutus est Hyppo. in capło ba-
rum feb. sunt q̄ septena est plixa: sed nō moztifera: z no-
uana longioz ea: sed nō moztifera. z dixit q̄ quintana est
deterioz febris: quoniā fit ante ptisim aut post ipsam. Et
dixit in ea Hal. vt scitis in cōmentando textuz illuz satis
diminute z parum ad mentē Hyppo. quare tex. ille indi-
get expositione. Textus aūt de quo est sermo hic in pmo
epidimiarum sic iacet. Quintana omniū pessima. eteniz
ante ptisim z iam ptisim patientib⁹ interficit. Cōmentuz
Hal. est hoc. Qui ptisiz patiunť etbica febriunt febre nū-
quā desinente. Euentus namq̄z eius sicut z aliaz omniū
iam didicisti in libro de differentys febriuz. z eā que per
tertiam aut per quartam diem paroxismanť: sicut dicit
Hyppo. eam que per quintā. de qua quintana existimes
causaz dictam a nobis quod de septenis z nouenis paruz
ante audiuisti. Dixit autem Hal. in cōmento precedenti
non reperiri has febres nisi casualiter. Ex quibus verbis
aperte liquet Hal. in cōmentando textum illum fuisse di
minutuz z parū declarasse mentē Hyppo. Eget ergo ser-
mo iste expōne ꝓpria Auic. intendētis tex. illū declarare
z ponere opinionē suā in hac materia dicit.

¶ Ego qdez opinoz huic sermoni modū quē-
daz. z est vt sit ptisis significās etbicā. z sit ser
mo ei⁹ qntana subm ꝓpōnis idefinite nō signi
ficātis cōitatē. Ergo est q̄si dicat q̄ de qntana
est vna spēs deterioz febriū. ergo ē significatio
hō sermōis ei⁹ q̄ cū febres plōganť z pmiscenť
z diuersificanť pueniūt plīm ad iflāmandū mē
bra pricipalia z ad etbicā. z de ꝓprietate barū
febriū est vt stent in fine suo fm ordinē vnū. z
plīm illius sup q̄rtanā. z iā testificati sum⁹ eam
qntanā. verū ipsa pducit ad quartanaz quādo

in humorib⁹ est exuberatio ⁊ i humiditatibus multitudo. Cuiꝰ liq̄factio iā multiplicaī ⁊ euacuatões sensate ⁊ isensate frequētes fiūt nō remaner i humorib⁹ cinereitas nisi illud qō minus est ⁊ grossius. et illud faē esse necessariū vt sit porism⁹ tardior. et fiat illa q̄ fuit q̄rtana gntana. Et i huiusmodi qdē dispōne fortasse erit corp⁹ p̄parati vt iflāmeī ⁊ fiat ethica.

¶ In pte pīti Auicen. ptractans hanc mām pmo exponit textū Hyp. in pmo epidimiaꝝ. ⁊ declarat mentē ei⁹. 2ᵒ cō firmat rōnes Hyp. ⁊ remouet q̄dā instātiā. 3ᵒ sūmis laudibus extollit Hyp. dicēs sue auctoritati credēdū eē. 4ᵒ dicta Hyp. confirmat ex relatu ⁊ visu. 2ª ibi. (Et nō opꝰ vt negeī) 3ª ibi (Ampli⁹ nō est) 4ª ibi (Et iā retulit). Pria in duas. In pª oñdit quō gntana q̄ est deterior feb. aliq̄n accedit prisim siue ethicā. 2ᵒ oñdit quō aliq̄n subsegtur. 2ª ibi (Et iterū ethica) ¶ Sz p notitia pme ptis ē sciēdus q Aui. intendēs declarare dcā Hyp. pmo epidimiaꝝ ⁊ maxīe illud. gntana ē deterior feb. q̄n fit ante ptisim. ⁊ post ipaz: pmittit sex ppones dicēs. Ego opinor huic sermoni Hyp. esse modū quēdā. i. quēdā itellectū vez: ⁊ tūc ponit pmā ppōnē q̄ est q ptisis significat ethicā. i. puertit cū hoc termio ethica. ⁊ nō accipiī h ptisis p ethica sequēte vlc⁹ pulmonis. ¶ Scōa ppō est vt sit sermo eius. gntana subz ppōnis idefinite nō significantis cōitatē. q̄ est. q̄si dicat. gntana ē vna spēs deteriorꝝ febriū. i. q subz hui⁹ ppōnis gntana est deterior febris est subm ppōnis idefinite: cū in ea subyciaī termin⁹ cōis sine signo. vñ significat q aliq̄ gntana ē deterior febris. ¶ Tertia ppō. q̄ est significatio. i. vificatio hui⁹ sermōis ei⁹ q febres cum plōganī ⁊ pmiscenī ⁊ diuersificanī pueniūt: vt plm ad iflāmādū mēbra p̄ncipalia ⁊ ad ethicā. i. q febres pmixte diuersificate plōgate. ⁊ diuersificate. i. facte iordinate vagātes in suis porismis iflāmant mēbra p̄ncipalia. ⁊ p prie coz ⁊ ducūt ad ethicā. ⁊ hec ppō nota ē ex dictis Hal. in cmēto terty pnosticoꝝ. ¶ Quarta ppō. ē de ppetate harꝝ febriū. ⁊ est vt stēt in fine suo fm ordinē vnū. ⁊ plm illi⁹. s. ordis trāsit sup q̄rtanā. ⁊ iā testificati sum⁹ eā gntanaz. i. feb. iordinate vagātē pp diffozmitatē in adustione būoꝝ a qb⁹ pendēt. tandē reducunī ad vnū ordinem. qz trāseūt in q̄rtanā ⁊ aliq̄n in gntanā q̄ fm plm segī q̄rtanaz: aliq̄n nō. Causa aūt hui⁹ est. qz būores a qb⁹ pēdēt bō feb. iordinate cū pus essent diffozmes in adustiōe tādez reducunī ad vnifozmitatē cū sunt versi in meliaz. ppea faciūt feb. vni⁹ modi fm formā ⁊ ppetatē melīe q̄ ē q̄rtana. ⁊ aliq̄n est gntana: quā fm plm pcessit q̄rtana aliq̄n vt oñdeī. ¶ Quinta ppō. verum ipsa. s. febris iordinata pducit ad q̄rtanā qñ in būoꝝib⁹ est exuberatio. ⁊ in būiditatib⁹ multitudo. Cū aūt liq̄factio iā multiplicaī ⁊ euacuatões sensate freq̄ntes fuerint nō remanet in būoꝝib⁹ cinereitas nisi illi⁹ qō ē min⁹: ⁊ illi⁹ qō ē grossius. ⁊ illō facit esse necessariū vt porismus sit tardior ⁊ fiat illa q̄ fuit q̄rtana gntana. i. febris iordinate vagans pducit ad q̄rtanam qñ būor melicus est mult⁹ nec valde igrossat⁹ p adustionē. Cū aūt pcedente adustiōe ⁊ liq̄factiōe ⁊ multiplicatis eūonib⁹ sensatis aut isensatis būor melicus paucificaī ⁊ igrossaī porism⁹ fit tardior ⁊ fit trāsit⁹ ex q̄rtana in gntanā. ¶ Sexta ppō. ⁊ in huius qdē dispōne fortasse erit corp⁹ p̄parati vt iflāmeī ⁊ fiat ethica. i. corp⁹ existēs in hac dispositione erit paratum ad ethicaz. vnde segtur ethica quintanam ⁊ eius causas.

¶ Et itez ethica qñ accedit nō ē lōgiquū qn faciaī accidere i būoꝝib⁹ cinereitatē quādam ppuitatē suā i postremis ethice. ⁊ accidit illi cinereitati putredo: q̄re accidit febris.

¶ Hic declarat duo. Primū q gntana aliq̄n segī ethicam. 2ᵐ q ipsa ē mala. 2ª ibi (Et iā destruxit) Primuz pbaī sic. Ethica aliq̄n cāt cinereitatē in būoꝝib⁹. i. būoꝝ paucū terreū melicū genitū ex būoꝝib⁹ per adustionē ab ipsa. s. adustiōe factā cui būori accidit putredo. igiī causat gntanam. 2ñia tenet. cuz quintana fiat ex putredine humoris melancolici pauci terrei grossi.

¶ Et iā destruxit; febris ethica coz⁹. ē q̄ mala ex hoc q ipa ē signū adustiōis būoris ꝺ quo nō remāsit nisi paꝝ: ⁊ fit adustus paꝝ: ⁊ ex hoc q ipa est cā additōis febris ⁊ duplicatōis eius.

¶ Hic pbat 2ᵐ. s. q ipsa sit mala ⁊ mortifera. Nā ipsa est mala p viā signi ⁊ p viā cāe. igiī 2ᵐ. cz 2ñia. ⁊ pma ps pbatur. nā ethica iā destruxit corp⁹. q̄ gntana q̄ est effect⁹ ei⁹ est mala p viā signi eo q significat būoris adustionē ex q̄ nō remāsit nisi paꝝ adustū: ⁊ significat corpis extremam cōsumptionē. Sz q sit mala p viā cāe. pbaī. qz quintana veniēs post ethicā est cā duplicatiōis feb. ⁊ augmēti ethice. naz pmo erat solū ethica. nūc vo gntana ē addita ethice. ⁊ sic sunt due febres. q̄rū vna auget alteram.

Hic cadunt dubia discussiōe digna. Primū q̄ est mā febriū inordinate vagātiū sequētium febres ꝺpositas plōgatas. Dom q febres multe adinuicē cōpposite sicut tres tertiane note ⁊ due tertiane cū vna flegmatica qñ habēt materias habētes modos subē ⁊ quātitates suis formis ꝺportōatas habēt periodos ordinatos suis formis ⁊ ꝺprietatib⁹ ꝺportionatos. Cū vero putredine ⁊ adustiōe diu pcedente bi būores sunt cōuersi in meliaz faciūt q̄rtanā vnam aut duas ordinate de q̄rto in q̄rtum affligētes. in tēpore aūt medio qñ isti humores sunt multū elōgati fz q̄ritates ⁊ modos subē a quātitatib⁹ ⁊ modis substātie suis formis ꝺportionatis: vt qz sunt notabiliꝝ paucificati aut igrossati; retinētes tamē suas formas substātiales ⁊ ꝺprietates: tūc faciūt febres iordinatas ⁊ vagātes. qz magis tardanī paroxismi q̄si cōueniat formis ⁊ ꝺprietatib⁹ humoꝝ illorum. ⁊ cū hoc retardatiōes suoꝝ paroxismoꝝ sūt diffozmes: eo q diffozmiter būores illi sunt paucificati ⁊ igrossati ipsis diffozmiter resistētib⁹ caliditati putrediali eos paucificāti ⁊ igrossanti. māe itaq; febriū iordinatarū sūt māe diffozmiter magis paucificate ⁊ igrossate p putredinez ⁊ adustionē q̄si cōueniat formis suis subalibus q̄s adhuc retinēt. Et ex his iferī ex febre sanguinea posse fieri febres diuersas: postea iordinatas: postea q̄rtanā aut gntanā: qō pz ex dictis hic ⁊ in caplo de sinocha.

Secundum dubiuz vtruz cum deueniī ad gntanā p̄cedentē ethicam aut sequentē sit necessariū puenire quartanā. Et arguitur q sic. qz ad grossitiem maiorē ⁊ paucitatē maiorez nō est deuenire nisi per grossitiez ⁊ paucitatē minorez. ergo prius erit materia incinerata grossitie ⁊ quāritate proportionata quartane q̄s gntane. ¶ In cōtrariuz est Aui. dicens q licet plurimū super quo stant febres inordinate sit quartana tamē testificaī ipsaz fuisse gntanā. ¶ Dicendum fm Gentilem q cz fm plurimum ante quintanaz sit quartana cū antecedit ethicā aut sequiī: nō tamē est necessarium: cui⁹ ratio est. qz humore facto melancolico nō est necessarium ipsuz putrefieri. ergo nō est necessarium fieri quartanā. ⁊ interim dum nō putrefit pōt fieri grossior ⁊ pauciōr q̄s pmo ꝺportiōalis quintane ⁊ postea putrefieri. ergo pōt esse ante ethicam ⁊ post ethicam quartana quā nō antecedit quartana.

Tractatus

Tertium dubiuz vtr gntane ⁊ sextane ⁊ reliq possint fieri nō p̄cedēte alia febre. Jn quo dubio fm Gentilez tenēda est ps affirmatiua. Tūc hoīe remanente in appente latitudie siue sanitatis pōt būor melic⁹ paulatiz igrossari ⁊ paucificari. ⁊ tardi⁹ moueri q̄ p q̄rtū. q̄ pōt moueri p gntū diez aut aliquem ex subsequentibus.

Quartū dubiū qz ex dcis Auic. h̄ de itentiōe Dyp. vr posse ꝛcludi sextanā ⁊ seq̄ntes esse ōteriozes gntana. qz sic gntana est ōterior q̄rtana. qz būor p adustionē est magis paucificat⁹ ⁊ igrossat⁹ ita seq̄ntes ex eadē cā sūt deteriozes. ꝯis ꝫ Dyp. q dixit gntanā esse ōteriozez ceteris. ¶ Pro solone h⁹ dubij pmittēdū hꝫ feb. duplr posse fieri. vno⁹ ex erroze regiminis sic placuit Hal/ 2⁹⁹ ex adustiōe febrili paulatiz būorē melicū paucificāte ⁊ igrossante siue añcedāt etbicā siue sequant/ 3⁹ ex successiua paucificatōe ⁊ igrossatōe būoris nō gdē p adustionez febrilē. ſz ex actōe caloris nālis ⁊ cōtinētis paulatiz būorez melicū ⁊ flaticū paucificāte ⁊ ingrossante hoīe remanente in latitudine siue sanitatis aut neutralitatis appentis cui būori talr paucificato ⁊ igrossato postea accidat putredo. Posset ēt melia putrefieri ⁊ igrossari p fritatē cōgelantē ⁊ exp̄mētez hūidū: ⁊ postea putrefieri/ q̄ pmisso dr q⁹ si be febres pueniāt p mō certū est q⁹ gntana ē ōterior sextana ⁊ sextana septana: ⁊ sic deinceps eo q⁹ gntana freq̄nti⁹ affligit. ceteris g̃ paribꝫ est deterior: ⁊ sic sextana septana/ Si vo hꝫ febres fierēt. 2⁹ mō ex adustiōe febrili būorez paucificāte rō fcā i pn⁹ oibꝫ ꝛcluderet sextanā ⁊ seq̄ntes esse ōteriozes gntana/ ſz nō est visilr p adustionē fe. posse cozp⁹ tātū ꝛsumi vt būores ita paucificēt ⁊ igrossent ⁊ faciāt sextanā ⁊ q̄ deinceps q̄n pus accidat moꝛs/ nō Dyp. dixit q⁹ gntana est deterior cū nō ꝓparuerit eā nisi ad q̄rtanā ⁊ fe. ꝛordinatas q̄ illas p̄cesserūt. ⁊ dato ēt q⁹ ethyc⁹ nō moꝛeref: melia tū h̄ mō ꝛcinerata nō posset ampli⁹ ferre caloreꝫ putredinalē sufficientez ad fe. Si vo hec fe. accidat 3⁹: dōm est gntanam esse ōteriozē sextana: ⁊ sextanā septana: ⁊ sic deinceps. Pro quo eādez rōnez q̄ ꝛclusū est gntanā p mō veniēte esse ōteriozem sextana. Jtē. quia poxism⁹ ei⁹ ē itensioꝛ. qz p̄cedēte resolone ꝛtinue remanēt ptes terrestrioꝛes ⁊ magis frigide: ⁊ a gbus pauciozes vapozes eleuant. 3⁹. qz poxismi gntane sūt lōgioꝛes verisilr q̄ paroxismi sextane cū pendeant a pluri mā. Et similiter dico de poxismo sextane in cōparatione ad septanā. ⁊ sic deinceps.

Contra nouana est lōgioꝛ septana. q̄ poxism⁹ nouane dꝫ esse lōgioꝛ poxismo septane. ſz ꝯa. qz sic se hꝫ tota ad totā ita poxism⁹ ad poxismū. añs āt est Auic. i lra de itētiōe Dyp. Et ꝛfirmat. qz grossities māe pl⁹ opat ad lōgitudinē q̄ multitudo ei⁹ vt ex textu colligi pōt. ¶ Ad h̄ dr negādo pmā ꝯaz. cā. n. q̄re nouana est longioꝛ septana est. qz tardi⁹ poxismat. vñ in eāli tpe min⁹ de mā ei⁹ ꝛsumit. Et q̄ tū nō segf q⁹ poxismi sint lōgioꝛes. nec segf grossitiē pl⁹ opari ad lōgitudinē q̄ multitudinē p̄cipue i materie valde terreis q̄ p putredinē sūt apte cito icinerari: q̄to. n. mā est grossioꝛ ⁊ terrestrioꝛ: tāto est viciniοꝛ icineratōi. Fozte tū i mā nō ita terrestri posset esse vex. male tū grossities māe possꝫ multitudini ei⁹ ꝓparari in faciendo lōgitudinez vni⁹ febris totalis aut poxismi si quis bene cōsideret.

¶ Et nō oꝛ vt negenf egritudies q̄s nō ꝛtingit videre in tpe quodā ⁊ q̄dā regiōe. nā hoc gen⁹ nō ꝛpbēdit p multitudinē. neq; ite⁊ opꝫ vt dicaf q⁹ si est gntana: tūc necesse est vt sit mā gnta. nā melia gñat gntanā nō pp hoc ipm q⁹ ipa

Bē febre est melia: imo ꝓpterea q⁹ ipsa ē pauca grossa. ⁊ tā nō plōgaf q̄n sit in coꝛpib⁹ gbusdā melācolia grossa pauca cui accidit putredo.

¶ In gte pūti Auic. p̄ cōfutat rōnes Hal. 2⁹ remouet ista tiaꝫ. 2⁹ ibi (Et nō ꝓuenit) Rōnes Hal. fuer due. p̄ma q⁹ ipse nō vidit in vita sua aliquā illaꝛ q̄ sūt post gntanam nec vidit gntanā nudā foꝛtez. q̄ nō sūt ponēde. 2⁹ rō. qz si darenf eēnt dādi alq būozes p̄ter q̄tuoꝛ/ ¶ Ad p̄mā rōnez rīdit Auic. negādo ꝯaz. nō. n. opꝫ vt negenf egritudines q̄s nō ꝛtigit videre in q̄dā tpe ⁊ q̄dā regiōe. Doc. n. gen⁹ si ꝛpbendif p multitudiez. i. qz multoties cueniat. cōtigit. n. hꝫ feb. in q̄dā tpe ⁊ in q̄dā regiōe videri ⁊ nō in oib⁹: ⁊ ita videri ab aliq ⁊ nō ab oib⁹. ¶ Ad scdaz rōnem sic negat ꝯaz dicēs. nec opꝫ iteruꝫ vt dicaf q⁹ si aliq est gntana q⁹ tūc nēce ē q⁹ sit mā gnta. i. gnt⁹ būor. nā melia gñat q̄rtanā. al. gntanaz nō pp hoc q⁹ ipsa sit melia: imo ꝓpea qz pauca ⁊ grossa. ⁊ tā nō plōgaf. i. nō ē ipole gn sit in gbusdā coꝛpib⁹ melia pauca ⁊ grossa cui accidit putredo. Dic tex. apte est ꝫ Gentilē. q vult piodicatōez seq̄ ꝓpetatē ⁊ formā subalē būoris actiue ꝛcurrētis ad motū humoris in ōteriaꝛo tpe p̄cipue si text⁹ dicat q̄rtanā sic cōiter repitur: ſz Gentilis inuat hūc tex. esse malignatū. ⁊ in antiquis libris iuenif gntanam. apparuit enī ei hunc tex. nō bene sonare pro opinione sua.

Notandum fm Gentilē p declaratōe p̄mi dicti siue rōnis q⁹ aliq̄ ptransit magna ānoꝛ reuolutio in q̄ nō videnf aliq egritudines sic Hal. nō vidit suo tpe lapidez ab itestis vt refert sexto iteriozː quē tū Gētil bis se vidisse dic. ēt ipso scribēte hāc lectōez laudabil⁹ vir magr Joā. Juliani de foꝛliuio misit ad ips lapidē ad q̄titatē nucis vomitu expulsuꝫ post doloꝛē sūi ⁊ erat illi⁹ lapidis duricies q̄lis ē duricies gipsi. ⁊ figura lapidis erat rotūda oblōga. i. figure ouatis. ⁊ h̄ nō fuit visū a p̄decessoꝛib⁹ nr̄is. nō tū dꝫ negari: imo dꝫ ꝛcedi sic mōstruꝫ raro veniēs. Ego ēt meo tpe vidi vna cū magro Benedicto egregio doctoꝛe verone apa in iguie cuiusdā mulieris in q̄ erāt lapides tres ad q̄titatē castanee foꝛme tēdentis ad rotūduꝫ ⁊ duritiei gipsi: qō apa me pñte secuit. Jtē vena medena mltiplicaf i medena ciuitate quā Hal. nūq̄ vidit. 3⁹ q̄rti. ca⁹. p̄po. Jtē tpe nr̄o pauci aut nulli videfr vermē reptātē sub cute. quē tū Auēzoar ⁊ gdā sapiētes hyspani ponūt. nō sūt q̄ hec a nobis negāda: imo potiꝰ nr̄a iteresf boꝛ cās iuestigare ⁊ oīuꝫ poliuꝫ ꝛtingere i nā sic recte sensit Auer. p colliget. Ego. n. credo cāz malē lapidū de qb⁹ supra cē flā grossiuꝫ ⁊ viscosū. cāz aūt efficientez cē caloꝛē loci in q̄ gñanf vna cū caloꝛe mēbroꝛ circūstantiū cū aditoꝛio ēt caloris ꝛtinētis q⁹ caloꝛes ēt resoluēdo ptes būidiores residuū ispissant ⁊ idurāt. figuranf enī ⁊ colozanf fm figurā ⁊ colorē mēbri in q̄ gñanf. hic ē q⁹ lapides renū sūt lōgi rotūdi rubei. figuranf ēt aliq in locis amplis fm figurā flatis qō ibi repif. augenf aūt pp additionē flatis: qō sic paulatiz addit ⁊ iuiscat cū pexistēte ita paulati idurāt. Cāz aūt vermiū vide. 16. tertij. ca⁹. p̄po. ⁊ in plerisq; locis. Sz cā cur repiāt sub cute ē eorum subtilitas ⁊ agilitas. Cāz aūt vene medene vide ab Auic. loco allato. ¶ Notādū 2⁹. p̄ declatiōe rīsiōis scde q⁹ si tex. Auic. dicat q⁹ melia gñat gntanā nō pp hꝫ q⁹ ipa est melia: imo ꝓpea q⁹ ipsa ē pauca ⁊ grossa sic cōiter repif: ē mulrū ꝫ opionē Gētil ponētis piodicatōez seq̄ ꝓpetatez būor ⁊ formā specificā ei⁹. Dabꝫ igr nūr dicere q⁹ melia gñat q̄rtanā in q̄tū melia: ⁊ p formā specificā ⁊ ꝓpetatez ei⁹. Hoc solat tū hūc textū p salute sue opionis q⁹ melia nō facf q̄rtanā solū in q̄tū melia. sed in q̄tū melia cū ōtermināta grossitie ⁊ q̄titate. ¶ Pro cōtellu nō. q⁹ Hal. ⁊ Auic. viderūt q⁹ periodicatio cōiter ⁊ vt in plr⁹ iuenta segtur

formā specificā humox.nā ex grossitie 7 ḡtitate i hūore ipole est iueniri bas determiatas piodos plimū iuentas cū ille dispōnes sint i ifinitū variabiles:vt dic alias se declarasse/Et affirmat Hal.B sensisse in cō.epidimiarū.hec tñ dria est iter hos viros.qz postḡ.H.ꝛcessit q piodicatio segt formā specificā hūox nō potuit ꝛcedere q eēt dare gntanā 7 sextanā:7 feb.bꝫ.qz segt q eēt dare aliū hūorē. Si.n.piodus ꝛtinua est sang.ḡtidiana flatis.tertiana colere.ḡrtana melie.ḡ gntana erit gnti hūoris.Aui.tñ vidit q Iz piodicatio sequat formas siue nās specificas:tñ ē de hoc:sic de alys actōib⁹ nālib⁹.sequunt.n.formas cū determinatis accītib⁹ vt attractio ferri segt magnetē in determinata ḡtitate 7 qlitate.vñ si allio yngat non trahit.iz⁹. terty.Et in.5.physicox.dic Auerro.Iz igit melia pncipalr moueat in 4.⁹a propetate:tñ regrit determinatā ḡtitatē 7 modū subē gb⁹ pmutatis nō pōt fuare suū modū:7 cum possit i aliq̄ suba 7 ḡtitate putrefieri 7 pelli.igt aliquo tpe

gō dura

moueri poterit 7 nō p ḡrtū.hec sunt dicta Hē/Ego tñ credo.H.7 Aui.voluisse formas specificas hūox 7 suas pprietates ꝛcurrere ad piodicationē:Iz nō eo mō quē ponit.H. volēs eas ꝛcurrere actiue.nā segref q forme subales 7 pprietates hūox essent date eis in pnicie 7 corruptionē:qō nō sane mētis diceret:cū a nā sint date hūoribus 7 oib⁹ in istis ad sui ꝛseruationē 7 ad resistēdū causis corrūpētib⁹: sic 7 cōplo/resistūt ḡ ḡtū pūt mēbris expellentib⁹ hūores ex locū suū nālē.vbi gra:de intra venas ad ex venas 7 cu iuslibet hūoris piodicatio ise segt hāc pportionē potētiarū mēbrox monētiū hūores ad suas resistētias.Et qz melia p formā subalē pprietatē modū subē 7 pplonē magis resistit mēbris expellētib⁹ ḡ cola:7 cola ḡ fla:7 fla ḡ sāguis ipsa tardius piodicat ceteris.s.de ḡrto i ḡrtū:cola de 3⁹ in 3ᵐ:fla ḡtidie:sanguis cōtinue.Et hec oia sunt amplissime declarata in qōne ō piodicatōe.Et hāc opionē voluit.H.i cōmēto epidimiaꝝ.7 Aui.pma ḡrti.ca⁹ de ꝓmone vli in febrib⁹ putridis.5.illo.Et iste gdē feb.gb⁹ sunt poꝛisimi eradicationis 7 repoꝛis:qñq dimittūt ordinē suū pp diuersitatē mātrū in multitudie 7 paucitate 7 grossitie 7 tenuitate:7 pp diuersitatē i eis in gñe:ita vt pmutent ḡdā māe:7 fiāt de gñe alterius que diuersificant in eis in spē 7 nō in multitudine 7 paucitate tenuitate 7 grossitie tñ.Jte in ca⁹ de feb.apatū vniculq hūori iest piodus:q sibi ꝛuenit:ponēde sūt ita q forme specifice 7 pprietates in hūorib⁹ facientes ad determiatas piodos:Iz nō sic Hē.qui posuit ipsas actiue concurrentes ad mot⁹ humox:imo debēt poni resistētes mēbris expellentibus humores modo iam dicto.

¶ Et nō ꝛuenit alicui vt dicat pole est i flegmate vt fiāt ei poꝛisimi alq̄ qñ ingrossāt 7 miorāt qñ ꝛcessio est res ampla 7 raro fit pole vt necessario sequat eius contradictio.

¶ Dic Aui.soluit istātiā q posset fieri ꝫ solonē rōnis scde H.ꝫ Hypo.cū arguebat si daref gntana ꝛc.tūc daref gntus hūor.Rndet Aui.negādo ꝫnaz.qz melia facit gntanā 7 q deceps:nō in ḡtū melia.s.solū:Iz in ḡtū ē pauca 7 grossa.qz paucitas 7 grossities faciūt ad retardationē poꝛisimi 7 tāto magis ḡto magis augent.Jnstantia est ista.segt q qñ fla paucificat 7 ingrossāt deberēt ei poꝛisimi retardari 7 sic fieri tertianā ḡrtanā gntanam:7 sic deceps.Rndet Aui.esse pole ad qō deducit.Subdit postea q polītas est res ampla 7 raro fit pole:vt necio sequat ei⁹ ꝺictio/Cui⁹ text⁹ pma ps sic declarat.Nā qdā est pole vt in plib⁹:vt q fla faciat ḡtidianā:melia ḡrtanā:qdā vt in paucioꝛib⁹ .s.q fla 7 melia faciat gntanā sextanā 7 ceteras.7 hec possibilitas est res ampla:Iz pma sit amplioꝛ:7 mlta sunt possibilia que nunq̄ erūt:nec ponunt in esse.Et 3⁹ pole eqlr: sicut apoplexia mioꝛ in B vt sit salubꝛis vel mortalis.7 q hūtes vētrē humidū:aut siccū in iuuētute se hūt ꝛrio mō in senectute.7 mā pma idifferēs ad formas ꝛrias 7 voluntas ad ꝺictoꝛia/scda aūt ps text⁹ nō ꝺz itelligi vt vba sonant:imo nunq̄ est pole ad qō segt ꝺictio.Iz est modus loq̄ndi.q.d.si cōcessero q flegma possit facere gntanā aut sextanā 7 reliquas.Iz illud nunq̄ eueniat raro:aut difficile erit vt ducatur ad contradictionem.

¶ Ampli⁹ nō est dispō i ꝛcessione ei⁹ qō nunq̄ videt 7 non audit:neq̄ de quo testificat expimentatoꝛ aut sapiens sicut cōcessio eius quod testificatur qualis Hypo.

agbar hir chirū. Hypo.

¶ Dic sūmis laudib⁹ extollit Hypo.d.q nec ꝛcedere illō qō nō vt:nec ꝛcedere illud qō nō audit:nec ꝛcedere illō qō diceret alig expt⁹:nec ꝛcedere qō diceret qdā phs est tale quale est ꝛcedere illud qō testificat Hypo.ꝛcedere ḡ illud qō testificat Hypo.est ꝛcedere rē visam auditā experimentatā 7 phice pbatam.

¶ Et iā retulit mihi fidelis qdā se vidisse nouenā.gntanā vo nos multotiēs vidim⁹:7 nō cogimur ppter hoc dicere q illic sit ali⁹ humoꝛ.

¶ Dic cōfirmat opionē Hypo.l.dari bꝫ febres ex relatu 7 visu.d.q sibi retulit fidelis qdā se vidisse nonenā 7 septimā vidisse gntanā multotiēs.7 p bꝫ non cogimur dicere q deat hūor alius pter ḡtuoꝛ hūores.Et dicit Ben.se vidisse gntanā 7 feb.iuadētē de decimognto i decimūgntū i Bernardino de bonaueris de pusio:iuadētē aūt semel i mēse: affirmat Rasis.16.ptinētis.7 ḡtuis ab his auctoꝛib⁹ nō sit facta mētio de octauana ꝺz subintelligi.Et refert Henri.q magt Jacob⁹ de fermo hūit plib⁹ annis vnū poꝛisimū semel in anno/Ego vo magnificā dnam Catharinā de la mirandula vidi laborantem quintana pluribus mensibus aqua tandem sanata fuit.

¶ Cura specibus huius febris: CAP. LXX.

Appropinquat huius febris cura cure quartane flegmatice.

¶ Dic auctoꝛ curās sextanā 7 sīles.p pmittit ꝛuetiā iter ḡrtanā flaticā 7 sextanā ḡtū ad curā.2⁹ pōit regimē p dietā.3⁹ tāgit regimē p vomitia 7 solutiua.4⁹ p puocātia sudoꝛe.2⁹ ibi.(Et idiget i curatōe) 3⁹ ibi.(Et de curatōib⁹) 4⁹ ibi(Et ꝛfert tunc sudatio) Jn pma pte dicit q cura sextane 7 aliaꝝ appropinquat cure flatice ḡrtane.Et notāter dcm fuit appropinq̄t:qz nō est oio silis māe ḡrtane flatice 7 sextane 7 silīū.cū barū mā sit pauciꝛ 7 grossiꝛ.est.n.op⁹ i bis fortioꝛi subtiliāte.

¶ Et idiget i curatōe ei⁹ supfluo ieiunio 7 subtiliatōe cibi 7 regimis 7 sōno digerente vt resoluat p illud mā grossa 7 digerat 7 iterū indiget igrossatōe regimis vt nō destruat i eo hūus:7 sunt ista sic duo ꝛria.7 ꝓpterea q feb.iste non facilit accidere lesionē hūtis nō curam⁹ si subtiliemus regimen 7 faciamus egruz vti ieiunio vno tpe.7 succurrim⁹ illi sicut ostēdim⁹:ita vt cibemus cū eo cuius bonuz est nutrimentū:et velox fit 7 multiplicat 7 in quo non est ingrossatio materiei neq̄ additio i ea.

¶ Jn hac pte ponēs regimē p dietā.dicit p q idiget in curatiōe sextane:7 aliaꝝ ieiunio supfluo.s.multo.s.ipn⁹ vsq̄ ad tres septimanas:aut ḡtuoꝛ:7 subtiliatione cibi.i.cibis subtiliātib⁹ 7 gñantib⁹ hūorē subtilē nō grossuz viscosum

melicū:ꝛ regimis.i.ꝙ reliquū regimē sex rex non nāliū ꝛ regimē mediciale sit subtiliatiuū ꝛ sōno digerēte ꝛ resoluēte vt resoluaꝫ ꝑ ipm mā grossa ꝛ digeraꝫ.quapp sōnus dꝫ eē tāt⁹ vt bone fiāt digōes.s.ꝑma z² z³ ꝛ 4ª.nō tñ superfluus:ne ꝓhibeaꝫ supfluitatū resolo.sit ḡ septē aut.8° bora ī adulti.ꝛ idiget ire ꝙ igrossatōe regimis:vt nō ōstruatur cū ea.s.vltīa subtiliatōe vt⁹ ⁊ sūt ista duo sic ɔria:ſz ñ ve ɔria.qz ɔdictio ē oppō vni⁹ ꝛ eiusdē nō nois tñ:nec rei tñ:ſz nois ꝛ rei sil'ad idē ſm illud:ꝛ ī eodē tpe:ſz ista regimina non ꝯcipiunt eodem tpe:ſz debet ꝑcedere regimen subtile:postea seq grossum/Et ppea ꝙ iste feb.loquēdo de his ꝙ nō añcedūt:nec sequunt ethicā non faciūt accidere lesionē vtuti.i.nō sūt acute debilitates vtutes nō curam⁹: si subtiliem⁹ regimē ꝛ faciam⁹ egrū vti vno tpe ieiunio.et succurram⁹ illi nocumēto.s.igrossando:sic ostēdim⁹ ī cap° de ḡrtana.s.cū eo nutrimētū est multū velox ꝛ multū in ꝙ nō est igrossatio māe nec additio i ea.s.mā melica/Que ār sit dria iter nutrimētū bonū velox ꝛ multū est satis notū. Jn illis ḡ subtiliam⁹ ad miozādū mām:sic ī ḡrtana postea īgrossam⁹ deiceps.qz mā nō reſuaꝫ ad vnā cretică expulsionē:imo paulatine ɔsumit/ꝛ ēt si ſuareſ:ꝛ stat⁹ eēt futurus cū accūtib⁹ foztib⁹ post subtiliationē factā a ꝑn⁹ possumus igrossare.ꝛ postea subtiliādo ꝓcedere vsqꝫ ad statuꝫ inclusiue ꝑpter longitudinem egritudinis.

¶ Et de curatōib⁹ ɔferētib⁹ ad illō est vomitus cū elleboro ꝛ semie raphani:ꝛ raphano ꝛ elleboro:ꝛ semie attriplicis:ꝛ nuce vomica:ꝛ cūo cū yeris:ꝛ post illud admistratio tyriace ꝛ eis silīū/Et ɔfert tūc sudatio cū medicis ꝛ cū balneo calo absqꝫ admistratōe aque ꝛ absqꝫ administratione humectantium.

¶ Dic curat ꝑ vomitiua ꝛ solutiua.d.ꝑ de curatōib⁹ magis ɔferētib⁹ est vomit⁹ cū elleboro ꝛ se.raphani. Jtē cū elleboro ꝛ raphano:ꝛ se.attriplicū/ Jtē cū nuce vomica q̄ est fructus scōe spēi tintimali carsiceti apud Dyascoridē.ſz apud q̄sdā vocaꝫ castanea idica.Serapio ī libro aggregationū ca° leu.albre.aucte babie faē vomere fortiter.Et⁹ color est iter albedinē ꝛ glaucedinē:ꝛ ē paꝛ maioꝛ auellana:ꝛ sī in ea nodi q̄ñ.3.y.de cortice ei⁹ terunt ꝛ cribrātur ꝛ miscent cū duob⁹ auꝛ.aniſi triti:aut se.feniculi cū melle sufficiēti ꝛ bibunt cum aqua calda mouēt vomitum ꝛ expellunt superfluitates cronicas ꝛ flaticas.ꝛ vomitiua alia suprascripta euānt mās flaticas ꝛ melicas:dosis ꝛ modus ꝑparandi illas patēt in ca°de ḡrtana. z°dic ꝙ euō cū yeris cūantib⁹ flā ꝛ melīā ḡs vide ī antidotario ɔfert:ꝛ post illud administratio tyriace ꝛ similiū:sicut metridatum dyatriōpipereon ad ɔfortādū mēbra ꝑncipalia calefaciēdū ꝛ resoluēdū residuū māe ꝛ:q̄ nō sī exhibēda:nisi post euōnes yſces. Et ɔfert post boꝛ admistrationē sudoris ꝓuocatio cū medicis:ꝛ balneo calo.s.potentialr ꝛ actualr absqꝫ admistratione būectantiū.sic sūt balnea aerea ꝛ ignea terme:ꝛ balnea eiusdē itētionis artificialia.itellige semp qñ est vltīa intētio exiccationis ꝛ resolutionis:ꝛ non in gntana:aut sextana ꝑcedēte aut sequente ethicaꝫ.

Tia inꝛta itētōez Auī.i ℔ ca° he febres qñ pēdēt ab būoꝛib⁹ multis paucificatis ꝛ īgrossatis:loq̄ndo de his ꝙ nō añcedūt ethicā nꝫ sequunt curanſ.sic ḡrtana flatica.iō itētōes supi⁹posite i cura ḡrtane sūt his accōmodāde ꝛ medicie ɔueniētes i ḡrtana flatica cōplebūt has itētōes.si q̄ erit dria foꝛte erit:qz ī his op⁹ erit magis subtiliatib⁹/Auī.tñ ꝓ cura baꝛ mltū ɔfidit i regimine sex rex.ꝛ ponit in ℔ ca° regimē vtrūq.s.sex rex.ꝛ medicinale satis distincte ita vt ex textu colligere possis tā itentiones curatiuas q̄ illa cū gb⁹ illa pficiunt.Sz in his que añcedūt ethicā aut sequunt op⁹ē multū būectare.tū rōe ipsaꝛ:tū rōne ethice.ſz oz pp ethicā dimittere multū cale faciētia ꝛ ēt subtiliātia/Jtē exoluētia:ꝛ foztiter ꝓuocantia vomitū ꝛ sudoꝛē.imo qz ethica:ꝛ ꝑꝛie scōe spēi est maioꝛ moꝛb⁹:ꝛ ēt ꝑ magna ꝑte cā illaꝛ. Et iuxta canonē Auī.q̄ꝛta ꝑmi.ca°.vltīo.maioꝛ itētio dꝫ eē ad ethicā q̄ ad gntanā aut sextanā:illis tū ī neglectis:ꝙ si foꝛte eēt op⁹ solone ex vomitu fiat cū leuib⁹ ꝛ mixtis cū humectantib⁹ sicut sene epithimū cum iure pulli ꝓ soluendo:aut aqua ozdei cuꝫ oximelle ꝓuocando.

¶ Tractatus tertius de ethica. CAP. I.

Jam sciuisti ꝙ ī mēbris sūt būiditates diuersarū spēꝛ de ꝙb⁹ sunt humiditates ꝑparate ad nutriēduꝫ ꝛ humectandū iuncturas.

¶ Postq̄ ī ꝑ tractatu b⁹ fen ꝑme ḡrti.egit de egritudib⁹.s.effimeris q̄ pēdēt a calefacto eē spirituū.ī z° de febrib⁹ būoꝛalib⁹ q̄ pēdent a calefcō eē būoꝛ cū putredie:aut sine putredie/Jn ℔ 3° agit ō ethicis q̄ sūt feb.mēbrales:qz fixe ꝛ in mēbris bituate.ethica .n.dr ab ethysmos grece idē sonāte latine qō ɔsuetudo.ꝑ ɔsuetudinē.n.figit ꝛ habituaꝫ in mēbris.ꝑpea z° de dꝛus feb.dr ethica:qz solidas nr̄i coꝛpis ptes possideat.i.i ptāte bēat/Diuidit iste tractat⁹ in duas ptes.ī ꝑma determinat de ethica febrili.ī z° de ethica non febrili.i.de ethica senectutis.z° ibi. (Currit ɔsuetudo). Prima ī tres.ī ꝑma pōit spēs feb.ethice modū distictōis ꝛ cās.z° ponit signa.3° curā.z° ibi in ꝑncⁱ seq̄ntis capli (pullus) 3ª in ꝑn° ḡrti capli. (Jntētio). Prima ī duas ī ꝑma ponit spēs.in z° cās.z° ibi. (Ethica qdē qñq̄) Prīa ī duas.ī ꝑma ꝑmittit distictionē scōaꝛ būiditatū.q̄ sūt in nob.z° ondit qd sit ethica:ꝛ distinguit ſm illas būiditates spēs ethice.z° ibi. (Et cū iſlāmatur). Prīa ī duas.ī ꝑma pōit scōarū būiditatū distictōes: ꝛ declat illas descriptiue.ī scōa declat illas ꝑ silē.z° ibi (Et silitudo būiditatū ꝑmaꝛ) ꝑma ī duas.ꝑ ꝑmittit quādā diuisionē gnālē.z° nūerat ꝛ declat mēbra diuisiōis.scōa ibi. (De illis ḡ ē illud) Jn ꝑma ꝑte dic. Jā sciuisti.s.ꝑma ꝑmi: doctrīa ḡrta ꝙ ī mēbris sūt būiditates.s.q̄tuoꝛ diuersaꝛ spēꝛ.s.nomē nō bñs ros cābiū ꝛ gluten q̄ oēs ītra se dſnt spē:de ꝙb⁹ sūt būiditates ꝑparate ad nutriēdū.s.nomē nō bñs ros ꝛ cābiū ꝛ gluten.q̄dā sūt ꝑpate ad būectādū iūcturas sup.ꝛ alia mēbra cū aliq̄ cā foꝛtis eas exiccauerit:sic foꝛtl mot⁹:ꝛ hec būiditas dr ros.finis ei⁹ ꝑncipal'.s.roris ē būectare iūcturas nō nutrire nisi cū nutrimētū deficit/ ¶ Et nota ꝙ iter būiditates ꝑpatas ad nutriēdū ē numerādū gluten.nā ls sit ꝑuersū ī subaz mēbri:ꝛ sit ps ei⁹.tñ adhuc aptū natū ē nutrire mēbra cū defiē act⁹ terti⁹ vtutis nutritiue q ē assiſlatio.nōdū.n. ē fcm̄ silē oio ꝑti cui ē appositū ꝛ vnitū.deficit igr aliqd nutritōis per ipm pficiēde.

¶ De illis ḡ est illud qō est repositus in venis.

¶ Dic notificat q̄tuoꝛ būiditates scōas.ꝛ ꝑ notificat ꝑmā būiditatē.z° scōaz redeūdo ad ꝑmā.3° tertiā.4° ḡrtā.scōa ibi. (Et de illis est illud qō ē) 3ª ibi. (Et de illis sūt būiditates) ḡrta ibi. (Et de eis sūt būiditates) Jn ꝑma ꝑte dicit ꝙ de illis.s.būiditatib⁹ scōis est illud qō ē repositū ī venis.s.nomē nō bñs qō gñaꝫ ī extremitatib⁹ venaꝛ que ad mēbra terminanſ imediate ex sanguine.ls nō differat ab eo specie.nam dealbatur et ingrossatur:cum hec digestio procedat ingrossando.

¶ Et de illis est illud qō est sparsum in mēbris sicut ros:ꝛ iste sunt due diuisiones.

¶ Dic declat scōaz būiditatē.z° redit ad ꝑmā.scōa ibi. (Et ꝑma eaꝛ) Jn ꝑma ꝑte dicit ꝙ de illis.s.būiditatib⁹ scōis

est illud qđ est spūz in mēbris: sīc ros sparsuz: qđ qz nō recipiť ī pozo cā nutriēdi: sīc cābiū: ʒ spgiť sup mēbra: sicut spargiť ros sup folioz supficiē cā hūectādi: ꝛ iste due sunt diuisiones. i. duo mēbra diuisiōis. ſ. nomē nō bīs ꝛ roꝛ. Et nota q nomē nō bīs īmediate trāsmutať i rozē ꝛ cābiū: in rozē qdē fm subtiliozē: in cābiū fm ptē grosiozē: neqz ros trāsmutať in cābiū nisi cū deficit nutrimētū: sīc cbilus in epate īmediate trāsmutať in sanguinē ꝛ flā: neqz trāsmutať flegma in sanguinē nisi cū deficit nutrimentuz.

¶ Et pria eaz est mā feb. putredis: aut fe. ebulitiōis: sicut sciuisti cū nutrimētū totū nō expādať qñ est: imo remanet de eo illō qđ ē ī semita expādēdi: ꝛ remanet qđ est ī semita recōdēdi.

¶ In ista pte dicit q pma eaz. ſ. būiditatū. ſ. nomē nō bīs est mā fe. putredis. ſ. cū putret: aut feb. ebulitōis. ſ. cū ebulit absqz putredie: sīc sciuisti. ſ. ī cap° de febre sanguīea. ꝛ ℞ supple accidit q fiat feb. putredis ꝛ ebulitōis: cū nutrimē tū. i. ista būiditas futura nutrimētū nō totū expādiť qñ ē. ſ. in venis: exī venas. imo remanet de eo. i. de ea būiditate qđ est ī semita expādēdi. i. aptū ɔuerti in rozē q per mēbra expādiť ꝛ remanet. ſ. ī venis qđ est ī semita recōdēdi. i. ps apta conuerti in cambiū aptum recondi in pozositatibus membrozum vt nutriat.

¶ Pro huius ptis ōclatōe. nota p q pma būiditas cū sit formalr sāguis p ei° putredinē fať sinochā putridā. ʒ p ei° ebulitionē absqz putredie facit sinochā nō putridā. ¶ 2ª notādū q cā qre remanet in venis ē vna: aut ples: aut qz nō est ɔueniēs ad nutriēdū mēbrū: aut ex ipotētia expulsiue vena: aut ex ipotētia attractiue mēbroz. aut pp opilonē ī pozis mēbroz p qs dz pelli ad mēbra. remanēs q ī venis ēt nō tēdēs ī finē a nā istitutū ōrelictūqz a regimie ei° alteraťa calof exīneo ꝛ ebulit cū putredie: aut siñ putredie: ꝛ fať spēs sinoche: vt dcm ē.

¶ Et de illis sūt būiditates primi tpis coagulationi: ꝛ sūt būiditates: q fiūt actu nutrimētū. ſ. attracte ad locū q est pmutatio ei° qđ est de eo resolutū: ꝛ fiūt additio ī eo silis illi. verūtn tps cursus eaz ppiquū est. q sunt nō coagulate.

¶ Dic notificat tertiā būiditatē dictā cābiū. d. q de eis. ſ. būiditatib° scōis sūt būiditates primi tpis coagl'atōi. i. q ō nouo coagulate sūt: ꝛ sūt būiditates q fiūt actu nutrimētū. i. primū: ita īmediatuz: vt nihil iter ipm ꝛ mēbz mediet. ſ. attractōe ad locū. i. attractōe ad poz mēbri qđ dz nutrire: qđ. ſ. nutrimētū est pmutatio seu cābiū ei°. ſ. būidi qđ ē a mēbro resolutū. ꝛ fiūt. ſ. būiditas ista additio ī eo. ſ. mēbro silis illi qđ resolutū est. verūtn tps cursus caruz ad pozos illi° mēbri ē ppiquū. i. puū: q̄re nō sūt coagulate. i. ɔtinuate: talr vt sint alate. sed paz post alabunť: ꝛ erūt pars mēbri.

¶ Et de eis sunt būiditates cū gb° ɔtinuanť partes mēbroz silū ptū a principio creatōis: ꝛ per ipsaz destructionē pueniūt ad sepationē.

¶ Dic notificat 4ᵐ būiditatē dictā gluten. d. q ō eis. ſ. būiditatib° scōis sūt būiditates cū gb° ɔtinuanť ptes mēbroz silū ptū. i. q̄z ptes sūt ciusdē denoiatōis cū toto q̄ fuerūt fcā a pn°. gīatōis. ꝛ p istaz būiditatū ōstructōez veniūt ad sepationez. i. soluunť ꝛ discōtinuanť. be q būiditates sunt ptes mēbri: ꝛ ɔtinue mēbro cui vnite sunt. sed cambiū ex quo īmediate facte sunt erat contiguum.

¶ Et silitudo humiditatū primaz est oleū lucerne effusum in lucerna. Et silitudo secūdaz est oleū ibibitū in cozpe lichinij. Et silitudo tertie humiditatis est humiditas cui continuanť partes coti: de quo factus est lichinius.

¶ In pte pīti dclat has būiditates p site. d. q silitudo primaz būiditatū. ſ. rozis ē oleū effusum ī lucerna. ꝛ silitudo scōaz ē oleū ibibitū ī cozpe lichiny. ꝛ silitudo tertie būiditatis. ſ. glutis est būiditas cui ɔtinuanť ptes coti: de q̄ factª est lichinius. Silitudo aūt pme būiditatis quā omisit. ga dixit ex ea fieri feb. sinochas sunt vascula in gbª oleū ɔtinet a gbª oleū fundiť in lucernā. Uel possumus dicere q oleū effusū ī lucernā est silitudo duaz pmaz būiditatū. ſ. nomē nō bīs ꝛ rozis. Silitudo aūt ista vt dic plusqz Lō mētator in de signis epatis non est oīo ppria. qz p oleū ibibitū in cozpe lichiny nō restauranť ptes lichiny: sīc restauranť ptes mēbroz p cābiū receptū in pozis mēbroz.

¶ Et cū iflāmanť mēbra radicalia: ꝛ ppria coz est illō ipsa egritudo q̄ est ethica fm q scisti. Et calitas qdē epatis: qñqz pducit ad ethicaz: verū nō est ipsa ethica: imo ethica est illa q ē cā cordis: ꝛ silr est dispō pulmonis ꝛ stomaci.

¶ Dic cū pmisit distictionē scōaz būiditatū: osidit p qd sit ethica. 2ª spēs siue modos ethice distiguit penes 2az būiditatuz distinctionē. 2ª ibi (Uerū dū ipsa) Jn pma pte dic q cū iflāmanť. i. būt iflāmatū esse mēbra radicalia q̄ sunt ppe mēbra spmatica: ʒ ī ethica tā carnifozmia q̄z spmatica bēant iflāmatū esse: ꝛ ppria coz est illud iflāmatū circa ethica. Scōo dicit q calitas epatis q̄uis sit cā ethice: ipsa tn̄ non est ethica: imo ethica est calitas fcā ī corde nō calitas facta ī epate: aut pulmone aut stō. Est. n. coz pmū subz feb. ita vt nulla caliditas pōt dici feb. nisi q̄ est ī corde: aut pēder a caliditate cordis. Sz in hac mā dixi in pncipio bª opis q̄tū opportunū est in qōne de subiecto feb.

¶ Uerū dū ipsa pmanet finēdo būiditates que sunt in digōne pria in mēbris: ꝛ ppria cordis sicut finit cādela oleū ifusum in lucerna: tūc ē gradus prim° apprōpriat° noie gñis qđ ē ethica: ꝛ grece ethicos cū nō bēat in spēb° suis nomen.

¶ In pīti ponit distinctionē spēz ethice. ꝛ bz tres ptes. in pma ponit distinctionē siue diuisionē spēz ethice feb. penes distinctionē humiditatū secundaz. in 2ª remouet dubiū. in 3ª ponit fm opinionē aliōz aliā intentionē spēz fe. ethice. 2ª ibi. (Et hec qdē egritudo). 3ª ibi. (Et qdaz dixerunt). Prima in tres. in pma ponit ex quaz humiditatuz ɔsumptione fiat pma spēs ethice. in 2ª ex quaz humiditatum ɔsumptione fiat scōa spēs. in 3ª ex quaz humiditatū ɔsumptiōe fiat 3ª spēs. scōa ibi. (Et cū finit humiditates) tertia ibi. (Cū q̄ finiunť iste) Jn pma pte dicit duz caliditas exīnea finit humiditates diuisionis pme que sunt ī mēbris: ꝛ ppria cordis sicut flāma finit oleū effusum in lucerna: tūc est gradus pm° apprōpiatª noie gñis: qđ est ethica. ꝛ grece ethicos cū nō bēat in spēb° suis noīb. i. nō oīb° spēb° ethice sit nomen impositū. iō pma spēs bz nomen.

¶ Et cuz finit būiditates q̄ sunt diuisionis pie ꝛ icipit resoluere humiditates q̄ sunt diuisionis scōe ꝛ finire eas sīc finit flāma oleū cīatū in lucerna: ꝛ icipit finire ibibitū: ꝛ ī corpº lichinij erit gradus scōs ꝛ noiať dubulen ꝛ fozosimos ꝛ bz latitudinē ꝛ pricipiū ꝛ mediū ꝛ statū. Amplius nō rectificať ille q cōsequť statuz adubul ꝛ parū recipit curationez nisi deus velit ꝛ ppte qñ pueniť ad hoc vt caro minuatur.

¶ Jn ista pte scōa dic q cū calitas exīnea finit būiditates: q̄ sunt diuisiōis pme ꝛ icipit finire humiditates diuisiōis

scõe.s.cãbiũ sic̃ flãma finit oleũ effusum i lucerna:t icipit finire oleũ effusum i lichinio erit gradus scõs:t noiaf dubulen.i.arefactio t fozosmos vel marasmos.i.tabes:et hz latitudinẽ.s.pn̄m mediũ t statum. z° dic̃ q illeq puenit ad statũ adubul siue dubulen paz recipit curationẽ nisi de° velit.i.nisi miraculose:t ppzie qñ puenit ad B vt caro minuaf.s.valde supfluę.t per carnem intellige membza oia mollia.s.preter ossa t cartilagines.

z^us spẽs febrisqñe

¶ Cum ergo fintunf iste t icipit finire humiditates que sunt diuisiõis tertie sicut icipit flãma adurere cozp° lichinũ t humiditates ei° radicales est egritudo gradus tertius t noiaf curuatiuus t almukasif grece.

¶ In ista pte dic̃.q cũ finiunf iste.s.ros t cãbiũ icipit finire hũiditates diuisiõis tertie.s.gluten:sic̃ icipit flãma adurere cozp° lichinu t hũiditates ei° radicales.i.ptuãtes ptes adiuicẽ gradus terti°.t appellaf curuatiuus:q totũ corpus ꝺbif ad curuatõz.t almukasif grece.i.i q̃ appet forma q̃ ẽ in decrepitis:q̃tũ ad colorẽ t siccitatẽ.est.n.ifridatũ t exiccatum:sicut corpus decrepitoz.

Pro dictoz declatiõe cadũt tria dubia. Primũ.vt z sic̃ ex ebulitõe pme hũiditatis si ebuliat cũ putredie gnaf feb.putrida.s.sinocha putrida.t si ebuliat sine putredie gnaf sinocha ñ putrida, ita ex ebulitõe rozis cãby glutis cũ putredie t sine putredie pñt fe.putride:t nõ putride gnari. ¶ Scõz dubiũ vt z tres modi siue spẽs etbice ab Auicen.posite sint vere spẽs etbice. ¶ Tertium dubiũ.vtrum sint tñ tres.

Pro hoz dubioz declatõe t solone.p pmittẽdũ iuxta cõez opionẽ pmã hũiditatẽ de se cũdis eẽ formaliter sanguinẽ.q̃rtã vo esse aiatã:t ptẽ corpis hũani.hz z^um t z^um ab his differre spẽ:t differre spẽ ẽt iter se

¶ Premittẽdũ z°.q sic̃ pma hũiditas pt ebulire:t iflãma ri sine putredine:t cũ putredie:ita reliq tres:imo mẽbza ipsa qñq iflãmanf t putrẽt.t qñq inflãmanf t nõ putrẽt.

His premissis rir ad pmũ dubiuz:q si iste tres hũiditates putreãt t sufficienter coz iflãmẽt faciũt fe.putridas:dñntes tũ a fe.hũoralibus. Oz.n.faciãt feb.putridas ẽ satis mãi^m cũ eaz cã ꝺucta sit putredo. Oz aũt sint dñntes a feb.hũoralib° ẽ ẽt mani^m cũ res putrẽtes q̃ imediate faciũt has feb.differãt ab hũoribus:denoiant aũt t specificant mozę medicoz oẽs feb.a causis ꝺuctis eaz pter etbicas.cui° rõ est:q oẽs feb.pter etbicas sũt fiẽtes t depẽdẽtes a causis suis ꝺiuctis.etbice vo sunt febres facte t idepẽdẽtes. Si vo iste tres hũiditates iflãmẽf sine putredie t cuapózãtes ad coz faciũt calitatẽ in corde sensibiliter ledẽtez faciũt feb.nõ putridas dñntes ab hũoralib° effimeris t etbicis.pma ps pz ex diffõne feb. Oz ãt sint nõ putride:pz:cũ nõ pẽdeãt a putredine. Oz ãt differãt ab hũoralib° t effimeris pz ex fũdamẽto supra posito. Oz aũt differãt ab etbicis:ẽ ẽt mãi^m:cũ etbica sit facta:ille vo fiẽtes. Et forsitan has feb. itellexit Auer. 3° colliget de feb.in mẽbzis 3° oigõnis. Et si forte istaref q plura q̃ tria eẽnt gña febziuz:dic q̃ aliq̃ mõ reducunf ad aliqõ illoz. Uel dic q medici distiguẽtes feb.in illa tria gña p locuti sũt de feb.cõiter eueniẽtib°.nã eedẽ rõnes fieri pñt de feb. pueniẽtib° a putredine vermiũ:t a putredine cbili lactis t sliũ.de hac tñ mã locut° sum in pn̄°huius opis.

Pro decisione scõi ꝺuby tenẽduz est istos tres modos etbice nõ eẽ veras spẽs etbice:ẽt moze medicoz:q si vn° calor remanẽs vn° t idẽ eq̃ itẽsus a pn° vsq in finẽ in mẽbzis fix° ꝺsumeret manifestius p duas pmas humiditates:t z° cãbiuz.3° gluten erũt isti tres modi etbice.q̃ si isti tres mõi etbice sumanf hz varių modũ se hñdi eiusdẽ calozis ad hũiditates mẽbzoz:t

Pro decisione terty ꝺuby.nota auctores posuisse tñ tres spẽs etbice.pmã i q̃ hz oẽs hũiditates ꝺsumãf:t pternãliter resoluãf mãifesti° tñ ꝺsumif pma t z^a:aut saltez z^a.s.ros. In z^a vo spẽ etbice iã ꝺsuptis pma t z^a aut saltẽ z^a mãifeste ꝺsumif 3^a.s.cãbiũ. In 3^a vo spẽ iã ꝺsumptis bis trib°:aut saltẽ duab°.s.roze t cãbio manifeste ꝺsumif gluten. Cã hũi^m gradati pcessus in ꝺsumptõe haz hũiditatũ ẽ.q pme due hũiditates:aut saltẽ ros est subtiliozis subẽ q̃ 3^a.s.cãbiũ:t 3^a q̃ 4^a.s.gluten. Preterea p manifesti° ꝺsumunf due pme:aut saltez z^a q̃ 3^a t 3^a q̃ 4^a. Dixi aũt notãter pme due:aut z^a pp varias opiones. Quidã.n. dñt i pma spẽ etbice ꝺsumi pmas duas:quã opionẽ credo eẽ ꝺformẽ dictis Auic.marie cũ dixit.pmus gradus hz modũ rc.cũ nõ hẽat in spẽb° suis nomẽ:spes ãt sue nõ pñt nisi fm duaz hũiditatũ ꝺsumptionẽ assignari. Loses

Quidã vo dñt in pma spẽ solũ manifeste ꝺsumi secũdã.p qua opione sũt rõnes magis apparentes:sic̃ stati appebit. Et cã b° gradate ꝺsumptõis est.q gluten ex ozdie nãe generaf ex cãbio:t cãbiũ ex roze tpe necitatis.ros aũt t sliz cãbiũ nõ ita facilr pñt gnãri ex pma q̃ i venis ꝺtieff.q mẽbza debilitata nõ pñt ipm facilr ex venis exhere neq̃ vene ipm expellere cũ pozi venaz sint valde stricti t strictiores q̃ pozi mẽbzoz. Explũ aũt Aui.ad b° rei declationez dcfuit.nã oleũ exñs i lichinio phibet cõsuptionẽ hũiditatis ꝺtinuatis cotũ ex q̃ fact° ẽ lichini° t oleũ exñs in lucerna paulati ibibif i lichinio:sic̃ oleũ exñs i ipso paulati ꝺsumif a flãma:nõ tñ ẽ ponẽda vna spẽs etbice in q̃ cõsumif sanguis manifeste.q sanguis pp multitudinẽ suã i venis t grossitiẽ sue subẽ t dẽsitatẽ venarũ nõ facile ꝺsumif.y° freq̃nter boies icurrũt pmã t scõz spẽz etbice cuz nõbili q̃titate sanguis in venis,ppẽa auctores distinxerũt spes etbice i gb°mutaf coz pis hitudo ad maciẽ penes ꝺsuptionẽ illarũ hũiditatũ:p quã pñtiaz stat bona hitudo:vtputa debita grossities cũ sufficiẽti pinguedie:t ad earũ ꝺsuptionẽ:segf macies t extenuatio.hec aũt sũt q̃tuoz iã dicte:hz magis tres postreme:nõ aũt sanguis:stat.n.multa macies cũ pñtia multi sanguis.tres itaq̃ sunt modi etbice:t non plures siue pmũ modũ etbice attendamus penes cõsumptionem duarũ pmarum humiditatũ siue penes consumptionem rozis que est humiditas secunda. Refsio

¶ Et hec qdẽ egritudo est ex feb.que nõ hñt paroxismos:neq̃ bozas paroxismoz.

¶ In pñti pte remouet dubiũ.d.q hec egritudo ẽ ex febribus q̃ nõ hñt poxismos:nz bozas poxismoz.s.pn̄m augmẽtũ statũ:t decliationẽ.t hec nota sũt cũ nõ sint feb.hũorales poxismantes fm motũ mãe ad minerã putredinis.

¶ Et qdã dixerũt fe.etbice aut pẽdẽt cũ hũiditatib° ppinq tpis cũ coagulatõe:aut cũ eis q̃ sũt sic̃ caro:aut cũ mẽbzis radicalib° duris sicut sũt ossa t nerui. Et si ex pmone isto intelligiẽ q pẽdẽt hz semitã q finiũt qñ in eis est de hũiditate

radicali cõtinuata eis erit hec. Et itẽtio pria eq̃lis: ⁊ si significat q̃ primũ: qñ finit ethica est humiditates ppinqui temporis cum coagulatione non erit sermo sanus.

¶ In pte pñti ponit alia distinctionẽ spẽz ethice. d. q̃ gdaz .s. H. io. terap. vltio ca°. ⁊ seq̃ces ei° dixerũt. feb. ethice: aut pẽdẽt cũ hũiditatib° ppinq tpis cũ coagulatõ̃ si. fe. ethice aut specificant penes ꝯsũptõez hũiditatũ nup coagulatarũz q̃ sũt molles: sic hũiditas adipis ⁊ pinguedis: aut cũ eis q̃ sũt sic caro. i. aut specificant penes ꝯsũptõez hũiditatuz q̃ sũt sic caro q̃ ẽ durior ⁊ difficili° ꝯsumi: aut cuz mẽbris radicalib° duris: sic sũt ossa ⁊ nerui hũiditatũ: q̃z difficillima ẽ resolo. si p̃ mõ ẽ p̃ma spẽs ethice. si .2°. mõ ẽ .2ª. si .3°. mõ est .3ª spẽs ethice. Z° dic q̃ si itẽtio istoz: sic dicẽtium sit: q̃ qñ ꝯsumunt hũiditates cuiuscũq̃ mẽbri. sz manifestius: ⁊ citi° hũiditates mẽbroz molliũ: sicut est adeps: ⁊ pingue do ẽ p̃ma spẽs ethice. ⁊ qñ ꝯsumunt hũiditates spissiores .s. carnis: ⁊ silũ iã ꝯsũptis hũiditatib° alys molliozib° ẽ .2ª spẽs ethice. ⁊ qñ ꝯsumunt hũiditates mẽbroz durioz: sic sũt ossa ⁊ nerui iã ꝯsũptis alys hũiditatib° ẽ .3ª spẽs ethice: erit hec distinctio bona ⁊ silis p̃me. Sz si significat q̃ primũ q̃ finit ethica ẽ hũiditates molles: ⁊ nihil ꝯsumãt de hũiditatib° alioz mẽbroz nõ erit fmo sanus. i. verus. caloz. n. applicit° hũido ꝯsumit ipm i q̃cũq̃ mẽbro sit: sz mãifesti° ⁊ citius humidũ mẽbroz molliũ. deide magis duroz. postremo durissimoz que sunt nerui cartilagines ⁊ ossa.

¶ Et ethica qdẽ qñq̃ accidit post feb. effi. ⁊ qñ q̃ accidit post feb. putri. ⁊ apatũ: ⁊ lõgiquũ est vt accidat ethica icipiẽdo: q̃re sũt mẽbra radicalia iã iflãmata: ⁊ nõ iflãmat hũoz: neq̃ spũs añ illõ. imo opz vt calefiãt illa i primis. deinde scõm pcessionem dierum calefiãt ista nisi accidat causa fortis valde.

¶ Dic ponit cãs ethice q̃ sũt cãe i fieri. ethica. n. cũ facta ẽ: est idepẽdẽs. Et p̃ ponit q̃sdã febres eẽ cãs ei°. z°. declat. 3ª cõplet cãs ethice. 4°. ponit canões. z°. ibi. (Et cã qdẽ vna) 3°. ibi. (Et feb. qdẽ putridas). 4°. ibi. (Et qñ cõponit) ¶ In pma pte dic ethicã qñq̃ seq̃ febrẽ effi. qñq̃ febrẽ putridã supple nõ apostaz: qñq̃ feb. apatũ. Scõo dicit q̃ rarissime accidit ethica icipiẽdo. s. nulla alia febre pcedente: q̃si mẽbra radicalia. i. spmatica: supple ⁊ alia sint iflãmata. ⁊ non sit iflãmat° hũoz nz spũs añ illõ. imo oz vt calefiãt illa p̃°. deiñ post alios dies calefiãt mẽbra nisi accidat cã valde fortis. s. altera duaꝝ: aut maxia mẽbroz dispõ aut cã agẽs fortis q̃ figat calitatẽ i mẽbris ⁊ ñ in hũoz° aut spiritib°.

Ex quibus appet solo ad dubiũ: bic solituz q̃ri an possit icipe feb. ethica nõ pcedẽte effimera: aut hũorali. ¶ Ad qõ dz q̃ illud rarissime accidit: sz sit pole. Prima pte h° ꝓnis declat Aui. q̃ valde facilius iflãmant hũores ⁊ spũs q̃ mẽbra. tũ q̃ subtiliores. tuz gamin° pñt de friditate resistẽre. Scõa vo ps pbat: q̃ p̃ pot eẽ pp cãz valde fortẽ q̃ ẽ mẽbroz dispõ ad acq̃rẽdũz calefactũ eẽ: ⁊ non hũoz ⁊ spirituũ: vtputa pp mẽbroz arefactionẽ ex fluxu: aut lõga abstinẽtia ⁊ silib°: qb° mẽbra pñt arefieri: ⁊ nõ ita spũs: aut hũores/ vñ cã calefaciẽs p̃maria figet calitatẽ in mẽbris ⁊ nõ i hũoz° aut spiritib°. sz fortẽ citi° calefaceret hũores ⁊ spũs q̃ mẽbra. Scõa cã pp eẽ cãz valde fortiter calefaciẽtẽ q̃ figet calitatẽ in mẽbris pp dẽsitatẽ siue subẽ: ⁊ ñ in hũoz° aut spiritib°. q̃ sunt nimis tenuis subẽ in cõparatõe ad membra. vñ caliditas nõ figit in illis: sic figit in mẽbris. sic fulmẽ agit in ferrũ: ⁊ res dẽsas: ⁊ nõ agit in vestes ⁊ silia. q̃ sua calitas excessiua in ipsis nõ retinet: sz retinet ⁊ figit in re densa ⁊ dura. ¶ Dicit tñ Hẽ. se nunq̃ vidisse aliquẽ eẽ factũ ethicũ icipiẽdo. Ego tñ credo vidisse alios ptificos ex vlcere crustoso eẽ factos ethicos nulla pcedẽte effimera aut putrida. sil'r alios esse factos asmaticos p̃. postea ethicos cpiccata re sup flua pp pulueres lapidũ q̃s terebãt in agro vonẽsi p̃ vitro ꝓficiendo. Et quosdã esse factos febriles ex ethica senectutis nulla effimera: aut putrida precedente.

¶ Et cã qdẽ vna qñq̃ est cã febris ethice: ⁊ qñz est cã febris effimere scõz vehemẽtiã febris et vehementiã mutationis siue et debilitatẽ suspẽsionis siue sicut ignis. nã ipse obuiat ligni scõz duos modos: quoꝝ vnus est scõz modũ q̃ calefacit ea et finiat i eis: et secũdus ẽ scõm semitam inflammationis.

¶ In pte pñti declat qõ stati dixit nisi accidat cã fortis valde. Et ẽt dic q̃ qñq̃ vna cã est cã ethice sup. ⁊ nõ effi. ⁊ qñz est effi. ⁊ nõ ethice fm q̃ forte imitat ⁊ agit supple: aut debiliter. ⁊ fm debilitatẽ suspẽsiõis. i. fixionis siue. i. fm q̃ facile figit aut difficulter. ⁊ declarãs i exẽplo dicit: sic ignis. nã ipse obuiat ligni fm duos modos: q̃ꝝ vn° ẽ q̃ ipe calefacit ea ⁊ firmat i eis: ⁊ facit ea firmare ⁊ nõ iflãmat. scõs modus est fm semitã iflãmatõis. i. q̃ ligna iflãmant: ⁊ remanet flãma i eis i abstia ignis iflãmatis. ¶ Pro ẽ dclatione sciẽdũz p̃. q̃ q̃ nõ erat ita difficile q̃ vna cã iflãmãs possit facere ethicã ⁊ nõ putridã: q̃ putrefactio ẽ passio ẽtermiati modi q̃ nõ est apta fieri a q̃cũq̃ iflãmate: imo interdũ p cãz valde calefaciẽtẽ phibet: sic ẽ difficile ab aliq̃ cã iflãmãte fieri ethicã ⁊ nõ effimerã. Aui. hic specificauit cãz aliquã iflãmãtẽ posse facere ethicã ⁊ nõ effimerã ẽrelinq̃ns q̃si notũ q̃ possit facere ethicã ⁊ nõ putridã. imo ẽt difficili° ẽ posse facere ethicã ⁊ nõ effimerã q̃ ethi. ⁊ nõ bumozalẽ sine putredie. ¶ Sciẽdũ z°. q̃ ad eẽ cuiuscũq̃ fe. regrit q̃ calefactũ eẽ. i. q̃ calitas sit fixa in aliq̃ subto nri corpis. s. aut i mẽbris q̃ ad ethicas: aut i spiritib° q̃ ad effi.: aut i hũore vel vapore q̃ ad hũorales. nõ. n. sufficit sola caliditas fiẽs. nã sic vno febriẽte vno gñe febriũ febrirer q̃cũq̃ gñe febriũ. ¶ Dis ita pmissis dz est q̃ cã aliq̃ fortiter calefaciẽs occurrẽs alicui corpi sicut sol: aut balneũ caliduz valde q̃uis calefaciat mẽbra hũores ⁊ spũs: pot tñ ifigere calitatẽ i mẽbris: ⁊ nõ in hũoribz° nz spiritib°. tuz q̃ mẽbra forte erũt arefacta patissima ad ethicã. tuz q̃ sunt dense subẽ facile retinẽtia calitatẽ sibi ipressaz in abstis agẽtis: nõ aũt sic humores: aut spũs merito tenuitatis sue subẽ: imo in abstia agentis remouet calitas sibi impssa ⁊ redũt ad dispõnẽ sibi nãlẽ: sicut in exẽplo de fulgure dictũ est. ¶ Et ita ex eodẽ fundamẽto dz ẽ aliquã cãz iflãmantẽ posse facere hũoralẽ ⁊ nõ effimerã. Cã aũt leuiter iflãmãs faceret effimerã ⁊ nõ hũoralẽ nz ethicam: sz tãta posset eẽ dispõ passi q̃ ipsa citi° faceret ethicã q̃ hũoralez ⁊ hũoralẽ q̃ effimerã. De causis aũt cõiter occurrẽtib° cozpori hũano fm plin: effimera est apta pcedere hũoralez: ⁊ hũoralis ethicã: ⁊ sic ethica rarissime fit incipiendo.

¶ Et fe. qdẽ putredis et apatis pmutat multotiens ad ethicã pp vehemẽtiã fe. et vehemẽtiã subtiliatõis cibi i ea et phibitionẽ aque fride et paucitatẽ obseruatõis lateris cozdis cũ vnctõibus et emplastris ⁊ epithimatib° et pprie i egritudib° mẽbroz vicioz cozdi: sic dyafragmatis. Et multotiẽs fac cadere i eaz necitas medicoz ppter casum ſtutis ⁊ frequentiã sincopis ad dandũ in potu vinum ⁊ aquam carnis ⁊ medicinam de musco ⁊ bis silia.

¶ Hic cõplẽs cãs dic̃ q̃ ethica aliq̃n seq̃t putridas nõ apo/
las pp vehemẽtiã ea. ¶ Item ex erroze medicoz cũ nimis
subtiliãt dietã t phibẽt aquã fridã: t nõ ifridãt regionem
cozdis ppe in egritudib⁹ mẽbzoz vicinoz cozdi. s. oyafra/
gmatis: q̃n. s. apãt apate calos t multoties fac̃ cadere i etbi
cam necessitas medicoz. q̃n cogunt dare in potu vinum
t aquam carnis oyamuscum t similia calida ꝓpter casuz
vtutis t frequentiaz sincopis.

¶ Et q̃nq̃ cõponit ethica cũ fe. putredis t apa
tũ: t ethica q̃dẽ i pricipio rei ẽ difficil' cognitõis
t facilis curatõis: t in fine sui est facilis cogni/
tionis t difficilis curatõis: t finis adubul non
recipit curationem penitus.

¶ Hic ponit tres cas. ꝑm⁹ q̃ q̃nq̃ cõponit ethica cũ fe. pu/
tredis: t fe. apatũ. scdo. q̃ ethica i pn⁹. sui est difficilis cogni/
tionis. q. pa. ꝑmutat cozp⁹ a dispõne sua nãli. t est facilis
curatõis. q. cozp⁹ est facile tolerãs ifridationẽ. fz in pcessu
suo ẽ facilis cognitõis cozpe multũ ꝑmutato. fz difficil' cu/
ratõis: cũ vt⁹ fit facta debilis: t multũ humidũ sit depditũ
q̃ difficile est restaurare. ¶ Tertⁱ canon: q̃ finis adubul. i.
secũde speciei non curat ꝓpter nimiam consumptionem:
t nimiam virtutis debilitatem.

¶ SIGNA. CAPIT'VLVM. II.

PUlsus q̃dẽ est miut⁹ durus freq̃ns de
bilis fixus fm habitudinem vnam.

¶ Pzio ponit signa ethice absolute: fz m⁹tũ ac
cõmodent ꝑme spẽi. z⁹ ponit signa z⁹ spẽi. z⁹ ibi.
(Signa vo adubul. ꝑma i tres. ꝑ ponit signa ipsi⁹ fm se. z⁹
ponit signa trãsit⁹ ex effi. z⁹ signa ei⁹ cõposite cũ putrida. z⁹
ibi. (Et de significatõib⁹ ꝑmutatõis z⁹ ibi. (Et de signifi/
catõib⁹ cõpõnis / Pzia hz tot ptes quot sũt signa. Primus
signũ sumit⁹ a pulsu: q. ẽ miut⁹. i. pus pp debilitatẽ vtut.
durus pp exiccationẽ arterie. t i his ẽ gradus debilitatis:
t duriciei. manifestioz ẽ. n. vtutis debilitas t duricies in pc/
essu maioz q̃ i pn⁹ freq̃ns vt recuper ẽfectũ magnitudis.
debilis fixus fm vnã bitudinẽ. i. dispõnẽ: q. non hz poxis/
mos neq̃ tñ est fixus fm bitudinẽ vnã q̃n ꝑmutet in ci/
bo potu t similibus t somno t vigilia.

¶ In tactu vo ẽ illõ q̃ sentit̃ de calitate minus
calitate sinochi: t ei filiuz iflãmataz i mã: t in
pricipio dũ tãgit̃ ẽ magis suauis: t cũ remanet
sup eũ man⁹ boza. j. appet cũ fortitudie t mor/
dicatõe: t nõ cessat augmẽtari: t ẽ calius q̃ ẽ
i eo loc⁹ venaz t arteriaz. Et ẽ eoz calitas filis
nõ. n. miuit̃. verũ ipa q̃n supuenit ei cib⁹ augmẽ
tat̃ velociter: et fit fortis pulsus valde: et icipit
magnificari. Et pp illõ accit stultis medicozũ
q̃ phibẽt eis cibũ pp illõ q̃ accidit eis de eo ex
accũtib⁹: q̃re pdũt eos: sic̃ augmẽtat̃ flãma pp
iniectõez olei t sartago cũ effudit̃ aq̃ sup eã. Et
iste q̃dẽ significatões ei⁹ sũt fortes. Et cib⁹ i reli
qs q̃dẽ febzib⁹ pculdubio nõ icẽdit bac icẽsiõe
sic̃ iuenit̃ buic: q̃nis nec̃io faciat diuersitatẽ ꝑ
mot⁹ nãe: t hec iflãmatio nõ ẽ sic̃ icẽsio reliq̃z
fe. post coartatõez neq̃ fz piodos notos: imo
cũ comedũt: t i q̃cũq̃ boza sit. Et ẽ hñs egritu
dinẽ nõ vehemẽter discernẽs illõ q̃ est i eodẽ
de calitate: q̃n facta ẽ cõp'lo mẽbzo ꝓueniẽs: t
tã sciuisti i libzo ꝓio q̃litatẽ dispõis i huiusmo/

De signis

di: verũ ipa ãpparet apud susceptionẽ alicuius
cibozꝓpter vehementiam suam.

¶ Hoc ẽ z⁹ sig⁹ sũptũ a tactu. t ꝑ dic̃ q̃ calitas sua ad tactũ
ꝓpter mioz calitate sinochi: t ei filiũ iflãmataz i mã pẽdẽ
tiũ a mã cal'a: sic̃ tertiana causõ t silces. z⁹ dic̃ q̃ i pn⁹ dũ tã
git̃ calitas ei⁹ ẽ magis suauis. fz cũ retinet man⁹ sup ethicaz
aliq̃n appet calor fortis t mozdicãs: t augendo pcedit. 3⁹
dic̃ q̃ loc⁹ calioz i eo ẽ loc⁹ venaz t arteriaz. 4⁹ dic̃ q̃ eoz
calitas ẽ silis: q. nõ augeẽ fz miuit̃: sic̃ pozissimales nisi pp
aliq̃s cãs ꝑmitinã. ió subdit q̃ q̃n cibus augmẽtat̃ veloci
ter. i. nõbil'r crescit i puo tpe: t fit fortis pulsus valde saltẽ
appenter: t icipit magnificari: t pp B stulti medicoz. phi/
bẽt eis cibũ: q. videt̃ post cibũ ei⁹ accũtia augeri: q̃re iterfi
ciũt eos. nã pp abstinentiã a cibis quã faciũt augeẽ feb. t
exiccatio: t postea q̃n cibat eos ꝑ cibũ assumptũ calor eoz
augmẽtat̃: sic̃ augmẽtat̃ flãma cũ oleũ ponit̃ in lucerna: t
sartago augm̃tat̃ i calitate: q̃n effũdit̃ aq̃ sup eã calefactã:
q. sentim⁹ eã stridere t fumare. t iste sũt significatões fo/
tes ei⁹. s. ethice. t cib⁹ q̃dẽ i religs fe. pculdubio nõ icẽdit
tãta icẽsiõe q̃tta vt icẽdi i hac feb. q̃nis nec̃io in q̃cũq̃ fe.
faciat diuersitatẽ quãdã: q. aliq̃l'r incẽdit̃ pp motũ nãe. i.
calozis nãlis. 5⁹ dicit q̃ iflãmatio nõ ẽ sic̃ icẽsio reliq̃rũ
post coartationez. s. pulsus. nec fm ꝑiodos notos. s. q̃tidie:
aut de 3⁹ in 3⁹: aut de 4⁹ in 4⁹. imo dũ comedũt excrescit
calor i q̃cũq̃ boza sint. 6⁹ dicit q̃ ethic⁹ nõ discernit calita
tẽ ei⁹. q. ethica ẽ facta cõp'lo mẽbzo ꝓueniẽs. Et tã sciuisti
ꝑ lib⁹ fen z⁹. ca⁹ de causis dolor. q̃litatẽ dispõnis i his. i. q̃
re nõ sentiãt calitatẽ suã. vel ꝓpter. i. sentit̃ ab eis ctz su/
mũt aliquẽ cibũ pp vehemẽtiã suã. i. q. excrescit.

¶ Primo notãdũ ꝑ declatõe ꝑmi dicti: t vt solnat̃ du/
biũ solitũ q̃ri q. calor ẽ maioz an ethice: an
fe. ex q̃ facta ẽ ethica: q̃ calor fe. hũozat̃ ex q̃ facta ẽ ethica
ẽ maioz q̃titatiue. q. pẽdet a pli hũido vapozoso. vñ ꝑ de
dñs febziũ. sinoche hñt flãmã obuiatẽ manib⁹ tãgẽtis: fz
vo ethicas feb. nz m⁹titudo obuiat calori. Et q̃ appet q̃ in
ethicis remanẽte manu plus appet calor q̃ stati nõ appuit
defectu vapoz multo z: oppositũ aũt cõtigit in humozali.

¶ z⁹ dõz q̃ calor ethice in nulla ꝓportiõe ẽ itẽsior: aut re/
missior q̃ calor febzis: ex q̃ immediate ẽ geni⁹ cũ nulla lati/
tudo subito acgri possit aut depdi. ¶ 3⁹ dõm q̃ calor ethi/
ce in pcessu minuit̃ gradualr t q̃titatiue ꝑ defectũ humi
di: t ꝓpe cũ deuenit̃ ad finẽ scõe spẽi: t ꝑ totã tertiã spẽm.

¶ Pzo notitia terty dicti ꝑmittendũ ẽ q̃ loca arte
riaz sũt illa i q̃b⁹ sũt arterie magne.
ibi ẽt sũt vene nõbiles cũ fm plm vena supponat̃ arterie:
sicut i manib⁹ pedib⁹ t timpozib⁹: vbi mãifeste pulsus sen
tit̃. hec. n. loca appent calidioza q̃ reliq̃ ptes extrisece nõ
arterioseː tñ q. i vitate sũt calioza sicut coz ẽt ẽ alys ptib⁹
extrisecis calius a q̃ arterie oriunt̃. ¶ Premittẽdũ z⁹ q̃ hz
in febzib⁹ putridis hec loca sint calioza q̃ reliq̃ ptes extri/
sece nõ arterioseː tñ i ethicis calitas locoz arterioso⁹ ma
nifest⁹ excedit calitatẽ locoz nõ arterioso⁹ q̃ i putridis.
q. in putridis vapores putridi sparsi ꝑ vniuersum coꝛpus
faciũt appere in oib⁹ ptib⁹ igẽtẽ calitatẽ. fz i ethicis in q̃b⁹
alie ptes nõ sunt cal'e ex pũtia vapoz putridoz appet ex
cessus calitatis harũ ptiũ manifestioz q̃ in putridis. ad q̃
adiuuat q̃ calitas arida i ethicis facit sanguinẽ arteriales
t venales c⁹ multa ẽ q̃titas i locis victis: cuapozare magis
q̃ in putridis: i q̃b⁹ calitas nõ ẽ ita arida. Et q̃b⁹ appet i illꝭ
ptib⁹ excessũ calitatis sup alias ptiũ calitatẽ eẽ mãifestio
rẽ q̃ i putridis. ¶ 3⁹ notãdũ hũc excessuz calitatis locoz
arterioso⁹ supra calitatẽ aliarũ ptiũ nõ arterioso⁹ nõ so
lũ appere i ethicis: imo i spasmatis t litargicis: vt sumit̃ 3⁹
canõe. fen z⁹. ca⁹ de spasmo. t i 2⁹ pulsuũ. c. de pulsu litar/
gicoꝛũ. Jõ. H. ꝑ de dñtys. caute dixit B accũs non iuenit̃

fm alias feb.ꝛ nō dixit fm alias egritudines ſz cā: q̄re ꝑ apparet in ſpaſmate é: q̄ pp tēſionem arteriaꝝ nō fit debita euētatio. ꝓpea i arterys calitas excreſcit magis q̄ in alys ptib⁹ ſz i litargicis ꝑ accidit. ſilr i cōgelatis: q̄ pp būores frīdos ptes. vbi nō eſt mult⁹ calor ifridant: ſic ptes nō venoſe neq; arterioſe. ſz loca venaꝝ ꝛ arteriaꝝ pp pūtia ſanguis ꝛ ſpūs nō pūt ita ifridari. q̄re i cōpatōe ad alias notabilr apparent calē. ꝛ hec eadē rō pōt accōmodari ſpaſmo pēdenti a materia frigida.

Pro notitia q̄rti dicti notādū: q̄ ſz cib⁹ i alys febrib⁹ icēdat aliq̄ icēſiōe pp motuꝫ caloris nālis q̄ p̄ é ſuffocatiuus: deiñ dilatatiuus cū vapores cibales p corp⁹ ſpargunt. tñ ceteris paribꝰ nō icēdit tā ta icēſiōe in alys febrib⁹ q̄ta icēdit in ethica. in oi itaq; febre fit ex cibo aliq̄ caloris ꝓfortatio ꝛ augmētū: niſi hō ſit in diſpōne valde exīnca: aut morti ꝓpinq̄. ¶ 2⁹ notādū q̄ iflāmatio q̄ fit in ethico a cibo nō é iflāmatio poriſmalis: aut exacerbatiua. q̄uis n. i pn⁹ ſūpto cibo calor aliq̄lr ſuffoceꝝ: ſicut ſuppoſitis lignis. poſtea dilateꝝ ꝛ ampliet cibo calefacto: ꝛ ſz aliquā ptē in vapores cōuerſo. tñ ꝟ nō é fm ꝓportionē ad aliquē diē ſic i febrib⁹ ꝓdicis. ſz ꝟ fit q̄ cū q̄ ſumit cib⁹. ¶ 3⁹ notādū. q̄uis ſit cōe oi febri ſupcalefieri a cibo: tñ ꝟ ſignū appropat ethice: p q̄ ab alys diſtinguit febrib⁹. p̄ q̄ ceteris paribꝰ ethic⁹ magis ſupcalefit ex cibo q̄ aly febriētes: pp ſuā calitatē aridā faciente cibū magis euapozare ceteris pib⁹ q̄ calitas alioꝝ febriētiū: q̄ nō é ſic arida. ſz⁹ q̄ dato q̄ equalr ſupcalefieret ex cibo cū alys febriētib⁹: imo magis: tñ ꝟ ſignū ethicis appropat: q̄ mutātur de nō ſentiēdo calitatē ad ſentiēdū ipſaꝫ nōbilr: ſz aly febriētes nō ſic mutant. q̄ p ſentiebāt ſuā calitatē: ethici vo nō. q̄ ethica é fcā ꝓpⁿo mēbro ꝓueniēs. Cōueniēs gdē: q̄ nō ſentit ethic⁹ impſſiones calitatis ethice. é. n. fcā ꝛ ſibi ꝓſueta. q̄re nō ſentit: ſz alie feb. ſentiunt q̄ ſūt fiētes nōdū ꝓſuete. ¶ Ex bis iferꝫ q̄ calitas in ethico repta poſtq̄ eſt iflāmat⁹ a cibo exīs in eodē ſubto adeq̄to eſt cōpoſita ex duab⁹ ptib⁹ icēſiuis: q̄ꝝ vna eſt facta. ſ. pexīs: altera ficns. ſ. de nouo iducta a cibo. Ex q̄ ſeq̄t q̄ aliqs effect⁹ puta immutatio tact⁹ ꝓuenit ab vno gradu calitatis q non ꝓuenit ab altero ſecū in eodē ſubto coextēſo ꝫ ſupⁿ⁹ determiata i q̄ōne. vtꝝ febris ſit calor addit⁹. ibi. n. determiatū é febrē eſſe totū caloré in febriēte reptū: ꝛ q̄ nō eſt effect⁹ q̄ ꝓueniat ab vno gradu caloris q nō ꝓueniat ab vno q̄ꝫ ſecū in eodē ſubto extēſo. ¶ Forte dr. q̄ p additōez b⁹ noue calitatis a cibo calitas pexīs actuat: ꝛ pmutat ab eē inſenſibili ad eē ſenſibile: vñ vtraq; imutat tactū. ¶ Cōtra. ſeq̄ret q̄ eadē calitas nūero fm eādē ptē icēſiuā ſepe eēt fcā: ꝛ ſepe fiēs in puo tpe: ꝛ ſepe depēdēs ꝛ ſepe idepēdēs. ꝛ cōſr q̄ habit⁹ é q̄litas de facili mobilis: hec ſūt icōueniētia. Quapp dcm̄ é q̄ ſola calitas de nouo iducta a cibo ſentiꝫ. cā autē q̄re pexīs nō ſentiꝫ nō eſt ex pte ſui cum oēz calefactionē quā iducit calitas de nouo iducta: iducat ēt calitas pexīs tanq̄ ꝑticulare agēs: ſz ōfect⁹ eſt ex pte organi cui calitas pexīs eſt aſſueta. ois q̄ effect⁹ q̄ p ſe iducit ab vna: inducit ab altera p ſe. i. q̄tū é rōne ſui. ¶ Et ꝓr dōz é q̄ non tota calefactio ſua ſentiꝫ ab eo: q̄uis tñ ſenſatio calefactionis ſenſui cōi vel cogitatiue ptineat c⁹ organū pōt eſſe aſſuefactum illi calefactioni.

Hic Bētilis mouet duo dubia. Primū quō ethica pōt fieri mēbro ꝓueniēs. Et in ſūma dicit ꝫ cōez modū cāz b⁹ eē. q̄ é fcā: ꝛ ei⁹ nō ſentiꝫ ipſe ab ethico ſic a mala ꝓpⁿe fiēte. Et dic q̄ q̄ſq; ex forma q̄ erat i ſubto: ꝛ illa q̄ acgriꝫ ū fit vna forma é ꝓpⁿo fiēs ꝛ é exīnea: ꝛ ſtat actio ꝛ paſſio. q̄ñ aūt illa q̄ acgriꝫ ꝛ illa q̄ é in ſubto faciūt vnā formā: tūc illa exīnea facta é ꝓueniēs: q̄ é fcā vna nūero cū illa q̄ erat ꝓueniēs. ſz dicit q̄ hec dicta ſunt ꝓfuſa. ¶ Cōtra hāc opionē nolo iſtare ne ꝓlixus ſim. ſz breuiter dico p nūc q̄ calor ethic⁹ q̄ ꝑ erat ficns ꝛ depēdēs: ꝛ nō apt⁹ ex ſe ꝓfuari: imo deducta cā ꝓfuāte q̄ꝫ pmū icipit tēdere ad nō eē nūc eſt fact⁹: q̄ fix⁹ ꝛ bituat⁹ taliter q̄ deducta q̄cūq; cā ꝓfuāte ſeipſo i ſubto poterit cōſeruari. ꝛ q̄ñ ſic eſt calor ille talr mēbro conſuet⁹ dr cōplio corpi ꝓueniēs. q̄ q̄uis corp⁹ ſit ſenſibile ꝛ ledaꝫ notabilr ab eo: nō tñ ſentit nocumētū eius: ſz mala ꝓpⁿo fiēs nō dr corpi ꝓueniēs: q̄ ſentiꝫ nocumentū ꝛ ei⁹ impſſio. ſz de hac mā alias dicetur vberius.

Secundum dubiū: q̄re ethic⁹ ſupcalefit a cibo: ꝛ q̄s é cib⁹ q̄ ethicū ſupcalefaciꝫ. ¶ Pro cuius deciſione ſciēdū q⁹. ℞. p̄ de dr̄ys febriū: dicit cāz b⁹ eē q̄ oīs calitas arida irrozata būido magis manifeſtaꝫ: ſic calitas calcis aq̄ irrozate. Ethicoꝝ aūt calitas eſt arida irrozata: itaq; cibo manifeſtari dz: quertit. n. cibū i vapoꝛez calm totū corp⁹ calefaciētē. Auerro. āt 4⁰ colliget deridet hāc cāz. d. eſſe fabulas. Dicit. n. nō eē poſſe caloré corporis būani tñ exīneari: vt corrūpat cibū ſic calr aquā: q̄d verū eſt de toto cibo: aut magna ei⁹ pte. ſz q̄ aliq̄z ptē ſubtilē ꝛ i vaporē ꝓuertat corp⁹ calefaciētē nō eſt irrōnabile: imo verisimū. 2⁰ aliq̄ calitas putride ſe. eſt magis arida q̄z calitas ptis ſpēi: vtputa cauſonis: ita vt corp⁹ exiccatum talr ꝓducat ad ſcōaz ſpēz ethice nō trāſcūdo p ꝓmā. q̄ p cibū in hac dz magis manifeſtari calitas q̄z in ꝓma ſpē ethice cū magis cibū in vaporē ꝓuertat. Ad hāc credo Hal. rñderet negādo ꝓſam. nā ſz forte in hac magis excreſcat calitas p cibū q̄z in ꝓma ſpē ethice. nō tñ magis manifeſtaꝫ calitas q̄z in ꝓma ſpē ethice. q̄ nō pmutaꝫ de nō ſentiēdo calitatem ad ſentiēdū ipſaꝫ: ſic pmutaꝫ in ꝓma ſpē ethice. Auer. aūt 4⁰ colliget reddēs cāz huiꝰ dicit cāz eē. q̄ i ethica caloꝛ eſt fixus. ſz i putrida nō. nihil aliō voluit dicere ſz in obſcuris: ꝛ i ꝓſuetis vbis dicat niſi q⁹ etbic⁹ hūs calitatem fixā q̄ nō ſentiꝫ pmutaꝫ p cibū ſumptū de nō ſentiēdo calitatez ad ſentiēdū ipam. ſz patiēs putridā nō. ſz forte p cibū amplius ſentiat. q̄ ꝑus ſentiebat calitatē ſuaz. nō pmutaꝫ de nō ſentiēdo ad ſentiēdū eā. Jtē fit pmutatio ex pte mediciī tāgētis. nā cū ſentiret in ethico calitatē vnifōrmē. ſūpto cibo videt eā excreſcere ꝛ pulſum velocitari: magnificari: frequētari. ſz hec pmutatio in putridis nō eſt apud tactuꝫ medici cū ét exī horas cibatōis ſentiret hāc ꝺuerſitatē in caloꝛe. ¶ Ad ſcōaz ptē duby dōz. q⁹ in cibo ītrāte ſtōz eſt duplicē dare ptē vnā ſubtilē rozalē q̄ cito trāſit ad mēbra. ſ. in duab⁹ hozis poſt cibationez vel circa. ꝛ illa ps eſt ex q̄ ethic⁹ ſentit calitatē. Et q⁹ mot⁹ b⁹ ptis diuerſificaꝫ. ideo gdā auctores dicūt duab⁹ hozis poſt cibū ſentire calitatē. gdā aūt trib⁹. gdā aūt vna hora. Altera aūt ps cibi é groſſa cui⁹ mora é in ſtō plib⁹ hozis q̄z duabus: ꝛ vadit ad epar gradati: ꝛ fit ſanguis poſtea humiditas ꝓma: ꝛ cābiū ꝛ nutrit: ꝛ totū ꝟ vr fieri ſpacio noue hozaꝝ. vt Auer. 6⁰ colliget in fine: ꝛ in practicacāticoꝝ. iz. ꝓmento. Et an iſte cib⁹ calefaciat ethicum eget ꝓſideratiōe. q̄ nō eſt determinatum. Et cū hoc dz ꝓſiderari ſi illa ps rozida que trāſit vere digeraꝫ ꝛ fiat chilus: aut ſanguis: an non vere nutriat: hec Bētilis. Cū hoc tñ credēdū eſt aliquā ptē cibi in vapores ꝓuerti qui corp⁹ calefaciūt. ꝛ hꝰ calefactionē credo fieri citius q̄z fm modū predictum.

¶ Et de ſignificatōib⁹ pmutationis feb. effimere ad febrē ethicā eſt vehemētia fortitudis calitatis i tertio valde. nam fm plurimum icipit febris poſt duodecim horas declinare. Cum ergo ptrāſit febris duodecim horas ꝛ non apparent ſigna declinatōis: imo ꝓtinuaꝫ vſq; ad tertium omni die: ꝛ fit fortis: tūc illa eſt ethica.

¶ Dic ponit ſigna pmutationis effimere. ſ. vere in ethica ꝫ.

ꝛ est dictū Gal. ꝑ de differētys febriū. Et dicit q̄ vehemē
tia calitatis in 3°. die significat hoc. nā ꝑm plurimū effime
ra icipit declinare post duodecim horas. Cuz aūt nō appa
rent signa declinatōis: imo ꝛtinuaꝛ vsq̄ ad tertiū: ꝛ fit fo
rtis: tūc illa est ethica maxie si non hēat difformitates ꝛ ex
crescētias in hoc tpe. q̄ si haberet eas posset esse putrida.

¶ Et de significatōib⁹ cōpositōis ethice cuz fe
bribus putredis ē remissio calitatis sicce post
finē decliatōis: post sudorē exuberantē: ꝛ addi
tio in arefactione ꝛ extenuatiōe ꝑm illud quod
facit necessariuz illa egritudo et vnctuositas in
vrina et egestione. Et si fuerit ethica illō quod
apparet et occultū aliud significat ipsum coar
tatio accīs in paroxismis: huiusmodi enī non
est iuentum in ethica omnino.

¶ Hic ponit signa cōpōnis ethice cū putrida. ꝛ est remāsio
calitatis. ſ. febrilis cuꝫ siccitate post finē declinatōis: ꝛ post
sudorē exuberantē. Itē additio in extenuationeꝫ ꝛ arefa
ctionē ꝑm q̄ facit necessariū in ethica. Item vnctuositas
in vria ꝛ egestiōe māifeste appēs. Et si fuerit illō q̄d apper
ethica. i. si ethica fuerit manifesta: ꝛ aliud. i. si ethica fuerit
occulta significaꝛ ꝑ coartationē. ſ. pulsus ꝛ calozis accītē i
poxismo putride: ꝛ nō est iuētū in ethica: q̄ si hꝫ poxismos.

¶ Et scias q̄ quādoq̄ icipit ethica retenta cuz
stomaco: quare coꝛrumpit complexionē epa
tis per vicinitatem.

¶ In ꝓte pītī ponit cām: q̄ q̄ndoq̄ icipit ethica retēta in stō.
q̄re coꝛrūpit cōplexionē epatis ꝓpter vicinitateꝫ. ¶ Pro
quo notandū: q̄ ethica retineꝫ in stomaco: vel q̄ icipit ab
eo. ſ. a mala complexione ficca ad quā segtur ariditas: ꝛ ex
ista causa segꝫ ethica: ꝛ talis malitia stomaci ledit epar ꝓ
vicinitatē: ꝛ q̄ magis exiccat chilū q̄ sit opportunum. vel
ethica tetineꝫ in stomaco: quia ethice coniungiꝫ stomaci
malitia que nocet epati.

SIGNA. adubul. CAP. III.

Signa ꝙo adubul sunt q̄ q̄ñ feb. expel
lit adubul vehemēs fit duricies pul
sus ꝛ eius debilitas ꝛ paruitas ipsius
ꝛ eius frequētia. ꝛ ꝓpꝛie quādo causa casus in
ethicā est apostema qđ̄ non resoluiꝫ. naz illud
. ſ. frequētia addiꝫ valde: ꝛ silr velocitas: ꝛ fit
pulsus eius de genere eiꝰ qui noiaꝫ cauda mu
ris. Oꝛ si fuerit ex potu calidi vini erit loco cau
de muris acualis: ꝛ non erunt accidentia adu
belati vehementia valde. non. n. dat ei spaciuz
vsq̄ ad huiusmodi. Et apparet in vria vnctuo
sitas ꝛ petala ꝛ incipit oculus ꝑfundari. Cum
ergo adubul puenit ad statū fit foꝛtioꝛ ꝑfunda
tio amboꝝ oculoꝝ: ꝛ multiplicaꝫ lipitudo ficca
ꝛ crescūt extremitates ossiuz oꝭ mēbꝛi ꝛ in fa
cie planaꝫ timpoꝛa ꝛ tendiꝫ cutis frōtis ꝛ de
struiꝫ coloꝛ cutis: ꝛ fit quasi sit sup eaz puluis:
gdā ex adustione solis ꝛ pducit ad grauedinez
eleuādi supcilia: ꝛ fit oculus somnolēꝫ ꝛ clau
sus absq̄ somno ꝛ subtiliaꝫ nasus elonganꝫ pi
li ꝛ apparēt pediculi ꝛ videꝫ venter iam mino
rari ꝛ adherere cum doꝛso quasi sit cutis sicca
que iam attracta est: ꝛ attrahiꝫ cuz ea cutis pe
ctoꝛis. Cum ergo curuanꝫ vngues ꝛ arcuanꝫ:
tūc iam venit ad statū ꝛ incipit tendere ad occa
sum: ꝛ cum incipit tendere ad occasum lique
fiunt cartilagines.

¶ Hic ponit signa secūde speciei que cuz sunt remissa sunt
signa pme speciei ethice: cū vo intēsa in vltimo sunt signa
tertie spēi. Dz hec ꝑs tot ptes quot sunt signa. Primuz q̄ñ
fit trāsit⁹ ad scōam speciem ethice: siue fiat ex pma: siue ex
alia cā nō trāseūdo per ꝑmā vehemens fit duricies. ſ. pul
sus ꝓpter multaz exiccationē arterie ꝛ debilitas ꝛ puitas
ꝓpter debilitatē ꝗutis frequētia eius vt recōpenset defe
ctum magnitudinis ꝛ velocitatis. ꝛ ꝓpꝛie fiūt hec q̄ñ cau
sa casus in ethicā est apostema: qđ̄ non resoluiꝫ. sed vel in
duraꝫ aut rumpiꝫ. nam frequētia addiꝫ valde: ꝛ silr velo
citas: ꝛ fit pulsus de genere eiꝰ qui vocaꝫ cauda soꝛicina p
cedēdo de paruo ad minoꝛē: ꝛ de frequēti ad frequētioꝛē
q̄uscz accidat. Oꝛ si fuerit ex potu vini calidi erit loco cau
de soꝛicine pulsus acualis siue fussalis. qz ꝓpter calozis cō
foꝛtationē ex vino post ꝓcussiones paruas fierēt aliq̄ ma
gne. deide redibit ad paruas. ꝛ hic pulsus dr fussalis ad si
militudinē fussi. ꝛ dr acualis ad silitudinē acus cū qua so
tulares suunt. qz hec duo sunt grossa i medio ꝛ versus ex
tremitates subtiliādo ꝓcedūt. Siue ergo ista ethica sit ex
vino siue mutatio pulsus sit ex vino: opz imaginari q̄ mu
tatio pulsus fit ex vino: tunc bibito.

¶ Et non erunt.

¶ Hic textus pōt dupliciter exponi. ꝑmo q̄ quādo casus ꝙ
ethicam fit ex apostemate adubelet non erunt accidētia
adubelet vehemētia valde. non enim dat ei spacium vs
q̄ ad hꝫ ethicā vel pulsuz talē i ethica: qz ꝓus occidit q̄ fiat
finis zᵉ spēi ethice: vel q̄ fiat pulsus hꝫ. Alr pōt exponi q̄ñ
casus in ethicam est ex potu vini calidi non apparēt acci
dentia adubelet vehementia: de q̄bus sunt pulsus vt cau
da muris finitiua. non enim quia si apperēt accidētia val
de vehemētia nō darēt spaciū vt fieret pulsus acualis. Et
q̄ apparet in vria vnctuositas. ſ. natans in supficie: ꝛ petа
la idest coꝛpuscula parua decisa per liquefactionez cum
fit transit⁹ adubelet ꝛ incipiūt oculi eius ꝑfundari humi
do consumpto. Cuz ergo adubul. i. secūda spēs ethice pue
nit ad statum fit foꝛtioꝛ ꝑfundatio amboꝝ oculoꝝ. ꝛ ly ꝙ
uenit est ꝓsentis tēporis ꝛ multiplicaꝫ lippitudo ficca hu
mido ꝛsumpto. ſ. in augmento secūde speciei: ꝛ creſcūt ex
tremitates ossium in omnib⁹ mēbꝛis reliquis partib⁹ ꝓte
ter ossa consumptis. ꝛ in facie applanaꝫ timpoꝛa carnib⁹
coꝝ consumptis ꝛ tendiꝫ cutis frontis humido eius con
sumpto ꝛ destruiꝫ coloꝛ frontis: idest tendit in fuscum ca
lido naturali moꝛtificato. ꝛ est quasi super eam sit puluis
quidam ex adustione solis parte supficiali ab eo exiccata:
vt sit quasi puluis in eius superficie. ꝛ perducitur ad gra
uitatem eleuandi supercilia facta virtute ꝗpotenti ad con
trahendum musculos eleuantes supercilia: et fit oculus
quasi somnolentus et clausus absq̄ somno. non enim est
somnus: sed impotentia vigilandi: ꝑmo de differentys fe
brium. ꝛ subtiliatur nasus carnibus consumptis ꝛ elongā
tur pili: idest apparent longioꝛes consumptis carnibus: et
ad intus ꝓssa cuti: ꝛ ad hoc facit coꝛrugatio siue contra
ctio cutis. quia pilli eriguntur ꝛ apparent magis: et simile
est quod sumitur. Sᵒ ꝓbleumatum ꝓbleumate. ziᵒ cuz
assignant causam: quare pilli rigentium eriguntur. Aliter
possemus imaginari q̄ pilli elongantur ꝓpterea in istis
ex calido adustiuo multiplicatur materia fumosa que est
conueniens ad pilli gñationē ꝛ augmētū. ꝑma tamen cau-

sa est melioz apparēt pediculi pp corruptōez nutrimenti. ꝑmo.n. gñatio est sub cute: deide exeūt. ⁊ vī vēter ei⁹ iam minozari ⁊ adherere dorso q̄ si sit cutī sicca q̄ iā attracta ē ⁊ attrahī cū ea cutis pectoris cū hēant adiuicē ꝓtinuitatē. cū g̃ curuant ungues ⁊ arcuāt. tūc iā puenit ad statū. ⁊ ly puenit ē tpis ꝓteriti pfecti ⁊ icipit tēdere ad occasuz. i. mortē. ⁊ cū icipit tēdere ad occasuz liq̄fiūt cartilagies.

¶ Cura ethice. CAP. IIII.

Attentio in curatōe feb. ethice est ifrigidatio ⁊ hūectatio. ⁊ vnaquecz eaꝝ ꝓplet cū approximatiōe suaꝝ cārū. ⁊ expulsiōe causaꝝ sui cōtrarij. Et fortasse est cā vni⁹ earꝝ causa ꝺrij alteri⁹ sicut cā infridatiōis. Ipsa. n. q̄cz est cā exiccatōis q̄ est ꝓtraria humectatiōi. sicut ifridatio cū trociscis cāphoratis ⁊ illis q̄ sunt ex spodio ⁊ his silibus. Et fortasse hūectatio itez est cā calefactōis q̄ ꝓtraria est ifrigidatōi. sicut vinū. nā ipꝫ humectat: sed calefacit. g̃re oꝫ vt obseruet illud. Et si necessitas vocat ad fortē ifrigidatōez nō erit nisi cū re cui ꝓiūgit: aut quā ꝑcedit: aut cui succedit res in q̄ est virt⁹ hūectatōis. Et silr cū vocat necessitas ad fortē hūectatiōem velocē in ea sicut aq̄ carnis ⁊ vinū. tunc opꝫ vt adiungaī ei aut ātecedat eā: aut sequaī eā illud in quo est infridatio. Et si fuerit cā ethice apa aut lesio in membro. tūc nēciuz est curare ipꝫ in primis.

¶ Auicēna ꝑmo ponit curā ethice. 2° succurrit gbusdā dispōnib⁹ seq̄ntib⁹ ethicā. 2° ibi. in ꝑn° ārti capitū (Et de illis ē sincopis) ꝓdia in duas. nā in ꝑma explicat curā magis generalē. 2° magis spālē. 2° in ꝑn°: sequētis capli (Ille vo) ꝓmū capl'm diuido in duas ptes. in ꝑma ponit intētiones curatiuas ethice ⁊ docet vitare quēdā errorē. ⁊ pōit canōes in curādo ethicā seq̄ntē alias egritudines. in 2° ponit in gñali ista p que cōplent intētōes dicte. 2° ibi (Et q diligit cōponere) In. p° pte dicit tria. ꝓmū q⁹ intētio in curatōe feb. ethice ē duplex. s. ifrigidatio ⁊ humectatio. ⁊ vnaquecz earꝝ cōplet cū administratōe suaꝝ cāruz ⁊ euitatione causaꝝ sui ꝺrij. 2° dicit q⁹ cā vnius earꝝ fortasse est cā ꝺrij alteri⁹: sicut cā ifridatōis est q̄cz cā exiccatōis: q̄ ꝺriaī hūectatiōi. sicut trocisci de spodio ⁊ cāphora ⁊ sīles infridātes ⁊ exiccātes. Et fortasse cā humectans est cā calefactōis q̄ est ꝺria infridatōi sicut vinū. nā ipꝫ hūectat ⁊ calefacit. g̃re oꝫ vt obseruet istud vt administrent iuuātia q̄ nō noceāt quātuz est nobis pos'le. q̄ propter si nēcitas vocat ad fortē infridatōez non fiat nisi cū re quā ꝑcessit aut cui ꝓiungit aut cui succedit res hūectās. Et silr cū vocat nēcitas ad fortē hūectatōez ⁊ velocē in ethica fiat humectatio q̄ fit cū aq̄ carnis. s. expssiōis decoctōis aut distillationis. ⁊ vinū. s. dulce vni⁹ āni tñ paucifer aut mediocris viositat. tūc oꝫ vt adiungaī eis aut ꝑcedat ea: aut seq̄tur illud in q̄ est ifrigidatio. 3° dicit q⁹ si fuerit cā ethice apa vel lesio. s. alia in membro sīe vlcus. tūc nēciuz est curare illud ꝑmo. oꝫ. n. vnūscuiusq̄ cāz ꝑus abscīdere: deiī ad cā q̄ ex ea fcā ē egritudinē deuēire 3° tegni. Et B ē vez in cura regl'ari. nā aliqñ pp fortitudinez egritudis oꝫ ei magis attēdere q̄z cāe: ls. p B vide Aui. 4. ꝑmi. vltio cap.

¶ Et q diligit cōponere regimē ei⁹ ex diuersis modis cōueniētib⁹ eis in quo feb. fit vehemēs valde. tūc necessariū est vt incipiat. ⁊ det in potu trociscos cāphoratos. ⁊ q̄ currūt cursu eoꝝ cū syru. acetoso diluculo in ortu solis. sicut aq̄ ordei in cancris si nō abhorret eos ⁊ cū iuleb ⁊ aqua granatoꝝ: ⁊ ad mansionē mucillaginem psilij. si non fuerit prohibens aliquid propter stomacum ⁊ alia.

¶ Nunc ponit regimē cōplens has duas intentiōes. ⁊ ꝑmo simul. 2° seiūctim. 2° ibi (Et regimen infridans) In ꝑma pte dic q⁹ q⁹ vult cōponere regimē ethice ex dictis modis diuersis ꝓueniētib⁹ ei in q̄ feb. ethica est vehemēs valde .i. fil'ipm infridare ⁊ hūectare dat ei in potu trocis. cāpho. ⁊ sīles infridantes notabil'r. vtputa. 3. i. mixtos cuz syrup. acetosi. ʒ. i. in diluculo. i. cum incipit aurora ⁊ in ortu solis: q̄ distāter ab assumptiōe trocis. per duas horas det aquā ordei cū cancris ad humectādū si nō abhorret eos. vtputa. ℞. ordei mūdi. ʒ. i. cācrorū fluuialiū excorticatoꝝ. ʒ. y. buliant in lib. iiy. aque quousq⁹ ordeū sit apertum. ⁊ cum iuleb ex aqua. i. vino granatoꝝ. Fit autez iuleb ex aqua ⁊ zucharo vt sepe dcm est. ⁊ possunt adinuicē misceri. vtputa iuleb. ʒ. iy. cū vini granato. ʒ. i. ad mansionē. i. in meridie vel dū manet caliditas impressa a sole det mucillago psily. ⁊ pōt misceri cuz aqua granatoꝝ. ⁊ dosis amboꝝ in ꝓportiōe que videbitur sicut. ʒ. i. vel circa si nō fuerit aliquod ꝓhibens ꝓpter stomacū. ⁊ alia sicut est lassitas stomaci ⁊ lubricitas intestinoꝝ. Et manifestū est ꝑmaz ex his notabiliter infrigidare. secundā notabil'r humectare. reliquas simul infrigidare ⁊ humectare.

¶ Et regimē infridans est p illud q⁹ scimisti de potib⁹ īfridātib⁹ ⁊ de olerib⁹ infridātib⁹ ⁊ trociscis sīe trocisci ⁊ cāphora. ⁊ emplis: ⁊ vnctionib⁹. ⁊ his silib⁹. ⁊ infridatiōe aeris eoꝝ ita q⁹ i hyeme. ⁊ si nō tolerat alleuiet ab eo ignis. Infrigidatio nāq̄z aeris eoꝝ ē melioz res. ⁊ sīc vestire eū cū sandalitis ⁊ cāphoratis. ⁊ facere ipꝫ odorare illud i quo sunt rose. ⁊ cāphora ⁊ sandali ⁊ fruct⁹ frī. ⁊ schesabre ⁊ liliū cū aq̄ ro. ⁊ vaporatio cū sudore ⁊ balneo. Et oꝫ vt nō ꝓlongēt retētio empl'oꝝ infrigidātiuz valde sup mēbra ꝓpinq̄ mēbris anhelit⁹. fortasse. n. ifert illud āhelitui ⁊ voci nocumētū magnū. Et oꝫ vt declinet ad getē ⁊ somnū ⁊ tranquillitatē ⁊ gaudiū ⁊ custodiaī eger ab eo q⁹ facit ipꝫ irasci ⁊ q⁹ facit ipsum tristari. ⁊ q⁹ facit ipsuz angustiari ⁊ a fame ⁊ siti longa. Empl'a infrigidātia quibus opꝫ eos vti sunt aromatica. nam ipsa sunt ꝓpinquoris iuuamēti ⁊ ꝓprie sup pectus ⁊ q̄ sequunt ipm. ⁊ sint infridata ⁊ nō sit in eis stipticitas. Stipticitas. n. cū hoc q⁹ ipsa facit accidere exiccatōez ꝓpter virtutē medicine ꝑfundari. Et opꝫ vt assiduet ꝑmutatio vt nō remaneat medicamē ⁊ calefiat cū obseruatiōe vehemētie ifrigidatōis ei⁹. nā cū ipꝫ ifrigidat vehemēter nō elōgaī qn debiliter membrū. Et qñ ē ꝓpe mēbra anhelit⁹ nō est lōgiquū qn ipediat dyafragma ⁊ alia ab emissiōe āhelitus cū facilitate. Et ō regie hūectāte sūt cibi leues

ꝛ fructus ꝛ robub ꝛ vnctiones ꝛ emplastra ꝛ odoramẽta ꝛ caputpurgia ꝛ ges ꝛ tranglitas ꝛ vt nõ iferaꝫ ei violẽtia in fame aut siti.

¶ Nunc facit qõ dcñ est. ꝓmo ponit regimẽ infridans. 2° humectãs. 2ª ibi (Et de regimie bũectãte) In ꝑma dicit q̃ regimẽ infridãs cõpleꝫ ꝑ ea que sciuisti de potib⁹ oleribus ꝛ trociscis ifrigidãtib⁹ sicut de cãphora ꝛ emplastris vnctuosis ꝛ silibus ex frigidatõe aeris. ita q̃ in hyeme ꝛ si nõ ꝑsit stare sine igne alleuieꝫ .i. non ꝓcedas ignem magnũ. nã infridatio aeris est melior res cũ imediate ad cor ispireꝫ. ꝛ ꝓfert vestire cũ vestimẽtis sandalitis ꝛ cãphoratis. i. in ꝙbus steterũt sandali ꝛ cãphora. ꝛ olfacere rosas ꝛ camphorã ꝛ sandalos ꝛ fructus fridos ꝛ sceſabre. i. granatũ. ꝛ liliũ. i. nenufar aspsa cũ aqua ros. ꝛ euaporatio cũ sudore ꝛ balneo. i. aspergaꝫ corpus cũ aq̃ tepida aut frigida vt appeat siꝫ sudãti in balneo. verũs nãq̃ sudor nocet. ꝛ nõ ꝓlongenꝫ empla ifrigidãtia sup pectora cor ne forte noceatur anhelitus ꝛ vox. ꝛ 03 vt dormiãt ꝛ sint tranglli aio ꝛ corpe. ꝛ custodianꝫ ab ira gngustia ꝛ fame ꝛ siti longa. ꝛ hꝫ exiccãtibus, q̃ ponunꝫ supra pectus ꝛ ptes ꝓpinquas sint frida vt poma odorifera actu frida ꝛ nõ sint stiptica: qz exiccãt ꝛ nõ sinũt virtutẽ medicie ꝓfundari nisi forte bẽrent ptes diffformes q̃sdã. ſ. subtiles q̃ ꝓmo actuate in pozositatibus mẽbroꝝ ꝓfundarenꝫ: deide actuatis ptibus stipticis fieret maior ps subtiliũ fridaꝝ aut humidaꝝ ꝓfundatio sicut oleuz ros. hoc mõ magis humectat q̃ oleũ cõe. 3° de simplici medicina. ꝛ medicine applicite debẽt ꝑmutari. nã cũ diu remanẽt calefiũt: ꝛ corꝑ calefaciunt: caueaꝫ tũ vehemẽs ifrigidatio: qz debilitat mẽbrũ aliq̃n ipedit dyafragma ab anhelitu, ꝛ de regimie humectãdi sunt cibi humidi ꝛ fructus rob vnctões. empla. odoramẽta. caputpurgia. quies. ſ. corꝑis ꝛ tranglitas. ſ. animi. ꝛ nõ patianꝫ famem ꝛ sitim longam.

¶ Rememoratio medicinaꝝ in frigidantium eos.

CAPITVLVM. V.

Alle ꝙ que de eis sunt infrigidantes aut bũectãtes oẽs sunt nutritiue: aut vicit in eis nutribilitas. siꝫ aqua ordei decocta cũ cancris ex ꝑte cãcri. Et 03 vt euellãtur extremitates cãcroꝝ ex pedibus ꝛ corꝑoribus suis et abluanꝫ cũ aq̃ frida ꝛ sale bono cũ cinere vicib⁹ tribus ꝛ supza. donec mũdificenꝫ ꝛ purgenꝫ a grauitate sui odoris: deinde decoquãꝫ in aqua ordei ℞ sicut aq̃ lactis vaccini de quo extractũ est butyꝝ. ꝛ sicut succi oleꝝ elixatoꝝ ꝑdictoꝝ i caplis febriũ acutaruz siꝫ mucilago psilij. In aceto autẽ est vehemẽs exiccatio: ꝛ ꝛtus resoluonis. q̃re 03 vt bibaꝫ cũ eo qõ resistit duab⁹ ꝓprietatib⁹. ſ. ꝑ cõmixtionẽ aq̃ multe: aut cum ꝙbusdã bũectantib⁹ ꝛ lenificãtib⁹. Et primũ qdẽ vt lac asine sit cũ bũectatõe sua infridãs ita vt qdã faciãt meliorẽ ifrigidatiõez ei⁹ sup infridatõez lactis vaccini de quo extractũ est butyruz. verũ ipm ꝟuenit ei q̃ nõ bz fe. piodicã neq̃ mãz neq̃ bũorez ꝑparatũ ad putredinẽ. ꝛ 03 vt caueaꝫ spissuz lac. Et de illis q̃ ꝓferũt eis est zucharũ ꝛ cũ senseris putredinez accrem ex lacte. tunc solue cũ facilitate. ꝛ si timueris calefactõez. tunc abstine ab eo aliquot diebus: ꝛ cura in ea cum trocis. ꝛ aquis fructuum: deinde itera lac.

¶ Nunc Aui. magis in spãli ponit curã etbice. ꝛ ꝓmo ꝑ infrigidãtia. 2° ꝑ bũectãtia. 3° ꝑ cibos. 2ª in ꝑn⁹ seq̃ntis capli ibi (Illaꝝ). 3ª ibi in ꝑn⁹ tertij capli (Opz) Primũ caplm diuidit in duas. In ꝑma ponit res ifrigidãtes ꝛ bũectantes. In 2ª res infridãtes ꝛ nõ bũectãtes. 2ª ibi (Medicie vo) Prima in tot ptes quot numerat medicias. In ꝑ° ꝑte dicit q̃ oẽs medicie infridãtes ꝛ bũectãtes sũt nutritiue. ꝛ ꝑ medicias marie itelligit cibos mediciales infridãtes ꝛ bũectãtes nõ q̃litatiue tantũ: ſz substãtifice. in his. n. nutribilitas vicit infridatõez siꝫ aq̃ ordei decocta cũ cãcris ex ꝑte cãcri supple est magis nutritiua q̃z ifridatiua, ꝛ 03 vt euellanꝫ extremitates. i. ptes corticales ex corꝑe ꝛ ex pedib⁹ cancroꝝ: qz sunt exiccantes ꝛ abluanꝫ cũ aq̃ frida sale bono ꝛ cinere miscẽdo hec siꝫ vt cãcri purgẽꝫ a grauj odore suo ꝛ a ꝙbusdã ptibus nitrosis. Bz vltimo debẽt luari cũ aq̃ frida sola. ꝛ postea decoq̃ cũ aq̃ ordei ponendo ꝑ vnaq̃ qz libza aq̃ ord. ℥. i. cãcroꝝ. Et siꝫ aq̃ lactis vaccini de q̃ extractũ est butyꝝ q̃ m̃tũ bũectat ꝑ partẽ aquosaz: ꝛ modicũ bz de serositate exiccãte: ſz aufert butyꝝ: quia inflãmabile. Dicit 3° succos. i. decoctões oleꝝ fridoꝝ ꝑdictoꝝ in caplis febriũ acutaꝝ. ꝛ sicut mucillago psilij. acetũ aũt: qz resolvit ꝛ exiccat 03 misceri cũ his q̃ humectãt ꝛ resoluẽ ꝓbibẽt sicut cũ aq̃ multa ꝛ reb⁹ alys bũectantibus ꝛ leniẽtib⁹: sicut oleũ amigdalaꝝ dulciũ. ꝛ lac asine ꝟuenit: qz infridat ꝛ bũectat ꝛ magis ꝛ melius infridat q̃z lac vaccinũ de quo extractũ est butyꝝ. tum qz frigidius, tuz qz magis subtile, ꝟeꝝ nõ cõpetit hũti febrẽ putridam aut hũti humorẽ paratũ putredini. ꝛ caueaꝫ spissuz lac: qz nõ ita facile conuertiꝫ nec ad extrema corꝑoris facile penetrat. ꝛ zucharaꝝ est cõueniens: sed 03 esse mixtũ cũ aqua vt frãgaꝫ ei⁹ caliditas ꝛ augeaꝫ eius hũiditas. bũectat. n. qualitatiue ꝛ substantifice: ꝛ si senseris putrere lac q̃ maxime rugitib⁹ ꝓbẽdeꝫ: solue vẽtrez faciẽ vt lac ꝛ chilus corrupt⁹ educaꝫ. Et si timueris calefactiõez etbice. qz sit nimis itensa abstine a lacte aliquot dieb⁹ ꝛ cura cũ trociscis ꝛ agis fructuũ siꝫ vio granatoꝝ ꝛ similib⁹.

¶ Medicie ꝟo infridantes q̃ nõ bñt humectationez sunt sicut trociſci noti narrati. ſ. trociſci cãphorati et trociſci de dactil et succis fridis: et siꝫ trociſci huiusmodi. ℞. spodij boli armẽi añ. ℥. iij. ros. ℥. vi. se. portulace et citrulli et cucurbite et karabe oiuz añ. ℥. ij. fiãt ex eis trociſci et sit dosis ꝑdus. ℥. ij. et sunt boni valde. et iterũ alij primi eis. ℞. arnoglosse amili et gummi dragãti oiuz añ. ℥. iij. boli armẽi spodij amboꝝ añ. ℥. iiij. papaueris. ℥. v. ros. ꝛ se. cucurbite ꝛ citrulli et põtulace oiuz añ. ℥. v. grãoꝝ citonioꝝ excorticatorũ. et se. melõis et cucumeris oiuz añ. ℥. vij. suc. ligr. põd⁹. ℥. x. ꝓficiãt cũ mucillagie psilij. vnctões ꝟo et epithimata et emplastra infridãtia et odoramẽta et caputpurgia infridãtia siñt illa q̃ tu sciuisti. Et meliozes vnctões sunt cũ oleo ỽ cucurbita et de papauere et de nenufare et salicib⁹ ꝛ viol. strat⁹ ãt ifridãtes et bũectãtes sunt q̃ sunt plani valde de corijs aspsis aq̃ ro. aut de lino de gñe ei⁹ qõ fit in tabzasten. ꝛ sit impletio ei⁹ illud qõ nõ calefaciꝫ: imo sit ỽ genere lini pectiati ꝛ renoueꝫ assi

dne. Aut sit strat⁹ de corijs que iaz sunt ipleta aqua. post sint sup ea rectificatões que applanent aquā bñ t ꝓhibeāt ei⁹ iequalitatez: t sint ꝓpe stratus aq̄ cursus eax t sub eis folia arborū fridox t hūidox. s. de salicib⁹ t sempuiue t olera hūida t odorifera frida sic̄ rose t folia arbox fridox t ꝓputia vitis t his silia.

¶ Medicine vo infridātes q̄ non hūectāt sunt sicut trocisci de cāphora de dactilis siccis: qz dactili maturi recētes hūectāt. Et sic̄ trocisci hꝫ. ℞. spody. boli ar. añ. ʒ. x. rosar. ʒ. vi. se. pōtulace. citrulli. cucurbite. karabe añ. ʒ. iy. fiant ex eis trocisci quox dosis sit. ʒ. y. cū aliq̄ liquore frido t hūido. Et itex primi eis in virtute sunt. ℞. arnaglosse. amili dragāti añ. ʒ. iy. boli arme. spody añ. ʒ. iiy. papauer. ʒ. vi. semi. cucurbite citrulli portulace añ. ʒ. vi. granox citonio rū excorticatox. semi. melonis añ. ʒ. vy. succi ligricie. ʒ. x. ꝓficiant cū mucillagine psily. t hi sunt pstātiores ceteris.

Unctões vo t emplastra t epithimata infridātia sunt illa q̄ scinisti in cura febriū acutax. t meliores unctiões sunt cum oleo de cucurbita de papauere de nenufare de salicibus de violis. stratus aūt infrigidātes t hūectātes sunt illi q̄ sunt bñ equati de corys aspsis cū aqua ros. aut sint ō lino sicut illi q̄ fiūt in tabesten. i. in hospitali illo famoso. t impleat pānus ille de lino ex eo qō nō calefaciat sicut ē lin̄um: t sit bñ pectinatum vt sit molle: t renouet assidue vt sit molle t equet. Aut sit stratus de corys plenis aqua t sint bñ equata. t sint ꝓpe aquas stātes vel currentes. t sub eis sint folia arbox frigidox t hūidox. s. de salicibus semperuiue t odorifera frigida sicut rosax t folia arbox frigidox t prepuciox vitis t his similia.

¶ Rememoratio medicinarum humectantium eos.

CAPITVLVM. VI.

Llarum qdē que sunt cū infrigidatione rememoratio iaz ꝓterijt. Et restat nunc ꝓsiderare in qualitate dādi i potu genera lactis t lac de quo extractū est butyx t in equalitate administratiōis tine t balnei t administratõe ynguētox t oleox t epithimatū t reliq regimis. Et nos quidem iam docuimus modū dandi in potu genera lactis in caplo ptisis t siccitatis stomaci: quare opz vt sit illud canon. Et nō est lac post lac mulieris sicut lac asine. postea lac caprarū: cuius pascua oz cē ex herbis tolerib⁹ fridis humidis sicut scis. nā ipm t ꝓprie lac asine eradicat ethicam si fuerit ei eradicator: t nō est electio sup ipm nisi ꝓhibeat putredo accis: aut expectatio materiei comprebēse. Et lac qdē iumentiū est eis a principio ethice vsq̄ ad finē ei⁹. Et lac mulieris suggēdo sumptū ꝓuenientius est oibus. Et canō in dādo in potu lac de quo extractū est butyx est primus illi iterū. Et melius qdē est vt icipias a. ʒ. x. vsq̄ ad. ʒ. xxx. t qō est supra eas si fuerit virtus adiuuans t tibi inest vt cōmisceas cū eo aliqd de trocisc̄is infrigidantibus. t tibi inest vt addas supra summā p̄dictam in potõe prima. t postrema si fuerit virtus potens super digestionem.

¶ In parte pīti ponit medicinas humectātes vt lac tinā t vnctões ꝛc. Dabꝫ duas partes. in pma pte ponit ītētionem t regimē p lac. zo ponit regimē p tinam balneū t vnctiões. za ibi ¶ Tina aūt ¶ In pma pte dicit. iā esse memoratas medicias infrigidātes t humectātes. Restat nunc dare modū exhibendi in potu genera lactis. t lac de quo extractū est butyx. t modū administratiōis tine t balnei. t modū administratōis ynguētox t oleox t epithimatū t reliq regimis. t dicit se docuisse. s. io⁹. t. iz⁹. tertij modū dandi in potu genera lactis in caplo ptisis t exiccatōis stomaci: quare illud sit p parte canoñ. Dic p tinā itellige vas in quo ponūt ad balneādū. Balneū vo est domus bñs tres casas in qua trī est tina. t post lac mulieris pstantius ē lac asine. post lac caprax. pascua debēt esse ex oleribus t herbis supple t folijs fridis t hūidis. nā lac t ꝓprie asine eradicat ethicaz: si pōt eradicari. t nullū est pstātius ipso nisi sit putredo accīs ex lacte aut expectata materiei comprebēse. s. in corpore. que iz nōdum putreat: est trī aptā putrere. t lac est ꝓueniens in ethica a principio vsq̄ ad finē. t lac mulieris suggēdo sumptuz est pstātius oibus. Et canō. dādi in potu lac de quo extractū est butyx est similis canoni dādi in potu lac de q̄ nō est extractuz butyx. t meli⁹ est vt icipias a pōdere. ʒ. x. lactis paulatiz augēdo vsq̄ ad. ʒ. xxx. t supra. si fuerit vtus digestiua potēs t cū lacte potes admiscere aliqd de trocisc̄is infrigidātibus. Et potes augere summā p̄dictā in potiõe pma a qua icipias. s. dare supra. ʒ. x. t postea. s. supra. ʒ. xxx. si digestiua fuerit potēs.

¶ Et nota vt tollat ꝺdictio apparēs q̄ lac mulierē magis cōfert q̄ lac asininū ꝓpter ꝓportiōez currētem inter idiuidua humane spēi: sed asininū magis ꝓfert: qz magis infrigidat t humectat: t est subtili⁹. ꝓpterea q̄ virt⁹ est fortis t magna necessitas infrigidādi magis ꝓfert lac asinū: sed quādo est debilis t minor necessitas infrigidandi: magis confert lac mulierum.

¶ Tina aūt illa est melior que est tepida in qua nō est caliditas multa: t est cū hoc cuz vtutib⁹ olex t herbarū infridantiū t humectantiū: t nō sit ita vt rarificet nedum q̄ sudare faciat: t nō licet vt vapor tine sit calidus.

¶ Dic facit qō dcm̄ ē. Et ꝑ pōit regimē p tinā. zo pbalneū. za ibi ¶ Ingressio aūt ꝑ⁹ in duas. ꝑ ponit regimē p tinam absolute. zo pōit regimē p tinā ꝓpādo ad alias res. za ibi. ¶ Et si sumpsit aquā ordei ꝑ⁹ in q̄tuor ptes sic̄ sūt q̄ttuor canones: aut dicta ei⁹ principalia. ꝓprimū dcm̄. tina melior est illa q̄ est tepida hñs virtutē olex ifrigidātiū t humectantiū virtualiter decoctax in ea: t nō sit ita calīn vt rarificet. i. notabilr humidū euapozare faciat nedū q̄ sudare faciat: t nō licz vt tine vapor sit calus: imo sit min⁹ calidus q̄ aq̄: qz ispirat⁹ ad mēbra spūalia nimis ea calefaceret. hoc aūt fiet si tina non sit in aere valde calo: cū. n. exibit ab aq̄ notabilr ifrigidabit anteq̄ ispiret.

¶ Et si nō esset qō ꝓhiberet administratiōez tine fride nō eligeret sup eā: vez qō ꝓhibet ab hoc est debilitas corpoꝛis eoꝛū et coꝛū extenuatio. in primis vo rebus fortasse sanat eos istud. verū debilitatē corpoꝛis sanat iaz illud cū infridatiõe pauca: quā facit i ꝓpone ei⁹ q̄ pole est vt cureť. Oz si fuerit debilius illo timeť q̄ cadāt in ethicaz senilē: et illud ꝑm minus. veritamē cum illo tardať magis tempus mortis: et fortasse vivit cū eo tpe cui est q̄ztitas. et multotiēs

qdem est rectior pmutatio eius ad illã ethicã.

¶ Dic secũdo dicit q; si nõ esset hic phibens administrationẽ tine frigide nulla esset eligibilior ea, vex phibz ab ea debilitas corpoz x eoz extenuatio inter q̃ duo est differẽtia nota, x ppter quãlibet istaz dispõnũ aptũ est corpus ledi ab aqua frida: sed in pncipio cuz corpora nõ sunt extenuata neq; debilia fortasse aq̃ frigida sanat ea, verũ debilitatẽ corpis. s. paucã sanat iã illud. s. balneũ ex aq̃ frigida cũ ifrigidatiõe pauca. i. nõ supflua: qz corpus existẽs paz debile resistit ne supflue infrideꝛ: sed solũmõ tantũ infrigidaꝛ eius pplo quantũ sufficit ad salutez eius q̃ põt sanari. Qz si corpus fuerit debilius eo x timeꝛ q; cadat in ethicã senectutis que est siccitas fixa in friditate aut saltem absq; caliditate febrili: illud tñ raro euenit. verũtamen est eligibilius: qz cũ ethica senectutis magis tardaꝛ moꝛs q̃ cũ ethica febrili: imo cũ ethica senili viuit longo tpe x notabili: qz nõ ita corp; exiccaꝛ. vñ multotiẽs pmutatio ethice febriꝰ ad ethicã senilẽ ẽ recte facta.

¶ Illud aũt in quo sumus de relatõe tine rectiꝰ est vt fiat iceptio in ea cũ aqua q̃ est calꝛa ad rem minũ. x fiat gradatio ad fridaz x ad tempataz fridã tolerabilẽ. hec. n. gradatio facit corpꝰ susceptibile aque fride cũ lesio nõ fiat nisi p aduentũ ctrarij in pplone subito. Et itez corpus acqrit ex aqua calida similitudinẽ tenereitatis x tolerat cum ea frigidam.

¶ Tertiũ dcm̃ est q; rectius est id qõ pmo dcm̃ est de tina .s. vt fiat inceptio cũ aqua calꝛa vsq; ad terminũ. i. temperata x fiat gradatio. i. paulatinus trãsitus ad frigidã temperate que possit bene tolerari. hec. n. gradatio facit corpus susceptibile aque fride sine notabili nocumẽto cũ lesio nõ fiat nisi p aduentũ ctrarij in pplone subito. Et iterum corpus acquirit ab aqua calida tenereitatẽ: qz corpꝰ fit mollius x pozi magis aperiuñ. lz non fiat substãtifice humidius p nutritionẽ que est vera tenereitas: x cũ ea tenereitate tolerat aquã frigidã p paulatinã infrigidatiõez. infridaꝛ itaq; magis: qz pozis aptis friditas aq̃ magis penetrat. x cũ ꝟ frigiditas aq̃ meliꝰ tolꝛaꝛ. modus aũt quo dz fieri iste gradaꝰ pcessus dicẽ cũ curã ordiabo.

¶ Et si itereꝛ tina i die tribꝰ vicibꝰ erit rectũ. Et oz vt admistreꝛ cũ facilitate vt ñ cadat ꝟtꝰ.

¶ Istud est quartum dcm̃ x si itereꝛ tina ter in die. s. ante prandiũ in meridie x ante cenam erit rectuz vt bona fiat infridatio x humectatio. Et opz vt administreꝛ cuz facilitate: qz nõ sit multũ calida nec diu moꝛeꝛ in ea. x vt deferanꝝ ad eam ne virtus debilitareꝛ.

¶ Et si sumpserit aquã ordei ante tinã duabꝰ horis erit ꝓueniens. Et si pmittat tinã post emulsionem lactis sup corpus eius sm q; dicemus vt dilatet tina meatꝰ cibi: deide suscipiat aq̃z ordei x q̃ sunt eis silia. postea expectet: deide administreꝛ aqua tine vt dilateꝛ cibꝰ erit bonũ.

¶ Dic ponit regimẽ p tinã cõparãdo ad alias res, x bz sex ptes ꝟz q; sex sunt dicta pncipalia. Primũ dcm̃ si sumpserit aquã ordei vtputa. iiij. ℥. ante tinã duabꝰ horis erit cõueniẽs. si pmittat. s. aque ordei post emulsionez lactis. s. q; pmo fiat emulsio lactis sup corpus. exẽpli gra. p vnam horã ante tinã: deinde fiat tina. postea deꝛ aqua ordei est cõueniẽs. dilatabit. n. tina meatus nutrimento futuro ex aqua ordei sumpta aqua ordei expectet p duas horas. s. donec aquã ordei sit digesta pma digestione: deinde egrediatur tinã vt dilateꝛ cibus. i. vt attrahaꝛ nutrimẽtum. s. aqua ordei ad oĩa mẽbra erit bonum.

¶ Et admistreꝛ post tinaz x balneũ iunctio cũ oleis infridantibus x humectantibꝰ sicut oleo violato, ppꝛie qñ est factũ ex oleo de cucurbita sil'r oleo nenufario x oleo de cucurbita.

¶ Hoc est secundũ dcm̃. post tinam x balneũ administretur vnctio cum oleis infrigidantibus x humectãtibus sicut oleo de violis propꝛie quãdo factum est ex oleo de cucurbita. s. buliẽdo in oleo de cucurbita violas. x similr cũ oleo nenufarino x oleo de cucurbita.

¶ Et si pmuteꝛ post tinã ad illud qõ ẽ declinꝰ ad frigus paz tolerabile: deide iungaꝛ.

¶ Hoc est tertiũ dcm̃. si pmuteꝛ post tinã tepidã ad tinaz declinantẽ magis ad frigus tolerabile tñ: deide vngatur erit rectũ. vnctio nãq; sua viscositate diu retinebit aquaz in pozis q̃ retẽta magis infridat x humectat.

¶ Et si pmittaꝛ iunctio x festineꝛ: deide ingrediaꝛ aquã fridam paz erit rectũ x illud sm tolerantiã: x nõ est malũ gradari i eo: x melioꝛ qdẽ bozaz huiꝰ actõis est post digõnẽ cibi.

¶ Hoc est quartũ dcm̃ si pmittaꝛ vnctio x festineꝛ. s. ad pngẽdũ ipm post balneũ aque tepide: deide ingrediatur aquã aliquãtulũ frigidã erit rectũ x illud sm tolerãtiam .i. ingrediaꝛ aquã tantũ frigidã quantũ bene tolerare potest. x nõ est malũ gradari in eo. i. fundẽdo ipm in aq̃ paulatine frida. debẽt. n. ingredi paulatine x nõ subito vt fiat assuefactio. Et melioꝛ bozaz huiꝰ balneatiõis est post digestionẽ cibi. s. primam x secũdam.

¶ Et si poꝛe est vt submergaꝛ post tinaz calꝛam in aquã fridã subito absq; gradatõe est magis vltimuz ex parte cure x magis fortꝛe ex parte timoꝛis: x effusio eius cũ facilitate est miozis timoꝛis q̃z submersio infirmi in ea subito x minozis iuuamenti: x sit frigus sm quantitatem frigoꝛis aque estatis que est inter tepidã x illã que est vehementis frigoꝛis.

¶ Hoc est quintuz dcm̃. si põt tolerare vt submergaꝛ post tinã calidã in aqua frigida subito absq; gradatõe. i. absq; hoc q; ingrediaꝛ aliã aquã mediã inter calidã x frigidaz. Aliter absq; gradatõe. i. q; submergaꝛ sm totã psonam. x nõ paulatiz est magis vltimũ ex parte cure: qz fortiter infrigidat x magis fortꝛe ex pte timoꝛis: qz timoꝛẽ affert ne ledanꝝ nerui x ne extinguaꝛ calor ĩnatus aut ne incurrat ethicã senilẽ x alia talia nocumẽta. x effusio eius cũ facilitate. i. paulatim est minoꝛis timoꝛis q̃z submersio infirmi in ea subito x minoꝛis iuuamẽti: qz nõ fit fortis infrigidatio x caloꝛis febrilis extictio. x frigus eiꝰ oz eẽ sm q̃titatẽ frigoꝛis aque estatis q̃. ppter calefactõez a sole est media iter tepidã x illã q̃ est vehemẽtis friditatis.

¶ Et si pmittaꝛ emulsio lactis sup mẽbra sua si non fuerit debilis aut eius qõ mixtũ est aqua si fuerit debilis: deide admistreꝛ tina erit rectũ. nã emulsio lactis super corpus est vehemẽtis humectatõis. Et genera qdem lactis bona ad emulgendũ sunt ꝓdicta, x opz vt emulgeaꝛ ex vbere. Et dignius est vt fiat fixio super inunctionem fricando ex medicinis predictis corpori toti x iuncturis.

lesionẽ fit nisi ꝓdabitur ꝯ in applog ꝓdicta

¶ Hoc est sextū dcm̃ si p̃mittaf emulsio lactis sup̃ mẽbra ethici si nõ fuerit debilis: aut emulsio lactis admixti aque si fuerit debilis: deinde sequaf tina rectũ est. Nam emulsio lactis sup̃ corpus ethici est vehemẽtis humectationis. quare si volumus humectare multũ p̃mittamus emulsionẽ lactis tine. Si vo maiorẽ aptionem pozor̃ premittamus tinaz emulsioni lactis. Postea dicit. genera lactis bona ad emulgẽdũ sunt p̃dicta. s. humanũ asininum caprinũ et debẽt mulgeri ex vbere. postea dicit conueniẽs est vt fiat bona et fortis fricatio qñ vnctiões corpori ethici applicanf vt p̃funde virtus eaf penetret et p̃prie sup̃ iũcturis. nã cũ sint sicce indigẽt multa hũectatõe.

Sed dubitaf cur lac dz mulgeri solũ cũ virtus est fortis et admixtũ aque cũ virtus est debilis. videf. n. ex his dicl̃ q̃ lac debilitet. ¶ Dicendũ q̃ lac est viscosũ et p̃bibet vapor̃ trãspiratõez necessariam in quocunq; ethico: qz eor̃ retentio virtute existente debili forte duceret ad putridã: non aũt tantũ opilat si admixtũ sit aque. Huic responsioni nõ bene acquiescit animus me⁹: sed aliã non habeo.

¶ Ingressio aũt balnei ñ p̃cedit ei nisi fuerit itane sudare faciat neq; igniat neq; alteret anbelitum: et sit calm aq̃ eius minus calo sui aeris. et sit caliditas aque ei⁹ ita vt delectet et nõ ledat et nõ faciat sudare: et qñ nõ est in corpore ei⁹ materia p̃parata putredini et p̃prie cũ illud ẽ et nõ digest⁹ est cibus. imo oz vt sit illud cui volũtas est vt expãdaf digestũ eius in corpore et nõ p̃loget mozã eius in eo: imo separef ab eo velociter: et qñ separaf ab eo sumat aliqd de bũiditatibus et de sozbitõibus q̃ nõ nocẽt ei factis ex ordeo et lacte: et qñ accidit ei i balneo sitis sedet eã cũ aqua ordei et aq̃ araib et lac sit lac asine.

¶ Dic ponit regimẽ p balneũ. et p̃mo docet quale debz eẽ balneũ. 2° modũ vsus eius. 2° ibi (Et opz vt sit) In p̃ma p̃te dicit q̃ balneũ q̃ cõcedif nõ dz esse multũ calm: immo tepidũ ne sudare faciat: nec inflãmet corpus nec alteret anbelitũ. et sit caliditas aque ei⁹ minor calitate sui aeris. aer nãq; calidus lz magis noceat q̃ aqua eq̃ calã qñ ipse ispiraf ad spũalia: attamẽ si nõ ispiraf: lz solũ obuiet corpori sicut aqua minus calefaceret: qz caliditas aque ẽ in subiecto magis denso in quo est plus de multitudie caliditatis. et caliditas aque debz esse ita vt delectet et nõ ledat nec faciat sudare. Et debz balneũ administrari qñ in corpore nõ est materia putrẽs neq; parata putredini. et dz cibus esse digestus. s. digõne p̃ma et secũda digestiõe quãdo. s. cibus digestus p̃ma digestione expandif per corpus ad vniuersa membra. et non dz stare in balneo nisi paruo tempore vt puta a quarta hore vsq; ad mediã et plus et minus p̃m q̃ tolerat et delectaf. et qñ separatus est a balneo et aliquãtulum quieuit sumat de sozbitionibus que nõ nocent eis factis ex ordeo. i. farina ordei et lacte coniunctim vel diuisiz p̃m appetitũ q̃ si dũ est in balneo sitiret bibat aquã ordei vel aquã lactis acetosi qõ sit lac asine.

¶ Et opz vt sit itroitus in balneũ: deide exitus ei⁹ ab eo p̃m modũ vt nõ sit labor in eo oĩno. et iam enunciauimus illud in locis aliis et iterabimus de illo conditõez. Opz vt pmutef ad balneuz in lecto portato in quo sunt strati stratus ingeniose ita vt ueniat cũ ea ad p̃mã domuz et pmutef ad illud qõ ex duobus pãnis factũ ẽ plenũ lana vel coto. et dr̃ grece pedeto lene qõ cõueniẽs est balneo et exuaf vestimẽtis suis i ea aut i media si nõ fuerit calã: et nõ mozef in aliq̃ eaf nisi q̃ntitate pmutatõis et anbelitꝰ paucis et iaz exutus vestimẽtis: deide igrediaf ad domũ secũdã et tertiã. verũtamẽ nõ sit vehementis caliditatis: et stet i ea q̃ntitate qua tolerat tinaz. Hoc est illud qõ dcm̃ ẽ et qõ magis est dilectũ mihi ẽ vt sit tina ei⁹ in domo media tẽpata. ¶ Cũ q̃ sepaf a tina frida coopiaf mãtili: aut farcba hũte duas tunicas et pmutef ad stratũ suũ erlectũ suũ cuz sua sabana et exicef sudor eius cũ mãtili et iungaf et cibetur.

¶ In hac p̃te docẽs vsuz balnei dicit tria. Primũ q̃ itroitus in balneũ et exit⁹ ab eo dz fieri p̃m modũ vt eger nullo mõ laboret. et dicit se dixisse de hꝫ in alys locis. s. 2° p̃mi. cap̃lo de eis q̃ pueniunt ex balneatõe et se itez dictuz de hoc. q̃ opz vt eger portef in lecto in quo sint stratus cõmode facti ad primã casaz balnei. et ibidẽ pmutef de lecto in quo erat ad lectũ aliũ factũ ex duobus pãnis plenũ lana vel coto. ex his. n. duob⁹ pãnis ẽ facta culcitra q̃ ẽ plẽa coto vel lana vt sit min⁹ calã q̃ lectus in q̃ portatus fuit: qz forte erat ex plumis. sic. n. est necium vt p̃ma casa sit calidior q̃ locus in q̃ p̃mo erat. et hꝫ lect⁹ q̃ est balneo p̃ueniẽs dr̃ grece pedetolene. et exuaf vestimẽtis suis in ea. s. p̃ma domõ aut in media si p̃ma nõ fuerit sufficiẽter calã et nõ mozef in aliq̃ illaz nisi tãto tpe q̃ possit pmutari et ãbelitꝰ paucis. i. q̃ tps sit ita paucuz q̃ nõ habuerit nisi paucos anbelit⁹. et iã exutis vestimẽtis in p̃ma casa portef ad secũdã et ad tertiã: q̃ tñ nõ sit vehemẽnter calã. et ibi. s. in secũda vl tertia casa ponaf in tina. et ibi stet q̃ntitate q̃ toleret hñ tinã. et hꝫ est qõ dcm̃ est alibi. 2° dicit q̃ sibi vr melius q̃ tina sit in casa media tẽpata. est. n. p̃ma minus calã q̃z tertia magis: lz media est tẽpata. cuz q̃ separaf a tina. s. facta balneatõe coopiaf mãtili. i. pãno lineo aut farca magno hũte duas tunicas. et farca illud est sicut linteamẽ duplũ et pmutef ad stratũ suũ qõ stratũ ẽ sua sabana. Credo ex mõ loq̃ndi Auicẽ. q̃ sabana ẽ stratus fact⁹ ex duobus pãnis ex q̃ imediate mittebaf in balneũ et in quẽ exiẽs a balneo imediate poni dz vt gradatiz trãseat: nec imediate veniat in lectũ plumosuz. 3° dicit sudorẽ suũ siccandũ eẽ si sudare vtigerit vel melius siccef sudor. i. gutte aq̃ sil̃es sudori q̃ remãserũt in cute ne vehemẽtiorẽ et p̃fundiorẽ faciãt ifrigidatõez iã p̃cedẽte ifrigidatõe debita. et iungãtur et cibenf cũ aliquãtulũ in p̃po lecto geuerũt.

CAP. VII.

¶ De cibatõe hũtium ethicam.

Portet vt separef in eis cib⁹ et nõ cibenf in saturitate eor̃ vice vna.

¶ Dic agit de cibatione ethicor̃ et ptinet partes duas. in p̃ma ponit regimẽ gnãle. 2° spãle per potũ spãlem. s. aque frigide. secũda ibi. (Aqua vo frigida) Prima itez in duas. nã p̃mo ponit canonẽ generalez in cibatõe. secũdo ponit cibos spãles. secũda ibi (Amplius melius) In p̃ma parte dicit cibũ oportere dimidi et nõ cibari vice vna vsq; ad saturitatẽ. nã virtus est debilis nõ potẽs multũ vna vice exhibitũ digerere.

¶ Amplius melius quo cibanf est aqua ordei et ordeuz et panis tritici abluti ifusus in aqua frigida. Et genera lactis cũ ab eis nõ p̃hibz aliqd eorũ que diximus. Et lac vaccinum de quo extractũ est butyruz: qñ est plurimi nu-

trimenti et almes et cucurbita: et de fructibus melonis palestini ⁊ sunt arachij cognominati apud nos idi: ⁊ qñ sentit rectificatoez. tūc nō ē malū cibare ipz caseo hūido nō salito. Et si virtus debilitaī nō ē malū vt cibeī iure iffidebegeti cū coriādro hūido ɔcocto cū eis q̄ sūt fiē aduragi ⁊ altaeiugi. ⁊ fortasse oz vt deī eis in potu aliqd vini subtil pmixti cū aqua multa. Et fortasse neciuz est vt cibes cū mosos ex carne aduragi ⁊ altaeiugi ⁊ alcobugi ⁊ pullis ⁊ bosune acetoso aut congelato acetoso ex carne edi aut carne vaccina qñ ē illic fortitudo ɔtutis ⁊ acetū almosos: ⁊ ɔgelati est innatinū eis ⁊ ɔfortatiuū in hac dispōne. Et fortasse nō ē excusatio ab aq̄ carnis pmixta cū syrupo de fructib⁹ acetosis fridis aut vitello ouī sozbilis. Et qñ plōgaī cū ea debilitas ad sincopiz est neče vt cibē tur aqua carnis accepta ex laterib⁹ edi cuz sale pauco q̄ coleī ⁊ fundaī sup eā quātū totū eius de aqua maloz: et quātū est decima eius de vino odozifero et poteī tepida.

¶ Hic ponit cibos. d. q⁹ aq̄ ordei ⁊ ordeū ōbite coctū ⁊ panis tritici ablut⁹ ⁊ ifusus in aq̄ frida ⁊ gña lactis cū eis nisi ꝓhibeat qō dixim⁹. s. putredo pūs aut futura ⁊ lac vaccinū de q̄ extractū est buty z: qm̄ plm nutrit. ⁊ almes. i. robilie i vulgari veronēsi bizi: ⁊ cucurbita ɔueniūt. ⁊ de fructib⁹ melōes palestini arachy hītes collū lōgū vt cucurbita. ⁊ apud nos cognoiari idi. de his logī Isaac 3⁹ dieta pticulariū. cap. p̄ de melonib⁹ dicēs. Est aliud gen⁹ melonis q palestin⁹ vocaī ⁊ vulgariter saracen⁹: cui⁹ hūiditas est minoz ceteris. Et q̄ūis ɔueniāt: qz fridi ⁊ hūidi. tñ ꝓvocādo vrinā ⁊ ꝓpe fm pte intrisecā nocent. Et qñ sentit rectificatoez: qz vtus digestiua fortificaī caseū recēs mollis nō salitus ɔfert. Et si vtus debiliteī cibenī iure iffidebegeti. i. brodio facto ex reb⁹ fridis ⁊ hūidis in qb⁹ sit coriādrū recēs coctū cū eis q̄ sunt aduragi. i. edi. ⁊ altaeiugi. i. agni. lz alīq dicāt q⁹ sunt aues pue. Et fortasse opus ē vt deī parū vini pmixti cū aq̄ multa. hūefacit. n. q̄lificatiue ⁊ substātifice. Et fortasse neče ē vt cibes cū mosos. i. cibo acetoso ex carne aduragi. i. turturis. Et altaeiugi est filis pdici siē ɔturnix aut fraglinus. alcobugi. i. pdix. ⁊ pullis. i. gallinis ⁊ silibus in sua spē. ⁊ bosune acetoso. i. iure acetoso vel cū agresta: vel cū vino granatoz aceto ⁊ silib⁹: aut aceto coagulato. i. gelatia ex carne edi aut vituli qñ digestiua ē fortis. ⁊ acetū almosos. i. cibo z acetoso z: siē apud nos cōpostella guaceto soffrito ⁊ silibus. Et ɔgelati. i. gelatina ē inuamētū eis ⁊ ɔfortatiuū in ethica ⁊ fortasse nō est excusatio ab aq̄ carnis. i. succo mixto syr⁹. de fructib⁹ fridis siē de limone citris ⁊ silibus: aut aq̄ carnis misceaī cū vitello ouī sozbil. Et qñ sincopis timeī cibeī ex aq̄ carnis accepta ex laterib⁹ edi paz salita. q̄ coleī ⁊ misceaī cū succo maloz. i. pomoz sicut apioz q̄ sunt cordialia. ⁊ sint ambe eōlis quātitatis ⁊ quātū est decima de vino odozifero. Et poteī tepidū. i. debite calm.

¶ Aqua vo frida q̄ nō est valde vehemētis frigozis nō est malū si in potu deī eis si nō fuerit debilis aut aliqd ꝓhibens: et illud ꝓhibēs aut erit apa sub hypocundrijs aut erit in cozpe toto chimi putridi et chimi crudi q̄ oēs digōne

idigēt et nō apper signū digōnis. q⁹ si appeat timoz erit minoz. et silr si fuerit ethica pmutata ex sirsen aut birsen. nā cū hac meli⁹ est vt iterdicaī pot⁹ aq̄ fride q̄ cū alijs. Ethica. n. cū supuenit egritudib⁹ destruētib⁹ ɔtutē mollificātibus eā arefaciētib⁹ ossa et carnē supuenit debilitati. Cum ergo ɔiungit ei sup debilitatē post sumptoez aq̄ fride nō mozaī gn cadat i gen⁹ alterius ethice q̄ cōicat huic gnī in siccitate: et diuerstificaī ei i caloze et frigoze ⁊ noiaī ethica senectutis et ethica senū. Et illa qdē ē egritudo seua in qua inatus calor iaz destructus est. Et silr aqua vltimi frigozis et plurimi nocet eis in oi dispōne et cozrūpit inatū calozē mēbroz⁹ corū radicaliū: et fortasse festinat cū eis aut pmutat eos ad modū aliū ethice.

¶ In hac pte agit de potu aq̄ fride. d. q⁹ aq̄ frida q̄ nō est vehemētis frigozis nō est mala si poteī qñ nō fuerit ꝓhibens. ⁊ supple nō est mala qñ nō apper signū digestionis: qz in ethica simplici tale signū nō curaī cū sit mozb⁹ imaterialis. lz apparēte signo digōnis sit minoz timoz dare in potu aquā fridam. Nā dato q⁹ ethica sit imaterialis cuz apparet digestio humoz nō timemus lesionē p aquaz frigidā sicut si essent idigesti. Unde ɔcordiā vide 3⁹ regimis acutoz. cōmen. i4. illius partis. Screatus opportunus. ꝓhibēs aūt aquā frigidā aut erit apa sub ypocundrijs aut humores putridi in toto cozpore aut būores idigesti ⁊ marle grossi. nā aqua frigida icrudādo materias magl nocet q̄ ɔferat ifrigidādo ⁊ humectādo ethicū. Silr nocet ethica seq̄ns syrsen. i. apa cerebri ⁊ birsen. i. apa pectoris. nā in hoc meli⁹ est vt ptermittaī potus aque frigide q̄ in alijs ethicis: qz supuenit egritudib⁹ deprimentibus virtutē: laxātib⁹ eaz: arefaciētib⁹ ossa ⁊ carnē. quare supuenit cū corpus est debile. Cū aūt debilitati ⁊ extenuationi ɔiungit potus aque fride nō mozaī gn cadat. i. cito cadat in ethicaz senectutis q̄ est siccitas absq̄ caliditate febrili q̄ est egritudo seua in q̄ calor nālis iam destructus ē. i. notabilr paucificatus. Silr aqua valdē frigida. vtplurimū nocet omnibus ethicis cozrūpendo calozē inatum mēbroz⁹ radicaliū. i. nobiliū. ⁊ fortasse festinat cuz eis ad mortē. i. cito interficit ꝓpter extinctionē calozis innati: aut pmutat eos ad aliū modum ethice. s. senectutis cū qua possunt notabili tempore viuere.

¶ De succurrendo dispōnibus sequentibus ethicam.

CAPITVLVM. VIII.

DE illis ē sincopis et iā dixim⁹ regimē in hoc multotiēs. Et de illis ē fluxus vētris. et oz vt cureī et succurraī ei. nā i ipo est timoz magn⁹: et ō curis ei⁹ in pmis est vt sit aqua ordei coz aqua sanich et ponaī in aqua ordei coz miliū torrefactū et gūmi aut lenres elixate iterate aut lac decoctū cum lapidibus aut cum igne solo donec consumaī eius aquositas et ꝓprie cū milio.

¶ In hoc capło curat accūtia seq̄ntia ethicā: ⁊ omissis diuisiōib⁹. dicit p̄ q⁹ de his accūtib⁹ est sincopis. ⁊ iā dixit regimē ei⁹ multotiēs. s. in cura feb. sincopal: ⁊ duz curauit accidētia feb. ⁊ xi. tertij. 2⁹ dic q⁹ de illis ē fluxus ventris cui oz succurrere. nā in ipo ē timoz magn⁹ cū addat in debili

tatē ⁊ extētiatōez neq; in aliq̄ pt iuuare eū ethica sit mor-
bus imālis. Et ō cura ei⁹ est vt aq̄ ordei sit sanich. i. sit aq̄
ordei torrefacti ⁊ ponat ad buliēdū miliū torrefactū ⁊ gū-
mi arabicuz ⁊ lētes torrefacte. s. semel aut iterate semper
abyciēdo aq̄z vt amoueat ab eis ps subtilis nitrosa solu-
tiua: hec aq̄ est stiptica ⁊ inuiscatiua: aut lac decoctū cum
lapidib⁹ fluuialib⁹ aut supple cū ferro ignito aut cuz igne
solo donec ꝓsumat ei⁹ aquositas q̄ est solutiua. ⁊ ꝓuenit ꝑ
lac ⁊ ꝑpe cū milio facto ex ambob⁹ ferculo.

¶ Et potēt bos trociscos. ℞. boli armeni. ʒ. v.
castanee torrefacte rof. oiuz ana. ʒ. iiij. spodij
karabe ambox ana. ʒ. iij. se. acetose excoriticati
granox berberox oiuz añ. ʒ. vi. fiāt trociscī cū
succo citōioz ⁊ dēt in potu aq̄ piroz in mane
⁊ apud somnū: ⁊ dēt in potu pstiliū torrefactū.
⁊ sīl⁹ suffuf de spodio in quo est bdelliū de me
cha est iuuatiuum valde. Et si peruenit ad ex-
coriatōez curetur excoriatio cū clisteribus que
scis: qm̄ illud est cōueniens.

¶ Dic ponit regimē mediciale. d. q̄ potent bos trociscos.
℞. boli ar. ʒ. v. castanee torrefacte rof. ana. ʒ. iiij. spody ka-
rabe añ. ʒ. iij. se. acetose excōticati granox berbis añ. ʒ. vi.
fiāt trociscī cū succo citōioz ⁊ dēt a. ʒ. i. vsq; ad. ij. Itē de-
tur in potu aq̄. i. succ⁹ piroz in mane ⁊ añ sōnū vt sīl⁹ sōno
⁊ succi stipticitate strigat ⁊ dēt in potu pstiliū torrefactuz
vt stipticet ⁊ ifridet. ⁊ sīl⁹ suffuf. i. puluis de spodio in q̄ ē
bdelliū de mecha subquadruplū ad spodiuz iuuat valde
stipticando: sed magis inuiscādo. Et si peruenit ad diffin-
teriam curet cum clisteribus que scis. 16ª. terty. caplo de
fluxu vētris cū excoriatōe intestinox.

Hec exigit tres itentōes. ⁊ pria est ifrida-
tio ⁊ būectatio. 2ª ē resump-
ptio. 3ª accītiū cozrectio. ¶ ⁊ pria itētio magl
debeat ethice ꝑme spēi q̄z ꝛ: ſz 2ª magis debeat
ethice scōe spēi ⁊ tertie q̄z ꝑme cū in eis sit fcā
m̄ta ꝓsumptio. lz ñ sit cura polis in 3ª spē: neq; in statu 2ª
nisi de⁹ voluerit: ſz pōt fieri aliquāta vite plōgatio. ⁊ pria
itētio ⁊ maxie ifridatio diuersificat fm diuersitatē itēsio-
nis ethice ⁊ tolerātiā fridox nō aūt tū diuersificat būec-
tatio. ⁊ pria āt itētio duplicī ꝓpleat regimie. s. sex rex ñ nā
liū ⁊ mediciali. De ꝑ sit ꝑ fmo. aer sit fridus ⁊ būidus bōi
odoris ⁊ cauēda ē accēsio m̄lti ignis in camera ēt tpe hye
mis: ⁊ vestes sint ꝓportiōate aeri nō multū calefaciētes.
in qbus aliq̄n steterit sandali ⁊ cāphora ⁊ sīlia frida boni
odoris. Cibi ⁊ pot⁹ sint fridi ⁊ bu. m̄lti nutrimēti ⁊ aliq̄l⁹ vi
scosi facil⁹ digōnis nō ꝓuocātes ⁊ ptiēdi sūt ⁊ magis in 2ª
spē ⁊ 3ª cuz sit vtus debilioz q̄ in ꝑ ⁊ vīnū paucifex ⁊ me
diocris vsitatis fm tps ⁊ ꝓsuetudinē: vni⁹ tī āni m̄tuz
aq̄ admixtū ꝓfert būectan⁹ q̄litatiue ⁊ substātifice lac asi
ninū ⁊ capīnū ⁊ būanū sumptū ex vbere ē ꝑpriū q̄n nō bu
moz putrēs neq; par⁹ putredini. Nec obstēt ꝓditiōes de
gb⁹ in affō. lac ē dare caput dolēt ib⁹ ꝛc. ⁊ aq̄ nō multū fri
da ꝓfert q̄n ñ obstēt pticulares ꝓditiōes. s. friditas ⁊ būo
rū grossities nimia debilitas extēuatio ⁊ sīles ⁊ maxie cō
cedit ꝓsuetis. Sōnus lōg⁹ ꝓfert ⁊ maxie noctur⁹. ⁊ i ma
ne educant supfluitates nāles p ꝓueniētes regiōes. Et si
vēter eēt sicc⁹ clisterizet lacte oleo violato zucharo rub⁹
⁊ sīlib⁹ declinātib⁹ ad fridū ⁊ būidū. caueat tī magis lu-
bricitas q̄ stipticitas. viteꝛ coit⁹: ñ exerciteꝛ exercitio no
tabili: ſz deābulatio. ⁊ bꝫ exercitia leuia concedunt. frica
tiōes āq; leues ꝓpleta ꝑ digōne ⁊ 2ª ꝓferūt trabēdo nu-
trimētū ad mēbra. Sit sperās ⁊ gaudēs. oia accītia corp⁹
extenuātia vitāda sūt. Regle i cibādo sūt vt q̄ comedat
p̄cedētis cibi digōne celebrata. nō toleret famē neq; sitiz
lōgā: nō m̄ltiplicet cibaria i mēsa vna. ptiat cibū ita vt ci
bū nec̄iuz comedat in plib⁹ vicib⁹ q̄ ꝓsuevit. ⁊ q̄sto ē de-
bilioz tāto magl ptiēdus est cib⁹ comedendo paū ꝑ vice.
Regimē āt mediciale ꝓples ꝑma itentōez ē vt sīrupi aq̄
ꝓfectōes ⁊ elia ⁊ silia q̄ sumunt sint ifridātia ⁊ būectātia
q̄litatiue ⁊ substātifice. silr q̄ applicant capiti dorso ⁊ iun-
cturis pectori maxie ex directo cordis epati sint frīda ⁊
būida ⁊ ꝑpa mēbro cui applicāt ⁊ itereꝛ fm exigētiā. Itē
tina ⁊ balneū faciēduz mō ifrascripto ⁊ balneatio i tina q̄
est vas in q̄ balneāt siue sit posita in balneo qō ē dom⁹ di
uisa i tres casas: q̄rū 3ª ē calioz 2ª: ⁊ 2ª ꝑ⁹: ⁊ sint oēs pauce
calitatis nō iflāmātis siue sit posita i camera in q̄ cubat
eger dz eē plēa aq̄ tepida ōcoctōis rex fridax ⁊ būidax:
in q̄ ethic⁹ exīs sentiat potius se calefieri q̄ ifridari: ſz nō
m̄tū. vas āt dz eē talr fabricatū vt in eo hō possit sedere
⁊ cū sedeat aq̄ attigat vsq; ad mētū. ⁊ dz poni in ea stō ie-
iuno: cū tū eger sumpserit ꝑus aligd qō iam digestū sit ꝑ
digōne ⁊ 2ª: sīc aquā or. vel lac: vel ptisanā: vel panē lotū
aut aq̄z carnis aut ꝓtuluz ⁊ silia. ⁊ stet i tina cōiter a q̄rta
hore vsq; ad mediā. ⁊ cū steterit paū in aq̄ ifundat i tina
vna situla decoctōis rex frīdax: deīde paū p⁹ vna alia. ⁊
sic deīceps donec aq̄ tine sit fcā frida sīc aq̄ frida tpe esta-
tis a sole calefacta. ⁊ p⁹ die balneet semel. 2ª die bis. tertia
ter. ⁊ sic ꝓtinue q̄lsq; sanat⁹ sit aut q̄lsq; senserit se iuua-
ri balneādo se q̄libz die semel aut plies. Regimē āt balne-
i nō dēt a regimie tine nisi q̄ dz ponere tinā i casa me-
dia aut tante calitatis q⁹ cū exuit vt igrediat tinā nō sen-
tiat se calefieri aut ifridari ab aere balnei ⁊ dz ad illā sup
lecticā q̄dā portari ⁊ cōmode reportari: ⁊ cuz egrediat a
balneo pāno lineo tepido circundari. ⁊ postea iungi si fue-
rit expediēs cū oleo de cucurbita ⁊ silib⁹. ⁊ aliq̄n cū ē i le-
cto pōt lac sup eo mulgeri. ¶ 2ª itētio. s. resūptio q̄ sīl⁹cuz
p⁹ exeq̄nda ē ꝓpleat cū cibis ⁊ potib⁹ iā dict⁹ spēdo eos ⁊
iter cetera vtat electuario ifrascripto sumēdo de eo iter
prādiū ⁊ cenā cū oportuerit. ⁊ ēt in ꝑn⁹ prādy ⁊ cene ſz q⁹
voluerit. ℞. pulpax caponū vel fasianox. ʒ. iij. amigdala
rū ꝑpatax. pineax ꝑpatax añ. ʒ. ſ. se. pōtulace ſe. papaue
ris. se. lactuce. se. ēdiue añ. ʒ. i. margaritarū pforatax. san
dali al. ru. ⁊ citrini cinamomi. añ. ʒ. ſ. zuchari triū coctax
. ʒ. vi. liq̄fiat zuchax cū aq̄ ros. ⁊ brody capōis vel fasiāi
macri añ. q̄stū suffic. fiat electuariū ⁊ coopiat⁹ folys auri.
possz tū reduci ad formā solidā diminuēdo carnes ⁊ relia
q̄ būida. ⁊ addēdo seu diminuēdo zucharax. ⁊ ꝑficiēdo cū
aq̄ ro. ⁊ possz addi paū musci ⁊ ābre si ñ abhorret ⁊ paruz
croci. ¶ 3ª itētio. s. accītiū cozrectio ꝓplet ſz eox exigen
tiā. iter cetera cozrigāt sincopis ⁊ diectio appetit⁹. vigilie
⁊ ois eūo supflua sīc flux⁹ vētris vomitus sudor sanguis
fluxus p quācūq; regionē q̄ qualr debeāt curari pergrat
ex caplis ꝓprys supius positis in regimie accītiū. nimis
enī plixus essem si oia proseq; vellem.

CAP. IX.

¶ De ethica senectutis.

Ocurrit ꝓsuetudo vt dicant ethicā se-
nectutis post febrē ethicā: ⁊ nos etiā
incedamus via cōsueta.

¶ Dic agēs de ethica senectut⁹ ꝑ pōit qd rei ⁊ qd nois ⁊ q̄
corpa sint patioza ⁊ cās. 2° signa. 3° curaz. 2ª ibi. in ꝑn⁹ se-
ñtis capli. 3ª in ꝑn⁹ terty capli. primū caplm in qnq; in
ꝑma pōit ḡre ꝫ determiet de ethica senectut⁹. in 2ª ponit
qd rei ⁊ qd nois. in 3ª q̄ corpa sint patioza. in 4ª cās. in 5ª
ꝓnosticū. scōa ibi (Intētio) tertia ibi (Scnes qdē) q̄rta
ibi (Et cū faciēs) qnta ibi (Et hec qdē egritudo) in ꝑma
pte dic⁹ q⁹ ꝓsuetudo ē apud reliquos medicos vt p⁹ ethicā
febrilē determinēt de ethica senectutis q̄uis nō sit febr.
ꝓp ꝫ volēs icedere via ꝓsueta ꝫ determiat de ea.

¶ Intētio itaq; ethice senectutis est dīminuz siccitatis sup ꝓlonē absq; febre: t qñq; fit cū eq̄litate in calore t frigore: t illud ē ꝑm minº. Et qñq; fit cū frigore t noiaī hec dispō senectº t ethica senij: qñ corpi accidit i bora senij illud qđ accidit i illa bora ō adhubul t siccitate.

¶ In hac pte describēs ethicā senectutis dicit q; ē dīminum siccitatis ꝓlonalis absq; febre. que qñq; ꝫ raro est cum equalitate caloris t frigoris: qñq; est cuꝫ frigore. t hec dispositio dī senectus siue ethica seny: qz corpori accidit in bora seny. i. decrepitatis: quod accidit in ista ethica. t de adhubul. i. de cōsumptōe t siccitate.

¶ Et senes gdez sunt velocioris casus in eā q̄ꝫ iuuenes: t iuuenes velocioris casus in eaꝫ q̄ꝫ pueri. ꝫ accidat i iuuēibº t pueris.

¶ In hac parte ostēdens q̄ corpa sint patioza ad hāc feb. dicit q; senes velociº cadunt in eā q̄ꝫ iuuenes t iuuenes q̄ꝫ pueri. ꝫ raro accidat iuuenibus t pueris.

¶ Et causa faciēs cadere in eā aut est calitas q̄ resoluit t liq̄facit hūiditates: quare calitas inata debilitaī t succedūt frigus t siccitas: aut est frigus dīans cuꝫ debilitate corpis: quare ꝓhibet virtutē nutritiuā ab opatōe sua itegra sicut accidit iterum in fine vite.

¶ In parte pīti ponit causas eius. ¶ Prima qz cā faciēs accidere ethicā est caliditas resolues t liq̄faciēs humiditates: quare caliditas inata debilitaī: t paucificaī notabilr subiectū suū: per cuius diminutōez notabilē necessariuz est ipsum diminui gradualr t quātitatiue sicut in senib9 t sequiī frigiditas t siccitas. Secūda causa est frigus dominās corpi debili ꝓhibēs virtutē nutritiuā ab opatiōe sua itegra. i. restauratōe humidi tāte quātitatis q; posset corpus in eadē grossitie t humiditate t habitudine cōservari sicut accidit in fine vite in quo homines supflue macrefiunt t extenuantur.

¶ Et de hoc caplo est potus aque fride nō i bora sua aut sup debilitatē corporis cū febre aut in dispōne aut successione exercitij resoluentis virtutē t apietis poros: t q; vocat ad attrahēdū aquā fridaz ad viscera subito.

¶ Tangit tertiā cām. d. q; de hoc caplo. s. causaz ethice ē potus aque frigide nō in bora sua. i. debita: aut sup debilitatē corporis cū feb. i. qñ corpº est factū debile ex feb. aut qñ exercef aut qñ exercitatū est exercitio forti resoluēte virtutē. i. spūs t būidū t aperiēte vias. t q; vocat. i. ꝓpter oēm cām vocantē t attrahentē aquaz fridam ad viscera subito sicut potus aq̄ post balneū t post coitum.

¶ Aut vapores mali frigidi q; eleuantur ad corꝫ t infrigidant complexionem eius.

¶ Dic ponit quartaz cām. d. q; vapores mali fridi qui eleuanī ad corꝫ t infrigidant ꝓlonem eius: que fridītas iuncta cū siccitate est ethica senectutis. Uel melius ethica senectutis t siccitas cōiuncta cuꝫ frigiditate sunt causa huius ethice. bi aūt vapores eleuanī a flegmate vitreo aut a re valde frigida corporea vel incorporea.

¶ Et quandoq; segtur euacuationes.

¶ Dic ponit gntā cāz ethice senilis que quandoq; segtur supfluas cūones caloꝛē inatum debilitantes.

¶ Et quandoq; attrahit hanc egritudinem supfluitas in infrigidando patientes febres cū eis que bibunī t emplastranī.

¶ Dic ponēs sextā cāz dicit q; qñq; supflua infrigidatio febrietiū cū sūptis t applicitis attrahit hāc egritudinē.

¶ Et hec qdē egritudo qñ ꝓfirmaī nō curaī. t si esset ei igeniū esset morti igeniū.

¶ In hac vltima pte ꝓnosticaī. d. q; hec egritudo qñ ꝓfirmaī nō curaī: t si esset ei igeniū eēt morti igeniū. ¶ Pro quo nōndū q; p ethicā senilē ꝓfirmatā itelligit eā in qua facta est manifesta consumptio būiditatis glutinose: t si eēt illi igeniū esset igeniū senectuti: t p ꝓnīs morti. ¶ Notandū ꝑ declaratōe ꝑme partis q; antiq medici sicut Serapio. 6. breuiary. t Raf. 16. ꝓtinentis imediate post ethicaz febrilē determiauerūt de ethica senili tribº de causis. Prima qz ꝓriaī: cum ethica febrilis sit morbº calidus. t ethica senilis sit morbº frigidus ꝑm plūmū. t ꝓriozꝫ cadit eadē scia in eodē loco. zª qz ambe ꝓueniūt in eo q; vtraq; est morbº siccus. ꝫ tñ ethica febrilis sit formalr calor. t ethica senilis sit formalr siccitas: t pp hāc ꝓueniētiam dz esse ꝑmo de vtraq; in eodē loco. ¶ 3ª cā. qz gdā medicus noiauerūt ethicā senectutis febrē: de qb9 fuit Aliabas. 8. theorice. t Serapio. 6. tractatu diuidēs ethicā in calāz t fridā. i. senilē: illa tñ noiatio est impropria: cū feb. dicaī a feruore: ꝫ ethica senectutis ꝫ plūm est morbº fridus. Dz vt dicit Raf. 16. ꝓtinētis ꝫ q̄dā silitudiné appellaī feb. qz sicut feb. est totius caliditas t ꝑmo cordis ita ethica senectutis est totius siccitas t ꝑmo cordis.

Dubitatur ꝑ declaratōe scōi dicti. vtꝝ ethica seny possꝫ eē ꝓiūcta feb. Et argī q; nō. qz Aui. diffiniēs ethicā senilē dicit q; est dīnium siccitatis sup ꝓlone absq; febre. ¶ In oppositū argī: qz senectº nālis pōt esse ꝓiūcta febri vt notū ē. q̄ t ethica seny: ꝓña tz. qz fere oīo assilanī t nō ē dīa: nisi qz vna ē nālis t alia ꝑter nāz. Itē ꝑ hac pte ē Ha. in lib. de tabe. cap. ꝑ.

¶ Pro declaratiōe bº duby t seqntiū ꝑmittē duz q; repiunī isti termini ethica febril: ethica senil: tabes: marasmus. Ethica febrilis ē caliditas fixa in corde aut mēbris a siccitate cordis dependēs: t ethica senil est siccitas fixa i corde aut mēbris a fiditate cordis dependēs. Uñ si siccitas alicuiº mēbri vel totiº pueniet ab aliq̄ mēbro alio a corde nō dicere tur ethica febrilis. Idē dicerē de friditate q̄ ethice senili associaī: q̄uis hoc sit volūtarie dcm. Marasmus aūt est ꝓsumptio būiditatis sub alis nālis siue glutis: t tabes est terminº sibi sinonimº. t simiIr marcor apud Aliabatē. 8. theorice. ¶ Premittēdū 2º. q; sic ethica febrilis ꝫ tres spēs siue modos penes ꝓsumptōez būiditatū secūdaz: factā a calitate. ita ethica senil' ꝫ tres spēs ethice senilis distinctas penes ꝓsumptōez būiditatū factā a siccitate.

His premissis dōz nō eē dubiū q; cū q̄cūq; spē ethice senil' pōt eē feb. cuiuscūq; gnis effimera: qz spūs pñt acgrere calefactū eē. saltē a cā extrinseca būoralis: qz būores pñt acgrere calefactuz esse. Ethica qz pōt calitas pēdēs a calefacto eē būoꝝ t spūuz figi in corde t i mēbris. ¶ Dz bñ est dubiū vtruz acgsita aliq̄ ex febrib9 suprascriptis siccitas q̄ est in mēbris q̄ añ aduētū feb. dicebaī ethica senil' sic debeat appellari aut alio noie ꝑ textū Aui. q diffiniēs ethicā seny dic q; ē dominiū siccitatis sup ꝓlone absq; febre. ¶ Ad qō dubiū dic Hen. q; siccitas i tāto gradu in q̄to repiī in q̄cūq; spē ethice senil'. vbi gra. siccitas q̄ est ꝓsumptio t defectº būiditatis glutiose mēbraliꝑ ꝓiungi calitati duplr: vel calitati q̄ ē cā illiº siccitatis vel calitati illi accitalr ꝓiūcte: ñ tñ vt cā. si qdē siccitas solidoꝝ mēbroꝝ ꝓiūgereī calitati q̄ sit sua cā. tūc vel eēt fiēs vel eēt fcā. si qdē eēt fiēs. tunc

calis siccitas dr̃ tabes que idē est qō marasmus ꝯiunctus febribus colliquatiuis.ꝛ ista calitas dr̃ fe.colliquatiua cō iuncta marasmo siue tabi. Uñ Hal.p̄ de dñitys feb. dicit. Ille causones que oēz cotidis ꝯsumpserūt liquorē nō ethice sunt sed solū marasmones vel tabide. siv̄o talis calitas sit facta tūc hoc aggregatū ex hac calitate ꝛ hac siccitate ꝛ ethica tertie spēi idē sunt qm̄ earū eadē est diffō. Ethica enī tertie spēi est calor p̄ter nāz fact⁹ in corde ꝛ in mēbris cū ꝯsumptiōe vltime hūiditatis. Ista ēt diffō est diffō p̄te suppositē siccitatis. si v̄o talis siccitas dcā ethica senectutis ꝯiūgat calitati accītali r̄ q̄ nō sit sua cā tunc est duplex egritudo.ꝛ q̄libz hz suū nomē ꝛ vna ab alia nō dependet.

¶ Ad tex. Aui. rñdet q⁹ qñ dicit: q⁹ ethica senilis ē dñius siccitatis absq; feb. nō itelligit q⁹ posset sibi ꝯiungi. sz voluit q⁹ illa ꝓprie dicit ethica senilis distincta ab ethica febrili q̄ a p̄n⁹ est absq; febre. ¶ Cōtra accipio calitatē fcāz cōiunctā accītali r ethice senili z⁹ spēi q̄ est pol⁹. vt supi⁹ determinatū fuit.ꝛ etiā de ītētiōe Hal. tūc certū est q⁹ illa est ethica febrilis cū sit fe. facta ꝛ nō fiēs. sz nō p̄t dici q⁹ illa sit ethica p̄me spēi neq; z⁹ cū nomē nō hīs ros ꝛ cambiū penes quoꝝ distinctionē ꝯsumebant prime due spēs ethice iā sint finite mō Aui.ꝛ mō notabil r ꝯsumat hūiditas ḡrta p̄paz calitatē fcāz. ¶ Et ꝯfirmat ex textu Aui. Cū g̃ finiunt isti ꝛ incipit finire hūiditates q̄ sunt diuisiōis tertie sic incipit flāma adurere corp⁹ licinū ꝛ hūiditates ei⁹ radicales est gradus tertius. s. ethice febrilis. Credo itaq; hāc eē dicēdā ethicā z⁹ spēi cū sibi ꝯpetat diffō ei⁹. Et ꝯr dr̃ posse fieri ethicā febrilē z⁹ spēi nō p̄cedēte p⁹ nec z⁹ spē: nō aūt dicet ethica senectutis. qz sibi nō ꝯpetit eius diffō. est enī siccitas illa cū feb. augente ipaz. ¶ Et ꝯfirmat. qz dz curari cura ethice febrilis ifridādo ꝛ humectādo ꝛ nō cura ethice senectutis. Propterea Hētilis supius i qōne vtrū ethic⁹ supcalefiat a cibo ꝛcedit in causonīcāte aliqñ fieri trāsitū ad scōaz spēz ethice nō trāseundo p̄mas qñ calitas non figit nisi ꝯsumpta p⁹ hūiditate ꝛ z⁹ a causone. tūc calitas facta cōsumēs cābiū dr̃ ethica z⁹ spēi: q̄uis nō ꝯsumpserit p̄mas hūiditates. g̃ nisi velit eē ꝛi⁹ sibi dz cōcedere i casu nr̄o calitatē illā fixā ꝯsumētē hūiditatē glutinosaz eē tertiā spēz ethice quā nō p̄cessit p⁹ neq; z⁹. ꝛ nō eē ethicā senilē. Et tex. ille Aui. Ethica senilis ē dñius siccitatis sup ꝯlone absq; febre. intelligi dz absq; febre fcā nō aūt absq; fiēre. Alig dicūt q⁹ ly absq; febre itell r absq; q⁹ febris icludat in qditate ethice senilis. ꝛ fz būc modū dz cōcedere q⁹ fere cuiq; ethice febri ꝯiungit ethica senilis qō nō est bñ consonū mentibus auctoꝝ.

Secundus dubius vtrum ethica senectutis possit eē cū eqlitate i calore ꝛ frigore. Et arguit q⁹ nō. qz talis est dispō ethice senilis q̄lis ē dispō seny. ꝛ senes sunt fridi ꝛ sicci. g̃ ꝛc. Scōo q⁹ in ethica senectutis nō nutriunt pticule. sz qñ nō nutriuntur ifridant. vñ. 9⁹ terapē. certissime enī in nutritiōib⁹ ifrigidant pticule. ¶ P̄. ifridatio sit in nobis defectu hūidi qō ē cali nālis subz. sz ℔ fit in ethica senili. g̃ ꝛc. ¶ Ampli⁹ in hac pte ē rabi moyses q 3⁹ pticla affo. mirat de Ha. dicē te cū tāta excellētia ficcitat posse eē tpantū i calore ꝛ frigore. ¶ In o⁹ ē ℔ Aui.ꝛ Hal. 9⁹ terapē.ꝛ i li⁹ de tabe ca⁹ p̄.

Pro solutione hui⁹ duby ē p̄mittēdū q⁹ z⁹ est tēpamētū i actiuis. iustitiale et graduale. tēpamētū iustitiale ē optimarū opōnū. productiū merito ꝓportiōis iter q̄litates actiuas tā fm grādū q̄z fm multitudinē necnō debitā ꝓportiōez ad passiuas ꝛ reliqua faciētia ad pfectiōez opōnū. Sz tēpamētū graduale hz solū ꝓportiōez gradualē actiuarū. ¶ Quo p̄misso p⁹ solutiōe h⁹ duby tenēda ē hec ꝓ. Iz ethica senectutis sit fm plm cū friditate p̄t tñ eē aliqñ cū tēpamēto graduali in actiuis. Dec ꝓ ē de ītētiōe Aui. in ℔ ca⁹ ꝛ Hal. loco allegato. Itez pars p⁹ declarat ꝛ pbat p̄ rōnes imediate p̄cedētes ꝛ quottidiana expientia. Sz z⁹ ps de q̄ nō est puū dubiū bis pbat rōnib⁹. qz vna de causis faciēs cadere i ethicā senilē apō Aui.ꝛ reliq̄s ē calitas resolutiua humiditates: q̄re calitas ītnata debilitat ꝛ succedit frig⁹ ꝛ siccitas. sz nō p̄t fieri trāsit⁹ de calore ad frig⁹ p̄ hāc resolutionē fcām nisi p̄ mediū. g̃ aliqñ erit siccitas cū tēpamento graduali actiuaz. qō certū ē hīc latitudinē. ¶ Forte diceret hāc rōz ℔ cludere. sz in ℔ tēpamēto nō p̄manebit cū semp sit i trāsitu rōne ꝯsumptōis hūidi semp p̄cedētis q̄ ē cā ifridationis. ¶ Cōtra cū est in tēpamēto graduali p̄t applicari cā calefaciēs equipotēs in calefaciēdo sic resolo hūidi in infridādo. g̃ corp⁹ illud poterit in eadē mēsura graduali actiuarū ꝯseruari. añs pbat. qz posset applicari cā magis potēs calefacere q̄z hūidi exiccatio ifridare ꝛ min⁹ potens. g̃ equipotēs. ¶ P̄. si supfluitas in ifridādo febrientes cū eis q̄ bibunt ꝛ applicant est cā vt fiat ethica senilis cuz dñio friditatis: vt dic Aui.ꝛ ceteri. g̃ mior ifridatio q̄z sit ista p̄t eē cā ethice senilis cū tēpamēto graduali actiuaz. Tertio p̄t aliqs pp debilitatē digestiue exēpli gra. seqntē raritatē texture exiccari ꝛ tū nō gradualr ifrigidari. g̃ ꝛc. Dis ꝛ cōsilib⁹ cōcludit veritas ꝛclonis. ¶ Sz ꝯ p̄ma p̄tez ꝯnis ꝛ ei⁹ fundamētū istat. segtur q⁹ ois ethic⁹ febrilis anteq̄z moriat fieret ethicus senilis. ꝯnis ꝯ auctoꝝ ꝛ expientia. sz ꝯna pbat. qz hūidi ꝯsumptio ē cā ethice senilis. sz i moriente ex ethica febrili ꝯsumit hūidū vsq; ad vltimū gradū cū quo nō stat vita. ¶ Et ꝯfirmat. qz sic hō nālr decurrēs p̄ etates pp hūidi exiccationē ifridat. ita ℔ dz fieri pp ꝯsumptioez p̄ternālē hūidi cū i vtroq; eqlis fiat hūidi cōsumptio vsq; ad gradū cū quo nō stat vita. De rōnes sunt appenter ꝛcludētes oēz ethicā febrilē fieri ethicā senilez añ mortez. ¶ Forte rñdet in nullo ethico febrili pp solā hūidi resolutionē calorē diminui gradualr sz solū q̄titative. Nā cū sit fact⁹ stat semp affixus suo subo nisi occurrat cā frida ipm extinguēs. Decrīsio est p̄ ꝯ Hal. Aui.ꝛ ceteros. auctores. ¶ P̄. segtur ex ea calorē nālē non debere diminui gradualr ex decursu etatiuo cū nō sit min⁹ affix⁹ subo suo q̄z calor ethic⁹. cui⁹ signū qz hō san⁹ nō magis sentit suū calorē q̄z ethic⁹ suū. ¶ P̄. si calor nālis diminuit gradualr ex decursu etatiuo: cū calor ethic⁹ sit ꝯpositus ex calore nāli p̄exīte ꝛ calore addito sic dic cōis opio ꝯz ethicū gradualr diminui. Dōm ē g̃ q⁹ actio caloris resolutiuē hūidū ad cui⁹ diminutiōez segt diminutio caloris in gradu ē duplex. nā aliqñ magis ꝓportionabilr resoluit hūiduz q̄z calor gradualr minuat. sic exēpli gra i etate iuuētutis ꝛ puericie. aliqñ eō sic in etate senectutis. hoc aūt accidit fm diuersaz dispōnē passi ꝛ aliarū rerū actiue ꝯcurrētiuz ad resolutionē hūidi ꝛ caloris diminutiōez nālē. cū g̃ in ethico febrili pl⁹ ꝓportionabilr minuat hūidū q̄z calor gradualr minuat tūc remanet ethic⁹ febrilis. hz. n. calor nimiā proportionē ad hūidū. cū vo ē eō fit trāsit⁹ ad ethicā senectutis. Et ex his pz sol⁹ ad duas rōnes suadētes ꝛriū. ¶ Ad p̄ma dr̃. q⁹ sz i vtroq; s. ethico febrili ꝛ ethico senectutis diminuat hūidū vsq; ad gra⁹ cuz quo nō stat vita. stat tñ in vno pl⁹ ꝓportionabilr diminui humidū q̄z calorē. in alio eō. ¶ Ad scōaz dr̃. q⁹ tā in ethico tendēte ad mortē p̄ternālr q̄z moriēte nāliter calor gradualr miorat. cū quo tñ stat q⁹ in ethico ꝯtinue crescat ꝓportio caloris ad hūiduz aut remaneat eadē ꝛ semp remaneat febriēs. ꝛ in moriente nāliter decrescat ꝓportio gradualis caloris ad hūiduz ꝛ sic cōtinue ifrigidet. ꝛ sil r in ethico senectutis: sz de his satis. ¶ Notādū vltio p̄ declaratiōe tertie p̄tis q⁹ pueri merito gradus sue humiditatis ꝛ vigore nutritiue sūt remotiores a casu in ethicā senilē q̄z iuuenes. sed merito humidi multū apti ad euapozādum paratiores sunt ad ethicam q̄z iuuenes. licet ab ea facilius releuentur.

R

SIGNA. CAPITVLVM. X.

In istis videnť signa adhubul ť exiccatõis ť nõ videť i eis icẽsio ť iflãmatio: imo forsasse inueniunť fridi tact⁹. ť eox pulsus nõ ẽ sic pulsus habẽtiuz febres ethicas: imo ẽ puus tardus ť rarus nisi fortis fiat debilitas. qñ tũc incipit pulsus fieri frequẽs ť ppzie in illis qbus aduenit hoc ex potu aq̃ fride. Et qñz ẽ vria eox alba subtil aquosa. ť sunt in disponib⁹ suis sic senes.

¶ Dic ponit signa ethice senectutis cõia tã illi q̃ est cũ fridꝛate q̃ illi q̃ est cũ tempamẽto actiuaꝝ ť passiuarũ. ꝓmũ signũ: q⁹ in istis appent signa adhubul. i. cõsumptiõis ť exiccatiõis ť tñ nõ appet in eis iflãmatio: imo forsasse. i. aliqñ inueniunť fridi ad tactũ marie qñ ethica ẽ cõiuncta friditati, Scõm. q⁹ pulsus eox nõ est sic pulsus hñtiũ feb. ethicas: imo puus tardus ť rarus nisi forte fiat debilitas qñ tũc pulsus icipit fieri frequẽs vt recupet ꝑ frequẽtiã in quo deficit ꝑ paruitatẽ ť tarditatẽ. ť ꝓpe est pulsus parus tardus ť rarus in gb⁹ accidit ethica ex potu aq̃ fride.

¶ Et qñq; est vrina eox aquosa alba subtilis ꝓp fridꝛitatẽ ť siccitatẽ ť ipotentiã expellẽdi supflua cũ vrina. Dixit aũt qñq. qz cũ expelluntť supflua cũ vrina igrossať. Ultimo dic⁹ q⁹ sunt in dispositionibus suis sicut senes decrepiti quia frigidi ť sicci contracti.

¶ Curatio ethice senectutis. CAP. XI.

Non adhibeť hec cura nisi cũ nõdũ cõfirmata ť sperať q⁹ nõ ꝓfirmeť: ť cuz ꝓfirmata est sperať vt postponať pdi tio parũp. Et canõ qdẽ i curatiõe eox ẽ calefactio et bũectatõ. Et ex bũectatõe sť balnea fm q⁹ sciuisti: q̃ nõ admistrenť nisi post digõnẽ. nã si ipsa admistrenť succession comestionis faciũt cadere ẋtutẽ. ť clisteria facta ex capitibus ť pedib⁹ ť cicere cõtrito ť ficubus cum melle. ť camomilla de quo admistreť q̃ztitas medie lib. cũ. ʒ. ij. olei sisamini ť aliq̃ztulo olei de been. Et admistreť fricatio sup cibatiõez. ť lac coctũ cũ lapidib⁹ ẽ vehemẽtis inuamẽti eis. ť mel est vltimũ in inuamẽto eox. sicut est vltimũ in nocumẽro habentiũ febrẽ ethicã. ť ois cibus bũectans facilis penetratõis velocis descẽsiõis in quo nõ est viscositas sic aq̃ carnis ť vitelli ouox sorbiliũ. ť vinũ subtile odoriferuz parue q̃ztitatis ẽ vehemẽter ꝓueniẽs eis. Et oz vt obseruetur humectatio ꝑdicta in capꝛo ethice. ť misceať cũ ea qõ calefaciat ex odozibus ť emplis ť vnctiõib⁹ fricãdo ť cibis alijs.

¶ In pñti pte omissis diuisionib⁹ dicit: q⁹ cura his ethicis nõ est adhibẽda nisi cũ ethica nõdũ ẽ ꝓfirmata. ſ. ꝑ notabilẽ ꝓsumptiõez bũiditatis glutinose. Et sperať q⁹ nõ cõfirmeť qz dato q⁹ nõ eẽt notabilẽ ꝓsumpta bũiditas glutinosa: imo dato q⁹ eẽt ethica pᵉ spẽi: si nõ est spes q⁹ nõ ꝓfirmeť nõ oz curari. qñ enim habem⁹ cãz euidentẽ q⁹ debeat ꝓfirmari dato q⁹ nõ sit cõfirmata, vtputa q⁹ eẽt magna ť fixa friditas in corde ť in mẽbris aut magnus defect⁹ virtutis nutritiue nõ debem⁹ eã curare. nã morituri sunt solis ꝓnosticis dimittẽdi. Et tu medice nota q⁹ nõ ẽ bonus aggrẽdi curã egritudinũ que nõ sunt sanabiles. nõ enim tibi deficiet scãdalũ dato q⁹ ꝑmiseris ꝓnosticũ. propterea Hal. Nolite malarũ egritudinũ cure onus suscipe ne mali medici nomẽ subeatis. Dicit tñ q⁹ cũ cõfirmať sperat⁹ q⁹ postponeť mozs parũp. i. puũ spaciũ retardãdo actiõez cãrũ exiccatiũ. ¶ 2ᵒ dic: q⁹ cañ i curatõe eox ẽ calefactio ť humectatio: quod vez est fm plm. q⁹ si fuerit cũ temperie actiuarũ. ť temperies illa ꝓportionalis complꝛoni nãli ethici. nec mineť lapsum in aliquã discrasiaz dz cõseruari cũ sirubus. si vo mineť lapsuz adhibe ẓria. Si vo illa tẽperies actiuarũ nõ sit ꝓportionata complꝛoni ethice vide ad quã discrasiam lapsura est: ť illi resiste cum ẓrys. si vero ad nullã lapsura sit reduc versus complꝛonez sibi nãlẽ: vtpm tñ illa temperies magis lapsura est ad frigidum q̃ ad calm. ideo Auic. dicit. canõ in curatione eox est calefactio ť humectatio. ¶ Tertio dicit: q⁹ ex rebus humectantibus sunt balnea fm q⁹ sciuisti. 2ª pmi. ť in capᵒ de ethica febrili. que nõ administrenť nisi post digõnem pmaz ť secundã. nã si ipsa administrenť post comestionẽ nõdũ celebrata digõne faciũt cadere vtutẽ. ſ. digestiuã. naz trahunt spũs qui sunt in stomaco ť circa stõm ad circũferentiam.

¶ Quarto dicit: q⁹ clisteria facta ex decoctione capitum ť pedũ cũ cicere contrito ť cuz ficubus melle ť camomilla de qua decoctiõe administreť lib. ſ. cũ. ʒ. q. olei sisamini ť aliq̃ztulo olei de been. ſ. ab. ʒ. ſ. vsq; ad. i. supple confert. sz in hac decoctione nõ ponať nisi tñ mellis vt ꝑ vno clisteri sit. ʒ. i. Si enim de eo multum ponitur nõ sinit clistere retineri. Apud tñ modernos istud clistere reputatur parum qñ facimus clistere. ʒ. xvij. sed tamen cũ sit paruũ meli⁹ retinetur. ¶ Quito dicit: q⁹ post cibationẽ cõpleta. ſ. prima digõne ť scõa fieret eger vt. ſ. trahatur nutrimẽtũ ad mẽbza: sed nõ fortiter. ¶ Sexto dicit: q⁹ lac coctũ cũ lapidibus est vehemẽtis inuamẽti. nã ꝑ decoctionẽ calefit ť supfluitas aquosa resoluiť ť est boni ť multi nutrimẽti: cui si misceať mel vel succarũ est cõueniens. Itẽ mel est vltimi inuamẽti. nã est aptũ in frido corpore cõuerti in bonũ sanguinẽ ť calefacere. ť ita ethice febrili. qz calm ť inflãmabile valde disconueniẽs. vñ Hal. in de maraſmo ad finẽ. Mel aũt in fridis disponibus ꝑficuissimuz: in calidis cõtraryssimum. ¶ Septimo dicit: oẽm cibuz humectantẽ facilis digõnis nõ viscosuz vehemẽter cõuenire. qz facile a virtute supatur: ť facile ad ꝓfundũ corporis penetrat sic aqua carnis: vitelli ouox sorbiliũ: ť vinũ subtile odoriferũ parue q̃ztitatis est vehemẽter ꝓueniẽs. ť nimia ei⁹ q̃ztitas nõ bñ digerit: imo suffocaret calorem innatũ. ť dz esse vnius ãni tñ medie vinositatis ť bene depuratũ. hec eniz sunt moderate cal'a ť humectãtia qualitative ť substantifice. ¶ Ultimo dic: q⁹ seruet bũectatio dicta in capᵒ ethice feb. ť misceatur cũ ea qõ calefaciat ex odozibus ť emplis ť vnctionibus fricando ť alys cibis preter iam dictos. Et nota q⁹ bonũ ẽ vt mel cũ sit siccũ misceať cũ aliqbus humidis. ť forte mel cãne esset pstãti⁹ q̃ mel apuz.

¶ Hec cura exigit tres itentiões. ſ. calefactionẽ bũectationẽ ť resumptiõez ť accñtiũ correctõez. q̃lr debeãt ꝓpleri ꝑz ex dictis in ℔ ca⁹ ť ex ordine cure ethice febrilis.

¶ Tractatus quartus de febribus pestilentialibus ť que sunt eis homogenea variolis ť morbilis.

¶ De febre pestilentiali. CAP. I.

Quãdoqz accidit aeri qõ docuim⁹ te i libro vluz. sic accidit aq̃ de alteratiõe i q̃litate sua ad calorez ť frigus. ť de alteratõe in nã sua ad ꝓfundationẽ ť putredinez sicut ꝓfundatur aqua ť fetet ť putrefit.

¶ Actuz est in ꝑmo tractatu de effimeris. in 2°. de humoribus. in 3°. de etbicis. In ℔ 4°. Aui. agit de febribus pestilentialibus ⁊ de variolis ⁊ morbilis que sunt homogenea febrib⁹ pestiferis. multiplicanť enī in aere putrido ⁊ multotiēs añcedūt pestilentiā. ꝫ etiā in hoc tractatu ꝑ ꝓplemento scie de feb. agat de feb. aꝑatū ⁊ de febribus cōpositis. ¶ Pro notitia dicēdoꝝ nota q⁹ reperiunť isti tres termini. s. epidimia. endimia. ⁊ pestilentia. Epidimia enī apō Symonē idē significat grece qō supueniens latine. Et est dispō aeris ꝑ quā multiplicanť morbi diuersi in vno tpe ⁊ in vna regiōe. vtputa febres diuerse. aꝑata. fluxus ventris. ⁊ silēs egritudines. Endimia aūt est dispō ꝑ quā multiplicanť in vna regione egritudies vnius generis. vtputa botium in agro tridentino. vena medena in ciuitate sic noīata. duricies splenis ferrarie. ⁊ multotiēs sequunť dispositōes aq̄ ⁊ aeris aut frugū illius regiōis. Pestilētia vō est aeris dispō ꝑ quā multiplicanť egritudines vnius generis aut etiā diuersoꝝ vtpl̄z mortales. ⁊ de hac est ꝫmo in ꝓncipio. ⁊ dicit pestilētia a pasco. scis. q⁹ depascit boues ad mortē. ¶ In tractatu tū meo de pestilētia alr̄ suz iterpretat⁹ hos termios. ꝫz de noibus nō est curādū. ¶ Hec ps diuidit in duas ptes. in ꝑ⁹ agit de febrib⁹ pestilētialibus. in 2ª agit de variolis. 2ª ps icipit in ꝑn°. sexti capli. Prima diuido in tres. in ꝑª ponit causas pestilentie. in 2ª signa. in 3ª curā. 2ª ibi (Hec feb. est geta.) 3ª ibi (Sūmaz curationis.) Capl̄z ꝑª diuido in tres ptes. in ꝑ¹ pte ponit moduz quo aer putrefit ⁊ fit pestilēs. in 2ª ponit causas putredinis. in 3ª pte oñdit quō ex aere putrido fiāt febres pestifere. 2ª ibi (Et qñq̄ est illud.) 3ª ibi (Et qñq̄ fit aer ꝫz būc modū.) Pria ite⁊ in duas. nā in ꝑ¹ pōit modū quo putre fit aer ⁊ fit pestilēs. in 2ª declarat. 2ª ibi (Et sic aq̄.) ¶ In ꝑª pte dicit: q⁹ qñq̄ accidit aeri qō docuimus in lib°. vlt̄ū. i. in ꝑ canone. 2ª fen. de mutationibus aeris ꝺ nām sicut accidit aq̄ in alteratiōe sua in q̄litate ad calorē ⁊ ad frig⁹ ⁊ tu supple ad siccitatē ⁊ būiditatē de alteratōe in nā sua. i. in suba sua ad ꝓfundatiōez ⁊ putredinē sic ꝓfundatur aqua ⁊ fetet ⁊ putrefit. ¶ Pro quo notādū q⁹ Aui. volēs declarare mutatiōez aeris ꝺ nām declarat ipsaz ꝑ mutationē aq̄. ⁊ ℔ iō q⁹ aqua ē nobis magis nota q̄z aer: imo antiq aerē appellabāt vacuū. 2ª de aīa. Intēdit g̃ q⁹ tā i aere q̄z in aq̄ est duplex mutatio. vna in q̄litatibus ꝓmis. altera in suba ꝑ quā molliunť ⁊ ingrossanť ⁊ de hac 2ª dicit q⁹ aer ⁊ aqua ꝓfundanť ⁊ putrefiūt ⁊ fetēt. illa enī ꝓfundatio nō est nisi ipsoꝝ passio. s. ꝫm suā subaz quo ad oēs partes tā formales q̄z materiales que passio est ipsoꝝ putrefactio ad quam sequitur fetor.

¶ Et sic aq̄ nō putrefit vllo mō ꝑ suā simplicitatē: imo ꝑ illō qō admiscet ei de vaporibus malis q ꝓmiscenť. ⁊ accidit toti q̄litas mala.

¶ In hac pte declarās modū ꝫm quē aer fit putridus dic⁹ q⁹ sicut aqua nō putrefit ꝓpter suā simplicitatez: imo ꝑ illud qō ei admisceť de corꝓoib⁹ terreis malis q̄. s. corꝓora ꝓmiscenť ei. s. ad minima eius ⁊ accidit toti. i. aggregato ex corꝓoib⁹ illis ⁊ aq̄ q̄litas mala q̄ est calor putredinalis. sil̄r aer nō putrefit vllo mō ꝓpter suaz simplicitatē: imo ꝓpter illud qō admisceť ei de corꝓoribus malis que. s. corꝓa admiscenť ei. s. ad mīma ei⁹ ⁊ accidit toti. i. aggregato ex aere ⁊ vaporibus q̄litas mala. i. putredo. ¶ Pro quo notandū q⁹ per corꝓora terrea non solum debemus intelligere partes terreas sibi admixtas. sed quecūq̄ extranea potentia putrescere aquam.

Dubitatur vtrū aer ⁊ aqua possint putrere. ⁊ arguit q⁹ sic ex 4°. metheoroꝝ. oīa putre scūt ꝓter ignē. ¶ Amplius. 2ª. ꝓblematū. ꝓblemate. i. 4°. querit Aristo. ꝑ qd terra ⁊ aqua putrent. aer vō nō. Solu

it q⁹ aer nō putrefit: q⁹ est mixtus multo igni. ¶ In op⁹ est Auic. dicēs q⁹ aer ⁊ aq̄ nō putrefiūt duz sunt simplicia ꝫz dū ꝓponunť cuz rebus extraneis.

Pro solutione huī⁹ dubi⁹ dōm q⁹ putrefactio accipit duplr̄, vno mō ꝓprie. ⁊ hec est passio mixti ⁊ opponit simplici gnātioni mixtorū. nā sic mixta ex elemētis ꝓponunť ita ꝑ putrefactionē demiscenť ⁊ sepanť in elemēta: sola itaq̄ mixta putrefiūt putrefactōe ꝓprie sumpta. 2° mō accipit putrefactio ipropꝛe. ⁊ hoc mō dicimus aliqua putrefieri: q⁹ in eis remanēt aliqua accītia putrefactiōis ꝓpe sumpte. s. remollitio fetor ⁊ silia. ⁊ ℔ mō putrefiūt oīa elemēta ꝑter ignē. Ignis vō licet nō sit vere simplex sic flāma ignis non pōt putrefieri aliquo mō ꝑ qualitatē fortē exterminantē eius būidū ⁊ ℔ est qō voluit dicere Arist. 4°. metheoroꝝ. q⁹ oīa putrefiūt ꝑter ignē putrefactiōe ꝓprie sumpta vel ipropꝛie. Qz aūt dr̄. 2ª. ꝓblematū q⁹ aer ñ putrefit: q⁹ ē mixt⁹ cū mlto igne itellr̄ de aere exīte i extremitate aeris ꝓxia igni. nō. n. ꝑt putrefieri cū poti⁹ cōburať a calitate ignis sibi ĩmixti.

¶ Et qñq̄ est illud cā vētoꝝ deferēdoꝝ ad locū bonū fumos malos ex locis fetidis in q⁹ sunt valles ꝓfunde. ⁊ corꝓa exiccata i ꝓlio aut occisa nō sepulta neq̄ tumulata. ⁊ fortasse ē cā ꝑ ꝓpinq̄ loco in quo venit. Et qñq̄ accidūt putredines in iterioribus terre ꝑ cās q̄rū cuent⁹ ignoratur ⁊ nocere faciunt aquā ⁊ aerem.

¶ In pte pñti ponit causas putrefactiōis aeris. ⁊ ꝫz hec ps tres ptes. in ꝑª ponit causas magis ꝓpinq̄s. in 2ª oñdit q̄ feb. sequunť ex mutatiōe aeris ꝺ nām. in 3ª ponit causas putredis aeris ⁊ dīr̄ pestilētie magis remotas. 2ª ibi (Et feb. qdē.) 3ª ibi (Principiū oiuz.) ¶ In ꝑª dicit Aui. putrefactio aeris qñq̄ est cā vētoꝝ deferētiū fumos malos ex locis fetidis in q̄bus sunt valles ꝓfunde plene aq̄ fetida ⁊ ex locis fetidis in q̄bus sunt corꝓa occisa vel mortua in ꝓlio nō cōbusta nec tumulata. ¶ Scōo dic⁹ q⁹ fortasse cā putrefactiōis aerē est ꝓpinqtas loci in quo venit vel currit. s. pestilētia. ⁊ declarās dicit: q⁹ qñq̄ accidūt putredines in iterioribus terre. s. ꝓxime loco pestilēti ꝑ cās quaruz cuent⁹ ignorať ⁊ nocere faciūt aerē ⁊ aquā illius loci ipos putrefaciēdo. Ex quo textu accipe ꝑ q⁹ ꝑ flatū ipsoꝝ ventoꝝ deferentiū malos vapores aliqs locus sanus multuz distās a loco ifecto pōt ifici. ⁊ ꝑ būc modū āno isto. 1456. infecta sunt loca sita in littore maris adriatici ꝑ vētos deferētes vapores malos a littore oppositō. s. sclauonie diu vexate a pestilētia. Accipe 2°. loca ꝓxima aliqñ posse ifici ex apertiōe aliquoꝝ meatuū venientiū ab antris subterraneis in q̄bus erāt cōclusi vapores putridi maligni q̄ veniētes ad aerē illius loci ipm̄ inficiūt: imo cloaca vna diu clausa postea apta posset inficere aerē illius loci in quo ē. Parū aūt causarū q̄ faciūt putredinē in iterioribus terre euētus ignorať ꝫz ꝑlm̄ tā a medico q̄z ab astrologo: ꝫz forte astrologi q̄ndaz gnālem habeāt notitiam. ¶ Accipe 3°. aquā putridā maligna putredine esse iterdū cām febriuz pestilētialiū. Uñ Auic. 2ª ꝓmi. ¶ Amplⁱ⁹ mortalitas corꝝpit vegetabilia iō boues qui eis vtunť corꝛumpunť. idē de aqua potata ꝫz magis ꝓprie sequanť aerē pestilentem cum continue ab eo inspiretur. Est autez aer pestilens putridus cum venenositate.

¶ Et febres qdē accidētes cā aeris sicci fiūt iterū cā vt eueniāt febres colice. pestilētiales ꝺ fiunt ex aere turbido et būido. et febres in aere būido sunt pluris euent⁹. ꝫz sunt miozis acuitatis et lōgiozis spaciꝝ. in estate vero sicca pauce

pluuie sē miozis euēt⁹ et maiozis acuitaꝫ et velociōis sepatōis et meliōa tpa sēq̄ ꝑuāt nāz suā.

¶ In pūti pte declarat quomō diuerse febres sequunt diuersaz aeris alteratiōez.t dic q̄tuor. ꝓm⁹ q; fe.i.dispōnes ad feb.sequētes aeris siccitatē supple cū calitate sunt cāe vt eueniāt feb.colice sic in vieb⁹ canicularib⁹. Scōz q; feb.pestilētiales sunt ex aere turbido t būido cū malitia occulta. Tertiū q; plures feb.veniūt i aere būido q̄z in aere sicco.magis eni disponit ad putredinē.attū sūt minozis acuitatis.i.calitatis t lōgiozis durationis būore putrēte exīte magis grosso.feb.eni aeri ꝓportionant. in aere nāq; būido grosso pendent ab būore būido grosso.t in aere subtili t sicco eō. Quarto dicit:q; in estate sicca pauce pluuie pauciozes eueniūt:t sūt maiozis acuitatis.i.calitatis t citius terminant. ¶ Sz nota q; feb.pestilentiales lz rōne aeris būidi grossi deberēt ee:lōge cū fm plm fiāt ab būore grosso.tū rōne venenositatis t qz fz plm putrēt būiditates cozdis sūt brenes ad iteritū. Sgnū āt q; merito aeris t grossitiei debeāt ee longe est. qz q̄ sunt salubres fm plm sūt lōge.t ēt qz apata pestifera q̄ fiūt ab humore ꝓportionali sūt dura lōge terminatiōis.t meliora tpa sunt q̄ seruāt suā nām. ¶ Cōtra.autūnus būidus ē melior. z⁹ pmi.corrigit eni siccitatē estatis ꝓcedētis. ¶ Dōz q; autūnus būidus ē melioꝛ sicco.attū ꝑuās suā nāz ē melioꝛ sicco t būido religo tēporib⁹ seruātib⁹ suā nāz. verū si estas ꝓcedēs nō seruasset suā nāz:imo distempata fuisset notabilr ad calz t siccū: autūnus būidus melioꝛ eēt q̄z sicc⁹ t q̄z medi⁹ ꝑuās suā nāz.t B voluit Aui.z⁹ pmi.

¶ Et principiū oiuz bozū sunt fozme ex fozmis celi faciētes eē necessarium illud cui⁹ aduētus ignozaf:lz sint qdā qui dixerūt in eo aliqd non ꝓportionatū ad cām eius: imo opz vt scias q; cā prima lōgiqua ad illud sunt figure celestes et ꝓpinque dispōnes terrestres. et qñ faciunt necessario virtutes agētes celestes et virtutes patiētes terrestres humectationē vehementē aeri expellunt vapozes t fumi ad ipz t spgun tur i ipso t putrefaciūt eū cū calitate debili.

¶ Dic ponit causas lōginqs pestilētie di. q; p̄n⁹.i. cā ꝓma oiuz bozꝝ.s.pliozꝝ ex gbus remanēt cadauera nō tumulata. Itē aquarū putridarū t ventoꝝ deferētiū vapozes putridos. Itē putredinū in iteriozib⁹ terre ex qb⁹ fit acr pestilēs t egritudines pestifere. Aliter.p̄n⁹ bozꝝ oiuz.s.aeris pestilētialis:t egritudinum pestilētialium sunt fozme ex fozmis celi.i.aliq̄ ex figuris celestibus faciētes eē necessariū illud.i.būc effectū.s.pestilētiā:cuius euētus ignozatur q̄stū ad cās suas a medico:lz ab astrologo sciaf cognoscēti cōiunctiōes q̄ sunt cāe pestilētie vtputa ꝓiunctōez martis cū saturno t silēs. ¶ Pro quo notādū q; alig astrologi voluerūt oēs effect⁹ iferiozes feri a causis supcelestib⁹: t p ꝓis fieri pestilētiā p b⁹ media sic baly ben rachel:quoꝝ opioni accomodaf ꝓma expō. Alij aūt voluerūt aeres fieri pestilētē nō nēcio per hec media lz imediate per fozmas celestes ipzimētes aeri malitiā venenosaz.videmus eni aliq̄n aerē optime dispositu q̄stum ad id qō subiacet sensibus nris esse pestilentē.t aliq̄n aerē esse male dispositū q̄stum ad qualitates nobis manifestas:t tamē non esse pestilentē. Scōo dicit:q; sūt qdā boiuz q; dixerūt in eo.i.i B effectu q; est aeris pestilētia aliqd nō ꝓportionatuz vel ptinēs ad cāz ei⁹. Dixerūt.n.qdā astrologi posse fieri imaginē in aliq̄ astroꝝ ꝓiunctiōe corruptiuā aeris vni⁹ loci ō quoꝝ numero forte fuit Cōciliatoꝛ:quā opinionez abycit Aui.tāq̄ falsaz:t cōfirmās ꝓmā dicit:imo oz q; scias q; cā ꝓma remota sunt figure celestes.t ꝓpinqua dispōnes terrestres.t qñ vtutes agentes celestes t virtutes patientes terrestres vehemēter būectant aerē: expellunt vapozes t fumi.i.exalatiōes ad ipm t spargunt in ipso ad minima eius: t putrefaciūt eū cū caliditate debili.q̄ obtusa a multo humido tūc supple fit aer pestilēs. Innuit q̄ q; causa p⁹ remota pestilētie que est putredo maligna aeris cū ꝓprietate venenosa sunt fozme celestes:cā ꝓpinqua sunt exalationes t vapozes terrestres cuz aere ad minima diuisi ipz supflue humectantes t putrefacientes.

¶ Et qñ fit aer fm būc modū venit ad cozqua re cozrūpit ꝓplonē spūs:q; est in ipo:t putrefit qō circundat ipm de humiditate. t accidit caliditas egressa a natura t spargif i cozpoze:tūc p cām suā erit febris pestilentialis.

¶ In pte pūti p ponit quomō aer pestilēs facit feb. pestilētiales.z⁹ ostendit quomō cōicāt multis boib⁹ ꝓparatis ad eas.3⁹ ostendit q; boies sint ad eas ꝓparati.z⁹ ibi (Et cōicāt) 3⁹ ibi (Et ꝓparatio cozpoꝛ.) ¶ In pma dicit:q; qñ aer fit putridus t pestilēs fm būc modū inspiraf ad cor q̄re corrumpit ꝓplonē spūs qui ē in cozde t putrefit qō circūdat ipm.s.spūm de būiditate que est sanguis fm plm ei⁹,t accidit calitas egressa a natura in cozde q̄ ē calitas febris.t postea spargit in cozpe: t tunc erit.s.in cozpoze t in cozde feb.pestilētialis p cām suā.i.p aerē pestilentialem qui est causa eius factiua t cōseruatiua.

Hic solet dubitari vtrū feb.pestilētialis sit effimera vel putrida. ¶ Pro cui⁹ ouby decisione tenēde sunt iste ꝓnes. ¶ Pria.feb.pestilētialis aliq̄n ē effimera.pbaf ex textu Aui.dicentis. Et qñq; fit aer fm būc modū. venit ad coz t corrūpit ꝓplonez spūs.aut q̄ putrefacit ipm aut inflāmat absq; putredine. Si p⁹ est effⁿ putrida . si z⁹ est effimera absq; putredine.t nec̄ioz ē effimerā posse esse putridā si spūs pōt putrefieri. t certuz est ipm posse putrefieri:cū sit mixtū:lz putredo ei⁹ nō sit manifesta sic̄ putredo būoris pp tenuitatē subē eius. ¶ z⁹ ꝓ feb.pestilentialis fm plm est putrida.i.pendēs ab būore putrido. pbaf.p̄ p Aui.b dicentē.putrefit qō circūdat spiritū de būiditate.sz humiditas putrēs in cozde facit feb. putridā: in cui⁹ aduētu cessat effⁿ si qua ꝑmuz fuit:sic̄ determinatū fuit in tractatu de effimeris. t p hac est itētio Hal.p̄ de dzīrys feb.qz vo pestilētiosarū meminim⁹ oiuz a putredie fientiū:t ly oium more medicoꝝ distribuit vt in pluribus.differūt tamen feb. pestilentiales a febzibus cōiter euenientibus nō pestilentialibus. Pzio.qz in febzibus pestilentialib⁹ fm plm putredo est in cozde aut ꝓxima cozdi.in alys aūt febzibus fm plm est distās a cozde. Scōa dzia.qz pestilētiales fm plm habēt determinatam cām.s.aerē pestilentē qui est malignus maligna putredine t ꝓpria venenositate. ¶ Sed cōtra ꝑmā dzīam instatur q; feb.pestifere deberēt fm plm esse causones aut sinoche:cū earum putredo fit in cozde t ppe coz. Dicit fm plm q; sunt sinoche.cū magna q̄titas sanguinis in cozde aut ppe coz reperiatur.t qñq; sunt causones cōia dñante raro flatice:t rari⁹ melice:melia rarissime dñante.t aliq̄n imo frequēter mixte putrēte freq̄nter massa būoꝛali.

¶ Et cōicat multitudini boium qui iterū hīt in seipsis ꝓprietatē ꝑpatiōis.agēs.n. solū cū punit:t patiēti ñ ē ꝑpatō:ñ accidit actio t passio.

¶ In ista parte dicit: q; febzis pestilentialis fz plm cōicat multitudini boium q; habēt ꝑparationē ad illā. qō ꝑbat. qz si solū eēt agēs t nō eēt dispō passi nō fieret actio i pas-

Dubitatur (so.oz itaq; ꝓcurrere passi dispōnē. vtrū febzis pestilētialis posset ee in

vno solo bole. t arguit q nō ex Auic. dicēte q cōicat multitudini hoium. idē vult Aristo. p⁹ pblematū. pblemate 8. ¶ In op⁹ est expientia. frequētius enī in vna patria incipit aliqs febrire febre pestilētiali q̄ plures sil. Dic Hētilis se litigasse cū Dino in ciuitate Senarū. Dicebat enim Hētilis vnū eē pestilēte. op⁹ dicebat Dinus: cū nullus eēt Senis laborās hac egritudine. ¶ Tenēda ē hec ꝯ. q licz fm plm febris pestilētialis cōicet in paruo tpe multitudini hoium. possibile tn̄ est vnū posse febrire febre pestilentiali vera: quā nō ancessit nec sequet in eadē patria longo tpe alia feb. pestilētialis. ¶ Pria ps pbat. q causse cōes debēt bre effect⁹ cōes. sz aer pestiles t forme celestes sunt cāe cōes. g̃ rc. 2ª ps pbat. nā possibile est ab itrinseco in hūoib⁹ cordis fieri malignā putredinē venenositati coniūctā. g̃ t pestilētialē putridā aut silez pestilētiali. tz ꝑia. cū posita cā sufficiēti ponat effect⁹. añs ē manifestū cū cōtingat ab itrinseco gnāri colaz ptassinā çinarā māz furiosaz vt dcm est supius sepe: t hō putrescere t facere febres ¶ P. arguit rōne Hētilis. est enī pole hoiez esse ꝛclusum in aliquo loco in quo sit cadauer fetidissimuz: c⁹ vapores putridi venientes ad cor putrefaciāt hūiditates putredine pestilētiali. t certuz ē q hō nō minus erit pestiles q̄ si multi laborarent silī febre ꝑpter vapores delatos a multitudine cadauerū putrentiū: sic dicit Aui. Rōnes āt oppositū suadētes facile ex dictis solui possunt.

¶ Et ꝑparatio corpoꝝ ad illud in quo sum⁹ de passiōe est vt sint plena hūoribus malis. nā mūda nō forsitan patiunt ex illo. t corpa debilia itez patiētia sē ex ea sic illa q̄ multiplicāt coitū t corpa dilatatoꝝ porozꝝ hūida multe balneatōis.

¶ In hac ꝑte oñdit auctor q corpa sint magis ad fe. pesti. ꝑparata di. q ꝑparatio corpoꝝ ad illud de passiōe in qua sumus. i. ad feb. pestilētialē de qua logmur est vt sint plena hūoribus malis. naz corpa mūda nō forsitan patiunt ex illo. i. ex aere pestilētiali. Itē corpa debilia sunt patientia ex aere pestiléti sic illa q̄ multiplicāt coitū. sunt enī pauce resistētie. 3º corpa dilatatoꝝ porozꝝ. 4º corpa hūida multe balneatōis. t appellat ea hūida. q ꝑ multā balneationez hūectant q̄ balneant in aq̄ vulci tepida aut frida. Cause corꝝ q̄ dicunt in pūi note sunt.

Soluz superest du⁹ vtrū corpa dilatatoꝝ porozꝝ sint pata fe. pestilētialib⁹, t argt q nō ꝑ Hal. ꝑ de differē. feb. dicēte hūū. ¶ In hūū est Aui. ¶ Gentilis solvit duplr. ꝑ. q boies ex duab⁹ cāis incurrunt morbuz pestilenté. vel ex violētia aeris maligni t hūc magis icurrūt q plus aeris attrahunt. t hi sunt qui sunt rari in poris. ingredit nāq̄ aer pestiles liber⁹ per poros latos. t hoc voluit Aui. Alia cā pōt esse putrefactio ichoans iterius: sz ad hoc iuuet aer pestiles. t hūc magis icurrunt corpa densa in poris. t hoc voluit Hal. q ex hoc trāspiratio ꝓhibet q̄ est cā putredis. Scōa solo est q dilatatio nālis sic viroꝝ q̄nq̄ opponit densitati nāli sic mulierū. t hec dilatatio ꝑparat ad febrē pestilētē ꝑpter maiorē aeris pestilentis subingressuz. t hoc voluit Aui. ꝑpterea aliq̄n videmus viros adolescētes t iuuenes magis perire q̄ mulieres t senes q sunt magis densi corpis. Si vo ꝛsideremus nālez dilatatōez oppositā densitati accītali ab hūoribus supfluis replētib⁹ poros hoc mō densitas corꝝ poris magis ꝑparat ad febrē pestilentē q̄ dilatatio. significat enī corpus nō purū plenū hūoribus t hoc voluit Hal. Et ꝫ nota pestilentiaz diuersificari penes effectū. q̄nq̄. n. est hoium iteremptiua. q̄nq̄ alialiuz alteri⁹ spēi. t q̄ iterēptiua hoiuz q̄nq̄ magis iterimit masculos q̄ feminas: t iuuenes q̄ senes: t calos q̄ fridos. q̄nq̄ eꝫ. quā diuersitatē credo ꝓuenire tā ex diuersitate causaruz terrestriū q̄ ex diuersitate ifluxuū celestiū. Immo credo aliq̄n ifluxus celestes esse aeris ifectiuos absq̄ cōcursu alterius cāe terrestris. sic ēt aliq̄n cā terrestris est aeris ifectiua absq̄ celesti. t terrestrē voco q̄ est infra cōcauū orbis lune. imo certū est q sic aer pestilens est cā morboꝝ pestilentialiū. ita möbi pestilētiales pūt eē cā aeris pestilētis. t credo cadauera hominum magis esse hominū infectiua. t cadauera equoꝝ magis equoꝝ: t sic de ceteris. quorū oīum causa ē satis nota exercitatis in philosophia.

¶ Signa febris pestilentialis. CAP. II.

HEc febris ē geta exteri⁹ ꝛturbans iterius fm plm pdens ex qua pcipit caliditas t iflāmatio fortis. t est cū ea magnitudo anbelit⁹ t ei⁹ exaltatio. t cōstringit multū t curtat multū t frequentat t vehemētia sitis t siccitas ligue. t q̄nz fit cū nausea aut casu apperit⁹. t si nō resistit ei cum comestiōe violēter iterficiet eum. t dolor oris stōi t magnitudo splenis t angustia vehemēs t iquietudo. t fortasse erit tussis sicca t casus virtutis. t puenit in ea ad syncopiz t cōmixtiōnē rōnis. et tendit qō est sub hypocundriis. et fiūt cū ea vigilie t mollificatio corpis et tepor. et q̄nz accidit cū ea botor ſubalbida et rubea. et q̄nq̄ est velocis occultatiōis et accidūt cola et vlcera: et fit pulsus scōz plm frequēs puus. et fit vehemēs fm plm in nocte. Et q̄nq̄ accidit eis dispō sic ydropisis et fluxus vētris colere et alioꝝ. et est egestio ei⁹ lenis feda nō nālis. et q̄nq̄ ē melica. et plm eius est spumosuz fetū. et ē i illa aliqd ō gñe ei⁹ qō liq̄fit. et ē vrina ei⁹ aquosa colica melica et multotiēs enomūt meliā. colaz ℞o pls illa. et sudāt sudore fetido.

¶ Auicēna itendēs ponere signa ꝑ ponit signa febriū pestilētialiuz. 2º signa pestilentie. 2ª ibi in ꝑn⁹ sequentis capli. (De illis.) Pri⁹ capl̄z diuido in ptes duas. in ꝑª ponit signa febriū pestilentialiū cōiter euenientiū. 2º ponit signa pestilentialiū raro euenientiuz. 2ª ibi. (Et q̄nq̄ ē ex his.) Prima diuido in tot ptes quot sunt signa. ptes patebunt discurrēdo p text. Primū signū. hec feb. est geta exterius. i. mitis ad tactū: cōturbans iterius. tū ꝑpter nocumētuz cordis. tū ꝑpter malignā putredinē venenositati ꝛiūctā. ſz plm pdēs. i. ifficiens: vt declarat expientia. t hoc ꝑp causas duas pdictas ex qua pcipit calitas t iflāmatio fortis nō tātū ꝑpter itēsionē gradualē: q̄tuz ꝑpter mltitudinē calitatis t cordis ꝓpinquitatē: sz vtrūq̄ ꝛcurrat: sic cū putrefit cola ꝑpe cor q̄ fac causonē pstilētialē. ¶ Contra deberet tūc sentiri calitas acuta exteri⁹: cui⁹ oppositū dictū ē in ꝑ signo. Dōm in aliq̄ pestilētiali sentiri calitatē acutā exteri⁹. s. in causone pestilētiali. Sz q̄ dr in ꝑ signo veritatē hz vt in plurib⁹: eo q calitas feb. pestilētialis ꝓportiōat aeris pestilētis calitati: q̄ ē remissa t obtusa multo hūido: cū quo tn̄ stat q aliq̄ pestilētialis sit itensa exteri⁹. ¶ Nō tn̄ q causon pestilētialis nō ē ita itēsa exteri⁹ sic causon nō pestilētialis ꝑ tractuz calozis iteri⁹ ad succurrēdū multo nocumēto cordis t maiozi q̄ i causone nō pestiléti. t eō maioz calor dz sentiri iteri⁹ in causone pestilētiali oī paritate suppolita. t ꝫ ꝑ maiozē fugā calozis iterius ꝑ maius nocumtū illatū cordi in pestilētiali q̄ in nō pestilētiali. Et est cū ea magnitudo anbelit⁹ fm omnē

dimẽsionẽ ⁊ eius exaltatio.i.altitudo que est magnitudo anhelit⁹ solũ ſm vnã dimẽsionẽ.ſ.pfunditatẽ quaꝫ expſſit.qꝫ maxie sensui subta.⁊ B significat magnã calitatẽ in corde.Et ɔstringiť multũ.ſ.ſm oẽm dimẽsionẽ:cũ sit magna nẽcitas expellẽdi fumos malignos/Et curtatur.i.abbreuiať.ɔstringi enĩ significat ipm ɔstringi ſm oẽm dimẽsionẽ.ſꝫ coartari significat ipm ɔstringi ſm dimẽsionẽ lõgitudinis.⁊ frequẽtať vt satisfaciat necessitati nõ solũ per magnitudinẽ.ſꝫ etiã p velocitatẽ ⁊ frequẽtiã/Et vehemẽtia sitis maxie pp causa in ſpũalib⁹:qm̃ fit exiccatio bũidi rozidi ozis ſtõi/Et siccitas ligue vapozibus sibi p cannã cõicatis.Et qñꝫ est cuꝫ nausea aut casu appetit⁹ bũozib⁹ repentibus ad os ſtõi/Et si nõ violẽter comedere coganť moriunť pp magnã corruptionẽ ſpũꝫ. vñ regrať cib⁹ cõueniens ⁊ sufficiẽs p eoꝛ restauratione.sed de B in cura ⁊ doloꝛ ozis ſtõi ex bũozibus.vt supra ⁊ magnitudo splenis melia cõuersa in vapozes ⁊ ventositates p actionẽ calitatis q̃ trĩ nõ est potẽs ad eoꝛ resolonẽ.angustia vehemens pp magnũ nocumẽtũ in ſpũalib⁹ ad quã segtur iquietudo nõ eni põt pp angustiã qescere/Et fortasse erit tussis sicca .i.sine sputo vapozib⁹ acutis pulmonẽ stimulãtib⁹.Casus vtutis est dispõ ifra sincopim.ſ.lipotomia.⁊ pueniť qñꝫ vſq; ad sincopi pp magnũ nocumẽtũ cozdis ⁊ ɔmixtiõeꝫ rõnis vapozib⁹ capiti cõicatis/Et tẽdiť qõ est sub hypocũ drys.qꝫ defectu calozis nãlis fit vẽtositatũ multiplicatio ⁊ earũ retẽtio.⁊ fiũt vigilie pp vapozes acutos caput petẽtes.Mollificatio est qdã modus palisis vt nõ possit mẽbrã moucre pp defectũ aialis vtutis sequẽtẽ nocumẽtuꝫ tã ſpũs vitalis q̃ aialis.tepoꝛ.i.calitas tepida/Hosa trĩ gerardi diť:q est debilitas in q̃ bõ ſtat ita vt non loq̃tur nec bñ sentiat ⁊ ẽ casus vtutis subito.de quo Aui. fecit caplm iiª terty.Et B segť paucitatẽ.i.corruptiõeꝫ ſpũs. ⁊ ẽ dispõ ifra sincopi:qñꝫ añs eã:qñꝫ sequẽs/⁊ qñꝫ accidit cũ ea bothoꝛ.i.pustula subalbida ⁊ rubea ſm diuersitatẽ bũoris q̃ qñꝫ est velocis apparitiõis ⁊ velocis occultationis, ⁊ hec pustula vna vel plures velociter apparẽt nã tentante expulsionẽ ad cutim.velociter occultať defectu vtutis nõ potẽtis ɔtinuare expulsionẽ mãei exteri⁹/vñ fit vt illa pauca mã resoluať aut retrocedat qõ est deteri⁹:⁊ quõcũqꝫ est malũ signũ/Et accidunt colla.i. pustule ⁊ vlcera. he enĩ pustule ꝑus fiũt:postea vlceranť ⁊ sequũť vapozes acutos febriles vel vlcera in alys ptibus:q̃ qñꝫ sunt maligna/pp mãei malignitatẽ fit pulsus frequens vt satisfaciat necessitati:cui p magnitudinẽ neqꝫ velocitatẽ potest satisfacere cũ vtus debilis nõ possit magnificare neqꝫ velocitare pulsuꝫ/Et fit vehemẽs.ſ.febris vel frequẽtia pulsuũ in nocte.qꝫ itus ɔcludiť calor.⁊ qñꝫ accidit eis dispõ sicẽ ydropis.i.qdã modus caçesie vel forte ɔ vapoꝛ grossoꝛ sub cute.vel forte iflatio vẽtris:⁊ fiũt sicẽ trympanitici vapozib⁹ grossis ⁊ ventositatib⁹ reclusis sub ſypbach. fluxus vẽtris cole ⁊ aliorꝛ bũoꝛ nã sinthomatice illos bũores expellẽte/¶ Et ex bis pꝫ feb. pestilẽtes eẽ diuersas ⁊ a diuersis fieri bũozibus.vt ĩ vno sit colica. in altero flatica.in altero melica.plm trĩ est sanguinea:cũ plm de sanguine in corde repiať:⁊ aliqñ in vno fiunt febres diuerse putredine maligna plurib⁹ bũozibus cõicata,⁊ ẽ egestio lenis.i.ligda qñꝫ pp idigestionẽ:qñꝫ pp liq̃factionẽ: qñꝫ pp bũoꝛ ɔmixtionẽ,Alr lenis.i.equalis in malitia:q̃ eq̃litas significat dñiuꝫ calozis ꝑter nãꝫ. vñ vituperať hec eq̃litas a Hal.2°.pnosticoꝛ.ɔmẽ.zi.⁊ 2ª ɔmi.ca°.de egestiõe fetida pp malitiã putredis.fetoꝛ.n.significat putredinẽꝫ ꝑmo ꝓnost.ɔ1° vlt°.⁊ 3ª 4ª.ca°.de iudicys saniei nõ nãlis.ſ. in colore neqꝫ in suba/Et qñꝫ est melica.i. fecalis grossa quã forte añcessit subtilis virulenta.nã pole est p eũonẽꝫ partiũ subtiliũ illud qõ remanet magis ĩgrossari:⁊ sic fieri fecẽ melicã grossaꝫ.⁊ fortasse icipit grossa nullo alio fluxu ꝓcedẽte solũ p resolonẽ partiũ subtiliũ a calitate febrili,Scõo egestio põt esse melica p fluxũ alicui⁹ bũozis melãcolici:g bũoꝛ melicus forte ꝑerat ante pestilẽtiã,vt foꝛte qꝫ malitia fe.bũozes ɔuersi sunt ad nãm melicã.⁊ plm eius est ſpumosuꝫ pp ebulitionẽ/vapozes enĩ grossi gnãti a calitate recluſi in ſupficie alicui⁹ bũiditatis viscose eleuãt cã in cupuꝫ:⁊ faciũt ampullas ⁊ multitudo ampullarũ parũ ꝓximaꝛ ẽ ſpuma.fetidũ pp calorẽ putredinaleꝫ ⁊ est in ea.ſ.egestione aligd de gñe eius qõ liq̃fit.aligd enĩ pinguedinis liq̃facte apparebit in ſupficie.⁊ est ei⁹ vna aquosa qñ pẽdet a mã flatica.colica qñ pendet a colã. melica qñ pendet a melia,/Ex gbus dať intelligi iuxta superius dicta q⁹ ab ol bũoꝛe põt fieri hec fe.⁊ ſꝫ plm a mltis bũozibus sit.Et ꝓpterea in vno febriẽte apparent aliqñ bi modi vrinarũ ⁊ multotiẽs euomit meliaꝫ colicam. colaꝫ vo post.i.meliaꝫ que colã nigra appellať postillã.ſ. meliaꝫ colicã q̃ citius euacuať:qꝫ magis ſtimulat vtuteꝫ expulsiuã q̃ melia nãlis aut genita p adustionem melie nãlis./ Itẽ qꝫ be sũt grossiozes nõ ita faciliter educibiles.

Aliter euomit colaꝫ post meliaꝫ.nã licet ozdine nãli ꝑus deberet euomere colaꝫ ex causis supraſcriptis.qñꝫ tamẽ accidit ꝑus euomi meliã nã ꝑter modũ ſtimulata sinthomatice opante.aut forte qꝫ melia erit magis ꝓpiqua vyo vomit⁹ q̃ colã.ſudãt ſudoze fetido.qꝫ qcgd exit ab eis ẽ fetidũ 4.°Almãsozis.cui⁹cã ẽ calor multuꝫ putredinalis.

¶ Et hec qdẽ febris icipit cuꝫ accñtibus predictis cuꝫ fortitudine ſua ⁊ venit res eius ad sincopi ⁊ frig⁹ extremitatũ ⁊ ſpasmũ ⁊ alcuzeꝫ.

¶ Dic ɔplens signa feb.pestilẽtialis cõiter eueniẽtis dic:q⁹ hec febris icipit cũ accñtibus ꝑdictis foꝛtibus:⁊ nõ mirũ.est enĩ egritudo pacura ſm plm qdẽs/vñ statiꝫ ab initio incipiũt apparere accñtia foꝛtia. deide pueniť parum post ad accñtia mozalia.ſ.ad sincopiꝫ.cui⁹ cã ẽ vehemẽs cozdis lesio.frigus extremitatũ calore reuocato interius pp magnũ nocumentũ itrinsecũ.⁊ ſpasmũ qui põt esse de inanitiõe de replone:⁊ nõ ꝓportionatas ad mãꝫ ſꝫ diuersitatẽ cozpoꝛ ⁊ diuersũ modũ lesiõis.⁊ alcuzeꝫ.i. tetanũ.

¶ Et qñꝫ est de bis febribus pestilẽtialibus in qua non percipit eger neqꝫ tangens ꝓpinquus multitudinẽ calozis ⁊ non alteratur pulsus et aqua magna alteratione.et cũ hoc ipsa ẽ iterficies velociter et hesitant medici in eẽ eius.

¶ In pte pũti ponit modũ cuiusdã pestilentialis raro eueniẽtis.2°ponit pnosticũ 2ª ibi(Et plm.) In pª pte diť:q⁹ est aliq̃ de bis febribus pestilẽtialibus in qua nõ percipit eger neqꝫ tangens calorẽ multũ.⁊ nõ alterať pulsus ⁊ vna magna alteratiõe ⁊ cũ hoc ẽ iterficies velociter,Scõo dicit q⁹ medici hesitãt in causaꝫ ei⁹ cũ nõ ꝑuiderit mozẽ. mirãť.n.q⁹ tã festia secuta est moꝛs cũ accñtib⁹ ita leuib⁹.

¶ Primo dubitatur, qꝫ o⁹ ꝑmi dci dixit Aui. supi⁹ q⁹.ſ.in febre pestilentiali pcipiť calitas ⁊ iflãmatio foꝛtis. ¶ ℔.mã putret ꝓpe coꝛ ⁊ mã taľ putrens facit causonẽ. ¶ 2°.dubitatur. qꝫ videť q⁹ pulsus debeat alterari:qꝫ fit ex putredine bumiditatũ cozdis. ¶ Amplius hec feb. velociter interficit g̃ opꝫ in corde esse maximũ nocumentũ.⁊ ɔtra in pulsu. ¶ Tertio dubitaťqꝫ dicit:q⁹ vria nõ ꝑmutať magna alteratiõe qõ etiã dr̃ fen 2ª.b⁹capli de iudicys vrine, ¶ Sꝫ ℔.si vrina parũ ꝑmutať habebit digõneꝫ.sed in febribus mãlib⁹ digõ oñdit velocitatẽ crisis.⁊ fiduciã sanitatis ꝓmo de crisi, ¶ Ampli⁹ deficiẽte virtute cozdis oꝛ q⁹ deficiat vtus epis cũ epar digerat in vtute cozdis ⁊ sit vicari⁹ eius vt vult Auer.2°colliget.nã epar nõ digerit nisi cum auxilio calozis vitalis vt etiã sentiunt medici: quõ g̃ spũ

cordis ita malignato vt cito eueniat mors põt eẽ vrĩa lan
dabilis. ¶ Ad p̃m dõm q̃ febris pestilẽtialis de q̃ ℔ ẽ ser
mo ẽ raro eueniẽs. ꝛ ꝟ accũtia ℔ ab Aui. descripta. ꝟ enĩ
dispõné ꝺ formẽ aeri pestilẽti q̃ nõ excedit in caloze ꝟ ha
beat putredinẽ malignã venenositati ꝺiunctã/ꝛ forte pẽ
det a mã ſtatica: cui⁹ caloz putredinalis ẽ remissus ꝟ ma
lignitas sit itensa. ꝛ hec est febris maligna lenta de q̃ log⁹
Hal. ꝫ⁹ de crisi. ¶ Et ex his ad p̃mꝫ rõnẽ añ oppositũ est
rũsio. ¶ Ad scõꝫ dr. q̃ nõ ois mã putrẽs ppe coꝛ fac̃ cau
sonẽ ꝟ solũ qñ illa mã fuerit nãlr calꝛa/ Itẽ pole est eandẽ
mãm putrere caloze intenso ꝛ remisso ꝟ cũ putreat calo
re remissiozi sit possibile eã putrere putredine maligniozi
iprimunt enĩ in passuꝫ dispõnes ſm exigentiã agẽtis. Aer
itaq̃ in caloze remissus hũs malignã putredinẽ põt ſi⁹ es
dispõnes ĩducere. ꝛ si esset in caloze itensioꝛ itẽsiozẽ calo
rẽ ĩduceret vt videm⁹ in estate pestilẽtiales magis itẽſas
q̃ ĩ hyeme. ¶ Ad scõꝫ dubiũ de pulsu dicũt cõiter q̃ pul
sus nõ alterat magna alteratiõe q̃tũ ad dr̃ias pulsus que
sequunt calitatis magnitudinẽ in eo nõ fit magn⁹ velox
ꝛ frequẽs frequẽtia. ſ. sequẽte excessuꝫ caloris: sed alterat
magna alteratõe q̃tũ ad dr̃ias q̃ sequunt defectũ vtutis.
ĩõ fit pulsus debilis ĩordinat⁹. ꝛ si erit freq̃ns: erit freq̃ns
qz puus. hec tñ solo nõ ẽ ad mẽtẽ Aui. semp enĩ Aui. dice
ret pulsuꝫ debilẽ diuersuꝫ ꝛ ĩordinatũ eẽ alteratũ altera
tiõe magna a dispõne nãli ꝛ multo magis q̃ si esset velox
ꝛ freq̃ns ꝛ magn⁹. ¶ P̃. nõ ẽ ꝺformis bis q̃ accidũt cũ ali
qñ in feb. pestilentiali videam⁹ pulsuꝫ nullo mõ notabilr
pmutatũ a dispõne nãli q̃ tñ velociter iterficit. Est g̃ ad ℔
dubiũ alr dõm. Pro quo pmitto p̃. q⁹ ℔ velox iteritus p̃n
cipalr segt venenositatẽ mãe cũ nõ videam⁹ in q̃litatib⁹
manifestis nõbilẽ pmutationẽ. ¶ Premittẽ⁹ z⁹ hãc foꝛ
mã venenosaꝫ siue subito ĩducat ĩ mãꝫ siue successiue ali
qñ ĩduci añq̃ mã putreat: aliqñ cũ ĩcipit putrere. aliquan
do postq̃ ĩcepit putrere pp diuersaꝫ dispõnẽ tã agentis q̃
passi. si p̃mũ: tũc fiũt feb. pestilẽtiales cũ accũtib⁹ foꝛtib⁹
vsq̃ ab initio ꝛ be cõiter eueniũt. si z⁹. ſ. q⁹ ĩcipit ĩduci eq̃
cito sic putrere ĩcipit ꝛ nõ acgrat subito ꝟ successiue. acci
dẽtia a p̃n⁹ nõ sunt valde maligna. ꝟ postea cõtinue mali
gnitas itendit valde saltẽ vsq̃ ad statũ/ si vo forma vene
nositatis subito a p̃n⁹ ĩducit accũtia sunt maligna a p̃n⁹ ꝛ
malignãdo pcedũt vsq̃ ad statũ nõ pp itẽsionẽ foꝛ⁹ vene
nose: ꝟ pp caloꝛẽ putredinalẽ ꝛ ex defectu resistentie. Si
vo post ĩchoationẽ putredis foꝛ⁹ venenositatis subito in
ducat velociter iterficit: cũ antea accũtia fuerit remissa.
ꝛ si successiue nõ ita velociter. ꝛ ℔ mõ accidũt feb. pestilẽ
tiales q̃ pcesserũt cũ accũtibus remissis postea velociter
occidũt. Scõs modus: qz põt h̃ mã maligna distãs a coꝛ
de in die 4⁹ aut 7⁹ aut forte 6⁹ q̃ ẽ assĩlata seuo tyrãno: aut
alio die moueri vsus coꝛ ꝛ subito iterficere sic iterfic mã
furiosa. Est enĩ proprĩũ venenositatis petere coꝛ. Tertius
modus: qz ℔ nõ mozĩt merito bui⁹ fe. nec merito mãe sue
cui⁹ apparuit digõ: ꝟ merito alteri⁹ mãe venenose q̃ late
bat. ꝛ ĩ die crisis agitata mouebit vsus coꝛ ꝛ iterficiet/ ꝛ ℔
magis ꝺtiget in aere pestilẽti. ſ. h̃ mãs gnãri: ꝟ ẽt in aere
nõ pestilẽti ꝺtigat eas gnãri: sic docet quotidiana expien
tia. ſ. coꝛaꝫ prassinã ꝛ cinariã ꝛ furioſaꝫ gnãri in aere pesti
lẽti ꝛ nõ pestilẽti. Et pp has ꝺtingentias q̃ a medicis sciri
nõ pñt multoties ipſi icurrũt ifamiã absq̃ cã cũ antea p
miserint salutẽ deinde sequat festina mors. ¶ Ad z⁹ ou
biũ: licꝫ ex dictis quodãmõ possit apparere ſolo. attñ cõis
solo ẽ q⁹ vrina est supfluitas epis ꝛ venaꝝ. in febre aũt pe
stilẽtiali nõ ẽ p̃ncipalr nocumẽtũ in epe: ꝟ in coꝛde. ppea
supfluitas q̃ ab epe descẽdit nõ alterat alteratõe magna.
vñ vrina in talib⁹ febrib⁹ nõ ẽ ꝓpriũ signũ: ĩmo põt eẽ na
turalis in coloze ꝛ suba ꝛ sedimẽ. ꝛ ille cui⁹ ẽ tẽdit ad moꝛ
tẽ. vt z⁹ bui⁹. ꝛ hoc ẽt videm⁹ in egritudinib⁹ alys mortalibus vt in ptisi in q̃ vrina nõ ẽ pmutata a nãli. attñ infir
mus est ꝓpinqu⁹ mozti. qñ g̃ mã nõ est in locis vrine: sed
in ptib⁹ ſpũalib⁹ vrina põt eẽ bona ꝛ egritudo mortalis.
¶ Cõtra. vtus vitalis est bonitas dispõnũ coꝛdis. ꝛ sic̃ foꝛ
ma est pfectio dispõnũ epatis: g̃ cũ magno lapſu in dispõ
nib⁹ coꝛdis nõ põt stare pfectio dispositionuꝫ epatis. ꝺña
ꝛ assumptũ est oĩuꝫ medicoꝝ ꝛ phoꝝ. ¶ Et cõfirmatur.
qz vtus vitalis p̃ncipalr cõcurrit ad quãcunq̃ opationeꝫ
epatis ꝛ alioꝝ mẽbroꝝ. sic̃ agens vle q̃ magis concurrit
ad effectũ q̃s pticulare. g̃ cũ magna coꝛruptione ſpũs vita
lis nõ põt stare pfectio virtutũ nãliũ. quare nec vrina bo
na. ꝟ ꝺña. ꝛ assumptũ est ab oĩbus cõcessuꝫ. ¶ Ad hoc di
cendũ ſm Gentiles: q⁹ ꝟ pfectio coꝛdis virtutis vitalis ꝛ
ſpũum eius sit sicut forma ꝛ pfectio epatis vtutis nãlis ꝛ
ſpũum eius ꝛ non posset totalr deperdi pfectio coꝛdis q̃n
totalr deperderet pfectio epatis ꝛ sequeret mors ipsius:
posset tamẽ fieri lapſus notabilis in pfectione dispõnum
coꝛdis nõ facto notabili lapſu in pfectiõe dispositionum
epatis: cũ latitudo dispositiõis coꝛdis sit alia ꝛ multũ dif
ferens a latitudine dispõnum epatis. Unde nõ est neciuꝫ
q⁹ ꝓportionabilr sic̃ pfectio dispositionũ coꝛdis deperdi
tur. ita deperdat pfectio dispõnũ epis ad itra latitudinẽ.
Et ex his facilis est ſolo ad rõnes suadẽtes ꝛriuꝫ.

¶ Et plm quoꝝ anbelit⁹ fetet ex istis ꝛ ex pri
mis moziũt. nã putredo ẽ iã cõfirmata i coꝛde.

¶ In pte pũi ponit ꝓnosticũ certũ per q̃ tollit dubietas
taꝫ in pestilentialibus cõiter eueniẽtibus q̃ in bis q̃ raro
eueniũt dicẽs: q⁹ ℔ plm illi quoꝝ fetet anbelitus ex istis
ꝛ ex p̃mis moziunt. nã putredo iã ẽ cõfirmata in coꝛde. ℔
signũ vitatez ꝟ si fetoꝛ anbelit⁹ pueniat ex putredie bũi
ditatũ coꝛdis ꝛ nõ ex cã alia sic̃ ex dẽte putrido ꝛ bũidita
tib⁹ putrẽtib⁹ ĩ plmõe ꝛ ex sil⁹ cãis. q̃ tñ nõ erit facile
distiguere. ¶ Signa pestilẽtie aeris. CAP. III.

De illis q̃ significãt pestilẽtiaꝫ de reb⁹
q̃ currũt cursu cãrũ ẽ vt multiplicent
royoni ꝛ asubub ĩ pricipijs autũni ꝛ
i ebul. nã idicãt pestilẽtiã idicatõe cãe.

¶ Hoc capl̃ diuidit in ptes duas. ĩ p̃ma ponit signa pesti
lentie q̃ currũt cursu causarũ. z⁹ ponit signa pestilentie q̃
sunt ſm semitã societatis cãe. z⁹ ibi (Signa autẽ q̃ sunt.)
¶ Pria in q̃ttuoꝝ. in p̃⁹ ponit signa pestilẽtie autũnalis. ĩ
z⁹ signa pestilẽtie hyemalis. in ꝫ⁹ signa pestilẽtie estiue. in
4⁹ sig⁹ pestilẽtie cõia vernali ꝛ ceteris. z⁹ ibi (Et q̃n mul
tiplicat auster.) ꝫ⁹ ibi (Pestilẽtiã aũt estiuã.) 4⁹ ibi (Et
sil⁹ q̃n videris.) ¶ In p̃⁹ pte dic̃: q⁹ signa significãtia pe
stilẽtiã q̃ currũt cursu causarũ. i. q̃ sunt sil⁹ signa ꝛ cãe. ẽ vt
multiplicent royoni. i. ignes moti in supma aeris regione
ꝛ asubub. i. ignes stãtes in eadẽ regiõe ꝛ in p̃n⁹ autũni. ꝛ in
ebul. i. in mẽse octobꝛis. nã isti ignes idicãt pestilẽtiã indi
catiõe cãe. i. sunt cause ꝛ signa pestilẽtie. aliter idicatione
cause. i. indicãt pestilentiã idicãdo ei⁹ cãꝫ.

Sed duo cadunt dubia pro declaratiõe ptis
p̃ntis. Pri⁹ vtrũ isti ignes
sint sil⁹ signa ꝛ cã pestilẽtie. Scõꝫ quo tpe vẽtura sit pesti
lẽtia p hos ignes idicata. Arguit̃ p q⁹ isti ignes nõ sunt si
gna ꝛ cãe. qz isti ignes apud Arist. 4⁹ metheoroꝝ fiũt ex
alatiõe calida ꝛ sicca ascendente apud supremã aeris re
gionẽ. hec aũt nõ ẽ cã: neq̃ signũ pestilẽtie: ĩmo remotio
nis pestilẽtie. qz aer pestilẽs est hũidus cũ obtuso caloꝛe.
Et cõfirmatur. qz Arist. ꝛ⁹ pblematũ. pblemate. 19. q̃rẽs
q̃re aer nõ putrefit. Respõdet q⁹ est igne plenus. Et cõfir
mat. qz ois ignis est coꝛruptiu⁹ pestilentie. ꝓpterea Vyp.
iussit succẽdi nemoꝛa vt cessaret pestilẽtia. ¶ P̃. hi ignes
qui sunt in supma regiõe sunt multuꝫ distãtes a p̃ma inq̃

sumus in quā nihil possunt ipzimere. nō itaqz pōt eē cā.

Pro solutione huius duby ꝑmittēdum triplicem esse aeris regionem. s. ꝑmā a terra distantē quinqz aut sex miliaria: que regio est calda ꝓpter reflexionem radioꝝ a terra ⁊ ab aqua. cuius signū. qz exītes in montibus altissimis Italie iterdum in estate vident nubes de subtus ⁊ audiunt tonitrua. ⁊ descendentes vident grādines que cum nubibus decidrunt. in hac enim ꝑma regione per antiperistasim fiunt grādines. Scōa aūt regio est supra ꝑmaz ⁊ maioꝝ ꝑma: que est frida notabilr. multū enim distat ab igne ⁊ est supra sperā reflexionis radioꝝ solariū ⁊ in hac fiūt pluuie ⁊ niues. supma aūt regio aeris est calida qz approꝑinquat igni ⁊ in hac nō fiunt pluuie: neqz niues: neqz venti. sz solum apparēt in ea ignes facti ab exalationibus ascendentibus ad suprematz partē eius. ¶ Scōo notāduz bō ignes esse duplices quosdam motos quosdā gescentes. moti aūt iteruz sunt duplices. q dam qui ꝙsequunt motū firmamēti. ⁊ isti sunt comete. ignes enim illi sequunt determiatū astruz vputa martē ſm plm sequunt motū eius. ⁊ ideo videmus cometaz ortū ⁊ occasum. ⁊ est verisile q illi ignes mouent sil cum aere in quo sunt: q aer simul cū igne mouet ad motū celi. sunt aūt alij ignes moti sicut stelle cadentes: qui mouent nō motu circuli sicut comete. sz qz ignis accenditur i vna extremitate exalationū ⁊ mouet ad aliud extremū. sicut ignis accēsus in stuppa carminata mouet ad aliud extremū. Sunt aūt alij ignes stātes qui fiunt exalatiōibus accensis in aliqua parte aeris determiata. ⁊ durat ille ignis tādiu q̄diu noua exalatio sibi supervingerit. ⁊ hz diuersas figuras. s. colūnataz quadratā ⁊ silles ſm q cōtingit illas exalationes figurari: ⁊ hi ignes ab Aui. appellant asububsic ignes moti vocant royoni. negen aūt est q̄dam modus ignis a figura aut motu determinato sic noiatus. ¶ Tertio ꝑmittendum pestilētiā accipi duplr. s. ꝓprie pro maligna aeris putredine ex qua egritudines fiūt ſm plm mortales. Scōo cōiter ꝓ q̄cūqz aeris dispōne multiplicatiua egritudinū siue mortaliū siue nō mortaliuz. ⁊ hoc modo sumpta est epidimia. ¶ Quibus ita premissis sit hec ꝑma ꝓ. Iz ignes existentes in suprema aeris regiōe sint signa pestilētie tam cōiter q̄ ꝓprie sumpte: nō tñ sunt cause pestilentie: neqz cōiter: neqz ꝓprie sumpte. ꝑma ps ꝓbat. quia significat dominiū alicuius astri qō est cā pestilentie tam cōiter q̄ ꝓprie sumpte. 2ª qz significant exalationes ciusdē spēi cū illis ex qbus geniti sunt in ꝑma aeris regione q̄ in ea retente. vel qz grossiores vel alio mō ipedite ne ascēderint supius. ⁊ he possunt esse causa pestilentie cōiter accepte generādo egritudines acutas sicut feb. colicas. Jtē alias egritudines pēdentes a mā adusta. Jtem qz significāt vapores multos aeri ꝑme regiōis admixtos ipsum putrefaciētes: qui sil cū exalationibus eleuātur. sed exalationes sua subtilitate ſm plm petunt aeris regionē supiores remanentibus vaporibus aeri ꝑme regionis mixtis cum qbusdā exalatiōibus grossiozibus q putrefaciēdo aerem sunt cā pestilētie ꝓprie sumpte ad quā putrefactiōez fortē adimāt exalatiōes cuz vaporib⁹ mixte si fuerit pauce. qz si multe calefaciēdo ⁊ exiccādo ꝓhibēt putrefactiōez. 2ª ps ꝓbat. qz ꝓp maxiaz distātiā nō pōt ipzimere in aerē regiōis iferiozis. ¶ 2ª ꝓ. hi ignes cū multiplicant directe ⁊ magis ꝓpe significāt pestilētiā cōiter sumptā. qz significāt aeris ꝑme regiōis supfluā calitatē ⁊ siccitatē ex qua ⁊ maxie in autūno multiplicant egritudines colice ⁊ pēdētes a mā adusta. ⁊ sil exalatiōes q̄ sunt retēte in hac inferiozi regiōe ꝑ se sunt cā buiꝰ pestilētie cōiter sumpte cū notabilr sint ꝑ se calefactie ⁊ exiccatie bꝰ aeris iferiozis. Et ex bis ps solo ad rōnes factas in ꝑnᵒ suadētes oppᵐ buiꝰ determinatiōis. ¶ Ad 2ᵐ dubiū rndet q accipiēdo pestilētiā cōiter ꝑ veniet in autūno. fiēt nāqz i autūno egritudies colice ⁊ pēdētes a mā adusta. sz accipiēdo pestilētiaz ꝓpe sz plz ichoabit i autūno ⁊ pcedet lēte i hyeme ⁊ ve ⁊ i estate nōbilr inualescet. sz i autūno seq̄nti ꝑter mōz seniet.

¶ Et q̄n mltiplicat auster ⁊ subsolanꝰ in kenif diebꝰ aliquot. ⁊ quoties videris turbiditatem aeris ⁊ nebulositatem eius ⁊ estimaueris pluuiam ⁊ ineneris aerē vacuū siccū ⁊ nō pluit tūc scias q ꝙplō hyemis est corrupta.

¶ In pñti pte ponit signa pestilētie hyemalis. d. q̄ q̄n multiplicat auster qui est vētus meridionalis calidus ⁊ humidus. ⁊ subsolanus qui est vētus orientalis calioꝝ austro in kenif. i. mēsis diebꝰ aliquot: vputa q dieb⁹ aliquot nouēbzis. ⁊ sil dieb⁹ aliquot cuiusz mēsis aut pluriū ex mensib⁹ sequētib⁹ vsq̄ ꝑ totā hyemē. Et 2ª q tu quoties. i. aliquoties videris turbiditatē aeris ⁊ nebulositatē ⁊ estimaueris q debuerit pluere ⁊ ineuenis vacuū. i. siccū aerem: qz nō pluit. tūc scias q ꝙplō hyemis ē corrupta: ⁊ supple aer est factus putridus ⁊ pestilis. ¶ Pro quo notandū q auster multiplicatus replet aerē vaporibus ⁊ facit ipm calz ⁊ hūidū. subsolanus aūt addit in calorē. si g̃ in hyeme q incipit cōiter sz medicos circa mediū nouēbzis aut sz astrologos circa decimā decēbzis vides hos vētos flare significant mltī vapores aerē turbidātes sibi admixti. si g̃ pluit ꝑ hoꝝ descēsuz ⁊ uersionē in aquā tunc aer nō remanet ꝓfūdat⁹ cū vaporib⁹ ⁊ secū ad mīma ei⁹ mixt⁹: ⁊ sic nō fiet aer putrid⁹. Sz qz nō pluit vapores illi ad mīma secū ꝑmixti illū putrefaciūt. ⁊ possz eē tāta vapoꝝ admixtio vt nō solū hyeme sz ēt tpib⁹ seq̄ntib⁹ remaneat aer putrid⁹. ⁊ B vult ꝓblema 3ᵐ. ꝑ ꝓblematū. pp qō austri sc sicci. i. nō aq̄si. Soluit qz calitatē ⁊ bu. exnēa faciūt i aere. sc. n. būidi ⁊ calidi. Et ꝙsiderandum q si sil cū austro flat subsolanus addit caliditas supflue humiditati aeris ꝓper quā citꝰ putrefit ⁊ nō expectatur calor veris aut estatis sed putrefit in hyeme. subsolanus aūt nō nocet in ꝑnᵒ. sz in fine.

¶ Pestilētiaz aūt estiuā malignā malā significat paucitas pluuie in vere cum frigore. deide multiplicat auster ⁊ cōturbat aer aliquot diebus. deide clarificat ꝑ hebdomadā vnā nō supra: ⁊ accidit frigus in nocte. ⁊ i die calor ē vehemēs et prefocatio et ꝓturbatio et calitas tūc iā venit pestilentia et expectantur febres pestilentie et variole et bis simlia. Et sil quando estas non est vehementis calozis et est vehemētis conturbationis habens matutia alterata et iam preterierunt i autūno asububuz et ignes et vebuzis. et alia ē signū pestilētie et aliox.

¶ Dic ponit signa pestilētie estiue dicens: q paucitas pluuie in vere cū frigore significat pestilentiā estiuā magnaz qz suadentem multitudinem boiuz. ⁊ malā. qz pauciſſimi euadūt. significat enī multitudinē vapoꝝ retentoꝝ in aere eo q nō pluit. Adest enim frigus: qz vapores redeunt ad frigiditatē nātalem. deinde multiplicatio austri ⁊ subsolani qui magis replent aerem vaporib⁹ ⁊ cōturbat aer in estate aliquot dieb⁹ ꝓpter multitudinē vapoꝝ. deinde post clarificatur hebdomada vna: que clarificatio hebdomade illius significat illoꝝ vapoꝝ subtiliationem ⁊ ad minima cū aere permixtionem: nō autē vltra hebdomadā clarificatur aer. qz ꝓsumeret de vapoꝝ cōsumptione. ⁊ accidit frigus in nocte. s. in estate. qz trāsacta alīq̄ ꝑte noctis cū sol est a nobis distās. ⁊ calore solari in aerē ipzesso iā iciēte remitti. vapores aq̄i gb⁹ aer ē plen⁹ reducūt se vsus

friditatē aq̄ t sic aer ifridat. t ꝓturbatio. s. aeris vel ꝓturbatio. s. humoꝝ t ꝓfocatio. q̄z senserunt hoies se quodāmō ꝓfocari corde nō sufficiēter p aerē illū cuētato neq̄ mundificato. t calitas. s. sentiē interius: ꝛz forte exteriora frigeant: tūc iā venit pestilētia. s. estiualis t febres pestilētes variole t silia his sic morbilli antraces. Et nota hō ꝓfocationē t nocumēta aeris pestilētis plꝰ appere in nocte q̄z i die. q̄z hoies sūt in die itenti circa alia negocia t nō ꝓsiderāt leuia nocumēta q̄ fiūt in ipsis. Ecōtra i nocte nō potētes dormire ꝓsiderāt q̄cūq̄ sibi accidūt sic accidit. s. phō hūti apa in corda in libro de motib⁹ ligdis. Et silr q̄n estas nō est vehemētis calozis. q̄z calitas ab hūiditate superflua vapoꝝ obtundit. ꝛz est vehemētis ꝓturbatōis pp eandez cām t hīs matutina alterata ad frig⁹ ex cā supius dcā. t iā ꝓtericrūt subbub. i. ignes stātes: t ignes. s. moti: t negen sunt ignes descēdētes. oēs aūt hi differūt iter se qete motu aut figura: t significāt pestilētiā t morbos pestilētiales significādo dominiuz alicui⁹ astri maliuoli: qō est boꝝ cā: cuius ipressio durat aliquādo lōge tempore.

¶ Et silr q̄n videris aerē alterari vno die mltis vicib⁹ t clarificat aer die aliquo t ozit ē sol clar⁹ t ꝓturbat die alio t ozit i velamib⁹ nebule q̄ ē vt puluis: tūc indica q⁹ pestilētia accidet.

¶ Ponit signa pestilētie in gñali q̄ pūt accōmodari veri t cuicūq̄ alteri tēpozi dicēs: q⁹ q̄n tu videris alterari aerez in die vna multis vicib⁹. s. a calitate in friditatē. t eō: qō ē cā debilitatis vtutis. t silr a turbulētia in claritatē. t eō: q̄ duo ꝓueniūt ex multitudie vapoꝝ q cū igrossant t tēdūt ad nām aqueā aer ifrigidat t turbidat. Cū aūt subtiliantur ex actiōe calozis solis t aeri ad mīma pmiscent cale fit aer t clarefit. Et clarificat aer die aliq̄. s. itegro in q̄ sol ozit clar⁹: deide turbidat aer die seq̄nti a mane i q̄ erit cū nebula q̄ ē vt puluis sequēs multitudinē vapoꝝ vsq̄ ad sero: tūc indica q⁹ pestilētia accidet. s. cito. q̄z in eodē tpe i quo hō varietates apparēt aut in tpe imediate seq̄nti fm multitudinē vapoꝝ aut eoꝝ malitiā. he enim varietates siue sint in vna die multis vicib⁹ siue sint i diuersis dieb⁹ significāt mltitudinē vapoꝝ aeri pmixtoꝝ ad ei⁹ mīma: t sic significāt pestilentiā /nā ꝓma ꝓblematum pble. xi. dic Ari. q⁹ q̄n ex terra mult⁹ vapor ascēdit fit ān⁹ pestilēs.

¶ Signa aūt q̄ sūt fm semitā societatis cāe sūt. verbi gīa. videas ranas iam multiplicari. t videas reptilia gñata ex putredie iā mltiplicari. t de eis q̄ significāt illud ē vt videas mures t aialia q̄ habitāt sub terra fugere ad supficiē terre t exire manifeste. t videas aialia male nāe sic alakaliki t ei silia fugere ex nidis suis t ire ab eis. t forsasse dimittūt oua sua.

¶ Dic ponit signa q̄ sunt fm semitā societatis cāe. i. q̄ associant pestilētie i cā. nā hec t pestilētia pene dependent ab eadem cā. s. ab humiditate superflua t a putredie in visceribus terre sicut rane genite per putrefactionē: q̄ fm plurimū sunt parue t cauillate: t de his est sermo. silr t reliq̄ reptilia sicut vermes qui repunt per terrā geniti p putrefactionē q̄. s. multiplicant ꝓter moduz. t de illis q̄ significant illud. s. pestilentiaz est q̄n mures t aialia q̄ habitāt sub terra sicut talpe fugiūt ad superficiez terre t exeūt in apertū. silr aialia male nature. i. venenosa sicut alakaliki t eis silia fugiunt t dimittunt oua sua. hec enī fuga significat pestilētiā pcedentē ex visceribus terre. t hoc idem aues consuete volare ad terrā q̄ nūc alte volant t petunt altissima montiū. sicut ecōtra significat pestilētia a superioribus t corporibus celestib⁹ q̄ aialia cōsueta stare in altissimis montium t aues que consuete sunt volare alte petunt ima: t volant prope terram.

¶ Curatiōes febriū pestilētialiū. CAP. IIII.

Summa curatōis eaꝝ ē exiccatio t illō cū flomia t solone vētris. Et oz vt ici piaī in ea ad eūandū. si aūt mā vicens erit sanguinea fiat flebotomia. t si fuerint humozes alij euacuentur.

¶ Primo ponit regimē curatiuū febriū pestilentialiuz. z⁹ regimē ꝓseruatiuū. z⁹ ibi in ꝑn⁹ capli. (Opz vt extrahantur) Primū caplm diuido in qnq̄ ptes. In ꝑma curat febres pestilētiales per eūones. in z⁹ per ifrigidationē. in 3⁹ ponit regimē determinatū cuiusdaz pestilentialis. in 4.⁹ ponit regimen per cibos. in 5⁹ rectificat aerem pestilētialem. scōa ibi (Et opz vt infrigides) 3⁹ ibi (Oz si res) q̄rta ibi (Et quādo cadit) 5⁹ ibi (Et rectificationis aūt) In ꝑ⁹ parte dicit q⁹ sūma. i. fundamentū feb. pestilētialis curatiōis est exiccatio. i. mūdificatio cozporis a supfluitatib⁹ cōplenda per flebotomiā t solones ventris: a qua in mūdificatione opz incipere. si enī materia vincēs. i. dominās sit sanguinea fiat flomia. si fuerint alq̄ hūozes euacuent.

¶ Primo notandū q⁹ fe. pestilentiales diuersificant ꝛz humoꝝ diuersitatē: ita vt quedā sint sanguinee: q̄dā colerice: q̄dā flegmatice: q̄dā melācolice fm plm sunt mixte. Diuersificant z⁹ penes loca in qbus materie putrent. nā q̄nq̄ putrent hūiditates cozdis. aut saltem putredo est i venis ꝓpe coz. t hec est vera pestilētialis. q̄nq̄ est putredo in venis distātibus a corde fm diuersitatez disponuz t cārum ipzimentiū. fm plmū tñ cā cōiuncta pestilētialiuz est in venis. ꝓpterea fm plm sunt cōtinue. ¶ Secūdo notandū q⁹ cū in cura febris hūoralis duplex sit intētio. vna q̄ debet febri. t est infrigidatio. alia q̄ debet hūori t est digō t euacuatio. potioz itentio t in ꝑmis exequēda est eūo q̄ debet hūozi: cū magis ledat sua maligna putredine t venenositate q̄ noceat febri sua calitate. t etiā ꝓz t potioz ē q̄ digō: cū digō nō possit fieri nisi i lōgo tpe q̄ in egritudie ita acuta nō pōt expectari. t ēt q̄z hūoz pestilens ē magis apt⁹ malignari. tū pp malā dispōnez suā. tū pp ꝓsentiā aeris pestilentis. ꝓpterea cū ꝑmū occurris ichoādū est ab cūone. aut cū flomia sola si sol⁹ sāguis peccat. aut cū farmacia sola si solū alq̄ hūozes peccēt: nz sint admixti sanguini: aut cū vtraq̄ vtrisq̄ peccātib⁹ fm q⁹ ē vtplmū. t ꝑmittēda est flomia si sāguis fuerit dñans: ēt si alq̄ hūozes eq̄ ꝓportōabilr peccāt cū sāguie. Si aūt alq̄ hūozes valde dñant sāguini a farmacia ē ichoādū. t bauriat sanguis in multa aut pauca q̄titate. t silr alq̄ hūozes cūent fm exigētiā repletiōis t vtutis. Ex gb⁹ aūt venis facienda est flomia videbit cū ordinabo curā. t videbit ēt q̄ t qualia debeāt esse hō solutiua.

¶ Et oz vt infrigides domos coꝝ t rectifices aeres ipaꝝ domoꝝ. aut infrigidatio fit vt vallent fructib⁹ odoriferis fridis t extremitatib⁹ arborū fridarū t linimētis t rozatiōib⁹ sūptis ex fructib⁹ fridis odoriferis t ex cāphora t aq̄ rosata t sandalis t roreꝝ dom⁹ eoꝝ oi die aliquotiēs t ꝓpzie cū aq̄ rosata t de salicib⁹ t nenufare. Et si fuerint i domo manatiōes t rozatōes aq̄ erit meli⁹. aeris vero rectificatōez dicā.

¶ In pte pīti pōit mōm ifridādi hos febriētes. t ꝛz b⁹ pe duas ptes. In pte p⁹ docet ifridare cuz eis q̄ extra occurrunt. in z⁹ cū eis q̄ sumunt interius. z⁹ ibi (Et administretur eis) In ꝑma pte docet infrigidare domos eorum t re-

ctificare aerez ipsoꝝ. Quid aũt sit rectificatio aeris stati dicẽt. ℣ dicit q ifridatio dom⁹ sit valladolid. i. circũdãdo domũ fructib⁹ ⁊ odoriferis fridis. vtputa pomis citonys ⁊ silib⁹: ⁊ extremitatib⁹ arboꝝ fridaꝝ sic̃ piroꝝ citonioꝝ ⁊ silluz: ⁊ linimẽtis qb⁹ parietes dom⁹ linianꝫ. ⁊ rozatiõibus sũptis ex fructib⁹ fridis odoriferis sic̃ aq̃ decoctiõis aut distillatiõis hõ fructũ fridoꝝ boni odoris. ⁊ cãphora. ⁊ aq̃ ros. ⁊ sandal. ⁊ põt aq̃ ro. cũ aq̃ suprascripta misceri addẽdo sandalos ⁊ cãphorã. ⁊ põt vnaq̃q; de p se cũ sandalis misceri ⁊ cãphora ℟ rozeꝫ dom⁹ eoꝝ oi die aliq̃ties ⁊ ꝑpe cũ aq̃ ros. ⁊ de salicib⁹ ⁊ de nenufare. ꝯferũt. n. sua friditate ⁊ suo odore. ⁊ si fuerint in domo manatões. i. aq̃ copiose fluẽtes. ⁊ rozatiões. i. aq̃ sparse vel fluẽtes minus copiose erit melius cũ multuz infrigident. aeris vero rectificationẽ dicã. s. in hoc capitulo.

¶ Et admistrenꝫ eis trocisci de cãphora ⁊ robub frida ⁊ aq̃ lactis acetosi: ⁊ lac acetosũ ablato butiro ⁊ aq̃ rosata in q̃ est dissolutũ serũ acetosuz bonũ et acetũ cũ aq̃ iterũ. ⁊ aqua frigida plurima subito est iuuatiua valde. panca autẽ ꝯfiter exhibita fortasse excitat caliditatẽ.

¶ In pte pñti docet sumẽda di. q; admistrenꝫ trocisci de cãphora ⁊ robub. i. succi p ẽcoctoẽz ispissati. ffa. s. rob õ ribes rob de agresta ⁊ õ granatis. ⁊ silia q̃ sũt. ffa ⁊ suo odore ⁊ ꝑpetate cordis ꝯfortatiua ⁊ calozis se. extrictiua ⁊ lac acetosũ ablato butiro. q; vnctuosũ ⁊ aq̃ ro. in q̃ dissolutũ sit serũ bonũ. i. factũ ex bono lacte. ifridat. n. ⁊ ꝑ ꝑpriuz ℨ hũozes adustos. ⁊ aq̃ ro. secũ mixta ꝯfortat coz. ⁊ itez acetũ ⁊ aq̃ ro. sil' sũpta fm ꝑportionẽ q̃ placuit gustui sumẽtis. ⁊ aq̃ ffa subito. i. in puo tpe sũpta ẽ iuuatia valde. panca ãt freq̃nter sũpta. alis. ꝯfir paulatiz sũpta fortasse excitat calitatẽ. ⁊ ẽ dictũ Joãnicy positũ. 16. ꝑtinẽtis. Cui⁹ dicã est. q; qñ febris ẽ pestilẽtial' fortis in q̃ fm cañ. gñales ꝯpeteret copiosus por⁹ aq̃ ffe si exhibeat pauca ꝓ vice calefit ⁊ i vapozes ꝯuertit̃ q totũ coꝛp⁹ magis calefaciũt: sic̃ aq̃ ffa pauca sparsa sup solo calo iflãmat i vapozes cõuersa. ℨz si sumat̃ i magna q̃titate i modicissimo tpe ifridat notabil'r. ⁊ B ẽ qõ dic̃ Dyp. ℣ regimis acutoꝝ. q; qñq; ꝯuertit̃ i col'az.

¶ Notãdũ q; lz ffa ⁊ sicca ⁊ acetosa maxie ꝯueniãt i febre pestilẽtiali vt pestilẽtial' ẽ ⁊ rõne q̃ putrida maligna putredie. q; ꝓhibẽt putredinez. ⁊ ẽt opponit̃ cãis suis cũ fiat ex calo ⁊ hũido. tñ oz attẽdi diuersitas ℨz diuersitatẽ i multitudie calozis ⁊ paucitate. Si. n. fuerit pestilẽtial' sanguĩea aut colica magis ffa ꝯueniunt sic̃ trocisci de cãphora. rob de ribes. de agresta de granatis de acetositate citri. limõis. aq̃ acetose ⁊ silia: magis tñ sicca in sãguĩea q̃ in colica. ⁊ in his ꝑpe ꝯpetit pot⁹ aq̃ frigide. Si aũt fuerit flatica aut melica suprascriptis oz misceri calas: sic̃ spes dyamusci dyamuscũ ipz. sirup⁹ de buglossa maxie i melica. mel ro. ⁊ oximel simplex ⁊ aq̃ mellisse i flatica. ⁊ B voluit Hali i tegni cũ dixit. Et post Hal. ⁊ Diascoridẽ inuẽte sũt herbe vltimi iuuamẽti ⁊ valoris velocis sic̃ valoz cãphore in egritudib⁹ pestilẽtialib⁹ calidis. ⁊ musc⁹ i egritudib⁹ pestilẽtialib⁹ fridis. ⁊ in his q̃ sũt remissi calozis: ℨz venenose putredis ꝯcedi põt aligd õ triaca. ⁊ B voluit Hal. i li. de ꝯmoditatib⁹ tyriace.

¶ Medicina ãt cõis iuuamẽti ad ꝑseruãdũ ⁊ curãdũ est. ℟. aq̃ ro. lib. ℨ. vini subtil' odoriferi. ℨ. y. boli armeni. ℨ. y. misce. ⁊ ꝓt exhiberi sola q̃titate. y. aut. iy. ℨ. ⁊ ꝓt aut cũ sirup⁹ ꝑmisceri in maiozi aut miozi q̃titate ℨz q; vℨ. ⁊ põt aligd de bac plib⁹ vicib⁹ i die ꝑmisceri. ⁊ si stipticaret vẽtrẽ leni ipz et minoza vosiz aut da rari⁹.

¶ Medicinas ãt solutiuas B nõ posuit Auic. dãs itelligere q; in pestilẽtialib⁹ ꝯueniũt eadez solutiua q̃ i nõ pestilẽtialib⁹ pẽdẽtib⁹ ab hũore ꝑpoꝛ

tiõali. õbem⁹ tñ q̃tũ possum⁹ vti bñdictis solutiuis eũantib⁹ hũozẽ quẽ oz eũare ⁊ dimittere q̃ inimicanꝫ cordi et mẽbris nobilib⁹. ⁊ hec ponenꝫ cũ ordinabo curã.

¶ Qõ si res plõgeꝫ ad hoc vt tẽdanꝫ hypocõdria ⁊ ifrigidenꝫ extrema. ⁊ plõgenꝫ vigilie et ꝑmixtio mẽtis. et vides pect⁹ et qõ ẽ sup ipsuz eleuari et descẽdere: tunc necesse est admistrare regimen trahens caliditatẽ exterius.

¶ Dic ponit regimẽ deteriatũ cuiusdã pestilẽtial' di. q; si res plõgeꝫ. i. deueniat ad B vt hypocõdria tẽdanꝫ vaporib⁹ ⁊ vẽtositatib⁹ subclusis ⁊ nõ potẽtib⁹ resolui pp ipotentiã calozis ĩnati: ⁊ ifridenꝫ extrema calore nãli tracto iteri⁹: ⁊ plõgenꝫ vigilie ⁊ ꝑmixtio mẽtis vapozib⁹ mlt̃is ⁊ malis peretib⁹ caput. ⁊ vides pect⁹ ⁊ qõ ẽ sup ipm. s. pãnos eleuari mlt̃ũ pp cordis euẽtatõez. ⁊ descẽdere mlt̃ũ ad vapoꝝ expulsionẽ: tũc neẽe ẽ trahere calitatẽ exteri⁹ cũ fricatõib⁹ ⁊ cuapozatõib⁹ extrẽoꝝ ⁊ calz nãle augmẽtare cũ cordialib⁹ ꝯueniẽtib⁹: poti⁹ tñ sũpti q̃ applicatis.

¶ Et qñ cadit appetit⁹ restaurenꝫ ad comestionẽ. nã plimi eoꝝ q; virilr agũt sup illõ et cõedũt violẽter absoluunt̃ ⁊ viuũt: et necesse ẽ restaurare eos sup cibũ. et oz vt sint cibi eoꝝ ex acetosis et desiccatiuis et sint pauce q̃titatis.

¶ In pte pñti põit regimẽ p alios cibos di. q; qñ cadit appetit⁹: qõ fm plz accidit tũ pp cõitatẽ stõi ad coz. vñ spũs stõi ẽ ifect⁹ nõ potẽs suã opatõez pficere vel forte pp raptũ mãe ad os stõi restaurenꝫ ad cõestionẽ. i. cogant̃ violẽter cõedere. nã plimi eoꝝ q; virilr agũt sup illud ⁊ cõedũt violẽter absoluunt̃ ⁊ viuũt, ℟ necẽ est restaurare eos sup cibũ. i. freq̃nter cibare exhibẽdo parũ p vice cũ non possint cibũ multũ vna vice exhibitũ digerere. ⁊ ẽt oz q; sic̃ freq̃ns ẽ resolo ⁊ spũuz corruptio ita freq̃ns sit cibatio ⁊ spũuz noua gñatio. ⁊ B regimẽ ẽ sile regimini venenatoꝝ q; pp easdẽ cãs õbẽt freq̃nter cibari pauc exhibendo vna vice. ⁊ opz vt sint cibi eoꝝ ex acetosis ⁊ desiccatiis vt resistãt maligne putredini ⁊ pauce q̃titatis: cũ nõ possint mlt̃ũ vna vice exhibitũ digerere: quapp ptiẽdus est.

¶ Cibi nãq; eoꝝ sẽ itez mali. q̃re nocz eoꝝ mlti tudo inq̃tũ fit additio. ⁊ nocẽt inq̃tũ sũt mali.

¶ Dic ꝓbat q; cibi nõ debẽt eẽ multi ⁊ debẽt eẽ acetosi. q; multi nocẽt addẽdo in mãz morbi cũ nõ possint bñ digeri. Itẽ nocẽt inq̃tũ sũt mali apti ad augẽdã putredinẽ eo q; sũt nati in aere pestifero. iuxta Auic. ℣ ꝑmi. Amplio⁹ mortalitas cozrũpit vegetabilia ⁊ arbozes. iõ aialia q̃ eis vescunt̃ cozrũpunt̃. quapp oz vt fiant acetosi ad cozrigẽdum coꝛ malitiã. ꝓterea dic̃ Auic. ℣ ꝑmi. Aceto ꝓterea in cibo ⁊ potu vti est nocumẽti eius. s. pestilentie secura. Cibi nãq; acetosi cõuersi in vapozes cuz spiritib⁹ ꝑmixti fouent eos ⁊ ꝓhibent eoꝝ putredinẽ. ⁊ cõuersi in humores nõ aptos facile putrefieri: postea cõuertunt̃ in spirit⁹ maligne putredini resistentes.

¶ Rectificatiõis aũt pestilẽtie ps est fm sanos qui sunt in ea. ⁊ ps eius est fm sanos ⁊ egros.

¶ In parte presenti Auic. intendẽs docere modũ rectificationis aeris pestilentis. ꝑmo ponit quandã diuisionez. ℣ exequit membra diuisionis. ℣ ibi (Illa vero que est) In ꝑma parte dicit q; rectificatõis pestilẽtie. i. aeris pestilentis ps est fm sanos q̃ sũt in ea. s. aere pestilẽti ad ꝑseruandũ eos a morbis pestilẽtialib⁹. ⁊ ps eiꝰ. s. rectificatõis est fm sanos ⁊ egros. i. ad curãdũ egros ⁊ ꝑseruandũz sanos q; seruũt egris pestilentibus in aere pestilẽti.

¶ In illa ℵo q̃ est fm sanos ĩtẽtio est vt exiccẽt

aer ⁊ fiat boni odoris. ⁊ ꝓhibeaꝫ eiꝰ putredo cū q̄cūq; re sit ⁊ rectificaꝫ cū xiloaloes crudo ⁊ ambra ⁊ thure ⁊ musco ⁊ costo dulci ⁊ storace ⁊ sandaraca ⁊ assa ⁊ gariofilis ⁊ mastice ⁊ glutino albotim ⁊ laudano ⁊ melle ⁊ croco ⁊ bonk ⁊ cipo ⁊ iunipo ⁊ aluśne ⁊ lauro et cipis et sq̄nato et sauia et acoro et gallia et amigdal' amaris et assaro. Et q̄q; fiunt ex istis cōpositā et aspergaꝫ dom⁹ aceto et assa.

¶ In hac pte psequit membra diuisiōis. ⁊ pmo pmū mōs. 2° scōs. 3ª ibi (Scōs sanos) In pª pte dicit q⁹ in illa. s. pte rectificatiōis aeris q̄ est fm sanos. i. p quā sani debēt ꝑseruari. Intentio ē vt exiccet aer ⁊ fiat boni odoris ⁊ ꝓhibeaꝫ eius putredo cū q̄cūq; re sit. i. cū oī re q̄ sit ꝓueniens. siue sint ignes siue suffumigia ⁊ filia. ⁊ rectificeꝫ cū xiloaloes .i. ligno aloes puro. Meli⁹. n. xiloaloes apud Auic. ē illud qđ submergit in aq̄. natās vo est ꝑuatū spiritu ⁊ vita ⁊ est malū. ⁊ xiloaloes est vene arboris q̄ eradicant ⁊ sepeliūt in terra donec cort lignū ⁊ cortex putrefiant ⁊ remaneat xiloaloes purū. calidū est ⁊ siccū ⁊ est celebrale cordiale ⁊ stōacale. ambra ⁊ thure ⁊ musco ⁊ costo dulci ⁊ storace. s. sicca ⁊ sandaraca. i. vernice. assa. s. dulci ⁊ gariofilis. ⁊ mastice. ⁊ glutine albotis. i. terbētia. laudano. melle. ⁊ croco. ⁊ bonk. i. brasilio ⁊ cipre sso. ⁊ iunipo. ⁊ aluśne de quo apō Auic. 2° canone. lauro. ⁊ ciperi. squinanto ⁊ sauina. acoro. gallia. amigdalis amaris. ⁊ assaro. ⁊ q̄q; fiūt ex istis ꝓpositā. ⁊ aspergaꝫ dom⁹ cum aceto ⁊ assa.

¶ Scōs sanos ꝙo et item febricitātes et egros est suffumigatio cū sandalis et cāphora et corticib⁹ granatoꝝ et mirto et malis et citonijs. et bebeno et alsegi et tamarisco et ribes. et oportet vt multiplicet suffumigatio.

¶ Docet rectificare aerē fm febricitantes ⁊ egros. s. alys egritudib⁹ sic̄ sunt apata pestilētialia. ⁊ ēt fm sanos q ser niūt illis egris. ⁊ ē suffumigatio cuz sandal' cāphora ⁊ silibus ⁊ corticib⁹ granatoꝝ. ⁊ mirto. ⁊ malis. ⁊ citōys. ⁊ ebeno q est arbor boni odoris ⁊ nigri coloris ⁊ alsegi. ⁊ ē spēs fungi in pādetis. Si vo dicat alcakingi ē spēs solatri. ⁊ tamarisco ⁊ ribes. ⁊ oz vt suffumigatio multiplicet vt fumi penetrēt ad mīma aeris. ¶ Notādū q⁹ Auicē. rectificat aerez ꝑ sanis cū calis ⁊ siccis vt meli⁹ exiccet eū ⁊ remoueat ab eo vapores corrūpētes ipm. rectificat aūt aerē ꝑ febricitātib⁹ ⁊ sanis seruiētib⁹ eis cū frigidis ⁊ siccis. tum vt exiccent aerez. tū vt resistāt maligne putredini ꝛchoāti in egris. ⁊ q̄ facile posset inchoare in sanis seruientibus egris ꝓpter malignos vapores febriles prouenientes ab egris ad sanos sibi seruientes.

¶ Preseruatio a pestilentia. CAP. V.

Oportet vt extrahant a corpe būiditates supflue et iclinet regimen eius ad exiccationē ex oi mō et ex minoratiōe cibi nisi exercitio. opz. n. vt nō administret neq; balneū neq; vina: neq; tolerēt sitis. et rectificet aer cū eis q̄ dixim⁹ et declinet cib⁹ ad acetosa. et mioret ex eo. et fit caro q̄ administrat decocta in acetosis. et sumaꝫ de albeluen et alchoris et almosos factis cuz aceto et absq; aceto cuz sumach. et aq̄ agreste. et aq̄ limonis. et aq̄ granatoꝝ. Et ꝓdita aceto inuatiua sūt. et ꝓprie capparis aceto ꝓdita. et algeleniabiz. ex illis ē q̄ ꝓferūt et ꝓhibēt ab eis putredines. Et de illis qb⁹ ex ea fit euasio ē administratio tyriace et mitridati aī eā cū reliquo regimie bono et de medicamie fcō ex aloe et croco et myrra sumaꝫ oī die circiter. 3. i. qñ ē inuatiuū.

¶ Nūc hic pseruās corpa a morbis pestilentialib⁹ ꝑ iubet supflua euacuari ⁊ corp⁹ exiccari. 2° rectificat aerē ⁊ ordinat dietā. 3° ponit q̄dā medicinas. 2ª ibi (Et rectificet) 3ª ibi (Et algeleniabiz) In ꝑma pte dic̄ oportere extrahi būiditates supfluas a corpe. s. flomia ⁊ ventris solone. 2° totū regimē tā sex rez nō nāliū q̄z mediciale eē exiccatiuū ita vt mioret cib⁹ ⁊ dent ea q̄ corp⁹ exiccāt ꝙz oēz mōs ꝑterq̄z exercitio ⁊ balneo ⁊ siti. hec enī corp⁹ iflāmāt ⁊ facit necessitatē ispirādi multū aerē q̄ cū sit putrid⁹ putre facit hūores. ⁊ est cā febris pestilētis. nec dent vina: ⁊ ꝑpe vinosa in multa q̄titate. q⁹ iflāmāt sed supple dent paucifera in modica q̄titate ⁊ ad acetositz tēdētia nisi obstet stōi friditas. Et rectificet. s. cū eis aer q̄ dixim⁹ in ꝑcedēti capl'o. ⁊ cib⁹ declinet ad acetositatē ⁊ minoret in q̄titate vt corp⁹ exiccet ab hūorib⁹ supfluis. ⁊ carnes sint ōcocte in acetosis. ⁊ ēt cū aceto: ⁊ alys acetosis: sic̄ agresta. vinuz granatoꝝ. acetositas citri. limonis ⁊ citrāguli ⁊ silia. ⁊ sumāt de albeluen ⁊ alcaris ⁊ almosos q̄ sūt cibaria acetosa fcā aut cū aceto aut sine aceto: sic̄ cū sumach aut agresta aut succo limonis. s. recētis ⁊ granatoꝝ. ꝙz cōdita cū aceto sūt inuatiua ⁊ ꝑe cappares cū aceto ꝓditi. aceto nāq; in cibo ⁊ potu vti ē ei⁹ nocumenti securatio. 2ª ꝑmi. ⁊ algeleniabin. i. ꝓditū de rosis. ⁊ ē zuccaꝝ ros. ⁊ ē ex eis q̄ ꝓferūt ꝓfortādo cor. ⁊ ꝓhibz putredinē exiccādo ⁊ ifrigidādo. ⁊ de illis qb⁹ fit euasio in pestilētia ē administratio tyriace ⁊ metridati aī eā. i. aīq; fiāt morbi pestilētiales cum reliq̄ regimie bono. s. suprascripto. ⁊ de medicamie fcō ex aloe ꝑte vna ⁊ croco ⁊ myrra. aā. tertiā ꝑtē vni⁹ circa. 3. i. q̄ttis die sumaꝫ: qñ inuatiuū ē: ꝙz sumaꝫ cū pauco vini odoriferi. Jngt. n. Ruffus. nūq̄ vidi aliquē bibētē hāc medicinā g nō liberaret ⁊ ꝑseruaret ab epidimia. ¶ Nota tū q⁹ aliquī vino ōditi nō credūt se posse ꝑseruari a morbis pestilētialib⁹ nisi ꝑ copiosuz potū vini potētis. ⁊ ita ꝑseruant ab his ⁊ dolorib⁹ arteticis ꝑ copiosū mictū vrie turbide grosse. sunt tamen in sensu sicut animalia bruta. sicut. 28. pblematum scribit Aristoteles de Dionysio siracusano.

¶ Regimē ꝺ pestilētiā ⁊ morbos pestilētiales ē triplex. Primū ꝓhibet ne aer fiat pestilēs ⁊ ipz factū pestilentē rectificat. Scōz ꝑseruat a morbis pestilētialib⁹. Tertiuz curat morbos pestilētiales. ¶ Primū ꝓpriet ꝓhibēdo ne gs veniat a loco ifecto. nec aliq̄ ide deferant ad locū conseruandū. 2ᵐ vt cloace ⁊ reliq̄ meat⁹ deputati ad expulsionē supfluitatū teneaꝫ aptiꝫ vt loca tā publica q̄z ꝑuata possint mūdari a supfluitatib⁹. Et loca q̄ debēt stare ꝓclusa sint optie obturata. ⁊ ꝑ ꝓpuatōe dom⁹ hitatōis ꝑcipue apiant fenestre q̄ sūt vsus septētrionē ⁊ oriēs saltē in pn̄ diei. g vo sūt vsus meridiē ⁊ occidēs sint clause. 3ᵐ ēt in locis tā publicis q̄z ꝑuatis accēdant ignes ⁊ fiāt suffumigia de gb⁹ Auic. ⁊ fiāt aspsiōes cū aceto ⁊ silib⁹. ¶ Scōz regimē ꝑpuatiuū a morbis pestilētialib⁹ bz tres itētiōes. Pria ordinat debitū regimē in sex reb⁹ nō nālib⁹ ⁊ ānexis. 2ª mās supfluētes educit. 3ª vtutes mēbroꝝ ꝓncipaliū ⁊ ꝑe vitalē cordis ꝓfortat q̄ itentiōes qūo debeant ꝓpleri ꝙz ex textu ⁊ ex dictis ꝑ declaratōe eiꝰ. Tertiū regimē curatiuū morboꝝ pestilētialiū. s. febriū ⁊ apatuz q̄ fm plimuz cōiungunt: tripartit̄. qōdam enī debēt cause aūti. quoddā cause cōiuncte. s. faciēti apostema. tertiū est cōe vtriq;. Pri mū bz quatuor intentiōes. ꝑma euacuat.

scōa alterat discrasiaz febrilē.3ª digerit māz.4.ª eradicat: q̄ q̄liter debeāt cōpleri ps ex dictis in expōne text⁹. Et cū fit cūo iurta pmā itentionē fiat freq̄nter t cū medicinis electiuis bñdictis maxīe cū pillulis in textu dcīs ex iuentiōe Ruffi. t flebotomaf talr vt minuaf mā t elongef a mēbris pncipalib⁹ t maxīe a corde. ¶ Scōm regimē q̄ debeā apati pficiē hoc mō. nā si apā fuerit de gñe carbūculoz siē altoim. p scarificef locus apat⁹. aut sanguisuga applicef: vt mā ex eodē loco eradicef. 2º cauterizef cum cauterio actuali aut potētiali. ſz meli⁹ ē actuale t pcuref casus escare. t curef cura vlcerū. si vo nō fuerit vlcerosū siē ea q̄ fiūt in locis emūctoziys silr scarificef t vētosa aut sanguisuga applicef: t postea maturef cū emplastro maturāte t attrahēte. t post maturatōez apiaf t curef cura vlcerū. Si vo nō obedit maturatiōi cauterizef t pcuref casus escare. t deiceps curef cura vlcerum. Dic breuiter me expedio. mlta. n. i hac mā scripsi in tractatu meo ⁊ pestem. ¶ Tertiū aūt regimē bz duas itentiōes. ſ. curationē accītiū. ſ. vigiliaz subeth syncopis ōstructōis appetit⁹ t sitiuz q̄ ꝓplenda est ꝑm exigētiā ipsoz. 2ª est regimē seruz qō declinet ad frigidū t siccū: pcipue rectificef aer t violēter comedere coganf pcipiēdo cibū. silr partiēd⁹ē sōn⁹ vt maior nō sit vltra tres horas. sit tñ tot⁹ sex aut septez horaz. ¶ De variolis. CAP. VI.

Uandoq; accidit i sanguie ebulitio ꝑz semitā putredis cuiusdā de gñe ebulitionū q̄ accidūt succis. t talia quidem accidentia fiunt per eā ita vt ꝓtes coz abinuicem discernantur.

¶ Post sciaz de pestilētia t fe. pestilētialib⁹ agit de variolis t morbillis. qz sunt homogenei morbis pestilētialib⁹: sic dictū fuit supi⁹. t hz hec ps duas ptes. In ꝑma agit de ipsis theozice. in 2ª practice. 2ª ibi (Oz in variolis) ¶ Pria iterū in duas. i ꝑma agit de variolis: lz ēt dcā sua possint morbillis accōmodari. in 2ª pte specifice agit de morbill. 2ª ibi (Scias q⁹ morbillus) ¶ Pria iterū in duas. in ꝑª pōit modū ꝓuent⁹ variolaz cās spēs t idicia. in 2ª signa. scōa ibi in pn⁹ sequētis capl̄i (Q̄nq;) ¶ Primū capl̄z diuido in octo ptes. in ꝑª pte ponit modū ꝓuēt⁹ variolaz t morbilloz. in 2ª cās. in 3ª i gb⁹ cozpib⁹ accidāt. i 4.ª in gb⁹ tpib⁹ magis accidāt. in 5ª in gb⁹ locis accidāt. in 6ª pōit tpa. i 7ª spēs. in 8ª accītia. 2ª ibi (Et variole gdē) 3ª ibi (Et pl̄z) 4ª ibi (Et eaz cuētus) 5ª ibi (Et variole non accidūt) 6ª ibi (Et q̄ appet) 7ª ibi (Uariolis. n. ſsunt) 8ª ibi (Et vērides gdē) ¶ Pria in duas. nā in ꝑª pōit modū gñalē ebulitiōis hoz. 2º declarat subdiuidēs ips. 2ª ibi (Et de B est cui⁹) In ꝑª pte dic⁹ q⁹ q̄nq; accidit ebulitio in sanguie ꝑm semitā cuiusdā putredis q̄ ebulitio ē de gñe ebulitionū q̄ accidūt succis q⁹ fiūt talia accītia ꝓ eā ebulitōez q⁹ ptes coz. ſ. sanguis t succoz abinuicē sepanf t discernuntur.

¶ Pria notāduz ꝑ declaratiōe b⁹ ptis ebulitōez tā sanguis q̄ succoz esse duplicē. vnā pfectiuā q̄ fit a caloze ꝓpzio nāl̄r agēte: adiuto tñ a caloze ɔtinētis: cui⁹ termin⁹ ē pfectio ei⁹ qō ebulit ꝓ sepationē supfluoz q̄ putrēt t cozrūpunf. Ebulitio āt cozruptiua q̄ fit a caloze ꝓpzio facto extraneo adiuto a caloze ɔtinētis cui⁹ termin⁹ ē putrefactio ei⁹ qō ebulit ꝓ sepatōez būidi a ficco aliq̄n tñ pducēs ad icinerationē t elemētoz sepatōez. Exēplū ꝑme ebulitiōis ē q̄ fit in musto qō in vinū ōpuratū ɔuertiē pactionē calozis nālis adiuti a caloze ɔtinētis sepantis supflua. ſ. grossiuz terreū petēs fundū t ptes aquosas t aereas q̄ i spuma ɔuertunf t in medio remanet vinū depuratū. Et scōz exemplū eiusdē ebulitōis est q̄ fit in massa sanguinea infecta q̄ in massaz sanguineā depuratā ɔuertiē pactōez calozis nālis ꝓpzy adiuti a caloze ɔtinētis sepantis supflua. ſ. ptes aquosas terreas t aereas. quaz aliq̄s interdū pellit p secessiuz t resolutionē isensibilē. ꝑm tñ eaz pellit ad mēbra. ſz maxīe ad cutiz ex qb⁹ fiūt variole t morbilli. Exemplū scōe ebulitiōis. ſ. cozruptiue est q̄n mustū vel vinū ebulit t putrefit p actionē calozis ꝓpzy facti ex neiaduti a caloze ɔtinētis soluētis ꝓpone t sepantis būidū a sicco. t q̄nq; rādē icinerātis t ips in elemēta sepantis q̄ icineratio t elemētoz sepatio est termin⁹ vltim⁹ putrefactiōis. t sīle accidit in massa sanguinea. Et ex his facile patere pōt hoc ꝑmū dcm Auic. vtriq; ebulitioni ɔuenire: t fuisse intentionem Auicen. de vtraq; loqui: q̄ō etiā manifestaf ex partibus sequentibus.

¶ Et de hoc ē cui⁹ cā ē res q̄si nālis faciēs ebulitionē sanguis: q̄re putrefit ab eo illud q̄ admiscef ei ō reliquijs nutrimīti sui mīstrual: q̄ō ē in ꝓgnatiōe. aut gñaf in eo post illō ex cibis feculētis t malis de illis q̄ rarificāt subam ei⁹ t faciūt eaz ebulire dōec fiat ei suba recta fortioz ꝑma. t magis appens: sic illud q̄ō nā efficit i succo vue ita q⁹ rectificat ips faciēdo vinū silis sube t iā putruit spuma aerea t fex terrea.

¶ In pte pñti Auic. declarat vtrūq; modū ebulitiōis. t ꝑ pfectiuū. 2º cozruptiuū 2ª ibi (Et de hoc) In ꝑª pte dic⁹ q⁹ de hoc. i. de hac ebulitiōe ē vna. cui⁹ cā est res. i. calor q̄si nālis. q2 nō ē ex toto nālis: cū excedat i gradu faciēs ebulitionē sanguis. i. masse sanguinee q̄ nālē faciēs malitiaz sanguis. i. faciēs sanguinē malū esse nālē. t putrefit ab eo. ſ. sanguie cū sit nālis id q̄ō ei admiscef de reliquijs nutrimēti mēstrualis q̄ō ē in ꝓgnatiōe. i. putrefit residuuz sanguis mēstrualis ex q̄ fetus nutrichaf in vtero: q̄ō residuū remānt i eo post ptū. aut gñaf in eo. i. aut putrefit ille sanguis q gñaf in eo post illud. i. post ptū ex cibis feculētis t malis. i. malaz supfluitatū t mali nutrimēti de illis q rarificāt subaz ei⁹. i. de illis q faciūt subaz mollē lassam siue fluidā. t faciūt cū ebulire. i. fūt cāe cur ebuliāt donec fiat illi suba recta fortioz ꝑª. i. donec fiat ei. ſ. sāguini post ebulitionē modus sube bon⁹ fortioz ꝑmo ꝓp meliorē modū mixtiōis būidi cū ficco t sepationē supfluoz. t magis apparens. q2 suba bona latebat in supfluis ei⁹, nūc post eoz sepatōez ē fcā mānifestioz: sic illud q̄ō nā effic in succo vue. i. sīle accidit in sanguie ebulicte q̄ō accidit i musto q̄ō nā rectificat faciēdo vinū silis sube. i. eālis sube quo ad oēs eius ptes tā formales q̄z māles. t iā putruit spuma aerea. i. ptes aeree t aquee ex qb⁹ fcā est spuma exñs in pte superiozi. t fex terrea petēs fundū. t silr a sanguie ebulicte sepanf supflua: q̄rū ps terrea aliq̄n fluxa expellit t subtiliter isensibilr resoluit. sic ēt i vio. ꝑm tñ supfluoz ad cutim expellif t fiūt variole t morbilli. Uñ ꝓparando hec adiuuicez mēbra corpis būani sūt sic veges. massa sāguinea sic mustuz. ꝓpzi⁹ calor i boie silaf calori ꝓpio musti. calor ɔtinētis ē idē. q ambo sūt cā ebulitiōis. supflua sepanf in vtroq; p ebulitōez: t pellunf ad extrema. sāguis ōpurat⁹ t silr vinū remanet i medio. ¶ Pria nōn⁹ q⁹ calor faciēs ebulire tā sāguinē q̄z mustū cū ebulitōe pfectia ē pti nāl̄ cū p ips id q̄ō ebulit pficiaf: t ptiz ꝑternālis cum calefiat it: ēsius q̄z ꝓueniat illi q̄ō ebulit post ei⁹ pfectionē. ē tñ magis nālis q̄z ꝑternālis. cū finis ei⁹ sit pfectio t ꝓplemētuz ei⁹ q̄ō ebulit: q̄ gdē pfectio est digestio vtriusq;. Nā digestio. 4.º metheoroz est pfectio in vnoq; būido a ꝓpo t nāli calo ex oppositi passiuis. ¶ Et si q̄rat an hꝺ digestio ōbeat dici pēpasis. Rñr q⁹ pēpasis 4.º metheoroz appropriaf fructib⁹. iō digō siccoz fructuū nō ꝓpe appellatur pēpasis. ſz ad ipm reducif eo q⁹ sunt ptes fructuū. ſz digō sanguis neq; dicēda est pēpasis neq; ad ipm reducif nisi

ebulitio duplex est quedā q̄ fit a motu q̄ ratio q̄dā q̄ fit a calore ꝓpzio q̄ fit a calore ꝓpzio facto extraneo adiuto a caloze ɔtinētis

metaphorice. Et nota q talis box trāsmutatio ppie dr ebulitio cū per actionē caloris ps eox in vapores trāsmutet penetrātes p eox corpora: t ipsa extēdentes t in altū eleuātes. ¶ Scōo pncipal r notādū q sanguis rectificabilis p ebulitōez ē duplex. vn⁹ ictus ab vtero mr̄no: t variole q fiūt p hm ebulitōez sunt apte cōicari cuilibz hoi et fm plm solū semel. ali⁹ ē sanguis ebulitōi pat⁹ apt⁹ facere variolas acq sit⁹ post partū p cibaria feculēta t aquosa sic lac camellinū t egnū t ppe sūptū ab icōsuetis t p hm sanguis multiplicationē sūt apte fieri variole. est.n. filis sanguini menstruali mulieris hūs ptes fecales grossas t ptes malas aqueas crudas. vñ ex ebulitiōe fiet rectificatio. t ex hoc sanguie eueniūt q busdā hoib⁹ variole t sunt apti multotiēs variolari: vt dicit Auicenna.

¶ Et de hoc ē cui⁹ cā est res aduenies extrisec⁹ ebulire faciēs occulta q̄ pmiscet humores cuz sanguie cōmixtiōe eūte in dispōne ebulitiōis t stationis sub sole. sicut accidit apud alterationē tēporis: t proprie veris ab eo qō ptinet ei ō qualitatibus t ordine.

¶ In pte pñti declarat ebulitōez corruptiuaz di. t de B. i. de hac ebulitiōe est aliq̄ cui⁹ cā est res occulta aduenies extrisec⁹ ebulire faciēs q̄ res faciēs ebulire pmiscet hūores cū sanguie mixtiōe eunte in dispōne. i. in filitudie statiōis sub sole. i. ebulitōis eox q̄ stāt sub sole. sic accidit cū tps alterat t ppe ver ab eo qō ptinet. i. ꝯuenit ei de q̄litatib⁹ stipple pmis aut scōis. t in ordie ad tpa ꝑcedētia aut subseq̄ntia aut suax ptiū iter se. ¶ Primo notādū q cā occulta aduenies extrisecus pōt ee aliq̄ occulta dispō aeris pestilētialis: cui⁹ cā multotiēs ē occulta siue pēdeat a cāis celestib⁹ siue terrenis sic dictū fuit in ca°. de pestilētia. Ista.n. est cā cur ebuliāt hūores maligna ebulitiōe. et est aliq̄ cā euent⁹ multitudis variolax: q̄rū plime sunt maligne t ebulitionis añtis eas. variole nāq̄ t morbilli multotiēs añcedūt pestilentiā. Ut. 19. ptinētis. ca°. de variolis. variole t blacelle. i. morbilli sunt de morbis q dñr nūcq̄ pestilētie t plimū iducunt ex corruptiōe aeris iducti a cadaueri⁹. t ad hāc ebulitōez corruptiuā ꝯcurrunt ēt cāe mānifeste extrinsece: sic ē statio sub sole: pmutatio in tēpor⁹ āni. t malitia regimis in sex reb⁹. ſz ꝑter has cās extrisecas ꝯcurrūt ēt calor ppri⁹ eox q̄ ebuliūt fact⁹ ex ne⁹. Est.n. 4.° metheorox putrefactio corruptio q̄dam in vnoquoq̄ hūido ppe fm nāz calitatis ab aliena calitate. hec aūt est q̄ ambiētis. ita vt vterq̄ calor ꝯcurrat extrisecus t itrisec⁹: sic ēt in ebulitiōe pfectiua. ſz placuit Aui. in ebulitiōe corruptiua facere mētiōz de cā extriseca magis q̄ de cā itrinseca: cū hec magis ex̄nea t aliena sit q̄ calor ppri⁹ ei⁹ qō ebulit. ¶ Scōo notādū q ſz in vtraq̄ ebulitiōe. s. pfectiua t corruptia fiat hūox pmixtio cū sanguie. Auic. tñ dixit fieri hāc pmixtionē in corruptiua t nō i pfectiua pp finē. In fine nāq̄ ebulitōis pfectiue remanet sāguis clar⁹ sepat⁹ a supfluitatibus q tpe ebulitiōis fuit admixta secū pmixt⁹. ſz in fine ebulitiōis corruptiue remanet putrid⁹ t supfluitatib⁹ admixt⁹. t hic forte fm aliquā ptez expulsus ex̄ venas faciet variolas malas violaceas virides aut nigras: ſz tandē ꝑcedēte putrefactiōe fiat humidi a ficco sepatio t tādē icineratio t elemētox sepatio sic in ceteris q̄ ve putrefiūt. Vic. n. est termin⁹ vltim⁹ putrefactiōis. 4.° metheorox. ¶ Et nō. q ñ solū ex supfluis in q̄li fiūt variole t morbilli. ſz ēt cū sanguis superfluit in q̄to: dato q sit bon⁹. expellit. n. pp ytutē: sicut videm⁹ in ceteris expulsiōib⁹ a nā factis hūores expelli nō solū pp malitiā: ſz etiā ppter multitudinē: cū hūores possint ledere t ytutem stimulare taz sui multitudine q̄ sui malitia.

¶ Tertio notādū pro declaratiōe exēplox Auicē. q statio sub sole. i. qñ hō diu se t forti soli exponit ebulit ei⁹ sanguis poti⁹ ebulitione corruptiua q̄ ꝑfectiua. Sil r qñ verest pmutatū suis q̄litatib⁹. vt qz est valde calidū aut hūiduz. aut qz sit pmutatū in ordie ad hyemem. qz ēt ꝑcessit hyems calida t hūida. aut qz sit pmutatū in ptib⁹ suis. vt qz pncipiū sit calidū t hūidū notabiliter. t finis ei⁹ valde remissior in his q̄litatib⁹. Et tu potes exēplificare de esta te t autūno. exercitio t balneo t sil⁹ poti⁹ ebulire faciētibus sanguinē ebulitiōe corruptiua q̄ ꝑfectiua. ¶ Ultimo notandū q be due ebulitiōes siue vt mel⁹ dicā bonitas t malitia hōis ebulitiōis pñt cōiungi t vsq̄ ad certū terminū simul itendi. qō manifestuz est; eo q cāe sue sil⁹ pñt cōiungi t itēdi. vbi gra. sit puer apt⁹ variolari ex residuo nutrimēti mēstrualis: cui⁹ calor nālis sit fortis. t fiat aer in q̄ est pestilētialis t icipiat fieri ebulitio. illa.n. simul erit ꝑfectiua t corruptiua denoiatio: aut tandē fiat denoiatio a dispōne: t a cā vincente. q si cāe sunt eq̄les t passiuz idifferens simul eq̄liter vsq̄ ad mediū latitudinis itendunt sub quo medio ꝓria se cōpatiunt. Sed de hoc dixi q̄tū est opportunū in qōne de ꝓrys. t ibi oñdi qūo digestio t putrefactio itendant t vsq̄ ad quē terminū.

Pro declaratiōe dictox cadit dubiū vtruz ex residuo sāguis mēstrualis fiant variole t morbilli. ¶ Ad ptem negatiuā arg̃ q ifans in vtero nō nutrit neq̄ generat ex sāguie mēstruo: immo ex optimo sanguie mulieris vt sentit Zoar in fine Tex sir t Bal. in li⁹ de spmate. ca°. 8. ¶ Scōo. variole tardant fm plm vsq̄ ad ānū gntū sextū vel septimuz. qñq̄ vsq̄ ad ānū decimūquintū. t qñq̄ vsq̄ ad sexagesimum vt docet expientia. sed nō ē pol'e sanguinē menstruū vsq̄ ad illud tempus remanere in venis. g̃ rē. ¶ Et cōfirmatur. qz sanguis menstruus trāsiuit in mēbra. sed membra nō ebuliūt. ergo ex illo residuo ñ fit ebulitio. ¶ Tertio. sequeret q ifans deberet variolari in vtero aut per parvum tēpus postq̄ exiuit vterū. sed ꝓns est falsuz: cū fm plurimū variolent inter gntuz annū t septimū: cū nō appareat sibi acquiri illo tēpore dispōnem aliquā: quā pus non habuerit. ¶ Quarto pncipal r. aut variole fierent ex toto sanguine ebuliēte aut ex supfluitatib⁹. nō ex sāguie ebuliente. qz perficit t rectificat t remanet in venis. non ex supfluitatibus. qz aut ille essent aquositas colica flegmatica aut melācolica que preerant in venis: aut que de nouo facte sunt. nō pmum. qz sic de illis absq̄ ebulitione sanguinis potuissent fieri sicut quottidie ex illis generantur pustule t apata in cute absq̄ ꝑcedenti ebulitione. Si scōz queriť a quo ille superfluitates genite sunt. t an sint ille numero que ꝑerant ante ebulitionē: aut eiusdez spēi: numero tantū differentes a ꝑexistētibus. sil r de sanguie queriť an sit ille idem nūero qui ꝑerat ante ebulitionez. ¶ Quinto si ex residuo sanguis menstrualis reseruato i infante fierēt variole: sequeret q mulieres in qbus retinent menstrua deberēt variolari. ꝓns manifeste falsum. sed pbať ꝓna. qz posita causa ponit effectus. t nō videť cur ex simili sanguie menstruo debeāt infantes variolari: t nō mulieres. ¶ Sexto q̄rit q est dr̄ia inter ifectionē menstrualē q̄ est cā variolarū. t eaz q̄ est cā lepre cū apō Azarabiū in cap°. de lepra ꝯcept⁹ in pma die mēstruoruz efficiat leprosus in. 12. anno vel ante. ꝯcept⁹ vero in scōo fiat leprosus in. 13. vsq̄z ad. 24. conceptus vero in tertia die efficiatur leprosus in. 35. vsq̄z ad. 36. cōceptus vero in 4.ª die efficiat leprosus a. 37. vsq̄z ad. 48. ¶ Septio ex pte affirmatiua qōnis segť q equi t boues t filia aialia q̄ nutriunt ex sāguie mēstruo i vtero ōberēt variolari pp eādē cām ex q̄ hoies variolant. ¶ Octauo si variolatio fieret ex reliquijs sanguis mēstrualis nō esset necessariū

p̃cedere ebulitionē. ꝛ̃ñs ℑ experientiā. sed ꝛ̃ña ꝓbaf cuz supfluitates cuiuscūq; generis ꝛ p quācūq; regionē quottidie expellanf. ꝛ ēt ad cutiz nulla p̃cedēte ebulitione: sic̄ videm⁹ in assaphati scabie lepra ꝛ silibus. ¶ In oppositū est Auicen. ꝛ reliqui auctores.

ℑDro solutione duby ꝑmo ꝑmittēdū q; variole sunt pustule facte in oib⁹ mēbris cōsilib⁹ ꝛ fm plm in cute ex supfluitatib⁹ masse sanguinee fm plm ipsi⁹ ebulitōe p̃cedēte p quā fit ei⁹ depuratio per expulsionē hꝰ supfluitatū extra venas/morbillus aūt est variola colica. ¶ Scdo notādum q; sunt due cāe variolatiōis: sub variolatiōe ēt cōprehēdēdo morbillationē. s. efficiens ꝛ finalis. variolatio nāq; ꝛ silr variole cū sint accūtia nō būt cām formalē neq; mālem ex q̃. Cā aūt finalis variolatiōis est masse sanguinee depuratio. ꝛ ꝛ̃ñr sanitas hois. Cā aūt efficiēs est duplex. vna ē supfluitates q̃ sunt i massa sanguinea aquee aeree ꝛ terree stimulantes vtutē. Cā aūt multiplicatiōis baꝛ in sāguie ē residuū sanguis mēstrualis i venis derelictū. Itē infectio mēbroꝛ fetus a sanguie mēstruo secū i secūdina ꝛ tēto. ꝛ eoruz ex eodez nutricatio ꝛ augmētatio ex qb⁹ fit vt oē nutrimētū in massaz sāguineā silr infectū ꝛuertaf. ¶ zª cā ē cibi supflui aquosi: sic̄ lac camellinū ꝛ egnū ꝓportionati ad multiplicādū sanguinē silez sanguini menstruali. ꝛ hi ꝑsit esse cā vt boies multotiēs variolenf. ¶ zª cā efficiēs est vtus ab hꝰ supfluis grauata vtēs p instrō caloze nāli mēbroꝛ: necnō ꝑpo caloze ipsi⁹ masse sanguiee coadiut⁹ a calitate ꝛ būiditate ꝛ influxu celesti. q̃ oia sūt causa cur massa sanguinea ebuliat ꝛ remaneat in venis ōpurata per expulsionē supfluoꝛ ex venas q̃ supflua faciūt pustulas in oib⁹ mēbris ad q̃ ꝛtigit hꝰ supflua pelli. ¶ Ex bis infertur ꝛclo rñsiua ad q̃sitū variole fiūt ex supfluitatib⁹ masse sanguiee ifecte pp religas sanguis ab vtero ℑctas aut pp ifectionē mēbroꝛ fet⁹ a sanguie mēstruoso secū i vtero cōtēto. aut ex q̃ nutrita ꝛ aucta sūt. aut ꝛª pp malū sanguinē feculentū ex malis cibis gñatū. ¶ Dec ꝛclo. ꝛz ex ꝑdcis sit manifesta. tñ ꝓbaf enidēti⁹ quo ad ꝑmas duas ptes. variole sūt cōes oib⁹ hoib⁹ ꝛ fiūt fm plm vsq; ad septimū ānū. q̃ ops eas ꝓuenire abstq; aliq̃ cā cōi oib⁹ hoib⁹ q̃ faciat eas sibi accidere fm plm hoc tpe. sed nulla est cā cōis nisi q̃ ab vtero materno ℑcta est aut ex lacte q̃ nutritus est post exitū ab vtero: ꝛz lac nō pōt esse cā hꝰ supfluitatū cū sit nutrimētū ꝓueniēs ꝛ sibi ꝓpriū. q̃ relinq; ꝑmū. Ampli⁹ variole aliq̃ fiūt in fetu exīte i vtero. aliq̃ paꝛ post exitū ab vtero. sed ℑ nō pōt eē ex lacte. q̃re ꝛc. ꝛ assūptū declarat expietia. ¶ zª ps ꝛclonis ꝓbaf. q; ꝛtingit boiez multotiēs variolari. Unū Auic. ca⁹ isto. Et mltotiēs hō variolaf duab⁹ vicib⁹. ꝛz cū vna vice sanguis depuraf p variolationē corrigit infectio ab vtero ℑcta. si q̃ variolaf post illud est pp ifectionē nouā sanguis a sāguine genito ex cibis feculētis. ꝓterea ℑ est de ītētiōe Aui. in ꝑn⁹ capl̄i. ¶ Sed nūc supest vt rñdeam⁹ ad rōnes factas i ꝑn⁹ suadētes oppositū. ¶ Ad ꝑmā dr q; fet⁹ aliq̃ ex sanguie optio gñat nutrif ꝛ augef. ꝛ hic degit multuz san⁹ sine assaphati cū paucis variolis ꝛ sine hꝰ ifectiōib⁹ si bñ regaf. variolat tñ pp ifectionē mēbroꝛ in vtero cū sanguie mēstruo ꝛ tētoꝛ. qđ ōclarat Zoar p silitudinē de fermēto in vase vitreato diu cōtēto qō ifīcif talr vt post eius lauationē ꝛ optimā abstersionē si ponaf in eo pasta azima fermentaf. ¶ Ad scdaz rōnē ꝛcedit añs ꝛ negat ꝛ̃ña. nā q̃uis nō remaneat sanguis mēstru⁹ in venis ifantis vsq; ad tps notabile. tñ remanet ifectio in mēbris per quā fit ex cibis sanguis mali gñatio q̃ ifectio est acq̃sita a sanguie mēstruo ex q̃ nutrit⁹ est in vtero aut saltē ifect⁹ dū silr cū eo in vtero ꝛtinebaf. q̃uis nō eēt ꝛmediatus ei. ¶ Et ex bis ꝑz solo ad ꝛfirmationē. Et dic Hētilis q; nec rōne nec auctoritate limitata est q̃titas tpis in q̃ aliquis būoz remanet in venis in nāli aut ꝑternāli dispone. Unū ꝛz Hal. in li⁹ de euchimia aut cachochimia dicat q; malū regimē factū in iuuētute appet in senectute. ℑ pōt eē ꝓp remanētiā q̃litatis absq; remanētia būoris q ꝛpressit q̃litatē illā. Et ꝛz Aui. in ca⁹ de emitriteo dicat aut fiat senex post iuuētutē aut acuitatē ꝛplonis: nō tñ appet q̃to tpe deficiēte iuuētute durauit colera q̃ repif in ꝑma senectute. extrema oium baꝛ etatū sūt ꝛti⁹. nec habef aliq; rō ꝑbabilis ad limitādū hoc tps. Unū ℑ tps limitatū aut non est scibile sic̄ res scibiles sūt ꝓportiōes irrōnales ℑcidis ꝛmēto ꝛ⁹ aut si est scibile nōdū ē scitū sicut q̃dratura circuli ē scibil nōdū scita. ¶ Ad tertiū ꝛcedit ifantē aliq̃n variolari i vtero. aly ꝑparuū tps post exitū ab vtero. fm plm tñ variolaf post ꝑmū aut zᵐ ānū vsq; ad 7ᵐ: ꝛz q̃q; tardef variolatio vsq; ad decimū q̃rtū vel q̃nq̃gesimū ꝛ sexagesimū. nec ē nec̄iuz sanguinē mēstrualē derelinqui vsq; ad illud tps. sed suffic̄ q; in mēbris ꝛ in sanguie sola ifectio q̃lificatiua derelinq̃t q̃ successiue ꝛseruef. sic̄ successiue ꝛseruaf in bis q fiūt lepr⁹osi. ꝛz. āno post ꝛceptionez fcāz in ꝑª die mēstruoꝛ vt dicef post. ¶ Ad q̃rtū dr q; aliq; variole ꝑsit fieri ex sanguie ōpurato cū supfluit in q̃sto ꝛ cū nimis ebulit. nec ē nec̄iuz totū. sanguinē ēt pfectū remanere in venis: ꝛz fm plm fiūt ex supfluitatibus. Sz cū instaf. q; aut gñanf ex supfluitatib⁹ q̃ ꝑerāt. aut q̃ de nouo p ebulitōez genite sūt. Dic Hentilis q; gñanf ex supfluitatib⁹ q̃ ꝑerāt solū in potēcia i massa sāguinea: nūc vo p ebulitōz sūt facte i actu. ¶ Cōtra suppono q; q̃tuor būores sūt in actu i massa sanguinea. Suppono zº q; mā variolaꝛ sit aliqs vl̄ plēs ex būoris⁹. tūc argf sic. aut mā pª būoris faciētis variolas q sit flegma ꝑfuit aut nō. Nō est dōm q; nō ꝑfuit. q. esset de nouo gñata qō est ipole. si aūt ꝑfuit aut sub forma aliq̃ aut sine forma. nō zᵐ. q. impole est māz eē ifōrmē. Si ꝑfuit sub aliq̃ forma ꝛ nō nisi būoris. q̃ aliqs būoz ꝑexīs cōrupt⁹ é. alr aliqd eēt genitū sine alteri⁹ cozruptōe. aut q̃ ille būoz ē eiusdē spēi cuz isto aut nō: nō ꝑmū. q. sic vnū idiuiduū cozrūperet imediate i idiuiduū eiusdē spēi. Si dōt spē. q̃ ℑ fla genitū ē imediate ex sanguie cola aut melia p solā ebulitiōez: qō ē ipole. Credo q; turi⁹ sit dicere q; ille supfluitates ꝑerāt i massa sāguinea sub formis suis: nō tñ pp ad mīma pmixtiōs poterāt expelli nisi p fortē ebulitōez separātē eā ab būoribus laudabilib⁹. ꝛ ꝛz supflua aliq̃n expellāf ad cuti ꝛ alia mēbra sine ebulitiōe: nō tñ oia. s. q̃n sūt cū būoribus bonis ad mīma pmixta/Et ꝛñr dr q; oēs būores siue laudabiles i venis retēti siue illaudabiles expulsi sūt ꝛz plz idē nūero q ꝑerāt: sic̄ ēt in musto vinū laudabile post ebulitiōez est idē nūero qō ꝑius erat. ꝛ silr sue supfluitates sūt ille eedē. cui⁹ signū. q; supfluitates ꝑsit a vio p solā collatiōez sine ebulitōe separi. ¶ Ad 5ᵐ rōnē rñdet mulieres nō variolare pp sāguinē mēstruū retētuz ꝛ i venis cū residuo sanguis sui pmixtū. q; vt⁹ mulieris nō sustinet ipz tāto tpe vt possz digeri ꝛ ebulitōe pfici post sepatōz supfluoꝛ. ꝛz ille pp ōfectū vtutū nāliū i muliere aut putrefit aut expellif. ¶ Cōtra. silr ōberet fieri i ifante cui magis ꝑternāl ē q̃ mulieri a q̃ fact⁹ ē. Rñr q; ē magis dispꝛoportōat⁹ mulieri cū ex ipo nō sit alita: ꝛz ex sāguie meliozi i epe ei⁹ gñato. Econtra vo ifans ex ipo alit⁹ ē ꝛ sibi paulati assuef fact⁹. meli⁹ q̃ sustinet ipm q̃uscz digerat ꝛ pficiaf. ꝛ vtutes ēt nāles ifātis sūt fortiores ꝛ vt⁹ sensitiua magis ebes nō ita irritata a pntia illi⁹ sāguis. Alr fm Hētilē dr q; sāguis i venis fet⁹ rekuat⁹ nō ē ille q ebulit ebulitōe pfectia. ꝛz ille q ē genit⁹ i epe ifātis q̃litatie ifect⁹ p lōgā moꝛā i vtero cū illo sāg⁹ mēstruo. ꝛ ēt ille q ē ex malis cibis feculētis gēit⁹. ¶ Ad sextā dr q; ifectio ℑcta ex ꝛceptōe fet⁹ tpe mēstruatiōis ē deterioꝛ q̃ ℑcta ex mora fet⁹ in vtero cū sāguie mēstruo

ꝛ forte ex aliquali nutrimento eius cū deterius sit sanguinem menstrualez subyci pro materia generatiōis eius q̄ esse materiā nutrimenti. ꝛ sil̄r est valde deterior q̄ infectio contracta in vtero cū sanguine mēstruo, ꝛ qz sanguis p̄ma die menstruoꝝ est deterior ꝛ acutior magis accelerat ad lepraz, ꝛ sil̄r sanguis secūde diei in cōparatione ad tertiam. ꝛ sanguis tertie in cōparatiōe ad quartā, cū ergo fetus cōcipiē extra tempus mēstruatiōis concipiē ex sanguie laudabili. ꝛ qz sanguis est magis laudabilis post itegraz purgationē mēstruoꝝ q̄ alio tēpore, magis debem⁹ elaborare ad impregnationē tēpore illo. ſ. perfecte mūdificationis ꝛ eo tēpore coitum celebrare. ¶ Ad septimam dicit alalia illa non variolari. qz superflua illa cedunt in materiā pilorū: nō sic in homine. ꝛ ꝓpter hanc cām illorū femelle nō menstruantur. ¶ Ad octauaz dicit esse necessarium ſm plurimū p̄cedere ebulitionem. qz superflua q̄ ad minima cū bonis humorib⁹ sunt permixta nō possunt aliter separari. ꝛ nō est ita in assaphari scabie ꝛ similibus, aut qz materie illarū non sunt ad minima cū bonis hūoribus permixte. aut qz non fit separatio perfectiua sicut in lepra. Nota tamē quādoq; fieri variolas absq; ebulitiōe precedente aut saltem absq; q̄ p̄cedat notabilis ebulitio ꝛ cōmuniter ille variole sunt pauce salubres a pauca materia pendētes ꝛ in infantibus bene dispositis. ꝛ aliquando accidit hoc. quia nō fit completa separatio supfluoꝝ. vnde forte alias variolabitur.

¶ Et variole qdem ꝛ morbillus sunt de sūma egritudinū aduenientiū ꝛ multiplicanē in successiōe austrinoꝝ qñ multiplicaē eorū pflatio. Et corpus qdez variolis ꝓparatū est illud q̄ ō est calidū ꝛ humidū ꝛ cōturbate hūiditatis ꝓpie q̄ paꝝ extrabit de sanguie p flebotomiā. Et de cibis sunt cibi q faciūt cadere i variolas velociter. ꝛ ꝓpie qñ nō sunt cōsueti ꝛ administrant super eos medicie ꝛ cibi calefaciētes sic lac: ꝛ ꝓpie camelarū ꝛ equaꝝ cū multū repletur ex eis ille q non est assuetus eis. deide bibat vinū plurimū aut medicias calidas. ꝛ variole qdem sunt quasi modus qdaz crisis. ꝛ plimuz qdem accidūt variole ifantibus: deide iuuenibus. ꝛ minoraē earuz euent⁹ in senibus nisi pp causas fortes. ꝛ i regionib⁹ vehementis caliditatis ꝛ humiditatis. ꝛ earū euētus i corporibus hūidis est plus q̄ fit ipsaꝝ euētus i corporibus siccis. ꝛ earum euētus in vere plus est q̄ ipsarum euētus in hyeme. ꝛ post ver i fine autūni. ꝛ ꝓpie qñ p̄cedit estas calida ꝛ ficca et fuerit ille autūnus calidus et siccus.

¶ Cum Auic. docuerit modū euentus variolarū. iam pro integra notitia earū ponit multos canōes. Habet hec pgnq; partes. In ꝑma ponit causas earum tam factiuas q̄ dispositiuas. in 2ª loca earū. in 3ª tēpora. in quarta spēs ꝛ earū diuersitates. in qnta indicia eaꝝ. 2ª ibi (Et variole) 3ª ibi (Et qñq; apparent) 4ª ibi (Et plm) qnta ibi (Et videē quidē) Prima potest diuidi in tot partes quot sūt canones circa causas earuz. ptes patebūt legēdo textū.

¶ Primus canō. variole ꝛ morbillus sūt de nūero egritudinuz aduenientiuz. ſ. a causis ꝑmixtis ꝛ multiplicantur tēpore austrino. i. calido ꝛ humido ꝛ cū flant vēti austrini. Aliter sunt de sūma egritudinū aduenientiū. i. magiozaꝝ.

¶ Secūdus canon. corpus paratum variolis est q̄ō est calidū ꝛ humidū humiditatis ꝓturbate. i. infecte ꝛ ebulitioni apte. ꝛ ꝓpie in quo fit pauca sanguinis exiccatio.

¶ Tertius canō. cibi apti multiplicare variolas sunt cibi hūidi hūiditate supflua. ꝛ ꝓpie q̄ sunt cali aut secū admiscenē cala aut sequunē cala. hūiditas. n. dispositiue cō currit. calitas vo effectiue. ꝛ p̄pe q̄ danē icōsuetis sic lac ꝛ p̄pe equinū vel camellinū cū multū repleē eis ille q nō est assuetus. deide bibat vinū plūm ꝛ medicinas calidas.

¶ Quartus canon. ꝛ variole sunt quasi quidaz modus crisis permutationis cuz febrib⁹ antecedens variolas terminetur per expulsionem superfluoꝝ ad cutim. ꝛ ita inter crises numeratur secunda fen huius. secundo capitulo.

¶ Quintus canon. ꝛ plimū accidunt variole ifantib⁹: deide iuuenibus raro accidunt senibus. ꝛ nō accidūt eis nisi ꝓpter fortes causas. ſ. ꝓpter cōplexionē calidā ꝛ humidā ꝛ reliquias sanguis menstrui. aut ꝓpter malitiaz aeris in regionibus calidis ꝛ humidis. Dicit scōo q̄ plus eueniūt in corporib⁹ humidis q̄ in corporib⁹ siccis. Dicit tertio q̄ plus eueniunt in vere q̄ in hyeme ꝛ post ver in fine autūni. ꝛ ꝓpie cum precedit estas calida ꝛ ficca: et si autūnus fuisset calidus ꝛ siccus. qz in fine autumni dato q̄ eēt calidus ꝛ siccus fiet ifrigidatio ꝛ porozuz clausio, vnde non transpirantibus vapozib⁹ fit humoꝝ ebulitio. Dicit antē ꝛ ꝓpie quādo precedit estas calida ꝛ ficca. qz si precessisset estas calida ꝛ humida fuissent facte variole i illa ꝛ nō tardassent vsq; ad autumnū, hozuz aūt omniuz causa est. quia caliditas ꝛ humiditas magis causant variolas q̄ q̄litates contrarie. Opinat tamē Ventilis q̄ huiusmodi cōstitutiōes. ſ. estas calida ꝛ ficca autumnus calidus ꝛ siccꝰ sint conformiores generationi morbillorū q̄ variolarū. ꝛ causa est nota. Rasis vero. ib. cōtinentis vult q̄ iste variole fiant in fine hyemis. Dicit enim cum vides autūnū vehemētis caliditatis ꝛ siccitatis hyeme sine vere humido expecta variolas in fine hyemis.

¶ Et variole nō accidūt in cute solū et in eo q̄ō segtur illud q̄ō apparet: imo accidūt in oibus membris siliuz partiuz apparentibus et occultis ita q̄ velaminibus et neruis.

¶ Dic ponit loca variolaꝝ dicens q̄ nō accidūt in cute solum ꝛ in eo q̄ō segē cutim imediate: imo accidūt in oibus membris cōsimilib⁹ apparētib⁹ ꝛ occultis ita q̄ in pānicul̄is ꝛ neruis. ¶ Pro quo nota de itentiōe Isaac q̄ ex natura dum est potēs elonget mām a membris nobilib⁹ versus cutiz. dū vero nō est ita potens aut mā nō ita obediēs nō solum cutis: sed etiā multa membra intrinseca variolantur. ꝛ quāto mā magis in interiozib⁹ remanet tāto sūt periculosiozes. Unde nō est lōginquum q̄ aliquis possit mozi ꝓpter variolas inchoantes in corde.

¶ Et qñ apparent variole faciūt icurrere pituritum: deide apparent res sicut capita acuum siliа milio: deide egrediūē et iplenē sanie. deiñ euacuanē et fiūt cruste diuersoꝝ colorū deide cadūt. Et forasse pmutanē variole ad flegmonē et escare. et ad dubellati q̄ aggregat sanies.

¶ Dic ponit tēpora variolarū inuēs q̄ ꝓncipiū est quādo apparēt faciētes pruritū. ꝛ quādo sunt sicut capita acuuz similia granis milij: tunc est ꝓncipium: deinde egrediuntur. ſ. manifeste: tunc est augmentum. Et quando implentur sanie tunc est status. ꝛ quādo fiunt cruste diuersorum colorum per earum exiccationez. deinde cadunt tunc est declinatio. Apparēt autez in fine diuersi coloris ꝓpter diuersitatem tēporuz in exiccatione. nam magis sicce sunt

alterius coloris q̄ minus sicce ꝓpter diuersitatem materierū, quaꝝ colores diuersi magis apparent post eruptionem q̄ quando mãe sub cute latebant, ⁊ fortasse ꝑmutãtur variole ad flegmonẽ qui est apostema sanguineũ. naꝫ vna variola est vn⁹ paruus flegmon. sed cũ multa materia sanguinea expellit ad vnũ locum fiet magn⁹ flegmõ. aliquãdo permutaꝫ ad escare q̄ est pustula parua lata pẽdens a materia subtili vaporosa, nam ebuliente sanguie possibile est grossum expelli per fluxũ vẽtris ⁊ subtile vaporosum ad cutiꝫ ⁊ fiet escare. ⁊ q̄ꝫ permutaꝫ ad vubellati. ſ. caliduꝫ quod est exitura aggregans saniẽ, posset. n. fieri adubelet flaticũ variolis pendẽtib⁹ a mã flatica.

¶ Et plurimũ qdẽ cuꝫ apparẽt babẽt colorem flegmonis. verũtamẽ q̄ꝫ egrediunt ꝑm colores diuersos cineritie. ⁊ violacee. ⁊ nigre. variole eniꝫ sunt spẽs ⁊ colores. naꝫ de eis sũt albe. ⁊ de eis sunt citrine. ⁊ de eis sunt rubee. ⁊ de eis sunt virides. ⁊ de eis sunt violacee. ⁊ de eis sunt ad nigredinẽ decliues.

¶ In parte ista ponit spẽs ⁊ diuersitates dicẽs q⁹ cũ apparent bũt colores flegmonis. ſ. rubeuꝫ. ¶ Ex quo sequit q⁹ ꝑm plurimũ sunt sanguinee. verũtamẽ aliq̄ egrediunt ꝑm colores. ſ. diuersos. ſ. cineritie. ⁊ sunt flegmatice ⁊ violacee aut nigre aut virides q̄ sunt melãcolice quãdo sanguis per adustionẽ aut putredinem trãsmutaꝫ in malos humores melãcolicos. morbilli tamẽ sunt sicut dicẽt clerici. ¶ Ex quibus ifertur q⁹ morbilli ⁊ variole pendẽt a quocunq̄ humore. sed ꝑm plurimũ a sanguine. ⁊ freq̄nter humores sunt permixti. Nã tertia quarti. caplo ꝓmo. *Raro apostemata sunt singularia ⁊ plũa coꝝ sunt composita. Ideo subdit q⁹ variolis insunt spẽs ⁊ colores. nam aliq̄ ex eis sunt albe flegmatice. aliq̄ sunt citrine a colera. alique sunt rubee a sanguiee. aliq̄ sunt virides. ſ. obscure. alique violacee. aliq̄ ad nigredinẽ decliues. ⁊ he tres vltime pẽdent a melia aut sanguie tẽdente in meliaꝫ acgrente colorẽ magis ad nigredinẽ tendẽteꝫ ꝑm maiorẽ accessum ad meliaꝫ aut per adustionẽ aut putredinẽ.

¶ Et virides qdẽ ⁊ violacee sunt male: ⁊ quãto plꝰ addaꝫ declinatio ad nigredinẽ tanto est deteri⁹: ⁊ quãto plus sunt decliniores ad illud tanto plus sunt decliniores ad malitiã.

¶ In parte ista ponit canones iudiciales. Et habet q̄tuor partes. In ꝑma ponit canones iudiciales ex colore. in 2ª ex modo exitus. in tertia ex ordine. in q̄rta ex signis ⁊ accidentibus. 2ª ibi (Et de specieb⁹ malaruꝫ tertia ibi (Et vt sit febris) q̄rta ibi (Et illud qdem) In ꝑma ꝓte ponit q̄tuor canones. *Primus virides ⁊ violacee sunt male. ⁊ quãto color fuerit magis decliuis ad nigredinẽ sunt deteriores, significaꝫ. n. maior adustio cui frequẽter cõiungitur venenositas. nigre itaq̄ sunt pessime.

¶ Et albe qdem sunt meliores ⁊ ꝓpꝛie q̄ꝫ sunt pauci numeri magne q̄titatis facilis exit⁹ pauce angustie debilis febris. ⁊ vides febrẽ minui cũ eaꝝ apparitiõe ⁊ ipsaꝝ grossitie. ⁊ est principiuꝫ exitus eaꝝ i tertio ⁊ qõ ei approximat.

¶ Scõs canon albe sunt meliores. significaꝫ enim maturatio. Qõ vel pendet a sanguine flegmatico. vel flegmate benigno. Et ꝓpꝛie quãdo sunt pauci numeri magne q̄titatis facilis exit⁹ pauce angustie debilis febris. Et vides febres minui cũ apparitiõe earũ. ⁊ multo magis cũ egressione earũ. Et est ꝓncipiũ exitus vel egressionis earum in tertio ⁊ qõ ei appropinquat. ſ. in scõo vel q̄rto. significaꝫ eni benignitas mãe paucitas eius ⁊ ꝓportio virtutis ad mãm: quãto eni magis tardaꝫ exitus est deteri⁹. ⁊ hec cõputatio dꝫ fieri ab initio febris. ⁊ h̄ obserua dies creticos inter quos melior est dies q̄rta postea septima. sexta aũt mala. ¶ Sed ꝫ. q̄ ille que sunt pauce quãtitatis ⁊ pauci numeri sunt meliores. significaꝫ enim q⁹ mã est pauciꝝ. *Rñdeꝫ q⁹ si illa paruitas earũ sequiꝫ paucitatem materiei q⁹ illud est melius. sed vbi illud nobis nõ constet per multa bona signa ab ipso initio debemus iudicare maiores saluiores cũ sint pauci numeri. significaꝫ. n. ꝓportio maior virtutis ad mãm per magnas q̄ꝫ per paruas.

¶ Et post istas sunt albe magne pluris numeri ꝓpinq̄ absq̄ continuatõe. nam ille que continuantur adiuicez ita vt cõtinuanꝫ i frusto magno carnis babẽtes latera aut rotundã formã sunt male. ⁊ sil⁹ iteruꝫ duplices magne in ventre vnius quaꝝ est variola alia.

¶ Tertius canon. ⁊ post istas sunt albe magne pluris nũeri ꝓpinq̄ absq̄ continuatiõe. naꝫ ille que cõtinuanꝫ adinuicem in frusto magno carnis babẽtes latera aut rotũda sunt male. ⁊ simil⁹ maꝰ duplices in quarũ ventre vnius altera variola cõtinetur sunt male. significatur eniꝫ multitudo materie ⁊ virtutez non habere equalem ꝓportionem ad expellenduꝫ materiã ꝑm plurimũ ꝓuenit ex diuersitate materie. iõ non expellit materiaꝫ equaliter ꝑm oẽm partez: imo ad vnã plus ad aliã minus.

¶ Albe vero parue dure ꝓpinq̄ difficil⁹ exitus ꝫ faciant extimari in ꝓncipio rei salutez. tamẽ timetur i eis q⁹ difficilis fiat earum maturatio ⁊ fiat cuꝫ eis mala dispositio egri ⁊ perueniat per eas ad perditionem: quoniam causa i eis est grossitudo materiei.

¶ Dic est quartus canon. ⁊ vltimus sumptus a colore in quo dicit q⁹ albe parue ꝓpinq̄ difficilis exitus: licꝫ faciãt existimare salutem in principio cum apparent. tamen timetur in eis. ſ. in processu. quia difficulter maturantur. ⁊ fiat in eis mala dispositio egri. ⁊ q⁹ ꝓueniat ad mortem. quoniã causa in eis est grossities materie que difficulter expellitur ⁊ difficulter maturaꝫ. ¶ *Pro quo nota q⁹ color albus facit medicum in ꝓncipio sperare ⁊ forte ꝑmittere salutem non cõsiderans reliqua signa. *Nam si consideraret ꝓpinquitatem significantez ⁊ multitudinez materie ⁊ duritiem cum albedine que significant grossitiez materie flegmatice ⁊ difficultatez exitus. quia tarde apparuerunt post eius ebulitionez ⁊ tarde procedunt: quod significat paruam proportionem virtutis ad materiam: potius desperasset q̄ꝫ sperasset. propterea non sit facilis ad pronosticandum.

¶ Et de speciebus malarum timorosaruꝫ que plerumq̄ iterficiunt sunt ille: quarũ diuersificatur egressio. nam quãdoq̄ apparent: ⁊ q̄ꝫ occultantur ⁊ ꝓpꝛie quando apparent violacee. ⁊ sil⁹ tenaces: quaruꝫ operatio non cessat a debilitate virtutis ⁊ viridificatõe mẽbri ⁊ nigrificatõe eius perdunt. Et si viriditas ⁊ nigredo q⁹ꝫ succedit resudatio non faciunt cadere virtutem: imo additur cũ eis virtus. nõ sunt mortifere: sed forte cadere faciũt i vlcera ⁊ que currunt cursu eorum.

¶ In presenti parte ponit canones iudiciales sumptos ex

mō exitus d.q̄ de spēb⁹ mala⁹ timorosa⁹ que plerūq; pu trefiūt sunt ille: q̄⁹ diuersificāt egressio.nā q̄nq; apparēt: q̄nq; occultant: r ex ꝟ significat malignitas māe quā vt⁹ nō pōt regulare: q̄ si apparēt violacee significāt māe venenositas/Silr tenaces sic dicte.q̄ multū tenēt mēbr⁹. fz la tū r pfundū.aut q̄ tenēt ipm it⁹: r nō exeūt: vel q̄ mlta se tenēt simul: vel q̄ mā est tena⁹ viscosa non obediēs vtuti expellētiū nō cessant debilitare mēbr⁹ viridificare r nigri ficare pdunt/si tū viriditas r nigredo gb⁹ succedit relūda tio.s.virulētie nō faciūt cadere vtutē: imo addāt cū eis vt⁹ nō sunt mortifere.sūt.n.cretice.q̄ tū mā est maligna r ve nenosa faciūt vlcera mala r melica corrosiua difficilis cu rationis: r q̄ currūt cursu eor⁹: r forte fit alic⁹ mēbri corru ptio.r ē fmo silis ei q̄ scribit z⁹ pnosticor⁹.ibi.si leniores.

¶ Et vt sit febris deide variole saluus est q̄ vt sint variole p̄cedētes: deinde consequāt eas: r accidat super eas febris.

¶ Dic ponit canones iudiciale ex ordie.d.q̄ est salu⁹ q̄ fe bres p̄cedāt variolas q̄ q̄ variole p̄cedāt feb.

Cōtra.quia opp^m b⁹ dr̄.z⁹ fen q̄rti.ca⁹ de signis sū ptis ex pte pustularū.vbi sic̄ scribit cū acuta feb.p̄uenit ad ap̄ata titilicor⁹.i.subassellar⁹ r lo cor⁹ emūctorior⁹ r extremitatū ē deteri⁹ q̄ vt sint p̄ illa ap̄a ta.deiñ sequāt ea feb.cā putredis: q̄uis ēt illud sit maluz.

¶ Dōz q̄ Auī.z⁹ pmi.logt de supuētu ap̄atuz ad febrē fe bre remanēte.fz hic lōgt de feb.recedente talr q̄ variole sint laudabilis crisis illi⁹ feb/qō qdē meli⁹ est q̄ q̄ icipiāt variole: r feb.sequāt q̄ p̄seueret cuz illis.illa.n.feb.est pp aliq̄s variolas itrīsecas: q̄⁹ mā nō putruit a p̄n⁹: fz postea putrēs fac̄ feb/¶ Scōa rnsio.q̄ feb.faciēs ap̄ata titilico rū sit effi⁹.qō pōt ee: q̄ segt dolorē ap̄atis: aut segt calita tē putridi būoris iflāmātē spūs q̄ recipiētes calefactū esse ponūt calitatē fiētē in corde: q̄uis putridi vapores ad cor nō pueniāt/fz feb.seq̄ns variolas sit putrida: variole.n.nō fiūt solū in cute: fz in pfundo.poterūt ḡ aliq̄ māe fride tar de ad putrēdū: diffor mes tū fm ptes subtiliores expelli: r facere variolas exteri⁹ pte grossiori variolāte iteri⁹: q̄ māe postea putrēt r faciūt putridā febrē: cū añ variolationem nō putruerūt r expulse fuerūt sine ebulitōe p̄cedēte/p̄.n. est deteri⁹: q̄ nescim⁹ ad qd iste terminabunt q̄ q̄ būerit febrē que iā recessit p supuētū variola⁹/sed q̄ aliqs bēat febrē putridā: r post illam sequant ap̄ata titilicor⁹ r extre mitatū: q̄uis putrida recesserit peius est q̄ q̄ bēat ap̄ata: ad q̄ segt feb.effi.illa.n.debilitas est p putredinē recedēte nec talis crisis pmutatōis est oīo salua.cū ap̄ata facta per viā pmutatōis sint mala: r silr vlcera seq̄ntia ea q̄ nā ex pellit ab ea residuū māe: q̄rta q̄rti.tractatu de vlceribus.

¶ Et hic nota.p ꝟfirmatōe p̄me solonis: r itellectu text⁹ Auī.z⁹ q̄rti.q̄ in pestilētys videbis magis saluari illos in gb⁹ icipiūt ap̄ata: r postea segt febris q̄ illos in gb⁹ incipit febris: r postea ap̄ata sequunt eadez die: vel z⁹.significat eni maior obediētia māe: r maior ꝓportio vtutis ad eam cum p̄us materia expellat extra q̄ faciat febrē.r econtra minor obedientia r minor ꝓportio.

¶ Et illō qdē qō plīm cōsiderare oz in eē patiē tis variolas est ei⁹ anbelit⁹ r ipsi⁹ vox: naz ipsa duo cū remanēt bona est res salua. Et cū vide ris anbelitū patiētis variolas ꝟsitē: r silr patien tis morbillū: tūc extima casum vtutis: aut ap̄a dyafragmatis: deiñ cū vides siti vehemētē fie ri r angustia assiduat: r ea q̄ apparēt ifridant: r variola r morbillus virides fiūt: tūc iā p̄cipit eger mori: r festinat illō si variole fuerit de ge nere ea⁹ quā⁹ egressio r apparitio tardant.

¶ Dic ponit canones iudiciales ex accītib⁹: r bz octo ptes sic̄ octo sūt ptes.2⁹ ibi. (Et plīm eor⁹).3⁹ ibi. (Cum videris violaceos).4.⁹ ibi. (Et q̄ festiat).5⁹ ibi. (Et flux⁹ vētris) 6⁹ ibi. (Et albumera).7⁹ ibi. (Et mltotiēs gdē).8⁹ ibi. (Et colores plūbini)/In pma pte dic̄ q̄ illud q̄ō maxie ꝟsidē rari opz in esse patiētis variolas est ei⁹ anbelit⁹ r ipsi⁹ vox. nā cū ista duo remanēt bona res est salua.significat enim mām expulsam esse a mēbris nobilib⁹: r maxie spūalibus gb⁹ saluis raro accidit mors ꝓpter variolas/Esset tū possi bile ipm mori ex fluxu vētris sequēte variolas/2⁹ dicit q̄ cū videris anbelitū patiētis variolas:aut morbillos cōse quentē.i. valde freq̄ntē estima casum vtutis:aut ap̄a dya fragmatis.hec.n.duo sūt maxie apta freq̄ntare anbelitū: 3⁹ dicit q̄ cū videris siti vehemētē: que segt forte iflāma tionē r reclusionem mā ex⁹ interi⁹ r angustia assiduat que significat magnū nocumētū in spūalib⁹ vt nō possit in vno situ gescere: r ifridant extrema pp caloris diminutionē r reuocationē ei⁹ iteri⁹. r variole r morbilli virides fiūt: q̄ō significat mām malignā: tūc manifeste eger tēdit ad mor tem. r festinat illud.s.mors: si variole fuerit de genere ea rum: quā⁹ egressio r apparitio tardant.significat.n.pua proportio virtutis ad materiam.

¶ Et plīmi eor⁹ qui morīūt p variolas morīūt p̄focati ex sgnātia: r q̄nq; moriunt p casū vtutis cū rasura ītestinor⁹ r fluxu ventris.

¶ Dic est scōs canō.q̄ multi q̄ moriunt p variolas morīū tur p̄focati ex sgnātia. r q̄nq; ex casu vtutis cū rasura.i.dis sinteria.fit aūt dissinteria:aut q̄ ītestina variolant: aut q̄ mā fluens per intestina ipsa excoriat.

¶ Et cū videris violaceas de variol r morbill pfundari tūc scias q̄ supueniet egro syncopis.

¶ Tertius canō.cū videris violaceas de variolis r morbill pfundari: tūc scias q̄ egro supuenit syncopis.significat.n. uersio venenose materie versus cor.

¶ Et q̄n festinat ad mingēdū sanguinē r succe dit ei vrina nigra: tunc est mortiferum: p̄cipue quādo est illic casus virtutis.

¶ Quart⁹ canon: q̄n festinat ad mingendū sanguinē: r suc cedit vrina nigra post mictū sanguis tūc est mortiferū: et p̄cipue cū illic est casus vtutis.mict⁹.n.sanguis in feb.acu ta est mortal⁹ significās repletionē sanguineā r acuitatem ebulitōis/significat.n.ex ꝟ p̄focatio: vt scribit z⁹ b⁹ de vri na rubea.cū ḡ puenit ad p̄focationē mingit vrinā nigram per viā extinctionis calorīs.r hoc significat casus vtutis. si enim esset vrina cretica virtus esset fortis.

¶ Et fluxus vētris viridis sanguineus: aut lotiuus non cum casu virtutis.

¶ Dic est qnt⁹ canō.q̄ flux⁹ ventris viridis sanguineus: aut lotiuus absq; casu vtutis nō est mortalis/nā p ebulitiones ꝟrigit mās fieri virides i mēbris nutritiuis: r ex eis aliqd expelli p vētrē.silr aliqd sanguis expelli pp ei⁹ supabūdā tiā r ebulitionē. Itē ꝓpter calorē colliquatiuū aliqd humi dum aquosuz liq̄fieri r sanguini pmixtū fluere/r pm⁹ erit fluxus viridis.scōs sanguineus.tertius lotiuus:sicut lotura carnis recentis/Si ḡ non vides casum vtutis non iudices mortē.fz de hac mā in de fluxib⁹ abunde dicit.

¶ Et albumera est aliqd de variolis r morbill.

¶ Dic ē sext⁹ canō.q̄ albumera est aliqd ō variolis r mor billis.est.n.ei⁹ dispō in q̄ pcedit ebulitio q̄dā post q̄ fiunt pustule: q̄dā in cute: fz maiores q̄ sint variole r pauce nu mero in ꝓpatōe ad variolas.vñ estimādū ē aliquā ptialē ebulitionē fieri in gbusdā humoribus supfluis.

S

¶ Et multotiēs qdē variolaꝝ bō duabꝰ vicibus qñ aggregaꝝ mā ad expellendum bis.

¶ Septimꝰ canō. t multotiēs variolaꝝ bō duabꝰ vicibꝰ qñ aggregaꝝ mā q̄ bis expellīt. Auer. 4° colliget dicit q̄ solū accidūt variole semel. Aui. dic̄ q̄ qnq̄z accidūt bis. Rasis 19. dinētis. dic̄ q̄ qnq̄z accidūt bis aut ter. Sz pto tollēda hac apparēti ꝺdictōe. dōm q̄ de mēstruali ifectione semꝫ accit cū fit ebulitio cōplete sepatiua. t si accideret bis essz valde exneū. t esset cū per ebulitionē vnā non esset cōplete facta rectificatio/sed variole ex malitia ciboruz. t aeris bñ possunt bis ter t amplius euenire. t ß Aui. innuit cum dicit qñ aggregaꝝ mā ad expellendū bis.

¶ Et colorꝭ plūbini sunt variole: q̄z botor in facie t pectore t vētre sunt plus q̄z in crurib⁹ t pedib⁹: t sunt male: t significāt mām grossā q̄ nō expellīt ad extremitates.

¶ Octauus canon. qñ variole colorꝭ plūbini fiunt plus in facie vētre t pectore q̄z in pedib⁹ t crurib⁹: t sunt male significātes mām grossam q̄ non expellīt ad extremitates. fiunt. n. ex mā flegmatica admixta māe melice que ppter grossitiē non pōt expelli ad extrema: sz pellīt ad ppinqua in qb⁹ pozi sunt magis apti: t maior viget caliditas.

¶ Signa. appitōis variolaꝝ. CAP. VII.

Uandoq̄z añcedūt appitionē variolaꝝ dolor dorsi t prurit⁹ nasi t timor i somno: t pctio vehemēs in mēbris corpis t grauitas cōis t rubedo in colore faciei: t oculi: t lachryme: t iflāmatio: t multitudo alicum: t salt⁹ cum cōstrictōe anhelit⁹: t raucedo vocis: t grossitudo sputi: t grauitas capitis: t dolor capitis: t capbacaz: et exiccatio oris: et angustia: et dolor i gutture et pectore: et tremor pedis apud resupiationē et declinationē ad ipsam: et cū hoc toto febris ꝓclusa.

¶ Hec ps pōt diuidi i tot ptes quot sunt signa. t hec signa añcedūt appitionē variolaꝝ: nō q̄ semp adsint hec oia signa. sz q̄dā añcedūt aliq̄s: q̄dā alias. Dolor dorsi segt extēsionem vene chilis t arterie adorti: q̄ icēdūt fm lōgitudinē dorsi. que extensio fit a multitudine sanguis t ei⁹ ebullitione: t segt ēt supfluā calitatē prurit⁹. qz mā tētat aptiones orificioꝝ venaꝝ que sunt in narib⁹ vt sanguinē expellat timor in sōno ex vapozib⁹ motis ad caput: t ibi retētis q̄ in vigilys resoluebant. Et repletio supflua aggrauās est cā somnioꝝ: t multotiēs sōniāt se cōprimi: pctio vehemēs in mēbris corpis: qz mā iaz penetrat t facē variolas. Grauitas cōis toti corpori pp multitudinē sanguis in toto. rubedo faciei t oculi pp sanguinē ebulientē in ptib⁹ illis: t pp vapores calos: lachryme ex liq̄factiōe humiditatū. inflāmatio. qz ppter ebulitionē in toto sentit se totum inflāmari. multitudo alicū ex mltis vapozib⁹ qui petūt brachia quos mā tētat excutere. salt⁹. i. iectigatio ex eisdē vapozib⁹. ꝓstrictio anhelit⁹ ppter magnā repletionē t multitudinē vapozum in ptib⁹ spūalib⁹. raucedo vocis ex nocumēto gutturis t cāne pulmonis a multitudie vapoꝝ t presentia māe volētis illas ptes violare. grossitudo sputi. quia eliquant māe a capite ad guttur: t ab eadē in grossant t exiccant. t fortasse hec est cā raucedis. Grauitas capitis t dolor eius. Est. n. dolor grauatiuus capitis vna ex gndeci spēb⁹ doloris. t hec segt multitudinē sanguis. per dolorē vo itelligit aliā doloris spēz: sic extensiuū ab eadē cā aut pulsatiuū a supflua calitate. Lafacan. i. tremor cordis ex sanguie ebulīēte circa ipz. exiccatio oris: cui⁹ cā nota est. t angustia ex nocumēto spūaliū. t est qz sentit se pfocari: nec pōt in vno loco gescere. dolor in gutture t pectore. qz icipiūt māe in illis ptib⁹ exire vt variolent: t sunt ibi ptes sensitiue. Tremor pedis apud resupinationē t declinationē ad ipm: itel lige de tremore ppzie sīmpto. apud resupinationē. i. cum mouet vt resupinet se. t declinationē ad ipm. s. resupinari vel ad ipm. s. pedē vt se resupinet. nā pp malum sitū pedū i voluēdo se: t māe agitationē appet magis eoz tremor q̄z in ipso gesceāte. hoc tñ est cōe ad quēcūq̄z sitū se vtat. Sed de motu ad resupinationē exēplificat. est. n. maior labor i mouēdo q̄z i gescēdo. Itē māe t spūs magis i motu agitātur q̄z in gete. t hec quotidie sensib⁹ subiacēt. Et cū hoc toto. i. in oīb⁹ bis signis feb. cōclusa. est. n. sinocha fm plīmū. sz aliq̄n visum sit ad interpolatas seq variolas: sz paucas. pauca existēte mā: imo aliq̄n fiūt sine febre.

¶ De morbillo. CAP. VIII.

Scias q̄ morbillus ois est variola colerica: et nō est dīa iter ea ambo i plurimo reliquarū dispōnuz: nisi qz morbillus est colericus: et q̄ ipse est miozis quātitatis: et quasi ipse nō ptrāsit cutē: et nō est ei altitudo de qua cureꝫ ppzie in pzincipio sui. Variole vo in pzincipio sue apparitōis est eminētia: et altitudo et morbillus est miozis variolis: et minus accidit oculo q̄z variole.

¶ Quāc̄z dicta de variolis morbillis accōmodenꝫ placuit tñ Aui. p ꝓpletioꝝ doctria agere in spāli de morbillis. Et p̄ ponit dīas iter morbillos t variolas. 2° pōit signa salutis. 3° dia i duas. p̄ ponit dīaz ex pte cause quozūdā: t ꝓsequentiū. 2° ex pte signoꝝ appitōis. 2° ibi. (Et signa apparitionis) In pma pte dicit q̄ ois morbillus est variola colerica. t non est dīa iter variolas t morbillos nisi ex parte cause t accētiū: q̄ cās ꝓsequūt. morbillus. n. fit a colera siue a sanguine colerico. Ex quo segt q̄ ipe est minoris q̄titatis: t q̄si non ptrāsit cutim: t nō est altitudo: de q̄ sit curandū: t ppe in pn⁹ variolis aūt in pncipio est eminētia et altitudo. t morbillus est miozis variolis t min⁹ accidit oculo q̄z variole: q̄re mā eius in eo non retinet: sed exalat. non ita variolarum cum sit grossioz.

¶ Et signa appitōis ei⁹ pria sunt signis appitionis variolaꝝ: vex lachryme i eo sunt plēs et angustia: et iflāmatio est vehemētioz et dolor dorsi miozis: q̄m cā ei⁹ i variolis est repletio sanguinea et extēdēs venā positā sup dorsum: nā gīnatio variolaꝝ est pp multitudinē sanguis corrupti: et morbilli pp vehemētiā malitie sang. corrupti pauci. Et morbillus fm plīmuz egredit subito: et variole aliquid post aliqd.

¶ In pte pñti ponit signa morbilloꝝ añc̄z appeāt. o. q̄ sūt pria signis appitōis variolaꝝ. fiūt. n. p ebulitionē pcedētē sic variole. vex lachryme sīt plēs i morbill' pp acuitatē māe pūgētis oculum t angustia. t iflāmatio vehemētioz pp itēsionē calitatis māei: dolor dorsi mioz. qz cā ei⁹ in variolis est repletio sanguinea extēdēs venā chilis positā fm lōgitudinē dorsi. maioz aūt ē hec repletio sanguīea. sequūtur. n. multitudinē sanguis corrupti: sz morbilli ei⁹ acuitatē t paucitatē. Et morbillus sz plīm egredit subito. qz i 2° die aut in tertia icipit apparere: t postq̄z icepit valde cito egredit pp subtilitatē māe: variole aūt icipiūt post tertiū fm plurimū: t paulatim t tarde egrediunt.

¶ Signa salutis eius. CAP. IX.

Sunt sicut signa salutis variolax. naz ille qui est velocis pcessionis ⁊ appitionis ⁊ maturatōis est saluus: ⁊ durus ⁊ viridis ⁊ violaceus est malus: ⁊ q ē tarde maturitatis frequentis syncopis ⁊ angustie est pniciosus: ⁊ qui occultaf: iterum subito est malus faciēs syncopim.

¶ Que dicit nota sūt ex pcedētib⁹. ſz sumēdo signa salutis sunt febres nō valde fortes q̄ notabilr remittunf: aut auferunf in appitōe morbillox: velox eox appitio ⁊ pcessio maturatio mollities color rubeus. ¶ Ecōtra feb. ītēsa valde q̄ nō sedaf in appitione morbillox tarda appitio duricies color viridis violaceus: aut niger: freq̄ns syncopis ⁊ angustia vehemēs ⁊ occultatio post appitionē signa sīt mortis.

Dubitat Bētilis vtrū magis pperet aduētus morbillox q̄z variolax. ⁊ vr q̄ sic: q; pēdēt a mā calliozi magis ebulitioni parata q̄z mā variolax. ℈ vo vr q̄ variole debēt magis pperare: q; pēdēt a mā plī magis rōne multitudis vtutez stimulāte. Itē variole sunt magis appropate etati būide: eī morbilli: sed por etas est magis būida. ¶ Rndet Bētilis nōdū eē decisuz B dubiū. cū nulli⁹ rōnes militēt. ℈ aliā: neq; ēt expiētia B decidi posse. ¶ Sed tenēdū est in aligb⁹ morbillos magis pperare. ſ. in bñtib⁹ cōplonē calliozē: aut ēt ficciozē: aut vtentib⁹ regimie declināte ad calm ⁊ siccū: ⁊ eī in regimie ⁊ cōplone ℈rys magis pperare variolas. Aspect⁹ aūt celestes nūc velocitāt variolas nunc morbillos.

¶ CVRA. CAP. X.

Oportet in variolis vt incipiaf ⁊ extrahaf sanguis sufficiēter cū ꝓditōes fuerint: ⁊ silr si morbillus fuerit cū replone sanguis: ⁊ spaciū illius est vsq; ad ōrtū. ℈ q̄ñ pcedūt variole: nō opz tūc vt admistreē flōmia nisi inueniaf vehemētia replonis ⁊ dūuz māei: tūc. n. flōmeē q̄ntitate que exiccet: ⁊ ꝓueniētius qdē q; in hac administraf egritudie est flōmia: ⁊ si flōmeē vena nasi cōfert inuaméruz fluxus sanguis nariū ⁊ tueē ptes supiores a malitia variolax: ⁊ est facilis sup infantes.

¶ Prio curat variolas. z⁰ pseruat q̄dā mēbra a nocumēto variolarū. ℈ eradicat vestigia. z⁰ ibi. (Mēbra q̄ oz) i pn⁹ seq̄ntis capli. ℈ ibi. (In B qdē logmur) in pnci⁹ tertij. Primū capz diuido in q̄tuor ptes. In pma ponit curā anteq̄z appeāt. in z⁰ qñ iceperūt appere. in ℈ qñ pplete egresse sūt ⁊ appet maturatio. ī 4⁰ qñ icipiūt exiccari. z⁰ ibi. (Cū q̄ p trāsierit). ℈ ibi. (Et qñ egrediunf) 4⁰ ibi. (Et qñ incipiūt variole) Pria ī duas. i pma ponit curā p flōmiā ⁊ sibi silia in z⁰ ponit cibationē ⁊ regimē mediciale ꝓueniēs tpe ebulitōis. z⁰ ibi. (Oz vt fiat) Pria itez in duas. nā in pma facq̄ dcm est. in z⁰ pbat. z⁰ ibi. (Et qñ necia est flōmia) In pma pte dicit. oz vt in variolis icipiaf ab exctōe sanguinis sufficiēter cū ꝓditōes fuerit. ſ. vt⁹ etas ⁊ silia. ⁊ silr ī morbillo qñ aderit replo sanguiea. Et spaciū exctiōis sanguis est vsq; ad ōrtū. i. q̄usq; icipiūt appere variole. ſz qñ pcedunt tūc nō fiat flōmia nisi adsit vehemētia replonis ⁊ mltitudo māe. nā in eo casu lz appuerit flōmeē q̄ntitate q̄ exiccet. i. miozet. nā ꝓueniēti q̄ administraf ī hac egritudie ē flōmia. z⁰ dic q; si flōmeē vena nasi ofert. ⁊ silr flux⁹ sanguis narium: ⁊ tueē ptes supiores. ſ. facies a nocumēto variolarū. Et ē facilis sup infantes. ſ. taz flōmia nasi q̄z fluxus sanguinis nariū: facile enim tolerāt vtrūq; non ita facile flobotomiam venarum magnarum.

¶ Et qñ necaria est flōmia ⁊ nō flōmaf itex cōplete timeē sup ipm corruptio extremitatis: ⁊ silr timeē qñq; sile illi sup illū cuius assiduatur extinctio ⁊ venter soluf.

¶ In pte pñti pbat necitate flōmie. d. q; qñ necia ē flōmia. ſ. pp mltitudinē ⁊ non sit cōplete. i. sufficiēter fm exigētiā replonis timeē sup infirmū corruptio extremitatis. i. alic⁹ mēbri extriseci pp fluxū mlte māe ad illō. vñ forte fit ī eo cācrena ⁊ silia. ℈ silr timeē qñq; sile illi. i. corruptōi sup illū egrū c⁹ assiduaf extictio. i. supflue ifridaf. mā. n. nō potēs exire pp nimiā friditatē igrossantē ⁊ cōpingētē eā ⁊ poros claudētē retēta iteri⁹ corrūpit aliq̄ mēbz itriseū: ⁊ forte extriseū remanēs ppe cutī ⁊ nō exiēs ℈ soluit vēter. i. aliqñ accidit fluxⁿ vētris. ſ. pp omissionē flōmie cū. ſ. mā ē plīma: aut pp nimiā ifridationē. nā ipa nō miozata: cū flōmia neq; exteri⁹ expulsa pp nimiā ifridationē ꝓuersa iteri⁹ faē fluxū vētris q freq̄nter est mortal. faciēda itaq; ē flōmia: aut aligd gerēs vicē ei⁹ cuz replo ē magna nz supflua fiat ifridatio. ¶ Notādū p ōclatōe ptis q; cū ī variol sit ebulitio ī sanguīe optia est ei⁹ euō. vñ ꝓsentiente vtute ⁊ etate fieri oz ⁊ copiosa fm exigētiā replonis: ita vt Rasis dicat is. ꝓtinētis eē aliqñ flōmādū vsq; ad syncopī. tū pp eūare multitudinē. tū pp sedare ebulitionē. Ego tñ nō auderē facere tātā flōmiā ī hac febre q̄uis sit sinocha q̄ntuz in alys sinochis q̄ nō termianf p variolas timēs ne hō crisis p variolas ipediref. hec tñ flōmia oz fieri tpe ebulitōis anteq̄z appeāt variolē q̄ freq̄nter apparēt ī q̄rta die. Et post earū appitionē sive sit ī 4⁰ sive añ: sive post: ñ oz fieri flōmia nisi in casu in q̄ eēt magna replo. nā tūc dato q; appuerit est apud Aui. faciēda flōmia miozatiua. ſ. a. 4. ℈. vsq; ad. 6. nec pp hāc flōmiā timēdū est māz ꝓuerti iteri⁹: ⁊ crisim ipediri cū vene ī tāta replone pp leuē flōmiā nō iantanf: ita vt trahāt māz itra: imo poti⁹ vt⁹ alleuiata erit potēcior ad expellēdū residuū. Si vo vt⁹ ⁊ etas nō sufferrēt flōmiā magnax venax q̄ fūt in manib⁹ ⁊ pedib⁹: dic Aui. flōmādum eē venā q̄ ē in extremitate nasi. ℈ hec cōiter omittiē. qa difficulter ꝓueniē: ⁊ iterdū trahēdo mās ad nasum diffozmat ipm: ⁊ ē plis nocumēti q̄z inuaméti. vt inuit Aui. ī 4⁰ pmi de flōmia. ſz puocatio fluxⁿ sanguis nariū ē ꝓueniēs. Ego aūt ī bis īfantib⁹ credo ꝓuenire vētosas cū scarificatione: aut sanguisugax appōnē. cū B. n. q; miozāt māz trahūt eā exteri⁹: qō ñ ita faē flōmia. ¶ Scdo nota. q; lz tpe ebulitōis sit ifridādū: nō tñ extreme ifridāduz pp cās dictas. vñ nō ꝓuenit syrup⁹ de papauere: aut pot⁹ aque fride multe: siē ꝓuenit in alys sinochis: ſz ifridātia applicita exterius nullo mō cōpetūt: siē epithimata ⁊ silia: ēt si ebulitio eēt fortis. ſz neq; exīte ebulitōe forti ē multū opiēdus pānis: aut alr multū calefaciēdus: siē iferius dicē.

¶ Et opz vt fiat in eis cibatio in primis cū eis ī qb⁹ est ꝓfortatio cū repcussione ⁊ extinctōe absq; cōstrictione nature ⁊ inspissatione sanguinis sicut qō fit de inūbis cū tamaridis ⁊ caſ. fist. ⁊ cū eo qō fit ex dactil' imaturis: ⁊ ex lētib⁹ ꝑparatis. ⁊ iffidebegi ⁊ lenificatio vehemens. Et silr oz vt sint cū istis tamarindi: ⁊ que eis ꝓueniunt. Et cib⁹ fact⁹ ex cucurbita ⁊ melon alrachin: imo oz vt sit nā lenis in principio: ⁊ sit itētio in eis qb⁹ lenif tamarindi. Et si non obedit cū eis addif sup eos siracost cū facilitate ⁊ cautela ⁊ terenjabin: aut infusio pennox: ⁊ ꝓfert

Attendas q; ꝑ hoc sinū in hac egritudine flobotomia est magna ꝓpe ⁊ magis sanguinē ⁊ ē bona sine q; ebulitio ꝓueniat

qñcz si in potu deꝭ in ꝓncipio appitionis vestigioꝝ variolaꝝ pōdus .3. iij. de rob dactiloꝝ silvestriū cū vno de trociscis cāphoratis: ⁊ syrupus de dactilis imaturis ẽ vehemẽtis iuuamenti in huius hora.

¶ In hac pte ordinās regimẽ cibale ⁊ medicinale ꝯueniẽs tpe ebulitōis: dicẽ q̄ oꝫ cibari in ꝑmis .i. tpe ebulitōis cum eis q̄ ꝯfortāt repcutiāt extinguāt. s. calitatē supfluā ispissēt sanguinē absq; ꝯstrictōe nāe. i. vētris: sicẽ qō fit de iuiubis tamarindis cassia. ⁊ B mihi vī magis medicia q̄ cib⁹: ⁊ potest sic ordiari. ℞. pulpaꝝ iuiubaꝝ. ℥x. tamaridoꝝ. ℥. ij. floris cassie. ℥. ij. misce: ⁊ fac electuariū qō ẽ ꝑ nutritiuū ꝑ stipticū rōne tamaridoꝝ ispissatiuū sanguis rōne iuiubarū ifridatiuū ⁊ lenitiuū rōne boꝝ triū. ⁊ est dosis vna. pōt eñ ex his fieri decoctio ⁊ assumi debite cal̃a. ⁊ cuꝫ eo qō fit ex dactilis imaturis q̄ ifridāt stipticāt ⁊ ingrossant: ⁊ est magis cibale. ⁊ ex lētib⁹ pparatis. i. decoctis abiecta ꝑma aq̄. ⁊ issidebegi: dicūt q̄ est mica panis cū zucharo. ⁊ lenificatio vehemẽs. i. cibi in qb⁹ est notabilis lenificatio misceātur cū cibis stipticis: ita vt fiat vtrozūq; mutua refractio: vt p hoꝝ mixtiōnẽ leniaꝫ vēter ⁊ mẽbra itrinseca ꝯfortenť ꝑp qō ibdit. silr oꝫ vt sint cū istis tamaridi: ⁊ q̄ ꝯueniūt eis: sicẽ pruna ⁊ cib⁹ fact⁹ ex cucurbita ⁊ melon alrachin. i. melō palestinus hūs collū lōgū vt cucurbita vocať apō arabes melon idus. Et subdit: imo oꝫ vt sit nā. i. vēter lenis in ꝑn⁹ ⁊ itētio i eis cū qb⁹ vēter lenieť sit sicẽ in tamarindis. i. q̄ lenitio sit facilis. ⁊ si nō obedit. s. vēter cum eis. s. tamaridis addať sup eos siracosť cū facilitate ⁊ cautela ⁊ tereniabiz. ⁊ sunt ambo spēs mānē: aut ifusio prunoꝝ. q. d. leniētia debent eē facilia. semp. n. in hac passione timẽdus ẽ fluxus: ⁊ ꝯfert q̄ncz si in potu deť in ꝑn⁹ appitōis variolaꝝ pondus .3. iij. de rob dactiloꝝ silvestriū cū vno de trociscis de camphora. ⁊ sirup⁹ de dactilis imaturis est vehemẽtis iuuamẽti in hac hora: ifridat. n. ⁊ ingrossat. ⁊ hec q̄ncz in ꝑn⁹ appitionis ꝯueniūt. q̄. s. est vehemẽs ebulitio. alr nō ꝯueniūt: vt stati dicẽť. ¶ Et ex his apte ꝯphēdis q̄ regimẽ tam cibale q̄ medicinale oꝫ eē fridū ad sedādū ebulitionẽ. stipticū ad ꝯfortādū mẽbra itrinseca nobilia vt repellāt a se māz. ⁊ ispissatiuū sanguis vt equeť ei⁹ suba. est. n. nimis subtilis i variolis p admixtionẽ colere. ⁊ oꝫ eē ꝑ lenitiuū ne vēter nimis ꝯstringať: ⁊ oꝫ eē pauci nutrimēti. ita vt dicta sit tenuis tpe ebulitōis. Hec hꝫ ifridātia admīstrata añ apparitionẽ violaꝝ nō tollūt ebulitionẽ pfectiuā: sed bñ remittunt ne supfluat ne sanguis rectificatōes corrūpanť. Sed in ꝑn⁹ appitōis tā regimẽ cibale q̄ medicinale oꝫ eē calm aut tpatū in actiuis: nisi forte febris supfluat. sit tū trāsit⁹ gradat⁹ de regimīe ifridāte ad calefaciēs. Et nota q̄ quāuis dictū sit q̄ regimẽ tā cibale q̄ medicinale oꝫ eē leniti uuꝫ vt educanť supfluitates in ītestinis ꝯtēte: nō tū oꝫ esse solutiuū eligēdo. imo nec multū lenitiuuꝫ ne forte sequať fluxus vētris q̄ frequēter est mortalis tā in ꝑn⁹ q̄ in ꝓcessu ꝑterea dixit Aui. Si nō obedit cū tamarindis addať siracosť cū facilitate ⁊ cautela: q. ponēdo puā q̄titatē. Ego aūt vbi vēter sit nimis stipticus sto ꝯtēt⁹ clisterib⁹ lēitiuis. Si vo assellat semel in die omitto clisteria.

¶ Cum ergo ꝑtāsierit egritudo diē sc̄oꝫ: ⁊ icipiūt variole apparere: tūc fortasse erit ifridatio causa errozis magni: ex eo qō retinet supfluitatem iterius ⁊ delationē eius sup mẽbra ꝓncipalia: ⁊ fortasse non sit eis possibile ꝓcedere ⁊ apparere: ⁊ accidit inquietudo ⁊ angustia: ⁊ fortasse accidit nausea.

¶ In hac pte ponit curā qñ icipiūt appere. 2ᵒ ponit medicinas ꝯueniētes tpe ebulitōis. 2ᵃ ibi. (Medicie igrossātes). ℞ria ps in q̄tuoꝫ. ꝑ ponit canones in his q̄ it⁹ sumunť ⁊ ponit medicinas. 2ᵒ in his q̄ exť occurrūt. 3ᵒ in flōmia. 4.ᵒ ponit quosdā alios cañ. spāles. 2ᵃ ibi. (Et oꝫ vt nō approximēt). 3ᵃ ibi. (Et fortasse flōmia). 4.ᵃ ibi. (Et q̄ncz accidit). ℞ria in duas. in ꝑma ponit canones. in 2ᵃ medicinas. 2ᵃ ibi (Immo oꝫ). ℞rio dicit q̄ qñ ꝑtāsierit egritudo. s. febris diem scōꝫ ⁊ icipiūt variole appere intuens q̄ raro apparent nisi post 2ᵐ⁹ diē: tūc fortasse erit in frīdatio cā errozis magni: eo q̄ retinet supfluitatē iteri⁹ ⁊ delationē ei⁹ sup mẽbra ꝓncipalia. ⁊ fortasse nō est posse eas ꝓcedere aut appere. vñ accidit ingetudo ⁊ angustia: ⁊ forte nausea nocumēto ozi stomaci cōicato. Dixit aūt fortasse. nam dato q̄ appareret ⁊ esset feb. magna esset ꝑfātius ifridare aliquātulū q̄ calefacere. q. tempando caliditatē supfluaz vtius fiet potētioz ad expellendum: ⁊ sic magis iuuabit hoc modo q̄ nocebit pozos claudendo.

¶ Immo oꝫ vt iuuenť supfluitates ī huiꝰ dispōne cū eis que faciūt ebulire ⁊ apiūt opiloces: sicẽ feniculū ⁊ apiū cuꝫ zucharo ⁊ succus eoꝝ: aut decoctio radicū ⁊ seminū ⁊ fortasse odorať aliqd ō croco: ⁊ aq̄ ficuū est bona valde: ficus. n. sunt vehemẽtis expulsionis ad exteriora: ⁊ illō est vna de causis cuasionis a nocumēto caruꝫ.

¶ In ista pte describit qualdā medicias. ō. imo oꝫ vt iuueť supfluitas. s. ad exeūdū in hꝫ disponē. i. in hoc tpe cū eis q̄ faciūt ebulire ⁊ apiūt opilatōes: sicut feniculus ⁊ apiuꝫ faciēdo ea bulire in aq̄ ⁊ in decoctione illa aliqd zucheri ponendo. ⁊ succus eoꝝ ꝯuenit maxīe cū zucharo syrupizat⁹ aut decoctio radicū ⁊ semen eoꝝ: aut silium calefaciētiū ⁊ apiētiū ⁊ fortasse odorať. i. ponit aliqd de croco cuꝫ his q̄ dicta sunt. facilitāt. n. exitū supfluitatis ⁊ coꝝ ꝯfortāt: ⁊ forte narib⁹ odoreť vt trahat supfluitates exť in ꝓtib⁹ faciei. ⁊ aqua ficuū est valde bona. facit. n. mās exire ad cutim. q̄. ꝓpter 2ᵒ cañ. faciūt pediculos ⁊ rectificant colorē corruptū mouēdo sanguiez exteri⁹. fic⁹. n. vehemēter expellūt mās ad exteriora q̄ ẽ vna ō cāis cuasiōis a nocumēto eaꝝ.

¶ Et de illis que cōferūt valde in huiusmōi hora est vt sumať lacce ablute. ℥. v. lētiū excorticatarum. ℥. vij. dragagāti. ℥. iij. deide coquanť cū libris qnqz aque vsq;quo remaneat quarta lib. vnius et detur in potu.

¶ Et de illis ꝯueniētib⁹ in hac hora est hoc. ℞. lacce ablute que calefacit ⁊ apit ⁊ cōfortat mẽbra nālia. ℥. v. lentiū excorticatarū. ℥. vy. dragagāti. ℥. iij. que duo ōfendūt pulmonem a nocumēto variolaꝝ: ⁊ ēt intestina. buliant in lib. v. aque quousq; remaneat quarta lib. vnius. ⁊ deť in potu. ⁊ certe male poterit bibi nisi misceať cū aliquo liquore.

¶ Et de illis que sunt vehementis iuuamēti ad faciēdū apparere variolas est vt sumanť ficuū citrinaꝝ. ℥. vij. lentiū excorticataruꝫ. ℥. iij. lacce ℥. iij. dragagāti: semis feniculi añ. ℥. ij. decoquāt̄ cum lib. v. aque donec remaneat ex ea fere tertia et coleť et deť in potu de ea: expellit. n. caliditatē a ptib⁹ cordis et ꝓhibet pulsuꝫ cordis.

¶ Et de illis que multū iuuāt ad faciēdū apparere variolas est vt sumanť ficuū: siccaꝝ. ℥. vy. lentiū excorticataꝝ. ℥. iij. lacce. ℥. iij. dragagāti se. feniculi añ. ℥. ij. decoquanť in lib. v. aq̄ donec remaneat fere ex ea tertia. coletur ⁊ deť in

potu de ea. hoc silr bibi nō pōt nisi misceat cum aliquo li/quore: expellit enim caliditate a trib⁹ cordis t phibet pul sum eius. hoc enim facit mouēdo materias exterius.

¶ Et ozt nō approximet ei in hac hora oleum aliqō oīo. Et ozt regat t longet ab aere frigido: t ppie hyeme t fiat illo illud qō fit cuz sudante: frigus enīz opilat pozos t redire facit mās retro. Et multitudo pot⁹ aq̄ fride cū niue t introit⁹ in domo vēti mala sunt valde: t fortasse flobotomia est mala, pterea q repellit t conuertit illud qō pcedit: quare caueat post duos dies aut tres.

¶ Dic ponit canones in his que ex occurrunt. Et p̄ dicit q nullū oleū approximet ei in hac hora. s. qñ icipiūt appere: qz ipedit exitū eaz claudendo pozos sui viscositate. t de/bēt elōgari ab aere frido t ppie i hyeme. frigus. n. opilat pozos t redire facit mās itus. vñ seruet in eo regimen qō seruat in sudante: qz cauere dz a vēto t aere frido. nā si su/dantes ab ex ifridant nauseāt. z⁹ pbleumatum. io. pbleu mate. Tertio dicit q multitudo potus aq̄ fride. i. fridate cū niue t introit⁹ in domo vēti sunt mala valde. est. n. mos arabū t saracenoz frequenter vti aq̄ cū niue ifridata q̄ oīno dz caueri post q̄z ceperūt variolari. Nā anteq̄z incipiāt ap/parere pcedit. is. cōtinētis. ad sedādz ebulitionē forte. Iz credā multū potū aq̄ fride rarissime euenire. qz nō nisi in ebulitione fortissima. Et fortasse in hac pte dicit flōmiam eē malā: pterea qz repellit t conuertit int⁹ illud qō dz, pce/dere ex: qre caueat post duos dies: aut tres. s. post q̄z icepe rūt appere. Sed de hoc dictū est supra q̄tū ē opportunū.

¶ Et qñ accidit ex cooptura t calefactione q̄si syncopis: aut accidet syncopis: tūc necessariū est regimen acris qui attrahit t reuerti ad odozes camphoze t sandaloz: t si nō fuerit excusatio qn detegat corp⁹ domui venti: aut aeri frigido paulatim fiat. t silr qñ adiutoriū est cum cale/factione: aut dimissione infrigidationis.

¶ Dic ponit quosdā canones. Prim⁹ qñ accidit ex cooptu/ra t calefactōe q̄si syncopis. i. lippotomia: aut accidit sinco pis: tūc neciū est regimē acris q attrahit: qui dz eē fridus. est enī euenies odozare sandalos t cāphorā vt infridet et corp⁹ fortet. Et si nō fuerit excusatio qn detegat corp⁹ ven to: aut aeri frido fiat paulatim. t silr est paulatim, pceden/dū de auxilys fridis ad cal'a qñ necessitas exposcit de fri/gidis ad cal'a, pcedere. Et est ꝟ affozism⁹ scōe pticule. Oia fm multū: aut repete calefacere t infrigidare ꝛc.

¶ Et qñ icipiūt exire t nō inuenit cū exitu earuz alleuiatio: imo inuenit calitas iflāmata t ligua ad nigredinem decliuis: tūc caue ne calefacias.

¶ Dic est scōs canon. q⁹ qñ incipiūt: t non inuenit cuz exitu eaz alleuiatio: īmo inuenit calitas inflāmatiua t lingua ad nigredinē decliuis: tūc caue ne calefacias. significat. n. multitudo materie. cuius lz aliqd exierit: remanet tamē multa intus cōtinuans ebulitionem. t forte ebulitio illa ē corruptiua t non pfectiua: quare est ifrigidandum.

¶ Et ozt tu aliences ab hūtib⁹ variolas t moz billū emplastrationē vētris: in hac. n. est timoz ꝓstrictōis anhelit⁹ subito. t q accidat fluxus vē tris malus t mict⁹ sanguinis.

¶ Terti⁹ canō. vētres hūtes variolas nō sunt emplastrādi t maxime cuz fridis aut stipticis. in hoc. n. timet ꝓstrictio anhelit⁹ subito. t q accidat fluxus vētris malus t mictus sanguis mā cōuersa iterius. ¶ Cōtra būc canonē pcedūt medici cum variolis associant vmes: vomit⁹: aut flux⁹ vē tris: applicāt. n. medicinas exterius pro hoz curatiōe: sed errāt. Alys enī ingenys est pcedēdū in hoz curatione.

¶ Et in fine eius ozt ꝓseruet nā: t cibet loch lētū sic sunt lētib⁹ elixatis duab⁹ elixatōib⁹ cū re nouatione aq̄: t loco lentiū almakid cū tamari/dis t lentibus frigidis acetosis t aqua grana/toz t sumach t agresta t bis silibus.

¶ Quart⁹ canon: in fine eius. i. in pcessu cōseruet nā. i. ven/ter ne fluat. t cibet loch. i. succo lentiū sicut sunt: nihil aliō vltra lentes addēdo lentib⁹ elixatis duabus elixationib⁹ cum remotione aque vt virt⁹ nitrosa solutiua exsis in sup/ficie lentiū remoueat t loco lentiuz cibet almakid. i. cibo facto ex farina ozdei: t lacte extracto butyro cū tamarin/dis. Sed ponat paruz de eis: quia leniunt. Alr almakid. i. dactilis t lētib⁹ factis acetosis cū aqua granatoz sumach t agresta: non aūt cum aceto: qz abraderet intestina.

¶ Medicine aūt igrossantes sanguinē t ifridā/tes cū, phibētes cū ab ebulitōe q̄ in initio pcipiū tur sunt sic rob: ribes: agresta: t aq̄ fructuū fri/gidoz: t syrup⁹ alcozi, ppie t syrup⁹ altelea: t syr⁹. de zumar. Et syrup⁹ qdē alcozi bz descri/ptiones ples quas dixim⁹ in antidotario. Et di cemus hic descriptionē forte mirabilē: t est il/la que fit cū aq̄ lactis acetosi iterati: t Xr⁹ et⁹ est vehemēs valde ¶ Descriptio hec est. Sume rob alcozi ptes duas. si aūt non fuerit tibi pñs. Accipe alcozi t fac serrare ipm t accipe serra/turam eius: aut mole ipsum t misce molitum eius cū medicetate sui de sandalis in acero distil lato: aut i aqua agreste pure dieb⁹ aliqnot. de/inde decoquat in eo decoctione cum facilitate cum longitudine donec dissoluat: deide exprī/mat t sumat de sicco: t quāto acetū: aut aq̄ agreste est plus tāto est melius: deinde sumat aqua adog abstracto butyro mūdificata a sua caseitate adog: aut cum collatione vltima q̄ fit dimittēdo residere: aut cum decoctione: sic est decoctio aq̄ casei donec sepet aquositas: dein/de sumat farina ozdei t fiat ex ea t aqua lactis acetosi foca t fiat acetosum illud foca: deinde colet postea sumat illō foca: t sit in eo de sub/tili aqua ozdei: t fiat acetosum: t quanto plus iterat tanto est melius. Sumantur ergo de eo partes quīq t sumat aqua piroz de seni t aqua citonioz acetosoz plime aque: t aqua grana/toz acetosoz: t aqua pomoz acetosoz plime aq̄: t aqua azarur: t aqua limonis: t aq̄ pru/noz acetosoz: t aque dactiloz in primis cum incipiūt apparere expssoz: t aque alcozi recen tis: t aque mozoz de semi que non maturātur integre: t aque crisomilloz immaturoz t ace tosoz: t succi agreste: t succi ribes: t succi p/

putiox vitis: ⁊ ſucci roſe pſice: ⁊ ſucci nenufaris: ⁊ ſucci violarum. omniuz ana tertiã partis vnius: ⁊ ſucci acetoſitatis citri. ⁊ ſucci acetoſitatis citrãguli ana duas tertias partis vni⁹: ſucci cozlãdri ⁊ lactuce ⁊ folioꝝ papaueris humidi ⁊ endiuie: ⁊ portulace ana quartã ptis vni⁹: folioꝝ ſalicũ: folioꝝ maloꝝ: ⁊ folioꝝ piroꝝ: ⁊ folioꝝ azarur: ⁊ folioꝝ roſaꝝ: ⁊ folioꝝ virge paſtozis ana quartam partis vnius: ſucci herbe byrci. ⁊ roſaꝝ ſiccarum ⁊ nenufaris ſicci: ⁊ ſucci berberis ſicci: ⁊ ſeminis endiuie: ⁊ ſemis lactuce: ⁊ balauſtiaꝝ: ⁊ nenufaris ana medietatem decime ptis vnius: ⁊ ſucci mẽte humide ſextaz partis vnius: ⁊ ſucci berberoꝝ humidorum medietatẽ partis: aggregent medicine ⁊ ſucci ⁊ componant ſup ignem: ⁊ ponant i eis de lentib⁹ partes quatuoꝛ: ⁊ de oꝛdeo excoꝛticato partes due: ⁊ de ſumach ptes tres: ⁊ de granis granatoꝝ partes tres: ⁊ decoquant oia ad ignem donec remaneat medietas: deide dimittat donec infrigidet ⁊ confricet fortiter ⁊ colet ⁊ ſumat de camphoza ad omne pondus ccc.z. pondus auꝛ. i. ⁊ terat cãphoza. ⁊ puluerizet ſup radicẽ cucurbite aut kimie ⁊ fundat ſuper ea medicina cũ facilitate. deide liget caput eius cũ re vehemẽtis fortitudis: deinde ponat ſup prunas donec ſciat ꝙ foꝛſitan feruet ⁊ cõcumat ⁊ ponat in vitreata ⁊ ſtringat caput ei⁹ vt non pdat camphoza ⁊ lutet: ⁊ doſis eius ſit vſqz ad. z. ʒ. Et de hominibus eſt qui ponit in ea ſpice ⁊ zinziberis ⁊ ſemen feniculi ⁊ aniſi ⁊ ciperi ⁊ piperis partes equales ſm quantitatem que ei videtur.

¶ Dic deſcribit medicinas ꝺueniẽtes in pn̄ᵗ: tpe ebulitiõis ⁊ pz. aq̃. ſ. ſuccus fꝛidoꝝ fructuũ: ſicut piroꝝ citonioꝝ ⁊ ſyrupus altelea. i. de piris de zumar. i. de ſorbis ſm aliqs: ſed zumar eſt germẽ: ſiue puſtulatio palme ſilueſtris. z⁹ canone. ⁊ ſyr⁹. alcozi. i. de palmis ſilueſtrib⁹ bz mᵗtas deſcriptiones dictas in antidotario tractatu 5⁹ vbi dꝛ ſyrup⁹ alkedit vl' alkedic. ℞. alcoꝝ. i. ſilueſtriuz palmaꝝ. Eſt aũt palma arboꝛ dactiloꝝ ſilueſtrium. ⁊ oés ptes ei⁹ ſũt ſtiptice ptes duas: ſic exẽpli gꝛa lib. y. ſi aũt habueris acozi. i. palmas retentes ſilueſtres fac ſerrare ipm iã ſiccatũ. ⁊ accipe ſerraturã ei⁹ aut mole ipm. ſ. diuiſuz in ptes puas cũ molis molendini: vt fiat ſic farina. q̃ dicit in hac deſcriptõe lõga pro maioꝛi pte nota ſunt. Aq̃ adog. i. lactis acetoſi. foca. i. pot⁹ fact⁹ ex oꝛdeo ⁊ alys reb⁹. ⁊ ceruiſia eſt ſpẽs ei⁹ apud Symonẽ ſiue pot⁹: foca eſt ſpẽs ceruiſie. citranguli. i. aranty ⁊ barba byrcina ſm Aui. eſt plãta y pogſtidos crater eſt nomen vaſis. cirmẽ nomẽ alteri⁹ vaſis. ¶ Deſcriptio hui⁹ ſyrupi ẽ nota ⁊ vt⁹ ei⁹ ẽ ifꝛidatiua igroſſatiua ⁊ ſedatiua ebulitionis. i. non ponit in ea zucharũ neq; mel: ſed ponit ſuccus mẽte ad ſtomaci ↄfoꝛtationẽ: qdã boies addũt: quedã cala ad remittẽdũ fꝛiditatẽ ſupfluã medicinarũ fꝛidaruz pozoꝝ apertionẽ ⁊ mẽbꝛoꝝ cõfoꝛtationem.

¶ Et qñ egrediunt variole cum cõplemento ⁊ ptranſit ſeptimus ⁊ apparet in eo maturatio: tũc neceſſe eſt vt rumpant cum acubus de auro ⁊ auferat humiditas cum coto.

¶ In pte pñti curat variolas in ſtatu: ⁊ pmo aperiẽdo eas. ſcõo ſaliẽdo eas vt exiccent. ʒ⁹ docet eas gbuſdã alys ige nys exiccare. z⁹ ibi. (Salitio aũt) ʒ⁹ ibi. (Et fumigatio) In pma parte dicit. qñ egrediunt variole complete. ⁊ pertranſit ſeptimus ab initio apparitionis ⁊ apparet maturatio completa: tũc neceſſe. i. vtile eſt vt rumpant cum acubus de auro. eſt enim pſtantius q̃ ferrũ ad aperiendum ⁊ cauterizandũ ꝓpter bonitatẽ ⁊ ꝓpꝛietatẽ ſiue complexiõis ⁊ ſectio facta cum ere facilius curat q̃ facta cũ ferro. pma pbleumatum. 34. probleumate. ⁊ auferatur humiditas cum coto: vtilitas apertionis eſt. quia non derelinquunt ita cruſte veſtigium.

¶ Salitio aũt neceſſaria eſt: ⁊ cum volueris ſalire: tũc elonga ſalitionem ab eis quas erupiſti de magnis doloꝛoſis exꝓpinquo: illud enim facit doloꝛez: imo ſali illas que ſunt pꝛeter eas ⁊ dimitte claudens cuz eo viam oꝛificioꝝ ſuoꝝ: donec fugant ſalẽ ſuũ: ⁊ non ſaliant ante complementũ maturatõis: illud enim fortaſſe faciet accidere doloꝛẽ vehementẽ ⁊ apoſtema. Et ſalitio quidẽ eſt res que eſt neceſſaria poſtq̃ maturant: ⁊ illud quidẽ fit cum aqua ſalis in qua eſt virtus croci: ⁊ ſi aqua illa eſt aqua roſata: tũc eſt melius ⁊ aqua in qua decoquunt ramariſcus ⁊ lẽtes ⁊ roſe: deide ſalit eſt vltima ⁊ ꝓpꝛie ſi ponunt iterum in ea camphoza ⁊ ſandali. hec enim ſalitio maturat ⁊ exiccat: ⁊ facit cadere cum velocitate.

¶ Salitio aũt qua tñ hoc tpe nõ vtimur eſt ad feſtinã coꝛ exiccationẽ: ſed nõ ſaliẽde ſunt doloꝛoſe: nec que de nouo apte ſunt neq; imature. fortaſſe. n. accideret doloꝛ fortis ⁊ apa. Sed pro ſalitõe. ℞. aq̃ roſ. ʒ. i. ſalis. ʒ. i. croci. ℈. ſ. diſſolue ſil'. Uel. ℞. tamariſci lẽtiũ roſ. añ. ʒ. y. aq̃ lib. i. buliat ſimul quouſq; lentes decocte ſint: ſʒ roſe ponant ad buliẽdum in fine: deinde colent. ⁊ pro vnaquaq; ʒ. addat ſalis ʒ. i. aut minus: ⁊ hec eſt vltima. ⁊ ꝓpe ſi ponat pro vnaq̃q; ʒ. aq̃ cãphoze gra. i. ſandali. ℈. ſ. hec. n. ſalitio exiccat ⁊ maturat: ⁊ ꝓpꝛie percrocũ ſi qd fuerit icõplete maturũ: ⁊ fac velociter cadere eas. modus aũt eſt vt cotũ in huiuſmodi aqua tepida infuſum variolis applicet: ⁊ aliquanto dimittatur tempoze: et hoc aliquotiens fiat: exiccat: ⁊ facit eas cadere velociter.

¶ Et ſuffumigatio cũ tamariſco ẽ iuuatiua valde: ⁊ in hyeme oꝛ vt applicet eger icenſioni ex tamariſco. Et qñ variole ſunt vehemẽtis humiditatis: tũc neceſſaria eſt ſuffumigatio cum mirto ⁊ folijs eius. Et de regimie bono apud maturitatẽ variolaꝝ puaꝝ ⁊ magnã volũtatez exiccationis eaꝝ eſt vt dozmiat patiẽs variolas ſup farina riſi ⁊ milij ⁊ oꝛdei ⁊ fabaꝝ: ⁊ magis cõueniẽs eſt vt ponas ipſam impletionẽ culcitre que ſit rara in qua penetret virtus. Et folia cipꝛſſi ſunt bona in hoc: ⁊ oleũ maluz eſt in hac boza: quoniã phibet exiccationem.

¶ Hic docet alys ingenys exiccare. ꝑmo suffumigādo cū tamariſco ⁊ applicando partes variolatas igni ex tamariſco. Itē suffumigatio cuꝫ grano mirti lignis ⁊ foliys eius. ⁊ quādo nō essent ex toto mature faciēdo egrum dormire sup farina risi ordei milij fabarum aut aqua earuꝫ aut impleat culcitra rara bis farinis ⁊ iaceat sup eam ⁊ super pāno subtilissimo posito immediate sup farinam. ⁊ folia cipressi sub linteamine posita conferunt ad hoc. ⁊ omne oleum tempore exiccationis est vitandū. nam sua oleaginitate prohibet exiccationem.

¶ Et quando incipiūt variole exiccari. tūc opꝫ vt liniatur super eas ex medicinis ꝓdictis cum virtute croci. Et qñ accidunt ex variolis vlcera cōfert vnguētum albū ⁊ ꝓprie permixtū cū aliquantulo camphore ⁊ rasura radicū canne cum aqua rosata aut rasura venaꝫ arboris salicis aut arboris azarur. Et qñqꝫ cōfert vnguētum de ceruſa ⁊ litargiro. Et qñ sunt in naso cruste confert cerotū factū cuꝫ oleo rosato puro cū virtute ceruſe ⁊ climie. Et administratio alicuius olei post exiccationem ⁊ apud vlcerationē est bona. apud exiccationē quidē cuꝫ eo quod facit cadere cū velocitate ⁊ apud vlcerationem propterea q ipsum est materia emplastri ⁊ vnguenti. vnguentum quidem rubeum bonū est ad vlcera variolaꝝ.

¶ Ponit curā variolaꝝ qñ icipiunt exiccari. d. q liniatur sup eas ex medicis ꝓdictis. ſ. farina risi milij ⁊ ſimilib⁹ cū pauco croci miſcēdo cū aliquo liquore vtputa oleo roſ. ⁊ ſilib⁹. crocus maturat ⁊ ſedat dolorē. Et qñ accidūt vlcera ex variolis ꝓfert vnguentū albū camphorizatū. Item rasura radicū cāne que vocaī arundo cū aq roſ. Itē rasura radicū arboris salicis aut arboris azarur. ⁊ ē spēs piri. p ipsa accipimus radicē arboris sorbe. Et qñqꝫ ꝓfert vnguentū de ceruſa ⁊ litargiro. Et qñ sunt in naso cruste cōfert vnguētū factū ex oleo roſ. puro. i. facto solū ex oleo ⁊ roſis cū vtute ceruſe ⁊ climie q. ſ. sint solū ifuſe in eo ⁊ colate. ⁊ sit climia argenti aut plumbi. ⁊ administratio alicuius olei quādo sunt exiccate. ⁊ quādo remansit vlcus cōfert remolliendo ⁊ faciendo cadere cruſtas ipsaꝝ: sed rōne vlcerum cōfert: qz est materia vnguentoꝝ simul cum cera. ⁊ vnguentū rubeū est bonuꝫ ad vlcera variolaꝝ. vide ipm. quinto canone. tractatu nono.

¶ De obſeruatōe mēbroꝝ ⁊ defenſiōe eoꝝ a nocumento variolaꝝ ⁊ morbili. CAP. XI.

MEmbra que opꝫ custodiri a nocumēto variolaruꝫ sunt ſicut guttur ⁊ oculus ⁊ partes ſupiores nariū ⁊ pulmo ⁊ inteſtina. hec enim membra sunt illa que vlcerantur.

¶ In hoc caplo defendit q̄dā mēbra a nocumēto variolarum. in seq̄nti remouet veſtigia eaꝝ. Hoc ꝑmū caplm hꝫ tres ptes. in p̄ enumerat mēbra q̄ oꝫ custodiri. in 2ª pōit nocumēta q̄ accidūt vnicuiqꝫ eoꝝ. in 3ª curat. 2ª ibi ¶ Forte ſſe qdē 3ª ibi ¶ Obſeruatio aūt ¶ In ꝑma pte dicit q mēbra custodiēda a nocumēto variolaꝝ sūt guttur ⁊ oculus ⁊ ptes ſupiores nariū pulmo ⁊ inteſtina. hec. n. mēbra vlcerant supple ⁊ alia nocumēta patiunt.

¶ Forte ſſe. n. oculus deſtruit et forte accidit in eo albugo. In gutture vo forte accidit ꝓfocatio. et forte accidunt vlcera q̄ ꝓhibent deglutōes in meri. et forte ſſe accidunt vlcera q̄ ſtringunt meatꝰ odoratus. In pulmōe vo forte ſſe accidit ex botor variolaꝝ et morbili ꝓſtrictio anhelitꝰ vehemēs. et forte ſſe faciunt cadere in ptiſim cū vlcerant. In inteſtinis forte ſſe accidit excoriatio cui ſuccurrere ē difficile.

¶ Hic ponit nocumēta q̄ icurrūt hec mēbra. ⁊ hꝫ qnqꝫ partes ſic̄ qnqꝫ ſunt hec mēbra q̄ nocent. ptes patēt. Primū mēbrū est oculus q forte ſſe deſtruit ⁊ aliqñ rumpunt tunice ⁊ būores egrediunt. ⁊ forte ſſe accidit in eis albugo. In gutture vo accidit ꝓfocatio cū variole fiūt in epigloti. ⁊ aliqñ fiūt variole ⁊ vlcera in meri q̄ ꝓhibēt deglutōes. ⁊ aliqñ vlcera illa fiūt corroſiua ducentia ad pniciē malignitate meri. In ſupiorib⁹ ptib⁹ nariū aliqñ accidūt vlcera ſupple ⁊ variole q̄ ſtringūt meatus odorat⁹. In pulmone vo aliqñ accidit ex puſtulis variolaꝝ ⁊ morbilloꝝ cōſtrictio anhelitus vehemens. ⁊ aliqñ cū vlcerant faciunt ptiſim. In inteſtinis accidit excoriatio cui difficile est ſuccurrere ꝓpter vlcera derelicta ex variolis. ⁊ ꝓ māz acutam fluentē per inteſtina ipsa excoriantem.

¶ Cōſeruatio aūt oculi melioꝫ ē vt fiat alchool oculo cū almuri et aq̄ coriādri. et aqua roſa. in qua poſita ſunt ſumach et cāphora et ꝓprie in primo die. et cū almuri ſolo. et ſiīr fiat alcohol cū alcohol nutrito ex aq̄ coriādri ⁊ aq̄ ſumach poſita in ea cāphora. et ſuccus pulpe granatorū est bon⁹ itē in pricipio. Cū vo apparent. tūc facere alcohol cuꝫ aqua roſa. et camphora est magis ꝓueniēs. Et dcīm ē q facere alcohol cū napta alba est bonū in hoc. Et oleū de phiſticis est de eis qb⁹ vtunt mulieres in regione noſtra post variolas et eūtū nocumēti in oculo: et eradicat caliginē ſi fuerit et rectificat oculi: et collirium albū est bonū valde apud appitionē botor. Cōſeruatio aūt oris et gutturis ē ſicut ſuctio granatoꝝ et ſuctio granoꝝ ei⁹ in pricipio et ſuctio morꝝ ꝺ ſeni et gargarizatio cū rob eoꝝ: et ꝓprie qñ cōquerit de dolore in eis. et tunc opꝫ vt lambat de rob eoruꝫ aliqd post aliquid. Sed ſuperiores partes nariū cuꝫ epithimatione ex memithe et ſandalis et rob agreſte et aceto. Et odorare acetum solū est vehemētis iuuamēti. In ꝓſeruatione vo pulmōis non est qꝺ ſit ſicut loboc ex lētibus lene cuꝫ ſemine papaueris. Inteſtina aūt plurimū quidē opꝫ vt conſeruent post inceptiōes cum ſtipticis. Et cum incipit ſolutio ventris in fine egritudis cure cuꝫ trociſcis de ſpodio et ribes et trociſcis de ſemine acetoſe.

¶ Hic ſuccurrit nocumentis hoꝝ quinque membrorum dicens q cōſeruatio oculi ne incurrat nocumenta variolarum est vt fiat collirium cum almuri. i. de ord. vt. B. almuri de ordeo. ℥. ſ. aque coriādri, aque roſa, ana. ʒ. ij. in

quibus posita sint in ifusione sumach. ℥.ß.cāphore.gra. y. misce ⁊ propie in primo die ante aduentum variolarū. Itē cū almuri solo dissoluto cū aliqua ex ago. vñ Aui. 2° can.cap. pprio. fit ex eo alcohol. in pncipio variolarū ⁊ phibz bothor ab oculo. Et silr fiat alcohol. i. cohol. i. colliriū. cū alcohol. i. puluere subtilissimo nutrito ex aqua coriādri. Nic autē puluis pōt esse ex almuri exiccato. postea nutrito ⁊ dissoluto cū aqua coriandri. Itez aq̄ sumach posita in ea cāphora. ⁊ succus pulpe granatoꝝ est bon⁹. ⁊ iterū in pn⁹ ante apparitōez. Cū aūt apparēt. tūc magis ꝓuenies est facere alcohol. i. colliriū cuz aq̄ ros. ℥.ß. cāphore grañ. vi. ⁊ non cū valde stipticis. phibenť. n. in pn⁹ obtalmie ⁊ pustulaꝝ fortia stiptica. ⁊ laudanť stiptica non multū frida. Sed de hoc in obtalmia dixi q̄tuz est opportunū. ⁊ dcñ est q⁹ alcohol. i. colliriū cū nepita alba q̄ ē oleuz petroleū est bonū valde: ſz nō in pn⁹ imo poti⁹ in fine ad remouendū albuginē ⁊ similia. Et oleū de phisticis est de illis gb⁹ vtunť mulieres in regione nr̄a post variolas ad euētū nocumēti in oculo ⁊ eradicāt caliginē. i. vestigiū caligās oculū ⁊ colliriū. i. sief albū in oculo collirizatū ē bonū cū apparēt bothor. Conseruatio aūt ozis ⁊ gutturis fit sugēdo succū granatoꝝ exp̄ssum ex toto granato. Itē succ̄ eoꝝ in pn⁹. Itē suctio morꝝ ō seni ⁊ gargarizatio cuz rob eoꝝ. ⁊ ꝓprie cū conquerit de dolore in eis. ⁊ bonū est vt lambat de rob eoꝝ aligd post aligd. Sed supiozes partes nariū ꝓseruenť cū epithimatōe ex memite ⁊ sandal' ⁊ rob aggreste ⁊ aceto: q̄ō epithima dz potius intus poni q̄ exteri⁹. ⁊ odozare acetū solū est vehemētis iuuamēti. In ꝓseruatōe aūt pulmōis nō est aligd ita ꝓueniēs sicut succus lentiū. ſ. coctaꝝ cū semie papaueris g pōt lābendo sumi. Intestia aūt debēt ꝓseruari cū stipticis sumptis ⁊ clisterizatis. ⁊ cū icipit solutio vētris in fine. i. in ꝓcessu egri tudis cureť cū trociscis de spodio de ribes de semie acetose sumptis cū aliquo liquore. sedāt. n. febres ⁊ fistūr fluxuz vētris: sed ꝑ cōpleta notitia recurre ad tertiā quintā nonā decimam ⁊ decimā sextā tertij.

CAP. XII.

¶ De eradicatōe vestigioꝝ variolaꝝ.

IN hoc qdē loquemur vice alia cū loquemur de decoratiōe: nūc ꝙ dicemus illud q̄ō est magis conueniēs ⁊ magis ptinens. Et de eis q̄ eradicant vestigia variolaꝝ itez sunt radices arundinis ⁊ sarcocolla ⁊ semen melonis ⁊ cortices eius exiccati ⁊ rizi ablutū ⁊ aqua ordei ⁊ albumen ouī ⁊ creta rara vel lutū raꝝ ⁊ litargiꝝ ⁊ zucharum taberzet ⁊ amilon ⁊ amigdale dulces ⁊ amigdale amare. Et de oleis oleum de lilio ⁊ oleū de fisticis ⁊ adeps asini cū oleo ro. ⁊ que sunt eis silia ⁊ aqua q̄ fit in vngula cameli que assať est vltima. Et de illis q̄ sunt fortiora est spuma maris ⁊ lapis pipis ⁊ costus ⁊ armoniacū ⁊ thus ⁊ sapo cuz bauracb. ⁊ ossa vetusta adusta semē raphani faria raphani exiccati aristologia lupini. Et de cibis rectificātib⁹ colorē plumbeū sunt granata dulcia ⁊ cicer ⁊ vinū bonū vitelli ouoꝝ sorbiliū ius gallie ⁊ alcobugi ⁊ alduragi impiguati. Et opz vt assiduet bñs ea balneatōez. Et de compositis est vt sumas ossium adustoꝝ ⁊ stercoris ouini antiq ⁊ ostracoꝝ nouoꝝ ⁊ amili et semis melonis et rizi abluti et ciceris oium añ. partes. x. et granorum albem et lupinoꝝ et costi et aristologie lōge oiuz ana partes qnq̄ ⁊ radices arundis sicce ptes. xx. fiat ex eis epithima cuz aqua melonis aut cū aqua cucumeris siluestris: aut cum aqua ordei aut cū aqua fabaꝝ. et liniať cum eo membrū et abluať in mane cū decoctōe violarū. Aliud. ostracoꝝ nouoꝝ ossium antiquoꝝ radicis arūdis pstice amili semis melonis. rizi ablu ti. granorum granatoruz costi partes equales fiat ex eis gumera. Et iterum lupini et cicer nigrum liniatur cum eis.

¶ Primo premittit se locuturꝝ septima huius de hac materia. secūdo ponit quedam ꝓueniētia. 2° ibi. (Et de eis) Et hec pars diuidiť in quattuor. In ꝑma ponit simplicia quedam debilia: deinde fortia. In secūda cibos rectificātes colorē plumbeū. In tertia regimē p balneū. In quarta medicias cōpositas. 2ª ibi (De cibis) 3ª ibi (Oportet) 4.° ibi (Et de cōpositis) Et que dicit in omnibus his partibus nota sunt. Lutū raꝝ. i. lapis pipis ſm aliquos est lapis inuētus in spongia ad similitudinē pipis: aut intellige lapillū q̄ diu stetit in pipe. alcobugi. i. pdix. alkuragi ⁊ auragi idē sunt q̄ō turtur: sed in vno ponit aliqui est articulus apud arabes. gumera ē medicia cuz qua mulieres fricant faciē vt se decorēt. ¶ Et nota q⁹ be medicine cōiter applicanť de nocte: sed postea in die abstergūt faciez ab his medicis cū sacculo pleno furfurib⁹ ⁊ violis quē infundunt in aqua calida ⁊ faciei applicant totiēs q⁹ fiat bona abstersio. Ideo dicit Auicēna prope finē capituli. ⁊ liniať membrū cum eo. ſ. in nocte. In mane vero cum decoctione violaꝝ lauetur. ¶ Cura variolaꝝ triplex habet regimen. ꝑmū debeť tempore ebulitionis anteq̄ appareant, 2ᵐ postq̄ apparuerit vsq; ad cōpletā exiccatōez. tertium est cōe vtriq;. ¶ Primū regimē hz duas itentōes. prima est eū. 2ª est digō sub qua comprehendiť ebulitōis sedatio. Prima itentio. ſ. eūo cōpleť cū flobotomia: ⁊ alijs modis sanguinē minuētibus. si q̄ vtus ⁊ etas consentiūt fiat flobotomia ex vena cōi in brachio dextro ⁊ hauriať quātitas sanguis ſz exigētiā repletōis ⁊ vtutis tolerātiā: que quantitas sanguis dz esse aliqñ multa: imo vsq; ad syncopim exclusiue ſm Rasim. is. cōtinētis. Sed credo ꝑstantius esse plectoria exīte magna partiri flobotomiaz. exēpli grā. ꝑmo flobotomať vena cōis dextra. scōo sinistra: ⁊ hauriať sanguis ſm exigentiam. Si vo nō consenserit sicut est cōiter ventoseť cū scarificatōe: ⁊ sanguisuge apponanť spatulis aut naribus: aut ꝓuoceť sanguis ex narib⁹. huic tñ cūoni si venter fuerit stipticus ꝑmittať clistere lenitiuum in cōi forma magis aut minus declinās ad fridū ſm exigentiā febris: nec in ipo ponanť solutiua eligentia ¶ Secūda intētio est digō sub qua comphēdiť ebulitionis sedatio que pficiť cum fridis igrossantibus moderate stipticis: nō tñ vētrem cōstrigētib⁹ sicut aqua decoctionis oz. ⁊ iuiubaꝝ cuz syrupo de granatis aut de acetositate citri aut limonis aggreste ribes ⁊ similib⁹: aut fine bis q̄ digestiua debēt esse frida magis in morbilis q̄ in variolis. ⁊ ad humi. ⁊ siccum aut temperiē in actiuis. ¶ Regimē secundū debitū variolis postq̄ apparuerit habz tres intentōes. ꝑma est eductio superfluoꝝ ad cutiz que sunt mā variolaꝝ ⁊ morbiloꝝ vsq; ad eaꝝ maturatōez. secunda est ipsaꝝ maturaꝝ apertio. tertia ipsaꝝ exiccatio. Prima intētio cōpleť cū calidis subtiliātibus apiētibus opilationes ⁊ ducentibus materiā ad cutiz. sint tñ admixta aliqua q̄ confortent ⁊ tueanť membra intrinseca a nocu-

mento. ¶ Et nota q̄ q̄uis hec debeāt esse cala: sint tñ in initio remisse cala: & calitas sic̄ remittit feb. augēdo pce dat. Et ex optimis q̄ eligi ex Aui. pñt est. ℞. ficuū citrina rū nūero sex: lentiū coctaꝝ abiecta p̄ma aq̄. ʒ.y. lacce. ʒ.i. dragagāti: feniculi añ. ℈.y. incidant ficus & cum reliq̄s bu liāt in. y. lib. aq̄ vsq; ad ℈sumptiōez medietatis & colet. hec pñt aromatizari cū gra. iy. croci. ℈ mā ducāt ad cutiz cū debita cooptura pānoꝝ ita vt caleat: nō tñ superflue. & si pānī sint rubei trahūt exteri⁹ rōne silitudis & nō cōpetūt olea neq; alia exteri⁹ applicita p̄hibētia exitū. ¶ ℨª ite tio. s. ipsaꝝ matura aptio ℈plet cū acub⁹ de auro & sugat hūiditas fluēs cū coto: ʒ meli⁹ est vt remoueat aliqd cū forpicib⁹ de pelle ne reclaudant. ¶ ʒª itētio. s. ipsaꝝ exic catio ℈plet suffumigādo cū tamarisco. & ex folys mirti & ei⁹ granis. & Aui. docet iacere sup faria risi mily fabaꝝ & filiū. & p̄cipit salitōez q̄ nō ē i vsu: ʒ medici nr̄i veneti tan gūt eas cū folys absinthy viridis. & B tpe cauēdū est ab oleo & būectātib⁹. Oleū tñ ꝓuēit p⁹ eoꝝ exiccatōez ad fa ciēdū crustas cadet: & q̄ est mā vnguēt oꝝ. ¶ ʒm regimē hȝ duas itērōes. vna ē correctio accñtiū. altera ē regimē sex rez. Prima itētio ℈plet subueniēdo sincopi sc̄nti su pfluā calitatē cū inspiratōe aeris frigidi & odore cāphore & sandali & paulatiz discoopiēdo cuz in aere frigido. Dolor āt q̄ segt maturatiōez variolaꝝ sic̄ in manib⁹ & pedib⁹ sedat ifundēdo loca in aqua cala: & accelerat maturatōez & eru ptōez eaꝝ. & ℈fert cū extrema ifridant pōere ea in aq̄ ca lida. vlcera āt subsequntia variolas curant cū vnguēto al bo cāphorato: ʒ putrefactōes extremitatū curātur cura cācrene. variole future i oculo subueniūt cū aq̄ ro. in q̄ in fuluz sit sumach. & si est magna calitas ponāt p. ʒ. i. aq̄ su prascripte grana. iy. cāphore: ʒ ichoāte pustula i oculo p̄ die. postea addat bis paruz sief albi. & curet cura pustule oculi. vestigio āt & caligini remanēti i oculo subueniat cū zucharo candi: & apud Aui. cū oleo de phisticis. Ez ad p̄ hibendū nocumtū ozis: & gutturis suctio succi granatoꝝ exp̄ssoꝝ cuz tota suba ℈fert. Silr succio morꝝ & dyamo ron cū aq̄ ros. in eaꝝ augmto & in statu dyamorō cū aq̄ oz dei & passulaꝝ. & tueant ptes supiores nariū cum aq̄ ros. & agresta. & pulmo cū dyadragāto. & ites tina cū trocis. ō spo dio & clisterys ppys i dissenteria: ʒ vestigia variolaꝝ p̄ hibent ne fiāt ligādo man⁹ pueri aut alr̄ p̄hibēdo ne scal pent. & epithimet cū B vnguēto. ℞. farie lentiū lupinorū fabaruz ozobi litargiri ceruse ablute catimie añ. ʒ.y. cum oleo de lilio & assungia asini fiat vnguentū & linimentuz. Aliud Raf. ℞. litargiri nutriti radicis arūdis ossiū vetu stoꝝ farie cicerum farie risi se. melonū mūdoꝝ ben costi añ. q̄tū libz. hec cū mucillagie fenugreci. & se. lini misceā tur: & ex altero eoꝝ facies eoꝝ epithimet de nocte & i ma ne abstergat cū sacculo ex furfure & violis ifuso in aq̄ ca lida. Secunda intētio. s. regimen sex rez patere p̄t ex di ctis: ʒ dieta dz esse infrigidās & igrossans aliqualr̄ stipti ca: nō tñ ventrē ℈stringēs declinās ad siccū in variol⁹ & in morbillis ad hūidū. Et dz cauere tpe ebulitōis a carnib⁹ ouis & vio. postea dz igrossari dieta q̄to magl accidit ad sanitatē. & in sūma sit pportōata regimi mediciali.

¶ De febribus apostematum. CAP. XIII.

Alm sciuisti dispōnes febriū q̄ sequū tur apāta apparentia. & q̄ sunt scōm plurimū de genere febriū dici cū apā ta ista scōz plim nō pueniūt ad coꝝ ni si cū calc factōe sua absq; sua putredine. & plim qdem boꝝ est a causis primitiuis. ¶ Cū aūt pue nit putredo eoꝝ ad coꝝ ppter suaz magnitudi nē aut ppter suaz ppinqtatem fit feb. fortasse

nō de gñe feb. dici. Et plim qdē silīuz bozū nō fit nisi a causis añtibus corporeis & repletōali bus crudis. et quandoq; fiunt ex vlceribus ad que trahuntur materie maligne et retinentur in carnibus mollibus.

¶ Primo ponit q̄ febres sequant apāta tā intrinseca q̄ ex trinseca. ℨº signa. ʒº curā. partes patent. Primū caplm di uidit in duas partes. in p̄ma ponit q̄ febres sequant apā ta extrinseca. secūdo q̄ sequant apāta intrinseca. scōa ibi. (Febris aūt) In p̄ma parte dicit q̄ tu iaz sciuisti. s. in effi mera. s. ex apostemate cuiusmodi febres sequant aposte mata extrinseca. & q̄ fm plurimū sunt de genere febriuz effimeraꝝ. cū fm plurimuz apostemata ista non pueniāt ad coꝝ nisi cū calefactōe absq; putredine. i. calefaciūt coꝝ nō mittendo vapoꝝ putridum ad ip̄m. ℨº dicit q̄ pluri mum boꝝ apātum est ex causis p̄mitiuis q̄ faciunt feb. effimerā. ʒº dicit q̄ cū fortasse. i. aliquādo puenit putre do. i. putridus vapor ad coꝝ ppter suam magnitudinē. i. apostematis: aut ppter suam ppinquitatem ad coꝝ sicut quādo esset in subasselis: aut sub māmilla sinistra nō fit feb. effimera: ʒ supple fit febris putrida. 4º dicit q̄ plu rimū boꝝ. s. apostematū que faciūt feb. putridas nō pue niūt nisi a causis antecedētibus corporeis sicut sunt ma le ꝓlones opilatiōes & a causis repletiōalib⁹ crudis. i. ab humoribus replētibus indigestis. 5º dicit q̄ hec aposte mata quādo fiunt ex vlceribus supple vel pustulis ad q̄ vlcera attrahunt materie maligne & retinētur in carnib⁹ mollib⁹ q̄ sunt in locis emūctoryz sicut post aures ppter vlcera labioruz mēti & colli. & in subasellis ppter vlcera manuū & in inguinibus ppter vlcera in virga aut in pedi bus. Dec tamen apostemata facta in locis emunctoryz: q̄nq; faciūt putridas q̄nq; effimeras iuxta assolsimū. In bubonibus oēs febres male demptis effimeris.

¶ Febres aūt que sequunt itrinseca apāta fortasse non fiunt ex applicatione calefactiōis ad cor sine putredine.

¶ In p̄te p̄ti oñdit que feb. sequunt apāta intrinseca. ℨº ponit quasdā diuersitates febriū sequētiū apāta. in ʒª po nit canōes. ℨª ibi (Et vehemētiores) ʒª ibi. (Et scias) In p̄ma parte dicit q̄ feb. q̄ sequunt apāta intrinseca fortasse nō fiunt ex applicatōe caliditatis ad coꝝ sine putredie. naz ab apāte intrinseco facile putridus vapoꝝ puenit ad coꝝ ppter ppinquitatē ad coꝝ. & ppter viaꝝ rectitudinē & amplitudinez. eō ab apāte extrinseco. aliqñ tñ accidit ab apāte intrinseco fieri effimeraz ppter sui puitatē & distā tiā sicut a paruo apāte existēte in extremitate itestini re cti: imo q̄dā apāta intrinseca nullā faciūt feb. sic̄ glādule & scroffule: & silēs q̄ nō sunt cale nec p se nec p accñs.

¶ Et vehemētiores qdē febres fiunt ab apāti bus intrinsecis q̄ñ sunt ex genere berisipille in q̄busdā visceribus et extendit dolor et sitis et inflāmatio. et significāt ea significatōes p̄mix tionis colere plurime cū sanguie. Et hec apā ta intrinseca sunt sicut apāta cerebri et velami nū eius et sumach auris et gutturis q̄nq;. et in velamie q̄ sequtur pect⁹. et epate et rene et ve sica et matrice et itestinis et q̄ sunt eis silia.

¶ In ista p̄te p̄it diuersitates baꝝ febriuz. Habz hec ps ptes q̄nq; sicut q̄nq; sunt he diuersitates. Prima diuersi tas est q̄ vehemētiores febres sequunt apostemata co lerica sicut berisipillā q̄ apāta ab alys humorib⁹ pēdētia.

2° dicit q dolor sitis ⁊ iflāmatio intendiť in his apatib⁹ colericis. 3° dicit q apata colerica significanť p signa p mixtionis plurime colere cū sanguie. 4° dicit q apata itrinseca q̄ faciunt has febres sunt sic apata subc cerebri ⁊ pāniculox eius. ⁊ sumat. i. botiū auris siue nerui auditi ui ortum hūtis a 5° pari neruox cerebri ⁊ apa gutturis ⁊ apa velamis pectoris. i. pleure. ⁊ p pleurā itellige ceteros pāniculos pectoris itrīsecos. Itē apa renis vesice epatis matricis itestinox. ⁊ his silib⁹ sicut stomaci splenis mensentery pulmōis ⁊ apa cordis in ℞ excedit reliq̄.

¶Primo notāduz p declaratiōe ptis pme q apata colerica sine dubio maiorē faciūt febrē q̄ apata flegmatica aut melācolica: sed de sanguineis est dubiū. in q̄ tenendū est apa colericuz maiorē facere febrem itensiue q̄ apa sanguineū. ⁊ eō sanguineū maiorē facere febrē extēsiue pp maiorē multitudinez vapox eleuatox ab apate sanguineo q̄ colerico. De dolore etiā est dubiū qs sit maior. ⁊ credo q in eodē mēbro vel ppoꝛtōali maior sit dolor sequens flegmonez q̄ berisipillā. ¶Primo q̄ hoc exprimur sepe in apatib⁹ extrinsecis. naz in flegmone magn⁹ dolor est. in berisipilla fere nullus. sic etiā dz esse iterius. 2° q̄ dolor magis segtur solonem ꝛtinui q̄ malā ꝓplonē: vt docet expiētia. licz ℞ nō placuerit Auerroy. sz in flegmōe maior est solo ꝛtinui q̄ in berisipilla: cū sanguis sit grossior colera. Itez. q̄ dolor seq̄ns flegmonē est extēsiuus ⁊ pulsatiu⁹: sz seq̄ns berisipillā est pūgitiuus q est minor illis. Nec Aui. dicit oppositū b⁹ determiatōis q̄uis dicat q dolor intendiť aut alr extēdiť in berisipilla. nō. n. cōpauit berisipillā flegmoni: sz apatibus frīdis. Si tū textus dicat extēdiť est verū in berisipilla cōpata flegmōi in qua dolor est magis extēsus i mēbro: cū colera spargať p mēbri supficiē: sz in flegmone sanguis magis in vno loco colligiť. licet tamē intēsior sit dolor in flegmone. ¶ 2° nōnduz q signa pmixtionis colere cū sanguine multum sumuntur ex signis complexionum que vide secunda pmi.

¶Et diuersificanť febres eox in vehemētia ⁊ debilitate ꝑz ppigtatē cordis et lōgitudiné.

¶Dec ē 2ª diuersitas: q febres diuersificanť in magnitudie ⁊ puitate ꝑm ꝓpingtatē ⁊ distātiā apatū a corde. q̄. n. sunt ꝓpingora ceteris parib⁹ maiorē faciūt febrē.

¶Et eox itex febres q̄ sunt in mēbris carnosis est feb. vehemētior. ⁊ eox feb. q̄ sunt i pāniculis ⁊ eorū silibus est debilior.

¶Dec est tertia diuersitas: q febres q̄ sequūť apata exñtia in mēbris carnosis sunt vehemētiores q̄ febres q̄ sequūť apata in pāniculis ⁊ silib⁹ q̄ sunt neruosa.

Cōtra. opposituz vult Aui. 2ª pmi. cap°. de signis apatū. ¶ Dōm q febres dīr vehementiores duplr. vno°. in calore. ⁊ sic febris apatū mēbri carnosi dī vehementior: q̄ plus de materia aggregať in mēbro carnoso ⁊ plus calefit. fiūt. n. febres pluris caloris. Alio°. dī feb. vehemens in accūtibus gbusdaz cōib⁹. sic dolore vigilia spasmo ⁊ silib⁹. ⁊ sic feb. apatū q̄ sunt in mēbris neruosis sūt vehemētiores.

¶Et eox que sunt in vicinitate arteriarū febris est vehemētior: ⁊ eox que sunt i vicinitate venax solum feb. est debilior.

¶Quarta diuersitas est: q feb. horx apatuz q̄ sunt in vicinitate arteriax sunt vehemētiores q̄ feb. apatū q̄ sunt in vicinitate venax solū: cuius cā est: q̄ magis cōicant cordi p arterias q̄ p venas ceteris parib⁹.

Contra. quia apata splenis sunt in mēbro magis arterioso q̄ apostēata epatis. ⁊ tū minorē facit febrē. ¶ Dōm cetera nō esse paria. est enī disparitas: q̄ epar cōicat cordi p venā maximā. s. per venā chiliz imediate: nō aūt splen imediate cōicat cordi p arteriā maximā. Item est diuersitas. q̄ epar est maius mēbrū ⁊ nobili⁹ q̄ splen. Itē epar magis vicinať arterie magne q̄ splen. q̄uis q̄ splen hēat plēs arterias q̄ epar: q̄ epar nullā hz saltē ꝑm gibbum: nō tū pp cās dictas sequiť ipz debere maiorē facere febrē q̄ epar.

¶Et nō eūanť iste febres a piodis scōm materias q̄ effundunť ad apata earū. piodi nāq̄ earū sunt scōm gnatōez eax ⁊ scōm motū ipsarū ⁊ scōm attractiōem calitatis ⁊ dolozis ad ea. vnicuiq̄. n. būoꝛi ē piodus q sibi ꝓuenit.

¶Quīta diuersitas. febres apatū būt diuersos piodos ꝑz diuersitatē materiax q̄ effundunť ad apata ipsox febricitantiū. piodi nāq̄ eax febres fiunt ꝑm gnātionē materiax eax ⁊ ꝑm diuersuz motū ipsax ad apata: quādo iam sunt genita ⁊ ꝑm alterationē caliditatis ⁊ dolozis ad ea. i. ꝑm variam attractionē ipsarū materiax ad loca apata: q̄ attractio fit a caloze ⁊ doloze mēbri apati. vnicuiq̄ enim būoꝛi in est piodus qui sibi cōuenit.

¶Pro huius ptis notitia est sciēdū q Auic. ĩnuit hic oēs causas piodicatōis itrinsecas: quax q̄dā de itētiōe Ha. 2° de dīntys feb. sumunť ex dispōnib⁹ mēbrox mittētiū mās ad mēbrū apatū q̄ materie ꝓtinētur in ipsis mēbris mittētib⁹. Quedā sumunť ex dispōnib⁹ ipsox mēbrox apatox attrahētiuz q̄ maxie attrahunt p calitatē ⁊ doloze: ⁊ ℞ sē tenēt ex pte mēbrox de gb⁹ loqť Hal. loco allegato. Quedaz se tenēt ex pte diuersificatox ꝑz q̄titatē. modū subc. ⁊ ipox ꝓplonē. ⁊ foꝛmā subalē: ⁊ ꝓpꝛietatē resistitiuā. ⁊ be ponūtur a multis auctoꝛib⁹. ꝑcipue ab Aui. in hac ꝑma q̄rti. tractatu 2°. ca°. ꝑmo: q̄s oēs Auic. ĩnuit in his paucis ỹbis. ¶Primas se tenētes ex pte mēbrox cū dixit. piodi nāq̄. secūdas se tenētes ex pte būox cū dixit: vnicuiq̄ būox ĩest piodus q sibi cōuenit. ⁊ ℞ vult Ha. feb. apatū piodicare pp nouū motū mās ad mēbrū apatū q motus diuersificať pp diuersitatē causax supꝛascriptaruz. ꝑm plm tū flegma piodicat quottidie. colera de 3° in 3ᵐ. melancolia de 4° in 4ᵐ. sanguis quottidie affligit maxime pp suas foꝛmas subales ⁊ ꝓpꝛietates resistitiuas. Omittit autē causas extrīsecas sicut regimē sex rex ⁊ influxus supcelestes quos astrologi ponūt. ℞z de hac materia dcm̄ est supius quantuz est opportunū in questione de piodicatōe.

¶Et scias q multotiens sanať apa in pleuresi ⁊ alijs ⁊ remanet febris. et significat tūc q mū dificatio non accidit.

¶Dic pōit duos canō. ¶Primꝰ. multotiēs sanať apa pleuretici ⁊ feb. remāet. ⁊ silr accidit i alijs apatibus. ⁊ bᵉ remanētia feb. significat q̄ nō ē fcā pfecta mūdificatio. ⁊ ℞ accidit qñ apa nō ē totalr cā feb. imo ps mās q̄ fať febrē fcē apa. stat q̄ apa pendēs a pauca mā terminari añ feb. termiationē. Sicut me scribēte sup ℞ capꝰo euenit magnifico egti dño Christio Frācisco ō beuilaq̄ vonēsi. aliqñ accidit qñ apa nō pfecte curať: sz eūatis ptib⁹ subtiliozibus remanēt q̄dā ptes terrestres potentes febres cōtinuare. nō tū doloꝛē tussiz ⁊ alia accūtia ꝓpa pleureť facere.

¶Et iste qdē febres qñq̄ plōganť et pducunt ad etbicā et ꝓpꝛie qñ apostemata sunt i epate. Alle ꝓo q̄ sunt in velaminib⁹ cū cōfirmanť nō expectāt vsq̄ ad etbicam.

¶Secūdus canon. Et iste qdē febres cū plonganť ducūt ad etbicā. ⁊ ꝓpꝛie qñ apata sunt in epate.

Contra. quia apata pulmonis deberēt magis ducere ad ethicā ꝓbibendo cordis cuentatōez. ¶ Dōm est ꝙ ethicā q̄ est quedā tabes t exiccatio cū pauca caliditate magis icurrit ꝓp apa epatis q̄ pulmonis ꝓpter defectū nutrimenti ꝙ defectus est ab epate nō a pulmone: sed ethicā q̄ est corpis arefactio cuz inflāmatōe magis icurrit ex apate pulmonis. 2ª dicit ꝙ ille febres q̄ ꝯsequunt apata in velaminib⁹ cū ꝯfirmant apatib⁹ a ꝙbus pdēt ꝯfirmatis nō expectāt vsq; ad ethicam: qz moriunt ꝓus q̄ fiāt ethici. Unī Hal. io. terapeu. loquēs de apostematibus dyafragmatis dicit. Multotiēs vidi īterficere añq; cōpleāt disnia t desipiena: sz in gb⁹ tales dispōnes sunt plm morium añq; ethica generet. Ex his pz ꝙ p apa ꝯfirmatum nō debes intelligere apa exīs in statu: qz ab hoc ptingit euadere. Sz p apa ꝯfirmatū intellige maxime fixū t in malitia ꝯfirmatū.

¶ De signis eaꝝ t ipsaꝝ iudicys. CAP. XIIII.

Um febrib⁹ ex apatibus itrisecis iuenīunt tres spēs signoꝝ t accītiū. s. signa t accītia significātia mēbrū ifirmū: t signa t accītia significātia materiā: t signa t accītia significātia dispōnē ifirmi. Prima aūt signoꝝ spēs ē sicut pulsus serrinus. t dolor pūgitiuus apatis in ptib⁹ pectoris. t silr tussis sicca in primis t būida in scōo t q̄ sunt illis silia de signis pleuresis significātibus apa in ptib⁹ pectoris.

¶ Primo pōit quādā diuisionē trimēbrē signoꝝ t accidētiū febriū apatū t ipsam declarat. 2º ponit quādā diuisionem fundatā sup ꝑmo mēbro diuisiōis. 3º subdit q̄dā alia signa feb. apatū itrinsecoꝝ. 2ª ibi (Et mēbra qdem occulta) 3ª ibi (Et calitas qdē) Prima in duas. nā in ꝑma pōit diuisionē ꝓdictam. loco exēpli ponit signa pleuresis. in 2ª ponit signa q̄dam generalia apatis itrinseci. 2ª ibi (Et ad summū) In ꝑma parte dicit ꝙ cū febrib⁹ ex apatibus intrinsecis sunt tres spēs signoꝝ t accītiū significātiū mēbrū apatū. Prima est spēs signoꝝ significantiū mēbrum ifirmū. Secūda est spēs signoꝝ significantiū mām apantem. Tertia spēs est signoꝝ t accītiū significantiū dispōnez ifirmi. i. qd sit futuꝝ de ifirmo. Et ꝓ notitia signoruz ꝑmoꝝ vult te redire ad tertiū canonē. t p secunda spē signoꝝ ad tertiā q̄rti. t p tertia spē ipsoꝝ ad secūdā quarti vbi ponunt signa ꝓnostica. Ideo in omni specie oiuz horū signoꝝ hic abbreuiat: t solū exempli gra dicit q̄dā. Secūdo declarās ꝑmā spēm signoꝝ dicit ꝙ pulsus serrin⁹ t dolor lateris pūgitiu⁹ sunt signa apatis in ptib⁹ pectoris. s. pleuresis. s. tussis sine sputo i ꝑmis. 2º cū sputo. t silia de signis pleuresis. s. feb. ptinua ꝯstrictio anbelit⁹.

¶ Et ad summū dolor t grauitas in mēbro. t est caliditas reliqs mēbris addita calefactiōe nō ꝯsueta t sic spasmus: qm̄ ipse multotiens associat apatib⁹ calis in membris nervosis. Spēs ꝯo scōa est sicut significatio vehemētie febris tertiane significat ꝙ materia est colerica. Accidētia ꝯo ifirmi sunt dispōnes q̄ idicant eius salutē aut idicant ipsius mortem.

¶ In ista pte dicit ꝙ signa generalia apatis intriseci sunt dolor. 2ª grauitas. tertiuz caliditas maior in mēbro apato q̄ in reliqs. est. n. sicut fornax febris. xi. terapē. vltimo caplo. quartuz ꝙ in reliqs mēbris est addita caliditas nō cōsueta. quintū est spasmus q̄ frēqnter sequit apata calla in mēbris nervosis. Et tu istis adde duritiē t tumorē si illa apata fuerit in mēbris q̄ subiacēt sensui. t tu cū visitas aliquē hec septē signa semp habeas mēti ne incidas in errorē nō bñ excusabilē. Scōa spēs signoꝝ est sicut feb. tertiana q̄ significat ꝙ mā apatis est colerica: t quottidiana ꝙ est flegmatica. t q̄rtana ꝙ est melācolica. t ptinua cōclusa ꝙ est sanguinea: licz ꝑm plm in ꝓcessu pozissimi baruz febriū ꝯfundant. Tertia spēs signoꝝ significat salutē vl mortē. et bis similia ventura sup egruz.

¶ Et mēbra qdē occulta diuersificant in faciēdo feb. t recipiēdo eas. t per duratōez eaꝝ et ipsaꝝ ꝓpriis ꝑz magnitudinē eoꝝ in se ipsis et magnitudinē venaꝝ eoꝝ: et ꝑz mēbra sua.

¶ In pte pīti ꝓ declaratōe ꝑmi mēbri diuisiōis ꝓcedētis. s. ꝙ q̄dā signa significāt mēbꝝ apatū Aui. ꝑmo pōit vnā diuisionē. 2º declarat eā. 3º īfert quosdā canōes. scōa ibi. (Mā in mēbris) 3ª ibi (Cū aūt aggregat) In ꝑma pte dicit ꝙ mēbra itrisseca apata diuersificāt in faciēdo febres t recipiēdo eas: qz p̄ fit calor in corde q formalr est feb. p mēbrū apatū: deide recipit in eo t in alys mēbris. B dicit qz dato ꝙ aliqō mēbrū bēat calorē exneū t ipz alteri mēbro cōicet: ille tñ calor nō dr feb. nec alia mēbra recipientia calorez ab eo dīr febrire nisi calor ꝑus fiat in corde. t postea p cor alys cōicet: cū cor sit ꝑmū subz feb. iuxt supi⁹ determiata. Et hec ꝑma diuersitas ꝯcernit feb. magnitudinē aut paruitatē salubritatē aut ꝯriū. nā quedā mēbra apata faciūt maiorē febrē t magis mortalē sic epar t pulmo. q̄dā minorē t magis salubrez sic renes t matrix. 2ª diuersitas est in duratōe eaꝝ. nā q̄dā faciūt longā sic matrix: t q̄dā breuē sic cerebrū. 3ª diuersitas ē in piodis earū. Alr. n. piodicāt feb. apatis epatl. t alr feb. apatl renū: q̄uis he diuersitates insēq̄nt diuersitates mārum: tñ et in sequunt diuersitates membroꝝ. he aūt tres diuersitates fiūt ꝑm magnitudinē ipsoꝝ. s. mēbroꝝ in seipsis q̄ magnitudo attēdit penes tria. s. penes nobilitatē sue opōnis: penes sensibilitatē suā: t penes ꝓpinquitatē ad cor. Aliter ꝑm magnitudinez ipsoꝝ. s. apatū in seipis. i. ꝑm ꝙ apata sunt magna vel pua. Secūdū aūt penes qō diuersificant mēbra apata in faciēdo feb. ē ꝑm magnitudinē venaꝝ. s. pulsatiliū t getaꝝ. t in B tāgit maiorē aut minorē colligātiaz cū corde. Tertiū vo in quo diuersificant mēbra apata in faciēdo febrē ē ꝑm mēbra sua. s. alia a corde ꝙbus mēbris cōicat mēbrū apatū faciens feb. exēpli gra. matrix cōicat capiti. iō apata matricis faciūt feb. cū dolore capitis.

¶ Nam in mēbris itrisecis sunt q̄ sunt ꝓpiqua cordi et vehemētis cōitatis: sic velamen et pulmo: et de eis sūt q̄ sunt lōgiqua a corde: t debil cōitatis sic renes. ipsi. n. nō sp faciūt pp apata sua febres fortes neq; ptinuas t multotiēs qdē sunt iterpolate t sunt de gñe febriū cōmixtarū t febriū tertianaꝝ: et q̄rtāe et qntane et sextāe. et fiūt cū eis rigor et horripilatio: et ambiguz fit eē eaꝝ: et significat eas grauitas in loco renū et in partib⁹ alkatiz et dolor et ꝓprietas caliditatis i mēbro maioris ꝯsueta.

¶ Hic declarat predictaz diuisionem: t quāuis sua interesset ostendere qūo mēbra diuersificata in magnitudie t paruitate t diuersificata ꝑm venas suas. t in summa ꝑm maiorē aut minorē colligantiā cū corde. t tertio diuersificata ꝑm mēbra sua alia a corde ꝙb⁹ cōicant faciūt febres diuersas in magnitudine t paruitate salubritate t mortalitate t lōgitudie t breuitate. Itē diuersitas i piodis trī

qz hec sunt nota ex dictis in 3°canone solũ exẽpli gra ostẽ dit quõ mẽbra diuersificata in lõgitudine ꝛ ppingtate ad cor: ꝛ in maiori ꝛ miori cõitate cũ corde cũ apar diuersifi carꝛ i faciẽdo febrẽ. Dicit g̃ q̃ de mẽbris sunt aliq̃ que sũt ppinq̃ cordi ꝛ vehemẽtis cõitatis cũ eo: sic velamẽ. i. oya fragma ꝛ pulmo. ꝛ ista supple faciũt magnas febres ꝛ mor tales ꝛ breues ꝛ ꝯtinuas cũ apar. ꝛ de eis sunt aliq̃ lõgin qua a corde ꝛ debilis cõitatis cuz eo: sicut renes. ipsi. n. non semp faciũt cũ apar feb. fortes: neqz ꝯtinuas: sed multo tiens sunt iterpolate: ꝛ multotiẽs nõ sunt iterpolate. ꝛ sũt de gñe febriũ ꝯmixtarũ: ꝛ qñq̃ sunt tertiane ꝛ quartane ꝛ qntane ꝛ sextane: ꝛ fiũt cũ eis rigor ꝛ horripilatio ꝛ ambi guũ fit eẽ cor. ſ. apatũ. ignorar. n. cõ mẽbri sint apata ista q̃ faciũt tãtas feb. diuersitates: ꝛ an sint apata renuz. hec tñ apata renũ significar̃ p grauitatẽ i alkati q̃ ẽ locꝰ renũ. ꝛ p dolorẽ eiꝰ loci. ꝛ qr ppe in illo loco sentiꝫ calitas maior cõ sueta. Et nota q̃ ẽquis bõ ingsitio nõ ptineat ad hũc locuz sz potiꝰ ad. i7. tertꝫ q̃ cã tantaz diuersitatũ i his febribꝰ ẽ tripler. ꝓria est diuersitas mãez q̃ faciunt hec apata. vñ rõne bꝰ pmiscenꝫ feb. diuerse. 2ª est longingtas bꝰ mẽbri a corde. vñ feb. eiꝰ q̃ñq̃ nõ sunt ꝯtinue: nz fortes. 3ª cã ẽ diuer sitas i adustiõe cũ apata hec cronicãr: sic freq̃nter accidit. vñ p adustionẽ mãez hui⁹ apatis añcedẽtiũ: ꝛ ꝯiunctaz fit trãsmutatio baz in meliã. vñ fiũt q̃rtane: qñ sũt plis q̃ti tatis: ꝛ nõ ita p adustionẽ igrossate. cũ vo p adustionẽ ma gis paucificanꝫ ꝛ igrossanꝫ fiũt tertiane ꝛ codẽ mõ sextãe.

¶ Cũ aũt aggreganꝫ in mẽbro vt sit primũ pri cipali: aut fortis cõitatis cũ eo aut vehementis sensus ꝛ est nervosum: tũc cum vehemẽtia fe. comitantium apostemata eius accidũt ei inge tudo magna ꝛ spasmus.

¶ Jn pte pñti ifert canõ pmꝰ. qñ hec oĩa aggreganꝫ in mẽ bro aliq̃. pmũ q̃ sit primũ pncipali. i. cordi. aut vehemẽtis cõitatis cũ eo: vtputa p venas ꝛ arterias. aut vehementis sensus: q̃ sit nervosum: tũc cũ vehementia feb. ꝯtinũ apa eius accidũt ingetudo magna ꝛ spasmꝰ. sicut exempli gra tia. in apostemate pãniculoz cerebri.

¶ Et fortasse comitanꝫ ipm accñtia extranea si cut apostemata matricis: associar̃. n. ei cuz fe. soda ꝛ dolor ceruicis.

¶ Scõo ifert q̃ aliq̃ cũ comitanꝫ apata mẽbri itrisecꝰ: sic apa matricis accñtia extnea fit i eo soda ꝛ dolor ceruicis. i. ptis posteriozis colli ad caput termiari. bꝰ aũt ẽ cã: qr ma trix dorso alligar̃. vñ facilr cõicar̃ capiti ꝛ collo p nucas ꝛ venas ꝛ arterias q̃ sũt i dorso. appellat aũt hec accñtia extnea pp magnã distãtiã mricis a collo ꝛ capite. ꝛ qr matrix nõ est nervosa p nervos a cerebro ꝛ nuca ortũ hñtes. sic. n. accideret spasmꝰ i fortib⁹ doloribꝰ eiꝰ. qõ bñ sentit Aui. 2i. terꝫ. caꝰ de anathomia matricis. ꝛ hoc est exemplũ diuer sitatis febrium sequentiũ membra apostemata diuersifi ficata pm mẽbra alia a corde gbꝰ cõicant.

¶ Et caliditas qdẽ quãuis inflãmeꝫ in his apa tibꝰ. tamẽ nõ est valde vehemẽtis acuitatis: si cut est in causonide nisi sit res magna. ꝛ causa in eo est quoniam putredo non est sparsa neqz mota ad exteriora.

¶ Dic ponit signa apatũ intrinsecoz. pmum est sumptũ a caliditate. 2ª a pulsu. tertiũ ab vrina. ptes patent. Jn pma pte dicit q̃ calitas ẽquis sit intẽsa in his apatibꝰ. non tñ ve hemẽtis calitatis. ſ. exteriꝰ: sic i causonide nisi sit res ma gna. i. apa magnũ ab hũore multũ calido. Et cã hui⁹ est. qr putredo. i. vapores putridi nõ est sparsa ad exteriora. tum ppter debilitatẽ vtutis. tũ ppter hobediẽtiaz mãe. ꝛ causa

est. qr moneꝫ interius ad locũ apostematum.

¶ Et pulsus qdẽ in febrib⁹ apatũ intrisecoz est pulsus febriũ putredis paruus in pncipio ve locis ꝛstrictõis apud statũ: deinde magnificar̃ ꝛ fit veloz ꝛ spissus pm mẽbrũ ꝛ materiã: et hz q̃ sciuisti: deide erit serinus et faciẽs scõz mẽ brũ in nervositate et carnositate sua.

¶ Secũdũ signũ. pulsus in febrib⁹ apatũ itrinsecoz est si cut pulsus in feb. putridis. puus in pnº exacerbatõis ꝛ ve locis ꝛstrictõis apud statũ. i. in statu vel paz añ statũ: cuz maior sit necitas mũdificatõis q̃ euẽtatõis. Deiñ: ly dei de notat ordinẽ locutõis ꝛ nõ tpis vt sit sensus: deide de bes scire q̃ pulsus magnificatur: ꝛ fit veloz ꝛ spissus pm mẽbrũ ꝛ mãz sic sciuisti. i. liº p. fen 2ª. cap. de pulsu apatũ. ꝛ lib⁹ 3º in ppriis caplis. nã mẽbro apato exñte carnoso ꝛ arterioso vt mã exñte calꝫ pulsus fit magnꝰ veloz ꝛ freq̃s. eꝫ in mẽbro ecõtrario se hñte ꝛ mã frida. Deide. ly deide notat ordinẽ locutõis. vt sit sensus. et õbes scire q̃ pulsus fit serinus aut vndosus. ꝛ secũduz membraz in ner tiositate ꝛ carnositate sua. nã membro existente nervoso sicut panniculi fit serinus. ꝛ exñte carnoso sicut suba cere bri ꝛ caro epatis fit vndosus.

¶ Et vrina scõm plurimũ est ad albedinẽ decli uis et paucitatẽ tincture ppter declinatõez ma teriei ad apa scõm q̃ sciuisti.

¶ Ultimũ signũ vria q̃ hz plm est ad albedinez õclinãs. i. ad paucitatẽ tincture pp õcliatiõez mãe ad apa sic sciuisti. cap. de effi. ex apate. ꝛ fen 2ª. cap. de colorib⁹ vrie.

Dubitatur an ad apata viscez sequãr febres cõ tinue. argr̃ q̃ nõ. mã feb. ꝯtinuaz est itra venas. vt ẽ. cap. de putredie: hz mã apatũ exiuit vẽas ꝛ in poris mẽbri ꝯtinet. 2ª ꝯtinuaz. ppriũ est nõ bñe rigo rẽ. pmo ẽ dñtys feb. hz q̃dã apata quozũdã viscez vt re nuz faciũt febres cũ rigore vt hic Aui. ¶ Jn oppoᵐ ẽ Ha. 4ª affõz sup illo affo. Febres q̃cũq̃ nõ õficiẽtes. ¶ Dõz q̃ hz hz plm feb. apatuz viscez sint ꝯtinue: stat tñ ipsas eẽ iterpolatas. pmã ptẽ hui⁹ ꝯnis voluit Ha. loco allegato ꝛ quottidiana expiẽtia ꝓbar̃. secũdã ptẽ vult Aui. in lo co pñti. ꝛ multotiẽs sunt iterpolate.

Sed ad ratiões in oppoᵐ rñr. ¶ Ad pmaz ne getur maior vlter intellecta. ¶ Ad secundã ꝓcedeꝫ ad qõ deducir̃. est tñ negãda ma ior vlr intellecta: imo exacerbatões ꝯtinuaz aliq̃ icipiũt cũ horroze vt in capitulo de latica.

¶ Cura earum. CAP. XV.

Curatio baz febriũ est curatio febriũ acutaz post curatõez apatũ. radix. n. in eis est cura apatis cum obseruatõe cure febris de ifrigidatõe et humectatõe. Et in his febribus non concedit potus aque frigide neqz introitus balnei.

¶ Dabz hoc caplm duas ptes. in pma ponit duas itẽtões hñdas in cura feb. apatũ. ꝛ oñdit q̃ sit dignior. in secũda. exẽpli gra. ponit curã apatis colerici. scda ibi ¶ Et si fuerit apa ¶ Jn pma pte dic q̃ curatio baz febriũ ẽ curatio feb. acutaz post curatõez apatũ. nã radix. i. fundamẽtũ in cu ratõe eaz est cura apatis. ¶ Nec. n. ẽ itẽtio pma cui ma xime itendẽdũ ẽ. ¶ 2ª itẽtio ẽ observatio cure feb. cũ in fridatõe ꝛ hũectatõe. ¶ Nõᵐ hꝫ Aui. multũ abbreuiasse curã feb. apatũ: qr si radix cure ẽ cura apatũ iã scita est in gñali. 4º pmi. cap. de cura apatũ. ꝛ scita ẽ 3º canõ. de cura cuiusq̃ apatis itrisecꝰ. Et itẽtio q̃ ẽ ad febres scita ẽ i capº

generali curationis febriū putridaruz.t in capitulo curationis acutarū.t si intentio sit ad accidētia cura precessit in hac sen. ¶ Sed cōtra dicta Auic.instat. qz cura baruz febrium nō semp est cura febrium acutaz:cum aliqñ nec apata sint acuta neqz febres sequētes ea sicut manifestū est in febribus sequētib⁹ apata frigida. ¶ Scōo aliquando cura febris est dignioz q̄ cura apatis:quādo feb.é corpus arefaciens:tunc q̄uis obstet apostema cōpeteret potus aque frigide. vt voluit Aui.in cap'lo gñali curationis feb.t in ca⁹.de reb⁹ in q̄rū gbusdā tc. ¶ Ad pmā cōceditur ad qō deducit.Sz itentio Auic. fuit hic ponere curaz feb.acutaz q̄ sequunt apata cal'a. qz feb. sequētes apata frigida paz aut nihil vertūt ad se curā. sed q̄si total'r attēditur apati nisi fuerit etbica:q̄ tñ raro accidit nisi post lōguz tps nisi forte fuerit apa pulmonis aut capsule cordis t similiū ipedientiū debitaz cordis euentationē. t ēt nisi esset apa epatis t stōi gb⁹ nutrimētuz subtrahit toti. hec eni satis festine ducūt ad etbicā. ¶ Ad scōm cōcedit sil'r ad qō deducit.sed dicta Aui.in psenti pte veritatē ꝺtinēt vt in plib⁹.Et nota q ly post positū in hoc textu nō dicit ordinez tēporis:sz ordinē dignitatis.ambe.n. itentiones.s.q̄ debet apati t q̄ debet febri sunt simul tpe exequēde.Secundo dicit q in his febrib⁹ nō ꝺcedit potus aq̄ fride ne mā apatis increduet.hoc tñ vt statim dixi veritatē habet regulariter vt dixi t vt in pluribus:neqz conceditur ītroitus balnei ne materia putrefacta per balneū amplius fluat ad apostema vt.ii.terapentice.

¶ Et si fuerit apa berisipila licet fiat positio rerum frigidaz t ifrigidatarū actu de foris sup ipm sicut succus lactuce t sempuine t portulace cū aliquātulo de sanicb ordei albi que sine cessatiōe ifrigident sup niuē t pmutent.t fortasse pmiscet cuz eis oleū onfacinū aut oleum rosatuz.Et si comederit lactucas ablutas ifrigidatas ptranſit et iuuatur cum eis.

¶ Dic curat apa colericū dictum berisipilla t intendit repercussioni t multe infrigidationi ne corpus marasmet. dicens super loco apostemato debēt poni res frigide.s.potentia infrigidate actu sicut succ⁹ portulace lactuce semperuiue fride t būide in scōo cū aliq̄tulo de farina ordei q̄ incessanter ifrigident sup niuez t pmutent. Et fortasse .i.aliqñ pmiscet cū eis oleū onfazinū. t istud ē ex oliuis imaturis t oleo ro.t hoc qñ nō ēt opus tāta ifrigidatiōe t maioris dolozis mitigatiōe.Zoar tñ pmo Theysir cap⁹ .8.timuit vngere cū oleo aliquo mēbruz qōcūq̄ in qō colera dñat. Secundo dicit q si cōederit lactucas ablutas ifrigidatas.s.actu trāsit.s.loco cibi.qz erit satis subtil'e dieta.t iuuat cū eis loco medicine. ¶ Sz nota q lactuce nō ablute sunt min⁹ frigide q̄ lactuce ablute.z⁹canōe t ppe cū aq̄ cal'a.hñt.n.partē nitrosaz in supficie q̄ post ablutiō nē remouet.pp hoc nō ablute magis ꝺueniunt sanis. sed ablute egris maxie patiētib⁹ berisipillaz:cū op⁹ sit vehemēti ifrigidatiōe. nec timet de vētositate. fortis.n.calor berisipille resoluit illā.debēt aūt comedi cocte vel crude fm vigorem digerentis. ¶ Cura febris apostematis duplex habet regimen.vnuz debet febri cōplenduz infrigidatione t būectatiōe. zm debet apati q̄ tripartit. q̄dā debet cause añcedenti.q̄dā cause ꝺiuncte.tertiū vtriq̄. ¶primū regimen hz tres intentiōes.s.eūonez.diuersionē. t fluxus interceptionē.Euacuatio aūt maxime cōplenda est fl'omia aut aliquo tenēte locū ei⁹.Cōplet ēt solone ite grata minoratiuo.digestiuo.t eradicatiuo.q̄ respiciāt materiaz peccantē t apatū mēbr.Euacuatiua sint ita moderata vt euacuēt mām ppriā q̄ est añcedens t non agitent mām ꝺiunctā.Diuersio aūt pficit cū euacuātibus iā dictis cū clist⁹ib⁹ t sil'ibus. Itē ꝺueniūt ventose sine eūone.fluxus interceptio pficit cū stipticis applicitis sup mēbr:p qō fluit mā ad mēbr apatū. Itē cū igrossantib⁹ t ꝺpingētib⁹ māz sic sirup⁹ de papauere:t silia. ¶ Scōz regimē ōbitū cāe ꝺiuncte hz tres itētiones.s.repcussionē q̄ debet in pn⁹ 2⁹repcussionē mixtā cū resolone q̄ debet post pn⁹ vsqz ad mediū status.3⁹resolonē q̄ debet deiceps q si in viā maturatiōis tēderet adiuuet t tādē erūpat cū motib⁹. Item cū sumptis iteri⁹.postea mūdificet t ꝺsolidet. ¶ Tertiū aūt regimē hz duplicē itētionē.s.curā accūtiū pficiēdā fz eoz exigentiā.Scōa ē regiñ sex rez quod declinet in cōtrariū discrasie.t dicta hz esse magis tenuis i febrib⁹ apatū q̄ in q̄cūq̄ alia febre ne apata augeant.

¶ De dispōnib⁹ febriū ꝺpositaz. CAP. XVI.

Febres qñq̄ componunt adinuicem. Fortasse eni componuntur ex eis species igredientes in genera elōgata sicut compositio febris etbice cum fe. putrida.t qñq̄ componuntur spēs ex eis i genere primo cōuenientes sicut est ꝺpositio specierū febriū putredis sicut tertiana cū flegmatica vtpote febris noiata emitriteus. t sicut cōpositio febriū apostematū. Et qñq̄ cōponunt de eis spēs conuenientes in spē sicut cōpositio duarū tertianarū t duarū quartanarū t triū quartanarū. Quare fiūt due tertiane in apparitione dispōnis fm porismos fl'atice. t tres q̄rtane in porismis fl'atice: t qñq̄ cōponunt tres de febribus tertianis. Si igit fuerit fz coalternationē erit porismus in die tertia vehemētioz qñ pt̄inet ei periodus diei primi t iceptio diei tertij:t sil'r i die qnto. t sil'at hec emitriteo sic cōpō duaz tertianarū sil'at porismis fl'atice.

¶ Dic icipit determiare de febrib⁹ ꝺpositis.t p in gñali.2⁹ in spāli determiat de q̄dā febre dicta emitriteus.z⁹ icipit in pn⁹ sequētis capli.¶primū cap'm diuido in tres ptes.in pma ponit diuersas ꝺpōnes fe.sumptas ex diuersitate fe. ꝺponentiū.in 2⁹ ponit canōes.in 3⁹ ponit tres diuersas cōpositiōes feb.sumptas ex tpe ꝺpōnis.z⁹ ibi (Et pp.) 3⁹ ibi (Et spēs.) Que dicit in p⁹ pte nota sunt p maiori pte.t sicut ꝺpositio feb.apatū itellexit q feb.sequēs apa est fm plm ꝺposita ex diuersis spēb⁹ feb.q̄ ꝺueniūt in genere humoraliū.t hoc qz apa vtplm fit de diuersis hūoribus p̄ de accūti t morbo vlt⁹ca⁹.t 3⁹ 4.⁹ca⁹p̄. Et qñq̄ ꝺponunt tres de febrib⁹ tertianis.si q̄ fuerint fz coalternationē erit porismus in die 3⁹ vehemētioz:qñ ꝺiungit ꝑmus porismus tertie tertiane cū 2⁹pme tertiane.t ita per dies ipares cōiungent duo porismi. Sz nota q ꝺato q paroxismi non coalternent:imo ꝺiungerentur p viam itroitus aut cōitatis.tñ porismus in dieb⁹ imparibus esset vehemētioz.sed exemplificauit de paroxismis coalternantibus.qz illa cōpositio est manifestioz.reliqua vero nota sunt.

Hic cadunt duo dubia. ¶primū vtrū effimera possit ꝺiūgi cū alys generib⁹ febriū.t p me termiatū fuit i ca⁹de febrib⁹ effi. z⁹ vtz putrida posset ꝺiūgi cū etbica. ¶ In quo dubio tenēdū est q etbica posset ꝺiungi cū putrida t etbica ꝑcedēte t putrida ꝑcedēte.t ābab⁹ a cā vna vel diuersa pēdētib⁹. Et pp b⁹ nō opz vt tota occupatione occupet

cū porisimis:imo oz vt occupeť cū accūtib⁹.

¶ In pte pūti ponit canones.t diuidit in q̄ttuor ptes fm q̄ q̄ttuor sunt canones.Prim⁹ canon ꝓpter hȝ cōditōes oz vt medicus nō cōfidat in solis porisimis ad cognoscendum feb.imo opz vt cōsideret accidentia feb.per que deueniat in earum notitiam.

¶ Et qñz accidit si fuerit fe.iste tertiāe pure vt festinēt porisimi eaꝝ ad ꝑtētā.i.ad illā q̄ fortior ē:ita vt destruať debilior eaꝝ prius.

¶ Scōs canō.qñq accidit si fuerit febres iste tertiane pure.s.due aut ꝑles vt festinēt.i.anticipēt porisimi ad cōtētā.i.ad illā q̄ fortior est fm exponē traductoris q̄ merito oꝛ ꝑtēta:qz tenet a causis magis fortib⁹ q̄z febres minus fortes.iō porisimi anticipant:cū forte aliarū porisimi postponāt.qz pēdent a pauciori mā t min⁹ irritāte virtutē.iō subdit q⁹ destruiť debilior ea i p̄mis t remanet fortior posterius.¶ Et notanter dixit si fuerit iste tertiane pure.qz si essent ipure aut forte vna eaꝝ ipura staret q⁹ debilior minus molestās t cuius porisimi postponerēt remaneret posteri⁹.qz pēdet a mā grossiori t min⁹ calā. Et omitto alias exponēs q̄s pōit Hētil t alq.qz hec ē de itētione traductoris t ꝓsona textui Aui.t mltiplicatio exponū ē cōfusio.

¶ Et q̄z significat compositionē reditio bozripilationis post quietem.

¶ Tertⁱ⁹ canō.reditio bozripilonis post quietē eius significat cōpositionē.s.si p notabile tēp⁹ redit postq̄ quieuit: imo hoc est de signis emitriteꝝ vt videbitur.

¶ Et turpe qdem est medico sciēti significationes cuiusq̄z feb. t accūtis eius vt nō percipiat compositionē a p̄mo die aut secūdo.

¶ Quartⁱ⁹ canō.turpe est medico sciēti.i. q scire oz signa cuiuscūq̄z febris t accūtia ei⁹ vt nō cognoscat ꝓpositionē earū a p̄ die vel a 2ª.¶ Notādū q⁹ ꝓpositio harū feb.q̄ oz cognosci a p̄ die vel 2ª nō ē ꝓpositio effic⁹ cū ethica vel putrida.qz iuxta supⁱ⁹ determiata hec ꝓpositio nō pōt fieri saltē p notabile tēp⁹.ethica ēt raro repiť a p̄n⁹:hec q̄ ꝓpositio erit būoraliū aduiceť q̄ si ꝓsūganť p viā cōcatiōis cognoscunť.qz nō apparēt accūtia vniⁿ soli⁹ mā:nz vni⁹ solius porisimi.id tñ est valde difficile nisi apud medicos valde doctos t exercitatos. Si aūt ꝓponanť fm viā itroitus id est min⁹ difficile.ſz oz medicū ꝓtinue assistere vt ꝓprehendat coartationē pulsus scōaz post p̄mā. Si vo ꝓponanť ſz viā coalternatiōis id ē satis facile. Hal.tñ 2ª de crisi mitⁱ⁹ locutus ē dicēs:q⁹ si nō cognoscis p̄ª vl 2ª die cognosces 3ª vel 4ª.¶ Sz nota q⁹ aliō est cognoscere b gnāle.s. q⁹ plures fe.sint ꝓposite aduiceť.t aliō ē cōgnoscere distincte fe. cōponētes.Prīa notitia ē satis faciľ quā medicⁱ⁹ pt cōgnoscere p̄ⁿ die vel 2ª.ſz 2ª ē difficilis.de q̄ logť Hal.2ª de crisi.

¶ Et ꝓpositio fe.ethice cū fe.putredis ē ex illis q̄ valde ambigua sūt.qñ ipsi vidēt iterpolationes t iceptiōes rigoris t bozripilonis.t reditionis sudoris si fuerit t bozas ꝑticulares. q̄re estimant q⁹ sint illic feb.putredis tantū iſepabiles aut ꝓposite ex ꝓtinua t iterpolata.

¶ Vic ē gnⁱ⁹ canō.t ē de ꝓpōne ethice cū būoralib⁹ q⁹ cōpositio ethice cū febrib⁹ putredis est de illis q̄ sunt valde ambigua.qñ medici vidēt iterpolatiōes.i. remissiōes t iceptiōes rigoris t bozripilonis t reditiōes sudoris post sudorē p̄cedētē si in illa febre fuerit rigor.t vidēt bozas ꝑticlares porisimoꝝ.q̄re existimāt q⁹ sint febres putredis tā tū ꝓtinue aut ꝓposite ex ꝓtⁱ⁹ t iterpolata.t nō existimant ibi esse ethicā cū in ethica nō sint excrescētie neq; typi nz

sudores.t appet sibi q⁹ oīa accūtia reduci possint in solas febres būorales.¶ Notādū q⁹ multi medici ſz Bentilez credētes se esse magnos indicatores cū vidēt vnā ꝓtinuā q̄ exiccauit coꝛp⁹ t vidēt aliquā vrine grossitiē t telaz vnctuosaz in superficie vrie stari iudicāt eē ꝓplicatā ethicā cū putrida:cū tñ nō sit.nā oīa hec accūtia in plurib⁹ putridis ꝓiungi pōť.¶ Nota tñ q⁹ min⁹ malū ē iudicare egritudinē maiorē q̄ miorē mltis ex cāis q̄ tibi note eē debēt.

¶ Et qñz ꝓtinuať ꝓpositio itavt appeat se.vna ꝓtinua filis q̄ similať sinocho. t tūc qdē nō est excusatio reditiōis ad significatiōes. Et si fuerint porisimi breues nō ꝓsequtur eoꝛ cōtinuatio nisi ꝓp rē magnā ⁊ mltitudie nūeri eoꝛ ꝓprie. t fortasse vides iterpolatiōes baꝝ febrū lōgas.

¶ Sextus canon.qñq cōponuntur feb.adinuicē vt appareat febris vna continua similis.i.vniformis que similatur sinocho.i.febri cōclise.t p cognitiōe compōnis earū oz redire ad signa.s.ad notandū coartatōes pulsus q̄ erūt qñ paroxismi subingrediunť alter alteruz. t si paroxismi erunt breues non poterit saluari illa vniformitas nisi sint multi: t tūc videbis freq̄ntes coartatōes pulsus.t fortasse qñ sūt breues t nō mlti tu videbis iterpolatiōes lōgas iter vnū porisimū t alterū:itavt nō fueť feb.vniformis. Si vo sūt lōgi t pauci tu videbis pauciores coartatiōes pulsus t erit difficile q⁹ fueť vniformitas feb.cū oporteat porisimos p̄cedere p tpa sua q̄ a medico facile ꝓpbenduntť. Si vo sūt mlti t lōgi senties frequētes coartatōes pulsus t fe.augēdo p̄cedit.coartatio itaq; pulsus ē efficax signū subigressionis porisimi.aut q⁹ nouā mā moueatur.

¶ Et qñ ꝓponunť febres diuerse sic emitriteus eradicať postrēa eoꝝ t remanet cronica pura sine sint due interpolate aut due continue aut interpolata t continua.

¶ Septimⁱ⁹ canō.qñz ꝓponūť fe.diuerse sic emitriteⁱ⁹ q cōponiť ex colica t flatica t eradicať postrēa.i. colica q̄ ē postrema i porisimādo cū porisimet de 3ª i 3ª flatica q̄ttidie t remanet cronica pura.s.flatica.t hoc ē verū vtplm sine sint due interpolate aut ꝓtinue aut interpolata t cōtinua di co vtplm cū posset eē flatica breuioꝛ certa colica.

¶ Et qñz cōponiť cuz emitriteo alia tertiana t flatica t melica. nā si ē cū tertiana eradicať tertiana t purⁱ⁹ fit emitriteⁱ⁹.t si est cū flatica aut melica eradicať emitriteus t depuratur flegmatica t similiter melancolica.

¶ Octauⁱ⁹ canō.t qñz ꝓponunť cū emitriteo tertiana alia t flatica t melica.t si cōponiť eradicať tertiana t remanet emitriteⁱ⁹ purⁱ⁹. Si cū flatica aut melica eradicať emitriteⁱ⁹ t remāet pura flatica aut melica.¶ Cōtra. qz eq̄ cito oz eradicari colica q̄ ꝓponit emitriteuz. sic colica addita emitriteo. t eq̄ cito oz eradicari flatica emitriteo addita sic flatica ꝓponēs emitriteū:cū nō videať cā diuersitatis.¶ Rñr q⁹ cā diuersitatis q⁹ fla admixtū cū colera sic est in emitriteo retardat motū colere t eius resolonez sili⁹ colera accelerat motū flegmatis t eius resolonez nō ita est qñ flegma t colera sunt in diuersis mineris.

¶ Et qñq accidit cōpositio in eis fm aliuz modū t est vt cōponatur iterpolata et cōtinua diuersi generis aut cōueniētes ambe i eo.aut cōueniētes in spē sicut tertiana piodica cū tertiana i separabili.t sicut componunť due interpolate sili componunť due cōtinue.

¶ Dic ponit nonū canonē.z? reprobat opionē quozūdaz. z^a ibi(Quidā āt) In .B. 9° canōe pōit plēs cōpōnes duaz feb.sil'.nā qñq cōponunt cōtinua ⁊ interpolata diuersi generis.vtputa hūozalis interpolata ⁊ ptinua ethica:aut cōueniētes ambe in vno genere. vtputa interpolata colica ⁊ flegmatica ptinua vel e3:aut conueniētes in spē sicut tertiana interpolata cū tertiana ptinua.Et sil'r sicut ponunt due interpolate eiusdē spēi:sic due tertiāe interpolate sic cōponūt due ptinue eiusdē spēi sic due ptinue tertiāe.

¶ Quidā aūt extimauerūt q due ptinue nō cōponunt sic due tertiāe:qm̄ qñ mā est itra vēas nō est pole vt diuersificet illud in quo accidit putredo. putredo.n.ē pcedēs in toto.

¶ In hac parte ponit opionem quozūdā circa compōnez duaz ptinuaz eiusdē spēi sine eiusdez humoris.z^o reprobat illā.z^a ibi(Et hec gdē) In p̄ma parte dicit q gdā esti mauerunt q due cōtinue.s.eiusdē humoris nō cōponuntur adinuicē:sicut due tertiane continue non componunt adiuicē:qm̄ qñ materia.exēpli grā. colerica est itra venas illud.s.locus in q̄ accidit putredo.s.vnius ptis cole faciētis vnā tertianā nō pōt diuersificari a loco i q̄ altera ptinetur faciēs alterā tertianā.putredo.n.accēsa in vna pte colere est pcedēs in tota colera q̄ in illo corpe ptinet : eo q vene illi^o corpis sunt ptinue.sil'r colera in illis venis cōtinua. g̃ ex illa colera nō pūt fieri due febres. al'r segret q quelibz feb.esset due:imo plures q̄ due: cū humor faciēs febrē sit diuisibilis in duas ptes aut plēs:q̄rū q̄libz sufficeret facere feb.relinquit g̃ q si debēt esse due feb.eiusdē spēi.vtputa due tertiane:q mā vni^o dz esse dispicta a mā alteri^o loco. Doc aūt nō pōt esse ad itra venas pp cām dictā:sed bene ad extra:cū pozi mēbroz non sint adinuicē ptinui.pūt itaq due interpolate eiusdē spēi adiuicē cōponi.nō aūt due ptinue eiusdē spēi.

¶ Et hec sentētia nō ē de illis q̄ necia sūt pculdubio apud me: qm̄ putredo incipit pculdubio ex loco:deide spargit:deide currūt indicia vehemētie ⁊ interpolatōis p̄m gradatōez putredinis p̄me.⁊ p̄m eā sunt ei motus.nō g̃ elongat q̄n accidat putredo cui sit dñium aliqō incipiens in parte materiex:cui non sit dñium sequendi aliud:immo aggregat in ea vt incipiat ⁊ vt sequat simul:quare erit ei gradatio teporis qua experitur.

¶ In pūti parte remouet boz opionē ⁊ fundamētū suum. Sz p huius textus difficilis declaratōe:vt habeat mens Aui.p̄mitto q ad hoc vt due ptinue eiusdem spēi.vtputa due tertiane cōponant regrit q colere putrētes vel multū disposite ad hoc vt putreant faciētes istas duas tertianas sint discōtinue vt vtriusq tā cā anīe q̄ cōiuncta sit discōtinua a cā anīe ⁊ diūcta alteri^o.aliter seqret sicut dcm fuit q q̄libz feb. pēdēs a mā sufficiēte p duab^o febribus eēnt due feb.qō tm̄ est absurdum. ¶ Doc p̄misso pono casum Hen.q vna portio colere parata putredini ptineat in venis ozīū hūtibus a parte vene chilis descēdentez infra emulgentē sinistrā que vene ramificant p totū eius sinistrū.Sil'r altera portio colere parata putredini cōtineat in venis oziētib^o a pte vene chilis ascēdentis ramificātis p brachiū dextrū.⁊ colera exīs in oībus alys ptib^o sit bene disposita non parata putredini.Et pono die lune boza .iz^a.parte colere q̄ cōtinet in venis cruris sinistri putrere ⁊ facere exacerbatōez vnā que sit remissa ⁊ pax affligēs. sed die martis boza.is^a.putreat vna ps colere exītis i venis brachy dextri ⁊ faciat exacerbatiōez fortē ⁊ multum affligentem.postea die mercury boza.iz^a. putreat altera portio colere q̄ est in p̄ma minera ⁊ faciat exacerbationē secundā p̄me silem in intensione ⁊ accītib^o:sed die iouis putreat altera portio secūde minere boza.is^a. faciēs exacerbationē intēsam ⁊ seuā simile alteri q̄ incepit die martis.⁊ sic deiceps.⁊ tandē leuior feb.p̄mo termiet remanēte secūda p aliquot dies.tūc manifestū est bas duas feb. tertianas cōtinuas sil'r cōponi.⁊ sunt vere due:cū materia alis vni^o ⁊ cōiuncta sit loco distincta a mā alteriue. ¶ Et tūc ad formā arguméti p̄me opionis rīdet Aui.negando p̄iam hāc.vene sunt ptinue.g̃ colera cōtenta in venis est ptinua:imo forte nullus humor est ptinuus nisi sanguis. Secūdo negat hec p̄ia. colera est ptinua in venis.g̃ non pūt fieri due febres ptinue a duab^o portiōibus colere putrentib^o ad itra venas.Et sicut dcm est de colera ita dicē dū est de alys humoribus q̄ a quocunq pūt fieri due febres ptiue. ¶ Dis p̄missis facilis est expō textus.Et hec gdē ſnia nō est de illis que apō me pculdubio sunt necia: imo supple nō est vera:qm̄ pculdubio putredo.i.calor putredinalis icepit ex loco.i.in pte māe q̄ in loco determinato ptinet:deide putredo spargit p ptē māe sufficiētis pro vno poxismo:deide currūt indicia vehemētie.i.exercīcētie ⁊ interpolatōes iter vnā excrescētiā ⁊ alterā fm gradationē putredis p̄me.i.fm q̄ putredo.i.calor putredinalis accēsus in p̄ma pte māe egredit ad reliq̄s ptes.⁊ fm eam gradationē fiunt ei mot^o q̄b^o p̄iudicat:⁊ hec dicta bucusq ptinēt ad vnā feb.ptinuā.nō g̃ elōgat q̄n accidat putredo .i.calor putredinal:in alia mā eiusdē spēi distincta loco a p̄ma cui putredini sit dominiū incipiēs in parte materici illius:cui.s.putredini non sit dominiū sequēdi aliud.i.aliaz mām loco ab hac diuersam:imo aggregat in ea.s.putredine vt incipiat in hac.s.materia secūda.⁊ vt sequat simul.s. in cadē materia putrefaciēdo partē post ptē ⁊ faciēdo nouas exacerbationes.q̄re erit ei.s.putredini gradatio ptis inter vnam excrescentia ⁊ alterā:qua experit hāc esse febrem distinctā a p̄ori.⁊ hec ptinēt ad secūdam febrem.

Sed dubitatur. vtrū due ptinue de sanguine q̄ sinoche appellant possint componi ¶ In q̄ dubio tenēduz est q due vere sinoche sine putredine non possint cōponi adinuicē saltē pro tpe notabili q sit de cōsideratione medici.nam cum sanguis sit in venis cōtinuis:⁊ ppter aliquā causam p̄mitiuaz ipsum inflammantē icipiat ebulire:ebulitio in toto facil'r pceder. Simil'r si ppter supfluā quantitatē ipsius opilantē ⁊ phibentem euentationē ebuliat sine putredine. ¶ Secūdo dicēdum est.q due aut plures sinoche putride pendētes a sanguine malignato:ppter alterius humoris mixtiones possunt adinuicē cōponi.vtputa si sanguis a furcula supra malignaret ⁊ putrefieret ppter alterius humoris admixtionem.simil'r ab inguinib^o infra reliquo sanguine nō existente malignato. ¶ Tertio dicēdū est.q sinocha sine putredine pōt cōponi cum sinocha putrida pēdēte ab aliqua putredie alicui^o sanguis i aliq̄ pte corpis malignati ppter alicuius humoris admixtionē ipm putrefaciētis.nā quāuis ppter causam p̄mitiuaz totus sanguis ebuliat:stat tm̄ vnam partē putrefieri ⁊ alteram non putrefieri ppter diuersam sanguinis dispositionem.

¶ Et spēs quidem ypōnis febrīū sunt tres . intrans. ⁊ coalternata. ⁊ cōicans. Et intrans est vt ingrediat vna eaz sup alteram. Et coalternata vt ingrediat post eradicationē eius.⁊ cōicans est vt incipiat cum ea.

¶ In ista pte ponit diuersitates ypositōis febris sumptas ex tpe cōpositionis.d.q sunt tres,intrans:coalternans et

cōicans. Intrās est vt vna ingrediat sup alteram. Coalternans é vt ingrediat vna eaz post eradicatōez alteri⁹. Cō municās est vt vna incipiat cum alia.

Sed ad illa duo dubia qb⁹ vult Hen. excitare itellectus solertes facilis est rūsio. ¶ Ad p^m q̄rens in q̄ dīnt due feb. siml' icipiētes ab vna pēdēte a tāta mā q̄ta est mā ambaz. Rūr q⁹ ille calor q est in cōde exīs vnus numero pēdēs a duab⁹ materiebus loco distictis est due febres. alter vo oino silis illi pēdēs ab vna mā exīte in vno loco q̄ est eq̄lis duab⁹ materys feb. duaz se cōicantiū est solū vna feb. Sz hec difficultas t sil'es determiate sunt in expōne. p̄mi capitli. h⁹ fen. ¶ Ad z^m dubiū querēs in q̄ differt poxisimus vnius flatice in quo postq̄ incepit calor post frigus itez incipit frig⁹. postea calor vt aliq̄n accidit iuxe supi⁹dicta in caplo de flatica a poxisimis duobus duaz flegmaticaz q cōponant fm semitam introitus. ¶ Rūdetur q⁹ in p̄mo casu calor q est in corde est vnus poxismus. in secundo casu calor vnus existens in corde est duo paroxismi: qz pendēt a duabus materys loco distinctis.

¶ Et cū videris feb. ꝯclusam t est in ea rigor t nō sudor. t fortasse accidit in rigoribꝰ plurib⁹ sudor vnus. tūc testifica ꝯpōnez.

¶ Dic ponit duos canōes. Primus cū videris febrē ꝯclusaz. i. fortē t vniformē siue pēdeat a colera siue a sanguie. t ē in ea rigor t nō sudor: qz forte mā liez putreat exīt vēas t faciat rigorē: nō tū est sudatiua. t fortasse accidit in rigoribꝰ plurib⁹ sudor vn^s: qz forte tantū mā vni⁹ feb. erit sudatiua t reliq̄ nō: q̄uis putreat exīt venas. tūc testifica cōpositōez. Est. n. manifestū in ꝯclusa nō accidere rigorē nisi tpe crisis iuxe affozismū. A causone bito rigore.

¶ Et sil'r cum videris in conclusa supfluitatē in frigore extremitatū t rigoris: h̄ paz de ambobus. tūc fortasse est in ꝯclusa.

¶ Secūdus canō. sil'r cū videris in ꝯclusa supfluitatē i frigore extremitatū t rigore testifica ꝯpōnē: sz paz ō ambobus. s. frigore t rigore fortasse ē in cōclusa ablq̄ q⁹ sit alia feb. secū cōposita. ¶ Ex bis q̄ iferī q⁹ i feb. colica ꝯtinua cui nō sit admixta alia feb. pōt eē parū frigoris t rigoris. vel qz vene būt obtusuz sensuz in eaz concauitate: vel qz aligs vapoz coleric⁹ acutus in p̄n⁹ exacerbatiōis mot⁹ exposz aliqué rigorē facere: aut z^o qz pp suffocatōez calozis inati aut aliud nocumētū itrinsecū calor nālis fugit interi⁹ sic in latica. bi tū typi i ꝯtinuis pui sunt. ¶ Nota cura feb. cōpositaz multū pēdet ex notitia curatōis feb. simpliciū cōponētiū. Itē ex canōib⁹ traditis supius in caplis gñalib⁹. Sz hic attende q⁹ feb. ꝯposite aut sunt siles aut aliq̄ mō ꝺrie. si sil'es eodē regimie regēde sunt. si vo ꝺrie magis attendēdū est ei q̄ magis ifestat. t sine cui⁹ curatione altera curari nō pōt: altera tū nō neglecta. ꝓpterea sanū ꝯsiliuz est vt in morbis ꝺrys compositis medicie ꝺrie misceant q̄ nō sint fermentate vt nā sagaz possit dirigere vnāquāq̄ ꝺ suū ꝺriū corrūpendū. Uel p̄mo cura illā que piculosioz est t minozes dat idutias: deide reliq̄. Uel tertio elige medicias medias iter vtrūq̄ ꝺriū. nā mediū cōtrariat extremis: t est aptuz vtrūq̄ corrūpere cū auxilio nature: cū remissuz semp remittat intēsuz.

¶ De emitriteo. CAP. XVII.

Emitriteus est febris cōposita ex duabus febrib⁹. quaz vna est tertiana. t altera est flegmatica.

¶ Primo notificat emitriteū ponēs diuersitates t cās. z^o signa ei⁹. 3° ponit curā. z^o ibi (Magis ꝓpriuz signoz est) 3° ibi (Necessariū). Primū caplm diuido in tres ptes. in p̄ma describit emitriteū. in z^a pōit q̄sdā diuersitates ei⁹. in 3^a pōit cano. pnosticos. z^o ibi (Et fit i die vno) 3° ibi (Et fortasse extēdit) In p̄^a pte dic q⁹ emitrite⁹ ē feb. cōposita ex duab⁹ febrib⁹: q̄rū vna ē tertiana t altera flatica. In q̄ descriptōe ponit feb. loco gnis. Ex q̄ apte itelligere possiu mus emitriteū q̄uis ꝯponat ex duab⁹ fe. eē fe. vnicā cui⁹ vnitas fuat in minera vna. nā in emitriteo fla t col'a faciētes duas feb. sūt in vna minera. vt ēt clari⁹ videbit sta tiz. Ex q̄ iferī q⁹ si due feb. cōponerent vna flatica t altera colerica q̄rū minere eēnt distincte loco. ille fe. nō essent emitrite⁹: qz nō fuaret vnitas i minera.

¶ Et fit in die vno poxism⁹ tertiāe t quottidiane sil': aut fm semitā cōitatis t iuentōis: aut fz semitā coalternationis t vicinitatis: aut fm semitā itroitus. Et de diuisiōib⁹ difficilioz ad cognoscendū est prima: deide secūda.

¶ In hac pte pōit diuersitates q̄ sūt q̄tuoz. p̄ma q⁹ in emitriteo fit i vna die poxism⁹ tertiāe t quottidiāe sil' t fz semitā cōitat t iuētiōis: qz poxismi ambo sil' icipiūt: aut fz semitā coalternatōis t vicinitatis: qz finito vno alter icipit: aut fz semitā itroit⁹: qz scō⁹ subigredi post ichoatōez p̄mi t ita finē ei⁹. z^o dic q⁹ ō bis diuisiōib⁹. i. mēbris diuisiōis difficilioz ad cognoscēdū ē p̄ma: dcia z^a. ¶ Nōndū fm Hen. q⁹ z^o nō accipit b̄ vt distiguit ꝺ tertiā. cēt. n. fmo falsus. nā itelligeret ex b̄ q⁹ emitritea ꝯposita fm semitā coalternatōis t vicinitatis eēt difficilioz ad cog̃scēduz q̄z emitritea ꝯposita fz semitā itroit⁹: fz b̄ ē falsuz: qz poxismi q̄sto magis distincti inadūt tāto ē mioz ꝯfusio t maioz certitudo: fz distincti⁹ inadūt q̄n ꝯpō est fz semitā coalternatōis. q̄ emitrite⁹ tal' pōnis ē faciliozis cognitōis. t illa q̄ ē fz semitā cōitatis ē difficiliozis cognitiōis. illa āt q̄ est fz semitā itroit⁹ medio mō se hz. Accipit q̄ b̄ z^a p z^o z 3^a. t est fmo ha. p̄ de dīntys feb. vbi p̄misit q⁹ duplex est dīa feb. emitritee ꝯplicationū: qñq̄ qdē inadentib⁹ poxismis eadē boza sil': qñz fz diuersa tpa subdit q⁹ emitritee fz diuersa tpa inadētes sūt facil' cognitōis. s. respcū ei⁹ emitritee: cui⁹ poxismi eadē boza inadūr. hoc Hal. sed cū postea subdiuidit certū ē q⁹ ea cui⁹ poxismi coalternāt ē faciliozis ad cognoscēdū q̄ illa cui⁹ poxismi subitrāt.

¶ Et qñq̄ sunt febres due cōtinue: qñ due putredines sunt itrisece: t qñ due sunt piodice eradicant: qñ due putredines sunt extrisece: t qñz est ꝯtinua colerica: qz ei⁹ putredo est extrisecа. t flatica est ecōtrario: t qñq̄ est ecōtrario.

¶ Hec ē z^a diuisio q̄drimēbris. t ē nota: quā posuit Ha. z^o dīntys feb. q⁹ qñz sūt ambe ꝯtinue: qñz ābe iterpolate: qñq̄ ē ꝯtinua colica flatica ecōuerso: qñq̄ eō.

¶ Et qdā posuerūt emitriteū puz febrē cōpositaz q̄ fit ex tertiana extrisecа t flatica itrisecа. t illā q̄ est p̄rer eā noiant nō purā. Et nō est illō de illis in qb⁹ supflua occupatio sit bñda.

¶ Tertia diuisio feb. emitritea. qñq̄ ē pura. i. ña t est fz medicos. s. Ha. z^o de differē. feb. t Aliabatē. s. theozice. t Jo. Seraꝑ. 6. sue ꝑac. Cōposita ex tertiana iterpolata t flatica ꝯtinua. t alias tres ponūt nō veras. z^o dic q⁹ b̄ nō est ō illis in qb⁹ supflua occupatio sit bñda cū nō sit qō nisi de noie. ¶ Dic nota fm Hen. añq̄ libri Ha. t Alui. ad nos venirēt. in scia emitritee multa erat varietas. Nā Salernitani diuisert emitriteū in maiozē minozē t mediū. Et dixerūt q⁹ maioz emitriteus est qñ colera putret ītus t mela cōlia exīt. minoz qñ colera ītus putret t fla exīt: media qñ flegma putret ītus t col'a exīt. Alīq̄ dixerūt sic Passiōari⁹

ḡ maior emitriteus est ꝯiūct⁹ q̄rtane.ita q̄ ꝑter flaticā ⁊ coliçā ꝯiūcta sit vna q̄rtana. Maior emitriteus est cōiūct⁹ vni q̄tidiane.media tertiane. Sed hec est ociosa ꝯtētio.et qui vult videre has diuersitates:legat Hilbertū anglicū.

¶ Et fortasse antecedēs ad putredinē est colerica: ⁊ fortasse antecedēs ad putredinem est flegmatica: ⁊ fortasse veniūt simul.

¶ Quarta diuisio.aliq̄n añs ad putredinē ē colica.q̄ ꝑma die paroxism⁹ ei⁹ icipiat.⁊ 2ª die paroxismus flegmatis.⁊ 3ª die ambo paroxismi.⁊ sic semp duo cōponent paroxismi in dieb⁹ iparib⁹. Si aūt erit ecōtra q̄ ꝑma die icipiet paroxism⁹ flati ce.⁊ 2ª die paroxism⁹ colice in dieb⁹ parib⁹ ꝯcurrēt ambo paroxismi:⁊ fortasse sil' veniēt.q̄ ambo paroxismi in ꝑma die sil'icipiēt:⁊ tūc fiet afflictio maior per ipares. Alr possz exponi:q̄ quādo fiēt ambo paroxismi in eadem die:aliquādo ꝑius incipiet paroxismus colice:aliquando ꝑus paroxismi flegmatice:⁊ aliq̄n simul veniēt ſm semitā cōitatis.

¶ Et iterū q̄nq̄ est materia factēs feb. flegmatica3 magis dñans:⁊ q̄nq̄ est mā factēs feb. colerica3 magis dñans:⁊ quōcūq̄ sit mā flegmatice ponit paroxismos colerice lōgiores ⁊ tardioris crisis ⁊ materia colerice ponit paroxismos flegmatice econtrario.

¶ Quinta diuisio:q̄ q̄nq̄ mā flegmatica est magis dñans q̄nq̄ colica.⁊ tu supple q̄ q̄nq̄ sunt eq̄les.vl' quo ad molē vel quo ad vtutē.sz rarissime quo ad molem col'a equat ⁊ dñat flati. 2º dicit.q̄ quōcūq̄ sit mā flatice ponit paroxismos colice lōgioris ⁊ tardioris crisis.⁊ mā colice ponit paroxismos flatice ecōtra.s.breuioris ⁊ velocioris crisis. Ex qb⁹ inferr id qō dictū fuit supius:q̄ colera ⁊ flegma faciētes has duas febres sūt in eadē minera: aliter nō possent agere ⁊ pati adinuicem.

¶ Et fortasse extendit emitriteus lōgo tempore.s.vsq̄ ad septē mēses ⁊ supra:⁊ q̄nq̄ fit ex emitriteo egritudo acuta.

¶ Dic ponit canones. Primº q̄ q̄nq̄ extendit emitriteus vsq̄ ad septē mēses.⁊ est supple ꝑpter diuersitates māex qb⁹ natura nequit facil'r dñari.⁊ q̄nq̄ fit ex emitriteo egritudo acuta:q̄n forte mā est pauca ⁊ ꝑpinq̄ vys ductuum. Uel forte fit aliquando egritudo acuta:q̄ ꝑmutat ad aliquod mēbrum nobile ⁊ cito interficit.

¶ Et q̄nq̄ est emitriteus de febrib⁹ magis interficientibus:q̄n perducit ad ethicam ⁊ egritudines cronicas ⁊ difficiles.

¶ Scōs canon:q̄ q̄nq̄ est de febrib⁹ magis interficientib⁹: q̄n ꝑducūt ad ethicā:⁊ ad egritudines cronicas.i.in qbus fit error digestiue:sic ē ydropisis maxie ꝑp lōgitudinē ei⁹.

¶ Signa emitritei. CAP. XVIII.

MAgis ꝑpriū signoꝝ eius ⁊ primū eoꝝ: sz necessaria sint cōparia alia:est vt fit spaciū huius febris in vno duoꝝ dieꝝ lōgius spatio tertiane ⁊ magis dicta:deiñ fit i die alio leuioris paroxismi ⁊ paucioꝝ accītiuz.

¶ Hoc capl'z sex bz ptes. In ꝑma ponit signa emitritei absolute.in 2ª signa eius diuersificate bz tpa.3ª signa sumpta ex pte dieruz.4ª aggregat signa diuersoꝝ modoꝝ.5º ponit signa dñij vel equalitatis.6ª ponit signa emitritei sumpta ex pte cōponētiū.2ª ibi.(Et q̄nq̄ fiūt)3ª ibi.(Et in hac febre).4ª ibi.(Et q̄nq̄ accidit significatio).5ª ibi.(Et nō expectetur).6ª ibi.(Et q̄nq̄ compositio). In ꝑma pte ponit tria signa.Primū q̄ō est magis ꝑpriuz ceteris.q̄ sumit ex nā humoꝝ:sz sint necessaria alia cōparia.i.pariter cū hoc significātia.⁊ est vt spatiū huj⁹ febris sit in vno duoꝝ dierum.s.in quo inuadit ambo paroxismi lōgius spacio tertiane pure ⁊ magis geta quo ad accītia seq̄ntia impssionem māe.s.sitiz instātiā vigiliarū inflāmationē ⁊ silla. Deinde sit i alia die.s.in qua est solū paroxismus flegmatis leuioris paroxismi ⁊ paucioꝝ accītiū q̄ altera ⁊ verificarē ꝟ ꝑmuz signū. Dixit aūt sz sint necessaria alia comparia:q̄ possent esse due tertiane note:quaꝝ vna eēt lōgioꝝ ⁊ vehemētioꝝ accītiū q̄ altera.⁊ verificat hoc ꝑmum signum.

¶ Et q̄nq̄ iterat in ea horripilatio ꝟplimū aliquotiēs ꝓpter illud qō accidit de pugna duarū materierū:aut introitu vnius earū sup alteraz. Et fortasse accidit hec iteratio trib⁹ vicib⁹:aut quatuoꝝ:⁊ iam calefiūt membra aliqua horripilatione fixa adhuc.

¶ Scōz signū q̄ horripilatio que est dispō in qua hō sentit diuersitatē in frigore cū pūctione in cute ⁊ in lacertis iterat multotiēs in emitriteo.s.in die i quo ambo veniūt paroxismi ſm semitā cōitatis:aut itroit⁹.ideo dicit ꝑpter illud qō accidit de pugna duaꝝ māeꝝ:aut itroitu vnius earum sup alteraz. Et fortasse accidit hec iteratio trib⁹ vicib⁹:aut quatuoꝝ.⁊ iaz calefiūt mēbra aliqua horripilatione exīte adhuc fixa in aliqb⁹ mēbris ꝑpter diuersitatē materieruz quaꝝ vna iam calefacta calefacit aliq̄ membra.altera vo nuper mota infrigidat aliqua. ¶ Pro huius ptis declaratione.nota q̄ hec varietas ex horripilatōe ad calorē iterata totiēs:⁊ sil'r diuersitas in calefactōe quoꝝdā mēbroꝝ ⁊ eoꝝ horripilatōe segī pugnā flegmatis ⁊ colere q̄ humores sunt aliquo mō ꝛru:⁊ ꝑprie q̄n sunt q̄si eque potētes. nā colera pūgit mēbra:⁊ ifrīdat faciēdo calorē retrahi.et sil'r flegma suffocādo calorē si putret itra ifrīdat.si putret exī cū ꝑ venit ad mēbra sensibilia ifrīdat.deide postea colera calefacta calefacit mēbra.postea flegma motū ifrigidat dictis modis.sz nō multū ifrīdat ꝑpter ꝛoperātiā colere:nec col'a facit rigorē puꝝ ꝑpter ꝛoperātiā flatis.sit ḡ dispō media.s.horripilatio que multotiēs iterat ex causis dictis. ꝑpterea hec iteratio nō fit q̄n būores ambo putrēt itra venas.nec q̄n colera putret itra ⁊ flegma extra:q̄ sic non fieret horripilatio:sed frigus.sed fit q̄n flegma putret intra ⁊ colera extra:aut q̄n ambo putrent extra.

¶ Et ex hac quidem que est emitriteus corpus non mundificat integre.

¶ Tertiū signū.q̄ ex emitritea corpus non mūdificat integre.nam si ambe sunt continue:aut vna est cōtinua res est clara.si vo ambe interpolate:adhuc ꝓpter flegmaticam remanent quedam reliquie calozis a quibus corpus non integre mundatur.

¶ Et q̄nq̄ fiunt principiū eius ⁊ augmētū ipsi⁹ vehementis cōmotiōis: ⁊ ꝑprie q̄n fuerit cōlocatio:aut fuerit introitus in huius horā:tūc.n. fiūt horripilationi reditiones:⁊ est status longinquus:⁊ cum extimat q̄ corpus iam calefactum est:⁊ febris bz statū inuenis horripilationem redeuntē:⁊ ista accidentia sunt ꝑpter pugnam humorū. Et status quidē huius egritudinis in horis particularibus ⁊ vniuersalib⁹ est ante statum flegmatice ⁊ velocioꝝ statu eius ⁊ tardioꝝ statu colerice:q̄n caliditas nō expādit nisi cū laboꝝe:et ꝑprie in primis:et fit fortis ei⁹

acuitas apud statū: et sīlr fit declinatio lōga ꝓpter illud qō accidit de stationib⁹ quas efficit reluctatio vni⁹ duarū materierū cuz alia: et parum quidem tepescit cum sudore.

¶ In hac pte ponit signa emitritei diuersificati ꝑz tpa. t ꝑ fm ꝓncipiū t augmētū. z⁹ penes statū. ȝ⁹ penes declinationes. 4tes patēt. Dicit g̃ q̄ q̄nq̄ fiūt ꝑn⁹ t augmētū. ſ. ꝓticulare vehemētis cōmotiōis t alteratiōis. t ꝓptie qñ fuerit cōicatio: aut itroit⁹ huius poꝛismi in alterꝫ in hȳ hoꝛa. tūc enī hoꝛripilatio redit plīes: sic dictū est in pte ꝓcedēti: t est stat⁹. ſ. ꝓticularis lōg inquus. t cū estimaī q̄ coꝛp⁹ iam cale factū est: t est feb. in statu. ſ. ꝓticulari inuenis hoꝛripilatiōez redeūtē. t ita accītia sunt ꝓpter pugnā humoꝛis: vt dictū est in pte ꝓcedēti. Si. n. finita poꝛismatōe vnius humoꝛis alter būoꝛ coalterna iuasione moueaī: nō fit pugna. t status gdē bui⁹ egritudis in hoꝛis ꝓticularib⁹ t vlīb⁹ est ante statū flegmatice: t velocioꝛ statu eius: q̄ colera velocitat statū flegmatis. t tardioꝛ statu colerice. qñ caliditas non expādit nisi cū labore klate tardante. t ꝓptie in ꝓmis qñ mā est cruda. Unū Hal'. z⁹ de dīus febriū. Colerici velocitatem detinet humoꝛ flegmatis. flegmatici vo tarditatē t pigritiā colicus colligit. t fit eius acuitas apud statuz ambobus humoꝛib⁹ iam notabilr calefactis. t similr fit declinatio lōga. ſ. vlis t ꝓticularis ꝓpter id qō accidit de stationibus. q̄ lz icepit declinare: nō tñ declinat vnifoꝛmiter: q̄s .ſ. stationes efficit reluctatio. i. pugna vnius duaꝫ māeruz cū alia. colera. n. velocitat declinationē: flegma retardat. t ꝓpter hāc reluctationē accidūt stationes. t paꝫ qdez tepescit. i. declinat cum sudore flegmate ꝓhibēte. Et est credendū q̄ fm ꝑmū minus accidit sudoꝛ in emitriteo q̄ i colerica. t magis q̄ i klatica ꝓpter cās ab Aui. sepe dictas.

¶ Et in hac febre dies tertius de diebus ei⁹ est filis ꝓmo t quartus secūdo.

¶ In hac tertia pte ponit tertiū genus signoꝫ sumptoꝫ ex pte dieruz dicēs: q̄ in emitriteo tertius dies est filis ꝑmo t quart⁹ secūdo. t sic in toto ꝓcessu dies impares similanī inter se. et pares similiter similantur inter se. sed impares dissimilanī paribus. causa nota est.

¶ Et q̄nq̄ cadit significatio sup emitriteum ex modis diuersis. nā q̄nq̄ accidit ex ȝsuetudinibus: t q̄nq̄ accidit ex accidētibus.

¶ In hac quarta pte ponit q̄tuoꝛ modos signoꝫ. z⁹. ꝓsequitur. z⁹ ibi. (Et casus) In ꝑma pte dicit q̄ super emitriteis cadit significatio ex modis diuersis. nam q̄nq̄ significamus sup emitriteis ex cōsuetudinib⁹: q̄nq̄ ex accidētibus qd sit vtrūq̄ statim patebit.

¶ Et casus consuetudinū est sicut: si in coꝛpoꝛe hominis multiplicetur colera t putredo eius. deinde vtaī delitȝs t dimittat exercitia t vtaī cibis de speciebus reginiꝛis generātibus flegma: aut multiplicetur in coꝛpoꝛe hominis flegma t putredo eius: deinde exerciteī plurimū t vtaī eo q̄ generat coleram de speciebus reginiꝛis: si fecerit necessariū etas illud in eo: ita vt fiat adolescēs post pueritiam t dominium humiditatis: aut fiat senex post iuuentutem t acuitatem complexionis.

¶ Dic ponit signa sumpta ex cōsuetudinib⁹. z⁹ ex accītib⁹ z⁹ ibi. (Ex accidētib⁹ vo). In ꝑma pte dicit q̄ casus cōsuetudinū est sicut si in aliquo multiplicet colera t putredo eius q̄ forte erit merito cōplexionis: aut reginiꝛis: deinde vtaī delitȝs sīc somno multo multitudine ciboꝫ t dimittat exercitia t vtaī regininib⁹ generātibus flegma: sīc accidit clericis impinguantib⁹ per adeptionē pīguiū beneficioꝫ cuz fuerint paupes t multū vigilassent t laboꝛassent vt consequerenī finē optatū: qui ꝓpter colerā ꝑoꝛi tēpoꝛe multiplicatā: t ꝓpter flegma multiplicatū. postq̄ facti sūt pingues incurrūt iusto dei iudicio emitriteū ex quo frēq̄nter moꝛiunī. Silr accidit econtra si in aliquo multiplicet flegma merito reginiꝛis aut complexionis: deinde in eo multiplicet colera per exercitiū t vigilias t regimen ipoꝫ multiplicans incurrit emitriteū ambobus humoꝛib⁹ simī peccātibus. Similiter accidit merito etatis: vt si quis fiat iuuenis post pueritiam in iuuentute incurrit emitriteum ꝓpter flegma reseruatum ex pueritia t coleram multiplicatā in iuuētute. Silr accidit: si aliqs fiat senex post iuuentutē t acuitatē cōplexionis in senectute icurrit emitriteum ex sīlib⁹ causis. hec aūt dicunī ȝsuetudines. q̄ ȝsuetum est bos būoꝛes fm exigētiā regiꝛis t etatis multiplicari. ex qb⁹ simul multiplicatis est apt⁹ seq emitriteus.

¶ Ex accidētibus ꝟo sicut pulsus t vrina t ꝓcessio eius quod ꝓcedit ex vomitu t egestione t dispositione digestionis: t signa eius: t dispositio sitis; t dispositio tactus: t dispositio hoꝛripilationis t rigoꝛis: t dispositiones hoꝛarum t paꝛoxismoꝛuz.

¶ Dic ponit signa emitritei sumpta ex accidētibus. t ꝑmo enumerat ea. secūdo declarat. scōa ibi. (Pulsus aūt) Dicit in prima parte q̄ accidentia quibus cognoscīt emitriteus sunt pulsus vrina exiens cum vomitu t egestione dispositio egestionis t signa qb⁹ ipsa significaī: sicut tact⁹ hoꝛripilatio rigoꝛ. Itē indispōnes hoꝛaꝫ t paꝛoxismoꝫ.

¶ Pulsus aūt fit in ea minoꝛis magnitudinis t velocitatis t frequētie q̄z ille qui est in tertiana t ȝrie eaꝫ sunt mioꝛes q̄z ille que sunt i klatica.

¶ Dic declarat signa sumpta ex pulsu dicens. q̄ pulsus in emitriteo est minoꝛ tardioꝛ t rarioꝛ q̄z in tertiana. t econtra maioꝛ velocioꝛ t frequentioꝛ q̄z in flegmatica. Cuius causa est: quia in emitriteo est minoꝛ necessitas euentandi q̄z in tertiana: t maioꝛ q̄z in flegmatica. ¶ Sed cōtra. pulsus flegmatice est frequentioꝛ pulsu tertiane: sicut dictuz est in cap⁹ de flegmatica. ergo etiam est frequentioꝛ pulsu emitritei. Soluatur sicut solutum fuit superius in capitulo de flegmatica.

¶ Urina ꝟo est tarde digestionis.

¶ Intelligo respectu vrine tertiane t non est tante tincture quanta est in tertiana.

¶ Et vomitus est ꝑmixtus ex colera t flegmate: t egestio est ꝑmixta ex colera t flegmate.

¶ Et vomit⁹ est ꝑmixt⁹ ex colera t flegmate: t silr egestio. nā talis est mā que dñaī. Vnde accipe q̄ vomit⁹ in quo flegma est ꝑmixtū colere est aliqñ peioꝛ q̄z vomit⁹ colere purioꝛis. q̄ vomit⁹ ꝑmixtus ex colera t flegmate cadit in flegmis tertiane pure que feb. est salubꝛioꝛ q̄z emitritea.

¶ De dispōne aūt calefactionis t frigoꝛis t fītis t hoꝛripilationis t hoꝛaruz paroxismoꝫ iā locuti fuimus quod oꝑtuit.

¶ Dic succincte loquēs de ceteris signis cōprehēsis: sub ꝑ q̄rto genere signoꝫ: dicit q̄ de dispōne calefactionis t frigoꝛis que accidūt in poꝛismis emitritei iā locut⁹ est quod oꝑtuit. Et iam silr de siti cū supius dixit: q̄ est paucoruz accītiū. t silr de hoꝛripilatione cū dixit: q̄ multotiēs iteraī: silr de dispositione hoꝛaꝫ. ſ. ꝑliuz t paroxismoꝫ cum

comparauit in hoc caplo cas flegmatice ⁊ colerice. dicēs q̄ status huⁱ egritudinis in horis ꝑticularib⁹ ⁊ vlibus ē ante statū flatice ⁊ tardior statu colerice.

¶ Et non expectaſ statio ſup dñantē duoꝝ humoꝝ niſi ꝑ vincentē ex ſignificatōib⁹. nā ſi dñatur flegma ſunt poſſimi longiores ⁊ horripilatio minor ⁊ coartatio ⁊ ꝓprie in pulſu fortior ⁊ extremitates ſunt velociores ad ſuſcipiēdus frig⁹ in principijs egritudis ⁊ tardioris mundifi catōis a ſuo frigore ⁊ ſitis eſt minor. ⁊ vomit⁹ col'e minor ⁊ vria vehemētioris albedis ⁊ cru ditatis ⁊ ſudor minor ⁊ etas. puericia aut ſene ctus ⁊ ꝓpl'o corpis ſignificat eā. ⁊ ſil'r ꝓſuetu do ⁊ q̄ currunt cū ea. Et ſi dñatur colera ſunt poſſimi breuiores ⁊ extremitates velociores ad calefactōes ⁊ ſitis ⁊ vomitus colere plus ⁊ ſudor magis exuberans. ⁊ fortaſſe declinat ad horripilatōem q̄ eſt ſicut rigor: ⁊ fit vria vehe mentius tincta. ⁊ etas eſt iuuētus. ⁊ ꝓpl'o cor poris q̄ñq̄ ſignificat eā. ⁊ ſil'r ꝓſuetudo ⁊ que currunt cū ea. Et q̄ñ equanſ duo humores fre quentanſ ſignificatōes ⁊ eſt horripilatio pura ꝓpleta nō rigor. ⁊ nō pueniēs ad rigorē.

¶ Dic ponit ſigna dominy būoris aut eq̄litatis. ⁊ ꝑmo po nit ſigna q̄ñ flegma dñaſ. 2⁹ q̄ñ colera dñatur. 3⁹ q̄ñ equā tur. Jn ꝑma ꝑte dicit q̄ nō expectef ſtatio. i. firma indica tio būoris peccātis ſiue dñantis niſi ꝑ vincētem ex ſigni ficatiōib⁹. i. niſi q̄ñ ſigna vni⁹ būoris vincūt ſigna alteri⁹. Nā ſi dñatur flegma ſunt poſſimi longiores ⁊ horripila tio eſt minor. q̄re accedit plus ad frīditatē. ⁊ coartatio in pulſu fortior. ⁊ extremitates ad ſuſcipiēdū frigus in ꝑnci ꝑis ꝑticularib⁹ egritudis: ⁊ q̄ tardi⁹ mūdificanſ a frigo re ⁊ ſitis minor ⁊ vomit⁹ colere minor ⁊ vria magis alba ⁊ cruda. ⁊ ſudor mior. ⁊ etas pueritie ⁊ ſenectutl: q̄ in his magis multiplicaſ flegma q̄ in iuuētute. ⁊ ꝓpl'o corpis. ſ. flegmatica ſignificat eā. ⁊ ſil'r ꝓſuetudo patiēdi flegmati cas ⁊ ꝓſuetudo in cibis multiplicātib⁹ flegma. ⁊ q̄ currūt cū ea. ſ. ars ⁊ ſexus. Et q̄ñ dñaſ colera ſunt ſigna bis ꝓria que patēt ex dictis. ⁊ q̄ñ equanſ duo būores frequentan tur ſignificatōes. ſ. vtriuſq̄ ⁊ eſt horripilatio pura. i. vera. ⁊ cōpleta. i. fortis nō rigor ⁊ nō pueniēs ad rigorē: q̄ ſigni ficatur dominiū colere. ⁊ tu ſupple nec pueniens ad infri gidatiōes: q̄ ſignificaret dominiū flegmatis: ſed eſt me dia. ⁊ ſic eſt multa mediorꝝ ſignorꝝ apparitio.

¶ Et q̄ñ compoſitio eſt manifeſtior in ꝓdica ⁊ ꝓtinua q̄ꝑplures boinꝫ appropriāt noie emi tritei puri. ⁊ eſt ꝓtinua ipa flegmatica eſt rigor debilior: q̄ñ materia extrinſeca eſt colerica. ⁊ nō eſt ꝓtrariū ei ex parte flegmatis extrinſeci cū ea in eo q̄ neceſſarium eſt de rigore: ꝫ eſt debi lior. ⁊ fortaſſe iteraſ in ea frigus ⁊ horripilatio ita vt faciat errare in ſtatu ſic' ſcis. ⁊ multiplica tur in ea caliditas viſcer ⁊ vēteris cū frigore ex tremitatū. ⁊ fit pulſus vehemētioris ꝓtitatis ⁊ raritatis. Si aūt cōtinua eſt ipſa colica nō fit rigor neq̄ magna horripilo. ⁊ fit pulſus ma ior et velocior et anguſtia vehemētior. et ſi cō ponunē due ꝓtinue nō erit rigor dīno et accidit tertiane ꝓtinue vt alleuieē ante alleuiatōes flā tice. ꝫ non redeat añ eius reditōes.

¶ Dic ponit ſigna emitritei. ⁊ ꝑmo veri ꝓpoſiti ex flegma tica ꝓtinua ⁊ colerica interpolata. 2⁹ emitritei cōpoſiti ex colerica ꝓtinua ⁊ flegmatica interpolata. 3⁹ q̄ñ ambe ſunt ꝓtinue. Jn ꝑma ꝑte dicit q̄ q̄ñ emitrite⁹ cōponiē ex flati ca ꝓtinua ⁊ colerica interpolata q̄ē plures appellāt emi triteus puꝛ. i. vex eſt rigor: q̄ñ mā colerica eſt exterius q̄ eſt apta facere rigorē ⁊ nō hꝫ flegma extrinſecus impediēs rigorē faciēdo frigus: ſed ille rigor eſt debilior ꝓpter fleg ma fuiſſe mixtū cuꝫ colera q̄ñ erat ſub forma cauſe ante cedētis q̄ fregit acuitatē eius. Et fortaſſe multiplicaſ in ea frigus ⁊ horripilatio ꝓpter fugā caloris iterius ⁊ pun ctionē factā a colera: ita vt faciat errare in ſtatu vt ſcis. ſ. ex dictis in ꝑmo genere ſignoꝝ: q̄ q̄ñq̄ corꝑ⁹ calefit ⁊ ap paret ꝓncipiū receſſiſſe. ⁊ poſtea redeunte frigore ⁊ horri pilatōe ꝓſtat ipm nō receſſiſſe. ⁊ multiplicaſ in ea caſitas .ſ. viſcer cū friditate extremitatū caſitate fugata iterius ꝓpter nocumētū maxie a flegmate iteri⁹ putrēte cātum. ⁊ fit pulſus vehemēter paruus ꝓpter flegma ītrinſecum ſuffocās calorē. fit ēt vehemēter rarus in comparatōe ad emitriteū in quo ambe materie putrēt ītra venas. ⁊ etiaꝫ in cōparatiōe ad illū in quo colera putret intra et flegma extra. ¶ Si aūt ꝓtinua eſt ipſa colerica nō fit rigor neq̄ magna horripilatio: q̄ mā acuta nō ꝓuenit ad mēbra ſen ſibilia: ſed ſupple fit frigus ꝓp flegma petēs mēbra extrī ſeca. ⁊ fit pulſus maior ⁊ velocior ꝓp maiorē nēcitatē ſup ple ⁊ frequētior ⁊ anguſtia vehemētior ꝓp magnā caſita tē ſpūaliū. Et ſi cōponanſ due ꝓtinue nō fit rigor dīno: q̄ nulla mā petit mēbra extrīſeca ſenſibilia. ⁊ accidit tertia ne ꝓtinue vt alleuieē. ſ. ex illa exacerbatiōe añ alleuiatio nē flegmatice. licꝫ nō redeat añ ei⁹ reditiōes: q̄ citius re dit flegmatica cū redeat omni die. ⁊ colerica de tertio in tertiū. ¶ Cōſiderādū q̄ omittit ſigna emitritei cōpoſiti ex flatica ⁊ colerica interpolatis: q̄ fūt ex dictis intellecta. ⁊ ꝓprie ibi cuꝫ dixit. Et q̄ñ equanſ. ⁊ ēt cū dixit de reditu horripilatōis. in hac. n. eſt apta horripilatio frequēter iterari maxie cū ambe cōponunē ſm ſemitā ītroitus.

¶ De cura emitritei. CAP. XIX.

Neceſſariū eſt in emitriteo vt vehemē tem bēas ſollicitudinē in eūando ma teriā ſm ſpēs eūonis ex ſol'one vētris et vomitu et ꝓuocatōe et ſudatiōe plus q̄ꝫ ve hemētia que eſt p extinctiua.

¶ Poſt theoricā emitritei ponit curā ei⁹. 2⁹ q⁹ feb. cōpo ſite ⁊ ꝓprie emitrite⁹ eſt recidiualis: ponit canōes in cura recidiue. 2⁹ ibi. in ꝑn⁹ ſequentis capli (Recidiuatio) ꝓ mū caplm in tres ꝑtes diuidiē. in ꝑma ponit canonē gnā les in cura emitritei. in ſcōa ꝓſequitur ⁊ declarat illū cano nē. tertio ponit medicīas ꝓueniētes in cura ei⁹. 2⁹ ibi (Et cū ſolutiuis). 3⁹ ibi (Medicie vo) Jn ꝑma parte dicit eē neciuz in emitriteo vt multū ſis ſollicitus in eūando ſm ſpēs eūonis in B caſu opportunas. ſ. ſol'one ventris vomi tu ꝓuocatōe vrie ⁊ ſudoris ⁊ multo magis q̄ꝫ in extīguē do calitatē febrilē. Nul⁹ aūt canōis cā eſt: q̄ emitrite⁹ eſt multū repletōalis: ꝫ nō eſt multū iflāmatiuus.

Sed hic cadit dubiū diſcuſſiōe dignuꝫ. cū emi trite⁹ ſit mltū repletōal' ⁊ repletiōi maxie opponaſ flobotomia. q̄re Aui. B nō ꝓcipit flōmiā. Ampli⁹ ſi flōmia ꝓcipiē in tertiana ⁊ flatica. vt ꝑs in caplis ꝓcedētib⁹. q̄re nō ꝓcipiē i emitriteo ex vtriſq̄ ꝓpo ſito. ¶ Dōꝫ q⁹ flōmia ſcōꝫ plm ꝓpetit i emitriteo ⁊ mlto magꝫ q̄ꝫ i tertiana ⁊ flatica cū ſit magꝫ repletōal'. ¶ ꝑ. ſi.

cut dē statim timet in eo pmutatio ad apa intrinsecus a quo maxie pserua flobotomia. Aui. tñ omittit log de flobotomia breuitati idulgens: z qz satis dat itelligi ei⁹ 2ueniētia p ea q̄ dicta sunt in cap. gnāli curatōis feb. putridarū: necnō p dicta in cura terciane z flatice.

¶ Et cū solutiuis oz vt 2ueniat digō nisi sint ex gñe que leniunt nām z solūit z nō ingetant si cut aqua lubleb cū geleniabiz. si fuerit illud qō supat flegma. z sic̄ tereniabiz. z siracost. z ifusio tamaridi. et sirup⁹ viol. si dñans fuerit colera z sic̄ qō cōponit ex istis si fuerit duo būores q̄si pares. z post apparitōez digōnis si euacuatio fiat būoris cū fortibus ptransit.

¶ In pāti pte pscr̄ casi. iaz dcm̄ in eūone. z p̄mo p soluti ua. 2° p vomitiua. 3° p puocatiua vrie z sudoris. 2° ibi (Et vomit⁹ ite) 3ª ibi (Et puocatio) In p̄ma pte dicit q oz vt cū solutiuis 2ueniat digō. i. q oz vt mā sol'one eūanda sit p̄digesta nisi illa solutiua sint ex genere eo⁹ q̄ leniunt nāz sicut aqua ordei z passulaꝝ z paꝝ cassie. z nisi sint de genere eo⁹ que soluunt etiā electiue: sed nō ingetāt. i. agitant mām sicut aqua decoctōis lubleb. ʒ. iij. cuz duab⁹. ʒ. mellis ros. dñante flegmate z sicut tereniabiz. Et vt. ℞. māne syrupi violati añ. ʒ. i. aque ifusiōis tamaridoꝝ. ʒ. ij. miſce dñante colera. Et sicut qō 2ponit ex istis si duo būmores fuerint q̄si pares. ℞. lubleb. ʒ. iij. māne. ʒ. i. mellis ros. syrupi violati añ. ʒ. ß. moderni tñ cōiter darent. ʒ. iij. flozis cassie cū aq̄ decoctiōis prunoꝝ z passulaꝝ. ¶ Sed p notitia dictoꝝ sciendū q̄ aliq̄ solutiua sunt soluz leniti ua sicut passule z ficus z eaꝝ decoctio iura pinguia. Aliq̄ vo cū hoc q̄ sunt lenitiua sunt etiā solutiua electiue sicut cassia z māna. z hec si dent in pauca quātitate solū leniūt z nō eligunt. in multa vo eligūt z leniunt. z hec ambo p̄t exhiberi non p̄missis digestiuis: sed de spēbus solutiuoꝝ. z quot modis fiat solutio dcm̄ est opportune in cap'o generali curationis feb. putridaꝝ. 2° dicit q̄ post appitōez digōnis si euacuatio fiat cū fortibus sicut turbith scamonea z silibus nō p̄trāsit q̄n magis iuuat minorando q̄ noceat agitādo. ops. n. sicut dcm̄ est in cap'o de flegmatica. in his morbis repletiōalibus paulatim digerere z paulatim eūare. Sed q̄si esset cōpleta digestio nō diceret p̄trāsit: sed diceret q̄ est regimē 2ueniēs: qz illa euacuatio iuuaret absq̄ nocumento notabili: sed apparente digestiōe z nō completa aliqualiter nocet agitādo. maius tñ est iuuamentū nocumēto. ideo dixit p̄trāsit.

¶ Et vomitus oz vt sit ite⁹ p̄m humorē dñantez aut ex aq̄ raphani cū syrupo acetoso calido aut syrupo acetoso cū aqua cal'a.

¶ In hac parte ponit vomitiua dicēs q̄ vomitus fiat p̄m humores dñantem. vt ex succi raphani. ʒ. iij. flegmate dominante. z cū syrupi acetosi. ʒ. ij. aut. iij. cū aq̄ tepida colera dñante. z p̄t esse syrup⁹ acetosus zucharin⁹ aut mellinus p̄m exigētiā 2plonis būoris z tpis anni.

¶ Et puocatio oz vt fiat cū eis in qb⁹ est equalitas. z cū festinat in potando decoctiones ante digōnem timet firsen.

¶ Dic ponit canonē in eūone p vrinā z sudorē. Et p̄ ondit qualia debent esse. 2° tps vsus illoꝝ quādo sunt fortia. secunda ibi (Et cū fortia festinat) In p̄ma parte dicit q̄ puocatiua vrie z sudoris q̄bus vtimur nōduz completa digestiōe debent esse equalia. i. nō fortia: ʒ mediocria. lenia vo debent esse illa quib⁹ vtimur in p̄ncipio sicut dcm̄ fuit in cap'o generali. Et causaz addēs dicit q̄ cuz festinatur

in potando decoctōes. s. fortes ante digōnem. s. completā timet firsen. i. apa cerebri. ¶ Nōnduz q̄ medicie puocatiue vrie z sudoris sunt calide subtilis subē. z quāto sunt fortiores sunt calidiores z magis subtilis subē. z sunt triplices. quedā leues vt aqua ordei z decoctio se. fridoruz. z hoc cōcedit in p̄ncipio nōdū apparēte digōne. quedam mediocres sunt sicut aqua decoctōis radicū apy feniculi petroselini. z hec cōcedunt apparēte digestione. quedam fortes: z hec concedunt cōpleta digestione sicut decoctio assari rubee mily solis z similiū. Et hic dicit Hētilis q̄ rudes expositores intelligūt p decoctōes medicinas solutiuas. Et q̄ sic itelligētes dupliciter errant. p̄mo qz iam de solutiuis dixit canones completos. 2° qz deficeret sciētia Auicēne in canōe de tpe vsus puocantiū. quapropter dic̄ p decoctōes Aui. itelligit decoctōes puocatiuas vrie z sudoris. ¶ Conueniētes. n. medicine puocatiue vrie z sudoris dant in forma decoctōis vt fluāt in venis. medicie aūt solutiue quaꝝ paꝝ eūat paꝝ ex malo. z p̄m eūat plurimuz ex malo 2ueniēti⁹ dant in suba q̄ i decoctiōe. vt supra dixi in cap'o de tertiana nō pura. Cū q̄ iste medicie puocatiue hūtes fortitudinē aliquam dant ante digestionez timet firsen. i. apostema cerebri. agitāt. n. materias z faciūt eas fluere ad caput vel ad pectus vel ad alias partes corporis: sed solū dixit de ptibus supioribus: qz ista puocatiua iflāmant z agitant materias q̄ ascendētes faciunt firsen. Ego aūt credo hunc textū accōmodari z ampliari ad medicias exoluētes q̄ exhibite añ digōnē iducūt apa agitando mās z faciēdo eas fluere ad locū debiliorez sic̄ frequēter vidi accidisse. z ppie in febrib⁹ repletiōalib⁹. medicie itaq̄ soluētes leniēdo z nō eligēdo aut q̄ licz eligāt: nō tñ ingetāt p̄t dari in p̄n⁹ añ digōnez: ʒ eligētes nō: tñ exoluētes aut leniter exoluētes dant apparēte digestiōe. fortiter aūt exoluētes nō dant nisi cōpleta digōne. Memor esto tñ semp q̄ est melius infra subsistere q̄ exgsitissime eūare. z ita dico ō medicis puocātibus.

¶ Medicine vero iuuatiue in via pueniēte ad statū ad rectificandū mām et maturādū ipsam et succurrendū nocumētis ei⁹. Ex singularib⁹ est absinthiū vel⁹ post septimū et apparitionē digōnis ita vt sit romanū q̄ ex ipso bonuz est. et cū tu festinas cū eo mouet humores et non euacuat eos: cumq̄ sumit facit accidere angustiā et tristitiā et nauseā: deinde reuertit super eos cum sua caliditate et exiccat eos et cuz sua stipticitate facit eos pigros.

¶ Dic ponit aliq̄s medicias. z p̄mo ponit medicinā ynaz simplicē. s. absinthiuz. 2° medicinā Hal. 3° q̄sdā medicias 2positas. 2ª ibi (Et Ha.) 3ª ibi (Cōposita vo) In p̄ma pte dic̄ q̄ medicie iuuatiue i via pueniēte ad statū. i. i augmēto ad rectificādū mās. s. minorādo mās z maturādo ipaz. s. equādo subam ei⁹ z succurrēdū nocumētis ei⁹ q̄ sūt bona ripilatio z mēbroꝝ debilitas. Ex simplicib⁹ est absinthiū maxie romanū bn̄ 2ditionatū. z q̄sto vis ipm magis soluitiuū z apitiuū elige qō est magis amaꝝ. 2° dicit q̄ absinthiū oz admīstrari post septimū z apparitōez digōnis. nō. n. 2cedit nisi apparēte digōne q̄ cōiter post septimū consueuit appere. ppea inter alios dies maxie noiauit septimū. Et cām reddēs dic̄ q̄ cū admīstras ipm aū appitōez digōnis mouet būores z nō eūat eos. z fac̄ accidere angustiā pp nocumētū in spūalib⁹. z tristitiā pp nocumētū stomaci z nauseā būorib⁹ q̄ sunt i stomaco cōmotis z nō eductis: deide remanēs cū būorib⁹ exiccat eos sua caliditate z stipticitate. z facit ipsos pigros z ieptos eūoni.

Dubitatur vtr̃ digõne apparente cõpetat absinthiũ in emitriteo. r argr̃ q nõ. q2 non eũaĩ flegma: cui⁹ maxie nẽcia est eũo. z° appente digõne aliqua eius ps nõ est digesta. g̃ illã mouebit r nõ eũabit. r simil⁹ illã exiccabit r faciet pigrã. Jn ȝriũ est Aui. r ceteri doctores.

Pro solutione sciẽdũ q absinthiũ cal⁹m ẽ in ṗmo. r siccũ in z° sz succus ei⁹ r flos eius est calidior accedens ad z^m. r p subam suã calidã est apitiuũ opilonũ r solutiuũ colere r flatis aquosi. r p subam terreã est mẽbrorũ ȝfortatiuũ r partiũ laxatr̃ sua stipticitate ȝgregatiuus r ȝfert feb. lõgi tpis r feb. opilonũ. r mirabilẽ est appetituz faciẽs. ¶ z° nõndũ q possumus vti succo ei⁹ r aqua decoctõis r distillatõis ei⁹. Jtẽ sua suba pulueriza r trociscata: aliqñ damus ipz viride solũ cũ alys reb⁹ pmixtũ sicẽ passulis. r alys ſm diuersas nẽcitates.

His premissis fit hec prima conclusio. Absinthium non conuenit in ṗncipio añ appitionẽ digõnis. q2 mlta nocumẽta: facẽ agitãdo mãz r nõ educẽdo. Jtẽ q2 remanẽs cũ mã exiccat: r facit ipsaz ieptã euõni: sicut dictũ fuit in textu. Jtẽ q2 stiptica nõ ȝuenit añ digõnẽ: sicẽ de itẽtiõe Aui. declaratũ fuit in ca° gñalĩ curatõis febriũ putridarr̃. ¶ z° ṗ. apparẽte digõne succ⁹ ei⁹ ȝuenit: r aq̃ decoctõis r distillatõis ei⁹. eũaĩ nãq̃ coleram r aquosum fl'a ꝓprie succus r aq̃ decoctõis r distillationis ei⁹: r cũ B apit ꝓuocat r mẽbra ȝfortat r nõ facẽ sua stipticitate mãz ineptã euõni cũ iã semidigesta sit. ¶ z° ṗ cõpleta digõne multo magis ȝuenit tã in decoctõib⁹ q̃ in sua suba exhibitũ: cũ mã sit patissima euõni r mẽbra indigeant ȝfortatõe. ¶ Sz supest rñdere ad rõnes adductas in ȝriũ hui⁹ determiatõis. Ad ṗmũ dr̃. q q̃uis nõ eũet flegma viscosum: tñ iuuat multũ eũando colerã r fl'a aq̃sum ¶ Ad z^m negeť ȝña. naz cũat ptẽ paratã eũoni: r cum illa exr̃ corp⁹ educeť. vñ nõ poterit exiccare residuuz mãe: nec poterit ipam facere pigrã sua stipticitate: r si forte faceret aliqd nocumẽti erit multo maius iuamentũ.

¶ Et Gal. qdẽ r q añ eũ fuerũt curauit eos cuz aqua ordei in qua est virtus piperis.

¶ Jn pte pñti ponit medicinã Gal. z° ponit redargutionez Alexãdri ȝ Gal. z° ponit errorẽ Alexãdri: r redarguit ipm z° ibi. (Et dixit qdã). z° ibi (Jpe qdẽ) Jn ṗma pte dicit. q Gal. r q fuerũt añ ipm. s. Dypo. r alq curauit. s. in terapẽtica ad Glauconẽ patiẽtes emitriteũ cũ aq̃ ord. in qua est vt⁹ piperis. vt. ℞. ord. mundi. ʒ. i. pipis. ȝ. s. aque. ʒ. xx. buliant ad apertionem ordei.

¶ Et dixit qdã primoz medicoz q Gal. transgressus est in alienatõe: r stetit: vbi oz vt miretur de eo: r non sciuit q piper inflãmat feb. r aqua ord. pigram efficit materiã.

¶ Ponit Aui. dicta Alexãdri vituparitis. H. dixit nãq̃ iste q Gal. alienat r stetit: sicut illi q errãt r loquunt: r nescit qd dicãt. vñ mirandũ ẽ de eo: r loquẽs iterrogatiue dicit. non scimus q pip inflãmat feb. r aqua ordei infrigidãdo pigram facit materiam supple flegmaticaz.

¶ Et iste qdẽ ȝdictor errauit errore q nõ appropriať in hac itẽtõe: imo canon dat⁹ in adiutorio nature qñ ꝓparať ad resistẽdũ huiusmodi materijs est cũ medicis cõpositis ex ifridãtib⁹ r calefaciẽtib⁹ vt discernat nã iter duas ȝrtutes q̃re occupať ifridatiuũ cũ fe. r ptib⁹ cordis: r calefactiuũ cũ mã: r qs ẽ q curet emitriteũ absq̃ h.

¶ Dic remouet opionẽ Alexãdri. ꝓ ostẽdẽs q ei⁹ error est error gñalis r ȝfutat quoddã ei⁹ motiuũ vituperãdo eu, z° in spãli remouet quẽdã errorẽ ei⁹ redargutẽs eũ ex dictis suis. z° ad laudẽ Gal. qui: vať de q̃dã dicto hui⁹ ȝdictiõis. z° ibi. (Et iste qdẽ). z° ibi. (Ampli⁹ mirabile). Jn ṗma parte dicit q error nõ est solũ in cura emitritei: imo supple in cura cuiuscũq̃ morbi in quo exigunť intẽtões ȝrie. in illis. n. miscem⁹ medicinas ȝrias ȝfidẽtes q nã discernat. iõ subdit: imo canõ dat⁹ est i adiutorio nãe qñ ꝓparať ad resistẽdũ bȝ. s. ȝrys mãys vt cũ medicis cõpositis ex ifridãtib⁹ r calefaciẽtib⁹: vt discernat nã iter duas ȝrias vtutes q̃lr occupať ifridatiuũ cũ feb. r partib⁹ cordis: supple r cũ mã colica: r calefactiuũ cum materia colerica: r iterrogatiue loquẽs dicit. r quis est qui curet emitriteuz absq̃ hoc:

¶ Et si natura nõ ẽ fortis ad discurrẽdũ: tũc nõ ꝓdest curatio quocũq̃ modo fiat: r errauit in alijs modis: allatione quoz nõ est necesse nos incedere via plongantiuz.

¶ Dic remouet dubiũ: posset. n. ȝdictor dicere q nã nõ est potẽs ad discernẽdũ iter hec ȝria. Rñdet q si nã nõ ẽ fortis ad discernẽdũ: tũc nõ ꝓdest curatio q̃cũq̃ mõ fiat siue fiat cũ medicinis mixtis ex ȝrys ſm opionẽ Gal. siue fiat ſm modũ Alexãdri quia statiz ponet. Nã vt sepe dcm̃ est cum deficit vt⁹ non valet curatio. Ultimo dicit q ille ȝdictor errat alys modis: quos nõ est necessariuz nobis afferre in medium ne sermo plongetur.

¶ Et iste qdẽ ȝdictor dixit: q oz vt admistrenť subtiliatia qb⁹ nõ est fortis calefactio: sicẽ apiuz r anetũ: r nõ sciuit q pole est vt pip ifridet minoratione sui: ad hoc vt frãgať eius calefactio r non abbreuieť eius subtiliatio a subtiliatõe apij plimi: r fit aq̃ oz. adiuuãs ipm in faciẽdo puenire ꝓvtutẽ eius r destruẽdo supfluitatẽ ei⁹: et faciẽdo cadere materias ad ipsum vt alleuieť penetratio virtutis eius in eis.

¶ Jn pte pñti ponit opionẽ Alexandri in cura emitritei. z° ex dictis suis. ꝓbat opionẽ H. eẽ bonã. z° ibi. (Et si sciuit) Jn ṗma pte dicit q iste ȝdictor in cura emitritei dixit debere admistrari subtiliatia in qb⁹ nõ est fortis calefactio: sicẽ apiũ r anetũ faciẽdo ex eis decoctionẽ. z° ex his verificat opionẽ H. iterrogatiue. d. Nõ sciuit iste ȝdictor q possibile est vt pip ifridet minoratõe sui: ad B vt frãgať ei⁹ calefactio. r non abbreuiať eius subtiliatio a subtiliatione apij plurimi. i. q piper põt in tanta q̃titate minorari q parum calefaciet: r tamẽ ita subtiliet: sicut apiũ in quãtitate multa. ¶ Et ex his patet q medicina calida quarti gradus: sicut piper per minorationẽ sui põt calefacere ꝑcise in secũdo gradu: q2 tũc non admistrať in debita dosi fz q est ab auctorib⁹ graduatũ. r fit aq̃ ordei adiuuãs ipm pip r faciẽdo puenire virtutẽ ei⁹ ad ptes distãtes. r in destruẽdo supfluitatẽ. s. calitatis eius. r z° in faciẽdo currere mãs ad ipm vt alleuieť penetratio vturis ei⁹ in eis in humectãdo materias r in faciẽdo eas fluxibiles: vt facile patianť a pipe: r penetret ei⁹ vt⁹ ad eas: vbi forte vsus ẽ ypalage i faciẽdo currere mãs ad ipz. i. ipm currere ad mãs. ¶ Et ex his pz rñsio ad rõnes Alex. negat. n. Aui. q pip inflãmat feb. sed natura dirigit piper ad mãm flegmaticã. r negat q aqua ordei facit materiã pigram: q2 natura dirigit illaz ad ptes cordis ad infrigidãdum ipsum. Et si aqua ordei agit i materiam ipsam preparat: vt facile patiatur a pipere: et facit alia duo iuamenta que dixit.

¶ Ampli⁹ mirabile fuit q ipe posuit Gal. de illr q ignorãt q pip inflãmat febrez: et noiat ipm de illis q obliuiscunť ab hoc: vbi iudicat de hoc.

¶ Dic Auicē. laudat Hal. in practica huius sciētie summis laudib⁹. d. q̄ mirabile fuit q̄ iste posuerit Hal. in numero illo⁹ qui ignorāt q̄ piper iflāmat feb. quasi dicat q̄ bene piper est caliduz in quarto. ⁊ mirabile est q̄ ipse nominet ipsum inter illos qui oblitiscanť aliciuus rei particularis circa quam fert iudiciū. ideo dixit vbi iudicet de hoc. i. de aliq̄ re pticulari. q. d. ipse fuit doctissimus in practica ⁊ in rebus pticularib⁹ sicut sibi bene imponit Auerro. dicēs q̄ multa nouit in ramis. pauca in radice.

¶ Composita vero de medicinis quibus oportet in hac hora vti sunt sicut trocisci de absinthio ⁊ trocisci de rosis. Trocisci leues boni ad emitritem. ℞. rosar̄. radicū liquitie ambor̄ aā. ʒ. iiij. tereniabiz. ʒ. iij. spice. succi absinthij. spodij oiuz aā. pōdus. ʒ. ij. fiāt ex eis trocisci. Trocisci alij ad inflāmatiōez. ℞. rosar̄. ʒ. vi. semis acetose. gūmi oiuz ana. ʒ. iiij. amili pondus. ʒ. iij. berberis spodij ʒ. portulace omniū ana. pondus. ʒ. ij. dragagāti croci spice reubarbari omniū ana. ʒ. i. cāphore pōdus tertie. ʒ. i. fiāt trocisci. Trocisci alij boni habētibus bāc febrē. ⁊ ꝑprie quādo cōquerunť cū hoc de solutiōe ventris ⁊ tussi. ℞. spice aromatice xiloaloes croci berberis ⁊ succi eius oium ana. ʒ. iij. reubarbari. ʒ. iiij. spodij. rosar̄. cuz capitib⁹ suis lacce gūmi torrefacti karabe omniuz aā. ʒ. v. semis acetose torrefacti. ʒ. vi. crete romane. ʒ. vij. fiant trocisci. Descriptio alia bona. ℞. rosar̄ rubear̄. ʒ. vi. berberis gūmi seminis acetose oium ana. ʒ. iiij. spice eupatorij spodij amili semis portulace granorum cucumeris omniuz ana. ʒ. ij. seminis endiuie seminis cuscute omnium ana. ʒ. i. ʒ. succi liquirtie. ʒ. i. lacce reubarbari amborum ana. ʒ. ʒ. aggregentur illa ⁊ fiant trocisci. Pillule bone ad banc egritudinem ⁊ omnes cronicas ⁊ febres ledentes viscera. ⁊ ꝑprie quando materia flegmatica est magis vincens. ℞. aloes. masticis mirabolanorū citrinorum. reubarbari. succi eupatorij. succi absinthij. rosarum rubear̄ omniuz ana. partes equales. croci parte mediam fiant pillule cum aqua endiuie. Et sit dosis. ʒ. ij. cū syrupo acetoso. Descriptio bona conueniens post digestionez. ℞. aloes masticis succi absinthij rof. omnium equaliter croci. ʒ. ʒ. informent pillule cuz aqua endiuie. ⁊ sit dosis. ʒ. ij. cum syrupo acetoso.

¶ Dic Auicē. primo nominat quasdā medicinas compositas. ⁊° describit quasdam: ⁊ nulla istar̄ cōuenit a p̄ncipio: sed postquā apparuit digestio. illar̄ quas describit prime quattuor sunt trocisci digerētes ⁊ cōfortātes. secūde due sunt pillule solutiue ⁊ cū hoc cōfortatiue. ⁊ simplicia has componentia fm plurimū sunt nota ad inflāmatum. i. in qua colera dominať. reu. i. reubarbarum in tertia descriptione quā dicit conferre in hac febre quādo cōiungitur cum tussi ⁊ solutione ventris multa ponuntur conferētia

solutiōi ventris: sed ad tussim solū ponitur crocus ⁊ gummi. Creta romana est sicut nostra: sed loco illi⁹ meli⁹ est vti bolo arme. aut terra sigillata. ¶ A p̄ma recepta pillularū posset argui aloem soluere magis flegma q̄z colerā. In vltima descriptiōe dicit prope digestionem. s. complet tam. ideo tex. qui est in margie est melior. ¶ Sed hic nota fm Gentilem q̄ omnes hi trocisci ⁊ pillule cōueniētiores sunt pfecta digestione ⁊ factis aliquibus euacuatiōibus q̄z in aliquo alio tempore. licz in augmento posť q̄z digestio apparuit possint cōpetere. ⁊ cā nota est ex p̄cedētibus. ¶ Cura emitritei decē exigit intētiones. ⁊ Prima ordinat regimē sex rerum. secūda lenit ventrē. tertia flobotomat. quarta digerit. quinta euacuat materiaz flegmaticam. ⁊ be due debent iterari secūdum exigētiaz. sexta est ꝓuocatio vomitus. maxime natura tētante. septima ꝓuocatio vrine. octaua ꝓuocatio sudoris. nona membrorum confortatio. decima accidentiuz correctio. ¶ Regimen sex rerum debet ad humidum ⁊ frigiduz declinare maxime dominante colera. ⁊ debet in p̄ncipio dieta attenuari saltez per tres dies: quia est morbus repletionalis. postea ingrossari. ⁊ quanto magis accedit ad statuz debz magis attenuari. Unde in principio vniuersali subtrahēdum est vinū regulariter: cui non obstet consuetudo. Libi sui debent esse mixti cum calidis ⁊ frigidis sicut medicine digestiue: aut debent esse circa temperiem potius leuiter ad frigidum ⁊ humidum declinantes: ⁊ debent esse boni ⁊ copiosi nutrimenti. post primos tres dies cuz egritudo sit cronica reliquū regimen potest esse notum ex regimine tertiane non pure. ¶ ⁊ Pro secunda intentōe Auicenna variat lenitiua secundum quod magis flegma aut colera dominatur intendens forte ad aliqualez materie ꝓprie minorationem absq̄ agitatione. ⁊ cassia cum decoctione fructuz est ꝓpria. ⁊ in processu teneatur venter lenis cum clusteribus. ¶ Tertia intentio est flobotomia que fm plurimum est necessaria fm q̄ dictū fuit cū sit morbus repletionalis: ⁊ fiat cōmuniter ex basilica: aut cōmuni: aut ex sapbenis: si in causa esset retentio mēstruuz aut emorroydar̄. ¶ ⁊ Pro quarta intentione sint digestiua mixta: quedā contra colerā: quedā cōtra flegma nō fermētata: ⁊ debent esse in p̄ncipio incisiua ⁊ abstersiua ⁊ parum aperitiua postea magis agitiua. ¶ ⁊ Pro q̄nta intētione etiaz solutiua sint mixta euacuātia colerā ⁊ flegma non fermētata: aut eligať vnum simplex euacuās vtrūq̄ hūoze: ⁊ sepe iteranda est digestio ⁊ euacuatio: sicut in flegmatica ⁊ tertiana nota. ⁊ nō est ꝓperādū ad solutiua fortia. ¶ ⁊ Prouoceť aūt vomitus iuxta sextam intentionem maxime natura inuitāte in principio cum leuioribus in processu cum fortioribus que accōmodentur vtriq̄ humori fm exigentiam. ¶ Septima intētio. s. ꝓuocatio vrine pficitur cum decoctione radicū apij feniculi ⁊ seminū cōmunium. ⁊ si opus sit fortioribus addantur in decoctione radices sparagi. ⁊ ponantur magis calida aut minus secundum exigentiam humoris dominantis. ¶ ⁊ Prouocatio aūt sudoris iuxta octauā intentionē pficitur cuz aqua ordei cui parum vini subtilis addi potest: ⁊ sumatur calidū infirmo bene pānis cooperto. ¶ Membroz aūt cōfortatio iuxta nonam intentionem pficitur cum trocisciis in textu descriptis. Item cū aromatico rof. dyarodon abbatis fm dominiū hūoris dñantis. ¶ Corrigať aūt accītia iuxta decimā intentionem fm ipsorum exigentiam: sed inter cetera succurratur casui appetitus maxime cuz egritudo est longa.

¶ De recidiuatione. CAP. XX.

Recidiuatio est deterior radice.

¶ ⁊ Primo ponit iudicium. secundo dat cautelam in curatione, secunda ibi. (Et consilium)

In p̄ma parte dicit q̄ recidiua est ꝺterior radice sua: cui⁹ causa est. q̄z inuenit virtutem debilem.

¶ Et cōsiliuz qdem est vt in ea non fiat īceptio ad curāduz donec manifestus sit modus egritudinis. nā ſm plurimū est seua.

¶ Hic dicit q̄ cōsilium est q̄ medicus nō incipiat curare ip̄am nisi p̄mo sit manifest⁹ modus egritudis. i. nisi p̄mo sit nota cā recidiue. ⁊ q̄ egritudo ⁊ quāta sit in cōparatiōe ad virtutē. naz ſm plurimū est seua. ⁊ ꝓprie cum est a cā intrinseca cū verisimiliter cā illa itrinseca sit fortis ⁊ īueniat virtutez debilem. Et nota q̄ licz hoc cōsiliū sit generale non solum in recidiua: sed in quacunq̄ febre: imo in quacunq̄ egritudine iuxta Auic. in capl̄o generali curationis feb. cuz ingt. Et scias q̄ non est tibi possibile vt cures feb. nisi postq̄ cognoueris eaz. attamen ꝓprie seruādum est in recidiua in qua ex precedenti egritudine virtus est facta debilis. ⁊ q̄z aliquādo in p̄ncipio licet recidiua appareat leuis est tamen praua occulta prauitate. Si igitur multiplicas remedia ⁊ ꝓprie notanda sicut medicinam solutiuā detegitur malitia ⁊ morit̄ infirmus ⁊ tu eris infamatus absq̄ tui culpa. ꝓcede igitur cuz lenibus sicut cuz clisteribus si opus est euacuatiōe. ⁊ attenua dietam donec manifesta sit tibi egritudo ⁊ cā eius. naz que pendet a causa extrinseca est leuis. que vero a cā intrinseca est fortis ſm plurimū. ¶ Hic omitto solutionē questionis an recidiua ⁊ sua radix sit vna egritudo. q̄z de hac dixi quantum est opportunum in questione de maioritate morbi. ⁊ eius solutio magis pertinet parti theorice. Cura recidiue est eadem [illegible] plurimū cum cura sue radicis. verū opz nos esse magis sollicitos de virtute cuz sit debilior: ⁊ laborare vt recidiue causa amoueat̄.

¶ Et in hoc finitur expositio fen p̄me quarti canonis Aui. edita per. d. magistrum Joānem Herculanuz Ueronensem doctorem famosissimū.

¶ Mandato ⁊ expēsis Nobilis Uiri Domini Octauiani Scoti ciuis Modoetiensis. i 496. sexto Kalendas nouembris Uenetys ꝑ Bonetū Locatellū Bergomensez.

Herculeo arnulphus genitus sacra saxa Joanni.
Hec statuit merita pro pietate patri.
Ille vir hypocratem medicās ⁊ appollina vicit.
Atq̄ fuit nostro tempore verus apis.
Doctrine preclara sue monumenta reliquit
Multaq̄ perdoctos scripta Joannis eunt.
Codicibus febres pestes cunctosq̄ nocentes.
Corporibus morbos scripsit in orbe tribus.
Pulchra salutifero verona exultat alumno.
Huius enim medicam mundus adorat opem.
Sub duce quem borso clarum Ferraria vidit:
Fataq̄ corpus habent: cetera cuncta deus.

Finis.

Registrum

A
¶ Joānis hercu.
¶ Joānis hercu.
paret 7.ᵒ de
nam quicunq̄

B
hec mā summe
tenenda est hec
¶ Tertius canō
q̄ virtutem. ⁊ sic

C
(Et hec quidem)
aut humore. ⁊
laborē vehemētē
in sūma videbis

D
rōnes factas in
¶ De febre
tis Gal. in hoc
tes apostemata

E
plum istud de
mouetur ad locū
in vaporem. Et
bres putride.

F
que dicuntur in
tate secū cōiungit̄
cum diuersione
in notitiam

G
cause coniuncte
q̄ a reliquis
minorata: tunc
nocerent per

H
non sit materia
broꝝ calefactio
¶ Hic probat
firmo q̄titatem

I
digō expectanda
concurrat cum
non est ita audax
lum ea que sunt

K
humidum non
esse in ea merito
potest etiam
Secundo per

L
hꝰ caliditatem
pore humido
gida scōm
rice per diuisionē

M
proprie hora
non pure. Et
puta in forma
Signa eius sunt

N
ita vt sit quasi
mutatur feb. ad
egri festina mors
necessario quo ad

O
ribus: ⁊ supplete
Primo notificat
suspitio de
etiam succum

P
a spasmo: quoniaz
si volumus sequi
forte eger
inquantum feb.

Q
formam specificaz
est illud quod est
radicali cōtinuata
ſm alias feb. ⁊

R
talis siccitas
¶ Actum est in
vno solo homine.
cordis. ita

S
modo exitus
¶ Signa salutis
potu de ea

T
generali curatiōis
¶ Hic ponit nonū
q̄ maior emitrite⁹

Finis.

ut iustus sit secutus. R. ex tremẽde maiesta